சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியர்

இயற்றிய

சிவஞான சித்தியார்

சுபக்ஷம்

௩—௪—௫—௬—சூத்திரங்கள்.

மறைஞானதேசிகர்

சிவாக்ரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசர்

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுப்ரமணியதேசிகர்

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்த்ரசாலையில்
பதிப்பிக்கப் பட்டன.

சென்னை-சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சர்வதாரி௵ தை ௴

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

௧-௪-௫-௬-௫,௫ தந்திரங்களுக்கு
உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக் காட்டிய
பிரமாண நூல்கள்

மறைஞானதேசிகர்.

பாஷ்யம்	பௌஷ்கரம்
சிந்தியம்	சர்வசித்தாந்த சங்கிரகம்
சுப்பிரபேதம்	காந்தபுராணம்
காலோத்தரம்	பாரதம்
ரௌரவம்	திருமந்திரம்
மகுடம்	விஸ்வசாதாக்யம்
சித்ததந்திரம்	சிவஞானபோதம்
கிரணம்	நிஸ்வாசம்
ஸ்வாயம்புவம்	நிஸ்வாசகாரிகை
மிருகேந்திரம்	வாதுளோத்தரம்
மதங்கம்	சர்வஞானோத்தரம்

ஆ - உஉ

சிவாக்கிரயோகியர்.

வடநூற் சிவஞானபோதம்	சித்தாந்தசாராவளி
நிஸ்வாசகாரிகை	சித்தாந்தபோதம்

ஆ - ௪.

சர்வஞானோத்தரம் | தேவிகாலோத்தரம
பிடகதந்தரம | சிவபிரகாசம
காபிலம | ரௌரவம்
மருகேந்தரம | ரதநதரயம
பௌஷ்கரம | ஈஸ்வரகீதை
கிரணம | ஸ்வச்சநதம
காமிகம

அ - கஎ

ஞானப்பிரகாசர்.

———o———

ரௌரவம | சுப்ரபேதம
கோயிற்புராணம | சதுர்வேததாத்பரியம்
திருவாதவூரார் புராணம | திருவாசகம
தேவாரம | கந்தரலங்காரம
சிவதருமோத்தரம்

அ - க

சிவஞானயோகியர்.

———o———

சிவஞானபோதம | சர்வஞானோத்தரம
துகளறுபோதம | உபநிடதம

அ - ௨

நிரம்பவழகியர்.

———o———

சிவஞ ' போதம் | சஙகற்பநிராகரணம்
பர ம் | திருமந்திரம

அ - ௩.

———

சிவமயம்

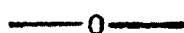
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

௩-௪-௫-௬-௯. இ அதிகரணம.

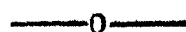

௯-அதி
௩—க—உளதாய்
உ—உறறுச செயிருறும
௩—ஞசசாஞானச செயதிசளுடையதாகி
௪—துயிலொடும பயிலுறும
௫—இனபதுனபப பலனகள பாககின றுகரும்
௬—ஐஞசவததைபபடும
௭—துரியாதீத முணமை (இநதவுடலி னுயிரென பபடுவது வேறு)

முதலதிகரண நீஙகலாக, உ-௩-௪-இ-உ-௩-௪-விருததஙகள ஒனைய-௪-௬-உள, சோததுரைககபபடடன

௪—க—உணாவன கரணமெனனி லுனறையொன றுணரா ௧௫0
உ—யானெனதெனப தினறும ௧௫உ
௩—வெவவே றணதருஞ செயல்களனகு மறிநதவை யடககியாககிப புணருமுட கரணமாககிய புறககருவியினும போககி இவற றின வேறு மானமா ௧௬௬

இ—க—பொறிபுலன கரணமெல்லாம புருடனலறி ந தானமாவை யறிகரா ௧௭௪
உ—அவையேபோல வானமாக்க ளனைதது மெ ாருஞ செறிதருஞ சிவனறன னலே யறிக் கேனு சிவனைககாணு ௧௭அ

பாரிசேடம்—அறிதருஞ் சிவனேயெல்லா மறிந்த
நிர் விதந்துகிரபண

—0—

௬—க—அறிபொருளசித்தசத்தாம் ௧௮௰௫
உ—எங்குஞ் செறிசிவமாணவமின்றிச சித்தொ
டு சத்தாயநிறபன ௧௮௧௫
புறநடை—அறியாததினரும் ௧௮௨௰
ஒழிபு—அறிவுறும பொருளோவிச னறிவுறாதவ
ரோவெனவி னறிதருஞ்சித்தினமுன
ன ரசததெலா நினறிடாவே ௧௮௩௨

—0—

அதிகரணத்திற்கு உதாரண விருத்தத்தொகை.

௩—சூ, விருத்தம ௧
,, உ அதி ௧
,, ௩ ,, ௧
,, ௪ ,, ௧
ஆ ௪
௪—சூ, விருத்தம் ௧
,, க அதி ௪
,, உ ,, ௨௬
,, ௩ ,, ௯
ஆ ௪௰
௫—சூ, விருத்தம் ௧
,, க அதி ௨
,, உ ,, ௬
ஆ ௯
௬—சூ, விருத்தம் ௧
,, க அதி ௨
,, உ ,, ௧
௩—புறநடை ௨
௪—ஒழிபு ௩
ஆ ௯

சிவமயம

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷ

விஷயசூசிகை.

௩ — சூத்திரம்.

பசு இலக்கணம்.

௩—சூ, அதிகரணம்.

௧ உயிரெனப்பட்டு ஆன்மாவுடலினுண்டெனக்காட்டிக் கூட்டி* றுயிருண்டென்றது ௧௪௬௫

௨ உடலினவேறு இவ் வுடலுக்குவேறு யோரான்மா வில்லை யென்றது உலோகாயதன மறுப்பு (நி) சிவஞானபோதம-௩-சூ,௯-வெ, கருத்து ௧௬௭௧—௨

௩ அறிவதைம பொ முதறகண் டொகுத்துப போதத்தற்கு வருத்துவைாத்தல் சவுத்திராந்திகன மறுப்பு (நி) சிவஞானபோதம-௩-சூ, ௩-வெ, கருத்து ௧௬௭

௪ அறிகதிடேபிரா பிராணவாயு ஆன்மாவெனபதை மறுத்தல் கனமயோகி மறுப்பு (சி) விருத்தியுரை ௧௬௮

ச — சூத்திரம்.

அவத்தைஇலக்கணம்.

இச்சூத்திரம் மூன்றாஞ் சூத்திரத்திற் றொகுத்துப்போ
ந்த ஆன்ம விலக்கணத்தை விரித்துணர்த்துகின்றது
க உணர்வன அந்தக்கரண மானமா வல்லவெ
ன்றது நையாயிகா மறுப்பு
(நி) மாயாவாதி மறுப்பு கஈ

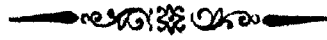
ச - சூ, க - வது, அதிகரணம்.

உ கருவியாமன அந்தக் கரண மானமாவை பு
ம பொருந்திக காரியப படும
பொழுது வேறறநிற்கு மு
றைமையும, அவைகளை நீஙகு
தல் தறசொரூபத்தை யறிந
தலெனபதும, அதறகுமேற
சிவஞான மெனபதும்
(நி)சிவஞானபோதம-ச-சூ,
உ-வெ, கருத்து க௫௦க
ங தவவுடனுவ கரணஙகட்கும் ஆனமாவுககு
ம அகரமுதலிய வககரஙக
ளா லறிவுவிளஙகும முறை
மை (நி) சிவஞானபோதம்
ச-சூ,ங-வெ,கருதது க௫௦௭
௪ அயனரியர அககரஙகட் கதி தேவதையும
அவை காரியபபெதது முறை

மையம் (நி) சிவஞானபோ
தம-௪-சூ, ௪ வெ, கருத்து கரு௩௪

ரு ஆனமா எல்லாங்கூடிய சமுதாயம ஆ
னமா வெனபதைமறுத்தல்
ஈயாவாதி மறுப்பு (ஞா)
பஞ்சதசன மறுப்பு(சிவ)௩-
சூ,எ - அதி,கருத்து சவுத்தி
ராந்தி மறுப்பு (நி) சிவஞா
னபோதம ௪-சூ, எ-வெ, க
ருத்து கரு௨0

௪-சூ, உ-வது, அதிகாரணம்.

சு அறிவிச்சை மீளவுமவனைக குறிக கணர்த
தல்(சி-ஞா) சிவாத்விதிமறு
ப்பு(சிவ)௩-௬-அதி, கருத்து கரு௨எ
எ குணங்களை ஷை கரு௩௨
அ சனனிதிகுண ஷை
(சி-ஞா-சிவ) சாங்கியன ம கரு௩எ
கூ உருவுயி ஆனமா ஒருவடிவா யிருக்குமெ
னறவன மறுப்பு பாஞ்சரா
த்திரி மறுப்பு (சி-ஞா-சிவ)
பௌராணிகா மறுப்பு கரு௪௪
க0 சூக்குமவுருவ ஷை கரு௪அ
கக அருவுரு ரூபாரூப மெனபானை மறுத்த
ல்(சி-ஞா-சிவ)கௌளாமறுப்பு கரு௬௨
கஉ சந்திரன் ஷை கரு௬எ

௧௩ அருவவிகாரி ஒருவிகாரமு மன்றி யருவமே
யாயிருப்பதோ ரான்மாவெ
னப்பதை மறுத்தல் பரிணாம
வாதிமறுப்பு(சி-ஞா) சேசுர
வரசாங்கியா மறுப்பு (சிவ)
பாதஞ்சலா மறுப்பு ௧௫௯

௧௪ அசித்தென்னின் ஆன்மாவுக் கறிவில்லை யசேத
னமென்று சொல்லல் மறுத்த
ல்(சி-ஞா)மீமாம்சகர் (சிவ) ௧௫௯
வைசேடிகர் பட்டாசாரி

௧௫ உயிரினை ஆன்மவணுவும் பூதவணுக்களு
ளுங்கூடி காரியப்படு மென
றவனை மறுத்தல் ஆசீவகன
மறுப்பு (சி-ஞா-சிவ) பாஞ்
சராத்திரி மறுப்பு ௧௫

௧௬ உடலினிலே ஏகதேச வியாபியென்றதை ம
றுத்தல் (சிவ) மிருதிநூலார
மறுப்பு (சி) பாஞ்சராத்திரி
மறுப்பு ௧௫௭

௧௭ உருவினி ஆன்மா சரீரமெங்கும் வியாபி
த் திதிறியு மென்றவனுக் குத்
தரம் சமணரினிகண்டவாதி ௧௫

௧௮ எங்கும் ஆன்மா வியாபித்த தறிவென்ன
றவனை மறுத்தல் பட்டா
சாரியன் மறுப்பு (சிவ) ஐக
கியவாதி மறுப்பு ௧?௮

௧௯ சுத்தமா ஆன்மசத்தியை மாயை மறை
த்த தென்றவனை மறுத்தல்

ஐக்கியவாதி மறுப்பு (சிவ)
'அறிவிசசை' எனறுஞசெய
யுண முதல இதது ணையு முயி
ருணமைகொண டானவ ம
லத துணமை கொளளாத
சமயிகள கொளகையும அ
வறறின மறுபபும (சி) 'ஆன
மாவின வடிவு' எனற செ
யயுள முதல 'சுததமாமா
னமசிதது' எனப திருகத
திரு விருததம பதினைநதும
ஆனமா விலலையெனற சம
யிகள மறுபபு க௫௯௦—௯

உ௦ அசிததரு — ஆனமலக்ஷண சிததாந்தமுண ாததல் க௫௯௮—௭

உக மாயையின — ஆனமா விபுவாயிருககினும் மாயை மலததினாலே மறைபபுண்டு சிறிது ஞானககிரிகைகள சேவிக்குமுறைமை க௬௦உ—௩

உஉ சூககுமதேகி — ஆனமா இருவித சரீரததைப பொருநதி போகங கொளளுமுறைமை க௬க௦—௯

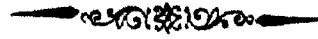
உ௩ மருவானநத — ஆநநதகோசமுதலிய ஆனமா வனறென்றது. உலகாயதனை மறுப்பு க௬க௪

உ௪ தோற்பாவை — பஞ்சகோச மயமான சரீரத்தைப் பொருநதி அதறகு

	வேருய நின்று ஆன்மா நட த்த முறைமை	கசு௨0
௨௫ என்னுடல்	இச் சரீரத்திற்கு ஆன்மாவே றென்றது (பி) லோகாயத ன மறுப்பு	கசு௨௫
௨௬ பொன்னணி	ஷை (பி) சிவஞானபோதம ௩ சூ, ௨-வெ, கருத்து	கசு௨௬
௨௭ உடலியானல்	ஷை	கசு௩௩
௨௮ புந்தியைமன ம	அறிவில்லாத ளிப்படி ஒன் றை வேறென்றுகக் கூறுவா (பி) முன் நாலுசெய்யுளும் உ லகாயதன	கசு௩௩
௨௯ அறிவுடல்	புத்தியாதி யான்மாவைப் பொ ருந்திக காரியப் படுத்துகை யா லவைக ளான்மாவென பதற்குத் திஷ்டாந்தம	கசுசுச—௫
௩0 கண்டுணர்	இந்த ஆன்மா தனக்கெனச் செயலில்லாமையால் காத தாரின் றுணாத்த வுணர்வ னை என உணர்த்தல (சிவ) 'தோற்பாவை' எனப் தமுத லித்துணையும மேலை ச் சூத்திரத்தின 'உற்றுச் செயிரூறும்' எனபது முகலி ய காறகூறறுபபொருளை வ லியுறுத்தவாறு (பி) மாயா வாதி மறுப்பு.	கசுஙூ

௩௧ புருடனேயறி ஆன்மாவுக்கொருத்த ரறிவிக்
க வேண்டுவ தில்லையென்ற
அவிகாரவாதிமறுப்பு
(ஙி) சிவஞானபோதம் - ௪-
சூ, ௩-வெ, கருத்து ௧௬௫௬—௭

௪-சூ, ௩-வது, அதிகரணம்.

௩௨ படைகொடு மலத்தான் மறைப்புண் டவத்
தைப்படுமிடத்தான்மாவே
பிரதான மெனப்படும் கருவி
களப்பிரதான மெனப்படும்
உணர்த்தல் ௧௬௬௨

௩௩ சாக்கிர பஞ்சா வத்தைகளின் பெயரு
மவற்றுக் கிடமும் அவ்விட
ங்தோறு நிற்குங் கருவிகளு
ந் தொகுத் துணர்த்தல் ௧௬௬௬

௩௪ ஐந்து கீழாலவத்தைக் கருவிக்கொத்
துகளை யுணர்த்தல் ௧௬௭௫

௩௫ அறிகரு மத்தியாலவத்தை சுத்தாவத்
தை யுணர்த்தல் ௧௬௮௫

௩௬ இருவகை முற்கூறியவிரண்டிற்கும் யோ
க சுத்தாவத்தைக்கும் பல
மீதென் றுணர்த்துதல் ௧௬௯௨

௩௭ கேவல காரணவவத்தையின் பெயரை
த் தொகுத்தும் வகுத்து மு
ணர்த்தல் ௧௬௯௮

௯-அ அறிவிலன   கேவலாவததை யிலககண மு
ணாததல   கஎ0௯

௯-க உருவினை   சகலாவததை உணாததல   கஎ0அ—௯

௨0 இருவினை   சுததாவததை யுணாததல்
(ஞா) விருததியுரை   கஎக௫

௫—சூத்திரம்.

பாசமோசந இலக்கணம்.

கருத்து

இவவானமாகக ளிடடதத தமது முதலுபகார
முணாததல்

க பொறிபுலன   அநதககரணங்களு மானமாவு
ம கூடியிருநதாலும் ஆனமா
சடவுளினறிககாறறு, கட
வு ளெல்லாமறியவலலவா   கஎ௯எ

௫ - சூ, க - வது, அதிகரண்ம்.

உ இறைவனே   சிவன கருமத்துக்கீடாக அறி
வைககொடுபபா (ஞா) அரு
கன மறுபபு (சி) அவிகார
வாதி மறுபபு   கஎசு.

௩ அறிநதிடு மா
னமா   காததா வுணாதத வேணடா
ஆனமாத் தானே யறியுமெ
னபதின மறுபபு   கஎ௫௩—

௫-சூ. ௨-வது அதிகரணம்.

—o—

௪ கருவியாற காததாதானே (௧) கருவியா
லுணாததல. இவை மூனறு
செயயுளானுமமுறையேகண
மமு முயிரு மாயேயமு மெ
னறு மாருகதா மீமாஞசக
ா சாஙகியாமுதலியோா ம
றுபபு ௧௭௫௮

௫ கருவியும ஷை.
(ஙி) சிவஞானபோதம ௫-சூ
௩-வெ கருதது ௧௭௬௪

௬ இறைவனறன சிவன எலலாதனையுமறிநதறி
விபபானாகு லவனுகு சுக
துககஙகளை யனுபவிபபா
னெனபதறகு மறுபபு (ஙி)
பரிணாமவாதி மறுபபு சிவ
ஞானபோதம ௫ - சூ, ௨ -
வெ, கருதது ௧௭௬௧

௭ உலகமேயுருவ பஞச கிருததியஙகளைத தன
துசனவிதிமாததிரததில ந
டத்து முறைமை ௧௭௭௫

௮ தெரிநது சிவஞானமாக கடகு இந்திரிய
துவாரததாலே அறிவித்து
போகமோகூஷ தருதல ௧௭௮௧

௯ அருளிதசததி அனுககிரகஞ செய்ய சததி
யனமையாதோ வெனின அ
தாகுஞ தனமை யீசன எ

ன உணாததல் (ஷ) அவிகா
ரவாதி மறுபபு களஎ

சா—சூததிரம.

பதிபாச தரிசன இலககணம்

இது சிவனதவழித தானமா வெனறது
க அறிவுறும சிவனது சொரூப மறியபபடி
ன சடம, அறியப் படாதெ
னின அபாவம, ஆகலால அ
றியாதறிக வெனறது (ஞா)
விருததியுரை (ஷ) பரிஞைம
வாதி மறுப்பு களஅ

சா-சூ, க - வது, அதிகாணம்.

உ ஆவதாயழிய பிரபஞசம் அசேதன மெனப
தனை ஏதுககளால் விரித்து
ணாததுதல (சி) மீமாஞச
கா மறுப்பு (ஷ)பரிஞைமவா
திமறுபபு கஅ

ரு மணட லில் ஷை
(சிவ) பாஞசராததிரி மறு
ப்பு (சிவ) சாஙகியர் மறுப
பு (ஷ) பரிஞைமவாதிமறுபபு கஅ

சூ - ஞூ, உ - வது, அதிகாணம்.

———0———

ச உணராதபொ ரசன அறியபபடா னெனறவ
னுககு அறியபபடுவ னென
றுணாததல (நி) பாடா
ணவாதி மறுப்பு   கஅகரு

———

சூ - ஞூ, ந - வது புறனடை.

———0———

ரு சிததுவஞச சிவனை யுணடபொருளகளா அ
தது றிவாலறிவதுபோ லறியககூ
டா தெனபது பாடாணவா
திமறுபபு (ஞா) வேதாநதி
மறுபபு சிவஞான போதம
சூ - ஞு, உ-வெ, சருதது   சஅஉா

சூ அறிபொருள ஆனமாவா லறியபபடாததா
கில் ஒருமுதலு மிலலையோ
வெனறவனைக குறித தறியு
மிட முணாததல(சிவ) மா
டாவாதிமறுபபு (நி) சிவஞா
னபோதம சூ-ஞு, ந-வெ க
ருதது   சஅஉரு—சூ

———

சூ - ஞூ, ச - வது ஒழிபு.

———0———

எ பாவிபபதெனை   ஷை
(சிவ) பாதஞசலா மறுப்பு
(நி) பாடாணவாதி மறுபபு

சிவஞானபோதம ௬ - சூ,
௪-வெ, கருதது ௧௮௩௨

௮ அனவிய சிவன பிணமாகக காணபப
டான (ஙி) சஙகிராநதவாதி
மறுபபு சிவஞான போதம
௬-சூ, ௫-வெ, கருதது ௧௮௩௯

௯ ஒனறேறு ஆனமாசிவனலல ௧௮௪௫
(ஞா) வேதாநதி மறுபபு
(சவ)முனனிரணடுசெயயுளு
ம சிவசமவாதி மறுமபு (ங)
பரிணாமவாதி மறுபபு சிவ
ஞானபோதம ௬ - சூ, ௬ -
வெ, கருதது

விஷயசூசிகை முடிநதது.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

ரு - ச - ரு - கூ-ஞ-சூத்திரச்செய்யுளகராதி.

ப — சூ-செ.

				ஆவதாயழிவ	கஅ௨ரு	கூ	உ
அ				(கூ-சூ, க-அதி)			
அசித்தரு	கருகூகூ	ச	உ௦	ஆனமா	கருஉ௦	ச	ரு
	கருகூள			இ			
அசித்தெனி	கரு௱ரு	ச	கச	இருவகை	ககூகூஉ	ச	நுகூ
அயனரியர	கருகச	ச	ச	இருவினை	களகரு	ச	ச௦
அருவவிகாரி	கருகூஉ	ச	கநு	இறையவனற	களகூகூ	ரு	கூ
அருவுரு	கருருஉ	ச	கக		—எ௦		
அருளதுசத	களஅள	ரு	கூ	இறைவனே	களசாள	ரு	உ
அவவுடனுவ	கரு௦ள	ச	நு	(ரு-சூ, க-அதி)			
அறிதரு	ககூஅரு	ச	நுரு	உ			
அறிநதிடிமபி	கசாஅக	நு	ச	உடலினிலே	கருளரு	ச	ககூ
அறிநதிடமா	களருநு	ரு	நு	உடலினவே	கசாளக	நு	உ
அறிபொருள	கஅஉரு	கூ	கூ		கசாளஉ		
	கஅஉகூ			உடலியான	ககூநுநு	ச	உள
அறிவனைமை	கசாளரு	நு	நு	உணராவன	கசாகூநு	ச	க
அறிவிசசை	கருஉள	ச	கூ	உணராத	கஅகரு	கூ	ச
(சா-சூ, உ-அதி)				(கூ-சூ, உ-அதி)			
அறிவிலன	கள௦நு	ச	நுஅ	உயிரினை	கருள௦	ச	கரு
அறிவுடல	ககூசாச	ச	உகூ	உயிரொனப்	கசாகூரு	நு	க
அறிவுறும	களகூரு	கூ	க	உருவினை	கள௦அ	ச	நுகூ
அனலிய	கஅநுகூ	கூ	அ		கள௦கூ		
ஆ				உருவினி	கருஅ௦	ச	கள

உருவுயி ௧௫௬௬ ௬ ௯
உலகமே ௧௱௭௫ ௫ ௭

எ

எதுகுந ௧௫௮௫ ௬ ௧௮
என்னுடல ௧௯௨௫ ௬ ௨௫

ஐ

ஐந்து ௧௯௭௫ ௬ ௩௬

ஒ

ஒன்றெனு ௧௮௬௫ ௯ ௯

க

கவைடுனா ௧௯௫௰ ௬ ௩௰
கருவியாமன ௧௫௰௧ ௬ ௨
(௬-கு, ௧-அதி)
கருவியாற ௧௭௫௮ ௫ ௬
(௫-கு, ௨-அதி)
கருவியும ௧௭௯௬ ௫ ௫

கு

குணஙகளோ ௧௫௩௨ ௬ ௭

கே

கேவல ௧௯௯௮ ௬ ௩௭

ச

சநதிரனை ௧௫௫௭ ௬ ௧௨
சனனிதிகுண ௧௫௩௭ ௬ ௮

சா

சாககிர ௧௯௯௯ ௬ ௩௩

சு

சுத்தமா ௧௫௩௰ ௬ ௧௯
௧௫௯௧

சூ

சூக்குமதேகி ௧௯௪௰ ௬ ௨௨
௧௯௧௧
சூக்குமவுருவ ௧௫௬௮ ௬ ௧௰

த

தத்துவஞ் ௧௮௨௰ ௯ ௫
(௯-கு, ௩-புற)

தெ

தெரிந்து ௪௭௮௩ ௫ ௮
௧௭௮௨

தோ

தோறபாவை ௧௯௨௰ ௪ ௨௪

ப

படைகொடு ௧௯௯௨ ௬ ௩௨
(௬-கு, ௩-அதி)

பா

பாவிபப ௧௮௩௨ ௯ ௭
(௯-கு, ௬-ஒழி)

பு

புநதியை ௧௯௩௯ ௬ ௨௮
புருடனே ௧௯௫௯ ௬ ௩௪

பொ

பொறிபுலன ௧௭௩௭ ௫ ௧
பொனனனனி ௧௯௨௯ ௬ ௨௯

ம

மணடனில் ௧௮௰௯ ௯ ௩
மருவானநத ௧௯௧௪ ௬ ௨௩

மா

மாயையின ௧௯௰௨ ௬ ௨௧
௧௯௰௩

செய்யுளகராதி முற்றியது.

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

௩ - சூத்திரம். பசு இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இச்சூத்திர மிரண்டினாலும் பதியினிலக்கண
முணர்த்தப் பதிக்கிலக்கணனாகிய பசுவினு
டைய விலக்கண மெப்படி யென்ற
மாணாக்கனை நோக்கி, அதனை யரு
ளிச்செய்கிறார்

மேலிந்த நிலைசெய்யு ளொன்றுண்டென்றீரேயெனின்? அவ்வா ன்மா வுடலி னுண்டெனக் காட்டிக் கூட்டி னுயிருண்டென்று தொகுத் துணர்த்துகிறார்

உயிரெனப் படுவதிந்த வுடலின்வே றுளதாயுற்
றுச், செயிருறு மிச்சாஞானச் செயல்களுடையதாகி
ப், பயில்வுறு மின்பத்துன்பப் பலன்களு நுகரும்பாராக
கிற, றுயிலொடு மைந்தவத்தைப் படுமுண்மை துரியா
தீதம்.

(இ - ள்) உயிரெனப்படுவது	ஆன்மாவென்று சொல்லப்படுவது
இந்தவுடலின் வேறுளதாய்	இச்சரீரத்துக் கன்னியமாய்,
உற்று	இந்தச் சரீரத்தைப் பொருந்திநின்று
செயிருறு மிச	குற்றத்தைப் பொருந்திய மலத்தாற்

சாஞானசசெய திஞளுடையதாகி — றைபபடடட விசசாஞானக் கிரியைக ளையுடையனுகி,

பயிலவுறுமின பநதனைபப பல னைகளு நுகரும — சகதோடதகையுடைய சுகத்தையுந் துக் கதகையுடைய பாவபலசதையுங கனமத் தக கிடாகபபொருநதியகததப போகஙக ளை யதுவதுவாகப புசியாநிறகும

பாரககிற றுயி லொடுமைநதவத தைபபடும — அப போகததைப புசிககையி லிநதி ரியுடனு மைநதவததையைப பொருககா நிறகும ஆனுலெபபொழுது மிபபடியிருக குமோ வெனனில?

உணமை துரி யாதீதம — இநத ஆனமாக கருவிகளாகிற வுபாதிக ளைவிட்டேகாநதமாயத துரியாதீதததைப பொருநதி யிருபபதுவே யுணமை

துயிலொடு மெனபதனுற சகலாவததையினகணணும பஞ சாவததையு முறுமென வறிக.

இதனுற பாரககிரையி னறிக (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

இவவாறு ஆனமாககளுடைய கனமானுருணமாக உபாதா னத திரடகளிலே சிருஷடியாகி சிருககியததைசய பனனுமு றைமையையும, உபாதானத திரயஙகளின றுலககணமும, ஆன வ கனைதநின றுலககணமும உணாததி, இநதச சூததிரததி லே அலகிலா உயிாகளெனறதனுற ஆனமா சூககமெனபவனையு ம தேகேநதிரிய பிராணவாயுககளோ ஆனமா வெனபவாகளையு மநிராகரிதது, தேகேநதிரிய பிராணவாயுககளுககு அனயனுக

நித்திய வியாபக சித்ரூபியாக ஆன்மா வுண்டென்று மேல மூன்றுஞ் சூத்திரம நாலு விருத்தத்திஞற் கூறுகின்றது

க - உ - ௩ - வுரைகளை-ச - வது, விருத்தவுரையிற் காண்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

பதி பதார்த்தத்தை யிரண்டு சூத்திரத்தாற் பரீக்ஷித்துப் பசு பதார்த்தத்தைப் பரீக்ஷிக்கின்ருர.

(உண்டெனும்பொருளே யில்லதெனபது மாதலால் உடலின்வேறுயிர் நீ இல்லையென்று சொல்லுதலால்) உயிரெனப் படுகிற உடலின் வேறுளதாய- ஆன்மாவெனனும் பொருள் இந்தச் சரீரத்தைக் கன்னியமாயுண்டாய்.

அதெப்படிச் சொன்னீர்? முசகாலத்து மில்லாத முயற் கொம்பு இல்லையென்று தள்ளப்பட்டதில்லையோ? சத்தியம் நீ சாற்றியது, முயலினது கொம்பு முயற்கொம்பென்று ஆறும் வேற்றுமைத் தொகைபண்ணி இல்லை யென்று தள்ளியதன்று முயலிற் கோ முதலானவற்றிற் காணப்பட்ட கொம்பில்லை யென்று தள்ளியதாகலால், இல்லையென்று சொல்லுதலால் அப்படியான்மா வுண்டாய்,—

ஈற்று - உடலோடு சமயோக சமவாய சமபந்தங்கள் சாற்றப்படா வாகையால், போசகிய போகதிருத்துவ சமபந்தியாய்ப் பொருந்தி,—

செயிருறுமிச்சாஞானச் செய்திக ளுடையதாகி-மலத்திஞல் மலினமாகப் பண்ணப்பட்ட முகசொழி லுடையதாகி,—

பயில்வுறுமினபத்துனபப் பலன்களும் நுகரும்-பழுதியவைகளுக்கங்களையு மனுபவிக்கும்,—

பார்க்கில் - விசாரிக்கில்,—

துயிலொடு மஞ்சவத்தை பயிலும் - நித்திரைப்பண்ணுமிடத்து இனிமேல் விஸ்தரித்துச் சொல்லப்படும் அஞ்சவத்தைகளைப் பொருந்தும்,—

உண்மை தெரியாநிற்கும் - உயிரினது லக்ஷணம் பசுத்துவ முற்றியாமை, சிவத்துவம் முற்றாமை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதற் சூத்திரத்து மிரண்டாஞ்சூத்திரத்தும் முறையே பதியுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங்கூறிய வாசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் 'அலகிலாவுயிர்' என்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டெஞ்சிநின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ்சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உயிர் சூனியமெனின்? அவ்வாறு சொல்வதொன்றுளதாய் நிற்றலானும், உடம்பேயுயிரெனின்? உடம்பகத்தே பொருந்தி நின்று யானெனதென்று செருக்குறுதலானும், ஐம்பொறியேயுயிரெனின்? ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானக்கிரியையிச்சையென்னு மூன்றுமுடைத்தாகலானும், சூக்குமவுடம்பேயுயிரெனின்? கனவொடு பயின்றதனைக் கனவின்கணுணர்ந்து நிற்றலானும், பிராணவாயுவேயுயிரெனின்? இன்பத்துன்பப்பயன் ஒடுங்கியவிடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்துச் சார்ந்துநிற்றலானும், பரம்பேயுயிரெனின்? அறிந்தாலறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்படுதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமுயிரெனின்? அனைத்து நீங்கிய துரியாதீதத்து முண்மையானும், இவ்வுடலினகத்துயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறென்பதாம்.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை.
துயிலொடும் பயில்வுறுமென வினையும்.
துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவினைமேற்று.
பயில்வுறுமெனபுழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க.
பயில்வு தொழிற்பெயர்.
பார்க்கில் நுகருமென மாறுக.
பார்க்கில் விழித்தவிடத்தென்றவாறு.

"ஐயுங்கண்ணு மல்லாப்பொருள்வயின் மெய்யுருபு தொகா இறுதியான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது.

துரியாதீதத்தி லுயிருண்டென்பது, விழித்தபின்னராச் சுகமாகத் துயின்றேனென்று உணர்வு நிகழ்தலாற்றெளியப்படும்.

'உளதாய' என்பதுமுதலியவேழுங் குறிப்பேதுவாகலான் அவற்றையிவ்வண்ணம் விரித்துரைத்து, முதனூலுண் மூன்றாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் எழுகூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க.

அற்றேல், சூனியமுதலிய வற்றுள் ஏனையவெல்லாமறியு மென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின், உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும், உடம்பாதல் உடம்பின்கணுள்ளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளை யூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையா னறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுளொன்றாகற்பாற்றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப்போலு மென்பாரை நோக்கி; அம்மூன்றையுஞ் சிறப்பெடுத்தோதி மறுத்தற் கெழுந்தன வருஞ் செய்யுட்களென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

முதற் சூத்திரமு மிரண்டாஞ் சூத்திரமும் பதியிலட்சணம். முன்சொல்லப்பட்ட கர்த்தாவினுடைய கிருத்தியங்களிலே பட்டுவருகிற பசுவினுடைய விலட்சணம் எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலான்ம லட்சண மருளிச்செய்கிறார்.

உயிரெனப்படுவ திந்த வுடலின்வேறு - ஆன்மாவென்று சொல்லப்பட்டது இந்தத் தேகத்துக்கு அன்னியமாயிருக்கும். அப்படி யிந்தச் சரீரத்துக்கு வேறேயென்னில்? வேறாயிராது. அதேபடி யென்னில்?—உளதாயுற்று - இப்படி அன்னியமா யிருக்கவும் இந்தத் தேகத்திலே யுள்ளதுமாய் தேகத்தானாய் நின்று,—செயிருறு மிச்சாஞானச் செய்திகளுடையதாகி - குற்றத்தைப் பொருந்தின இச்சாஞானக் கிரியைகளை யுடையதாய்,—பயிலவுறு மின்பத்துன்பப் பலன்களை நுகரும் - முற்சனனத்திலே பயின்று பொருந்தி யிருக்கப்படாநின்ற சுகதுக்கங்களையும் புசிக்கும் இஃதொழிந்து,—பார்க்கிற்றுயிலொடு மஞ்சவத்தைப்படும் - இதனுடைய வுண்மையை விசாரித்துப்பார்க்கில் நித்திரையிலே சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னும் அஞ்சவத்தையுமடையும். இந்த வஞ்சவத்தையினும் ஆன்மாவுக் குண்மையான வவத்தை யேதென்னில்?—உண்மை துரியாதீதம் - இவனுக்கியற்கை துரியாதீத மென்னும் மற்றுள்ள காலவத்தையும் செயற்கை

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா விந்தவுடலுக்கு வேறுமாய் வேறல்லவுமாய் மலத்தாலே மறைக்கப்பட்ட விச்சாஞானக் கிரியைகளையுமுடையதாய்ச் சுகதுக்கங்களையும் அனுபவிப்பதாய் அஞ்சவத்தையும் படுவதாய் அந்த வவத்தையில் இவனுக்குண்மையானவவத்தை துரியாதீதமென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

—

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உளதாய் - உயிரொன்றுமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன்றுளதாய் நிற்றலானும்,—உற்றுச்செயிருறும்-உடம்பே யுயிரெனின்? உடம்பகத்தே பொருந்தியின்றியாமெனவொன்றுண்டு செறுக்குறுதலானும்,— இச்சாஞானச் செயதிகளுடைப்பதாகி - ஐம்பொறியே யுயிரெனின்? ஞானமாத்திரையே யன்றி ஞானக்கிரியை யிச்சையென்னு மூன்றுமுடைத்தாகலானும்,— துயிலொடும் பயிலுறும் - சூக்குமவுடம்பே யுயிரெனின்? கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கணறிந்து நிற்றலானும்,—இன்பத்துன்பப்பலன்களு மாகாங்கருத்,—பிராணவாயுவேயுயிரெனின்? இன்பத்துன்பப் பயனொடுங்கிய விடத்தின்றி ஒடுங்காத விடத்து நுகர்ந்து நிற்றலானும்,— அஞ்சவத்தைப் படும்-பிரமமேயுயிரெனின்? அறிந்தாக்கறிதலன்றி யைந்தவத்தைப்பட்டறிதலானும்,—துரியாதீதமுண்மை-அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமுயிரெனின்? அனைத்து நீங்கியவுயிர் துரியாதீதத்து முண்மையானும்,— இந்தவுடலினுயிரெனப்படுவதுவேறு- இந்தவுடலின்கணுயிரெனப்படுவதிவையனைத்திற்கும் வேறு என்பதாம்

'உளதாய்'என்பது முதலிய வேழும் குறிப்பேதுவாகலான் அவற்றை யியைபுபட விரித்துரைத்து,முதனூலின் மூன்றாஞ்சூத்திரம்போல விசேசியப் பொழுகூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வுடலுக்கு வேறாக வோரான்மா வில்லை யென்று லோகாயதன் சொல்ல, அவனை மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உடலின்வே றுயிரோனிந்த வுடலன்றோ வுணர்வ
தென்னின், னுடலசவ மானபோது முடலிதுக குணாவு
ண்டோதா, னுடலினில வாயுபபோரு னுணாசசியின
னுடலுககென்னின், னுடலினின வாயுபபோகா துறக்கத
து முணாவதின்றே (௨)

(இ-ள) உடலின வே றுயிரோ னிந்த வுட லன்றோ வுணா வதென்னில் — இநதச சரீரததுககு வேறாயிருபபதோ ரானமா வுணடென்று நீ சொல்லுகிறதெபபடி? இநதச சரீரந்தானே யல்லோ சீதோஷ்ணஙக ளெலலாததையு மறிகிறது, ஆனமா வேறில்லை யெனனில?

உடல் சவமா னபோது முடலி துக குணாவுண டோதான — பூதககூட்டரவா முணடாமென்று நீ சொலலிய சரீரம, பிணமானபோது அவவுடலி னக ணின்று போசஙகளைப புசிகக வோ ாறி வவிடத துணடாகக கணடோமில்லை யே! அஃதேதுகாரணததா லெனனில? கட படாதிகளைபபோலச் சடமாதலால

உடலினில வா யுப்போனு லுண ாசசியின றுடலு க்கென்னில — அஃதறியாது பிராணவாயுட போனப டியினாலேகாணு மென்று நீ சொலலின்?

உடலினின வா யுபபோகா துறக கத்து முணாவதி ன்றே — அநதவாயுவானது நித்திரைசெய்யும்போ மூதுனனுடலிற பொருந்தியிருக்கவு முணாக கறிவின்றி யிருப்பானேன? ஆதலா லானமா வவததாநதரதமைவயடையுமென றறி வாயாக.

இதற்குப் பராக்கியையென வறிக (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

௪ - வது, செ-உரையிற் காண்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பரமதசங்கையு முத்தரமுமாயப் படிக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவயவங்களி லொன்றனுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கின்றவிடத்தினும், நீகூறும் பூதக்கூட்டத்தி லொன்றனுங் குறைவின்றிக் கிடக்கு முறக்கத்தினும், அறிவு நிகழக் காணாமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையதென்பதாம்.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத் தொக்கது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் உலகாயதன் உடலுக்குவேறா யிருப்பதோ ரான்மாவில்லை; உடலறியுமென்று சொல்ல, அவனைமறுத் தருளுகின்றார்.

உடலின்வேறாயிரா விந்தவுடலன்றோ வுணர்வதெ - இந்த தேகத்துக்கு அன்னியமாயிருப்பதொரு ஆன்ம

ணடென்று நீர் சொல்லுகிறபடி யெப்படி? இந்தத் தேகமல்லோ சர்வத்தையு மறிகிறது என்று நீ சொல்லில்?— உடல் சவமானபோது முடலினுக் குணர்வுண்டாகும் - இந்தத் தேகம் பிணமானபோது இந்தத் தேகத்துக்குப் பிறகுமெய்யுண்டாய் எல்லாத்தையு மறியவேணும்,— உடலினில் வாயுபோ னது ணர்ச்சியின் றடலுக கென்னில் - தேகமறியுங்காணும், இந்தத் தேகமான பூதங்களில் வாயுப்போனது கொண்டு காணும் தேகத்துக் கறிவில்லாம லிருந்தது என்று நீ சொல்லில்?—உடலினில்வாயுப்போகா துறக்கத்து முணர்வதின்றே - நீ சொல்லுகிறவாயு உடலிலே நிற்கச்செய்தேயும் நித்திரையி லொருபிரகாரமுங் கண்டோமில்லை, ஆகையால் உடலறியாதுகாண்

உடலினவே றுயிரோ னிந்தவுடலன்றே வுணர்வதென்றது உலோகாயதனை இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். க-சூ,உ-வெ "என்தென்றமாட்டி லென்தலாதென்று, துன்தல்லாதுனைக்கா லாகக்கை— யென்தென்று, மென்னறியதென்றுமொழிதநீக்கிறிகா, னுன்னில்லை வேறு முணா" என்றும், பரபக்ஷம்அவனமறுப்பு-கo-செ "அறிவுபூதம் 'தெனனிலவேறு புறத்தறிகத்மைக னடிலஞ், செறிவுதானுட லதனெனிற்சவமான போதுடல்தேறுமோ,குறிகொளாதுடல்வாயுவானவைகூடிடாமையி லெனனில்நீ, பிறிதராதுயிர்நிற்கஞான முறக்கமெனபிற வாதே" என்னுமதனை கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன் இந்த வுடலுக்கு வேறு யிருப்பதோ ரானமா வில்லையென்ன, அவனைநோக்கி இந்த வுடலுக்கு வேறுயிருப்பதோ ரான்மாவுண்டு, அதுவே யெல்லாத்தையு மறிகிறதொழிந்து உடலறியாதென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு·

———o———

உடலில்வேறுயிரேன-இவ்வுடம்பின்வேறா யுயிரென்றொன்று டென்ப தெற்றுக்கு;—இந்தவுடலன்றோ வுணர்வதென்னில்-இவ்வுடம்பே யறியுமெனனில்?—உடல்சவமானபோது வுடலினுககுணர்வுண்டோதான - அவயவங்களி னொன்றனுங் குறைவினறிக கிடக்கும பிணக்கிடையின அவ்வுடலனறி யுளதோ? இனறு,— உடலினில் வாயுப்போறு வுடலுக குணர்ச்சியின்றெனில் - இவ்வுடம்பினுள்ள பிராணவாயு நீங்கிடின உடலுக்கு உணர்வு நிகழாதெனனின ?—உடலினில் வாயுப்போகா துறக்கத்துமுணாவினறே - நீ கூறும பூசகூட்டத்தி னொன்றனுங் குறைவினறிக கிடக்கும உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழ்வ தினறாகலின உடம்பறியுமாறு யாண்டையதெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை·

முதறகண் டொகுத்துப போகததற்குச சௌதிக
ராங்திகனை நோக்கி வகுததுணாததுகிறா

அறிவதைம் பொறியேயென்னி னுறக்கத்தி ன
றியாவாகு, மறிவது மொனறொன்றாக வொன்றொன்
று வறியுமெனனி,னறிவுக ளொன்றையொன்றங் கறிங்
திடா வைங்தையுங்கொண், டறிவதொன் றுண்டதான்
மா வைம்பொறி யறிந்திடாவே. (௩)

(இ-ள்)அறிவதை   பஞ்சேந்திரியங்களுமே யான்மாவென்று
ம்பொறி [illegible] சொலலில்?
பேயெனனில்

உறக்கத்தின் றியாவரும்

உறக்கத்தினகண் ஒன்றையு மறியக்கண் டோமில்லையே! அப்படி யன்றுகாணும்,

அறிவதுபோ லொன்றாக வொன்றன்று அறியுமெனவின

உறக்கத்தினகணின் றறியமாட்டாது, உணர்ந்தபொழு தொன்றொன்றாகவே விடயங்களை யறியுங்காணும், பஞ்சேந்திரியங்களு மறிவாயிருந் தறியுமாகி லவ்வைஞ்சு மொருபொ ழுது மறிந்துகொண்டிராம லொருவிடயத் தை யொன்றறிகிறபோது மற்ற விந்திரியங்கள் அறிவின்றியே கெட்டுப்போவானேனென்னில்? கெட்டுப்போகா தறிவா யிருந்து தனக்கேற்ற விடயங்களை யொவ்வொரு காலங்களி லொருவிடயத்தை யோரிந்திரியமறிகிற தியல்புதானென்னில்?

அறிவுக ளொன்றையொன்ற றிந்திடாவை ந்தையுங்கொண் டறிவதொன்று ண்டதனா லைம்பொறியறி ந்திடாவே.

அஃ தப்படியாயி னோரிந்திரியத்தின் விடயத்தையு மவ்விந்திரியத்தையு மறிகிறவிந்திரியங்க ளறியாதிருப்பானேன? ஆதலா லிந்திரியங்க ளறிவல்ல இவையிற்றுக்கு வேறாகி யோரான்மாவின் றிவையிற்றையுமறிந் திவையிற்றால் விடயங்களையு மறிந்து பஞ்சவிடையங்களையு முன்பின்னாக வறிந்து நிற்கு எ - று.

உ - ம் "ஓசையைச் செவியாலோர்ந்து முருவினைக் கண் ணாலுற்று, நாசியாற் கந்தங்கொண்டு நாவினாலிரதந்துய்த்தும் பூசியதோலினாலே புலப்படப்பரிசமுற்று, மாசறவுடலினிற மறிவுஞானமாத்தானே" எனவறிக.

இதற்குக்காரணம் 'அறிந்திடும்' என்கிற கவியிற்காண்க.(ர

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

௪-வது-செ,உரையிற் காண்க.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

திருசியமா யிருக்கின்ற சரீர மான்மா வென்பதடாது, திருக்குருபமாயிருக்கின்ற இந்திரியங்களே ஆன்மா வென்று லோகாயத விசேடனா யிருக்கின்ற ஒருவன் சொல்ல, மறுத்து ரைத்தகின்றார்

அறிவதைம் பொறியே யெனனில் - ஆன்மா வென்று நீ சொல்லிய பொருளின தறிதற் றொழிலை யிந்திரியங்கள் தானே பண்ணுவதுபோல எங்களுக்குத் தோற்றுதலால் இந்திரியந்தானே யான்மா வென்று நீ சொல்லில்?—உறக்கத்தி லறியாவாகும் நித்திரையி லிந்திரியங்க ளறியாவாகும்; ஆதலினால் இந்திரியங்க ளான்மா வன்று இந்திரியத்துக்கு வேறாய் நீர் சொல்லு மான்மா நித்திரையி லறியாதிருப்பானேன்? மல தோஷத்தா லென்பீராகில்? எங்களிந்திரிய வான்மாவும் நாமதலன தோஷத்தால் என்றுசமாதானம் நீ சொல்லில்?—அறிவது மொன்றொன்றாக - பஞ்சேந்திரியங்களான்மா வென்றாலும் அவைகளறிவதோ ரிந்திரியம் சத்தாதி விஷயத்தில் ஒருவிஷயமாக அந்தசமயத்தில் அந்த விஷயத்திலே தானுமான்மா வல்லாதேபோம்.—ஒன்றொன்று யறியுமெனனில் - வர்க்கோஷடி வியத்தால் ஓரிந்திரிய மொருவிஷயமாயறியும், அதனால் ஐந்துங் கூடி யான்மாவெனனில்? ஒருசி லிகத்தூரவர்கள் போல ஒரு காலத்து மாறுபடுதலாலும்,—அறிவுகள் ஒன்றை யொன்றறி க

றிந்திடா - ஆதலானும்;—ஐந்தையுங் கொண்டறிவதொன்றுண்டு-ஐந்தையுங் கருவியாகக் கொண்டறிவதோரறிவுண்டு—அஃனமா-அந்தவறிவானமா;—ஐம்பொறி யறிந்திடாவே - பஞ்சேந்திரியங்களும் கருவியாதலாற் கர்த்தாவாக அறியா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கணறியும் உறக்கத்தின்கணறிதலின்றி ஒடுங்குகின்றதுமெனின்? அது பொருந்தாது நனவின்கணறிவை யறியுமது ஒவ்வொரு பொறியாயறிவதன்றி ஒருங்கேயறிவனவல்லவாதலானும், ஒன்றொன்றறிபுலத்தையே யவற்றிபலவெனின்? அவ்வனமாயினும் இந்திரியங்களொன்றறிந்த தொன்றறியமையானும், இவ்வைந்தினு மைம்புலன்களையு மறிவதொன்று உளதாகலானுமென்பதாம்

அறிவதைப்பொறியே யுறக்கத்தி னறியாவாகுமெனின் எனவிடையுரை.

அறிவதென்பது அத்தொழின்மேனின்றது

உம்மைசிறப்பு

அறிவுகள் ஆகுபெயர்

அஃதென்னுமாட்டும் விகாரத்தாற்றொக்கது.

இவ்வாறன்றி, அறிவதைமெய்பொறியேயெனின் உறக்கத்தின்றியாவாகுமறிவதுமொன்றன்றுகவொன்றொன்றுபறியுமெனின் என்பதற்கு எண்ணுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம். அவையுறக்கத்தினறியாதவாகும். நனவின்கணுவ

வொருவிடயமாகவறிவதும் இருவர் மதத்தினுமொக்கும். அது பற்றி யென்னையாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறி களே யொருங்கேயாகவறியும், வேறுமோருயிர் கோடன் மிகை யாமென்பையாயின் என்றுரைத்தலுமொன்று.

உறக்கத்தி னறியாமை யிழுக்கென்றென்பான் வரக்கென்று னென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பூதங்களில் சத்தாதிகளை இந்திரியங்க ளறியுமதொழிந்து நீ சொல்லுகிறதொரு வான்மா வில்லையென்ன, இந்திரியங்களைந்தினையுங் கூடிநின்று ஒன்றொன்றாக வறிகிறதொரு ஆன்மா வுண்டென்று அருளிச்செய்கிறார்.

அறிவைம்பொறியேயெனனில் - இந்திரியங்களைந்துங் காணுமறிவதென்று நீ சொல்லில்,—உறக்கத்திலறியாவாகும்- அவை நித்திரையி லொன்றையு மறியமாட்டாது. அதுவொழிந்தும விழித்த வவதரத்தும் ஐந்தையு மொக்க வறியமாட்டாது,—அறிவதுமொவ்வொன்றாக - அவ்வத்தனையி லறியாது உணர்த்தபோது ஒவ்வோ ரிந்திரியமாக நின்றறியுங்காணும்,— ஒவ்வொன்றுவறியவென்னில் - தனித்தனியே நின்றறியுங்காணு மென்றுசொல்லில்?—அறிவுகளொன்றையொன்ற கறிந்திடா - இந்த வுணர்வுகள் ஒன்றையொன்றறியமாட்டாது. பின்னை யறியும்படி யெப்படி யெனனில்?— ஐந்தையுங்கொண் டறிவதொன் றுண்டதான்மா - இந்திரியங்களைந்தையுங்கொண் டறிகிறதொன்றுண்டு அதுவான்மா வாகையால்,—ஐம்பொறியறிந்திடாவே-இந்தப் பொறிகளைந்துந் தானாக வறியமாட்டாது.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம் ௩-சூ, ௩-வெ "ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி யுடல்தனனில், நின்று புலனாய வஞ்செழுத்தை—ஒன்றறிந், துள்ளதே யாகி லுணர்ந்த விதனிற்சரியை, யுள்ளவை யொன்றலவோ யோர்" என்றும், பரபக்ஷம் புத்தன் மறுப்பு ௩0-செ "ஒருகாலத் தோரிடத்தி லோருணர்வேற செவிதா, னொன்றுணரா திருசெவியு முணருமோசை, ஒருகாலத் திருகண்ணு மிருசெவியு மன்றே, யொருவனைக்கண் டவனுரைகேட் டுணர்கின்றமையும் பொறியும், மொருகாலு மபொறிவிகற்பித் துணராவுணர்வுக் குள்ளதுகாண் விகற்பமிரண் டுமுணர்வ தயிரோ" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது புத்தன் இந்திரியங்க ளறியுமென்று சொல்ல, அவனைநோக்கி இந்திரியங்கள் அவற்றையே யறியாதென்றும், விழித்தவிடத்தும் ஐந்துமொக்க வறியாதென்றும், இந்திரிய மறிந்த தோரிந்திரிய மறியாதென்றும், இதனால் இந்திரியங்கள் தானறியாது இவையிறைவனைக்கொண் டறிகிறதோரான்மா வுண்டென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஐம்பொறியே-பிணமாம்பொழுது கெட்டொழிவதாகிய வைம்பொறிகளே,—அறிவது - அவ்வுடம்பினின்று சுவையின்கண்ணியும்,—உறக்கத்திலறியா வாகுமென்னின்-உறக்கத்திலக் கறிதலின்றி பொறிகளிறந்தனவோ? அது பொருந்தாது.—அறிவதுமொன்றொன்றாக-தன்வினைகளையறிவது வொவ்வொருபொறியா யறிவதன்றி யொருங்கேயறிவனவல்ல —ஒன்றொன்றாயறிவ தென்னில்-ஒன்றொன்று யறியுமதுவே யவற்றி யல்பென்னி

ல்?—அறிவுக்கொன்றைப் பொன்றுங்கறிந்திட-அங்கனமாயினு
ம் இந்திரியங்கொன்றறிந்த தொன்றறியாது— ஐந்தையுங்
கொண்டறியதொன்றுண்டு- இவைகளிரண்டுமைம்புலன்களையு
மறிவதொன்றுண்டு,—அதானமா-ஆகலானதுவே ஆன்மாவென
பபடும் —ஐம்பொறி யறிந்திடாவே-ஐம்பொறி களறியாவாம

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் கன்மயோகிகள் பிராணவாயுதானே
யறியுமென்ன, மறுத் துரைக்கின்றார்

அறிந்திடும் பிராணவாயு, வடங்குதல் விடுதல்செ
ய்தா, லறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை காணும்
ன்மை, யறிந்திடு முதலியாயி னுறக்கங் காணம்போ
கா, வறிந்திடும் பிராணனைநினை யடக்கியும்விடுமானு
மா (௪)

(இ-ள்) அறிந்திடும் பிராணவாயு — சரீரத்தினகண்ணின்று பிராணவாயுவானது மறிகிறது, அஃதெக்காரணத்தாலெனின்?

அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் — சரீரத்திலொருத்தானங்களிலடக்கிச் சுவியாமல் மோசித்திருந்து விடுதலும் சரீரத்தைவிட்டுப் போமபொழுதும் சரீரமறியாகப்படியாலெனின்?

அறிந்திடாதுடலுறக்கத்து — நித்திரையின்கட் பிராணவாயுப் போக்குவரவுசெய்து நிற்கையிலும் அறியாதிருப்பானேனெனின்?

அறிவின்மை — அறிவில்லாத படியாலேகாணும் அஃதெக்காரணத்தாலெனின்?

கரணமின்மை அறிந்தும் முத்தியாகின் அதற்குக் கரணமேபோக்கா — காரணங் கூடிச் செய்யாதிருக்கையிற் றேன்? இராசாவைப்போல வாயுவே தலைவனு மாயக் கரணங்களே சேவகருமாயின் இராசாவான வாயுநிற்கச் சேவகரான கரணமொழிந்து போவானேன்? ஆதலால்

அறிந்திடும் பிராணன் அதனை விட்டுவிடும் போமாம — ஆதலாலானமாயே பிராணவாயுவையுள்ளே பெட்டபகுல மடக்கியும், புறம்பேயும் விரண்டங்குலம் புறப்பட்டு நாலங்குலமாக ஒழிந்து நாடோறும் பதினாயிரத்தறுநூறு சமயோகத்துவர செய்விடயிக்கையால் அறிந்திடுமன்று.

இந்தவிரண்டுஞ் சூத்திரம் பாசநீக்கமென வறிக (௩)

மூன்றுஞ்சூத்திர முடிந்தது

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———൱———

உயிரொன்றுண்டு என்றது - சூனியவாதி ஆன்மாவென் றொன்றில்லை என்பவனைக் குறித்து தானமாயுண்டென்றது அசேதனவாதியொன்றில் இல்லையென்பதொரு ஞானமுண்டாகையால் அந்த ஞானமே ஆன்மா உண்டானதாகவொரு *பிரதியோகியில்லையாகில் இல்லையென்கிறதே கூடாது, ஆகையால் ஆன்மாவுண்டு உண்டாகுதும், அந்த ஆன்மா தேகமேயென்னும் சார்வாகனைக் குறித்து—

* பிரதியோகி-எதிராளி,

வேறு விந்தவுடலின்றாறுச் செயிருறும் இச்சாஞானச் செயல்களை—யுதாக்கப் பயிலுறும் இனப்பதனாற்பலவெசளும் றுகரும - ஆன்மாவானவன் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு அன்னியமாயக் கண

மவசத்திலுலே இந்த ஸ்தூலதேகத்தைப் பொருந்தி † சங்குசிதமான இச்சாஞானக்கிரியாவிருத்திகளை யுடைத்தாய்ப் பண்ணப்பட்ட புண்ணியபாபத்தினுடைய பலமாகிய சுகதுக்கத்தை யநுபவிக்கும்.

இதற்குமேற் சங்கை —

† சங்குசிதம்-அடங்கின.

உடலின்வே றுயிரா யிருக்கவுடலன்றோ வுணர்வதென்னில் - இந்த தேகத்துக்கு அன்னியமாக ஒரு ஆன்மா இந்த தேகத்தைப் பொருந்தினை றறியுமெனப்பானேன்? இந்த தேகந்தானே யறியுமென்னில்?—

உடல்சவமானபோது முடலினுக் குணர்வுண்டாகும் - சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித்தாகிய ஆன்மா பிராரத்த கன்மம் நொந்தவாறே இந்த தேகத்தைவிட்டு நீங்க இந்த தேகம் பிரேதமாயிருந்தபொழுது மறிவுண்டாக வேணும் அது காணாதபடியாலே தேகமறிவதிலாது.

இதற்குமேல் வாதிவசனம் —

உடலினில் வாயுப்போனு லுணர்ச்சியின் றுடலுக்கென்னில் - பிருதிவி அப்பு தேசசு வாயு இந்த நாலு பூதங்களுடைய சம்யோகத்திலுலே, மாவும் வெல்லமும் கூட்டிப் பாகம் பண்ண * அபூபமென்றொரு ரூபமுண்டாம், அப்படி தேகமுண்டாம் சிறிது திரவியத்தினுடைய சம்யோகத்திலுலே யுண்டான † சுரையிலே மதசத்தி யுண்டானாற்போல தேகத்திலே யறிவுண்டாம் வாயு பிரிந்ததிலுலே தேகம் பிரேதமானது; ஆகையால் உடலுக் கறிவில்லை யானதென்னில்,—

* அபூபம்-பணியாரம், † சுரை - கள்

உடலினில் வாயுப்போகா தூக்கத்து முணர்வதின்றே - உடலில் வாயுவானது போகாமல் *உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களைப் பண்ணிக்கொண் டிருக்கிற சுழுத்தி யவத்தையிலு மறிவில்லை

டே¹ ஆகையா லிந்த தேகத்துக்கு அந்யமாக அறிவுருவாகிய ஆன்மாவுண்டு

* உஶ்வாச நிஶ்வாசம் - மூச்சுப் போக்குவரவு

மேல் இந்திரியான்ம வாதி

அறிவ தைம்பொறியேயென்னில் - இன்பதுன்பங்களை யனுபவிக்கும் ஆன்மாவென்கையாலந்த சுகதுக்கங்களை யறிகிறது இந்திரியங்க ளாகையால் இந்திரியமே ஆன்மாவென்னில்?—

உறக்கத்தி லறியாதாகும் - நித்திரையிலே இந்திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்களை யறியாமலிருக்கிற தாகையாலே இந்திரியங்க ளனுபவிப்பதுமல்ல, ஆதலா லவைகளே யான்மாவுமல்ல

இதற்கு வாதி வசனம்.

பஞ்சேந்திரியங்களுடைய * அவிர்ப்பாவமே உத்பத்தியுமவைகளுடைய † உபாதியே இலயமு மாகையால், நித்திரையென்றது இந்திரியங்களுடைய உபாதியே யாகையால், இவ்விடத் தறிவுண்டாக வேணுமென்ப தில்லையென்னில்?

* அவிர்ப்பாவம் - தோற்றம், † உபாதி - ஒழிவு

ஆகில் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய * சமஷ்டியே ஆன்மாவென்கிறாயோ † வியஷ்டியே ஆன்மாவென்கிறாயோ? சமஷ்டியென்னில்?—

* சமஷ்டி - கூட்டம், † வியஷ்டி - பிரிவு

அறிவது மொன்றென்றாக - ஐந்து இந்திரியங்களுங் கூடியொன்றை யறியாமல் ஒவ்வொரு விஷயத்தை ஒவ்வோ ரிந்திரியமே யறிகையினாலே சமஷ்டி யான்மாவல்ல இஃதனை யறியு மதுஷ்டக * கிராமணிகளினாலே † நியமிக்கப்பட்ட கிராமம் போல, நானறியவேணும் நானறியவேணுமென்கிற ‡ அந்யோன்ய

ய § கலஹத்திலே சேனாநாசம் வரும் அப்படியென,—

* கிராமணி - கிராமத்தலைவன் † நிர்வஹித்தல் - நடத்தல், ‡ அந்யோந்யம் - ஒன்றுக்கொன்று § கலஹம் - சண்டை

ஒன்றொன்று ப்ரியத்தன்னிய-வரகோஷ்டி நியாயமாக வொவ்வோரிந்திரியம் ஒவ்வொரு விஷயங்களை இதரசகாயமாக வறியுமெனனில், அதற்கு ஐந்தும் பிரதானமன்றி ஒன்றுக்கதுபிரதான குணங்கூடாது இதன்றியும் ஒரு இந்திரியம் கெட்டபொழுது ஆன்மாவும் கெடும், ஆகையால் சமஷ்டியான்மாவல்ல இதற்கு இந்திரியானேக தேசவாதி ஐந்தும் ஐந்தான்மாவே' ஒருவிருக்ஷத்திலே அநேக பக்ஷிகளிருந்து பலத்தைப் புசிக்கின்றதுபோல வொருதேகத்திலேயிருந்தறியுமெனனில்?—

அறிவுகளொன்றையொன்றங் கறிந்திடா - ஞானமாவென்கிறதற்குப்பொருள் ஞாதா, அப்பொழுதே யெல்லாத்தையும் அறியவேணும் ஒரு இந்திரியவிஷயத்தை ஒரு இந்திரியமறியாததாகையாலும், ஒருஇந்திரியத்தை ஒரு இந்திரியமறியாததாகையாலும் வியஷ்டி யான்மாவல்ல —

ஐம்பொறி யறிந்திடாவே - பஞ்சேந்திரியங்கள் விஷயானுபவிகளே யல்ல பின்னையேதெனனில்? தன்கண் டெரியாது, தன்செவி கேளாது, என்று இந்திரியாபிமானியாகச் சொல்லுகிறவனொருத்தனுண்டாகையால்,—

ஐந்தையுங்கொண் டறிவதொன்றுண் டதான்மா - இந்த ஐந்து இந்திரியங்களையும் கரணங்களாகக் கொண்டு சகலவிஷயங்களையு மறிவதொன்றுண்டு, அதுவே யான்மா —

மேல் பிராணான்மவாதி

அறிந்திடும் பிராணவாயு வடங்குதல் விடுதல்செய்தால் பிராணவாயுவானது உஸ்வாச நிஸ்வாசங்களைப் பண்ணிக்கொ

ண்டு நின்ற காலத்தி லிந்திரியங்களாகிற கரணங்களைக்கொண்டு விஷயங்களை யறியுமெனனில்?—

அறிந்திடா துட லுறக்கத்து - இந்த தேகத்திலேதானே ஆன்மா சுழுத்தி யவத்தையை யடைந்தபொழுது பிராணவாயு உச்வாச நிச்வாசங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையிலு மறிவில்லையே! ஆகையால் பிராணவாயுவும் ஆன்மாவல்ல,—

இதற்கு வாதிவசனம்—

அறிவின்றாம் கரணமின்மை - சுழுத்தி யவத்தையிலே பிராணவாயுவானது விஷயங்களை யறியாமலிருந்தது இந்திரியங்களாகிற கரணங்களில்லாமையிலே யென்னில்?—

அறிந்திட முதலியாகி லதுநிற்கக் கரணம்போகா - பிராணவாயுவே யறிகிறகர்த்தாவாகில் அது ஜீவித்து நிற்கையாலே கர்த்தரு வசமாயிருக்கிற கரணங்க ளிங்காத அசெப்பட்டுப்போல? இராஜா ஆஸ்தான மண்டபத்திலே இருக்கையிலே பாத்தியரில்லாமலிராததுபோல ஆதலால்,—

பிராணனுறனை யடக்கியும் விட்டு மறிந்திடுமோனமா - நீ யானமாவென்ற பிராணவாயுவைக் * கும்பித்தும் † ரேசித்தும் † பூரித்தும் கனவசம் பண்ணிக்கொண்டு சகலவிஷயங்களையு மறிகிற ஞானமா. சகல விஷயத்தையு மறிகிற ஞானமாவேயாகையால் ஏககாலத்து மறியவேண்டும், அறியாதிருப்பானேனென்னில்?—

* கும்பித்தல் - ஸ்தம்பித்தல், † ரேசித்தல்-விடுதல், † பூரித்தல் - நிறைத்தல்

பார்க்கிற துயிலொடு மஞ்சவத்தைப் படும் - அதைவிசாரித்துப் பார்க்கில் கனமானகுணமாக நித்திரைக்கு ஏதுவான ஆணவமலத்துடனே *அப்பிராதிப சாக்கிரம் ஸ்வப்னம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமென்னுமஞ்சவத்தையையடையும். அதனால்

ஏககாலத்து மறிவில்லை

* அபபிரதிபா - தோாறுமை.

அநிலருசவததைக்குள்ளே § சகசமேது + ஆகநதுகமே தெனில் —

§ சகசம - கூடவுணடானது, + ஆகநதுகம - நடுவிலவநதது

உணமை துரியாதீதம - சாகராதி நாலவததையுமா யோபாதியிலலே யுணடானது ஆகநதுகாவததை, சகசம

இதறு லானமாவிலலையெனறு சொலலபொனறலைவடாகை யிருநதால இபபொழுது பிரதியோகியுமாகனறு ஒனறு ணடாக வேணடுமையால ஆனமாவுணடெனறு, நானிலலைத்தே லை நான பருததேனெனறு அபேதோபசாரமாகச சொலலுகி றதைககாடடிலும ஏனசரீரம ஏனகாய ஏனகை எனகிற மமத துவம அதிகமாகையினாலே சேதனனான ஆனமாவெனறும, பஞசேநதிரியஙகளுடைய உபாதியான ஸவபபருவததையிலு ம அறிவுணடாயிருக்கையினாலும அநத ஸவபபனததிலே பாரச வேநதிரியஙகளுக்கு விஷயமனறியிலலாமலிருக்கையினாலும, இந திரியஙகளுக்கு அனயன ஆனமாவெனறும, சுழுததியிலே ஆ னமநாசம ¶ புநருததானமே ஆனமோறபததியெனறு சொ லலுகிறவனைககுறிதது விழிததபோது சுகமாக நிததிரைபண ணினேனெனறு சுழுததியவததையிலே யனுபவநதானதை யிருஷாலும, ததபூாவானுபவப் பிரதயபிஞஞையுணடாகையினாலு ம, பஞசாவததைகளும கரணஙகளுக யிருநதுளளவன ஆனமாவென றுஙகூறபபடடது

¶ புநருததானம - மறுபடி யெழுநதிருததல

௩௨—ஙுபஸியஜா ரூமொ்டெ — ெநகிெகா௨௨

தொெ௨ காதுெக்ஷாவாகிெவாயஃ௨ | வாெவகி

ஸஹாமஹேதா ஸேவாயெ ஸேவாஜ்ஞப்ரவாஹோ ணாஸ்ய
நாஐகி॥

கிழாலவத்தைத்யில் சுழுத்தியிலே பிராணவாயு உஸ்வாச நிஸ்வாச வியாபாரமாயிருக்கவும் ஞானமில்லாமல் இருக்கையி னால் அந்த வாயுவை ஸ்தாபித்து சமாதிகத்ராயிருந்து பூர்வபக்ஷ வாதாகமானங்களை யறிகையினாலும் சாத்திய வியாப்ய வியா பகத் விருத்த ஏது வாபாசம்

ஸ்ரீமத் தேவாஜ்ஞசர மாசாரியவாய் சைவ
பரிபாலக சிவாகரயோகிகள் டணிம்
சிவஞானசித்தியார் மூலமும்
சூத்திர விபாகயானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

கட்டக்க நியாயத்தினால் சரீரத்துக்குப் பிராணவாயுவே பரணமாமென்னுஞ் சௌளகனம் யோகியை மறுத்துரைக்கின்றார்.

பிராணவாயு வடங்குதல் விடுதலசெய்காலை - (ஆல்-அசை) உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களைப் பண்ணி,—அறிந்திடும்-அதனாலதுவே ஆன்மா,— அறிந்திடாதுடலுறக்கத்து-சரீரத்துப்பாத்தியுறா நித்திரையிற்சுருங்கி விரிந்து கோறலும் பிராணவாயு உணராது,— அறிவின்மைக்காரணமின்மை-இந்திரிய வொழியினுலுணராமெனை ஆந்சொல்லில்,—அறிந்திடுமுசலி பாகிலதுநிறக்க காரணம் போ சா-பிராணவாயுவறிதற காததாவாகில் அதுவியாத்தமாய் நிற்

கக கருவிபோகாது அதாகனவியமாகுமானமா,—பிராணனை
றனனை-பிராணவாயுவை,—அடக்கியும் விட்டும்- சுருக்கியும் விரி
த்தும் போற்றுவிக்கு,—அறிந்திடும் - புலப்படுத்தும்,—அதனா
ற புலமாய அறியப்படும் பொருள் அறியும் பொருட்டாகாது

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பிராணவாயு அடக்குதல் விடுதல் செய்காலே அறிவுநிகழ்க காணடலின அதுவே யயவைகளையுங்கொண்டறிவதாகிய உயிரெனவமையும், உறக்கத்தில் லஃதியக்கினும் ஆங்குக்கருவியினமையான அறியாதாயிற்றெனின்? அது பொருந்தாது கரணமுதலிய நிரப்புதிக கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்களையும் தனனையுங்கொண்டறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டெனபது பெறப்படுதலாலெனபதாம

இவை மூனறுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவெனனும் மூனறனையுங் காட்டியவையான் றியக்கினத விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தோதப் பரிசரித்தது, 'இந்தவுடலிலுயிரெனப்படுவது வேறு' எனபது சாதிக்கப்பட்டது

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தி ருணடாணடியைப்புபற்றிக கூறக்கிடத்தலானும், உளதாயொனறு முதறகூறறிலக்கணகவிசேடமினமையானும், அவறறையீண்டு விரித்திலா.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுட சமயத்தில் சஙக்ராநதயாதி, நீர சொல்லுகிற வானமா அவிகாரியாகையால் அனயா வறியாது பிராணவாயுவேயறியுமெனறுசொலல, அவனைமறுத தருளிச்செய்கிறா.

அறிந்திடும் பிராணவாயு - நீசொல்லுகிற வானமா வறியாது, அதின் சன்னதியிலே பிராணவாயுவே காணுமறிவது, அதெங்ஙனே யெனின் ?—அடங்குதல் விடுதல் செய்தா லறிந்திடாதுடல்-இந்த தேகத்திலே ஒரு தானங்களிலே பிராணவாயுவானது தடைபட்டது உச்சுவாச நிச்சுவாச மற்றுக் கிடந்தபோதும் நேராக விந்த தேகத்தை வாயுவுக் கைவிட்டுப்போனபோதும் இந்தத் தேகத்துக்கு ஒரு பிரக்ஞையுங் காணுதபடியாலே எப்பொழுதும் பிராணவாயுவே யறியாதிருக்கும்—உறக்கத்தறிவின்மை - நித்திரையான அவசரத்துப் பிராணவாயு நின்று சீவிக்க அப்பொழு தொன்றையு மறியாமற் கிடப்பானேன் ?—கரணமின்மை-கரணங்களாகக் கொண்டுகாணு மறிவது, கரணங்கள் கூடாதபடியாலேகாணு மறிடாதிருந்தது — அறிந்திடுமுதலியாகில்- அறிகைக்குப் பிராணவாயுவே காத்தாவாகில்,—அதுநிற்கக் கரணம்போகா - அந்தப் பிராணவாயுநிற்கக் கரணங்கள்போகாது பின்னை யறியும்படி யெங்ஙனேயெனின் ?—அறிந்திடும் பிராணனுறன்னை யடக்கயும்விட்டுமானமா - ஆன்மாவினுடைய பிராணவாயுவை யடக்குவதும் விடுவதுஞ் செய்கிறது ஆன்மாவேகாணறிவது

அறிந்திடும் பிராணவாயு வென்றவன் சங்கிராந்தவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் அவன்மதம் "மனனுறானம் சன்னதிபனவிற - காந்தப்சாசத் தேயப்பவாயந்த-வுயிருடலிப்பெரு செய லுறுப்புட்டைப - பலவகையுறட்டு மல்கியதொழில்போ - லைமபொறிபுலன்களி னபுறுமனதே-யினையவாயிலி னிசழுதருப்பனவை - யந்தக்கரண முந்திய வாந்திடு - மினையகலவுழிவைம பொறிபுலங்கழா - துயிற்கங்கிடி லுடல்

செயலிலதன்றே" என்றும், அவன்மறுப்பு "சன்னதியளவில் மன்னுருச்செட்டுடல்-காந்தம்போல வாய்ந்ததென்ற - னையையுமுணராப் புன்மையன்றே - யுயிருடலியக்கிற றுயில்பெறுங்காலைச் - செபதென" என்னுமதும் கண்டுகொள்க.

இக்கூற்று சொல்லியது, பிராணவாயு ஒருகாலங்களிலே யடங்குதல் சரீரத்தைவிட்டு நீங்குதலாய் செய்தால் தேகத்துக்கு அறிவில்லாது சொல்லி பிராணவாயுவே யறியுமென்ன, அவத்தையில் பிராணவாயு நிறகச்செய்யதே அறியா திருந்ததுகொண்டு பிராணவாயு வறியாது, ஆன்மாவே யறியுமென்னு முறைமை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

பிராணவாயு அடங்குதல் விகற்பசெய்தால் அறிகிறோம்-பிராணவாயு அடங்குதல் விகற்பசெய்தபாலே யறிவுநிகழக் காண்டலின் அதுவே யவ்வைந்தையுங்கொண்டறிவதாகிய வுயிரென அமையும்—உடலுக்கத்துக்கு காரணமின்மை யறிவின்மையறிந்திடாது- உடம்பினக்குறுக்கத்தில் விகற்பங்கிளும் அணைந்தகருவியின்மையறிவுநிகழ்தல் கூடாமையின் அறியாதாயிற்றெனின் அது பொருந்தாது —அறிந்திடு முதலியாயினதுநிறக்கக் கரணம்போகா-கரணமுதலி நிறபுழிந் கரணம் போதல் கூடாமையின்,—அறிந்திடுமேபிராணன் [illegible] யுடக்கியுற்றவிடுமோனமா-கரணங்களையுந் தனையுங்கொண்டறிவதாகிய வுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான்.

இம்மூன்று செய்யுளானும் முறையே உடல்பொறி பிராணவாயுவென்னு மூன்றனையும் காட்சியளவையா னறியக்கிடந்த விசே

டம்பற்றி வேறெடுத்து ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, 'இந்தவுடலின் உயிரெனப்படுவது வேறு' என்பது சாதிக்கப்பட்டது.

ஏனையவெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தி னுடையாண் டிசைப்பு பற்றிக் கூறக்கிடத்தலானும், 'உளது' என்றும் முற்கூறிலா சங்கை விசேட பிரமையானும் அவற்றை யீண்டு விரித்திலாம்.

☞ மூன்றாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

'நந்து சதுட்டயம்'

என்ற மூன்று சூத்திரம்

நான்கு

முடிந்தது

பாயிரமுட்பட செய்யுள்-௪௯

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

௪—சூத்திரம். அவத்தை இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? மூன்றாஞ்சூத்திரத்துட் டொகுத்துப்போந்த வான்மவிலக்கணத்தை விரித் துணர்த்துகின்றார்

இத்தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? ஐயமிக்க அந்தக்கரண மான்மாவென்றுசொல்ல விராசாவு மந்திரியும் போலவென்று மறுத்துணர்த்துகிறார்

உணர்வன கரணமென்னி லொன்றையொன் றுணராவெவ்வே,
றணைதருஞ் செயல்களொன்று மந்த வடக்கியாக்கிப்,
புணர்ந்துடன் கரணமாக்கிப் புறக்கவிழ்ந்துமபோக்கி,
யணைதரு மிவற்றின்வேறா மன்னதென்பதான்மா (௧)

(இ-ள்) உணர்வன — அந்தக்கரணங்கள் காணும் விடயங்களை
கரணம் — உணர்வுமென்னில்?
மென்னின
ஒன்றையொன் — அவைதானொன்றைப்பொன்றுணரமாட்
றுணரா — டாது அஃதாவது,

மனமானது புத்தியினுடைய வியாபாரத்தை யறியாது, அப்புத்தியானது மனத்தின் வியாபாரத்தை யறியாது, ஆங்காரஞ் சித்தத்தை யறியாது, அந்தச்சித்தமு மாங்காரத்தின் வியாபாரத்தை யறியமாட்டாது.

வெவ்வேறினை	ஒன்றையொன் றறிந்து நாலுநாலாகவே
தருஞ் செயல்க	தத்தந்த காரியங்களைச் செய்யும்
ஞானகும்	
அறிந்தவைய	அவையிற்றின் றன்மையறிந்து சீவியா
டக்கி	மடக்கி
ஆக்கி	அவையிற்றைச் சீவித்து
புணருமுடக்	மனமுதலிய நாலையு மகத்திலடக்கிச் சீவக
ரண மாக்கி	கப்பட்டாநின்ற வுட்கருவியாக்கி
புறக்கருவியி	புறக்கருவியாகிய வாயாதிசோத்திராதிக
னும் போக்கி	ளை நடத்தியும்,
யின்றருமிவ	இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட கரணம் புறக்க
றின்வேறு யா	ரணமாகிய இவைகளின் வேறு யானெ
னென் றெண்ப	ன்றேன் யானறிந்தேன் யானனுபவிட்டே
தான்மா	ன் யான்செய்தேன் என்பதுவும், என்றுசித்
	தம் என்றுமனம் என்றுபுத்தி என்றாங்கா

ரம் என்பதுவுஞ் செய்து, இவையிற்றைப் பிரித்தறிகையாலிவை யிற்றுக்கு வேறாகா னமா எ-று

இதற்குப் பாரக்கிலை யெனவறிக. (க)

சிவாக்ரயோகிய ருரை வருமாறு.

மேலந்தக்கரணங்க ளான்மாவென்பவ ராகிய பெயர்களுடைய மதங்களை நிராகரித்து நாற்பது விருத்தத்திலே ஆன்ம ஸ்வரூப மிதுவென் றுணர்த்ததில

உபாவன கரணமென்னில்-இந்திரிய த்வாரா விஷயங்களை யறியவு மஹங்கார புத்தி சித்தங்களே ஆகையால், அந்தக்கரணவாதகமே யான்மாவென்னில்? அந்தக்கரண சமஷ்டியோ வியஷ்டியோ ஆன்மா? சமஷ்டியாகில் தீபாங்கவஸ்துசகள பிரகாசமான வொரு சீரிணையப் பண்ணுமாப்போல க்கரணங்களெல்லாங்கூடி யொருகருத்தியத்தைப் பண்ணவேணும் அப்படி யல்லாமே,—

ஒன்றையொன்றுணரு - மனஞ் சஞ்சயத்தைப் பண்ணுகிறதொழிய நிச்சயங்களைப் புத்தி நிச்சயமொழிந்து சம்சயத்தைப் பண்ணாது அகங்காரங் † கிராகமொழிந்து சம்சய நிச்சயங்களைப் பண்ணாது சித்தஞ் சிந்தனை பண்ணுவதொழிந்து சம்சய நிச்சய கிராகங்களைப் பண்ணாது இப்படி பின்னக் கிரியைகளாகையினாலே அந்தக்கரண சமஷ்டி ஆன்மாவல்ல,—

† கிராகம் - க்ரஹிக்கிறது

வெவ்வேறினைந்து செயல்களுடைக்கும் - வியஷ்டியாக நாலு நாலுந்தொழில் வகையே பண்ணும் வியஷ்டி யான்மாவேயென்னில்? மனது ஒருபதார்த்தத்தைச் சம்சயித்துப்பற்ற புத்தி வேறே பொருளை நிச்சயிக்கவேணும் புத்தி நிச்சயித்ததல்லாமல் அகங்காரம் வேறே பொருளை நானறிந்தேனென்று கிரஹிக்கவேணும் அகங்காரங் க்ரஹித்ததல்லாமல் சித்தம் வேறே யொன்றைச் சிந்திக்கவேணும் அப்படியல்லாமல் மனது சம்சயமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயிக்க அகங்காரமதையே நானறிந்தேனென்று க்ரஹிக்க, சித்தமதனையே சிந்திக்க, இப்படிக் கிரமமாய் வருகையினாலும், என்னுடைய புத்திக்கு இந்தவேளை யொன்றுந் தோன்றிற்றில்லையென்றும், என்னுடைய மனது கலங்கியிருக்குதென்றுஞ் சொல்லுகையினாலே இந்தநாலையுங் காரணமாகவுடையதொன்று ஆன்மாவாகவேணும்—

அறிந்ததை யடக்கியாக்கி - அந்த நாலுகரணங்களையுந் தா னறிந் திவையிருக்கும் விஷயங்களைப் பற்றவும் நிச்சயிக்கவும் கிரகிக்கவும் சிந்திக்கவு மொட்டாம லடக்கி, தியானசமாதிகளைப் பண்ணி,—

புணரு முட்கரணமாக்கி - தனக் கந்தரங்க சம்யோககரணமாக்கிக்கொண்டு,—

புறக்கருவியிலும் போக்கி - சுரோத்திராதி பாஹ்யேந்திரிய த்வாரங்களிலுஞ் செலுத்தி,—

இணைக்கு மிவற்றின்வேறு யானென்ன தென்பதான்மா - இந்த அந்தக்கரணங்களுக்கு அயலாயிருந்து இவைகளுடனே கூடினதினாலே யானென்றும் என்னதென்றும் அஹங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணிநிற்பதே ஆன்மாவென் றிதன்பொருள்.

இதனால் அந்தக்கரணான்மவாதிக்குத் தருமிக் கிராஹகப்பிரமாணமே மனசு முதலானவைகளைக் கரணமாகவே சாதிக்கையினாலே அந்தக்கரணங்களுக்கு ஞாதுருத்துவ ¶ சாதகமான மானம் பாதிதமாகையால் தத்வியதிரிக்தமாக ஞாதாவுண்டு.

¶ சாதகம் - சாதிக்கிறது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— ௧ ——

சித்தான்ம மனசுதானே யான்மாவென்னு முலோகாயதா கருளொருவனையும், அகங்காரான்மவாதியாகுமவைசேடிகனையும், புத்தியான்மவாதியாகும் நையாயிகனையும், புத்திவிருத்தியான்மவாதியாகும் பவுத்தனையு மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

உணர்வனகரண மெனில் - அறிகிற தொழிலைப் பண்ணுவது அந்தக்கரண மென்கின்றாயாகில்,—ஒன்றையொன் றுணரா

ஓரந்தக்கரணத்தை ஓரந்தக்கரண முணர்ந்து ஒன்றோடொன்று கூடி ஓரந்தக்கரணத்தின் றொழிலை போரந்தக்கரணம் பண்ணாது,—வெவ்வேறினைக்கருஞ் செயல்களுங்கும -சிந்தித்தலி கற்பித்தல் சங்கற்பித்தல் அபிமானித்தல் நிச்சயித்தல் என்கின்றனைக்குவிடயாபாரங்களையும் கர்த்தாவாகிய ஆன்மாவே. சித்சத்தியாகிய கரணத்தோடு பொருந்தித் தனித்தனி கரணமாயச் சம்பந்திக்கும். கரணங்கர்த்தாவாகாது,—அறிந்தவை படக்கியாக்கிய புணருமுடகரணமாக்கிட புறக்கருவியிறுப்போக்கியிணைதருமிவற்றின் வேறு யானென்றெனப்படா நிமா-யாதொன்று அகத்து அந்தக்கரணங்களையறிந்து சுருக்கிவிரித்துப் பொருந்து மூடக்கருவியாகப் பண்ணிச் சுகதுக்கங்களை யுபலுபவித்து. அச்சுகதுக்கங்களை மேன்மேலவரும்படி டவிரிந்திரியங்களிலே விட்டு, மாலை சந்தமவனினைக்களோடு பொருத்தப் பண்ணி, இந்த வந்தக் கரணங்கட் கவியமாயத் தற்பொருளறிவினோ யானென்றும், புரப்பொருளறிவினை வெனத்சித்தம் என்றும னம் என்றகங்காரம் என்று புத்தி என்பதுவே யுயிர்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேன் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைகூறு அளவு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்த முறையானே பொருள்பலபுகூறுவான் றொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதிபாசபசுக்களை எதிர்நிரனிறைபாசவைத்து முத்றகட பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

இனி அந்தக்கரணமே யுணருமென்பார்க்கு, இவையுமா ஐம்பொறிபோ லொன்றனையொன் றுணராவாகலான், உயிர் இவற்றின் வேறாகியும், யானென்றெனனுஞ் செருக்குக்கேதுவாகிய

ஆணவமலம் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக்கென வறிவி ன்றி இவ்வந்தக்கரணங்களானாய ஞானத்தொழிலையு மிவற்றொடு ட்டிய நின்று, இவற்றை யடக்கவேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளா க்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறவத்தைகளை யணையுமென்பதாம்.

எனவே, ஆணவ மலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறு தல் அனாதியாவுக் கிலக்கண மென்றவாறாயிற்று.

இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு.

உணராவாகலான் இவற்றின்வேறாயும், யானென்றென ப தின்றதுமாகலான் அறிந் டக்கியாக்கி ஆக்கிப்போக்கி வெ வ்வேறணைதருமென வினைமுடிபு செய்க.

அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல்.

ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல்.

இம்பாற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும்.

அவையடக்கியாக்கிப் புணரு முட்கருவியாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி யென்பது நிரனிறைப் பொருள்கோள்.

வேறாயெனச் சிறப்புமை விரித்துரைக்க.

என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

யானென்றென்பதெனும் பெயரடை அதனுண்மை சாதி த்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது.

இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

மேல் நாலாஞ்சூத்திரமும் ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்த நுதலிற்று.

மேல் மாயாவாதி நீ சொல்லுகிற வானமாவெனப தெரா ஞறிலலை அநதககரணஙகளகாணு மறிவதெனறு சொலல, அவனை மறுத தருளிசசெயகிருா

உணாவன கரணமெனனில் - அநதஃகரணங்கள நாலுங் காணு மறிவதெனறு நீசொலலில,—ஒனறையொனறுணரா - அவைதான மனம புததியை யறியாது, புததி ஆஙகாரததை யறியாது, ஆஙகாரஞ சிததததையறியாது,—வெவவே றணைந்த ருஞ செயல்காணுனகும - ஒனறையொல றறிநது செயவதென நாலும நாலாகவறியும அபபடி நாலும நாலாக வறியுமதொ ழிநது நாலையுமொனறறியமாடடாதாகில்,—அறிநதவை யடக கியாககிப் புணருமுடகருவியாககிப புறககருவியினுமபோககி— இநத நாலுடனுங கூடிப பறறியும நிசசயிததும எழுநதிருந தும சிநதிதது அவையிறறை யடககியும தோறறுவிககும பொ ருநதபபடட வுளளேயிருககைககு அநதரஙகமான கருவிகளுமாக கிப புறததியிலறிகிற விநதிரியஙகளினுமவிடடு,—இவைதருமிவற றினவேறுய-இபபடிப பொருநதிவருகிற அநதஃகரணஙகளுககு வேறுமாய,—யானெனதெனப தானமா - யானெனறும பிற ரொனறும எனனுதெனறும பிறரதெனறும நிறகிறதகா ணுன மா

உணாவனகரணம எனறவன மாயாவாதி. அவனைமறுத் தததற்குப பிரமாணம சஙகறபநிராகரணம "அருவினையுடறக ணவததைகளுணாததனை - யாருறுமவாபர மகணடிதமடஙகா - தோாவிலதுடல்சட முறநெறியாதென - மனனியகரண மாரு ட்டதிற - பணணினமெனனி லிவையோ பரமோ - முதலி யதாயி னிவைபிரழுவெயதா - திவைமெனி லுனது மொழிபழு துளதே" எனனுமதுங கணடுகொளக

இதனாற் சொல்லியது அந்தக்கரணங்க ளறியுமென்றொழிந்து ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லையென்னும் பலபிரகாரத்திலும் அந்தக் கரணங்க ளறியாது ஆன்மாவே யறியுமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கரண முணராவ னென்னின் - இனி யந்தக்கரணமே யுணருமென்பார்க்கு,—ஒன்றையொன் றுணரா-இவையு முடம்பொறிபோல வொன்றையொன் றுணராவாகலான்,— ஆன்மா அவற்றின் வேறாய-உயிரவற்றின் வேறாகியும்,—யானென்பதின் றுரும- யானென்றெனதென்னுஞ் செருக்குக்கு கேதுவாகிய ஆணவமு முடனு யிணைந்துநிற்கு மாகலான்,— நான்குசெயல்களு மறிந்து-தனக்கென அறிவின்றி யிவ்வந்தக் கரணங்களாகிய நான்கு தொழிலையு மிவற்றோடு கூடி யறிந்து,— அவையடக்கி - அவற்றை யடக்கவேண்டுழிச் சொப்பனவத்தையிற் செலுத்தி,—புண ருமுட்கரணமாக்கி - கூடிய வுட்கருவிகளாக்கியும்,—ஆக்கிப்புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்கவேண்டுழிச் சாக்கிரவத்தையிற் செலுத்திப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும்,--வெவ்வேறணைந்தும்- வெவ்வே றவத்தைகளை யணையுமென்பதாம்

எனவே ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுத லான்மாவிற் கிலக்கண மென்றவாறாயிற்று.

இது தடத்தலக்கணம் எனப்படும் பொதுவியல்பு.

இச்செய்யுண் முதனூல் நான்காஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வுட்கரண மானமாவைப் பொருந்திக் காரியப்படும் பொழுது வேறற நிற்கு முறைமை யீதென்பதூஉம் அவைகளையறிந்து நீங்குதலே தற்சொரூபத்தைக் யறிந்ததென்பதூஉம் அதற்குமேற் சிவஞா னமென்பதூஉ முணர்த்துகிறார்.

கருவியா மனமும்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தநான்கு, மருவியான் மாவேயென்ன வருந்தீப மெனமதித்தா ங், கொருவி யானமாவினுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர் தருமிது பசுஞானம்பின் சிவஞானந் தன க்குமேலாம். (௨)

(இ-ள்) கருவியா மனமும் புத்தியாங்காரஞ்சித்தநான்கும் — மனமுதலிய வுட்கருவி நான்கு மான்மா போகத்தைப் புசிக்குமிடத்துக் கருவியாகி நிற்கும்.

மருவியான் மாவே யென்ன வரும் — அந்தக்கரண மான்மாச்சரைப்போலு மரை யனந்தக்கரண மானாவென்ன வுவமிக்கை யால் அவையான்மாவை வேறறப்பொருந் திநின்றவைக்கியத்தா லான்மாவென்றே ய த்தனைச் சொல்லப்படாநிற்கும்

தீபமென மதித்தாங் கொருவி — பதார்த்தங்களை யறிகிறதுக்கு விளக்கு க் காரண மானாற்போல வவையிற்றையு மா ன்மாப் போகம் புசிக்கிறபோ திவை கரண மெனக்கருதி யவையிற்றையும் விட்டுநீங்கி

ஆன்மாவினுண்மையுணர்ந்தவா தமையுணர்ந்தோர்

இப்படியந்தக் கரணமு மான்மாவும் வேறு நின்று காரியப்படுத்து முறைமையை யறிந்தவர்களே யான்மாவி னுண்மையை யறிந்தவர்கள்.

தருமிது பசுஞானம்

இப்படி யறியுமறிவு பசுஞானமெனப் பெறும்.

பின்சிவஞானந் தனக்குமேலாம்

அந்தப்பசுஞானத்தைச் சிவன்றன் சத்தியினாலே விட்டுநீங்கி யதற்குமேலாய சிவஞானம்பொருந்தி நிற்கும் எ-று.

இதற்கு சிந்தியாகமம் (உ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேலான்மாவுக்குப் பாகிய விஷயக் கிரஹணத்துக்குக் காரணமான அந்தக்கரணங்களைத் தரிசித்து, இவைகளுக்கு அன்னியமாகத் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவனே தன்னை யறிந்தவனென்ப துணர்த்துதல்.

கருவியா மனமும் புத்தியாங்காரஞ் சித்த நான்கு மருவியான்மாவே யென்னவரும் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களான நான்கும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகள் பாகிய கரணங்களிலே பரவாத்திக்கிறதற்குத் துவாரமாகப் பொருந்தி ஆன்மா விதுவே யென்னத்தக்கதாக நிற்கும்.—

தீபமென்று தெரிந்தங்கொருவி - சட்சுக்குப் பதார்த்த தரிசனங்களிலே தீபம் சஹகாரியானாற்போல ஆன்மசிற்சத்திக்கு விஷயக்கிரஹணத்திலே இந்த அந்தக்கரணங்கள் சஹகாரி யென்பதை யறிந்து, இவை யிரறுக்களை நீங்கி,—

ன்மாவி னுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர் - ஆன்ம ஸ்வரூபத்தை யறிந்தவர்கள் தன்னை யறிந்தவர்கள். தன்னை யறிந்ததே மோக்ஷமென்னில்?

தருமிது பசுஞானம் - இவ்வளவு அந்தக்கரணங்களைப் பிரித்தறியும்படி வந்தஞானம் கலாதி வித்தைகளினாலே வந்ததாகையா லிதுவும் பசுஞானமே இது மோக்ஷமல்ல.

பின் சிவஞானந் தனக்குமேலாம் - மேலிந்தக் கலாதிகளை யுங் கலாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிற மாயையு நீங்கிச் சிவனு டைய பராசத்தி பதிய வதனாலே மாணவாதிக ணீங்கிச் சாமாத் திடத்தை யடைந்ததாகிய ஞானதிருஷ்டியினாலே சிவனையுஞ் சத்தி யையுந் தன்னையுஞ் சாவத்தையும் ஆன்மாவிலே தரிசிப்பது சிவ ஞானமென் றிதன் பொருள்.

தது³க்தம் நிஶ்வாஸகாரிகாயாம் — ஶிவஶக்தி நி யித்ரா ஸம்ஸ்க்ருத வித்³யயா । ஶிவம் ஶக்த்யாதிஸம் ஸ்வாத்மஸ்தம் பஶ்யந்தி த்³ருஷ்டா முக்தாவ்ருத்திபி:.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———०———

பாசஞானத்தை நீங்கி நின்ற இடம் பசுஞானமென்றும், பசுஞானத்தை நீங்கி நின்றவிடம் பதிஞானம் என்றும் பகர்கின் றார்.

கருவியாமனமும் புத்தியாங்காரம் சித்தமானதும் - அவற் றிற்கு மதச காரணங்களாய நிறதும் கலாதிகளும்,—மருவி- ஆ ன்மாவினோடு பொருந்திப் பிரிக்கப்படாது,—ஆன்மாவேயென் னவரும் - ஆன்மாவைப்போலத் தோற்றும். அவைகளை,—நீப

மென்மிருத்து - தெரிந்து - சுத்தவித்தையினால் விவேகித்து விய
ஞ்சகமாகக்கண்டு, — அதை ஒருவி - நீக்கினபோலப்பாவித்து, —
ஆன்மாவினுண்மை யுணர்ந்தவர் தனையுணர்ந்தோர் - உயிரினது
சின்மாத்திர லக்ஷணத்தை யறிந்தவர்கள் ஸ்வரூபத்தை யறிந்த
வர்கள் — வரும் இது பசுஞானம் - ஆன்மரூபத்தை யறியும் இந்த
ஞானம் பசுஞானம்

அஃதெப்படிச் சொன்னீ? இருக்கட்டுத் திருக்குட நாதத்திற
பிரகாசித்த சுத்தவித்தையோடு கொட்டி நின்று, மணியானது
பிரபையாலேபோல வியாபாரத்துவாரத்தால் மேலெழுந்து
சுத்த விஷயமாயப்போட்ட பதிஞானம் கொடுத்து நீங்குத
லாற பாசஞான மென்கின்ற மனசு முதலிய பாசஞானமும் அத
னால் விளங்கப்பட்ட பசுஞானமும் ஒரு பிரகாரத்தால் பதிஞா
னமென்று சொல்லப்படுமாதலாலும், மனசு கூடிய சமீன நீ
ங்கியவிடத்தில் உயிர் ஆன்மாவென்று சொல்லப்படும் சுத்த
வித்தைக்குக் கீழ்மலம் நீங்கலால் பசுவென்று சொல்லப்பட்டா
து ஆகையால் பாசஞானம் விளங்குகிலாத பசுவை விஷயீக
ரிக்கலாற பசுஞானமென்று இருவத்தத்தினாலும் சமஞ்சித ஆ
ன்மஞானம் பசுஞானமென்று சொல்லப்பட்டது சத்தியமாகி
சாறிபது, மாயைக்குமேற சுத்தவித்தைக்கு கீழ்மலமற்று
ம மலவாசனை தாக்கி நிற்குமிச்சத்தியினால் அவ்வாசனை தாக
கிய ஆன்மாவை யறியுமறிவு கேவலம் ஆன்மஞான மானாலும்
ஒரு பிரகாரம் பசுஞானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்

பின் சிவஞானந் தனக்குமேலாம் - சிவசத்தியால் விளங்க
ப்பட்டுச் சிவசத்தி ரூபமாயிருக்கின்ற ஆன்மாவைச் சிவனுக்கப
ண்ணி அவனைச் சிவனோடுகூடச் சிவனாக அறியும் அறிவாதலா
லும், பதிஞான மென்னும் சிவஞானமும் முன்சொல்லிய ஆன்ம
ஞான மேலாந்து முன்னைந்து உபரிவிரியும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனியம்மூக்கூற்றன், 'உணர்வனகரணமென்னி னொன்றையொன் றுணரா' ஆகலான் ஆன்மா விவற்றின் வேறுமென்னு முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார்.

மனமுதலிய நான்கும் ஒருவிடயத்தைப் பற்றுக் கருவியாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயிரோடு ஒற்றித்துநின்று நிகழுவனவாம் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல இவை யுயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பனவென் றறிந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக்கொண் டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென் றாராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொரூபம் இனிது விளங்கும் அதனையும் அங்ஙனமாராய்ந்தறிவு பசுஞானமாகலான் அதனைத் தரும் பொருள் யாதென்று தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்குமென்பதாம்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந் துணையாய் நின்றது, தலையுணர்ந்தோரென முன் வருதலின்.

இதனானே அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பதூஉந் தமையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் இந்த அந்தக்கரணங்களை உட்கரணமென்றும் ஆன்மாவுக்கு வேறாயிருக்குமென்றும் சொல்லுவானேனென்ற மாறுகோளை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கருவியான மனமும்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தநான்கும் - உட்கரணமாகிய மனம் புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம் என்று சொல்ல

பட்டவை தாலும்,—மருவியான்மாவேயென்னவரும்-ஆன்மாவினுடனே பொருந்தி ஆன்மாவென்றே சொல்லும்படிவாரா நிற்கும் அசேதனமாகிற அந்தக்கரணங்கள் சேதனமாயிருக்கிற ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமை யெப்படியெனின்?—தீபமென்னத் தெரிந்தாங்கொருவி - அந்த அந்தக்கரணங்களைக் கண்ணுக்குக் காட்டுகிற விளக்குமாத்திரமென் றறிந்து நீங்கி,—ஆன்மாவினுணர்வை யுணர்ந்தவர் தமை யுணர்ந்தோர் - ஆன்மாவின் அறிவு கருவிகளுடனே கூடிநின் றொழிந்து ஜீவியாரென்று அறிந்தவர்களே தன் தரிசனம் வந்தவர்கள் — தருமிது பசுஞானம் - இப்படி யறிகிறது பசுஞானமாம் பின்னைச் சிவஞான மேதென்னில்?—பின் சிவஞானந் தனக்குமேலாம் - பின்பு சிவஞானம் இதற்கு மேலாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, அந்தக்கரணங்களும் ஆன்மாவும் தன்னில் பிரிவற்றிருக்குமென்றும், அப்படி யிருந்தாலும் விளக்குக் கண்ணுக்குக் காட்டுகிற மாத்திரமென்றறிந்து நீங்கி ஆன்மாவினுண்மையை யறிகிறது பசுஞானமென்றும், சிவஞானம் இதற்கு மேலாயிருக்குமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௪-சூ, ௨-வெ, "சிந்தைதாற் சித்தந் தெளியாதா யாங்காரம்-புந்தி பாயாட்டு மாகிய-பந்தித்து, -வெவ்வேறுதானே துணிந்துள்ள மிவ்வேறு-மவ்வேறும் போதுபோ லாங்கு" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

மனம்புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தம் நான்கும் கருவியாமருவி- மனம்புத்தி ஆங்காரஞ் சித்தமென்கின்ற நான்கு மொரு விடயத்தை அறிதற்குக் கருவியாகமருவி,— ஆன்மாவே யென்னவரு

ம-இவையே கருத்தா வென்னும்படி யுயிரோ டொற்றித்துநின்று நிகழ்வனவாம்,—தீபமெனத் தெரிந்துங்கொருவி-கண்ணுக்கு விளக்குப்போல விவை யுயிர்க்குக்கருவியாய வேறுநிற்பன வென்றறிந்து நீங்கிநின்று,—ஆன்மாவினுண்மையுணர்ந்தவர் தமை யுணர்ந்தோர்-இவற்றைக் கொண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென முயன்றார்க்கு ஆன்மசொரூபமினிதுவிளங்கும்—பின்பசுஞானம்-அதன்பின்பு அங்ஙனமாராயுமறிவு பசுஞான மாகலான்,—தருமிற்சிவஞானந் தனக்குமேலாம்-அதனைத்தருபொருள் யாதெனத் தேறுவார்க்குச் சிவஞான மதற்கு மேலாய் விளங்குமென்பதாம்.

இதனானே யந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பதூஉந் தம்மையுந் தலைவனையு மறியுமாற்றினவைத்துக் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய கரணங்கட்கு மான்மா வுக்கும்
அகர முதலிய வக்காரங்களா லறிவு
விளங்கு முறைமை யுணர்த்துகிறார்.

அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள்,
செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோ டுள்ளமாகு, மொவ்வ
வொன்று மெழுத்தாமைந்து முணர்வுதித் தொடுங்குமா
று, பவ்வமுந் திரையும்போலும் பாகமிலிப் பண்புத்
தோன்றும். (௫)

(இ-ள) அவ்வுட   இருதயங் கண்டந் தாலு நெற்றி துவாத
னுவ்வு மவ்வு   சாந்த மிவ்வைந்து தலத்தையு மடைந்திருக்க
வு மனம்பு   சிறந்தகாரமாகிய வக்கரஞ் சூரியப்பிரகாசம

தி யங்காரங் களசெவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமேனளமாகும்

போன்ற மனத்தையும், உகாரக்கரஞ் சோமப பிரகாசமபோன்ற புத்தியையும்,மகாரக்கர மக்கினிபபிரகாசமபோன்ற வகஙகாரத்தையும விந்து தீபப் பிரகாசமபோன்ற சித்தத்தையும நாத மாயிரகோடி யாதித்தப் பிரகாசமபோன்ற புருடனையுமாக விவவைந்தக்கரங்களு நிரனிறையாக வதிட்டித்து நின்று செலுத்தா நிற்கும?

ஒவவொனு மெழுத்தா மைந்தும

இஙஙனங்கூறிய வகரமுதலிய வைந்தெழுத்தையும பிரணவ மெனப பெயரிட்டுச சொல்லுவாகள இதனையாகமஙகளிற சூக்குமபஞசாக்கரமென றோதபபடும?

உணரா வுதித்த தொரெழுத்து மாமும

மத்திம வாக்கான தக்கரஙகளாகச சொரூபித்துச செவியிறகேளாதே யக்கக்கரஙகளிலே தனித்தனியேநின் றோசையுண்டா யதிவிடமாக வானமாக்களுடைய ஞானக்கிரியைகளைத் தோற்றுவித்த தத்தனைச சீவிபபித்துப பினபொடுக்குவிக்கும. அதெனபோல வென்னில?

பலவமுந்திரை யுபோலும

சமுத்திரத்தினகண் டாங்கத் தோன்றிக் காரியபபட்டு ஒடுங்கிடு மெனபதுபோலறிவாயாக

பார்க்கிலிப்பண் புத் தோன்றும்.

ஆராய்ந்து விசாரித் தருளிருலேகாணி லிவையிற்றின வியாத்தியை யறியப்படும எ-று

ஈண்டு விந்துநாதமென்றது அபரவிந்து அபரநாதத்தை யெனவறிக

இந்நான்கு சுபாபேதத்தும் காலோத்தரத்தும் இவ்வா
ராகமத்துமறிக (௩.)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தங்களினாலே அந்தக்கரணங்களைச் சேஷ்டிப்பவர்கள் அகாராதி வர்ணத்துவாரா பிரமாதிதேவர்களென்ப துணர்த்துதல்

அவ்வுடனுவ்வுமவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள் செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோடுள்ளமாகும் - அகார உகார மகார விந்து நாதங்களைந்தும் நிரைநிறையே மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் விருத்திஞானமாகிய வுள்ளமென்னு மிந்த வைந்தையும் அதிஷ்டிக்குந் தேவர்களுக்குக் கரணமாம்.

ஐவெனுமெழுத்தாமைந்து - இந்த வைந்தெழுத்து மோங்காரமாம் அவைதான் நாதத்திலேயிருந்து விந்துவாதி வர்ணங்களுண்டாய × லீனமுறவாறேயாம். அப்படியே பிரகிருதியிலேயிருந்து சித்தமாதி தத்துவங்கடோன்றி யொடுங்கும் —

உணர்வுதித்தொடுங்குமாறு பவ்வமுந் திரையும்போலும்- ஆன்மசைதன்யம் தன்வசாத் அந்தக்கரணங்கள் வழித்தாக விஷயாபிமுகமாகச் செல்லுவதுந் திரும்புவதும், வாயுவசாத் சமுத்திரத்திலே நின்றும் அலைகளானது § விஜ்ரம்பிதமாய்க் கரையளவாகச் சென்று திரும்புவதும் போல,—

டார்க்கிலிப்பண்புந்தோன்றும் - மேற்சொல்லு முபாயத்திலே பார்க்கி லிதனுடைய ஸ்வரூபந்தெரியும்.

× லீனம்-ஒடுங்கினது, § விஜ்ரம்பிதம்-விருத்தியடைந்தது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த தத்துவங்கள் அந்தக்கரணங்களையும் புருடனையும் பிரேரிக்குமுறைமை யறிவிக்கின்றார்.

அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள்-பஞ்சப்பிரணவ கலைகளுள் வைகரிவாக்குக்கு மூலமாகும் அகாரமாகிய சுத்தவித்தை மனத்தைச் செலுத்தும், மத்திமை வாக்குக்கு மூலமாகும் உகாரமாகிய ஈசுரம் புத்தியைச் செலுத்தும், பைசந்தி வாக்குக்கு மூலமாகும் மகாரமாகிய சாதாக்கியம் அகங்காரத்தைச் செலுத்தும்,— செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோ டுளமாகும்-சூக்குமை வாக்குக்கு மூலமாகும் விந்துவாகிய சத்தி சித்தத்தைச் செலுத்தும், அதிசூக்குமை வாக்குக்கு மூலமாகும் நாதமாகிய சிவம் புருடனைச் செலுத்தும்,— ஒவ்வொன்று மெழுத்தாமைந்தும்-பிரித்துப் பார்க்குமிடத்து ஐந்தாகும் பிரணவகலைகள் கூட்டி யுச்சரித்தா லோங்காரமாம்— உணர்வுதித்தொடுங்குமாறு பவ்வமுந் திரையும்போலும்-பிரணவத்தில் அகாரமுளை வைத்து இரேசகமாய் இடையி லெழுந்த உச்சுவாச ரூப மகா சகல மத்தியத் தநித்திய சகலமுண்டாயப் பிரணவத்தி லுகாரமுளை வைத்துப் பூரகமாய்ப் பிங்கலையிற் புகுந்து நிச்சுவாச ரூப மகா சகல மத்தியத் தநித்திய கேவலமா முறைமை சமுத்திரமுந் தரங்கமுமொப்பாகும்— பார்க்கில்-யோகமார்க்கத்தினால் அந்தச் சகல கேவல மிரண்டையும் தடுத்துச் சுழுமுனை திறந்து கும்பித்து நோக்கில்,— இப்பண்புந் தோன்றும்-மகாரமொன்றுமயமாம்.

சித்தமுண்டாம் சுத்தத்தத்துவங்களா மனமுதலிய வற்றைக் கலாதித்த துவாரத்தினாலே செலுத்து மென்பது காணபிபயாம.

இச்சாசத்தி காரியம் ஈசுரதத்துவம், ஞானசத்தி காரியம் சுத்தவித்தியாதத்துவம், கிரியாசத்தி காரியம் சத்திதத்துவம், ஈசுரதத்துவம் இராக தத்துவத்தைச் செலுத்தும், சுத்தவித்தியாதத்துவம் வித்தியாதத்துவத்தைச் செலுத்தும், சத்திதத்துவம் கலாதத்துவத்தைச் செலுத்தும், இராகதத்துவம் மனத்தத்துவத்தைச் செலுத்தும், வித்தியாதத்துவம் புத்திதத்துவத்தைச் செலுத்தும், கலாதத்துவம் அகங்கார தத்துவத்தைச்செலுத்தும், மனோபுத்தியாங்காரங்களாற் புருஷதத்துவ வியாபாரமுண்டாம்

காலத்தையு நியதியையுஞ் சத்திதத்துவம் செலுத்தும், வித்தையைச் சுத்தவித்தை செலுத்தும் இராகத்தை ஈசுரதத்துவஞ்செலுத்தும், குணதத்துவத்தைச் சிவதத்துவஞ் செலுத்தும், புருஷ தத்துவத்தைச் சாதாக்கியதத்துவஞ் செலுத்தும் என்றுஞ் சிலவசனம்

சிவஞான

—o—

அவை கருவியாவதூஉம் அகரமுதலிய வெழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்திபவழியேயாமாகலான், சாட்டியிற் பிரவாகரூபமாமியவைந்தெழுத்தாலும் உயிரினக் ணுணர்வு மாறி மாறித் தோன்றுதல், கடலினகணே திரை புதிதுபுதிதாகத் தோன்றியுமொடுங்கியும் வருமாறுபோலாம் சவிகற்பவுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலையைப் பற்றி ஐங்காயத்திகழுல கால்வகை வாக்குக்களென்பதனை உற்றுநோக்கின் இவ்வியல்பும் இனிது விளங்குமென்பதாம்.

ஒற்றுமை பற்றி எழுத்துக்களே யவையாக வுபசரித்தார்.

புருடதத்துவமும் அதனைச் செலுத்து மகாரமும் ஈண்டொப்புமைபற்றி யுடன் கூறியவாறு.

புருடதத்துவத்தைச் செலுத்தலாவது புருடதத்துவமாந் தன்மையை நிகழ்வித்தல்.

அகார வுகார மகங்காரம் புத்தி மகாரம் என முதனூலுட் கூறுதலானும், தகாரம்போதத்தும் அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுடனுமவ்வு மனம்புத்தி யகங்காரங்கள் என்று எதிர்நிரனிறையெனக் கொள்க.

பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல் விகாரமாக்கிக் கூறினார்.

ஐந்தானு மென்னு மானுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் தன்மையி னுணர்த்து முறைமை பகுத்துப் பிரகாரமா யிருக்குமென்று மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அவ்வுடனுமவ்வு மனம்புத்தி யாங்காரங்கள் - நினைஞ்ற மனத்தை அகாரஞ்செலுத்தும், புத்தியை உகாரஞ் செலுத்தும், அங்காரத்தை மகாரஞ்செலுத்தும் — செவ்விய விந்துநாதஞ் சித்தமோடுள்ளமாகும் - சித்தத்தை விந்துசெலுத்தும், உள்ளத்தை நாதஞ்செலுத்தும்; — ஐவ்வெனு மெழுத்தாமஞ்சும் - இந்த வக்கரங்களைந்தும் பிரணவ ரூபமாயிருக்கும் — உணர்வு நித்தொடுக்குமாறு பல்வமுற நினையும்போதும் - இவையித்து

டனேகூடி ஆன்மபோகங் கன்மத்துக் கீடாக விஷயங்களைப் புசித்து ஒடுங்குகிற முறைமை சமுத்திரமுந் தரங்கமும்போலும் —பார்க்கி லிப்ப வபுந்தோன்றும் - திருவருளாலே யாயக் தறியில் இந்தமுறைமையுந் தப்பாமற் றரிசனமாம்.

கடலின் றானத்திலே மனது, நீரின் றானத்திலே யான்மா, திரையின் றானத்திலே ஆன்மபோதம், வாயுவின் றானத்திலே கன்மம், ஆகாசத்தின் றானத்திலே விஷயம், இப்படி நின்றதெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம் ௪-சூ,௩-வெ, "அகார வுகார மாங்காரம் புத்தி - மகார மனஞ் சித்தம் விந்துப்-பகாதிவற்றை, நாதமுளம் வடிவாம் நாடிற் பிரணவமாம்-போதங் கடற்றிரையே போன்று" என்னுந் துவ கண்டுகொள்க

இதன்றற் சொல்லியது, மனம் புத்தி யாங்காரம் சித்தமுள்ளம் என்கிற தத்துவங்களை அகார உகார மகார விந்துநாதம் என்கிற அக்கரங்கள் செலுத்து முறைமையை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அகங்காரங்கள் புத்திமனஞ் சித்தமோடுள்ளம் - அகங்காரம் புத்தி மனம் சித்தம் உள்ளமென்கின்ற அவை கருவியாவது உம்,—அவ்வு—ஊவ்வுமவ்வும் விந்துநாதமுமாகும் - அகாரவுகார மகார விந்துநாதமென்கின்ற வெழுத்துக ளுடனின்று செலுத்தியவழிப் யாமாகலான்,—ஒவ்வெனுமெழுத்தாமைந்தும் - சமட்டியிற் பிரணவரூபமா மிவ்வைந்தெழுத்தானும்,—உணர்வு திதொடுங்குமாறு-உயிரினக் ணுணர்வு மாறியாறித் தோன்றுதல்—பலமுகந்திரையும்போலும் - கடலின் கண்ணே திரை

புத்து புத்தாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலாம் — யாகக்கில் - சவிகற்ப வுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதிகலை யைப்பற்றி யைந்தாகத் திகழு நால்வகை வாக்குகளி யுற்று நோக்கின,— இப்பலவும் தோன்றும் - இயல்வியல்பு இனிதுவிள க்குமென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—•⁂•—

முற்கூறிய வக்கரங்கட் கதிதேவதையு மவை
யிற்றைக் காரியப்படுத்து முறைமையு
முணர்த்துகின்றார்

அயனரி யரனுமீசர் சதாசிவ ரதிதெய்வங்க ளுய
வருமவ்வொ டுவ்வு மவ்விந்து நாதத்துக்குப், பயனு
று மருசிலார்மா பரயிழுவசித்தாம் பார்க்கிற, சய
முழுமை வரிபிரணடுந் தவிர்த்துமிற ருழுமதோன
னும் (௪)

(இ-ள்) அயனரி யரனுமீசர் சதாசிவர் திதெய்வங்க ளுடயரு மவ்வொ டுவ்வு மவ்விந்து நாதத்துக்கு — அகாரமுதலிய வைந்தக்கரங்கட்கும் பிரமா முதலிய தேவதைக ளைவரு மதிட்டாதாவா யிருந் தவையிற்றைக் காரியப்படுத்துவார்கள்

பயனுறுமருசி லாண்மார் — அகார மாங்காரத் தத்துவத்தை யதிட்டித்து நின்று விளக்கும், உகாரம் புத்தியை யதிட்டித்துநின்று விளக்கும், மகார

மனத்தினை யதிட்டித்து நின்று விளக்கும், விந்து சித்தத்தினை விளக்கும், நாதமுள்ளமென்று சொல்லப்பட்ட வானமாகி விச்சாஞானக்கிரியைகளை விளக்கும் அஃதாவது, கலைமுதலிய கருவிகளினது சமூகங்களால் விளங்கிக் காரியப்பட்டான மாய போகங்களைப் புசிப்பன

பரவிந்துசித்து இந்த வக்கரங்களின் முறைமையை விசா
ரம பாரக்கில் ரித் திறியுடைத்துச் சட்ரூபமாகியிருக்கும்
சயமுறு வளி இடைபிங்கலைகளின் வழிச் செல்லாமற்
பிரணவந் தவிர சயத்தைப் பொருந்திய சுழிமுனையி னிறுத்
துநிற குறுந் தியோகத்தைப் புரிவார்களாகிற நறசொ
ஜோதானும் ரூபம் விளங்கும் எ-று

இஃது யாவர்க்கெனிற் சகலர்க்கென வறிக

தானுமென்ற வுரையால் திட்டாக்களையுந் தரிசிக்கலாம் அப்பொழுதென வறிக

இதற்கு ரௌரவாகமத்து மகுடாகமத்துமென வறிக (௪)

சிவாகமயோகிய ருரை வருமாறு.

—○—

உயவரு மவவோரிவவு மவவிந்து நாதங்கட்கு அயனரியர னுமீசா சதாசிவ பதிகெயவங்கள்- அந்தக்கரணங்களை யானமுவுக்கு விஷய தரிசனத்திலே சகாரியாகப் பொருந்தவரும் அகார உகார மகார விந்து நாதங்கட்கு பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேஸ்வர சதாசிவர்கள் அதிதேவதைகளாக விருந்து, மரப் பொம்மைகளுக்குச் சூத்ரதாரியானவன் கயறுகட்டி யாட்டுவிக்குமாப்போல, இந்த அக்ஷராத்ம சத்திகளிருலே அந்தக்கரணங்களை சேஷ்டிப்பிப்பார்கள்.—

பயனுறு மஞசிலானமா - இவவாறு அநதககரணஙகள் ஞானேநதிரிய துவாரா விஷயஙகளிலே பரவாததித துளள வாவில ஆனமாவானவன பஞசேநதிரியஙகளினுலும விஷயஙக ளை காஹிபபன. இவவா றுருவா சேஷடிபபிகக வேணடுவ திலலை, அநதககரணஙகடானே தததம வியாபாரஙகளைப பண ணுமெனனில ?—

பரவிடிலசிததாம - விசாரிககுங காலததில அநதககரண ஙகள ஜடமாம அவைகளுககு சிற*சமவலன மனறியில வியா பாரங கூடா தாகையால பிரேரகாளவேணும —

* சமவலனம - சூழதல.—

சயமுறு ஒளிபிரணடுந தவிாததுறிற பாாககிற ருணுநதொ னறும- பிராணு பாமததிறுலே சயமபொருநதின வாயுவின உசுவாச நிசுவாசததைசயு மடககி பாகிய விஷபஙகளையு மடககிப பாாககில, அநதககரணஙகளுடைய பரவாததியும அதனு லே ஆனமஞானம பிரவாததிககிறதும நிவாததிககிறதும அநத ஞானசொருபமான தனனையும யோகப பிரததிபடசமாகக காணலாமெனறிதனபொருள

அகாராதி வாணஙகளை யதிஷடிதத ப்ரமாதி தேவர்கள அநதககரணஙகளை பரேரிபபாக ளெனபதேன, தேவாகளே ப ரேரிபபவர்களெனனப போகாதோ வெனனில் ? வாணஙகள் பரதயேசக தேவதாதமகமாயிருககையாற சொனனது

ததுக்தம் ஸர்வஜ்ஞானோத்தரே — வர்ணோத்ய க்ஷ
ண·பூர்வகம் தேவதாத்வம் ச வர்ணோத | தேவாநாம்
பீஜநாமாநி வர்ணாஸ்து வர்ணஸ்ய தாத்ருதி.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

சுத்த தத்துவ மைந்துஞ் சடமாதலால் ஸ்வதந்திரமாய்ச் சேட்டியாதாகையாற் றேவதானுட்டானத்தினாலே சேட்டிக்குமென்பது தெரிசிப்பிக்கின்றார்.

உய்வருமவ்வோடவ்வு மவ்விந்து நாதங்கட்கு அதிதெய்வங்கள் அயனரி யரனு மீசா சதாசிவம் பயனுறு மஞ்சிலான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கில் - இச்சாஞானக் கிரியாபலங்களை மனுதீக்ஷத்துவாரத்தினாலே விளக்கும் அகாரமுதலிய வைந்தில் ஆன்மாப் பொருந்திக் காணுமிடத்துச் சடாரம—சுபமுறு வளியிரண்டுந் தவிர்த்தறிற் ருனுந்தோன்றும்- இடையிங்கலையி லெழுந்தொடுங்கும் அகார சரீர ரேசகம், உகார சரீர பூரகம் இவை யிரண்டினையும் நிறுத்தில் வாயுவை வெல்லும், கும்பக சரீர அசபாமந்திர மந்தியபீச விந்து விழுங்கிய மகாரந் தோன்றும், அப்போது சர்வபாசமுங் கழன்று சிவத்தோடு சேர்ந்து சிவத்துவத்துக் கருகமாகிய சின்மாத்திரமாச் சேஷித்து ஆன்மாச் சுவசம்வேதருப பிரத்தியடசத்திற் பிரதிபாஷிப்பன.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன்முதலிய வைவரும் அதிதெய்வங்களா யதிட்டித்து நிற்பாராகலான,இவ்வாறு ககரமு மகரமு மதிதெய்வமு மெனு மிம்முத்திறத்தைத்தொ மி ஆன்மாப் பரவியவழி யறிகற்பயனுறும், பரவாவிடிற் சடம் போலறிவிலதாம், இவ்வியல்பும் இருவகை வளியுடடகிச செ

ய்யும் யோகப் பயிற்சி யுடையார்க்கு இனிது விளங்குமென்ப தாம்.

அசித்தோடொக்கு மென்பார் அசித்தாமென் றுபசரித் தார்.

பரவாவிடியென்பது சொல்லெச்சம்.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளானும் அவைகருவியாதற்கட்டு முறைமையும் அதனையறிதற்குபாயமுங் கூறப்பட்டன.

அற்றேல், இம்முக்கிரந்தைந்துங் கூட்டக் கூட்டத்தினிகழு வதே அறிவாகலின், இப்பல்பொருட் கூட்டமே யுயிரெனவுங்கு முதலாதலையுட, இட்டயே உயிரெனவொன்று வேட்டல் என றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் முன்சொன்ன அக்கரங்களின் அதிதேவதைகளைச் செலுத்துமுறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

அயனரியரனுமீசர் சதாசிவ மதிதெய்வங்க ளாயவரு மவ்வோரெவ்வுமவ்விந்து நாதத்துக்கு - நிரைந்நிறை அகாரத்துக்குப் பிரமா உகாரத்துக்கு விஷ்ணு மகாரத்துக்கு உருத்திரன் விந்துவுக்கு மகேசுரன் நாதத்துக்குச் சதாசிவம் ஆக விந்த முறைமையிலே அக்கரங்களுக்கு அதிதெய்வங்கள் நின்ற முறைமை இப்படியென்று கண்டுகொள்க — பயனுறு மருளிரான மா - இந்தத் தேவதைகளாலும் அக்கரங்களாலுஞ் செலுத்தப்பட்ட தத்துவங்களாலும் இன்பத்துன்பங்களை ஆன்மாப் புசியாநிற்கும். சித்தாகிய வான்மா இவையிரண்டாலே யறிந்து புசிக்கையால் இவையுஞ் சித்தோவென்னில்?— பரவிடி லசித்

தாமபார்ககில-மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்த முள்ளம என்னும இவையிற்றி னுண்மையை விசாரித்துப்பாராததுச சொல்லிவ அசேதனமா யிருககு மிவனுக கிவை யசேதனமென்று தோன றுவது எபபொழுதெனனில்—சப்புறு வரியிரண்டுந தவிாத துறிஞ் சுறுஞ்தோனறும - வலிமைபொருநதி யிருககிற உசசுவா சம நிசசுவாசம இரணடையுந்சகில் அவவிடததே மநாகிகளு மடஙகி அவை யசேதனமெனறுந தோனறித தரிசனமு முணடாம

இதறகுப பிரமாணஞ சிவஞானபோதம ச-சூ ச-வெ "எனனிலவ வோஙகாரத தீசா சநாதிவருமே,னனைவிட விநதுவொ டுநாசததுக-கணவிற, பசுவயனமானோடு பரம னதிதெயவ, மகாவுகரம மகாததாம" எனறுமதுங கணடுகொளக

இதனுற சொல்லியது, அதிதேவதைகள அககரஙகளைச செலுததுமெனறும, அககரஙகள ததுவஙகளைச செலுததுமெனறும, தததுவஙகளை ஆனமாப பொருநதி இனபததுனபஙகளைப புசிககுமெனறும, பிராணவாயு வடஙகிவிடடது இநதத தததுவஙகளும அசேதனமாகத தோனறிச சேதனமாயிருககிற வானமாவுந தோனறுமெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

அவவோடுவவு மவ விநதுநாததகதிறகு-அகார உகார மகாரம் விநது நாதமாகிய அவவெழுததுககளை,—அயனரி யாணுமீசா சதாசிவ முபவருமதிதெயவஙகள - முறையே அயனு மரியு மருனு மகேசனுஞ சதாசிவருமாகிய வைவருஞ செலுததுமதிதெய்வஙகளா யதிஷடிதது நிறபாாகலான,— அஞ்சிலானமாப்

பரவிடில் - இவ்வாறு கரணமும் மகாரமும் மதிதெய்வமும் மெ
ன்னு மிம்முந்திறத்த கைகதொடு மானமாய பரவியவழி,—பார
க்கிற பயனும்- அறிந்தபயனும்,—பரவிடிலசித்தாம-பரவா
விடில் ஜடம்போலறிவில்தாம்,—சயமுருவளியிரண்டுந் தவிர
த்தறிற லுணுந்தோனறும-இவ்வியல்பும் வலிபொருந்திய இரு
வகை வளியுமடக்கிச் செய்யும் யோகப்பயிற்சியுடையாராக வி
ளிந்து விளங்கும்

இவை இரண்டு செய்யுளாலும் அவை சருவியாத்திரகட்டடு
முறைமையும் அதனை யறிந்த றுபாயமும் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

மாயாவாதிகளெல்லாம் கூடிய சமுதாயந்தானே
யான்மாவென்ன, அஃதன்றென
றுணர்த்துகிறார்

ஆன்மாவின் வடிவுதானு மநேகாத்த கூட்டமெ
ன்னிற, பார்ப்பார்கட் கான்மாவின்றுய்ய பலபொரு
ளுணமையாகுஞ, சோப்பாய பலவேயுணமை யெனறி
டிற செனறிவற்றை, யோப்பாவே றுணர்வோாக
கெல்லா முணர்பொருள வேறதாமே. (ரு)

(இ-ள) ஆன்மா அக்கரங்கட்தத்துவங்கள் புலவர்கள் பல
வினவடிவு வாக முன் சொல்லப்படுகையா லிவையிரறி
தானும் றகு வேறே யோரான்மா வெனப திலலை, அ
நேகாத்தக் கூ நேகமாகக் கூடின விவைதானே யான்மா
ட்டமெனனின வாவசெனனில்?

பார்ப்பார்க இந்த விவேகத்தை விசாரித்துப் பார்க்கி
ட கான்மாவின றவர்களுக்குப் பலவான பொருளை யிதுவிது

ருய் பலபொரு ளுண்மையாகும்
சோபப்பாய ப
லவே யுண்மை
யென்றிடின்
சென்றிவற்
றை யோர்ப்பா
னவேறு
உணர்வோர்க்
கெல்லா முணர்
பொருள் வேற
தாமே

வென் றறிந்த போகத்தைப் புசிப்பாரக் குவேறென்மா வில்லையாய் விடுங்காண் இப்படிக் கருவிகள் பலவானது தானே யுண்மைப் பொருளென்று சொல்லில்? இந்தக் கருவி கரணாதிகளைப் பொருந்தி நின் றறிகிறவ னிவையிற்றுக்கு வேறாயிருப் பானொருவனுள்ளன் ஆதலாற் காணப்படுங் காட்சியுமென விரண்டாயக் காணப்படுகையா லான்மாவுமி வைகளுக்கு வேறாயிருக்கும் எ-று.

இந்த விருத்த முதல் 'எங்குந் தான'் எனனும் விருத்த மீறுசப பதினொன்றுக்கும் சித்தாந்திரமென வறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற பஞ்சஸ்கந்த சமுதாயமே ஆன்மாவெனனும் மதத்தை யனுவதித்துத் தூஷிக்கதல.

ஆன்மாவின வடிவுதானு பநேகாத்ம கூடடமெனனில்- ஆனம ஸவரூபமானது ரூப வேதநா விஞ்ஞான சம்ஞாந சமஸ் காரங்க ளெனனும் பஞ்ச ஸகந்த சமஷ்டியே! அவையாவன? ஞானசநததி விஞ்ஞான ஸகந்தம, வாசநா சமூஹம் சமஸ்கா ர ஸ்கந்தம, சுகதுக்க உபேக்ஷா புத்திகளே வேதநாகந்தம்,சத் த சமூஹம சம்ஞாகந்தம், மூர்த்த பூதஙகளுடைய சமூகம் ரூப ஸ்கந்தம், இதனாலுணடான ஞானேந்திரிய பஞ்சகம கனமேந் திரிய பஞ்சகம, இந்த தசேநதிரியங்களில ஞானசமுதாயம புத் தி, அந்த புத்திக்குக் காரணம, மனதுக்கு ஞானசமுதாய புத்தி யே ஆனமா.

[illegible]

இவ்வாறு பஞ்சஸ்கந்த சமஷ்டியே நானாம் ஆகிய படியெனில்? தரண குல்ம லதாவிருக்ஷாதிகள் சமஷ்டி கூடி வனமென்று பெயராகுற்போல வெனில்?—

பாரப்பாரகட் கானாவினருப்ப பலபொருளுண்மை யாகும் - ஆன்மாநாம விவேகத்தைப் பண்ணு மவர்களுக்கு ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லாமல் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய மனோபுத்தியாகிற தவாதசா* யதநங்களும் பஞ்சஸ்கந்தமுமே யுள்ளதாம் —

*ஆயதநம் - இடம்

சோபபாய பக்ஷேயுண்மை யென்றிடில் - இந்தப் பஞ்சஸ்கந்த சமஷ்டியே ஆன்மாவெனில்?—

சென்றிவற்றை யோர்ப்பானவே றுணர்வோர்க்கெல்லா முணர்பொருள் வேறதாமே - நீ சொல்லின ரூபாதிகளிற்றதிலே சென்று பார்க்கில் சக்ஷுவும் இந்தச்சக்ஷுவுக்கு அன்னியமாயிருந்து வஸ்துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமான வஸ்துவை நானறிந்தேனென்பதும் வெவ்வேறாகையால், இந்த பஞ்ச ஸ்கந்த சமஷ்டி யான்மாவல்ல, இதற்கு அன்னியமாய நித்திய சைதன்ய ஸ்வரூபி ஆன்மாவென்றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்பஞ்ச ஸ்கந்த கொத்தக் கூட்டமே யான்மாவென்கின்ற பவுத்தன்மதத்தைப் பராகரிக்கின்றார்

ஆன்மாவின் வடிவு காணும் மேற்கோத்த கூட்டமெனின் - ஞானசந்ததியாகிய விஞ்ஞான கந்தம், வாசனா சமூகமாகிய சம்ஸ்கார கந்தம், சுகபுத்தி துக்கபுத்தி உபேட்சா புத்திகளாகிய வேதனாகந்தம், சத்த சமூகமாகிய சஞ்ஞாகந்தம், மூர்த்தபூத சமூகமாகிய ரூபகந்தம் என்னுமிவைகளைந்துக் கொத்தின்றலும் அக்கொத்துக் கபின்னமாகிவருமஞ்ஞானசமுதாய புத்தியேயான்மாவென்னில்?—பாரபாரகட் கான்மாவின்றுய்ப்ப பலபொருளுண்மையாகும் - பஞ்சகந்த விவேகம் ஆன்மதரிசனம் பண்ணும் போக்கு உயிரென்ப தொன்றின்றிப் பஞ்சகந்த பதார்த்த மாத்திரமேயுள்ள பொருளாம் சமுதாயமென்றொருவஸ்து சமுதாயியைவிட்டொன்றில்லாத படியினாலே,—சோப்பாயபலவேயுண்மையென்றிடில் - கூட்டமென்றொன்றில்லாதபடியினாலே கூடிய பலபொருளே யான்மாவென்னில்?—சென்றிவற்றை யோர்ப்பானவேறுணர்வோர்க்கெல்லா முணர்பொருள்

வேறதாமே - அஞ்ஞானம் வானம் விவேகதரிசனம் பண்ணும் பேராகிய சகலாகரும் பஞ்சகஞ்சுகத்தைப் பொருந்திய பாசபவஞ்ஞானமா பின்னப்பொருள், பாசகப்படும் பஞ்சகஞ்சுகமும் பின்னப் பொருளேயாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கூட்டமென்னொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவனவாய பலபொருள்களும் வேறுபிரியப்பட்டு நிற்றலானும், அறியப்படுவதுமறிவதுந் தம்முளொன்றுதல் செல்லாமையானும், இப்பகுதியினையும் இவை கூடியவாற்றையும் அறிவதாகியவுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான், இப்பலபொருளின் கூட்டம் உயிராதல் யாண்டையதென்பதாம்

இதனானே அவை யுயிரின் வேறாதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

மேலைச் சூத்திரத்தின் ‘உண்மை துரியாதீதம்’ என்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்குமாறும் இதனானே பெறுதும்

இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தாவல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும், அவை உயிரின் வேறுமாறு முணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மேலந்தக்கரணங்களை யொழிய வேறானமா வுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதில்லை, கருவிகளெல்லாங் கூடின சம

வாயந்தானே ஆன்மாவென்ற மாயாவாதியை மறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

ஆன்மாவின் வடிவுதானு மநேகார்த்த கூட்டமென்னில் - ஆன்மாவினுடைய சொரூபந்தானும் இந்த மனோபுத்தி யாங்காரஞ் சித்தமென்று சொல்லுகிற கருவிகள் முதலான பல கருவிகளின் கூட்டமென்று நீசொல்லில் அப்படியாகாது அதேனென்னில்?—பார்ப்பார்கட் கான்மாவின் றிப் பலபொருளுண்மையாகும் - விசாரித் தறிபத்தக்கவர்களுக்கு ஆன்மா யிதுவென்று சொல்லுகைக்கு ஒன்றுமற்று பல பல தத்துவ சொரூபங்களேயாயிருக்கிற இந்தப் பொருள்களே யுள்ளதாய்விடும் — சோபபாய பலவேயுண்மையென்றிடில் - இப்படி யெல்லாப்பொருளுங் கூடிச் சேர்க்கப்பட்டுப் பலவாயிருக்கிறதுதானே யான்மாவென்று நீ சொல்லில்?—சென்றிவற்றை யோர்ப்பானவேறு - இந்தத் தத்துவங்களெல்லாத்திலும் பொருந்திநின்று அறிகிறவான்மா விவையிற்றுக்கு வேறாயிருக்கும் —உணர்வோர்க்கெல்லா முணர்பொருள் வேறாதாமே - இயாதொரு பொருளை யாவர் சில் ரறிகிறார்க ளவர்களுக் குணரப்பட்ட பொருள் வேறாயிருக்குமாப்போல, ஆன்மாவும் இப்படித்தா னறியப்பட்ட தத்துவங்களுக்கு வேறாயிருக்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் ௩-சூ,௭-வெ, "கலையாதி மண்ணந்தங் காணிலிவை மாயை", நிலையாதாந் தீபமே போல - வலையாமல், ஞானத்தை முன்னுணர்ந்த நாடி லறுந்துவார், தானத்தில் வேறாகுந் தான்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, எல்லா தத்துவங்களுங் கூடின சமவாயம் ஆன்மா வல்லவென்றும், அந்தத் தத்துவங்களுடைய

வுண்மையை விசாரிக்குமிடத்து ஆன்மாவினுடைய வுண்மை
தத்துவங்களுக் குள்ளாதல்லாதபடியாலும், ஆன்மாவா லறியப்
பட்ட தத்துவங்களுட னறிகிற வான்மாவும் வேருயிருக்கையி
னாலும், ஆன்மா தத்துவங்களுக்குள்ளல்லவென்னு முறை
மையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவின் வடிவுதானுமனேகார்த்த கூட்டமென்னில்-
ஆன்ம சொரூபம் உடல்பொறிமுதலிய சமுதாயமாகிய பல்பொ
ருட் கூட்டமென்றிடின்,—பார்ப்பார்கட் கான்மாவின்றுய-ஆ
ராய்வார்க்குக் [illegible]ட்டமென வொருபொருளின்மை யானும்,—
பல்பொருளுமைமையாகுட்-கூடியனவாய பல்பொருள்களும் வே
றுபிரிப்பப்படுகின்றவாறு,— சோப்பாயபல்வெய யன்மையெ
னறிதல் -சேர்ப்பட்ட கரண மக்கர மதித்தெய்வ முதலியவே
யான்மாவினுண்மை யென்னின்?— உணர்வோராக வெல்லாம்-
உணர்பவர்கட் கெல்லாம்,— சென்றியரறை யோர்ப்பானவே
றுணர் பொருள் வேறதாமே-சென்றிவைகளை யறியப்படுவதும
றிவதுந் தம்முள் ஒன்றாதல்செல்லாமையானும், இப்பதினெட்டினை
யுமிவைகூடி யவற்றையும் அறிவதாகிய உயிர் வேறுண்டென்பது
பெறப்படுதலான், இப்பல்பொருளின் கூட்ட முயிராதல்யா
ணடைய தென்பதாம்

இதனானே யவை யுயிரின் வேறுதல் வலியுறுக்கப்பட்டு
மேலைச் சூத்திரத்தின் "உண்மை தரியாதீதம்"என்விருத்திக்கூற்
றைச் சவுத்திராந்திகா மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வ
லியுறுக்குமாறு மிதனானே பெறுதும்

இவை நான்குஞ் செய்யுளானும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தா வல்லவாயவாறும் கருவியாதற்கட்படுமுறைமைகளு மவையுயிரின் வேறாமாறு முணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு

☞ ௪-சூ, ௧-அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—————

பிரவமலனைக் குறித் துணர்த்துகின்றார்

அறியிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெம்மையும்போற், குறியுற்ற வநேகாநேக குணகுணி பாவமாகி, நெறியுற்று நிற்குமென்னி னிகழ்புலன் கரணமெல்லாஞ், செறிவுற்ற கழிவுகொள்ள வேண்டுமோ சிவனுக்கே. (௧)

(இ-ள்) அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெம்மையும் போற் குறியுற்ற வநேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமென்னின்	அக்கினியானது வெம்மையே குணமாகப் பிரிவின்றி நின்றாற்போல வான்மாவும் பிரமும் இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பொருந்தி யநேகவிதமாகப் பொருந்திய குணங்களு மநேகமானமாகக் ளாகிய குணிகளு மிப்படியானமாகக்கோறும் பொருந்தப்பட்ட குணங்களும் பலவாகப் பொருந்தப்பட்ட சீவான்மாவென்னுந் தன்மையைப் பொருந்தி நிற்குமென்று நீ சொல்லில்?
நிகழ்புலன்க ரணமெல்லாஞ்	அப்படியே யறிவுடைத்தா யிருக்கிற சீவா னமா வாதலா லிந்திரியாதிகளையு மந்தக்கர

செறிவுற்றங் கறி னங்களையும் பொருந்தி யறிவுண்டாக்கிக்
கு கொள்ள வே கொள்ள வேணுமோ! தானே யுண்டாகா
னடுமோ சீவஞ் தோள - று
ராக்கே

ஓகாரம் எதிர்மறை (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவாத்த வைதி

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தகல் வெம்மையுப் போற் குறியுற்றங் கேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுறத் நிற்குமெனவில் - சிவாத்த வைதவ்ஹி ஞானேச்சாக் கிரியைகள் அக்நிக்கு உஷ்ணம்போல் பரமாணமாவுக்கு பேதமற வெக்கா லமும் பொருந்திநின்று ஒன்றேயென்னும் லக்ஷண † லக்ஷிதஞ்சி சிவ னொருவனே யநேகங் குணங்களுக்குக் குணிபாவத்தை ய டைந்து ஷடத்வாவிலும் பொருந்தி யநேக ஜீவாத்மாவாக நிற்பனென்னில்?

நிகழ்புலன் கரணமெல்லாஞ் செறிவுற்றங் கறிவுகொள்ள வேணுமோ சீவனாக்கே - இவ்வாறுடைய ஜீவாத்மாவுக்கு விஷயங்களை அறிகிறதற்கு அந்தக்கரணங்களையும், ஞானேந்தி ரியங்களையும் பொருந்தி யறியவேணுமோ! ஆகலால் சிவனே ஜீவாத்மாக்க ளாகானென் நிதஙபொருள்.

† லக்ஷிதன் - குறிக்கப்பட்டவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவாத்துவைத மதத் கரிசபித்தத நிரலகரிக்கினுரா

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தனல் வெப்பமையும் பால- அக்கினி யேகமாயிருந்து அநேகமா யங்கங் கூட்டனைந்தைதப் பொருந்தி நின்றுற போலச் சிவன் ஒன்றே யநேகமாய ஞானேச்சாக்கிரியைகளா யங்கங்குப்பொருந்தி,— குறியுற்று- அடையாளமுடைத்தாய்'— அநேகாநேக குணகுணிப்பாவமாகி- அனந்த குணத்தன்மை யநந்த குணித் தன்மையாகி,— நெறியுற்று நிற்கு மெனவில- விஷயாராக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்குமெனவிப — சிவஞானக்கே - போதியாருஞ் சயமாகு முயிர்களுந்தானே,— நிட்டுபுவன காணமெல்லாஞ் செறியுற்றங் கறிவுகொள்ள வேண்டுமோ- விளங்காநிற்கும் விட்டோடங்கிட்டியகா முதலியவற்றைப் பொருந்தச் சிறப்பினைச் செறியவேண்டுமோ

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இஃது இருபத்தாறுசெய்யுளான பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து, ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங்கூறுமுகத்தால் 'யானெனதென்பதி னைந்தரும்' என்ற இரண்டாங்கூற்றை வலியுறுத்துவான்றொடங்குகின்றது

சிவானமாகத் தோலாம பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சைச்செயல்களை யடைந்து தீயுஞ்சூடும் போலப் பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற்றுப் பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவர்,க

ருவிகளையன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறுதல்ல பரிணமடையுமென்பதாம்

எல்லா மங்ஙனைய குறியுற் றறிவிச்சைச் செயல்களடைந் தனல வெம்மையும்போ லேகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக் கொண்டுகூட்டியுரைக்க

ஏகாநேகம் - பேதா பேதம்

ஆவிருதி இழிதரற் குறிப்பின் வந்தது

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தின் அருங்கூற்றை விரித்தவாறு மாயிற்று

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி நீர் சொல்லுகிற வான்மாவென்பது தோன்றிற்றில்லை, அக்கினியும் உஷ்ணமும்போலப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சாக்ஷியாய் நின்றறிகிறது பிரமங்காணுமென்ற மாயாவாதிகளை நோக்கி மீளவு மறுத்தருளிச்செய்கிறார்

அறிவிச்சை செயல்களெல்லா மடைந்தனல வெம்மையும் போற்குறியுற்று - அக்கினியு முஷ்ணமும் போன்ற அன[illegible]டையாளத்தையொக்க சீவான்மாவினிடத்திலே இச்சாஞானக்கிரியைகளைப் பொருந்தி,—அங்ஙனேகாநேகக் குணகுணிபாவமாகி நெறியுற்று நிற்குமெனில்- அவ்விடத்திலே ஒருகுணிக்கு அனேக குணமுண்டாயிருக்கிறதுபோல எப்பொழுதுஞ் சர்வமும் பிரமத்தாலே முறைமையிலே பொருந்தி நிற்குமென்று நீ சொல்லில்?—நிகழ்புலன் கரணமெல்லாஞ் செறிவுற்றங் கறிவுகொள்ள வேணுமோ சீவனுக்கே - சீவான்மாவுக்கு விளங்காநின்

றவிந்திரியங்களையும் அந்தக்கரணங்களையும் பொருந்தி நின்று அறியவேண்டாம், எப்பொழுது மப்படி யறிவாய் நிற்கின்

இதன்றற் சொல்லியது, அந்தப் பரப்பிரமந்தானே ஜீவான்மாவாய் இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பொருந்தி குணகுணி பாவமா யெல்லாத்தையு மறியுமென்றும், அப்படி யறியில் பிரமத்துக்குச் சரீவிகளைக் கொண்டு அறியவேண்டுவ தில்லையாகையால் கருவிகளைக்கொண்டு பிரமமறியாது கருவிகளைக் கொண்டறிகிற ஆன்மாவென்று முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

எல்லாம்-சீவான்மாக்க ளெல்லாம்,—அங்கேகுறியுற்று-பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாய்த் தோன்றி,—அறிவிச்சைச் செயல்களை யடைந்து - அறிவிச்சை செயல்களை யடைந்து,—அனல்வெம்மையு மபோல -தீயு முருமபோல,—ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மென்னின்-பேதாபேதமாகிய குணகுணித் தன்மையுற்று பலவேறுவகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவரெனின்?—நிகழ்புலன் கரணமெல்லாஞ் செறிவுற்றங் கறிவுகொள்ள வேண்டுமோ ஜீவனுக்கு-நிகழ்கின்ற பொறி கரண முதலியகருவிகளை யன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறுதல் யாண்டையது எ-து

இதனானே மேலைச் சூத்திரத்தி னுருபகூற்றை வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது

குணங்களாயினவி யொன்றுமாகுறியுடைத் தானமா
வெனின், னிணங்கிடா விச்சாஞானக் கிரியைக ளினைவு
யுடற்கட், பிணங்கிடுஞ் சத்திதக்கணை யொழிந்தபிணத்
துறக்கத்தின்றும், முணங்கிடுங் காரணமென்னிற சத்தி
யொழிந்ததன்றே

(இ-ள்) குணங்களாயின றியொன்று குறியுடைத்தா னமாவெனனின்	அந்த மற்றுமிக்கத்துவங்கள் குணங்களோகூடி யறியப்படுகிறதுமாகில் அக மில்லையாய அதனைவிட்டுப்பிரிடாமலொருமிருக்கிற குணியே யானமாவா யிருக்குமெனனில்?
இணங்கிடாவிச்சாஞானக்கிரியைகள்	அப்பொழுது இந்த வானமாவுக் கிச்சாஞானக்கிரியைகளுண்டாய்ச் சீவிக்கமாட்டா
இவை யுடற்கட் பிணங்கிடுஞ் சத்திதிக்க ணெனில்	சத்திமாத்திரத்திலே ஞானக்கிரியைக ளுடலிடமாக நின்று சீவிக்குமென்று நீ சொலலில்?
பிணத்துறக்கத்தின்றும்	அந்தச் சரீரம் பிணமானபோது மூர்ச்சித்த தவத்தையின் கண்ணும் மஃதெங்கே போய்த்து, அப்பொழுது சீவியாதிருக்கக் கண்டோமே!
உணங்கிடுங் காரணமெனனில்	அப்பொழுது சீவியாதிருந்தது காரணங்களிலொடுக்கங்காணுமென்று நீ சொல்லில்?

சந்நிதி யொழிந்தன்றே — நீ சன்னிதிமாத்திரத்திலே சீவிக்குமென்றுமுன் சொன்ன பிரதிக்கினை கெட்டதாம் எ-று (௭)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிரண்டுவிருத்தத்திலே சாங்கியமதத்தை யனுவதித்து நிராகரித்தல்

குணங்களையின்றி யொன்றுங் குறிப்புடைத் தான்மாவென்னில் — ஞானேச்சாப்பிரயத்நாதி குணங்களின்றி ஞானஸ்வரூபன் ஆன்மா வென்னில்? — இங்கிட்டா திச்சாஞானக்கிரியைகள் — † ஞாநாதி இச்சா பிரயத்னம் என்கிற க்ரமத்துக்கு ஞானேச்சாப்பிரயத்ன குணங்களில்லையாகையால் போகமே கூடாது — இவை யடைச்ச பின்கிடுஞ் சன்னிதிக்கணமெனில் — இந்த ஞானேச்சாப்பிரயத்னங்கள் ஆன்மாவினுடைய சன்னிதிமாத்திரத்திலே தேகத்தின் கண்ணே யுண்டாய்க் கலந்துகொண்டு நிற்குமென்னில்? — பிணத்துறக்கத்தினன்றும் - தேகம் பிரேதமானபொழுதும் ஆன்மா சன்னிதியையடைந்தபொழுதும் ஞானேச்சாப்பிரயத்தினங்களில்லாம லிருப்பானேன்? — உண்டாகிடுங் காரணமெனில் - ஞானம் புத்தியினாலும் இச்சை மனத்தினாலும் பிரயத்னம் அகங்காரத்தினாலும் ஜீவிப்பது சேரத்தக்காரணங்களாகிய மகோபுத்தி யகங்காரங்கள் மூன்றும் ¶ சுபந்தமாகையினாலே ஞானாதிகளில்லையானதென்னில்?

சன்னிதி யொழிந்தன்றே - நீ முன் ஆன்மாவினுடைய சன்னிதியிலே தேகத்தின்கண்ணே ஜீவிக்குமென்று சொல்லி, **இவ்விடத்து அது கூடாதென்கையால் பிரதிஞ்ஞா பங்கம்.**

† ஞாதுருவிச்சா பிரயத்தினை - அறிந்திச்சித்துச் செய்கிறது ¶ சுபதம்-உறங்கினது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாங்கியன் மதம் தழுவித் தனருகின்றான்

குணங்களையின்றி ஒன்றாகுறியுடைத்து ஆன்மாவென்னில் - ஞானேச்சாக்கிரியா சத்திகளாகிய குணங்களைத் தவிர வேக சின்மாத்திர முயிரென்று நீ சொல்லில்?— இங்ஙனங்கிடா விச்சாஞானக் கிரியைகள் - சுயசம்வேதனுப்பிரத்தியக்ஷ சித்தமாகிய இச்சாஞானக்கிரியாகாரியம் சத்திகாரணமன்றிப்பொருந்தா?— இவையுடற்கட்பிணங்கிடுஞ் சனிக்குமென்னில் - இத்ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்கள் ஆன்ம சந்நிதான மாத்திரத்தில்,—உடற்கண் - சூக்குமதேகமாயிருக்கும் புத்திமனோகரணங்க ளொருங்கிய தூலதேகத்திலுண்டாமென்னில்?—பிணத்துறக்கத்தின்கண்-சவமானகாலத்தும் சரீரமிருந்தபடியிருக்கவும் ஞானமுதலிய கரணங்களுறு — உணங்கிடுங் கரணமென்னின் - மனோபுத்தியகங்காரங்கள் வாடும், அதற்குக் காரணமென்னில்?— சந்நிதியொழிந்ததன்றே - ஆன்மாவினது சந்நிதானம் விபுவாகையாலிறந்திலவே! அதற்குப் பிரதிஞாபங்கமென்னும் நிக்கிரகத்தான் வரும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரல்லவென்றும், அவ்வுயிரின்

சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படும் என்றும், அக்கூற்றை யொழிப்பறிவிச்சைகள் அவ்வுடம்பின்கணிகழு மென்றுங் கூறுவர் பின்னதன் முற்கூற்றுக்குச் சந்நிதிக்குக்கேடின் றாகவும் உடம்பின்கண் அவைநிகழக் காணாமையின் சந்நிதிமாத் திரையான் அவைநிகழ்தல் யாண்டையதென்பதாம்

இன்றென்று மொருமை அப்பண்பின்மேனின்றது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிக் குணங்களுடனே கூடியிருந்தாலும் குணங்களுக் குவேறுபட்டதாயொரு தன்மையாயிருக்கும் பிரமமென்று சொல்லும், மீளவுமறுத்தருளிச்செய்கிறார்

குணங்களையின்றி யொன்றுங்குறியுடைத் தானமாவெனின் - எண்ணிறந்த குணங்களுந் தானாயிருக்கச் செய்தே தனக்கொரு குணங்களுமில்லையாய் ஒன்றாயிருக்கத்தக்க குணியே யாயிருக்கும் அந்தப் பரமானமாவென்று நீசொல்லில்?—இணங்கிடா இச்சாஞானக் கிரியைகள் - அந்தப் பிரமத்துக்கு இச்சாஞானக் கிரியைகள் பொருந்தாது இவை பிரமத்துக் கில்லை காணும், அதின் சன்னிதியிலேயுடலுக் குண்டெனின்?—இவை யுடற்கட் பிணங்கிடுஞ் சன்னிதிக்கண் - இந்த இச்சாஞானக் கிரியைகள் அதின் சன்னிதி மாத்திரத்திலே தேகத்திலே மாறி மாறிக் காரிப்படுவாராநிற்கும்,—உன்னில் - என்று நீ சொல்லில்,—பிணத்துறக்கத்தினும் - சன்னிதிபெருக்குமுண்டாயிருக்க இந்தத் தேகஞ் சவமானபொழுது மவத்தைப்பட்டபொழுதும் இவை காரிப்படவில்லை ஆகையா லிதுவான்மாவாகாது.—உணங்கிடுங்கரணமெனில் - அப்பொழுது அந்தக்கரணம்

ஜீவியாதபடியாலே இவையுஞ் ஜீவித்ததில்லையென்று நீ சொல்லில், — ஜனிக்கும்பொழுதத்தன்றே - பிரம மெவ்விடத்திலும் பரிபூரணமென்று நீ சொன்னது இல்லையாய் விட்டது

இதனாற் சொல்லியது, மாயாவாதி பிரம மெப்பொழுது மொருதன்மையா யிருக்குமென்றும், அதன் ஜனனத்திலே யுடல்சாரிப்பபடியென்றுஞ்சொல்ல, உடல்சவமானபோதவத்தைபட்ட விடத்திலுங் காரிடப்படாம விருப்பானே னென்று கேட்க, அந்தச்சரணங்கள் போனபடியாலேயென்று மீளவு மவன்சொல்ல, பிரமத்தின் ஜனனித் தெங்கு முண்டென்று நீ சொன்னதுமில்லையானது ஆகையாலது ஆத்துமமல்லவென்று முறைமை அறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—— o ——

குணங்களைப்பின்றி யொன்றுங் குறியுடைத்தானமா வென்னில் - இனிச்சாங்கியர் குணகுரித தன்மையின்றிக் கேவல மறிவு மாத்திரையாய நிற்ற லுயிரியல்பென்றும், — சந்நிதிக்கண் ணெனினிணங்கிடா - அவ்வுயிரின் சந்நிதியி னுடம்பின்கண்ணே நின்று காணங்கள் செயற்படு மென்றும், — இச்சாஞானகிரியைக ளிவையுடற்கட்பிணங்கிடும், — அதனாற் றொழிற்படுதிவிச்சைகள வுடம்பினக ணிகழுமென்றுங் கூறுவா — பிணந்துறக்கத்து சந்நிதி யொழிந்தகன்றே - பிணத்துமுறக்கத்துஞ் சந்நிதிசக்க கேடின்றாகவும், — உணங்கிடும் கரணமெனி னின்றும் - உடம்பின்கணவை நிகழக் காணாமையிற் சந்நிதிமாத்திரையாலவை நிகழ்தல் யாண்டையதெனப்தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது

சன்னிதி குணமதாகுந் தானென்போலெனிற்
காந்த, முன்னிரும் பென்றுயாக்கு முறைமையுண் டக்
றாயினுறு, முன்னுறு தொழுக்கலோட் டிருத்தலே யி
டக்கனிற்ற, மெல்லா முயித் தொழிலக்கமற்று மியற்று
வதாணமாமெனவே (அ)

(இ-ள்) சன்னிதி குணமதாகும் — சன்னிதியொழிந்த தென்று நீ சொல்லு கிறீராயின் அந்தவாணமாயின் சன்னிதிக் குணமாய சுபாவந் தானாகாணு மிக்காரணத்தி னிப் பொருட்கொல்லாலிக்கி வைக்கிறது.

தானென்ன போலெனில்? — அதுதா னெப்படியெனில்?

காந்த முன்னிரும் பென்றுய — காந்தக்கல்லின் முன்னே யிரும்பைக் காட்ட வதனை வலித்துக் கொண்டாற்போல வென்று நீ சொல்லில்?

ஆக்கு முறைமையுண் டற்றாயினும் — அந்தக் காந்த மிரும்பை வலித்துக்கொள்ளு மதொழிற் கதனை விடத்தக்க சாமர்த்திய மில்லைகாண் அதுசரீரத்தின் வியாபாரங் காணுமா னமா வல்லவெனில்?

உணர்வுத் தொழுக்கலோட் டிருத்தலே கிடத்தலானால் — அப்பொழுது நினைத்தல் முதலிய தொழில்களு மில்லாமற் போகவேணும் ஆதலாலே.

எல்லாமித் தொழிலக்கமற்று மியற்றுவதாணமாமெனவே — இங்ஙனங் கூறிய தொழில்களுமற்றுமுண் டான செயல்களெல்லா மாணமாவேசெய்யு மென் றறிவாயாக எ-று. (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேலிசவுமது

சனனிதி குணமகாருந தானெனனபோலெனனிற் காநத மூனிருமபெனறுய -ஆனமாவினுடைய சனனிதியிலே குணவியநதமான பிரகிருதியிலே நினறும சாவமுமுணடாகிச் சேஷ்டைகளையுடைத்தாம அதெனபோலவெனனில காநதக கலலினுடைய சனனிதியிலே யிருமபுச் சேஷ்டிககுமாபபோலவெனறு நீ முதலிலே சொனனாய,— ராகமுறைமையுண டகறறலினறும-காநதததுக்கு ஊசியை வலிக்குந்தனமையொழிநது சிக்குநதனமையிலலே, ஊசிக்கு காநதத்தின சனனிதியிலே சேஷ்டிக்குந தனமையொழிநது நிச்சேஷ்டையான தனமையிலலே, ஆகையால சுழுத்தியவததைக்குங் கூடாது இவையிறறுக்கே நீஙகி மோக்ஷமுடைய வேணுமெனகிறதுங் கூடாது. இஃதனறியும,—உனனுதலொடுவககேலாட லிருத்தலே கிடத்தலநறற லெனனுமித தொழிலு மாறு மியறறுவ தானமா வெனறே-மனதினுடனேகூடி யொனறை நினைக்கிறதும அநத மனதை நிறுததுகிறதும பாதத்தைப்பொருநதி வாயுவசத்தினாலே போடல நடததல செயவதும சுகாசனமா யிருபபதும நிறபதும சயனிபபதும இவைமுதலான கனமேநதிரிய கிருததியஙகளையும ஞானேநதிரியஙகளைப பொருநதி விஷயஙகளை க்ரஹிபபதும, அகஙகாரததைபபொருநதி *சுகயஹம † துககயஹம எனறு நிறபதும புததியைபபொருநதி +யகம ஞாதா எனறு நிறபதும ஆனமாவெனறறிவாயாக வெனறிதனபொருள

* சுகயஹம-நானசுகி, † துககயஹம-நான துககி, + யஹம ஞாதா-நானறிவேன.

இதனால சாஙகியர ஆனமா சாக்ஷி சைதநயமாய கரததாவு மலலாமல் போகதாவு மலலாமல் தான பரகிருதி விகி

ருதியுமாகாமல் * அசங்க† கோதாசீனனாகிநிற்கத் தத்சந்நிதியி
லே அயஸ்காந்த சந்நிதியிலே அயசானது போல † பிரவாதத
மான தாயனாதியுமாய மஹதாதியான § பரகிருதி விகிருதிக
ளேழுக்கும் மனது ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய மஹாபூதங்க
ளாகப் பதினாறுக்கும் பரம்பரா காரணமுமாயிருக்கிற பரகிரு
தியிலே சாத்விகாதி குணங்களும் ¶ தத்நுவாத்தியாயிருக்கிற
புத்தியாதி பருதிவி யந்தமான தத்வங்களும் * ஸ்வஸ்வ காரி
யங்களைப் பண்ணும் கர்த்ருத்துவ போகத்ருத்துவங்கள் பு
த்திக்கே இந்த புத்திக்குத் தானந்யமென்று அறிந்து பிறி
யாதபடியாலே சம்சாரியாய்ப் புண்ணியத்தினாலே யூர்த்துவ
புவனங்களையும் பாபத்தினாலே அதோபுவனங்களையு மடையும்
பரகிருதி புருடவிவேகத்தைப் பண்ணிப் பரகிருதிக்கு அந்யமா
கத் தன்னை யறிந்து நிற்பதே மோக்ஷமென்று சொல்லுமவ
னை மறுத்தல்.

* அசங்க - பற்றிலாத, † உதாசினன் - பொருந்தாயானவன், † பிரவாத்தமான - பிரவாதிக்கிறது, § பிரகிருதிவிகிருதிகள்-பிரகிருதியினுடைய விகாரங்கள், ¶ தத்நுவாத்தி-அதையநுசரிக்கிற * ஸ்வஸ்வ-தங்கள்தங்கள்

ததுக்தம் ஸாங்க்யகாரிகாயாம் — மூலப்ரக்ருதிரவிக்ரு
திர் மஹதாத்யா: ப்ரக்ருதிவிக்ருதயஸ்ஸப்த | ஷோடஶ
கஸ்து விகாரோ ந ப்ரக்ருதிர் ந விக்ருதி: புரு
ஷ: || தர்மேண கமநமூர்த்வம் கமநமதஸ்தாத்பவத்
யதர்மேண | ஜ்ஞாநேந சாபவர்கோ விபர்யயாதி
ஷ்யதே பந்த: || இதி.

ப்ரகிருதி பரமகாரணமாகாது, அசுத்தமாயா ஜக்யமே.
இதனறியும் ஜடத்துக்கு * சித்வலனமல்லாமல் சந்நிதிமா

த்திரத்திலே சேஷ்டை கூடாது. கூடுமென்னில்? கட்குடியா திசனுக்கும் சேஷ்டையுண்டாகவேணும் ஜடத்துக்குக் கர்த்ருத்வ போகத்ருத்வங் கூடாது சுத்தசைதந்யமாயிருக்கிற வஸ்துவுக்கு அவிவேகத்தினாலே சம்சாரமும் விவேகத்தினாலே மோக்ஷமுமென்னில்? விவேகிக்கு ஒரு * உபாதியன்றியில் அவிவேகித்வங் கூடாது அந்தவுபாதியும் அநித்யமாகில் முத்தியுஞ் சம்சாரமவரும் அநாதியேயென்னில்? ஆணமஞான திரோதானமென்று நாம்சொன்ன வாணவமேயாம் மாயாகாரியமாகிய பிரகிருதியை பரமகாரணமென்று புத்தியண்ணுகிறது சாங்கிய மதத்துக்குப் பிரதமதூஷணம்

* சித்வலனம்-சிதநின சம்பந்தம் † உபாதி-நிமித்தம்.

மேலும் போகதாவாயிருக்கிற புருஷனுக்கு போகத்துக்கிருப்பிடமாயிருக்கிற தேகத்தினாலும் * போகசாதனமாயிருக்கிற விந்திரியங்களாலும் போக்கியங்களாயிருக்கிற சத்தாதிகளினாலும் சுகதுக்கானமகமாயிருக்கிற போகத்தினாலும் பிரயோசன மில்லாதபடியாலே அகர்த்ருத்வமே நிச்சிதம் கர்த்ருத்துவ மில்லாத போதே புருஷனுக்கு போக்கருத்வமுங் கூடாது, அசேதனமாயிருக்கிற † பிரதானமும் சித்பிரேரணமில்லாமல் § காரிய காரணமாகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டாது ஆகையினாலே சாங்கியனாலே சொல்லப்பட்ட போகத்சாதனம் மோக்ஷத்சாதனங்களை பிராந்திகல்பிதமே

* போக்தவ்யம்-புசிக்கத்தக்கது, † பிரதானம்-பிரகிருதி, ‡ காரியகாரணம் - காரியத்துக்குக் காரணம்

தஜ்ஞத்வம் த்ரிகுணோஸ்த்ரு — ஸாம்வேத்ய ஜ்ஞாநேநவி சி
ஷ்யாக்யம் காரியகாரணவைசித்ர்யம்: | அகர்த்ருஸாவாக்
ஷோக்ஷ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யாத்வைவிஞ்ஞத்ரஜ்ஞச்சி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

மேலிதனுரை.

சனனிக்குணமொகும்- சனனிதான முண்டாயிருக்கவுங் காரியங்காணுமென்று நீர்சொல்லிய துண்மைதானே! ஒருவஸ்துவுக்கு ஒருவஸ்து இருக்குமிடத் துள்ளமை மாத்திரமே இவ்வி—த்துச் சனனிதியென்று சற்பாவத்தோடு காரிய சாமர்த்திய சத்தி சம்பந்தியா யிருக்கல அது,—தாளென்னபோ லென்னில காந்தமுன்னிரும்பென்று.- காந்தசத்தி இரும்பு சம்பந்தம் போலென்று சொன்னாய,— ஏதுக்கு முறைமையுண்டு- அந்தக் காந்தத்திற்கு இரும்பை யிழுக்குஞ் சத்தியுண்டு,—அகற்றலின்றும-வித்ஞசத்தி இல்லை ஆகிலும், அதனாற் கர்த்திருத்துவங் காந்தத்துக்குச் சொல்லப்பட்டது. காந்தத்துக்கு நீர் சொல்லியகர்த்திருத்துவமில்லை, இருவருக்குஞ் சமமதமான சந்நிமாத்திரமே இருப்புக்கே யசைதற்கிரியாவேசமாகிய கர்த்திருத்துவம் அப்படியானமாவுக்குச் சந்நிமாத்திரமே அப்படிச் சரீரத்துக்கே கர்த்திருத்துவம் சரீரமே ஞானேச்சாக்கிரியா காரியங்களைத் தனது தொழில்களாகத்தானே பண்ணும், அது நன்றன்று சிற்பதார்த்தங்கட்கு ஆசிற்பதார்த்தங்களினாலே அசைச்சற்கிரியா கன்மகாரியத்தைப் பண்ணும், இச்சாஞானக் கிரியாத்தொழில்களைத் தனதாக ஸ்வசம்வேதனமாகப் பண்ணும் சிற்சத்தியே கர்த்திருத்துவம் ஆகையால் சித்துக்கே கர்த்திருத்துவம், ஜடத்துக்குக் கன்மத்துவமன்றிக் கர்த்திருத்துவமில்லை ஆகிற் காந்தத்துக்குக் கர்த்திருத்துவ மெப்படிச் சொன்னீர்? உள்ளது- சித்தாகிய கர்த்தாவினுடையவுஞ் சிற்சத்தியாகிய காரணத்தினுடையவும் சம்பந்தத்தினாலே சடத்துக்குக் கர்த்திருத்துவமும

கரணத்தவமுஞ் செயற்கையாக உபசரிக்கப்படும் கன்மத்து வ மாத்திர மியற்கையாய வாஸ்தவமாயிருக்கும் ஆதலால்,— உன்றுக் கொடுங்க லோட்ட லிருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல் எ ன்னுமித்தொழில்களை மற்றும் - இவைமுதலாஞ் சரீரத்தினது அசைத்தற்கிரியைகளே,—இடற்றுவ தானமாவென்னே- தன்று சி ற்சத்தியினது ஞானேச்சாயோகக் கிரியா சங்கற்பேச்சைகளி னாலே பண்ணுவதுயிரே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வியாபகமாய நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதிய ன்று, மற்றுக் காந்தமுன் னிரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொ ழிற் படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின், அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தா தென்னின்? அங்ஙனமாயினும் ஒருகுணமொருதொழிலன்றித் தம்முண்மா றுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையதென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மீளவுங் காந்தத்தின் சன்னிதியி லிரும்புபோலப் பிரமத் தின் சன்னிதியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்று அவன்சொ ல்ல, மேலு மறுத்தருளிச் செய்கிறார்

சன்னதி குணமதாகும் - பிரமத்தின் சன்னிதியிலே பிர பஞ்சங் காரியப்படு மென்கிறது சுபாவங்காணும்,— தானெ ன்போ லென்னில் - அதுதா னென்போல வென்று நீர் கே ட்கில்? காந்தத்தின்முன் இரும்பைப்போல வாம —காந்தமு

ணிரும்பென்றாய் - காந்தம் விகாரமற நிற்க அதின் சந்நிதி யிலே யிரும்பு காரியப்பட்ட முறைமைபோல, பிரமத்தின் சந்நிதியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுகிற முறைமையுமென்று சொன்னாய்,—ஈதற்கு முறைமையுண்டாகாதின்றும் - அந்தக் காந்தத்துக்கு ஊசியை வலித்துக்கொள்ளுந் தன்மையொழிந்து அந்த ஊசியை யகற்றுமுறைமையில்லை ஆகையால் அது திருஷ்டாந்தமன்று —உன்னுத லொடுங்கலோடலிருத்தலே கிடத்தலென்ற லென்றும்பத் தொழில்கள் மற்று மியற்றுவதாலாமா வென்னே-ஒன்றை நினைத்தல் ஒன்றை மறத்தல் ஓடுதல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்றல் என்னுமிந்தத் தொழில்களும், இதுவுமன்றி மற்றுள்ளபலதொழில்களுஞ் செய்வது ஆன்மா வென்றே சொல்

இதற்குச் சொல்லியது காந்தத்தின் சந்நிதியிலே இரும்பு காரியப்பட்டாற்போலப் பரப்பிரமத்தின் சந்நிதியிலே பிரபஞ்சந் தொழிற்படுமென்னில்? காந்த மூசியை வலித்துக் கொள்ளுந் தன்மை யொழிந்து அகற்றமாட்டாது, பிரபஞ்சம் பலபிரகாரமாகத் தொழிற்படுகையால் அது திட்டாந்தமாகாது என்னுமுறைமை யறிவித்தது

'ஆன்மாவின்' 'அறிவிச்சை' 'குணங்கள்' 'சன்னதி' 'இவை நாலு திருவிருத்தமும் மாயாவாதி இவை யிறுக்கும் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன்மறுப்பு "ஏன்னையக் காந்த மென்னவுடல்பிரம - சன்னதியளவிற் சலிப்பதிமாயின்-கண்டமுஞ் சன்னிதி யல்லதிலதெவையு-நடந்திடவேண்டுங் கிடந்திடப்பெறுமே - காந்தத்திருப்பு காட்டுநாப்பெறிலயஞ்-சேர்ந்திடு நீக்குஞ் செயல்தராகில்தே" என்றும், பரபட்சம் அவன்மறுப்பு.

௧௪-செ "எங்குநின்றிடி லவத்தைபின்றிடு மிசைந்திடுங்கரண மென்னில் நீ, யங்குநின்றபர மெங்கோளித்ததிது நின்றதேலவை யடங்கிடா, விங்குநின்றதொரு காந்தமானக விருப்புசன

னதியியங்குநோர், தங்கினறதெனி லிங்குமீளுமவகை தந்திடா
துணா தபபதே" என்னுமதுங கண்டுகொள்க

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சந்திகா னனபோலெனவிற குணமதாகும- வியாபக மாயநிறசப பெறுகனமாததிரையே சநதிடனறு, மறறுங காநதமுனனிருமபுபோல உயிர்முன றுடபபு தொழிறபடுதறகு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடம சநநியெனக கொணடாமாகலின கருததீ னைடக கெயதாசெனின? காநதமுனனிரும பெனரு யிர்கரு முறைமையு னடகறபினறா - அங்ஙனமாயினும காநதமிருமபை யீாததலாகியகுண மொருகொழிலனறி யகறறலாகிய மாறுபடடதனமை யிலாககலின,—உளஞுதலொடுங்கலோட விருததலே கிடததல னிறறலெனறு மிததொழிலகள மறறுமானமா வியாறுவதெனனே - நினறக்கை மறைகத லோட லிருததல் கிடததல் னிறறலெனறு மாறுபடட தொழிலக ளானமாச செயயுமாறு யானனைடது

மறைஞானதேசிகா உரை

இப்படிச சொலலியவானமா வொருவடிவாயி
ருககுமெனறு பாஞசராததிரி சொலலம
றுத து ணா த து கி ன றா

உருவுபிரெனனி னிநத வுடலிறுட் காணவேண
டும், வருவது பரிணுமததாய நிததமாம் பூகமாகுங, க
ருஷினி லுழையுமாறுங காட்டிட வேண்டியகணணின,

மருவிடா தென்னினுனறன வாயிறு லுருவனெறனே
(சு)

உருவுபி ஆனமா ரூபகரிததிருகரு மெனறு நீசொல்
...ன லி ?

இவ்வுருவ அபபோ திரதச சரீரயபோல வுருவாய்
டகாணப்பெ க காணவேணடுமே!
டும

வருவதாகி இபபடி யோருருவததை யெடுககிற டரி
மததாய ...ணமிககபபடட நிததியமுமாய மகாபூதஙக
மாய பூதமாக விகாரமாயவிடும

கருவினி தாயிதாககள சுக்கில சுரோணிததது
ழையுமாறுப ...டனே கூடிக கருபபகருவிலேயி லாணமாய
டிட வே...பதிகிரபொழுது நமமுடைய கணணுககுப
படடக காணவும வேணடும

அவ்வாறின மரு அநதவுருவ கணணுககுச சூக்குமமாயி
விடாமதனனின ருககுஙகாணு மெனனில?

உனறனவாயி ஆதலா லுனனுடைய வாககாலேதானே
று லுருயன றெ யானமா வுருவலல வெனறு சொலலுவா
னேன யாக எ-று (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலிரணடு விருததததிலுலே ஆனமா ரூபமெனனும பௌ
ராணிக மதததை நிராகரிததல

உருவுயிரொனறி லிந்த வுடலினுடகாணவேணும- ஆனமாரூ
பமெனனில இநதத தேகததுககுளளே யொருதேகமாயிருகக

றதைக் காணவேணும் —உருவத்து பரிணாமத்தாய் நித்தியமாம் பூதமாகும் - ரூபமானபொழுதே பால்ய கௌமார யௌவன வார்த்திககாலங்கள் பரிணாமத்தை யடைந்து அநித்திய ஸ்வரூபமாம் —கருவிலுறுமையுமாறுங் காட்டிடவேணும் - கர்ப்பத்திலே பதிசிறபொழுது மாதாபிதாக்களிருலே காணப்படவேணும் —கண்ணின்மருவிடா தென்னின்றுன்றன வாயிற் றுருவன றென்னே - அந்தரூபங் கண்ணின்று காணப்படாதென்னில் காணப்பட்டதற்கே யுருவமென்று பெயர் காணப்படா தென கையால் ரூபமென்று சொன்னவுன் வாயாலே தானே ரூபமல் லவென்று சொல்லு மப்படியல்ல, சூக்குமமேயாகையால் கண் ணின்றுங் காணப்படாதென்பதற்கு மேலுத்தரம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

உயிர் ருருவாயிருக்குமென்னும் பௌராணிகமதம் படித்துப் நிராகரிக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்விப் பௌராணிகர் உயிர் ருருவப்பொருளென்பர். பரிணா மித்தழிதலும் காட்சிப்புலனாதலு மில்லாத பொருள் அவ்விய ஸ்புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையதெ ன்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வான்மா வுருவடிவா யிருக்கு மென்ற பாஞ்சராத்திரியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

உருவுயிரெனனிலிந்த வுடலினுட் காணவேண்டும்—ஆன்மா வுருவாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில் இந்த தேகத்துக் குள்ளே ஒருதேகமாகக் காணவேண்டும், அப்படிக் காணப்படாது. அஃதொழிந்தும்,—உருவது பரிணாமத்தாய அநித்தமாய பூதமாகும்—இப்படி வருகிற வான்மாவுக்கு ஒருபரிணாமவழிக்கு முண்டாய அநித்தியமு மல்லவாய பூதங்களிலே யொன்றாய் விடுவன் இதுவன்றியும்,—கருவிற் றுளைபுமாறுங் காட்டவேண்டும்—காயத்திலே புகுகிற முறைமையும் ஏனையோருக்குத் தெரியவிதுவென்று காட்டவும் வேண்டும்,—சொன்ன மருவிடாதெனில்—உருவாயிருந்தாலும் கண்ணுக்குத் தெரியாதென்று சொல்லுகிறாயாகில்—உன்றன் வாயினாலு ருவன்றெனனே—உன்னுடைய வாக்குத் தன்னாலே யுருவ மல்லவென்று சொல்

இன்று சொல்லியது ஆன்மா வுருவென்றவனை நோக்கிப் பலபிரகாரத்தாலு முருவமல்லவென்று முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

உயிருருவெனனில்—இனிப் பஞ்சராத்திரிக ருயிருருவப் பொருள் எனப்பெறின்?—இந்தவுடலினுட் காணவேண்டும்—அங்ஙனமாயி னுடம்பினுள்ளே வேறொரு வடிவங் காணவேண்டும்.—அ

ருவத்துபரிணாமத்தாய நித்தமாயப் பூதமாகும - அங்ஙனமன்றி யுருவப்பொருளாய வருவத்து பரிணமித்தது அறியவெய்யது பூதத் தோடொக்குமென்பாரை நோக்கி — கருவினினுளையமாறுங் காட்டி டவேண்டி - அருவாதிக் கருப்பத்திரப் புதுமாறுந் தெரித்தல வேண்டி — சூக்குமன் மருவிடாதெனவி-உருவடிவாயினுங்க டபுலனுக்காகாமையின் உணர்வாயினு லுருவன்றெனவே - உணர்வாயா லுருவமென்னொழிவே யமையுமாதலின், பரிண மித்தநிற்கும் ஒருப்புடைப்பதுகூ மில்லாதபொருளவிரியல் புடைய பூதங்களோடொப்ப வருவாமாறு யாண்டையதென பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இதுவுமது

சூக்கும வுருவதெனிற் றூலகாரணமதாகும்,மா
கதிய மகாதிதன் மாத்திரைவடி வசேதனமயின், ணீக
கிய சூக்குமத்தைத் திருப்பதோ ருருவுண்டெனின், நோக்கி
டு முருவமெல்லா மசித்துமா யநித்தமாமே. (௧௰)

(இ-ள்) சூக்கும — ஆன்மாவின் ரூபஞ் சூக்குமமா யிருக்கு
வுருவதென — மென்று நீ சொல்லில்
னில்
தூலகாரணம — அந்தச் சூக்கும வுருவானது தூலமான ச
தாகும — ரீரத்துக்குக் காரணமாயிருக்கும
ஆகிய மகாதி — நீ சொல்லப்படு மகத்தகங்காரமுந் தன்மா
தன் மாத்திரை — த்திரை, இவைகளா லுண்டாகிய புரியட்ட
வடிவசேதனம — கவடிவு மசேதனமாயிருக்கும.

பின்னீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னில் — அதற்குப் பின்னீயானமாவென்று முன்னே சொல்லிப் பிணக்கழிக்கப்பட்ட வந்தச் சூக்கும தேகத்திலே வேறேயொரு வடிவாக வானமாகக் காணப்படுங்காணு மென்னில்?

ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்த மாய நித்த மாமே — அந்தச் சூக்குமதேசமு மசனுவுண்டாக் குந்தூலதேகமு மிவைக ளெல்லா மழிந்து போவதுமாயச் ச—முமாய விம்பகாணும். எ-று (௧௦)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

சூக்கும வுருவமென்னிற் றூலகாரணமதாகு மாக்கிய மருதிதனமாத நினைவடி வமேசதனம் - மூன்மா சூக்கும ரூபமாகையாற் காணப்பட்டாதென்னில்? அந்தச் சூக்கும ரூபமென்றது ஸ்தூல ரூபத்தை யுண்டாக்குவதற்குக் காரணமுமாய் மனோபுத்தி யகங்கார பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் ஜடமு மநேகமுமாகையால் உற்பத்தி நாசத்தையுடையது — பின்னீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பதோருருவுண்டென்னில் - முந் லானமாவல்லவென்று நிராகரித்த சூக்கும ரூபத்திலே சூக்கும ரூபமாக நிற்பது ஆன்மாவென்னில்? — ஆக்கிடுமுருவமெல்லா மசித்துமா யநித்தமாமே - நீ சூக்கும ரூபத்திலே நிற்குமென்ற ரூபம் கலாதிபஞ்ச தத்துவங்களிலுலே யுண்டான புருஷதத்வம் ரூபமானதெல்லா மொருத்தராலுண்டாக்கப்பட்டதே யாகையால், ரூபங்களெல்லாஞ் ஜடமுமா யழிவதுமாம் இதனால் நீ சொன்ன சூக்கும ரூபமு மான்மஸ்வரூப மல்லவென்ற நிதனபொருள்

*“அங்குஷ்டமாத்ரம புருஷ†நிசகாஷ‡யமோபலாத” என்னும் ஸ்ருதிடனுசாரமான புராணவசனத்துக்குக் கதியேதென்னி

ல்? இருதயகமலமத்தியத்தில் ஆகாசம் அவரவர்களங்குஷ்ட மாத்திரமாய்க் கலந்து வசிக்கின்று யிருக்கிறஅவகாசத்தை உபாசிவசாத புருஷனையும் அங்குஷ்டமாத்திரமென்றதன்றி வாஸ்தவமல்ல.

* அங்குஷ்டமாத்திரம் புருஷம் - அங்குஷ்ட பரமாண முள்ள ஜீவனை † நிசகாஷ - இழுத்தான் ‡ யமோபலாத்-யம னவலிமையாக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பரமாணு முதற் பதார்த்தம் போலச் சூக்ஷும வுருவாய் நேத்திரத்திற் றோன்றுமிருக்குமென்ன, மறுக்க நூனாத்துகின்றா

சூக்ஷும வுருவமென்னில் - சூக்ஷுமசரீரந்தானே யான்மாவென்னின் முன்சொல்லிய சிலவாசிரியர் மதத்தினால், — தூலகாரணமதாகும் - தூலசரீரத்துக்கு முதற்காரணமாம், — ஆகலிய மற்றதி தன்மாத்திரையடி வசேதனம் - சூக்ஷுமதேகமாகப் பண்ணப்பட்ட கலைமுதற் பிருதிவி முடிவாகிய தத்துவங்களைத் தங்களுள் வைத்த அந்தக்கரணங்கள் தன்மாத்திரைகள் சடம், ஆன்மாவாகாது — பிணிக்குமிச் சூக்ஷுமத்தே நிறபதோருருவுண்டெனில் - அதற்காறபோலான்மா வல்லவென்று தள்ளிய சூக்குமசரீரத்துக்குள்ளிருக்குமோரு வடிவுண்டு, அதுவே ஆன்மாவென்று நீ சொல்லில், அதுவிசாரிக்குமிடத்தில், — ஆகின்ற முருவும் - சிவதத்துவ பஞ்சகரூப பரசேகமாம் — அதெல்லாமசித்துமாயதித்தமாமே - சிவதத்துவமுற்றும் சடமாய் நாசமாமே! — ஆன்மசத்தத்தைக்கு விபு நிதி, நித்தியென்று பொருளாதலால் பரதேக மெப்படி யானமாவாம், ஆகாதுதானே!

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

பூதம்போலக் காட்சிப் புலனாதற்குரிய தூல வுருவாதலி னறிச் சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்? அது தூலவுரு வைத்தோற்றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டகவுடம்பே யாகலா னும், அப்புரியட்டக தேகத்தன்றி சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின்? அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலா னும், அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித்தாகலு மசத்தாகலு மொரு தலையாகலானும், அவ்வியல் பில்லாதவுயிர் உருவப்பொருள் மாறு யாங்ஙனமடையதெனபதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

முன்னே நான் சொல்லப்பட்டவுருவம் சூக்குமமாய்க் கா ணு மிருப்பது என்றுசொல்ல, மீளவு மவனைமறுத் தருளிச் செய் கிறார்.

சூக்குமவுருவதென்னில் மூலகாரணமதாகும் - ஆன்மாச் சூக்குமதேகமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லில், மூலகாரணமா யிருக்கிற தேகத்துக்கு அது உபாதானமா யிருக்கும் அதுதனை மையை யொழிந்து;— ஆக்கியமசுத்தமாத்திரையடி யனேக னம் - நீ சூக்குமமென்று சொல்லப்பட்ட வித்துமனம் புத்தியா ங்காரமும் சத்த பரிச ரூப ரச கந்தமும் ஆக இந்த எட்டினுங் கூ டின புரியட்டக தேகமுமா யவை யநேகனமுமா யிருக்கும்;— பின்நீங்கிய சூக்குமத்தே நிற்பதோ ருருவுண்டென்னில் - ஆன மாவல்லவென்று நீர் சொல்லப்பட்ட சூக்கும தேகத்திலே ஒரு வடிவாய் நிற்குமென்று சொல்லில்;— ஆக்கிடு முருவமெல்லா

மசித்துமாபந்தகமாமே—அப்படிச் சொல்லில் உண்டென்றுசொ ல்லப்பட்ட வடிவுகளெல்லாம் அசேதனமுமா யழிந்துபோம்

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, அனாதி சூக்குமமாயிருக்கு மென றவனைப் பல பிரகாரத்தானுஞ் சூக்குமனென்று சொல்லப்பட்டா தென்று முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

சூக்கும வுருவதென்னில்— பூசப்போலக் காட்சிப்புலனா கற் குரிய தூலவுருவாதலின்றிச் சூக்கும வுயிராயிருப்ப துயிரெ னின்— தூலகாரணமாகாகும்—அந் தூலவுருவைத் தோற்றுவி க்குமா,— அசேதன மாயைத் தன்மாத்திரை யாகிய வடிவு— சட மாகிய மாயைத் தன்மாத்திரையா லாக்கப்பட்ட புரியட்டக வு டம்பேயாகலான,— பின்னிக்கிய சூக்குமத்தைப் பிறப்பிக்கோ ருருவு ண்டென்னில்— பின்னிசைக்கப்பட்ட புரியட்டகதேகத்தை யதிசூக்கு ம வுருவாயிருப்ப துயிரெனின்— அசுத்தமுருவமெல்லாம்—அஃதா க்கப்பட்ட கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பாவுடம்பாகலானும வவுருவங்களனைத்தும்,— அசித்துமா யழிதக்கனவே— அசித்தா தலு மசத்தாதலு மொருதலையாகலானு மவ்வியல்பில்லாத வுயி ருருவப்பொருளாமாறு யாண்டைய தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மருபாரூப மென்பானைமறுத் துணர்த்துகின்றார்

அருவுரு வன்னிலானமா வருவுரு வாவதின்று,
முருவருவாகாதாகுமொருபொருட் கிரண்டுதன்மை

வருவது மில்லைகாட்ட வன்னிபோன மருவுமென னி, யருவுரு காணவேண்டு முணமையு மழிந்து போமே. (கக)

(இ-ள) அருவுரு வெனவிலா னமா — ஆன்மாவருவமாயு முருவமாயு மிருக்குங் காணு மென்று சொல்லில்?

அருவுரு வாவ தின்றும — அருபத்தி லுருபமான துண்டாகாது.

உருவுரு வாகா தாகும — உருவத்திலே யருவமுண்டாக மாட்டா து?

ஒருபொருட்கி ரண்டு தன்மைவ டிருவ துமில்லை — பசுபதார்த்த மொன்றுமிருக்க விந்தவா னமாவுக்கிரண்டுதன்மை யுண்டாகாது.

காட்டவன்னி போனமருவு மெனனின்? — உருவாகிய மரத்திலே யருவமான வன னியான துண்டானாற்போல, உருவமான ச ரீரத்தி லிடத்திலே யருவமாகிய வான்மாத் தோன்றுமென்று நீ சொல்லில்?

உருவமுங் காணவேண்டு முண மையு மழிந்து போமே. — விறகிற் பிரித்துவிடத்திற் க ண்ணிற் கண்டாற்போல வான்மாவையுந் தேகத்திற் கண்ணுற் காணவேணும் காணப் படுமெனையாகிற சத்தியமாயுள்ள பதார் த்தங் காணப்பட்டழிந்துபோம் எ-று (கக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு

மேலிரண்டு விருத்தத்திலுலே ஆன்மாவே அருபமாயிருக் கு ஸ்தூல ரூபமாகப் பரிணமித்து மீளவும ரூபமாக உபசங்கார

தகை யடையுமாதலால் ஆனமா ரூபாரூபமெனனும கொளிகை
யை நிராகரித்தல

அருவுருவெனனிலானமா-ரூபாரூப மானமாவெனனில்?—
அருவுருவாவதிலலு முருவருவாகாதாகு மொருபொருட கிரண
டுதனமை வருவதுமிலலை - அருபமான வஸது வொருககாலும
ரூபமாகாது, ரூபமானது அரூபமாகாது, அஃதெனபோலவெனனி
ல? ஆகாசம் ரூபமும பிருதிவு அரூபமு மாகாததுபோல ரூபா
ரூப மிசிரமாயிருககுமெனனில? விருதத தருமதவயாசரய
மாக வொருவஸதுவு மிலலை —காட்ட வகனிபோன மருவுமெ
னலி லுருவமுமு காணவேணு முணமையு மொழிநததுபோமே -
அபபடியேன சொலலுகிறீர், காணபபட்ட காஷடததிலே கா
ணபபடாமல அகனி நினறதுபோல ஆனமாவும ரூபாரூபமாய்
நிறகுமெனனில? காஷடமே அகனியலல, அகனியே காஷடம
லல அதனறியும அகனியும ரூபவதத திரவயமே காஷடததிலே த
னனுடைய அபிவியகதியானதே யுரூவது இது உபமாபாசம.
இதனறியும காஷடததினுடைய ரூபத்தைக் காணபபட்டதுபோ
ல ஆனமாவினுடைய ரூபத்தையும் காணவேணுமே, காணிலல ஆன
மா நித்தியமெனகிற தலலாமல அழிந்துபோயவிடுமென றிதன
பொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

உயிரருவுருவென று கொளகைசொல்ல மறுதது ணாதது
கின்றார

அருவுருவெனனிலானமா - உயிரருவமாயு முருவமாயு மிரு
க்குமென று நீசொலலில?— அருவுருவாவதினறும - நிஷகளமா

இருக்கின்ற பொருள்தானே தற்காலத்துச் சொரூபத்திலே சகளமாகாது. அப்படி,— உருவருவாகாதாகும் - சகள நிஷ்களமாகாது; விருத்தத்தன்மமாகையால்,— ஒருபொருட் கிரண்டு தன்மை வருவது மில்லை. ஏககாலத்து மொருபொருட்கு விருத்தத்தன்மங்கள் இரண்டுண்டாகா.— அப்படியாகிற சிவனுக்குச் சகள நிஷ்களத்துவ மெப்படிச் சொல்லப்படும்? என்றால், நிஷ்களத்தைக் குறித்துச் சகளமென்றும் சகளத்தைக் குறித்து நிஷ்களமென்றும் உத்தியுத்த சிவத்தி லுரைக்கப்பட்டது, உதாசீனசத்த சிவத்தில் இருக்கு நிஷ்களத்துவமும் பிரவிர்த்த சிவத்தில் இருக்கும் சகளத்துவமும் தற்காலத்திருக்குமென்று பொருளன்று பிரவிர்த்த சிவத்திலும் அட்டத்திரிம்சத் சத்திகலாசாத்தியமாத் தொழிலைக்குறித்துப் பரமார்த்தமா யிருக்கும் நிஷ்களத்துவம்,— காட்டவன்னிபோன மருவு மென்னில்-காட்டமும வன்னியும் ஏகபதார்த்தமன்று, அப்படி அங்கீகரித்தாலும்,— உருவமுங் காணவேண்டு முன்னையு மழிந்துபோமே-காட்டப் பகுப்புக் கண்ணிற் காணப்படுவதுபோல் உயிரினது உருவப் பகுப்புத் திருட்டிக்குத் தரிசனப்படவேண்டும், அநித்தியமாயும் விடும்

சிவஞானயோகியுரை வருமாறு.

—o—

இனிக் கவுளார் அருவுருவப்பொரு ளாயினென்பர் ஒன்று பிறிதொன் றாகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருட் கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம்முள் வேறுதலின் ஈண்டைக்கு எடுத்துக்காட்டாதல் செல்லாமையானும், அது பொருந்தா தென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருளை வருமாறு.

— —o——

மேலான்மா அருவுருவாயிருக்குமென்றவனை நோக்கி அப்படியிராதென்றருளிச்செய்கிறார்.

அருவுரு வென்னி லான்மா வருவுரு வாகின்றும்-ஆன்மா வருவமுமா யுருவமுமா யிருக்குமென்று சொல்லில்? அருவாயிருப்பது உருவமாகாது,—உருவருவாகாதாகும்-உருவமாயிருக்கிறது பின்னை யருவமுமாகமாட்டாது அதுவன்றியும்,—ஒருபொருட் கிரண்டுதன்மை வருவதுமில்லை - ஒருபொருளாயிருக்கிறதுக்க வான்மாவுக்கு இரண்டுதன்மை யுண்டாகமாட்டாது அப்படியேன் சொல்லுகிறீர். ஒருபொருளுக் கிரண்டுதன்மையுண்டாம் அதெப்படி யென்னில்?—காட்ட வன்னிபோல மருவுமென்னில் - விறகி லக்னிபோலப் பொருந்துமென்று நீ சொல்லில்,— உருவமுங்காணவேணு முண்மையுமொழிந்துபோமே - ஆன்மாவுக்கொருவடிவு முண்டாய்க் காணப்படவேணு மாகையால், காணப்பட்டவை யெல்லா மழிகிற முறைமைபோல இவனுடைய வுண்மைக்கும் அழிவுண்டாகா நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா வருவமுமா யுருவமுமா யிராதென்றும், ஒருபொருளுக் கிரண்டுதன்மை யுண்டாகாதென்றும், காஷ்டத்தி லக்னிபோல வென்னில்? ஆன்மாவும் காணப்பட்ட வடிவுகள்போல வழிந்துபோமாகையால இப்படிச்சொல்லப்பட்டது ஆன்மாவினுண்மை யல்லவென்னு முறைமை யறிவித்தது.

———

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருவுருவானமா றெவ்வனமெனின்-இனிக்கொள்ளாதருவுருவப்பொருள் உயிரென்பதெனினோ?—அருவுருவாவதின்றாம் உருவருவானதாகும்-அருவுருவுமுருவருவுமாக ஒன்றுபிறிதொன்றாகாமையானும் இரண்டுதன்மை பொருள்பொருட்கு வருவதுமில்லை,—மறுதலைப்பட்ட விரண்டுதன்மை யொருபொருட்குண்டாதலின்மையானும்,—காட்டவன்னிபோன் மருவுமெனினங்-காட்டமும் வன்னியும்போலருவுருவப் பொருளென்னின்?—உருவமும் காணவேண்டு முன்னையு மொழிந்துபோமே- அவ்விரண்டுந் தம்முள்வேறுகலின் வீணடைக் கெடுத்துக் காட்டாதல் செல்லாமையானு மது பொருந்தா தென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவ னருவுருவென்று சொல்ல
மறுத் துணர்த்துகிறார்

சந்திரன் வடிவுபோலத் தானருவுருவமென்னின், வந்துநக் கண்ணிற்றோன்றும் வடிவுள தாதலாகு, மிந்தவு ணுருவந்தானும் பெறுவது முயிரேயென்னிற், பந்தமா யசித்தாயான்மாப் பௌதிக மாகுமன்றே. (கஉ)

(இ-ள்) சந்திர — எப்படிச் சந்திரனுடைய வடிவமான த
ன வடிவு ருவமு முருவமுமாய்த்து, அதுபோல வந்த
போலத்தா னருவமா யுருவமாயு மிருப்பனென்
னருவுருவமெனின்?
னலில்

வந்துநுங்கண்ணிற்றோன்றும் வடிவுளதாமுயிர்க்கு — அந்தச்சந்திரனைக் கண்டாற்போல விப்பொழுதெல்லாரும் பிரத்தியட்சமாகக் காணத்தக்க வடிவுண்டாகவேணும்.

இந்தவூனுருவந்தானுடொழுவது முயிரேயென்னில் — அஃதன்றி யிந்தத் தூலதேகமா யெழுப்பட்ட சரீரந்தன்னையு முயிரென்று நீ சொல்லில்?

பந்தமாயசித்தாயானமாய பௌதிகமாகுமன்றே — இப்படியான மாயைச் சொல்லிற் கலாதிகளாற் பெத்தனுமாயச் சடமுமாயப் பூதபரிணாமமுமாய விதிகாணம், ஆகலாற் கூடாது.

எ-று

சந்திரனுருவமென்பது பூரணை, அருவமென்பது அமாவாசையி லொருகலையினைக் கண்மறைக்கக் கலைகள் குறைந்து தடங்கிநிற்பதனையென்றறிக (௧௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சந்திரன்வடிவுபோலத் தானுருவருவமென்னில் வந்துநுங் கண்ணிற்றோன்றும் வடிவுளதாமுயிர்க்கு - சந்திரன் அமாவாசைநாள் காணப்படாமலிருந்து மேல் தினமொருகலையாய் *வர்த்தித்துப் பூரணசந்திரனானதுபோல †திரிஸ்யா திரிஸ்யமென்னில்? ஆன்மாவுக்கு நம்முடைய கண்ணிலே காணப்படு மொருரூபமுண்டாகவேணும், அப்படிக் காணப்படாதாகையால் ரூபாரூபமென்பது கூடாது —இந்தவூனுருவந்தானு டொழுவது முயிரேயென்னிற் பந்தமா யசித்தா யானமாப் பவுதிகமாகுமன்றே- ஆன்மாவின் ரூபமெனக் காணப்படாது, மாதாவி ‡ ஜுக்ர

த்திலே அரூபமாகப் பதிந்து தினகரோறும் விருத்தியை யடை
ந்து ரூபமாய்ப் பிறந்து இந்த மாமசாதி மயிராய் விருத்தியா
ய்க் காணப்பட்ட ரூபம் ஆன்மாவென்னில்? இந்த ஸ்தூலதேக
மானது பூர்வகாரியமுமாய் ஐ—ரூமாய் ஆன்மாவைப் பந்திக்கி
றதுமா மொழிந்து ஆன்மாவல்ல இந்தத் தேகான்மவாதம் பூர
வமே நன்றாக நிராகரிக்கப்பட்டது ஆகையால் ரூபாரூபமென
ஊம ¶ வருத்த தருமம் § த்வய பரயத்வம் + அனைகாந்திக
தோஷமென நிதம்பொருள்.

* வாத்தித்தல் - வளருதல், † சருப்பம் - காணத்தக்க
து, † உதரம் - வயிறு ¶ வருத்த - வேறுபட்ட, § த்வயா
ச்ரயம் -இரண்டுக்கிடம் + அனைகாந்திகம் - ஓரியமமில்லா
த்து

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வேறுகாரணமெடுத்துரைக்க மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

சந்திரன் வடிவம்போலத் தானருவுருவ மென்னில்- அமா
வாசை பூரணைகளிலே சந்திரன்வடிவு போல உயிர் அருவுருவ
மென்று நீசொல்லின்? பூரணைகளிலே சந்திரனுருப் போல,—
வந்து நங்கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுளதாமுயிர்க்கும் இந்த ஆ
றுருவந்தாரு பெழுவதுமுயிரே யென்னில்- இப்போது காண
ப்படுஞ் சடகாரியமாய்ப் பரிணமிப்பது அருவாகிய ஆன்மாவா
தலால் உயிர் அருவுருவென்று நீ சொல்லில்?—பந்தமாய் வித்
தா யாணமாய் பவுதிக மாகுமன்றே- கட்டப்பட்ட உயிர் கட்
டாய்ச் சடமாய்ப் பூதோற்பத்திமத்தாமே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தலையுவாவின் அருவாய்நின்றேபின் முறைமுறையானவள ர்ந்து பூரணையிற் றாலுருவாய விளங்குந்தன மதியினைக் க ண்டாமன்றே! அதுபோல உயிரும் அருவாய்நின்றே கருவுட பட்டு முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோ ன்றுமாதலான் அருவுருவென்னவமையுமெனின்? சித்தாய நித்தி யமாய பந்தத்துப்பட்டு நீங்குவதாயுயிர் அசித்தாய பூ தகாரியமாய பந்தமாவதாகிய உடம்பு உருவமாமாறு யாங் னையதென்பதாம்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சந்திரனுடைய வடிவுபோல அருவமுமா யுருவமு மாயிருக்குமான்மாவென்றுசொல்ல, அதுவுமல்லவென்று மறு த்தருளிச்செய்கிறார்.

சந்திரன் வடிவுபோலத் தானருவுருவு மெனின்:- சந்திர னே தேய்பிறையானபோது அருவமுமாய்ப் பூரணச்சந்திரனான போது உருவமுமாயிருந்ததனைப்போல, ஆன்மாவு மருவமு மா யுருவமுமாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில்;—வந்தநங்கண் ணிறந்தென்றும் வடிவுமாகாதுயிர்க்கு- எல்லாருடைய நயனத் துக்கும் விடயமான தொருவடிவு ஆன்மாவுக் குண்டாகவே ணும்—இந்த ஆன்மாவுக்கு உருவெழுவது முயிரோ வெனவில் - இந்த மாயைச் பிண்டந் தானும் வளருகிறதும் இதனாலமாவே யென்று நீ சொல்லில்,—பந்தமாய் சித்தா யானமாய வுதிக மாகுமன்றே - ஆன்மா வொரு வடிவுபோலக் கட்டுப்படுவது

மாய்ச் சேதனமுமாய்ப் பவுதிகமாகிய பூதகாரியமு மாகா நி
றகும

இதனுற சொல்லியது, ஆனமா சநதிரனுடையவடி வுபோ
ல அருவுருவல்லவென்றும கண்ணுக்குக காணப்படடிராதென
றும சரீரமாக வளராதென்றும அப்படிவளரி லசேதனமாய
ழிநதுபோமென்றும, இப்படி சொல்லப்பட்டவையல்ல ஆன
மாவி னுண்மையென்னு முறைமை யறிவித்தது

'உருவுயிர' 'சூக்கவுரு' 'அருவுரு' 'சநதிரன' ஆக நாலு திரு
விருத்தமும பாருசராததிரி இதறகுப பிரமாணம பரபக்கம
அவன மதம எ-செ. மாயைபாயுபிராயமாயா காரியமாகிமன
னி, மாயையாற் பநதஞ்செயபது வாஙகிடு மவனுலன்றி,மாயை
போகாதென்றெண்ணி மாயனைவணஙகப்பினனை, மாயைபோ
ம போனுல்மாயன வைகுணடம வைப்பனன்றே" என்றும
துங கணடுகொளக

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

தானரு வுருவமென்னின வநதுநங கணணிற்றேன்றும வ
டிவுளதாம சநதிரனவடிவுபோல - தலை யுவாவினருவாய நின
றே பின முறைமுறையான வளாநது பூரணையிற றுலவுருவா
ய் விளஙகுதன மதியினகட கணடாமன்றே,அதுபோல,—உயி
க்கு மிநத வுணருவநதாஞ்செழுவது முயிரோ வெனனில் - உயி
ரு மருவாயநின்றே கருவுட்டபடடுப பதிநது முறைமுறையான
வளாநது இவவுடமபுருவாயத தோனறுமாறரு னருவுருவெ
ன அமையுமெனில் ?—ஆனமா அசிததாயப பவுதிகமாயப் பநத
மாகுமன்றே - சிததாய நிததியமாய்ப பநதத்திற்பட்டு நின்று

வதாகிய வுயிர் அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய வுடம்பு ருவமாமாறு யாங்ஙனமென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒரு விகாரமுமின்றி யருவமேயா யிருப்பதோ
ரான்மாவென் றுடரிஞைமவாதி சொல்ல
மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அருவமி காரியமான மாகாயம் போலவென
னி, லுருவினைக் கட்டியாட்டி யோட்டிப் பீட லாவப்ப
வானி, மருவிநிற பித்திருத்திக் கிடத்திமன் புரட்டி
மற்றும், பெருவிகா ரங்களெல்லாந் தருவதென பே
சிடாயே (கக)

(இ-ள்) அருவமி காரியான மாவாகாயம் போல வென்னில் உருவினைக் கட்டியாட்டி யோட்டிப் பீட லாவப்பண்ணி மருவிநிறபித்த திருத்திக் கிடத்திமன் புரட்டி மற்றும் பெரு விகாரங்களெல்லாந் தருவதென பேசிடாயே

ஆகாசம்போல வானமா வருவியுமாய் விகாரியுமாயிருப்பனென்று நீசொல்லில், இந்தச்சரீரத்திலே பந்தப்பட்டுக் கொண்டாட்டியு மீளவுமோட்டியு மற்றுமுள்ளிய பெரிய விகாரங்களையெல்லா முண்டாக்குவானேன்? ஆதலால் அருவமல்லவென்று சொல்லாய், பேதாய்! எ-று

உருவென்பது முதனிலைத்தீபகம் (கஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—o—

மேல்ப்ரேசுவா சாங்கியர் ஆன்மா ஆகாசம்போல அரூபியாகையால் × அசரிணுமா யொன்றேயும் பற்றற்று நிற்பனென்பதை மறுத்தல்

× அசரிப்பன - சொழிலற்றவன.

அருவவிகாரியானமா வாகாசம்போல வென்னில் - ஆன்மா அவிகாரி * "பவித்ராமஹஸி † அரூபத்வாத் ஆகாசவத்" என்னில்? இந்த அநுமானத்துக்கு விகாரித்வம் பிரத்யட்சமாகையால் ‡ காலாத்யயாபதிஷ்டமாம் அதெனபோல வென்னில்?— உருவினைக் கட்டியாட்டி யோட்டிமீன் பிடிப்பவப்பண்ணி மருவி நிரப்பித் திருத்தியிட்டுத் தமணபுரட்டி மற்றும் பெருவிகாரங்களெல்லாந் தருவதென பேசிடாயே - தேகத்தை வேற்றுப்பொருந்திக்கொண்டு அநேகம் அபிநயங்களைப் பண்ணுவித்துப் போக்குவரவு சஞ்சாரம் நித்தமிருந்து கிடத்தல் புறனல இதுமுதலான வசநாதிக கிரியைகளெல்லாம் மிகவுஞ் செய்விக்கிறவன் விகாரவான். அல்லாவிட்டால் எவ்வாறென்றுஞ் சொல்வாயாக இசைந்தியும் ஆகாசவத்து என்கிற திருஷ்டாந்தமும் § விஷமம் அதெவ்வாறென்னில்? ஆகாசம் ஜடமாகையால் அவிகாரத்வம் கூடும்; ஆன்மா ஞானக்கிரியா ரூபியாகையாலது கூடாது ஆகையாலான்மா அரூபியாகியும் விகாரவானென்னுதிதன் பொருள்

இந்த விருத்தத்தில் விகாரமென்றது கிரியையென வறிக

* பவித்ராமஹஸி - இருக்கக்கூடும் † அரூபத்வாத் - ரூபமில்லாதபடியாலே ‡ காலாத்யயாபதிஷ்டம் - ஒரு ஏது வ்யாபகமாவது வேறு பிரமாணத்தினாலே பாதிக்கப்பட்ட [illegible] யமுள்ள ஏது. § விஷமம் - சரியல்லாதது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— ० ——

சேசுவர சாங்கியன் மதம் பாஷித்துப் பராசரிக்கின்றார்.

அருவவிகாரி யான்மா வாகாயம் போலவென்னில் - ஆகா யம்போ லுயி ருருவிலி திருவிலியென்று நீ சொல்லில்?

சரீரத்தினக்கண் பெருவிகாரமென்றுகூட்டுக

மற்றவை வெளிப்பொருள்

இதனது தாற்பரியம் திறசஃதிபின் றுசங்கற்ப ருபமாய்த் திரிவற்ற அசைவற்ற விகாரத்திற்ஞலே திரிவுற்ற வசைவுற்ற கட்டுதலாடுசெல் ஒடுதன் முதலிய விவகாரங்களைச் சரீரத்திற்பண்ணுமென்பதே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—— ० ——

இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய அவிகாரியாய் நிற்பது உயிரென்பர் அது பொருந்தாமை காட்டியவாறு வான உடம்பின்கண்செழு நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படுமென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—— ० ——

அருவமா யொருவிகாரமுமற்று நிற்பது ஆன்மாவென்று பரிணாமவாதி சொல்ல, அவனை மறுத் தருளிச்செய்கின்றார்

அருவவிகாரியான்மா வாகாயம்போலவென்னில் - ஆகாசம்போல ஆன்மா அருபியுமாய் அவிகாரியுமா யிருப்பனென்று நீ சொல்லில், — உருவினைக் கட்டியாட்டி யோட்டி மீட்டு லோவப்பண்ணி மருவி நிரப்பித்திருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டிமற்றும் பெருவிகாரங்களெல்லாந் தருவதென பேசிடாயே - ஒருதேசத்

தை யெடுத்துக்கொண்டு நடிப்பித்தும் ஓடவும் மீளவும் உலாவவும் பண்ணுவித்துப் பொருந்த நிற்பித்து மிருப்பித்துங் கிடப்பித்து மண்ணிலும் புரட்டுவித்து முன்சொன்னவை பொழிந்து மற்றும் வேறு விகாரங்களை யெல்லா முண்டாக்குவா னெனச் சொல்லாய், ஆகையால் அவிகாரியல்ல

இதன்றிச் சொல்லியது ஆன்மா அவிகாரியென்று சொல்ல ஒரு தேகத்தை யெடுத்துக்கொண்டுப் பல தொழில்களையுஞ் செய்கையால் அவிகாரி யல்லவென்னு முறைமைய றிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆகாயம்போல அருவவிகாரி யானமாவென்னின் - இனிப் பாகஞ்சலா ஆகாயம்போ லருவா யவிகாரியாய் நிற்ப துயிரென்பரெனின்? அதுபொருந்தாது,— உருவினைக்கட்டியாட்டி - தனுவைப்பொருத்தி யதனைச்சண்ணே நடித்து,— ஓட்டி மீட்டுலாவப்பண்ணி - போக்குவரவுசெய்து,— மருவி நிறபித்திருத்திக் கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் - பொருந்தி நிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் மண்ணிற்புரளுதல்முதலிய மற்றுள்ளனவு மாகிய,—பெருவிகாரங் களெல்லாம் தருவதெனப்பேசிடாயே-இப்பெரிய விகாரங்களெல்லாம் தருவதென்னை சொல்லுக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனுணமாவுக கறிவில்லை யசேதனமெ
ன்று சொல்ல,மறுத் துணர்த்துகின்றது.

அசித்தெனி னுணராதானமா வசித்துச்சித் தாகுமெனனி, லசித்துச்சித் தாகாதாகுஞ் சித்தசித் தா

வதில்லை, யசித்தொருபுறமாயொன்றிச் சித்தொருபுறமாயில்லா, தசித்தன்று சித்தேயென்னி லசித்தடைந்தறிவதின்றாம் (கச)

(இ-ள்,) அசித்தென்றனை ராதான்மா	ஆன்மா வசித்தென்று நீசொல்லில்? ஒன்றையு மறியமாட்டாது
அசித்துச் சித்தாகுமென்னில்	அந்தவசேதனந் தானே போரவதாதலே சேதனமாயிருக்கு மென்னில்?
அசித்துச் சித்தாகாதாகும்	அசேதனமாகிய கடபடாதிகள் சேதனமாகாமையி னொக்கக் காரியப் படமாட்டாது
சித்தசித்தாவதில்லை	சேதனமாகிய வான்மா வசேதனமாகாதுகாண்
அசித்தொருபுறமாயொன்றிச் சித்தொருபுறமாயில்லாது	பிறிக்கப்படாத வொரு பொருடானே யொருபுறம சித்தாயு மற்றொருபுறஞ் சேதனமாயு மில்லாதுகாண்
அசித்தன்று சித்தேயென்னில்	அசேதனமென்கிறது கூடாது சேதனமாயே யிருக்குமென்னில்?
அசித்தடைந்தறிவதின்றாம்	அசித்தாகிய விந்திரியாதிகளையு மந்தக்கரணங்களையுங் கூடி யான்மா வறியவேண்டாவாகுங்காண் எ-று (கச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் மீமாம்சகன் ஆன்மா அசித்து ஞானாசிரயமா யிருக்குமென்பவனையும், சைவைகதேசி ஆன்மா சித்தோடே கூடின

பொழுது சித்தும் அசித்தோடே கூடினபொழுது அசித்து மா
தலால் சித்சித்தென்று சொல்லுமவனையும், சுத்தசித்தென்று
சொல்லும் சத்தியத்துவைத வாதியையும் நிராகரித்தல்

அசித்தெனினு ஞானராகாரணமா - ஆன்மா சித்துருபனல்ல
* சித்தாஸ்ரயனென்னில்? ஒன்றையு மறியமாட்டான் † கூ—கு
ட்டியங்களைப்போல ஜடமாம் —அசித்துஞ் சித்தாகுமென்னி
ல் - ஆன்மா வாணவத்தைப் பிரியற நின்றபொழுது அசித்து,
ஈஸ்வர சிற்சத்தி ‡ யோகமானபொழுது சித்துமாயிருக்குமெ
ன்னில்?—அசித்துச்சித் தாகாதாகுஞ் சித்தசித்தாவதில்லை யசி
த்தொருபமாயொன்றிச் சித்தொருபமாயதில்லா - ஜடமா
னது ஒருகாலும் ஞானஸ்வரூபமாகாது, ஞானஸ்வரூபமான
து ஒருககாலும் ஜடமாகாது, ஆகையா லாத்துமா வீஸ்வரன
போல சித்சித்துருபமென்னில்? § அமூர்த்த திரவியமுமாய
விபுவுமாகையால் ஆன்மா சித்தொருபமும் அசித்தொருபமு
மாகாது —அசித்துஞ் சித்திக்குமென்னில் அசித்தடைக திரிவதின
றும் - ஆன்மா அஞ்ஞானத்தைப் பொருந்தாத சுத்த சைதந்ய
மே யென்னில்? அசித்தாகிய கலாதிகளைப் பொருந்தி யறியா
மற் றொன்றை யறியவேண்டுமென் றிந்தப்பொருள்

* சித்தாஸ்ரயன் - சித்துக்கிடம், † குட்டியம் - சுவர்
‡ யோகம் - கூடுதல், § அமூர்த்த - ரூபமில்லாத.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா அசித்தாய்ச் சித்தாச்ரயமா யிருப்பனென்னு
னையாயிக மீமாம்சமதம் நிதரிசித்து நிராகரிக்கின்றார்.

சித்தெனில் - சிவனைப்போலச் சித்தென்னின்?— அசி த்தசித்தானவைத் திறத்தால் - பாசகரண முதற்கருவிகளைப் பொருந்தி நின்று அறிவானதினால்

பாசத்தை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———()———

சடப்பொருள் சித்தாயுக்கிச் சடப்பொருள் சடமாதலும் உணர்த்துகின்றமையால் உயிர் சடமென்றும், அதனை மறுத்தோர் ருவகூடிச் சித்தசித்தியுமென்று கூறும் மைச்சடிகா முதலியோ ராமதமும், மறுப்பட விராகிதலை நிறுவுதல்லாமையோ லுயிர் சித்தசித்தென்றுந் தையுவினி பட்சாபாமாசமும், அசித்தசித்திய கருவிகளையிலே திகழ்திப செலவாமையால் உயிர் சித்தசித்தாகமாட்டாதென்று மறுப்பும் அடையெனப்படாம்.

உரையென்றுப் பெயர்சசத திர விகரந்தாற் றெரிக கது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———()———

ஆன்மாவுக்கு அறிவில்லை யசேதனனாயிருக்குமென்று மீள வுலோகாயதமதமாகச் சொல்ல, அவனைமறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

அசித்தெனின் உணராதானமா - ஆன்மாவை அசேதனமென்றுஞ் சொல்லின், இந்த ஆன்மா வொன்றையு மறியமாட்டாதா—அசித்தசித்தாகுமெனில் - அசேதனத்தானே யோரவதாரத்திலே சேதனத்துடனே கூடிச் சேதனமாமென்று நீ சொல்லின்?—அசித்தசித்தாகாதாகும - அசேதனஞ் சேதன

மாகமாட்டாது—சிதசத்தாவதில்லை - சேதனந்தானொருகாலத்திலும் அசேதனமுமாகாது, அசித்தொருபுறமுஞ் சித்தொருபுறமுமாய் நிற்குமெனவில்?—அசித்தொருபுறமா யொன்றிற சித்தொருபுறமாய் நில்லாது - ஒருபொருள் சேதனமொருபுறமும் அசேதனமொருபுறமுமாய் நில்லாது, அப்படியல்ல,—அசித்துஞ் சித்தேயெனவில் - அசேதனமென்கிற பொருந்தாது, சேதனமாயே யிருக்கின்றதென்று நீ சொல்லில்?—அசித்தடைந்தியவதனாலும் - அசுத்தமாயையிலுள்ள இந்திரியாதி யசுத்தகரணங்களாக கூடி யறியவேண்டாம

'அருவுருவிகாரி' 'அசித்தெனிலுணரா' தென இரண்டிருவிருத்தமும் பரிணாமவாதி இசைந்த பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பரிணாமவாதி மறுப்பு "சித்தனார் வசித்தைச் சேர்ந்தி - வசித்தில்லெனனில் வசித்தசித்தன்றுவசித்துமாயின் புகக்கூடன்று - சவமேறகொட்புட் டகுமெனச்சாற்றினவல - நீ கருமச்சீவாசாவகாயிரா - நேயமிவ்வென நீக்குதத்திலவோ - காணடல்லினோத நிர்பிராகதிதில் - ஞேயமிலதனைக்குமரநியாகமியுட லுரு-சிரசொசித்திலை சேரயாற சித்தெசயவில்-கட்டமாதிபுமுட்றசட சிந்தையென"என்றும், "அறிவொன்றிலேனாகக் கிளையுருதயுகல் - பிறியறிவறியச செறியிருளிட்டதோ - நாககாகாண வக்சோசொமை - நீயிருவகான வேணுமென்றும - கெடுதொருபங் கொடுத்தைதொசகுட" என்னுமதுவ கண்டுகொள்க

இசைஞர் சொல்லியது,ஞானமாவை யசித்தென்றும், அசித்தாயசசித்தமாயிருக்குமென்றும், அசித்தொருபுறமுஞ் சித்தொருபுறமுமா யிருக்குமென்றும், சித்தே தானாயிருக்குமென்றும் சொல்ல; இவையெல்லாம் அாதமாகாதென்று முறைமையுமறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

அசித்தாச சித்தாகாரமாகுமசித்து சித்தாய நின்றவிடத்து—சடப்பொருள் சித்தாசனுமசித்தப்பொருள் சடமாதலுமுலகத்தின்மையால்,— ஆனாலுணர்வார் சித்தென்னில் சித்து சித்தாகுமென்னின் - உயிரறிவில்லாத சடமென்றும் மெய்ஞ்ஞானத்தினாலே கூடிச் சித்தாயிற்றெனவுங் கூறுமன்றே சைவசமயத்துள் வேறுமதமும்,— அசித்தொருபுறமாமென்றி - சித்தொரு புறமாயநில்லாது மாறுபட்டவிருவகைப்பொருளுந் தன்மையாலுயிர் சித்தசித்தென்னவுரைக்கின்றவாக்கியாராமதமும்,— அசித்துஞ் சித்தேயென்னுமிதனைக்கூறுகின்றனமே - அசித்தாகிய கருவிகளையின்றி யறிவு செய்யாமையாலுயிர் சித்தே யாமென்னும் பாட்டாசாரியார் மதமும் மறுக்கப்பட்டனவாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

———

ஆசிவகன இயம்பிய பல்வாதச் சொல்லிய வாணம
வணுவும் பூதவணுக்களாலுயிரைப் பிறக்கு
கதிப்படுமென்று சொல்லுமுயிர்
மறுத்துரைக்கின்றார்

உயிரினையணுவென்னா நின்றவுடலப்பலதுவாரமே டிம, பயில்லுங்கடந்தது பாரமும் பிறந்துசெல்லா, கயாவுமசித்தாயப்பூதவணுக்களின் றென்றதாகு, யி பல்வேறுமாயவந்தாலுருவுந்திரிபகருமன்றே (கரு)

இ-ள்) உயிரினை ஆன்மா அணுவாகிய மாத்திரமாயிருக்குமணுவதென்று நீ சொல்லின் நவத்துவாரத்தை

ன்னி லுட யுடைய சரீரமாகையினாலே யவையிற்றாலே
ல் பல துவார புறப்பட்டுப் போகாநிற்கும்,
லொடும்

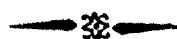
பயிலுறக் க சாவாங்கமும் நெருக்கப் பந்திக்கப்பட்டா
ட்டுண்டு து,

பாரமும் பற் றனாலுக்கக் கட்டிப் பட்ட பேர் பட்டமான தா
றுச் செல்லா றணக்கட்டப்பிக்க மாட்டாத வாறுபோலப்
பாரங்களைச் சுமந்து நடக்கமாட்டாது,

அயல்வுறு பசி ஆகிராமையுடைய வசேசனமாய
த்தாப பூர்வ பசிக்கவி முதலிய நாலுபூர்வங்களினொன
ஞுகளின் றென றுபலிடும்,
றதாகும்

இயல்வுறு மவ அடையவே யவையைத் தாற்காணப்படு
வக்தா வனுவு மொருவ அந்த வனுவுருவும் பழிந்ததேபோ
ருவிறக்கு மன் காநிற்குங்காண் எ-று. (௪௫)
றே

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்திலே பாருசாரத்திரி ஆனார் அனு ரூபமாய சரீரகமேச்சதுக்கே யிருக்குமென்பனை திராகரித்தவ.

உயிரின் அணுவென்னில் — ஞானமா வனுமாத்திரமென்று வேதாதிகளில் சொல்லுகையினாலே அணுபரிமாணமே ஞானமா மென்னில்? வேதாதி சொன்னது, ஆன்மா அங்கலகருணு, *வச் சிகஞ்சி இருதயத்திலே நின்று சக்ஷுராதி துவார விஷயங் களை காணுகிறபொழுது மெய்யினைவாமி லூர்ந்திலொருபாக்க மிருக்கிற காடிவழித்தாகச் சொல்லுகையால், அந்த உபாதியினு

லே அந்த அவஸ்தையிலே ஆன்மாவை யணுவென்றிசையொழிப
† வாஸ்தவமல்ல இதன்றியும்,—உடல்பல த்வாரமோடும் பயி
ல்வுறக்கட்டிருந்து பாரமுந்தரித்துச்செல்லாது- தேகத்திலே ந
வத்வார முண்டாயிருக்கையா லொருத்தர் தேகத்தை பந்த
னாதி பாசைக்கொப்ப பலவுறுப்பொழுதும் பாரமான சுமைகளை
யெடுக்கும்பொழுதும் அந்த த்வாரங்களினூடே புறப்பட்டுப்
போகலாம் விடும் இதன்றியும்,—அப்பாவுறு மசித்தாகிய பூதவ
றுக்களினொன்றாகுட-நாசத்தை யடையுஞ் ஜடமுமாய்ப் பி
ருதிவ்யாதி பூதாணுக்களோடே ஆன்மாவும் ஒரு அணுவென்று
சொல்லும் பொருந்தாய் விடுவாய்.—இப்படியு மவயவத்தா ல
ணுவுரு விரசுருமன்றோ- அறு நாம அவயவத்தாகிய வியல்லையு
டைத்தாகையால் சாவயவமெல்லாம நாசத்தை யடையுமென
றிதலபொருள

* அவசிதமம - கூடினது † வாஸ்தவம - உண்மை.
× சாவயவம அவயவத்தோடேகூடியது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

உயி ரணுருப மெனனும் பாஞ்சராத்திரமதம் பாஷித்துத் துஷிசங்கினருா

உயிரினை யணுவதெனனி லுடல்பல த்வாரமோடும்- ஆன்
ா அணுருபியென்று நீ சொல்லில்? சரீரங்களில் நவத்வார
கள ஒன்றில்னறும புறம்பே புறப்பட்டுப் போம்,— பயில்
றுக கட்டுறுந-கிலேசசமசாரம பண்ணத் தங்கி நில்லாது,—
ாரமும பரித்துச செல்லாது- சரீரத்திற் சாவாங்கமும் கலக்
் நிறதல் கூடாமையாற் சுமை தரித்துச் சரியாது,— அயர்

வருமசித்தாய - அஞ்ஞானம பொருந்திய சடமாய், — பூதவணு
க்களினொன்றதாகும - பிருதிவிபரமாணு அப்புபரமாணு அக
கினிபரமாணு வாயு பரமாணுக்களிலே யாதானொன்றும், —
அணுவுரு - அந்த அணுரூபிவத்து, — இயல்புறு மவயவத்தால் - மூ
ர்த்தத் தன்மையாலென்றும் ஒருவாற சித்தித் தியற்கை பொரு
ந்திய சாம்சத் தன்மையாற் காலபிக்கப்பட்ட காரியத்தன்மை
யால், — இறக்கு மன்றே - கெட்டுப்போமன்றே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பது உயி
ரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகளை மறுக்குமாறு என்னை? அணு
வாயின் ஒருதலைவாரத்தான் வேறுபடுபோவதன்றி, உடம்பிற் க
ட்டுண்டிருக்கும் பாரந்தரப்படு முடம்படா தென்பதுமுதலிய
குற்றந் தங்குமாகலா னென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஆசிவகனை, இப்படிச் சொல்லப்பட்டு வருகின்ற வான
மலணுவும் பூதவணுக்களாகும் இவை தன்னிற்கூட்டிக் காரி
யப்பட்டு வருமென்று சொல்லி, அவனை மறுத் தருளிச்செய்
கிறார்.

உயிரினை யணுவென்னி லுடல்பல துவாரமோடும் - ஆன்
மா வணுமாத்திரமா யிருக்குமென்று நீ சொல்லில்? தேகம் பல
துவாரங்களையுமுடைத்தா யிருக்கையாலே அவையிற்றாலே
புறப்பட்டுப் போகாநிற்கும். — பயில்வுறக் கட்டுணாது - ஒரு

தேகத்திலே செறிவு பொருந்தக் கட்டுப்பட்டு நில்லாது,—பார முகத்திற் றுச் செல்லாது - ஒரு சுமைகளையும் பொறுக்க மாட்டாது,—அபாவமாய்ச் சிதறாயப்பூத வணுக்களிலொன்றதாகும்- பிரகிருதியில்லாத வசேதனமுமாய்ப் பூதவணுக்களிலே யொன்றுசார் நிற்கும்;—இப்படி மெய்யவத்தா லணுவுருவிற்கு மன்றே - அணுவுக்கு முறைமையான அவையவங்க ளுண்டாயிருக்கையினாலே யந்த வணுவுருவ மழிந்துபோகா நிற்கும்.

ஆன்மாவை அணுவென்று சொன்னவன் றீயகன் இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவனதம் உ-செ, "வரம்பிலா வறிவருஞ் சித்தை யாற்றர் பொருள்கட்டாம், நிர்மபிய வணுக்களாக நிற்பன வல்லவாம் சீவன், பாதிமை நின்றபான்மை பார்த்தக் கான்று தீதற்றருள் சுபிந்தியாயுச் சலித்திடு மூயிர போதத்தாய்" என்றுத் துவக்கக் கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா வணுவல்லவென்றும் அணுவானால் சரீரத்திலுண்டான துவாரங்களோட போயவிடுமென்றும் தேகத்திலே கட்டுப்பட்டு நின்று ஒரு பாரங்களைத் தரிடாதென்றும் அசேதனமாயிருக்கிற பூதவணுக்களிலொன்றாயவிடுமென்றும் ஆகையால் ஆன்மா வணுவல்லவென்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

உயிரினை யணுவென்னின் - இனி உடம்பகத்துப் பரமாணுவளவிற்றாய் நிற்பதுயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகன் மதமும் அடாது என்னை?—உடல் பலதுவாரமோடும்-அணுவாகிற் பலதுவாரத்தி லொரு துவாரத்தாலோடிப் போவதன்றி,—பயி

ல்வுறக்கட்டுணுது-பயிற்சி பொருந்தக் கட்டுப்படற்கும்,— பா ரமுதசரித்துச செல்லாது-பாரந்தாங்கிச் செலுத்தற்கு முடம்ப டாது —அயாவுயிர்த்தாய - அழிவெய்துஞ சடமாதலும — பூர்வனுககளினெனறாதாகும - பூர்வாசாரியர்களோ டொனறு தலுமாம்,— இயல்புறு மயயசகால் -இயல்புபொருந்திய அவ யபபகு-பு னமையான,—அனுவுருவிற கருமனறே-அணுவடிவா யின அழிவெய்தலாகிய சூரறக கவதமாகலான

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவு மவனுடலின் றேகதேச வியாபியென்று
சொல்ல மறுத்து ணாத்துகிறார்.

உடலின் லேகதேசி யுயிரெனி லுருவாய்மாயும்,
படர்வுறு மறிவென் றெங்குங் கடரொளிப் பண்பதென
னில், கடாதெரியுற் சுடுவதென்று தொட்டறிவு
ணடாகு, மடாபுல னிடத்துமோக வற்றெவழ வே
ணடுமன்றே. (கஙா)

(இ-ள்) உடலின் லேகதேசி — ஆன்மாச சரீரத்திலே யொருபிரதேசத்திலே யிருப்பனென்று சொல்லின் உருவமு முண்டாய் கடபடாதிகளைப்போ னாசமுண்டாம்

உயிரெனி லுருவாய் மாயும் —

படர்வுறு மறிவென்றெங்கும் — ஆன்மாவு மொருதானத்திலே யிருந்தா லும் அப்பொழுது எவ்விடத்தும் பரம்பின அறிவில்லையாம

கடரொளிப் பண்பதென்னில் — விளக்கு கோவிடத்திலே யிருக்கப் பிரகா சமெங்குமாகுமதுபோல, ஓரிடத்திலே நின் றெவ்விடத்திலு முளகாரியங்களை யான் மா வறிவனாகு மெனனில்?

சுடர் தொடி விளக்கினைவடிவைத் தொட்டா லொழிந்
த் சுயேத்து து சுடாதாகையால், இவனிருந்த விடத்தி
லவ்விடத்தைக் கிருக்கிறதொழிந்து மற்
றவிடத்திலுள்ள விடயங்க ளொன்றுந் தெரியாது
எங்குந் தொட அப்படியன்றி யெங்கு மறியுமென்றதே
டிடிலறிவுண்டா சாமானியம். எங்கு மறியுமாகில் அக்கினியை
ரும் த்தொட்டாற் சுடுமாறுபோலத் தொட்ட
விடங்களெல்லாம் அறியவேணும் அஃதன்றி
அடாபுவனிடத் ஆசை நெருங்கின பஞ்ச விடயங்களி
து மொக்க வறி னு மொக்க வொருகாலத்திலறியு மறிவுண்
வெழு வேண்டும டாகவேண்டும், அஃதுண்டாகக் கண்டோ
ரே மில்லையே! ஆகையா லதுகூடா தென்வறிக
எ-று (கசு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதுவுமது

உடலினிலேகதேசி யுயிரொளி யுருவாயமாயும்-ஆத்மா ஏகதேசத்திலேயிருக்கும் அணுமாவெனில்? ரூபமுமாய ஏகதேசத்தையுடையதென்று நாமுன்சொன்ன தூஷணமே,—படர்வுறு மறிவினதெங்கும்-அப்படியன்றி யெங்கும் ஞானியிருந்தால் சிரசுக்குச் சுகமும் மூலாதாரத்தையிலுள்ள பாதத்துக்கு வேதனையுமென்று ஏககாலத்திலே வியாபித்தறியக் கூடாது—சுடரொளிய பண்ப தெனில்-கரகத்திலே தீபமொருவிடத்திலேயிருக்க அதினுடைய பிரகாசம் கரகமெல்லாம் நிறைந்ததுபோல், ஆன்மா ஏகதேசத்திலேயிருக்க ஆன்மகருமமான ஞானசரீரமெல்லாம் வியாபித்தறியுமெனில்?—சுடர்தொடிச்சுயேத்து-ஆகி

ல் தீபத்தைத் தொட்டாலேசுமே, அப்படியே ஆன்மாவிலே ஸ
பரிசித்த விஷயத்தை யொழிய மற்றவைகளை யறியாது
அப்படியேன—ஏகதேசந் தொட்டிட மறிவுண்டாகும் - ஆன்ம
தருமமாகிய ஞானம் பஞ்சத்துவாரங்களையுடைத்தாகிய குடத்
துக்குள் தீபப்பிரகாசமானது துவாரங்கடோறும் புறப்படு
வதுபோல், ஆன்மஞானமானது இந்திரிய துவாரங்களினாலே
புறப்பட்டு விஷயங்களை யறியுமென்னில்?— அப்படிவிட்டத்
துமொக்க வறிவெழுவேனுமென்றே - குடத்தில் துவாரங்களிலே
யெல்லா மேககாலத்திலே தீபப்பிரகாசம் புறப்படுமாப்போ
ல, எல்லா விந்திரியங்களிலு மேககாலத்திலே ஞானம் பிர
காசித்து எல்லாவிஷயங்களையு மேககாலத்திலே யறியவே
ண்டும் அது கூடாதாகையால் பிரத்தியட்ச விரோதம் இந்த
வறியும் ஆன்மா வணுவாய் ஏகதேசத்திலே யிருக்க* தத்த
ருமமான ஞானம் வியாபிக்கு மென்பது கூடாது, தாயினைவி
ட்டு நாமம் வியாபிக்குமென்பது † சாவதிஷ்டிதம், தீ முத்தத்
பிரகாசமும்போலென்றாதுப் பிரகாசம் திரவியாந்தரமாகை
யால அணுவாதிமாணவாகம் நிரஸகமென்றதன்பொருள்.

† தேகைகதேசம், தேகஏகதேசம் - தேகத்திலோரிடத்தில் + அபயஞ்சனம் - எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுதல் * தத்தருமம்-அதன்தருமம், † சாவதிஷ்டிதம் - எல்லாராலும் தள்ளப்பட்டது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பின்னுமவன் கருத்துரைத்து நிராகரிக்கின்றார்.
வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி மிருகேந்திரநூலார் உயிராவது உடம்பகத்ததுவாய்ப் புன்னுனித் துளிபோல ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்து நிற்பது, அவ்வுயிரின் அறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்கும் என்பதும் அடாது என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் உருவுயிரென்றாகக் கூறிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங் குணியையின்றி மேற்செல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது விளக்கினது சூக்குமவடிவேயன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனோடு இதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானு மென்பதாம்.

உயிரினை யணுவென்பார்க்கு மிஃதொக்கும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பருசராத்திரி ஆனோர் சரீரத்திலே ஒருதானத்திலே நிற்பனென்று சொல்ல அவனை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்.

உடலின் ஏகதேசியுயிரொளி உருவாய் மாயும் - தேகத்திலே ஓரிடத்திலே நுண்மையாயிருப்பானே யென்னில்? உருவமுமாய் அழியுமுண்டாம் அதுவன்றியும் — படாவுறு மறிவினெங்கும் - ஒருதானத்திலேயிருந்து மற்றுள்ள விடங்களில் விடயங்களை யறியமாட்டாது — சுடரொளிபடம் பன்னில் - விளக்கு ஓரிடத்திலேயிருக்கப் பிரகாசம் எங்குமாகுப்போல ஓரிடத்திலே நின்று, மற்றுள்ள விடங்களில் காரியங்களை யறியவனென்று நீ சொல்லில் — சுடர்தொடுத்தவுடு - விளக்கைத் தொ

ட்டாலொழிந்து கூடாது. ஆகையாலே இவனிருந்த விடத்தின் விஷயமொழிந்து மற்றுள்ள தானங்களின் விஷயமொன்றுந் தெரியாது —எங்குந்தொட்டிட மறிவுண்டாகும் - அப்படிய றியே தொட்ட விடமெல்லா மிவனுக் கறிவுண்டாகா நிற்கும் அதுவன்றியும்,—அடாப்புலவிடத்து மொக்க வறிவெழவேண்டு மன்றே- நெருங்கின பஞ்ச விஷயங்களிலு மொக்க வறிவுண்டாக வேண்டும்

இதன்றிச் சொல்லியது ஆன்மா சரீரத்திலே ஒருதானத்திலேயிருப்பனென்னில்? வடிவா யழிந்துபோமென்றும் எவ்விடத்து மறியமாட்டானென்றும், விளக்குப்போலே சரீரத்திலேயிருந்து எல்லாத்தையு மறியனென்னில்? அது திட்டாந்தமல்லவென்று மாகையால், இவனுஞ் சொல்லப்பட்டவை யர்த்தமாகாதபடியாலே, ஆன்மா வேகதேசி யல்லவென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிர் உடலினின் ஏகதேசியெனின் - இனி யிருதி நூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புனலுவித்துளிபோலேகதேசமாய் இருக்கத்தானத்து நிரப்ப அவயவபிரிவின்றி விளக்கொளிபோல யாக்கையும் வியாபிக்குமென்பது மடாது. என்னை,—உருவாய்மாயும்-உயிரேகதேசமாயின் மேலுருவுயிரென்றாக கோதிய குற்றமணைந்து மெய்திய வெய்துமாகலானும்,— எங்கும் படர்வுமறிவின்று - குணங்குணி யளவின்றி மேற்செல்லாமையான, எவ்விடத்தும் வியாபித்தல செல்லாமையானும்,— சுடரொளிப் பண்பதெனவில் - விளக்கினொளியாவது விளக

இவை சூக்கும வடிவேயன்றிக் குணமென்றுகலான், அஃதின்னதட-
க குவமையாகாமையானும். ஆமெனவே கொள்ளினும்,— சுட-
ரொடு ரசமேயது - விரிக்கின் சுடரொடு தொடர்ந்தன்றிச் சுடர்த்தா
கையால், இருந்தவிடத்திருந்து மாறுள ரவிட்டதுப் பரிசத்தா
னு மறியமாட்டாது — எங்கும் தொட்டிட மறியுணட்ரும-
எவ்விடத்தும் பரிசத்தாலு மறிய லாம்,— அடாப்புனிடத்து
மொகக வறிவெழுமே மயம்மே.- விரக கோரிடத்திருந்து
மறறுள்ள ஷ்டிக்கப்படு விர சர போர யுமிரிவறியு நெரு
ஙகிய வைமபுலமிடத்து ஒருபக்க மறிக்கமேயனறி அவ்வா
றினையயினதமேரு டிசுமிடை மேற்றமை பெரிதாகலானு மெ
னபது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நேர சமணரி னிசகடயாதி யாமாச சீர
மெங்கும வியாந்து நிசாறியுமெனன,
அவனை நோக்கி யுரைசதறிரா

உருவினி னிறைந்து நின்றுமுயிர
தென்னின், மரமிடா துக்கசமவாயம் லயமெவாகக வ
மூங்கமேவணமே, பெருபெருந்தனு மோபாகம பேரு
டற சிறுடைகள், வந்தபடப குறைகக மெவாககக கு
றைநதுமின மாயுமன்றே. (௧௭)

(இ-ள்) உருவினி ஆன்மாவுடனே முழுது நிறைந்துநின் றறி
வினைத்தரு முயிரெனறு நீ சொல்லின?

னறவ கு
னர்தமிழ் முயிர
தெனவின

மருவிடாதற	அப்பொழுதான்மாவுக் கவத்தைகள் வ
க்கம்	ந்து பொருந்தமாட்டா
வாயிலறி	பஞ்சேந்திரியங்களு மொவ்வொன்று ய
வொக்க வழங்க	ழியாமற் சேர வொருகாலத்திலே தானே
வேண்டும்	கூடச் சேவிக்கவேணும்
பெருகிடுஞ்சரு	அப்பொழுது அறிவானது பெரிய சரீரத்தி
ரம்போதம்	லே பெரிதாகவேணும், சிறிய சரீரத்தி
பேருடற் சிறு	லே அற்பமதியாக விப்படிப் பேதித்துக்
டற்கண்	காணவேணும்
வருமுடற் கு	இப்படிச் சிறுத்தும் பெருத்துமுள்ளதாய்,
றைக்க வொக்க	சரீரத்தைச் சிறுகப் பெருகக் குறைக்கிலா
க் குறைந்து பின்	ன்மாவுஞ் சிறுகப் பெருகக் குறைக்கப்பட்டு
மாயுமன்றே	ப் பின்பு ஆன்மாவு மொரிடத்திலே யவ
	ஸ்தை யடைந்து போய்விடுங்காண் எ-று.

போத மென்பது அறிவிற்கு நாமம். (கஎ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—υ—

மேல் சரீரபரிமாணம் ஆன்மாவென்னும் ஜைநமத நிராகரணம்.

ஆன்மாவானவன் தேகபரிமாணமாக நிறைந்து நின்று விஷயங்களை யறிவனெனில்? சுஷுப்தியாதி யவத்தைகள் பொருந்தாதாகவேணும் அந்த அவத்தைகள் ஒன்றிலே ஞானம் பிரதிபந்தமாக வந்ததுண்டானதெனில்? ஞானம் பிரதிபந்தமில்லாத சாக்கிராவத்தையிலேதான் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஏககாலத்திலே சமமாகவே விஷயங்களை க்ரஹிக்கவேணும். இஃதன்றியில் பெரியதேகத்துக்குப் பெரியவறிவும்

சிறிய தேகத்துக்குச் சிறியவறிவுமாகவேண்டும். தேகத்திலே யோரவயவங்குறையி லறிவுங் குறைந்து, தேகசமானமாக* சங்கோச † விகாசவானாகையாலே தேகத்துக்கு நாசம் வருகிற பொழுது ஆன்மாவுக்கும் நாசம் வரவேண்டும், ஆகையால் ஜைநாத்மவாதம் நிரஸ்தமன்றென் றிதன்பொருள்.

* சங்கோசம் - சுருங்குதல், † விகாசம்-விரிதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சங்கோச விகாசதன்மி யான்மாவென்னு மருகன்மத விசேஷத்தைத் தூஷிக்கின்றார்

உருவினி லுறைந்து நின்றங் குணர்தலி னுயிர்தானென்னில் - சரீரத்துள்ளாயிருந்து சரீரமெங்கும் பூரித்தறியுமென்று நீ சொல்லில்?— மருவிடா துறக்கம் - அறிவற்றதாயிருக்கின்ற நித்திரையைப் பொருந்தாது அதுவன்றியும்,— வாயிலாலொக்க வழங்கவேண்டும் - பஞ்சேந்திரியங்களுங் கிரமத்திலுண்டாகுஞ் சத்தஞானம் பரிசஞானம் உருவஞானம் இரசஞானம் கந்தஞானம் ஐந்தையும், ஒருமிக்க உண்டாக்கவேண்டும். முறுக்குப் பணியாரம் புசிக்குமிடத்து வேறிடத்துப் பிஞ்சு பிஞ்சு வருமைந்தறிவுகளும் புஞ்சமாய் வருவது கண்டோமே யென்னில்? அங்கும் முறைமையி லறிகுவனே நூறு தாமரையித ழூசியாற் குத்தினனென்பது போலப் பகுத்தறிதலரிதாதலால் ஒருமிக்கப்போலே தோன்றினது அதுவன்றியும், — பேருடற் சிறுடற்கண் பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் - பெரிய காயத்தி லறிவு மலரும், சிறிய காயத்தில் அறிவு குவியும், அப்படி யாகட்டுமென்னில்? சிலவிடத்திற் பேருடலுடையார்

னுக்குச் சிற்றறிவும், சிற்றுடலுடையானுக்குப் பேரறிவு சாணப்படுதலால், சங்கோச விகாசஞ் சொல்லும் சமணமதஞ் சாரமற்றதாதலால், அப்படிச் சாற்றப்படாது அதுவன்றியும்,—வருமுட்டற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்து பின்மாயுமன்றே—கானவந்த பொருந்தத்தஞ் சரீரத்தைச் சிறிது சேதிக்க, அந்தச் சரீரத்தோடு தானுஞ் சிறிது குறைந்து, முற்றுஞ் சேதிக்கத் தானும் முற்றுங்குறைந்து நாசமாமே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சமணர் உடம்பளவினிறைந்து நின்று உலாவுது உயிரென்பர் அவர் உறக்கமுறுதலும் ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே யறிவு நிகழாமையும், அவ் வுடம்பளவிற்குத் தக்க வறிவாதலின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாதென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலமணரில் நிகண்டவாதி ஆன்மாச் சரீரமெங்கு நிறைந்து நின்றறியுமென்று சொல்ல, அவனை மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

உருவினினிறைந்து நின்றங் குணாகிடு முயிரெனிலோ—தேகமெல்லாம் வியாபகமாநின்று ஆன்மா அறிவனென்று நீ சொல்லில்?—மருவிடாதுறக்கம்—இதனுக்கவஸ்தைகள் பொருந்தாது. அதுவன்றியும்,—வாயிலறிவொக்க வழங்கவேண்டும்—பஞ்சவிந்திரியங்களும் ஓரவசரத்திலே சீவிக்கவேண்டும்;— வெ

ருகின்ற சுருங்கும் போதம் பெருத்த சரீரமுடைத்தாகில் - பெரிய வுட லுக்கு மத்தமான அறிவும், சிறிய வுடலுக்கு அற்பமான அறிவுமாக வேண்டும் — வருத்தப்பட்டு முறைக்கவாக்கக் குறைந்துவிடுமாயு மன்றோ - உண்டாக்கப்பட்ட தேகத்தைச் சேதித்தால் ஆன்மாவும் மொக்கச் சேதப்பட்டுப் பின்பு ஆன்மாவும் மொக்கவழிந்து போகவேண்டும், இப்படிச் சொன்ன குறைகளில்லாதபடியாலே ஆன்மா சரீரமெங்கு நிறைந்து நில்லாது.

உருவின் நிறைந்து நிலாத குணமாம் ஆன்மவிர்த்து என்றது நிகண்டவாதி இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவனமதம் - ௯ செ, "நாதமொடு விந்து போதலும் மையை நீக்கித் தநிலயுதி மோக்ஷமும், மு ... பவை காட்டுதலே நவியும் ... யாப்பியு மாருகான, சரீரகாலமளவும் தனிவு முருயிர் காயமேயிவ்றை வானதே பெறுவதெறுவரு ச ... ரியை, பொ ... சரீயுமா பேசலே" என்றும், அவன ... பு ... ந்து ... மெ ... சிவ ... ன்றதாகில் ... , முன ... ய ... தானுமிக்கொ ... டொக்கவே குறைந்து, பிறந்துபோ ... மிசுட ... நகபோது ... குடத, அ ... றந்துஎ ... நிடைக்குட மூவாகத்தவாற தொக்குமே" என்றும் துய் சவைம்கொள்க.

இதற்றுச்சொல்லியது, சரீரமெங்கும் ஆன்மா நிறைந்து நிற்கின்ற அவத்தையுண்டாகாதென்றால் எல்லா விஷயங்களையு மொக்க வறியவேண்டுமென்றும் பெரிய வுடலுக்குப் பேரறிவும் சின்ன வுடலுக்குச் சிற்றறிவுமா யிருக்கவேண்டுமென்றும் சரீரங் குறைந்தபோது ஆன்மாவு மொக்கக் குறைந்து கெட்டுப்போக வேண்டுமென்றும், இப்படிச் சொன்ன குறைகளில்லாத படியாலே ஆன்மாச் சரீரமெங்கு நிறைந்துநின் றறியாதென் னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உருவினினைந்துநின்றங் குணாசசிரி முயிர்த்தென்னின - இனிச் சமனா உடம்பினின் விளைந்துநின்று உணர்வது உயிரெனப் பொனினும் — உறக்கமருவிடாது வாயிலறிவொக்க வழங்கவேண்டும் - உறக்குமுறைமையும் ஐம் பொறியிலுமொருங்கே யறிவுமொழுகலும் வேண்டும் அவ்வாறு இன்மையானும், — பெருமூச்சிறுமூச்சுகட பெரிங்டும் சுருங்குமபோதம - பெருடமபிற பேரளவுஞ் சிறமுடம்பிற் சிற்றறிவு மாயவுடம்பளவிற்குத்தக்க அறியாத வின்மையுமா,— வருமுடற்குறைக்க - வருகின்ற வுடம பிருப்பினைக்குறைப்ப, — ஒக்க சேரைந்த பினமாயுமன்றே - கூடச்சேரைந்தும் பிணமாயச்சுது மின்மையானிய இனிற்றோனையறை நோக்கிலராகலா லவாமதமும் மடாதெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பட்டாசாரிய னெவ்விடத்து மான்மா வியா
பித்துநின் றறிவனென்று சொல்ல, அவனைக்கு
றித்து மறுத் துரைத்துகின்றா

எங்குஞ்ஞான வியாபியாயநின் றுணருமிவ வான்மாவென்னில், றயடுடு மவத்தைபோக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும், பஞ்சமா புலனைலனைருபய பார்த்திடல் பகர்தல்வேண்டும், மெங்கெலா மொழிந்தானிற்ப தெங்ஙன மியம்பலவேண்டும். (கஅ)

எங்குந்
தானவியா
பியாய் நின்றானு
மிவ்வான்மா
வெனில்

(இ-ள்) ஆன்மா வெவ்விடத்தும் வியாபகனாய் நின்றானென்று நீ சொல்லில்?

தங்கிடு மவத்
தை போகக்குவர
வுகள் சாரத்தவே
ண்டும்

இந்தச் சரீரத்தினைச் சார்ந்து பொருந்தப் பட்ட அவத்தைபிறப் போக்கு வரவுகளுடைத்தாயிருக்கிறதற்கு வகையெனக்குச் சொல்லவேணும்.

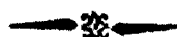
பங்கமாம் புல
ளொன்றொன்
றிப்ப பார்த்திடல்
பகாதல் வேண்
டும்

இவனிடத்திற் செறியப்பட்ட விடயங்களொன்றொன்றாய் நின்றறிகிற முறையு மெனக்கு விளங்கச் சொல்லவேணும்.

இங்கெலா
மொழிந்தா லிற
பதெங்ஙன மிய
ம்பலவேண்டும்

சங்காரகாலத்திலே ஆன்மா வறிவின்றி மலத்தான மறைப்புண்டிருக்கைகடாலே யறியா யிருக்கிற வான்மா வெக்காலத்திலு மறியா யிருக்க வேண்டாமோ, அது கண்டோமில்லையே! ஆதலா லிப்பொழு தெப்படியிருப்பன, அதற்கு வகைசொல்லவேணும். எ-று. (சஅ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்திலே பட்டபாஸ்கரர் லக்ஷணத்தை நிராகரித்தல்

இவ்வான்மா வெங்குந் தான் வியாபியாய் நின்றானென்னில் - மத்யலோகவர்த்தியா யிருக்கிற ஆன்மாவானவ

ன்றன சர்வவியாபியாய் நின்று சர்வத்தையு மறியு மென்னில்? ஒக்கும்—போக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும் - சர்வவியாபி சுவர்க்கநரக பூலோகாதிகளிலே தேகாந்தர பரிக்கிரகம் பண்ணி போக்கு வரவுகள் செய்கிறதற்குக் காரணமேது சொல்லென்னை?—பங்கமாம் புல்லொன்றை யொன்றுரிய பாதத்திடல் தங்கிமேவத்தை பகரவேண்டும் - சர்வஞ்ஞன் பரிச்சின்னமான இந்திரியங்களிலே யொவ்வொன்றிலே பிரவேசித்து ஒவ்வொரு விஷயங்களாக வறிந்து கிஞ்சிஞ்ஞனுக்கும் சுழுத்தியவத்தையிலே அஞ்ஞனுக்கும் காரணஞ்சொல்லவேணும் மேலுமிதையே தருட்டம்பண்ணுகிறது;—இங்கெலா மொழிந்தா நிறபெத்தங்ஙென்ன றியம்பவேண்டும் - சர்வமாகத்த திரவிய சமவேதித்துவம் விபாபித்துவம்,ஏககாலத்திலே பெப்பொருளையும் யதார்த்தாக வறிவது சர்வஞ்ஞத்துவம் கீழ்சொன்ன அவத்தையும் போக்குவரவும் ஒவ்வோ ரிந்திரியங்களாகப்பற்றி யறிவதுமாகிற பொழுதே யோரிடத்திலே யுண்டாகிறபொழுது நின்றவிடங்களிலே யெல்லாம் வியாப்தி யொழிந்ததாம் இதைப்பால் சர்வவியாபியும் சர்வஞ்ஞனுமா யிருக்கிறவன் ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்சனுகியும் நிற்கைக்குக் காரணஞ் சொல்லவேண்டும்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

பட்டபாஸ்கரன்மதம் பராகரிக்கின்றார்

இவ்வான்மா-இந்தவுயிர்,—எவ்வுந்தால வியாபியாய் நின்றுமென்னில் - எவ்விடத்தும் வியுவாய் மறைப்பற்று விரிந்து விளங்கிய அறிவுடையவருகி யறிவனென்னில்?— தங்கிமேவத்தைப் போக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும் - அறிவு குன்றிக் குன்றிப் போய் மறையுஞ் சாக்கிர முதலிய பஞ்சாவத்தைப் ப

டுவானேன்? சொல்லவேண்டும்.—ஓமி—த்தே இருந்தறியுந் தன்மை பண்ணுந் தன்மை யிருக்கப் போதல் வருதல்கள் புரிவானேன் சொல்லவேண்டும் — பங்கமாரா புலனொன் றொன்றாய்ப் பார்த்திடல் பகாதல்வேண்டும் - கேடுந்தொந்த சத்த பரிச ரூப ரசகந்தங்களை பொருந்திக்க அறிபாமல் ஒன்றொன்றாய்க் காண்பது கழுரவேண்டும்,— இயல்கலா மொழிந்தாணிர பதெ யங்கனமியம்ப வேண்டும் - இவ்வுவத்துச் சீமுமலிய சமசாரர முற்றுமங்கியங்கிருல நிற்கும்டம நிசழுதல் வேண்டும்

சாவசங்காரத்துப் பிளய கேவலியா யிருப்ப இந்திரி த்தி—சாதி சாதனங்களைச் சாராது முத்தரூய விடுவனைப்து தாற்பரியம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

இனி ஐக்கியவாதிகள், முதலியவரைப்போல எங்ஙனும் வியாபியாய் நின்று அறிவ ஞானமாயெனபர அங்ஙனம் கூறுவாரக்கு, அவர்தமை போக்குவரவுக ளுறுதலும் ஐம்புலனு மொருங்கேயறியாமையும், எல்லாமாய வியாபிதவொழிந்தானுகி உடம்பினு ளேகதேசமாய நிற்றலும் எய்வாறு கூடுமெனபதாம்.

ஒழிந்தா னொன்றாது முற்றெச்சம்
எல்லாமென்றது வியாபகமுன்னர நின்றது
ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க.

ஒழிந்தாரெனப் பாடமோதி சங்காரகாலத்தின் எல்லாப் பொருளு மழிந்தவழி நிற்ப தெங்ஙனமென றுரைத்து, மூர்த்தப்பொரு ளனைத்தினுஞ் சையோக மாதலே வியாபகமெனவும், அவை யனைத்தினையு மறிதலே முற்றுணர்வெனவும் கொ,

ண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர் மதமேபற்றி மறுத்தா ரெனினு மமையும்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் பட்டாசாரியன் மதவிகற்ப மானமா விபரீதமாய் நின்றதென்று சொல்ல, அவனை மறுக்க லுறுகின்றார்

ஏகதேசாத்தான விகாரியாட்டின மாருமிவையிவையாமென வின்-ஆன்மா எப்பொழுதும் விபரீதங்களுடன் நின்றதென்றுஞ் சொல்லில்,—அவர் இருவினைக்குப் போகத்தைப் புசிக்கச் சாதகவேண்டும்-பொருந்தப்பட்ட வையங்களிலே இன்பத்துன்பநுகர்தல் சொர்க்க நரகங்களிலே போகக்கூடிய பூலோகத்திலே வருவதற்கு வழிசொல்லவேண்டும் இதுவன்றியும்,—பலகாலம் புவனேங்களுப் பார்த்திடல் பகரவேண்டும்-ஞானத்தையுடைய விஷய சாவி யொவ்வொன்றுக் கின்றதிகிரகழியுஞ் சொல்லவேண்டும்,—இங்கெல்லாமுதிகால விபரீதங்க ளமைய வேண்டும்-இந்தத் தோஷம் பிரபஞ்சமெல்லாமழிந்தால் எங்கே நிற்குமென்று சொல்லவேண்டும்

ஏகதேசாத்தான வியாபி என்றவன் பட்டாசாரியன் இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவன்மதம்-௯-செ. "நித்தமாயெங்குமுளதாய் நிமிர்ந்தது தானே, புத்திஞானாதியாய கருவியினுறைந்ததாகிச், சுத்தமாயுருவமாகித் தொல்லைவல் வினையின் தன்மைக், கொத்ததோ ருருவமடைந்த புவனவழி யுணராநிற்கும்" என்றார், அவன் மறுப்பு-௮-செ "நிலையெங்குமாகிலுயிர் செறிந்த முப்போயருந லீனையின்றதாழுடலிலே, ஞானவினைலாமுமுள குடகத்தமாகிலவை விட்டிறைந்தவாறுகுறிய, வுரைக்கின்றமாதவர்க ளுடலின்று போய்புதிதொ ருடல்கொண்

டுமீளவு துணராய், மறைதந்த வாய்மையதி னிறைவின்றியேயுங்
கின மலகின்றதாலு னுறையே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.'

இத்துற சொல்லியது, ஆன்மா வவத்தைப்படுகையாலும் சொர்க்க நரகங்களிலே போக்குவர வுடைத்தா யிருக்கையாலு மெல்லா விஷயங்களையுஞ்சேர வொருக்காலே யறியாதபடியாலு மெங்கும் வியாத்தமாயதின றியாது என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—— 0 ——

எங்குந்தான் வியாபியாயதின் றுணருமிவ் வான்மாவென் னில் - இனி ஐக்கியவாதிகள் முதலானபோ லெங்களுமு வியா பியாயதின் றறிவ ஞான்மாவென்னின?—அவத்தைத்தங்கும் போ க்குவரவுகள் சாற்றவேண்டும் - அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு அவத் தைப் போக்குவரவுகளை யுறுதலு மியம்பவேண்டும்,— பங்கமா ர புக லொன்றொன்றாயப் பார்த்திடல் பகரவேண்டும் - குற்றம் பொருந்திய ஐம்புலனு மொருங்கேயறியாமையுங் கூறவேண்டு ம்,—இங்கெலா மொழிந்தா னிற்பதெங்ஙன மியம்பவேண்டும்- இங்ஙனமெல்லாமாய் வியாபித்த லொழிந்தாருகி லுடம்பினு ளேகதேசமாய் நிற்றலு மெவ்வாறு கூடுமென்பதனைச் சொல்ல வேண்டு மென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலைக்கியவாதி யான்ம சத்தியை மாயைகா
ளு மறைத்ததென்று சொல்ல, அவனைக்
குறித் துணர்த்துகின்றார்.

சுத்தமா மான்மசித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தன்னின், வைத்திடா துடற்கணவாயில் கரணங்கள் அறியானுரன, மொத்துறு மலமற்றுறு முறுமலம் வீடுமின்றும, பெத்தமு மடையானுத்த னுயப்பிர காசனுமே. (ககூ)

(இ-ள்) சுத்தமா மானம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னில — அநாதியே சுத்தமாயிருக்கப்பட்ட வானமாவினுடைய சைதன்னியத்தை மாயாகாரியமாகப் பொருந்திய தனுவே மறைத்ததென்று நீ சொல்லில்?

வைத்திடா துடற்கண வாயில் கரணங்கள் அறியான ஞானும் — ஆறுதூல்-விடமாக விந்திரியங்களும், அந்தக்கரணங்களு மிவைகளைக் கூடிநின்றானுயிரவுக்கு ஞானமுண்டாகமாட்டாது.

மொத்துறு மலம றுறு முறுமலம் — அநாதிசுத்தனானவனைப் பொருந்தின மலம் பொருந்தும் பின்னையும் மலமவந்து பொருந்தா நிற்கும், அது வணுக்களுக்குச் சுபாவங்காணுமெனில்?

வீடுமின்றும் பெத்தமு மடையான முத்தனும் பிரகாசனுமே — மோட்சத்தை யடைந்தானென்பதும் பொய்யாய் விடுங்காண், அநாதியே சுத்தனானவன் சேதன வியாபியானவன் பின்னைப் பந்தத்துவம் பொருந்துவது மில்லையாவன், முத்தனாகிய பிரகாசியா நிற்பன். எ-று.

இதற்குக் கிரணத்திலும் சுவாயம்புவ மிருகேந்திரத்துமறிக.

"எங்கு நிறைவினுயிர் ரீசனையபோ லாவதொருதக - தங்கு சேவிந்து தான."

இந்த லானமாச சேதனவியாபி யெனபானை மறுத்த தாயிற்று (௧௧)

சிவாக்கிரயோகிகளுரை வருமாறு.

மேலிதற்கு வாக்கியவசனம்

சுதந்தமான மானமத்தைந்த ஞசருடன் மனைநாதநேர்னணி ல - நிர்மலமான ஆன்மாக்களைச் சுலரான தேக மாயவித்து, அந்த வியாபகியினால் வியர்த்தாகித ருமடா மனைவிவ தப் பொழுது தேகங்களோ யேமோரை நாசமே காவிர, ஆனல் உலோ காயதர்சரு முடிக்கும் பேதமிமல் ஆனதிபு,—ஜைத்திடா துடாக்கனமயிய கரணங்கள் வழியாயருதாம - தேசம ஞாக வாரசமாகிய இந்த்திரிகத்தில் நாசேசதிரிபாசளிறலும அக் தக்கரணங்களிற்ரூா விஷய * கோசர ஞானமொருசதல் செய்யாது மேயும,— தேகதுமல ரமூறுமலம் நிதின் மும - பொருள்முறை கோசரமிய வியரேவு அகலே வமு த்துகாரண அகேதவொளையவி அநாதியமல நானலவரூப மாகிய ஆனமாவை † ஆகந்துகமாக தேகமாவதி - முடிவபத ஞவ மோக்ஷா நந்தமுபயாசமு டாம ஆதவாய,—வெத தமுமனையான முதநயபய நாசசருமே - அநாதிசித்திய சுத்தசித்தருபஸயபாய் ருவ ரா பந்தத்தை பொருக்கா லு மனையான நித்தியமுத்தரையமவயம்பிரகாசருமாகியே யிருப்பன இந்த லக்ஷணத்தியமாகியே! ஞீயானமாவுக்கு அசம பவம

ஞீயானமாயென்ற வொருணமாதிரியொருமை.

* கோசரம் - விஷயீகரிக்கப்படுவது, † ஆகந்துகம் - நடுவில்வந்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நீ [illegible] மல மறைப்பில்லா திருந்தாலும் மறைப்பு [illegible], அ[illegible] அவத்தை முதலியன வருமென் றுரைக்க [illegible] [illegible]

சுத்தமா மானமி[illegible] தகுதென மறைந்த [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] முதலி[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கருவிகள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] அதி[illegible] [illegible] முதலியன [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிரகாச[illegible] [illegible] [illegible] பொருக்கா[illegible] [illegible] [illegible], முதலி [illegible] [illegible]

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உயிர் எவற்றும் வியாபகமாயின்று அறிவதாயினும் மாயா[illegible]யம அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நிற்றலின், [illegible] முதலி[illegible] [illegible] ஏகதேசப் படுவதாயிற் றென விடுப்பின், அது பரி[illegible]மன்று அறிவுவிளக்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அத

கடு

த்து மறுதலையாயது தடைசெய்தல் கூடாமையானும், மூன்[illegible] நுதமாயிருந்தவுயிரை அது பற்றித்தவென்னின் வீடுபெறுவதில்[illegible] ட உடம்பிறைப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றுமுடியுமாகலா[illegible] ட, [illegible] மூலமென்னின் அநாதிநிலையோடு இதனிலை[illegible] பெறுதலையிலையாயான அநாதியே பந்தமுறுதலின்றி முத்[illegible] [illegible] வேண்டுமாகலாறுமென்பதாம்.

“ஆணவம் [illegible] செய்வினை” என்றது செய்யுளமைப்பு நோக்கி; இதனை[illegible] [illegible] கொண்டு [illegible] கொள்ளா[illegible] சுபக்கம், [illegible] மாத்திரத்திற்கு [illegible] மூவிதிலக்கணமுங்[illegible] [illegible] கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு [illegible] வேறுபடக்கூறு மூவிதலக்கணங்[illegible] [illegible] வைத்துக் கூறு[illegible] [illegible].

[illegible] இவ்வகைகளையாவதோ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சாதித்[illegible] [illegible] வருமாறு செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலெடுத்தோதி முன் சொல்லப்பட்ட ஆணவமாதி[illegible] [illegible], [illegible] மாயை மாயை மறைத்தத[illegible] [illegible], அவனை மறைத்து [illegible].

சுத்தமாயா [illegible] தொகுதிகளுடல் மறைத்தது [illegible] [illegible] பொருந்திய மாயாதேக மறைத்ததென[illegible] [illegible]—வைத்தது—ஐங்கணவாயில் கரணங்கள் வழியா[illegible]

[illegible] உடலினிடத்து இந்திரியாதி கரணங்களை வழிபா லான [illegible] ஞானமுண்டாக மாட்டாது இதுவன்றியும்,—சுத்த [illegible] முமலம்-ஆனமாவைப் பொருந்தியிருக்கிற மா [illegible] மறைக்குமென்றும், அது ஒரு உயகாரத்திற் போனாலும் [illegible] யமந்த [illegible] பொருந்தா நிற்கும் — [illegible] - இப்படி [illegible] முதிவிலா [illegible] ஆனமா [illegible] —சுத்த [illegible] [illegible] மையும் [illegible] முத்தானமாவுமாய் [illegible] மாட்டா

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "என்றும், அவன் [illegible] [illegible] -உருவிருவினை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கூடக்கூடி" என்றுமருங்கற [illegible] இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா [illegible] [illegible] மாயாகருவிக [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மாட்டாதென்றும் [illegible] [illegible] [illegible] முண்டாகாதென்றுமுணர்வையுமறிவித்தது.

[illegible] ஆனமாவின [illegible] திருவிருத்த [illegible] [illegible] திருவிருத்த [illegible] திருவிருத்த [illegible] ஆனமா வியாபியென்ற சமையிகள் மதமுமறுபட்டு

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுத்தமா மானமசித்தை நீத்து ஆகலுடன் மறைத்தக[illegible] ன—உயிரெல்லாம் வியாபகமாமதனை அறியத்தாயிரு [illegible] காரியமயமதிலைக் கொடுசெட்டு நிறாரிய உதரக்ரு[illegible] வறுரேகத்தேசப பரியநாயிற்றெனை விரியின அது பரிகா[illegible] ஆ—ஞானமொகுத்தும் பாயில சரணைமயன வுடா[illegible] ளை வைத்தருத—அறிவுயினருததோ சேதுவாகிய புவ[illegible] னகசாரியமாயாகாரிய ராகைக்கு முதலையாயத தொ[illegible] யக்க வடிவாமைமாறுக—மலமறுத்து மலமுறு சிதின[illegible] முன சுதாபர யிருநகருயிரை யது பதிந்ததலைகளின னி[illegible] றவழிபுமுறைபடயபடபிறுநெபைப கினைரு முடிபுர[illegible] ஞா,—டைகத் புணைடயான முதநீாயப பிராகாசரு[illegible] கெபறதிருகமெனி அகாறிசிலமோர தொலினை— சே[illegible] மையினாயான அகாதியபச்முறார் றிமுக[illegible] ளவுருக்ட பேசுபுரிகலாறு மெனடாம.

தெறிவினை செய [illegible] யுயோமூத [illegible] யுமூயிரு [illegible] கொ [illegible] ணவமலத்து [illegible] கொ[illegible] யிகர்த சகதம [illegible] பக கூறு [illegible] பொருந்தாமையை [illegible] பட்டன [illegible] மையாமத்தா றுபடசுகூறு [illegible] கொண்க வெல்லா மியமன கூறி[illegible] றார் வைத்தக [illegible] கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இது முடிவுடைய கொள்கையாகிய வாணமலக்ஷண | யாமென்று வினவுணர்த்துகிறார்

அசித்தரு வியாபகம்போல் வியாபக மருவமினோ
ருய், வசித்திட வரும யொப் பெருமைவழுக் குடைய
னுயி, நசித்திடா ஞானசெய்தி யனாதியே மறைத்துநி
ற்கும், பசுத்துவ முடையனாகிய பசுவென நிற்குமா
ணமா. (உ0)

(இ-ள்) அசித்த — ஜடமாகி ஆதாரமாகிய மலமானது வி
ரு வியாப — னது வியாபகம்போல வுருபசுத்தமான வி
கம்போல — யாபகத்தையு முடையது மல்லவாய்,
வியாபக மருவ
மினோருய்

வசித்திட வ — இப்படி யல்லாத வானமர வியுவானவி
ருமெய்யாப் பெ — ருமே தானொரு தேசத்திலே யிருக்கையி
ருமைவழுக் குடை — லே யவன புசிக்கும் கட்டு போலே ஜாவே
யனுகி — ஜோ சேதநியே யிருக்கிறது மங்கடபொ
ருள் உயிரித் யவிடத்துடன் நிவறுபுருப
போகமாகையால வியாபியென்னும் புகழ்கையுடையன் யா
தோராயாதோர விடத்திலே விருசக முண்டாம, அவ்விட
த்திலே சரீரமுமுண்டாம,அவ்விடத்திலே போகமு முண்டாம், அ
தினாலும வியாபித்துவமுமுடையபெறுமா ப்படிபாபியுமுடை,
நசித்திடா ஞா — னமாயினிடத் தெப்பொழுது மெ
னசெய்தி யனா — டாயிருக்கிற விச்சாஞானக் கிரிகைகளை ய
தியே மறைத்து — நாதியே மறைத்துக்கொண் டிருக்கப்பட்
நிற்கும பசுத்துவ — பசுத்துவமென்னும் பெயரையுடைய வாண
முடையனாகிய ப — வ மலத்தைப்பொருந்தி யம்மலத்தின் பே
சுவென நிற்குமா — ராகிய பசுவென்னுங் காரணத்தா லப்பெ
ண்மா. — யரைப் பெற்று நிற்கும். (உ0)

அரூபமான வியாபக மன்றெனவே யறிவே ஸ்வரூபம[ாம்]
வியாபியா யந்தவறிவை மலமறைத்திருக்கு மென்றபடி.

இதற்குப் பாக்கிலையினு மத்வகத்தும பௌஷ்கர[ர்] மறிக (௨௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—o—

இவ்வா ருணமலக்ஷணம ரூபம அரூபம ரூபாரூபம் அசித்து சித்து சித்தசித்து கிஞ்சிஞ்ஞன் ஏகதேசி அணுபரிமாணம் மத்யபரிமாணம *அவிகாரி †அகர்த்தா ‡ அபோக்தா சுத்தசைதந்யம என்பவர முதலான பூர்வபக்ஷங்களை யெல்லாம் நிராகரித்து, மேல் வைசேஷிக ரானமல — சன § நிராகரண பூர்வமாக சிஷ்யனுக்குச் சித்தாந்தங் கூறுகின்றது

அசித்தரு வியாபகம்போல் வியாபக மருவமன்றாய் - வைசேஷிகன காலம திக்கு ஆகாசங்களைப்போல ஜடமும அரூபமும விபுவுமென்ப தல்லவாய், பின்னை எப்படி யெனலில்?—

வசித்திட வரும வியாபி யெனும் வழக்குடையனுகி - முத்திபரியந்தந் தன்னை வஞ்சரித்துக்கொண்டு வருஞ் சிவனைப்போலே வியாபியென்னு முறைமை யுள்ளதாய், சிவனைப்போலே யென்கையால் சித்ரூப வியாபி யென்கையால் மூர்த்தத் திவியத்துக்கு வியாபகத்துவங் கூடாதபடியாலே அரூபம். இவ்வாறு சிவனைப்போலே நித்திய வியாபக சித்ரூபமாய் ஆன்ம லக்ஷணமென அபிப்பிராயம்.

ததுக்தம் ம்ருகேந்த்ரே — வபுஷா ஞாதவ்ருத்தித்வ
யத்ஸ்ய போதகவானா விபோக்ஷணாத் |

பௌஷ்கரே ச — வ்யாபகஸ்ய நித்யஸ்ய சித்ஸ்ய
ஜஸ்யவ்யவஸ்தித: |

ஆகில் சர்வஞ்ஞ சர்வ வ்யாபித்வங்கள் சர்வான்மாக்க ளுக்கு முண்டாகவேணும், அது காணுகபடியாலே பிரத்தியக்ஷ விரோதமெனனில்? அஃதல்ல உபாதி + வசாத ஆணவமிருளா சர்வஞ்ஞத்துவம் அப்பிரகாசமெனபதாக —

ஈசித்திடா ஞானசக்தியனாதியே மறைத்திருக்கும் ப சுத்துவ முடையனாகிய பசுவென்கிறது மானமா- நித்தியமா கிய ஆன்மஞானக் கிரியைகளை அநாதியே தடுத்திருக்கு மாணவ மல சத்தியை யுடைத்தாகையால் பசுவென்னும் பெயரையுடை த்தாயிருக்கும் இந்த பசுத்துவ மீஸ்வரானுக்கிரகத்தினாலே நீங்கி லல்லது சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் பிரகாசியாது

[illegible]

ஆனா பசுவென்று பெயரானதென்றது ஆன்மசத்தத் தாகத × வியுத்பத்தி ஞானரூபமாகையிலும், பசுசத்தத்துக்கு அர்த்தம் அஞ்ஞானமாகையிலு மெனவறிக.

இதற்குச் சிலர் ஆன்மாவுக்கு ÷ அசாதாரண ஸ்வரூபமில்லை, கூடினதின் தன்மையென்று சொல்லுவார்கள், அது அநேகாந்த வாதமதம், அருகமதம்.

* அவிகாரி - விகாரமில்லாதவன், † அகர்த்த-செய்யாதவன், ‡ அபோக்தா - புசிக்காதவன், § நிராகரணபூர்வம் - நிராகரித்ததை முன்னிட்டு. + வசாத் - வசத்தாலே, × வியுத்பத்தி - அர்த்தம், ÷ அசாதாரண - சொந்தமான.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆறு ஆணவமுடையவுயிரி னிலக்கணக் கொள்கை யெப்படி யெனக் கூறுகின்றார்

அசித்தாரு வியாபகம்போல் வியாபக மருவமின்றாய் - சடமா முருவில் விபுப்பொருள்போல விபு வுருவிலியன்றி,— வசித்திடவரும் வியாபி யென்னும் வழக்குடையனாகி - முத்தியில் சித்தாரும் வியாபக வஸ்துவையுயர்ந்தாடக் அதற்கு ஞானமாய், வசீகரணமடலனீப சிரேஷ்டக விரியும் விபுவென்னும் நீதிமானாய், பெத்தத்தின்மலம் மூடாதற நனவசமாகமாத்திரம் பண்ணப்பட்டு முத்தியிலே விரியும் விபுவென்னும் நீதிமானாய்,— நசித்திடா ஞானச்செய்தி யநாதியே மறைந்து நிற்கும் பசுத்துவமுடையனாகிப் பசுவென நிற்குமான்மா - கெடாத நாதிசித்தமாயிருக்கின்ற சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவரூப சிவத்துவத்தை யறியாமை பண்ணுமையென்னும் பசுத்துவமாகும், பசுத்துவமென்னும் நாமத்தையுடைய மலசம்பந்திபாகி சிவனுயிருப்பவனானாலும் பசுவென்னும் பெயர்பெற்று நிற்பன்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப்பொருள்போல ஔபசிலேஷிக வியாபகமாதலும், அதுபற்றி அதிசூக்குமசித்தாதலுமின்றி அதுவதுவாய வசிப்புண்ணும் வியாபகமாதலும் அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சாஞானக்கிரியைகளையுடைத்தாய்ப் பசுவெனப்படுவ தாலசித்தாதலுமுடையது உயிரென்பதாம்.

"உற்றபால் - நீணாடா விடுத லரிது" என்றாற்போல அருமை நுண்ணியன்மை குறித்து நின்றது.

அருவமென்றது, "இல்லா வுருவாகி நின்றானை" என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலையுணர்த்தி அருப்பெயராய் நின்றது.

இதற்குப் பிறரெல்லாம் இவைபறவுரைத்தார்.

இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம் ஆன்மாவி னுண்மை யல்லவெனனில்? ஆன்மாவினுண்மை யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அசித்தருவியாபகம்போல வியாபக மருவமன்றாய் - அசேதனமான வாகாசம்போல வரூபமல்லவாய் எங்கும் வியாத்தமுமல்லவாய், ஆனால் ஏகதேசியா யிருக்குமோ வெனனில்?— உசித்திட வருமவியாபி யெனுமவழுக குடைத்தாய - ஒரு தத்துவத்தைப் பொருந்தினால் அதிலே வியாபித்தறியத்தக்க முறைமையினை யுடைத்தாகி,—மற்றும் - இதுவன்றி வேறும் வசித்தவிடமெல்லாம வியாபித்திருக்கத் தக்கவனாய்,— நசித்திடா ஞானச்செய்தி யநாதியே மறைத்துநிற்கும பசுத்துவ முடையனாகிப் பசுவென நிற்குமான்மா - கெடாத இச்சாஞானக் கிரியைகளை அநாதியே யாணவமல மறைத்து நிற்கத்தக்க அந்தப் பசுத்துவத்தையுமுடைய பசுவென்கிற பேரைப்பெற்று நிற்பன் ஆன்மா.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா வாகாசம்போல வரூபமுமல்லவாய் வியாத்தமு மல்லவாய் இடாசொன்றிலே [illegible]

சேதாம் அதுகளுள்ள வியாத்தமெல்லாம் தனக்குண்டாய் ஒரு காலத்திலும் மழிவில்லாத தனது இச்சாஞானக் கிரியைகளை மறைத்து நிற்கிற ஆணவமலத் தானேயாய், பசுவென்கிற பெயரைப் பெற்று நிற்பனென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அசித்தரு வியாபகம்போல் வியாபகம் - ஒருவாற்றானும சித்தாகிய அரிய வியாபகப் பொருள்போல ஔபசிலேஷிக வியாபகமாதலும்,—அருவமின்றுருவ - அருவமாகி யதற்குச் சுத்தத் தன்மையின்றி,—வசித்திட வரும் வியாபி யெனும் வழக்குடையதாகி - அதுவதுவாய் வசிப்புணர்வால் வியாபகமாதலும்,—அநாதியே பசுத்துவ மறைத்து நிற்கும் - அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தினை மறைப்புண்டு கிடக்கும்,—சத்திடாஞானச்செய்தி யுடையதாகி - அழியா விச்சாஞானக் கிரியைகளை யுடைத்தாய்,—பசுவென நிற்குமான்மா - பசுவெனப்படுத லு சித்தாதலுமுடையது உயிர்

இதனானே உயிர்க் கோதி நிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யான்மா விபுவாயிருக்கினு மாயை மலத்தினாலே மறைப்புண்டு சித்து ஞானக் கிரியைகளைச் செவிக்கு முறைமை புணர்த்துகின்றார்.

மாயையின் வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயன்
ஞானமிச்சை, யெழுமுக் கலாதிமூன்றா லேகதேசத்தி
னெய்தி, னாயுமுக் குணங்களாந்தக் கரணங்க ளாதி
யெல்லாம், காயபந் தங்களாக்கக் கலந்துட னிறகுமான்
மா (௨௧)

(இ-ள்) மாயையின் வயிற்றுண்மன்னி வருஞ்செயன் ஞானமிச்சையையு முக்கலாதிமூன்றா லேகதேசத்தி னெய்தி — இதனை, (மாயையின் வயிற்றுண்மன்னி வருங்கலாதி மூன்றாலேயுஞ் செயல் ஞானமிச்சையை யேகதேசத்தி னெய்தினனெனப் பதமாறுக) மாயையினிடத்திலே நிலைபெற்று வருமுன்சொல்லிய கலைவித்தை யிராக மிவைமூன்றினாலு முண்டாகாநின்ற விச்சா ஞானக் கிரியைகளை யான்மா வேகதேசத்திலே பெற்று விடயாதிக ளெல்லாவற்றையும் புத்தியாதி தத்துவங்களைக்கொண் டொருக்காலே யறியுந்தன்மை யில்லாதபடியாலே கிஞ்சிஞ்ஞ னெனப்பட்டான். இப்படி யான்மாவுக்குப் பரியாயப்பெயர் பலவுள; ஆண்டாண்டு வந்துழிக் காண்க.

இங்காயுமுக்குணங்களாந்தக் கரணங்களாதி யெல்லாங் காயபந்தங்களாகக் கலந்துட னிறகு மான்மா. — இவ்விடத் தான்மாவினது வியாபாரத்தை யாராயுஞ் சத்தியுடைத்து முக்குணங்க ளந்தக் கரணங்கள் முதற் பூதமீறானவைக ளெல்லா மிவையிறகைக் கலந்து தேகத்திலே பந்திக்கப்பட்டதுவது வாகவே தின முறசிவியா நிற்கும் எ-று.

ஈண்டுக் கலைமுதலிய மூன்றையுங் கூறவே பஞ்சகஞ்சுகமுங் கூறியதாயிற்று.

குணங்களளவிலாத படியாலே யாயுமக் குணமெனச் சிறப்பித்தார்.

பந்தங்களென்று பன்மைகூறியது, தூலசூக்குமங்களாகிய வைங்கோசங்க ளாறு சரீரங்களாகாநிற்கையாலென்றறிக.

இதற்குச் சித்த தந்திரத்தும் பாரக்கியையிலும் பௌட்கரத்துமறிக. (௨௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—)—

ஆன்மாவுக்கு அசர்வஞ்ஞதைக்கு உபாதி சொல்லி, மேல் அவ்வியாபித்துவத்துக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கும் உபாதியும் ஏதுவுங் கூறுகின்றது.

மாயையின் வயிற்றுணைமன்னி - பிரளயகாலத்திலே மாயா மண்டல மத்தியத்திலே கேவலாவஸ்தனா யிருந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே,—

வருஞ்செயல் ஞானமிச்சை யேயுங் கலாதி மூன்றாலேக தேசத்தினேய்ந்து - ஆன்மா சிற்சத்தி ரூபமாகி யுண்டாகிற ஞானேச்சாக்கிரியைகளுக்குச் சகாய பூதமாகிய கலாவித்தியாராகங்களினாலே ஏகதேசத்தைப் பொருந்தி நிற்கும்.

ஏகதேசமென்றது ஆன்மாவையல்ல, ஆன்ம ஞானப்பிரகாசம்.

ஏகதேசமாகையால் தருமத் தேசத்தினாலே தருமியையும் ஏகதேசியமென்று உபசாரமாகச் சொன்னதே.

ஆன்மா விபுவாய் ஞானஸ்வரூபியாயிருக்க ஆன்ம ஞானப்பிரகாசந்தா னேகதேசமாவானே னென்னில்? ஞானப்பிரகாச மாணவத்தினாலே தடுக்கப்பட்டதென்று முன்னே சொன்னோம், அந்தத் தடையை மாயாகாரியமாகிய கலை சிறிது நீக்குகையினாலே யேகதேசப்பிரகாசமென்றது.

மாயைக தேசத்திலே ஆன்மாவென்றதும் கடத்துக் குள்ளும் புறம்பு மாகாசம வியாபியா யிருக்கவும கடாகாச மென்றதுபோல, விபு ஞான ரூபியாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஞான மேகதேசத்திலே பிரகாசிப்ப தெவ்வா றெனவில்? விருக்ஷ மெல்லாம் வியாபித்திருக்கிற அக்கினி அந்த விருக்ஷத்திலே சல மயமாகி *சுஷ்கமாயிருக்கிற ஏகதேசத்திலே †மதநம பண்ணுகிறபொழுது பிரகாசிக்குமாபபோல, ஆணவமல சத்தி நீங்கின பிரதேசத்திலே ஞானம பிரகாசிக்கும

* சுஷ்கம-உலாந்தது, † மதநம-கடைதல

ததுக்தம் கிரணே — ஸ்வசக்த்யாவி யயா வ்யக்ஷா
அவஷ்டாத்ருந்த்வயம் ஸிவோவ்யக்தஜடாகி.

கீழ்ச்சொன்ன அசுத்தமாயா ‡யோனி §பரிணதமான விந்துக கலாதிகள், ஆன்மாவுக்கு பிரத்தியக்ஷ காரணம இந்த ¶லீலாவிபூதி மோகினியென்னும பெண்ணா யுடைய மாயை சத்தி நிடாகத்திலே நீங்கப்படுவது நீங்கின காலத்திலான மா சிவனைப்போலே யாவன.—

‡ யோனி-காரணம. § பரிணதம-பரிணமித்தது ¶ லீலாவிபூதி-லீலாமகிமை

ததுக்தம் தத்ரைவ — யயா பரிணதி யேஷா
ந: பரமாநாம பயோகாரணம் | விஷமுக்தி ரேஷா
ஷிநிர்மோ ததுக்தஸ்ரீவா யபியதி.

இங்காயு முகத்துவங்களக்கக்கரணங்களாதியெல்லாங் கா யபந்தங்களாகி -இதுகென்றது சகலர்க்கு × அவஸ்தாக மாகிய பிரகிருதி மண்டலத்தை இரா மூன்று குணங்களோடே கூடித்த த்துருவமாக ○ அகவிசார நிச்சயங்களைப் பண்ணும் புத்திய

இயந்தக்கரணங்கள் சூக்குமகாயமாக ஆன்மாவுக்கு இரண்டாம்பந்தமும், பூதாதியான பௌதிக தேகேந்திரியங்களா மூன்றும் பந்தமுமாகையால் பந்தங்களென்றது பஹுவசனம். இவை பந்தித்தது, ஆன்மாவை ஆவரித்ததோ — பரிச்சேதித்ததோ வென்னில்? விபுவாகையினு லாவரணங் கூடாது, பரிச்சேதமே! பரிச்சேத மெவ்வாறென்னில்?—

× அவஸ்தானம் - இருப்பிடம், ○ ஊகம் - உடபொருள் உணாதல் — பரிச்சேதம் - அளவு, ஏகதேசம

கலந்துட விற்குமானமா - பொருந்தின தத்துவங்களுடைய வியாபதி யெவ்வளவு, அவ்வளவே தன்னுடைய ஞானேச்சாக் கிரியைகள் வியாப்தியாக ஆன்மா நிற்பன, இதுவே பரிச்சேதம் மடாகாச மதயே கடாகாசம்போலவென் றிதன பொருள

இவ்வாறு ஏகதேசத்துக்குரிய கிருசிஞ்ஞைதைக்கும் ஏதுவான கலாதி தத்துவம் பொருந்தியுள்ளவில் ஆன்மா விபுவாயும மாயாகாரியங்களினுலே பரிச்சேதிக்கப்படுகிறுன, சாவஞ்ஞனும் மொருத்தராலே யறிவிக்கப்படுகிறுன, ஞானக்கிரியா சுதந்தர சத்தியை யுடைத்தாயிருந்தும், அறிகிறதிலும் செய்கிறதிலும கலாதி தத்துவங்களை சகாயமாக அபேக்ஷிக்கிறுன, தனக்கு ஜநநாதிகளன்றியிலே இருந்து மொருத்தராலே ஜநாதிக ளுண்டாக்கப்படுகிறுன், சுதந்தரனாகியும வியாபாரத்திலே + பரதந்திரனாகிறுன, நிர்விகார ஞானஸ்வரூபியாயும் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கிறுன், தானுமக்க இந்திரியங்களினுலே விஷயங்களை யறிவிக்கப்படுகிறுன, சிந்திக்கிறதற்கு அவிஷயமாயிருக்கிற மஹிமையையும் புதுமை பொருந்தின குணராசியையும் லோக ¶ விலட்சணமு

மாய் ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவனாலே × நிர்வாண சிவ பத § சாமராஜயாபிஷேகத்தைப் பண்ணப்படுமவனுமாம்.

+ பரதந்த்ரன் - ஒருவனுக்கு வசப்பட்டவன் ¶ விலக்ஷணம்-வேறுலக்ஷணம், × நிர்வாணம்-மோக்ஷம். § சாம்ராஜ்யாபிஷேகம் - ராஜ்யபட்டாபிஷேகம்

ததுக்தம் காமிகே — வ்யாப்யே வ்யாபகதாபி
ஶக்தே ஶக்திகாவிச | ஸ்வஸ்வாமிஸ்வாமினஶ்ச ஸ்வாம்ய க
ஸ்வாஸ்யதஸ்யச || ஸ்வதந்த்ர: பரதந்த்ராவிஸா
யேந கர்த்ருணாம் ப்ரபேத: | விஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞேயதாத்ய
துல்யம் சேதயதே ததா | அவித்யாஶக்திஹாஸ்ய
ஞானாதிலாபிகா: | நிர்வாண பத ஸாம்ராஜ்ய
மேவமேவாபிஷிச்யதே || இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

விஞ்ஞானப் பிரளய கேவலங்களில் அசர்வஞ்ஞத்துவம் அசர்வகர்த்திருத்துவம் இரண்டிற்கு முபாதியுரைத்து சகலத்துக் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம் கிஞ்சித்கர்த்திருத்துவ மிரண்டிற்கு முபாதி யுரைக்கின்றார்

மாயையின் வயிற்றுணமன்னி - சர்வவியாபியா யிருந்தாலும் மலமறைத்த அறிவு தொழிலுடையனுய்ச் சூக்கும தேகத்தினாற் சிற்றறிவு தொழில் விளங்கலாற் சூக்கும தேகோபாதியினாலே மாயோதரத்தில் வசித்து— வருஞ்செயல் ஞானமிச்சை யெயும் கலாதி மூன்றாலேகதேசத்திலேயிக்க- தன்னோடு பொருந்திய கலை வித்தை யிராகங்களினால் முறையை

யிற் றொழிலறிவிருப்பங்களை அந்தகாரத்திற் றீபத்தினாற் கணொளியைப்போல ஒருபிரதேசத்திற் பொருந்தி

இங்கு ஆயுமுக்குணங்கள் என்பது முதலியன வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்றவான்மா, அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய காரணசரீரத்தைப்பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப்பொருந்தி, அவை வியட்டிரூபமாய்ப் பிரித்துத்தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக்கரணமுதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கு முக்குணங்களாகிய குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறிவிச்சைசெயல்கள் முன்னாகக் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும்விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறுமென்பதாம்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மாயையிற் கலக்குண்டபாகத்தை வயிறாக உருவகஞ்செய்தார்.

மேலே மாயாடனவயிற்றென்றதுமது.

அதுவே அசுத்தமாயாதத்துவமென்று தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க.

மன்னிவருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது.

'ஏகதேசத்தினேய்ந்து' என முன்வருதலின் ஈண்டுவருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக.

"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்றாற்போல, எல்லாவற்றூடுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற்றொக்கன.

காயம் ஆகுபெயர்.

ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேலேற்றப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேனிற்க ஆன்மா மலத்துடனே கூடி மலமாய்நின்ற தன்மைபோல, மாயையிலுண்டான தத்துவங்களுடனே கூடி யதுவதுவாய் நிற்குமுறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

மாயையின் வயிற்றுணண்மனி - அதோமாயையினுதரத்திலே நிலைபெற்று,—வருஞ்செயல் ஞானமிச்சையே யும்மூன்று மேகதேசத்திலேய்ந்து- உண்டாக்கப்பட்ட இச்சாஞானகிரியைகளாய பொருந்தி நிற்கிற அந்தக்கலாதிகளென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றினையும் புருடனாகிய வொன்றாயப் பொருந்தி,—இவ்காயமுச்குணங்க ளந்தக்கரணங்க ளாதியெல்லாக் காயங்களாகி- இந்தப் புருடனுக்குப் பின்பாக இவ்விடத்தில் ஆராய்ந்தறிந்தக முக்குணங்களும் மனம்புத்தியாங்காரஞ் சித்தம் என்று சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் வெகுவிதமான தேகங்களுமாய்,—கலந்து நிற்குமான்மா - ஆன்மா வினையிற்றுடனே பொருந்தியதுவதுவாய் நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா மலத்துடனே கூடி மலமாயதன்மைபோல, மாயாகாரியமாகிய தனுகரண புவனபோகங்

களுடனே கூடி அதுவதுவாய் நிற்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஊனமா - அஞ்ஞானம் பசுத்துவ மாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற ஆன்மா,— மாயையின வயிற்றுண்மலனி - அதனயின் அசுத்தமாயையில் அநந்ததேவராற் கலக்குண்டபாகமாகிய காரணசரீரத்தைப் பொருந்தி,— ஞானமிச்சை செயலவரும - அவ் வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய் விளங்கப்பெற்று — அக்கலாதிமூன்று மேலகதேசத்தினேய்ந்திடுஞ்செயும் - அதனடின வமமாயாதத்துவத்தி விளைந்த தோன்றுங்கலாதிகளாகிய கஞ்சுக சரீரத்தைப் பொருந்தி யவை வியட்டிரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும் —அந்தக்கரணங்களாதி யெல்லாம் - அதன்பின் னந்தக்கரண முதலியவற்றை,— ஆயுமுக்குணங்கள் காயபந்தங்களாகிக் கலந்துடனிற்கும் - தம்முட்கலந்து நிற்கு முக்குணங்களாகிய குண சரீரத்தைப் பொருந்தி யவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னுக்க கூறப்படு மிருசரீரங்க ளிடமாக வரும விடயங்களின் வியாபரிக்கப்பெறும்.

இங்ஙனம் பரசீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனங் கூறிய விருவிதமான சரீரத்தைப்பொருந்தி யான்மா போகங்கொள்ளு முறைமையைத் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

சூக்குமதேகியாகித் தூலதே கத்தின்மன்னிச்,
சாக்கிர முதலாயுள்ள வவத்தையு டடங்கியெங்கும்,
போககொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்துபுண ணியங்கள்
பாவ, மாகியும் பலன்களெல்லா மருந்தியு நிற்குமா
ன்மா. (௨௨)

(இ-ள்) சூக்கும தேகி யாகித் தூலதே கத்தின் மன்னி	ஆன்மாச் சூக்கும சரீரத்துடன் பொருந்தியதன் காரியமயமாகிய தூலதேகத்தைப் பொருந்தி நின்று,
சாக்கிர முதலாயுள்ள வவத்தையுள் அடங்கி	சாக்கிரமுதலான பஞ்சாவத்தையிலை—வே யடைந்து,
எங்கும் போககொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து	எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்களி லதற்கதற்கேற்ற சரீரங்களை யெடுத்து,
புண்ணியங்கள் பாவமாகியும்	அந்தந்த ஜநநங்களோடு மிருவினைகளை யார்ஜ்ஜித்து,
பலன்கள் எல்லா மருந்தியு நிற்குமான்மா	இவையிற்றின் பிரயோசனங்களை யந்தந்த சரீரத்திலே யக்கப் புவனங்களோடு கன்மத்துக் கீடாகப் பொருந்திப் போகங்களைப் புசியாநிற்கு மான்மா. எ-று

ஆன்மா வென்பது கடைநிலைத் தீபகம்.

இதற்குச் சித்ததந்திரமென வறிக (௨௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—o—

மேல் சூக்குமதேகத்தோடே ஜநந மரணங்களைப் பொருந்தி வரும்படி புணர்த்துதல்.

ஆன்மா சூக்கும தேகியாகித் தூலதேகத்தை மன்னிச் சாக்கிரமுதலாயுள்ள வவத்தையுட டங்கி - ஆன்மாவானவன் சூக்கும தேகியாகி யதனாலே ஸ்தூலதேகத்தைப் பொருந்தி சாக்கிரமுதலான வவத்தையு மடைந்து,—எங்கும் போக்கொடுவர வுமெல்லாம் புரிந்து புண்ணியங்களபாவ மாகியும் பலங்களெல்லா மருந்தியுநிற்கும் - புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணித் தன் பலமாகிய சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பதாக வெவ்விடத்தும் சனன மரணங்களையும் பொருந்தி, இவ்வாறு கன்ம வசனாகி நிற்ப னென் றறிகவென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படித் தூலசூக்கும தேகங்களோடு கூடிய போகம்பு சிக்குமுறைமை புகலுகின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அம்மூன்றையும் முறையா னெய்தியபின், சூக்குமதேகத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்குமவினைப்பயன் களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும், தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்கு வரவு செய்து தூலவினைப்பயன்களை ஈட்டியு நுகர்ந்தும், இவ் வாறு அதீதமுதலஞ்சவத்தைப்பட்டு நிற்குமென்பதாம்.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதென வறிக.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாக் கன்மத்துக்கீடாக மாயையினுண்டான தத்துவங்களுடனேகூடி யத்தவத்துவாய் நிற்குமென்றதெப்படியென்ற மாணாக்கனைநோக்கி மேலு மருளிச்செய்கின்றார்.

சூக்கும தேகியாகித் தூலரூபத்தின் மன்னி - சூக்குமசரீரியாய்த் தூலசரீரத்திலே நிலைபெற்று விஷய வியாபாரத்தையு மறிந்தனுபவித்துநின்று மந்த வொழிந்தும்,—சாக்கிர முதலாயுள்ள வவத்தையிற்றங்கி - சாக்கிர முதலாயுள்ள பஞ்சாவத்தைகளிலேபட்டு மீளவு மவையிற்றைவிட்டுத் தூலதேகத்திலே வந்து,— எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து - எவ்விடத்திலும் போக்கு வரவுக ளெல்லாவற்றையும் பொருந்தி,—புண்ணியங்கள் பாவ மாக்கியும் - தன்மா தன்மங்களைச் செய்தும்,—பலன்களெல்லா மருந்தியு நிற்குமான்மா - இவையிற்றின் பிரயோசனமாகிய சுகதுக்கங்களைப் பொருந்திநிற்கு மான்மா.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, சூக்கும தேகியாய்த் தூலதேகத்தையும் பொருந்திநின்று விஷய வியாபாரத்தை யறிந்து மீளவுஞ் சூக்கும தேகத்தாலே யவத்தைப்பட்டுஞ் சொர்க்க நரக பூலோக மென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட வெல்லா விடங்களிலும் போவது வருவதாயுங் கன்மங்களைச் செய்து மந்தக் கன்மங்களைப் புசித்தும், இப்படிநிற்கு மான்மாவென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா - அங்ஙனம் பரசரீர மூன்றையும் முறையா னெய்திய வான்மா,— சூக்குமதேகியாகி - பின் சூக்குமதேகத்தைப்

பொருந்தி எங்கும் போக்கு வரவுசெய்து புண்ணியங்களை பாவப்பலன்களெல்லா மாகிய மருந்தியும் சூக்குமமாகியவிரு வினைப்பலன்களை யீட்டியு நுகர்ந்தும்,— தூலரூபத்தினமன ணி-பின்றால் சரீரத்தைப் பொருந்தி,— எங்கும் போக்கொடு வரவுமெல்லாம்புரிந்து - எவ்விடத்தும் போக்குவரவு செய்து,—புண்ணியங்கள் பாவப்பலன்க ளெல்லாமாகிய மருந்தியும்-தூலமாகிய வினைப்பயன்களை யீட்டியு நுகர்ந்தும்,—சாக்கிர முதலாயுள்ள அவத்தையுட டங்கிநிற்கும்-இயவா றநீதமுந் லை நதவகதைப்பட்டு நிற்கும்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உலோகாயதன் முதலாயினு ரான்ந்தகோச முதலிய
வொவ்வொரு கோச மான்மா வென்ன,
அன்றென் றுணர்த்துகின்றது

மருவானந்தம் விஞ்ஞான மனோபிராண னன்னம
ய, முருவானந்தன்மையுடையமுன் றொன்றுக்கொன
று சூக்குமமாய, வருமாமனோ மயமபறவி மாயைமுத
ற்கா ரணமாகு, மருவாமான்மா வையகோசத் தாப்பு
ண்டவறறி னகம்புறமாம். (௨௩)

(இ-ள்) மருவானந்தம் — வேதாந்திக ளானந்தமயமே யான்மா வென்பர்கள்.

விஞ்ஞானம — பௌத்தன் விசிட்டமான வறிவைப்பொருந்தி யிருக்கிற விஞ்ஞானமயமே யான்மா வென்பன.

மனோபிராண னன்னமயம — அகங்காரவாதி மனோமய மான்மாவென்பன. அருகன பிராணவாயுதானே யான

மாவென்பன் உலோகாயதி னன்னமயமா யிருக்கிற சரீரத்தை யான்மாவென்பன்

உருவாந் தன்மையுண்டாயமுன் — அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய மானந்தமயமென் முதற்கண் வடிவைப் பெற்று, இவைகளின் முறைமையை விசாரிக்கு மிடத்து

ஒன்றுக்கொன்று சூக்குமமாய் — முற்கூறிய வன்னமயத்தைப் பற்றப் பிராணமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனைப் பற்ற மனோமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனிலும் விஞ்ஞானமயஞ் சூக்குமமாயவரும், அதனைப்பற்ற வானந்தமயஞ் சூக்குமமா யொன்றுக்கொன் றதிகமாக வியாபித்து நிற்கும்

வருமன்னமயம் பற்றி — அந்த வன்னமயத்தைப் பற்றியே நின்ற நாலு கோசமு முண்டாகா நிற்கும் ஆறு விகைக் கெல்லாத்திற்கு மிதுவே பரமகாரண மாமோ வென்னில்? இஃதன்று

மாயை முதற் காரணமாகும் — இந்த வன்னமயத்திற்கு முதற்காரண மாயையா யிருக்குமென் றறிக. முதற்காரண மெனவே அன்னமயந் துணைக்காரணமென் றறிக.

அருவாமான மாயைக்கோசந் தாரிப்புண்டு — அருபமே ஸ்வரூபமாயிருக்கிற வான்மா வானவ னிவ்வனவு கூறிய பஞ்சகோசங்களாலே பந்திக்கப்பட்டுக்கொண்டு,

அவற்றினகம் புறமாம். — இவையிற்றுக் குள்ளும் புறம்புமாய வியாபித்துநின் றறியா நிற்பன். எ-று.

மயமென்பதனையுங் கோசமென்பதனையு முற்றுங் கூட்டுக.

இதற்குச் சிவநியத்தஞ் சைவசித்தாந்த சங்கிரகத்துமறிக.

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பஞ்சகோச ஸ்வரூப முணர்த்துதல்

மருவானந்த விஞ்ஞான மனப்பிராண னன்னமய முரு வாந்தன்னை யுணர்ந்திடமுன - முன்னே பொருந்தப்ப— வானந்தமயம் விஞ்ஞானமயம் மனோமயம் பிராணமயம் அன்னமய மென்று மிவ்வைந்தையு மைந்துவகையான ரூபமாக வுடையதாம — ஒன்றுக்கொன்று சூக்ஷமாய் வருமானந்த மயமயற்றி- அன்னமய முதலாக வொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாகிவரும்,— மாயை முதற்காரணமாகும் - இவையைந்துக்கு மூலகாரணமாகு ஞ்சுத்தாசுத்த மாயைகளாகும் அன்னமயம் பிராணமயமாகிய ஸ் தூல தேகத்துக்கும் மனோமயமாகிய சூக்கும தேகத்துக்கும் அசுத்தமாயை காரணமாம் விஞ்ஞானானந்த மயமாகிய காரண சரீரத்துக்குச் சுத்தமாயை காரணமாம் இவ்வாறு,—ஆநவாமான மாவைந்து கோசத்தாயபுண்டவற்றினகப்புறமாம- வடிவறிதியான ஆன்மா விந்த பஞ்சகோசத்திலுமக் கட்டுப் பட்டுக்கொண்டவற்றிற்குள்ளும் புறம்புமாம்.

உள்ளும் புறம்புமாமபடி, அன்னமயமாகிய ஸ்தூல சரீரத் தில் நிற்கும்பொழுது அதற்குள்ளாயுள்ள பிராணனைக் கூடி யிருந்து ஸ்தூல சரீரத்தை யறியும்பொழுது மனோமயத்துக்கு ள்ளும் அன்னமயத்துக்குப் புறம்புமாம் விஞ்ஞான மயத்திலி னின்று மனோமயத்தை யறியும்பொழுது விஞ்ஞானமயத்துக்குள் ளும் மனோமயத்துக்குப் புறம்புமாம் சிவஞானத்தால் விஞ் ஞானமயத்தை யறியும்பொழுது அதற்குப்புறம்புமாம் சிவா *பிவியத்தியானபொழுது சாயுஜ்யமாயிருக்கையால் இவையைந் துக்குள்ளும் புறம்புமாயிருக்குமென்றிதன்பொருள்.

* அபிவியத்தி - தோற்றம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

பஞ்சகோசங்களி லொவ்வொருகோச மான்மா வென்பவர் களை மறுத்துரைத்தின்று.

வேதாந்திகள், காரணசரீர மென்னு மவித்தையாகிய ஆனந்தமயகோசமே யான்மா வென்பார்கள். புத்தர், விஞ்ஞானமய கோசமே யான்மா வென்பார்கள். அகப்புறச்சமய வாதிகள், மனோமய கோசமே யான்மா வென்பார்கள். ஆருகர், பிராணமய கோசமே யான்மா வென்பார்கள். உலோகாயதர், அன்னமய கோசமே யான்மா வென்பார்கள். இங்ஙனங்கூறப் பஞ்சகோசமும் மாயோபாதானமா யிருக்கும் தூலசரீரத்தும் சூக்கும சரீரத்து மடங்கும்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

காரணசரீரமுதலிய வைவகைத்தா, அவ்வாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய, முறையே ஆனந்தமய கோச முதலிய ஐவகைப்பெயர் பெற்று ஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தி லொன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்றவான்மா, இவ் வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய வசிப்புண்டு ஏகதேசியாயப் போக்குவரவு செய்து நிற்குமென்பதாம்.

கேவலத்திலொன்றுமின்றி நின்றவான்மா, மாயையி லவ்வணங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சைச் செயல்கள் பொதுமையா னவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக்கறிவா லோராநந்த முண்டாகப் பெறுதலின் அஃதானந்த மயகோச மெனப்பட்டது.

ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க.

இவ்வையங்கோசங்கட்கு வேறுவேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களையெல்லாம் மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி, மாயை முதற்காரணமாகுமென்றுங் கூறினார்.

ஆன்மா வித்தைசெழுமாலுங் கோசவிவட்டங் கறங்கென நிமிடத்தினக லையாருமட்டுங் கொண்டு திரிதல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்துபரவையாகவும், அவற்றுள் ஒரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முக்குமுதலிய வுறுப்புக்களாகவும் வேதத்து ஞருவசருசெய் துணர்த்திய வாறென்க.

ஆன்மாவினுடைமையுமாதற்கு இவற்றை யிங்ஙனம் பகுத்தறிதலு மொருசாதனமெனக்கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான மறைப்புண்டுநின்ற வவ்வறிவிச்சை செயல்களை, பின் ஒருபுடைவிளக்கி அவத்தை போககுவரவுமுதலிய வுறாநிற்குமிட உபாதி கூறுமுகத்தால் வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததின் வண்ணமாய் வசித்திடவருமாறறிதற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில் அவ்வச்சார்பு விசேடம்பற்றிய பூசானமாமுக லறுவகைப் பிரித்துக் கொடுத்தும் விரித்தோதியதூஉம் கண்டுய்த்துணர்ந்துகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் மாயையிலேநின்று முண்டாக்கப்பட்ட தநுக் குடமென்று சொல்லுகிற வடிவு பலபிரகாரமாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

மருவானந்தம் - பொருந்தப்பட்ட ஆனந்தமயம்,—விஞ்ஞானம் - விஞ்ஞானமயம்,—மனோபிராணன்னமயம்-மனோமயம் பிராணமயம் அன்னமயம்,—உருவாந்தன்மையுண்டாய் - இவை யிறுதலே தேகமாகத்தக்க முறைமையினை யுடைத்தாய்,—முன் னொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாட - அநாதியே அன்னமய முதலாக வொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாய்,—வருமாமனமயம்பற்றி- அன்னமய கோசத்தைப் பற்றி நின்ற நாலு கோசமும் உண்டாகின்றதும் இவையிற்றுக்குக் காரணமேதெனில்?—மாயை முதற்காரணமாகும்-இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கோசங்களைந்துக்கும் அசுத்தமாயை முதலுபாதானமா யிருக்கும்—அருவா மான்மா வைங்கோசத் தாற்புணர்ந்தவற்றின் அகம்புறமாம் - அருவமாயிருக்கிற வான்மா இந்தப் பஞ்சகோசத்தாலும் பந்திக்கப்பட்டு அவையிற்றுக்கு உள்ளும்புறமுமா யிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது, மாயையிலேநின்று முண்டாகப்பட்ட அன்னமய முதலான கோசங்களாலே பந்திக்கப்பட்டு அருவமாயிருக்கிற வான்மா உருவமாய் இவையிற்றுக்கு உள்ளும் புறமுமாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

மாயைமுதற் காரணமாரு முருவாந்தன்மை யுண்டாய் - காரண சரீரமுதலிய வவயவந் தோன்றுவாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி யான்மாவுக்கு வடிவாய்,—மருவானந்த விஞ்ஞான மனோபிராணன்னமயம் - முறையே பொருந்திய ஆனந்தமய கோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் மனோமயகோசமும் பிரா

ணமய கோசமும் அன்னமய கோசமுமாகிய வைவகைப் பெயர் பெற்று,—முன்னொன்றற்கொன்று சூக்குமமாய் வருமாமன் னமயம்பற்றி - அன்னமயமுதலொன்றற்கொன்று சூக்குமமா யன்னமயந் தூலமாய் நிற்க,—அருவா யானமா - கேவலத்தி லொன்று மின்றி மலமாத்திரையாய் நின்றவான்மா,— ஐங் கோசத்தாற்பண்டவற்றி னகம்புறமாம் - இவ் வைங்கோ சங்களிலது வதுவாய் வசிப்பண்டேகதேசியாய்ப் போக்குவ ரவு செய்துநிற்கும்

இவை மூன்று செய்யுளானும் பசுத்துவ வுபாதியான ம றைப்புண்டு நின்ற அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் சிலவொருபுடை விளங்கி, யவற்றை போக்குவரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபா தி கூறுமுகத்தான் வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட் டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தப் பஞ்சகோச மயமாயிருக்கிறசரீரத்தை யான்மாப்
பொருந்தியதற்குவேறாய் நின்று நடத்து
முறைமை யுணர்த்துகின்றது

தோற்பாவை கூத்துந்தொல்லை மரப்பாவையிய
க்கமுஞ்சித்ர தோப்பாரிற் செல்வுமவேறாய்ச் செலுத்
துவோர் செய்கிறானும், பாற்பாய வேடங்கட்டி யா
டுவோர் பரிசும்போலும், மாப்பாய காயந்தனனை யா
ன்மாவினா ருட்டுமாறே. (௨௪)

(இ - ள்.) தோற் கூத்தாடி யானவன் றோலினாற்செய்த பி
பாவை கூ ராவணன் முதலிய கூத்தைக்கட்டி யடிப்பி
த்தும் ப்பதும்,

தொல்லை மரப் பாவை யியக்க மும்	பழைமையாய்த் தொன்றுதொட்டு மரப் பாவையைக் கயிற்றினை வழியே யாட்டுவிக்கு முறைமையும்,
சீர்த்தேர்ப்பா ரிற்செலவும்	சிற்ப சாத்திரத்தின்படி சிற்பியினையுடைய அசுவமுதலிய தெரிந்த போக்குவரவு புரிகையும்,
வேற்றுச் செலுத்துவோர் செயதிறனும்	சிற்பாசாரியானவ னிலையிற்றனைச் செய்யினு மவையிற்றுக்குத் தானவேறாய் நின்று செலுத்து முறைமைபோலவும்,
பார்ப்பாயவேட் டுக்கட்டி பாடு வோர் பரிசும் போலும்	வெகுருட்பருவிய பிராமணர் முதலாயின கூத்தக்களைக் கட்டிக் கூட்சத்திரவாக்கண முறைமைபோலவும்,
ஆப்பாய கா யத்தனை யான மாதினொட்டு மாறே.	ஆன்மாவு மிந்தப் பந்திக்கப்பட்ட சரீரத் தைத் தன்மாணுக்கு னாக வெடுத்துக்கொண் டதற்குவேறு யிந்திரியங்களைக் கொண்டே சேட்டிக்கு முறைமையு மப்படி என்று

சிற்ப முதலிய மோ பத்துவித முண்டாக்கைப்டாற சீத்தே ரென்ச சிற்பித்தார்

இதற்கு ச்சிந்தியமுங் காந்தபுராணமு மென்னறிக, (௨௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் தேகமானது யந்திரமும் தேகியானவன் யந்திரியு மென்ப துணர்த்துதல்.

தோற்பாவைக் கூத்துத் தொல்லைமரப்பாவை யியக்கமுஞ் சீர்த்தேர்ப்பாலிற் செலவும் வேற்றுச் செலுத்துவோர

செய்திதானும் - ஆன்மாவானது தேகத்தைச் சேட்டிக்கும்படி யெப்படி யென்னில்? தோலினால் மரத்தினால் பண்ணப்பட்ட ரூபங்களை × சூத்திரிகனானவன் ஆட்டுவிக்கிறாப் போலும் தேரானதை யந்திரிக னடத்தினாற் போலுவும் ஆன்மாவானவன் இந்த தேகத்திலே நின்று சேட்டிப்பன் — பாரப்பாய வேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசுபோலு மாரப்பாய காயந்தன்னை யமைத்தனன் ஆட்டுமாறே - பலபலவேடங்கட்டி யாடுகிற கூத்தாடிகளைப்போல் ஆன்மாவுங் கன்மத்துக் கீடாகத் தனக்குக் கிட்டப்பட்ட வெண்ணிறந்த சரீரங்களிலு மதுவதுவாய் நின்று நடிக்குமென் றிதன்பொருள்

× சூத்திரிகன் - ஆட்டுகிறவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

பஞ்சகோசத்துக்கு ஆன்மா அன்னியனாயப் பஞ்சகோசத்தைப் பிரேரிப்பனென்பது படிக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

அன்னமயகோசமுதலிய வைந்தினும் ஆன்ம வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே தோற்பாவையிற் செம்மரப்பாவை யிப்பக்கமுந் தோற்பாவைக் கூத்தும் வேறு செலுத்துவோர் செய்தியும் வேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசு போலுமென்பதாம்.

வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப் பிரவேசத்தை.

இவைமுன்னரையே முறையே ஒன்றற்கொன்று அந்தரங்கமாய் அவ்வவ்விடங்களினின்று மான்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந்துணர்ந்துகொள்க.

செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார்.

காயம் சாதியொருமை.

இதனுள் ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும், அவ்வே தேசப்பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபிபெறும் வழக்குடையனாகல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றினை வைத்துணர்த்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட வான்மா, இந்தத் தேகத்திற்கு உள்ளும் புறம்புமாய் நின்று இந்தத் தேகத்தைக் காரியப்படுத்து முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

தோற்பாவைக்கூத்தும்-தோற்பாவையினது கூத்தாட்டும்,—தொல்லைப்பாவையியக்கமும் - பழையதாய் வருகிற மரப்பாவையினது சஞ்சரிப்பும்,—ஏர்த்தேர்ப்பாரிற் செலவும்—அழகிய தேரின் பகுதியிலுள்ள போக்கும்,—வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செயத்தானும் - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வினையிற்றுக்கு வேறாயிருந்து இவையிற்றைச் செலுத்துகிறவர்கள் முறைமையும், இவையன்றியும்,—பார்ப்பாய வேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசுபோலும்-பிராமணிய முதலாயுள்ள* பலவேடங்களைக்கட்டியாடுகிற கூத்தாடி முறைமையும்போலும்,—ஆர்ப்பாயகாயத்தனை யான்மாவின் றொட்டுமொரே - கன்மத்துக் கீடா

கப பந்திக்கப்பட்ட தேகத்தை ஆன்மாக கூட்டிநின்று ஆட்டு கிற முறைமையும் இத்தன்மைத்து

இதனாற் சொல்லியது, தோற்பாவையையு மரப்பாவையை யும் தெரிந்து இவையிற்றை யியற்றுகிறவன் வேறாய்நின்று யியற்றுகிற முறைமைபோலவும், பல கோலங்களைச் சமைத்து அந்தந்த கோலத் தானாய் நின்று ஆடுகிற கூத்தாடி முறைமை போலவும், பந்திக்கப்பட்ட காயத்தை ஆன்மாநின் றாட்டுகிற தன்மையும் என்று முறைமையு மறிவிக்கத்து

'அசித்தருவி யாபகம்' 'மாயையின்' 'சூக்கமதேகி' 'மருவா னந்தம்' 'தோற்பாவை' ஆக ஐந்து திருவிருத்தமும் சிஷன

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆரப்பாய காயந்தன்னை யான்மா நின்று ஆட்டுமாறு - பந்திக்கப்பட்ட அன்னமய கோசமுதலிய வைந்தினு மான்மா வேறன்மையின்றி நின்று செலுத்துமாறு,— தேர்ப்பாரிற் செல்லும் - இவைமுறையே யன்னமயகோசத்திற் சிறப்புடை யதேரைப் பாரிற் செலுத்துவோர் போலும்,— தொல்லைமரப் பாவை யியக்கமும்-பிராணமய கோசத்திற் பழுப மரப்பாவை யினை யியக்குவோர் போலும்,—தோற்பாவை கூத்தும்-மனோ மய கோசத்தின் தோற்பாவையை யாட்டுகிறவர் போலும், — வேறாயச் செலுத்துவோர் செய்திறனும்-விஞ்ஞானமயகோச த்திற் பரகாயப் பிரவேசஞ் செய்வோர் போலும்,— பார்ப் பாய வேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசுபோலும் - ஆனந்தமயகோ சத்திற் பலவேடங்கட்டி யாடுவோர் பரிசுபோலுமாம்.

இவைமூன்றையே யொன்றற்கொன்று அந்தரங்கமான அவ்வவ்வேகோசங்களினு மான்மாநின்று செய்யுமாறதற் குவ மையாமாறு தெரிந்துணர்ந்து கொள்க. மாவஞ்சனம் வஷி த்திட வரினு மவ்வேகதேசப் பொருளுட் பிரிவுறுப் வியாபி யெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றினை வைத்துணர்த்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் இச்சரீரத்துக் கான்மா வேறென்
றுணர்த்துகின்றார்

என்றுடல் பொறிபிராணன் கரணமென் றுணர்
வென்றகக்காற், றன்னினவே றுருநீயென் றனமனையெ
ன்றவெல்லா, மின்னினவே றுருமென்னி னீங்கிடா வி
வைபிங்கெனனி, லுன்னின வாங்கியா முமாமபி ருக்கவு
ங்காணடி. (௨௫)

(இ-ள்) என்னுடலபொறி பிராணன கரணமென்னுணர்வென்றாக காற்றன்னின வேறுரும	தற்கிழமையாகச் சொல்லப்பட்ட வென்னுடைய சரீர மிந்திரியம் வாயு கரண மறிவென் றொருவன் சொன்ன விடத் தவைகளெல்லா மவனுக்கு வேறா யிருக்கும். இஃதன்றி,
நீயென்றன மனையென்றவெல்லா நின்னினவே றுரும்	பிறிதின் கிழமையாக வரப்பட்ட வெனது நிதியெனவு மெனது வீடெனவு நீ பிரித்துச் சொல்லப்பட்ட வினைகளெல்லாத்தையும் விசாரித்தறியி லவையுனக்கு வேறாகும்;

எனவின் னீங்கி டாவினை யிங் கெனவின் — அப்பொழுது இவைகளெல்லா மென்னை விட்டு நீங்காததுகாணுமென்று நீ சொல்லில்?

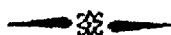
உனவினவாகி நீயாம — கருதப்பட்ட தனுகரணங்களெல்லா நீயா மாகில்

உகிரயிருவு க்காயடி — என்னுடையதென் றபிமானம் பண்ணப் பட்ட நகங்கள் விழுந்தபோதும் மயிரை வ பனம்பண்ணின் தவளினபோது மதனைத்தி ணடிக்குறைச் சுழுவவென றுசாரங் காணகைபால் இவையெ ல்லாநீ யல்லகாண் எ-று

எல்லா மென்பதூ லென்னுடைய கிராம மென்று பசு மாடு முதலாயின வெனவறிக

இந்த விருத்த முதலாக 'அறிவுடல்' என்ப தீறாக வைந்து கருத்துச் சிந்தியாகமம் (௨௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிந்த தேகாதி ஆன்மாவுக் கன்னியமென் றுணர்த்து தல்.

என்னுடைய தேகம் என்னுடைய ஞானேந்திரியம் என்னுடைய பிராணவாயு என்னுடைய மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்கள் என்னுடைய தென்று சொல்லுகைபால் உனக்கிவை வேறாம். அதெவ்வாறெனின்? நீ என்மனை என்மாடு என்பிள்ளை என்று சொன்ன தெல்லா முனக்கு வேறானதுபோல அப்படியே இந்த தேகமுனக்கு வேறாக நீங்கக்காணேனே எனின்? தேகமே நீயென்றாயே! தேகத்திலே ஏகதேசமான நகமும் மயிரும் பல்லும் சழலக் காணகையா லிந்த தேகமு மவ்வாறே,

சழலும். உன்னுடைய மாதாபிதாக்கள் மரிக்க, அந்த தேகமிருக்க, அந்தத்தேகத்தைக் கட்டிக்கிடந்து மாதா பிதாக்கள் செத்துப் போனார்களென்று துக்கப்பட்டந்த தேகத்தைச் சாம்பலாகச் சுந்தவுருசெய்யாயே! ஆதலா லிந்தத்தேகம் ஆன்மாவல்லவென்றறிவாயாகவென்றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பின்னும் பஞ்சகோசங்களானமாவுக் குடைமைப் பொருளாகப் பகுத்தப்படி மாதலாற் பின்னப் பொருளாமென்று பேசுகின்றார்.

இவை - சரீராதிகள்,— உன்னினவாகுமீயாம் - உன்னுடையனவாகிய நீ நானென்றபிமானிக்கப்படும்,—உகவும் - நீயாகவும்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தன் மனைமுதலியவற்றோடொப்ப எனதென்று வழங்கப்பட்டுச் சில நீயாகுதலுங் காணப்படுதலால், இதுவும் ஆன்மாவுக்கு வேறென்பது அறியப்படுமென்பதாம்.

உன்னினவென்பது இன் சாரியை பெற்ற வகரவீற்றுப் பலவறிசொல்.

அற்றேல் உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன்மனை முதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல அபேதம்பற்றிக் கூறும் கருத்தேயாகலி

ன, உரைப்போர் குறிப்பொருபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்விரு வகை வழக்கிற்குந் தம்முள் வேறுபாடின்மையின், அவைதம்மு ளொக்குமாறு யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி வேறுவமையெ டுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுலோகாயதன் இந்தச் சரீரத்துக்கு வேறாயிருப்ப தொரு ஆன்மா வில்லையென்று சொல்ல, அவனை மறுத்தருளிச்செய் கிறார்

என்னுடல் பொறிபிராணன் கரணமென் றுணர்வென்றக் கால் தன்னில்வேறாகும் - என்னுடைய தேகம் என்னுடைய இந் திரியம் என்னுடைய வாயு என்னுடைய கரணம் என்னுடைய வ றிவு என்று சொன்னபொழுது இவையெல்லாமப்படிச் சொல் லுகிறவனுக்கு வேறாயிருக்கும், — நீ யென்றன் மனை யென்ற வெல் லாம் நின்னில்வேறாகும் என்னில் - நீ பெண்டிர் என்மாடு என்னு டைமை என்கிற இவையெல்லாமப்படியே யுனக்கும் வேறாயிருக் கும் என்னில்? — நீங்கிடா இவையிங்கென்னில் - அவைபோல இவையெல்லாம் என்னைவிட்டு நீங்காதென்று நீ சொல்லில்? — உன்னின்வாங்கி நீயா முங்காமயிருக்கவுங்காண்டி - உன்னுடைய கா யமுநீயாயிருக்கிற வுகிரு மயிரு முதிர்ந்து போகவுங் காண்கிறு யாகலால் இவையெல்லாம் நீயல்லவென் றறிவாயாக.

இதனுற் சொல்லியது, சரீரத்துக்கு வேறாயிருப்ப தொரு ஆன்மா வில்லையென்று சொல்ல, பலபிரகாரத்தாலும் சரீரத்து க்கு வேறாயிருப்பதொரு ஆன்மா வுண்டென்னு முறைமையைய் திவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீ என்றன் மனையென்றவெல்லா நினைவின் வேறாகும்-என்பதி என்மனைவி என அபேதமாய்வழங்கி வந்தனவெல்லாம் உனக்குவேறாதல் கண்டாற்போல,—என்னுடல் பொறி பிராணன் கரண மென்னுமாவெனாக்கா ளிதனின் வேறாகும்-உனதனாகிய உடல்பொறி பிராணன் கரணங்களைத் தனித்தனி யென்தென்று மயங்கி முன்னோர்ந்த பாசவுணர்வை யென்னுணர்வென்றும அபேதமாகக் கூறிக்கொண்டிட்டவைகளின் வேறாய் நிற்றிகாண்,—இவையிங்கெனனின் நீங்கிட்டா வென்னின் - பதி மனைவி முதலியபுறப் பொருள்களை யென்னின் வேறாதல்கூடும், உடல் பொருள் முதலியவை யென்னின் விடுபட்டுவதின்றென்னின்?— உன்னின்வேறாகுகியா முகிர்மயிர் முகவுங்காணடி - உன்னுடையனவாகிய பேதமாய் என்தென்று வழங்கப்பட்டு நகமயிர்முதலிய சில நீங்கப்படுதலா விவ்வாறு மானமா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ஃஃ—

இதுவுமது.

பொன்னணி யாடைமாலை போதமே லானபோ
திங், கென்னணி யாதென்றன்னி யிருந்தனை பிரிந்
தபோது, நின்னணி நீயுமல்லை யாயினை காயநின்னி, ன
ன்னிய மாகுமுன்னை யயிர்ந்துநீ பிரிந்துபாரே. (௨௧)

(இ-ள்.) பொன் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வாபரணமு மணியாம், அஃதெழுதப்பட்ட வாடையும் கல்மா

டைமாலை போது மேலான போது	லையினையும் மணம்பொருந்திய பூவினையுந் தரித்திருந்தபொழுது,
இது தென்னணி யானென்றுனை யிருந்தனை	இவ்விடத்தி லுன்னைத்தரித்த தென்னுடைய வாபரணமென்று மதுமாலையென்று நினைந்து நீதானே வேறொன்றையும் விசாரித்தா யில்லை காண்.
பிரிந்தபோது நினைவுளி நீபுலம்பாயின	நீ பூணப்பட்ட விவைகளெல்லாத்தையும் வாங்கிக்கட்டிவைத்தபோது நீ பங்கவணி யல்லவாய் விட்டாயாகையா லுவமித்துச் சொல்லிபது
காயநின்னில னவியமாரும	அதுபோல உன்னுடைய தேகமு முனக்கு வேறாயிருக்குமாகையால்.
உன்னையறிந்து நீ பிரிந்தபாரே வாயாக எ-று	இப்படியாயிருந்ததென் றுன்னுடைய வுண்மையையறிந்து இந்தத் தேகத்துக்கு வேறாகவோராணமாவுன்னென்று திரிசனப் பி (உசு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலு மதற்கேயுதாரணம்.

பொன்னாற் சமைக்கப்பட்ட வாபரணங்கள் பட்டுமுதலாகிய வாடைகள் சந்தனம் பூமாலை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருந்த பொழுது என்னுடைய வாபரணாதிகளென்றும் யானிதற்குடையனென்று மிருந்தாயே! அதை யொருவர் கொண்டுபோக வந்து வுன்னுடைய உடைமையு மல்லாமல் நீ யதற்குடையவனுமல்ல வானாயே! அவ்வாறு தேகம் நீயல்ல உனக்கன்னி

யமாகு மென்பதை யறிந்து, தேகேந்திரியாதிகளைப் பிரிந்து நின்
றன்னுடைய வுண்மைதனை யறிவாயாக வென்ற திதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதனுரை

சுவசம்வேதனப் பிரத்தியக்ஷத்தினுல் உன்னைச் சித்துருப
மு மறிந்து பிரிந்து சரீரத்தைச் சடரூபமாகப் பாரே
மற்றவைவெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்றல், இராகுவின
தலை யென்றாற்போலச் சிறுபான்மை வழக்க மாதலினறிப்
பெரும்பாலும் யானென்றியாரும் வழங்குக்காணடலின், அவற்
றை யபேதப்படுத்திப் பகருத்தா லென்னென்றான் மெய்ப்படுத்த அ
ந்நிகல முதலியவற்றை யவ்வா றென தென்றல்போல அறிந்து
பிரிந்து பாராத மடமையே பிறிதறென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

நீயு முடல்வேறு நீ வேறு வென்னு முறைமையை விசா
ரித்துப் பாரத்து அறிவென்று அருளிச்செய்கிறார்.

பொன்னணியாடைமாலை போதமே லானபோது-பொன்னு
லே செய்யப்பட்ட ஆபரணமும் புடவையும் மாலையும் பூக்களும்

நீ யணியப்பட்டபோது,—நீ யிங்கெனன்னணி யானென்றுன்னியிருந்தனை - இவ்விடத்திலே என்னுடைய வாபரணமென்றும் யானென்றும் நினைத்திருந்தாய்,—பிரிந்தபோது நின்னணி நீயுமல்லவாயின - அவையிரண்டையும் வாங்கினபோது நீ யணியப்பட்ட வாபரண முதலானவை யெல்லாம் நீ யல்லவாய் விட்டது அது போல,—காயநின்னி லந்நியமாகும் - தேகமும் உனக்கு வேறாயிருக்கும் —உன்னையறிந்து நீபிரிந்தபாரோ - ஆகையா லுன்னுடைய வுண்மையை யறிந்து இவையிரண்டையும் நீங்கி நின்று காண்பாயாக.

முன்னின்ற திருவிருத்தமும் இதுவும் உலகாயதனை இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௩-சூ, ௨-வெ, "என்னுடைய தென்றலின், தன்கலா தன்னைச்சார் லாக்கை - யெனதென்று, மெய்யறிவென்று முறைத்தற் கறிகாவலுன்னில்லை வேறுமுணர்" என்றும், பரபக்ஷம் அவன் மதம் ௧௧-செ, "காயத்தின் குணம் தன்றிக் கவுட்காணமா வுண்டாயின், மாயத்திற சொல்லிடாதே மனமுத லாறினுக்கும், தேயத்த தாக வேண்டுமன்றியே நிகழ்த்துமுன்னை, தேயத்தின் முமற்கெம் பெல்லைசெப்புவோர் செய்தியாமே" என்றும், அவனமறுப்பு-௬ா-செ "அறிவுபூதம தென்னில்வேறு பூதத்தறிந்தனை கண்டிலந்து - செறிவுதானுடலத்தெனிற்சவ மானபோதுடல் சேருமோ - குறிகொளா துடல் வாயுவானது கூடிடாமையினென்னில் நீ - பிறிதராதுயிர் நிறகஞான முறக்கமென்பிற வாததே" என்னுமதவ கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பொன்னாலே செய்யப்பட்ட வாபரண முதலானவையிரண்டைத் தன்னுடைய சரீரத்திலே தரித்துக்கொண்டிருந்த அவை தானாயிருந்தும் அவையிரண்டைக் கழற்றினபோது அவை தனக்கு வேறாயிருந்த தன்மைபோலச் சரீ

ரத்தையும் தன்னையும் விசாரித்துப் பார்த்தவிடத்துச் சரீரமுந் தனக்கு வேறாயிருக்குமென்னு முண்மை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பொன்னணி யாடைமாலை போதமேலானபோது-பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களாடைகண மாலைகள் பூக்கள் முதலிய புறப்பொருள்களை யணிந்தபோது,—இங்கென்னணியாமென்னுன்னியிருந்தனை - இவ்விடத்து என்னணியாமென் றபேதம்பற்றிய கருத்தா லினைந்திருந்த நீ,—நின்னணி நின்னின் பிரிந்தபோது நீயுமல்லவாயினை-நின்னா லணியப்பட்ட புறப்பொருள்களாகிய வணிகள் முதலாயின நீங்கியபோது உனக்கு அன்னியமாய் நீயல்லவாயின போல,—காயமென்னி லன்னியமாகும் - உடல்பொறி முதலியவைத்து மன்னியமாயிருக்கின்ற,—உன்னையறிந்து நீ பிரிந்து பாரே-உனதுண்மையை யறிந்து நீயிவற்றை நீங்கினை யறிவாயாக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்.

உடலியா னல்லேனிந்த வுணர்வியா னல்லவான,
கடனியா தென்னின்வேறு கண்டுணர் வென்னதென்
கை, யிடரிலா வென்றனுண்மை யென்றபோ தான்மா
வேறே, இடனதா வுரைவேறு கண்டிடார் செப்ப
லேகாண். (உஎ)

(இ-ள்.) உடலி இத்தசரீர நானல்லவென்ற தொக்கும் யானல்லே னறிவென்ற வறிவுகள் நானல்லவென்று நீ

விந்தவுணர்வியானல்லவான கடவியாதென்னின	சொல்லிய தேககாரணந்தானென்று கேட்கிறாயாகில்
வேறு சகைதினாவென்னனெனைக	ஏனைநடப்பதறிவென்று நீ இடமாக வெப்படிச் சொல்லுகிறாய் வேறென்றறிவாயாக
இடரிவா டெனறு ஞானமா வென்றபோதா னமா வேறே	சுத்தாதிவாசவினை வாராய, இப்பொழு தொருத்தர் தொடர்புடைய வானமாவென்று நானமாவேறு சொன்னவன வேறு அவ்வேகானை
இடனசாவுயிரைவேறு கண்டோர் செப்பலோ காண.	அப்படி யென்றுடைய வானமாவென்று சொல்லுகிறவர்கள் ஞானசாரியருவே ஞானதீக்ஷை செய்யப்பட்டானம சரீரமப்படாத பேதைகளா சொல்லுகிற தொழிக ஞானமாகிறுணர்வை நன்றாக வறிந்தவாக ளென்றுமாவென்று சொல்லாகள் காண எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—|—o—

மேல் தேகேந்திரியம் அந்தக்கரணங்களைப் பிரிந்து பார்த்து இவைகளானல்லவென்றும், இவைகளை யறியப்பட்ட விஞ்ஞானமே யானமாவென்ன, விஞ்ஞானமு மானமா வல்லவென்பதனைத் தருதல்

உடலியானல்லே விந்தவுணர்வியா னல்லவான கடவியாதென்னில் - இந்த தேகேந்திரியங்கள் நானல்ல வென்பதறிக்

தேன்; இப்படியறியப்பட்ட அறிவே நான், இதை நானல்லவெ ன முறைமை யெவ்வாறென்னில்?—வேறு கண்டேனாவென்ன தென்கை-அந்தக்கரணாதிகளை யெல்லாங் கண்ட தென்னறிவெ ன்கையால், உன்றுதென்ற தனக்கேயுரும்—இடரிலா யென்ற ஞான்மா வென்றபோ தானமாயேனோ—மகாத்மாவே! என்னு டைய ஆன்மா வென்றபொழுது ஆன்மா வேறாயானோ வென் னில்?—இடரிலா யுயிரைவேறு கண்டோர் செப்பிலேகாண்— சாக்ஷாத்காரமாக ஆன்ம தரிசனம் பண்ணாதபோதா னிவ்வாறு சொல்வது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

மேலைக்கே வரப்புறத்தியுன் றதிலா

உடலியானல்லேன் - நீர் சொல்லிய முறைமையிற் சரீரே ந்திரியங்கள் நானன்று,—

இந்த உணர்வு யானல்லவென்ற கட்டியாதெனவில்- அறிவு இருவிதம், நிருவிகற்ப மென்றும் சவிகற்ப மென்றும். அவற் றுள்—

நிருவிகற்பம், ஆன்ம சொரூபத்தினை யறிகின்ற தறிவாய்ப் பி ன்னமின்றியிருப்ப தென்று நிருவிகற்பமாவுரைத்த புத்தி விருத்தி பின்னமின்றியிருப்ப தென்று புத்திவிருத்தி ஞான ஞ சித்சத்தி விருத்தியிற் பிரதிபிம்ப நானல்லாதிருந்தாலும் சித் த்தி விருத்தியாகிய ஞானம் நானல்லவாகியமுறைமை யேதெ ன்று நீசொல்லின்?

வேறு கண்டேனா- உடலையுடையனென் றும் பிரிவு கூறி,—

உணர்வென்ன தென்கை - அறிவென்னதென்பது, ஆத லால், அறிவு நானென்பது கூடாது. சத்தி, சத்திமத்தொழிற்

பேதம் பிரிப்பின்றி யுள்ளுணவென்று சான்றோர் சாற்றுதலா
ல், இப்படி நீர் சொல்லிய?

இடரிலா வென்றனுளமா வென்றபோ தானமாவேறே-
வேறன்று அதுபோல் அறிவு வேறன்று சத்தியம், நீ சாற்றிய
து வேறல்லவென்பது?

இடன்தா யுயிரை வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - நி
ச்சிதமாயத் தற்பொருளறிவாய்த் தன்மியாகிய ஆன்மாவைப்
பிறபொருளறிவாகிய தன்மமாகிய சிற்சத்தியினின்றும் பிரி
வின்றிப் பிரித்தறியாதார் அபேதமாயப் பேசுவர்காண்.

என்றன் என்பதற்குப் பொருள், பிறபொருளறிவாகி
ய சிற்சத்திரூப தன்மமாகில், ஆன்மா என்பதற்குப் பொருள்
தற்பொருளறிவாகிய சத்திமத்தரூப தன்மி

என்றன் என்பதற்குப் பொருள் தன்மி லக்ஷியமாகில், ஆ
ன்மா வென்பதற்குப் பொருள் தன்ம லக்ஷணம

தற்பொருளறிவாகிய தன்மியும், பிறபொருளறிவாகிய
தன்மமும், ஒன்றுக்கொன்று அது தானே யிது தானும், இது
தானே யதுதானும் இருக்கலாற் புறம்பிறப் பிரிக்கும் பேதமி
ல்லாம லிருந்தாலும், உள்ளே பிரியாமற் பிரிக்கும் பேத முண்
டென்று பெரியோர் பேசுவார்கள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

ஆன்மாவை யென்னென்றல் வேறாகக் காணுங் கருத்தின்றி
இராகுவின்து தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறுபா
ன்மை வழக்காகலின், அஃதபேதம்பற்றிய வழக்கென்வமையு
ம்; விஞ்ஞானமய கோச மானந்தமய கோசங்களை யென்கெ
ன்றல் ஏனைக்கோசங்கள் போல வேறாகக்காணுங் கருத்தால்

எல்லாராலும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காதலின், அஃதுபோல் அப்பேதம் பற்றிய வழக்கின்மையாமையின், அவையுமேனையபோல உயிரின் வேறாயாமென்பதாம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே, இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோச முயிரின் வேறாதலுமதனாற் கொள்ளப்படும்.

உணர்வென்னன்றென்னை வேறுகண்டாகலான் இந்தவுணர்வு யானல்லவான் கட்டென்னைக் கூட்டுக

கண்டாரென்பது முற்றெச்சம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்தச் சரீரம் நானல்லவென்பது மன்றிச் சரீரத்திலே நின்று அறிகிறவறிவு நானல்லவென்றதெப்படியென்றவனை மறுத்து அருளிச்செய்கிறார்

உடலியானல்லே னிந்த வுணர்வுயானல்லவான உடலியானென்னில்-இந்த தேகந்தான் நானல்ல, இந்த தேகத்திலே நின்று அறிகிறவறிவும் நானல்லவான முறைமையை யெப்படியென்னில்?—வேறு கண்டேனா யென்னுதென்னை - என்னுடைய வறிவென்று நீ வேறாக வனுபவித்துக் கண்டு சொல்லுகையாலே,—இடரிலா யென்றனுமா யென்றபோ தானமாவேறு - துயரமில்லாதவனே! என்னுடைய வான்மா வென்றபோது நானென்றும் ஆன்மாவென்றும் வேறுண்டோ? எல்லாமுந் த வான்மா தன்னைக் காணும் இத்தமயக்கம்,— இடர்தாவுமிவைவேறு கண்டோர் செப்பலேகாண - உண்மையாக வான்மாவைப் பிரித்துக் காணமாட்டாதவர்கள் சொல்லுகிற வார்த்தைகாண் நீ சொல்லுகிறது.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, சரீர மான்மாவல்லவாயின் இந்த வறிவு மான்மா வல்லவோ வென்னின், என்னறிவு என்கையால் அறிவு மான்மாவல்ல வென்றும், என்ஞானமென்றால் அது கொண்டு அவனுக்கு வேறென்று நீ சொன்னது ஞானமாகிய குணமை தரிசனப்படாதவர்கள் சொல்லுகிற வாதத்தைக் கொண்டு என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இடரிலா வென்றானன்மா வென்றபோ தான்மா வேறே-ஞானமாகை குற்றமில்லாத வென்னுடைய ஆன்மா வென்ற போதுடல்வேறு ஆன்மாவேறு ஆனதாகவு மென்னதென்றல்;—இடந்தா யுயிரைவேறு கண்டிடார் செப்பலேகாண் - உறுதியாக வுயிரைவேறாகக்காணுங் கருத்தின்றி யிராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒருசாரார் கூறும் சிறப்பான்கூம வழக்காகவின், அஃதேட்டம் பற்றிய வழக்கென அன்றியும்,—இத்தவுணர்வுபானல்லவான கடவியா தெனின் - இந்தவிருஞான மயகோசம் அனந்தமயகோசங்களை யானல்லேனாகிய முறைமை யாதெனின்?— உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டு - இவவிருவகைக் கோசங்களை பென்றொன்றல் ஏனைக்கோசங்கள் போல வேறாகக் காணுங் கருத்தால் எல்லாராலும் வழங்கப்படும பெருபான்மை வழக்காகலின் அஃதுபோல பேதம்பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும்,—உடலியானல்லன் வேறு-உடல்பொறி முதலியனபோல உயிரின்வேறேயா மெனபதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலுமவனைப்பார்த்து நன்மட்டல்லகாண், அறிவில்
லாதார் சொல்லிப்படியுஞ் சொல்லுவோர்களென்று
மோசங் கொண்டாட்ட முன்னார்த்து நகிரு

புத்தியை மனமென்று மனமதைப் புத்தியென்று
ஞ், சித்தத்தைச் சிவமென்றுஞ் சிவனைச்சித்தமென
று, முத்தனை யான்மாவென்று மான்மாவை முத்தனெ
ன்றும், வத்தியிற் மெனதுனைமா வென்றது மறவேனா
னைநகராணா (உ௭)

(இ-ள்) புத்தி ஒரிடத்திலே புத்தியைமனமென்றும் ம
யை மனமெ னமதைப் புத்தியென்றும், அம்மனத்தைத் தேர
ன்றும் ிடத்திலே புத்தியென்றும்

சித்தத்தைச் சி ஒரிடத்திலே சித்தத்தை யான்மாவென்
வமென்றும் றும்

சிவனைச் சித் ஒரிடத்திலே யவ்வான்மாவைச் சித்த
தமென்றும் மென்றும்

முத்தனை யா காரணங்களுக்கெல்லாம் பரமகாரண
ன்மா வென்றும் னாகிய சிவனை யோரிடத்திலே யான்மாவெ
ன்றும்.

ஆன்மாவை மு அவ்வான்மாவை யோரிடத்திலே சிவனெ
த்த னென்றும் ன்றும்.

வத்திம் இப்படியோர வத்தரங்களிலே யுபசார
மாகவுஞ் சொல்லப் படுங்காண்.

என்றனுன்மா என்னுடைய வான்மாவென்றுஞ் முத்தி

வென்றது மற் றதுமதிபேதத்தால் வேறே யொருபொருளென்றுரைக்கக் காரண எ-று.
ண.

இஃதன்றிப் பாரத்தது மவதாரப்பெயர்க ளாகச் சொல்லும் அஃதாவது தற்காலோசித மானபொருளைக் கிருக்கிற ஞானம் புத்தியெனப்பெறும், மேலவரப்பட்டுற பொருள்களை யறிகிறவறிவு மதியெனப்பெறும், யாதாமொருவன் முன்சொன்ன காரியங்களை மறியுமறிவு மிருதியெனப் பெறும், முக்காலத்திலுண்டாய வியாபாரத்தை யறியாநிற்கிற வறிவு பிரஞ்ஞையெனப் பெறும், இந்தப்பிரஞ்ஞைதானே முக்காலத்து மறிவு மிருந்திருந்தால் லதற் கறிவு பிரதிபை யெனப்பெறு மெனவறிக (உஅ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

என்னறிவென்று சொன்னது விஞ்ஞானத்தைக்காண் என்ஞானமா மென்றது தன்னைச் சொன்னதன்று, பரமாணமல்லவை யென்பது மேலுணர்த்துதல்

புத்தியை மனமென்றும் - இது காரணலக்ஷணை அஃதாவது? காரியகாரண பேதோபசாரத்தினாலே காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறினது,—மனமும் புத்தியென்றும் - இது காரியலக்ஷணை. அஃதாவது? காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறியது,— சித்தத்தைச் சீவனென்றும் - இது சமீபலக்ஷணை அஃதாவது? கங்கைக்கரையிலே யிருக்கிற பேரைக் கங்கையிலே யிருக்கிறார்களென்று சொல்லுவதுபோல,— சீவனைச் சித்தமென்றும் - இது * தர்மானுகிருதி லக்ஷணை. அஃதாவது குணவத்தைச் செலுத்துதலையினு லாதிசத்தியைப் பரசமென்றது போ

ல —முந்தனையான்மாவென்றும் - இது அங்காங்கி லக்ஷணை,— ஆன்மாவை முந்தனென்றும் - இது ஆதாரலக்ஷணை. அஃதாவது † மஞ்சா ‡ குரோசந்தி யென்றதுபோல,—வந்திடு-ஆகையா லிவைகள் முக்யார்த்தமுமல்ல கௌணார்த்தமுமல்ல, § லாக்ஷணிகார்த்தமாக விவ்வாறு வரும்

ததுக்தம் ஶ்ரீமத்பௌஷ்கரே — அயமேவ காரணே கா வ்ருத்திஸ்ஸீமெ வொபகாரகே । யதோக்தா நக்ஷத்ரேஶ்வதி லக்ஷணாம் ஸம்ஸ்ரயோஜநா॥ இதி.

அங்காங்கி யென்றது ஆதிபத சத்தியால் கூறப்பட்டது என்றதுஆன்மாவென்றது பரமேஸ்வரனைக்காண-என்னுடைய ஆன்மாவென்றது ஏகதேசியான ரெதுகளுக்கும் பிராணனாய் நின்ற பரமான்மாவைக் காண இந்தயத்தைத் தொட்டு நானென்கிறபொழுது அந்த இருதயவாசியாயிருக்கிற சீவான்மாவானதுபோல என்னுடைய ஆன்மாவென்றது சீவான்மாவினிலே அந்தர்யாமியாய் நின்று பரமான்மாவையே எனறிக்க பொருள்

* கர்மாநுவிருத்தி-கருமத்தை பொருந்தல், † மஞ்சா-கட்டில், ‡ குரோசந்தி - கூப்பிடுகிறது § லாக்ஷணிகம்-லக்ஷணையால் வந்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அதுவனறியுமவ்விடத்து ஞானமா வென்றது இலக்கணையி னாலே பினைப்பொருளுமாமென்று பேசுகின்றார்.

புத்தியை மனமென்றும் - காரியலக்கணையினாலே புத்தியை மனமென்றும்,— மனமது புத்தி யென்றும் - காரணலக்க

லையிலே மனத்தைப் புத்தியென்றும்,— சிந்தையைச் சீவனென்றும் - உபகார லக்கணையிலே சித்தத்தை யான்மாவென்றும்,— சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சமீப லக்கணையிலே ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும்,— முந்தனை யான்மா வென்றும் - உபகாரலக்கணையிலே சிவனைச் சீவனென்றும்,— ஆன்மாவை முந்தனென்றும் - தன்மானுசிருதி லக்கணையிலே சீவனைச் சிவனென்றும்,— வந்திடும் - இலக்கணைகளிலே பொருளுரைக்கப்படும் ஆதலால்,— என்ற ஞான்மாவென்றது மற்றொன்றைக்காண் - ஆன்மோபகாரகராயிருக்கின்ற சிவனைக் காண்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அல்லதூஉம், உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு என்றனான்மாவென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்மேருடியையுடைய பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமாகலான், அவ்வழக்குப்பற்றி நிலைகருத்து நிரம்புமாறில்லையென்பதாம்

ஆகலானவ்வழக்குப்பற்றி நிலைகருத்து நிரம்புமாறில்லையென்பது குறிப்பெச்சம்

அவ்வாறாகுபெயராய்ஆண்டாண்டு வருதலை பெயர்த்துக்காட்டுவார், புத்தியை மனமென்று மனத்தை புத்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென்று முந்தனையான்மாவென்று மான்மாவை முந்தனென்றும் வந்திடுமென்றார்.

ஏனைமூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக் கொண்டு விஞ்ஞானமயகோச மானந்தமயகோச மிரண்டும் முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றையின்னனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு

இவைநானகு செய்யுளாலும உலகவழக்கினவைத தனா தது மேலது வலியுறுததபபடடது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o-

இப்படி யெனனுடைய வானமாவெனறது யானல்ல வென்ற ெபபடியெனறு கேடடவனுககு, இபபடியென றருளிச செயகிறா

புததியைமனமெனறும - புததியை மனமெனறும்,—மனமது புததியெனறும - மனததைப புததியெனறும,—சிததையைச சிவனெனறும - சிததததை யானமாவெனறும,—சிவனை சசிததையெனறும - ஆனமாவைச சிததமெனறும,— முததனை யானமாவெனறும - பரமேசுவர னானமாவெனறும,— ஆனமாவை முததனெனறும - ஆனமாவைப பரமேசுவரனெனறும,—வநதிடும - ஒவோரவதாரததிலே இபபடிச சொல்லபபடும.—எனறனனமா வெனறது மறறொனறைக காண - எனனுடைய ஆனமாவெனறு நீசொலலுகிறது வேறேயுனககுப பிராணனாயிருககிற பொருளைக காண

இதனாற் சொலலியது, அநதககரணஙகளையு மவையிற்றுககுப் பிராணனாய்நிறகிற வானமாவையும ஆனமாவுககுப பிராணனாய் நிறகிற பரமேசுவரனையும ஒவோ ரவதாரஙகளிலே ஒனறை யொனறாகச சொலலபபடுமெனனு முறைமை யறிவித்தது.

'எனனுடல்' 'பொனனனி' 'உடலியான' 'புததியை' ஆககாலு திருவிருததமும உலகாயதன.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

புந்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புந்தியென்றும் - ஒவ்வோரிடங்களிற் புந்தியை மனமென்றும் மனத்தைப் புத்தியென்றும் —சிந்தையைச் சீவனென்றும் சீவனைச் சிந்தையென்றும் - சித்தத்தை யான்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சித்தமென்றும்,—மூர்த்தியை யான்மாவென்றும் ஆன்மாவை மூர்த்தமென்றும் வந்திடும் - காரணங்கட்கெல்லாம் பரமகாரணனாகிய சிவனை யான்மாவென்றும் ஆன்மாவைச் சிவனென்றும் இங்ஙனமொவ்வோரிடங்களிலுபசாரமாகக் கூறப்படும் —என்றஞான மாவென்றது மற்றொன்றைக் காண் - அல்லதூஉ முள்ளவாறு நோக்குவார்க்கென்ற ஞானமாவென்னும் வழக்கில், ஆன்மாவென்றது தன்னோ டியைபுடைய பிறிதொன்றன்மே லாகுபெயராய் நின்றதுமாகலான் வழக்குப்பற்றி நினைக்கருத்து நிரம்புமாறு இல்லையென்பதாம்.

ஏனை மூன்றுவகைக் கோசமாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோச மானந்தமயகோச மிரண்டு முறையே சீவான்மாவும் பரமான்மாவு மென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டவற்றையிங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்குசெய்யுளானு முலகவழக்கினைத் துணைத்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய புத்தியாதி, ஆன்மாவைப் பொருந்திக்
காரியப்படுத்துகையா லான்மாவென்பதற்
கு திட்டாந்தமிட்டுணர்த்துகிறார்.

அறிவுடல் சிந்தையான்மா வன்றலா லான்மா
வென்ப, வெறிசுடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தையும் விள
க்கென்றபோல், பொறிபுலன கரணமெல்லாம புல
பபடும் பேதமாகிப, பிறிதரா தறிவதானமா வறிபொ
ருள பின்னமாமே (௨௯)

(இ-ள) அறிவுடல் சிந்தையான்மா வன்றலா லான்மாவென்பா	இந்திரியங்கள சரீரங்கள அந்தக்கரணங்கள இவைபொருந்திக் காரியப்படுத்துமதொழிந்து இவைகளுக்கு ஆன்மா வென்னும் பெயரெப்படிப் பொருந்துமென்று சொல்லின? அவைகளைக் கலந்து நின்ற வைக்கியத்தினாலே ஆன்மாவென்று சொல்லுவார்கள் காண அஃதெனபோல வெனனில?
எறிசுடா விளக்கிருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றுபோல்	பிரகாசமவிட்டு விளங்காநின்ற விளக்கிற்காதாரமாகிய தானத்தையும விளக்கென்றுபசாரத்தாற கூறுவதுபோல ஆயினவவிரண்டு மொன்றுமோ வெனனில்? அன்று
பொறிபுலன கரணமெல்லாம புலபபடும பேதமாகி	இந்திரிய விஷய மந்தக்கரண முதலானவைகளெல்லா மானமாவுக்கு வேறாய் நின்று காரியப்படும ஆன்மாவிவைகளுக்குப் பின்னமாய நின்று காரியப்படுத்துமோ வெனனில ?
பிறிதரா தறிவதானமா	ஆன்மா விவைகளைப் பிரியாமனின்று பிரபோசனங்களைக் கொள்ளுவன அறிவானுமறியப்படும பொருளுமொன்றேவெனனில்?
அறிபொருள் பின்னமாமே.	இவனு லறியப்பட்ட பொருளகளெல்லாமிவனுக்கன்னியமா யிருக்குங்காண எ-று.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும் தேகாதி விஞ்ஞானபரியந்த மான்மா பொருந்தி நிற்கையால் ஐக்கியத்தி னவைகளை யான்மாவென்ப தொழிந்து அவைக ளான்மா வல்லவென்ப துணர்த்துதல்.

அறிவுடல் சிந்தையான்மா வன்றலா லான்மாவென்பனெறிசுடா விளக்கிருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல் - விஞ்ஞானானந்த மயமாகிய காரண சரீரத்தையும் மனோமயமாகிய சூக்ஷும சரீரத்தையும் அன்னமயம் பிராணமயமாகிய ஸ்தூல சரீரத்தையும் ஆன்மா பொருந்தி யிருக்கையால் அவைகளையும் ஆன்மாவென்று சொல்லுவார்கள் அதெவ்வாறெனில்? மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய விளக்கிருக்குந் தகளியை விளக்கென்றாற்போல் —பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புலப்படும் பேதமாகி யறிபொருள் பின்னமாமே - (பேதமாகி யென்றபதம் நடுநிலைத் தீபம்) விஷயங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும், எல்லாமென்னவே விஞ்ஞானேச்சாப் பிரயத்தினங்களும், ஆன்மாவுக் கன்யமாகவே விஷயீகரிக்கப்படும் அன்யமாக வறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவுக் கன்யமே பொழிய ஸ்வரூபமல்ல ஆகில் சிவன் * ஞேயமும், ஆன்மா † ஞாதாவுமென்னும் பொழுது, சிவனுக்கு மான்மாவுக்கும் சாக்ஷாத் அன்யமேயெனில்?—பிறிதரா தறிவ தான்மா - ஆன்மா சிவனைப் பிறிவறவே யறியும் அதெவ்வாறெனில்? ஜிஹ்வையானது தன்னிடத்திலுள்ள ரசத்தைத் தானநந்யமாகவே யநுபவிக்குமாபோல

* ஞேயம் - அறியத்தக்கது, † ஞாதா-அறிகிறவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

திரும்ப உபகாரியோபகாரகாதே யாதார விலக்கணங்களினாலே அறிவுமுதலாகியவை யான்மாவென்று சொல்லப்படுமென்று சொல்லுகின்றார்

அறிவு- இந்திரியம், புத்தி விருத்திப் பிரகாசமுமாம்—உடல்-தூலசரீரம்,—சிந்தை-சித்தம், அகங்காரமெனப்படு மகங்காராதிகளுமாம் இவைகள்,—ஆன்மா அன்றதலால்- பொருந்துதலால், அவைகளை ஆதாரலக்கணங்களினாலே,—ஆன்மாவென்பார் - அவரெனப்போலெனனில்?—எறிசுடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தையும்-தகளியையும்,—விளக்கென்றாற்போல,— பொறிபுலன் கரணமெல்லாம்-புறக்கரணமாகிய இந்திரியங்கள், சன்மமாகிய சத்தாதிவிடயங்கள், அந்தக்கரணமாகிய மனம் புத்தி யகங்காரங்கள் முதல் முற்றும்,—புலப்படும்பேதமாகி-ஆன்மாவுக்கன்னியமாயும் ஒன்றுக்கொன்று வேறாயுமறியப்படும்—பிறிதராதறிவு தானமா-வியாபித்து அறியப்படும் பொருளைக்காண்டதுஉயிர்— அறிபொருள் பின்னமாமே - அறியப்படும் பொறி முதலியன கன்மமாதலால் இதனைக் கரணமாக அறியுங் கர்த்தாவுக்கு வேறுதானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவின் வேறாகிய வவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மாவென வுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம் விளக்கேந்து தகழியை விளக்கென்றாற்போலத் தானியாகு பெயராதற்குரிய வியைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லை யாகலால், அவை யெல்லாவற்றினுங் கண்ணு

ம் அபேதமாய்ப் பிரிவின்றி யறிவதாகிய வான்மா அவற்றிற்கு வேறென்பதாம்.

அறிவுடல் சினைகையென்றதும் பொறிபுலன் கரணமென்றதும் உபலக்கணம்.

எல்லாவற்றினசண ணெனனும் ஏழாவதும் அறிபொருட்கெனனும் நான்காவதும் விகாரத்தகாற் றுருக்கள்.

அபேதமாகிப் பிரிதாரென்றது "ஞான திரோதகமாய மறைத்துக்கொடு நிற்றல்" என்றாற்போலக் கொள்க.

இதனானே ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்னு முபக்கிடத்திற்குத் தாற்பரியங்கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேலசேதனமாயிருக்கிற வந்தக்கரணங்களைச் சேதனமாயிருக்கிற வான்மாவாமென்று சொன்னதெப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அறிவுடல் சினைகடான்மா வன்றலா லான்மாவென்பா- தேகேந்திரிய வந்தக்கரணங்களை ஆன்மா பொருந்தி நிற்கையாலே அவையிற்றையும் ஆன்மாவென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள். அதெனபோலவெனில்?—எறிசுடர் விளக்கிருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல - விட்டு விளங்காநின்ற பிரகாசத்தையுடைய தீபமிருக்கிற விடத்தையும் தீபமென்று சொல்லுகிறாற்போல ஆனுலான்மாவும் தத்துவங்களும் தனித்தனியொன்று பட்டிருக்குமோவெனில்?—பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புலப்படும் பேதமாகி - இந்திரியங்கள் விஷயங்கள் அந்தக்கரணங்கள் இவையெல்லாம் ஆன்மா ஒருவிஷயத்தை யறியுமிடத்

து வேறறநின றறிவிடத்தும் வேறாய்நிற்கும்,—பிறிதொராதறிவ தானமா - இவைபிறவற்றைப் பிறியாமல் நின்று எல்லாத்தையு மறிகிறதானமா,—அறிபொருள பினனமாமே- இவனாலறியப்ப டடபொருளகளெல்லாம இவனுக கனனியமா யிருககும.

இதனாற சொல்லியது, அசேதனமாயிருககிற தததுவங்க ளும சேதனமாயிருககிற வானமாவுடனே பொருநதினால் அது வுஞ சேதனமா மெனபாகளெனறும,தணடு தகளி திரி நெய்யை ககூட்டி அதிலே தீபததைக கொளுதத அவையெல்லாம தீப மெனறாற போலத தததுவஙகளுடனே ஆனமா கூடி யதுவ துவாய் நினறு அறிநதாலும, அறியப்படட விஷயஙகளும ஆ னமாவும தனனில வேறாயிருககுமெனனு முறைமையு மறிவி ததது

சுப்பிரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

ஆனமா வறிவுடல் சிகைகயினை தலால் ஆனமாவெனபா-ஆ னமாவினவேறாகிய அவவைநதகோசஙகளை, யானமாவென வுப நிடதஙகள கூறியதும,—எறிசுடா விளககிருககு மிடததையுமி டமெனறாறபோல - விளககுத தகளியை விளககெனறாறபோ லத தானியாகுபெயராதறகுரிய விசைபுடைறறியே யனறிப் பி றிதிலலை யாகலான,—பொறிபுலன கரணமெலலாம புலபபடும பேதமாகி - பொறிபுலன கரணமுதலிய வெல்லாவறறினகண ணு மறிபபபடு மபேதமாய்,—பிறிதொராதறிவதானமா - பிறித லினறி யறிவதாகிய ஆனமா,—அறிபொருள பினனமாமே-அறி யப்படும்பொருட்கு வேறெனபதாம.

இதனானே- ஐங்கோசங்களை யான்மாவென்று முபநிடத ங்களுக்குத் தாற்பரியம்கூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வானமா தானே யுணரவறன்றோ வெனில்? தனக்கெ னச் செயலில்லாமையாற் காத்தானின்றுணர்ந்த வுண ரவென்னத் தொகுத் துணர்த்துகின்றார்

கண்டுணர் புருடனன்றே கனவுகண் டொடுங்கிக் காயங், கொண்டிடும் வினையுமின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து, கண்டிடுங் கனவுஞ்சொல்லி யொடுக்கமுங் கரு திவேறு, பூண்டியும் வினையுமுற்றிய குணர்ந்திட வுண ராநிற்கும் (௯0)

(இ-ள்) கண்டுணர் புருடனன்றோ — இந்திரியாதிகளிலொன்றிவ யெல்லாத்தையுங் கண்டறிகிற வானமா சரீரத்துக்குப் பின்னன்றோ அஃதெவ்வண்ண மெனவில்?

கனவுகண்டொடுங்கி — நனவுக்கு வேறாகிய கனவினன்ணிணை யேற்று மாலைகூடவுங் கண்டப்பாலு மூலாதாரமளவு மொடுங்கி,

காய முண்டியும்வினையுமின்றிக் கிடந்துயிர்த்திட — அப்பொழுது சரீரமானது போகத்திற் புசிப்பாகிய விருவினைகளி னுச்சாகமின்றிக் கிடந்து முச்செறிய

உணர்ந்து — சிவன் கருவிகரணங்களைக் கூட்டிப் பிரேரிக்க வுணர்ந்த பின்பு சாக்கிராதீதனாய்,

கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி — சொப்பனத்திற் முன் காணப்பட்ட வியாபாரங்களெல்லாம நனவினகட் பிறர்க்குச்சொல்லி

ஒடுக்கமுங்கரு — பின்பந்தக் கனவுங்காணும லொடுங்கின
தி — முறைமையினையுங் குறித்து,
வேறாய் — பின் பதற்கு வேறாகிய சாக்கிராவத்தை
யைப் பொருந்தி
உண்டியும் வி — போகத்தினைப் புசிப்பதற்குச் சாக்கிரத்
னையுமுற்று — தையு முடையனாய்,
இங்குணாத்தி — இவ்விடத் தானமாவைச் சிவஞானாத்தி
ட வுணராநிற்கு — ட வவனு மிந்தச் சரீரத்துக் கன்னியனா யு
ம — ணரா நிற்பன்

இது முதல் மூன்று விருத்தத்துக்குச் சுபபிரயேதமென
வறிக (௩௦)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேல் பஞ்சாவஸ் *தாநுபூத ஞானமாமென்ப துணர்த்துதல்

கண்டோபுருடன் - சகலாவஸ்தையிலே ஞானேந்திரியங்களினாலே சத்தாதி விஷயங்களைக் கண்டு இது இவ்வாறென்றறிந்த புருஷனே,—வேறுகனவுகண்டு- இந்தச் இந்திரியங்களை வேறாகச் சொற்பனுவஸ்தையிலே பஞ்சவிஷயங்களையு மனுபவித்து,—ஒடுங்கியுயிர்த்துக் காயங்கிடந்திட -இந்தச் சொற்பனுவஸ்தா கருவிகளெல்லா முபாதியாகச் சுழுத்தி யவஸ்தையையடைந்து பிராணவாயு உச்வாச நிச்வாசத்தைப் பண்ண,—உண்டியும் வினையுமின்றி - தேகமானது பிரேதம்போலே கிடக்க ஞானேந்திரியங்களுக்கும் பிராணவாயுவுக்கும் போகமும் தேகத்துக்குச் சேஷ்டையுமற்றுக் கிடக்கும். ஆதலாற் றேகே

நதிரிய பிராணவாயுக்க ளானமாவல்ல ஆனமா வேறேயென்ன, இதற்குவாதி சுழுததியெனபது ஆனமநாசமே, † புநருத்தான மெனறது ஆதமாநதரோபததியே! பஞசாவஸ்தாநுசயூதனுகி நிததியனுக வோரானமா வில்லையெனனில்?— இவகுணாநது கணடுங் கனவுஞசொல்லி யொடுககமுஙகருதி வேறு யுணடியுமவிளையுமுற்று - இவவிடததுவிழித தெழுநதிருநது சொறபனுவஸதையிலே தான கணடதெல்லாஞ சொல்லிச் சுழுததியிலே சுகமாக நிததிரை பணணினேனெனறு சொல்லிப போகததையும புசிததுச சரீரசேஷடைகளையும பணணுகையினால் பஞசாவஸ்தாநுசயூத னுனமா ஆகில் ‡ அதீதாவஸதையை யடைநது ஞானககிரியைக ளறறிருநத ஆனமாவுககு புநருததான மெவவாறெனனில்? – உணாததிட வுணராநிற்கும - சகலாவஸதையிலே ஈஸ்வர சிறசததியானது கனமாநு குணமான சுகதுககஙகளை யெல்லாம புசிபபிததுச சொறபனு வஸதையிலே சூககுமதேக போகததையும புசிப்பிததத தூலசூககும தேகபோக ஏதுவான கனமம பரிபாகமல்லாம லிருககையால் சுழுததியை யடைவிதது மேல தூலசூககும தேகபோக ஏதுவான கனமபரிபாகாநு குணமாக ஆனமஞாநததைப்பிரகாசிப்பிகக, ஆனமஞாநமானது கரணேநதிரிய தவாரா விஷயங்களை யறியுமென றிதனபொருள

இதறகுச சமமதி சிவஞானபோதவசனம-ங-சூததிரத்திலே செழுகபபடடதே!

*அநுசயூதன-கலநதவன, † புநருததானம் - மறுபடியெழுதல். ‡ அதீதம - கடநத

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பெத்தான்மா முத்தான்மாவாக, முந்திக கருவிகளைக்கொண்டு சிவன் காண்பிக்கக் காண்பனென்று சாண்பிக்கின்றார்.

கண்டவாபுருடன் - சாக்கிராவத்தையிற் சத்தாதிபுலன்களையு முள்ளபடியறிந்த ஆன்மா,—வேறுகனவுகண்டு - சொப்பனாவத்தையில் நித்திராவசத்தினாலே அதுவென்றறியும் பொருளிதுவென்று தோற்ற, அப்படிமயங்கியறிந்து,—ஒடுங்கி-சுழுத்தியவத்தையிற் புறப்பொருளறிவின்றி ஆந்தர தேகமாத்திர வறிவாய்,—காயமுமடியும் வினையுமின்றிக்கிடந்துயிர்த்திட்டு—துரியாவத்தையிற் பிராணவாயுமாத்திர மியங்கச் சரீர புசிப்புத் தொழில்களின்றித் துயின்று சூக்கும வறிவாயும்,—உணர்ந்து - திரும்ப சாக்கிரத்திற் சுகமாய நான் நித்திரைபண்ணினேன் என்று துரியாதீதத்திற் சுகானுபவ ரூப வறிவைச் சூசிப்பித்து அறிந்து,—கண்டுங் கனவுஞ்சொல்லி - சொப்பனத்திற் றோற்றிய நடப்பைப் பிறர்க்குப்போதித்து,—ஒடுக்கமுங்கருதி - புறநினைவொன்று மின்றிச் சுகமாய் நித்திரைபண்ணினேனென்று சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதங்களைத் தூலருக்குஞ் சூக்கும கம்பிரகாரத்தினாலே சூசிப்பித்து,—வேறுயுமடியும் வினையுமுற்று - சொப்பனத்திற் றோற்றிய புசிப்புத்தொழில்களுக் கன்னியமாயப் புசிப்புத்தொழில்களைப் பெற்று,—இங்குணர்த்திட வுணராநிற்கும் - சாக்கிரத்திற் சிவன் தத்துவாதீத தேவதாத் துவாரத்தினாலே தத்துவங்களைச் சேட்டித் தறிவிக்க வறியாநிற்பன.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அன்னமயகோச முதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்றாக விட்டுவிட்டு அஞ்சவத்தைப்பட்டு விழித்தபின் அவை கூடிநின் றறிவிக்க, முறையே சொல்லியுங் கருதியு முண்டிவினையுறுதலா கிய மறுதலையின் வைத்தும், அங்ஙன மவத்தைப்பட்ட வாற றை அறியாநிற்கு மாகலால், இதனாலும் உயிரவற்றின் வேறெ னத் தெளியப்படு மென்பதாம்.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவு நிகழாமையால் அறிதற் கு அவை யேதுவாதல் பெறப்பட்டது.

ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை, அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதி யுணர்தற்பாலதாயிற்று.

சித்தமுஞ் செல்லாத வேலையிரண்டுங் கருதவும் வாரா மையின் மறுதலையின்வைத் துணர்தற்பாலவாயின.

உணர்கபி னென்றது உணர்கெனத் திரிந்துநின்றது.

உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன் மேற்று.

இதனானே அவத்தைப்படு மியல்பினைவைத் துணர்த்து மே லது வலியுறுத்தப் பட்டது.

'தோற்பாவை' என்பதுமுதல் இதனையுங் கூறியவாற் றான் மேலைச் சூத்திரத்தின் 'உற்றுச் செயிருறும்' என்பது முத லிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மாயாவாதி பரப்பிரமத்தின் சந்நிதியிலே யுடல் காரிய ப்படுமே யொழிந்து வேறொரு ஆன்மாவென்ப தொன்றில்லையெ ன்ன, மேலவனை மறுத்தருளிச் செய்கிறார்.

கண்டோர் புருடன் - எல்லாதனையுங் கண்டறிகிற்வான மா,—வேறுகனவுணவொடுங்கி - நனவுக்கு வேறான கனவுகளைப் பாலேபோ யொடுங்கி,நீசொன்ன பரப்பிரமத்தின சன்னிதி யெங்குமுண்டாயிருக்கவும்,—காயமுண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந்துயிர்த்திட - தேகமானது புசிப்பும் உறசாகமுமின்றிக் கிடந்து உஸ்வாச நிஸ்வாசஞ்செய்ய, அதனையும் அறி,—உணர்ந்து - மீளவுஞ் சாக்கிரத்தன்னுய,—கண்டுங் கனவுஞ்சொல்லி - காணப்பட்ட சொப்பனத்திலுண்டாகிய வினபத்துன்பங்களையுஞ் சொல்லி,—ஒடுக்கமுங்கருதி - காணப்பட்ட வவத்தையும் நினைத்து,—வேறாய-இவையிறனையுமவிட்டு,—உண்டியும் வினையுமுற்று - புசிப்பையு முற்சாகத்தையும் பொருந்தி,—இங்குணர்த்திடவுணராநிற்கும் - இவ்விடத்துண்டாகிய சுகதுக்கங்களையுங் காத்தாவறிந்து கூட்டப் புசியாநிற்பன

இங்ஙனஞ்சொல்லி வந்த முறைமைகளினாலே இந்தவுடலையும் பரப்பிரமத்தையுமன்றி ஓரான்மா வுண்டெனனுமதுங் கண்டுகொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் மாயாவாதி மறுப்பு "மன்னயக்காந்த மெனவுடல்பிரம - சன்னிதியளவிற் சலித்திடுமாயி - னகண்டிதஞ்சன்னிதி யலதிலதேவையு - நடந்திடவேண்டுங் கிடந்திடப்பெறாவே-காந்தத்திருமபுகட்டுனாப்பெறி லயஞ்-சேர்ந்திடற்குஞ் செயலதற்கிலதே "எனதும், சிவஞானபோதம் ௩-சூ,௫-வெ "கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டொடுக்கங்காணுதே-யுண்டிவினையின்றி யுயிர்த்தலால் - கண்டறியு,முள்ளமே வேறா பொடுங்கா துடனனனி, துளளதா முண்டிவினை யூண்" எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இனிச் சொல்லியது, பரப்பிரமத்தின் சன்னிதியிலேயுடல் காரியப்படுமெதொழிந்து ஆன்மா வில்லை யென்றவனை அனு

போகத்தாலே மறைத்து; ஆன்மா வுண்டென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

கனவுகண் டொடுங்கிக் காய முண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந்துயிர்த்திட வுணர்ந்து - அன்னமய கோசமுதலிய நான்கையு மோரோவொன்றாக விட்டுவிட் டடைந்தவத்தைப்பட்டு விழித்தபின்,—கண்டுவ கனவுஞ்சொல்லி - அவை கூடின்ற றிவிக்கு முறையே கண்டுமே கனவைச் சொல்லியும்,—ஒடுக்கமுங் கருதி - சுழுத்தியி லொடுக்கத்தினைக் கருதியுணர்ந்தும்,—வேறாயுண்டியும் வினையுமுற்று - துரிய துரியாதீதத்தி லுண்டிவினையுறுதலாகிய,—இதுகுணர்த்திட வுணராநிற்கும்-இவ்விடத்தின் மறுதலைப்பின்னவைத்து மங்ஙன மவத்தைப்பட்ட வாற்றை யறியாநிற்கு மாகலால்,—கண்டிலா புருடன்வேறு - இதனுணர்ந்து கண்டறியப்பட்ட வுயிரவற்றின் வேறென்றுத் தெளியப்படும்.

இதனுனே யவத்தைப்படு மியல்பினைத் துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

'தோற்பாவை' என்பதுமுதலித் துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச்சூத்திரத்தின் 'உற்றுச் செயற்றும்' என்பது முதலிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

——ஃ0ஃ——

ஆன்மாவுக் கொருத்த றறிவிக்க வேண்டுவதில்லை தா
னேயறியுமென் றவிகாரவாதி சொல்ல, அவன்
ஞக் கறியானென் றுணர்த்துகிறார்.

புருடனே யறிவனாகிற் பொறிபுல னாகிப் போதந்
தருவதென் னறிவுமாயா தனுகர ணாதிபற்றி, வருவதி
யநாதியாக மலத்தினின் மறைந்துநிற்ப, னருவனா யி
வற்றோடான்ம மமைச்சரோ டரையன்போலவன (௫௧)

(இ-ள்) புருடனே யறிவனாகில	அந்த வான்மா தானே யெல்லாத்தையு மறிவானாகானு மென்று நீ சொல்லில்?
பொறிபுல னாகிப் போதந் தருவ தென்ன	இந்திரிய விஷயங்களாலான மறிவு சத்தி யுண்டாவ தென்? சொல்லாய
அறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி வருவது	ஆன்மாக்கட்கு மாயாகாரியமாகிய தனுக ரணாதிகளைப் பற்றி யறிவுண்டாய திலபுகா ணுமென்று நீ சொல்லில்? அதற்குக் காரணம யானு சொல்லவாற கேட்பாயாக
இங்ஙநாதியா கமலத்தினின் மறைந்து நிற்பன ருவனாய்	இவ்விடத்தி லான்மாவானவ னநாதியே மலத்தினாலே மறைப்புண்டு நிற்கையால் இந்திரியாதிகளைக்கொண் டறிய வேண்டிற்றுக் காண் ஆயி னிந்திரியாதிகளு மான்மாவு மொன்றோவெனின்? அஃதன்று அஃதெங்ஙன் போலவெனின்?
இவற்றோடா ன்மமைச்சரோ டரையன்போல வன	இவையிற்றுடனே யான்மாப் பொருந்தி யிருந்தானே யாயினும் இராஜாவானவன் படைப் படையுடனு மமைச்சருடனுங் கூடி யிருக்கவுந் தானே தலைமைபெறுகுன அது போல எ-று (௫௧)

அவாகரயோகியருளை வருமாறு.

—o—

இதற்குமேல் ஆன்மா சித்ரூபி யாகையால் தானே யறிவ னென்பவனை நிராகரித்தல்.

(ஆன்மா சித்ரூபனாகையால் தானே யறிவன் ஈஸ்வர சிற்சத்தி யறிவிக்குமென்று சொல்லவேண்டாவென்னில்?) புருடனே யறிவனாகிற் பொறிபுல னுமேபோதந் தருவதேன் - ஆன்மா தானே யறிவனாகில் பஞ்சேந்திரியங்களு மான்மாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பானேன்? ஆகில் நீ தானே முதலே ஆன்மா சித்ரூபனென்று சாதிக்கத் தேவையென்னில்?— அருவமா யநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன் - நித்தியவியாபகன் சித்ரூபனாகிலு மநாதியே தனது ஞானக்கிரியைகளை யாணவமல சத்தியினாலே தடுக்கப்பட்டு நிற்பன் அதனால்;— மாயா தனுகரணத்தைப்பற்றி யறிவிக்கவருவது - மாயையிலுண்டாகிய தேகம், புறக்கரண முட்கரண மாதியென்றதனுற கலையாதி தத்துவங்களையும் பொருந்தியிந்த அசுத்தாத்துவவாசிகளுக்கு விஷயஞான முண்டாக வேண்டியதாதலால்,— இவற்றோடாளு மமைச்சரு மரசும்போலவன் - இந்த தேசேந்திரியாந்தக் கரணங்களுடனேகூடி விஷயங்களைக் கிரகிக்கிறதிலே தானிராஜாவும், இந்தக் கரணங்கள் மந்திரிகளைப்போலவும் நிற்குமென்று சொல்லப்பட்டது இந்தக் கரணங்கள் ஜடமாகையால் இதைக் கூட்டுதற்கொருகர்த்தா வேண்டும், அது ஈஸ்வர சிற்சத்தியென வறிவாயாக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

புருடன்றானே யறிவன், அறிவிக்க வேண்டுவதில்லையென்றவிகாரவாதிபேச, நிராகரிக்கின்றார்

புருடனே யறிவனாகில் - ஆன்மாவே ஸ்வதந்திர வறிவனாய் அறியப்படும் பொருளை யறிவனென்று நீ சொல்லில்;— பொறிபுல

குறிபோர்க்க தருவதென - இந்திரியங்கள் சத்த பரிச ரூப ரச கந்த முதற்பொருள்களினது ஞானத்தை யுண்டாக்குவதேது? அதற்கொரு காரணம்வேண்டும், சொல்லுவோங் கேட்பாயாக அந்தப்புருடன்,— அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்ப னருவனாய- உருவிலியாயத் தொன்றுதொட்டு ஆணவத்தின் வறியா திருப்பன அதனால அவனுக்கு,—அறிவு - ஞானம,—இங்கு - பெத்தனாயிருக்கு மிடத்து,—மயாகனுகரனாதிபறறிவருவது-மாயையினின்றும சிவனுண்டாக்கிக் கூட்டிய தூலசரீர சூக்குமசரீரங்களோடு பொருந்திவிளங்கும முதலாமவசர மாத்திரத்திற சிவசக்தி மாத்திரத்தோடு பொருந்திவிளங்கி, எங்கும வரிந்த வியஞ்சகத்தைத் திரும்பவிரும்பாமல இருக்கும அப்போது இப்போது,— இவறறோட்டானு மைமசசரு மரசுமபோலவன-இந்தப பொறி முதலிய வறறோடு மந்திரியு மிராசாவு மொப்பப பொருந்தி வாழவன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆனமா முதல்வன போலச சுத்தசித்தேயாகின மாயா காரியங்களைப்பற்றி நின்றறிதல் வேண்டா! அவவாறனறி அமைச்சருமரசுமபோ லுடனின்று மாயாகருவிகளைப பற்றி யறிதலுணமையால, அநாதியே யாணவமலத்தின மறைந்து அருவனாய நிற்றல பெறப்படு மெனபதாம்.

தேற நேகாரத்தை அறிவனெனபதனோடு கூட்டி யுரைக்க

எனனென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்துநின்றது.

போல்வ னெனபது முற்றெச்சம்.

பின்வரு மநுமானத்தை வலியுறுத்தற் பொருட்டுப் புருடனே யறிவனுகிற பொறிபுலனுதிபோகந் தருவதென்னெ னென்னத் தருக்கமெடுத்தோதினார்.

இதனானே ஞானச்செய்தி யநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனாதல் காரியானுமானத்தினைத் துணைத்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

'அறிவிச்சை செயல்கள்' என்பதுமுதல் இதனையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக் கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக் காத்தா வுண்டாக வேண்டுவதில்லை, ஆன்மாதானறி வல்லனோ! இவன் தானேயறிவனென்று அவிகாரவாதி சொல்ல, அவனைமறுத் தருளிச் செய்கிறார்.

புருடனே யறிவனுகிற பொறிபுலனுதி போகந் தருவதென்-ஆன்மா வெல்லாத்தையு மறிவனுகி லிந்திரியங்கள் விஷயங்களமுதலான தத்துவங்களுமியனுக் கறிவைக் கொடுக்க அறிவானேன்? இவைபிறரைக் கொண்டிப்படி யறிகையினு லிவனுக்குத் தனக்கென வறிவில்லை ஆகலால் இதுவன்றியுமசேதனங்களை யென்ற மாணுக்கனைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார் அறிவு மாயா தனுகரணுதிபதறிவருவது-ஆன்மாவினுடைய வறிவானது கன்ம பலன்களைப் புசிக்கைப் பொருட்டு மாயாகாரியமான தனுகரண புவன போகங்களைப் பொருந்தி வாராநிற்கும் இப்படிச் சேதனனுயிருக்கிற வான்மாவுக்கு அசேதனமாயிருக்கிற மாயாகருவிகளறிவைக் கொடுக்க வேண்டுவானேனென்னின்?—இங் கே

தியாகமுமத்தினில மறைந்துநிற்ப னருவனாய்-ஆன்மாவானவ னநாதியே யாணவ மலத்தாலே மறைப்புண்டு இவ்விடத்துத் தோன்றுமனிற்பன ஆறுவிந்த மாயா கருவிகளுடனே யிவனைக் கூடிநின்று அறிகிற முறைமை யெங்ஙனே யெனினி?—இவற் றோடாரு மமைச்சரு மரசும போல்வன-இவையிறறுடனே ஆ ன்மாபொருந்தினின்றறிகிற முறைமை யிராசசியம பண்ணுகிற வி ராசாவையு மந்திரியையும படையையும போல

இதற்குப பிரமாணம சிவஞான போதம ௪-சூ, ௫-வெ "மாயா தனுவிளக்கா மற்றுள்ளங் காணதே, லாயாதா மொன்றை யதுவதுவாய - வீயாது, வன்னித்தைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றுங் காட்டமபோற, றன்னைமல மன்றனைத் தூன" என்னுமது கண்டுகொள்க

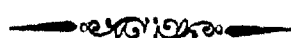
இதனுறச சொல்லிபது தத்துவங்களுடனே கூடினவிட த்து ஆனமபோதஞ் சிவிக்கும தொழிந்து ஆனமாத தானாக வ றியாதென்றும,இந்தத் தத்துவங்களைக்கூடி யானமா வறியவே ண்டினது அநாதியே மலசமபந்த னுகையாலென்றும்,தத்துவங் களு மானமாகூடி யறியுமுறைமை யிராசாவையு மந்திரியையும் படையையும போலவென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

புருடனே யறிவனாகில் - ஆன்மா முதல்வனபோலச் சுத் த சித்தேயாகின,— பொறிபுல னுகிபோதந் தருவதென - மா யாகாரியங்களைப பற்றினன் றறிதல வேண்டா,—இவற்றோடா னு மமைச்சரு மரசும போல்வன - அவ்வாரசறி யானுகின்ற அ மைச்சரு மரசும்போ லுடனின்று,—மாயாதனு கரணுதி பற்றி யறிவுவருவது-மாயா கருவிகளைப பற்றி யறிதலுண்மையால்,—

இவகராதிடாக - இவ்விடத்து அநாதியே,— மலத்தினின் மறைந்து அருவனுய் நிறபன - ஆணவமலத்தின மறைந்து அருவனுய்நிறறல் பெறபபடும

இதனுலே ஞானசசெயதி அநாதியே மறைதது நிற்கும பசுத்துவ முடையனுதல் காரியானுமானததினுலைத துணாத தி வலியுறுததபபடடது

☞ ௪-சூ, ௨-அதிகரண முடிநதது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மலத்தான மறைப்புண டவத்தைப்படுமிட்ட தான
மாவே பிரதான மெனபதூஉம கருவிக ளப
பிரதான மெனபதூஉ முணாத்து கினறுா

படைகொடு பவனிபோதும பாாமனனன புகும்
போதிலலிற, கடைதொறும விடடுவிட்டுக காவலு
மிடடுபபினனை, யடைதருங் தனியேயந்தப புறத்தினி
லதுபோலானமா, வுடலினு ளவத்தையைநது முறு
முயிா காவலாக. (௩௨)

(இ-ள்) படை கொடு பவ	சதுரஙக பலத்துடனே பவனிபோநத
னிபோதும	விராசாவானவன றனதுமாளிகையிற புகு
பாாமனனன பு	மபொழுதவாய்தல்கடோறுமடைவேயாறுப
குமபோ திலலி	புமபெயரையிடடுத் தஙகஙகேயனுப்பிக காவ
ற்கடை தொறு	றகாரரையும வைதது, தானே யநதப்புரத
ம் விடடுவிடடுக	திலே பிரவேசித்து நித்திரைசெயயாநிறப
காவலுமிடடுபபி	ன;

னிலை யடைதற்
கு தலைப்பெய்தப
புரத்தினில்

அதுபோல — அந்தமுறைமை போல,

ஆன்மாவுடலி — இந்தஆன்மாவுஞ் சாக்கிரமுதலிய பஞ்
னுளவத்தைகளை — சாவத்தைக்குந் தானமாகிய நெற்றிமுதல
ந்து முற்றுமுயிர — மூலாதார மீறாகிய தானங்களோடுந் தன
காவலாக — க்குப பரிவாரமாகிய விந்திரியமுதலிய கரு
விகளை வாய்தல்களோறுங் காவலாக நிறு
த்தி, பின்பு துரியத்தானத்திலே பிராணவாயு வுயிர்த்தோழ
னுகிலாவஃதொன்றையுங் காவலாக வைத்துத் தானே யதீதமா
கிய நித்திரையைச் செய்வன் எ-று (௩௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு

—o—

மேலவத்தைக்குதாரணம்.

ராசாவானவன் +ரத †கஜ ×துரக ¶பதாதிகளுடனே பவனிவந்து தன்னுடைய க்ருஹத்திற் புகும்பொழுது அந்தந்த வாசல்களிலே யனுப்புவார்களை யந்தந்த வாசல்களிலே யனுப்பிக் காவலாகப் ‡பாரிகாரரையும் வைத்து, அந்தப்புரத்திலே அகப்பரிவாரமற்றொன்றும் தன் ஸ்ரீயுமே கலித்திருப்பதுபோல ஆன்மாவானவன் மனத்தை ரதமாகவும் பிராணாதிவாயுக்களை ரதத்திற் பரிபாகவும் புத்தியை மந்திரியாகவும் ஆங்காரத்தைச்சாரதியாகவும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களைப் பதாதிகளாகவும் கூட்டிக்கொண்டு பாஃயேந்திரியங்களிற் சென்று மீண்டு *புருடத்யமகண்டமிருதயம் நாபியென்னும் ஸ்தானங்களோடும் நீங்குதத்துவங்களை நீங்கித் தேகத்துக்கு பிராணவாயுக

காவலாகி நிற்கக் குஹ்யஸ்தானமாகிய +ஸ்வாதிஷ்டானத்திலே மாயையுடனே அதீதாவஸ்தையை யடைவனென் றிக்கப்பொருள்

+ ரதம்-தேர் †கஜம்-யானை ×துரகம்-குதிரை ¶பதாதி-காலாள் † பாரிகாரர் - இராக்காவற்காரர் * புருஷ்யம்-புருஷத்து + ஸ்வாதிஷ்டானம்-தன்னிடம்

தது₂க்தம் - உக்தம் வெஜாக்₃ரத்₃ ஜ்ஞியம் ஸ்வப்நம் ஸ்வப்நேஷு யாஜ்ஞவல்க்ய । ஸுஷுப்தி ஸ்ஸர்வஸாக்ஷீ நாஹம் ஸ்வஸ்வ ஷ்டவிஷயே ॥ துரீயம் ஸாக்ஷியஸ்யாத் தீதம் ஸர்வாதீதம் ॥ இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படியிருந்தாலும் புருடனுக்கே முதன்மை யென்பது போதிக்கின்றார்

உயிர்காவலாக - பிராணவாயு சரீரக்காப்பாக

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி, ஒன்பதுசெய்யுளான் மூன்றாங்கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றார்.

புருடன் அவற்றோடுமைச்சரு மரசும் போறலின் அரசன் போலவற்றை விட்டுவிட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தை யுறுமென்பதாம்.

இதன்றே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையோடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முன்சொன்னத் தத்துவ ரூபப்பத்தாறோடுங் கூடியான்மா விசுவ வியாபாரத்தை யறியும்பிடத்து அவத்தைப்படு முறைமை ஒருதிட்டாந்தமிட் டருளிச்செய்கிறார்

படைகொடு பவனிபோதும் பார்மன்னன் புகும்போதில்-பரிகலத்துடனே பவனிவந்த பூபதியானவன் றன்னுடைய மனையிலே புகும்பொழுது,—கடைதோறும் விட்டுவிட்டு-வாசல்கடோறும் விடைகொடுக்கும் பெயர்க்கு விடைகொடுத்து,—காவலுமிட்டு-அத்தறகத்தறுக்க காவற்பெயர்களையும் நிறுத்தி,—பின்னையடைக்குந் தனியே யந்தப்புரத்தினில்-பின்புகாளேபோய் தனக்கேகாந்தமாயிருக்கிற அந்தப்புரத்திலே புகுதாநிற்பன் —அதுபோல்-அந்தமுறைமைபோல,—ஆன்மா,—வுடலினிலஞ்சவத்தையுறு முயிர்காவலாக-ஆன்மாவுந் தேகத்திலே யந்தந்தத் தானங்களிலே நிற்கத்தக்க கருவிகள் நிற்க அஞ்சவத்தைப் படாநிற்பன், பிராணவாயு காவலாக

இதன்ற சொல்லியது, தந்திரங்க ளுடனேகூடி பவனிவந்த விராசாவானவன் றன்னுடைய மனையிலே புகுதும்பொழுது அதற்குண்டான வாசல்கடோறும் நிறுத்தும்பெயர்களை நிறுத்தித் தானே யுள்ளேபுகுந்த முறைமைபோல, ஆன்மாவுஞ் சரீரத்திலே அந்தந்தத் தானங்களிலே நிற்கத்தக்க கருவிகள்நிற்க வஞ்சவத்தைப் படுவன், பிராணவாயுகாவலாக வென்னுமுறைமையை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஆன்மா - புருடன், — படையொடு பவனிபோந்த மன்னவன் - அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலிய பரிசனங்களோடு உலாப்போந்த அவ்விமன்னன் — இல்லிற்புகும்போது - மீளவில்லின்கண் புகும்போது, — கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு - வாயில்கடோறு மவரவர்க்கு விடைகொடுத்து நிறுத்திக் காவலுமவைத்து, — பின்ன ரந்தப்புரத்திற் றனியே யடைகரு மதுபோல - பின் அந்தப்புரத்திற் றனியேசெல்லுமாபோல, — உடலி லுயிர் காவலாக - இவ்வுடம்பின்கண் முறையே கருவிகளினீங்கிய பிராணவாயுவைக் காவலாகநிறுத்தி, — அஞ்சவத்தை யுறும் - ஐவகையவத்தை யுறும்.

இதனானே யவ்வவ்வவத்தை யணைதருமாறு மேற்கூறிய வுவமையோடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

பஞ்சாவத்தைகளினது பெயரு மவற்றுக் கிடமு மவ்விடந்
தோறுநிற்கு மக்கருவிகளுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்

சாக்கிர முப்பத்தைந்து நுதலினிற் கனவுதன்
னி, லாக்கிய விருபத்தைந்து களத்தினிற் சுழுனைமூ
ன்று, நீக்கியவிதயந் தன்னிற் றுரியத்தி லிரண்டுநாபி,
நோக்கியதுரியாதீத நுவலின்மூலத்திலொன்றே. (௩௧)

(இ-ள்) சாக்கிர — ஆன்மாவானவன் சாக்கிரத்தானமாகி முப்பத்தை யபுருவ மத்தியத்தைப் பொருந்தும்போ ந்து நுதலிற் கருவிகண் முப்பத்தைந்து. அவையாவன?

ணில் *" இந்திரிய மீரைந்து மீரைந்து மாத்திரை

யு, மந்தமாய்நின்ற மாருதமீரைந்து, மந்தக்கரணங்க ளனைத்து மவற்றுடன், சந்தித்த சாக்கிர பாலனுமாமே" என்பதே சாக்கிர பாலனென்ப தானமாவையென வறிக.

* இதுமுதலிய திருமந்திரம்-அ-ஆந் தந்திரத்திற் காண்க.

கனவு தன்னி லாக்கிய விருபத்தைந்து களத்தினில

நெற்றி தொடுத்துக் கண்டமீறுக விருந்த் தானத்தினின்று சொப்பனாவத்தையை யுறுமபொழுது கருவிக ளிருபத்தைந்து. அவை யாவன? "மனவசத்தேவரு மாத்திரைப்பத்து, மனவசத்தேவரும வாயுவீரைந்து, மனவசத்தாய கரணங்க ளனைத்தும், கனவகத்தேயு மிருபத்தஞ்சாமே"

சுழுனை மூன்று நீக்கியவிதயத் தனனில

கண்டந் தொடங்கி யிருதயமளவாகச் சுழுத்தி யவத்தையுறும பொழுது கருவிகளை மூன்று. அவையாவன? "சுழுனையிற் சேர்ந்துள மூன்றுள காட்சி, செழுமிய சித்தம் பிராணனுடனேவ, னெழுமக கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து, விழுமப்பொருளுடன் மேவிநின்றானே"

துரியத்தி லிரண்டாமி

இதயந்தொடுத்து நாபியீறுகத் துரியாவத்தை யுறுதற்குத் தானங் கருவிகளிரண்டு. அவையாவன? "கருவரமடாகிய காயந் துரிய மிருவருங் கண்டிடு ற பிறப்பிறப் பற்றவா, குருவரம பெற்றவா கூடியபின்னை, யிருவருமின்றியொன் றாகிநின்றானே"

நோக்கிய துரியாதீத நுவலின மூலத்திலொன்றே.

நாபிமுதல் மூலாதார மீறுகத் துரியாதீதவத்தை யுறும்பொழுது கருவி புருடனொன்று மென்று சொல்லப்படும். எ-று

அதுவருமாறு—மூலர் திருமந்திரத்தில் "ஒன்றாகி நின்றானே" என்பதனை யீண்டுக் கூட்டுக. "கலாதிகள்போக மூனுக்கா

லக் கருவி, கலாதிகளைச் சாக்கிரத்திற் காணும்—கலாதிகளை, யி னறியும்போக முயிருக் கிலங்குமோ, தன்னுடுபசுமாய்ச் சூழ்ந்து சொல்" "கலாதிகளாவிக் கொருவாக்குஞ்ச மாகையால், கலா திகளைக் கட்டுரையாக்கரன்றோ—மலாரியுரை, வந்தனலுரிய னெ னபரவன் றனவடிவிற், பந்தனைச்சொல் லரிதுபோறபார்,, என வறிக.

இதற்குச் சித்தியாகமம்

இவற்றுள் சாக்கிரத்தினீங்கின கருவி சோத்திராதிகளும் வாக்காதிகளு மாகப்பத்து

சொப்பனத்திற் சத்தாதியும் வசனாதியும், அபானாதியைன்பது மனோபுத்தி யகங்காரங்களுமாக நீங்கின கருவிக ளிருபத்திரண்டு

சுழுனையி னீங்கினகருவி சித்தமொன்றும்

துரியத்தி னீங்கின கருவி பிராணவாயு வொன்று

துரியாதீதத்திற்கருவி புருடனொன்றுமேநிற்குமெனவறிக.

வேதாகதி சாக்கிரத்திற் கருவிபதினாலும் நாலும் இரண்டு ஒன்றும் என்று சொல்லில், அப்போது சொப்பனத்திற் கரணநாலுமொழிப் வுயிரானந்த முதலிய கருவிகள் கூடிச் சீவிக்கையாற் கூடாதெனவறிக. (௩௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சாக்கிராதி பஞ்சாவத்தைகளுக்குங் கருவிகளும் ஸ்தானங்களும் கூறுதல்

சாக்கிர முப்பத்தைந்து நுதலினில் -நாதாதிப்ருதவி பரியந்தமாக முப்பத்தாறு தத்வங்களுடனுந் தாத்விகங்களுடனுங்கூடி சகல விஷயங்களையு மனுபவித்து நிற்பது ¶சப்பிரதியா

சாக்ரம. விஷயபோக திருஷ்டா பாவத்தினாலே †பிரேரகா
ண்டமாகிய சுத்த தத்துவங்களைந்தும் §போசயித்ரு காண்ட
மாகிய கலாதிகளேழும் மகா பூதங்களைந்தும் ஆகப்பதினேழு
முபாதியாகச் சுரோத்ராதிக ளைந்தும் சத்தாதிக ளைந்தும் வா
க்காதிக ளைந்தும் தாத்வீகமாகிய வசனாதிகளைந்தும் பிராணாதி
வாயுக்கள் பத்தும் தத்துவங்களாகிய மனோபுத்தி யகங்கார
சித்தங்க ளானும் ஆக முப்பத்தினாலுடனும் கூடித்திருக்கின்ற
ஆன்மாவும் ஒருவனுக முப்பத்தைந்தாய் முகத்திலேநிற்க,
பிரேரக காண்டமும் போசயித்ரு காண்டமும் நிவியாபார
மாகையா லான்மாவமேலிட்டதனால் விழித்திருக்கையிலும் கண்
டுவகாணுற கேட்டுங் கேளாமன மயங்கி யிருக்கு மவசரம
அபபிரதபாசாக்ரம

¶ சபபிரதிபா-கோற்றத்தோடேகூடியது †பிரேரகம்-ஏவு
கிறது §போசயித்ரு-புசிப்பிக்கிறது

தது³க்தம் — ஶ்ரோத்ர த்வக் சக்ஷுஷீ ஜிஹ்வா க்⁴ராணே
சைவ து பஞ்சமே | ஶப்³த³ஸ்பர்ஶ ரூப ரஸ பஞ்சமே
க³ந்த⁴ஶ்ச பஞ்சமே || வாக் பாணி பாத³ பாயூ
பஸ்த²ஶ்சைவ து பஞ்சமே | வசநாதா³நக³மந
விஸர்கா³நந்த³பஞ்சக: || ப்ராணாபாநஸ்ததா² வ்யா
நோதா³நஸமாநகா: | நாக³: கூர்மோ(அ)த² க்ருகரோ
தே³வத³த்தோ த⁴நஞ்ஜய: || மநோபு³த்³தி⁴ரஹங்காரஶ்சி
த்தம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஏவ ச | பஞ்சவிம்ஶகமேதத்³தே³
ஜாக்³ரத்தத்த்வம் விநிர்த்³தி³ஶேத் ||

சனவகனனி லாககிய விருபத்தைந்து களத்தினில் -சூக்கு
மதேகத்தில் போகத்தை யாக்கிய சொற்பனு வத்தையிலே
சுத்தாதிக ளைந்தும் வசனாதிக ளைந்தும் பிராணாதிவாயுக்கள் பத்
தும் மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களாலும் ஆன்மாவுமாக விரு

பதனைந்தும் கண்டத்திலே நின்று வியவஹாரிக விஷயபோ வாசனையையுந் †தாத்காலிக விஷய *பிரதிபாசமாத்திரத்தையும் அநுபவிப்பது சொப்பனாவஸ்தை.

† தாத்காலிக - அந்தகாலத்திலுண்டான * பிரதிபாசம் - தோற்றம்.

ததுக்தம் — ஸுஷுப்தௌ வ்யவஹாராணாம் ப்ராணாதி ஹ்ருதி ஸம்ஸ்திதி: | ஸர்வேந்த்ரிய ஸமாயோகே ஜாயதே ஜாக்ரதம் பதம் ||

சுழுனைமூன்று நீக்கிய விஷயந்தனனில் - ஸ்தூலசூக்கும தேகபோகசத்தை யொழிந்த சுழுத்தி யவத்தை இருதயஸ்தானத்திலே சித்தத்துடனும் பிராணவாயுவுடனும் ஆன்மா கூடி நிற்பது.

துரியத்தி லிரண்டு நாபி - துரியாவஸ்தை நாபிஸ்தானத்திலே பிராணவாயுவுடனே ஆன்மா கூடிநிற்பது.

நோக்கிய துரியாதீத துவலின மூலத்திலென்றே - அதோமுகமாகிய துரியாதீதம் தத்துவதாத்துவிகங்கள் சர்வத்தையு நீக்கி மூலமலமாகிய ஆணவத்துடனே யான்மா வொருதன்மையா யிருப்பது.

ததுக்தம் - கேவலம் த்வந்த்வ ஜனிதம் ப்ராணாதிஸமம் ஸமம் ஷட்விம்ஶதி வர்ஜிதம் |†

பிரளயாந்தஸ்தாயியாயிருக்கிற தத்துவங்களிருக்கையிலே தத்கிரியைக ளில்லாமலிருப்பானேனெனில்? அயசுடனே அக்கினி கூடினபொழுது தாஹாதிக கிரியைகளுண்டாய அக்கினி நீங்கினபொழுது இல்லாததுபோல, ஆன்மசத்தியை கணமாறுகுணமாக ஈசுவர சத்தியானது தத்துவங்களுடனே கூட்டின பொழுது தத்தத்கிரியைகளுண்டாம். பிரிந்த பொழுது தத்தத்கிரியைக ளில்லையாம்.

தத்த்வம் — ஸ்தூலாதேஹயுதா §
ஸாநாஸாத்ர மேஷ்வ பாக்ருதாக்ஷைஹ்வமாஸ் ஹவேத்‌||
† §ஸ்லோகம் பிரதியில் விட்டிருக்கிறது
இது சமலாவஸ்தை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இராசா தனது பரிசார சனங்களைப்போல வான்மாத் தத்துவ தாத்துவிகங்களை நிறுத்தித் தானு முணர்த்துகின்றான்.

இதற்கு வகை சூத்திர முடிவி லவத்தை விஸ்தாரத்தி லறியப் பண்ணுகிறோம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற்கட்படு மவத்தையாவன? சாக்கிரமுதலியனவாம் அவ்விடங்களாவன? இலாடமுதலியனவாம் ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன? முறையே முப்பத்தைந்து மிருபத்தைந்து மூன்று மிரண்டு மொன்றுமா மெனப்படும்.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்குங் கருவிகளிற் கலாதிகளையு முடன்கூட்டி யெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் றொழிற்பாடு மாண்டுளவெனப்படு பெறப்படுதலானும், கலாதிகளிலடங்கிய புருடதத்துவ மொன்றனையுந் தெண்ணப்படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மல்லவாம்போதுமெனின்? ஆகாது. கடைதொறும் விட்டுவிட்டென்ற அவ

னைக்கேற்ப விட்டுப்படுத்தன மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகண்மாத்திரைக்கே யெண்ணுத் தொகைக்கூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ்செல்லாமைப்பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்து ளடக்கி அதனையு முடன்வைத் தெண்ணினாராகலானுமெனக்.

துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுகசரீர மில்லையென்றது, ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோ டொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட வஞ்சவத்தைப்படுகிற தானங்களு மத்தகத்திற் றுண்டான கருவிகள் நின்ற முறைமைக ளெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

சாக்கிர முப்பத்தைஞ்சு நுதலினில் - இலாடத் தானத்திலே சோத்திராதியும் வாக்காதியுஞ் சத்தாதியும் வசனாதியும் வாயுக்களும் அந்தக்கரணங்களுமாக முப்பத்தைந்தும் சாக்கிரத்தி லவத்தை - கனவு தன்னி லாகிய விருபத்தைந்து களத்தினில் - கண்டத்தானத்தில் சத்தாதியும் வசனாதியும் வாயுக்கள் பத்தும் அந்தக்கரணங்களும் சேத்திரஞனு மாக விருபத்தைந்தோடுங்கூடிநின்ற வவத்தைஞ் சொப்பனம் - சுழுனைமூன்று நீக்கிய விதயந்தன்னில் - இதயத்தானத்திலே சித்தமும் பிராணவாயுவும் சேத்திரஞ்ஞனுமாக மூன்றுங்கூடி நின்ற அவத்தைஞ் சுழுத்தி - துரியத்திலிரண்டு நாபி - நாபித்தானத்திலே பிராணவாயுவுஞ் சேத்திரஞ்ஞனு மாகவிரண்டுங் கூடிநின்ற அவத்தைந் துரியம் - நோக்கிய துரியாதீத நுவலின் மூலத்திலொன்றே - ஆன்மாவை ய

காதியே தோன்றும் மறைக்கிற வாணவமல மொன்றுமொழிய வேறொரு கருவியுமில்லாமல் மூலாதாரத்திலே சேதாருஞ்ஞமாத்திரந் தனித்து நின்ற அவத்தை துரியாதீதமென்றுசொல்லப்படும்

சாக்கிராவத்தைக்குக் கருவிகண் முப்பத்தைந்தென்றது, முப்பத்தாறோடுங்கூடி யான்மா விஷய வியாபாரத்தைப் பிந்து நிறக்கச்செய்யுமவத்தைப்படுமிடத்துப் பூதங்களைந்துங் கலாதிகளேழுஞ் சிவதத்துவமைந்துமாகப் பதினேழுநீங்க நின்ற பத்தொன்பதுமொன்றாறு வைகரியிவ் வாயுக்கள் பத்தும் வசனாதிகளைந்துஞ் சேத்திராஞ்ஞனுமாக முப்பத்தைந்துமெனக்கொள்க

இதற்குப்பிரமாணந் திருமந்திரம் "இந்திரிய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரையு, மந்திரமாய நின்று மாருதமீரைந்தும், அந்தக்கரணங்க ளொருநான்கு மான்மாவுடன், சந்தித்த சாக்கிர பாவமாமே" என்றதுங் கண்டுகொள்க

சொப்பனாவத்தைக்குக் கருவி யிருபத்தைந்தென்றதற்குப் பிரமாணந் திருமந்திரம் "மனவகத்தேவரு மாத்திரை பத்து, மனவகத்தே வரும் வாயுவீரைந்து, மனவகத்தாய கரணங்களொன்றோடு, கனவகத்தேயிரு பத்தைஞ்சதாமே"

சுழுத்தியவத்தைக்குக் கருவி மூன்று என்றதற்குப்பிரமாணந் திருமந்திரம், "சுழுனையிற் சேர்ந்தன மூன்றுள காட்சி, கெழுமிய சித்தம் பிராணனுஞ் சீவன், எழுமக்கலத்துள்ளே யிருந்து, விழும் பொருளுடன் மேவிநின்றானே" என்றதுங் கண்டுகொள்க

துரியாவத்தைக்குக்கருவி இரண்டென்றதற்கும் துரியாதீதத்திற்கருவி யொன்றென்றதற்கும் பிரமாணந் திருமந்திரம்

"சருவம்பாகிய காயத்தரிப், பிருவருஞ்சணைவர் பிறப்பிற் பற்றவர், குருவரம்பெற்றவர் கூடியபின்னை, யிருவருமின்றி யொன்றாகி நின்றனரே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இந்தத் தானங்களிலிருந்து மான்மாவுமிந்தக்கருவிகளோ டொன்றுபட வந்ததற்குப் பிரமாணந் திருமந்திரம், "முப்பதோ டைந்தாய முதலவிட்டங் கையைந்தாட், செப்பினி லெழுன்று யத்திரைந்திரண் டொன்றதா, யிப்பதனின்றவியல்லையறிந்திட் டிற, செப்பரியானைச் சேரலுமாமே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௪-ஞ, சூ-௩வ, "ஒன்றனையாமலக் குயிரனையுநாடியினிற், சென்றனையுஞ் சித்த மியைந்து -'ன்றவே, யையைந்தாய நன் னுதலிற் கண்டதுவாகக்காத்து, மெய்யாகி விட்டகன்று வேறு"

இதனாற்சொல்லப்பது கேவலத்தில் காரியாயத்தையி லிருந் ததி லான்மா வாணவமலமே வடிவாய நிற்கையால், ஆன் மா கூடினதின் றன்மையாய நிராமுறைமையும், இந்த அவத் தைத் தானங்களோடு கருவிகளின்முறைமையையுமறிவி த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நுதலினிற் சாக்கிர முப்பத்தைந்து- ஆன்மா அரசன்போ ல விட்டுவிட்டுச்சேரக் கிளர்த்தான மாகிய சாக்கிராவத் தையின் முப்பத்தைந்தகருவிகளும்,— கண்டத்தினிற் கனவுத னில் வாக்கியவிருபத்தைந்து - கண்டத்தானமாகிய சொப்ப னுவத்தையில் ஆக்கப்பட்ட இருபத்தைந்துகருவிகளும்,— நீ க்கியவிதயந்தனலிற் சுழுனைமூன்றும்-நீக்கப்பட்ட இதயத்தா னமாகியசுழுத்தியவத்தையின் மூன்றுகருவிகளும்,— நாபிதனி

யத்திலிரண்டு—நாபித்தானமாகிய துரியாவத்தையிலிரண்டு கருவிகளும்,— துவலின - சொல்லுமிடத்து,— மூலத்திலேயாகிய துரியாதீத மொன்றே - மூலாதாரமாகிய பாரக்கப்பட்ட துரியாதீதாவத்தையி லொரு கருவியுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

இங்ஙனஞ் சொல்லிப்போந்த கீழாலவத்தை, சாக்கிராதியைந்திறத்தும் கருவிக்கொத்துக்கள் முடிந்தது முடித்தலெனுந் தந்திரவுத்தியாற் பெறுத்துணர்த்துகின்றார்

ஐந்துசாக்கிரத்தினுங் கனவினிற் சுழுனைமூன்று, வந்திடுந் துரியந்தன்னி லிரண்டொன்று துரியாதீதந், தந்திடுஞ் சாக்கிராதி யவத்தைக்க டானந்தோறு, முந்திய கரணந்தன்னிற் செயற்பெறு முணர்ந்துகொள்ளே. (௩௪)

(இ-ள்) ஐந்துசாக்கிரத்தின் — முற்கூறிய சாக்கிரத்துக்குக் கருவிக்கொத்தைந்து அவையாவன? இருவகை யிந்திரியக்கொத்து (௧) இருவகை மாத்திரைக்கொத்து(௧) வாயுக்கொத்து (௧) அந்தக்கரணக்கொத்து (௧) புருடன்கொத்து (௧) ஆகக் கொத்து - ௫, எனவறிக.

நான்குகனவில் — சொப்பனத்துக்குக் கருவிக்கொத்து நான்கு அவை தன்மாத்திராதி (௧) பிராணவாயுவாதி (௧) கரணம் (௧) புருடன் (௧) ஆ - ௪.

சுழுனை மூன்று — பிராணவாயுக் கொத்து(௧) அகங்காரக்கொத்து (௧) புருடக்கொத்து(௧) ஆ-௩-ம், சுழுனையிற் பொருந்தும்.

வந்திடுந் துரி யந்தனனின் விர வோடு — வாயுவும் புருடனும் ஆக - உ, துரியத்திற் பொருந்தும்

ஒன்று துரியா தீதந் தாகிடும் — துரியாதீதத்திற் புருடன் (க) மே பொருந்திடும்

சாக்கிராதி யவத்தைக டானந் தோறு முந்தி டு — இந்தமுறையே சாக்கிரமுதலிய தானங்கடோறுஞ் சென்றிழியா நிற்கும்.

கரணந் தனனின் றசெய்வெருந் முணர்ந்து கொள்ளே — ஆன்மாவுக் கிவைகள் சாதன மெனக் கருதிய்ப்படிச் சொல்லு முறைமையினை யறிவாயாக என்று

இச்செய்யுளை மகத்தினுடனாட்டமென்னு மதத்தைப் பற்றி யென்றுரைப்பார் கூறியதெனவறிக

இதனைச் சுத்தாவத்தையென்று மயக்கத்தாற் சிலர்சொல்லுவார்கள், அதன்றன்மைப் பின்னாகக் கூறுகின்றோமாதலாற் கூடாதெனவறிக (நுச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

❋

மேல் நின்மல சாக்கிராதி லக்ஷணங் கூறுதல்

இந்த சாக்கிரத்தின - நின்மல சாக்கிர ஸ்தானமாகிய இருதயத்திலே சிவசத்திகளினதுயோகத்திலே சிவபூதமாய் அகார உகார மகார விந்து நாத * ஸஹிதமான மஹோஹங்கார புத்தி சித்த முள்ளமென்னு மைந்துடனுங் கூடிநின்று † பாஹ்ய கரணங்களினாலே காணப்பட்ட சத்தாதிய பிரபஞ்சத்தை யெ

ல்லாம் சிவாகாரமாகவும் விஷய சுகங்களை சிவானந்தமாகவுங் கண்டு நிற்பது நின்மலசாக்கிரம்

* ஸஹிதம் - கூடினது, † பாஹ்ய - வெளியிலுண்டான

நான்குகலையில்-சாக்கிராவத்தைக்குக் காரணமாகிய அகாரம் உகாராதியிலும் பாஹ்ய விஷயங்களைப் பற்றும் மனசு அகங்காரத்திலும் லயிக்க, அகங்கார முதலாகிய நான்கும் தத்பிரேரகமாகிய உகாராதி நான்குடனும் ஸ்வப்ன ஸ்தானமாகிய கண்டத்திலே அந்தக்கரண விருத்தியுடனே * சோஹமென நிற்பது நின்மல ஸ்வப்னம்

* சோஹம் - அது நான்

சுழுனமூன்று - ஸ்வப்னாவத்தைக்குக் காரணமாகிய உகார மகாரத்திலும் * கிராஹகமாகிய அகங்காரம் புத்தியிலும் லயிக்க, புத்திமுதலாகிய மூன்றும் தத்பிரேரகமாகிய மகாராதி மூன்றும் சுழுத்தி ஸ்தானமாகிய † தாலுமூலத்திலே தேகேந்திரிய விருத்தி ‡ ரஹிதமாக § வாசாமகோசரமான ஞேயஞான ஞாதுரு என்னும் ¶ திரிபுடிஞான மாகிநிற்பது நின்மல சுழுத்தி

* கிராஹகம்-கிரஹிக்கிறது, † தாலுமூலம் - வாயினிருபக்கத்தினடி, ‡ ரஹிதம் - இல்லாதது, § வாசாமகோசரம் - வாக்குக் கடங்காதது, ¶ திரிபுடி - மூன்றுவகை

† வந்திந்த துரியந்தன்னி லிரண்டு- சுழுத்தியவத்தைக்குக் காரணமாகிய மகாரம் விந்துவிலும் × கிராஹ்யையான புத்தி சித்தத்திலும் லயிக்க, சித்தமுதலாகிய இரண்டும் தத்பிரேரகமாகிய விந்துவாதி யிரண்டும் துரியாவஸ்தா ஸ்தானமாகிய பரூமத்யத்திலே தேகேந்திரிய வியாபாரமும் அந்தக்கரண விருத்தியும் மற்று * ஞப்திமாத்திரமாய் நிற்பது நின்மல துரியம்

‡ வந்திடுமென்றது - ஆகதநாதத்தை × நிர்ணயகம - நிச்சயித்தல். * ஞப்தி - அறிவு,

ஒன்று துரியாதீதம் - துரியாவஸ்தைக்குக் காரணமாகிய ¶ ஆகத விந்துநாதம் குடிலையிலும் சுத்தப் பிரகிருதியிலும் லயிக்க, நின்மல துரியாதீதத்துக்குக் காரணமாகிய * அநாகதநாதமும் சிவானந்தானுபவியாகிய † வுள்ளமும் அதீதாவஸ்தா ஸ்தானமாகிய பிரமரந்திரத்திலே நின்று அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்வய பரிபூரண சிவா ‡ நந்யாபிவியத்தியைப் பெறுவது நின்மல துரியாதீதம்

¶ ஆகதம் - வந்தது * அநாகதம் - வாராதது, * அநாகதநாதமாவது - பராசத்தி, † உள்ளமாவது ஆன்மஸ்வரூபஞானம். ‡ அநந்ய - வேற்ற

தந்திடுஞ் சாக்கிராதி யவத்தைக் டானந்தோறும் - இவ்வாறு சாக்கிராதி ஸ்தானமாகிய இருதயாதிகளிலே அகாராதி * யபிமானிகளான பஞ்சசத்திகளும் ஆன்மாவினுடைய அநுக்கிரகார்த்தமாகக் கிரமத்திலே † யுத்தரோத்தராதிகமாக † சிவாபிவியத்தியைக் கொடுத்தல் செய்யும்

* அபிமானி - தனதாக நினைக்கிறவன், † உத்தரோத்தரம் - மேன்மேல் † சிவாபிவியத்தி - சிவப்பிரகாசம்.

ஐந்தாவ தியாதோ வெனின் உத்தரமாக.

முந்தடுவ கரணங்களின் செயன்முறை முணர்ந்து கொண்ணீ - பாஹ்ய விஷயங்களைப் பற்று மந்தமுகளாகிய கரணங்க ஞனகுற, இவைக் கரணங்களாகவுடைய ஆன்ம ஞானமுமா மென அறிந்து கொள்வாயாக வென்றிதன்பொருள்

இதற்குச் சம்மதி —

ஶமாஷ்பிஶாஷஷாராவஷ்ராம—ஶா.ஷ்ராம்ஃ கா
ணொரணெ ஸ்வ விஷயஜ்ஞாநகே ஜாஞ்த்ஃஸ்வ

ச்ரோத்ராதிகரணவ்ருத்தி விஷயஜ்ஞானஸம்பந்தரஹிதம் | தேஹே ஸ்வப்நாதி வ்ருத்திஹீநஸ்வேதா ப்ராணோத்பந்நம் தேஹாபேக்ஷாமாத்ரம் ஸர்வேந்த்ரியாதீதம் ஸ்வப்நாதீதம் யத்ஸுஷுப்திஸம்ஜ்ஞிதம் யத் ஜ்யோதிஸ்ஸம்யோஜ்யமிதி.

விஜ்ஞானாத்மாயச — ஜாக்ரத் காரணே ஜ்ஞானம் யோகஸம்வேதநம் ஸ்ம்ருதம் | உஸ்யேந்த்ரிய வ்ருத்த்யாயஸ் நாஸ்தி காரணவேதநம் || ஸ்வப்நே ஞ்ச கரணே ரூபே கேவலே ஸமுத்பந்நதேஹதஸ் | ஸ்நேஹ விஷயாவ்யாபார யோகஸம்வேதநம் யதா || ஸ்நாந்கரணம் வ்ருத்தி ஸம்பந்தவிஸ்மரணே தேஹதஸ் || விந்த்ரியஸம்பந்தம் ஸ்வப்நே ஸம்ப்ரவ்ருத்திரேகதஸ் || காயகாரணயோ ரத்ர வ்ருத்திரஸ்திதீஸ்வ ஸம்ப்ரஸஸ்|ஸவாஸநாவ்ருத்திக்ரியாவ்ருத்தி தேஹதேஹஸம்ப்ரவேதநம் || தஸ்யாதீதாவஸ்தாயாம் த்ரிதயஸம்யோகா தேஹஸம்ப்ரஜ்ஞாநம் இதி.

* ஷட்த்ரிம்சத் தத்வாதீதமே மோக்ஷமென்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத்து சித்தம் நீங்கிலவிடமே மோக்ஷமென்பது விரோதமாகையால், ஐந்தென்றது சிவதத்துவங்க ளொழிந்தமெனனில? அது கூடாது சகலர்க்குச் சிவதத்துவங்கள் பிரேரககாண்டமும், சுத்தாசுத்த தத்துவங்கள் போசயித்ரு காண்டமும், மொழிப போசககாண்டமுமாகிய காரணமாகாது சித்தம் நீங்கவே தோ நிலையிலே நின்றுள்ளவில் வட்டம் பிடித்தபோ கையை விட்டதுபோலும், கனிக்காரன் கனி யிடாமலின்றதுபோலும், விஷ † யாபி வியஞ்சகங்க

ளான புத்தி முதலாகிய ஆன்ம தத்துவங்க ளிருபத்து மூன் றும் பிரேரக போசயித்ரு காண்டங்களாகிய சுத்த தத்துவங் க ளைந்தும் வித்தியா தத்துவங்க ளேழு மொழியும் பிரேரக போசயித்ரு போசகிய காண்டத் திரய தத்துவங்க ளிருந்தும் அசுத்தமமாய அனாதிஞானம் சிவஞான ‡ பரவசமா யுள்ள வில்ல கண்ணான மேஷகனொளை யிருந்தவனுக்கு சூரியாதிப பிரகா சங்கள் வஸ்து தரிசனங்களைப் பண்ணுவியாததுபோல், ஆன் மாவுக்கு விஷய தரிசனங்களைப் பண்ணுவியாது ஆகையால் சித்தவியாபாரமே பந்தம், இதம நீங்குவதுதே மோக்ஷம் இவரும் அகாராதி சூக்கும பஞ்சாக்ஷரத்தி னுண்மை குருவினு லறிந்து அனுபவிக்க விளங்கும் பரஞானத்தினாலே சித்த ஸுத்தி ரத்தைப் பண்ணினவனே பிரமாவும் சிவனும் விஷ்ணுவும் இந் திரனும் சுப்பிரமண்ணியனும் குருவும் சர்வ தேவதா ஸ்வரூபனும் யோகியும் § தபோதனனும் பண்டிதனும் ¶ மஹாபாகனும் ** க ருதார்த்தனும் †† பரமார்த்த வித்தும்

* ஷட்த்ரிம்சத் - முப்பத்தாறு, † அபிவியஞ்சகம்-தோ ற்றுவிக்கிறது, ‡ பரவசம் - ஒன்றிலடங்கினது, § தபோதன ன் - தவத்தைத் தனமாகவுடையவன், ¶ மகாபாகன்-பாக்யமு ள்ளவன், ** கிருதார்த்தன் - பயனடைந்தவன், †† பரமார் த்தவித்து - உண்மை யறிந்தவன்

[illegible] — [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]
[illegible] | [illegible]
[illegible] || [illegible]

ஸஊ ஊஷாஹாவ꞉ க்ருதாயு꞉ வா ஊயுவிஷ । உ
த்தாய ஸஊம் வித்ரும் ஜாயதே யெந நிஷ்ஶத்தி.

இக்கருத்தே எட்டாஞ் சூத்திரத்தில் ௯௩-செ, "மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத், துன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்று முயல்" என்றது.

இதனை இவ்வுரையாசிரியர் ௯௬-வது, செய்யுளாகக் கொண்டுரைகூறினர்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சுத்தாவத்தை ஸ்வரூபஞ் சொல்லுகின்றார்.

அந்தக்கரணாதி பிரேரக பிரணவபஞ்ச கலாரூபிகளாயிருக்கின்ற சுத்த தத்துவங்களையும் பற்றி இருதய முதற் பிரமரந்திரமுடிவாக வருஞ் சாக்கிராதிகளைந்து மகாராதியைந்துந் தொடங்கி மேல் கீழ் முறைமையில் ஒவ்வொன்று குறைந்து வரு மகாராதி ரூபசுத்த வித்தியாதி சிவதத்துவமைந்தையும் முறைமையி லுடைத்தாம், வித்தரிக்குமிடத்து வித்தரிக்கின்றோம்.

இதனை இவ்வுரையாசிரியர் ௯௫-வது, செய்யுளாகக்கொண்டுரைகூறினர்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அறிதருமுதலவத்தை யடைந்திருமிடத்தேயென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதியவத்தைகளைந்தினுள், சாக்கிரத்திற் சுத்த

வித்தையீறாகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பனமுதலிய நான்கினு ம் முறையே அவற்றுளோரோவொன்றொழியத் தொழிந்த கருவியும் கலாதிகளைச் செலுத்திநிற்குமென்பதாம்.

தானந்தோறும் கலாதிசொழிறப்படுமிடந்தோறும்

உந்துதல் செலுத்துதல்

இச்செய்யுள் பிரேரகாவத்தைக் கோதியதுபோலுமென மலையாமைப்பொருட்டுக் கரணங்களின்றிச் செப்பெற்றுமை கண்டு கொள்ளென மேற்கூறியவற்றை நன்கு மதித்துணர்வுதிக்குமாறு கூறினார். இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

ஈண்டைந்துநான்கு மூன்றிரண்டொன்றென்றது செலுத்துங்கருவிகளையென்பது, உந்திடுமென்றதனானும் "சுத்தக்கருவிகளைத் தாங்கொண்டே சொல்லவத்தையைந்தும் சித்திக்கும் போதத்திலொன்றொன்றுசென்றிடும்" என்பதனானுமறிக.

இனி, இவ்வாறன்றி 'அதீதமுதலவத்தை யடைந்திடத் தேவைந்து செறிக்கும்' என மேற்கூறியபோகத்தினையே ஈண்டு 'ஐந்துசாக்கிரத்தினை' என்றனுவதித்து அவ்வாறே சொப்பனமுதலியவற்றின் முறையே அவை நான்குமூன்றிரண்டொன்றுபொருந்துமென்றவாறாக்கொண்டுரைத்தலுமொன்று.

இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைக் கேற்பக் கூட்டுக.

தானம் நுதல்முதலியவிடம்.

உந்துதல் பொருந்துதல்.

இவை நான்குசெய்யுளானும், மேலைந்தவத்தையென்றவற்றின் பெயரும் வகையுமிடமும் அவற்றதியல்புமிவையென்பது கூறப்பட்டது.

இதனை இவ்வுரையாசிரியர் - ௩௬ - வது, செய்யுளாகக் கொண்டுரைகூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சகலாவத்தையிற் காரியாவத்தையாகிய நிலையிற்படுமவத்தைக்கும் சுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தை யாகிய மேலாலவத்தைக்கும் கருவிகள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

ஐந்து சாக்கிரத்தி ஞனக்கு கனவினிற சுழுனைமுன்று வந்தி கேதுரியந்தனனி லிரண் டொன்று துரியாதீதந்தத்தும்- அன்வயப் பொருள் நிலையிற் படுமவத்தைக்குக் கருவிகள் சுத்த தத்துவங்கள் அவை வருமாறு—அதீதத்துக்குச் சிவதத்துவம் ஒன்றும், துரியத்துக்குச் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமும் ஆக இரண்டும், சுழுத்திக்குச் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சாதாக்கியதத்துவமும் ஆக மூன்றும், சொப்பனத்திற்குச் சிவதத்துவமுஞ் சத்திதத்துவமுஞ் சாதாக்கிய தத்துவமும் ஈசுவர தத்துவமும் ஆக நாலும், சாக்கிரத்துக்குச் சுத்த தத்துவங்களைந்தும், இப்படியே இந்தக் கருவிகள் சிவனுமேல் வந்துகூடும். மேல் சுத்தாவத்தையிற் காரியாவத்தைக்கு இந்தக் கருவிகள் ஒன்றொன்றாக நீங்கு முறைமை யருளிச் செய்கிறார்—சாக்கிராதியவத்தைகள் காணுங்காறு முந்திய கரணந்தன்னில் செயல்தொறும்-சுத்தசவித்தை நீங்கின வவத்ரம் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம், ஈசுவரம் நீங்கின வவத்ரம் சாக்கிரத்திற் சொப்பனம், சாதாக்கியம் நீங்கின வவத்ரம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி, சத்தித்தத்துவம் நீங்கின வவத்ரம் சாக்கிரத்திற் றுரியம், சிவதத்துவம் நீங்கின வவத்ரம் சாக்கிராதீதம், இந்தச் சுத்த தத்துவங்களைந்தும் அருள் மேலீட்டில் ஒன்றொன்றாக நீங்கும்,— உணர்ந்துகொள்ள-இந்த முறைமையை உபதேசத்திலே யறிந்துகொள்வாயாக.

இதனாற் சொல்லியது, சகலத்திற் காரியாவத்தைகளும் சுத்தத்திற் காரியாவத்தைகளும் சுத்தத்துவங்களோடும் ஒன்றொன்றாகக் கூடின முறைமையும் நீங்கின முறைமையும் அறிவித்தது.

முன்னைத் திருவிருத்தத்துக்கும் இந்தத் திருவிருத்தத்துக்கும் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௪-சூ, ௭-வெ, "இலாடத்தே சாக்கிரத்தை யெய்தியவுள், மிலாடத்தே யஞ்சவத்தை யெய்து-மிலாடத்தே, யவ்வவ் விந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே, யவ்வவற்றை நீங்கலது வாங்கு" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

இவ்வுரையாசிரியர் - ௩௯ - வது, செய்யுளாகக் கொண்டுரையிட்டனர்.

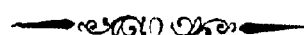
சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதி யவத்தைகள் - அறிதரு முதலவத்தை யடைதரும்பிடத்தேயென மேற்கூறிப் போந்த சாக்கிராதி யவத்தைகளைந்துள்,— சாக்கிரத்தி னைந்து - சாக்கிரத்திற் சுத்தவித்தையீறாகிய வைந்து கருவியும்,— கனவினான்கு - சொப்பனத்தின் மயேச்சுர மீறாகிய நான்கு கருவியும்,— சுழுத்திமூன்று-சுழுத்தியிற் சாதாக்கிய மீறாகிய மூன்றுகருவியும்,—வந்திடுந் துரியந்தனி லிரண்டு-வருகின்ற துரியத்திற் சத்தியீறாகிய விரண்டுகருவியும்,—தந்திடுந் துரியாதீத மொன்று-தரப்பட்ட சிவதத்துவமாகிய ஒருகருவியும்,— தானந்தோறும் - கலாதிகடொழிற்படுமிடந்தோறும்,—காரணந்தனிற் செய்தொழும்-கருவி

யால் விடயங்களை யறியும்,— உந்திமுணர்ந்து கொள்ளே-செ
லுத்தி நிற்றலே நீருண லுணவா லுணர்ந்து கொள்வாய்
இவ்வுண்மையாசிரியர் - ௩௬ - வது செய்யுளாக உரையிட்ட
னர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் மத்தியாலவத்தையுஞ் சுத்தாவத்தையுந்
தொகுத் துணர்த்து கின்றார்

அறிந்த முதலவத்தை யடைந்த மிடந்தேரா
ந்தனுஞ், செறிந்த கரணந்தன்னிற் செப்பெறுங் கண்
டுகொண்டவ், பிறிவிலா ஞானந்தோறும் பிறப்பற வ
ருளாலாயகே, குறியொடு மைந்தவத்தை கூறுவா யீ
டுகூட (௧௫)

(இ-ள்) அறிந்த முதலவத்தை யடைந்த மிடந்தேர்ந்து செறிந்த — ஆன்மா வெல்லாக் கருவி கரணங்களோடு கூடின வெல்லாத்தையு மறிகிற சாக்கிராவத்தையிற் றானே பஞ்சாவத்தையைப் பொருந்தி நிற்பன அதெங்ஙன மெனின்

கரணந்தன்னிற் செப்பெறுங் கண்டு கொண்டவ் — வாராய் மாணவக! யாதாமொருவ னொருத்தர் செப்பெறுங் கரிடத் தொருபொருளைக் கொடுத்துக் கலங்கியவ்விடத்து மோசித்திருந்தல் சாக்கிரத்தி லதீதமெனக் கண்டு கொள்வாயாக அந்த மோசனையிற் சற்றே பிராணவாயுவியங்குங்கால் சாக்கிரத்திற் றுரியம் அப்பொருளை யெவ்விடத்து வைத்தேனோ வென் றெய்யப் படுகை சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி. அப்பொருளை யினவி

ளன விட்டதெனை றை யுறறிடிற் சாககிரததிற சொப்பனம் அபபொருளைக கணடெடுததல சாககிரததிற சாககிரம இபப டி யததிமுதலாக வடைவே யானமா வானவன மேலுநகீழும பொருநதிப போககுவரவு செயவன அஃதெனபோல வெனனி லொ நிததியஞ சிவமபிபபூசசியான தெபபடி மேலுங்கீழும போ ககுவரவாகப பிரவேசியா நிறகும, அதுபோல

பிறிவிலா ஞா	சிவனிடதது திரணடற வைககியசசைப
னத்தோரும பி	பொருநதச சீவனமுததந தனமையை ய
றபபற	டைநதிருககிற ஞாதாககளும தாஙகள ச
	னன மரணததைப போககுகையின பொரு
	ட்டும,
அருளாலாங்	சிவனது காருணணியததினால லாடக
கே குறி பொரு	தானததிற சாககிராவததைகயிலே நிறகையி
ளைந தவததை	லேதானே மோடசததை யடைகை காரண
கூடுவா ரிஙகட.	மாக வாசாரிய னுபதேசிதத குறிபபடியே
	நினறு பஞசாவததையையும பொருநதிச

சமாதியி லிருபபாரகள எ-று.

இநதச சமாதியா லவததை சமலமெனப பெறும

சுததாவததைக் நினமலாவததை யெனபபெறும

இநதநினமலாவததை சதேகை விதேகை யென விருவித மாம

இதிற சதேகையாவது —சீவன முததித தனமையி னிட டயைப பொருநதி யிருததல

விதேகையாவது —முததியை யடைநத காலததிற சுவா நுபூதியைத தியாகிததிருததல

முறகூறிய சதேகாவததை சஙசவிருததிக கிரமமெனவும் கலாவிருததிககிரம மெனவு மிருவிதம.

இதினமுந்தியது, பீசாக்கிரத்தி னுச்சாரம சாக்கிராவத்தை, விந்து மாத்திரோச்சாரம சொப்பனாவத்தை, நாதமாத்திரோச்சாரம சுஷுப்தி யவத்தை, சத்தியநிரோச சாரம துரியாவத்தை, சிவாநந்தம துரியாதீதம இத்தகைமை வேதாணம இது யமுத்தலெனவறிக அதனைவிரிக்கிறபெருகும, ஆகமத்திறகாணக. (௫௫)

சிவாகாரயோகியருணர வருமாறு.

———0———

மேல மத்தியாலவஸதை யுணர்த்துதல

அதிகரு முதலவத்தைக் கடைதரு மீட்டுப் பைந்தறுசெதிருகுவ கரணங்களிற செயவொறுங்க சணடுகொளளல் - அதியபபடி சகலா வத்தையைப பொருந்தும ¶ லலாடஸ்தானத்திலே விழித்திருக்கையிலே அநேகவஸதையும பொருந்தும

அசெவவா றெனனில? முனசொனன கீழாலவத்தையையுந்துக்குங்கருவி பிரிந்தமுறைமையிலே லலாடத்தானத்திலேதானேடநந்தக கருவிகளைப பிறியுமதுவே பேதவாக வநத வஞசவத்தைதயையும பொருந்தும, இது சூக்குமித்துப பார்த்துக் கணடுகொளவாயாக அவையாவன?

சாக்கிராவத்தையா யிருக்கையிலே புகாதாராதி மரணகிரவணதியிலேயே யாகுதல இஷ்டவஸது சேர்ந்துகளிலோ யாகுதல + கதாப x பிரகாரங்களிலே யாகுதல் மூர்ச்சையாவநது பிராணவாயுவும ஜீவியாமலின்றவவசரம சாக்கிராதீதம்

அறபம பிராணவாயுவும ஜீவித்துள்ளவிடம சாக்கிர துரியம.

பிராணவாயுவு மனசுங்கூடி ‡ கேதமாத்திரமேயாக நின்றது சாக்ர சுழுத்தி

இருபத்தைந்து கரணங்கள் கூடத் தத்— வேதனுமாத்திரமே அநுபவிப்பது சாக்கிரசொப்பனம்

தத்துவ முப்பத்தாறுங்கூடி பூர்வம்போலே சாவ்வியாபாரத்துடனே யிருப்பது சாக்கிர சகலம் —

பிரிவிலா ஞானத்தோரும் பிறப்பற வருளாலாங்கே குறியொடு மஞ்சவத்தை கூடியாகீடு கூட - குருகடாக்ஷத்தினாலே ஜனனத்தை யொழிப்பதான பிரிவற்ற சிவஞானத்தை யுடையவர்களுக்குச் சாக்கிரத்திலே யைந்தவத்தையும்போல நின்மலசாக்கிராதி யைந்தவத்தையு மடைந்து முத்தியின் பொருட்டுச் சச்சிதானந்த மயமாகக் குறிக்கப்பட்ட சிவத்துடனே கூடியடைவார்கள்

பிறப்பற வென்றது போகர மல்முத்தியென்றது § புநருத்தியென்னில் அல்ல தீவிரசத்தி நிபாதர்க்கு தீட்சையினாலே விஞ்ஞானகலப்பிராப்தியாம், விஞ்ஞானகலர்க்கு ஜனனமில்லையாகையால் பிறப்பற வென்றது இன்னும் விஞ்ஞான கலர்க்கு சுத்தமாயையும் ஆணவமலமும் திரோதானமு முண்டாகையால் அதுநீங்குதற்கு வீடுகூட வென்றது

மோக்ஷமென்பது - அஞ்ஞான †மோசனம்

¶ லலாடம்-நெற்றி + கசா-கடி × பிரகாரம்-அடி ‡ கேசம்-துன்பம், —வேதனை-அறிவு § புநருத்தி-இரட்டித்துச்சொல்லல் † மோசனம்-விடுதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கீழாலவத்தையைச் சொல்லி மத்தியாலவத்தையைச் சொல்லாநின்று சுத்தாவத்தைத் தோற்றரவு முறைக்கின்றார்.

அறிகருமுதலவத்தை - சகலாவத்தை, அதினிடத்தில் மத்தியாலவத்தைத் தோற்றும், பொருள் வித்தரிக்குமிடத்து வித்தரிக்கின்றோம்.

×இவ்வுரையாசிரியர் இதனை-௯௪-வது, செய்யுளாகக்கொண்டுரையிட்டனர்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சாக்கிராதியவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணேயுஞ் சாக்கிரமுதலைந்தவத்தையுளவாம் அவை கருவியான விடயங்களையறியுஞ் செயற்கைதோறும் அந்நுணுக்கமாயிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்ளப்படும். இனி இவையேயன்றிக் கேவலசகலங்களாகிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே ஐவகையவத்தையுள, அவை யுண்மையதிகாரத்து ளுணர்த்த நின்றனவென்பதாம்.

முதலவத்தையடைதருமிடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம்.

அறிகருமிடத்தேயென வினையும்.

சுத்தாவத்தையினியல்பு ஈண்டுக்கூறுதற் கோரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக்கூறியவை மாத்திரையேபோலுமென மலையாமைப் பொருட்டு இவ்வாறுகூறியொழிந்தார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த அவத்தைகள் என்னுற் றரிசனப்பட்ட தில்லையென்ற மாணாக்கனுக்கு, இந்த அவத்தைகளைத் தரிசிப்பிக்கவேண்டிச் சகலாவத்தையில் காரியாவத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

அறிகருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதரும் - விஷய வியாபாரத்தை யறியப்பட்டு வருகிற சாக்கிரம பொருந்தி யிருக்கிற இலாடஸ்தானத்திலே சேர வைந்தவத்தையு முண்டாகாநிற்கும், இவையிற்றை யறியும்படி யெங்ஙனெனில்?—காரணந்தன்னின் செயல்தொறுங் கண்டுகொண்ணீ - முற்கூறப்பட்ட கீழாலவத்தைகளி லுண்டாகிய கருவிகளை ஏற்றகுறைதலாய் நின்ற முறைமையை முப்பத்தாறுங்கூடி நின்றவிடத்திலே யறிந்து அதுவு மிப்படியென்று புத்திபண்ணுவாயாக மேல் சூத்திரத்தில் காரியா வத்தையை யருளிச்செய்கிறார் — பிறிவிலா ஞானத்தோறும் பிறப்பற வருளாலாங்கே-ஒருக்காலு மவிட்டுநீங்காத ஞானத்தைப் பெறுதற்குப் பக்குவரானவர்களுக்கு சனனமொழிப் தம்பிரானார் காருண்ணியத்தினாலே அந்த விலாடஸ்தானந் தன்னிலே,—குறியொடு மஞ்சவத்தைகூடுவார் வீடுகூட - ஆசாரிய னுபதேசத்தினாலே மேலாலவத்தையைந்தையும் பொருந்துவார்கள், மோட்சம் பெறுகைப் பொருட்டாக

அறிகருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதரும் - விஷய வியாபாரத்தை யறியப்பட்டு வருகிற சாக்கிரம், பொருந்தியிருக்கிற இலாடத்தானத்திலே ஐந்தவத்தையுமுண்டாம், அதுநிலையிறப்பமவத்தை அங்கேங்ஙனே யெனனில்? ஒரு பண்டத்தைவைத்து மறந்துபோனவன் பண்டம் போச்சுதென்று நினைத்தபொழுது பிராணவாயுவு மியங்காமல் மூர்ச்சித்திருந்த வவசரம் துரியாதீதம் பின்பு பிராணவாயு வியங்கின வவசரம் துரியம் இன்னவிடத்திலேயல்லோ பொருந்திற்றென்று நினைவெழுந்திருந்தவவசரம் சுழுத்தி இன்னவிடத்திலேயல்லோ வைத்தோமென்று அறிந்த வவசரம் சொப்பனம். அந்தப் பொருளைச் சென்று கண்ட வவசரம் சாக்கிரம். இன

ணவே இந்த வவத்தையிற கருவிகள ஏறறல குறைச்சல்களைபோ ல அந்தக கீழாலவத்தையுமென்றறிக இது சகலாவத்தையிற காரியவவத்தை

அருளா லாங்கே குறியொடு மஞ்சவத்தை - சாக்கிரத்திற சாக்கிரம, சாக்கிரத்திற சொப்பனம, சாக்கிரத்திற சுழுத்தி, சாக்கிரத்திற றுரியம, சாக்கிராதீதம, ஆக இவை யைந்தும மேலாலவத்தை என்னுமதுங கண்டுகொள்க

இதனாற சொல்லியது, சகலத்திற காரியாவத்தையாகிய நிலையிறபடு மவத்தையும சுத்தத்திற காரியா வத்தையாகிய மே லாலவத்தையும நின்றமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிதருமுதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே - சாக்கிராதிய வத்தையென மேறகூறியபோந்த ஐந்தனுள முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தினை கண்ணேயும,— ஐந்தும செறிதரும - சாக்கிரமுத லைந்தவத்தை யுளவாம — கரணத்தனனிற செய லொரும நீ கண்டுகொள - அவைகருவியான விடயங்களை யறியு மசெயகைதோறும நீ யதினுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமா று நுண்ணுணாவாற கண்டுகொள்ளப்படும — பிரிவிலா ஞான த்தோரும பிறப்பற - இனியிவையேயன்றிப பிரிவரிய ஞானத தை யறிந்தோரும பிறப்பு நீங்கி,—அருளாலாங்கே வீடுகூட - அவவருளா லவவிடத்து வீடினையடைதற,— குறியொடுமஞ சவத்தை கூடுவா - கேவல சகலங்க ணீங்கிய சுத்தத்தினு மவ வாறே யைவகை யவத்தையைக கூடுவா அவை யுண்மையதிகா ரத்துளுணாத்தினறன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முற்கூறிய விரண்டினுக்கும் யோக சுத்தாவத்தைக்
கும் பலமீதென் றுணர்த்துகின்றார்

இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தைக ளியல்புந்தானு,
மொருவகைக் கீழேறாக்கி யுறப்பவங் காட்டுமொன்று,
பெருகமே லேறக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமீ யோகிற்,ற
ருவதோர் சமாதிதானுந் தாழ்ந்துபின் சங்கஞ்சா
ரும். (௩௧)

(இ-ள்) இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தைகளியல்புந்தானும் — சமலாவத்தையாகிய மத்தியாலவத்தைச் சாக்கிராதியெனவும், நின்மலாவத்தையிற் சாக்கிராதியெனவும், எனக்கூறிய விருவிதமான வவத்தைகளின் முறைமையை விசாரிக்கில் அவ்விரண்டுந் தமயிலொக்குமோ வென்னில்?

ஒருவகைக் கீழேறாக்கி யுறப்பவங்காட்டும் — முந்தினது மலசத்தியாய மறைப்புண்டாகையாலான்மாக்களுக்கு ஜநநத்தை யுண்டாக்கிக் கீழே தள்ளிவிடும்.

ஒன்று பெருகமேலேறக்கித் தீயபிறப்பறுத்திடும் — மற்ற நின்மலாவத்தை பொல்லாதெனக் கூறிய ஜநந மரணங்களிற் செலுத்தாமல் மேலான மோக்ஷத்தை யடைவிக்கும். அவையாவன —

ஆன்மாவானவன் புறக்கரண முட்கரணமாகிய விரண்டினு ம் கூடியிருக்கிற தன்னை யறிவது நின்மலசாக்கிரம். அந்தப் புறக்கரணத்தைவிட் டுட்கரண வியாபாரத்துடன் கூடித் தன்னை யறிகிறது நின்மலசொப்பனம். அந்த வுட்கரணத்தின் வியா

பாரத்தை விட்டுப் போகங்களின் விருப்புமின்றி நிச்சலமான மனத்துடன் கூடியிருப்பது நின்மலசுழுத்தி அந்த மனத்தையும் விட்டுச் சித்தாகிய ஞானத்துடனே கூடியிருப்பது நின்மலதுரியம். அதற்குமேலாய நிரஞ்சனமாய சுவசம்வேதத்தியத்துக்கெட்டாத ஞானரூபமாகிய சிவனுடனைக்கியம்பண்ணி யிருப்பது நின்மல துரியாதீதம் இவைக ளொன்றுக்கொன்று சூக்குமமாயிருக்கு முறைமை சற்குருவினுடைய வுபதேசத்தா னன்றாக விளங்குமென வறிக.

இஃதன்றியும் பலவாகக் கூறுமவைகளையு மறிந்துகாண்க

யோகிற்றுவ யோகசமாதி சாதாரண மாதலானமே
தோர சமாதி லான ஞானமடைதற்குத் தாழ்ந்த யோக
தானுந் தாழ்ந்து சமாதியைப் பொருந்தினவர்க ளந்த ஜந்மம்
பின் சந்நூசாரு விட்டுப் பின்பொரு ஜந்மத்தை யெடுத்து
ம. ஞானசாரியனாலே ஞானத்தை யடைந்து
நிராகார சமாதியைப் புரிந்து பரமமான
மோட்சத்தை யடைவார்கள் எ-று.

உம்மை யிழிவுசிறப்பு

யோகசமாதியாவது - போகபலத்தாலே சாகரத்தானத்திற் றுன் காணப்பட்ட பரவிருத்திகளெல்லா மற்றதின் வழி செல்லாமற் பிரத்தியாகாரத்தாலே திரும்புதல் சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம்

அப்படியிருக்கவு மனந்தானது வேறொன்றினுஞ் செல்லாமற் றூரணையி னிறுத்துதல் சொப்பனம்

இத்தாரணையிற் றிடமாகநின்று தியானஞ்செய்வது சுழுத்தி.

சமாதியிற் றற்சொரூப தரிசனந் தோன்றுவது துரியம். அஃதாவது கேவல மறிவேமயமாயிருத்தல்.

இந்த ஞானத்துக்கு மேலாகிய சிவனைத் தரிசித்திருப்பது துரியாதீத மெனவறிக.

இதற்குச் சிந்தியவிஸ்வ சாதாக்கியத்தறிக

"அவத்தை விதமெல்லாம் சிந்தியத்தாராய்க், பவத்தை யறுப்பார் பரந்துநிற்கு - மவத்தைவிட, முன்னுனைக மற்றைய நல்லோர்த்திணமெல்லாமுணர்ந்த, பண்டிதர்போற் பாதம் பணிந்து" எனவறிக. (௩௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேல் சமல நிர்மல பேதத்திலேலே கீழாலவத்தை மேலாலவத்தை யென்னும் பேதத்தைக் கூறுகின்றது.

இருவகைச் சாக்கிராதி யவத்தைக்க ளிப்பலபுதாணும்- சாக்கிராதி யவத்தைகள் சமலநிர்மலத்தையிலேலே யிரண்டு விதமாயிருக்கும்—ஒருவகைக் கீழ்நோக்கி யுறபவங் காட்டும்-முன் சொன்ன சமலசாக்கிராதி யானது அதோமுகமாய்க் கிரமத்திலே யதீதாவத்தையை யடைந்து ஜநநத்தையுண்டாக்கும்— ஒன்றுபெருக மேனோக்கித் தீயபிறப் பறுத்திடுமே - நிர்மல சாக்கிராதியானது முன்சமல சாக்கிராதியிலே விபுத்துவஞ்சத்துவ காரத்திருத்துவங்கள் கிரமத்திலே *சங்குசித மானதுபோல நிர்மல சாக்கிராதியிலே ஊர்த்துவமுகமாய விபுத்துவாதிகள் கிரமத்திலே விகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய்ப் பொல்லாதாயே ஜநநாதிகளை யொழிக்கும்.—யோசிற்றருவதோர் சமாதிதானுந் தாழ்ந்தபின் ஜநநஞ்சாரும்- சாதாரயோகத்தில் சமாதியாகிற அதீதாவத்தையும் நிர்மல துரியாதீதாவத்தைக்கு அறபம்†னமாயகனுல் காலாந்தரத்திலே ஜநநத்தையும் பொருந்தும் விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கிப்படிச் சங்கோச விகாசமே செ

ல்லுவா னேனெனனில் மாயாதி யுபாதி வசத்தினாலே சங்கோசமும் சத்வாதிக மானதினாலே விகாசமும் சம்பவிக்கும்.

* சங்குசிதம் - குறைதல், † நூநம் - குறைவு

இதனை-௯௪-வது, செய்யுளாகக் கொண் டுரையிட்டனர்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சொல்லிய கீழாலவத்தை மேலாலவத்தை யிரண்டினது செய்தி யிசைக்கின்றார்

யோகிற் றருவதோர் சமாதி - சாலம்ப சிவயோக சமாதி,—சன்னம் - அபிநவ புவனேசுர சாரூபம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிரமுதலியவைதாங் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும் பற்றி யிருவகைப்படும் அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மாகசிப்புக் கேதுவாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம், தோன்றுமுறையது கன்மநுகர்ச்சிக் கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவியறுதற்குக் காரணமாய் மேற்படும் இனி இதயமுதற் றுவாதசாந்த மீறாகிய தானங்களிற் புறக்கரண முட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுகத் தொகைப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அதுபோல ஒடுங்கியுந் தோன்றியு மவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்றென்பதாம்

யோகிற்றருவதோர் சமாதிபுணர்வென்பதும் அனுவாதமுகத்தா னின்றே பெற்றாம்.

தாழ்தல் இழிதல்

சன்னஞ்சாதல் ஏறுதல்

இந்தப் போகாவத்தைகளைப் பத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானாவத்தை போலுமென்கொண்டு மயங்குதவாதற்கு அங்ஙனமயங்காமைப்பொருட்டு இதனை யதனோடொப்பவைத்து நீண்டு கூறினார்

இச்செய்யுளிற்கூறிய மூன்றுபெயரும் முறையே சகலத்திற்கேவலஞ் சகலத்திற்சகலஞ் சகலத்திற் சுத்தமெனப் படுமென்க

இதனான் இருவகைப் பிறப்பறுத்திடுமென்றது தாப்பினையாப்பு அறிந்தருமுதலவத்தை யடைந்தருமிடத்தே யைந்தஞ்செறிந்தருமென வருகின்றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருட்டுமாதலான் அதற்குமிவ்வாறுரைத்துக் கொள்க

இவ்வுரையாசிரியர் இச்செய்யுள் -௩௫-வது, செய்யுளாகக் கொண்டுரையிட்டனர்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட அவத்தைகள் ஒருவகைப்பட்டிருக்குமோ இருவகைப்பட்டிருக்குமோ வென்னில், இரண்டு வகைப்பட்டிருக்குமென்றும் அந்த அவத்தைகளின் முறைமையு மேலருளிச்செய்கிறார்

இருவகைச்சாக்கிராதி யவத்தைக ளியல்புதானும் - இரண்டு வகைப்பட்ட சாக்கிர முதலான அவத்தைகளினுடைய முறைமை யானதுதான் எப்படியென்னில்?—ஒருவகைகீழ்நோக்கி யுறப்பவங்காட்டும் - முன் சொன்ன விரண்டுவகையில் ஒரு

உகைய வத்தை யிவ்வகை கீழ்களில் ஜநநத்தை யுண்டாக்கும் —ஒன்றுபெருக மேனோக்கி தீயபிறப்பறுத்திடும் - ஒருவகை யவத்தை மிகவும் மேலேசெலுத்தி குரத்தை யுடைத்தாகிய ஜநநங்களைப் போக்கும் —யோகிநாருவதோர் சமாதிசாலும் - முன்சொன்ன விரண்டுவகையு மன்றியே சிவயோகத்தி லுண்டாக்கப்பட்ட சமாதி யுடையவர்களுக்கும், —காயத்துபின் சந்தமசாரும் - இந்த ஜநநத்தில் பிறப்பறுத்து பின்பொரு ஜநநமெடுத்து ஆசாரிய கடாக்ஷத்தினாலே பிறவாநெறியாகிய உண்மையைப் பெறுவார்கள்

இத்துறை சொல்லியது கீழாலவத்தை ஜநநத்தை யுண்டாக்குமென்றும் மேலாலவத்தை ஜநநத்தைப் போக்குமென்றும் இவை யிரண்டுமன்றி சிவயோகத்தா லுண்டாக்கப்பட்ட சமாதியுடையவர்களுக்குப் பின்பொரு ஜநநத்திலே சாயுச்சிய முண்டாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

இவ்வுரையாசிரியர்-௩௪-வது, செய்யுளாகக்கொண் டுரையிட்டனர்

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

[illegible] றியவத்தைக ளியல்புதானு மிருவகை - மேற்கூறிப் போந்த சாக்கிரமுதலிய ஐந்து மிகீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்கு முறைமையும் மேனோக்கித் தோன்று முறைமையுமப்பற்றி யிருவகைப்படும், —ஒருவகை கீழ்நோக்கி யுறபவங்காட்டும்-அவற்றுளொன்று ஒடுங்கு முறைமையது கனமாச்சிப்புக் கேது வாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம —ஒன்று பெருக மேனோக்கித் தீயபிறப்பறுத்திடும்-ஒன்று தோன்று முறைமைகளனமாகாசசிக் கேதுவாகலாற பரமபரையிற் பிறவி யறுத்தற்கும்

காரணமாய் மேற்படும்,— யோகிற்றருவதோர் சமாதிதானும் தாழ்ந்துபின் சன்மசாரும் - இனி யிதயமுதற் றலாதசாந்த மீறுகிய தானங்களிற் புறக்கரண மூடக்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுத லெவணகப்பட்டு நிகழும், போகா வத்தையு மதுபோல வொடுங்கியுந் தோற்றியு மவ்வாறே பயன்றருவதன்றிப் பிறிதன்று

இச்செய்யுளிற் கூறிய மூன்று பேதமும், முறையே சகலத்திற் கேவலஞ் சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமெனப்படும்

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேல் ஐந்தவத்தை யென்ற வற்றின் பொருளும் வகையு மிடமும் அவற்றதியல்பும் இவையென் பதுகூறப்பட்டது.

இவ்வுரையாசிரியர் சிவஞானமுனிவருரையைத் தழுவின ராகலின் இத்னை-நூச-வது, செய்யுளாகக் கொண்டனர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் காரணவத்தை யின்று பெயரைத்தொகுத்து
வகுத்துணாத்து இன்றா

கேவல சகலசுத்த மென்றுமூன் றவத்தையான்மா, மேவுவன் கேவலந்தன் றன்மைமெய்ப் பொறிக ளெல்லாங், காவலன் கொடுத்தபோது சகலமு மலங்க ளெல்லா, மோவின போதுசுத்த முடையனாம் பவந் துடைத்தே. (கள)

(இ-ள) *கேவலசகலசுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யான்மா மேவுவன் — ஆன்மாவானவன் கேவலமுதலிய மூன் றவத்தையினையும் பொருந்துவன்.*

கேவலத்தன்னுண்மை — ஆன்மா வியாபாரமின்றி மறைப்புண்டு கிடத்தல் அஃதாவது, சங்காரகாலத்திலான்மாவினுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகள் விளங்காமல் மலமேலிட்டிருந்து மறைப்புண்டு மைக்குழம்பிலகப்பட்டு விழுந்த மாணிக்கமானது ஒளி நீங்கியிருந்தாற்போல விளங்காதிருக்கை

மெய்ப்பொறி கொள்ளலாங்காலன்னை தொடுத்த போது சகலனும் — சிவனானவன் திருவுளத்தாலே மாயாகாரியமாகிய கலைமுதலிய கருவிகளைத் தோற்றுவித்துக் கருவிகளையானமாக்களுக்குக் கூட்டிக் காரியப்படுத்திய போகங்களைப் புசிப்பிக்கை சகலாவத்தை

மலங்களெல்லாமோவின போது சுத்தமுடையனுறபவந் துடைத்தே — ஆன்மாவானவன் தீக்ஷையினாலே மலங்கள் நீங்கி மேற் ஜநநமெடுப்பதுமின்றி முன் போலச் சுத்தனாயிருக்கை சுத்தாவத்தை யெனப்பெறும் எ-று.

கேவலாதி மூன்றுக்குந் தொகைப்பட உதாரணம். "தற்கேவலமுற்றி தானே தனிமையாம், பிற்பாற் சகலங் கலாதிப் பிறழ்வதாந், தப்பாற்புரிசுத்த கேவலஞ்சாக்கிரத், தப்பாற்புரிய வதிசுத்தமாமே" என்பதிக்

இதற்குச் சுவாயம்புவம். (கூஎ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் காரணாவஸ்தாத் திரயத்தை யுணர்த்துதல்.

கேவலசகலசுத்த மென்றுமூன்றவத்தை யானமாவேவுவன - ஆன்மாவானவன் கேவலமென்றும் சகலமென்றும் சுத்த

மென்றும் மூன்றவத்தையைப்பொருந்துவன. இவையிற்றுள்;— கேவலந்தன்னுண்மை - கேவலாவஸ்தையானது அநாதி சித்தமாய மோக்ஷபரியந்தம் விட்டுப் பற்றன்றி + யாந்தரபந்த மான வாணவ மலத்தைக் காரணமாயுள்ளது —மெய்ப் பொறிகளெல்லாங் காயலன கொடுத்தபோது சகலரும் - தேகேந்திரியங்களை ஈஸ்வரன் கூட்டினபொழுது கலாதிகளுக்குக் காரணமான மாயையால் வரும் சகலாவத்தை யுடையருவன —மலங்களெல்லா மோவினபோது சுத்தமுடைய ஞறபவந் துடைத்தே - பராசத்தி ஸ்பரிசத்திருலே யாணவமாயை கன்மமென்று மலங்களெல்லா நீங்கினபொழுது சுத்தாவஸ்தை யுடையவரு யகிருல் ஜநந மரணங்களைத் தள்ளப்பட்டவருவனென் றிக்கப்பொருள

இந்த காரணாவஸ்தையாகிய கேவல சகல சுத்தமூன்றுங் காரியாவத்தை பதினைந்து மாகப் பதினெட்டவத்தை யென்றுசித்திதபெடாச சொல்லுவார்கள்; அது அறியாமை சமலாதீதாவஸ்தையே கேவலம் சப்பிரதிபா சாக்கிரா வஸ்தையே சகலம். நின்மலா தீதாவஸ்தையே சுத்தம் ஆகையால் அவஸ்தை பதினெட்டே! இதற்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசம் உண்மை- கஉ-செ "நீக்கமிலதீக மாசு நிறைந்த கேவலமா நீ்ாமை, சாக்கிரங் கலாதிசேர்ந்த சகலமாந்தன்மையாகு, நீக்கமி லிரண்டுங் கூடா தொழியவோர் நிலையினின்று, சாக்கிரவதீதஞ் சுத்தத் தன்மைய தாகுந்தானே"

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

முன்சொல்லிய கீழாலவத்தை மத்தியாலவத்தை மேலாலவத்தைகட்குக் காரணவத்தைகளைத் தொகுத்து வகுத் துரைக்கின்றுர்.

உண்மை - பசுத்தன்மை
மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா அவ்வாறு நிகழும் காரியவவத்தைகளையுறுதற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தையெய்துவன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன்னிச்சாஞானக்கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தானமாத்திரையேயுள்ளதாம். பின்பு தனுகரணாதியோடுங்கூடி அவையொருபுடை விளங்குமவத்தாஞ் சகலம். பின்பு பஞ்சமலங்களின் நீங்கிச் சிவத்தோடுகூடி அவ்விச்சாஞானக்கிரியைகளெங்குமாய் வியாபித்து விளங்குமவத்தாஞ் சுத்தமெனப்படுமென்பதாம்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவையென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லிவந்த காரியவவத்தைப் பதினைந்துக்கும் காரணவவத்தை மேலருளிச் செய்கிறார்.

கேவலசகலசுத்தமென்று மூன்றவத்தையான்மா மேவுவன் - கேவலவவத்தையென்றும் சகலவவத்தையென்றும் சுத்தவவத்தையென்றும் ஆக மூன்றவத்தைகளையும் ஆன்மா பொருந்தாநிற்பன். இந்த வவத்தைகளின் முறைமை யெங்ஙனே யெனின்?—கேவலந் தன்னுண்மை - ஆன்மாவினுடைய வுண்

மை கேவலந் தானாய் நிற்கிறது—மெய்ப் பொறிகளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும்—தநுகரண புவனபோகங் களை ஆன்மாவுக்குப் பரமேசுவரன் கொடுத்தபோது சகலாவத்தையைப் பொருந்தி நிற்பன,—மலங்களெல்லா மோவின போது சுத்தமுடைய னுறப்வந்துடைத்தே - பஞ்சமலங்களுந் தன்னைவிட்டு நீங்கினபோது ஐந்தங்களையும் போக்கி சுத்தாவத்தையும் பெருநிற்பன

இதனாற் சொல்லியது, கேவல சகல சுத்தமென்னு மூன்றவத்தையையும் ஆன்மாப் பொருந்துவன் என்றும் இவையிற்றில் கேவலவவத்தை ஆன்மாவுக் குண்மையென்றும் சகலவவத்தையைப் பரமேசுவரன் கொடுத்தபோது ஆன்மாப்பொருந்துமென்றும் பஞ்சமலங்களும் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்கின போது சுத்தவவத்தையைப் பெருநிற்பன் என்னு முறைமையும் அறிவித்தது

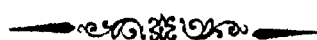
சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஆன்மா கேவல சகல சுத்தமென்று மூன்றவத்தை மேவுவன் - ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரிய அவத்தைகளை யுறுகற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தை யெய்துவன்,— கேவலந்தனுண்மை - அவற்றுட் கேவல மாவது தனவிச்சாஞானக் கிரியைகளி னிகழ்ச்சிச் சிறிது மின்றித் தான மாத்திரையே யுளனாதல் —மெய்ப்பொறி களெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனும் - பின்பு தனுகரணாதியோடு முதல்வன் கூட்டக் கூடி யவையொடுபுடை விளங்கு மவத்தை சகலம் — மலங்களெல்லா மோவினபோ துறப்வங் கொண்டத்தே சுத்தமுடையன -பின்பு பஞ்சமலங்களு நீங்கிச் சிவத்தோடு கூ

டி யவிச்சாஞானக்கிரியைக ளெங்கும் வியாபித்து விளங்கு மவத்தரம் சுத்தம் எனப்படும்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரண மிவையென்பதூஉம் அவற்றதியல்பும் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேனிறுத்து முறையானே கேவலாவத்
தையிலக்கண முணர்த்து கின்றார்

அறிவில னமூர்த்தனித்த னராகாதி குணங்களோ
டுறு, செயலிலன் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் செயல்
களில்லான், குறியிலன் கர்த்தாவல்லன் போகத்திற்
கொள்கையில்லான், பிறிவிலன் மலத்தினோடும் வியா
பிகேவலத்திலான்மா (௩௮)

(இ-ள்) அறிவிலன் — தனக்கென வொன்றைச் செய்தற் கறிவில்லாதவன்; அஃதேது காரணத்தாலெனின், மலத்தினாலே மிகவு மறைப்புண்டிருக்கிற சைதன்னியத்தை யுடையனாதலால்.

அமூர்த்தன் — தனக்கொரு வடிவில்லாதவன்; அஃதாவது, கலைமுதலிய கருவிகளால் வடிவற்றவன்.

நித்தன் — எப்போது முள்ளவன்; அஃதாவது, நாசமில்லாதவன்.

அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலன் — இராகமுதலிய வறுவகைக் குணங்களுடனுங் கூடாதவன்.

கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் — கலைமுதலிய தத்துவங்களுடன் பொருந்திய போகம் புசியாதவன்

செயல்களில்லான் — தானாக வொருதொழிலைச் செய்தற்குச் செயலில்லாதவன் அஃதேதுகாரணத்தாலெனில்? ஞானக்கிரியைகள் ஜீவியாதபடியா லெனவறிக

குறியிலன் — தானின்னபடி யிருப்பனென்று நிரூபித்தற் கோரடையாளங்களு மில்லாதவன்.

கர்த்தாவலன் — பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்களா லுண்டாகிய போகங்களைத் தானாகவே புசிக்கமாட்டாத படியாலே கருத்தாவல்லன்

போகத்திறங் கொள்கையில்லான் — தானே மலத்தை நீக்கிக்கொண்டு கருவிகளுடன் கூடிய போகங்களைப் புசிக்கமாட்டாதவன்

பிறிவிலன் மலத்திரோடும் — சகசமான வாணவ மலத்துடனே கூடி விட்டு நீங்காதவன்

வியாபி — விபுவாயுள்ளான்

கேவலத்திலானமா — கேவலாவத்தையிலானமாவான இச்சிறப்பினை யுடையவன் எ-று

இது கடைநிலைத் தீபகம்.

உம்மை - எண்.

திருமந்திரம், "அறிவில்லன் மூடத்த னராகாதிசேரான், குறிபொன்றிலாவித்தன் கூடானகலாதி, செறியுஞ்செயலில்லோன் றிண்காத்தாவல்லோன், பிறியின மலன்வியாபி கேவலத்தோனே" எனவறிக (௫அ)

இதற்குச் சுவாயம்புவமுங் கிரணமுமறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சகலாவஸ்தை சுத்தாவஸ்தைகளைப் பிரவேசிக்கும் ‡ விலக்ஷணமாகிய கேவலாவஸ்தை ஸ்வரூபங் கூறுகின்றது.

நித்தன் வியாபியானமா - நித்தியனும் வியாபியும் சித்துருபனுமானவன், — கேவலத்தில் - கேவலாவஸ்தையிலே, — கலாதியோடின்றே சாவிலன் - கலாவித்தியா ராகங்களைப் பொருந்தப்படாதவன் ஆதலால், — ராகாதி குணங்களோடின்றே செறிவிலன் - இச்சாஞானக்கிரியையாகிய ¶ சகசகுணங்களுடைய வியாபாரமில்லாதவன், — அமூர்த்தன் - ஸ்தூலசூக்ஷும தேகமில்லாதவன் அதனால், — குறியிலன் - அடையாளஞ் சொல்லப்படாதவன், — செயல்களில்லான் கர்த்தாவல்லன் போகத்துக் கொள்கையில்லான் - தேகேந்திரியாதிகளில்லாமலிருக்கையால் ஒருகன்மத்தைப் பண்ணவுங் கர்த்தாவல்லன் ஆகையால் போகதாவுமல்லன் இவ்வளவும் சகலாவஸ்தையில் விலக்ஷணம் — பிறிவிலன் மலத்தினோடு மறிவிலன் - ஆணவ மலத்தினை விடப்படாதவனாகையால் ஞானப்பிரகாசமில்லாதவன் ஆசாரியருடைய அநுக்கிரகத்தினாலே ஞானயோக சித்தனாகி ஆணவமலத்தினுடைய தடைநீங்கி சாவஞ்ஞத்துவாதி × ஷாட்குண்ணியாபிவியத்தி சுத்தாவஸ்தையாகையால் கீழ்ச்சொன்னது சுத்தாவஸ்தைக்கு விலக்ஷணம்.

‡ விலக்ஷணம் - வேறு ¶ சகசம் - கூடவுண்டானது × ஷாட்குண்யம் - அறுகுணம்.

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

ஆன்மா - மேற்கூறிய போந்த மூன்றவத்தையை யுறுதற்குரி யவான்மா,—அறிவிலன் - அறிவு முன்னில்லாதவனும்,— அமூர்த்தன் - உடம்பு முன்னில்லாதவனும்,—நித்தன்-தோற்றக்கேடு முன்னில்லாதவனும்,—அராகாதி குணங்களோடு செறிவிலன்-புத்தி குணமொட்டிணையு முன்பொருந்தாதவனும்,— கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் - கலாதிபறிவோடு முன்சேர்தலில்லாதவனும்,— செயல்களில்லான் - செயல்கள் முன்னில்லாதவனும்,— குறியிலன் இச்சைமுன் னில்லாதவனும்,— கர்த்தாவல்லன் - தனக்கென வொரு சுதந்தர முன் னில்லாதவனும்,— போகத்திற் கொள்கை யில்லான் - போகத்தின் முன் கொள்கை யில்லாதவனும்,— வியாபி - வியாபகத்தை முன்னுவுடையனு மாகிய விபத்துக்காரியங்களு முடையனுய,—மலத்திரோடு பிறிவிலன் - ஆணவ மலத்திரோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பன்,— கேவலத்தில் - கேவலத்தின் கண்

இத்தன்மை தானுண்மை கேவலமாதல் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

——∞——

மேனிறுத்த முறையானே சகலாவத்தையுணர்த்துகின்றார்

உருவினைக் கொண்டுபோக போக்கியத் துன்னல் செப்பல், வருசெயல் மருவிச்சத்த மாதியாம் விடயந்தன்னிற், புரிவதுஞ் செய்தங் கெல்லா யோனியும் புக்குழன்று, திரிதருஞ் சகலமான வவத்தையிற் சீவனென்றே. (௫௯)

(இ-ள்.) உருவி ஆன்மாவானவன் கன்மானு குணமாகத்

தனைக்கொண்டு	சூக்ஷ்மசரீரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
போகபோக்கியத்தன்னைச் செப்பல் வருசெயன் மருவி	கலைமுதலிய கருவிகளுடன் கூடி மாயை முதற் பிருதிவி யீறாகவுள்ள தத்துவங்களிற் சுகதுக்க ரூபமாகிய போகங்களைப் புசிக்கிறதிலே விருப்பத்தைச் செலுத்தலையுடைய ஞானக் கன்மத் தொழிற் கர்த்தாவாலே பொருந்தி,
சத்தமாதியாம் விடயங்தனனிற் புரிவதுஞ் செய்து	சத்தாதி விடயங்களிலே விருப்பத்தையுஞ் செய்து,
அங்கெல்லா யோனியும் புக்குழன்று திரிதரும்	அவ்விடத்துக் கன்மத்துக்கீடாக வெண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதங்களிற் பிறந்துழன்று திரிதலுஞ் செய்து,
சகலமான வவத்தையிற் சீவன் னென்றே.	இப்படியே சகலாவத்தையைப் பொருந்தியிருப்பன் எ-று

இதுகடை நிலைத் தீபகம்

"உருவுற்றுப போக போக்கியத்துற்று, மருவுறாப் பூத மகாதி மானமனைவி,வ நம்மசெயல் பற்றிச் சத்தாதிவைகிக்,கருவுறத் திடுஞ் சீவன் காணுஞ் சகலத்தே" என்வறிக

இச்சூத்திரச் சுவாயம்புவம்

(௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—※—

மேல் கேவலாவஸ்தை சுத்தாவஸ்தை யிரண்டுக்கும் வில

க்ஷணமான சகலாவஸ்தா * வஸ்திதனுன வான்ம வியாபாரங் கூறுகின்றது

* அவஸ்திதன - இருந்தவன

சகலாவஸ்தை பொருந்தின ஆன்மா ராசஸ்வரனாலே கூட்டப்பட்ட மாயாதேகத்தைத் தரித்துக்கொண்டு போகபோக்கிய காண்டத்தை யுடையனாகிப் போகத்தை யிச்சிக்கவும் புசிக்கவும் வசநாதிக் கிரியைகளை முண்டாயச் சத்தாதி விஷயங்களையும் பொருந்திப் புண்ணிய பாவங்களையுஞ் செய்து அதனாலெண்பத்து நான்குநூறாயிர மியோனி பேதங்களினும் பிறந்திறந்து திரிவனென்ற நிதலபொருள

சகலாவஸ்தை, நித்திய சகலமென்றும் மகாசகலமென்றும் † தவிவிதம

† தவிவிதம - இருவிதம்

இதில் மகாசகல லக்ஷண மிப்பொழுது கூறியது

கீழ் சப்பிரதிபா சாக்கிரமென்றது நித்தியசகல லக்ஷணம்

இந்த லான்மா பசுத்துவ சம்பந்தத்தினாலே பசுவென்று பெயராய ஞானிக ளறிந்து கலாதியோகத்தினாலே கிஞ்சித ஞானப்பிரகாச முண்டானதனால் சேதனனென்று பெயரு மாய பிராண வாயுவுடனே கூடியிருக்கையால் ஜீவனென்று பெயருமாய த்விகமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களுக்குக் ‡ கா த்தாவு மதன பலங்களைப் புசிக்கிறவனும் புசிக்கிற காலத்திலே தனக்கு வேண்டாததை விடவும் வேண்டியதைக் கிரகிக்கவும் இச்சையை யுடையவனும் ராகத்வேஷாதிகளை யுடையவனுந் தனக்கு § போகார்த்தமாகத் தேடின வஸ்துவை யத்தனத்தினாலே ரக்ஷிக்கிறவனுந் தேகேந்திரியாதிகளைத் தானென் றபிமானம்பண்ணு மவனும் காத்தவய சருதபங்களிலே சோமபுத்திப் பணு மவனாய், அதனாலே பண்ணினேமில்லையென்கிற துக்கத்

தையுடையவனு ¶ மருளையுடையவனும் முலகன விததியாதிக ளினாலே தனககுச சரியிலலையெனறு மபிமானியுஞ சிறிது காரியததைச சோமபுதலாறறுச செயகிறவனும பிராணாதி வாயுககளைப பிரவாததியபிககிறவனும பிரததியக்ஷாரததஙகளை யறிகிறவனும தததத தாததஙகளைக கேடகிறவனும கூடடபபடிககிறவனும கூடிபபடிககிறவானோடே கேடடுத தரிககாடடாதிருகதால + லசசிககிறவனும — ஹாசயரசததிலே பிரிடனும × நயனோனமீலனாதிக கிரியைகளைப பணணுமவனும, சாஸதிராதிகளை விசாரிககிறவனும சநதோஷிககிறவனும, பாணை யறிவிகக இசசையுடையவனும, புததிர தாராதிகளிடஙகளிலே மோகிககிறவனும வசவிககிறவனும கநததைக கிரகிககிறவனும ○ அநுசநதானம பணணுகிறவனும ஒருவிஷயஙகளிலே தனமயததை யடைகிறவனும போக வஸதுககளைத தேடுகிறவனும இவை முதலான அநேக பாவஙகளை யுடையவனாவன

‡ சாதகா - செய்யவேண்டிய, § போகாரததம் - போகிமிதததம, ¶ அருளை-பொருளை, + லசசிககிறவன-வெடகமுளளவன, — ஆசயரசம - ஹாசசரியாசம், × நயனோனமீலனம - கணவிழிததல, ○ அநுசநதானம - தியானம

இதறகுசசமமதி —

𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌃 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌕
𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ 𑌤𑌦𑍍𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌹𑌾
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌿 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌨𑌕𑌾𑌰𑍁
𑌣𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥ 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 । 𑌸𑌹𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌯𑌤𑌿
𑌲𑍋𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍇𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌾𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 ॥ 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿

ஸம்ப்ருக்தே ப்ராணாதிஸம்வீக்ஷிதே | ப்ரஸ்ரோணாத்தி
ஷ்ஜ்ஞாதே ப்ரஸ்க்தமாஸ்த்வத்ஸ்தேமயத்வவி || விஹாரயந்தி
ஸம்ஸ்வாத்தி ஜ்வஸ்த்வவி விஜ்ஞானாத்தி | வக்தி ஜீவந்தி ஸ
ந்யேத்தே ஸ்ரீயஸ்தேவிவ ஜாமமதே || ஸாமெவெஸெந்தெகெ
ஸாஹேஞா நிஹஜாநிவ ஸஞ்சேஸக |

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலாவத்தையி லான்மாவி னிலக்கணஞ் சாற்றுகின்
றார்

புரிவதுஞ்செய்து - விருப்புவதுஞ்செய்து

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறியவினைகளைப் பத்துக்கும் மறுதலையாகிய விப் பத்துக்காரியமு முடையனாய்ச் சீவித்துநிற்பது சகலமென்பதாம்

போககாரணமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும், போக்கிய காரணமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினார்.

உன்னலென்றது எண்ணுதல் விருப்புதன்மேற்று

செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகை வாக்குக்களையு முணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழுமாற்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது

புரிவதென்ற உம்மையால் நுகர்வதுமென்ற தெஞ்சிநின்றது.

உருவினைக்கோடல் அமூர்த்தனாதற்கும், போகபோக்கியத்துச் செறிதல் கலாதியோடுஞ் சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனாதற்கு, உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவல் அறிவின் செயல்களில்லான குறிப்பிலனாதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தனிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கருத்தாவல்லனாதற்கும், உம்மையாற்போந்த நுகர்வதுஞ்செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லனாதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனாதற்கும், சென்றுதிரிதல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க.

இசனாமே யெப்பொறிகளோவலாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனாதல் வகுத்ததுங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சகலவவத்தையை யருளிச்செய்கிறார்.

உருவினைக்கொண்டு - கன்மத்துக் கீடாக வொவ்வொரு சரீரங்களை யெடுத்துக்கொண்டு,— போகபோக்கியத் துன்னல் செப்பல்-புசிப்புக்குத்தக்க பொருள்களை நினைப்பதுஞ் சொல்லுவதுமாய்,—வருசெயன்மருவி-மனதாலும் வாக்காலும் வருகிற வயிற்றைக் காயத்தாலே தொழிற்படுத்துவதுமாய்,— சத்தமாதியாம் விடயந்தனிற் புரிவதுஞ்செய்து-சத்தமுதலான விடயங்களிலுண்டான சுகதுக்கங்களையும் அனுபவித்து,—அங்கெல்லாயோனியும் புக்குழன்றுதிரிகுவன்-அவ்விடத்து எண்பத்தினான்கு நூறாயிரம் யோனிகளிலும் கன்மத்துக்

டோகப் பிறந்து உழன்று திரிபாநிற்பன,— சகலமான வவத்தையிற் சீவனென்றே - சகலமாகிய அவத்தையிலே ஆன்மாப் பொருந்தி இப்படி நிற்பன.

இதனாற் சொல்லியது, கன்மத்துக்கீடாக வொருசரீரத்தைக்கொண்டு புசிப்புக்குத்தக்க மனவாக்குக் காயங்களினாலுண்டாகிய நினைவையு முரையையுந் தொழிலையும் பொருந்திச் சத்தாதி விஷயங்களி லுண்டாகிய சுகதுக்கங்களையும் புசித்து எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிகடோறும் வட்டஞ்சுற்றித் திரியுஞ் சகலாவத்தையைப் பொருந்தின வான்மாவென்னு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

சீவன் - மேற்கூறிப்போந்த கேவலத்தைப் பொருந்திய ஆன்மா,— உன்னல்செப்பல் - அறிவில்லாததற்கும் மறுதலையாய விரும்பிக் கூறுதற் கேதுவாகிய நால்வகை வாக்குகளால் நிகழு மறிவினையும்,— உருவினைக்கொண்டு - அரூபத்தற்கு மறுதலையாகிய வுருவினைக்கோடலும்,— இவ்வெல்லா யோனியும் புக்கு உழன்று - இவ்விடத்தி னின்றதற்கு மறுதலையாகிய தோற்றக் கேடுகளிற் பட்டுழன்றும்,— போக்கியத்து - அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவில்லாததற்கு மறுதலையாகிய போக்கியகாண்ட மாகிய கலாதியைச் சேர்தலும்,— வருசெயல் - செயல்களில்லாததற்கு மறுதலையாகிய தொழில்களுடைத்தாதலும்,— மருவிச்சை - இச்சையில்லாததற்கு மறுதலையாகிய விச்சையுடைத்தாதலும்,— சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ்செய்து - கர்த்தா வல்லாததற்கு மறுதலையாகிய சத்தாதி விடயங்களின் மேற்கொண்டு செய்தலும்,— புரிவதுமென்ற வும்மையால் நுகர்வதுஞ் செய்து,— போக போகத்திற் கொள்கையில்லாததற்கு மறுதலை

யாகிய போசனுகாந்தம்,—சென்று திரிகரும் சகலமான வவத்தையில்- வியாபியாதற்கு மறுதலையாகிய வேகதேசியாதலுமாகிய வியப்பத்துக்காரிய முடையனாய் ஜீவித்து நிற்பது சகலாவத்தை யென்பதாம்

இங்ஙனே மெய்ப்பொறிக ளெல்லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுக்கு வருதாகக் கூறப்பட்டது

*இவ்வுரையாசிரியர் இதுபோன்ற விடங்களில் பகவுரைகள் சிவஞானயோகியார் மொழிப்புக்கிணங்கச் செய்வதிலுள்ள அருமையும் புத்திநுணுக்கத்தையும் கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிருந்த முறையானே சுத்தாவத்தை யுணர்த்துகின்றார்

இருவினைச் செயல்களொப்பில் ஈசன்றன் சத்தி
தோயந்து, குருவருள் பெற்றுஞான யோகத்தைக் கு
றுகிமுன்னைத், திருமலமறுத்துப் பண்டைச் சிறப்பி
லொழிந்தஞானம், பெருகிநா யகன்றன்பாதம் பெறு
வது சுத்தமாமே (௬0)

(இ-ள்) இருவினைச் செயல்களொப்பில் — புண்ணிய பாவமாகிய விரண்டுந் தம்மி லொருகாலத்திற் றலைபொத்த வவசரத்தி லதனைப் புசிக்க வொட்டாம லதனைத் தடுக்கும்

ஈசன்றன் சத்தி தோயந்து — சிவனுடைய சத்திபதிந்த நால்வகையி னுள்ளந் தீவிரசத்தியான சிவனிடத்திற பதியும்பொழுது.

குருவருள் பெற்று — ஞானாசாரியனாலே தீக்கையைப் பெற்று

ஞான யோக — சிவப்பிரகாசமாகிய ஞான போகத்தை
த்தைக்குறுகி — ப் பொருந்தி "மலத்தினு மனாதிமுத்தனை யுமுணர்ந் துணர்தல் ஞானம், முலப்பிலா வவனை வேறற் றுறைதலை யுணர்தல் யோகம்" எனவறிக

முனைந்த திரி — தீபம்வந்தா லந்தகாரம் போமாறு போ
மலம் மறுத்து — ல இந்தஞான போகத்தைப் பொருந்தின தபோபலத்தா லிவனுக்குப் பழையதாய் வரப்பட்டு நின்ற மும்மலமும் போய்,

பண்டைச்சிற — இவனுக்குப் பழையதாய் வரப்பட்டு நிற்
றறிவொழிந்து — கிற கிஞ்சிஞ்ஞபத்துவத்தை விட்டு,

ஞானம் பெரு — சிவனைப் போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி
கி — குணங்களைப் பொருந்தி,

நாயகன் றன — சிவனுடைய சீபாத கமலங்களை யடை
பாதம் பெறுவ — ந்திருப்பது சுத்தாவத்தை. எ-று

து சுத்தமாமே

"இருவினையொப்பி லொழிந்த சத்திபதி யாதோவெனில் சத்திபதியுங் கமோமலபாகமுற்றினை யொத்த வினையில லார்க்கணுனும்" எனப்பதனுன், மல பரிபாகமே சத்தி நிபாதத்துக்கு முத்தகாரண மெனவறிக

"இருவினை நேரொப்பின்னாடு சத்தி, குருவென வந்து குணமலநீக்கித், தருமரன் ஞானத்தா றனசெயலற்றுத், திரிமலநீங்கிச் சிவமாதல் சுத்தமே" எனவறிக

இதற்குக் கிரணுகமங் காரணம் (௯௦)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சுத்தாவஸ்தை யுணர்த்துதல்.

புண்ணிய பாபங்களுடைய பலமானது இரண்டு ஏககா

லத்திலே ஸ்வர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவுஞ் *சேஷமாயுள்ள சாவகாசம் பக்குவமும் மலபரிபாகமு மானபொழுது பரமேஸ்வரனுடைய திரோதான சத்தியானது மலங்களைச் செலுத்திவந்தது ஏககாலத்தில் சமமாகவந்த விரோதியாகிய பந்தத்தைப் புசிப்பிக்கப்படா தாகையால் திரோதானத்தை யொழிந்து கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்த, அக்காலத்தில கிருபையினாலே சிவஞானாசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிப் பஞ்சகலா சோதனைப்பண்ணி ஞானபோகத்தைக் கூட்ட, அந்த ஞானயோகத்தினாலே யநாதியே பொருந்தியிருந்த வாணவமாயை கன்மமென்னு மலத்திரயத்தையு மொழித்து அந்த மலங்களினாற் பொருந்தின கிஞ்சிஞ்ஞத்தையு மேகதேசத்துவத்தையு மொழிந்து சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளடைய, ஆன்ம நாயகனாகிய சிவனுடனே யிரண்டறச் சிவானுபவியாக நிற்பது சுத்தாவஸ்தை

* சேஷம் - மீதி

இந்த சுத்தாவஸ்தையானது ஜீவன்முத்தி பரமமுத்தி பேதத்தினாலே யிருவகைத்தாம்

இவ்விடத்துச் சொன்னது பரமமுத்தி சுத்தாவஸ்தை

ஜீவன்முத்தி சுத்தாவஸ்தை, 'தன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதம்' என்ற பதத்திலே கூறுவாமென்றறிக பொருள்

இருவினைச் செயல்களொப்பிலென்றதற்குச் சிலசாஸ்திரங்களிலே † பிரமஹத்தியா மகாபாதக பலமும் அஸ்வமேத மகா ‡ கிரது பலமும் ஏககாலத்திலே § துல்ய பலமாகப் பக்குவமானபொழுது சத்திநிபாதமென்று சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து விருத்த கன்ம துல்ய ¶ சாமியமும் சாவகாசம், பக்குவமும் ஆணவமல பரிபாகமுமானபொழுது சத்திநிபாத மென்று கூறியதென்னையோ வெனின்? உள்ளது.

† பிரமஹத்தியா-பிரமஅத்திதோஷம், ‡ கிரது - யாகம், § துல்ய - சரியான, ¶ சாம்ய - ஒப்பு

கன்மமானது *திருஷ்ட ஜன்ம †போக்யமென்றும், ‡ அதிருஷ்ட ஜன்ம போக்யமென்றும் §நியதகால போக்யமென்றும் மூன்று விதமாம்

* திருஷ்ட - காணப்பட்டது, †போக்யம்-புசிக்கத்தக்கது, ‡ அதிருஷ்டம் - காணப்படாதது, § நியதகாலம்- ஏற்படுத்தியகாலம்

இவையிற்றுள் திருஷ்டஜன்ம போக்கியமாவது? அந்த ஜன்மத்திலே பலிக்கும் * ஆயுர்விர்த்திகரமான ஔஷதி ஓம புத்ர காமேஷ்டியாதிகள்

* ஆயுர்விர்த்திகரம் - ஆயுளை வளர்க்கிறது.

அதிருஷ்ட ஜன்மபோக்கியமாவது? தேகாந்தத்திலே ஸ்வர்க்கத்திலேயாதல் நரகத்திலேயாதல் புநர் ஜன்மத்திலேயாதல் பலிப்பது

நியதகால போக்யமாவது? மஹா புண்ணியங்களுக்குள்ளே பிரதானமானது அஸ்வமேதம், மகாபாதகங்களுக்குள்ளே பிரதானமானது பிரமஹத்தி. நின்ற கன்மமெல்லாம் நியதகால போக்யமல்லவோவெனின்? ஒக்கும் அஸ்வமேத † த்விஜவதம் பரிபாகமல்லா காலத்திலே ‡ இதரகன்ம பரிபாகமானால் அந்த கன்மபலத்தையே புசிப்பிக்கும் இவைகள் பரிபாகமான காலத்திலே இதரபுண்ணிய பாவங்கள் பரிபாகமாகில் பலா § திக்யத்தினாலே இதரபுண்ணிய பாவங்களைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தையே புசிப்பிக்கும், ஆதலால் இவைகளே நியதகால போக்யம்.

† த்விஜவதம் - பிரமஹத்தி, ‡ இதர-வேறு, § ஆதிக்யம் - மிகுதி.

இந்தப் புண்ணிய பாபங்களுடைய பலம் மிக்க புண்ணிய பாபபோக காலா * நந்தரம் புசிப்பிக்கும். அந்த விரண்டி னுள்ளே யொன்று நூறுபலமும் ஒன்று பத்துப்பலமுமாகில் பத்துப் பலத்தைத் தள்ளிப் பிரபலம் புசிப்பிக்கும். இரண்டுஞ் சமபலமே யாகில் புண்ணியத்துக்குப் புண்ணியமாகுதல் பாபத்துக்குப் பாபமாகுதல் அந்தக்காலத்திலே பக்குவமாயிருந்தால் சகாயப லத்தினாலே அசகாயத்தைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்கும். இரண்டுஞ் சமபலமாய்ச் சமகாலமுமாகில் இந்தக் கன்மங்கள் பரிபாக மாகாதிருந்தால் இந்த விரண்டு கன்மங் களும் † சுந்தோப சுந்தந்நியாயமாக நசிக்க இந்தக் கன்மபல ங்கள் கிரமத்திலே புசிக்கப்படும். சர்வகன்மங்களு மேககால த்திலே பரிபாகமாகில் ஆணவமல பக்குவ பரிபாக மாகாமலிரு ந்தால் சர்வ கன்மங்களும் நசிக்க விஞ்ஞான கேவலருவர். ஆணவமலமும் பக்குவமாகில் சத்திபதியும்.

* அநந்தரம் - பின்பு, † சுந்தன் உபசுந்தன் - இரண்டசு ரர்கள், இவர்களின் நாசம் பாரதக்கதையா லுணர்ந்து கொள்க.

அசுவமேதத் த்விஜவதமென்றது ஸ்வர்க்கநரக ஏதுவாய * அந்யோந்ய விருத்தமுமாய சமபலமுமாயிருக்கிற † ஆமுஷ்மிக புண்ணிய பாபங்களுக்கு ‡ உபலக்ஷணம். * ஐஹிகத்தி லுள்ள † நபும்சகராகிறதுக்கு ஏதுவான பாபமும் புருஷராகி றதுக்கு ஏதுவான புண்ணியமும் அந்யோந்யவிருத்தம். இவ் வாறெல்லாங் கண்டுகொள்க.

* அந்யோந்ய - ஒன்றுக்கொன்று, † ஆமுஷ்மிகம் - மறு மை, ‡ உபலக்ஷணம் - ஞாபகம் * ஐஹிகம் - இம்மை, † நபு ம்சகன் - அலி

[illegible]
[illegible]

னும், சுத்தாவத்தை யென்றும், காரணாவத்தை மூன்றுபிர காரமாம் அந்த மூன்றினுள்,

சகலாவத்தையிற் றத்துவ தாத்துவிகங்களை மேல்விடுத்தல் முறைமையிற் கேவலாவத்தையைக் கீழ்த்தீண்டி முறைமையிற்செல்வது கீழாலவத்தை

கேவலாவத்தையைக் கீழ்விடுதல் முறைமையிற் சகலாவத்தையை மேற்றீண்டி முறைமையிற் செல்வது மேலாலவத்தை

கேவலாவத்தை சகலாவத்தை யிரண்டையுந் தீண்டி மத்தியமாயிருப்பது மத்தியாலவத்தை

கேவலாவத்தையைத் தீண்டாது சகலாவத்தை மாத்திரத்தைத் தீண்டி நிற்பது பிரேரகாவத்தை.

கேவலாவத்தை சகலாவத்தைக ளிரண்டையுங் கீழ்முறைமையில் விட்டுச் சுத்தாவத்தையை மேன்முறைமையிற் றீண்டி மூச் சிவத்துவாபிவியத்தி முறைமையிலுண்டாம் பொருட்டு, இருதயத்தினின்றும் புருவமத்தியந்நுனி மட்டில், கண்டத்தினின்றும் பிரமரந்திர நுனிமட்டில் புருவமத்தியத்தினின்றும் துவாதசாந்த நுனிமட்டிலோரோட்டாக இதயத்தினின்றும் துவாதசாந்த நுனிமட்டாகற்றான், இவைகளிற்போயத் தகுவது நின்மலாவத்தையென்ற பேர்பெற்ற மேலாலவத்தை

இப்படிக் காரணாவத்தை மூன்றும் காரியாவத்தை யைந்துங்கூட்டி எட்டுப்பிரகாரமாம்

எட்டினுள் முறைமையிற் கேவலாவத்தாலக்கணங் காணப்பாய —

விஞ்ஞான கைவல்லியத்திற்றான், பிரளய கைவல்லியத்திற்றான், நித்திய நித்திரா கைவல்லியத்திற்றான், சிவதத்துவத் தானமாயிருக்கும் பிரணவபஞ்ச கலாவிரப்பூக வதிகுஞ்சமை முதலிய ஐந்து வாயுக்கொடு கலை முதற் பிருதிவி முடிவாகி

ய முப்பது கலைகள் மாயை மகாமாயையி லொடுங்கித்தான, தொழிலற்றிருக்கத்தான, மலகலுஷிதஞ்செய்த்தான, மலகன்ம கலுஷிதஞ்செய்தான, நித்திரா முத்திரித் தத்துவதாத்துவிக மலகன்மமோக கலுஷிதஞ்செய்தான, சும்மாவிருத்தல்

சகலாவத்தா லக்ஷணங் காண்பிப்பாம் —

திரும்பச் சுத்தா சுத்தகலைகள் கூட்டச் சுத்த பேதத் முத்தஞ்யும் அசுத்த பேதத்ஞ்யும், சுத்தமாயா புவனங்களிலேயும் அசுத்த மாயா புவனங்களிலேயும் போகத்தைப் புசித்திருத்தல் நித்திய பெத்த மத்திய நித்திரா கேவல நீங்கஅப்போ தப்போத போகத்தைப் புசித்திருத்தலுமாம்

சுத்தாவத்தா லக்கணம் காண்பிப்பாம் —

சுத்தசகலத்தத்துவ மென்று முன்சொல்லிய அபர முத்தியும் பரமுத்தியும், அந்த விரு முத்தியின்பொருட் போசனையுமாம்.

கீழாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம் —

நித்திய நித்திராகேவலப்பட்டு முறைமையிற் பூதங்களைந்தும் தன்மாத்திரை ஐந்தும் சீவியாதிருப்ப, தூலசரீர சம்பந்தத்தாத்துவிகமாயிருக்கும் வாயுக்கள் பத்தும், சூக்கும சரீர சம்பந்தத்தத்துவமாயிருக்கும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்தும், கிரியா சத்தியோடு கூடிய கன்மேந்திரிய தாத்துவிகக் கிரியையென்கின்ற வசனாதி யைந்தும், சூக்கும சரீர சம்பந்தத் தத்துவ மென்கின்ற ஞானேந்திரிய மைந்தும், ஞானசத்தியோடு கூடிய ஞானேந்திரிய தாத்துவிக ஞானத்துக்கு விஷயமாகிய தாத்துவிக சத்தாதியைந்தும், தத்துவமென்கின்ற அந்தக்கரணங்களும், புருடதத்துவ மொன்றும், ஆக முப்பத்தைந்தும் கேளாமற் கேட்டுத் தொடாதுதொட்டுப் பாராமற் பார்த்து ரசியாது ரசித்து மணவாது மணந்து இலாடத்திற் சீவித்து நின்றல் கீழாலவத்தையிற் சாக்கிரம்.

இந்திரியம் பத்துஞ் சீவியாதிருப்ப, வாயுப்பத்தும், வசனாதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், மனமுதலந்தக்கரண நாலும், புருடதத்துவமொன்றும் ஆக இருபத்தைந்தும் நித்திரா மயக்கத்திலே அது வென்பதை இதுவென்று ஆபாசமாயறிந்து கண்டத்திற் சீவித்து நிற்றல் கீழாலவத்தையிற் சொப்பனம்

வாயுவொன்பதும், வசனாதியைந்தும், சத்தாதியைந்தும், மனமுதலந்தக்கரண மூன்றும், சீவியாதிருப்ப; பிராணவாயுவு மனோவஸ்தா விசேஷ சித்தமும், புருஷதத்துவமுமாக மூன்று மினிமேல்வருஞ் சாக்கிரத்தில் வசனிக்கப்படாத வஸ்து சிந்தனத்தைப் பண்ணி, இருதயத்திற் சீவித்து நிற்றல் கீழாலவத்தையிற் சுழுத்தி.

சித்தஞ் சீவியாதிருப்ப, பிராணவாயு புருடதத்துவ மாகவிரண்டுஞ் சரீரக் காப்புச் சூக்கும சிந்தனங்காணப்பித்து நாபியிற் சீவித்து நிற்றல் கீழாலவத்தையிற் றுரியம்

பிராணவாயுஞ் சீவியாதிருப்பப் புருடதத்துவமொன்றும் இனிமேல்வரும் சாக்கிரத்திற் சுகமாய நானித்திரை பண்ணினே னென்பதற்குச் சூசிக்கப்பட்டு அந்தர சரீர தமோ மாத்திரத்தை விஷயீகரித்து மௌட்டியத்துள் மூழ்கி வேதனத்தையொழிந் தொழியாமலிருக்கும் சிவதத்துவ காப்பனாத மணங்கலாதிகலுஷிதமாய்ப் பண்ணி லிங்கத்திற் சீவித்து நிற்றல் கீழாலவத்தையிற் றுரியாதீதம்

மேலாலவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம் —

கலாதி பஞ்சகஞ்சுக புருஷன் பிரணவ கலைகளைந்தினு— போதமூல வதிசூக்குமைக்குக் காரணமாகிய சிவதத்துவ மென்கின்ற நாதத்தோடுகூடி லிங்கத்தில் மலத்தோடு மணந்து சீவியா நிற்றல் மேலா லவத்தையிற் றுரியாதீதம்.

நிருவிகற்ப ஞானமூல சூக்குமைக்குக் காரணமாகிய சுத்தத்துவமென்கின்ற விந்துவோடு கூடி நாபியில் மாயையோடு மணந்து சீவியா நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் றுரியம்.

சவிகற்ப ஞானமாதலுக்கு யத்தனமாகா நிற்கும் நிருவிகற்ப ஞானமூல பைசந்திக்குக் காரணமாகிய சதாசிவதத்துவமென்கின்ற மகாரத்தோடு கூடி இருதயத்திற் சித்சமூலப் பிரகிருதியோடு மணந்து சீவியா நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சுழுத்தி

சவிகற்ப ஞானமூல மத்திமைக்குக் காரணமாகிய விசுத்தத்துவமென்கின்ற வுகாரத்தோடு கூடிக் கண்டத்தில் அந்தக்கரணத்தோடு மணந்து சீவியா நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சொப்பனம்

பிறனுடைய செவிக்குட் போய்ச் சொல்லிய முறைமையில் விகற்ப ஞானத்தை யுண்டாக்கும் வைகரி வாக்குக் காரணமாகிய சுத்த வித்தியா தத்துவமென்கின்ற அகாரத்தோடு கூடி லலாடத் தானத்திற் புறக்கரணத்தோடு மணந்து சீவியா நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் சாக்கிரம்

மத்தியாலவத்தா லக்கணங் காண்பாம் —

முன் கண்ட புருஷனைத் தூரத்திற் கண்டு நாமசாதிகளினது மறதி மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிராதீதம்

பெருமூச்செறிந்து விசாரித் தறிவோமென்பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர துரியம்.

முன்கண்ட விடமாத்திரந் தோற்றுதல் மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர சுழுத்தி.

முன்னவிடத்திற் கண்ட புருஷனிவனென்பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர சொப்பனம்.

சந்தோஷத்தோடு பார்த்துக் கட்டிக்கொள்ளுதல் மந்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர சாக்கிரம்

பிரேரகாவத்தா லக்கணங் காண்பிப்பாம் —

பிரணவ பஞ்சகலா ரூபமா யிருக்கிற திருக்கின்ற சிவதத்துவமைந்தும் கலைமுதல் வித்தியா தத்துவ மேழும், ஆன்மதத்துவத்துக்குள் அந்தக்கரண நாலும், புறக்கரண மைந்தினுரூபாதிக குசிதமா யிருக்கின்ற வொன்றும், தன்மாத்திரைகளொ டொற்றுமை யுடைமையா யிருக்கும் பூதங்க ளைந்தினுள் நேத்திராதிக குசிதமா யிருக்கின்ற வொன்றும், ஆகப் பதினெட்டுத் தத்துவமுஞ் சீவியா நிற்பது பிரேரகாவத்தை

அந்தப் பிரேரகா வத்தையிற் றத்துவங் களின் ஞெழின முறைமை மானதப் பிரத்தியக்ஷப் பிரசங்கத்திலே காண்பித்தோம், கண்டு கொள்க.

அந்தப் பிரேரகா வத்தையில் ஒரு பொருளைக் கண்டது சாக்கிரம்

நிச்சயித்தது சொப்பனம்

கலந்தது சுழுத்தி

அதிலாவேசந் துரியம்

அதி லவசம் துரியாதீதம்

நின்மலாவத்தையென்கின்ற மேலா லவத்தை யிலக்கணங் காண்பிப்பாம் —

அது வெகுபிரகாரமாயிருக்கும், அதிலொரு பிரகாரங் காண்பிப்பாம்

புறக்கரண முட்கரணங்களோடு கூடத் தன்னைக் காண்பது சாக்கிரம்

புறக்கரணம் நீங்கி யுட்கரண விர்த்தி மாத்திரத்தோடு தன்னைக் காண்பது சொப்பனம்.

உட்கரணம் நீங்கிச் சொல்லுதற் கரிதாயு மறிதற் கரிதாயுந தனனைக காணபது சுழுததி.

சினமாததிரமாய்த தனனைக் காணபது துரியம.

சிவனுககொபபச சிவததுவாபிவியததி மாருகத தனனைக் காணபது துரியாதீதம

இருமப அதிலொருப பிரகாரங காணபிபபாம் —

பிணடதது மணடததும உளளுமபுறமபும அபரநாதம அபரவிநது, பரநாதம, பரவிநது ரூபமாயச சதகாாததமாயிருககினற சிவகததுவமுதற சுததவிததையீறுகுஞ சிவதததுவ பஞசக ரூபியாகும பிராசாத சோடசககலைகளைப பறறி வருவ தோர அவததை ஞானசிததியிற சொல்லபபடடது

மூலாதாரததைத தொடடு இருதயததிற பிராசாத மநதிரததின துறபததி சாககிரம

கணட முதற்றுனம பறறிச சமனுநதமாகச சினமாததிரனமா மணபப மநதிரம் நடபபது சொபபனம.

உனமனு ரூபமாய் மநதிர மகாமாயையி லயிததல் சுழுததி

உனமனுசூனியம் துரியம்

உனமனுமூல சுழுததித தானததுச சினமாததி ரானமாவாகிய ஆனமதததுவ மாயிருநது உனமநியநதக துரியதகானததுப பரமெனகினற பரமானமாவாகிய விததியா தததுவமாயிருநது சிவததுவாபி வியததிபொருநதிச சிவமெனகினற சிவானமாவாகியசிவதததுவமாயமாநதிரீகனாயிருத்தல் துரியாதீதம்

இருமப அதிலொரு பிரகாரங காணபிமபாம —

பிராசாத கலைகள்போல முனசொனன பிரகாரம சிவதத்துப் பஞசக ரூபியாய்ப் பிராசாதகலா கர்ப்பங்களாயிருக்கினற அகராதி நாதாநத பிரணவ பஞ்ச கலைகளைத்தொட் டிருதயமு

தற்றுவாதசாந்த வியாபகப் பிரமரந்திர முடிவாகும் பஞ்சாதாரத்துச் செல்லுந் தன்னையுஞ் சிவனையும் சாக்கிராதி துரியாதீதாந்த சாட்சிரூப பிரமாதி சதாசிவாந்த தேவதாகாரமாய்க் கண்டு, அந்த அவத்தையைந் தம்விட்டுக் கடந்து போமிடத்துச் சமஞ்ஞந்தத்தில் தற்காண்டல் சாக்கிரம்

தற்பரம் பார்த்தல் சொப்பனம்

தற்பர சம்பாவேசம் சுழுத்தி

தற்பரகோடியிற் றுக்குதல் துரியம்.

தான் துவான்று துரியாதீதம்

திரும்ப ஒருபிரகாரம் காணப்படும் —

ஞானசித்தியிற் சொல்லிய மூவாவத்தைக்குட் காணிக்கப்படும் அவாந்தராவத்தா பேதம் ரௌரவாதிகளிற் காணிக்கப்பட்டது அவைவருமாறு —

சாக்கிர சாக்கிரம், சாக்கிர சொப்பனம், சாக்கிரசுழுத்தி, சாக்கிரதுரியம், காலபரம், அதீதம், பரதரிசனம், விசுவக்கிராசம், உபசாந்தம், சிவதரிசனம், சாயுச்சியம் எனனும் பேதத்தினுலே இந்தமேலாலவத்தைப் பதினொருபேதம்

சாக்கிர சாக்கிரமுதற் காலபராந்தம் ஆன்மசாக்கிரமுதல் ஆன்ம துரியா தீதாந்தமாகிய ஆன்மாவின தஞ்சவத்தை

சாக்கிரதுரியமுதல் விசுவக்கிராசாந்தம் பரசாக்கிர முதற் பரதுரியா தீதாந்தமாகிய பரன தஞ்சவத்தை

பரதரிசனமுதற் சாயுச்சியாந்தம் சிவசாக்கிரமுதற் சிவ துரியா தீதாந்தமாகிய சிவன தஞ்சவத்தை.

சாயுச்சிய கோடிக்குட் டசதுரிய முதற் றுறியகற்பனைகள் விழுந்திருக்கும், மேற்போகா.

அவற்றுள் ஆன்மசாக்கிரம் காரியவிசுவவியாத்தி யென்கின்ற காரியவிசுவரூபம்.

ஆன்மசொப்பனம் காரிய விசுவக் கிராசம்.

ஆன்மசுழுத்தி காரிய விசுவோப சாந்தி

ஆன்மதுரியம் ஆன்மதரிசனம்

ஆன்மதுரியாதீதம் ஆன்மசாயுச்சியம்

பரசாக்கிரம் காரண விசுவ வியாத்தி யென்கின்ற காரண விசுவரூபம்.

பரசொப்பனம் காரண விசுவகிராசம்

பரசுழுத்தி காரணவிசுவோப சாந்தி

பரதுரியம் பரதரிசனம்

பரதுரியாதீதம் பரசாயுச்சியம்

சிவசாக்கிரம் வாசஞ் விசுவவியாத்தி யென்கின்ற வாசஞ் விசுவரூபம்

சிவசொப்பனம் வாசஞ் விஸ்வக்கிராசம்

சிவசுழுத்தி வாசஞ் விசவோபசாந்தி

சிவதுரியம் சிவதரிசனம்

சிவதுரியாதீதம் சிவசாயுச்சியம்

சிவசாயுச்சியஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு ஆன்ம சுழுத்தி முந்ற காலபரானந்த தியானத்தானம், அதீதமுங்ல விசுவக்கிராசாந்தம் சமாதித்தானம். உபசாந்தமுந்ற சாயுச்சியாந்தம் சாக்ஷாத் காரத்தானம்

இரும்ப வகிற பிரமாதி பரகாந்தாந்தமாகிய வஸ்துக்களி லே பார்த்தல், கிரகித்தல், தழுவுதல், ஆவேசித்தல், அவசமாதல் அஞ்சும் ஒவ்வொன்றுக்கு அஞ்சவத்தை யறியப்படும்

இரும்ப முன்சொல்லிய விந்தப பதினைந்தவத்தைகளைத் தனக்குள் வைத்த ஞானசித்தியில் மூலாவத்தை அருளினுடனே சிவத்துவாபி வியத்தி சூக்குமசிவத்துவாபி வியத்தி பரசிவத் துவாபி வியத்திகள் கிரமத்திலே வரும் பொருட்டு மூலைந்து பதினை ந்தவத்தைகள் காண்பிப்பாம்.

இதயத்தைச் சிவபாவனை பண்ணுமிடத்துக் குவிந்து, இதயமுதல் இதயாக கிராந்தத் துவாத சாந்தத்திற் சிவபாவனை பண்ணுமிடத்தில் விரிந்து, இதய முதற் றுவாதசாந்தம் வியாபித்திருக்கும் பூதானம் அந்தரானம் சத்துவானம் சீவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகங்களி னொன்றிறுற பூதானமாதி மந்திரான மாந்த ஆன்மாக்களி னந்தில் மற்றை நாலு முள வைத்த ஒன்றைச் சயம் பண்ணி, நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணுமிடத்து இதயமுதற் புருவமத்தியாந்த மட்டாகத் தூலசாக்கிராதி தூல துரியாதீதாந்த மாகிய வைந்தவத்தைத் தூலானம் தூலபர தூலசிவந் தோற்ற முண்டாகத் தூல சிவத்துவாபி வியத்தி தோற்றும் பொருட்டுக் காணப்படும்.

கண்ட முதற் பிரமரந்திராந்த மட்டாகச் சூக்கும சாக்கிராதி சூக்கும துரியாதீதாந்த மாகிய வைந்தவத்தை சூக்குமானம் சூக்குமபர சூக்குமசிவந் தோற்ற முண்டாகச் சூக்குமசிவத்துவாபி வியத்தி தோன்றும் பொருட்டுக் காணப்படும்.

புருவமத்திய முதற் றுவாதசாந்த மட்டாகப் பரசாக்கிராதி பரதுரியாதீதாந்த மாகிய வஞ்சவத்தை, பரானம் பராபர சிவந்தோற்ற முண்டாகப் பரசிவத்துவாபி வியத்தி தோற்றும் பொருட்டுக் காணப்படும்.

திரும்ப விதுதானே ஒரொட்டாக முன் சொல்லிய மூலாவத்தையின் றக்கிரமுமாம்.

பின்னொருபிரகாரங் காணபிப்பாம் —

இதய முதற் றுவாதசாந்தாந்தமாக, முன்சொல்லிய இதப பதினைந்தவத்தைகளைத் தனக்குள் வைத்த மூலாயத்தையில் இதய முதற் றுவாதசாந்தாந்தந் தொட்ட பிரமரந்திராந்தமாகப் பூதானமா வென்கின்ற பஞ்சபூதங்களிலே காண்க. பஞ்ச பூதங்களோடு கோத்த பஞ்சகலைகளிலேதான் காண்க.

பஞ்சகலைகளோடு கோத்த தஞ்சு பகுப்பாய்த் தத்துவானமா வென்கின்ற தத்துவங்களிலே தான் காண்க.

பஞ்ச கலைகளோடு கோத்த அநந்தரானமா வென்கின்ற அதிசூக்குமாதி வைகரியாந்தமாகிய பஞ்ச வாக்குகளிலேதான் காண்க.

பஞ்ச கலைகளோடு கோத்த தூலதர தூல்சூக்கும சூக்குமதர சூக்குமதம சிவானமா வென்கின்ற அகங்காரங்களிலே தான் காண்க

பஞ்சகலைகளோடு கோத்த மந்திரானமாவென்கின்ற மந்திரகலைகளிலே மூலாவத்தை ஞானசித்தி வசனப்படி முன்பு தானே காண்பித்தோம்

இப்படிக் காண்பித்த சுத்தாவத்தா பேதங்களெல்லாஞ் சாக்கிராதி துரியாதீதாந்தமாய் முன் சொல்லிய அசுத்தமாகிய கீழாலவத்தை ஐந்தையும் முறைமையிற் சயம்பண்ணும் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியானம் சமாதி சாட்சாத்காரம் என்கின்ற அங்காங்கியோக ரூபமாகும் சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீத மென்கின்ற அவத்தை யைந்தாய், ஒன்றாயிருக்கிற சுத்தாவத்தை யொன்றிலே சுருக்கப்படும்

சிவஞானயோகியருளை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயங்களிற் புரிவதுஞ்செய்தல் கழித்தற் கேதுவாகிய இருவினை யொப்பும், போகபோக்கியக் கருவிகளின் செறிவு கழித்தற் கேதுவாகிய சத்தினிபாதமும், உருக்கழித்தற் கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாவேனியும் புகக்குழலுதல் கழித்தற்கேதுவாகிய ஞானசாதனமும்,

சென்று திரிகருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிதற் கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும், சத்தமாதியாம் விடயங்க டன்னி னுகாவது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனை நீக்கமும், பாசவறிவிச்சை செயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும், முறையே கிடைப்ப, அவற்றின் காரியம் பந்தம் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தமென்பதாம்.

சத்திநிபாதத்திற்கு மூலமாகிய மலபரிபாகமும் இருவினையொப்புக்கு மூலமாகிய சிவபுண்ணியமுமென்னு மின்னோரன்னவற்றை ஈண்டுக் கூறுதொழிந்தார், மேற்கூறிய காரியம் பந்தம் நீங்குதற் கேதுவாவன மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தாரன்றி அனைத்துங் கூறப்புகுந்தா ரல்லராகலின் அவையெல்லாம் முன்னாகக் கூறப்படும்.

இதனானே மலங்களெல்லாமோவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது 'புருடனே யறிவனுகில்' என்றது முதல் இத்துணையும் 'வெவ்வே றனைத்தும்' என்ற வினைருங்கூற்றை வகுத்தோதிய வாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சுத்தவவத்தையை யருளிச்செய்கிறார்.

இருவினைச்செயல்களொப்பில் - புண்ணியபாவங்களிரண்டினாலும் உண்டான விதாவகிதங்களை யொன்றுக்கொன்று ஏற்றமற் குறையாம லிரண்டுஞ் சமமாய் ஒருகாலத்திலே புசிக்கு மவசரத்திலே,—ஈசன்றன் சத்திதோய - பரமேஸ்வரனுடைய சத்தி இவனிடத்திலே பதிய அதனாலே,—குருவருள்பெற்று -தேசிக கடாக்ஷமுண்டாய் அந்தக் கடாக்ஷத்தினாலே,—

ஞானயோகத்தைக்குறுகி - சிவஞானத்தைப் பொருந்து முறைமைகளினாலே சென்று பொருந்தி அந்தப்பிரகாசத்தினாலே,—முன்னைத் திரிமலமறுத்து-அநாதியேயிவனைக் கூடிநின்று மறைக்கிற அந்தக் காரியமாகிய மூன்று மலங்களையும் போக்கி அதனாலே,—பண்டைச் சிற்றறிவொழிந்து-பழைய வான்மபோதமுங் கெட்டு,—ஞானம்பெருகி - அநாதியே யிவனிடத்திலே அப்பிரகாசமாய் நின்ற ஞானமும் பிரகாசித்து இங்ஙனஞ் சொல்லிப் போந்த முறைமைகளினாலே,—நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே- சகலலோக நாயகனாகிய பரமேஸ்வரனுடைய சீபாதத்தை இந்த வான்மா இரண்டறச்சென்று கூடுகிறவதுவே சுத்தவவத்தையாம்

இதனாற் சொல்லியது, இருவினையொப்பும் சத்திநிபாதமும் குருகடாக்ஷமும் ஞானத்தைப் பெறுகையும் பாசக்ஷயமும் உண்டான வவதாரத்திலே இவனுக்கு முன்புள்ள சிற்றறிவும் போய் பேரறிவுமுண்டாய் அந்த வறிவாலே பரமேஸ்வர னுடைய சீபாதத்தை வேறறச்சென்று கூடுமதே சுத்தவவத்தையென்னு முறைமை யறிவித்தது

'கேவலசகலசுத்தம்' என்று எடுத்த திருவிருத்தத்துக்கு வியாக்கியானம் 'அறிவிலன்' 'உருவினைக்கொண்டு' 'இருவினைச் செயல்கள்' என்றமூன்று திருவிருத்தத்திலும் வந்து முடிந்தது.

கேவலமென்றது மாயை மாமாயை காமியம் என்று சொல்லப்பட்ட மலங்களெல்லாநீங்க ஆணவமலத்தாலே சருவான்மாக்களும் மறைப்புண்டு கிடக்கிற் சருவ சங்காரத்தை. சகலமென்றது சிருஷ்டி தொடங்கிச் சருவசங்காரமளவும் ஆன்மாக

கள எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிகள்தோறும் கன்மத்துக்கீடாகப் பிறந்து இறந்துவருகிறதைச் சுத்தமென்றது பரமமுத்தியை இவை மூன்றும் காரணவவத்தை என்னுமது கண்டுகொள்க

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

இருவினைச் செயல்களொப்பின் - மேற்கூறிய பத்திஞால் சுத்தமாதியாம் விடயங்கள் தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கழிந்ததற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும்,— ஈசன்றன் சத்திதோய- போக போக்கியக் கருவிகளின் செறிவு கழிந்ததற் கேதுவாகிய சத்திநிபாதமும்,— குருஅருள்பெற்று - உருக்கழிந்தற் கேதுவாகிய குரு அருள்பெறுதலும்,— ஞானயோகத்தைக்குறுகி- எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிந்தற்கேதுவாகிய ஞானசாதகமும்,—முனைந்த திரிமலமறுத்து-சென்று திரிதருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மை கழிந்தற்கேதுவாகிய மும்மல நீக்கமும்,—பண்டைச் சிற்றறிவொழிந்து - சத்தமாதியாம் விடயந் தன்னில் நுகர்வது கழிந்தற் கேதுவாகிய வாதனைநீக்கமும்,— ஞானம்பெருகி - பாசவறிவிச்சைச் செயல்கள் கழிந்தற் கேதுவாகியஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப,— நாயகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்தமாமே-அவற்றுனக்காரியப்பத்து நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தாவத்தை யென்பதாம்

இதனானே மலங்களெல்லா மோவினபோது சுத்தமுடையனுமாறு கூறப்பட்டது

‘புருடனே யறிவனுக்’ என்பது முதல் விகற்பத்தையும் ‘வெவ்வேறனை தரும்’ என்ற மூன்றாங் கூற்றை வருத்தோதியவாறு.

☞ ௪-சூ, ௩-அ, முடிந்தது.

☞ நான்காஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

“ நாற்பான்”

என்ற நான்காஞ் சூத்திரம்

நாற்பது

முடிந்தது

பாயிர முட்பட செய்யுள்—௨௩0

*௩-௪-சூ-ள், பஞ்சலக்கண ' இவ்வதிகாரங்களின் பொருளை உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறாகக் கூறுவதை முகவுரையிற் கூறுதும்

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

(ரு)—சூத்திரம். பாசமோசநலக்ஷணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலஞ்சாஞ்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனில்? இவ்வா ன்மாக்களிடத்துத் தம்முதலுபகார முணர்த்துத னுதலிற்று

இத்தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? அந்தக்க ரணங்களு மான்மாவுங் கூடியிருந்தாலு மல்லாத்தையுங் காட் டுமாத்தைக் காணும் பொறிபோலக் காட்டுங் கடவுளைக் காணு தென் றுணர்த்துத னுதலிற்று

பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனா லறிந்தா
ணமாவை, யறிதரா வவையேபோல வான்மாக்க ளெ
த்துமெங்கும், செறிதருஞ் சிவனாலே யறிதருஞ்
சிவனைக்காணு, வறிதருஞ் சிவனேயெல்லா மறிந்தறி
வித்துநிற்பன். (க)

(இ-ள்.) பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனாலறிந்தானமாவை யறிதரா வவையேபோல

இந்திரியாதி விடயங்க ளான்மாவோடே கூடி யறியாநிற்கவு மவை யந்தவான்மாவை யறியமாட்டாத முறைமைபோல,

ஆன்மாக்கள் ஊனத்து மெங்கு ஞ் செறிக்கருஞ்சி வனருளே ய றிக்குஞ் சிவனைக் காணா	ஆன்மாக்களுக்கு மெங்கும் பரிபூரண மாய் நிற்கிற சிவனருளே யெல்லாத்தையு மறி யாநிற்பார்களாதலு மந்தச்சிவனை யறியமா ட்டார்கள்
உறிக்கருஞ்சிவ னே யெல்லா ம றிந்தறிவித்து நி ற்பன்	எல்லாத்தையு முள்ளபடி யறியுஞ் சிவன் முன்னே யறிந்த ஆன்மாக்களையு மறிவித்து நி ற்பன் என்று

ஏகாரம் தேற்றம்

இதற்குச் சிவஞானபோதம் (க)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

முதற் சூத்திரத்திலே சகத்துக்குக் கர்த்தா வொருவனுண் டென்று ஏது *வுபபத்திகளினாலே நிச்சயித்துப் பாரிசேஷத்தி னாலே அந்தக் கர்த்தா சிவனென்றுங்கூறி, இரண்டாஞ் சூத்திரத் திலே சிருஷ்டிக்கிரமங்கூறி, மூன்றாஞ் சூத்திரத்திலும் நாலா ஞ்சூத்திரத்திலும் தேகேந்திரி யாந்தக்கரணாதிகளுக்கு அந்ய னான்மாவென்றும், ஆன்மலக்ஷண மிவ்வாறென்றுங்கூறி, மே லஞ்சாஞ் சூத்திர மொன்பது விருத்தத்தினாலுஞ் சிவ ஞானமா க்களிடத்தி லந்தரியாமியாய் நின்று பிரேரிக்கு முறைமையைச் †சங்கோத்தரங்களினாலு முதாஹரணங்களினாலுங் கூறுகி ன்றது

* உபபத்தி - சாதனம், † சங்கை - சந்தேகித்தல், உ த்தரம் - மறுமொழி

ஆணமாகக ளினைத்துமெங்குஞ் செறிதருஞ் சிவனறனாலே யறிகிறுஞ் சிவனைக்காணு-சாவானமாகக்குஞ் சாவவியாபியாகிய சிவனுடைய பிரோ"னயினாலே சாவ வஸதுககளையு மறியும. இவவாறறிநதும சிவபபிரேரணையினாலே யறிகிறு மெனகிறதனைகயுஞ் சிவனையுமறியாாகள அதெனபோல வெனனில்?—

பொறிபுலன கரணமெலலாம புநட ஞ லறிநகானமாவை யறிதரா கவையேபோல - அநதககரணஙகளும ஞானேநதிரியஙகளும புருஷனாலே விஷயஙகளைக கணடு புருஷனாலே யறிகிறு மெனகிறதையு மநதப புருஷனையு மறியாததுபோல வெனனில்? 'ஐநதையுஙகொண டறிவதொன றுணடதானமாவைமபொறி யறிநதிடாவே' எனறும, 'உணாவன கரணமெனணி லொனறையொன றுணராவெனறும அநதககரணஙகளையும ஞானேநதிரியஙகளையு முனனே ஜடமெனறு சொல்லிப்போந திவவிடதது விஷயஙகளை யறியுமெனறது விரோதமெனனில்? அலல இநதிரியாநதக கரணஙகளறியு மெனறு சொனனது முகய விருததியாகவலல, லக்ஷணையாக காரண காரியோப சாரமாசச சொனனது அது விஷயோனமுகமான வனம ஞானததினுடைய விஷய ஞானோதயததுககு இநதிரியாநதக கரணஙகள சஹகாரி காரணமாயிருநது ஆனமசமயோகததினாலே சஹகாரி யானு மெனபதையு மானமாவையு மறியாததுபோலவென றாதகம

லக்ஷணையானது, ஆகாரம காரணம காரியம் சமீபம உபசாரம * தாமாறுகரதம எனறுறுவிகமாம அவையாவன —

* தருமாறு கிருதம - தருமததைத் யொசுகுதல

ஆதாரமாவது, மஞசா கூரோசநதி யெனறது, மஞசநு ஜடமாகையால் சேதனதாமமான † ஆகரோசம முகய விருததியாகக் கூடாதாகையா லநத ‡ மஞசஸ்தனு யிருககிற புரு

க்ஷனுடைய ஆக்ரோசத்தை ஆதாரமாக விருக்கிற மஞ்சத்துக்கு லக்ஷணையாகச் சொன்னது

† ஆக்குரோசம் - கூப்பிடுதல் ‡ மஞ்சஸ்தன் - கட்டிலி லிருக்கிறவன்

காரண லக்ஷணையாவது, பொன்மழை பெய்ததென்றபொழுது மேகம் ஸ்வர்ணத்தை வர்ஷியாததாகையால் மேகம் வர்ஷித்த ஜலத்தினாலே § சஸ்யாதி யபிவிருத்தித் துவாரா தான்யலாபப் ¶ பிரயுக்த ஸ்வர்ணலாபம் வருகையால் பரம்பரா காரணமாயிருக்கிற தண்ணீரை வர்ஷித்தது பொன்மழை யென்பது + காரணே

§ சஸ்யம் - பயிறு, ¶ பிரயுக்த - உண்டான. + காரணே - காரணத்தில்

காரிய லக்ஷணை யாவது, பருத்திப் புடவை யென்றபொழுது பருத்தியே புடவை யாகாததாகையால் பருத்தியினுடைய காரியமாகிய நூற்புடவை காரியத்தினாலே காரணத்தை லக்ஷணையாகச் சொன்னது

சமீபலக்ஷணையாவது, கங்கையிலே யிடைச்சேரி யென்றபொழுது கங்கை பிரவாகிக்கிற தாகையாலதிலே குடியிருக்கிறது முக்கியமாகக் கூடாததாகையால் கங்கைக் கரையிலே யிடைச்சேரியென்றது.

உபகார லக்ஷணையாவது, பிக்ஷை யிந்த வூரைவிட்டுப் பாறப்போக வொட்டாதென்றபொழுது பிக்ஷை தகையக் கையைப் பிடித்து நிறுத்த முக்கியமாகக் கூடாதபடியாலே பிக்ஷா × சௌகரியத்தினாலே இந்த வூரைவிட்டுப் போக மனதுவாராதென்பது.

× சௌகரியம் - சுளுவாய்ச் செய்யக்கூடுமானது,

தர்மாநுக்ருதி லக்ஷணையாவது, சிங்கோமாணவக: என்றபொழுது — மாணவகனை முக்கியமாக சிங்கமாகா னாகையால் சிங்கதர்மமான சௌரியத்தை யுடையவனென்பது.

— மாணவகன்-மாணாக்கன்

தது³க்தம் ஶ்ரீமத்³ரௌரவே ஶ்ரோத்ராதி³ காரணகாரணே
ஸர்வே வை காரகா: | யதா² ராஜ்ஞோ ப⁴வந்த்யேவ
ஶிவலக்ஷணா: ஸம்ஸாரே ஜடா: || இதி.

இந்த லக்ஷணைகளிந்த சாஸ்திரத்திலே வந்த விடங்களோர்ந்து கண்டுகொள்க.

சித்ரூபியாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஜடமாயிருக்கிற இந்திரியாந்தக்கரணங்களை திருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னது விரோதமென்னில்? அல்ல; ஆன்மாக்களனைத்துமென்று சர்வான்மாக்களையும் * பக்ஷீகிருததேசம் பண்ணுகையால் சபக்ஷமில்லை. அதன்றிக் கேவல வியதிரேகியானது கொண்டு வியதிரேகமாக ஜடத்தை திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுவது † உசிதமே

* பக்ஷீகிருததேசம் - இடத்தைக் குறித்தல் † உசிதம் - யோக்கியம்

தது³க்தம் ஸர்வஜ்ஞானோத்தரே — ஶிவஜ்ஞானோத்தயே
இந்த்³ரியாணி பஶவோ ஜ்ஞானஸ்ய ஸாவி ஸம்
ஸாந்த இதி |

ஜடத்துக்குச் சித்பிரேரணையில்லாமல் பிரவிருத்தியில்லை யென்பதன்றிச் சித்துக்கு * சிதந்தராபேக்ஷையாக ஆன்மாக் களை சிவன் பிரேரிப்பனென்கிறபொழுது † அநவஸ்தை வரு மென்னில்? அதற்குத்தரமாக,—

* சிதந்தரம் - வேறுசித்து, † அநவஸ்தை - முடிவில்லாமை,

அறிதருஞ சிவனேயெலலா மறிந தறிவிததுநிற்பன - ஆன்மாகக ளறியுமபடிககுப பணணுகிற சிவன அநயப பிரகாசததை யபேக்ஷியாமற றனே யெலலாததையு மறிநது ஆனமாககளுககு மறிவிதது வேறாநிறபன

சிவனேயென்ற வுகாரததினுலே தானே யறிநதும பிறாககுமறிவிககிறவன சிவன

ததபிரத்யேகி சைதநயமான ஆனமாககள சிவனுலே யறிகிறதொழிநது தாஙகளாக வறியமாட்டாாகள, ஒருவாக கறிவிககவுமாட்டாாகள

சைதநய ஸவரூபம சமனுயிருகக விவவாறு பேதமெபபடியெனில்? கணணும பிரகாசருபமும ஆதிதயனும பிரகாசரூபமாயும, கண ணுதிதத பரகாசததினுலே காணபதொழிநது தானுகக காணவுமாட்டாது வேறொரு கணணுககுக காட்டவு மாட்டாது, ஆதிதயன றனனுடைய பிரகாசததினுலே யெலலா வஸதுவையுந தானே கணடு கணகளுககுங காட்டுவதுபோல வெனனவறிக

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

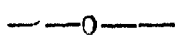
இவவானமாககளிடததுத தமது முதலுபகார முணாத்துகிறா

பொறி - பஞசேநதிரியஙகளாகிய புறககரணஙகள —கரணம எலலாம-மனுதி நானகாகிய உடகரணஙகள,—புலன - விடயஙகள,—புருடனுல-ஆனமாவால,—அறிநது-சிறசததியோடு புணாநதுணாநததலால் அறிநதென றுபசரிககபபட்டது,—ஆனமாவை - பிரேரகனுகிய புருடனை,—அறிதரா - காணு —அவையே போல-அநத இருவகைக கரணஙகளைபோல,—ஆனமா

க்கள்,—அனைத்தும் - எல்லா விஷயங்களையும்,—எங்குஞ் செறி தருஞ் சிவன்றானே - எவ்விடத்தும் பரிபூரணனா யிருக்கு மீசுரனே,—அறிந்திடும் - தால ஆக்கும் பாசரீங்களைப் புணர்த்திட்ட போதிப்ப வுணர்,—சிவனைக் காணு -பிரேரகனாய் நிற்கு மீசுரனைப்பாரா —அறிகருஞ் சிவனே - சுதந்தர வறிவனாகிய வீசுரனே,—எல்லாமறிந் தறிவித்து நிற்பன - முன் சொல்லிய முன்றமையிற் சகலமு முணர்ந் துணர்த்தி யிருப்பன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நான்காஞ் சூத்திரத்திற் பசுவியல்பு கூறியவாசிரியர் அதன்மேலின்ற பாசத்தினியல்பு கூறுவாராய், அதனை யுள்ளடக்கி நிற்குந் திரோதான சத்தியினியல்பு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்

தன்னை யறியமாட்டார்த பொறி முதலியவற்றைத் தான் றிந் தறிவித் துடனிற்கும் புருடன் அதுபோலத் தன்னையறிய மாட்டாத் வப்புருடனை அறிந் தறிவித் துடனிற்பது சிவமென்பதாம்

சிவனே யெல்லா மறிந் தறிவித்து நிற்பனென்ப பொருட்க ஞேதியத்னை உவமையினு மேற்குமா றிசைவித் துரைத்துக் கொள்க

திரோதான சத்தியினியல்பை உபசாரத்தாற் சிவன்மே லேற்றிக் கூறியவாறு.

அறிதருஞ்சிவன் முடிவினக ஞணமையறிவைத் தரக்கட வோனாகிய சிவன்.

அறி முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் முதனூலஞ்சாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மூன்றாஞ் சூத்திரம் திருவிருத்தம் - ௪ நாலாஞ்சூத்திரம் திருவிருத்தம் - ௪௦ ஆக திருவிருத்தம் - ௪௪

இது ஆன்ம இலக்கணம்.

இதில் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தில் முதற்றிருவிருத்தம் 'உயிரெனப்படுவது' என்ற திருவிருத்தம் ஒன்றுக்கும் மற்றுள்ள நாற்பத்துமூன்று திருவிருத்தமும் வியாக்கியானம் அவைவருமாறு —

'உயிரெனப் படுவதிந்த வுடலின்வே றுளதாயுற்று' என்ற பதத்திற்கு வியாக்கியானம், 'உடலின்வே றுயிரோனிந்த' என்ற திருவிருத்தமுதல் 'சுத்தமா மானமசித்தை' என்ற திருவிருத்தமீறாக இருபத்திரண்டு திருவிருத்தமளவும் வந்து முடிந்தது.

'செயிருறு மிச்சாஞானச் செய்திக ளுடையதாகிப், பயில வருமிப்பதனப் பலன்களுந் துகரும்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம், 'அசித்தருவியாபகம்' என்ற திருவிருத்தமுதல 'அறிவுடல சிந்தை' என்ற திருவிருத்தமீறாகப் பத்துத் திருவிருத்தமளவும் வந்து முடிந்தது

'பாகநிற்ற றுயிலொடு மஞ்சவத்தைப் படுமுண்மை துரியாதீதம்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம், 'கண்டுணா புருடன்' என்ற திருவிருத்தமுதல, 'இருவினைச் செயல்கள்' என்ற திருவிருத்தமீறாகப் பதினொரு திருவிருத்தமளவும் வந்துமுடிந்தது

ஆக நாற்பத்துநாலு திருவிருத்தத்துக்கும் வகை கண்டுகொள்க.

நாலாஞ்சூத்திர முடிந்தது

* இதனை இவ்வுரை நாலாஞ்சூத்திர முடிவிற் சேர்த்துக் கொள்க

மேல் உணர்த்து முறைமை.

முன்சொன்ன ஆன்மலக்ஷணத்தில் ஆன்மாக்கள் படுகிற வகுத்த தன்மை சொல்லி அநாதியேயுயிர்க்குயிராய் நின்றுணர்த்துகிற சிவனை ஆன்மாக்க ளிழந்து நிற்கிற முறைமைக்கு ஒருதிட்டாந்தமிட் டருளிச் செய்கிறார்

பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனாலறிந் தான்மாவை யறிகிறாது—இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களு மற்றுமுண்டான தத்துவங்களும் பிரபஞ்ச விடயங்களை யான்மாவினாலே யறியாநிற்கும் அந்தத் தத்துவங்கள் ஆன்மாவினாலே யல்லோ எல்லாத்தையு மறிகிறோமென்று ஒன்று மறியாமலான்மாவை யிழந்து நிற்கும் —அவையேபோல வான்மாக்க ளனைத்து மெங்குஞ் செறிந்தருஞ் சிவனாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணா - அந்த விந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஆன்மாவை யறியாதாற்போலச் சர்வான்மாக்களும் சட்சித்துக்க ளிரண்டிலும் விட்டுநீங்காமல் நிற்கிற பரமேசுரனுடைய வருளாலே யறிந்து புசியா நிற்கச் சிவனுடைய ஞானத்தாலேயல்லோ வறிந்து புசிக்கிறோ மென்கிற முறைமை யொன்றையு மறியமாட்டாது அருளானது அதீதத்திலே வேண்டத் தக்கக் கருவிகளைக் கூட்டியுணர்த்த அந்தக் கருவிகளைக் கூட்டி யான்மாப் புசிக்கும் தொழிந்து இவன் புசிக்கிற விடமெல்லாந் திருவருளை கூடிநின்று புசிக்க வேண்டியதில்லை என்ற சைவரை நோக்கி யருளிச் செய்கிறார் — அறிந்தருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்பன - சர்வஞ்ஞன் பரமேஸ்வரன்றானே ஆன்மாக்கள் முன்புசெய்த கன்மத்துக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களையு மறி

ந்த முறைபிறழாமற் கூட்டிப் புசிப்பிப்பன், ஆன்மாக்கள் கி ஞ்சிஞ்ஞராகையால்.

திருவருள் அதீதத்தில் வேண்டத்தக்க கருவிகளைக் கூட்ட, அந்தக் கருவிகளை ஆன்மாக்கூடித் தனக்குவேண்டின விடயங்களைத் தானே புசிப்பனென்று சைவர் சொன்னதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் "அறிவாயறியு மறிவுயிர்கேவ லத்-தறிவில விருமொழிமே பிறிவில ணையுணல்-கலே" என்னுமத னுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகரணாதிகள் ஆன்மாவினாலே யறிப்பச்செய்யாதே ஆன்மாவை யறியாது நின்றதனைப்போல், சர்வ ஆன்மாக்களும் சிவனாலே யறிகைச் செய்யாதே சிவனை யறிந்து நின்றமுறைமையும் இதற்கொத்தென்றும், இவனுக்குண்டான கன்மங்களைச் சிவனேயறிந்து கூட்டிப் புசிப்பிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனால் - ஐம்பொறியுந் தத்தரண முதலியன மேற்கூறிப்போந்த புருடனாலே புலன்,— அறிந்து - தத்தம் விஷயங்களை இஃதின்னதென் றறிவிட்டறிந்தும்,— ஆன்மாவை யறிகிலின அவையேபோல - அறிகின்ற தன்மையும் தம்மை யதிட்டித்து நின்று செலுத்துமப் புருஷனையும் அறியமாட்டா அவைபோல,— ஆன்மாக்களைத்து மெங்குஞ் செறிந்தருஞ் சிவனாலே - ஆன்மாக்களனைத்தினும் எவ்விடத்தும் வியாபகமாகியமுதல்வனது சிற்சத்தியால்,— அறிந்திருஞ் சிவனைக்காணா-வினைப்பயன்களையறிந் தனுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச்செலுத்தி நிற்குந் திருவருளையு மறியமாட்டார்.—

அறிதருஞ் சிவனே யெல்லாமறிந் தறிவித் தநிற்பன - முடிவின்கண் உண்மையறிவைத் தரக்கடவோனாகிய சிவன, தன்னை யறியமாட்டாத பொறிமுதலிய வற்றைத் தானறிந்து மறிவித்து முடனிற்கும் புருஷனைப்போலத் தன்னை யறியமாட்டாத அப்புருஷனை யறிந்து மறிவித்து முடனிற்பன என்பதாம

திரோதான சத்தியி னியல்பை யுபசாரத்தால் சிவன மேலேற்றிக் கூறியவாறு

இச்செய்யுண் முச்ணூலோதாஞ் சூத்திரம்போல இருகூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—◦—

அருகன, சாவானமாக்களுக்குஞ் சிவனறிவிப்பானாகின எல்லார்க்கு மொருபடித்தாக வறிவிக்க வேண்டாவோவென,

அந்தச்சிவன கன்மத் தக்கிடாகக் கொடுப்பனென்ன றுணர்த்துகின்றார

இறைவனே யறிவிப்பானே லிணடறி வெவர்க்குமொக்கும, குறைவதி கங்கடத்தங் கன்மமேற் கோமானவேண்டா, முறைதரு செயற்குப்பாரு முளரிகடிரவியும்போ, லறைதருந் தத்தங்கன்மத் தளவினுக்க ளிப்பனுந்தி (உ)

(இ-ள) இறைவ உமக்காத்தா வெல்லார்க்கு மறிவுகளை னே யறிவி க்கொடுப்ப னென்று நீர சொல்லில்? அப்பானேவீ பொழுதறிவெல்லார்க்கு மொத்திருக்க வேண்டறி வெவாக ணும.

குமொக்கும

குறைவதிகங கடதகஙகணம மேற கோமான வேணடாம

கனமததுக கிடாகவே யான்மாக்களுக் கறி வேறியுங குறைநதும வருமாகிற காத் தா வகனைக கொடுக்க வேணடிய தில்லைக் காணும

முறை தருஞ செயறகுப பாரும

பூமி யெல்லார்க்கும பொதுவா யிருக்கவு மிருவரொருகாலததிலுழுது விரைவிரைக்க வுங கணடோம, ஒருவனுக்கு வீரபோகமாக வுணடாயு மொருவனுக கொனறுங காணும ற போகவுங கணடோம, அதுபோலவும,

முளரிகட கிர வியுமபோல

தடாகததிற றாமரை யருமபினுறறும பககுவமானததை யாதிததனலாததுமா றுபோல மாயையாகிற தடாகததிலே மய ஙகிககிடககிற வானமாககளாகிற பதுமததைச சிவனாகிற வா தித்தன பருவமறிந தலாததுவன

அறைதருந தததங கணமத தெளிவினுக களிப பனறே

அவைபோலென றுவமிததுச சொல்லப் பட்ட சிவனும, மானமாககள கனமததுக கீ டாக வறிவை யேறவுங குறையவு முணடா கருவன, காததாவை யறியுணடாக மாட டாதகாண எ-று

இதறகுப் பௌடகரததுமதஙகததுமறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் காததாவே யறிவிககச சாவானமாககளுககு மறி வொகக வேணடுமெனனுஞ சஙகைககு சூததிரம

இறைவனே யறிவிப்பானே லீணடறி வெவர்க்கு மொக்கு ம் - சாவானமாககளுககுங் கர்த்தாவே யறிவிப்பானுகி லறி

வான தெல்லார்க்கு மொருபடித்தா யிருக்கவேணும்—குறை வதிகங்க டத்தங் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா - அறிவினு டைய * தாரதம்யமான தவர்க ளவர்களுடைய கன்ம தாரதம் யத்தினாலே வருமெனனில், அப்பொழு தீஸ்வர னறிவிப்பனெ ன்னத் தேவையில்லை யெனனில்? கன்மஞ் ஜடமாகையாற் று னே பலத்தைக் கொடாது கன்மங் குணமாக வீஸ்வரனே யறியப்பண்ணுவ னென்பதற் குதாரணமாக—முனைதருஞ் செயற்குப்பாரு முளரிகட் கிரவியும்போ லறைதருந் தத்தங்கன் மத் தளவினி லளிப்பனுந்தி - உழவு ஏருழுதலாகச் செய்யுங்கோ ளாற்றுக்கேற்ற பலன்களைப் பூமிகொடுக்குமாப்போல ஆன்மா க்கள் பண்ணும் புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ற வறிவு முதலான பலன்களைக் கொடுப்பதும், பக்குவமாகிய தாமரை முகைகளை † யாதித்தியன் ‡ விகசம் பண்ணுமாப்போல மலபரிபாகமான ஆன்மாக்களைப் பக்குவானு குணமாகச் சாவஞ்ஞத்துவாதிகளைப் பிரகாசிப்பிப்பதும் பதார்த்தத் திரயங்களுக்குள்ளே ஆதிபக § வாசயனென சிவனென்று ஆகமங்க ளறையாநிற்குமென் றிரு ன்பொருள்

* தாரதம்யம் - ஏற்றக்குறைவு, † ஆதித்தியன் - சூரியன், ‡ விகசனம்-மலரச்செய்தல், § வாசயன் - சொல்லத்தக்கவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அருகன் ஈசுர னறிவிப்பானாகில் அறிவு அனைவர்க்கு மொ ருபடித்தாக வேண்டுமென்ன மறுத்துரைக்கின்றார்

இறைவனே யறிவிப்பானேல்-சிவனே போதிப்பனாகில்,— நுண்டறிவெவர்க்கு மொக்கும்-இவ்விடத் துணர்வு எல்லார்க்கு

மேருத் துறைபாது ஒத்திருக்க வேண்டும்—துறைவதிசயகட்டு தங் கன்மமேல்-அறிவின்றியாச்சி தாழ்ச்சி புண்ணியபாவ பாக தாரதம்மியத்தாவென்று நீர் சொல்லில்,—கோமான வேண்டா - ஒரு காரியத்துக்கு இருகாரணங் கற்பிப்பது கற்பனா கௌரவமென்னுந் தோஷம் வருமாதலால் ஈசுரனறிவிப்பா னென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை, சத்தியம், நீ சொல்லியது அநேகாந்திகத்துவிற்று அதெப்படி?—முறைசருஞ் செயற்குப்பாரும் - மந்த தீவிராதி நெய்ப்பிறந்து மந்த தீவிராதி பலம் பலிக்கும் பொருட்டு வேறு காரணமாகிய பூமியும்,—முளரிகட்கு- பக்குவ முறைமைத் தப்பாதலருந் தாமரைப் பூவுக்கு,—இரவியும் போல்-சூரியனும் போல,—ஆசி-ஈசான,—அறை தருந் தத்தங் கன்மத்தளவினுக்கு அளிப்பன் - சொல்லப்பட்ட பலவித பக்குவ சக்காரி கன்மங்களைப் பின்சென்று உயிர்களைப் போதிப்பன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவற்றுள், முதற்கூற்றுப் பொருளை உள்ளடக்கி நிற்கு மிரண்டாங் கூற்றை அவ்வம் மதம் பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார்

அறிவித்தற் பொருட்டு இறைவன் வேண்டப்படுமெனக் கொள்வாரகும், அறிவுக ளொருபெற்றியவாதலின்றி வேற்றத் தாழ்வுகளாய நிகழ்ச்சிக்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ள வேண்டுதலின் அதுவே யனைத்தும் வேறு மோ ரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்? அற்றன்று. பங்கயத்தின் அலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும், உழவுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநிலமுங் காரணமாதல்

கண்டாமன்றே! அவைபோல் அவ்வக் கன்மம் பக்குவமாகலு ம் பயன்றந்தலும் வேறோ ரிறைவனையின்றி யமையாமையின் மினைக்கயாதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

குறைவதிகங்கடத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரிய மாக வுபசரித்தார்.

செயல் ஆகுபெயர்.

முறைக்குஞ்செயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் விதைத்தல் நட்ட ல் நீர்காலயாத்தல் காத்தலென்றிம்முறையாற்றப்படுஞ்செ யலென்க.

அற்றேல் கன்மத்தோடு கூடிய வுயிரே அதற்குக் கார ணமாதலமையும், வேறுமோ ரிறைவனொன்றுக் கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா தானே யறியுமொழிந்து சிவனறிவிக்கவேண்டு வதில்லை, சிவனறிவிக்கில் எல்லார்க்கு மறிவொத்திருக்கவேண் டும் என்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

இறைவனே யறிவிப்பானேலீண்டறிவெவர்க்கு மொக்கு ம் - பரமேசுவரன் சர்வான்மாக்களுக்கு மறிவுகளைக் கொடுப்ப னென்று சொல்லில் இவ்விடத்துச் சர்வான்மாக்களுக்கும் அறிவு ஒத்திருக்கவேணும் — குறை வதிகங்கடத்தங்கன்மமேற் கோமானவேண்டாம் - தங்கள் கன்மத்துக்கீடாக ஆன்மாக் களுக்குப் பிரஞ்ஞை யேறிக்குறைந்திருக்குமாகில் கர்த்தாவேவ ண்டியதில்லை கன்மம் ஜடமாகையாலும் ஆன்மாவுக்குத் தன க்கென்ன வறிவில்லாதபடியாலும் சர்த்தாவே கன்மத்தையறி

ந்து கூட்டவேண்டும் கர்த்தா வப்படி யறிந்து கூட்டில் விகாரியாகாரோ வெனின்? அப்படிக் கூட்டினுங் கர்த்தா விகாரியாகான் அதெங்ஙனே யெனின்?—முறைதரு செயற்குப்பாரும - கிருஷிசெய்வாருக்குச் செய்யப்பட்ட செய்திக்கீடாகக் கிரமத்திலே பலிக்கிற க்ஷேத்திரமும்,—முளரிகட் கிரவியும்போல-பக்குவப்பட்ட தாமரைக்கு ஆதித்தனைப்போலவும், (செய்த செய்திகளுக்குத் தக்க பயனைக் கொடுக்கச்செய்தே பூமியானது விகாரமற்று நின்றமுறைமை போலவும், ஆதித்தனுமே காரியப்படுகைச் செய்தே ஆதித்தன் விகாரமற்று நின்ற முறைமைபோலவும்),—அறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினி லளிப்பனாகி - சொல்லப்பட்ட தந்தங் கன்மத்துக் கீடாக ஆன்மாக்களையும் பிரபஞ்ச விஷயங்களையுங் கூட்டிக் காரியப்படுத்துகைச் செய்தேயும் சிவனுக்கு விகாரமில்லை

ஆன்மா தானேயறியுமென்ற அவிகாரவாதியை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "இருந்தன கேவலி திருந்திடுமியாக - வறிவினதாயிற் பொறிபுலனென்னை - மற்றவைபற்றி யுற்றறிந்திடலி - னறிவெனவழங்கு முயிரோனவுணா தகல-காணுநர்கண்ணினை கைகொடுத்திட்டவிப-பூணும் பொருளின் பெயர்பல்புகற-லென்னுங்கிளவித் தனதெருத்தகுமே" என்னுமதங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் சர்வான்மாக்களுக்கும் அறிவிப்பனாகில் அறிகிறமுறைமை யெல்லார்க்கு மொத்திருக்க வேண்டும் என்றும், அவரவர் கன்மத்துக்கீடாக அறிவு ஏறிக் குறைந்திருக்கு மெனில்? சிவன் வேண்டுவதில்லை என்றும், அவிகாரவாதி சொல்ல, பூமியானது செய்தசெய்த தொழிலுக்குத் தக்க பயனைக் கொடுக்கச்செய்தேயும், ஆதித்தன் தாமரையைப் பக்குவப்படுத்துகைச் செய்தேயும் விகாரமற்றின்ற தன்

மைபோல சிவனும் ஆன்மாக்களையும் பிரபஞ்ச விஷயத்தை யும் கூட்டிப் புசிப்பிக்கச் செய்தேயும் விகாரமற்று நிற்பனென் னும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அறிவிப்பா னிறைவனே லீண்டறி வெவ்வாக்கு மொக்கும்- அறிவித்தற் பொருட்டு இறைவனே வேண்டப்படுமெனக் கொ ள்வார்க்கு மறிவுக ளெவ்வார்க்கு மொருபெற்றிய வாதலின்றி,—கு றைவுதிகளுட் டத்துவ சனமமேல் நோமான வேண்டா-ஏற்றத் தாழ்வாய நிகழ்தற்குக் காரணம் கன்மமெனக் கொள்ள வேண் டுதலி னதுவே யமையும் வேறுமோ ரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமா லெனின்? அற்றன்று —முளரிகட் கிரவியும் - பங்க யத்தி னலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி யிரவியும்,— முறைதரு ஞ் செயற்கும் பாநும்போல -உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்த லிம்முறையாற் றரப்படும் உழ வுமுதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநில முங் காரணமாதல் கண்டா மன்றே! அவைபோல,—அதைதரு கத்தங்க கன்மத்தளவினுக களிப்பறுத்- சொல்லுகின்ற வவ்வ க்கன்மம் பகுவமாதலும் பயனற்ருதலும்,— வேறோரிறைவ னையின்றி யமையாமையின் மிகையாதல் யாண்டைய தென்ப தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

உமதுகர்த்தா வுணர்த்த வேண்டா, ஆன்மாத்தானே யறியுமெ ன்று சொல்லுவானை நோக்கி மறுத்துணர்த்துகின்றார்

அறிந்திடுமான்மா வொன்றை மற்றொன்று லறி
தலானு, மறிந்தவை மறத்தலானு மறிவிக்க வறித
லானு, மறிந்திடுந் தன்னையுந்தா னறியாமை யானுந்
தானே, யறிந்திடு மறிவனன்று மறிவிக்க வறிவனன்
றே (௫)

(இ-ள்) அறிந்திடுமான்மா வொன்றை மற்றொன்று லறிதலானும்	ஆன்மா யாதாமொன்றை யறியும்பொழுது தானாகவறியான், ஒவ்வொரு விடயங்களை யொவ்வோ ரிந்திரியங்களினாலே வியாபித்துக்கொண் டறிகையாலும்,
அறிந்தவை மறத்தலானும்	இப்படி யறிந்தபொருளை மலமேலீட்டினாலோரோ ரவத்தரங்களிலே யதனை மறந்து விடுகையாலும்,
அறிவிக்க வறிதலானும்	ஒருபோதறிவன முன்னிலையாக நின் றுணாதலானும்,
அறிந்திடுந் தன்னையுந்தா னறியாமை யானும்	எல்லாத்தையு மறிகிற தான றிரோதாயி மறைக்கத் தன்னை யறியாதிருக்கை யாலும்,
தானே யறிந்திடு மறிவனன்றும்	சிவனைப்போலத் தானே யறியத்தக்க வறிவுகளை யுடையனல்லன்.
அறிவிக்க வறிவனன்றே	ஆகையா லொருத்தன் போதிக்க வறியா நிற்பன் எ-று.

இதற்குப் பௌடகாரத்தும நிச்சுவாசத்து மறிக (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலான்மாக்கள் ஸ்வதந்த்ரமாக வொன்றையு மறியார்கள் சிவனறிவிக்கவே யறிவார்க ளென்பதை ஏது பூர்வமாகக் கூறுகின்றார்.

சர்வத்தையு மறிய யோக்கியனாகியுள்ள ஆன்மாவானவன் சப்தாதி விஷயங்களை ச்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களினாலே யறிகையினாலும், அந்த வஸ்துக்களை மறக்கையினாலும், ஒருத்தராலே போதிக்க வறிகையினாலும், அல்லது விஷயங்களை யறியுந் தன்னைத்தா னறியாமையாலும், தானே யறியுஞ் ஞான ஸ்வரூபியல்ல † ஸ்வரூப பரப்பிரகாசனான சிவனறிவிக்க வறியும் ஞானஸ்வரூபியேயென்றிதன் பொருள்.

† ஸ்வபரப்பிரகாசன் - தன்னையும் எதிரியையும் தெரிவிக்கிறவன்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கருத்தா வறிவிக்கவேண்டியதில்லைக் கன்மத்துக் கீடாக ஆன்மாவே யறிவானென்னின், மறுத்துணர்த்துகின்றார்.

அறிந்திடுமான்மா - அறியுந்தன்மையை யுடைய உயிர்,—ஒன்றை - சத்தமுதலிய விடயங்களி லொரு விடயத்தை,—மற்றொன்றால் - சோத்திரமுதலிய விந்திரியங்களி லோரிந்திரியத்தால்,—அறிதலானும் - உணர்தலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - உணர்ந்த சத்தமுதலிய விஷயங்களை மலத்தோடு தமோகுண மருவ நினைவறுதலானும்,—அறிவிக்க வறிதலானும் - அறிந்தவன் போதிக்க வறிதலானும்,—அறிந்திடுமே தன்னை

யுந்தா னறியாமை யானும் - தன்னை நானென்று சுவசம்வேதனப் பிரத்தியட்சத்தினின்று நின்று கர்த்தாவாகி யறிக்காலும், சாவஞ்ஞனுயும் சாவகர்த்தாவாயும் சிவனைப்போலிருக்குந் தன்னை யுள்ளபடி யுணரா திருத்தலானும்,— தானே யறிந்திடு மறிவனன்றும் - மலம் சிற்சத்தியை மறைத்தலால் மறைப்பில்லாத முத்தியிற் சுதந்திர வறிவனுனுலும் பெத்தத்திற் சுவதந்திர வறிவனல்லனும்,—அறிவிக்க வறிவனன்றே - சிவன் பரதேகனுக்குத்தேகந் தூலதேகமாகும் திரிதேகங்களைக் கூட்டிப் போதிப்பக்கின்றின்று விருப்பனன்றே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்நான் கேதுக்களானும் அறிவு நிகழ்ச்சிக்குப் பொறிபுலன் முதலியவற்றோடொப்ப வேறுகாரணத்தை யவாய்நிற்பதன்றி உயிர் தானே யறியவற் றன்றென்பதாம்.

ஒன்றை யொன்றின்றி யறிதலே யதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்ததை மறத்தலானு மென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறியு வேண்டாமையின் மறக்கலாயிற் றென்பாரை நோக்கி மீளவறிவிக்க வறிதலானு மென்றும், எவ்வாற்றானு மறிதலிற் றிரிபிலனன்றே யென்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந் தன்னையுந்தா னறியாமையானு மென்றுங் கூறினார்.

இதனுனே சாங்கியமதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

விதந்து கூறுத ஒன்றை யொன்றினு லென்ப பொதுப்படக் கூறியது மதன்பொருட்டு.

அற்றேல் ஈண்டொன்றுணர்த்தினதெனப்பட்ட மாயேயமே யத்தக்கமையும், இறைவனெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

ஆன்மா தானே யறிவன் அவனுக்கொருவ ரறிவிக்க வேண்டுவதில்லை யென்ற அவிகார வாதியை நோக்கி மேலுமருந்தருளிச் செய்கிறார்

அறிந்திடு மான்மாவொன்றை யொன்றுலறிதலானும் - தானே யறியுமென்று நீ சொன்ன வான்மா வவ்வொரு விஷயங்களை யவ்வொரு இந்திரியங்களைப் பொருந்தி நின்று அறிய வேண்டுகையாலும், அதுவன்றியும்,—அறிந்ததை மறத்தலானும்- ஒருவரறிவிக்க வறிந்ததையிறையும் மறந்து விடுகையாலும்,—அறிவிக்க வறிதலானும் - அந்த மறந்ததை தன்னையும் மீளவுமொருவ ரறிவிக்க வறிகையாலும்,—அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையாலும - இந்த முறைமைகளிலே அறிந்துவருகிற தன்னுடைய வுண்மையையும் தானறியமாட்டாதாகையாலும்;—தானேயறிந்திடு மறிவனன்றும - இங்ஙனஞ் சொன்ன முறைமைகளால் இந்த வான்மா தானே யறியத்தக்க வறிவை யுடையவனல்லன். ஆனால் இவனறியும்படி யேதென்னில்?—அறிவிக்கவறிவனன்றே - பரமேஶ்வர னறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஆன்மா தானாக வொன்றையு மறியமாட்டான்

இதனாற் சொல்லியது, சிவனறிவிக்க வான்மா வறியுமதொழிந்து பல பிரகாரத்தாலும் தானாக வறிவனென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிந்திடுமான்மா - அறியப்பட்டுவரு மிவ்வுயிர்,—ஒன்றை யொன்றினு லறிதலானும் - ஒவ்வொருவிடயங்களை யொவ்வொரு இந்திரியத்தா லறிதலானும்,—அறிந்தவை மறத்தலானும் - அறியப்பட்டவற்றை மீளமறத்தலானும்,—அறிவிக்க வறிதலானும் - ஒருவனுணர்த்த வுணர்தலானும்,—அறிந்திடுந் தன்னையுந் தானறியாமையாலும் - இவ்வாறறிகின்ற தன்னையுந் தானறியாமையாலும்,—தானே யறிந்திடு மறிவனன்றும் - முதல்வனைப்போல சுதந்திரவறிவின்றி,—அறிவிக்க அறிவனன்றே - அறிவிக்க அறியுந் தன்மையது

இதனானே சாங்கியமதம் பரிகரித்து முதற்கூற்றை வலியுத்தவாறு மாயிற்று

மறைஞானதேசிகருரை.

முதல் விருத்தத்திற் றெரிந்தனையாம்படியே கர்த்தாதானே
கருவிமுதலிய வொன்பதானு முணர்த்து முறைமை
யுணர்த்துகின்றார்

கருவியாம் பொருளாற்காட்டுங் காலத்தாங் கரு
மத்தனானு, முருவினா லளவானுலா மொருவரா லுண
ர்த்தலானு, மருவனு யுண்மைதன்னி லமியாது நிற்ற
லானு, மொருவனே யனைத்தினாலு முணர்த்துவ னரு
ளினாலே. (ச)

(இ - ள்) கருவி தத்துவங்களாலும்

யால

பொருளால்	விடயங்களாலும்
காட்டால்	சோமசூரியாக்னிப் பிரகாசங்களாலும்
காலத்தால்	செல்காலமுதலிய மூன்று காலத்தாலும்
கன்மத்தினால்	புண்ணியபாவமாகிய கன்மத்தாலும்
உருவினால்	தநுவாலும்
அளவால்	அளவைகளாலும்
நூலால்	சாத்திரங்களாலும்
ஒருவரால்	வேறொருவராலும்
உணர்த்தலானும்	இப்படிப் பலவித்தத்தா லறிவிக்க வேண்டுமையாலும்
அருவாயுண்மைத்தனி லறியாது நிற்றலானும்	அந்த ஆன்மா நமக்கு அரூபமே யுண்மையான வடிவென்று முறைமையை யறியாமனிற்கையாலும், கேவலாவத்தையிலே யருவமே வடிவாய வொன்றையு மறியா னிற்கையாலும்,
ஒருவனே யனைத்திறனுமுணர்த்துவனருளினாலே.	தனது காருண்ணியத்தினாலே காத்தாவானவ னிவைக ளெல்லாவற்றையுங் கொண்டிவனுக் குணர்த்தா நிற்பன் என்று (௮)

உமமை தொசகது

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதவுமது

ஞானேந்திரியங்களினாலும் விஷய பூத பதார்த்தங்களினாலும் § சௌராதிப பிரகாசங்களினாலும் வசந்தாதி ருதுகாலங்களினாலும் பாருடைய ‡ யகேஷிதாதிக் கிரியைகளினா

னும் பிரத்தியக்ஷானுமான ஆகமங்களினாலும் தத்தக் காரியா + பிஞ்ஞரா யிருக்கிற ஆப்தராலும் அறிவிக்கையினாலும் அநாதி சித்தமாகிய கேவலாவஸ்தையிலே அரூபியுமா யோரறிவு மற்றிருக்கையாலும் ஜக தேகநாயகனாகிய சிவனே கிருபையினாலே கீழ்ச்சொன்ன சகலஏதுக்களினாலு மான்மாக்க ளறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பார்

§ சௌரம்-சூரியனது ‡ நயனேங்கிதம்-கண்சாடை + அபிஞ்ஞா - அறிந்தவர்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

இவனைப்போதிக்கு முறைமையைப் போதிக்கின்றார்.

கருவியால் - பிரகிருதி குணதத்துவ நீங்கலாக்க கலாதத்துவம் முதல் இந்திரியமீறுக்குங் கரணங்களால்,—பொருளால்-பூதந்தன்மாத்திரைமுதலிய தத்துவத்திரட்சித்தாதுவிகாரமாலை சந்தனம் மகளிர்முதலிய போக்கியவஸ்துவினால்,—காட்டால்- சூரியப்பிரகாசமுதலிய வொளியால்,—காலத்தால்-நியதி துணையாகுஞ் சூக்குமகாலதத்துவப் பிரேரண சகாய தூலகாலதத்துவகாரியமாகிய செலகால நிகழ்காலம் வருங்கால மென்கின்ற காலத்தால்—கருமந்தனாலே - புண்ணியபாவ மென்கிற வதிஷ்டத்தால்,—உருவினால்-(கருவியாலென்பது சூக்கும தேகத்தாலென்று பொருளாதலால்,) உருவினாலென்றது தூலசரீரத்தால்,—அளவால் -(முன் கருவியா லென்றது கொண்டு பொருள் மறைப்புப் பொருந்தாத கருவிகளுக்குஞ் சிற்சத்திப் பிரத்தியட்சஞ் சித்தித்தலால்,(இவ்விடத்து அளவாலென்றது பொருள் மறைப்புப்பொருந்திய கருவிகளுக்கு மிலிங்கஞ்சேர்க்கச் சிற்சத்தியனுமானத்தால்,)—நூலால்-பொருள் மறைப்புப் பொரு

த்துங் கருவிகட்குஞ் சத்தாஞ் சாரத சிற்சத்தியாகு மாசமத்தால்,—ஒருவனால் - ஆகமத்தடங்கும் உலோகவாதத்தால்,—உணர்த்தலானும் - போதித்தலானும்,— உண்மைத்தன்னி லருவனு யறியாமைநிற்றலானும் - கேவலத்தத்தில் சூக்குமபர தேகங்க ளில்லாதிருக்கவுஞ் சுதந்தர வறிவனுயத் தோற்றுவித்தலானும்,(சிவன் முதலியத்தி பண்ணுமிடத்துக் கருவியின் மறையாது பனலரி உணர்த்தி நிற்றலானும் என்னும் பொருள்) ஒருவனே-ஒப்பற்ற சிவனே,—எல்லாத்தானும் - சொல்லிய கருவிமுதலியவற்றால்,—அருளினாலே - அவற்றின்மறைந் தவற்றைச் செலுத்துஞ் சிவசத்தியால்,—உணர்த்துவன் - போதிப்பன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கருவிமுதலிய வெட்டும் ஒருசேதனப் பொருளுங் கூடி நின் றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்தலானும், அலனுழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டுகூட்டி யறிவிப்பா னொருசேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான், இறைவனையின்றி அறிதலமையா தென்பதாம்.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படு மான்மதத்துவம்.

பொருள் தாத்துவிகம்

காட்டு உயிரினறிவிச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன

காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவம்.

கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்து நியதி தத்துவம்.

உரு உடம்பு

அளவை பிரமாணம்.

நூல் நூல்கட்குக் காரணமாய நால்வகை வாக்கு.

ஒருவிடயத்தை யறிதற்கண் இவ்வாறு ளொன்றையின்றியு மமையாமை கண்டுகொள்க.

கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர்
இயற்பெயர் பொருளாகவைத் துரைப்பாருமுளர்
தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைக்குறை
உண்மையிலொன்று மில்லாதல்பற்றி அருவனென்றார்

இவைமூன்று செய்யுளானும், முறையே கன்மமு முயிரு மாயையுமென்னு மிவையே ஆண்டைக் கலையுமென்னு மாருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பரிசேடவளவையான் அறிதற்கு சிவனேயெல்லா மறிந் தறிவித் தறிதல் வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன், ஆன்மாவுக்கு அறிவிக்குமிடத்துப் பல பிரகாரத்தானு மறிவித்தா லறியுமதொழிந்து தானாக வொன்றையு மறியா னென்று மேலு மருளிச் செய்கிறார்.

கருவியால் - இந்திரியங்களாலும்,—அந்தக்கரணங்களாலும்,—பொருளால் - விஷயங்களாலும்,—காட்டால் - இவனுக்குக் காட்டாய் நிற்கிற சுத்த தத்துவங்களாலும்,—காலத்தால் - வித்தியா தத்துவங்களாலும்,— கன்மத்தினால் - புண்ணியபாவங்களாலும்,—உருவினால் - பூதங்களாலும்,—அளவால் - அளவைப் பிரமாணங்களாலும்,—நூலால் - சாத்திரங்களாலும்,—

ஒருவரால் - அவன் அவள் அவராலும்,—உணர்த்தலானும்-முன் சொல்லப்பட்ட இவையிற்றைக் கொண்டு அறிவிக்கவேண்டுகையாலும்,—அருவன்று யுண்மைதனி லறியாது நிற்றலானும்-தன் னுடைய வுண்மையான கேவலத்தைச் விசாரித்துப் பார்க்கில் அ ரூபியுமாய்த் தானுகவொன்றையு மறியமாட்டாமல் நிற்கையாலும்,—ஒருவனே யெல்லாத்தாலு முணர்த்துவ னருளினாலே-பரமேசுவரனே யிவையெல்லாத்தையும் ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்துத் தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே யறிவியா நிற்பன். ஆகையால் ஆன்மா தானுக வறிபான்

இதன்று சொல்லியது, ஆன்மாவுக்குக் காட்டாய் நிற்கிற சுத்தத் தத்துவங்கள் முதலாயுள்ள கருவிகரணங்களாலும் புண் ணிய பாவங்களாலும் அளவைப் பிரமாணங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் அவன் அவள் அவராலும் ஆக இவையிற்றைக் கொண்டு அறிவிக்க வேண்டுகையாலும், தனக் குண்மையான கேவலத்தில் தானுக வொன்றையும் அறியாதிருக்கையாலும், பரமேசுவரன் தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே இவை யெல்லாத்தாலும் அறிவியாநிற்பன், ஆன்மா பாசபந்தியாகையால் என் னு முறைமையு மறிவித்தது.

'அறிந்திடுங் கருவியால்' என்ற திருவிருத்த மிரண்டுக்கும் முன்னற திருவிருத்தத்துக்கு இட்டப் பிரமாணம் என்னுமது வு கண்டுகொள்க

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கருவியால் - உயிர்செலுத்தப்படும் ஆன்ம தத்துவத்தாலும்,—பொருளால் - தாத்துவிகமாகிய பொருளாலும்,— காட்டால்-உயிரி னறிவிச்சை செயல்களை விளக்குவனவாய் கலைமுத

வியன வற்றாலும்,—காலத்தால்-கன்மத்தை மூக்காது பக்குவ வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவத்தாலும்,—கருமந் தன்னால் - கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதித் தத்துவத்தாலும்,—உருவினால்-உடம்பாலும்,—அளவால் - பிரமாணங்களினாலும்,—நூலால்-நூல்கட்குக் காரணமாகிய நால்வகை வாக்குகளாலும்,—ஒருவராலுணர்த்தலானும்-ஒரு சேதனப் பொருளா லொருவிடயத்தை யுணர்த்தவுயிருணர்தலானும்,—உண்மைதன்னி லருவனாலறியாது நிற்றலானும் - அல்லுழித் தன்னுண்மையி லருவனா யுணராமையானும்,— எல்லாத்தாலு மருளினாலே யுணர்த்தவனொருவனே - இவை யனைத்தையுங் கொண்டு கூட்டி யருளாலறிவிப்பானொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலா னிறைவனையின்றி யறிதலமையா தென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும்,முறையே கன்ம முயிரு மாயையுமெனுமிவையே யாண்டைக் கையுமெனு மாருகதா மீமாஞ்சகா சாங்கியா முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையா னறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறிவித்து நிற்றல் வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலதனை வற்புறுத்தி யுணர்த்துகின்றார்

கருவியும் பொருளுங்காட்டுங் காலமுங் கன்மந்
தானு, முருவமு மளவுநூலு மொருவரு முணர்த்தலி
னறி, யருவனு மகிலமெல்லா மறிந்தவை யாக்கிவேறா,
யொருவனே யுயிர்கட்கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி
நிற்பன். (௫)

(இ-ள்.) கருவியு மபொருங காட்டுங காலமுங கனம நதாறு முருவமு மளவு நூலுமொருவருமுணாதத லினறி	முற்கூறிய வொன்பதாலு மொருவராலு முணாதத வுணாாமற சாவததையு மறிநத வருன படியாலே பரமகாததாவாய் நினறும,அபபொழுத ரூபியாயோ வரூபியாயோ வெனனில?
அருவனு யகில மெலலா மறிநது	அநதக காததாவான ரூபசொரூபமாயய பிரபஞச மெலலாததையு முளளபடியறிநது.
அவை யாககி வேறாய்	அவையிறறை யுணடாககித திதியுஞசெய் தவையிறறுககுத தான வேறுமாய, ஆறு லெபபொழுதும வேறுமா யிருபபனு வெனனில்?
ஒருவனே யுயி ர்கட்கெல்லா முயிருமா யுணாத தி நிறபன.	இபபடிச சிவனெல்லாததையு மறிந தான மாககளுககுப் பிரபஞசததுககு வேறாயிருந தானே யாகிலும வியாததியிறைலே யந்தக ாததா தானே யுயிருககுயிராய்ச சாவான மாககளுககு மறிவைக கொடுத தறிவியா நி றபன எ-று

இநதவிரணடிககு நிசுவாச காரிகை ஏனவறிக (௫)

சிவாகரயோகியருளை வருமாறு.

——o——

சிவனாறு னெவவா றறிவரென்னில்? மேற் சிவன ஸ்வதந்த்ர ஞானப பிரகாச ஸ்வரூபராய் தேகேந்திரியாதி ரஹிதராக வே யெல்லாததையு மறிந தெல்லாப் பிரபஞ்சததையு முண்டா

கசி யெல்லாவுயிர்கட்கு முயிருமா யறிவித்து நிற்ப னென்பது கூறுகின்றது

இழச சொல்லிப்போநத தேகேநதிரியாதி நிரபேக்ஷைடா கவே சகலததையு மேக காலததிலே * யதாவததாக வறிந து தேக † ரஹிதனுக நின்றே சகல ஜகததையு முணடாககி ய தற கநயமுமாய, சகலானமாககளிடததிலு மநதாயாமியாக நின்று பரிபாகாநு குணமாக வறிவுகளைப பிரகாசிபபிடப னெ னறிதனபொருள

* யதாவத - சரியாய, † ரஹிதன - இல்லாதவன.

தத்ரோக்தம் - ரௌரவே — நித்யோதிதா நவக்ஷி
ஞவிஹேதோ ரீஶ்வரஸ்யாபக் । ஜ்ஞேயா யிஷேய கா
யாநாளா நகாலே மஹாஸ்வாதிகம் வரூ ॥ தேந ஸக்திவ
ராவெக்ஷாஸ்ரவீஶ்வரஸ்யாஜ்யே। நகா லிஷி
ஷஸம்ஜ்ஞாநம் தீயேவ விஷய ஹை ஐதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவன கலாதததவாதி கருவி விளககுக சலப்பினறி நின மல சிறசததி மாததிரததாற சுதநதிர வறிவனுயிருபப னெனபது ேறாறுவிக கினறா.

வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இறைவனுககுக் கருவிமுதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேண டாமையின உயிர்கட்குபபோலத் தனக்குமே லொருவ னவாவ

படும் போலுமென்னு மகவத்தைக் கிடமின்றித் தானே தமிய னாயறிந்து மாக்கியு முணர்த்தியு நிற்குமென்பதாம்.

உலகெலா மறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்குமவைந்தொ ழில் செய்தன மேற்று.

ஆக்கியென்வே இனம்பற்றி ஏனைநான்கு தொழில்களு மு டன்கொள்ளப்படும்.

அவை தூலவைந்தொழி லென்பது.

உணர்த்தி நிற்பனென்றது முதலவத்தை யடைந்துயிட்ட தே செய்றபாலனவாய ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட வதிசூக்கு மவைந்தொழின் மேற்று.

அறிதலு மாக்குதலுமாகிய இருதிறத் தைந்தொழிலும் மு தல்வன செயலாதன்மேற் கூறிப்போந்தமையின் அவைபோ லிவையும் முதல்வன் ரெழிலேயா மென்பார், அறிந் தாக்கி யுணர்த்தி நிற்பனென வுடன் கூறினார்.

இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி அகவத்தை யின்றுமாறு கூ றப்பட்டது.

அற்றுயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவா றுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதற்கே யெய்தக்கப்படு மிறைவனுக் காவான் செல்லும் செல்லவே யிறைவனும் பந்த முறுவ னெனப்பட்டு வழுவாமாகலின், இறைவன் உயிர்போ லறிவிப்ப னென்றால் இழுக்காம் போலு மென்னு மவவாதிகளை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி யறிவிக்கிறதும் அறிவிக்க வறிகிறதும் எல்லா மத் தச் சிவன் தானேயாயிருக்க, ஓரான்மா வுண்டென்றதென நம் பு என்ற பரிணமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கன்மந்தானு முருவமு மளவுநூலு மொருவரு முணர்த்தலின்றி - இந்திரியங்களாலும் அந்தக் கரணங்களாலும் விஷயங்களாலும் சிவதத்துவங்களாலும் வித்தியா தத்துவங்களாலும் புண்ணிய பாவங்களாலும் பூதங்களாலும் அளவைப் பிரமாணங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் அவன் அவள் அவராலும் அறிவிக்க வேண்டுவதின்றி,—அருவனா யகிலமெல்லா மறிந்து - அரூபியாயிருந்து பிரபஞ்சத்தை யெல்லாந் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே யறிந்து,—அவையாக்கி - அந்தப் பிரபஞ்சத்தையெல்லாந் தன்னுடைய கிரியாசத்தியாலே யுண்டாக்கி,—வேறாய் - அந்தப் பிரபஞ்சத்திற் றோயாமல் விலகாதிருந்து,— ஒருவனே யுயிர்கட்கெல்லா முயிருமா யுணரா நிற்பவன் - அந்தப் பரமேசுவரனே சர்வான்மாக்களுக்குப் பிராணனுமாய் அவரவர் கன்மத்துக்கீடாகப் பிரபஞ்ச விஷயத்தை யறிவித்துநிற்பவன் ஆகையால் அறிவிக்கிற முதலும் அறிவிக்கு முதலும் இரண்டு மான்மா வல்ல அறிவிக்க அறிகிற முதல் ஆன்மாவென் றறிவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சிவஞானபோதம்-௫-சூ,௩-வெ "வெய்யோ னொளியி லொளிபெற்று விளங்காது, வெய்யோனை யாகாத மீன்போல்-வெய்யவனிற், கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம் புலனைக், கண்டுண மன்னுக்கிலை காண்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவதத்துவ முதலாயுள்ள கருவிகரணங்களாலும் புண்ணியபாவங்களாலும் அளவைப் பிரமாணங்களாலும் சாத்திரங்களாலும் அவன் அவள் அவராலும் ஆக இவைபிறரைக்கொண் டறிய வேண்டுகையின்றி அதேகியாய் நின்று பிரபஞ்சத்தை யெல்லா மறிந்து உண்டாக்கியும் அதிற்றோய்வற நிற்பனென்றும், சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராணனுமாய்

அவரவர் கன்மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்ச விஷயத்தை யறிவித்து நிற்பன் பரமேஶ்வரன் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒருவனே - இறைவனே,—கருவியும் பொருளும் காட்டும் காலமும் கருமத்தானு முருவமு மளவு நூலு மொருவரு முணரா தவின்றி யருவனாய் வேறுப - தனக்குக் கருவிமுதலியன கூடி யறிவு நிகழவேண்டாமையி னுயிர்கட்குப் போலத் தனக்குமே லொருவன் வரப்படும்போலு மென்னு மனவத்தைக் கிடமின்றித் தானேதமியனாய்,— அகில மெல்லாமறிந்து - கேவலத்தி றாக்கும் வைகதொழில் செய்தும்,—அவைபாக்கி - தூலவைக தொழில் செய்தும்,— உயிர்கட் கெல்லாம் - ஆன்மாக்கட் கெல்லாம்,—உயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன - அதிசூக்கும ஐந்தொழில் செய்து நிற்பன

இதனானே மேற்கூறியதுபற்றி யனவத்தை யின்றாமாறு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இப்படி யுமதுசிவ னெல்லாத்தையு மறிந் தான்மாக்களுக் கறிவிப்பனு லவனுஞ் சுகதுக்கங்க ளனுபவிப்ப னெனின்? அவன் சுகதுக்கங்களை யறிந் தனுபவிப்பதில்லை “காட்டுவாரக் குண டோகளிப் பிந்திரசாலத் - தாட்டுவாரக்குந் தோற்கூத்தாம்” என் பதனா லான்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங்களையு மறியு மறிவையு ங் கொடுத்துத் தானதிகாரியாய் நின்று சுகாதிகளையு மனுபவி

யாதிருக்கையா லவனது சந்நிதிமாத்திரத்தா லானமாக்க ளறிவு சீவியாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

இறைவனென்ற சன்னிதிக்க ணுலகினென்ற சேட்டையென்று, மறைகளு மறந்தாயமாயை மருவிடான் சிவனவனக, லுரைதரா தசேதனத்தா லுருவுடையுயிர்கட்கெல்லா, நிறைபரன் சன்னிதிக்க ணியம்பினா லுதிக்குமன்றே (௬)

(இ-ள்) இறைவனென்ற சன்னிதிக்க ணுலகினென்ற சேட்டையென்னு மறைகளு மறந்தாய — சிவனது சன்னிதிமாத்திரத்திலே பிரபஞ்சஞ் சீவித்துக்கொண்டிருக்குமென்று வேதங்கள் சொல்லுகின்ற முறைமையினையு மறந்தாயோ!

மாயை மருவிடான் சிவன — சிவன் சர்வத்தையு மறிந்தவனானபடியினாலே யிம்மாயாகாரிய மாகிய தத்துவங்களைக் கொண்டறியான்.

அவனசனுரைதரா தசேதனத்தால் — அத்திதன்முன் னந்தகார முண்டாகாத வாறுபோலச் சித்தாயிருக்கிற சிவனிடத்திலே யசித்தாகிய வத்துக்கள் தோன்றிச் சீவியாது.

உருவுடையுயிர்கட்கெல்லா நிறைபரன் சன்னிதிக்க ணியம்பினா லுதிக்குமன்றே — சர்வவியாபியாயிருக்கிற சிவனது சன்னிதிமாத்திரத்திலே தத்துவங்கள் காரியப்படும்பொழுது இவ்வான்மாக்கட் கறிவுதோன்றுதலால் அதனாலே சன்னிதிமாத்திரத்திலே பிரபஞ்சஞ் சீவிக்குமென்று

இதற்கு சித்தாந்திர மறிக. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறான்மாக்க ளிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் நின்று † நாநாவிதமாகப் பிரேரிக்கையால் சிவன் விகாரி யெனின்? விகாரமானது மாயாசம்பந்தம் சிவன் அநாதி நின்மலனாகை யால் மாயை பொருந்தாது ஆன்மாக்களுடைய அறிவு பிரகா சிப்பது சிவன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே யென்பது மேற்கூறுகி ன்றது

† நாநாவிதம் - பலவிதம்

மீமாம்சகன் ஈச்சுவர னான்மாக்களைப் பிரேரிக்கையால் விகா ரியெனவில்லைக் காந்தக் காலின் சன்னதியிலே பிரபஞ்ச சேஷ்டையு ண்டாமென்னும் வேதவாக்கியத்தை வேதவாதியாயிருக்கிற நீயு மிவ்விடத்து மறந்தாய்? விகாரமாவது மாயாசம்பந்த மாகை யால் சிவன் மாயையைப் பொருந்தான் மாயைசடமாகையால் பிரகாசத்தி னிடத்தி லந்தகாரம் நில்லாததுபோல நித்திய வி யாபக சித்ரூபியான சிவனிடத்தில் மாயைபொருந்தா தாகை யால் சிவன் நிர்விகாரியே? அகில ஆன்மாக்க ளறிவைப் பிரகாசி ப்பிப்ப தெவ்வாறெனின்? தேகேந்திரியாதிகளை யுடைய ஆன் மாக்களுக் கெல்லா மல கன்ம பரிபாகானுகுணமாக வறிவான து + அயக்காந்த சன்னிதியிலே ‡ அயசுக்கு சேஷ்டை யுண் டானதுபோலச் சிவன் சன்னதி மாத்திரத்திலே பிரகாசிக் குமென்றிதன்பொருள்

+ அயக்காந்தம் - ஊசிக்காந்தம், ‡ அயம் இரும்பு

தத்ஸ்தம் ஸ்ரீசிவஜ்ஞாநபோதேய — த்ரிகாரிஸி வஸ்ஸ்ரு காஷ்டாமயாவஸ் ஸத்ருஸோஸ | இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சிவன் சித்தசித்துக்களைச் சேட்டித்தாலும் மாயை முதலிய சடபதார்த்தத்தோடு விகாரதோஷமு மசேதனதோஷமும் வருமாதலாற் சமயோக சம்பந்தியாயிரான் மாயைமுதலிய வஸ்துவும் அவனிடத் தசேதன தோஷம் வருமாதலாற் சமவாய சம்பந்தியாயிரா விகாரதோஷமும் ஏகான்மிய பிரசங்கமு முறைமையில் வருமாதலால் ஆன்மாக்களிடத்து மவ்விருவகைச் சம்பந்தியாயிரான் காந்த சன்னிதி மாத்திரத்தால் இரும்பீர்ப்பதுபோற் சித்தசித்துக்களைத் தொடாது சங்கற்பசத்தியை விஷயீகரித்தலாகிய தனது சன்னிதி மாத்திரத்தாற் சித்தசித்துக்களிற் சாரிபங்காணு மென்று செப்புகின்றார்.

வெளிப்பொருள்

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இறைவருளன்றியுயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற்காட்டிய பாரிசேட வளவையேயன்றி ஆகமவளவையு மினிது விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையு மறியாது மறித்து மறித்துப் பிணங்குகின்றபேதாய்! எல்லாவற்றினு நிறைந்து நின்ற விறைவன் சன்னிதியி னிகழு மவ்வறிவின் பயன், வினைக்கீடாய வரும் வடிவுடைய உயிர்கட்கே யுண்டா மதுவன்றி இறைவனுக்காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலக மவனெதிர் முனைந்து நிற்றலாற்றுமையா லென்பதாம்.

மறந்தாரென்பது வினையுருபேற்ற பெயர்.

மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர்.

உயிர்கட்கு உதிக்குமென வினையும்.

பிரிநிலை யேகாரம் விரித்துரைக்க

ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்த்தப்பய னுயிர்க்கேயாதற்கு ஏ துக்கூறுவார், உருவுடை யுயிரென விசேடித்தார்

சந்திக்க ணுடுணர வுதிக்குமென்றது மதன்பொருட்டு

"வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா - ணென்றுணர்ந்து சி வனைச்சந்தை யினறு" என்றார் முதனூலாசிரியரும்

இதனானே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத் தொடக்கின் மை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடைய சந்நிதியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்று வேதஞ் சொல்லுகைச் செய்கை நீரொரு ஞானமா வுண்டென்று சொன்னதென்ன நம்புதல் என்ற பரிஞானவாதியைப் நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்

இறைவன்றன் சன்னிதிக்கண் ணுலகின்றன் சேட்டையெ ன்று மறைகளுரைத்ததாய - பரமேஶ்வரனுடைய சன்னிதியிலே அவனைப்பொழிந்துள்ள பிரபஞ்சங் காரியப்பட்டு வருமென்று வேதஞ் சொல்லாநின்றது, அந்தவார்த்தையை யறிந்தாயிலை வி ஶ்வரூபியா யிருக்கிற சிவன் விஶ்வத்தைவிட்டு நீங்கித் தனித் தொரு முதலாயிருப்பனோ வென்னில்? அவனுடையகலப்பிலே, விஶ்வமாய் நின்றொழிந்து அவனை விஶ்வமாகான அதெங் ஙனே யெனில்?—மாயைமருவிடான சிவன - நிர்மலனாயிருக் கிற பரமேஶ்வரன் மாயாசம்பந்தமாயுள்ள பசு முதலைப்போல இந்த மாயாகாரியமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற் படான் இவனல் லோ பிரபஞ்சத்திற் படான், இந்தப் பிரபஞ்சத்தான சிவனை

கூடி நிற்குமென்று நீ சொல்லில்?—அவன்கண் ணுறைதரா தசேதனத்தால் - ஆதித்தன் சன்னிதியில் அந்தகாரமில்லாதாற் போலச் சத்தான சிவனுடைய விடயத்தில் அசத்தான மாயை பொருந்தி நின்று சீவியாது, ஆகையால் இவையிரண்டுந் தன்னிற் கூடாது இவைகூடிக் காரியப்படுகிற முறைமை யெங்ஙனே யென்னில்?—உருவுடையுயிர்கட்கெல்லா நிறைபரன் சன்னிதிக்க ணேயினா வுதிக்குமென்றே - தேகத்தையுடைய வான்மாக்களுக் கெல்லாம் அநேகியாய்ப் பூரணமாயிருக்கிற பரமேசுவரனருளாலே அநாதியே ஆன்மாக்களுக்கு நிலைபெற்றுள்ள கன்மத்துக்கீடாகப் பிரபஞ்ச விஷயங்கள் தோன்றிக் காரியப்படா நிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் ௫ சூ ௨-வெ, "மன்னுசிவன் சன்னிதியின் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த, தென்னு மறையினியல் மறந்தாய்—சொன்னசிவன், கண்ணா வுளம்வினையாற் கண்டிருந்து நிற்குங்கா, லெண்ணானவன் சத்தை யின்று" என்றும், சங்கற்ப நிராகரணம் பரிணாமவாதி மறுப்பு "தன்போலறிஞருந் தலைவருமிலரால்-மின்போ னிலைமையை வேண்டலும் பழுதே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுடைய சன்னிதியிலே பிரபஞ்சங் காரியப்படுமென்று வேதஞ் சொல்லுகிற முறைமையையறிந்தாயில்லை யென்றும், சிவனுக்கு அசேதனமாயுள்ள மாயாசம்பந்தமில்லையென்றும், சர்வான்மாக்களுக்கும் சிவனுடைய சன்னதியிலே பிரபஞ்ச விடயங்கள் தோன்றிக் காரியப்படு மென்றும், பரிணாமவாதியை நோக்கி மறுத்தருளிச் செய்த முறைமை அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

இறைவன்றன் சன்னிதிக்கண் ணுலகின்றன் சேட்டையெ ன்னு மறைகளுந் மறந்தாய் - இறைவனருளாலன்றி யுயிர் சேட்டியா மைக்கு மேற்காட்டிய பரிசேட வளவைப் பயனன்றி யாகம வ ளவையு மின்று விளங்கக் கிடத்தலின் அதனையு மறியாது மறி ந்து மறந்தும் பிதற்றுகின்ற பேதாய்—எல்லா நிறைபரன் ச ந்நிதிக் கண் - எல்லா வற்றினு நிறைந்து நின்ற இறைவன் சன் னிதியின்கண்,—நிலையா வசேதனத்தா லுருவுடையுயிர்ச் சேட் குறி க்குமன்றே - திரோதாயவறிவின் பயன் வினைக் கீடாய் வரும் வ டிவுடைய வுயிர்ச் சேட்டை யுண்டாம்—சிவனவனைக் குறைத்தரா து - அதுவன்றி யிறைவனுக்காதல் செல்லாது;— மாயை மருவி டான் - சடமாகிய வுலகம் அவனின்றி முந்து நிற்றலாற்று றையா லென்பதாம்

இதனானே யறிவித்தல்பற்றி யிறைவனுக்குத் தொடக்கின் மை கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சிவ வியாபகத் திருமேனிசொண் படச் சிருத்தியங்
களைத் தன்று சன்னிதிமாத்திரத்தில் நடத்தும்
முறைமை யுணர்த்துகின்றது.

உலகமே யுருவமாக யோனிக ளுறுப்பதாக, வி
லகுபேரிச்சாஞானக் கிரியையுட் கரணமாக, வலகிலா
வுயிர்கட்கெல்லா மிருபய னுகவிப்பது, நலமிகு தொ
ழில்களோடு நாடக நடிப்பனுதன். (௭)

(இ-ள்) உலகமே யுருவமாக	இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமும் திருமேனியாக
யோனிகளுறுப்பதாக	எழுவகை யோனியிற் றோற்றிய வெல்லா வுயிர்களு மவனுக்கங்கமாக
இலகுபேரிச்சா ஞானக்கிரியையுட் கரணமாக	மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய விச்சாஞானக் கிரியைகளவனுக் குட்கரணமான சைதன்னியமாக
அலகிலாவுயிர்கட்கெல்லாமிருடயஞ்சகி	தானொருவனாயிருந்தெண்ணிறந்த வான்மாக்களிடத்திலும் வியாபித்து நின்றவர்களுடைய வறிவுக்கறிவாய் நின்றதனாலவர்களுக் கிருபையையு மாரச்சிக்கப்பண்ணி
ஐந்தொழிலகளோ டாடக்கடிப்பஞ்சன	சிவன் றிருவடி முதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்துமதே மிகுந்த தொழிலாக வனவரதமுந் திருநடத்தைச் செய்யாநிற்பன். எ-று. (எ)

இதற்குச் சித்தாந்தத்திரட்டுங் காஞ்சிபுராணத்து மறிக

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனெவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்களுக்கறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பனென்னில் விசுவரூபியாக நின்று அனாதித்துவமென்னு முறைமை கூறுகின்றது.

புவனங்களிருநூற்றிருபத்துநாலுந் தனு ரூபமாகவும் எண்பத்துநான்குநூறாயிரபேத யோனிகளு மவயவங்களாகவும் மகத்தாகப் பிரகாசிக்கு மிச்சாஞானக் கிரியைகளந்தக்கரணங்களாகவுங்கொண் டெண்ணிறந்த வான்மாக்களுக்கு விஞ்,

யஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நலம்பெறும் சிருட்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு பஞ்சமூர்த்திகளை யதிஷ்டித்து நடனம்பண்ணுவார் ஜகதேகநாதனான சிவனென்றிதனைப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சரீரிகட்கே காக்கிருத்துவங் காணப்படுவதலாற் சரீரமில்லாத பரசிவனாற் பிரபஞ்சங் காரியப்பட்டமுறைமை யெப்படியென்னை? ஆன்மாவினது சங்கற்ப மாத்திர சன்னிதானத்தாற் றனது சரீரத்தில் நடத்தல் இருத்தல்முதலிய காரியங் காணப்படுமதுபோலச் சிவனது சங்கற்பமாத்திர சன்னிதானத்தாற் றனது சரீரமாக வுபசரிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற் சிருட்டி முதலிய காரியங்கள் காணப்படுமென்றும், பின்னைந்தச் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியஞ் சிவனிடத் தசைதலில்லாமற் பிரபஞ்சத்திலசைதலாயத் தோற்றுமதே நடனமென்றுஞ் சொல்லுகின்றார்

உலகமே யுருவமாக - தாத்துவிக சூக்குமதேகத்தத்துவ புவனபௌவனதேகச்சிறப்பு பொது பொதுச்சிறப்புப்பிரபஞ்சமே உபசாரகற்பனை காட்டிய தூலசரீரமாக,

அல்லது அந்தப் பிரபஞ்சத்திற் பரநாதப் பிரதேசத்திருக்கும் இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகை, யாகித் திவ்விய விந்தத்திருக்கும் நாதாந்த சூக்குமாதி சத்திகலா காப்ப வபரநாத பஞ்சகலா புஞ்சமேதானுபசாரகற்பனை காட்டிய தூல சரீரமாக,

அல்லது அந்த விருசரீரோபாதியுற்ற ஈசானி பூரணி மூர்த்தி வாமை மூர்த்தியென்கின்ற அஷ்டத்திரிம்சத் கலாபேத

பஞ்ச சத்திகளையேதான உபசாரகற்பனை காட்டிய தூல சரீரமாக,—

போலிக்குருப்பதாக - தேவ நரமிருக பசுபட்சி முதலியவற்றின் றூலசரீரங்க ளுபசார கற்பனை காட்டிய புறவுறுப் பவயவங்களாக,

அல்லது அவ்வுடம்புப் பாதியுற்ற அனந்த சத்திகளேதா னுபசார கற்பனை காட்டிய புறவுறுப் பவயவங்களாக,

வியாபினி, வியோமரூபை, அனந்தை, அநாதை அநாசிருதை ஆகிய நிவிர்த்தியாதிகத் திச்சத்திருக்குப் பாதாதிப் பஞ்சகலா புஞ்ச முபசார கற்பனை காட்டிய புறக் கரணங்களாக,

அல்லது அந்த விந்துவியாபகமுற்ற தாரணி சனனி ரோதயித்திரி என்கின்ற திரிசத்திகளேதான உபசார கற்பனை காட்டிய புறக்கரணங்களாக,—

இங்கு பேரிச்சா ஞானக் கிரியையுடன் சாணமாக - திவ்விய லிங்கத் துச்சந்தாகக்கிருக்குளு சமாருசலை சார கற்பனை காட்டிய அந்தக் கரணமாக,

அல்லது அந்தச் சாருகலை யுபாதியுற்ற ஆதி சத்தி முன் பின்னுகப் பிரகாசித்துப் பெரிதாகும் இச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத்தித் திரிகலா புஞ்சந்தான உபசார கற்பனை காட்டிய அந்தக் கரணமாக,

புறக்கரண முட்கரண மிரண்டிற்கு சூக்கும தேக மாதலால், உன்மனை யுபசார கற்பனை காட்டிய பரதேகமாக,

அல்லது அந்த உன்மனை யுபாதியுற்ற பராசத்தி தான உபசார கற்பனை காட்டிய பரதேகமாக,

இப்படி விசுவசரீர, வயிந்தவசரீர, சாந்தசரீரத் திரிசரீரத்திலுல,—

அலகிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிருப்பனுக - எண்ணிறந்த

ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பக்குவா பக்குவம் பார்த்துப் புத்தி முத்திகளுண்டாகும் பொருட்டு,—

ஐந்து நலமிகு தொழில்களோடு நாடக நடிப்பவனுதன - சிவன் பஞ்ச கிருத்தியமாகிய நிருத்தம் பண்ணுவன்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புருடன் உடம்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டுநின்று ஆணுமாறுபோல், இறைவன் உலக முதலியனவற்றைக் கைக்கொண்டுநின்று ஆணாதலுடையனென்பதாம்.

எனவே, தன் உடலப்பொறிகரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கு அதுபற்றி விகாரமில்லையென்றவாறாயிற்று.

புலன் ஆகுபெயர்.

இறைவன் ஐந்தொழில் செய்பக்கல், உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரையால் செய்வனென்பது தோன்ற நாடகநடிப்பனென்றார்.

ஈண்டைந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படும் மறைக்குமவைந்தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது.

அறிவிலை இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனமெனப் பாரை நோக்கியெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவசொரூபமாய்ச் சிவசத்திகளினுடைய கிருத்தியமாயிருக்க ஓரானமா வுண்டென்று எங்கே காணப்

பட்டதென்று பரிணாமவாதி சொல்ல, இந்தக் கிருத்தியங்களெல்லாம் ஆன்மாக்களைப் பிரேரிக்கைப்பொருட்டாகையால் ஆன்மா வுண்டென்று அருளிச்செய்கிறார்.

உலகமேயுருவமாக - சருவலோகங்களுந் தனக்குத் திருமேனியாக,—யோனிகளுறுப்பதாக - எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிகளும் அவயவங்களாகச் சொல்லப்பட்ட புறக்கரணமாக,—இலகுபேரிச்சாஞானக் கிரியையுட் கரணமாக - விட்டுவிளங்காநின்ற இச்சாசத்தியும் ஞானசத்தியும் கிரியாசத்தியும் இவை யுட்கருவிகளாக,—அலகிலா வுயிர்ப்புலன்கட் கறிவினையாக்கி - எண்ணிறந்த வான்மாக்களுடைய வறிவுகளுக்கு அறிவைக்கொடுத்து,—ஐந்து நலமிகுதொழில்களோடு நாடகம் நடிப்பனுந்தன் - அனுக்கிரகமே மிகுத்திருக்கப்படாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களுடனே திருக்கூத்தைச் செய்யாநிற்பன் பரமேஸ்வரன்

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், பரிணாமவாதி மறுப்பு, "அதுகளியாறு மிகுதொழில்பிறாக்கோ - தனக்கோ வின்னு வெனக்கேட்டியம்புக - விவெண்ணிறயித்தா மானுறுதொழில்போற - நலமையுமறிவு மிலதெனவிகழவா - தனக்கெனிலஃது மிலைப்பதுதொன்றனறே-தன்போலறிஞருந் தலைவருமிலரான-மின்போலவில்லைப் வேண்டலும்பழுதே" எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன் பிரபஞ்சமெல்லாந் தனக்குத் திருமேனியாகவும் எல்லா யோனிகளுந் தனக்கவயவங்களாகவும் தனது சத்திகளுட்கரணமாகவும் நின்று பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கிறது ஆன்மாக்களைப் பிரேரிக்கைப் பொருட்டாகையால் ஆன்மா வில்லையென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, ஆன்மா வுண்டென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

ற்குப பிரமாணம் முன்னை திருவிருத்தத்துக் கிட்ட பிரமாணத்திலே கண்டுகொள்க

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு

———o———

(புருடனுடம்பு முதலியவற்றைக் கொண்டுநின் றுணருமாறுபோல) —நாதன் - முதல்வனும்,— உலகபேயு மாக-தனக்கு இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனமுந் திருமே னிகவும்,— யோனிகளெழுபத்தாக - எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனி பேதங்களும் அவயவங்களாகவும்,— இலகுபே ரிச்சாஞானக் கிரியையுட காரணமாக - மிகுந்த பிரகாசத்தை யுடைய விச்சா ஞானக் கிரியைகளுட காரணமாகவும்,—அலகிலாவுயிர புணர்க்ட கறிவினையாக்கி-எண்ணிறந்த வுயிர்களிடத் தறிவுக் கறிவாய் நின்றுணர்த்துதலைக் கைக்கொண்டு,—நலமிகு தொழில்களோ தொடும் - நன்மை மிகுந்த வைந்தொழில்களையுமே,— நாடக நடிப்பன - நாடகமாக நடிப்பன

இதனுனே யதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படித் திருநடனத்தைச் செய்யுஞ்சிவ ஞானமாகக்ட
கிந்திரிய த்வாரத்தாலே யறிவிப்பிக்கு முறை
மை யுணர்த்துகின்றார்

தெரிந்துகொண் டோரோவொன்றுகச் சென்
றைந்து புலனுமபற்றிய, புரிந்திடு முணர்வினோடு
போகமுங் கொடுத்துயோனி, திரிந்திடு மதுவுஞ்செ

யந்து செய்திகண் டுயிர்கட்கெல்லாம், விரிந்திடு முணர்
வுங்காட்டி வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன். (அ)

(இ-ள்) தெரிந்த கொண்டொரோ றொருக்கச் செறிந்த புலனு மயற்புரிந்திடு முனைவிற்குப் போகமுங் கொடுத்து — ஆன்மாக்கள், பொறிகள் மேற்சென்று ஒவ்வொரு பொருளாகத் தனித்தனியே சென்றவற்றால் விடயங்களை யதுவதுவாக வறிந்து பின்னரவ் விடயங்களோடிசைதலையுஞ் செறிந்து நின்று சுகதுக்கமாகிய போகங்களைக் கன்மத்துக்கீடாக யோனிகளை யெடுத்துப் புசித்து,

யோனி திரிந்திடுதலுஞ் செய்து — யோனிகடோறும் ×பூட்டையு நீரும்போல மாறிமாறிப் பிறப்பது மிறப்பதுஞ் செய்து

செய்திகண்டு — இவ்வான்மாக்கள்படுகிற துயரத்தை யறிந்து தனது காருண்ணியத்தினாலே,

உயிர்கட்கெல்லாம் விரிந்திடு முணர்வுங் காட்டி — ஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு பக்குவப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு இருவினை யொப்பை யறிந்து ஞானதீக்கையைச் செய்து சர்வஞ்ஞத்துவாதியான வாறுகுணத்தையு முண்டாக்கி,

வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன் — அநந்தசிவன் றனக்குச் சமமான முத்தியையுங் கொடுப்பன் எ-று

உம்மை யெதிரது தழீஇய வெச்சம்

இதற்குப் பௌட்கரமுஞ் சிந்தியவிசுவ சாதாக்கியத்து மறிக (அ)

× பூட்டை-இறைகூடை.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

உயிர்ப் புலன்கட் கறிவிஷயாசக்தி யென்றதற் கிது சமசாரமே யாகையால் கிருபையினாலே கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவனென்ற செய்படி யென்னை? இவ்வாறு போகத்தினாலே மலபரிபாகஞ்செய்து மலபரிபாகத்திலே மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்பது மேற்கூறுதல்.

ஆன்மா அந்தக்கரணத் துவாரா பஞ்சேந்திரியங்களைப் பொருந்தி யிந்திரியார்த்த சம்யோகத்தினாலே சப்தாதி விஷயங்களை யறிந்து காஹிக்கும் போகத்தையுங் கொடுத்து யோகி மாறிய பிறக்குமபடியுஞ்செய்து, இவ்வாறு சகலாவஸ்தையிலா னமாக்களுக்குக் கன்ம*சாம்யமானதை நோக்கிக் கன்ம சாம் யமான வான்மாக்களுக்கெல்லாம் பூர்வமுள்ள கிஞ்சிஞ்ஞனை யொழித்து சர்வஞ்ஞத்து வாதிகளைப் பிரகாசிப்பித்துப் பரம மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பன், சர்†வோத்கிருஷ்டனாகிய சிவன்.

வீட்டையும் என்றவும்மை முன்சொன்ன போகமாத்திரமேயல்ல மோக்ஷமுங் கொடுப்பனென்பது.

வீட்டையு மளிப்பனென்பது போதும், விரிந்திடுமறிவுங் காட்டி யென்பது வேண்டாமெனினோ? சர்வஞ்ஞத்துவாதிய பிவியக்தித் துவாரா பரமமுத்திப் ‡பிரதிபாதிதமாகையால் க்ரமமுத்தி §பரிபாகநாத்தமாக விரும்பப்படுமவேணும்.

விரிந்திடு மறிவென்ற வும்மை பந்தத்தையில் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதிக ளன்றி முத்தியிலே சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளையும் பிரகாசிப்பிப்பனென்பது.

* சாம்யம் - ஒப்பு, † உத்கிருஷ்டன் - உயர்ந்தவன், ‡பி

ரதிபாதிதம் - சொல்லப்பட்டது, § ப்ரதிபாதனம் - சொல்லுதல்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

சிவன் அவ்வான்மவர்க்கத்தாருக்கு மலத்தின் பக்குவம் அபக்குவம் பார்த்து, முறைமையிற் சிற்றறிவு பேரறிவு சிற்சத்தியில் விளங்கப்பண்ணி, முறைமையிற் போகமோக்ஷங்களைப் புணர்த்துவனென் றுணர்த்துகின்றார்.

ஓரோவொன்றாக - ஒவ்வொன்றாக,— தெரிந்துகொண்டு - விசாரித்து ஐயந்திரிபற்ற அறிவிற்குக் கிரகிக்கும்படிப் பண்ணி,—சென்றெய்து புலனும்பற்றி - பஞ்சேந்திரியவழி யறிவு விளங்கச் சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களோடு சம்பந்தித்து,—புரிந்திடு முணர்வினோடு - மாலையிது, சந்தனமிது, வனிதையிவள், பாம்பிது, தேளிது, முள்ளிது, விஷமிது, சிங்கமிது, உதிரமிதுவென் றென்றென்றிறப் பண்ணிடும் புத்தியத்தியவசாயத்தினது அசித்மய புத்தி விருத்தி, சித்மய சிற்சத்தி விருத்தி மிச்சிர சிற்றறிவோடு,—போகமுங்கொடுத்து - திரும்ப வசரூர புத்தியிலமாலை முதலானவற்றில் ஒவ்வொரு வஸ்துப் பிரதிவிம்பத்தாற் பரிணமித்த சுகதுக்க மோகங்களிற் சுகமிது துக்கமிது மோகமிதுவென் றுட் சுகதுக்க மோகமயமாய் வரும் உள்ளாத்தியவசாயத்தினது சித்மய சிற்சத்திவிருத்தி அசித்மய புத்தி விருத்தியில் அழுந்தி வித்தியாதத்துவ மாத்திரத்தோடு கிளம்பி யதின்மேல் விழுந்து பிரிக்கரிதாய் விளங்குஞ் சிற்சத்தி விருத்தி விளங்குதலாகிய போகத்தையுங் கொடுத்து,—விரிந்திடு மறிவுங்காட்டி - சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ லக்ஷண சிவத்துவரூப சிற்சத்தி விருத்தியெனகின

றபேரறிவு பெருந்தொழில்களை விளக்கி,—வீட்டையு மளிப்ப
ன் - தனக்கொப்பாகிய மோட்சத்தையுங் கொடுப்பன்.
மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இறைவன் இங்ஙன மேகதேசவறிவை நிகழ்வித்துச் சிறு போகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதலன்றிப் பருவமுதிர்வித்து வியாபகவறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட் டென்பதாம்.

ஏகதேசவறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையும் வியாபகவறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோகநுகர்ச்சி செல்லாமையு முணர்த்துதற்கு புரிந்திடு முணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடு மறிவுங்காட்டி வீட்டையு மளிப்பனென்றுங் கூறினார்.

இதனானே தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்கும வைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது.

அற்றேனும் அதனா லிறைவனுக் காக்கக்கடவ தென்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பரமேசுவரன் ஆன்மாக்களுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கு முறைமை யெப்படி ! மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற முறைமை யெப்படி! என்ற மாணாக்கனை நோக்கி, இரண்டினையு மருளிச் செய்கிறார்.

தெரிந்துகொண் டோரோவொன்றாகச் சென்றைந்து புலனும்பற்றி - முற்சனனத்தி லுண்டான கன்மத்துக்கீடாக நாடிக்கொண்டு ஒவ்வொரு விஷயங்களாக ஐந்து விஷயங்களையும் சென்று பொருந்தி,—புரிந்திடு முணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்து - இவையிற்றாலே விரும்பத்தக்க வறிவுகளுடனே சுத்தக்கங்களையுங்கூட்டி,—யோனிதிரிந்திடு மதுவுஞ்செய்து-எண்பத்துநான்குநூறாயிர மசுக்களதோறு மாறிப் பிறப்பதுஞ் செய்து, இப்படி எண்ணிறந்த பல பிறப்புகளிலும் பிறந்திறந்து கன்மத்தைப் புசித்துத் தலைத்து மலபரிபாகம் வந்த வவசரத்தும்,—செய்திகண்டு - ஆன்மாக்களுடைய பக்குவத்தைத் தன்றிருவுள்ளத் தடைத்து,—உயிர்கட்கெல்லாம் விரிந்திடுமறிவுங்காட்டி-இந்த முறைமையிலே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக் கெல்லாம் ஜடசித்துக்க ளெல்லாம் வியாத்தமாயிருக்கிற ஞானத்தையுந் தரிசிப்பித்து,—வீட்டையு மளிப்பன்மேலான - மோக்ஷத்தையுங் கொடாநிற்பன் சாவத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேசுவரன்

இதனுற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் ஆன்மாக்களைச் செய்த கன்மத்துக்கீடான போகங்களைப் புசிப்பிக்கிற முறைமையுட அது புசித்துத் தலைக்க வவசரத்து ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து மோக்ஷத்தையுங் கொடுப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மேலோ னைம்புலனும்பற்றி யொரோவொன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு சென்று - இறைவ னிங்ஙனமைப்பொறி வழியாக விடயங்களி லொவ்வொன்று யறிந்து செல்லுதற்கே

வாகிய,— உணர்வினோடு புரிந்திடும் - ஏகதேச அறிவை நிகழ்வித்து,—போகமுங் கொடுத்து-சிறுபோகங் கொடுத்து,— யோனிதிரிந்திடு மதுவுஞ்செய்து -பிறவியிற்படுத்துதலும்,— உயிர்கட்கெல்லாஞ் செய்திகண்டு அதனுலுயிர்கட்குப் பருவமுந்தாவித்து,—விரிந்திடு மறிவுங்காட்டி - வியாபகவறிவை நிகழ்வித்து,— வீட்டையுமளிப்பன - பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட்டென்பதாம்.

இத்தனை தூலவைந்தொழிற்கட் படுவதாகிய அவ்வதிசூக்கும வைந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படியான்மாக்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்யுமிடத்துச் சிவனவேணுமோ, முதன்மையான வனுக்கிரக சத்தி யமையாதோ வென்னை, அவ்விருவருந் தம்மிற் பேதமில்லையாயினு மதற்குத் தலைமை யீசனென்பதற் குதாரணமிட் டுணர்த்துகின்றார்

அருளது சத்தியாகு மரன்றனக் கருளையின்றித், தெருளுசிவ மில்லையந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை, மருளினை யருளால்வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன்கண்கட், கிருளினை யொளியாலோட்டு மிரவியைப் போலவீசன். (௬)

(இ-ள்) அருள சிவனுடைய வருட்சத்திதானே யனுக்கிரசத்தியா ரகத்தை யுண்டாக்கும அவ்விருவருந் தம்முள் மாறு பிற பேதமோ வென்னில்?

மக்கு

அருளையின்றித் தெருள்சிவமில்லை

அந்தச் சத்தியையின்றி வேறேபிரகாசத்தினை யுடைத்தாகிய சிவமுமில்லை இந்தச் சிவத்தையின்றிச் சத்திதானே வேறொருமுதலாக நிற்கவற்றோ வெனில்?

அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை

அக்கினிக்கு வெம்மையானது பிரிக்கப்படாதிருக்குமாறுபோல, அந்தச்சிவசத்தியானது மவனிடத்துப் பிரிக்கப்படுவதுமில்லை

மருளினை யருளாலவாட்டி

ஆகையினாலே பரமேசுரன் பருவஞ்சேர்ந்த வான்மாக்கட்குத் தன்னுடைய சத்தியா லிவனுக் கறியாமையாகிய விருளின் வலிமை கெடுத்து,

மன்னுயிர்க்களிப்பன்

தன்னிடத்து நிலைபெற்றிருக்கிற வான்மாக்கட்க் கனுக்கிரகத்தைச் செய்வன் அஃதென்போல வெனில்?

கண்கட்கிருளினை யொளியா லோட்டுமிரவியைப் போலீசன்

ஆதித்த னானவ னொளிபடித்த தன்னுடைய கிரணங்களினாலே யிருளையோட்டிக் கண்ணுக்குக் காட்சியைக் கொடுக்குமாறுபோலச் சிவனு மான்மாக்கட் குண்டாகிய வாணவாதி தோடத்தை நீக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் எ-று

இதற்கு வாதுளோத்தரத்து நிசுவாசத்துமறிக

இவைமைந்து சூத்திரத்தானும் பதிபசுபாச விலக்கணத்தைப் பொதுவியலாற் கூறியதெனவறிக (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே அருளுரு வென்றதற்கு அருளென்பது கிருபை; கிருபை குணமாகையால். ஸ்வரூப மென்ப

தெவாறென்ற சங்கைக்கிவ்விடத்து * சிங்காவலோக நி யாயமாகமே லுத்தரங் கூறுகின்றது.

* அவலோகம் - பார்வை.

அருளொன்றது அரனுடைய சத்தி பரியாய நாமம் சத்தி, சத்திமானாகிய சிவனுக்கு பிந்நமோ அபிந்நமோ வெனின்? சத்தியைவிட்டுச் சிவனில்லை, சிவனைவிட்டுச் சத்தியில்லை ஆகையால் பேதமோ அபேதமோ வென்னுஞ் சங்கைக் கிடமில்லை, சத்தி சிவரூபமென்றறி. ஆதித்தன் றனுடைய பிரகாசத்தினாலே யிருளைக்கெடுத்துக் கண்களுக்கு † ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணும்படி செய்தாற்போலச் சிவனுந் தனுடைய வருளாகிய ஸ்வரூப பிரகாசத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி விஷய தரிசனங்களைப் பண்ணுவிப்பா னென்றிதன் பொருள்

ரூபவத் - ரூபமுள்ள

இதன்றச் சராசரப்பிரபஞ்சமும் சிவனிடத்திலும், சிவனும் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அந்தரியாமியாகையால் சிவன் * அந்தர்ப்பகிர் வியாபகனாகி நின்று ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவாகித் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு ஆன்மாபோல ஆன்மாக்களை அந்தர் † நியமத்தையும் பகிர் ‡ பிரவர்த்தகத்தையும் பண்ணுவனென்றும் ஆன்மாக்கள் ஸ்வர § பரதந்த்ரரென்றுஞ் சொல்லியது

* அந்தர்ப்பகிர் வியாபகன் - உள்ளும்வெளியும் வியாபித்தவன், † நியமநம் - அடக்குதல், ‡ பிரவர்த்தநம் - செலுத்தல், § பரதந்திரன் - உட்பட்டவன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸகலநிஷ்களம் யோநிஸகலாஜ்ஞாநம் வாக் | ஸோஹமம்யா
த்வியாத்வ காமேர்த்விஷ்ஸ்மேதாசேவ: || உமேய்வ
ஸம்ஸ்தித: விஸ்வம் ஞாயாஸம்ப்ரபேதஜமக்ஷ || ஜஜி.

சிவாகரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி
ஜந்தாருசூத்திர வியாக்கியானம
சமாப்தம

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கடகாரியம பண்ணுமிடததுக குலாலனுககுத தணட சக்கராதிபோலச சிவனுககுப போகமோடசகாரியம பண்ணுமிடததுப பினன கரணமிலலை சகசததியே காரணமெனறு சாற்றுகின்றா

அருளது - மலமுத்தி சிவததுவ வியததிரூப வனுககிரக கிருததியமாவது,—

சததியாகும - சிவனது சாமர்ததியமாம சததியின தருளாகிய தொழில் சததியாகாதாதலால ஆகுபெயராககி அருளை அனுககிரக கிருததியததை பணணுவது சததியெனறு தொகைப் பொருள விரிததுப பொருளகொளக —

அரனறனககு,—

அருளையினறித தெருளசிவமிலலை - பிறப்பொருட பிரகாசமாகிய தீபசததியே தறபொருட பிரகாசமாகிய தீபமாயுமிருததல போலத தாதானமிய சமவாய சமபநதினியாய்ப் புறபொருளறிவாகிய சததியே தறபொருளறிவாகிய சிவமுமாயிருததலால், அவ்வனுககிரகததைப் பண்ணுஞ் சத்தியினின் றும பிரிததுப பகருவரனம சிற்சத்தியின தறிவுதொழிற்கலை

த் தன்று சத்தியாகிய கரணத்தால் அலர்த்துஞ் சிவமெனுமொ ரு பொருள் தரிசிப்பதின்று.

அந்தச் சிவமின்றி சத்தியில்லை - தற்பொருட் பிரகாசமா கிய தீபமே பிறப் பொருட் பிரகாசமாகிய தீபசத்தியு மாயிருத் தல் போற் ருதான்மிய சமவாய சம்பந்தியாயத் தற்பொருள றிவாகிய சிவமே பிறப்பொருளறிவாகிய சத்தியாயு மிருத்தலா ல் அந்தச் சிவத்தினின்றும் பிரிந்துச் சத்தியெனுமொரு பொ ருள் சாதிப்பதின்று இப்படி யிருக்குஞ் சத்தியே கரணமென் று சாதித்திருத்தலால்,—

கண்கட்கிருளினை யொளியா லோட்டுமிரவியைப்ப போ ல,—

ஈசன்-சிவன்.—

மன்னுயிர்க்கு- நிலைபெற்றப்பக்குவான்மாவினது சிற்சத்தி யாகிய திருஷ்டிக்கு,—

அருளால் - அநுக்கிரகசத்தியால்,—

மருளினைவாட்டி - மறைக்கு முறைமையுடையமலசத்தி யைத்திரோபு முறைமை யுடையதாகச் செய்து, இருளிகத்தா ற் கண்ணொளி காணப்படே போலெனப் பேகத்தேசவுவமை. விய த்திருத்திய மின்றி யொளி காணப்படுதலால் என்றதில், வி ருப்பமின்றிப் படலமுதலி கிருத்திய மாத்திரத்தாற் காணு திருந்து, பின்பு விரசனு முதலி தேசோபிவியத்திகளை முறை யையி லுண்டாக்கும் அஞ்சன தேவோதத்தேசன கிருத்தியத்தா ற் கண்ணொளி விளங்கிக் காணப்படுதல் போல வெண்பதே மு த்துவமையென்றெண்ணி, மலமுதலி மாத்திரத்தாற் காணுதிரு ந்து மலவாசனுமுதலி சிவத்துவாபிவியத்திகளைச் சர்ப்பகஞ்சுக முத்தி சர்ப்ப சரீர வியத்திபோற் சுடுதி முறைமையி லுண்டா

கருமபோசனுருத்தியோடு தத்தவியத்தியாகுதி கிருத்தியத்தாற் சிவத்துவம் விளங்கிக் காணுமென்று கழறுகின்றார்.

அளிப்பன - விரிந்திடு முணர்வுங் காட்டி வீட்டையு மளிப்பன என்று முன் சொல்லியபடி மலமுத்தி கிருத்தியத்திற பின் வாசனமுத்தி சிவத்துவாபி வியத்திகளைத் தூல சூக்கும பாரதம்மியக்கிரம கிருத்தியத்தால் பெருக்கொழில பிரியாத பேரறிவு பெருக்கிச் சிவத்துவ விளக்கஞ் செய்வன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அயங்கனங் கொடுத்துக் காட்டி யளிப்பதாகிய வக்கருணை இறைவனுக் கியற்கைக் குணமெனப்படுஞ் சத்தியாகலான், குணங் குணியைவிட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றி னொளிபோல இறைவனுக் கவ்வருட் குணமே மேம்படுதலின் வேறு யாண்டைக் காக்கக் கடவது பிறிதில்லை யென்பதாம்.

இதனானே யவ்வருள் இறைவனுக் கணிகலமாதல் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி யான்மாக்களுக்குப் போகமோக்ஷங்களைச் சிவன் கொடுப்பானாகில் விகாரி யாகானோவென்ற அவிகார வாதியை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.

அருளது சத்தியாகு மரன்றனக்கு - அநாதியே அநுக்கிரகனாயிருக்கிற சிவனுக்கு அந்த வருளானது சத்தியாம். தான் விகாரமற்றின்று அந்தச் சத்தியைக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தை ஆட

த்துவன். அப்படிச் சத்தியேன், அந்தச் சிவன் றானே யுமையா தோ வெனனில்?—அருளையன்றித் தெருள்சிவமில்லை - இந்தச் சத்தியையின்றி யறிகைக்குச் சிவனுந் தனித்தொரு முதலல்லன் ஆனால் அந்தச் சத்தியே யுமையாதோ சிவமே யென்னி ல்?—அந்தச்சிவமின்றிச் சத்தியில்லை - அந்தச் சத்தியும் இந்தச் சிவனையின்றித் தனித்தொரு முதலாகக் காரியப்படமாட்டாது. ஆனால் சிவனாற் பய னேதெனனில்?—மருளினை யருளாலவாட்டி மன்னுயிர்கள் களிப்பன -மலத்தாலுண்டாகிய மயக்கத்தைத் தன்னுடைய சத்தியாலே கீழ்ப்படுத்தி அநாதியே நிலைபெற்ற ஆன்மாக்களுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பன் அதெங்ஙனே யெனில்?—கண்கட்கிருளினை யொளியாலோட்டு மிரவியைப்போலவீசன் - அருளிடமாக நின்று காண்கிறவர்களுக்குக் கண்ணுக்கிருளைப் போட்டிக் காட்டாநிற்கு மாதித்தனைப்போல சிவனும் பிரகாசியாநிற்பன்

இதனாற் சொல்லியது, சிவனுக்கு அவனுடைய வருளானது சத்தியாமென்றும் அந்த அருளையின்றிச் சிவனுந் தனித்தொரு முதலல்லவென்றும் அந்தச் சத்தியும் இந்தச் சிவனையின்றித் தனித்தொரு முதலாகக் காரியப்படமாட்டாதென்றும் அநாதியே நிலைபெற்ற வான்மாக்களுக்கு மலத்தாலுண்டாகிய மயக்கத்தைத் தன்னுடைய சத்தியாலே கீழ்ப்படுத்தி மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பனென்றும் கண்ணுக்கு அந்தகாரத்தைப் போக்கிக் காட்டாநிற்கும் ஆதித்தனைப்போல சிவனும் பிரகாசியாநிற்பன என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அருளது அரனுக்குச் சத்தியாகும்-அவனுக்குத் தெரித்துக் காட்டி யளிப்பதாகிய வக்கருணையு மிறைவனுக்கு இயற்கை

க் குணமெனப்படுஞ் சத்தியாதலால்,— அருளையின்றித் தெருளசிவமில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தியில்லை - சிவமுஞ் சத்தியுங் குணகுணி முறைமையாக நிற்குணம் குணியைவிட்டு நீங்காமையின்,— கண்கட்கிருளினை யொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல - கண்கட்குப் புறவிருளைக் கிரணத்தாலோட்டிப் பிரகாசத்தைச் செய்கின்ற ஞாயிற்றுக் கொளிபோல,— மன்னுயிர்க்கு மருளினை யருளால் வாட்டி யீசனளிப்பன் - நிலைபெற்ற வுயிர்கட்கு மயக்கத்தினைத் திருவருளா னீக்கி யநுக்கிரகஞ் செய்கின்ற விறைவனுக் கவ்வருட்குண மேம்படுதலின் வேறுயாண்டைக் காகக் கடவது பிறிதில்லை

இதனானே யவ்வரு ளிறைவனுக்கு அணிகலமாதல் கூறப்பட்டது.

☞ ரு - ரு, க—உ, அ, முடிந்தது.

—o—

☞ ஐந்தாஞ் சூத்திர முற்றிற்று

"நவமும்"

என்ற ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

முடிந்தது

—

பாயிரமுட்பட செய்யுள்—உ௱க.

சிவமயம.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

சு—சூத்திரம். பதிபாசதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேலாறாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின்? இப்படியு பதேசித்த சிவஞானத்து வழித் தானமாவென றுணாத்துகின்றது

மேலித் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? அசத்தச சிவனுடைய சொரூப மறியப்படிற சடம அல்ல தறியப்படாதெ னி லபாவமாதலா லறியாதறிக்வென றுணர்த்துகின்றா.

அறிவுறும் பொருளோவீச னறிவுறா தவனே
யென்னி, லறிபொருளசித்தசத்தா மறியாத தின்று
மெய்ங்குனு, செறிசிவ மிரண்டுமின்றிச் சித்தொடு சத்
தாயநிற்ப, னெறிதருஞ் சத்தினமுன்ன ரசத்தெலா
நின்றிடாவே. (க)

(இ - ள) அறிவுறும பொருளோவீசன — சிவனறியப்படும பொருளோ வறியப்படாத பொருளோ

அறிவுறா தவனே எனனில் — என்று சொல்லின?

அறிபொருள சித்தசத்தாம — ஆனமாவினாலே சுட்டி யறியப்பட்ட பொருளகளெல்லாஞ் சடமுமா யழிந்து போய்விடும்

அறியாத தினறும — அறியப்படாத பொருளாயி னாகாசபுட்பமு முயற்கோடும்போல வில்லாத பொருளாய்விடும்.

எங்குஞ் செறி — இவ்விரண்டுக்கும் வேறாய்ப் பரிபூரணமா சிவமிரண்டுமின்ன யசிவன்றி

சித்தொடுசத்து — சைதன்னிய ஸ்வரூபனாயழிவின்றி நிற்பன் தாய்நிற்பன்

நெறிதருஞ் ச — சர்வவியாபியாயிருக்கிற சிவன்றான் சனனந்தினை முன்னர் திபி லுண்மைப்பொருளோ நிற்கும், அஃதல் சத்தெல்லா நின்றிலாத பாசங்களெல்லா மில்லா எ-று டாவே.

இதற்குச் சிவஞானபோதமும் வாதுளோத்தரமும் இது முதலாந் விருத்தத்துக்கு மெனவறிக (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இவ்வாறு சர்வவியாபியாய் நின்று பிரேரிக்குஞ் சிவ னறியப்படுமவனோ வறியப்படாதவனோ வென்னுஞ் சங்கோதகர்களை மேலாருஞ் சூத்திர மொன்பது விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது

அறிகரும் பொருளோவிச னறிவுறுதவனோ வென்னில் - சர்வஞான அறியப்படும் வஸ்துவோ வறியப்படாத பொருளோ வென்னில் ?—அறிபொருள் சித்சத்தாம் - அறியப்படும் வஸ்து வெல்லாம் ஜடமுமாய் அசத்துமாம் இவ்வாறுகையா லறியப்படாத வஸ்து சிவனென்னில் ?—அறிபாதகின்றும் - அறியப்படாத வஸ்து * ககன குசுமம்போல வில்லாததேயாம் அறியப்படுமது அறியப்படாதது மல்லவாகி லக்ஷ்ச சிவனுடைய ஸ்வரூப மெப்படியென்னில் ?—எங்குஞ் செறிசிவ னிரண்டுமின்றிச் சித்தொடுசத்தாய்நிற்பன் - சர்வவியாபியாகிய சிவன் மா

யாகரணங்களினாலே † வேத்தியனும் ‡ சாவான்மனா அவேத்தியனுமல்லாமல சச்சித் ஸ்வரூபனாகிநிற்பன. மனோபுத்தியகங்காராதி கரணங்களினாலே யேனறியப்படானெனனில்?— செந்தருஞ சதகினமுனன ரசகலெலா நின்றிடாவே-பரமமாக்கத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் சத்சித் ஸ்வரூபனமுன்னே அசத்தும சித்துமாகிய பிரத்தியக்ஷாரூடமான சபதங்கள பிரவர்த்தியாமல × நிவர்த்தித்து விடும்.

* ககனகுசுமம - ஆகாசபுஷ்பம், † வேத்தியன - அறியத்தக்கவன, ‡ சாவானமனா - முழுதும், × நிவர்த்தித்தல-மறைத்தல

[illegible] ||

[illegible] ஶிவஜ்ஞானபோதே — [illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———0———

இப்படி யுபகரிக்கும் சிவம் அறியப்படும் பொருளோ அன்றோவென இரண்டு பக்ஷமு மிசையாதென நிசைக்கின்றார்.

ஈசன - சிவன்,—

அறிவுறும பொருளோ - சாத்திய சிவயோகியாகுஞ் சிவாகமிக்கு அப்பிரத்தியக்ஷக் குறிய பரோக்ஷவஸ்துவோ, ஞானத்

தால், சித்தசிவ யோகிக்குப் பிரத்தியக்ஷக குறியபரோக்ஷ ஸக்ஷண் சாக்ஷாத்கார ஞானத்தால் வேதாந்தமாய்விடும். அநித்திய மென்று பொருளுரைக்கில் அறியப்படும் பதார்த்தமோ

அறிவுராகவன்றோ- அறியப்படும் பொருளல்லவோ,—

எனனில்- என்றவினாவில் இவ்விரண்டு பக்ஷத்துள்,—

அறிபொருள் - அறியப்படும் பொருள்,—

அசித்தாம் - சடமாம்,—

அசத்தாம்— அசுத்தமாயை சுத்தமாயையின்று காரிய மென்கின்ற காரண காரியப் பொருள் சுத்தமென்று சொல்லப்படி மாயினும் சித்தைக்குறித்து சத்துவும் அசுத்தமாதலால் அசுத்தமாம், அசத்தென்பதற்கு இவ்விடத்து அசுத்தமென்று பொருளுரையாது அசத்திய மென்று பொருளுரைக்கில் வேதாந்தமாய் விடும், அநித்திய மென்று பொருளுரைக்கில் அறியப்படும் பொருளாகிய மாயை மலம் மகாமாயையெனும் பரமகாரணப் பொருளறியப்படுதலால் அநித்தியமாய் விடும்—

அறியாததின்றும் - அறியப்படாத பொருள் முக்காலத்தில்லாத முயற்கோடு போல அசத்தியமாம்,—

எங்குஞ் செறிசிவம் - எல்லாப் பொருளினுள்ளும் புறம்பும் வியாபித்திருக்கும் நிருபாதிகானம் வாக்யமாகும் சிவம் சிவமாகுஞ் சிவம், வியத்தியத்துவைதத்தா லிரு சிவம் ஒப்பாகுஞ் சாத்தியத்துவைதத்தாலொரு சிவம்,—

இரண்டு மின்றி - அறியப்படும் பொருளன்றி,—

சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் - நிற்குமெனப் தறியப்படும்

சிவயோகி யல்லா துலகத்தாரிடத்தில் மல கன்ம மாயாகாரியகலாபுத்தியாதி கலோபாதி மஹாமாயாகாரிய வாக்குக் கலோபாதிபற்றி அது கங்கை, இது காவேரி அறிபவனு விதவல்லா நான் தேவதத்தன் என்பது முதலாயுதிக்கும் சவிகற்ப ஞானமென்னுஞ் செயற்கைச் சிற்றுச் சுட்டறிவிற சற்றுஞ் சானாறிருந்தாலும், சித்தசிவ யோகிபோற் சித்தசிவ யோகி

யாய்ச் சர்வபதார்த்தத்தமும் சாக்ஷாத்கரித்துப்பார்க்க இச்சிக்குஞ் சாத்திய சிவயோகியிடத்திற் கண்ணொளி முதலிய கரணமுதற் புறக்கருவிய பிரத்தியக்ஷ மிசையாது சிவாகமவெழுத்துக்கண்ணிசைவு பற்றி மலவிருண்மறைப்பச் சிறிது சிந்தைகலை விளக்கு முதலிய வுட்கருவி பொருந்திச் சிவசத்தித் தீக்ஷையுற்ற சிவாகமவாக்கியப் பொருள்வழி செல்லுஞ் சிவசத்தி விளக்கிய சிவப்பிரமாண சிற்சத்தியினது செயலாயுந் தனது செய்கைச் சிறப்புச் சுட்டறிவினு ளற்றாறுச் சுட்டு விட்டுச் சுருங்கிவிரிந் திப்பதாயும், பிரத்தியக்ஷ மில்லாப் பரோக்ஷமென்று வடமொழிப்படிக்கும் பட்டாங்கைச் செய்றதைப் பேரறிவாயும் நாதப் பிரசித்திச் சுத்த வித்தை சுத்தகலைகளை யுள்ளுறை சோதியாய்வைத்துப் புத்தி யக்கங்காரங்களினது போதகாவப் பிரவாகந்தோய்ந்து சவிகற்பமாயிருக்கு மறிவிற் பசித்தாக மண் முதலிய பொருள்போல அது விது நானென்ன றுதிக்குஞ் சிறப்புச் சுட்டறிவின்றச் சுட்டியறியப்படா தாகிலும் அந்தப் பசிதாக மண் முதலிய பொருளில் இது பசி இதுதாகம் இதுமண்ம் என்றொரு பிரகாரம் ஸ்புரித்தறியாம லறியப்படும்.

அதுபோல் அதுசிவம் நான்சிவம் என்றொரு பிரகாரம் ஸ்புரித்தறியப்படும் பொருளை யறிபொருளாய்ப் பரோக்ஷமாய்க் குருபோதிக்கக் கேட்டுச் சிந்தித்தறியாம லறியப்படும் சித்த சிவயோகிக்குச் சிவசத்தி மனத்துணைச் சிற்சத்தி சாத்தியத் தியான முற்றிப சமாதி முகிழ்க்குஞ் சாட்சாத்காரத்தில் அப்படித் திரிசிய மின்றிச் சித்து திருக்கிதத்ரூபமா யறியப்படும்.

நீ சொல்லிய வெல்லாம் நற்பொருள் தானே! சூக்ஷும விசாரத்தினால் சூசிக்கப் பட்டது அதில், முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவசம சாமர்த்தியஞ் சித்தித்திருத்தலால் பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவங் காணப்பட்டது; இப்படிச் சகத்துக் கீ

சுரா அநேகராய் அநேகேசுர வாதியானீர் சத்தியமேசாற்றி யது. சிவனிலய போகாதிகார சத்தி சாமாத்தியங்களைக் கிரமத்தில் பிரத்தியக்காயும் பராக்காயு மடையுமிடத்து முத்தானமாக்களாலு மடையா திருக்கப்படாது

சிவனடைந்து பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமிடத்து முத்தானமாக்களுக்குஞ் சங்கோச மில்லாச் சிவ சம சாமாத்திய சங்கற்பங்க ளிருத்தலாற் றங்கள் தங்கள் சத்திசாமாத்திய சங்கற்பங்களைச் சுருக்கி யொதுக்கி வாசிக்கப்படா தாகையாற் பண்ணுவார்கள்

அதில்விசேஷ மேதெனில்? முத்தானமாக்களுக்குச் சித்திக்குங் கிருத்திய காத்திருத்துவம் அவச்சனிய சமசித்த பஞ்ச கிருத்திய காத்திருத்துவஞ் சிவனுக்குக் கிருபா சமசித்தபஞ்ச கிருத்திய காத்திருத்துவம் அவ்விரு காத்திருத்துவங்களும் ஒத்துப் பொருந்தாது பொருந்திப் பிரத்தக்குப் பிரதான பின்ன விஷம சங்கற்பாதி காரியத்துவங்க ளின்றி இது இப்படியாகக் கடவதென்ற அப்பிரத்தக்குத் துல்லிய சங்கற்பாதி காரியத்துவங்களாகி யேகீபாவமாகாது, ஏகிபாவங்களாயிருக்கும்.

அதனால் நவ மித்துவாக்கக்கடவது புராண மித்துவாகக்கடவதென்று பின்ன சங்கற்ப மில்லாமையால், அநேகேசுர வாதத்துக்கு ஆஸ்பதமேயில்லை

சகத்காத்தாச் சிவனொருவனே முத்தானமாக்கள் சகத்காத்தாக்களா யிருந்தாலும் பின்ன சங்கற்பப் பிரவிருத்தி யில்லாமையால் சகத்காத்தாக்க ளன்றென்று சிந்திக்கப்படும்

“ஆரணவுருவா நிலையம்பலங்காணப்பெற்றோ
ரோருணர்வாவரென்றுமொன்றலரொன்றுரலலா
காரணராகாரொத்தகருத்தினர்நிருத்தவினைப்
பூரணர்வாகள்வாழுமபுவனமுமபொதுவாமன்றே”

என்று கோயிற்புராணத்தும், "எம்மையொத்திடுஞ் சிவானுபூதி முத்தி யம்பலத்தே யுண்டாம்" என்று திருவாதவூரர் புராணத்தும் "தம்மைப்போலத் தம்மடியார்க்கு மின்பளிப்பன" என்று பிள்ளையார் தேவாரத்தும் பாவனுபலம் சொல்லப்பட்டது,

சித்தொடுசத்தாய் நிற்கும் என்பதற்குச் செய்திய வுரை விரிவையும் மேலுரைப்பாம்

நெறிதருஞ் சத்திமுன்னர் - முத்திவழி காட்டுஞ் சிவஞானத்தினிடத்திலே,—

அசித்தெலாம்-அசுத்த சுத்தப்பிரபஞ்ச மனைத்தும்,—

நின்றிடாவே - சிவனைக்குறித்துச் சொரூபமாத்திரமாயும், உபாதியுற்ற வுயிர்களைக் குறித்துப் போக்கியமாயும், போசகமாயும், சிவனாலே பிரபஞ்சத்திற் சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணும் பொருட்டறியப்படாதது பன்னப்படாதாகையால் அறியப்பட்டிருந்தாலும் சிவனைக் குறித்துப் போக்கியமாயும், போசகமாயும், சிருட்டிமுதலிய கிருத்திய பாத்திரமாயு மறியப்படாது இப்படிப் பொருளுரைப்பக்கனிச் சிவசனவிதானத்திலே நில்லாது ஒருபிரகாரத்தினாலேயுஞ் சிவனாலறியவும்படாதென்று பொருளுரைத்தார் சிவனுக்குப் பஞ்சகிருத்திய கர்த்திருத்துவமாகிய சகத்காரத்திருத்துவம் அதனால் நிருபாதிக சொரூபமாய்ச் சித்திக்கும் அதனால் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ மிரண்டுமின்றிச் சடபகார்த்தத்துக்கொத்துச் சிவனும் பாதார்த்தகரு சூனியமாய்ச் சர்வசாத்திர விவகாரங்களும் சமிந்துப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கிலக்கணம் ஆறுஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் ஜடமாயழிந்து போவதுமாம், ஒருவாற்றானு மறியப்படாத பொருளாயிற் சூனியமாம், நெறியாகிய சிவஞானத்தாற் றரப்படுஞ் சிவத்தினின் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதுமில்லாமையிற் சிவம் அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துச்சத்தாகி நிற்குமென்பதாம்

இருவர் கூற்றும் வேறுமுடிபு கோடலிற் றிணைவழுவின்மையுணர்க.

அசத்தெனவே அசித்தாதலு மடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார்

சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றது மது, ஜடத்தை நீக்குதற் பொருட்டுமாம்

தருகல ஈஃடு விளங்குதன்மேற்று.

ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது.

அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிக்குச் சத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலு மில்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்னரசத்தெல்லா நின்றிடாவாகலா னிரண்டுமின்றியென்றார்.

ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம்.

முதல்வனுக்குத் தடத்த லக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புனருற்பவம் வருமா றுணர்த்து முகத்தாற் பெறுவிக்கப் பட்டமையான், இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பெனக் கொள்க.

அற்றாகலினன்றே யுண்மை யதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉ மென்க.

முதனூலா ரிச்சூத்திரத்திற் கொண்ட விருகூற்றேனும் அறியாத தின்றுமென்றதனை வேறு கோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறு கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அப்படி பிரபஞ்சத்தை வேறொரு முதலாகச் சொன்னதென்னப்பு எல்லாஞ் சிவசொரூபமென்ற பரிணாமவாதியைநோக்கி, அந்தச் சிவனுண்மை உனக்குத் தெரியாதென்றும் சொல்ல, அது எப்படி என்று அவன்கேட்ட முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்

அறிகரும் பொருளோகீச னறிவுறு தலன்றோ வெனனில்— பரமேசுவரன் ஆன்மபோதத்தா லறியப்படும் பொருளோ அறியப்படாத பொருளோவென்று நீ கேட்கில்?—அறிபொருளசத்து - ஆன்மாவா லறிபடத்தக்க பொருள்களெல்லாம் அசேதனமாய் அழிந்துபோகையால் இவனு லறிபடத்தக்க பொருளல்ல. அந்தச் சிவம் ஆன்மாவா லறியப்பட்டதெல்லாம் அசத்தாயழிந்துபோகையால் அந்தச் சிவனை இவனு லறியப்படாதென்று பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.—சத்தாமறியத்தின்றாமெனக்கு செறிசிவமிரண்டுமின்றிச் சித்தொடுசத்தாய் நிற்கும் - சிவம் இவனு லறியப்படா தெனனில்? முயற்கோடு போல இல்லாததாம். ஆகையால் எவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமல் சம்பூரணனாய நிற்கிற சிவம் இவனு லறியப்பட்ட அசத்தாணதும் இவனு லறியப்படாத சத்தாணதும் இரண்டுமென்றி

சைதந்நிய சொரூபியாய் நிற்கும். எல்லாஞ் சிவசொரூபமா யிருக்க இப்படிச் சொன்னதென்னப்பு என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மீளவு மருளிச்செய்கிறார் — நெறிதரு சத்தின்முன்ன ரசத்தெலா நின்றிடாவே - முன் சொல்லிவந்த முறைமையையுடைய சிவனுடைய சந்நிதியிலே யசத்தான பாசங்கள் ஒன்றுநில்லாது.

அறிபொருள் சத்தென்று பரிணாமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். "புவனமியாவும் புணர்த்தனன் றருமெனி - லவனமுதற்காரண மன்றுமெனி - னிமித்த காரண நிகழ்த்துவதெனி-யவனே காரண மனைத்து மென்றுரைத்தனை-மண்டனிற்குலாலன் றண்டசக்கராதிக-காரணமொன்றுமோராபேரனைத்திட - வித்தாரணியிற் கண்டதுசாற்றுக" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

சத்தா மறியாததின்றுமென்று பாடாணவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கற்ப நிராகரணம், "காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்துரைக்கிற் - கரணுபாவ மரணங்களுறா-மேய்ந்தவர் முத்தி சேர்ந்தவரன்றே" என்னவே சிவனை யிவனறியப்படாதென்பது கருத்து.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மபோதத்தா லறியப்பட்டது அசத்தா யழிந்துபோகையால் அது சிவமுமல்ல, இவனா லறியப்படாதது முயற்கோடுபோல இல்லாதது, ஆகையால் அதுவும் அந்தச் சிவமுமல்லவென்றும் ஆகையா லிவையிரண்டு மல்லவாய் எங்கும் பரிபூரணமாயச் சைதந்நிய சொரூபியா யிருப்பனென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஈசனறிதரும பொருளோ வெனனி னறிபொருள சிததசந்தாம - சிவனசுட்டி யறியபபடும பொருளாகிற சடமா யழிந்துபோவதுமாம,—அறிவுரு தவஞோவெனனி னறியாததினரும-ஒருவாறறானு மறியபபடாத பொருளாகிற சூனியமாம,—செறிதரு சததினமுனன ரசசதெலாநினறிடாவே- செறிடாகிய சிவஞானததாற றரபபடுஞ சிவததினெதிர அசததாகிய பாசஞானம சிறிது நில்லாமையால்,—எஙகுஞசெறிசிவம - எவவிடததும் வியாபகமாகிய சிவம,—இரண்டுமினறிச சிததொடு சத்தாய நிறபன - அவவிரணடு தனமையுமினறிச சிததுச சததாகி நிறபன

இது சொரூபலக்ஷண மெனபபடும சிறப் பியல்பெனக் கொளக.

முதனூ லாருஞ்சூததிரததிற கொண்ட விருகூறறெரும அறிபாத தினறுமென றதனை வேறுகோடலா விசசெய்யுள மூககூறறதாயவாறுகாண்க

மறைஞானதேசிகா உரை.

—oOo—

மேனிறுதத முறையானே யசேதன மெனபதனை
யேதுககளால விரித்து ணா தது கினறு

ஆவதா யறிவதாகி வருதலா லறிவுதானாந, தாவலா லுலகுபோகந தனுகர ணாதியாகி, மேவலான் மலங்களாகி விரவலால் வேறுமாகி, யோவலா லசித்தாக்குக்கட்டி யுணர்பொரு ளானவெல்லாம். (உ)

(இ-ள்) ஆவதா யழிவதாகி வருதலால் — எ-து இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றியு மழிந்தும் வரக் காணுகையாலும் "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் திதிக்கப்பட்டு வருகையாலு மெனப் பொருளுரைக்க.

அறிவு தானுந் தாவலால் — ஆன்மாவுக் கொவ்வோ ரவதாரங்களிலே யறிவானது சென்று பற்றுதலாலு மன்னிய மாய்விட்டு நீங்கிப்போகையாலும் அஃதன்றி

உலக போகந் தனுகரணாதியாகி மேவலால் — தனுவுங் கரணமும் புவனமும் போகங்களுமாக விவைகளெல்லாங் காணப்பட்டுக் காரியப்படுகையாலும்

மலங்களாகி விரவலால் — மாயா காரியமாய்ப் பொருந்துகையாலும்

வேறுமாகிப் போவலால் — ஓரவதாரங்களிலே ஆன்மாவுக் கன்னியமாய்க் காணப்படுகையாலும்

அசத்தாஞ் சுட்டியுணர் பொருளனைத்தெல்லாம் — ஆன்மாவாலே சுட்டி யறியப்பட்டவைகளெல்லாஞ் சடமாகையா லிதற்கு நிலையில்லையென் றறியாயாக எ-று

தனுகரணாதி யென்றது உலகபோக மென்றேதுபடுமென்னையோ வெனில்? தலைதடுமாற்ற மென்னுந் தந்திரவுத்தியென வறிக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்சஞ் சத்தென்று மீமாம்சகர்கள் சொல்ல, இவ்விடத்து அசத்தென்று சொன்னதெவ்வாறெனில்? மேல்வாதபூர்வமாக பிரபஞ்சம் அசத்தென்று நிரூபிக்கின்றது.

பிரபஞ்ச முற்பத்தி நாசத்தையடைந்து வருதலாலு மாயை ஞானமானது பிரபஞ்சத்தை வியாபித்தறிகையாலுந் தநுகரண புவன போகங்களாக ஆன்மாவுக்கு மாறிப் பொருந்தி வருகையாலு மான்மாவுக்கு மயக்கறிவுக் கேதுக்களாகப் பொருந்துதலாலுஞ் சிவானுக்கிரகத்தினாலே யான்மாவுக்குச் சத்திய ஞான பிரகாசித்தகளவி லிவைகளெல்லா மான்மாவுக் கந்நிய மூமாயசத்துமாய்ப் போகையினாலு மான்மாத்தக் கந்நியமாய்ப் பிறித் தறிப்பட்ட வஸ்துக்களெல்லா மசத்தென் றிதன பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

அறிபொருள் சித்தாதலால் அறிப்படும் பொருள் அசித்தென்றிசைக்கின்றார்

அறிவுதானும தாவலால் - உணர்வு விட்டுப் போதலால், விஷயீகரித்த லென்றுமாம —உலகு - புவனம்,—போகம - போக்கிய பதார்த்தம்,— தனு - தூல தேகம்,—கரணம - சூக்கும தேகம்,—பலங்களாகி - மாயா மலங்களாகி.

மற்றவை வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

சுட்டறிவாவது காலத்தா னேகாந்தசமாதலும் இடத்தா னேகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பலவேறு வகைப்படுதலும் மலத்தொடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையான அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினு லறியப்பட்டன வனைத்து மசத்தாவனவன்றி யவற்று ளொருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லா தென்பதாம்.

அசித்தா மெனப்படூஉம் பாடம்
உண்மை முன்னைப் பது இழிவுசிறப்பு

இதனுள்ளே அறிபொருள்களி னொருசாரனவேயன்றி அனை த்து மசத்தாத லில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறிபொ ருளனைத்து மசத்தென்பது அவ்வறிவியல்பு பற்றித் தெரிந்து ணர்த்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இவனு லறியப்பட்ட தெல்லா மசத்தா யழிந்துபோமெ னாதென நட்பு, என்ற பரிணமவாதியை நோக்கி மேலு மரு ளிச்செய்கிறார்.

ஆவதா ழிவதாகி வருதலால்-காணப் பட்ட பிரபஞ்ச மெல்லாம் தோன்றியுமழிந்தும் வருகையாலும்,—அறிவுதானு ந் தாவலால்-ஆன்மபோதஞ்சென்று அதுவது வென்று சுட்டிய றிகையாலும்,—உலகபோகந் தனுகரணுமாகி மேவலால் - மா யாகாரியமாகிய தனுகரண புவனபோகங்களுமாய்ப் பொருந் துகையாலும்,— மலங்களாகி விரவலால் - மாயாமலமுங் கன் மமலமும் ஆகப் பொருந்துகையாலும்,—வேறுமாகியேவலா ல்-ஆன்மாவுக்கு அன்னியமுமாய் ஓர் அவதரங்களிலே நீங்கு கையாலும் இங்ஙனஞ் சொல்லியங்க முறைமையினால்,—அசத் தாஞ்சுட்டி யுணர்பொரு ளானவெல்லாம் - ஆன்மாவால் சுட் டியறியத்தக்கவை யெல்லாம் அசத்தியமுமாய நிலையில்லாத பொருளாம்.

இதனாற் சொல்லியது பிரபஞ்சந் தோன்றி நின்று ஒடுங் கி மீளவுந் தோன்றுகை யாலும் அதுவிது வென்று சுட்டியறி

கையினாலும் தனுகரண புவனபோகமா யிருக்கையினாலும் மலங்களாக வந்து பொருந்தி நீங்குகையினாலும் ஆன்மபோதத்தா லறியப்பட்ட பிரபஞ்ச மெல்லாஞ் சித்தல்லவா யிருக்கையினா ல சிவசொரூப மல்லவென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறிவுகாணும் - சுட்டறிவாவது,—ஆவதா யழிவதாகி வருதலால் - தோற்ற நாச முறுதலபற்றிக் காலத்தா லேகதேசமாதலும்,—தாவலால் - இடத்தா னேகதேச மாதலும்,— உங்கு போகந் தனுகரணமாகி மேவலால் - புவனபோகந் தனுகரணமாகி யதுவதுவாய்ப் பலவேறு வகைப்படுதலும்,—மலங்களாகி விரவலால் - மலத்தோடு விரவுதலும்,— வேறுமாகி யோவலா லசத்தாம் - வேறுபடுதலுமாகிய விவ்வியல்புகளுடைமையான அசத்தே யாகலின், ஆன்மா,—எல்லாஞ் சுட்டியுணர் பொருள் - இவ்வறிவி னறியப்பட்டவனைத்து மசத்தாவன வன்றி யவற்றி லொருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது.

இதனானே யறிபொருள்களி னொருசாரனவே யன்றி யனைத்து மசத்தாதலில்லை யென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி யறிபொருளனைத்து மசத்தென்பது அவ்வறிவியல்பாற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

(இதுவுமது)

மண்டனில வாழவும்வானத் தரசயன் மாலார்வாழ்வு, மெண்டரு பூதபேத யோனிக ளியாவுமெல்லாம்,

கண்டவிந் திரமாசாலங் களைக்கழ் திரதங்காட்டி, யுண்
டுபோ லின்றாம்பணபி னுலகினை யசத்துமெனபர் (௬)

(இ-ள) (மண்டனிலவாழவும . அசததுமெனபா) எ-து. இ
ந்த்ரசாலமுதலிய லீலைகளைப பாாககுமபொழுது மெய்போல
த தோனறிய பின னதனுணமையை விசாரிததறியுமிடத தக்
கிலலைபாகு முறைமைபோல, மணமுதலாயுளள மூனறுலோகத
திலுளள போசஙகளுககுப பிரமாவு மாலு மொனறுககொன
று மாறுகொணடடிததுப படடுப புசிககுஞ செலவஙகளுமபூ
தபரிணமதகி லுணடாகிய வெணபத்துநானகு நூறாயிரமென
றெணணபபடட யோனிபேதஙகளு மறறு முணடாககபபடட
வைக ளெலலாததையும நிலையில்லாத வசததென று சொல்லு
வாக ளறிவாலுயாநதோாகள எ-று (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பாஞசராததிரிகள¶பிராகிருத லோகமே அநித்தியம், அப்
பிராகிருத லோகம நித்தியமாகிய திவய மஙகள + விகரகரா
கிய விஷணு வெழுநதருளி யிருபபா எனபாகள, அதவு மசத
தேயெனபது மேற கூறுகினறது.

பூமியி லுணடாகிய ஐஸ்வரியஙகளும ஸ்வாககத்திலே தே
வேநதிராதி தேவாக ளைஸவரியஙகளும சததியலோகததிலே பிர
மாதிகளுடைய ஐசுவரியஙகளும பிரகிருதிககுமேலபபிராகிரு
தலோகததில் பரவாசுதேவா முதலாகிய பெயாகளுடைய ஐஸ்
வரியஙகளும பிரதிவயாதி பிரகிருதி பரியநத லோகஙகளு மிந்
தலோகஙகளி லுணடான தேகஙகளு † மிநதிரசாலமபோலுங்
கனவுபோலும பேய்ததேர் போலும் * தாத்காலிகத்திலே மெ

ய்யாகத் தோன்றிப் பின் யில்லையாகையால் பிரபஞ்சத்தைப் பெரியோர்கள் அசத்தென்றுசொல்லுவார்கள்.

ஆதகாங்கி காரமாக அசத்து மெனசையால் சத்தென் கிறத்தையுந் தோற்றிவிக்கின்றது ஆகையால் சதசத்தாகச் சொல்லவேணும் அப்படிச் சொல்லி லனேகாந்திக தோஷ முண்டெனில்? அஃதன்று ‡ சுத்திகா ரசிதப் பிராந்தி போல + பிராதிபாசிக மாத்திரமு மலாமல் சிவலையு மா னமாக்களையும்போல நித்யத்வமல்லவாம — ஆபிரளய சத் தாகையால் லோக § திருஷ்டியா சத்தும் சாஸ்திர திருஷ்டி யா அசத்து மாகையால் சதசத் தென்னும் வியவகாரத்தினு லனேகாந்திக வாதப ‖ பிரசத்தியில்லை. பிரபஞ்சத்துக்கு பிர ளய முண்டென்ப தெதினுலே யறியப்பட்ட தென்னில் சுழு த்தியிலே ஆன்மாவுக்கு இந்திரியாந்தக்கரணங்க ளில்லையா கையால † ஆயு ரவசானத்திலே தேகாதிகள் நாசமாகையா லிந்த தேகாபிமானிக்கு ஆயுரவசானத்திலே தேக நாசமான துபோல பிரமாண் டாபிமானியான பிரமாவினுடைய ஆயுர வசானத்திலே பிரமாண்டம் பிரளயத்தை யடையும் மேலு ள்ள தத்துவ புவனங்களு மிவ்வாறே தத்தத் தபிமானதேவ தாமூர்த்திக ளாயு ரவசானத்திலே பிரளயத்தை யடையு மாகை யால சாவப்பிரளய முண்டு

¶ பிராகிருதம - பிரகிருதியுடையது × விகாரகம - சரீரம † இந்திரசாலம - கண்கட்டி வித்தை * காதகாலிகம - அந்த காலத்தது ‡ சுத்திகாரசிதம - கிளிஞ்சல்வெள்ளி + பிராதிபா சிகம - தோற்றுகிறது ∸ ஆபிரளயம - பிரளயபரியந்தம் § தி ருஷ்டியா - பார்வையால் ‖ பிரசத்தி - சம்பந்தம் † ஆயுரவா சனம் - ஆயுசுமுடிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

இதுவுமது

சமுதிரதம - கானல்,—இந்திர சால முதலியவை தங்கள் தங்கள சுபருபங்களை யுண்டு போற காட்டி,—இன்றும பண்பின - பொய்யாந்தன்மை போல்,—மண்டணில வாழவு முதலிய வெல்லாம, உண்டு போலின்றும் பண்பின - உற்பவித்தெப் போது நிலை பெற்றிருப்பது போலிருந்து சமித்து நாசமாதலால,—பொய் போற புரிப்பது மாத்திர மெய்யே யென்று விவேகித்தறியாத வேதாந்திகள,—உலகினை யசத்துமென்பர், சைவசித்தாந்திகள இயற்கையாற சத்துச சத்திய மென்றும பிரபஞ்சத்தை அசத்தசத்திய மென்பார்கள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

காணப்பட்டன வினைத்தும இந்திரசால முதலியனபோல நெடுங்கால நிலைபெறுவபோலத தோற்றி யங்ஙனம விரைய க்கெட்டு மறைந்துபோ மியல்புபற்றி அவற்றை யசத்தென்ற லமைவுடைத்தெனபதாம

அசத்துமென்னு முமமை பொருட்டன்மையாற சத்தென பதுபட நின்ற வெதிர்மறை.

இந்திரசாலம தோன்றும் பொழுதே இல்லையாய வேறுவ வரற்கும், சஞ்சகாட்சி கடைபோதலின்றி இடையே யழி வன வற்றிற்கும், கமுதிரதம ஒருகாரணங்காட்டி யழிவெய்து வனவற்றிற்கும உவமையாயின.

இதனானே, சற்காரியவாதத்தில் அசத்தெனவொன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்றலமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி, அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையோடு படுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் 'அறிபொருளசித்தசத்தாம்' என்ற முற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

சத்தியம்போற் றோன்றி அசத்தியமாய்ப் போமென்ற தெங்ஙனமென்றும் அசத்திய மென்று சொல்லுகிறவைதான் ஏதென்றுங் கேட்ட பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கின்றார்.

மண்டலில் வாழ்வும் - பூமியிலுண்டானவர்களுடைய வாழ்வுகளும், — வானத்தர சயன் மாலார் வாழ்வும் - தெய்வலோகத்துக்கு இராசாவான இந்திரன் பிரமா விஷ்ணு இவர்கள் செல்வங்களும், — எண்டரு பூதபேத யோனிகளியாவுமெல்லாம் - பஞ்சபூதங்களென்று சொல்லப்பட்ட பூதகாரியங்களின் வகுப்புக்களெல்லாம் உண்டுபோற் றோன்றி யில்லையாய்ப் போம் அதெங்ஙனே யெனனில், — கண்ட விந்திரமாஞாலங் கண்ணுக்குத் திரங்காட்டி யுண்டுபோ லின்றுமயண்டி லுலகினை யசத்து மென்பர் - காணப்பட்ட விந்திரஞாலங் காண்கிறவர்களுக் குண்டாய்க் காட்டுகிறவர்களுக்கு இல்லையான தன்மை போலவும் உண்மையாகக் கைய மெய்யுந் தீண்டி நிற்கை விழித்து விட்டதுப் பொய்யான கனவு போலவும் கண்ணுங் கருவிபோலத் தோன்றி நிரூபித்தார்க்கு அதுபொய்யாய்க் காண

லுள்ளதாகத் தோன்றின் முறைமைபோல விசுவத்தையும் நிலை நில்லாதென்றே சொல்லுவார்கள்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௬-சூ, ௧-வெ "அசத்தறியாய் கேளீ அறிவறிந்தெல்லா, மசத்தாகுமெய்கண்டா லுயி - னசத்தல்லாய், நீரிலெழுத்து நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரு, மோரினவை யின்றாமோ ருப்பு,, என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது பூலோகத்தி லுண்டானவர்கள் செல்வமும் தெய்வ லோகத்தி லுண்டான பிரம விஷ்ணு இந்திரன் முதலா யுள்ளவர்கள் செல்வமு மற்றுமுண்டான பூதகாரியமாகிய சரவயோனிக ளுடைய பேதங்க ளெல்லாம் காணப்பட்ட விந்திரஞாலம் போலவும் கனவுபோலவும் பேய்த்தேர் போலும் உள்ளதாகத் தோன்றி இல்லையான முறைமைபோல விசுவத்தையும் நிலைநில்லாததென்றே சொல்லுவார்கள் என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மண்டனில் வாழ்வும் - மண்ணுலகி னரசனாய் வாழ்தலும்,—வானத்தர சயன மாலாரவாழ்வும்- மேலுலகத்திந்திரன் அயன் மால் முதலியோர் பதவியைப்பொருந்தி வாழ்தலும்-எண—று பூதபேத யோனிகளாவு மெல்லாம்- எண்பத்திநான்கு நூறாயிர யோனி பேதங்களிற் பொருந்தி வாழ்தலும்,—கண்டவெல்லாம்-காணப்பட்டனவாகிய விவ்வனைத்தும்,—இந்திரமாஞாலம்-இந்திரஞாலந் தோன்றும் பொழுதே யில்லையாய் வேறுபடும்,—கனா -கனாக்காட்சிக் கண்டபோதலின்றி யிடையே யழிப்படும்,—கழுதிரதம் - கழுதிரதம் ஒருகாரணங் காட்டிடழியப்பட்டு நின்றாற்போல,—உண்டுபோற் காட்டி - கெடு

ங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி,— இன்றும்பண்பில் - அங்ஙனம விரையக்கெட்டு மறைந்துபோமியல்பு பற்றி,—உலகினை யசத்துமென்பா-அவற்றையசத்தென்றல் அமைவுடைத்தென்பதாம.

இதனுனே சற்காரிய வாதத்தி லசத்தென வொன்றின்மையி னீண்டறிபொரு ளசத்தென்றலமையுமாறு யாங்ஙன மென்னும சாங்கியரைநோக்கி அறிபொரு ளசத்தாமாறு உவமையொடுபடுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவைஇரண்டு செய்யுளும 'அறிபொரு ளசித்தசத்தாம்' என்று முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு

☞ சு-சூ, க-அ, முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலீசனறியப்படாதவனென்று சொல்லுவானேனோ
க்கியவனறியப்படுவனென றுணர்த்துகின்றா

உணராத பொருளசத்தென்னி லொருபயனில்
லைத்தானும, புணராது நாமுஞ்சென்று பொருந்துவ
தின்றுமென்றுந், தணவாத கருமமென்றுந் தருவது
மில்லைவானத், திணராரூந் தொடையுமாலைமக் கெழு
மயிராக கபிறுமபோலும். (சு)

(இ-ள்.) உணரா ஒருவராலுமென்றுமறியப்படாத பொருளசிவனென்று நீசொல்லில்? அவனு லொரு சத்தென பரயோசனமுமில்லையாய்விடுங்காண, ணிலொருபட னி ல்லை

தானும்புணராது	அத்தானமமையும் வந்து பொருந்தமாட்டாது.
நாமுஞ் சென்று பொருந்துவ தின்றும்	நாமு மதைச் சென்று கூடுதற் கறிவின்மையா லதனைக் கூடவுமாட்டோம்
என்றுந் தணவாத கருமமொன்றுந் தருவதுமில்லை	எப்பொழுது மானமாவைவிட்டு நீங்காத பஞ்சகிருத்தியங்களை யுண்டாக்கமாட்டாது,
வானந் திணரார் பூந் தொடையுமாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும்போலும்	ஆகாசத்திற் கொத்தாரங்கப் பூவாலே யுண்டாக்கின மாலையும், ஆமையின் முதுகிலெழுந்த ரோமத்தா லுண்டாக்கின கயிறு முன்னென்பதற் கொக்குங் காணீ சொல்லியது. எ-று

இதற்குப் பிரமாணந் தறிக. (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேலறியப்படாத பொருளை சத்தெனவி லாகாசப் பூவு மாமை மயிர்க்கயிறும்போல வில்லையா யதனாற் பிரயோசன முமில்லை யென்னுஞ் சங்கை.

அறிப்பட்ட தெல்லா மநித்தியம் அறியப்படாத தெல்லா நித்தியசத்தெனனில்? அறியப்படாத வஸ்துவினாலே யொரு பிரயோசனமுமில்லை, அது நம்மை யொருக்காலும் பொருந்தத்தக்கதில்லை, நாமதை யொருக்காலும் பொருந்தத்தக்கதில்லை, கெடாததாக நமக்கொன்றையுந் தரத்தக்கதில்லை, இப்படி

சகொத்ததாக ஒருவஸ்து வுணடெனகிறது ஆகாயத்திறபூங கொத்து மாமை மயிாககயிறு முணடெனபதற கொக்கும

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——ப——

சிவமொருபிரகாரத்திறைலு மறியபபடாத பொருளென றுரைபப மறுத்து அணாத்துகினருா

உணராத பொருள சத்தெனனில - சிவமறியப்படும பொருளனறென்று சொலலில,—ஒருபயனிலலை - போக மோக்ஷங்கள வந்து பொருந்துவதினறு,—தானும புணராது நாமுஞ்சென்று பொருந்துவதினறும - சிவனதானும தமக்கொத்த சிவசாதியாகக கடவாகளெனறு சஙகறபிபபது மினறு, நாமுமொத்தொருசிவசாதிபாவதினறு,—எனறுந்தணவாதசருமமெனறுந் கருவதுமில்லை-நித்திய கனமா னுஷ்டானங்களைக சறபிபபதுமினறி இடைவிடாது பஞ்சகாத்தியம பணணுவதுமினறு,—வானத்திலமரா பூந்தொடையு மாமைகளெழு மயிாக கயிறும போலும - ஆகாசப பூமாலை ஆமை மயிாகயிறு போற சூனியபபொருளாம

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

அறிபொருளபோல அறியபபடாத பொருடகுத தோறறகசேடுமெகலியன வினமையான அசேதன சத்தெனச சொனடாற் பயிமிழுதகென்னை யெனின ? அஙஙனங கொணடாற்கு பெறககடவதோா பயனில்லை, ஒருஞானமும அதனொடெமக்காரியபுணடாமாறு மிலலை, அதனு லாககக்டவதோா செய

தும் இல்லையென்பது, ஆகாயப்பூவாலியன்ற மாலை ஆமைமயிரா லியன்ற கயிறுமுதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான், அது பொருளன்றென்பதாம்.

ஆகாயத்தினும் ஆமையினும் பூவும் மயிரும் புலனாதலின்றி அதிசூக்குமமாயுள அவற்றுக்குக் கற்பாலனவு முளவெனக்கொண்டு பிணக்குவாருளராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அதிந்து செய்யதொரு வினைமுதலையின்றியமையாத காரியப் பொருண்மேல் வைத்துக்கூறினார்.

இதனானே, அறியாதது உண்டென்றுற்ற பட்டிமுகனெனை யென்னு மாறுகளை நோக்கி இரண்டாகக்கூறு வல்லுறுத்தப் பட்டது.

அற்றேல் இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிர்வசனீயமென்னும் சித்தொடுசத்தாய நிற்குமென்றது பாங்க மென்னும் மாயாவாதியைப் நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆன்மாவின் அறிவாலறியப்பட்டதெல்லாம் அசத்தாயழிந்து போகையால் சிவனை இவனாலறியப்பட்டா தென்ற பாட்டா ஞவாதியை நோக்கி யருளிச் செய்கிறார்.

உணராத பொருள் சத்தென்னில் ஒருபயனில்லை - ஒருவராலு மறியப்படாச் பொருள் சிவமென்று நீ சொல்லில்?— ஒரு பயனில்லை - ஒரு பிரயோசனமுமில்லை என்பானேன்,— தானும் புணராது - அதுதான் காரணம் வந்து பொருந்தாது. அதுவுமன்றி,—நாமுஞ் சென்று பொருந்தலுமின்றாம் - நா

மு மதைச் சென்று கூடமாட்டோம்,—என்றுந் தணவாதக
ரும மொன்றாந் தருவதுமில்லை - எப்பொழுதும் விடுநீங்காத
பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் உண்டாக்கமாட்டாது அதுவன்றியு
ம் இவனாலறியப்படாத சிவம்,—வானத்தினரார்பூந்தொடை
யு மாமைக் கெழு மயிர்க் கயிறும் போலும் - ஆகாசத்திலே சொ
த்துக் கொத்தாக நிறையப் பூத்த பூவாலே மலடிபெற்ற மக
ன் கட்டின மாலையும் ஆமையின் முதுகிலே முளைத்த மயிராலே
திரித்த கயிறும் போலும்

இதனாற் சொல்லியது சிவனை யான்மாவா லறியப்பட்டா
சென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி அவனால் நமக்கொரு பய
னு முண்டாகாதென்றும், நாமும் அவனைக் கூடுவதில்லை அவனு
ம் நம்மைப் பொருந்துவதில்லை, ஆகையால் ஆகாசப் பூமாலை
போலவும் ஆமை முதுகில் மயிர்க் கயிறுபோலவும் இல்லாத
பொருளாய்ப் போம், ஆகையால் அது அர்த்த மாகாதென்னு
முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உணராதபொருள் சத்தெனில் ஒருபயனில்லை - அறிபொ
ருள்போல அறியப்படாதபொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலி
ய வின்மையான் அதனைச் சத்தெனக்கொண்டாற் பயமிழுக்கெ
னை யெனின்? அங்ஙனங் கொண்டதனாற் பெறக்கடவதோர்
பயனில்லை —என்றுந்தாம் புணராது நாமுஞ்சென்று பொரு
ந்துவ தின்றும்-ஒருஞான்று மதனோ டெமக் கோரியைபுண்டா
மாறுமில்லை —தணவாதக்ரும மொன்றாந் தருவதுமில்லை - அத
னா லாகக்கடவதோர் செயலுமில்லையென்பது,— வானத்தின
ரார் பூந்தொடையு மாமைக் கொருமயிர்க் கயிறும் போலும்-

ஆகாயப்பூவா னியன்றமாலை ஆமைமயிரானியன்ற கயிறுமுத
லிய வுணராதபொருள்களினவைத் தறியப்படுதலானது பொ
ருளன்றெனக்

இதனானே யறியாக் துண்டென்றற படுமுக கென்னை
யென்று மாணாக்கனை நோக்கி யிரண்டாங்கூற்று வலியுறுத்தப
பட்டது

☞ சூ - ரு, உ - அ, முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை

பாடாணவாதியுந்தசிவனை யறியுமிடத்தேனைப் பொருள்
களைபோல வறிவா லறியப்படாதோ வென்று வி
னவ அவனைக்குறித் துரைத்தகிறார்

தத்துவஞ் சத்தசத்துச் சதசத்து மன்றென்று
லென், றுய்த்துணர்ந் துண்டோவின்றோ வென்றவர்க்
குண்டென்றேயில, வைத்திடுஞ் சத்தேயாகு மனத்
தொடு வாக்கிறந்த, சித்துரு வதுவசித்தா மனத்தின்ற
றோவதெல்லாம் (ரு)

(இ-ள்) தத்துவ — உண்மைப் பொருளாகிய சிவஞானமாகக
ஞ் சத்தச — ளாற் காணப்பட்டுண்டாயிருக்கிறவனுமல
த்துச் சதச — ல, இல்லாத பொருளாயிருக்கிறவனு மல்
த்துமன் றென — ல், சத்து மசத்துமா யிருப்பானுமல்ல, இக்
றாலென — த் மூவகை யறிவிலே காணப் படாமலும்
காணப்பட்டு மிருப்ப தொன் றுண்டென
று சொல்லுகிறதினுலென்ன பயன்தான
உய்த்துணர்ந்த — சிவனென்பா னொருவனுண்டோ வில்லை

ணடோ வின
றோ வென்றவா
க குணடென
றோதில்

யோ வென்று கேட்டவர்களுக்குச் சிவனுண்டென்று சொல்லுமிடத்து,

வைத்திடுஞ்ச
த்தேயாகும

அசசிவ முண்டென்று சொல்லப்படுமோ அஃதொழிய வொருககாலுங் காணப்பட்டான. அஃதென்னெனில்?

மனத்தொடு
வாக்கிறந்த சித
துருவது வசித
தா மனத்திலுற
றோநதெல
லாம

அதுதான மனோவாக்குக காயங்களுக கெட்டாமல நிற்கிற சிரசொரூபமாயிருக்குமாகலால் நீ மனத்தாலுகித்தறியப்படுவதெல்லா மசித்தாகலா லதுவழிந்து போகா நிற்குமென றறிவாயாக எ-று

சிவஞானபோதம ௯, சூ, உ-வெ "எண்ணிய சத்தன்றற சத்தன்றெனலென, கண்ணியுமதென்றன மெய்கண்டான—எண்ணி, யறிய விரண்டா மசத்தாதல சத்தா, மறிவறியா மெய்சிவன்றாளாம, என்றா முன்னூலாரும் (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதற்கு மேலுத்தரம

ஞத்துவஞ சத்தசத்துச சதசத்து மன்றென்றலென- பரத்துவஞசிய சிவ னறியப்படில அசத்தாம, அறியப்படாதாகில் * சத்பாவமே யில்லையாம, அதனுற சதசத்தெனவில்? † வி ருத்த தாமதவயாசரய மொருவஸ்துவுக்குக கூடாது இவவாறு ‡ சங்கிதமாக வொருவஸ்து வுண்டென்று சொல்லுகிற திலுற் பிரயோசன மென்ன வென்னில்?—உய்த்துணர்ந்து

டோவினன்றோ வென்றவர்க் குண்டென்றோதின-முமுக்ஷுக்க
ளாய் சைவமதத்திலேயுற்றுச் சாஸ்திரங்களை யோதிச் சரீரா
திகளுக்கு மான்மாக்களுக்கும் பரமாக வொருவஸ்து வுண்டோ
வில்லையோவென்று§ பராமர்சிப்பவர்களுக்கு முண்டென்று
சொல்லு முறைமை,—வைதத்திற் சத்தேயாக மனத்தொடுவா
க்கிறந்த சித்துருவது-மனோவாக்குகாயாதிகளை நீங்கின் றறி
யப்படும் பரம சிவம் சச்சித ஸ்வரூபமென்ன ஆகமங்கள் ஸதா
பித்திடும்—அசித்தாமனத்தினாற் றோர்வதெல்லாம்-மனமுத
லான கரணங்களினாலே யறிவதெல்லாம் ஜடமு மநித்தியமு
மாமென் றிந்தப்பொருள்

* சத்பாவம் - இருப்பு, † விருத்தகருமத்துவயம்-விரோ
தமான இரண்டுதருமம், † சங்கிதம்-சந்தேகிக்கப்பட்டது
§ பராமர்சை - விரு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வேதாந்த விசேஷங்கள் பிரமமநிர்வசநீய மென்றுசொல்
ல மறுத் துரைக்கின்றார்

தத்துவம் - பிரமம்,—சத்சத்துச் சதசத்து மன்றென்று
லென் - நீர் சத்தென்று சொல்லுஞ் சிவமுமன்று, அசத்தென்று
சொல்லும் பிரபஞ்சமு மன்று, சதசத்தென்றுசொல்லு மான்
மாவு மன்றென் றநிர்வசனீயமாய்ச் சொல்லிற் குற்றமேது அ
ப்படி அநிர்வசனீயமாய அப்பிரயோசனமாய ஒரு பொருளிரா
து —உய்த்துணர்ந்து - விசாரித்துப் பார்த்து,— உண்டோவி
ன்றோ வென்றவர்க்கு-அந்த அநிர்வசனீயமாகும் பிரம முள்ள
பொருளோ வில்லாதபொருளோ வென்றுகேட்டவர்க்கு,—உ
ண்டென்றோதில் - இல்லையென்றும் முயற்கொம்பொக்கு மெ

னறு உள்ளபொருளென றுரைக்கில்,—னைத்திடுஞ் சத்தேயா க - சத்தாகிய சிவமதுவென்று சாற்றப்படும் —அசிவமிந்திரி யப பிரத்தியக்ஷ மலலாதிருந்தாலு மானதப பிரத்தியக்ஷ மா காதோ வெனனை? ஆகாதெனறறைகினறா —மனதொடுயோகஙி றகசித்ததருவது-முனசொலலிய பிரகாரததாற சிவசத்தி வி ளங்க விளககுஞ சிரசத்திப பிரத்திபக்ஷமா மநதச சிவமுததி ய சிறபொருள சிரசுவரூபம,— மனததிலுற்ற தோவதெலலா ம - சமூலபபிரபஞச காரணஙகளுடனே கூட்டமெலலாம,— அசித்தாம-சடரூபமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேறகூறிபபோநத இருதிறனுமல்லாத பிரமப்பொருளா வது உளபொருளுமனறு இலபொருளுமனறு இரணடுமாவதும னறு வேறுமனறு எனறு அநிரவசனமாகககூறிற படுமிழுக்கெ னனெனின? நனறு சொனனாய அஙஙனம அநிரவசனமாய க கூறப்படும்பொருளொனறு உணடோவிலலையோவென வினு வினாக்கு இலலையெனனில, உணராத பொருட கோதிய குற றமெனறனுசி உணடெனறு கூறுவாயாகின, பிரமமெனபொரு ளாவதனறி அநிரவசனமாதலின றெனபதறகு உள வாயமொ ழியே சானறுயிருந உளபொருளாயி னறியப்படுகவெனிற சு டுணாவிறபட்டன வெலலாஞ சடமா யழிவெய்திவிடுமாத லாற் சுட்டுணாவினைக கடநது நினற சேதனப பொருளே யது வெனபதாம

தோவதெல்லாமெனபது "உளளிய தெல்லா முடனெய்து ம்" எனறாற்போல ஒருமைப பனமை மயக்கம்.

அற்றேல், அறிபொருளுமனறு அறியாததுமனறெனவிடு

ப்பதும் சத்து அசத்துச் சதசத்து மன்றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றே யென்னு மவ் வாதியைநோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

பாடாணவாதி மதமே லருளிச் செய்கிறார்.

தத்துவஞ் சத்துச் சதசத்துமன்றென்றுரெல்ன - நீ அந்த வுண்மையை நிரூபித்து சத்துமல்ல அசத்துமல்ல ஆகையால் உண்டென்றது மில்லையென்றதும் இரண்டுமல்ல வென்றால் பிரயோசனமென,— உய்த்துணர்ந்து-கேட்டவர்களுக்குத் தன்னுடைய வறிவைப் பிரித்தறிந்து,—உண்டோ வின்றோ வென்றவர்க் குண்டென்றேதில் - அந்தப்பொருள் உள்ளதோ இல்லாததோவென்று கேட்டவர்க்கு அந்தச் சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் உண்டென்று சொன்னபடியாலே,—வைத்திடுஞ் சத்தேயாக - திவ்வியாகமங்கள் அந்த உண்மையைச் சத்தென்றே சொல்லப்படும்—மனத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துருவது - மனவாக்குக்குக் காயங்களுக்கெட்டாத ஞானசொரூபமாயிருக்கு மந்தச் சிவம்,—அசித்தா மனத்தினுற் றோவதெல்லாம் - ஆனமபோதத்தாலே சுட்டி யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், பாடாணவாதி மதம் "காட்சி யென்னக் காணுந்துயர் - மாட்சியை முத்தியென்வகுத்தனரே" எனவே சிவனை இவனாலறியப்படா தென்பது கருத்து சிவஞானபோதம் ௬-சூ,௨ - வெ, "எண்ணிய சத்தென் றசத்தன்றுமென்றுரெல்ன, கண்ணியுள தென்றன

மெய்கண்டா—னென்னி, யறியவிரண்டாமசத்தாதல் சத்தா, மறிவறியா மெய்சிவன ருளாம" எனனுமதுங கணடுகொள்க

இதனாற சொல்லியது, பாடாணவாதி இவனாலறியப்பட்ட பிரபஞ்சம அசத்தென்றும இவனாலறியப்படாத சிவம சத்தென்றும தன்மதங் கூறின பெருமையறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தத்துவஞ்சத்தசத்து சதசத்து மன்றென்றாலென-மேறகூறிட்டபோந்த விருத்திரமல்லாத பிரமப்பொருளாவது உள்பொருளு மன்று இல்பொருளு மன்றுஇரண்டுமாவது மன்று வேறுமன்று என்றநிர்வசனமாகக்கூறிற படியிழுக்கென்னை யெனின் நன்று சொன்னாய்,— உத்தரணாந் துண்டோ வின்றோ வென்றவாக்கு-அனன்ம அநிர்வசனமாயக் கூறப்படுமேபொரு ளொன்றுண்டோ வில்லையோவென வினவினாக்கு,—உண்டென்றோ இல்லைத்தின்று சத்தேயாகும-இல்லையெனி லுணராதபொருட்கோதிய குற்றமென்றஞ்சி யுண்டென்று கூறுவாயாகிற பிரமம உள்பொருளாவதன்றி யநிர்வசனமாதலின்றென்பதற் குளவாயொழியே சான்றாயிற்று — மனத்தினாற் றோவவெல்லாமசித்தாம- உள்பொருளாயின் அறியப்படுக வெனிற சுட்டுணாவிற்பட்டனவெல்லாஞ் சடமா யழிவெய்திவிடு மாதலால்,— மனத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துருவது - சுட்டுணாவினைக் கடந்துநின்ற சேதனப் பொருளே யதுவென்பதாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமாவா லறியப்படாதாகி லொருமுதலு மில்லையோ வென்றவனைக்குறித்த தறியுமிட முணர்த்துகின்றார்.

அறிபொருளசத்தாய்வேறு மறிவுருப பொருள
சத்தென்னில், மறிபவ னறியானுெ லதுவின்று பயனுமி
லலை, யறிபவ னருளினாலே யநநிய மாககககாணப,
னறிபொரு ளறிவாயவேறு யறிவுரு ளுருவாயநிற
கும (௬)

(இ-ள) அறிபொருளசததாய்வேறுமறிவுருப பொருள சததெனனில் — ஆனம போகததாற சுட்டி யிநதிரியங்களாலேகண டகனப புததியினுலே யறியபபடுமவையெலலா மசததெனறும இவவானமாவுககு வேறு யறியப்படாத பொருள சததெனறு நீ சொலலில்?

அறிபவ னறியானுகிலதுவின றுபயனுமிலலை — எலலாததையு மறிநது பிரயோசனமகொளளததககவானமாச சததாகிய பொருளை யறியா திருபபானுகி லநதப பொருளெனப தொனறு மிலலையாய் அநதப பொருளாற கொளளுமபிரயோசனமு மிலலையாம. ஆனுற சசவிஷாணம போல வததிபநதா பாவமோ வெனனில்?

அறிபவ னருளினுலே யநநியமாகககாணபன — சிவனுடைய வருளினுலே பசுவானமாககளவனைத தனககுவேறறக காணபாகள.

அறிபொருள அறிவாய வேறுய — அறியபபடும பொருளாகிய சிவனை சத்தியோகமாசவும வாககுமனதீத கோசரனுகவுந தனககுவேறற வறிவாகள

அறிவுரு ளுருவாய நிறகும. — அவனுடைய சததியே தாரகமாய நினறு சுவானுபூதியாகிய மேலான வினபததையு மறிருபபாகள எ-று.

௯—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநஇலக்கணம். ௧௮௨௫

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலு மதற்கே புறனடை—

அறிபொருள்சத்தாயவேறு மறிவுருப்பொருள் சத்தென
னில்-அறியப்பட்ட வஸ்துக்களெல்லாம் அநித்தியமுமா யந்நிய
முமாம் அறியப்படாததே நித்தியமெனனில்?—அறிபவனறியா
னாகில் அதினாற் பயனுமில்லை-அறியவேண்டிய ஆன்மாவினாலே ய
றியப்படாதாகில் அந்தவஸ்துவேயில்லை,அதனாற் பிரயோசனமுமி
ல்லை யெனனில்? அந்த வஸ்துவு முள்ளதே, அறியும்படியுமிவனா
லென்பது,—அறிபவனருளினாலே யந்நியமாகக் காண்பன-அறி
யவேண்டிய ஆன்மா பராசத்தி யோகத்தினாலே தனக்கந்நிய
மில்லாமலே யந்தச் சிவனைத் தரிசிப்பன் தரிசிப்பனென்றபொ
ழுதே காண்பானுங்காட்சியு முண்டாம் அப்பொழுதந்நியமா
மெனனில்? அவ்வாறல்ல நின்மலானந்த பரசிவ நிட்டையிலே
நின்ற ஆன்மா அந்த நிட்டை பிரிந்த பிறகு சிவானந்தாநுபவ
மாவ திவ்வா றுண்டாயிருந்தது என்று தெரிகையினாலே யறி
வனென்ற தொழிற்றாதகாலத்திலே யறியப்பட்டதல்ல அந்த
ப்படிப்போல வெனனில்? சுழுத்தியை யடைந்தவன் விழித்தபி
றகு சுகமாக நித்திரை பண்ணினேனென்ன றறிந்ததுபோல விந்த
ஜீவன்முத்தியிலே பரமமுத்தியிலே சிவமே யாகையினா லிந்த
விசாரத்துக் * கவகாசமேயில்லை ஆகையால் பனிரண்டாஞ்
சூத்திரத்திலே யதிரமறையாகச் சிவமேயாய் நின்றிவ னென
றது —அறிபொருளறிவாயவேறு யறிவுருவாயநிற்கும்-அறி
யப்படும் பொருளாகிய சிவன் ஞானஸ்வரூபியாய வஸ்து.
ஆன்மாவுக்கு வேறுமாய்க் கிருபையினாலே யறிவாகிய ஆன்மா
வைத் தமக்கு ரூபமாய் வேறறினறு † அநுபவைக வேதய
ராய் நிற்பரென் றிதன்பொருள்.

* அவகாசம் - இடம், † அநுபவைகவேத்யன - அநுபவ மொன்றினாலே யறியத்தக்கவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

முன் செப்பியது தன்னைத்தானே சிறிது சிறப்பித்துச்செப்புகின்றார்

அறிபொருளசத்தாய் வேறும் - அறியப்படும் பொருள் அசுத்தமாய், அசித்தாம்,— அறிவுருப் பொருள் - அறியப்படாத பொருள்,— சத்தெனில் - சுத்தசித்துச் சிவமெனில்,— அறிபவனறியானாகில் - சாத்திய சிவயோகி சித்தசிவ யோகியாய் அறியுந் தன்மையுடைய ஆன்மாச் சிவத்தை யறியாதால்,— அதுவின்று - அச்சிவ மாகாயப் பூப்போற் போம்,— பயனுமில்லை - அச்சிவங் கொண்டு பெறும் போக மோக்ஷங்களும் முட்டறக்கோடு கொண்டுழுத பூமியிற் பயிர்ப் பலம்போற் போம்,— அறிபவன் - கரண கலாபமிதுவென்று கைக்கொண்டு போக மோக்ஷங்களைச் சாதிக்கும் புருஷன்,— அருளினாலே - இலக்ஷணையினாலிசைத்த அலால ஆகமாதியில் வியத்தமாயும் மந்திர கலாபமாகக் மனோ புத்தி யகங்கார விருத்தியில் வியத்தமாயும் புலவிற் பற்றிய தீபம் போல மேல் நிராலம்பமாயும் சிவசத்தி விளக்கு விளக்கும் தனது சிற்சத்தியினால்,— அனவிபமாகக் காண்பன - சாத்திரசய மென்கின்ற சைவ சாதி சம்பந்தியாக முன் முதல் விருத்தத்துச் சொல்லிய ஞானத்தியான சமாதி சாக்ஷாத்காரக் கிரமத்தில் நின்று தியானித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத்கரிப்பன,— அறிவு - அப்படிக் காணுமானமா,— அறிபொருளறியாய்வேறாய் - அறியப்படும் பொருளை அறிசிவப்பொருளை யறியும் வேறாய்ச் சித்தாய்,— அருவுருவாய் நிற்கும் - தத்துவாதீதமாகிய சி

வினைச் சாக்ஷாத்கரிக்குமிடத்துப் பாசவாசனை தாக்காதபடிக்குச் சொல்லிய முறைமையிற் சிவசத்தி விடுஞ்சக விடங்கியத் தன்மைச் சமபாதிபாய நின்று சாக்ஷாத்கரிக்கும்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிப்போந்த வாற்றால் அவ்விருதிறனும் விழுக்குப்படுமென்னுமதனை யறிபவனல்லா னொருவனுக்கு அச்சிவப்பொருள் தன்னோ டொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே யறியற்பாலதாம், அங்ஙன மறியப்படும் பொருளாகிய வஃதான் அவ்வறிவேயாய் வேறாயுடனுமாய் நிற்பதோ ரிபலபிறாருகலாமென்பதாம்.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தா லுணர்த்துவார், 'அறிபொருளசித்தாயவேறு மறிவுறு பொருளசத்தென்னி னறிபவனறிபா னறுஇலதுவின்று பயனுமில்லை,' என மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக்கொண்டு கூறினார்.

கிழவனறிந்தான் கிழத்தி யறிந்திலளென்புழிப்போல அதனையென்னுமுருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க.

அறிவுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உடனாய் நின்றன்றிப் பிரிவையருளுதல் செல்லாமையின் அஃதற்குக் காரணமாதலறிக.

அநந்நியமாயவழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளுமாறும் அருளானுபகரிக்கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவேயாதலும் வேறாதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமுங் கண்கட்டோன்ற நின்றதோர் அத்துவித வியைபுடைமையின் அவ்வாறுகள் செல்லுமென்பார், அறிபொருளறிவாய் வேறு யறிவருளுருவாய் நிற்கு மியல்பு முடன்கூறினார்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மாயாவாதி மதம்பற்றி யா சங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றாங்கூற்று வலியுறுத்தப்பட்டது.

உற்றேல் அருளா லநந்நியமாகக்கண்ட வெற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவே யமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இவனை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்

அறிபொருளசத்தாயேயும் அறிவுருப்பொருள் சத்தென னில் - ஆன்மாவினாலே அறியப்பட்ட பொருள்களெல்லா மசத் தா யழிந்துபோகையினாலே நிலைநில்லாததுமா யிவனுக்கு அந்நிய மாமாயிருக்கையா லிவனாலறியப்படாதபொருள் அந்தச்சிவ மென்று நீ சொல்லில்?—அறிபவனறிபானாகி லதனின்றுபயனு மில்லை - அறியவேண்டும் பக்குவமுடைய ஆன்மாவா லறியப் படாதாகில் அந்தப்பொருளு மில்லையுமாயப் பிரயோசனமு மில்லையாம் ஆனாலந்தப்பொருளை யறியும்படி எப்படி யெனனி லெ?—அறிபவனருளினாலே யநந்நியமாகக்காண்பன் - அறிந் தக்க பக்குவமுடைய ஆன்மா சிவனுடைய வருளினாலே சிவ னை வேறறக் காணுகிறபன —அறிபொருளறிவாய் - இப்படி ய றிந்தக்க பொருளானது இவனுக்கறிவுமாய,—வேறாய - இப் படிநின்று விடயங்களை யறிவிக்கையினு மிவனுக்கு வேறுமா யிருக்கும் ஆனாலந்தச்சிவ மிவனுக்கன்னியமோ வெனனி ல அப்படி அநந்நியமாயிராது அதெங்ஙனே யெனனில்?—அறி வுருவாய்நிற்கும் - அந்த விடயங்களைக் காணுமிடத்துச் சிவனுடைய ஞானத்தினாலே யறிகையினாலந்த ஞானத்துக்கு வேறற அந்த ஞானமே வடிவாய்நிற்பன.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பாடாணவாதி மதம் "காட்சியென்னக் காணுந்துயர் - மாட்சியையுமுத்தி யென வுரைத்தனைகிற - காணுபாவ மரணங்கருமா - மேயகத்தவர் முத்தி சோகத்தவரன்றே" என்றும், சிவஞானபோதம்-௬-சூ,௩-வெ, "உணர்ப வசத்ததாத லொன்றுணரா தொன்றை, யுணருஞ்சா னுணரா யாயி—னுணருமுனிற், றுணிரண்டா மெய்கண்டான் றன்னு ளுணராதலாற், றுணிரண்டாயக் காருனறமி" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதன்றற் சொல்லியது, சிவனை யிவனாலறியப்படாதாமாகில் அவனாலிவனுக்குப் பயனில்லையா மென்றும் அவனை யறியுமிடத்து அந்நியமாய் நின் றறியப்படும் என்னுமுறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

அறிபொருளசித்தாய் வேறும் - அறியப்பட்ட பொருள் சடமா யழிதலுமாம்,—அறிவுருப பொருள் சத்தென்னில் - அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன வின்மையானத்தைச் சத்தென்னக் கொள்ளின,—அறிபவனறியானுக்கிலது வின்று பயனுமில்லை - அறியப்பட்ட ஆன்மாவா லறிதல்வேண்டும் அஃதில்லையெங்கனங் கொண்டதன்றற் பெறக்கடவதோர் பயனுமில்லை —அறிபவ னந்நியமாக வருளினாலே காணப்படும்-மேற் கூறிப்போந்த வாற்றாலவ்விருதிறமு மிழுக்குப் படுமென்னுமதனை யறியவல்லா னொருவனுக்கு அசசிவப்பொரு ளதன்றோடொற்றுத்துநின்று! அவ்வருளானே யறிபற்பாலதாம்,— அறிபொரு ளறிவாய வேறு யறிவருளுருவாய் நிற்கும்-அங்ஙன மறியப்படும்

பொருளாகிய வத்துக்க ளவ்வறிவேயாய் வேறுமா யுடனுமாய் நிற்பதோ ரியல்பிற்றுகலான
இவையிரண்டு செய்யுளானு மாயாவாதி மதமபரறி யாச ஙசித்தப பரிகரித்து மூன்றுங்கூற்று வலியுறுக்கப் பட்டது.

 சூ-௫, ௫-வது, புறநடை முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—o—

சிவனைச் சுவானுபூதியாற் காண்பதன்றி வேறொன்
றாலுங் காணப்பட்டானென் றுணர்த்துகின்றார்

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற
பாவம், பாவிக்கு மதுநானென்னிற் பாவகம் பாவங்கெ
ட்டிப், பாவிப்ப தென்னிற்பாவம் பாவனை யிறந்து
நின்று, பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பர னருளினு
லே (எ)

(இ-ள்) பாவிப்ப தென்னிற் பாவம்	பாவப்பதார்த்தமா யுள்ள சிவனைப் பாவிக்கத்தக்க தென்று நீ சொல்லில்? அதுகாணப்படுகையால் அசத்தாய் விடும்,
பாவகங் கடக்கிற பாவம்	வன்னரூபங்களாகப் பாவிக்கப் படாதது சிவமென்லி லது வடிவறுதியாகையான் மனதாலே கற்பித்துக் கொள்ளவேணும் ஆதலா லதுவுமல்ல,
பாவிக்கு மது நானென்னிற்பாவகம்	பாவிக்கப்படுஞ் சிவந்தான் காணுட நானென்று நீ சோகம் பாவனை பண்ணுமதுவும் பாவனையாய் விடும் அதுவும் அல்ல,
பாவங் கெட்டுப் பாவிப்ப தெ	பாவிப்பதற் கேதுவாயுள்ள கரணங்கள் கெட்டுப் பாவிக்கப்படுவது சிவமென்னில்?

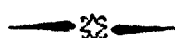
னவிற பாவம — அப்பொழுது பாழாய் விடும், அதுவுமல்ல இப்படியானால் எப்படியென்று கேட்கிறாயாகில

பாவனையி னந்துநின்று பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பரன் அருளினாலே — இதனைப் பரம்பரனருளினாலே பாவனையிறந்து நின்று பாவிக்கப் படுவதாகுமெனப் பதமாறுக. எல்லாவற்றுக்கு மேலாயிருக்கிற பராசிவனை யவனுடையவருளை தாரகமாய் நின்று சுவானுபூதியாலறிவதாகலான் மற்றவற்றுற காணப்படான் எ-று.

பாவகமாக் காணப்படுமென்னவே ஊனக்கண்ணாற காணப்படான் ஞானதிருஷ்டியாலே காணப்படுவனென்பது கருத்து "அவனருளே கண்ணாகக் காணினல்லால், இப்படியனிவ்வுருவனிவ்வண்ணத்தனிவனிறைவனென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" என்பதிக.

இதற்குச் சிந்தியாத்தும நிச்சயவாசகநக்கிரகித்து மறிக. (எ)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் விசார *புரஸ்ஸரமாக சிவபாவனா † நிரூபணம் பாவிப்பதென்னிற பாவம்-சிவனை யகந்தாயாமியென்று நினைக்கவென்னில் அப்பொழுது மனந்தொடு மனதிறுபதிடப்பட்டதெல்லாம் சத்தாகையாலெல்லாவற்றையும் —பாவகமாட்டுகிற பாவம்- பாவ † நாதீரனென்று நினைக்கவென்னில் ? அப்பாவற்கு பிரயோசனமில்லையாம —பாவிச்சு மதுநானென்னில - நானாகுமே அசத்தச்சிவமென்று பாவிப்பதென்னில் ?—பாவகம் - பாவனை மாத்திரமேயொழிப்ப பயனில்லை அதெவ்வாறெனில் ? கனவை ஆகிக்கவென்று பாவித்தால் அதனாலே யகந்தகாரம போ

காந்தபோலவும், §ஜிஹ்வையைச் சாக்கணையென்று பாவித்தா லாற்றிலே மதுரமில்லாதது போலவும்,—பாவநசெய்யப் பாவிப்பதென்னிற் பாவம் - ஒருபாவனையும் பண்ணுமல் ஞானாசார டியிடத்திலிருக்கின்றவெல்லாம் கெடுகின்றபடியே பாசபாவனை பெ ற்றிடின் அப்பொழுது விச்சேதமும் §நிருபாதிக சிந்தாகந்தா னுபவமும் பிரதிபிம்பமா யாவையகேவலமாம். மேல் [illegible] வனை [illegible] —பாவனையிறந்து நின்று பாவிப்பபடு வதாகும் பரமபரனுருளின்றே - பசுத்துபாவநாதுக [illegible] நின்று [illegible] சாதி பபேதக்ஷயாய பரமான வானமாகவருக்கு பர மசிவ ஞானுடைய சத்திய யோகத்திலே சிந்தாகந்த [illegible] மாக பவித்தனைத் தரித்து ¶ அகிசயேந × சிவயோகமென் று பாவிக்கப்படுவதாமென நிதனபொருள்

* புரையாம-முனைப்பு † நிருபணம் - சொல்லுதல் ‡ உதிதன - கடந்தவன, § ஜிஹ்வை-நாக்கு, ¶ நிருபாதிசம் உபாதியில்லாதது, × அதிசயேந - மிகுதியால், + சிவோகம் - நானேசிவன்

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

விசேஷபரமுத்தி சாக்ஷாத்காரண சத்தேசியான முத்தி சாக்ஷாத்கார சித்திபுபாயத்தியான சாமாதி ஸ்வரூபகு சாற றுகிறுர

பரம் - சிவஸ்வரூபம்,—

பாவிப்பதெனில் - பாசஞானவிளக்கு விளங்கிக் கலக்கும் பசுஞானத்தாற் பாவிப்பதென்று செப்புகில்,—

பாவம்- கட்டத்தலக்ஷணமாயெப்பொருளாய்ச் சுட்டிப் புத்திபோத விஷயமாய்ப்போம் —

பாவகங்கட்கில் -பாவனாதீதமென்று பாசகில்,—

பாவம் - தியானமாத்திர மதுவென்று ஞானத்துக் கிலக்காகிலும் அதுவிது அதுநானென்னுந் தியானத்துக் கிலக்காகாது —

பாவிக்கு மதுநானென்னில் - பாவிக்கப்பட்ட தாந்தப் பாவிக்கப்படும் சமீபத் திதுநானென்று தியானிக்கில் ருக்குமபுத்திமான்கட்கு வாசியாத்தத் தியாசசயத்தால் இலக்கியாத்தமாய வாயகுமாகிலும் மந்தமதிமான்கட்கு,—

பாவகம் - பாவிக்கும் பாசாங்குராத்திரம், அபரித்தியக்ஷபோதம் பிரத்தியக்ஷபோதம் இரண்டும் அண்டா தாகையால்,—

பாவங்கெட்டுப் பாவிப்பதெனில் - மனச்சங்கற்ப முனைக் குநிக்கும் புத்திபோதம்போக்கித் தியானம் பண்ணப்படுமெனில்,—

பாவம் -பாவிப்பதென்று சொல்லுதலால் கெட்டது போகப் பின்னுமொரு புத்திபோதந்தானே பின்னை யெட்டித் தியானிப்பது,—

பரனருளினாலே - இலக்ஷணையாவிசைத்தலாற் சிவசத்தி விளக்கவிளக்கேநு சிற்சத்திச் சித்து மனச் சங்கற்பத்தால்,—

பாவனையிறந்து நின்று - மநோபுத்தியசங்கார சங்கற்ப போத காயப்பிரவாகங்களைக் கிழப்படுத்திக் கிடத்திக் கடந்து சிவசத்தி தாரகமாய்த் தரித்த சிற்சத்திச் சித்து மனச்சங்கற்ப முனைக்குச் சிவசத்திக் குறிப்பு பதிஞானவிளக்கு விளக்குஞ் சிற

சத்திக்குறிப்ப பதிஞானச் சித்துப் புத்திச் சித்தத்தங்கார வியாபார போதச் சாவகக் குறிப்ப பதிஞான நிரந்தரப் பிரவாகங்களினால்,—
பாவிக்கப்படுவதாகும் - சிவமிது நானென்று தியானம் பண்ணப்படும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடு கூடிநின்று செய்வதெனின் சகலமாய்ப் போதலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதெனின் அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலானும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதெனின் அஃது அநிர்வசனீயமெனப்பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கு எய்தாத பொருளை எய்தியதாக வைத்துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதெனின் அகருருவதோரா பானிலையாகலானும், அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையே யாமாகலான் மேற்கூறியவாறு அநந்நியமாய் நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே யீண்டைக் கூறிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லையென்பதாம்.

பாவிக்கும் அது நானென்னின் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க.

பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன வொருபொருட்கிளவி

இதனுண்மை பாதஞ்சல மதப்பரீட்சையாசங்கிகத்துப் பரிகரித்து மேல் வலியுறுத்தப்பட்டது

அருளுயிருமம், பரமபரனருளினாலே பாவிக்கப்படுவதெனனுது மலமாக நீங்கவழிச் சிவத்தோடொப்பகாய வுயிரினே அதனை யறியுமென்றுறப் பயிற்றுக வென்பனவென்னும் சமவாதத்தை யுரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—— o ——

அவனைப் பாவித்தறியுந்தொழிந்து இவனாலந்தச் சிவனை யறியப்படாதென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி மேலு மறுத்தருளிச் செய்கிறார்

பாவிப்பதென்னிற்பாவம் - அந்தப்பொருள் தியானிக்கப் படுவதென்று நீ சொல்லில்? தியானிக்கப்படுமிடத்து ஒரு கருவிகூடிநின்று தியானிக்க வேண்டுகையினாலே கருவிகூடிநின்றறி யப்பட்டது தியானமாயழிந்துபோய்விடும் —பாவகங்கடக்கிற பாவம் - தியானங்களால் தியானிக்கப் படாதவனென்று தியா னிப்பனென்னில்? தியானமாத்திர மொழிந்து அந்தப்பொரு ள் தரிசனமாகாது —பாவிக்குமதுநானென்னிற் பாவகம் - தி யானிக்கிற விவன் தானே அந்தப்பொருளென்னில்? பெறுவா னில்லையாம் —பாவகங்கெடும் பாவிப்பதென்னிற்பாவம் - இந்த மூன்றுமல்லவென்னில்? கர்த்தாவில்லையாம் ஆனால் அந்தப் பொருளைப் பாவிக்குமது எப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி அருளிச்செய்கிறார்.—பாவனை யிறந்துநின்று பாவிக்கப்படுவதா கும் பரம்பரனருளினாலே-எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவனு டைய காருண்ணியத்தினாலே தியானிப்பதே பயன், அல்லாத தியானங்களாற் பயனில்லை

பாவிக்குமது நான் என்பது பரிணாமவாதி இந்தச்செய்யுள் பாடாணவாதியை மறுத்தது இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞான போதம், ௯-சூ,௩-வெ, “பாவகமேற் றானன்றாம் பாவனு தீதமென்னிற்,பாவகமா மன்றென்னிற் பாழ்துவாம்-பாவகத்தைப், பாவித்தகல் தானென்னிற் பாவகமாந் தன்னருளால், பாவிப்ப து பாழில் பாழ்” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன் பாவகங்களா லறியப்படானென்றும் அவனைத் தியானிக்குமிடத்து அவனுடைய காருண்ணியத்தினாலே தியானிப்பதே பயன் என்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பாவிப்ப தென்கிற பாவம் - நீ கூறும் பாவனை பாவத்துக் கருவிகளோடு கூடிநின்று செய்யுமென்கிற சகலபாவப் போகலானும்,—பாவகம் கடக்கிற பாவம்-கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்ப தென்னில் அப்பொழுது கேவலமயமாந்து தலைப்படு மாகலானும்,—பாவங் கெட்டுப் பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் - இரண்டு மின்றிப் பாவிப்ப தென்னில் அஃது அநிர்வசனீயமெனப் படும் பாழாய் முடியு மாகலானும்,—பாவிக்கு மது நானென்னிற் பாவகம் - அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாதப் பொருளை யெய்தியதாக வைத்துப் பாவிக்கும் பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்ப தென்னி லதனா லுறுவதோர் பயனில்லை யாகலானும்,—பரம்பரன் அருளினாலே பாவனையிறந்து நின்று பாவிக்கப்படுவதாகும் - அப்பாவனை யனைத்து நாடக மாத்திரையே யாமாகலான் மேற்கூறியவாறு அநந்நியமாய் நின்று அவ்வருளாற் காண்டலே யீண்டைக் குறிய பாவனையாவ தன்றிப் பிறிதில்லை யென்பதாம்.

இதனுண்மை யாசஞ்சலா மகம்பற்றி யாசகக்கித்துப் பரிசரித்து மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்தச் சிவனைத் தானே வேறாகக் காண்பதன்றிப் பின்ன
மாகக் காணப்படாதென் றுணர்த்துகின்றார்.

அன்னிய மிலாமையானு மறிவி றுணிற்றலானும்,
முன்னியவெல்லா முணர்வி னுணர்த்துவ தலா
னு, மென்னது யானென்றது மிருஞ்செருக் கறுத்த
லானுந், தன்னறி வதனானுந் தகைமைய னல்ல
னீசன். (அ)

(இ-ள்) **அன்னி யமிலாமை யாலும்** ஆன்மாக்களிடத்தில் வியாபித்திருப்பினும் வேறுபடுந் தன்மை யில்லாதபடியாலும்,

அறிவிற் றுணிற்றலானும் இவனுடைய வறிவுக் கறியாப் பிரகாசித்து நிற்கையாலும்,

உன்னிவெல்லா முணர்வின் றுணர்த்துவ தலானும் ஆன்மாக்கள் யாதொன்றை யுணர்த்திருக்கிறார்கள் அதனை யதனை யறிந்து வருவாக வேறாகி னறிவிக்கையாலும், (வேணியவா வேண்டியதே யீவான்கண்டாய்) என்பதனாலும் (குறைவில்லா குறையேவல் செய்கின்றனகாண்) என்பதனாலு மறிக

என்னது யானென்றது மிருஞ்செருக் கறுத்தலானும் யானென தென்னுஞ் செருக்கின்றி நிற்கையாலும்,

தன்னறிவதனால் . இந்த வேதங்களெல்லா முடைத்தாகை

ற காணுங் கண்க ளா லவனை யானம் போகந்தா லறியத்தக்
கையல்ல னீச கு முறைமை யுடையனல்லன் எ-று (௮)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா சித்துருபமாயிருக்கச் சிவஞானத்தினாலே சிவனைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்பானே னென்றாற் குத்தரம்.

அனாதியமி வானபயாலும்-சிவன் ஆன்மாவுக் கந்நியமில்லா மையாலும்,—அறிவின்றி யிருந்தவானாலும்-ஆன்மா சிவஞான வியாபகத்துள்ளே வியாப்பியமாகி நிற்கையாலும்,—உன்னிய வெல்லாமு மன்னின் றுணர்த்துவதாலும் - ஆன்மா நினைப்பதெல்லாத்தையும் சிவன் சாக்ஷியாயியாக நின்று நினைப்பிப்பதனை யாலும்,—என்னது யானென்றோ மிருந்தாற் சேருக கருத்திலாலும் - சிவனுக் கந்நியமாக வொருவஸ்துவு மில்லாத படியாலே யென்று மியானென்கிற * மமத்துவாகங்கார ரகிதனாகையினாலும்,—தன்னறிவதனாற் காணுந் தகைமை யனல்லனீசன் - ஆன்மாவைச் சிவன் பிரிவறக் கலந்திருக்கையாற் சிவஞான † வ்யதிரிக்தமாக ஆன்மஞானத்தினாலே தரிசிக்கப்படுமவ னல்லனென் றறிந்துகொள்க.

* மமத்துவம் - என்னது, † வ்யதிரிக்தம் - வேறு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

பாசஞானம் விளக்கிக் கலக்கும் பசுஞானத்தா லறிந்து பாவித்துப் பார்க்கப்பட்டான் பரனென்று பாஷிக்கின்றா

அளவியலிலாமையோனும் - பிரியாது பிரிந்து நாகித்துப்பா ரக்குமிடத் தான்மாவுக்குச் சிற்றறிவு சிறுதொழில் முதலிய வேறாய பசுக்குறி மித்தையாய்ப் பேரறிவு பெருந்தொழி ன் முதலிய ஒப்புச் சிவக்குறியுள்ளதா யொருசிவசத்தி யாதலா னும்,—அறிவினுள்ளிறலானும் - காண்பவனுக்கு முன் கலாதித் திராது அக்கண்டாராயவனது சிற்றுச் சுட்டறிவுக்கு மட்டுப் படாது அதினுள்ளும் புறம்பும் உருவியிருத்தலானும்,—உணாவிய வெல்லாம் - குறித்தவெல்லாம்,—உண்ணின் றுணர்த்துவனுத் லானும் - சாக்ஷாத் தனது சத்தியால் விளக்கின்ற பெத்தாவ த்தைப் பேதித்துக் காண்பவனது சிற்சத்தி பேரறிவாய்ப் பெ ருகி மோக்ஷ சிவசாக்ஷாத்கார முத்தியவத்தையாய்ப் போம்,— அதற் கருக்கமல்லாமையாற் கலை வித்தை புத்தி முதற் கரண ங்களில் மறைபாது மறைந்து உள்ளுறை கலைமுதற் கரண ங்களுக்குக் கலுஷிதமாயிருக்குங் காண்பவனது சிற்சத்தி யறிந் றகுறி விருத்தியைச் செறித்து சிற்றறிவாய் விளக்கிப் போதித்தலா னும்,—என்னது யானென்றென்று மிருஞ்செருக் கறுத்தலானும் - புத்தியகங்கார விருத்திச் சிற்றுச் சுட்டறிவுச் சுட்டுவிட்டுச் சிட்டமாய்ச் சிவசத்திரோதிர சகாயமாய்த் தவித்த சிற்ச த்தியிற் சிவஞானக்கும் நோக்கந் தாக்கியிருத்தலானும்,—தன்ன றியக்கின்ற காணுந் தன்மைய னல்லனீசன் - கலைபுத்தி முதற் கரணக் குறிப் பாசஞான விளக்கு விளக்க விருத்திக் குறி ப பாசஞானம் விளக்கும் பரிமித சிற்சத்திக் கரணக்குறிப் பசு ஞானக் கட்பார்வை விருத்திக்குறிப் பசுஞானத்தால் ஈசன் பார்க்கப்படுங் குறியுடையனன்று.

கலை புத்தி முதற் பாசஞானங்களை மேற்கிளம்பாமற் கிள ம்பக் கிழப்படுத்துஞ் சிவனது சத்தி காணக்குறிப் பதிஞான விளக்கு விளக்க விருத்திக்குறிப் பதிஞானம் விளக்கும் பார்ப்

பவனது சிற்சத்திக் காணக்குறிப் பதிஞானக் கட்பார்வை விர
த்திக்குறிப் பதிஞானத்தா லீசன் பார்க்கப்படுவ குறியுடைய
னென்று பரமசித்தாந்தம்.

போகத்தின் பொருட்டாம் மாலை சந்தன மங்கிய முதற்
போக்கியக் குறிப்பொருளையும் மோக்ஷத்தின் பொருட்டிய போ
க்கியக்குறிப் பொருந்தாச் சிவப்பொருளையும் பார்ப்பவனுக்கு அ
வனது காணக்குறிச் சிற்சத்தியை விளக்குங் கருவிகளாயுள்ள தத்து
வங்களுஞ் சாத்துவிக விளக்க விருத்திகளும் சிவனேச் சுத்திக்கு
இயற்கைக் காரணங்களாயிருந்தது சிவசத்தியும் சிவசத்தி
விளக்க விருத்தியும் பார்ப்பவனது சிற்சத்திக் காரணத்தை விள
க்குதலாற் செயற்கைக் காரணங்களென்று சொல்லப்பட்டிருந்
தாலும் இயற்கைக் காரணங்கள், இயற்கை செயற்கைப் பலன்க
ளாகா.

அப்படித்தான் சிவனைப் பார்ப்பவனைக் குறித்தச் சிவசத்
தி யியற்கைக் காரண மென்றிசைக்கின்ற தற்பொருளறிவு சிவம்,
புறப்பொருளறிவு சிவசத்தியாகலான், தற்பொருளறிவாகிய சி
வக்குறிச் சிற்சத்தியால் ஏறறிவு நம்பொதுவறிவுப் பிரகாசி
ரூ ரூபமாயிருந்து, சிவன் புறப்பொருளறிவாகிய சிவசத்திரூப
ஸ்வரூப தற்பொருளைப் பார்ப்பன்.

சிவசத்தியாற் சிவன் பார்க்கப் பட்டான், பார்க்கப் படு
வானுஞ்சிற புறப்பொருளறியாதலாற் சிவசத்திக்குச் சிவன் புற
ப்பொருளாயப் போவன், பிரமிந் பலமும் பார்ப்பவனுக்கின்றிச்
சிவன்றாம் ஆதலின்றால் ஆசிக்கன்று கிரணத்தால் விளக்கப்பட்
டகன்போலச் சிவசத்தியால் விளக்கப்பட்ட பார்ப்பவன் சிற்
சத்திபாற் சிவன்றன் சத்திமுதலிய பொருள்களுடன் கூடப்
பார்ப்பவனுற் பார்க்கப் படுவனென்பது பரமசித்தாந்தம்.

பிரமாபிரமாணப் பிரஸ்தாபத்திலேயும் பிரதிபாதித்தோ மொத்துக்காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

அச்சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய் நிற்பதொன்றாகலானும், அந்நிலை அறிவானு மறிபொருளு மறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும், அஃதுயிரறியா வறியப்படுவதொன்றன்றென்பதாம்.

'உன்னியவெல்லா முன்னின் றுணர்த்துவன்' என்பதற்கு மேல் 'அறிவருளுநயாய் நிற்கும்' என்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கெனவுபசரித்தார்.

அற்றேல் அமுதத்திறம் ஆண்டாமென்ப தெற்றாற் பெறுது மென்னுமவரை நோக்கி யஃதுணர்த்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——0——

இவன் அந்த வருளைக்கொண்டு அறிந்தானாகில் அந்தவருளை இவனா லறியப்படாதோவென்ற சங்கிராந்த வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அன்னியமிலாமையானும்—ஆன்மாவுக்கு வேறல்லாதபடியானும்,—**அறிவினுண்ணிற்றலானும்**—இவனுக்குப் பிராணனாய் நிற்கையாலும்,—**உன்னியவெல்லா முன்னின் றுணர்த்துவனாதலானு**

ம் - இவ்வினைத்தன்மையெல்லாம் உள்ளேநின்று அறிவிக்கையினு
லும், அப்படிக் காட்டுகிற முதலையிவன் காணாதிருப்பானே யென்
னில்—என்றிப்பாவென்றேது மிருஞ்செருக் கறுத்தலானும் -
யானென்கின்ற பெரிய மமதையாயிருக்கிற ஆணவபோதத்
துக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கிறவனாகையினாலும், இவ்வண்ணஞ் சொ
ல்லிவந்த முறைமைகளால்,—தன்னறிவதனாற் காணுந் தகை
மையனல்லனீசன் - பரமேஸ்வரன் ஆணவபோதத்தா லிது வ
துவென்று சுட்டியறிபடுக்கு முறைமையை யுடையவனல்லன்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௬-சூ, ௫-வெ "அ
றிய விரண்டல்ல வாங்கறிவு தன்னா, லறிப்பட்டா னறிவினா
ளா—னறிவுக்குக், காட்டாகி நின்றனைக் கண்ணறியா மெய்ப்பெ
ன்னக், காட்டா தறிவறிந்து கண்டு" என்னுமதனாற் கண்டுகொ
ள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானாவுக் குயிராய்நின்று
சாவத்தையு முன்னேநின்று உணர்த்திக்கொண்டு நிற்றலால் அ
வனை யாணவபோதத்தா லறியப்படானென்னு முறைமை யறிவி
த்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

ஈசன்னனிப்பிலானையோது மறிவினு ணிற்றலானு முன்
னிய வெல்லா முணர்ந்ன றுவா தத்துவ னுதலானும்-அச்சிவமொ
ன்றுப வேறு யுடனுமாய் நிற்பதொன்றுகலானும்,— என்ன
து யானென்றேது மிருஞ்செருக் கறுத்தலானும் - அந்நிலை யறி
வானு மறிபொருளு மறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானு
ம்,— தன்னறிவதனாற் காணுந் தகைமைய னல்லன் - அஃது
யிற்றிவா லறியப்படுவ தொன்றன்று.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி மயங்கியறிகிற ஆன்மாவினிடத்து அவனிற்கிற கலப்பினாலே சிவனென்றுமயங்குகின்றாராக குறித்து ஆன்மா சிவனல்லனென்றுணர்த்துகின்றார்

ஒன்றென்று மறைகளெல்லா மொன்றென் றுரைப்பதுண்டா
கையாலே, நின்றனன் வேறுபத்தானீங்கிடா நிலை
மையாலே, பின்றிய வுணர்வுகெட்டாப் பெருமைய
னாயினுள்ளோ, னென்றுநின் றிடுதலாலே யவனவ
னன்னலாமே (௬)

(இ-ள்) ஒன்றென்று மறைகள்	அந்த ஆன்மாவுஞ் சிவனு மொன்றென்று காணுமென்று நீ சொல்லுகிறவனுதலால்
ஒன்றென் றுரைப்பதுண்டாகையாலே	அந்தப் பிரம மொன்றென்று சொல்லுகிறவான்மா வொரு பொருளாயிருக்கையிலே, என்னவே கேட்பாயின் றியுமையாடாதென்பதாம்
நின்றனனவே றுய	அந்தப் பிரமமானமாவுக்கு வேறுபட்டு நிற்பனகாண்

அஃதாவது, அந்தக்கர்த்தாவை யதுவென்று சொல்லினுன் றறிகிற வறிவு வேறேயொன் றுண்டாகையால்

தன்னினீங்கிடா நிலைமையாலே	அந்தச் சிவ னான்மாவினிடத் தெள்ளுக்குளெண்ணெய்போலக் கலந்து வியாபித்து நிற்கிறவ னனபடியாலே
பின்றிய வுணர்வுகெட்டாப் பெருமையன்	மலசம்பந்தமான வான்மபோதத்துக் கெட்டி யறியப்படாத பெருமையையுடையன.

அறிவினுண்மை(ள) அப்பொழுது இந்த வான்மாவு மலனுடை-
யென்று நின்றிடு ய வியாபகத்திலே யடங்கி நிற்கையாலே
தலாலே

இவ்வவ னெ இந்தவான்மாவுஞ் சிவனு நிற்கிற வைக்கிய
னலாமே த்திலே யிந்தவான்மாவைச் சிவனென்று
பசாரத்தாற் சொல்லலாம் எ-று

இந்த விருத்த மியமொழிக்குச் சாவஞ்ஞானோத்தர மென
வறிக (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவமேகமென்று சால சுருதிகளுஞ் சொல்ல விவ்விடத் தநேகாத்மசஞ் சொன்ன தெவ்வாறெனின்: மேலுத்தரம்

ஒன்றென்று மதத்திலொன்றென றனைப்பதுண்டாகையாலே - சுருதிகளிலே பிரம மொன்றேயென்று சொல்லுகிறதேயெனினல? ஒன்றென்று சொல்லுகிறவ ரொருவ னுண்டாகையால்;—நின் றனனவேறுய - பிரம மொன்றென்றுசொல்லு மான்மாக்களுக்கு வேறாகநின்றென றறியப்பட்டது அவ்வாறு வேறுயும் —தன்னினீங்கிடாநில்லமையாலே- சிவனு மான்மாவும் பிறிவறக் கலந்து நிற்கையாலே,—பின்றிய வுணர்வுக்கெட்டாய பெருமைய னறிவனுண்மை யென்றுநின் றிடுதலாலே யிவனவனெனலாகும் - விகற்பவறிவாகிய புத்தியாதிகளினாலே யறியப்படாத சிவ ஞானமாகியிரேடு எக்காலமும் பிறிவறநிற்கையினால் இந்த ஆன்மாவையும் §விஸ்வ ஏகநாயகனாகிய சிவனே யென்று சொல்லலாமென் றிதன்பொருள்

§ விஸ்வ ஏகநாயகன - லோகத்துக்கொரு நாதன.

சைவபரிபாலக சிவாக்கிரயோகிகள் பண்ணின
சிவஞானசித்தியார் சூத்திர வியாக்கியானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேனாற்கில் விவேசித்தறியாது சித்தேகமென்று செப்பிறு னென்று செப்புகின்றார்

நீ பொன்னென்றேனும் பிரமம் அறிந்து சொல்லப்படும் பொருளோ, அப்படியாகிற சொல்லிப்பின் வேறொருவனுற கேட்கிறதுவுமட்டுமோ, அப்படியெல்லாமன்றே, அன்றெனில் முன்றொகாம பொத்தநிஷ்பிரமாணமாம் சுயம்பிரகாசமாய்த் தன் மாத்திரத்தக்குச் சத்தா மாத்திரமா யிருக்குமென்னில் பிரமஞானம் சாதகனுக்கு முத்தி சாதனமென்பதும் கெட்டுநிஷ்பிரயோசனமாம் அந்தப் பிரமம் அடக்கமாய்ப் பண்ணி உனக்குத்தானே உபயோகமா யிருக்கப் பண்ணிக்கொள் இங்கு வேண்டுவதில்லை அப்படி என் சொன்னீர் அந்தப் பிரமம் அறியாமலறியப்படும், சொல்லாற் சொல்லப்படும், கேளாமற் கேட்கப்படும், அப்படி நீ

என்றதனால் - அந்தப்பிரமத்தை யொருபொருளென் றறிந்து பிறர்க்கறியச் சொல்லுதலால்,—

என்றொன் றுரைப்பதன்றே - பிரமமொன்றென்றேனும் நீ முதலிய பொருள் ஒசப்படும் பிரமத்துக்கு வேறாயுள்ளதாம்,—

ஆதலாலேகமென்னல் வேறாம் - அறிபவனாகிய பிரமாதா, அறிந்து சொல்பவனாகிய வத்தா, சொல்லக் கேட்பவனாகிய சுரோதா, அறிதல் சொல்லுதல் கேட்டற் கிரியைக் கருவியாகிய

பிரமாணம், வாக்கு, சுரோத்திரம், அறிகில சொல்லுதல் கேட்டற் கிரியையாகும் பிரமிதி, வசனம், சிரவணம் அறியப்படுமது, சொல்லப்படுமது, கேட்கப்படுவதாகிய பிரமேயம், அபிதேயம், சுரோதவ்வியம் என்று நான்மூன்று பன்னிரண்டு பேதமாய பொருள்கள் பார்க்கப்படுதலால் சொல்லப்படும் பிரமேயனுஞ் சிவன் சொல்லப்படுதற் கனிடமாய் நின்றுதலால், நீ ஒன்றென்று சொல்லியது என்போல் நாமலடியெனப்பற் கொச்சும் சத்தியமோ? நீ சொல்லியது, ஒன்றுகாணே இரண்டாம் அதிலாதது பிரமமென்ற சுருதிச்சொல், சொல்லுக்கு முத்தி முத்திமானுதலால், முத்தான்மாக்கள் சிவனுக்கு ஒப்பாவார்களென றோதப்படுவார்கள், சிவன் முத்தான்மா ஒப்பாவனென்று ஓதப்பட்டார் ஆகலால் ஒப்பற்றவனென்று பொருள் நன்று நீ சொல்லியது, முத்தி முத்தி பிந்தமுத்தி யென்பதும் விசாரிக்குமிடத்தற் சிவனுக்கு பந்தமேயில்லாமையால், முத்தியேயில்லையென்பதும் மலச்சத்தைக்குறித்து வந்த செற்றகையாற்றதை மலத்தைக் குறியாமல் அவனுக் கொப்பியார்கள் இவர்களுக் கொப்பு அவனென்பது இயற்கை வார்த்தை இடற்கையால், இருசிவமாயொச் தொரு சிவசாதியாய ஒரு சிவமாக்யிருக்கும் சிவடபிரமம் வேற்றுச் சாதிப் பொருளோ டொப்பத் தன்றென்று பொருள் —

பிணறிப வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமையன் - பாசஞானம் விளக்கிக்கலக்கும் தூல சவிகற்பச் சிற்றுச் சுட்டறிவுச் சிரசத்தி வியாத்திப பசுஞானத்துக்கு படுப்படாத மகிமையையுடையான் சிவன், —

தனவின் - சிவசத்தி ரூபக்கருவிப் பதிஞானவியாத்திப் பதிஞானம் விளக்கித் தெளிக்கும் சூக்கும சவிகற்பச் சுட்டாறு சுட்டுப் பேறறிவுத் தன சிற்சத்தி ரூபக் கருவிப் பதிஞான பதி விஷய வியாத்திப் பதிஞானத்தில் —

நீங்கிடா நிலைமையாலே - வியாபித்துமென மிருசிப்போகாத படியின்றேயும்,—

அறிவினுள்ளே யென்று நின்றிடுதலாலே - அநந்த தன்ப திஞானக் கோடிகட்குறையா தொத்துவியாபித்துக் கலவாது கலந்து ஒரு சிவசாதியாய நிற்றலானும்,—

இவனை வென்னலாமே - அவனிவனென்று மாறிக ருசஙகமாதியில அவனிவனென்றும அதுவன்றி இவனவனென்ப திலக்ஷணை யென்றெண்ணி அவனென்றும, அத்தி அஸ்மி அநந்த திசைத்துச சோபஞ் சோகம இவைகாட்டும சிவோயம சிவோகம என்று ஒன்றையொன்ற ருகாஷிக்கு மிரண்டு பாவனை யியற்றலாமே

இவ்விரு சிவத்தியானத்திற சிவசாதி ருறியாது சிவபடோருள மாத்திரங் குறித்த சிவத்தியானம பொய்யாகிலும கருடமாந்திரிக தாதான்மிய பாவனைபோல சத்திய பலங்கொடாது விடாது அரதத்தாசாரியா சதா வேததாறடரியதில,

“ அஹிகம சிவதாதாதமயபாவாம ததாபிவிஷடமாா ஷடி ”என்றிடபாவனையைத் தானே படித்தா

ஸவரூபசிவதாதாதமிய சிவத்தியான மகனுண்முசிழசகு ஞ சிவசாதி விசிஷ்டசிவத்தியான மிரண்டும சத்தியபலமும அப்படிப்பலிக்கும

ஸ்ரீமத சுந்தரமூர்த்தி, ஸ்ரீமந மாணிக்கவாசா, ஸ்ரீமத அருணகிரிநாதா மென்னுமிவாகள தேவாரத்தும, திருவாசகத்தும், அலங்காரத்தும “வழித்தலைப்படுவான முயலகின்றே னுனைப்போ லெனைப் பாவிக்க மாட்டேனே” என்றும் “ஞா தவாசழலே யொப்பாக வொப்பிவித்த வுள்ளத்தா ருளி

ருக்கும்" என்றும் "என்னை யுலகில் லொன்றாய் விசித்து" என்றும், இடபாவனையைத் தானே படித்தார்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவமுமுயிரு மொன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமறிவ தொருபொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறுயிரால் பெறும் வேறென்பாரை நோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்து தோன்றாமைபற்றி வேறென்றுமறிவுக் கெட்டாது உடனாதல் பெறும் அவ்வள வே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவினுள்ளாக நீர்நிழல்போ லொற்றித்து நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றுதல் பெறும் ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய வத்துவிதநிலையை யருளினுமேல் யங்ஙனமாகக் காண்டலே தக்கதென்பதாம்.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

இப்படி யறிந்துநிற்கிறது தானல்லவோ வந்தச் சிவம் என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

ஒன்றெனு மதனால் - இப்படி யறிந்துநிற்கிற நானும் சிவனும் ஒன்றுகாணுமென்று சொல்லுகிற வதனால், — ஒன்றென்றுணைப்பதுண்டாகையாலே நின்றன்னைவேறாய - அது வென்று சுட்டி யறியப்பட்ட சிவம் அத்துவிதமென்று சுட்டியறிந்து சொல்லுகிற விந்த ஆன்மாவுக்கு வேறாயிருக்கும் அந்தச் சிவத்தை

யினறித் தானே யறிவதொரு வானமாவு முணடே! அப்படி யுணடாகில் அநதச சிவததை இநத வானமாவா லறியாதோ வெனனில்:—தனனில் நீஙகிடா நிலைமையாலே - அநதச சிவததை இதுவெனறு சுட்டி யறிகைககு அவனுககு இவன அனனியமாயிரான ஆனால இபபடிநின றறிகிறதுதானே சிவமெனனில்:—பினறிய வுணாவுககெட்டாப பெருமைய னறிவினுளளோ னெனறுநின்ற நிருதலாலே யிவனவனெனலாகும - ஆனமபோததால சுட்டியறியபபடாத பெருமையையுடையவன எபபொழுதும ஆனமாவுககுப பிராணனாய் நினறு அறிவிக்கையினாலே ஆனமாவைச சிவமெனறுஞ சொலலலாம

இதறகுப பிரமாணம சயககறபநிராகரணம, "அகிலமுங கெளிய வறிவோனருளு - மகிலமுமறிஞரை யறிவிபபோனு - மறி ஞாகசறிவா யறிகினறோனு - மறிவறசறிபொரு ளாயோனு - மகிலமுமேனி யானவனெனறும" சிவஞானபோகம கூ-சூ,கூ வெ, "அதுவெனனுமொனறன றதுவனறி வேறே, யது வென றறிவறிவு முணடே—பதுவென, றறியவிரணடலல ஞானகறிவுநிறற, லறியுமறிவே சிவமு மாம" எனனுமதுங கணடு கொளக

இதனாற சொலலியது சிவன சாவானமாககளுககும உயிராய்நினறு அறிவிககையினாலே இநத ஆனமா தானே சிவமு மாம எனனு முறைமை யறிவிததது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஒனறெனுமதனா லொனறென றுரைபபதுண டாகையாலே வேறுய நிறறனன - சிவமுமுயிரு மொன றெனபாரை

நோக்கி யங்ஙன மறிவதொரு பொருளுண்டென்பது பற்றி வேறுபநிற்றல் பெற்றும்,—தன்னி னீங்கிடா நிலைமையாலே பின்றிறிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமையன் - வேறென்பாரை நோக்கி யறிவுக்கறிவு பிரிந்து தோன்றுமைப் பற்றி வேறெனு மறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றும்,—அறிவுள்ளே யென்று நின்றிடுதலாலே யிவனவ னென்னலாமே - அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி யவ்வறிவு ளுள்ளாக நீங்கிழல்போ லொற்றித்து நிற்றல் பற்றி யுயிரே சிவமெனும்படி யொன்றாதல் பெற்றும், ஆகலா னப்பெற்றித்தாய அத்துவித நிலையை யருளினாலே யநநியமாகக் காண்டலே தக்கதென்பதாம்

இவ்வியிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ சூ - ௬, ஒழிபு—முடிந்தது

☞ ஆறுஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

“பின்னவமும்”

என்ற ஆறுசூத்திரம்

ஒன்பது

முடிந்தது.

பொது முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட - ௪௨௮

உ

சிவமயம்

அருணந்தி சிவாசாரியார்

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியார்

சுபக்ஷம்

௭—௮—௯—௰—௧௧—௧௨—சூத்திரங்கள்.

மறைஞானதேசிகர்

சிவ[illegible]யோகியார்

ஞா[illegible]கசர்

சிவஞா[illegible]யோகியர்

நிரம்ப[illegible]ழகியர்

சுப்ரமண்யதேசிகர்.

இவர்களின் உரையுடன்

சிவஞானபோதயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

கலியுகாதி ௪௯௯௧—விரோதி௵ ஆனி௴

சிவமயம்

சிவஞான போதச் சித்தி யுபாயம்.

—o—

அகமகிழ்ந்திட நாம் அடையும்பொருள்கள், அழியாக்கவலை யுறுந்தன்மை தருதலால், இப்பொருளின் மெய்ப்பொழுதும் பெற, உய்வகை நாடி மெய்வகை யீதென, ஒப்பரும் பொருளான உயர் ஞானத்தைச், செப்பியவழியே சேர்ந்துறுந்திறமும், நிட்டைகூடி நோக்கப்பேரின்பத், தவ்வழியிருந்தே யுறுந்தன்மையாழக, அவ்வழியின்பம் அடைவுடன் பெறற்குச், செவ்வழிகாணாது தியங்கியகாலை - மெய்ப்பொருள் காட்டி மேன்மைப்படச் செயும், ஒப்பிலாக்குரவனை உண்மையினாடி, அவர்பணிந்தன்று அவர்குறிப் பின்வழி, அருந்தினடக்க அடையுமெய்ஞ்ஞானம், இப்படிச் சிவ ஞான ஞானபோதத்தை, மெய்ப்படக்கண்டவன் செப்பிட்ட தமிழில, அவன் குறிப் பின்வழி யவ்வரு மின்பம், உலப்பினில்ல பதி உண்மைசித்திட்பெறச், செப்பினன் கலைக்கோ சீர்அருணந்தி, இப்பொருள்தனை யாவருமெளிதில், நீப்பற யுரைவகை சாற்றினாதம்மை, முறைப்பெறவீங்கு வரையறைசெய்து, அவற்றினைந்றிப்புடன் அச்சியற்றினதை, நம்பரன்னன்பர்கள் நாந்துசெய்லெழுது, தம்பாற் கண்டு தாங்களித் திதனை, அன்பினுல் யார்க நம அறிக்கையிட் டின்பச், செம்பொருடோந்து சிவன் பதம் பாழ்கவே.

—o—

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் உற்பத்தி

இந்நூலியற்றிய ஸ்ரீமத் அருணந்தி சிவாசாரியார் தற்காலத்திற்கு முற்காலம் அறுநூறு வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன் பின் அதிசைவ பாரம்பரைக்குத் திலகராய்ச் சிவனடியார் பலர்க்குப் போதகாசாரியராய் ஞானகுருவாய் விளங்கி, மலபரிபாக மேம்பட்டார் திருவெண்ணெய்ப்பதிச் சைவவேளாளர் மரபில் திருவவதாரங்கொண்ட மெய்கண்டதேவர் அடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருட் சிறந்த இந்நூலார் இருபாவிருபஃதென்னும் மாசிரியர் சிஷ்ய சமயாதமான அந்நூலுமியற்றினரென்பதும் எம்மாலச்சியற்றிய சிவஞானபோத பாஷ்ய பெருமான் விருத்தியுரையில் மெய்கண்டதேவர் தோற்றப் பிரபாவத்திலும் இந்நூலிற்கு முற்பக்கமாகிய பரபக்ஷத்து முகவுரையிலும் இந்நூலில் சிவாக்கிரயோகியர் உரையின் முகவுரையிலும் மறைஞானதேசிகர் உரையிற் பாயிரத்திலும் விவரித்திருப்பதால் இவ்விடத்து மீட்டும் விளக்கற்பாற்றன்றென்பது யாக்கும் துணிந்த பொருளேயாம்.

உரையாசிரியர்களின் வரலாறு.

திருமறைஞானதேசிகர் — சீகாழிப் பதியில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திகளின் திருவடியார்களில் வெள்ளலர்கள் அறுபத்து நால்வருள் ஒருவராகிய ஆளுகந்தவள்ளல் சந்தானத்தைச் சேர்ந்தவர். பிராமண குலத்தவர். வைதிகசைவ பரிபாலகர். பதிப

சுபாசப பறுவல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையியற்றியவர் பரம ததிமிரபானுமுதலிய நூல்களையியற்றியவர் இவர் இந்நூற்குக் காண்டிகையுரை சண்ணழிவுரையென இரண்டுரையியற்றினர் அவற்றுள் இஃது காண்டிகையுரை இவ்வுரையே யிந் நூற்கு முந்திய வுரையெனப் பிந்திய வுரையாசிரியர்கள் கொண்டிருப்பதை அவ்வவர் கூறவாத மறுப்புமுகவுரைகளான் றெள்ளிதிற் றெளியப்படும்.

சிவாக்கிரயோகியர் —சிவக்கொழுந் தாசாரியர் எனவும் வழங்கப் பெறுவர் அக்ரம்=கொழுந்து இவர் நிகம ஆகம வையடரிபாலக சதாசிவ யோகீந்தரின் மாணாக்கர் சிவஞானபோதத்திற்குப் பன்னிராயிர ஸ்லோக உதாரணங்களுடன் குருடீகையென்னு முரையியற்றினவர் சைவ பரிபாஷைமுதலிய பல கிரந்தங்களியற்றியவர் இவர் இந்நூற் பரபக்ஷ சுபக்ஷங்கட்குச் சிவாகமஸ்லோகங்களை யுத்தரித்து மணிப்பிரவாளமா யோருரையும் தெளிய தமிழ்நடையிலோருரையுமியற்றினர். இவற்றுள் இஃது மணிப்பிரவாள உரை இவர் சோழநாட்டுச் சோழகுலாந்தக ராசமரபினரொருவரால் ஆதரிக்கப் பெற்றுச் சூரனார்கோவிலில் மடாலயப்பிரபுவாயிருந்தனர் இவ்வாதீனம் தற்காலத்துத் திருவாவடுதுறையார் மேற்பார்வையிலிருந்து வருகின்றது

ஞானப்பிரகாசர் —யாழ்ப்பாணத்தில் திருஞானபுரம் சாலிவாடீசுர நகரத்தில் கார்காத்தவேளாளருள் முடிகொண்ட வேளாளராய பாண்டி மழவர் குலத்தில் முந்நூறு வருஷங்களுக்குமுன் தோன்றி ஞானப்பிரகாசரென்னும் நாமதேய முடையராயிருந்தனர் இவர் திருப்புகலூரை யடைந்து ஆதிசைவராகிய பெரிய அண்ணுசாமி குருக்களிடம் தீக்ஷையுற்றுச் சிதம்பரவாசியாய் சிலகாலமிருந்து அங்கிருந்து கௌடதேய மடைந்து அவ்விடத்துள்ள சமஸ்கிருத பாண்டித்ய முற்ற ஓர் பராம

மண சந்யாசியாற் றமது சீடர்கட்குத் தர்க்க மீமாஞ்ச வேதாந்த சாஸ்திரங்களைக் கற்பிப்பதைக் கண்ணுற்று அவ்விடத்தே அவர்கள் வாசிக்குந்தோறும் சென்று அப்பொருள்களைச் சிந்தனைசெய்து வந்தனர். ஓர்நாள் அவ்வாசிரியர் இவரைநோக்கி நீவிர் யாவர்? நீர் இச்சாஸ்திரப் பாடங்களின் சாரத்தை யுற்றுக் கேட்குந்தோறும் கவனிப்பதில் நன்கு புலப்படுகின்றனவா வென்று வினவியதற்கு இவர்கூறிய விடைகளைக் கேட்டு ஆச்சரிய முற்று இவருக்குச் சாஸ்திரங்கள் முற்றும் க்ரமமாய்க் கற்பித்து வந்தனர். ஞானப்பிரகாசர் ஓர் வருடத்திற்குள் வித்யாபாரங்கத ரானமை கண்டு ஆசிரியர் விடையளிக்கப் பீடம் திருவண்ணாமலை யாதீனத்தை யடைந்து அக்காலத்துள்ள மடாதிப ரிடத்துச் சந்யாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களையோதி யுணர்ந்தனர். பின் அங்கிருந்து சிதம்பர மடைந்து பௌஷ்கராகம விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சித்தாந்த சிகாமணி பிரமாண தீபிகை பிராசாத தீபிகை அஞ்ஞான விவேசனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரத்நம் சிவ சமாதி மகான்மிய சங்க்ரஹம் என்பவைகளை வடமொழியி லியற்றினர். ஓர்நாள் இவர் தன்பரி லொருவர் இவரிருக்கு மடத்திற் கடுத்த நிலத்தில் நிதிக்குவை யிருப்பதாய்த் தெரிவிக்க, அவர் அதனைக்கொண்டு ஓர் திருக் குளமும் அதனருகில் திருமடங்களும் அமைப்பித்தனர். இக்குளம் ஞானப்பிரகாசர் குளமென வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றது. இவர் சாயுச்சிய முற்றது பங்குனிமாதம் பூச நக்ஷத்திரம்.

சிவஞானயோகியர் —திருவாவடுதுறை யாதீனத் தம்பிரானர்களிற் சிறந்தவர். இவர் சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவுரையிற் கூறப்பட்டுளது ஆங்குக்காண்க. இவர் சாயுச்சியமுற்றது சித்திரைமாதம் ஆயிலிய நக்ஷத்திரம்.

நிரம்பவழகியர் — கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சந்தானத்துக் கருணை ஞானப்பிரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செய்த வேளாளகுல திலகர். சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயர்த்தவர். திருவருட் பயனுக்குப் பொழிப்புரை புகன்றவர். இவருரை தென்னுட் டவர்க்குத் தெளிந்த தமிழின் இனிமைப் பொருள் பயந்திருத்தலுமன்றிச் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களின் செறிந்த பொருட்குச் சித்தியின் விருத்தம் இணங்கக் காட்டியிருத்தலு மொன்றும்.

இவ்வுரையே முந்திய வுரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாக்ரயோகியர் முதல் சிவஞானயோகியரீறாய ஒருவர்மே லொருவ ராக்ஷேபங் கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்துவகை நன்குபுலப்பட அவர்க ளுரைகளின்பின் வைக்கப்பட்டது.

சுப்பிரமணியதேசிகர் — திருவாவடுதுறை யாதீனத்தில் ௧௭-வது பட்டத்து மடாதிபதி. இவர் தமது இளைய பட்டத்து நமசிவாய தேசிகருக்கு இந்நூ லுரை கற்பிக்கும் பொருட்டுச் சிவஞானயோகிய ரியற்றிய பொழிப்புரைக் கிணங்க அப்பொழிப்பின் பதங்களையே உரைப்பொருளாக்கி அப் பொழிப்பினது மேம்பாட்டை விரித்துக் காட்டி அம்முனிவர்க்கோர் பெரும் புகழ்நாட்டினர். இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமஸ்கிருதங்க ளிரண்டிலும் பாண்டியத்திய முற்றுந் தன்மையடைந்த வித்வான்கள் முதலியோரை மிகவும் ஆதரித்து வந்தவரிவர் ஒருவரேயாம்.

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகர்

முதற் சூத்திர முதல், -௧௨-ஞ், சூத்திரவரை
உரையாசிரியர்கள் எடுத்துக்காட்டிய

பிரமாண நூல்கள்

காமிகம்
காரணம்
(சிந்திய-விசுவம்)
பௌஷ்கரம்
ஸ்வச்சந்தம்
இரத்நத்ரயம்
சர்வஞானோத்தரம்
மதங்கம்
மிருகேந்திரம்
காபிசம்
சூக்கும ஸ்வாயம்புவம்
திருமந்திரம்
வருணபத்ததி
காலோத்தரம்
அம்சுமான்
சைவசந்யாச தீபிகை
சித்தாந்தசேகரம்
ஞானரத்நாவலி
வாதுளம்
ரௌரவம்
மகுடோத்தரம்
யோகஜம்
தேவிகாலோத்தரம்
நிசுவாசம்
சிவதருமோத்தரம்
மகுடம்
தொல்காப்பியம்
அசிதம்
ஸ்வாயம்புவம்
பராசரோபபுராணம்
சர்வசித்தாந்தசங்கிரஹம்
பஞ்சபரமபாஷ்யம்
மோகசுரோத்தரம்
மூலதந்திராவதாரம்
வாலஞானரத்நாவலி
பராக்யை
வாயவ்யசம்ஹிதை
சிவஞானசங்கிரகம்

சுப்ரபேதம்	காரணம்
காலோத்திகாரம்	சித்தாந்தசமபோதி
சிவதர்மம்	புஜாஸதவம்
சிவஞானபோதசங்கிரகம்	சிவதந்தரம்
ஒத்சங்கிரகம்	இரகசியசாரம்
ஸகாந்தபுராணம்	ஆக்னேய புராணம்
ருக்வேதம்	சிவஞானபோதம்
யஜுர்வேதம்	பதரகிரி
சாமம்	பரமகீதை
அதர்வணம்	பெரிய கிரணம்
சைவபுராணம்	சர்வமதோபந்யாசம்
சூதசம்ஹிதை	பாரமேசுரம்
பருகுசாபதரம்	சூக்ஷமம்
பட்டணத்துப்பிள்ளையார்	ஸகந்தகாலோத்தரம்
தேவாரம்	விச்வசாரோத்தரம்

---

* திருவாசகம்	சமயபத்ததி
அளவைநூல்	வாதுளோத்தரம்
குறள்	சித்தாந்தசாரசங்கிரகம்
தர்க்கபரிபாஷை	தெய்வப்புலவர்குறள்
வாதராசசங்காரர்	சார்புநூலார் திருவருட்பயன்
நிசவாசோத்தரம்	சர்வஞ்ஞோத்தரசங்கிரகம்
நித்தியலாகமம்	சத்ருத்ரசங்கிதை
சுத்தரசமை	சிந்தாசாரம்
காலிகாகம்	சிதம்பரமான்மியம்
பரமகிரியாகரணம்	சித்தாந்தசாராவளி
ப்ரம்மபத்ததி	பாரதம்

பராரத்தம
இருபாவிருபஃது
சாராதாதீவகம
சிவபபிரகாசம
வாதூளசுததாகமை
சுபாஷிதம

பதிபசுபாசப்பநுவலுரை
சௌநதரயலகிரி
ஸவசசநதாவைரவம
சிததாநதரயம
விசவசாதாகயம
நிசவாசகாரிகை

ஆ கoஉ

சிவாகரயோகியா.

—o—

சிவஞானபோதம
தேவிகாலோத்தரம
சிவஞானபோதசமஸகிருதம
மதங்கம
பௌஷகரம
காமிகம

மருகேநதரம்
ததவபபிரகாசிகை
பராகயம
சிததாநதபோதம
காலோததரம
ஸவாயமபுவம

---

* வீராகமம
வாதுளம
அமபாஸதவம
மஹிமநஸதவம
இதரநூல
சிததாநததீபிகை
நைஷதம
சைவாகமம
நயாயசாரயம
ரதநதரயம
ஜைநதாமம

காளிதாசா
ஆதிதயபுராணம
பரமஹாண—புராணம
பூஜாஸதவம
தேவாரம்
சிவதாமோததரம்
கூரமபுராணம—சிவகீதை
பாரதம
விஸவசாரோததரம
கிரணம
சரவஞானோத்தரம

நிசவாசகாரிகை | காபிலம்
ஞானோத்தரம | ரௌரவம
சிவப்பிரகாசம | பரயாகிதை
சித்தாந்தசாராவளி | ஸ்வச்சந்தம
?டகத்தந்திரம

அ௨

ஞானப்பிரகாசர்.

———o———

திருமந்திரம | பராக்கியம
தொல்காப்பியம | மகுடம
காமிகம | இராமாயணம்
அகோரசிவாசாரியபத் | பிரமாண்டபுராணம
சோமசம்பு பத்ததிவிருத்தி | சுப்ரபேதம
காலோத்தரம | ஸ்வாயம்புவம
கிரணாகமம | பௌஷ்கரம
மேருதந்திரம | தேவிகாலோத்தரம

---

* ஞானாமருதம | விசுவசாதாக்கியம
வாதுளம | மோக்ஷகாரிகை
இரத்நத்திரயம | கோயிற்புராணம
மதங்கம | திருவாதவூரர்புராணம
காரணாகமம | தேவாரம
மருசேந்திரம | சிவதருமோத்தரம
ரௌரவவிருத்தி | சதாவேத தாற்பரியம
பாரமேஸ்வரம | திருவாசகம
கிந்தியம | கந்தரலங்காரம

அ௨

சிவஞானயோகியர்.

—— o ——

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சோடசப்புபத்தி	சங்கற்பநிராகரணம்
அருணபத்தி	அம்மைதிருவந்தாதி
* ஸ்ரீகண்டபாஷியம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-உ-அதிகரணம்,	வாயசம்ஹிதை
க-உ-பாதம்	வாதுளம்
ஞானாமிருதம்	தகளறுபோதம்
இரத்நத்ரயம்	சர்வஞானோத்தரம்
சிவப்பிரகாசம்	உபநிஷதம்
சதுர்வேதத்தாற்பரியசங்கிரகம்	

ஆ- சஅ

நிரம்பவழகியர்.

—— o ——

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார்
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியார்பரபக்ஷம்	தேவாரம்
* தத்வவிளக்கம்	திருமந்திரம்
காளத்தியந்தாதி	

ஆ- கூ

ஆ- மொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் உ0கூ-இ
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் கசரு

* கோட்டிற்கு மேலுள்ள பெயர்கள் கூ-ரு, முதல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரவரையுள்ள உதாரண நூல்கள். கோட்டிற்குக் கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக க-ரு, முதல்-கூ-வரையுள்ள பெயர்கள்.

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூத்திரவரை அதிகரணப்பிரிவு.

சூ—அதி

எ — க—அனைத்துணர்ந்த தென்னி லொன்றை
யறிந்திடாது ௪௮௩-௫௬

உ—அசத்தாலென்னின் முன்னந்திடாத் தசத்
தா சத்தின் முன்னிரு ளிரவி
முன்போல் 0 0

௩—நினைப்பதிங் கசத்தேயென்னிற் சத்
தினமுன் னிலாமையானும், நினைக்
கொடொன் றுணர்தலானும் தான
சத் தாகுமன்றோ ௧௮௯௨

—0—

அ—௧—மன்னுமருள் ௪௮௧௩

உ—குருவாகிவந்து ௨௦௦௦

௩—மன்னவன்றன் மகன்வேட ரிடத்தே
தங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்
கிநிற்பப் பின்னவனு மென்மகனீ யெ
ன்றவரிற் பிரித்துப் பெருமையொடுந்
தானாக்கப் பேணுமாபோற் றுன்னிய
வைம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் து
னைவனையு மறியாது துயருறுந்தொல்
லுயிரை ௨௨௪௧

சு—அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாளுக்கி ம
லரடிக்கீழ் வைப்பன உஉ௱அ

———o———

௯— க—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலு
ம் பார்ப்பரிய பராபரனைப் பதிஞா
னத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே
நாடி உஉ௯௨

உ—அசைக்கு முலகமெலா மசைத்தே
ராமென் றறிந்தகல வந்நிலையேயாகும் உ௩உ௩

௩—பாதநிழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கிப்போ
தின் பின்னு மோசைதரு மைஞ்செழு
த்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளத்
தேபுகுந்தளிப்ப ஞானமெலா மோட உ௩௩உ

———o———

௬o—க—இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்த வெல்லா
மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தாரபாலி
சையு மவனிவனாய் நின்றமுறை யேக
னாகில, சிவனுமிவன் செய்திவெலா
மெனசெய்தியென்று செய்ததெனக்
கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவம
கலவுடனாகி நின்றுகொள்வன் பரி
வாற்பாதகத்தைச் செய்திடினும் ப
ணியாக்கிவிடுமே உ௪௦௦

உ—அரனபணியி னின்றிடவு மகலுங்கு
ற்றம் உ௪௦௪

———o———

௬க—க—காயமொழிந்தாற சுத்தனாகி யான
மா காட்டக்கண்டுந் தனைமயுடை

ய சணணுக கேயுமுயிா காட்டக் க
ணடிடுமாபோல வீச னுயிாககுக கா
டடிடக கணடிடுவன
உ—இதனை யாயுமறிவுடையனு யனபுசெ
யய வநநிலைமையிநநிலையி னடைநத
முறையாலே மாயமெலா நீஙகியா
ன மலரடிககீழிருபபன மாறுதசு
வானுபவ மருவிககொணடே— உசகள

—0—

கஉ—க—செஙகமலத தாளிணைகள சேரலோ
பாத திருமலஙகளறுகக உருசரு
ம—ஈசனேசரொடுஞு செறிநதிடடு உருருரு
ட—அஙகவாதந திருவேட மாலயஙக
ளெலலா மானெனவே தொழுதிறை
ஞசி யாடிபபாடி உருகூக—கூஉ

—0—

புரநடை

எஙகுமிபா மொருவாககு மெளியோமலலோ
மியாவாககு மேலாஞெமென திருமாப
பெயதித திஙகணமுடியாரடியா ரடியோ
மெனறுத திரிநதிடுவா சிவஞானச செய
தியுடையோரே கருஅஉ

—

அதிகரணததிறகு உதாரண விருத்ததொகை

—0—

-கு
-கு-விருத்தம்
,,—(க—உ)அதிகரணம்

,,—௩ ,, ௩

௮-ஞு-விருத்தம் ஆ௨ ௭
,,—௧—அதிகாரம் ௧
,,—௨ ,, ௯
,,—௩ ,, ௨௫
,,—௪ ,, ௧
௩

௯-ஞு-விருத்தம் ஆ௨ ௩௯
,,—௧—அதிகாரம் ௧
,,—௨ , ௪
,,—௩ ௧
௬

௧௦-ஞு—விருத்தம் ஆ௨ ௧௨
,,—௧—அதிகாரம் ௧
,,—௨ , ௧
௪

௧௧-ஞு—விருத்தம் ஆ௨ ௬
,,—௧—அதிகாரம் ௧
,,—௨ ,, ௬
௫

௧௨-ஞு—விருத்தம் ஆ௨ ௧௨
,,—௧-அதிகாரம்
,,—௨ , ௧
,,—௩ ,, ௧
,,—புரணை ௩
௨

ஆ௨ ௭

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

எ—சூத்திரம்.

ஆன்மதரிசன இலக்கணம்

இது முன் சூத்திரத்திற்குப் புறனடையுணர்த்துகின்றது.

எ—சூ, க-உ-வது அதிகரணம்.

க அசேதநத்து — சித்தசித்தாகிய விரண்டினையும் ஆன்மாவேயுணருமென்றது (சி) சிவாத்துவைதவாதிமறுப்பு இவ்விடத்துச் சிவஞானபோதத்திற் கூறப்படும் சித்தைச் சத்தென்பபரியாயமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (சிவ) சாதனவியல்புகூறுகின்றது (நி) டரிணும வாதி மறுப்பு சஅரு

எ—சூ, ந-வது அதிகரணம்

உ சத்தசத்தறிய — சித்தசித்தைப் பிரித்தறியு முறைமை (நி) சிவஞானபோதம், எ-சூ, ந-வெண்பா கஅகூஉ

ந சத்தமெய்ஞ் — சித்தசித்தானமாவினைக ளுணர்வென்றும் சிவனுக்குச் சத்தமும் ஆன்மாவிற் கசத்தமுமாதியென்றது (நி) சிவஞானபோதம் எ-சூ, ரு-வெ. கஅஎஉ

*

ரு அறிவிக்க   அறிவிக்கவறிகிற ஆன்மா சுதந்
திரனல்ல வென்பதும் காத
தாவே சுதந்தரனென்பதும்   கஅஎஅ

அ—சூத்திரம்.

ஞானஞான இலக்கணம்.

—o—

இது பாசஞானம்போம்படி பதிஞானமறிவிக்கு முறைமை.

க மன்னவன்றன்   ஆன்மாவிற்குள்ள மயக்கத்தைத்
தீர்த்தக் குருவா லுணர்
த்தப்பட்டு முத்தி யடையும்
வகை (ஞா) ஞானபாத மு
ணர்த்தி யோகபாத முதல
முப்பொருளு முணர்த்துகி
னறது   கஅஅடு

அ—சூ, க - வது, அதிகரணம்.

உ உரைத்த   எழுசூத்திரமளவும் பதிமுகவி
டவற்றைப் பொது விதியா
லுணர்த்தி ஆன்மாவிற்குச்
சத்தினிபாதானு குணமாகத்
தீக்கைசெய் தருக்கிறவறி
க்கு முறைமை விசேஷவு
ரை (ஙி) சிவஞானபோதம்,
அ-சூ, ஙு-வெண்பா   சஅகரு
ஙு பலவிதமாசான சகலாக்கு ஆசாரியன் செய்யுந்
தீக்கை   ககஉச

௪ பாலரொடு — நிட்பீசமூ நிரதிகார லக்ஷண முமம — ௧௬௩௪

௫ ஒதியுணாக — சபீசதீக்கை சிவதன்மணி லோ கதன்மணியென இருவகை — ௧௬௫௪

௬ அழிவிலா — ஆரத்துவாவின சுத்தி (௪) நீ க்ஷாபேதத்தால் முத்தி பே தமிலலை யெனபது — ௧௬௬௪

௭ மந்திரங்கள் — மந்திரமுதலிய வைந்துமபஞ் சகலையில வியாபித திருபப து கலாசோதனை விசேஷம — ௧௬௭௫

௮ வித்தையின — வித்தை சாந்திகலைகள — ௧௬௮௧

௯ சாந்தியாதீத — முறைகூறியதை முடித்துக் கா டடுகிறது — ௧௬௮௬

௰ மூன்றுதிறத் — சிவ ரூசாரியனை யதிஷடித்து ச சுருஷித கனமஙகளை மந திரத்தாலும பிராரத்தகன மத்தைப புசித்துத தொலை த்தும ஆகாமிய மேருமலும மிருசக உணாத்ததல (௫) சிவஞானபோதம அ - ௬, ௩-வெணபா, — ௧௬௯௯

அ—௬, உ-வது, அதிகரணம்.

௧௧ புறச்சமய — இத்தீக்கையினறி முத்தியிலலை யெனபதும புறசசமயத்தினி னறு சத்கருமாறுஷடான தால் சைவசமய வதிகாரி யாவனென்பதும் (௬) மல

பரிபாகஙக கூறுகினறது (ரி) சிவஞான முடனடாமபடி கூறுகினறது சிவஞானபோக மஅ - ரு, க-வெணபா ௨00

கஎ இமமைமே லோகாயதனை முதலியோரமு ததிச சிறடபினைமையும சித தாநத முததிச சிறபபுடைய தெனபது (ரி)முததித தொ கை கூ-து விசேஷநுரை ௨ரகஎ

கஅ ஒதுசமயங்க மேலு மிசசிததாநதமே சிறப புடைததெனபது (சி) வேத சிவாகமஙகளே சாததிரம சிவஞானமே ஞானம என பது ௨0௱௨

கக அருமனற வேதாகமமாகிய முனனூல மு தலிய மூவித மிதற குளது (சி) வேத சிவாகமஙகளே சிததாநதம (ரி)வேதாகமங களிலெல்லா மடஙக மாறு ளளது வேதமக னெனபது கூறுகினறது ௨ரசரு

௨0 வேதநூ ஆதியில ஞானமொனறு யிருக க வேதாகமஙகளென விரு வகைக கூறியது அதிகார பேதததா லெனபது ௨0௫௨

௨௧ சிததாநதத்தே சிவ ஞசாரிசனே அதிஷடிதத மலஙகளே நீககி முததியடை விபப னெனனும அவவுண

மை யுணர்வாரில்லை எ-று
(சி) சித்தாந்த முத்தியே மு
த்தி எ-று (நி) பாடாணவா
தி மறுப்பு சிவஞானபோத
ம் அ-சூ. ச-வெண்பா உ௭கூ௨

கஎ இறைவருவார் சிவனுக்கே அறிந்து அனுக்கிரகி
க்குந் தன்மையென்பது உ௭எக

கஅ சன்மார்க்கத்தே சிவஞானசரியையாதி உ-று.
சகமார்க்க உ௭அ

ககூ தாதமார்க்கத்தே தாசமார்க்கம் உ-று உ௭அ௭

உ0 புத்திரமார்க்கம் புத்திரமார்க்கம் உ-று உ௭கூ0

உக சகமார்க்கம் சகமார்க்கம் உ-று ஆருத்தர
இயல்பு விசேஷவுரை உ௭கூரு

உஉ சன்மார்க்கம் சன்மார்க்கமாகிய ஞானமா
சகலகலை க்கம் உ-று உ௮௨௩

உங ஞானநூறனை கருமகாண்டத்தினும் ஞானகாண்ட
மே சிறப்பு (சி) சைவர் எழு
வருள் நால்வர்க்குரிய பஞ்ச
மஹா யக்ஞம் உ-று உ௮௨ரு

உச கேட்டலுடன் மேற்கண்டஞான முறையார
றையும் பலம் (சி) ஞான ய
க்யத்தின் பேதம் நான்கும் உ-
று (நி) நிட்டை கூடாதோ
ர்க்குரூடாயநிட்டைகூ-று உ௮ருரு

உரு தானமியாகம் வேதவழி நின்றவர்களும் தான
ஞ் செய்தவர்களும் சரியாதி
யாதி யநுஷ்டித்தவர்களும்
அபரமுத்தி யடைவரென்ப

	தம பக்குவர் பரமுத்தியை யடைவா ரெனபதும உ-து	உ௲௯௧
உ௬ சிவஞானச செலவ	மேலெயதியது விலககிச சிறப்புவிதி	உ௲௫௩
உ௭ ஞானததால	ஞானத்தாலேதானமுத்தி எ-து (ஞா) மிமாஞசநன மறுபபு விசேஷவுரை (நி) சைவா மறுபபு சிவஞான போதம அ - ரு, க - வெணபா	உ௲௫௭
உ௮ ரியகாநத	அருபசிவ ஞாசாரிய மூாததமா யறுககிர கிககு முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாய மும அதஞற ரிசனமும (நி) பாடாணவாதி மறுபபு சிவஞானபோதம அ - ரு, ரு-வெணபா	உ௲௰௧
உ௯ மிககதொரு பககுவ	சீவனமுததித தனமை (நி) சிவதரிசனம உணடாமபடி	உ௲௰௭,
௩௦ அறியாமை	சீவனமுததா ஞேயத தழுநது முறை (சி) சிவதரிசனம வருவகற குபாயம (ஞா) விசேஷவுரை	உ௲அ௪
௩௧ புணணியமே ஞேருககு	ஞேயததழுநதின சீவனமுததன தேகாநதததிலபெறுமபலன பரமுததி எ-து (சி) ஜீவனமுததி பரமுததி கரமம (ஞா) விசேஷவுரை (நி) சிவஞான மிருவினை யொதத	

	விடத துணடா மெனபது. சிவஞானபோதம அ - ரு, உ-வெணபா.	உஉ௦எ
கூஉ ஞாலமதின	சிவன முததாதனமை	உ௰கூ
கூகூ தேசமிடை	ஷை	உஉஉஎ
கூச இகலிலதா	இஃதிலலாாககு வே றுபாய நிடடை	உஉகூச
கூரு சாககிரததே	பூததனமையோா சிறடபும அஃதிலலாதோர் சிறபபினமையும	உஉசகூ

அ—ரு, கூ - வது, அதிகரணம.

கூசு கருவிகடகுறிககாற	கருவிகரணம நீஙகிற காணப தென னெனற சஙகிராநத வாதி மறுபபு	உஉசகூ

அ—ரு, ச - வது, அதிகரணம்.

கூஎ பனனிரஙகள	நிடடைகூடி நீஙகின விடத தக கருவி கரணஙகளுட ன கூடினு மதனவழித த னெறனாறது (சி) வருததி ஞான மொழிககு முபாய ங கூ-து (நி) அவிகார வாதி மறுபபு, சிவஞான போதம அ - ரு, (கூ-எ) வெணபா	உஉருஅ
கூஅ எஙகுநதானெ	சிவன சாவ வியாபியாய நி னறு சிவ ஞானததைக கொடுத ததனுற ருேலாற	

நிறபன எனப் பரிணும
வாதியைநோககிக கூ-து
சிவஞானபோதம அ - சூ,
அ-வெணபா உஉகூஅ

சுஃ பாசியபிரு—ட இபபடி நில்லாககு வேறே
ருபாய முணாததல (*)
சிவனைக கூடி யவானமா
மீனவும இநதிரியஙகளைக
கூடவறறே வெனற பரி
ணமவாதிமறுபபு சிவஞா
னபோதம அ-சூ, கூ-வெ உஉஎக

கூ—சூததிரம்.

ஆனமசுததி இலககணம

—o—

இ.ரு முனகூறிய நிலைநிலலாககு வேறேருபாய
நிடைகூறி யானமசுததி உ-து

க பாசஞெனததா “நேசமொடுந திருவடிககிழ
நஙகாதே தூஙக” எனபத
னை விரிததுணாகினறது
(நி) சஙகிராநதவாதி ம
றுபபு உஉஅஎ

கூ—சூ, க - அதிகரணம்.

உ வேதசாததிர மேறஞெருததனை வகுதது
ச சததப பிரமவாதியை
மறுததது (சி-ஞா-சிவ -

ஷி) பாச பசு பதி ஞானங்
களி னியல்பு கூ-று உஉ௬௯

௫ கரணங்கள் கெட ஞானஞ் சூனியமென்ற பா
டாணவாதி மறுப்பு (சி)
அந்தக்கரணங்கள் கெட
டிருப்பதே முத்தி என்ற
வைசேடிகனை மறுத்தல் உ௫0௩

௬ சிவனை யுணர அந்தக் கரணங்களா லறிய
க் கூடிடாமை சிவஞானத்
தா லறியவேண்டுமென
னென்ற அகங்காரவாதி
மறுப்பு (சி) சங்கிராந்த
வாதி மறுப்பு சிவஞான
போதம் கூ-சூ, க-வெ உ௫௩0

௭ கண்டிடும சிவனைப் பாச ஞானத்தா ல
றியக் கூடாதென்றது (சி)
சிவஞானபோதம் கூ-சூ,
உ-வெண்பா உ௫௩௪

கூ—சூ, உ - அதிகாரணம்.

௮ குறிப்பட்டது சொல்லியமுறை நிற்குமுரு
தாக்கலுங் கறுக்கிரக்கு
முறைமை (சி) ஜீவபர
மொன் றென்ற பரிணாம
வாதியை மறுத்தது சிவ
ஞானபோதம் கூ - சூ,
௩-வெண்பா. உ௫உ௫

கூ—சூ, ங - அதிகரணம்.

ஏ கனடவிலை	மாயாவாதி சிவபர மொன றெனறுாத விரணடென ககூறுதல (நி) பரிணும வாதி மறுபபு சிவஞான போதம கூ-சூ,ரு-வெ	உஙஙஉ
அ அருசெமுதநா	இநநிலை மயககி னேராககு மேலோ ருபாய நிடடை கூறு கினறது சிவ ஞான போதம கூ-சூ,கூ-எ வெ	உஙசங
கூ காடடுமிதயந	பிருதிவுமுதல சிவ மீறுன த தவஙகளோத தியானிககு முறை(சி-ஞா - சிவ) அந தாயாகங்கூறியது(நி)சிவ ஞானபோதம கூ-சூ, அ- வெணபா	உஙருசா
அநதரியாகந	அநதரியாகததுக குரிய உப கரணமும அதனபரயோ ஜனமும	உஙகூஉ
புறமபேய	அநநிடடை பிரிககாலததி ல் புறடபூஜை செப்யவிரு மபின அநரசெயயும விதம	உஙஎக
இகதனததிஜெரி	சாவ வொபிதவததை ய ளிதது வழிபபடட வான மாகசஞககுச சிவனை கொ டுககும வரிசை	உஙஎள

கO—சூத்திரம்.

மலமோசன இலக்கணம்.

இது பாசவாதை நீங்கி சிவனமுததாநிற்கு நிலைமை கூ-து.

அ இவனுலகி — சிவன முதத்தாக காகாமிய மேறு வனை — உகூஅ

கO—சூ, க - அதிகரணம்.

ஈ யாவவெசய்தே — இந்நிலைமை ஞானம பிரகாசித்ததாக குலவிடனபது மலம் இல்லாதாக இல்லையெனபது (சி)சிவஞானபோதம கO-சூ, க-வெணபா — உசOக

கO—சூ, உ அதிகரணம்.

கூ இந்திரியவெடனை — இடமுறை கிறகாது இந்திரியாது வசத்தாகி ஏதற்கோருபாயம கூறுகினறது (சி) சிவஞானபோதம கO - சூ, உ-வெணபா — உசOஅ

ச சலமிலனுய — சிவன கைபற்று கருதாதுறுகிற டுபபது சுபாவம (சி-ஞா) ஞானிகடகு ராகாதிகளால பாவபுணணியமேறாது (சி) சிவன சிலரை ரக்ஷிபபால பக்ஷபாதியாகாரோ, வெனற அவிகாரவாதியை மறுத்

தல சிவஞானபோதம்-௧௦
(சூ, ௬-வெண்பா உசகள

நாடுகளிற ஞான மில்லா சிரபபின
னையும அஃதுளளாா சுற
ப்புடைமையு ம (சி) ஞான
நதாலலலது காரிய யோ
கஙகளில முததியிலலை உளஉ

அபசித்தபயின ஜீவனமுததா வாதனையிறு
ற கனமஙகளைச செயதா
லு மாகாமிய மேருத(நி)
சிவஞானபோதம கா-(சூ,
(நி-ச) வெணபா உளநக

———0———

கக—சூத்திரம்.

பகதியி லிலககணம்.

——0——

ிது பாசததினினறு நீககின சிவனிடதது பததிசெயயு

ாயமொழிக காணும கணணுககு ஆனமா
காடடாய் நினறதுபோ
ல ஆனமாவுககுச சிவ னு
பகரிககு முறைமை (சி)சி
வனிடதது அநதாஙகபத
திசெயயு முறைமை ஞா
னததிற கிரியை உசசந

௯௧—சூ, ௧ - அதிகரணம்.

௧.	பரஞானத்தால்	மேலந்த சிவன் முத்தாக ணையத் தழுந்து முறை மை	௨௪௫௬
௨	அநாதியுட	மேற சிவசமவாதி சரீரநீ ங் கி முத்திபெறவேணுமோ முத்தியினு நித்தியத் தவ ம பெற றிருக்கலாமோ வென்றதற்கு விடை (சி) வயிரவ தந்திரவாதிகளா சேக நித்யமெனபதை ம றுத்தல் (ஞா) சாரூபமுத் திய முத்தி பரமுத்தி ய னறு	௨௪௯௧
௩	தெரியரிய	சிவனமுகதா மல வாகளை கெட்டு நிறபதற குதார ணம (நி) சிவஞானபோ தம ௧௧ - சூ, ௬-வெ	௨௪௯௮
௪	ஆணவந்தா	முத்தியில ஆணவநகெடுமோ யின ஆனமாவுங கெடு மெனறவாக்கு மறுப்பு (சி) சைவா ஆணவங கெ டா தெனபதை மறுத்து க கெடுமெனபது (நி) பே தவாதி மறுப்பு	௨௪௭௫
௫	தொல்லினசுகுத	ஆணவம முத்தானமாகக்ளை ப பொருந்தாது பெத்தா னமாககளைப பொருந்தும	

(சி) ஆணவம நித்தியம்
அது கெடா தெனபதும
ஆனமா ஆணவாதி பாச
நீஙகு முறைமையும (நி)
சமவாதி மறுபபு ௪௯௭௨

எவ்விடத்து சிவனறிருவடி கூடு முறை
மை யிவவிதமென வுக்தி
யவாதியை மறுத்தல(நி)
அவிகார வாதி மறுபபு
சிவஞானபோதம ௧௧-
சூ, ௨-வெணபா. ௨௪௮௧

௧௧—சூ, ௨-அதிகரணம்.

எவற்றாந்தானிறை சிவனசாவ வியாபியாயினு
ம பகருவானமாகசளுக
கனறி காணபபடான(பி)
அவிகார வாதி மறுபபு
சிவஞானபோதம ௧௧-சூ,
௫-வெணபா. ௨௪௫௭

சென்றனைய சிவனுடனாகக்கூடி நிறகு
முறை அவவச சமயிகளை
வினவி மறுத்தல ௨௫௦௫

செம்பிரத செமபிரத குளிகையிற் கல
நதபோ தணடாய தன
மைபோல் ஆனமா சிவனை
க கலநத விடத்து நிறகு
முறைமை (ஞா) சிவாத

		து விதியை மறத்தல் (நி)	
		பேசுவாதியை மறத்தல்	௨௫௧௪
௧௧	சிவனசீவ	ஆன்மாவும் சிவனும் மொன்று	
		யக் கூடியிருப்பதே மு	
		த்தியென்பானை மறுத்த	
		து (நி) ஐக்கியவாதி மறுப்பு	௨௫௨௩
௧௨	இருமைப்பக	ஆன்மா சித்தென்றறிவது சிவஞானா	
		பிரயோசன மில்லையென	
		பானை மறுத்தது (சி) ஜீ	
		வன் முத்திபெற ஏழுவி	
		த மென்பது (நி) சிவஞா	
		னபோதம் ௧௧-சூ, ௨-நி-	
		வெண்பா	௨௫௩௪

௧௨—சூத்திரம்.

அடியவ ரிலக்கணம்.

—0—

சிவனையுணர்ந்த ஞாதாக்கள் தமது முதலெனக்
கருதிநிற்கு முறைமை

௧௨—சூ, ௧- அதிகரணம்.

௧	செயகமலத்	பிரமா முதலாயினாரால் சி	
		ந்திக்கப் படாத பதியை	
		சீவன் முத்தர் சிந்தித்து	
		க் கண்டு வழிபடு மாறு	
		(சி) சிவஞான சரிதையா	
		கிய பக்ஷபத்தி கூடாது.	௨௫௬௫

கஉ—சூ, உ - அதிகாரணம்.

உ ராசனுககனபிலலா சிவன சாவ வியாபியாத
லாற சிவபததாகளிடத
தனபு செயயு முறைமை
(நி) ஸ்ரீவனமுததா சிவன
டியாரிடததுக கூடுதலும
அடியா ரலலாதா ரிடத
துச சேரலாகாமையும
சிவஞானபோதம கஉ-சூ,
உ-வெணபா உருரு

கஉ--சூ, ரு - வது, அதிகாரணம்.

ரு அரியயாபான சிவன திருவேடததாரை யு
ணடாகசி சாவானமாக
சுவையு மிடேறறுகையின
பொருட டோா சிறபபு
விதி கூ-து (நி)சிவஞான
போதம் கஉ-சூ, ரு-வெ
ணபா உருசுக-சுஉ

ச ஸ்ரீருசேரயி சிவன சாவ வியாபியாயிரு
ககாலும தனனிடத தன
புடையாாககு வெளிபபடு
முறைமை(சி-ஞா) . லிங
கததை வழிபடு முறைமை
(நி)சிவஞானபோதம-கஉ
சூ, ச-வெணபா. உருசுஅ-சுசு

௫ ஞானயோக — இங்ஙனம் இலிங்கத்தினையுந்
திருவேடத்தாரையும் வழி
படு முறைமை யுணர்த்தி
ஞானாசாரியனை சிவனென
வழிபடு முறைமை ௨௫௭௬

௧௨—ஞ, புறனடை.

௬ மந்திரதான — ஆசிரியரைச் சிவனாகப் பாவி
க்காவிடின் அவருபதேசி
த்த மந்திர முதலானவை
பலியா தென்பது ௨௫௮௨

௭ பரமபிரம — ஆசிரியரை பரமசிவ மென
க் கருதினார்க்குச் சிவன
னுக்கிரகஞ் செய்யு முறை
மை (நி) சிவஞானபோத
ம் ௧௨-ஞ, ௭-வெண்பா ௨௫௮௭

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்

நிரம்பவழகியார்

சிவஞானசித்தியாரில் சிவஞானபோத
வெண்பாக்களின் கருத்தனைத்து வகு
த்துக் காட்டிய விவரம்

சிவஞான சித்தியார் சூ—வி		சிவஞான போதம் சூ—வெ	
௧	௨	௧	௧
,,	௰௧	,,	(௨-௮-௪)
௨	௨	௨	(௨-௩)
,,	௩	,,	(௪-௬)
,,	௬	,,	௫
,,	௨௨	,,	௯
,,	௩௯	,,	௮
,,	௩௮	,,	௯
,,	௬௯	,,	௯
,,	௯௯	,,	௧௦
௩	௨	௩	௯
,,	௩	,,	௩

சூ—வி			
௪	௨	[illegible]	[illegible]
,,	௩	,,	௩
,,	௪	,,	௪
,,	௫	,,	௭
,,	௨௯	,,	௬
,,	௩௧	,,	௫
௫	௫	௫,	௩
,,	௯	,,	௨
௯	௫	௯	௨
,,	௯	,,	௩
	௭	,,	௬
	௮	,,	௫
,	௯	,,	௯
௭	௨	௭	௩

,,	௩	௫	,,	,,	௯	,,	௮
௮	௨	௮	௩	௧0	௨	௧0	௧
,,	௧0	,,	,,	,,	௩	,,	௨
,,	௧௧	,,	௧	,,	௪	,,	௩
,,	௧௬	,,	௪	,,	௬	,,	(௫-௪)
,,	௨௭	,,	௧				
,,	௨௮	,,	௫	௧௧	௪	௧௧	௬
,,	௩௧	,,	௨	,,	௭	,,	௨
,,	௩௭	,,	(௬-௭)	,,	௮	,,	௩
,,	௩௮	,,	௮	,,	௧௨	,,	௪
,,	௩௯	,,	௯	,,	,,	,,	௫
௯	௪	௯	௧	௧௨	௨	௧௨	௨
,,	௫	,,	௨	,,	௩	,,	௩
,,	௬	,,	௩	,,	௪	,,	௪
,,	௭	,,	௫	,,	௭	,,	௭
,,	௮	,,	(௬-௭)				

—0—

உ

சிவமயம்

இந்நூ லச்சிடுவதற்குப் பிரதிரூபங்க ளுதவிசெய்தவர்கள்.

---o---

மறைஞானதேசிகருரை

மா-ா-ஸ்ரீ, வித்துவான் புரசை - பொன்னம்பல முதலியார் அ சென்னை இராஜகிய சாவகலா சாலை உபாத்தியாயர்.

சிந்தாதிரிப் பேட்டை-
பு - தெய்வசிகாமணி முதலியார் அ மிலலா கலாசாலை உபாத்தியாயர்

காஞ்சி - அருணகிரி பர தேசியார் அ

,, நாகலிங்கமுதலி யார் அ-ள தியலாஜிகல் அச்சிய ந்திரசாலைத் தலை

சிவாக்கிரயோகியருரை.

கொட்டையூர்-சாமிநா ததேசிகர் அ திருவனந்தபுரம் ராஜகிய சாவகலாசா லை உபாத்தியாயர்

திருப்பாதிரிப் புலியூர்-
சிவ சிதம்பர முதலி யார் அவர்கள்

திருமயிலை-முருகேசமுத லியார் அ. பச்சயப்பமுதலியார் கலாசாலை உபா த்தியாயர்

ஸ்ரீமத்-யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் - ஆறுமுகநாவலர் சந்தான — சைவப்பிரகாச வித்யாபிவிர்த்தித் த
மசதாசிவம்பிள்ளை அ — லேவா

ஆ௬ சு
ஞானப்பிரகாச ருரை

ஷீதவான் — சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

„ — புரசை பொன்னம்பல மு — இராஜகிய கலாசாதலியார் அவர்கள் — லை உபாத்தியாயர்
சென்னை ஐபாசாமி தே — சைவசரியா தீக்ஷிதசிகா அவர்கள்

ஆ௬ ரு
சிவஞானயோகிய ருரை.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-சிவ
சிதம்பர முதலியார் அவர்கள் க
நிரம்பவழகிய ருரை

அஷ்டாவதானம் „ — புரசை-சபாபதிமுதலியார் அவர்கள்

சென்னை-ஐபாசாமி தே — சைவசரியா தீக்ஷிதாசிகா அ-ள

ஆ௬ உ
சுப்ரமண்யதேசிக ருரை.

வித்வான் — திருவட்டீசுரம்பேட்டை- பச்சயப்ப முதலி
சிங்காரமுதலியார் அ-ள யார் கலாசாலை உ
பாத்தியாயர் க

* இப் பிரதிரூபங்களை வெளியிட வுதவிபுரிந்த காருண்ய புருஷர்கள் சிவதருமோத்திரம் சிவஞானதான வியலிற் கூறியுள்ள பலன்களைப் பெற்றின்புறும்படி இப்புத்தகத்தை யன் போடு பாராட்டிப் படிப்போர் யாவரும் சிவபெருமானைச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

உ

சிவமயம்

சிவஞானபோத யந்திரசாலையில்

அச்சிட்டிருக்கும்

புத்தகங்களின் விபரம்.

—0—

	தபாற் செலவுட்பட ரூ. அ. பை
ஸம்ஸ்கிருத சிவஞானபோத சவ்வியாக்கியானம் ஆகம உதாரணங்களுடன் .	0 - ௫ - 0
திரிலோகசிவாசாரியார் சித்தாந்த சாராவளி அநந்தசிவாசாரியார் வடமொழி வியாக்கியானத்திற் கிணங்கிய தமிழ் விசேஷவுரையுடன்	௨ - ௬ - 0
காமிகாகம தமிழுரையுடன் ஆசௌசபடலம்வரை தபாற்செலவுட்பட ..	௮ - ௮ - 0
ஷை நூதன சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு	0 - ௮ - ௬
அகோரசிவாசாரியார் கிரியாக்ரம ஜ்யோதி தமிழ் மொழி-புனா - சஞ்சிகை - ௪ .	0 - ௬ - ௬
சகலாகமசார சங்கிரஹம் மூலம்	௧ - ௪ - 0
சிவஞானபோதத்திற்கு ஸம்ஸ்கிருத - ௧௨ - சூத்திர பாதீய வியாக்கியானம், பொல்லாப்பிள்ளையார் - சூர்ணிகை, மெய்கண்டதேவர் வார்த்திகம், பாண்டிப்பெருமாள் விருத்தி, சிவஞானயோகிகள் சிற்றுரை ஆக ஐந்துஞ் சேர்த்து அச்சிட்டது	௧ - ௮ - 0
சிவஞானசித்தியார் பரபக்ஷவுரை ..	௧ - ௧௨ - 0
சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்	௩ - ௮ - 0

	தபாற்செலவுட்பட ரூ அ-பை
திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவிருபஃது, உண்மை விளக்கம், திருவருட் பயன், வினாவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவிளக்கம், போற்றிப் பஃறொடை, சங்கற்பநிராகரணம், இவற்றினுரை . ..	௨ - ௧ - 0
திருமூலர் திருமந்திரம்	௧ - 0 - 0
கூர்மபுராணம்	௨ ௧௪ - 0
இலிங்கபுராணம்	௧ - ௧௫ - 0
* குருநமசிவாயர் சரித்திரம் ...	0 - 0 - ௬
விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபுரை அகவல், திரிபுரைதோத்திரம், காமாக்ஷியம்மன் அகவல், விநாயகர் அகவல், கந்தர் சஷ்டி கவசம்	0 - 0 - ௬
சௌந்தரி - யானந்தலகரி மூலம்	0 - 0 - ௬
அபிராமி யந்தாதி	0 - 0 - ௬
கந்தரநுபூதி மூலமும் - உரையும்	0 - 0 - ௬
சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி ...	0 - 0 - ௫
ஸ்ரீமத்-சிவஞானயோகியரியற்றிய வைராக்கியபாயம்	0 - ௨ - ௬
ஷை யார் கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்தரம்	0 - ௨ - ௬

* இக் குறிப்புள்ளது முதல் புத்தக மொவ்வொன்றிற்குத் தனித்தனி தபாற்செலவு அணா-௧.

இங்ஙனம்

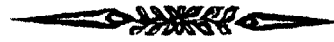
☞ கொ - ஷண்முக சுந்தர முதலியார்

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

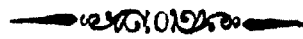
சிவமயம

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

எ—சூ, ஆனமதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாஞ் சூததிர மெனனுதலிறறோ வெனின?
மேலதறகுப புறனடை புணாததுகினறது

சூததிரம - பிணடசூததிரம, தொகைசசூததிரம, வகைசசூததிரம, குறிசசூததிரம, செயகைசசூததிரம, புறனடைச சூததிரம என அறுவகைபபடும.

இனிப புறனடையாவது- ஓததுபபுறனடை, அதிகாரபபுறனடை, சூததிரபபுறனடை, பிணடபபுறனடை, நூறபுறனடை எனப புறனடை ஐநதுவிதபபடும.

அவற்றுளிஃதியாதெனில்? சூததிரப புறனடையென வறிக அஃதாவது, முறகூறிய சூததிரததுட் சொலலிய பொருளையபபுறததானு மசசூததிரதது ளிலலாத பொருளைத தழீஇயானு நிறபது அசசூததிரததிற கூறுபாடுசெயத சததையு மசததையும பாததகாதது, அதனிற கூறுபாடு செயயாத வானமாவையும விளஙக வறிவிககைபா லெனவறிக

இது தலைசசெயயு ளெனனுதலிறறோ வெனில? சிததசித்துககளாகிய விரணடுந தமமிற செறியமாடடா வாதலால் அவவிரணடிணையு மானமாவே யுணருமெனறு சூளகமாகவுணாததுகினறது.

அனைத்துஞ்சத் தென்னிலொன்றை யறிந்திடா த
சததாலென்னின, முனைத்திடா தசத்துச்சததின முன
னிரு ளிரவிமுனபோ, னினைபபதிய கசததேயெனனி
ற சததினமுன னிலாமையானுந, தனைகெகாடொன
றுணர்தலானுந தானசத தாகுமனறே. (க)

(இ-ள) அனைதது ஞசத தெனனிலொன றையறிநதிடாது — ஆனமாககளெலலாம பிரமமெனறு சொலலில, அபபொழுது அநதப பிரமம சததசததுககளை விகறபிதத றிகைக கிடமிலலை

அசததாலெனனில — சஙகிராநதவாதி யிநதிரியஙக டாமேய றியுமெனனில, உடலபோல வழிநதுவருவது மாயையாகிய வுபாதிவசததாலே காணுமெனனில ?

முனைததிடாக சததுச சததின முனனிரு ளிரவி முனபோல — ஆதிததன சனனிதியி லநதகாரஞ சேடடியாத வாறுபோலச சிததினமுனனே யசிததாகிய பிரபஞச முணடாயக காரியபபடாது.

நினைபபதிய கசததேயெனனில் — மனததாலே யல்லோ யாதொனறு சிநதிககிறுன ஆகையாலே அசததுத தானே சிவனை யறியுமெனனில ?

சததின முன னிலாமையானும — அசததாயுள்ள பிரபஞசந தானுகவறியாது, சததினமுன னிலலா தாகையாலும,

தனைககொண டொன றுணாத லானும — அநத மாயா காரியஙகளைக கொணடுநின் றறிகையாலு மிநத வேதுககளுணடாகையால்,

தானசததாகு மனறே. — அநத மாயை தானு மசிததாகையா லதனைககொண டறிவா ஞொனமா வுணடு

எ-று.

ஓரிடங்களிற் சித்தென்றதையே சத்தெனவும், அசித்தென்றதையே யசத்தென்றும் கூறுவது தம்மிற் பேதமில்லை, ஆகலா லிழுக்கா (க)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

இதற்குச் சிவாத்துவைதவாதி சித்து அசித்தென்று இரண்டே வஸ்து இதிலே சித்து சிவன், அசித்து பிரபஞ்சம் அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து இவ்வாறு இரண்டே வஸ்து சிவனுக்கு வியதிரிக்தமாகச் சித்ரூபியாக ஆன்மாக்களுண்டென்பது * யுக்தியுக்தமுமல்ல, சுருதி விரோதமுமுண்டு பிரத்தியக்ஷமாக நாநாத்மத்துவங் காணப்படுகிறதே யென்னில்? அதுவு மத்துவத்திரயோபாதி வசத்தினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திர நாலுவிருத்தத்தினாலே சங்கையு முத்தரமுங் கூறுகின்றது

* யுக்தியுக்தம் - யுக்தியோடு கூடியது

இந்தச் சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞானபோதத்தில், சிவனைச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை யசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதிபாதித்த தென்னையோ வென்னில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்தாகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது ஆகில் அசித்தாகிய வாணவ மாயை கன்ம மசத்தேயோ வென்னில்? அவைகளும் † ஆமோக்ஷமே சத்து அதுவுஞ் சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே முகத்திருஷ்டிக்கு அசத்தே.

† ஆமோக்ஷம் - மோக்ஷபரியந்தம்.

தஜ்ஞத்வம் தேவிகாபோத்ரே — சைதந்ய ஜ்ஞாத்வா
ஜ்ஞாத்வா ஜ்ஞாத்ஸ்வ ஸம்ஸாரவத: । ஸவஹ்ருதந்த்ரம்
ஸவஜ்ஞாத்வா விமோசனம் ஜ்ஞானசிக்ஷை.

அறிந்தது சத்தெனில் - சர்வஞானமாகக் கண்ணுஞ் சச்சிதா னந்தரூபமாகிய சிவனே யென்னில்? — ஒன்றையறிந்திடா - அந்த வொன்றாகிய சிவத்தை யறியாமல் சம்சாரியாய்த் துக்கப்படுவா னேன்? — அசத்தாலெனில் - அவ்வா றறியாமனிற்ப தசத்தா கிய மாயையினாலே யென்னில்? — முன்னத்திடா தசத்துச் சத்தி ன் முன்னிருளிரவிமுன்போல - ஆதித்தன் சன்னிதியி லிருள் நில்லாததுபோல சத்தின் முன்னே அசத்து நில்லாது, — நினை ப்பதிங் கசத்தேயெனில் - † அகம் சுகி § அகம் துக்கி, என்ற இவ் வஹங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவன் சன்னி தியில் மாயா விகாரங்களே யென்னில்? — சத்தின்மு னிலாமை யாலுந் தனைச்கொண்டோன் றுணாதலாலும் தானசத் துணரா தன்றே - சத்தாகிய சிவன்முன்னே யசித்தாகிய மாயாவிகா ரங்கள் பொருந்தா தாகையாலும், மாயாகாரியங்களைக் கரண ங்களாகக்கொண்டானமா வறிகையினாலும் ஜடமாகிய மாயா காரியங்க டானுக வொன்றையு மறியாது

† அகம்சுகி - நான் சுகமுள்ளவன், § அகம்துக்கி - நான் துக்க முள்ளவன்,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

முற் சூத்திர முடிவிற் கூறிய பொருளைத்தானே வற்பு றுத்துகின்றார்.

அனைத்துஞ் சத்தென்னி லொன்றையு மறிந்திடா-சித் தசித்துக்கெல்லாஞ் சிவமென்று நீசொல்லில்? அச்சிவம் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சத் தொருபொருளையாகிலுஞ் சிருட்டிக்கத் திதிக்கச் சங்கரிக்கத் திரோபவிக்க அனுக்கிரகிக்க வேணுமென் றறியாது.

தன்னைத்தவிர வேறொன்றில்லாமையால் தன்னைத்தானே சிருட்டிக்கும் திதிக்கும் என்பது முதல் மாறுபடும் வார்த்தை வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனாபோகமுஞ் சிவாத்துவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செப்பவேணும் பிரம வியதிரித்தஞ் சர்வ மித்தையென்று சொல்லுகலால் அவ்வேதத்தையு மித்தையாமே! அப்போது மித்தையென்று நீ சொல்லியது மித்தையாமே! அப்போது சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமுஞ் சிவனு மொன்றாதலால் அவ்வேதனை சிவனுக்கு,—

அசத்தாலென்னில்-அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னில்,—இரவி முன்னிருள்போற் சத்தின் முன் னசத்து முனைத்திடா -சிவத்தின் முன் அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர் பிரயோசனம் பிறர் போக்கியம் பிறர் போசகம் ஸ்வதிருசயம் இவைமுதலியவாய்த் தோற்றினும் ஸ்வப்பிரயோசனமா யப்படித் தோற்றாது சிவனுக்குச் சொரூப மாத்திரமாய்த் தோற்றுமென்பது கருத்து —இங்கசத்தே-அசிற்பிரபஞ்சத்திற் சில வந்தக்கரண முதலியவே சற்சனவிதானத்திலே,—நினைப்பதென்னில் - பிறப் பொருளை யறிந் தேறக்கருகமாகு முட்ட சுகதுக்க மோகங்களை யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசத்து - அந்தக்கரண் முதலியன,—சத்தின்மு னிலாமையானும் - சிவத்தின்முன் னிற்றதானும் அது கோடு முதலானதற்குப்போ லோரறிவிலாமையானும்,— தன்னைக்கொண்டொன் றுணாதலானும் - விளக்கை

ளக்காக்கக் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தன்னைக் காட் க்கக் கூட்டிச் சிற்சிவசத்தக் கனலியமாய ஒருசத்தத்தானம துப் போக்கியப் பொருளைப் புசித்தலானும்,— தானசத்து ராதன்றே - புசியாது தானே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

நாலாஞ் சூத்திர முதலிய மூன்றனும் பொருளியல்பு கூறி யாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுசெய்தி முறைமை யனப்படுஞ் சாதனங்களியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறு ன்றொடங்கினார்

அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதுவென்பது பாரிசே ளவையினலவைத் துணர்த்துதற் கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்

மேலைச் சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்துஞ் சத்துக் ரப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினவியினர்க்கு, சத்தா சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறிவதெனச் சிவா த்விகசைவா விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாக ல் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேச ப்பப் பகுத்து ஒன்றை யறியுமாறில்லை அற்றேல், சிவம் வி பகவறிவாயினும் உயிரின்பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவி ணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனி இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதி ரசத்து முனைத்து நில மையின் அசத்திடமாய் நின்று அங்ஙன மறியுமென்பதூஉங் கூ டா இனிவிகாரமின்றி நிற்கு மான்மசந்நிதியில் அசத்தாகிய வியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெ : சிவசங்கிராந்த வாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து

நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாயுணர்கின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது.

படவே, முதனூ லேழாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க.

அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

அறியதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது அஃதசத்தாதலென்பதனோடு கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது.

முன்னைத் திட்டாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோரால் சுட்டியறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுஞ் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை யீண்டே வினாவிடைகளாற் றெருத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்றுசெய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட்டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

எல்லாத்தையு மறிகிறது சிவமென்று சொல்லுகைச் செய்தே இப்படியோ ஞானமாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

முன சூததிரத்திலே கூறுசெயதவதனை விளங்கச் சொல்லியது

அனைத்துஞ சததெனனின் ஒன்றை யறிந்திடாது - எல்லாதனதையு மறிகிறது சிவம் ஆனமாவெனப தோனறில்லை எனறு நீ சொலலில்? பிரபஞச விஷயததைச சிவனறியவேண்டுவதில்லை கருவிகளானது சிவனையறியாநிற்க அவனமுன னிலைநிலலாதெனறதென நமபு எனற சஙகிராநதவாதியை நோககியருளிசசெய்கிறா —அசததாலெனனில - அசததானது சடமாய நிலைநிலலாதபடியாலே அறியாது அதெனபோல வெனனில்?—முனனததிடாவசதது சததின முனனிருளிரவிமுனபோல் - சததாகிய சிவனுடைய சனனதியில சததாகிய பிரபஞசந தோனறுதது, ஆதிததன சனனதியில் அநதகாரந தோனறுதாறபோல அபபடி யனறுகாணும,—நினைபபறிவ கசததேயெனனில - மாயாகருவிகள தானே காணும எலலாததையு மறிகிறது எனறு நீ சொலலில்?—சததினமுன னிலாமையானும - நீ சொல்லுகிற மாயாகருவிகள சிவனுடைய சனனதியிலே நிலலாததாகையாலும,—தனைககொடோன றுணாதலானும - அவையிறைக கருவியாககொணடு ஒரானமாநினறறிகையாலும,—தானசத துணராதனறே - அநத மாயாகருவிகள சடமாகையாலே தானாக வொனறையு மறியமாட்டாது அறிகிறது,வேறே யொரு முதல்.

அனைததுஞ சததெனற பரிணாமவாதியை மறுத்தற்குப பிரமாணம சஙகறப நிராகரணம "தனபோலநினறுருத தலைவருமிலலால- மினபோலநிலலையை வேணடலுமபழுதே" எனறும். அசததாலெனற சஙகிராநதவாதியை மறுததறகுப பிரமாணம சஙகற்பநிராகரணம்"அவைமுற்றுணப் படைககுக-திருவருளமருவ வுரியனவெனனின - லருளுருமாயா விருளினதால்

கொல - சத்தப்பரிச ரூபரசகந்த - பெத்தத்திறத்தினருளியப்பூ
கவனதியு - நிறைந்ததுரியாய நின்றானென்று - மறங்கைதயபுலனு
யவாராயென்றும் - கரணமெல்லாங் கடந்தானென்று - மந
னோன்மனைந்தினப்பூரத்தென்று - முன்னருட்டலைவாபனி
னெனவு - மினையையெபாழிய வறிதுவதெவ்வா - றெனறிந்தக
விக்கொன்றிபவிசபங் - கூறுந்தகுமருட் பேறினையன்றே' என
னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா
காதென்னும் அங்ஙப் பிரபஞ்சஞ் சடமாயிருக்கையாற் சிவனை
யறியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

அனைத்துஞ் சத்தெனனின் - மேற்சூத்திரத்து வரைசெய்
துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும்பொருள் யாதென
வினவிறாற்கு சத்தாகிய சிவமேயசத்தாகிய பாசமனைத்தி
னையுமறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பில, — ஒன்றைப
நிந்திடாது - சத்தாகிய சிவம் வியாபக வறிவாதலான் எவற்றி
னையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய் ஒன்றைப்
பகுத்தறியு மாறில்லை. — அசத்தாலெனின் - அஃதேற் சிவம்
வியாபக வறிவாயினுமுயிரின் பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் க
ருவிகரணங்க ளிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெ
னின்? — இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தின்முன் னசத்துமுனை
த்திடாது - இரவி முன்னிருள் போலச் சத்தின்முன் அசத்துமு
னைத்து நில்லாமையின் சத்திடமாய நின்று அங்ஙன மறியு
மென்பதுங் கூடாது — இங்கசத்தே நினைப்பதெனனில் - இனி
விகாரமின்றி நிற்கு மானமசக்தியி லசத்தாகிய கருவியே சத

தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கி ராந்தவாதிகள் விளம்பியில, — சத்திமுன் னில்லாமையானுஞ் - சத்தெத்திற முன்னத்து நில்லாதென மேற் கூறினமையானும், — தன்னைக்கொண்டொன் றுணர்தலானும் - பிறிதொன் றுணர்வதற்குத் தானொருகருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலானும், — தான் சத் துணராதன்றே அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே பாரிசேட அளவையா லிவ் விரண்டினும் வேறாய் வுணர்கின்ற பசுப்பொருளே யவ் விரண்டினையும் பகுத்தறியு மென்பது பெறப்பட்டது.

படவே முதனூல் ஏழாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாய வாறுகாண்க.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள் முன்னை யிருகூற்றினும் விரிக்கக் கடவனாய விசேடமின்மையி னவற்றை யீண்டே வினா விடைகளாற் சுருக்கத் துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங்கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித் துணர்த்துகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிவ்வாறு முற்கூறிய சித் தசித்துக்களைப் பிரித்
தறியுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்

சத்தசத் தறிவதான்மாத் தான்சத்து மசத்துமன்
றாய், நித்தனுஞ் சதசத்தாய் நின்றிரண்டினையுமா
யும், மொத்துட னறிந்தது நில்லா னுணியாது நின்றிடா
து, வைத்திடு தோற்றமாற்ற மலரினில் வருதல்
போலும் (உ)

(இ-ள்) சததச தகறிவதா ணயா	சததிதுவெனறும அசததிதுவெனறும விவேகிததறிவ தானமா
தானசததும சததுமனறு	அநதவானமாததான முறகூறிய சததும லல அசததுமலல
நிததருபச சசததாகிநினறி றிடுமிரணடின பாலும	அநத வானமாததா னிததருபச சததா கிய சிவததையும அசததாகிய பிரபஞசத தையும பொருநதிநின றதுவததுவாக விர ணடினையு மறிவன
ஒததுடனுநித து நிலலான	அருவுங் கருவு முருவுக குருவுமதவதுவா கக கூடியிருநதானே யாகிலும பிரபஞசத தைபபோல விதுவெனனத தோனறி நில லான சிவனைபபோல விதுவெனனத தோ னறுமறு நில்லான
உதியாது நின றிடாது	உதயமு மதறுககிலலை யஸதமானமு மி ல்லை இவவிரணடு மிலலாமற றனக கான மலாபததையே பாரதது நிறபன ஆருலங க வானமா நிறகு நிலையாதெனில?
வைததிடுந தோறற நாறற மலரினி லவருதல போலும	மலருடனகூடி மணந தோனறிநிறபோ லத தேகததுடனகூடி யானமாத தோன றும எ-று

பூ உடல, மணம ஆனமா என வுவமிக இவனுங கூடினது தானுரு நிறறலா லெனவறிக (உ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆகையால் சததாகிய சிவததையு மசததாகிய பிரபஞசத தையும் அறிவ தானமாவெனறு மேற் கூறுதல.

சத்தசத்தறிவத்தான்மா - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிகிற தான்மா,—தான்சத்து மசத்து மன்று - சிவப்பிரேரணையன்றியிற் றானேயொன்றையு மறியாததாகையால் ஸ்வதந்தர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞானக்கிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல்,—நித்தியச் சத்தாகி நின்றிடு மிரண்டின்பாலும் - ஆன்மா நித்தியனுமாய்ப் பராசத்தி பந்தபொழுது சிவனைப்போலே * யவிவாரித சிற்சத்திப் பிரகாச சுவரூபனாகவும் அல்லாத ஆணவகேவலத்திலே ஞானம் பிரகாசியா திருக்கையால் ஜடம்போலு மிவ்வாறு சிதசித் தவஸ்தைகளை யடைவதாய் நிற்கும் ஆகின் மாயாகாரிய மாகிய வியக்த சரீரத்துடனே ஆன்மா பிறப்ப துண்டாகையா லிறப்பது முண்டு நித்தியனென்று சொன்ன தெவ்வா றெனின்?—ஒத்துடனுதித்து நில்லா துதியாது நின்றிடாது வைத்திடுங் கோறாநாறா மலரினில் வருதல்போலும் - வியக்தசரீரமாயையிலே தோன்றுகிறபொழுது ஆன்மாவு மாயையிலே நின்றுகூட வுற்பத்தியான தல்ல பிரளயத்திலே மாயாமலத்தில மத்தியவர்த்தியாகநின்று வியக்தசரீரோற்பத்தி யுடனே ஆன்மாவின் ஞானேச்சாக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்கையால் புஷ்பங்களுக்கு விருக்ஷாதிகளிலே, யுற்பத்தியுண்டு, கந்தம் ×வஸ்துவந்தரமாகியிருக்கவும் புஷ்போற்பத்தியே கந்தோற்பத்தியாகச் சொல்லுவது போல, ஆன்மாவுக்கு வியக்தசரீரோற்பத்தியுடனே யுற்பத்தியென் றுபசாரமாகச் சொல்லுவதல்லால் நாசவஸ்து அல்ல, ஆன்மா நித்தியமே

* அவிவாரிதம் - தகைக்கப்படாதது × வஸ்துவந்தரம்-வேறு வஸ்து.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சத் தசத்துக்களைத் தறியிர யோசனமாய விரும்பி யறிவ து சத்சத்தென்று சாற்றுகின்றார்

சத் தசத் தறிவதானமா-மோக்ஷ போகக்குறிச் சுவப் பி ரயோசன காரணமாக முறைமையின் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வா ஞ்சித்தறிவ தயிர,—தான - அந்த வானமா,— சத்துமசத்து மன்று-சிவமும அசித்துப் பிரபஞ்சமுமல்ல,—நித்தமாய- நித்தி யப் பொருளாய,—சத் தசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின பாலும்- சாவஞ்ஞத்துவ சாவகாத்திருத்துவ ரூப சிவத்துவத்தையும், அ சாவஞ்ஞத்துவ அசாவ காத்திருத்துவ ரூப பசுத்துவத்தையமு டையதாகி, அந்தச் சிவத்துவ பசுத்துவ வியாத்தைச் செயதகை யிருக்குமவைகளிலே இயற்கை செயற்கை தனமியாயிருக்கும்— ஒத்துடனுதித்து நில்லாது-இருளொ டொளிபோற பசுத்துவத் தோடு சிவத்துவம ஒத்து ஒருகாலத் துதயமாகாது அப்போது அப்பொருளாகாசப் பூவாம அப்படிச் சொல்லவேண்டா,— உதியாது நின்றிடாது - பசுத்துவஞ் சிவசத்தியின்ன தீக்ஷா ஙகியங்களால் மறையச் சிவசத்துவம பரந்துவிரியும அப்போ தாணமாவினமுன காணுஞ் சிவத்துவம காணப்படுமாகிற சற் காரிய வாதத்தைத் தாக்கித்தள்ளி யசத்காரியவாத மாவிப்ப விக்கும அப்படிச் சொல்லவேண்டா,—வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல்போலும் - அரும்பிற் சூக்குமித்திருந் து பூவினமணம் ஆவிர்ப்பவித்தற்சொக்கும

மலம் நீங்கு முன மலமடங்கி யிருக்குஞ் சிவத்துவத்தின் துதயம "சீவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது" என்று திருமந் திரத்திருப்பது முணாக.

அப்படியாகிற் சிவத்துவங் காரணாகார சத்திரூப பிராக பாவமாயிருந்து காரியாகார வியத்திரூப சத்தியோ சாதமா யத் திரிந்து பரிணமித்தலால், அதில் விகாரித்துவம் அநித்தியத்துவம் ஜடத்துவம் முறைமையில் வந்துவிடும் அடப்படி நீ சொல்லிய தூஷணமிங்கிசையாது, ஆன்மாவிற் சிவத்துவம் அபரோக்ஷபிரவாகத்தி ரூபவனபிவியக்தி யென்னுஞ் சத்திரூப மாயிருந் திப்போ பரவிருத்திரூப வியத்திரூபமான தன்று

பின்னெப்படி யாவது அப்படி யப்போ திப்போ தெப்போ தும் வியத்திரூபமாயே யிருக்கும் அப்போ தில்லையெனும் பொருட் பிராகபாவப் பெயர் கூக்கும் பாவரூபசத்தி பூகமாயும், இப்போ துள்ளதெனும் பொருள் தவிநாபாவப் பெயர் பெறுந் தூலபாவரூப வியத்தி பூகமாயுமிருந்து வந்ததென்பதும் லோ பாதி வருவித்தது அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது "அருசி சிவரூபமாகியவானமாத், கருசிமலத்தாற்றடைப் பட்டின்றது, கருசிமலமுந்தடைபற்றபோதே, யருசிசிவரூ பமாகியவாறே" என்றும்,

ஆகலால் மலம் ஆவிர்தகி நிவிர்தகிசொற் சொல்லும் மறைத்தல் திருப்புகலென்னு மீரேக சுவபாவசத்தி மத்தாதலா ல்,மலசத்தியின்து ஆவிர்தகி ரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்துச் செ யயு முத்தி யாருதியாற் பகுபபறறுப பிரித்தற் கரிதாகிய அந்த ரங்க நிவிர்தகிரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணமத்தால் மலமூத்தி பணணிப்பின் செய்வராத்கமபூச சிவா புபாதியைப் போக்கிப் படிகவெண்மை துலக்க விளக்கத்தை யிருந்தபடி யிருத்துவது போலத் தீக்ஷா கனமத்துச் செய்யும் விடித்தியாகுதையால், ம லத்திஞல மகாமாயையில வைகத மாமாயாகாரிய மலவாசு ஞமுத்திபை, மமாய லீனமாய வாசனையிருப்பதாய் முறைமை யிறபணணிச் சத்திசாமார்த்தியப் பெயர்பெறும் சிவத்துவத்

நின்று சாவார்த்தக கிரியா விருத்த சாவாத்த ஞானவிர்த்தியிராது இயற்கை யபிவிர்த்தியை யிருந்தபடி யிருந்ததுவே, இப்போது புதிதாய்ச் சிவத்துவாதி வியத்தியைப் பண்ணுவதென்பது

ஆகையால் காரணியமெல்லாம் மலவாசனையவதி மாத்திரத்தில மாறுதலால் நிரிவிகற்ப இயற்கையால் விகாரித்துவிட டிருந்தபடி யிருந்தது சிவத்துவாபி வியத்தியுளெங்கே நீ சொல்லும் அநித்தியத்துவம் வந்தெப்படும் இல்லைதானே! ஆகையால் சாவாத்தக கிரியாவிருத்த சாவாத்தக ஞானம் இருந்தபடியிருந்ததலால் அந்த சாவாத்தக கிரியா விருத்த சாவாத்த ஞானுபாவமெனும் அஞ்ஞானம் மலத்திடத்த இயற்கை ஞானத்தியந்தா பாவரூப மோகவஸ்துவாயிருந்து ஆன்மாவின் ஞானம் பிராகபாவம்போலாபாசித்தலால் ஆன்மாவில் ஞானபிராகபாவஞ் செயற்கையாதலால் உபசரித்தென்றாகித்தலால் ஞானம் வியத்திரத்தா யிருந்தபடி யிருந்ததலால் அந்த ஞானுபாவம் இயற்கையாயில்லை யென்று அஞ்ஞானம் ஆன்மாவில் வஸ்துவன்று மலத்தில் டுபவஸ்து ஆன்மாவிற் பொய்யே! அப்பொய்யைப்போக்க வேறுசாதனம் வேண்டுவதில்லை அப்பொய்யை மெய்யென்று பண்ணு மலசத்தி முத்தி மலசத்தி வாசனு முத்திபண்ணி யிருந்தபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி காரணிகமுத்திவியத்தி சாதனமே சாதனம் அந்த வியத்தியே அஞ்ஞானநிவர்த்தி, வேறொன்றில்லை மணிமந்திர மருந்து பொருந்தும் விரும்பு மொருசத்தியால் ரோக சத்தி முத்திபண்ணு தன்று மாரண விருத்தியினது நிவர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ணப்படுவது போலத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவமந்திர சத்தியால் மலசத்தி முத்தியுக்த தனசாவிர்த்தி நிவர்த்தியினது நிவர்த்தி ரூப ஸ்வரூபசத்துவ பரிணாமத்தாற் பண்ணப்படுமாத

லால், ஆவிர்த்தி நிவிர்த்தி சுவ விர்த்தியோடு நித்தியமல தன்மித்தன்மை சத்திக்கு அநித்தியத்துவமே யில்லை.

ஆன்மாக்களுக்கு மல மேகமாகவும் மல சத்திக ளவரவர்க்கு வேறுவே றாதலால் அசேதன மநேகமாகலால் மல சத்திகள் அநித்தியங்களா மென்னில்? அநித்தியங்களன்று, நித்தியமல தன்மி தன்மங்களாதலால்.

அப்படியாயிற் றன்ம தன்மிகளுக்கு வியாபக பேதமாதலாற் றன்மிக்கு மநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வரும் ஆதலால், அசேதன மநேகம் அநித்திய மென்றது தன்மியைக் குறித்துச் சொல்லியது, தன்மத்தைக் குறித்துச் சொல்லியதன்று.

அப்படியாகில் நமது பார்வையாற் பின்ன சாதியாதலால் ஏகம் ஏகமாயிருந்தாலும் பரனது பார்வையாற் சத்திசமூகமாத்திரமாய அசேதனமாய் அநேகமாயிருக்கும் மாயை மகாமாயைகள் அநித்தியங்களாய விடம் மாயா சத்திகள் மல சத்திபோல் ஸ்வரூப சத்துவமின்றித் திரிந்து பரிணமித்தலால் மாயை மாமாயைக ளநித்தியமாமே? அநித்தியங்களன்று பாலதயிரானது போற் சத்திகள் முற்றும் பரிணமியாமற் கிருதகாடின்னியம் போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலால், அப்போது ஏகதேசத்தி னாசமாகட்டும், அதுவுமில்லை ஏகதேசத்திற் பரிணமித்த சத்திகள் வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால் வியத்திரூப காரியங்களும் முன்சத்திரூபமா யிருத்தலாற் காரண காரிய மிரண்டு நித்தியமே.

அப்போது மலசத்திகள் அநித்தியங்கள் மாயா சத்திகளேகதேசத்தில் நித்தியங்க ளென்பதென்னை? ஸ்வரூப சத்துவ ஸ்வரூபத்திரிவு பரிணாம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்ன மாத்திரம் பரமார்த்தத்தா லெல்லாம் நித்தியங்களே! 'வைத்திக தோற்றக் காற்ற மலரினில் வருதல் போலும்' என்பதனாற் சிவ

னோடு கூடிச் சிவனையும் பாசத்தோடு கூடிப் பசுவாயும் இருப்பனென்ப திசையாதென்பதறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தாமுணருரிமையில்லாத வவ்விரண்டினையு மறிவது ஆன்மாவேயாம் அதுதா னவ்விரண்டற்கும் வேறாய இரண்டன்பாலும் மலரின்க ணாற்றம்போல அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாய தோருரிமை யுடைத்தாகலா னென்பதாம்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயு மதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்ற விதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய வான்மாத் தன்னை அறியுமோ வறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு, அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தா னறியப்படுவதா மெனத் தன்னையறியுமாறு கூறியதூஉ மாயிற்று.

அற்றேல், சிவன் சீவ னிரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனொன்றி முனைத்து நிற்றலாற்றுந் வசத்துச் சீவனுலறியப் படுவதாய அதனொன்றி முனைத்து நிற்ற லாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த விரண்டும் ஒன்றையொன் றறியாது ஆனால் பின்னை யறிகிற முதலெது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சத்தசத் தறிவதான்மா - அகத்துச் சிவத்தோடுகூடிச் சிவத்தையும் இந்தப் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சத்தையும் அ

றியாது ஆன்மா அவையிரண்டு மானமாறேதென்னில்?—தான் சத்துமசத்துமன்று - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில் அகத்தக் காணப்படாத சிவமுமல்ல இகந்து காணப்பட்ட பிரபஞ்சமுமல்ல இரண்டுமாயவென்று சொல்லவில்? ஆன்மா வென்பதொரு முதலில்லையாகவே வரும் என்று சொல்லவில்?—விகற்பசத்தத்தாகி நின்றிரண்டென்பாலும் - தனக்கொரு அறிவில்லாதவனுமாய்ச் சிவத்துடனே கூடினபொழுது சிவமுமாய்ப் பிரபஞ்சத்துடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய் இரண்டின் பகுதியிலும் நிற்பன் ஆனாலிந்த முதல் காணப்பட்டு நிற்குமோ காணப்படாது நிற்குமோவென்னில்?—ஒத்துடனுதித்துநில்லாது கியாதுநின்றிடாது - சிவத்தோடுகூடிச் சிவமெனவும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும் பிரபஞ்சம்போல இதுவென்னத் தோன்றியதில்லாது, அந்தச் சிவம்போலத் தோன்றுமதும் நில்லாது ஆனாலித்தோன்றி நின்றமுறைமை யெங்ஙனேயென்னில்?—வைத்துக்கடுந்தோற்றநாற்றம் மலரினில் வருதல்போலும் - இவ்வுடம்போடுகூடித் தோன்றுமுறைமை சொல்லுமிடத்து பூவோடுகூடித் தோன்றுகிற மணம்போலும்

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "கடவுளுமுடலின்கண் படலஞ்ச - விடாதலமுறுக விராத்துதலேறுக - வேறுவகையேனுஞ் செய்கையின்றாகலும் - பலகலையுலகி னில்வுதலானும் - மெய்ம்மணிருப்பொருளு மிரவியுமொழிபக - கண்ணினொன்று காணல்கையினாலும் - பாசப்பகுதியு மீசனுமொழியப - பசுவுமுண்டென நிசையவேண்டினரே" என்றும், சிவஞானபோதம் ௭-சூ, ௩-வெ, "அருவுருவந் தானறித லாயிழையா யான்மா, வருவுருவ மன்றுரு முண்மை—யருவுருவாயத், தோன்றியுட னில்லாது தோன்றுது நில்லாது, தோன்றல் மலர்மணம்போற் றொருக்கு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சத்தையு மசத்தையு மறிகிற ஞானமா வென்றும இதனுடைய வுண்மை சத்துமல்ல யசத்து மல்லவென்றும அழியாதவனுமாய சத்தோடு கூடினபோது சத்தும அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்துமாய நிற்கையாலசத்சத் தென்றும திரிசியமாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும தோன்றுமல நில்லாதென்றும, இது தோன்றுகிற முறைமை மலரின்மண மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது

—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—௧—

சத்தசத்தறிவகாணமா-தமமு ளுரிமையிலாத சத்து அசத்தென்கின்ற வவ்விரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம,—தான சத்து மசத்துமன்று - அதுதான சத்தசத்தென்கின்ற அவ்விரண்டிற்கும வேறாய,—இரண்டினபாலு மொத்துடனுதித்துநில்லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும விளங்கித்தோன்றியவற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்று,—உதியாது நின்றிடாது-விளங்காத சூனியமாய நிற்பதுமன்றாய,—வைத்திடுந் தோற்ற மலரின்வாற்றம வருகவபோலும-நிற்குமுறைமை மலரினகணுற்ற மவ்விருவகையுமன்றி யதனகணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—சத்தசத்தாகி நித்தலுய்ந்நின்றிடும-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்தத னவ்வண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான அஃது வைபோலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி யவ்விரண்டனையு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவின்றி நிற்கும எனபதாம.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

சத்தாகிய சிவன்றன் சந்நிதியி லசத்தாகிய பிரபஞ்சஞ்
சேவியாதென்று ஆன்மாவின் கண்ணே சேர்க்கு
முறைமை தொகுத்து முடித்து, மேற் சிவனுக்
குச் சுதந்தரமுமான்மாவுக் கசுதந்தரமு மநாதி
யென் றுணர்த்துகின்றார்.

சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்
ஞான, மொத்துறுங் குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரின்க
ண்ணே, சத்துள போதே வேறாஞ் சதசத்து மசத்து
மெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்
போலும். (௯)

(இ-ள்) சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ் ஞான மொத்துறு — சுத்தனுமாய் ஞானசொரூபனுமாயப் பரஞ்சோதியுமாகிய சிவன்றன் சந்நிதியில் அசத்து மஞ்ஞானமுங் கூடி நில்லாது,

குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே — ஆன்மாவினிடத்தி லிந்தக் குற்ற மெல்லாம் பொருந்தா நிற்கும் சுத்த ஞானத்துக்கும், சித்தஞானத்துக்குங் காரணம் யாதெனில்? படிகமுந் தாமிரத்துக்குங் காரண மில்லாதவாறுபோலச் சிவனுக்கு மானமாவுக்கு மநாதியென வறிக.

சத்துள போதே வேறாஞ் சதசத்து மசத்து — சத்தான சிவ னநாதியான போதே யவனுக்கு வேறாகிய சதசத்தாகிய வான்மாவு மசத்தாகிய பாசமு மாக விம்மூன்று பொரு

மெலலாம வைத ஞ மநாதிபெனறே வேதாகமஙகள சொல
திமெநாதியாக லும அஃதெனபோல வெனனில?
வாரிநீரலவண அநதச சிவன கடலைபபோலவு மானமா
மபோலும நீரைபபோலவும பாச முபபைப போலவு
மென றுவமிததது எ-று

சண டுவமை தொசகதெனவறிக

இபபடி யுவமிததக கெககாரணததா லெனில? கடலு நீரு முபபுஞ சகசமாயிருகக உபபானது நீரைபபொருநதி நிறப தொழிநது கடலைப பொருநசாத வாறுபோலப பாசமும பசு வைபபொருநதும தொழிநது பதியைப பொருநதா தாதலா லெனவறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு·

மேலசகது மஞஞான மாயிருககிறது அநாதிநினமல நிததியஞானப பிரகாச ஸயரூபஙகளைப பொருநகா தாகை யால பாரிசேஷததால, ஆனமாககளைப பொருநதுமெனபதுகூ றுதல

சுததமெயஞஞானமேனிச சோதிபால சககஞஞானமொ ததுரு-நிரமல நிததஞானியாகிய சிவனிடததேஸவரூபி அநிதய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசஙகள பொருநதாது,—குற்றமெல லா முறறிடு முயிரினகணணே-ஆணவ மாயை கனமமெனனு மல ஙகளெலலாம ஆனமாவினிடததிலே பொருநதிடும,— சததுள போதேவேறுஞ சததது மசததுமெல்லாம - சராசிற்சொரூப மாகிய சிவனைபபோலே அநாதியே சிவனுககுவேறாக ஜடமாகிய ஆணவ கேவலததில ஜடமபோலும பலசததியோக சுததாவத தையிலே சிததுருபமாகவும நிறபதுண டாகையால் சிததசித தெனனும விவகாரததையுடைய வானமாககளும அசததாகிய

ஆணவமாயை கன்மங்களு முள்ளது சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்குவேறாக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்குமென்பதற் கவகாசமில்லை இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்குமெனனில் சிவன் விபுவென்பது கூடாதென்னுஞ் சங்கைக்குமேலதிட்டாந்த புரஸ்ஸரமாக உத்தரங் கூறுகின்றது,—வைத்திடுமாதியாக வாரிநீர் லவணம்போல - ஆழம் நீளமசலமாகிய சமுத்திரசல வாகாச பரமாகிய ஆகாசமும் அந்த சலமும் ஜலத்தைக் கலந்து நிற்கும்பபும் போல பதியும் பசுவும் பாசமு மநாதியே இப்படி நிற்கும் அவகாசப் பிரசமாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற் கலந்துநிற்ற வியாபில்லாததுபோலச் சிவன் விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்திலே பசுபாசங்களினிற்றும் அந்தப்பசுபாச நாமங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாதென்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுக்கே சிவனுக் கில்லையென்று செப்புகின்றார்

சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் - சுத்தச் சித்துரூபசிவனுக்கா,— அசுத்த அஞ்ஞான மொத்ததுறு - அசுத்தமல மாறோபிக்கும் ஞானாபாவ மூர்ச்சா மோகம் பொருந்தா —உயிரினுக்கன்னே - பசுக்களிடத்தில்,— குற்றமெல்லா முற்றிடும் - மூர்ச்சா மோகம் பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம் பொருந்திடும் —சத்துளபோதே வேறும்- சிவசங்கற்ப சாந்நித்திய முண்டாக நீங்கும் —சத்சத்து மசத்து மெல்லாம் - பசுவாக்கம் பதிவர்க்க மிரண்டுறும்,—வாரி-நீருக்கிடங் கொடுக்குமாகாயம்,—நீர்-அவ்விடத்தி லிறையும் ஜலம்,—லவணம்போ

ல-ஆகாயத்திற் றேயாது சலத்திற்றேயுமப்பு இவைகள் போ
ல,—அநாதியாக வைத்திடும்-நித்தியமாய் நிச்சயிக்கப்படும்

வாரிக்கொப்பு பதி, நீருக்கொப்பு பசு, லவணத்துக்கொ
ப்பு பாசம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுமுயிரிரண்டும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுத்தன்மையா னொக்குமாயினும், அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்கும சித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நிற்றலாற்றுது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனொடு மொன்றித்து நிற்றலாற்றுமென்பது கடலுநீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றுது கடனீரின் மருவிநிற்கு முப்புப்போலுமாகலான் ஆணடைக்கு வேறு காரணமில்லை யென்பதாம்.

இலவணமென்பதன் னகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

'சுத்தமெய் ஞானமேனிச் சோதிபால் சத்ததஞ்ஞான மொத்துரு,' என்று விதந்தனே முனைவ னிருகூற்றையு மொருவாற்றானே வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று.

தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானும் உவமையானும் பெறுதும்.

அற்றேல், சிவமதிசூக்குமசித்தென்பதும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுது மென்பாரை நோக்கி யெழுந்த வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி மரமும் மணமும்போலச் சரீரத்திலே தோன்றி நின்ற நிற்கிறதுகாண் எல்லோ அந்தச் சகமென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கிச் சரீரசம்பந்தம் பசுமுதலுக் கொழிந்து பதிமுதலுக் கில்லை யென்று அருளிச்செய்கிறார்

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் அசத்தஞ்ஞான மொட்டுறா - நின்மலமாயிட்டுக் குற்றமற்ற மெய்ஞ்ஞானமே திருமேனியாயுள்ள சிவசொரூபத்திலே அசத்தாகிய பாசஞ் சடமாகையாலே சென்று பொருந்தமாட்டாது — குற்றமெல்லா முற்றி முயிரின் கண்ணே - இந்த அஞ்ஞானங்களாகிய பாசம் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திநிற்கும் இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்த வகாரத்திலே கூடினது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் — சத்துளபோதே வேறுஞ் சத்துச் சத்துமெல்லாம் வைத்திமெருதியாக வாரிநீருவணம்போல - பதிமுதலுள்ளவன்றே அந்தப் பதிக்கு வேறாயிருக்கும் ஆன்மாவும் பாசமுமுண்டாகையாலே இவை மூன்று முதலும் அநாதியென்றே வேதாகமங்கள் சொல்லும் அதென்போல வென்னில்? ஆழம் கலமுண்டாகிய கடலும் அதிற் றண்ணீரு மதி லுப்பும்போல

இதற்குப் பிரமாணம் பரிணாமவாதி மறுப்பு சங்கற்பநிரா கரணம், 'பிறாக்கெளிற பிறரும் பிறாக்காம் பொருளும் - பொருட்கமை கருவியு மதற்குபாதானமும் - செய்கையுமொன்றே ரைவகைத்தாலெனு மாருசசைவாகூறுறொன்றல-நின்சித்தாந்த மவசித்தாந்தமென" என்றும், சிவஞானபோதம், எ-சூ, நு-வெ, மெய்ஞ்ஞானத் தனிவிளையா தசத்தாத, லஞ்ஞான மூளை மன்னதல்காண—மெய்ஞ்ஞானந், தானே யுளவென்றே தத்துகடல்

ருப்புப்போல், தானே யுளமுளவாய்த் தான்" என்னுமதனுங் க ண்டுகொள்க.

இக்கூற சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயி ருக்கிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவனிடத்தில் அஞ் ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாதென்றும், அநாதியே யா ன்மாவினிடத்திலே பாசங்கள் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சிவ னுள்ளவன்றே ஆன்மாக்களும் பாசங்களும் ஏக மூன்று முத லு மநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிற் றண்ணீரும் உப்புமபோலும் என்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சுத்த மெஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தக்ஞ்ஞான மொ த்தரு — அநாதியாகிய முப்பொருளுட சிவமுயிர்ரண்டு நித்த வியாபக சித்தாகற பொதுமையா லொக்குமாயினும், அவற்று — சிவ மதிசூக்குமசித்தாதலி னுயிருடசத்து நிற்றலாற்றுக் —உ யிரின் கண்ணே குற்றமெல்லா முற்றிமை — உயிர் தூலசித்தா தலி னதனெதிர் முன்னேத்து நிற்றலாற்றும்,— சகதள்போக வேறுஞ்சந்சந்து மசத்துமெல்லா மாநாதியாக வைத்திடு ம்-சத்தாகிய அசிவமென றுள்ளதன்றே வேறாகிய சந்சத்தா கிய வுயிர்களு முளவாக அவ்வுயிர்களி யசத்தாகிய பாசங் க ளநாதியாகப் பற்றி நிற்றல்,—வாரிநீ லவணமபோலும்-சட லுநீருந் தூயனவே யாகவும் கடலின் மருவலாற்றுக் கடனீரி னைமருவிநிற்கு முப்புப்போலு மாகலா னுண்மைக்கு வேறுகா ரண மில்லை

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதலா லான்மா சுதந்தர னல்ல னென்றதூஉங் கர்த்தாவே
சுதந்திர னென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானு
முறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவ ருயிருக்கீச,
னெறிநித்த முத்தசுத்த சித்தென நிற்பனென்றும், பி
றிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினா
லே. (௪)

(இ-ள்) அறிவிக்க வறிதலா னு மழிவின்றி நிற்றலானு முறிபெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவருயிருக்கு — ஆன்மாவுக்குக் கூறுவம் யாதெனில் ஒருத்தரறிவிக்கத் தானறிவிக்கத் தானபின் பதனையறிகையாலும், அஃதெக்காரணத்தாலெனில் சச்சத்தெனும் பெயருண்டாகையால் அறிவித்த போது அறிகையா லறிவாயிற்று அல்லாத போதறியாதிருத்தலா லறியாமையாயிற்று எனவே அநித்தியமு நித்தியமு மென்று கூறியதாம் அழிவதாயிருக்கிறதே — வத்துக்களைப்போல வழிந்து போகாமலெக்காலமு நித்தியமா யிருக்கையாலே நித்தியமென்று சொல்லப்படும், ஆன்மாவுடன் கூடிநின்ற ஞானமபோதமாகச் சீவித்தத் தத்துவங்களாகிய பசுபோத மழிந்து போகையா லநித்தியமென்று சொல்லப்படும் இந்தமுறைமையாயிருக்கு மான்மாவுக் கடையாள மறியாமலு மறிவு நித்தியமு மநித்தியமு மாகிய சத்த சத்தென்று சொல்லுவார்

ஈசனெறிநித்த — சிவனுடைய நெறியாதெனில்? ஒருக்காலு
நித்த முத்த சுத்த — மழிவில்லா தவனாயனாதியே மலமில்லா

சித்தென நிற்ப — தவனுமாய்ச் சுத்தனுமாய்ச் சிற்பரனை யுடை
னென்றும் — யத்தாய்ச் சித்தெனனும்படி பெயரைப் பெற்
று நிற்பன் அஃதன்றி

பிறிவிப்பன் — அந்தச் சர்வஞ்ஞனானவன் ஞானமாக்களி
மலங்க ளெல்லா — டத்து வைத்த காருண்ணியத்தினாலே பின்
ம் பின்னுயிராக் — பு ஞானாசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்டு
கருளினாலே — சிவதீக்ஷையினா லான்மாக்களுக் குண்டாகி
ய ஆணவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோ
ட்சத்தை யடைவிப்பன் எ-று.

இதற்குக் கிரந்தமத்தும் வாயவயத்து மறிக (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும் மேல் விருத்தத்திலே தொகுத் துரைக்கின்றது.

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவின்றி நிற்றலானுங் குறிபெற்ற சித்தாஞ் சத்தாங் கூறுவதியாக்கு—ஆன்மாவானவன் சிவனறிவிக்க வறிகையினாலும் நாசமில்லாம னிற்கையாலு மாணவத்தா* லிரோதிக்கப்பட்ட சித்துருபனும் நித்தியனுமென்று சொல்லுவ தான்மாவே யென்றறி—எச்ச னெறிநித்த முத்தசுத்த சித்தென நிற்பனென்றும்—சிவன் நித்தியனு மநாதிமுத்த சுத்தசித்து ரூபனுமாக நிற்பனென வறிக. ஆகையா லான்மாக்களுக்குஞ் சிவனுக்கு மிவ்வாறு பேதமுண்டு—பிறிவிப்பன் பெத்தமெல்லாம் பின்னுயிராக் கருளினாலே—அநாதிமுத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகிய வாணவ மாயை கருமங்களைத் தன்னுடைய சமவாயசத்தியினாலே நீக்கிடுவன், நீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள்.

இதனால் அசித்தானது அசத்தாகையால் சித்தாகிய சத்தினை முனைவில்லாத தாகையால் சத்து சித்து ஸ்வரூபமாகிய சிவனை றனைக கனனியமாக வொன்றை யறிவதுமில்லை பிரபஞ்சஞ் ஜடமு மசத்துமாகையா லந்தப் பிரபஞ்ச மொன்றை யறிவது மில்லை. † பரிசேஷாத் நித்தியமாகிய சிவத்தையு மநித்தியமாகிய பிரபஞ்சத்தையு மறிய திவ்விரண்டுக்கும் ‡ பிரத்தகமான வான்மாவென்று கூறியது

தது³க்தம் ஶிவஜ்ஞாநபோ³தே⁴ — நாவிஶ்வம் விஶ்வ ஶக்தியஶ் சித்தம் நஶ்யத்தேஹ உப⁴ஹீ: | ப்ரவத்துஶிவயோர்வேத்தா யஸ்ஸ ஆத்மா ததயோ: ப்ருத²க்

அனனிய மிலாமை யரற்கொன்றுணா வின்று, மனனியமி லானசத்தைக் காணபவனே,—லனனியமாயக், காணு னவனை முன கதிர்முன விருள்போல, மாணுவசத்தினமை மற்று

* நிரோதித்தல்-தகைதல், † பரிசேஷாத்-ஒழிவினாலே, பிரத்தக - வேறு

ஸ்ரீமத் ததிவாணுபர மாசாரிய வாய சைவ
பரிபாலக சிவாகரயோகி பண்ணின
சிவஞானசித்தி ஏழாஞ் சூத்திர
வியாக்கியானம் சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மா சிவன்போற் சச்சிதானந்த ரூபியென்பது சா, றுகின்றார்

அறிவிக்க வறிதலானும் - சிவன் சகலாவத்தையிலே கலாதி தத்துவங்களில் தத்துவ தேவதா பாரம்பரியமாய் வந்து ம

றைந்து நின்று அவைகளைச் செலுத்தி அவரவர் பருவ மருக்கமாகப் போதிக்க உணர்தலானும்.

உம்மையிஞற சுத்தாவத்தையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா லக்ஷணத் தனது சத்தியால் சிவன் முன்சொல் முறைமையில் முற்றும் மலமுத்த மலவாசனமுமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண்ணி அறிவிக்கத் திரும்பத் திரும்பச் சிவசத்தி விளக்கு விரும்பாதவிடு ஸ்வயம் பிரகாசமாய்ப் பதிமுதலிய சாவபதார்த்தங்களைப் போக்கிய போத்திருத்துவத் தன்மைவிட்டு இடைவிடாது எப்போது ளைமைமாத்திர மாயப் பார்த்திருத்தலானும்,—

அழிவின்றி நிற்றலானும் - நித்திய சத்தியமாதலானும்;—

குறிபெற்றசித்துஞ் சத்துங் கூறுவருயிருக்கு-(ஒரு மொழி யொழிதன் இனங்கொள்ற குறித்தே எனப்படுதல்) தன் இலக்ஷணமாக அடைந்த சச்சிதானந்தரூப முயிருக்குப் பெரியோர் பேசுவர்;—

அறிவின்றிநிற்றலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெற்றவசத்துஞ் சத்துமென்று பாடங்கொண்டு சதசத்தான்மா வென்பதற்குக் காரணமாயக் கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞ்ஞா மோகமின்றி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெற்றவசத்துஞ் சத்துங் கூறுவர் உயிர்க்கு - தனது செயற்கை லக்ஷணமு மியற்கை லக்ஷணமுமாக வடைந்த பசுத்துவ சிவத்துவமு மான்மாவுக்குப் பெரியோர் படிப்பர்கள்;—

ஈசனெறி நித்தமுத்தசித்த சித்தெனநிற்பனனரே - சித்தெனப்படுதலை நாவிடத்துங் கூட்டுக,—

பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளிஞலே - முன்சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்துவ வியத்திபண்ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையின்றியமையாமையால் உயிர் தான் அசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற் சிவன் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது அறிதற்கும் சித்தென்பதூஉம், இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

சித்தியல்பு போற் சத்தியல்பினுள் வேற்றுமை காட்டுவார், அழிவின்றி நிற்றலாற் சத்தெனக் கூறுவதென்றார்.

அறிவிக்க வறிதலானும் மறந்தபின் னழிவின்றி நிற்றலானு மென்றுரைக்க.

அறிந்தபின் என்றது ஆற்றலான் வந்தது.

சுத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும்.

பிரிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கு அருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று.

இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையு மறியுமுரிமையு முண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃது காணுமாறுந் தெரித்துணர்த்திப் பாரிசேடவளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றுங் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அறிவு ஒன்றாயிருக்கும் தொழிந்த இரண்டு பகுதியாயிருக்குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, சிற்றி

றிவென்றும் பேரறிவென்றும் இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச்செய்கிறார்.

அறிவிக்கவறிதலானும்-ஒருவ னறிவிக்க அறியுமொழிந்து தானாக வொன்றையு மறியாதிருக்கையாலும்,—அழிவின்றி நிற்றலானும் - ஒருகாலத்தினு மழிதலின்றி நித்தியமாய் நிலைபெற்று நிற்கையாலும்,—குறிப்பெற்ற சித்தருஞ் சத்துவ கூறுவது மிருக்கு - குறிக்கப்பட்ட ஆணவமலத்தாலே அநாதியே பந்திக்கப்பட்ட வறிவென்றும் இப்படி மலசம்பந்தரா யிருக்கையாலே யசேதனமென்றும் ஆன்மாவுக்குச் சொல்லுவார்கள் பரமேசுவரனுடைய வுண்மையை விசாரிக்கில்?—ஏக னெறிநித்த முத்த சுத்தசித்தென நிற்பனன்றே-பரமேசுவரன் அநாதியே நிற்கிற முறைமையிற் பாசத்துமாய மலரஹிதமுமாயிருக்கிற சுத்த ஞானமே தனக்குச்சொரூபமாய்நிற்பன் இதுவன்றியும்,—பிறிவிப்பன மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே-அநாதியே யான்மாக்களுக்குள்ள பாசபந்தங்களையெல்லாம் முன்சொன்ன முறைமையிலே கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து மலபரிபாகம் வந்த பின்பு தன்னுடைய காருண்ணியத்தினாலே விடுவியா நிற்பன்.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்க ளறிவிக்க வறிகையினாலும் அநாதியே பாச பந்தியாயிருக்கையினாலும் சிற்றறிவாயிருக்குமென்றும், பரமேசுவரன் அநாதியே மலரகிதனுமாய்ச் சிற்சொரூபனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞனாயிருக்கையினாலே தனது காருண்ணியத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய பாசங்களை நீக்குவிப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயிருக் கறிவிக்க வறிதலானும - உயிரினுக்குத் தன்னறிவு

நிகழ்ச்சிக்கு வறிவிக்க அறிவாகிய வியஞ்சகத்தையின்றி யமை யாமையானும்;— அழிவின்றி நிற்றலானும் - அறிந்தபின் னழி வின்றி நிற்றலானும்;— குறிப்பெற்ற சித்துஞ்சத்துங் கூறுவது- தூலசித் தென்பதூஉம் தூலசத் தென்பதூஉங் கூறப்படும்,—ஈ சனுயிர்க்கு மலங்க ளெல்லாம் பிறிவிப்ப னருளினலே - முதலவ னவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்ச கப் பொருளாகலான்,—நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற் பன்றே - சிவஞானக் கொருவியஞ்சகம் வேண்டாத அதற்கு சதும சித்தென்பதூஉஞ் சத்தென்பதூஉ மினிதுவிளங்கு மென் பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானு முறையேயுயிர்க்குச் சத்தசத் திரண்டினையு மறியு முரிமை யுண்மையு மதற்குக் காரணமு மஃ தாணவத்தி னீங்குமாறுந் தெரித்த துணைத்திப் பரிசேடவளவையா ற்பெறப்பட்ட மூன்றுங் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட் டது.

௭-சூ, ௧-௨-௩-அதிகரணங்கள் முடிந்தன

ஏழாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

"நணிநான்கு"

என்ற ஏழாஞ்சூத்திரம்

நான்கு

முடிந்தது.

பாயிரமுட்பட - ௨௫௪.

சிவமயம.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

அ—சூ ஞானஞ்ஞான இலககணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

மேலெடடாஞ சூததிர மெனனுதலிறறோ வெனின? முற கூறிய பாசஞானம போமபடிககுப பதிஞான மறிவிககு முறைமையினை யுணாததுத னுதலிறறு

மேலிததலைச செயயு ளெனனுதலிறறோ வெனில? இநத ஆனமாவுககு மயககததைத தீாததுக குருவா லுணாததபபடடு முததியடையு முறைமை யுணாததுகினறது

மனனவனறன மகனவேட ரிடததேதஙகி வளா நதவனை யறியாது மயஙகிறறபப, பினனவனு மெனமகனீ யெனறவாிறபிாிததுப பெருமையொடுந தானு கா பேணுமாபோற, றுனனியவைம புலவேடா சுழ லிறபடுத துணைவனையு மறியாது துயருநதொல லுயிரை, மனனுமருட குருவாக வநதவாினீககி மல மகறறித தானுக கிமலரடிககீழவைபபன (க)

(இ-ள) மனன வனறன ம கனவேடா டததே தஙகி வ ளாநதவனை யறி யாது மயஙகிற ஓாவதராததி விராசாவி னுடைய பிளளை யானவன வேடாிடததிலே நினறுவளாநது பினபு தனனுடைய பிதா வினனாரெனறறி யாமல மயககததை யுறறுநிறக

பின்னவனுமெ னமகனீ யென்ற வரிறபிரிநதுப பெருமைபொங்க தானுகபபே னுமாபோல	பின்பகந ராசாவு மயக்கநீஙகி யென்னுடைய பிள்ளையா யிருசகு மென்றவனுககுப பிறப்புணாநதி யநதவேடுவச சேரியிலினறுமவிபிவிததுக கொண்டு தனககுண்டான வரிசையுடனே தானுகபபாககுமுறைமைபோல,
துன்னிய வைம்புலவேடா சுழலிறபடடுத துணைவனையு மறிபாது துயருநதொலலுயிரை	நெருஙகிய பஞசேநதிரியமாகிற வேடா சுழலிலே யகபபடடுச தனககொரு ஸாதகாவுளளெனனு முணாவிழநது மயஙகமுறறு வருநதுகிற வானமாவை சிவனறனது காருணணியததினுலே
மன்னு மருட குருவாகி வநது	ஞானததைப பொருநதிய குருவை யதிடடிததுககொணடெழுநதருளி வநது
அவரினீககி	அகசவிநதிரிய மாகிய வேடரிடததினினறு விபிவிதது
மலமகறறித தானுககிமலரடிக கிழவைபபன	குருவினுற செயயபபடட தீசையினுலே மலஙகளைச சோதிதது அவனவிவைபக கெடுததது தனனைபபோல வெண்குணததையுமுடையனுககித தனது சீரபாதததை யடைவியாநிறபன எ-று

சிவனெனபது - தோனறு மெழுவாய

வைபபன - பயனிலை

ஆனமாவுஞ சிவனிடததிலே பாசஙகளுமனறி யிருநது பினபு பாசஙகளோடேவநது கூடினுனே னெனனில? அபபடியனறு. இராசாவின மகன பிறநதனறே தனனையுமினனுனெனன றறியாமற குயததபபனு மினனுனெனன றறியாது வேடரிடததிலே வள

நதாறபோல விநதவானமாவு மநாகியே தனனையுஞ் சிவனையு மறியாதே பாசததோடே கூடிநிறகினற தனமைககுச சொன னதாயிறறு அநத வேடாகள காமாதியாகிய வனததிலே சஞ சரித்துச சததாதி விடயஙகளாகிய நாயகளைககொண டநதக கரணவழியேசென றுணமாவை மயககஞ செயகையிலு லேக தேசவுவமை கூறினு ராயினும, முறறுவமையாககி வநததுகொ ணடு வாராதுமுடித்த லெனனுந தநதிரவுத்தியாற கூறியதென வறிக

துயருறுமெனபது துயருமென விகாரபபட்டது
தொலலுயிரெனறூா அநாதியாக வருகையிலுல
துணைவனையு மெனனு மும்மை யெதிரது தழீஇயவெசசம (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலெட டாஞசூத்திர முபபததொனபது விருத்தத்தி லுலே சிவன ஆனமாககளுடைய பாச * மோசனமபணணும படிக கூறுகினறது

தனவியவைம புலவேடா சுழலிறபடடுத துணைவனையு மறியாது துயருநதொலலுயிரை மனனுமருட குருவாகி வநதவ ரினிககி மலமகறறிததாளுககி மலரடிககிழ வைபபன - ஆனமா வானவன றனனுடைய பொருளைப பறிககும வேடரைபபோ ல சபதாதியான விஷயஙக ளெனருஙகித தனனுடைய வறிவைக கவா அதிலுலே பிரமித்துத தனனுடைய ஸவரூபததையுந த னககு † சுகிருததாகிய சிவனையுமறியாம லநாதியே இவவாறு துயரததைப பொருநதிட மலபரிபாகததில் பூமியினக ளுசா ரிய மூாததியை யதிட்டித்துவநது நினறக ஆசாரிய ரிடததி லே கிருபையையும பகருவானமாவி னிடததிலே வினயததை

யுஞ சிவனேயுணடாககி யநதவாசாரியராலே யநுககிரகததைப்
பணணி இநதிரியாதிகளை யானமா தனக கனனியமாக வறிந
து பிரியுமபடிசெய தாணவ மலததையும நீககிச சிவன குருவே
யாககித தமமுடைய பாதாரவிநதததின கீழவைபபன.

தானாககியெனபது போதும, மலரடிககீழ வைப்பனென
பது வேணடாவெனனில? அபபொழுது சிவசமமேபாம சிவ
னுட னநநியமெனப திலலையாம சிவனுட னநநியமெனபதறகா
கக கூறவேணடியது. அபபொழுது சிவன வேறறாக கலநதிரு
பப னெனபதுபோதும, பாதததினகீழெனப தேனெனனில?
§ சாவத பாதமாகையால, பரிபூரணஞான சிவன வியாபியும
ஆனமா வியாபபியுமாகையால, முததியிலு மானமா சிவனை
வியாபியாதோ வெனனில? ஆனமா வியாபிதத றிநததெல்லா
மசததாகையால் சிவ னொருககாலும வியாபபியனலல வியாப
கனே ஆனமா சாவ வியாபியெனப தெவவாறெனனில? சா
வப பிரபஞசததையும வியாபிதத றியு மாகையினாலே சாவவி
யாபியெனறது சிவன வியாபகனே! ஆனமா சாவாவஸதையி
லும சிவனுககு வியாபபியனே! சிவனுக ¶ கயமாகவே சிவா
நநதானுபவததை யநுபவிகக வுரிததாகிய ஆனமா சிவனுக கந
ய பாவததையு மடைநது கிஞசிஞஞதையையு மடைநது நினற
தெஙஙன சிவ னாசாரிய மூாததிமானாகி யெழுநதருளி யநுககி
ரகிதத தெவவாறெனன? இதறகுமேல திடடாநதமாக.

மனனவனறன மகன வேடரிடததே தஙகி வளாநதவனை
யறியாது மயஙகிநிறபப பினனவனு மெனமகனீ யெனறவரிற பி
ரிதது பெருமையொடுந தானாகப பேணுமாப்போல- ராஜாவி
னுடையபிளளை வேடசசேரியிற பிறநது வேடரிடததே வளாந
து பிதாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான க்ஷததிரியனெ
னகிறதையு மறியாமல் +கிராதபாவததையுக் கரிததிரத்தையும

பொருநதி மயஙகிநிற்க வலனுககு வேடனாயிருப்பதினும் ராஜா வாயிருபப ததிகமெனனு மறிவுணடாகியபின பிதாவாகிய விரா ஜா நீ யெனனுடைய பிளளையென றிளவரசுபபடடங கடடினு றபோல வொககும

இக்குற சிவ ஞசாரியமூர்த்தியை யதிடடித ததுககொண டுவநத பககுவானமாகசளை நீ யிநதிரியமாகிய வேடரோடே கூடியிருந தூனனுடைய ஸவரூபததை யறிகிறு யிலலையெனறு போதிககவநத அநயஞகிற பககுவானமாவும சபதாதி விஷ யேசசைகளை விடடுத ததபதவாசசியமாகிய பரமசிவததைய டைவனென றிதனபொருள

* மோசனம - விடுவிததல, † சுகிருதத - ஆபததனை, ‡ விநயம - வணககம, § சாவத - நாலுபககததிலும, ¶ அந நியபாவம - வேருயிருககை, + கிராதபாவம - வேடததன மை

தத்ரோக்தம் ஶிவஜ்ஞாநபோதே — ஶிக்ஷ்யா ஸோஹம்

ஶ்ரீயவ்ராதேஶ்வ ஸாத்வேஸ்திபோதிதஃ। ஊர்த்வேக்ஷ

தாநு ஷ்ராண்ணாநேந்த்ரா யந்த்ரஃப்ராபோநாதி தஞ்

பத்ஶிதி.

தத்ரோக்தம் ஶைவே — ப்ராணப்ராகஸ்ரீ ஶாநுஷ

யோபவிஸஞ்ஜ்ராபட்। க்ஷந்த்ரஹாஸ்யவிநயேத

யாநத்ராஹகஸ்ய ச। காரணே சுநம்யா ய

ஸ்தேயோபேரஃஷ்ஸ்த்ரஜூஹஜதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

அவ்வள விவ்வளவா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருளை போதித்துச் சில் கல்பப்புப் பகுப்பாய்ப் பொதுச்சிறப்பாக யோகபாத முதல் முப்பாதப் பொருளை போதிப்பதற்கு முயலுகின்றார்

இராஜா நீ யென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன் குருக்குறி கொண்டு தீக்ஷைபண்ணித் தீக்ஷாங்கமாகுஞ் சித்தாந்த மஹாவாக்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலம் போதித்துத் தியானிப்பித்துப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவங் கொடுத்தது தானுக்கி

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைத்தால் சிவாத்துவைதி ஒரு பிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பார்கள் ஆதலால் கருத்தரணபோனிற்ப னென்று மேற்காட்டும்படிக் கருத்து தன்னைப்போலாக்கி, மலரடிக்கீழ் வைப்பன்-மலரடியின் கீழ் வைப்பன்

இங்கு மிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற றட்டுத லக்ஷணந் தாக்கும்

இலக்ஷணையிஞல், அடி - சிவசத்தி என்றுரைக்கில் ஆன்மாவின் சுதந்தரமை விடாத வியாப்பியத்துவஞ் சங்கிராந்தயாதந் தான் சாரும்

ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராநின்றவடி, மலர்ந்தவடி என்றுவிரியும்

வினைத்தொகை யாதலாற் றனது சத்திபோற் பிறப்பொருட் பிரமேய மாத்திரத்தில் அறிதற் றொழில் பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிறசத்தி மாத்திர

த்தி லறிதற் றொழில பண்ணி, மலர்ந்த திருமபியமுக சிற்சத்தி ரூபியாகச் செய்வன

மலரடி வியத்த சிற்சத்தி யென்று தாற்பரியம்

சத்த ஸ்பரிச முதல் லேட்புலத்தை விஷயீகரிக்கு மைம்பொறியை ஐம்புலமென றுகுபெயராற் சொல்லியது

சுழல என்றது தன வழிக்கிழுக்கு மொருபால் துணைவன

அவன தன்று வியாபகத்து எட்டுக வியாப்பியமாய வைய ப்பனென்று சில பொருளுரைத்தார்கள்

அவர்கள் வியாப்பியருற்றல் ஆன்மா சடமாவனென்றும் ஏன செப்பா திருந்தார்கள்

திருமப வியாப்பிய வியாபகலக்ஷணத்தால வேற்றுமை வருமே, ஐக்கியமேயில்லை என்பது ஏன அறியாதிருந்தார்கள் ஆத லாலப்பு ஒரு சாந்யைக்கியமே யங்கியத்துவம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலைச்சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறும்முரிமை தனக்கேயுண்டென்பதுணர்ந்த வுயிர்க்கு, அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பாலதென்பதூஉம் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம் அதுவருவாயுமுணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல்லாமையின், மனவெழுச்சி செற்றபொருட்டு அவற்றையுணர்த்துதற்றெழுந்தது எட்டாஞ்சூத்திரம்

உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுடபட்டறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்த சித்தெனப்படுமவ் வீசன், குருவடிவங்கொண்டெழுந்தருளிவந்து, தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி, மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாதல் இனிது விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேட்டுவரொடுபட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமையிழந்து இழிதொழில் பயின்று வருந்தும் மன்னவகுமாரனொருவனுக்கு அவன்றந்தை செய்யுமுதவியை யெடுத்துக்காட்டிக் கூறினார்.

மும்மலச்சூழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனாய் வெளிநின்று பயப்படுவதாகிய ஐம்பொறிச்சூழலிற் படுதலேயெடுத்துக் கூறினார், தூலவருந்ததிநயம்பற்றிச் சோபானமுறைமையின் வைத்துணர்த்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமென்று மும்மை தன்னையறியாமையேயன்றி யென இறந்தது தழீஇயது. சிறப்பும்மை.

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பிறவத்தின் மேற்று.

மூன்றனுருபு விரித்துரைக்க.

என்மகனீயென்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

“தவத்தினுணர்த்த” என்றார் முதனூலாசிரியரும்.

இங்ஙன முறைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் ஞானத்தினையுணரு முறைமையினை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இப்படிப் பாசபத்தியாயுள்ள வான்மாக்களை யவரவர்கள் பக்குவத்திலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி இரட்சிக்கிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

மன்னவன்றன் மகனவேட ரிடத்தேதங்கி வளர்ந்தவனை யறியாது மயங்கிநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரிட—த்திலேநின்று வளர்ந்து வேடருடைய வாதனையாலே தன்னுடைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்கிநிற்ப அந்தப் பிள்ளையுடைய வறியாமை நீங்கின வவதரத்திலே,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடு தானாக்கிப் பேணுமாபோல் - இவனுக்குப் பிரஞ்ஞையுண்டானபின்பு அந்த இராஜாவும் என்னுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ என்று அந்த வேடரிடத்தினின்றும் பிரிவித்துப் பெருமையுடனே தானாக்கப்பார்த்து அந்தப் பிள்ளையை இரக்ஷிக்கிற முறைமைபோல,—துன்னிய வைம்புலவேடர் சூழ்விற்பட்டு - கன்மத்துக் கீடாக வான்மாவைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்து விஷயமாகிய வேடருடைய சூழலிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— தன்னையவனையுமறியாது துயருந் தொல்லுயிரை - தனக்குப் பிராணனுய் நிற்கிற சிவனையுமறியாமல் அநாதியே துக்கப்படுகிற ஆன்மாவை,—மன்னுமருட்— குருவாகி வந்தவரினீக்கி - அநாதியே யிவனிடத்திலேநிற்கிற ஞானந் தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்த ஐம்புல வேடரிடத்தினின்றும் பிரிவித்து,—மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலங்களையும்போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய ஸ்ரீபாத கமலத்தின்கீழ் வைப்பன்

இதனாற் சொல்லியது, கன்மத்துக்கீடாக அநாதியே பொருந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனையறியாமற் றுக்கத்தை யனுபவிக்கிற வான்மாவுக்கு அநாதியே யிவனிடத்திலே நிலைபெற்றுநிற்கிற ஞானந்தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அந்தச் சத்தாதி விஷயங்களினின்றும் இவனை பிரிவித்து அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

ங்களையும் போக்கிச் சிவசொரூபமாக்கித் தன்னுடைய ஸ்ரீபாத கமலத்தின்கீழே வைப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மன்னவன்றன்மகன் - மன்னவன் குமாரனொருவன்,—வேடரிடத்தே தங்கிவளர்ந்து - பிள்ளைமைப் பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்ஜாதிக்குரிய பெருந்தகைமை யிழந்து இழிதொழில் பயிற்றி வளர்ந்து,—அவனையறியாது மயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையுந் தன்னையு மறியாது மயங்கி நிற்க,—பின்னவனு மென்மகனீ யென்றவரிற் பிரிந்து - தந்தையாகிய அவ்வரசனு நீயென் மகனென்றறிவுறுத்தி யவ்வேடரினின்றும் பிரிப்பித்து,—பெருமையோடுந் தானாக்கிப் பேணுமாபோல - பெருந் தகைமையோடுந் தானுமவனு மொன்றாய்ச் செய்யுமாறுபோல,—தொல்லுயிர் - நிலைபெற்ற வுயிர்,—துன்னிய வைம்புலவேடர்சூழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து நெருங்கிய வைம்பொறியிற் பட்டழிந்து,—தனைவனையு மறியாது துயருறு - தன்னையுந் தலைவனையு மறியாது வருந்துமாற்றை,—மன்னு மருளின் - இறப்பிற் றவமுதிர்ச்சிநோக்கி,—குருவாகி வந்து - நித்தமுத்த சுத்த சித்தனெனப்படு மவ்வீசன் குருவடிவங் கொண்டெழுந்தருளிவந் தணைந்து,—அவரினீக்கி மலமகற்றி - பொறியினின்று நீங்குமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்து,—தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன் - மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்ப னென்பதாம்.

இங்ஙன முறைத்தவாற்றான் முதனூலெட்டாஞ்சூத்திரம் போல இச்செய்யுளு நாற்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதறசூததிரமுத லேழாஞசூததிர மீருகப பதிமுதலியமு
பபொருளையும பொதுவிதியா லுணாததி, மேற பதி மூ
வகைப படட வானமாககடகுச சததினி பாதாறு கு
ணமாகச சாதார நிராதார தீககைசெய தனுககிர
கஞ்செயபுமுறை தொகுத துணாததகினறா

உரைதருமிப பசுவாகக மூணரினமூனறு மு.ய
ருமவிஞ ஞானகலா பிரளயாகலா சகலா, நிரையினம
ல மலஙகனம மலஙகனமமாயை நிறகு^ ^த லிருவாககு
நிராதாரமாயிக, கரையிலருட ப^ முவிதா சததினி
பாததாற கழிபபனமலஞ சகல^ர்ககுக கனமவொபயி
ற, றரையிலாசான மூாததியா தாரமாயித் தரிதவொழி
பபன மலஞசதாததா சததினிபாததால். (உ)

(இ-ள) உரைத — வேதாகமஙகளிற் கூறுவதாயுள்ள வா
ருமிபபசுவ — னமவாககஙகளை விசாரித தறியின மூவ
ாகக மூண — கையாம் அவாயா ரெனில?
ரினமூனறும

உயருமவிஞ — உத்தமரான றேதிய விஞ்ஞானகலர் பிர
ஞானகலா பிர — ளயாகலா சகலரென மூவகையாம
ள யா கலா சக
லா

நிரையின மல — நிறவிரைப் பொருள் சோளாக வடைவே
மலஙகனம மல — விஞ்ஞானகலா ஆணமாககளுடைய ஞானக
ஙகன்ம மாயை — கிரியைகளைத் தடுக்குமதாகிய வாணவமல
நிறகும் — மொன்றையு முடையர்களா பிரளயாகளா

மூலமலத்தினோடுங் கன்ம மலமாகிய விரண்டு டன் சம்பந்தரா யுள்ளார், சகலர் மலங் கன்ம மாயை யென்னக் கூறிய மும்மலங்களோடுங் கூடினவர்கள்.

முத லிருவர்க் கும் நிராதாரமாகி க்கரையிலருட்ப ரன் றுவிதாசத் திநிபாதத்தா ற் கழிப்பன் மலம்

முதற்கட் கூறிய விஞ்ஞானகலர் பிரள யாகல ராகிய விருவர்க்கும் எல்லையில்லாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சிவன் றனே வந்து தீவிரந் தீவிரதரமாகிய சத்திநிபாத மிரண்டினையும் பதிவித்த தவர்களுக்குள்ளே நின்று பாசத்தினைச் சேதித்த தவர்களறிவினை விளக்குவன, பிரளயா கலர்க்குச் சிவன்றனே தேவகுருவாய் வந்து மலகன்மங்களை யவலோகனத்தினாலே போக்கி யவர்களறிவை விளக்குவன, "முத்திதரு—நன்னெறி விஞ்ஞானகலா நம்மல மொன்றினையு, மன்னிலையே யுணர்ந்தின் றறுத்தருளிப—பின்னையு,மேவா விளங்கும் பிரளயா கலருக்குத்,தேவாய மலங் கன்மந் தீர்த்தருளி" என்னும் போற்றிப் பஃறொடையானு முணர்க.

சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த் தா சத்திநிபாதத்தால்.

சகலர்க்குச் சிவன் யாவனொரு வில்லியா னவன் ஞேரிலக்கைக்கட்டித் தூக்கி யசைவற நின்றகாலம்பார்த்தெய்யு மாறுபோல வா ன்மாக்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தொலையொத்த காலம்பார்த்துப் பூமியின் கண் ணாசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக் கொண்டு மந்தமாதியான நால்வகைச் சத்தினி பாதானுகுணமாகத் தீக்கையினைச் செய் தவரவர்கள் பாசத்தைச்சேதித்த தவர்கள றிவை விளக்கி யதிபக்குவரா யுள்ளவர்களை யவர்க்கதானு பூதி

யிற்றிலாத திருக்குறும்படி முத்தியை யடைவிப்பன. மந்தபா கராயுள்ளவர்களை வித்தேசுரர் பதத்திலு மந்திரேசுரர பதத்திலு மூர்த்திராக ளுடைய பதத்திலு மடைவிப்பன. எ-று.

சிவன் கழிப்பன,
பரன் ஒழிப்பன,
என விரண்டெழுவாயு மிரண்டு பயனிலையும்
இதற்குச் சிந்திய விசுவத்து மறிக.
இது பொழிப்பு.

மேலகலம்.

அவையாவன?—

விஞ்ஞானகலத்தவ சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆசாரியனாலே தீக்கையிற கலாதத்துவ மளவாக்க கன்மங்களைச் சோதிக்கப் படுகையாற் றன மாயையினுடையவு மான்மாவுடையவும வியாபாரங்களைப பிரித்தறிகின்ற ஞானத்தினாலே தானந்த வாகாரயோக தியானதிபிறறன மிகுந்த தபசினுடைய சித்தியினாலேதான கன்மானுகுணமாகத் தனுவை யெடுத்துக் கன்மங்கள புசித்தத தொலைந்த காலத்திற்றன வைராக்கியத்தான சன்னியாசானுட்டானத்தாற்றன எல்லாக் கன்மங்களு நசிக்க வதற் காதீனமாயிருக்கிற மாயையு மின்றி யானவ மலமொன்றுஞ் சேட்டித்த நிறகையினு லுண்டான பெயரென வறிக

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தா லெனில்? ஆசாரியனாற் றீக்கிதரான சகலா பிரகிருதியையு மான்மாவையு முளளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யந்தப் பிரகிருதியினின்று முத்தனாய்ச் சிருட்டிகாலத்திற் பிராகிருத தேகத்தையெடாமல் மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருந்தி யதினாலுண்டான கன்மபலங்களை யந்தந்தப் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்க்கையாற் றனை

தத்துவத்துக்கு மேலுண்டான கன்மமு மாணவமு மாகவிரண்டுடனுங் கூடினவாக ளாகையினு லுண்டாகிய பெயரென வறிக

சகலத்துவ சித்திக்குக் காரணம் யாதெனில்? ஆணவ முதலிய மூன்று பாசத்துடனுங்கூடி யாணவத்தால் றடுக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியைகளை யுடையராய மாயையினுலே மோகித்து நானுவிதமான கன்மங்களைப் புசித்த தத்தனைப் புசிக்கிற காலத்தி லாகாமியமேறி யதனைச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்டதனைப் புசித்துத் தொலைக்கைக் காரணமாகப் புரியட்ட ரூபியாயப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத் ததிலுண்டான போகங்களைப் புசிக்கிறவ ருகையா லுண்டாயபெயரென வறிக

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலர், அபக்குவர் பக்குவ ரெனவிருவகையாம்

அபக்குவமாவது - ஆமம். அஃதாவது நென்முதலிய தானியங்கள்.

பக்குவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி முதலானவைகள்

இத்தன்மைபோல ஆன்மாக்கள் சங்காரத்துக்குக் காரணமாகிய மலமும் பக்குவமெனவு மபக்குவமெனவு மிருவிதப்படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பக்குவமல ரபக்குவமலரென விருவகையர்

இதிற் பக்குவமலராவார் மலபரிபாக மிகுதியாலே சிவனுலே யனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவர்.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாகதியத்தாலே சிவனவர்களுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட்டிருக்கையினும் சுத்தாத்துவாவுக் கதிகாரிக ளாகையா லதிகாரமலத்தைப்பொருந்தி யிருப்பர்கள்.

இந்த அபரமுத்திபெற்றவர்கள் யாவரெனில்? உத்தமரா கிய பிரணவா சுதாக்கியா சிவா தீர்த்தா காரணா சுசீலா சூக்ஷமா காலா தேசசர் அங்கு எனக்கூறிய அணுசதாசிவர் ப தினமரு மஹோமாயா புவனத்துள்ளார்க்குப பக்குவம வந்த விடத்த நுக்கிரகஞ்செய்து சதாசிவத்தத்துவத்திற போகங்களை யபுசித்த நந்த மூர்த்தியைச்சூழச சேவித்துக்கொண டிருப்ப ர்கள் இவர்களுக்குப போகத்தில வைராக்கியம பிறந்தா ல பபொழுது சிவன பிரசன்னராகி மேலானபதத்தை யடை வார்கள்.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேஸ்வரராவார அநந்தா ஞ்சூக்குமா சிவோத்தமா ஏகநேத்திரா ஏகருத்திரா திரிமூர்த் தி சீகண்டா சிகண்டி இவ்வெண்மரு மீசுரதத்துவத்திலிருக் கு மீசுரனைச சூழ்ந்திருந்து மாயையிற றெழுண்டாகிய சிருட் டியாதி கிருத்தியங்களைச சிவன தேவலாற செய்பவர்கள

இவர்களுக்குப படைப்புமுதலிய தொழில்க ளெக்காரண த்தாலெனில்? சாந்தமூர்த்தியாயிருக்கிற சதாசிவ ரிவர்களெண் மரையுந தமது சரீரத்தினின்றுந தோற்றுவிக்கையா லுண்டா னதெனவறிக

ஆனு லிவர்க ளெண்மருந தமமி லொக்குமோ வெனில்? அநந்ததேவ நாயனாரைப்பற்ற மற்றவர்களுக கெல்லா மொ வ்வொருகலை யடையே குறைந்தகுறைந்து வருதலா லுத்த ரோத்தர மொருவர்க்கொருவர் விசிட்டரென வறிக.

முந்தின வநந்ததேவ நாயனாருக்கு அதிகாரத்தில் வைராக் கியம் பிறக்தா லவரைச சிவன சங்காரகாலத்திலே மோக்ஷத் தை யடைவிப்பன. அதனபின னவர்க்கடுத்த சூக்கும ரவ்வதிகா ரத்தைப்பெற்றுக் கிருத்தியங்களை யவரைப்போலச் செய்வர். மற்றவர்களு மிவ்வா றடையே யதிகாரத்தைப் பண்ணுவர்கள்.

எல்லாக்கும் பிக்ஷினை ஸ்ரீகண்டருடைய பதம் பாழுகிடவாமற் சிவன் விஞ்ஞானகலரிற் பக்குவ முண்டானபேரி லொருவனை யடைவே யெண்மரிற் குறையாமற் கூட்டுவர்.

இதற்கு பௌட்கரம், வாயவ்வியம், சுவச்சந்தம், இரத்தினத்திரயம், ரௌரவம், சாவஞானோத்தரம், மதங்காகமத்து மறிக

இனி யத்மாகிய சத்தகோடி மகாமந்திரங்களின் மூன்றரைக்கோடி பெயரை மலபரிபாக மிகுதியாலே கீழுள்ள கிருத்தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராக்கியம் பிறந்து வெறுப்புண்டாகையால் விஞ்ஞானகலா விஷயமாகவு மாயா காபபாதிகாரிகள் விஷயமாகவுஞ் சிவ ஸிரதிகரணமாகத் தீக்கைபண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன

மற்ற மூன்றரைக்கோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயையி லுதிக்குந் தலகாரியங்களுக்குக் கர்த்தாவாக்கிச் சுத்தவித்தையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பித்துத் திரிகாலத்திற் சகல நிமித்தமாக வாசாரியரை யதிட்டித்துக்கொண் டனுக்கிரகஞ் செய்யுங் கன்மத்துக்கான பூதமாக விருந்து மஹாப்பிரளயத்திலே முத்தியை யடைவிப்பன்.

அபக்குவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரியாவரெனில் ஆணவ மிகுதியா லளவற்ற வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புண்டு மலபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவித்தைக்குக் கீழாக மாயைக்கு மேலாக நடுவே நெடுங்காலங் கேவலத்தைப் பொருந்திக் கிடக்கையால் முத்தானமாகக் னெனப்பெறுமல் விஞ்ஞான கேவலிகளெனப் பெயர்பெற்றிருப்பார்கள் ஆதலால் விஞ்ஞானகலா காலவகையொன் றறிக.

இதற்கு மிருகேந்திரத்துங் காமிகத்து மறிக.

இனிப பிரளயாகலா பககுவமலர் அபககுவமலரென வி ருவகையாம

பககுமலா யாவரெனின ? மலபரிபாக மிகுதியாலே சிலா க கெலலாக கனமமும பககுவமா யுளளவிற சிவன தீவிரக் தீவிரதரமெனனுஞ சத்திபைப பதிதது நிரதிகார தீககையா ற திருககணசாததி யவாகளபாசததைச சேதித தவாகள ஞா னககிரியைகளைப பிரகாசிபபிதது மோடசததை யடைவிபபன.

மறற வபககுவளாக கனமாறுகுணமாகப போகததைப புசித்தத தொலைககையின பொருடடுப புரியடடகத்தைப் பு வனசதேகமாகிய யோனிகடோறும பிறநதுழனறு திரிநது ம லகனமஙகள பரிபாகமானவாறே சிவன சததியைபபதித த வாக ளறிவைவிளககி மோடசததை யடைவிபபன

புரியடடகததுடனே கூடினவர்களுட சிலா யகக தேவனுயனுா அப்பு தததுவதது லமரோசராதியாகிய புவன ததி லிருககுங குயயாட்டகராகிய வெணமாககும தேயுவி லரி சசநதிராதி புவனததி லிருககும அதிகுயயாட்டகாககும வா யுவில தெயையாதியாகிய குயயாத குயயாட்டகாககும ஆகா யததில வததிரபதாதியராகிய பவிததிராடடகாககும அகஙகா ரததில சகலணடாதியாகிய தாணுவடடகாககு மாகப புவ னுதிபாகள காறபதினமரையு மிவாகளை யடைவே யதிபரா கதி யோசியாநிறபன.

மூறகூறினவாகளனறிச சேடித்துளளாருட சிலர்செயத கனமததாலே பரளயாகலரா யிருககாககளேயாயினு மவாக ளுககு மலபரிபாகம் வாராதபடியாலே யககதேவ காயனூர் மாயககர்ப்பாதி காரிகளாக கலாமததககதது லிருக்குங் ககே சாமுதலிய வெணமரையுங குணததுவதது லிருககுங கு ாதா முதலிய வெணமரையும ருத்திரர்க்கு மதிட்டா

தாவரங்களுக்கும் ப்ரகிருதியி லிருக்கும ஸ்ரீகண்டருத்திரரும் குணத தத்துவத்தி லிருக்கும ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னதற்குக்கீழப்பட்ட புவனங்களுக்கும் பிரமா முதலாயினோர்க்கும பிரமாண்டத்த ராகிய கபாலீசுரமுதலிய வுருத்திரர்க ணூற்றுவரு மாக நூற றெருபத்தெண்மரையு கர்த்தராக யோசியாநிற்பன

ஆகபபிரளயாகலா மூவகையரெனவறிக

இவர்கள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பந்தத்தாலே கலாதி களுடனே கூடிட பந்தப்படினுங் கலாதிகளாற சகலரைப்போல வசியரல்ல

அஃதெனபோலவெனனில்? பாமபின கண்டத்திலிருக்கிற விடமிருக்கினு மதனை வாதியாதவாறுபோல விவர்களு மதனு ல் வாதையுறார்க ளெனவறிக

இதற்குச சிகதியவிசுவத்து மிருகேந்திரத்துங் கிரணத்து மறிக

சகலராவார் யாவரெனில்?

தேவர்க ளிருடிகள் மானுடர்முதலாயினோ ரெனவறிக.

அவர்க ளதிபக்குவர் மத்தபக்குவர் அபக்குவரென மூவ கையர்

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் தானவர்கள் முதலாயினோ ரசசிவன் தீவிரமுதலிய நாலவகைச் சத்திநிபாதத் திவ்வியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக் கொண்டவர்களா பர சத்தைச சேர்ந்தவர்கள ஞானக்கிரியைகளை விளக்கித் திரிகா ல முடியுமளவுஞ் சுத்தாத்துவாவிற் போகங்களைப் புசித்திரு ந்து மகா சங்காரத்திலே மோட்சத்தை யடைவார்கள்

தேவர்கள் முதலெனபதனால் எறுமபீறாக வெனவறிக

சிவன மந்த மலபாகராயுள்ள வைகயிகர் முதலாயினோரை மந்த மந்ததரமெனறு சொல்லப்பட்ட சத்திநிபாதத தாசா

ரியஸ்ே யதிட்டித்தவர்களுக் கறகுணமான தீக்ஷையைச் செய் தவர்களவர்கள் யாதொரு பததத்திலே யிருந்து போகம் புசிக்க விரும்பினாக ளததததப பத்திலே யோசியாகிறபன.

மலபரிபாகம வாராத வபக்குவரை யவர்களவர்கள செய் தகனமததக கிடாகப பௌனசரீரததை யெடுப்பிததப் போ கங்களைப புசிதத்த் தொலேககவாறே மலபரிபாகம பிறபித தாசாரியன தீக்ஷையைபபணணி மோடசததை யடைவிப்பன

இதற்குக காமிகததிற பததாநுககிரகபடலத்து மருகே கந்ரததும சூக்குமசுவாயமபுவததும சிநதியவிசுவதது மறிக.

"இமையா ரிமைப்பவ ராகுஞ்சகல" லொனறுக திருவாசகிலு ம்,'மூமமலஙகூடி முயஙகி மயஙகுவோ, ரமமைச சகலததா தேவரசுரா நர,ரிம்மையின வேதா வரியிகு கிழநதத, தமமிறை யொளிபுககாரகுச சகலரே" எனவறிக

இமமூவரையுந தொகுத்ததியிற பதினம மொனவறிக.

"விஞ்ஞான கலவரு மெய்பபிரளயாகலர், தஞ்ஞான மூ வருந தகுஞ சகலத்து, ளஞ்ஞான மூவரு மாகபபதினமரா ம, விஞ்ஞானராதியா வேற்றுமைதானே." (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல மூவகை யானமாககளுககுஞ் சிவ னநுககிரகமபண் ணு முறைமை கூறுகினறது

உணாதருமிப பசுவர்க முணரின்மூன்றும் - கீழ்ச்சொல்லிப் போகத ஆனமாக்க ளறியுஙகால மூனறுவாககமாம் அவைக ளாவன —

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதோமக யைக்கு மேலாயிருககும விஞ்ஞான கலரென்றும், மாயாமத்

திய வாதத்தியான பிரளயாகல ரென்றும், மாயாதோபாகவர்த்தியான சகலரொன்றும.

விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயைக்கேசித்தவமு சொல்லுகிறது * அநுசிதமெனவில ? உண்மை. மாயாகாரியங்களினாலே யேகதேசத்தை யடைகையினுற கூடும.

* அநுசிதம் - தகாதது

மாயைநீங்கி யாணவமொன்றேயான விஞ்ஞான கேவலர்க்கேகதேசத்துவ மெவவா றெனனில்? அதோமாயையி லுண்டான போகங்களெல்லாம் புசித்துச சுத்தமாயா போகத்துக்குச சிவானுக்கிரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே † யவஸ்தானஞ் சொலலபபட்டது —

† அவஸ்தானம - இருப்பு

தது³க்தம் பௌஷ்கரே - ஶய்யாதா⁴ வத்³ரே சாஶே
ஷகர்மிணாம் வ்யவஸ்தி²தி: । அவஸ்தா²நஞ்ச போ⁴க்³
யாநாம் த்ரைவித்⁴யேந விஹாஸ்யத: ॥ விஜ்ஞாநகேவலா
ணாம் ஶுத்³தா⁴த்⁴வநி யவஸ்தி²தி । ஊர்த்⁴வம் வ்யாபக
மேவ ந மாயாயா ஸம்ஸ்தி²திக்ஷய: ॥ ஸர்வம் விப்ரலயா
ப்ராஜ்ஞாஶாத்⁴வாயாயா: ப்ரளோதி⁴த: । மோக்ஷ்யமாண
தயா தஸ்ய ஸுக்³ரேமோந்நத்⁴ஸ்ய ச ॥ அத⁴ஸ்தாத்³வ்ய
வஸ்தா²ஶக்த்ய ப்ரோக்தா விஜ்ஞாநகேவலா: ।

இனையினமல மலங்கனம மலங்களம மாயைநிற்கும்-நிரை நிரையே விஞ்ஞானகலாக் காணவ மலமொன்றும, பிரளயாகலாக காணவமுங கர்ம்மமும்,சகலர்க காணவமுங் கன்மமு மாயையும பொருந்திநிற்கும.

ஆகுதம், கன்மமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திகருமம் ப்ரளயத்திலு மாயையே யதற்காதாரம். கன்மத்துக்குக் காரமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலர்க்கு மாயையில்லாமல் கன்மமெப்படியிருக்கும் கன்மமில்லாமல் விஞ்ஞானலர்க்கும் போகமெப்படி யுண்டாமெனனில்? இவ்விடத்தப் பிரளயாகலர்க்கு மாயை யில்லையென்றது லக்ஷணையாக மாயைரயமாகிய பிரகிருதியை விஞ்ஞான கலர்க்குக் கன்மத்திலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்திலே

இனிச் சகலர் பிரளயாகலராகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலராகிறதற்கும் ஏதுவாகிய †குணத்மகமாயிருக்கிற பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தைப் பண்ணி பிரகிருதி விகாரத்தை நீங்கின்னவர்களாவர் பிரளயாகலர்.

† குணத்மகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனென்று பெயருண்டாகையால் பிரளயாகலர் இருவகைத்தாம்

பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி பிரகிருதி நீங்கினத்திரத்திலே முத்தனென்னாமல் பிரளயாகலனென்பானேனெனில்? பிரகிருதிக்குமேல் மாயாகாரியங்களாய புவனங்களான வைந்து தத்துவங்களிருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங்களுமிருக்குது

இதனறி ஞானமஞான §திரோதகமான வாணவமிருக்குதாகலால் சிருட்டி காலத்திலும் அபக்குவ மலமாகிய பிராகிருதராகாமல் பிரளயாகலராகவே நிற்பன இந்தப் பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மாணவமாயையும் பிரிந்து நின்றிருந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவான். இவ்வாறிருந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன்.

§ திரோதகம் - மறைக்கிறது

இவ்வாறறிந்த சகலன் பிராகிருத தேகியாயிருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞானகேவலனே மாயையுங் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தனென்னாது விஞ்ஞானகேவல னென்பானேனென்னில்? ஆன்மஞான நிரோதகமான வாணவ மிருக்கையா லெவ்வாறு முத்தனாவன். ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவானுக்கிரகத்தினாலே பக்குவாறு குணமாக ¶ பராபரமுத்திகளையடைவன்.

¶ பராபரம் - மேலகீழ

𑌤𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌿𑌕𑍇 — 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍
𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃
𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌾
𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌂𑌹𑌾
𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌸𑌹 ॥ 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕
𑌰𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌨𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌦𑍇𑌵
𑌮𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾
𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 । 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌾 ॥ 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌯𑌾 । 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌦𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍
𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑍋𑌗𑌤𑌃 ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧
𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌯𑌃 । 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌵𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥ 𑌮𑌲𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑍍𑌭𑍁𑌵𑌃 𑌶𑍇𑌷𑍇
𑌷𑍍𑌵𑍇𑌕𑍋 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 । 𑌵𑌸𑍁 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌪𑌸𑍍𑌵
𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌲𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥ 𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍋𑌽𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌕𑍍 । 𑌮𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿

ஜ்ஞானானாம் நகர்மதோவாபி க்ஷயஃ || ஸவைச் சுத்தவிமல
மலாபி யத்ப்ரஸாதாத்ப்ரலயஃ | ஶயாநோபி யதாவித்ய
க்ஷ்ய யாநவிபாகதோ விதஃ || விஜ்ஞானகேவலாஜ்ஞாஃ
ஸாமான்யஸகலோஸைச் | ஶயாநத்வாத் ப்ரளயகா
ரூப்ரளயகேவலாஃ || தயோர்வாபி ஸஶாவஸ்தோ
விஜ்ஞானகேவலஸம்ஸ்த்யா | ஶோயாஸ்வ ப்ரளயஶோநாபி
போயம் விஜ்ஞானகேவலஃ || ஸலாவஸ்தநந்தரநேத்ர
பரிஶுத்திகப்ரதே | ப்ரயாஸ்யம் ஸமாஸ்தோ
ப்ராவிஜ்ஞானகேவலஸ்திதி.

சகலன் பிரளயாகலனுகிறதற்கும் விஞ்ஞானகலனுகிறதற்கும் + ஏதுவெதரம் தத்துவங்களுடைய பிரளயத்திலே கலைநீங்குகையினால் ஸ்தூல சூக்குமதேகமிரண்டுமே விடப்பட்டுப் பிரளயாகலனென்று பெயராவன் நிவிருத்திப் பிரதிஷ்டாகலா சாவகனமும் மேற்சொல்லுகிற வுபாயத்தினாலே நசிக்க வகனுல் பிராகிருகமாயிருக்கிற தூலசூக்கும தேசமிரண்டும் விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பதான கன்மத்தையுடையவன் பிரளயாகலனுவன்

+ ஏதுவெதரம் - வேறு ஏது

தீக்ஷையிலே கலாதத்துவபரியந்த சோதனையினாலே யாதல் விவேகமாயாபுருஷத்தினாலேயாதல் யோகாப்பியாசத்தினாலே ஸமமுண்டானதையெல்லாமறிந் தந்தக் கன்மாநுகுணமான தேகங்களை யேககாலத்திலே யெடுத்து சர்வகன்ம பக்ஷங்களையும் புசித்ததனாலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச விவேகஞான யுக்த சந்நியாசத்திலே யாதல் சர்வகன்மங்களு

சகல வித்தக்கன்மங்களுக்குக் காரணமு மாதாரமுந் தநுக்கு ணமாயிருக்கிற தநுவாதிகளுக்கு உபாதான காரணமாயிருக்கிற மாயையுந் தநுவாதிகளுக்கு ஹேதுவாயிருக்கிற கன்மமு நீங்குகையினாலே தானும் நீங்காத ஆணவ மலமொன்றுமே சேஷிக்கையினாலே விஞ்ஞான கேவலருமென —

ததோக்தம் பௌஷ்கரே — தத்வாநாம் உபஸம்ஹாரே ப்ரளயே கர்மணோபிவா । த்ருக்ஸம்க்ஷேபஹ் ரேஷிணோ வைஷ்ணவாஸ்ஸம்ஹாரமீஸ்வரேசிந:॥ அபரேத்வ கர்மஸம்யுக்தா ஜஷ்ட்வாதாப ப்ரளயாகலா: । கலா தத்வாதிபோயிந்த்ராக்ஷயாஜ்ஞாநதோவிவா ॥ யோமே நஹாமநதோவாயஸஞ்த்ராஸாதாபரிக்ஷய: । கர்மணா தத்ஸ்தாயத்த் ஜாயாயாஸ்து பரிக்ஷயாத் ॥ ஏவம் விஞ்ஞாந கேவலா வஸிஷ்டஸ்த்ராத்ஸ்ஸாஷிஜ்ஞாநகேவலாஜதி.

கலையிலருட்பரன் நிராதாரமாகி முதலிருவர்க்குந் தவி ராசத்திநி பாதத்தான் மலங்கழிப்பன் - பரமசிவனத கருணா நிதியான சிவன் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தி னாலே மாயையும் மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும் - நீக்கவேண்டுவ திலலை யாதலால் ஆதார தேகாதிக ளன்றி முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலா பிரளயாகல ரிரண்டு வகையிற பக்குவருக்குந் தனது சிற்சத்தி யபிவியத்தினாலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன். அதெவ்வா றெனனில்?

தீவிர சத்திநி பாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலரையும் பிரளயாகலரையும் பிரளயாதியிலும் பிரளயாந்தத்திலும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவர், அவர்க ளப்பொழுதே சிவனாவார்கள். வி

ஞ்ஞான கேவலாகளிலே தீவர சத்திநி பாதத்தை யுடைய
வாகளை சிருட்டியாதியிலே அநுக்கிரகம் பண்ணி யதிகார மல
மாத்திரம் நிறுத்தி சாவஞ்ஞத்துவாதி × ஷாட்குண்ணியாபி
வியத்தராக்கப் பண்ணி சுத்தாத்துவ புவநபதிகளாய் மந்தி
ர மந்திரேசுர மந்திரமஹேஸ்வரா அணுருத்திரா அநுசதா
சிவ ரென்னும்படிக்குச் சுத்த வித்தியாதி தத்துவங்களிலே
மஹாபோகங்களைப் புசித்து ருத்திர மஹேஸ்வர சதாசிவ
தல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்து பிரளயகாலத்திலே பர
மமுத்தி யடையும்படி பண்ணுவா விஞ்ஞானகலரில் தீவரசத்
திநிபாதம் வாராத போகள பழயபடி கேவலராயே யிருப்பா.

× ஷாட்குண்ணியம் - ஆறுகுணம்

பரலையாகலரிலும் தீவரசத்திநி பாதத்தை யுடையவாக
ளை யநுக்கிரஹித்து அதிகார மலமாத்திரம் நிறுத்தி ஷாட்கு
ண்ணியாதி குரூபி வியத்தியாகப் பண்ணி அசுத்த மாயா புவ
நாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி யடையும்படிச்
செய்வா இருவகையில் தீவரசத்திநிபாதத்திலுமே பிரளயாதி
யிலே அநுக்கிரஹிக்கப் பெற்றபோ பிரளயாந்த பரியந்தம் நின்
மல சுழுத்தியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுத்தா
த்துவ அசுத்தாத்துவாக்களில் புவனபதி யாவாகள் பிராக்கிருத
கனம க்ஷயமவாராமல பிரளயத்திலே கலைகழன்று பிரளயாக
லரென்று நின்றபேரிலே அபக்குவரானபோ சிருஷ்டி காலத்
திலே சகலரோ யாவாகள்

தத்ராத்ய உரேம்ருகேந்த்ர — யாஸ்மிஞாயந்தி ஸாமவெ
ஶிவாஸ்ஸெஜ்ஞாஹவம்ஜிதெ । ஸம்ஹாரகள வா ஸஉத்ஜ
ஷரூதா வணவாவுநயொயவெத்தி ॥

தத்ரைவ காமிகாயாம் — [illegible]

கனரயிலருட்பரன் றரையிலாசானுமாகி யாதாரமாகித் தரித்துச் சகலர்க்குக் கன்ம ஒப்பிற் சதுராத்தா சத்திநிபாதத் தானமலமொழிப்பன் - சகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தினாலே மாயையையும் மந்திரோபதேசத்தினாலே கன்மத்தையும் பாவனையினாலே ஆணவத்தையு மொழிக்க வேண்டுகையால் பூமியின்கண் ஞானாசாரிய லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேகத்தை வேற்ற அதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று சகலர்க்கு கன்ம சாமியமு மாணவமல பரிபாகமு முற்ற விடத்து மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் நால்வித சத்திநிபாதாருக்கு மாகச் சகலர் சோதனையிலே தத்துவங்களையுங் கன்மங்களையும் மாயையையும் ஆணவமல சத்திகளையும் நீக்குவன்.

சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகம் ஏதுவென்பது விஞ்ஞானகலர்க்கே யாதலால் சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிலேயன்றி விவித்துக் கூறப்பட்டதே யென்னின்? சகலர்க்குக் கன்ம சாமியமே ஏதுவல்ல சத்திநிபாதத்துக்கு மலபரிபாகமே ஏதுவென்பது மூவகையான்மாக்களுக்கு மொத்த சித்தமாகையாலும், விஞ்

ஞானகலாகருக் கனமமில்லாம லிருக்கையினுலும சகலர்க்கு விசேஷித்தாக கனம சாமயமும வேணுமெனறு தெனவறிக.

+ லக்ஷித - குறிக்கப்பட்ட

— அநுக்த சித்தம - சொல்லாமலே போபபட்டது.

ததுக்தம் பௌஷ்கரே — ஸகலாநாந்து ஸவ்ருʼத்த்யா ஜ்ஞாநம் ந காரணம் | கலாதிநாவ்ருʼதஸ்யாபி ஸாமாந்ய விபோர்வ்ருʼத்தி ததீதரேவ ச || தஸ்மாத்வ்ருʼத்தேர் வைசேஷிகீ ஸா க்ருʼதா ஸதாவ்ருʼத்தி ஸமீக்ஷிதே |

சததிபாதமாவது, ஆனமஞானததைத தடுக்கும ஆவசததி யதிகார நிவிருததிககுப பககுவமவநது நழுவின அவசரததிலே முறபிற்பாடற சகதேக பநதுவான சிவனுடைய சிறசததியானது பதிநது ஆனமாவினுடைய நிததியஞானக கிரியையை யபிவியததிபாககுவது

ததுக்தம் ஸ்ரீம்ருʼகேந்த்ரே — தச்சக்திபாதகாலஸ்ய நிவ்ருʼத்தௌ தச்சக்திபாதஸ்ததா | வ்யக்திர் த்ருʼக்க்ரியயோர் நித்யம் ஜந்மஸ்ப்ருʼஷ்டமணிவஹ்நிவத்.

இநத ஆணவமல பரிபாகாறு குணமாகச சிறசததியான அறபம் பிரகாசிககிறபொழுது ஆணவ சததியு மறபநிற்கும அதிகம பிரகாசிககிறபொழுது அதிக நீஙகும

சிற்சததி யபிவியததியானது ஆணவமல பரிபாகததை யபேக்ஷிககவும, ஆணவமல நிவிருததியானது சிறசததிப பிரகாசததை யபேக்ஷிககவும வேணடுகையில * அநயோநியாசரய மெனனில்? அநதபபடி சூரியோதயமும அநதகார நிவிருததியும முறபிற்பாடற வேககாலததிலே யானதுபோல சிததபிவியததியு

மஞ்ஞாந நிவிர்த்தியும ஏககாலமாகையால் அநயோநயாஸ்ரய தோஷ மிலலை

* அநயோந்யா ஸ்ரயம-ஒனறு மற்றொனறைவேணடுதல்

ததோக்தம் பௌஷ்கரே — ஸ்வஸ்வஶிவ்யுஜ்யதே ஸ்வஸ்வம் ஶுத்தாஶுத்தாதிவ்யக்தயே | யாத்ருக் தாத்ருக் ப்ரவ்ருத்தஸ்ய ப்ரதீவஸ்திதிநியமா ||

சததிநிபாதம நாலெனறது, நிவிருததிசததி பதிநதபொழுது மநதம அடபொழுது நிததியா நிததிய விவேகததைபப ணொரி விஷயஙகளிலே † விரகதிவரும

† விரகதி - ஒழிவு

பிரதிஷடாசததி பதிநதபொழுது மநதரம, அப்பொழுது முதலுணடான விவேகமும விரகதியும பிரதிஷடிதமாம் இவவிடதது தரபபுபபிரததியம நிபூநததிலே.

விததியாசததி பதிநதபொழுது சிவஞானம பிரகாசம, இது தீவரசததிநிபாதம

சாநதிசததி பதிநதபொழுது தீவரதரம,இவவிடத்ததத ரபபுபபிரததியம அதிகததிலே நிரவிகார ஞானததிறகு லுபசாநதிவரும

இநத சததிகளுககுச சததிமானாயிருககிற சிவனுடைய நாமமும நிவிரததீசன பிரதிஷடேசன விததயேசன சாநதீசன எனறு வியவஹரிககபபடும. சததிசிவனுககு ஆதாரதேக காரணதிகளாகையா லிவவிடததுச சததிகள ஸதானமெனறுஞ சொலலப் பெறும

ததுக்தம் ம்ருகேந்த்ரே — நிவர்த்யதீ ஹ்யதோ நியமாஸாஸ்ய நிவர்த்திகா | நிவ்ருத்திரிதி தச்ஶப்தாநம் தத்ரைஷாவீ நிவ்ருத்திராது || நிவ்ருத்தஸ்ய ப்ரதிர்விண

யோ யாஹ்ருத்ய ப்ரத்ருவஜ்ஞானா । நிஷ்க்ருத்யதே ப்ர
திஷ்டாஸா ஸ்தானம் ததாச்சாதகசக்திபி: ॥ த்ருக்க்ரியாத்ம
ஜ்ருவிஷயம் யதாஜ்ஞானநிரோத்ருண: । ஸாவித்யாஸா
நாசவ்யஸ்ய வித்யேச்வரஸ்தத்தீச்வரா: ॥ ஸர்வஜ்ஞ: ஸர்வ
பாஸனம் யதாஸ்யகாலேன தமஸ: । ஸாமாம்சி ஸக்த
வசம் சக்தி தத்காலேனு ஸாவிசாம்சி ஸாநிதி.

இவ்வாறு கன்ம சாமியமும் மலபரிபாகமுமான காலத்தி லே ஆன்மாவினுடைய ஞானதிருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈசு வர சத்தியானது பதிபும் அது பதிக்கமாத்திரத்திலே யாண வமலத்தினாலே யானமானவை விஷயோனமுகமாகப் பண்ணு விக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமலவி டே.அந்தத்திரோதானசத்தி நிவிருத்தியான மஹானமாவுசகுத்து க்க ‡ சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே §சடிதி வைராக்யமுண்டா ம் கணணைப் பெற்றவன் காக்ஷியை யிச்சிக்குமாப்போல ஞா ன திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரி சனத்திலே யிச்சையையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன்,எப் பொழுது பந்தத்திலே நின்றும் முத்தனாவேன், ஆரவரைத் தரி சிப்பிக்கிறவனென்று புத்தியையுடையவனாய் இவ்வாறு சம்சார த்திற பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்திமானாகிய சிவ ன சத்திநிபாதாநு குணமாக வநுக்கிரகம்பண்ணுவன.

‡ சாகரம - சமுத்திரம

§ சடிதி - சீக்கிரம்

சத்திநிபாதாநு குணமான அநுக்கிரஹமாவது? மந்த சத் திநிபாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையி லுண்டான புண் ணிய பாபங்களைச் சோதித்துப் பிருதிவியாதி யாகாச பரியந்த

முண்டான தததுவஙகளைத தரிசிதது நீஙகுமபடி யுபதேசிதது பிரமாணடோ ¶ பரிலோகஙகளிலே + யோசிபபது.

¶ உபரி - மேல்

+ யோசிததல் - கூடடுதல

மநதர சததிநிபாததததை யுடையவாகளுககு நிவிாததி பிரதிஷடை யிரணடுகலையில புணய பாபஙகளையுஞ சோதிதது பிருதவியாதி பிரகிருதி பரியநத முணடான தததுவஙகளைத தரிசிதது நீஙகுமபடி யுபதேசிதது புருஷோபரி தததுவஙகளிலே பிரளயாகலருக கிருககுமபடி யோசிபபிககது

தீவிரசததிநி பாததததை யுடையவனை நிவிாததி பிரதிஷடை விததியை மூனறுகலைகளையுஞ சோதிதது பிருதிவயாதி மாயாநதந தரிசிதது நீஙகுமபடி யுபதேசிதது சுத்தவிதயாதி யபரமுததி ஸதாநமாகிய சுத்தாத்துவ ×வாசியாகப பணணுவது

தீவிரதர சததிநிபாததததை யுடையவனைப பஞசகலையுஞசோதிதது நாமாஹிசமும நிராதாரமும பிரததியகஷா — கமயமும அநுமாநாகமயமும § ஷடதரிமசத தததவாதீதமுமாய அகணடாகார சசசிதாநந தாதவய பரிபூரண பரமசிவததிலே வேறறத ததாகாரமாமபடி யோசிபபது

× வாசி - இருககிரவன

— அகமயம் - அறியககூடாதது

* ஷடதிரிமசத - முப்பததாறு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

த்யாஸ உஷாத்ந꞉ ॥ வைராக்யம் ஜாயதே க்ஷிப்ரம்
ஸம்ஸாராத்புத்ரஸாரதாத் । த்ருக்ஷாஜாயதே ஸம்
ஹோபுத்ரவ்ம்கஜயோரவி ॥ க்ருஷ்ணாந் தேவே
ஸம் ஜோக்ஷ்ணாம் ஸயஸ்த꞉க்ருக்ஷா । கோவர உபஸ்தி
தாஸஹோர்விஸஜாயதே த்ருதி꞉ ॥ ஸவம் ஸம்ஸார
தோஷித உகம்ந்த்ரஹாதிதேவஸர꞉ ।

தெவிகாவொதோர — சுநாவெத்தா திராவா
வை சுமாமெஹாநவநிதே । நிஸ்கேர யோஜி
தா உத்கந்திஸாஸம் நிஸ்ய꞉ ॥ யயாஜவம் ஜமெ
க்ஷிபம் க்ஷீரக்ஷீரம் வஜோதவஜதஃ । சுவிபேஷஹே
வேத்துபா தாதா வாருதா நீதி ॥

வைராக்கிய மெத்தனை? அவையாவன? வியாதி பீடையாலே வரும் ஜநந வைராக்கிய மொன்று,

தன்னுடைய தேஹ தோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேஹவைராக்கிய மொன்று,

சகல ஐஸ்வரியங்களையுங் குறைவற வனுபவித்து இனிப் போதுமென்று வரும் ஐஸ்வரிய வைராக்கியமொன்று,

ஆத்தியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத்திரயங்களினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியமொன்று,

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினாலு மிரக்ஷிக்கிறதினாலும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதினாலும் யாதொரு துக்க முண்டானதினாலும்வரும் திரவிய வைராக்கிய மொன்று,

மாதா பிதா ஸதிரீ புததிரன இஷடபநது ஸ்நேகிதரிவர் களைப பிரிநத ததினாலே கூடடமெலலாமபிரிநத காலததில துக கததுக கேதுவென று வரும சுகக வைராககிய மொனறு,

காமுகனு யிருககிறவன றுன மோகமாயிருககிற ஸதிரீயி னிடததிலே குணததிலே யாகிலும தேஹததிலே யாகிலும வைராககிய ஏதுவான தொரு தோஷததைக கணடு விரகதியரும் ஸதிரீ வைராககிய மொனறு,

அனனபானாதிக ளொருபொழு தில்லாதிருககிலும தேகம இலலாது, எததனைநா ளாததனை வகையிலே புசிததாலும திரு பதியை யடையாதெனறுவரும புசிப்பு வைராககிய மொனறு,

தாநததுககுப போயத தளளுணடதினால வரும பிரதிக கிரஹ வைராககியமொனறு,

தேஹததிலே யாதொரு ஏதுவுமிலலாமல் பூர்வஜநம சிவ பூஜா புணயபலததினாலே தேஹாதியான சாவ வஸதுககளிலும வரும வைராககிய மொனறு,

ஆகபபதது

இவறறுள நிரு ஏதுகமாக வருகிற வைராக்கிய முததமம். நினறவொனபதும மததயமம.

பௌஷ்கரே — க்ருச்ச்ரே வைராக்யஹேதோர்வி ஸம்
க்ஷேபேணாத்ர நிரூப்யதே । வ்யாதயாத்ஃ வீக்ஷித
ஸ்யாஸ்ய ஸ்வதேஹே விரமதா ॥ ஸத்ஸங்கஸம்வ
காமேஷ்வபி ஸ்வல்பஸுகா ஜந்மஸ்வபி । க்ருத்ஸ்நாதி
காதிதுஃகவேதேஹ்யா வைராக்யஞ்சதம் பவேத் । ஜ்ஞா
ஜாதேநாக்ஷேணைவாஸ ஹரணேந்த்ரவிநஶ்யத ॥
துஃகஸந்த்ருத்யர்த்தஸ்ய வைராக்யம் ஸஹஸாஹ

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சகலனுக்குமாத்திரம அனுக்கிரஹமென றெண்ணவேணடாம மூவருக்கு முணடெனனு முறைமை யுரைக்கினறார.

நிராதாரமாகி - நிரதிகரணனுய்நின்று,—

துவிதா சக்திநிபாதத்தால தீவிர தீவிரதா சத்தி விழுக லாற தீவிரதரத்தாற் பரமுத்தி, தீவிரத்தால் அபரமுத்தி."

தீவிரத்துள்ளும் மந்த மந்ததர சத்திநிபாத முண்டு.

அபரமுத்தி யனேகவிதமாதலால் நிரதிகரணனுக்கிரகஞ் சகலர்க்கு மேகதேசத்திற் சாற்றியதுண்டு,—

ஆசான் மூர்த்தி ஆகாரமாகித் தரித்து - சாதிக்கரணனாயி ருந்து,—

சதுர்த்தாசத்திநிபாதத்தால் - மந்த்ரராதியால்,—

மலங்கழிப்பன - மலத்தை பொழிப்பன

ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் சிவத்துவாபிவியத்தியும் செய் வனென்பது செப்புக

விஞ்ஞானகலரென்பது கலைகளுடையாதலால் விஞ்ஞா னகலரென நின்றது

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானத்தால் கலை முதல் முப்பது தத்துவத்தால் மூட்டப்பட்ட சூக்குமதேகமில் லையாது சிலபெயர்கள் விஞ்ஞானகலர்கள்

பிரளயத்துக் கலைநீங்கினபெயர் பிரளயாகலர்

ஆதலால், இருவர்க்கத்துக்கும் நிராதிகரணனுக்கிரகம்

சிலபெயர் அனந்தாதி யணுசதாசிவாதிய ரிவர்களை விஞ்ஞா னகலரென்றும், அபரமந்த்ரேசுவரர்களாகிய ஸ்ரீகண்டா தியர்களைப் பிரளயாகலரென்றும் பேசுவார்கள், அவர்கள் மல மலகன்ம முத்தராய்ப் பதிபதார்த்தத்துள் அந்தர்ப்பவித்து மலமாத்திரகலுஷித விஞ்ஞானகலசத்தி மலகன்மமாத்திர கலுஷித பிரளயாகலசத்தி, பிரியாது தரியாமையால் அப்படிப் பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக

பெரியோர் சிலவிடத்து அப்படிப் படித்துப் பேசியதேது? முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தெனக் குறித்தறிக

பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவா யனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்று சிலர் பேசிய தேது? தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவாய்வந் தனுக்கிரகம் பண்ணுவரென்பது செய்தித் தெரியாது செப்பியது.

இருவர்க்கும் நிராதாரமாகி யெனும் ஆசிரியர் வசனத்துக்கும் சிவாகமத்துக்கும் விரோதச் சொல்லுமாம்

ஆன்மதத்துவ மிருபத்திஞன்கிற்கு மேல் பிரகிருதி முதற்சரா யிராகாதி கலாந்தமாகிய தத்துவங்களி னிரஞ்சனர் தவிரச் சாஞ்சனரா யிருப்போர்கள் பிரளயாகலர்களென்று சிலர் பேசிய தேதெனில்? ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில் அப்படியிருத்தலால், இசைத்தார்கள்

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலரைக் குறித்து உருத்திர தேவர்களிற் றேவகுரு வென்பது கூடும், தேகமில்லாப் பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவென்பது கூடாது, மற்றது பிரசித்தப் பொருள்

விஞ்ஞானகலர்கள் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மலர்கள் என்றிருவகையர்

அந்த இருவகையருக்குட் பரிபக்குவ மலர்கள் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் அனுசதாசிவர் அநந்தாதிகள் மந்திரர்கள் புவனவாசிகள் என்னும் அபர முத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்

அபரிபக்குவமலர்கள் மாயைக்குமேற் சுத்தவித்தைக்குக் கீழ் மலமாத்திர கலுஷிதர்களாயப் பசுபதார்த்தங்களா யிருப்பார்கள்

பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விருவகையர்

அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுக்கிரகம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் ஸ்ரீகண்ட வீரபத்திரர் முதலிய அபரமந்திரேஸ்வரர்கள் புவனவாசிகளென்னும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவமலர்கள் சிருஷ்டிகாலத்திலே சகலராவர்

சகலர்கள் திரிபகதிகளென்றும் விஞ்ஞாநிகளினாலே கன்மநாசம்வந்து விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் துவிபந்திகளென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள்

அந்த விருவிதமாயிருக்குஞ் சகலர்கள் தூலதேகிகளென்றும், அபிராத்தவாகிய சரீரிகளென்றும், பிரகட்டவாகிய சரீரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்

திரும்ப அந்த நாலுவகையோருந் தனித்தனிப் பரிபக்குவ மலர்களென்றும் அபரிபக்குவ மலர்களென்றும் எண்வகையார்

அவ்வெண்வகையருள், பரிபக்குவ மலர்கள் என்னும் நாலு வகையினரும் சிவானுக்கிரகம் பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் நானுபக முத்தராயிருக்கும் அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மலர்களெனும் நால்வகையோரும் சம்சாரிகளாயிருப்பார்கள்.

ஆக மூவகையோரும் பன்னிருவகையரெனப்படும் பாதத்திக

சகலானுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்குஞ் சிவன் பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவற்றுட் 'குருவாகிவந் துணர்த்தி' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருளை ஒன்பதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் றொடங்கினார்

எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான் மூவகைப்படும் அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையினை வைத்து அரிதுணர்

த்த வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே குருவாகி வந்துணர்த்தி யென் மேற்கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது ஒருமல மிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்குந் தீவிரந் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்திநிபாதத்தின் வைத்துணர்த்த வேண்டுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று பட்டாக்கையா னுணர்த்தப்பட் டறிதுணர வேண்டாது அவ்விருத்றத்துயிர்கட்கும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்று முணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீக்கை செய்யப்படுமென்பதாம்

இதனானே தீக்கை இருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன

இனி இவ்விரண்டனுள் எடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற் படிமுறை பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வான்மவர்க்க மூன்றுவகைப் பட்டிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார்.

உரைதருமிப் பசுவர்க்கமுணரின் மூன்றும்- திவ்வியாகமங்களிற் சொல்லப்பட்ட விந்த வான்மவர்க்கத்தை விசாரிக்கில் மூன்றுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - மேலான விஞ்ஞானகலரொன்றும் பிரளயாகலரொன்றும் சகலரொன்றும் — நிரையின்மல மலங்கன்ம மலங்கன்மமாயை நிற்கும் - இந்த அடைவிலே விஞ்ஞானகலர்க்கு ஆணவமல மொன்றும் பிரளயாகலர்க்கு ஆணவமலமுங் கன்மமலமும் ஆக விரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமு மா

யாமலமுங் கன்மமலமும் ஆக மூன்றுமலமும், இவை யநாதியே யுள்ளதாய் நிற்கும் —முதலிருவர்க்கும் - முற்பட்ட விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் பக்குவராயுள்ள விரண்டுவகைக்கும்,— நிராதாரமாகிக் கரையிலருட் பரன்றுவிகா சத்திநிபாதத்தாற் கழிப்பன்மலம் - எல்லையில்லாத வனுக்கிரகத்தை யுடைய பரமேசுவரன் அவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையிலே தீவிரம் தீவிரதரம் என்றுசொல்லப்பட்ட விரண்டு சத்திநிபாதத்தாலு மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் — சகலர்க்கு - சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கன்மவொப்பில்- புண்ணியபாவங்களிரண்டுந் தன்னில் மேலாமற் குறையாமல் இரண்டுமொத்த வவதரத்திலே,—தனாபி லாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலம் - பூமியிலே ஆசாரியமூர்த்தியிலே யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்று மலங்களைப்போக்கி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் —சதாதகா சத்திநி பாதத்தால்-மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் என்று சொல்லப்பட்ட நாலுவகைச் சத்திநி பாதத்தாலும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-௮-சூ,௩-வெ "மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலர்க், கஞ்ஞான ரச்சகலர்க் கருள்வாய்—மெய்ஞ்ஞானம் பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு, முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரன் மூவகை யான்மவர்க்கத்தில் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு நிராதாரமாய்நின்று தீவிரம் தீவிரதரம் என்கிற சத்திநிபாதத்தாலே மலங்களைப் போக்கி இரட்சிப்பனென்றும், சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்குக் கன்மவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துநின்று மந்தம் மந்ததரம் தீவ

ரம் தீவிரதரம் என்கிற நாலுவகைச் சத்திநிபாதத்தாலும் இரட்சிப்ப னென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உரைக்கு மிப்பசுவர்க்கம் - எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம்,—உணரின் - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலா சகலா - உயர்ந்த விஞ்ஞானகலரும் பிரளயாகலரும் சகலருமென,—நிரையின் மலம் மலங்கன்ம மலங்கன்மமாயை - முறையே யாணவமலமு மதனோடு கன்மமலமு மவைகளோடு மாயாமலமுமாக,— நிற்குமொன்று - இப்பந்த வேறுபாட்டான மூவகைப்படும்,—சகலர்க்குக் கன்மவொப்பில் - அவற்றுள் மும்மலங்களுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு இருவினையொப்பின்கண்,—சதுர்த்தா சத்திநிபாதத்தால் - நால்வகைச் சத்திநிபாதமுறைமையினை வைத்துத் தெரித்துணர்த்த வேண்டுதலின்,—நிரையிலா சாமூர்த்தி யாதாரமாகித் தரித்துமலமொழிப்பன - இவ்வுலகின் கண்ணவ்வுயிர்கட்கே குருமூர்த்தியாதாரமா யதிட்டித்து நின்று மலநீக்குவதாகிய சாதாரதீக்கையைச் செய்து,—முதலிருவர்க்கும் - ஒருமலமிருமலமுடைய மற்றை யிருவர்க்கத்திற்கும்,—துவிதா சத்திநிபாதத்தால் - தீவிரம் தீவிரதரமென்னு மிருவகைச் சத்திநிபாதத்தினை வைத்துணர்த்தலையு மாதலில்,—கரையிலருட்பரன் மலங்கழிப்ப னிராதாரமாகி - அளவிடற்கரிய கருணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம் போற் குருவடிவின் மறைந்து நின்று படாக்கையா னுணர்த்தப்பட்டரிதுணர் வேண்டாது அவ்வுருத்திரத்துயிர்கட்கு மலநீக்குதற்கு முறையே யுண்ணின்று முன்னின் றுணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீட்சை செய்யப்படும்.

இதனானே தீக்கை யிருவகைத் தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்குமுரியா ரிவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனிச் சகலர்க் காசாரியன் செய்யுந் தீக்கையாதி
தொகுத் துணர்த் துகின்றார்

பலவிதமாசான் பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகமானதமும், மலமில்சா
த்திரமயோக மவுத்திராதி யநேகமுள வவற்றினவுத்
திரியிரண்டாமவற்றி, னிலகுஞா னங்கிரியை யெனஞா
னமனத்தா லியற்றுவது கிரியையெற்றிற் குண்டமண்ட
லாதி, நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரியா வதிதானினு
நிட்பீசம்பீச மெனவிரண்டாய் நிகழும். (௧)

(இ-ள்) பலவித மாசான் பாச மோசனந்தான்பண்ணும் படி — ஆசாரியன் ஞானமாக்களுக்குப் பாசத்தைச் சேதிக்கையின் பொருட்டுச் செய்யுந்தீக்கை பலபிரகாரமாயிருக்கும் அஃதெவ்வாறென்னின் சாதிபேதத்தாலு மலபாகத் தாரதம்மியத்தாலும் பலவாகக் கூறியது அவையாவன?

நயனத் தருள் பரிசம் வாசகமானதமு மலமில்சாத்திர மியோகம — மீனானது சினையைப் பார்த்த மாத்திரத்திலே யதனைப் பேதித்துத் தனைப்போலாக்குமாறுபோ லாசாரியனுண்மைப் பொருளின்மேல் சித்தத்தை வைத்துத் திவ்வியமான நயனத்தினாலே பார்த்தவனுக்குக் கட்டுப்பட்ட பந்தங்களைச் சோதிக்குமது நயன தீக்கை.

வாரணமானது போல வாசாரியன றனது வலது கை
யிற சிவ அததங கறபிததுச சோதிரூபமாகத தியானமபண
ணி மாணவகன றலைதொடஙகிச சாவாஙகமும பரிசிததுப
பினனாலே விடுவது பரிசதீக்கை

ஆமையானதுபோல ஆசாரியன றனது முதலாகிய வுண
மைப பொருளிலே சிததததை வைததுப பரமமான சோதியு
டன கூடித தியானிததுச சஙகிரா கிரியா விதிககுச செயயு
மாறுபோல மநதிரக கிரியா பாவனைகளுடன வழுவினறி எல
லாததையு முளளபடி யறிநது சோகமபாவனை பணணா யிந
ஙையிககியததினாலே மாணாககன பாசததைச சேதிபபது மா
னத தீககை மநதிரஙகளை யநதநத வனனஙகளுக குடைய
மாததிரைகளை யறிநதேருமற றுரையாம லுசசரிககுமது வா
சக தீககை

ஆசாரிய னாகமததிற சொனனபடி யோகியுணாததி மா
ணாககனுக கையந திரிவினறி யநத வாகமததின பொருளை யறி
விககை சாததிர தீககை

ஆசாரிய னடிசநதான மாாககததினாலே மாணாசகனுடை
ய விதய கமலததிறபிரவேசிதத தவவிதய கமலததி னடுவே வி
ககுருபமான வானமாவைச சுழுமுனை நாடியிற பிரமரநதிர
மளவாகக கொணடு சென்று சிவனிடததில யோசிபபிதது
விடுததலை யோகதீககை, ஆகவாறுவகை யெனவறிக

அவுததிராதி — ஓம சமமநதமாகிய அவுததரி யெனறு
யநேகமுள — சொலலிய தீககையை விசாரிககி லேகதத
துவ திரிததததுவ முதலாகிய தீககைபலவு
முளவெனறறிக.

இநதவிகறபம வருணபததததியிறகாணக
இததீக்ஷையினுக கதிகாரி யாவரெனில? திரணணிய சாததியி

ஞானக்கு அவ்வுத்திரி யாகாமையி னித்தீக்கைகளைக் கூறியதென வறிக.

இம்முறைமை காலோத்தரத்திற் காண்க.

"அணுவியாக்கும் பாசமறுத்திடுக் பாலையினுற-றன்னது கைவசத்தத் தமேல்" எனவுமறிக.

அவ்வாறு எவ்வுத்திரி யிரண்டா மறியில் — அவைகளை விசாரித்தறியி லிரண்டுபிரகாரமாம் அவையாவன?

இலக்குஞானக் கிரியையென — அந்தவவ்வுத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதீக்கையெனவும் கிரியாதீக்கை யெனவுமாம்.

ஞான மனத்தாலியற்றுவது — தீவிர தீவிரதரமெனனும் சத்திநிபாதத்தையுடைய மாணுக்கனுக்கு ஆசாரியர் கிரியாதீக்கையைப்போல மற்று வியாபாரத்தினாலே செய்து முடிப்பது.

முற்கூறிய ஞானதீக்கைக்கு மிதற்கும் பேதமியாதெனில்? சாமானிய விசேடமென விருவிதமாம்.

அவற்றுள் விஞ்ஞான தீக்கையென்று சாமிகத்தருள் சிந்திய விசுவத்துவ கூறுகைபா லீண்டுக்கூறியதே விசிட்டமெனவறிக, அதனைவிரிக்கிற் பெருகும்.

கிரியையெழுற குண்ட மண்டலாதி நிலவுவித்துச் செய்தல் — விதிவழி குண்ட மண்டலமிட்டு வடக்கு மண்டபத்தைப் பதினாலுக்குப் பதினாலு கோல் இட்டேற்றி நூற்றுப் பத்தொன்பது பதமாக்கி நடுவொன்பது பதத்தில் மண்டலேசுர பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேற்குங் கீழ்க்கு மிட்டலிங்க பூசைக்கு வேதிகையுங் குண்டமும் குண்டத்துக்கு வடக்கே கும்பத்திற்கு வேதிகையும் அதற்குமேற்கே யாசாரியரபிடேகத்துக்குக் கும்பத்தாபிக்க வேதிகையும் அதற்குமேற்கே பஞ்சோ

விதி பஞ்சகிருத்தியங்களுப் பல்லவம் வைக்கவும் ஆக வேதிகை யஞ்சுக்கும் குண்டத்துக்குப் பசம (௫௪) மற்றவிருபத் தேழிலா சாரிய ரிருக்கவுஞ் சீடனிருக்கவும் தாலீபாகம் பண்ணவும் பஞ்சகவ்யந் தாபிக்கவு மெனவறிக இதனைச் சூழச் சஞ்சார பதி மொன்று மதனைச் சூழ்ந்து கும்பமுதலிய கும்பந் தாபிக்கவு மெனவறிக

கிரியாவதிதா னின்னு நிரபீச மபீசமென விர ணடாகி நிகழும்.

அந்தக் கிரியாவதியை விசாரிக்கிற சபீசம் நிரபீசம் சாதிகாரை நிரதிகாரை யென நால்வகையுந் தொகுத்தறியுமிடத்துச் சபீச தீக்கை நிரபீசதீக்கையென விரண்டாக வி ளங்கா நிற்கும் எ-று

இதற்கு வருணபத்ததியினும் அநுசுமாலினு மறிக (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

இனி யாசாரியன் பசுவான மாக்களுடைய பாசவிமோசனம் பண்ணுவ தெவ்வாறெனனில் ?

(பலவிதமான பாசமோசனம் தானிரண்டாகிநிகழும்)

இது அந்வய மாக்குவது ஆசான பாசமோசனம் பண்ணும் படி பலவிதம் அவ்விதங்களாவன,—

நயனத்தருள்-* அவலோகனமானது சருங்காரமென்றும் நிக்கிரகமென்றும் அநுக்கிரகமென்றும் மூன்று விதமாம்

* அவலோகனம் - பார்வை,

அதிலே யாசாரியன் சிஷ்யனிடத்திலே பண்ணுமவலோகனம் கருடபாவனை கைவந்தவன் பாம்பின்மேல் கடிபட்டவனைப் பாம்பாகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்துக் கருடனு

டைய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷத் தீர்த்தவாறே யவனுடைய † சராந்தி நிவிர்த்தி யாத்தந் தான சந்திரபாவனையைப் பண்ணி யவனை யமிர்தகலையினாலே யபிஷேகம் பண்ணினதாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல, சிறப்பாவனாசித்தருன வாசாரியன் பாசநிவிர்த்தியார்த்தமாக நிக்கிரகாவலோகனமும் ஆன்மாவினுடைய † வாப்பியாய நார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சக்ஷுஷ தீக்ஷை —

† சிராந்தி - இளைப்பு.

† ஆப்பியாயனம் - திருப்தி,

பரிசம் - ஆசாரிய தக்ஷிண அஸ்தத்திலே கந்தலேபனத்தைப் பண்ணிச் சிவனை யாசநமூர்த்தி மூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரமஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங்கொண்டு பூஜித்துச் சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸ்பரிசவேதி ஸ்பரிசத்திலே காமயபராதி லோகங்களினது களிம்பு நீங்கி ஸ்வர்ணமானதுபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நீங்கச் சிவமாம்படி பண்ணுவது ஸ்பரிச தீக்ஷை —

வாசகம் - வாக்குரூபமாறுதுணமாக பஞ்சாக்ஷரத்தை யுபதேசம் பண்ணுவது வாசகதீக்ஷை —

மானதமும் - ஆசாரியன் றன்னுடைய ரேசகவாயுவினாலே புறப்பட்டுச் சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினாலே இருதயத்திலே பிரவேசித்துச் சிஷ்ய சைதந்நியத்தைத் தவாங்கித் துவாதசாந்தமளவாகக் கொண்டுபோய்த் தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதந்நியத்துடனே கலந்து உப்பும் அப்புங் கலந்து ஏகரசமானது போலப் பாவித்துச் சிஷ்ய சைதந்நியத்தைச் சிஷ்யதேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீக்ஷை —

அலகிஙசாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்துப் பதிபசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை

யுஞ சிவ ஜீவாகளுடைய ஐககியததையும சத சமபிரதாயமாக ப போதிப்பது சாஸதிர தீக்ஷை —

யோகம - நிராதார சிவயோகததை யபபியாசம பணணு விப்பது யோகதீக்ஷை —

அவுததிரி - †ஹோத சஹிதமாகப பணணுந தீக்ஷை அவு ததிரி —

† ஹோதசஹிதம -ஓமததோடு கூடியது

ஆதி யநேகமுள - கீழசசொனன தீக்ஷைக ளாதியாக வி னனு மநேக தீக்ஷையுணடு —

அவறறி லவுததிரி யிரணடாம,—அவறறுகளுக குளளே அவுததிரி தீக்ஷையானது இருவகைபபடும —

அறிவில - இரணடையு மறிவில், —

இலகு ஞானங கிரியையெனும - பிரகாசததை யுடைய ஞான தீக்ஷையெனறும கிரியாதீக்ஷையெனறும சாஸதிரஙகள சொல்லும,—

ஞான மனததாலியறறுவது - மனதினாலே சிஷயனுடைய தேகததை பிரவேசிதது நாபி குணடததிலே சிவாககினி முக ஙசணடு இநத ஓம பூரவமாக ஷடததுவ சுததியைப பணணு வது ஞானதீக்ஷை —

கிரிகையெழிற குணடமணடலாதி நிலவுவிததுசசெய்தல, சிறப ¶ கௌசலயததுடனே குணடமணடப வேதிகளைச ச மைதது ஆகமோகதமாகக கலாசோதனையைப பணணுவது,—

¶ கௌசல்யம - சாமாததியம்

இனனுங கிரியாவதிதா னிரபீச சபீசமென விரணடா கிநிகழும் - மேலுமநதக கிரியாவிதியானது நிரபீச தீக்ஷையெ னறும சபீச தீக்ஷையெனறும் இரணடாகச சொல்லப்படும.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சகலர்க் கனுக்கிரகங் குருத்திருமேனி குறித்திருக்குஞ் சிவன் பண்ணுவது பல பிரகாரமென்ப் படிக்கின்றார்

ஆசான் - குருக்குறி குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்,—பாச மோசனம் பண்ணும் படித்தான்-அனுக்கிரகஞ் செய்யும் பிரகாரம்,—பலவிதம் - வெகுபிரகாரம் — நயனத்தருள் - அத்துவா மார்க்கங் குறியாது குறித்துச் சுருக்கிப் பாசங்கழலப் பார்த்தல் சாக்ஷுஷதீக்ஷையென்னுந் தீக்ஷை,— பரிசம்-அப்படிக் குறித்துச்சிவ அத்தம் வைத்தல் பரிசதீக்ஷை — வாசகம்-அப்படிக் குறித்துப் பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாக்ஷர முபதேசித்தல் வாசகதீக்ஷை,— மானதம்-அப்படிக்குறித்து யோகமார்க்கத்தில் சீஷனது இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷை,— அலகில்சாத்திரம் - அப்படிக் குறித்து ஆன்மப்பொருளைச் சுருக்கி யுபதேசித்தல் சாத்திரதீக்ஷை,— யோகம் - அப்படிக் குறித்து யோகமார்க்கத்தால் சீஷனது இருதயகமலத்தில் பிரவேசித்து நக்ஷத்திரம்போ லிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம் பறித்துத் துவாத சாந்தத்திற் சிவனிடத்திலே யோசித்தல் யோகதீக்ஷை இவ் வறுவகை தீக்ஷையும் அவுத்திரி தீக்ஷைக் கங்க மல்லாத பெயர்க்குப் பண்ணுவதெனவும் அவுத்திரிக் கங்க மெனவு மறிக —அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகாரமாயிப்படித் தீக்ஷைகள்,— அநேகமுள - வெகுபேதமுண்டு,—அவற்றுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானவுத்திரி என்றும்,— கிரியை-கிரியாவுத்திரி என்றும்,— இரண்டுத்திறமாம் - இருவகையாம் அவற்றுள்,— ஞானம் - ஞானதீக்ஷை அது சத்தி சாம்பவி யென்றிருவகை அதில் சத்தி - யோகதீக்ஷை, சாம்பவி - ஞானதீக்ஷை. அதில் சத்தி,—ம

ணத்தா லியற்றுவது - புறம்பேபோற் குண்டமண்டலாதி மன
சற்பப்புச் சங்கற்பத்தாற் குறித்துப் பண்ணுவது சாயப்லி -
மந்திர சிரசத்தி மனச்சங்கற்ப பூர்வ சிரசத்திக்கட் சிறப்பு
ப்பாரவையாற் பாசம் முறைமையிற் பற்றிய பாரத்துட் பண்
ணுவது கிரியாதீக்ஷை,—கிரியை எழிற்குண்ட மண்டலாதி நில
வுவித்துச் செய்தல் கிரியாவதிதா னினும் நிராபீசஞ் சபீசமெ
னநின்று இரண்டாய் நிகழும் - விளங்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அவ்வுயிர்க் கண்ணே கர்க்கிய மலபரிபாகம் பலவகைப் படுத
லின் அம்மலத்தைப் போக்குஞ் சாகாரதீக்கையு மத்தற்சேறப்பத்
திருநோக்க முதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும் அவற்றுள்
ஏனைத்தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த
ஔத்திரி தீக்கையாவது, ஞானவதி கிரியாவதியென இருவகைப்
படும் அவற்றுட் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய் சுருக்குச் சுரு
வமுதலிய வின்றித்தம் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்ப
டி யகத்தே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அ
வையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே யக்கிரியை
செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும். இங்ஙன மிருவகைப்பட்
டௌத்திரி தீக்கைதான் இன்னும் நிரபீசஞ் சபீசமென வெவ்
வே றிருவகைப்படு மென்பதாம்

கிரியையியற்றுவதென மாறுக

ஔத்திராதி யென்றதனாற் சாம்பவதீக்கை முதலியனவு
ந் தழுவப்பட்டன.

நயனதீக்கை முதலிய ஆறும், சுதந்திரமாயச் செய்யப்ப

டுவனவும் அவுத்திரிக் கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவுமென் றி
ருவகைப்படும்.

அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிகருரிய ரல்லாதாருக்கு
ச் செய்யப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக்கொண்டு நின்
று சகலருடைய பாசத்தைப் போக்குகிற முறைமை பலபிரகா
ரமா யிருக்குமென் றருளிச் செய்கிறார்.

பலவிதமாசான பாசமோசனம் பண்ணும்படி - சகலரு
டைய பாசத்தை ஆசாரியன் மோசனம் பண்ணும்படி பலபிரகா
ரமாயிருக்கும் அவையாவன?— நயனத் தருள்பரிசம் வாசக
மானதமு மலகில் சாத்திர மியோக மவுத்திராதி யநேகமுள-
தன்து காருணியத்தினாலே திருக்கண்சாத்தியும் ஸ்ரீபாதங்க
ள பரிசித்தும் உபதேசித்தும் தன்னைப்போல நின்மலனாகப் பா
வித்து எண்ணிறந்த நூலுரைகாட்டியும் பொருளோடு கூட்டியு
ம் குண்டமண்டல மிட்டுச் செய்யுந் தீட்சைமுதலாக அநேகமு
ண்டு — அவற்றி லவுத்திரி யிரண்டா மறியில் - அவையிற்றைவி
சாரித்துப் பார்க்கில் அவுத்திரி யென்கிற தீட்சை இரண்டுவ
கைப் பட்டிருக்கும் — இலகுஞானங் கிரியையெனும் - விளங்
காநின்ற ஞானவதி யென்றும் கிரியாவதியென்றும் சொல்லும்
அதெங்ஙனே யெனின்;—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா
னவதியாவது ஆசாரியன் தன்னுடைய மனோ பாவகத்தினாலே
மலங்களைப் போக்கி இவனுக்குப் பிராணனாய நின்றசிவன் தன்
னைப் பிரகாசிப்பித்தது;—கிரியை யெழிற குண்டமண்டலாதி நி
லையித்துச் செய்தல்-கிரியாவதியாவது அழகிய குண்டமண்ட

லங்களை யிட்டு விளங்கச் செய்தல்—கிரியாவதிதா னினுநி
பட்சம ட்சமென விரண்டாகி நிகழும் - கிரியாவதியாவது இ
னனமும நிரபட்சமெனறும சபட்சமெனறும் இரண்டாய் விளங
காநிறகும

இததுற சொல்லியது சிவன ஆசாரிய மூாததியாக வெழு
நதருளிச சகலாககுப பாசமோசனம பண்ணுகிறமுறைமை பல
பிரகாரமாயிருககுமெனறும இவாகளுககுச சமய ம விசேட நி
ருவாணம எனகிற தீடசைகள செயயுமிடததுக கிரியாவதியாக
வும ஞானவதியாகவுஞ செய்யலாமெனறும, கிரியாவதிதான
பேலும நிரபட்சமெனறும சபட்சமெனறும இரணடுவகையா யி
ருககும எனனுமுறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

பலவிதம் - அவவுயிாக ளுணடாய மலபரிபாகம பலவித
ப்படுதலின,—ஆசான பாசமோசனந்தான பணணுமபடி - அத
றகேறப ஆசாரியனும அமமலததை மோசிககுமபடி செயயுந
சாதார தீககையும,— நயனதது - திருநோககமும,— அருள
பரிசம - அருளுகினற பரிசமும,—வாசகம் - வாசகமும,— மான
தமும - பாவனையும,—அலகில சாததிரம - மிகக நூலகளும,—
யோகம - யோகமும,— அவுத்திராதி யநேகமுள - அவுத்ரி
முதலியனவு மாகப் பலவேறு வகைபபடும —அவறறினவுததி
ரி - அவறறு ளேனைததீககைளெலலாம தனக கங்கமாக வுடை
ததாய்ச சிறநத அவுததிரி தீககைபாவது,— இலகுஞானங
கிரியையென விரணடுதிறனும - விளங்கும ஞானவதி கிரியா
வதியென றிரணடு வகைபபடும,—எழிற் குணடமணடலாதி
மனததாற கிரியை யியற்றுவது ஞானம் - அவற்று ளழகினை யு

ட்டிய குண்டமண்டல மங்கி நெய் சுருக்கு சுருவமுதலியவைக ளைத் தமனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு விதிப்படி யகத்தே யா குதிமுதலிய கிரியைசெய்வது ஞானவதி —நிலவுலகத்துச் செய்த ல சிரியாவதி - அவையனைத்துமம் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புற மபே யக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்,— தானின னும் - இங்ஙன மிருவகைப்பட்ட அவுத்திரி தீக்கைதா னின்று ம்,— நிர்ப்பீசம் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும் - நிர்ப்பீசஞ் சபீ சமென வெவ்வே றிருவகைப்படும்

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேனிறுத்த முறையானே நிரைநிறையாக நிர்ப்பீ
சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணர்த்துகின்றார்

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணிமொழியார்
பலபோகத் தவாவியாதிப் பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ்,
சீலமது நிர்ப்பீசஞ் சமயாசாரந் திகழ்சுத்தி சமயிபுத்
திரர்க்குநித்தத், தேலுமதி காரத்தை யியற்றியத்தா
னு மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய்விளங்கு
ஞ், சாலநிகழ் தேகபா தத்தினோடு சத்தியநிரு வாண
மெனச் சாற்றுங்காலே (௪)

(இ-ள்) பாலரொ — மூன்று வயதுக்குமேற் பதினாறு வயதுள
டு வாலீசர் — வாகிய பாலர்களும், தனம முள்ளபடி படி
விருத்தர்ப — டிக்க மாட்டாது மிகவு மறிவில்லாத வ
ணி மொழியார் — ர்களுக்கும்,எழுபது வயதுக்குமேற் பட்டவி
பலபோகத்தவா — ருத்தர்களும்,மாதர்களும்,போகத்திலே மிகவு
வியாதி பட்டவ — ம விருப்பத்தை வைத்த விராசாக்க ளுக்கு

ாககுப் பணணு ஞ சிலமது நிரப ீசம

மாவியாதியினுல வருததமுறு மவர்களுககும் இவாகளுக்க செலலாஞ சரீராநத மனுடிக்க த தக்கதான கனமஙகளைததையும தீகூா காலததிலே யாசாரியா நிறைவேறினதாக ச செயது முடிககுந தீக்ஷை நிரபபீசம.

சமயா சாரந திசழ சுததி

அககாலததி லாசாரியன குணடததி லக கினியிலே நநதியாதி சணடேசு ராநதமான வெடடுககணஙகளையும பூசிததுச சுவாஹாநத மாகத தாபபண மநதிர தீபணஙகளை யொவவொருககா லோ மமபணணிச சமயாசார சோதனை நிமிததமாக மூலததா லஞ ஞூ றுஹுதிபணணிப பூாணுஹுதி கொடுதது முடிதது இவா களை சமயபாசததை யிநதடாகதேவவைக ளனைவருங கரியாகச சமயாசார சுததிசெயவது இதறகு அதிகாரி யாவரெனில?

சமயி புததிரா சரு

சமயா சாரததுடன கூடின சமயிககும புததிரகனுககும செயவது இவாகளெநதக கிருததியததினுலே யேவபபடுவ ரெனில?

நிததக கேனு மதிகாரததை யி டறறி

“புனனமூழகித தாபபித தமலனடி பூசித தனலோமபலாதி நிததியம” எனபதனுள ச மயிககுப புனனமூழகித தாபபணஞ்செயது தாதமாககஞ செயவது புததிரக னதுவுஞ செயது சிவபூசையு மககினிகாரிய முதலாயினவும புகதிரமாாக கமுஞசெயவது. இவவிருவரையு மிகக கருமஙகளுக குரிமை யாகக கறபிததது

தானுமெழி னி றதிகாரரையென

அநதத தீகைசயுடைய சமயிககுப் பூசா தியி லதிகார மில்லாத படியாலும புததிர கனுககுத தீககைபிரதிடடைமுதலிய கனழ

ஞ் செய்தற் கதிகார மில்லாத படியாலே யத்தத் தீக்கை நிரதி சார தீக்கையெனப் பெயர் பெறும்.

நின்றிரண்டா யவிளங்குஞ் சாலநிகழ்தேகபாதத் திேனாடு சத்திய நிர்வாண மெனச் சாற்றுங்காலே

என்பதனை, சாற்றுங்காற் சாலநிகழ்தேகபாதத்திேனாடு சத்திய நிருவாணமென நின்றிரண்டாய் விளங்கும் என்பொருள் கூட்டுக. அத்தீக்கையை விசாரித்துப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துச் சத்திய நிருவாண தீக்கை யெனவு மசத்திய நிர்வாண தீக்கை யெனவு மிரண்டாக விளங்காநிற்கும் எ-று.

இவ்விரண்டினுக்கு மதிகாரி யாரெனில்

தேகாதி பிரபஞ்சத்தைக் கானற்சோறென்க் கருதி மிகவு மவிரத்தராகிய பக்குவர்க்குக் கட்டுப்பட்ட சஞ்சித்ததையும் பிராரத்துவத்தையு மாகாமிய கன்மங்களையுந் தீக்கையிற் சோதனைபண்ணிக் கிரியை முடிந்தவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே மோட்சத்தை யடைவது சத்திய நிருவாண தீக்கையென்பெறும்.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின் பொருட்டு வைத்து ஆசார மனுட்டிக்க மாட்டாத வாலீசா முதலாயினார்க்குத் தீக்கையிற் சுத்தியைப் பண்ணி யாகாமிய மேற்றுதட்டி தியானபூசை முதலிய கன்மங்களைப் பண்ணி யெடுத்துச் சரீரத்துக் கமைந்த பிராரத்தகன்மம் புசித்துத் தொலைந்தவாறே சரீரபாதம் வந்து மோட்சத்தை யடைவது அசத்திய நிருவாண தீக்கை யென்பெறும்.

இதற்கு வருணபத்ததி, சைவ சன்னியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்த சேகரத்து மறிக. (௪)

சிவாகமயோகியருமை வருமாறு.

——o——

மேலியவிரண்டு தீக்ஷைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

பாலா-பதினாறு வயதளவும்,—ஒடு-அசை,— வாலீசா-இருபத்தைஞ்சு வயதளவும்,—விருத்தா எழுபத்தைந்து வயசுக்குமேல்,—பனிமொழி பாா-ஸ்திரீ ஜனங்கள்,—பலபோகத்தவா-¶அநியம புஷ்டசுக்கள்,—வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சீலம் தீர்ப்பீசம்-தீராக்க ரோகத்தை யுடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீக்ஷா விதியாவது ப்ரோக்ஷ ஸஹிதமாக மந்திரங்களினாலே ஓமமும் உபதேசமு மாகையால் இவர்களுக்குச் §சாமய தீட்சையில்லை ஆசாரியபிஷேகமு மில்லை —

ததுக்தம் ஸித்தாந்தசேகரே — பாலபாலிசவ்ரு
த்தஸ்த்ரீ போகாஸக்தமானஸா: | வ்யாதிதாஸ்ச
ஸமஸ்தாஸ்ச நிர்பீஜதீக்ஷிதா: || யாவந்த:
ஸம்ஸ்காராயாம் தாவத்ஸமீப ஸம்ஸ்க்ருதா: | ஸமயா
யாதித்ரிஸ்ரோத: ஸமயே ஸம்ஸ்க்ருதா: || தீ
க்ஷாவத்ருத்திர் விஹீனஸ்வாநுயாயிகாவஜ்ஞத்திஸ்ருதி.

சமயாசாரத் திமழ சுத்தி-இந்த நிர்ப்பீசதீக்ஷையைப் பண்ணுகிறபோதுச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவா யிருக்கிற காமபீசத்தையும் சுத்திபண்ணப் படுவது —

சமயிபுத்திரர்க்கு நித்தியத்தோடு மதிகாரத்தை யியற்றி-சபீஜதீக்ஷையையுடைய சமயிகளும் புத்திரனுக்கும் நைமித்திகத்தினாலே ஆசாரியனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நித்

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்து,—தானுமெழின் ரதிகாரியென் னிரண்டாய் விளங்கும்-நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகாரமென்றும் நிரதிகாரமென்று மிருவகைத்தாய்ச் சொல்லப்படும் —சாலநிகழ் சேஷபாதத்தினோடு சத்தியநிருவாண மெனச் சாற்றுங்காலே - இன்னுமந்த நிருவாணதீக்ஷா பேதங்கூறுங்கால நிகழ்காலத்துத் தேக †பதனமாயப்பொழுதே பரமுத்தியை யடையப்பண்ணுவது × சத்தியோ நிர்வாணமென்றும் சீவன் முத்தி+வியவதானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று மிருவகைத்தாம்

¶ அந்நியம் புபுக்ஷு-நியமமில்லாமல் சாப்பிடவிரும்புவன் § சாம்பவம் - சம்புவினது † பதனம்-விழுகை, × சத்தியோ நிர்வாணம் - உடனேசுகம் + வியவதானம்-மறைவு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இருவகைத் தீக்ஷைக்கு முருகரை முறைமையில் விசைக்கின்றுராய் நிரபேக்ஷகரை நிகழ்த்துகின்றார்

பாலர்-சத்திபாத லக்ஷணங்களைப்பெறுஞ் சாமர்த்தியமுள்ளவராய்ச் சமயாசாரமனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியமிலராய் நிரம்ப ஓதியுணராதவர்களாய்ப் பதினாறு வயதுட்பட்டவர்,—

ஓடு-அவர்களோடு,—

வாலீசர்-வாலிசர் வாலீசரென் றீட்டியவாறு சத்திபாதசின்னங்களாயும் ஓதி யுணராதார்,—

விருத்தர் - சத்திபாதசின்னங்களாய் ஓதியுணர்ந்தாலும் அனுஷ்டானத்தில் அசத்தராய் எழுபது வயதுக்கு மேற்பட்டார்,—

பனிமொழியார் - உள்ளபடி யோகியுணர்ந்து சமயஞ்செய்து சாதகமாயனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்திய மில்லாதாராய சத்திபாத சின்னிகளாய சஞ்சரிக்கும் மகளிர்,—

பலபோகத்தவர் - சாத்திர பாத்திரராய சத்திபாத சின்னந்தாங்கித் தூக்கவும் போகவாஞ்சை போகமுக்கமில்லாதார்,—

வியாதிப்பட்டவர் - உரைத்தவையெல்லா முடையராயினு மரோகத்தர் இவர்கட்கு,—

பண்ணுஞ் சீலமது - செய்யுஞ் செயற்கையையுடைய தீக்ஷை,—

சமயாசாரந் திகழ்சுத்தி,—பேசச்சொற் சொல்லுஞ் சைவசங்கேதானுஷ்டானப் பொருளில் விளங்கும் நிர்சொற் சொல்லுஞ் சோதனைப்பொருள்,—

நிர்ப்பேசம்-தீக்ஷை சாதகர் ஆசாரியர் இருவர்க்கு தகாதாதலால்,—

சமயி புத்திரர்க்கு - புத்திரரென்று நிருவாண தீக்ஷிதர்க்குப் பெயர் பேசுதலால் சமயவிசேஷ சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாத்திரத்திற் சாமர்த்தியவான்கள் ஒரு பிரகாரஞ் சாதிகாரிகளாயினும் அவருள் நித்திய முற்றும் பண்ணுஞ் சாமர்த்தியமில்லாப் பாலர் முதற் சமயி விசேஷ சாதகாபிஷேக நைமித்திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகட்கு

நிகழ்த்தகேளுமதிகாரத்தை யியற்றி - முமுக்ஷுதல், தாபித்தல், சபித்தல், தருக்குறிப்பேவல், பூசித்தல், ஓமித்தல், கேட்டு சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்தல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய நித்தியகன்மத்திற் குருக்குறிப் பேவலால் நைமித்திக கன்மத்துஞ் சித்திற் காமியத்துஞ் சித்திற் சாமர்

த்த சமயிமுதலோர் பண்ணும் கிருத்தியத்தில் இயன்ற கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவது, கூடாதிருந்தால் குருகுறிப்பேவல் மாத்திரம்பண்ண, அதுவும் கூடாதிருந்தால் புத்திராதிகளாற் பொருள்கொடுத்து வேண்டிக் கொண்டாதல் பிறராற்றான் பேணக் குருவைக் கொண்டு கற்பிக்கப் பண்ணி —

தானும் - அந்த நிர்பீசதீக்ஷையும்,—

எழினிரதிகாரையென நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பீசை தீக்ஷையென்றிருந்தும்,—

இரண்டாய விளங்கும் - ஏழுங்கிருத்தியம் எலாக்கிருத்தியம் குறித்துச் சதிகாரையாயு நிரதிகாரையாயும் இருத்தலாற் சபீசையாயும் நிர்பீசையாயும் இருவிதமாய் ஒருவகை சாற்றத்தோற்றும்,—

சாலநிகழ் தேகபாதகத்தினொடு-பண்ணுமென்று கொருத்தலால், பண்ணுங்காலே யென்ப பண்ணுக சபீசதீக்ஷாயோக்கியர்க்குள் இயற்கையாற் சரீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும்,நிர்பீச தீக்ஷாயோக்கியர்க்குள்ளும் வியாதி முதிர்ச்சி விருத்தத்தவமை மிகுதி முதலியவற்றுற் சரீரவயிராக்கிய முடையோர்க்கும், சஞ்சரிக்கருங் காயமுடன் முற்றுங் கழியப்பண்ணும் நிர்பீச தீக்ஷைகாணே,—

சத்தியோ நிர்வாண மென்சாற்றும் - முத்திவிருப்பினார்க்கு நயிஷ்டிக தீக்ஷையென்று நாட்டப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ முத்திப்பிரதமாகிற சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷையென்று போபேசப்படும்

சிலவிடத்திற் சித்தி விருப்பினார்க்குப் பவுத்திகதீக்ஷை யென்று பார்க்கப்படுந் தீக்ஷை சத்தியோ புத்திப் பிரதமாகிற சத்தியோ போசுதீக்ஷை யென்றுபோ சாற்றப்படும்

விதேக விஞ்ஞானகலர்க்கும் விதேக ப்ரளயாகலர்க்கும் சுருதேக சேகியல்லாச் சிவஞால நிர்பீச தீக்ஷையாயப் பண்ணு முன் சொல்லிய நிராதார தீக்ஷையென்னும் நிரதிகரண தீக்ஷையும் இவ்விருவகைப் பெயர் பெறுமெனப் பதறிக.

தேகபாதமில்லாமற் செய்யும் நிர்பீசதீக்ஷையுட் சபீசதீக்ஷையும் அசத்தியோ நிர்வாணதீக்ஷை யெனப்படுமெனக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

அவ்விரண்டனுள் நிர்பீச தீக்கையாவது, மலபரிபாகமுடையவராயுந் தீக்கைப்பின் ஒருதலையான வழுவின்றிச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றலறிவிலராயினார்க்கு, ஆசாரியனுவானவற்றையுணர்ந்து ஏனைக்கண்பங்கோடுகூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்தியகன்ம மாத்திரையின் ஏனைரவா றனுட்டிக்கு மதிகார முடையராகச் செய்வதாம். ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காம்பத்து மதிகாரங் கொடாமையான் இது நிரதிகார தீக்கையெனப்படும். இத்தீக்கை மூன்றனுள் சமயமும் விசேடமு மொரோவொன்றேயாம். ஏனை நிருவாணதீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ்சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இருவகைப்படு மெனப்படும்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்தரமாயுஞ் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீக்கையெனக் கொள்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் நிர்பீசதீக்ஷையினாக்கென்றும், நிரதிகாரை அதிகாரையின் முறைமையும், சத்தியோ நிர்வாணம் அசத்தியோ நிர்வாணத்தின் முறைமையும், அருளிச்செய்கின்றார்.

பாலரோடுவாலீசர் விருத்தர் பணிமொழியார் பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ் சீலமற்ற நிர்பீசம்-சிறு பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களோடு அயோக்கியர்க்கும் வயோதிகர்க்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் வெகுவிதமான புசிப்புகளைப் புசித்தவர்களுக்கும் வாத பித்த சிலேத்தும முதலான வியாதிகளினாலே துக்கப்படுகிறவர்களுக்கும் செய்கிற தீக்ஷையினுடைய முறைமை, சீலங்கூடாமலிருக்கிற தீட்சையாம் —சமயாசாரந்திகழு சுத்தி சமயபுத்திரர்க்கு - சமயாசாரங்கள் விளங்கா நின்ற சமய தீட்சையிலும் விசேஷ தீட்சையிலும் நின்றவர்களுக்கு,—நித்தத்தேனு மதிகாரத்தையியற்றி - பொருந்தப்பட்ட நித்தியமான வதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது அதுதானேதென்னில்?—தானுமெழில் நிரதிகாரையென நின்றிரண்டாய் விளங்கும் - அதுதானுடா அழகிய நிரதிகாரையென்றும் இத்தொழிற்கு அதிகாரையென்றும் இரண்டாய் விளங்கா நிற்கும். இன்னமும்,—சாலநிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணமெனச் சாற்றுங்காலே - மிகவும் விளங்கா நின்ற நிர்வாண மிரண்டு வகைப்பட்டிருக்கும் அதெங்ஙனே யென்னில்? தீட்சை செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்கிறது சத்தியோ தேகா நிர்வாணமென்றும், தீட்சை செய்தபின்பு சிலகாலம் சரீரமிருந்ததிலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிர்வாணமென்று சொல்லப்படும்.

இதனாற் சொல்லியது, பாலராயுள்ளவர்கள் முதல் வியா
தியத்தராயுள்ளவர்களுக்குச் செய்கிறமுறைமை நிர்ப்பீச தீட்
சையென்றும், சமய தீட்சையுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட்
சையுடையவனுக்கும் அதற்குத்தக்க நித்திய கன்மங்களைக்
கற்பிக்குமது நிரதிகாரை யென்றும், விளங்காநின்ற நிர்வாண
மிரண்டு வகைப்பட் டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீட்சை
செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாக்குகிறது சத்திய நிர்வா
ணமென்றும் தீட்சைசெய்த பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்து
தேகாந்தத்திலே முத்தியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிர்
வாணமென்று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நிர்ப்பீசம் - அவ்விரண்டினுள் நிர்ப்பீச தீக்கையாவது மலபரி
பாக முடையவராயுந் தீக்கைபெற் றொருதலையான வழுவின்றி
ச் செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை யனுட்டிக்கு மாற்ற
லறிவிலராகிய,—பாலரொடுவாலிசர் விருத்தர் பணிமொழியார்
பலபோகத்தவர் வியாதிப் பட்டவர்க்கு - பாலருடன் மூடரு
மூம் முதியோரு மாதரும் பலபோகத்தினை யுடையவரு மிக்க
நோயினை யுடையவருமாகிய இவர் முதலாயினோர்க்கு,—சமயா
சாரந் திகழ்சுத்தி -ஆசாரியனுவா னதனையுணர்ந்து ஏனைக்கன்
மங்களோடு கூட்டச் சமயாசாரத்தையு மாகுதியாற் சுத்திசெய்
தொழிந்து,—நித்தத்தேனு மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகன்
ம மாத்திரையி னென்றவா றனுட்டிக்கு மதிகார முடையரா
க்ச் செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய் தொழி
த்தமையின்,—எழினிரதிகாரையென நிருபணனுஞ் சீலம் -
னைமித்திகத்துங் காமியத்து மதிகாரங் கொடாமையா னது அ

மூத்தபொருந்திய நிரதிகார தீக்கை யெனப்படும் — அது - அந்த தீக்கை மூன்றனுள், — சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயி புத்திரர்க்குச் செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் ஒழிவொன்றே யாம் — சாற்றுங்கால் - ஏனை நிருவாண தீக்கையைச் சொல்லுமிடத்து, — சாலநிகழ் தேகபாதத்தினொடு சத்திய நிருவாண மென விரண்டாய்விளங்கும் - மிக்கு நிகழ்கின்ற தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கு மசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்கும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகைப்படுமென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படு நிருவாண தீக்கையும், அதற் கங்கமாயும் சுதந்தரமாயும் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களும் நிர்ப்பீச தீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிறுத்த முறையானே சபீச தீக்கையெனவும், அந்தச்
சபீசஞ் சிவதன்மணி லோகதன்மணியென விருவித
மா மாறுமுறையே யுணர்த்து கின்றார்

ஒழிவுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல வுத்தமர்க்குச் செய்வது சபீசமிவர்தம்மை, நித்தி யனித்திய நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்தி நிரம்ப அதிகார நிகழ்த்துவதுஞ்செய்பது, சாதகா சாரியரு மாக்கிவீடு தருவிக்கு முலோகசிவ தருமிணியெனவிரண்டாம், மாதவினோ ரதிகாரை யானுஞ்சமயவிசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே. (௫)

(இ-ள்) ஒழிவுண — ஆசாரியனிடத்திலே யாகமங்களைப் போதிக்கத்தொழு யத ஐ.ஊமைப் பொருளை யறிந்து சமயாசா

ககநெறியி லொழுக்கா நல்லவுத்தமாக்குச் செய்வது யாசீசம்

ரங்களை வழுவற வனுட்டிப்பென் ருசாரியன் சண்டேசுரன் சன்னதியிற் கற்பித்தபடி நடவாநின்ற உத்தமராகிய மாணாக்கற்குச் செய்யுந் தீக்கை மேலான சமீசமெனப் பெறும்.

இவர்தம்மை

இந்தத் தீக்கைபெற்ற சாதகனையு மாசாரியனையு முத்தமாதிகாரிகளென்று சொல்லுமிருவரையும்,

நித்தியஞு வித்திய நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்தி

சாதகனை நித்தியசன்மங் காமிக கன்மமாகிய விரண்டு முறைமையிற் செய்தற்கதிகாரியாகக் கற்பித்து, ஆசாரியனை "புன்னெழுக்த தாபித்த தமலனடிபூசித்த -தன்மேலா மப்பலாதி நித்தியம்" "பரமப்பிரதிட்டை தீக்கை பண்ணல் - கருதிங்கா னைமித்திகம்" "உரைத்தமலன் வாக்கை யுள்ளக்கொள்ளக் கற்பார்க்கு-விரித்தல்நை மித்திகமாமே" "சித்தியினை வேண்டியருச் சிக்கைசெபம் பண்ணலென-வுத்தவித்தங் காயகமென் றோ" இங்ஙனங் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று கிருத்தியமாசாரியற்கும், நித்தியமுங் காமியமுமாகிய விரண்டுஞ் சாதகற்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்து

நிரம்பதிகார நிச்சமுத்துவ தஞ்செய்து

இம்மூன்று தொழிலையுஞ் செய்தற்கா சாரியருரித்தாதலாற் குரு மண்டிகத்தற் சாசாரியராய் அதிகாரம்பெற்று மாணாக்கற்கு முபதேசம்பண்ணி நடக்கும்படி கற்பித்து,

சாதகாசாரியருமாக்கி

சாதகற்குச் சாத்திய மந்திரத்தையுங் கற்பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரியற்குச் சருவ வித்தியாபிடேகத்தையுஞ் செய்து,

வீடு தருவிக்கு முலோக சிவதன மணியென நிரண்டாம

அந்தீக்கை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு மூலக தன்மணி தீக்கையெனவும் பரமுத்தியைக் கொடுக்குஞ் சிவதன்மணியெனவு மிருவகைப்படும் அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன் மாணாக்கற்குப் பாவகன்மத்தையே சோதித்துப் புண்ணியத்தைச் சோதியாமல் வைத்துச் சிகாச்சேதமு மின்றிப் பதப்பிராப்தியாகிய புவனங்களிலே யோசனைசெய்யுந் தீக்கை லோகதன்மணி. மோட்சகாமியாகிய மாணாக்கற் காசாரியன் புண்ணியபாவமாகிய விரண்டினையு நானாவிதமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்து விதிவழிச் செய்யப்பட்டுச் சிகா மந்திரத்தினாலேழுபிரகார மபிமந்திரிக்கப்பட்டதுமாய ஞானசத்தி ரூபமாயிருக்கிற கத்திரிகையைக் கொண்டு பிரமரந்திரத்துக்குமேலே பன்னிரண்டங்குலமுடைய சிகையில் சத்தி வியாபினி சமனை யுன்மனையெனக் கூறிய சத்திகள் நாலுக்கு மேற் சிவம் வியாபித்து நிற்கையா லடியி லெட்டங்குலம்விட்டான்மாக்களுக்கு மூலபாசமாயவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுந் திரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலங்குல முடைய சிகையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதன்மணி தீக்கை யெனப்பெறும்.

ஆனதிருவதி காராயாம

இச்சிறப்பினை யுடைத்தாகையினாலே சபீச தீக்கை சாதிகாரை யெனப்பெறும் மேலெத்த விருவகையினை முடித்துணர்த்துகின்றார்.

சமய விசேட நிருவாண மபி டேக மிவற்றட ங்குமன்றே.

இங்ஙனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி லுண்டாகிய நிரதிகாரை சமய விசேடத்தி லடங்கும், சபீச தீக்கையி லுண்டாகிய சாதிகாரை நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடங்கும். எ-று.

சமயாசாரத்துடனே கூடி யனுட்டித்து வருகையால் சமீசமென்றார் இது வடமொழி

நிறமீசத்தைப் பற்றச் சமீசஞ் சிறப்புடைத்தாகையா லுபாமீசமெனச் சிறப்பித்தார்

ஆசாரியனுக்குஞ் சாதகர்க்கும் செய்தொழில் வேற்றுமை பாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தார்

உலோகத்தன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற் சிவதருமணிப்பைத் தருமெனச் சிறப்பித்தார்

இதற்கு வருணபத்தகத்தி ஞான ரத்திஞவலியிலுங் காலோத்தரத்துங் காமிகத்துமம் வாதுளத்து மறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சமீச தீக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது

ஒகியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்காநல்ல வுத்தமாகச் செய்வதுயாமீசம் - கன்மகாண்ட சாஸ்திரங்களைப் படித் ததனுடைய பொருளை யறிந்து அதன்படியே வழுவாமல் அனுஷ்டானங்களையும் பண்ணிவரு முத்தமர்க்குப் பண்ணுமது சமீச தீக்ஷை —

நீதியினு னித்தியநைமித்திய காமியத்தினிறுசதி நிரமபிகார நிகழ்த்துவதுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகக்-அவர்களவாக ளதிகாரானுகுணமாக நித்திய கன்மமாத்திரமாகவும நித்திய நைமித்திக கன்மமும நித்திய நைமித்திக காமிய கன்மமும் பண்ணும்படி லகாபித்து தீக்ஷை பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்தாதியான சர்வாதிகாரத்தையுங் கொடுத்து சாதகாசாரியாபிஷேகமும்பண்ணி

சாதகாசாரிய னென்றது, நைஷ்டிகாசாரியனைப் போல அக்கினி காரியாதி கன்மங்களின்றி சாவமும் ஞானத்தினாலே பண

ஹுது அக்கினிகாரியாதி சாவகனமங்களையும் பண்ணும் பௌதி காசாரியனைச் சொன்னது —

விதிகருவிக்கு முலோகசிவதனமணி யென்றிரண்டாம் - மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண தீக்ஷைதானும் லோகதன மணியென்றுஞ் சிவதனமணியென்று மிருவகைத்தாம்

உலோகதனமணியாவது கிரகஸ்தனுக்கு பௌதிகாசாரியா சிகாச்சேதமன்றியிற் பண்ணுந் தீக்ஷை

சிவதனமணியாவது ‡ நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு சிகாச்சேதத்துடனே பண்ணும் தீக்ஷை

நைஷ்டிகாசாரியன் பௌதிகனுக்கு உலோக தனமணி தீக்ஷையும் பண்ணலாம்

பௌதிகாசாரியன் நைஷ்டிகனுக்கு தீக்ஷை பண்ணலா காது —

தத்ரோக்தம் காமிகே — த்வேதா சிவாக்நிதீக்ஷா ஸ்யாள் லௌகிகீ சிவதர்மிணீ । சிவாசாரவிதாநஸ்த ஜ்ஞேயா ஸா லோகதர்மிணீ ॥ சிவாசாரேண ஸம்யுக்தா ஜ்ஞேயா ஸா சிவதர்மிணீ । தீக்ஷயா லோகதர்மிண்யா பௌதிகாந் தீக்ஷயேத் குரு: ॥ தயைவ சிவதர்மிண்யா நைஷ்டிகாந் தீக்ஷயேத் குரு: । நைஷ்டிகோ நைஷ்டிகாம்ஸ்சைவ க்ருஹஸ்தாந் தீக்ஷயேத் குரு: ॥ பௌதிகஸ்து க்ருஹஸ்தாம்ஸ்து நாநைஷ்டிகாந் தீக்ஷயேத் ஸதாசிவ: .

ஆகலின் அதிகாரிகளாயாரு சமயவிசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே - சபீச தீக்ஷையானது அதிகாரத்துடனே கூடினதாகையால் சமய விசேஷ நிருவாண மாசாரி

டாபிஷேக மென்னும் நாலு தீக்ஷையு மவரவர் ஞானத்துக் கேற்கப் பண்ணப்படுவது. தீக்ஷையை யநேக பேதமாகச் சொல்லிப்போந் திவ்விடத்து நாலென்று சொல்லுவானேன் னென்னில்? அந்த தீக்ஷா பேதங்களெல்லா மிந்த நாலு தீக்ஷையிலே யந்தர்ப்பவிக்கு மென்ப திதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சபீசத் தருக்கரைச் சாற்றுகின்றார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்லவுத்தமர்க்கு-சமய தீக்ஷை படிப்பிக்கப் பண்ணும் விசேஷ வித்தையாகிய சிவாகமங்களைப் படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசார மாக்க நடக்கைத் தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சாமர்த்தியங் காண்பிக்குஞ் சாமானிய வித்தையாகிய தர்க்கசத்த வேத வேதாங்க மீமாம்ச புராண முதலிய முற்று மற்றருக்கமா மிவைகளில் ஒவ்வொன்றைத் தான்படித்துப் பார்த்துப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறிந்து அச்சமயாசாரமாக்க நடக்கைத் தப்பா தனுட்டியாநின்று காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய முடையராய்ச் சத்துத்தமாதி காரிகளாகுஞ் சமயி விசேஷி நிருவாணி சாதகாசாரியர்கள் மருக்கக்கு—

செய்வது - பண்ணுவது,—

உயர்ச்சம-கலைகடை குறைதலால் முதகிய சபீசதீக்ஷை,—

இவர் தம்மை - இவ்வைவரையும்,—

நீதியினால் - அவரவர்க்கு அருகமாக,—

நித்திய நைமித்திய காமியத்தில் நிறுத்தி-சமயி விசேஷி நிருவாணி மூவரையும், நீர்முழுக்கல், தாப்பித்தல், ஜபித்தல் பூசித்தல்ஓமித்தல் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தியானித்த

ல், சமாதித்தல், சாக்ஷாத்கரித்தல் முதலிய அவரவர்க் கருமமா ன கன்மங்களை விதிப்படி விழாது செய்ய நித்தியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிரூபித்துக் குருக் குறிப்பேவலாற் சிறிதியன்ற நைமித்திகாதிகாரத்திலும், சிகாச்சேதமாகிய திருவாணிக்கட்கு விசேஷித்து நைமித்திகத்தி லதிகார மூன்றென்று காமிக முதலிய சிவாகமங்கள் செப்புதலாற் குருக் கற்பனையாற் சகல நைமித்திகாதிகாரத்திலும் சிறிது விரும்பிற் குருக்கற்பனையாற் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிரூபித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சாதகருக்குக் குறித்து அவனைச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சாத்திய மந்திர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிரூபித்து, நித்தியாதி காரத்திலும் குருவாஞ்ஞையின்ற சகல நைமித்திகாதி காரத்திலும் நிரூபித்து, ஆசாரியாபிஷேகம் பண்ணி ஆசாரியனுக்குக் குறித்தவனை யாசாரி யாபிஷேகம் பண்ணி தீக்ஷா பிரதிட்டை சிவாகமபோதன முதலிய நைமித்திகாதிகாரத்திற் பிரதானமாய் நிரூபித்து நித்தியாதி காரத்திலும் பரார்த்தம் சிறிது சுவார்த்தமாகவும் சிறிது காமியாதிகாரத்திலும் நிரூபித்து,—

கிரமபவதிகாரம் நிகழ்த்துவதனுஞ் செய்து—நிர்பீஜ தீக்ஷை போல் ஏலுமதிகார மாத்திரமாய் ஏலாவதிகாரக் குறையாய் இயற்றுவிப்பதின்றி, இப்போது சொல்லிய நித்தியாதிகாரி காமியாதிகாரி நைமித்திகாதிகாரி மூவர்க்கும் அவரவர்க் கருமமாய நிறைய வதிகாரம் பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்களு ளொருவரை —

சாதகா சாரியருமாகி - சாதகா சாரியர்களாலுஞ் சிகாச்சேதமாத்திரஞ் செய்த திருவாணியாலும் மோரிருவர் முறையில் ஸ்வதந்திரர்களாய்க் குருவாஞ்ஞையினாலும் பண்ணப்பட்டதனால்—

வீடு தருவிக்கும் - மோக்ஷங்கொடுப்பிக்கும் மூவருள் ஆசா
ரியன் ஸ்வதந்திரமாய்ச் சர்வாதி காரியாதலாற் சர்வசம்பூர
ண சபீச சாதிகாரதீக்ஷாவானுதலா லவனுக்கே சாதிகார தீ
க்ஷையெனப் பதியல்பிற்றுச் செல்லும்

திரும்ப அந்தச் சபீசதீக்ஷை,—

உலோகசிவதன்மிணி யென்றிரண்டாம் - உலோகதன்மி
ணிதீக்ஷை சிவதன்மிணி தீக்ஷையென இருவிதமாம்,—

ஆதலினால் - சொல்லிய நீதியினால், சபீசதீக்ஷா பேதமெ
ல்லாம் நிர்பீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் முன் சொல்லிய
சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி —

அதிகாரையாம்-என்பது தலைக்கடை குறைதலாற் சாதிகா
ர தீக்ஷையாம் —

சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்
றே அன்றே என்பதனை

உலோக சிவதன்மிணி யென்ற விடத்துச் சேர்த்திசையாத்து
விசேஷித்திசைப்பாம்

முறைமையிற் சபீச தீக்ஷாபேத மாகுஞ் சிவதன்மிணி தீ
க்ஷை உலோகதன்மிணி தீக்ஷை யிரண்டிற்குள் சிவதன்மிணி தீ
க்ஷை பரையென் றுரைக்கும் நயிஷ்டிகீ தீக்ஷை யென்றும் அப
ரையென் றுரைக்கும் பவுதிகீ தீக்ஷை யென்று மிருவிதமாம்,—

அவற்றுள், பரம்பரையாயும் சாக்ஷாத்தாயும் பிரதிசபசர்
வஞ்ஞாதி சிவகுணமண்டபுற்ற முத்திமாத்திர காமிகராயுஞ்
சாதக காரிய காமிய சிவதன்ம லோகதன்ம கன்மானுஷ்டான
ம்பப்பற் றற்றவர்களாயும் அவரவர்க்கருகமாஞ் சாமானிய வி
சேஷ சரியை கிரியை ஜப சாலம்ப சிவயோக நிராலம்ப சிவ
யோக ஞான கிரிபதார்த்த ஞான சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக
ஞானவான்களாயும், அத்தகைய சிவதன்மானுஷ்டான லெர்க

ளாயுஞ் ஸ்ரீகண்டாதி சதாசிவாந்த சாலோக சாமீப சாரூப சமபலத்தியான சாத்திய சாபல முத்தி சாயுச்சியங்களையும் சதாசிவ தத்துவத்திற்குமேற் சத்தி சிவதத்துவ கலாபுவன சாதார நிராதாரங்களிற் பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சத்துச் சித்துச் சம்பலத்தடஸ்த முத்தி சாயுச்சியமுற்றுப் பெற்று முத்முத்தஸ்வரூப சாயுச்சியங்களையும் அவரவாக்கருகமாய்ச் சாருத்றகருக்காகளாயுமிருக்கும் சமயிபுத்திராகள் புத்திரவிசேஷ நிரபிஷேக நிரதிகார திருவாணிகா சாபிஷேக சாதிகாராசாரியாகளிவாகட்கு யோக்கிய முத்தி சாவசிவ புண்ணிய பசு புண்ணிய பாவசஞ்சித கன்மசுத்தி மதிபாகவும் அதில்லாதாகவும் அஷ்டாங்குல மட்டு விட்டுறச்செஞ் சிகாசசேத வதியாகவும் அதில்லாதாகவும் பண்ணுமந்த நயிஷ்டிகீ சிவதன மீனி தீக்ஷ

கூட்டவுதிகக்குமாயேய மாகாமாயேய புத்திருண வண்மாதி குண குணஞ்சிறறுப் பலமாகத்தான, அதிந பலமாகத் தான, அதிக பலமாகவுதிக்குஞ் சரீர நிரவதிக சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவகுண மணப்புற்ற போகபோகாந்த மோக்ஷ காமிகளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த மிந்தச் சரீரத்தணந்த தாணே மரண மடாதபடி அதிமாாக்க மாந்திர சாத்திரப் பிரசித்த விசேஷ சிவதீாத்த மருந்து மந்திர யோக முதலிய சிவதனம விசேஷா ஹுஷ்டானத்தாற் சித்தி பண்ணிக் கொண்டு தாமிருக்குப் புவனமது விட்டு முட்டின்றி விரும்பிப்போம் புவனங்கட்கினங்க வேடந்திரித்து வடிவு விரித்து மாயாவதி சரிக்கும் சாமாத்திய வாஞ்சா வாணகளாயும் சரீரம் விட்டு விரும்பும் வேறு சரீரம் பரித்து மகாமாயாவதி சரிப்பவிருப்பந் தரிப்பவராயுங் காமிய சிவஞானத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமாராதனை அல்லத்தணுபக்ஷப் பிரமாதி நாற் சிவமூாத்தி யாணமாருட சமப்பக்ஷ பிரமாதி நாற்சிவமூாத்தி சம்புபட்சமாதா சதாசிவ மூாத்தி யாகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேசுவர மூாத்திகளு

ள் அவரவாக்கிஷ்ட பலாக்க கலாக்க கலேசுவரமூர்த்தி ஞானத்தியான ஜப பூஜாசேவாதி சகமாராதனை அல்லது அப்படிச் சிந்திக்கப்படும் காலாக்கினியாதி அநாசிருதாந்த புவனேசுவரர்களுள் அவரவாக்கிஷ்டபலாக்க புவனாக்க புவனேசுவர ஞானத்தியான ஜபபூசாசேவாதி சகாமாராதனை யெனவின்ற அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதன்மானுஷ்டானவானுசாரவான்களாயுமிருக்குஞ் சாதகர்க்குத் தீக்ஷானந்தர மனுஷ்டிக்குஞ் சிவபுண்ணியத்தகை கொத்து மாறினிச் சேரும் முன்செய்த சிவபுண்ணிய மாத்திரம் அந்நந்தச் சாதகரனையும் பலாக்க கலாக்கங்களாய அநந்நக்க கலாமரியாதியிற் சேவித்து நிற்கச் சாவ பசுபுண்ணிய பாவசஞ்சித கன்ம சுத்திமத்தியாக்கவும் துவாரசாங்குல மட்டுவிட்டறுசகுஞ்சிகா சசேதவத்தியாக்கவும் புண்ணுமத்து பௌதிகசிவதன்மின்றிக்கூ

மாயாவதிமட்டு முட்டும் பிரஞ்ஞாப் பெருக்கத் தனத்து தனது வசத்து அவதி சுருக்கும் பின்கூட்டவுதிக்குந்தான சிற்றுப்பலமாக அதிக பலமாக வதிக்கும் சாதிசய சாவஞ்ஞாதி சிவகுலை மண்படுறது மாயாமண்டலத் திருந்தாலும் சிரிதுபெயரிட்டத பபிரஞ்ஞாபபெருக்குமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மாயேயபுத்தி அணிமாதிகுணமணப்புரறும் அதுவன்றி வைதிகாத்தியானமிக சாத்திரப் பிரசித்தயாகாதி பசுத்தன்மந் தன கோடிக்கு ளடக்கும் லௌகிக சாத்திரப் பிரசித்த தவணீபங்க தடாகமுதலிய லோகத்தன்மந் தழுவிபொழுகியும் லோகத்தன்ம சிவதன்ம தலாகோடிகளுக்கு- சிறிதொருதலைப்பற்றி முன்சொல்லிய அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவ தன்ம துலாகோடி கொழுவி, அச் சிவதன்மானுஷ்டானத்தால் மகாமாயாபூதி விரும்பில் தன்றோடு கூடவுதிக்கும் மகாமாயேய புத்திகுண அணிமாமுதலிய குணபலம் சிற்றுப் பலமாகத்தான

அதிகபலமாக வுதிக்குஞ் சாதிசயா சாவஞ்ஞதாதி குணமணப் புறறு முத்திக்கும் போகபோகாந்த மோக்ஷகாமிகளாயும், மகாபிரளய பரியந்தஞ் சிவதன்மிணி பவுதிகிதீக்ஷையில் செரலவிய இருவகை முறைமையிற சரீரந் தரித்துச சரிபப விருப்பந் தரிப்பவராயும், சிவதன்மமணப்புறறு லோகதன்மம உலோகதன்ம மணப்புறற சிவதன்மம், இருதன்மானுஷ்டான சீலாகளாயுமிருக்கும் சாதகாககு அநந்தச சாதகா பொருந்த விரும்பும் அநந்தப பலாரக கலாகங்களாய அநந்தக கலாமரியாதியிறபசுபுண்ணியங்கள சிவபுண்ணியங்கள பரிசேஷித்துநிறகப பாவ கன்மங்கள அநந்தக கலாமரியாதியிற் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாக அப பரிசுத்தி மதியாகவும அநந்தச சாதகருககுச் சதாசிவதத்துவோபரி சத்திசிவதத்துவ போக காமிகட்குத் துவாத சாஙகுலமட்டு விட்டமுக்கு சிகாசசேதவதியாகவும பிருதிவி தத்துவாதி சதாசிவதத்துவாந்த போக காமிகட்குச சிகாசசேதவதியன்றியும பரையாகவு மபரையாகவு பண்ணுமது உலோக தன்மிணி பவுதிகிதீக்ஷை.

ஸ்ரீம தகோர சிவாசாரிபா பதத்திமுகற சிறிதுபகத்திகளிற பவுதிகி சிவதன்மிணி தீக்ஷை பவுதிகிலோகதன்மிணி தீக்ஷை இரண்டிறகும இருதீக்ஷாபலாரக கலாகங்களாயப பசுபுண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கன்மங்கள பரிசேஷித்து நிற்கப பாவகன்மங்கள் மாத்திரம பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப பஞ்சகலாசுத்தி யொருமிக்கப்பண்ணி விரும்பிய விரும்பிய புவனபோக போகாநதத்துப புநாதீக்ஷாபேக்ஷை யபேக்ஷித்துச சாக்ஷாதமோக்ஷம சாருமபடிக்குச சிவனிட்டது யோசனை செய்பயிருப்பது சிநதித் தறிக.

நிா தீக்ஷா பரீக்ஷை பண்ணியது நுண்ணியதுதானே, திருவலகாசாரியா விரக்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

யர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை யென்று முன்சமுதாயத்திற் சாத்தினீர்; அதுகாலோத்தராதியில் நயிஷ்டிகாசாரியர் நயிஷ்டிகர்க்கும் கிருகஸ்தர்க்கும் தீக்ஷைபண்ணுக, பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்கு மாத்திரம் தீக்ஷைபண்ணுக வென்னும் பாடத்தாற் கிருகஸ்தாசாரியர்க்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை நாட்டப்பட்டதென்று நாட்டப்பட்டது நீ சொல்லியதுள்ளது; ஆசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை யென்னுஞ் சைவஞானோத்தர சாமானிய வசனத்திலும் நயிஷ்டிகாசாரியர் நயிஷ்டிகர்க்கு மாத்திரம், கிருகஸ்தாசாரியர் நயிஷ்டிகர்க்கும் பவுதிகர்க்கும் பண்ணுக வென்னு மாகமாந்தர விசேஷவசனத்தாலும் நயிஷ்டிக தீக்ஷையினாலே தீக்ஷிதனாயிருக்கும் கிரகத்தனும் விரகத்தனும் வாஞ்சிக்கப்படாது வாஞ்சிக்கும் பிராரத்தகன்ம பலபோகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேதான் மணியந்திர மருந்து முதலிய சாதனமாந்திர சாத்தியகாமிக போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந்தான் மலபரிபாகதாரதம்மியத்தால் நையிஷ்டிக தீக்ஷா வைசித்திரிய மாத்திரத்தால் இங்கிருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராந்தத்திரத்தினைவரும் பராபர புத்தி யபரபுத்தி போகவாஞ்சை மாத்திரத்தினாலேயுந் தானசாதக சாத்திய பவுதிக தீட்சா பல புவன பதிபூதி வாஞ்சையில்லாமையால் பவுதிகனென்று நயிஷ்டிகன்றானே யென்றுஞ் சோமசம்புவிருத்தி வசனத்தாலும், கிரகத்தாசாரியர்கட்கு நயிஷ்டிகதீக்ஷை நன்கு நாட்டப்பட்டது.

நீரப்படிச் சொல்லில் பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குத் தீக்ஷை பண்ணக்கடவர்க ளென்னும் வசனம் நிஷ்பலமாய் அப்பிரமாணணியத் தானமாய்ப் போகாதோ? நீயப்படிப் போமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது சபலமாகத் தானே சோமசம்பு பத்ததி வியாக்கியானத்திற் சுருக்கியுரைத்திருப்பது விரித்துரைப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யென்று மோக்ஷத்திற்கும் சமாதிக்கும் விரத முதலியவற்றிற்கும் பெயராகலால், பாலியவயது தொடங்கி மரணாந்தம் விரத நியமித்தத் துறவிகளாயிருக்கும் நைஷ்டிகப் பிரமசாரிகளென்றும் கன்னிகா கலியாண காலாவதி விரத நியமித்தத் துறவிகளாயிருக்கும் பௌதிகப் பிரம சாரிகளென்றும் இருவகையராயிருப்பர் விரததாசாரியர்களும் கிரகஸ்தா சாரியர்களும் தனித்தனி சரீரத்திலவரும் மோக்ஷ விருப்பத்தினாலும் அவரவர்க்கிட்ட புவனபதி பூதி விருப்பத்தினாலும் அவ்விருப்பத்துக்குக் கருகமாயநயிட்டிகதீக்ஷை பௌதிகதீக்ஷை பண்ணுவித்துக்கொண்டு மூன்று பகுப்பார்களுக்கும் தனித்தனி அட்டாங்குல சிகாச்சேதமுடைய நயிட்டிகாசாரிகளென்றும் துவாதசாங்குல சிகாச்சேதமுடைய பௌதிகாசாரியர்களென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள் ஆகலால், கிரகஸ்தா சாரியர்கள் நயிட்டிகா சாரியர்களாயும் பௌதிகா சாரியர்களாயும் குருத்துவம் பரிப்பார்களென்பது பக்ஷமாத்திரன் போற்பதித்த நாட்டிலானும் வசனங்கள் சபலங்கள் தானே! அஃதப்படியாகட்டும், ஸ்ரீகாமிகாகமத்தில் நாலாம் வருணத்தில் நயிட்டிகர்க்கே நைமித்திக கன்மகர்த்திருத்துவ குருத்துவம், கிரகஸ்தருக்கு நித்தியகாமிய கன்மகர்த்திருத்துவ சமயபுத்திர சாதகத்துவ மாத்திரம், குருத்துவமில்லை யென்று கூறியதேது? அது உள்ளது ஆமாத்தக மட்டம் முதல் மட்டுந்த மனகுறிப்புப் பிரிப்பினால் மட்டப்பகுப்பாகமங்களிற் சித்தாகமங்களிற் கூறியது.

காலோத்தராதியில்,—

க்ருஹஸ்தஸ்ஸாவர்ணேஷு பூஜ்யோ குருஸ்தாகிருத
நைஷ்டிகஸ்த்வதமோ கஞ்ஞேயோ பௌதிகஸ்த்வி சேஷத
சதுராணாம் பிவாருணாமவி ஜக்ராமகருஹிணாம்பி
ஆசார்யத்வம் சிவேநோக்தம் ஸமிகளித்தராதேகபாதியாதிகம்

என்று கூறுதலாலும், கிரஞ்சமத்தில் பிராமணசாரியா முதல் ஆசாரியர் நால்வர்க்கும் முறைமையில் நான்கு மூன்று இரண்டு ஒரு வர்ணங்களிலே கல்யாணம் விதித்திருத்தலாலும், சாலாகமங்களும் அப்படிச் சாற்றுவதாம் ஒராகாலத்திரளியத கொண்டுதளிருல பிராமணனே குரு, மற்றை வருணத்தார் சாதகர் புத்திரர் சமயிகள் மாத்திரமாயிருப்பார்களென்றும், பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்கும் குருவென்றும், அரசன் அரசன் முதல் மூவர்க்கும் குருவென்றும், வணிகன் வணிகன் முதலிருவர்க்கும் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்குக் குருவென்றும் பெருந்தந்திரத்திலும் காமிகம் பாராக்கியை முதலிய ஆகமங்களிலும் முறையில் நிஷேதித்தும் விதித்தும் இருத்தலால் ஒருவசனத்தைப் பிடித்துப் பிராமணனே குரு மற்றவர்கள் அல்லரென்று பேசவேண்டும் அப்படியாகட்டுமென்று நீ சொல்லில் மற்றையர்களுங் குருவென்னும் அநேகாகமவசனங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்கம் வரும்.

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருந்தால் அரசன் முதலோர்க்கு அரசன் குரு, அரசரில் பிரஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருந்தால் வணிகன் முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரில் பிரஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருந்தால் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் குருவென்னும் வசனங்களுக்குப் பிராமாணியம் சொல்லலாமென்று நீ சொல்லில், காலம் வருந்தத்து கலி—டிகளிற் பிரஞ்ஞாவான்கள் இல்லாதிருந்தால் கிரகஸ்தன் குருவென்னும் வசனத்துக்கும் பிராமாணியம் நாம் பேசுவோம் அப்படித்தான் சொல்லுமென்று நீ சொல்லில் அதுவுங் கூடாது கிரகஸ்தன் சாவர்ணங்களிலும் பூசிப்பியரூகிய குருவென்று கூறுதலால் காலம் வருந்தத்து கலிட்டிகப் பிரஞ்ஞாவான்களாயிருக்கா

லும் கிரகஸ்தரும் பிரஞ்ஞானிகளா யிருந்தால், இருவரை யாருங் குருவென்று கூறுவோம்.

அப்படித்தானுகட்டு மென்று நீ சொல்லில்? அதுவுங் கூடாது. மந்தப்பிரஞ்ஞராயிருந்தாலும் பிரவாக சந்ததிப் பிரசித்தப் பிரகூதிரனாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாச்சியம்பண்ணலாகாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலால் ஒன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞானிகளா யிருக்கிற சிஷ்யர்களுதவியாக அவனே குருவென்று கூறுவோம். இப்போது சொல்லிய வசனங்களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியும் கிரகஸ்தனும் குரு, வானப்பிரஸ்தனுஞ் சந்நியாசியுங் குருவல்லரென்று கூறப்பட்டது.

ஸ்ரீ காமிகாகமத்தில் சந்நியாசிக்கும் குருத்துவமுண்டென்று கூறியதேது? உள்ளது சாத்திர தீட்சைமாத்திரத்திலென்று சமாதானம். சாட்சாத்சிருத சிவாதிபதார்த்த சித்த சிவயோகியாகில் சாம்பவ தீக்ஷைமாத்திரத்திலென்று சமாதானமாம்.

நாலாம் வருணத்தார்க்குப் பிரணவமாகாதென்று பிராமணர் முதலோர் பேசுவதேது? உள்ளது. குருத்துவம் வித்திருத்தலாற் பிரணவ பூர்வப் பிரசாதமறியாதவன் குருவல்லனென்று கூறுதலானும், ஸ்ரீ மகுடாகமத்தில்

"நிர்வாணதீக்ஷிதே சூத்ரே
ப்ரணவஞ் சந்நியோஜயேத்"

என் றிருத்தலாலும், காமிகத்திலு மப்படி யிருத்தலாலும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்.

சோமசம்பு பத்ததி முதற் பத்ததி கர்த்தாக்கள் நிஷேதியாதபடியினாலே விசிஷ்ட சமயி முதலானோர்க்கும் பிராமணரியங்கொடுக்கிருத்தலானும் ஆமென்பது சூசிக்கப்பட்டது.

பிரஞ்ஞரல்லாப் பிராமணர் சிலர் நாலாம் வருணத்திற் சந்நியாசி இல்லையென்று சாற்றுவார்கள், அது கவிட்டிகப் பிரம

சாரிகளுள் ளடக்கிய பிராயச்சித்தாதி விதிகளாலேயும், சித்தி ய விசுவசாதாக்கியத்தில் பிராமணர் முதல் பதுதச சாதிக்கும் பிரமசரியம் கிரகத்தம் வானப்பிரத்தம் சந்நியாசமென்று நான காச்சிரமமு முண்டென்று விதித்தலால் சைவத்திற் பிரசித்தம்

வைதிகத்திலும் ராமாயணத்தில் கிருதாயுகக்கிரமத்தில் பிராமணர் முதல் நால்வர்க்கும் தபோமுக்கியஞ் சாற்றுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்தில் கிருதயுகத்திற்குப் பிராமண சந்நியாசி முக்கியன், திரேதாயுகத்திற்கு க்ஷத்திரிய சந்நியாசி முக்கியன், துவாபரயுகத்திற்கு வைசிய சந்நியாசி முக்கியன், கலியுகத்திற்குச் சூத்திர சந்நியாசி முக்கியன் என்னும் வசன முதல் வசனங்களால் பிரசித்தந்தானே

சிகாச்சேதமில்லார்க்கு ஆசாரியாபிஷேக மாகாதாகலால் கிரகத்தரிலும் விரகத்தரிலும் நயிட்டிக திட்சாவான்களால் நயிட்டிகாசாரியர்கள் உண்டென்று நாமுன் னாட்டுதலால் அவ்விருவகை நால்வருணத்தும் நயிட்டிகாசாரியர்களே சாற்றிப்பரியாதையில் சைவத்திற் சந்நியாசங் கொடுக்கவேண்டும் வைதிகத்துக்குப்போலக் குருத்துவமில்லாத சந்நியாசங்கொடுத்தின்று

பஞ்சாக்ஷர கோத்திரத்தில் சிவபிராமணர் சர்வாதிகாரிகளொன்று காமிகத்திற் சாற்றுதலால் அவர்களிடத்தில் சிவதீட்சையிற் போல நயிட்டிகாசாரியர் பவுதிகாசாரிய ரென்னும் பரியாலோசனை சந்நியாசாதி பரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருட்டுப் பண்ணுவதின்றென்று சப்புத்தி பண்ணுவதே சாலபு ஆசையும், இனி யப்பால் கடப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவு மாறாதலுடம்பிக்குடையராயினார்க்கு, ஆசாரியனுமான அஃது திக்ஷை சமயாசாரகனமமாத்திர நிருத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்திசெய்து தொழிந்து சித்திப கன்மமுதலிய மூன்றினும் போதிகார முடையராகச் செய்வதாம் ஆகலின் இது சாதிகார தீக்கையெனவும் பெயர் பெறும் இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகருமாசாரியருமென இருதிறப்படுவர் இக்கச் சபீச தீக்கைதான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமிணியுந் துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென இருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும் சமய விசேட நிருவாண பரிபேடகமெனும் பேதமெல்லாம் நிரபீசஞ் சபீசமெனும் இவ்விரண்டனு ளடங்கு மென்பதாம்

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடங்களுஞ் சபீச தீக்கையெனக் கொள்க

உத்தமத்தி னுத்தமனென்பார், நல்ல வுத்தமரென்றார்.

ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி பிழுக்காமையுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்தி னுத்தம ரென்பதூஉம், இரண்டு மில்லார் உத்தமத்தி லதமரென்பதூஉம் பெற்றாம்

பெறவே, நிரபீசஞ் சபீசமென இருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக் குரியார் இவ்வாறு முத்திறப் படுவரென்ப தாயிற்று.

இங்ஙனங் கூறிட வாற்றால் ஔதந்திரியென்ற கொள்கையா னொன்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையா லிரண்டும், ஞானவதி நிரபீசஞ் சபீசம் கிரியாவதி நிரபீசஞ் சபீசமென விரியா னான்குமாயவாறு காண்க.

நிரபீசஞ் சபீசமென்னும் இவற்றின் விரிபாகிய சமயவிசேட முதலியவற்றின் விரிவெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்றுஞ் செய்யுளானுஞ் சாகார தீக்ஷையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொன்ன நிரபீச சபீசமென்ற விரண்டினுள் நிரபீசமருளிச்செய்து மேல் சபீச தீக்ஷையின் முறைமையும் உலோகதன்மணி சிவதன்மணியின் முறைமையு மருளிச்செய்கிறார்.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி யிழுக்கா நல்ல உத்தமர்க்குச் செய்வது சபீசம் - வேதாகம சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு முச்சரித்து அவையிற்றி லுண்டானவர்த்தங்களையு மறிந்து அக்கச் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையில் ஒழுக்கந் தப்பாமல் நடக்கிற உத்தமரி லுத்தமரா யுள்ளவர்களுக்குச் செய்வது மேலான சபீசதீக்ஷை,—இவர்த்தமன்றே - இந்த வுத்தமர்த்தங்களை,—நீதியினால் நித்திய நைமித்திக காமியத்தி நிறுத்தி - அவரவர்க்குத் தக்க முறைமையாக நித்திய கன்மத்தையும் நைமித்திய கன்மத்தையும் காமியத்தையும் கற்பித்து நிறுத்தி,—நிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து - பராநுக்கிரக முதலான எல்லாவதிகாரத்தையுங் குறைவறக் கொடுத்து,—சாதகராசாரியருமாக்கி - நிருவிகற்ப சமாதி முதலானவையிற்றையுங் கற்பித்து ஆசாரியபிஷேகமுஞ் செய்து,—வீடுதருவிக்கும் - மோக்ஷத்தையுங்

கொடுப்பிக்கும் அது.—உலோகசிவ தன்மணியென்றிரண்டாம் - ஆசாரியன் இந்த வானமாலை இவன் போகங்களுக்கு இசைவான புவனங்களிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதன்மணியென்றும் சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதன்மணியென்றும் இரண்டுவகைப்பட்டிருக்கும்.—ஆதலினா லதிகாரையாம்- இப்படிச் சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளின் விசேஷங்களினாலே இவையெல்லா மதிகாரையாம்—சமயவிசேஷ நிருவாண மபிஷேகமிவற்றடங்குமன்றே - முன் சொல்லிவந்த தீக்ஷைகளெல்லாம் சமயத்திலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணத்திலும் அபிஷேகத்திலும் இந்த நாலு தீக்ஷையிலும் அடங்கும்.

'பாலரொடு வாலீசா' என்ற திருவிருத்தத்தில் 'நிரதிகாரையென நின்றிரண்டாய் விளங்கும்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்யானம் 'இவற்றடங்குமன்றே' என்றவளவும் வந்து முடிந்தது; இது அதிகாரை என்னுந்தங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, வேதாகம சாஸ்திரங்களை ஓதியுணர்ந்த அந்தச் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையினாலே நிற்கிற உள்ளத்தவர்களுக்குச் செய்வது சமயதீக்ஷை யென்றும், இவர்களுக்கு முறைமையிலே நித்திய நைமித்தியங்களையுங் கற்பிக்கிறது அதிகாரையாமென்றும், இந்தத் தீக்ஷைகளெல்லாஞ் சமய விசேஷ நிருவாண அபிஷேகமென்கிற நாலிலு மடங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

உயாபீசம் - இனிச் சபீசமாவது,—ஓதியுணர்ந்தொழுக்க நெறி யொழுக்கமல்ல வுத்தமாக்கு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவு மொழுக்கவழியில் வழுவாது செய்யு மாற்றலு மிகவுடைய வுத்தமத்தி லுத்தம ராயினார்க்கு நிறுத்தி,—செய்வது - ஆ

சாரியருவா னஃதறிந்த சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி
யேனையவற்றைச் சுத்திசெய்த தொழிந்து,—இவர்தம்மை நீதியி
ஞன - இவரை முறைமையான,—நித்திய நைமித்திய காமியத்
தி னிரம்பதிகார நிகழ்த்துவதற்கு செய்து - நித்திய நைமித்திய
காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதா
கலின,—அதிகாரியாம் - இது சாதாரதீக்கைபெனவும் பெயர்
பெறும் —சாதகாசாரியருமாகத் வீடுதருவிக்கும் - இத்தீக்கை
ப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரு மாசாரிய
ருமென திருவகைப்படுவர் —உலோக சிவதருமணியென திர
ண்டாம் - இந்த சபீசதீக்கைதா னிலற முடையார்க்குத் தி
ரோதான சத்திரூப சிகாச சேதமின்றிச் செய்வதாகிய லௌ
கிக தருமணியும், துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திரூப
சிகாச சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென திருவ
கைப்படும் இவைமுறையே பவுதிக தீக்கை, நயிட்டிக தீக்கை
யெனவும் பரியாயப் பெயர்பெறும்.—ஆதலின்ற சமய விசேட
நிருவாண மபிடேக மிவற்றடங்குமன்றே- இவ்வாறுதலிற் சம
யவிசேட நிருவாணம அபிடேகமெனனும் பேதமெல்லா நிறபீச
சபீசமெனனு மிவவிரண்டி லடங்கும்

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யு நிருவாண தீக்கையும் அ
தற்கங்கமாயச் செய்யப்படும் சமய விசேடங்களும் சபீசதீக்
கை யெனக்கொள்க

ஓதியுணர்தலு மொழுக்கநெறி யொழுக்காமையுமாகிய விர
ண்டையு முடையார் உத்தமத்தி லுத்தமரெனவே இவ்விரண்
டினி லொன்றிலாதார் உத்தமத்தில மத்திமரெனவும் அவ்விர
ண்டு மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமரெனப் பதம்பெறாரும்.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும்
அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றீக்கை யிருவிதத் தென்று மத்துவா சுத்திசெய்வ
துஉ மவ் வத்துவா வாறெனப்படூஉ மதன்றன் வியாப
தியின் முறைமையு முணர்த்துகின்றார்

அழிவிலாக் கிரியையினா லாதல்சத்திமத்தா லாத
லத்து வாசுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச் சிவ
ம்பிரகாசித்தற்குஞான முதிப்பித்துப் பவந்துடைப்ப
னாரொன்றுருவாகக்கும், வழுவிலா வழியாறு மந்திரங்க
ள்பதங்கள் வன்னங்கள்புவனங்க டத்துவங்களகலைகள்,
கழிவிலாத் துரைத்தமுறை யொன்றினொன்றுவியாத்தி
கருதுகலை சத்தியினைக்கண் சத்திசிவனைக்கண்ணும் (௬)

(இ-ள்) அழிவிலாக்கிரியையினாலாதல் — கேடில்லாத கிரியாவதியென்னுந் தீக்கையினாலே யாதல்,

சத்திமத்தாலாதல் — அந்தரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யு ஞானதீக்கையினாலே யாதல் அவரவர் சத்திநிபாதானுகுணமாக

அத்துவாசுத்திபண்ணி — தத்துவாத்துவா முதலான தெல்லாம் பாசபந்த மாகலா னவைகளைப் பஞ்சகலைகளினுமடக்கிச் சுத்திசெய்து, இஃதாற் பலமியாதோவென்றால்?

மலமகற்றி — ஆணவமுதலியன மூன்று பாசங்களைச் சேதிப்பதுஞ் செய்து

ஒழிவிலாச்சிவம்பிரகாசித்த — அஞ்ஞான நீங்கவே யிவனைவிட்டு நீங்காது, சிவஞான பிரகடித்த தரிசனமாகையி

ற்குஞான முதிப் — ன பொருட்டுச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்
பித்து — களைப் பிரகாசிப்பித்து,

உற்பவத்து — மேற் றிரும்பிவந்து ஜனனமெடாதபடி
டைப்பன — செய்வன் அஃதெனபோலெனின்? நதியிற
ஜலம் சமுத்திரத்திலே பொருந்தி லக்ஷண
மையாயத் திரும்பாத வாறுபோல விந்தவான்மாவு மசரீரியு
மாய் சகலனுமாய் நிருமலனுமாய்ச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்
ளை யுடையனுமா யாதி முத்த சிற்சத்தியிற் பேரானந்தத்தை
யனுபவனுமாய்ச் சிவத்தை யடைந்திருப்பன்

மகுடோத்தரம், ரௌரவமறிக

அரனெழுமூவ — இப்படி யெல்லாருடைய பாசங்களையு
ர்க்கும — அரிக்கையினாலே, அரனென்னுந் திருநாமத்
தையுடைய சிவன் முற்கூறிய நிராதார சா
தாரதீக்கை பேதத்தான் மூவகைப்பட்ட வான்மாக்களுக்கு
மனுக்கிரகஞ் செய்வன் அத்துவா சுத்தி செய்யுமிடத்து,

வழுவிலா வ — ஆன்மாக்களைப் பரசுத்தி யடைவிப்பிக்கைக்
ழிபாரும — காரணமாகக் குற்றமில்லாத மந்திராத்து
வா முதலிய மார்க்க மறுவித்தப்படும் அவை
யாவன?

மந்திரங்கள — அத்தரூபஞ் சுத்தரூபமாகிய மந்திர பத வ
பதங்கள் வன்ன — ன்ன புவன தத்துவ கலைகளென்று சொல்லி
ங்கள் புவனங்க — ய வாறத்துவாவும்,
டத்துவங்கள் க
லைகள்

கழிவிலா அ — இங்ஙனங் கூறியவாறினு ளொன்றங் கு
னாத்த முறை — றையாமற் சொன்ன முறையிலே யொன்றி
யொன்றி னொன — லே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும். அஃதா

றவியாத்தி — வது, மந்திர மக்கரங்களின் கூட்டமாகிய பதத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம் வன்னத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவ்வன்னம் புவனத்திலே வியாபித்திருக்கும், அப்புவனந் தத்துவத்திலே வியாபித்திருக்கும், அத்தத்துவம் கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்.

கருதுகலை சத் தியினைக் சத்தி சிவனைக் கண்ணும் — இவ்வாறிருக்குஞ் சத்தியே துணைக்காரணமா மாயையாற கலைகளைக்கீன வியாபித்திருக்கும். அச்சத்தி சிவனுக்குச் சமவாயமாதலாற சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும்.

எ-று

கண்ணென்பதேழாமுருபு

இதற்கு வருணபத்தியும் ரௌரவமுமென வறிக (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சரியா தீக்ஷை யென்றும் ஞானதீக்ஷை யென்றும் சாமய தீக்ஷையென்றும் மூன்றுவித மாகையால் இந்த மூன்றுவகை தீக்ஷாதிகாரிகள் மூவர்க்கு முத்திபேத முண்டோவென்னின் பேதமில்லை யென்பதும் கன்ய¶ மாசந்தத்துக்குவழியீதென்பதும் மேற் கூறுகின்றது.

அரனொருமூவர்க்கு மழிவிலாக கிரியையினாலாதல் சத்திமத்தாலாதலத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி பொழிவிலாச் சிவம் பிரகாசிக்க ஞானமுகிப்பித் தருபவந் தடைப்பவ-பசுக்குவானமாக்களுடைய பாசத்தை ஹரிக்கையினாலே அரனென்னு நாமத்தையுடைய சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தியை யதிஷேத்துகினும் கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்கும் ஞானதீக்ஷையிற் பேதம் சாமயவ தீக்ஷையாகையால் ஞானதீக்ஷாதிகாரிக்கும் சாயு

யவ தீக்ஷாதிகாரிக்குமிந்த மூன்றுபேருக்கும் ஆசிலுமென்றது ×வியவஸ்திதவிகற்பமாதலால் கிரியாதீக்ஷாதிகாரிக்குக் கன ம*லைக்கலயமில்லாத கிரியாதீக்ஷையினாலும் ஞானதீக்ஷாதிகா ரிக்குமசிறசத்தி § சகிதமான பக்குபாவனையிலே பண்ணும ஞான தீக்ஷையினாலும் கேவல சிச்சத்திமாத்திரத்திலே பண் ணுஞ் சாம்பவ தீட்சையினாலும் அத்துவ சுத்தியைப் பண்ணி

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சிதமாயிருக் குங் கன்மங்களை யெல்லாம் நசிப்பித்தல், கன்மங்கணசிக்கவே மாயையும் நீங்கும் ஆணவமலத்தினுடைய தடையுமொழிந் து நித்தியஞானாநந்தமயமானசிவ மானமாயினி—ததிலேயபி வியத்திபாவகற்குமுன் னிராகாதி+கலுஷிதமா யிருக்கிற பசு ஞானமபோக அணுமசுவரூ ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து மேலச ஞ்சயிக்கவொட்டாதபடி சகுச சுத்கும பண்ணுவன பதியாணமாவு மவிபுவாயிருக்க அத்துவாவென்றா தாருக்கெனனில்? ஆணமா மாயேத்திலே பந்திக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை யடைந்து கிற சிறுஞாய் நின்று தீக்ஷாக்கிரமத்திலே யொவ்வொருத்த வங்களாக நீங்கி ஸ்வஸ்வரூபமான விபுத்துவத்தையும் சாவஞ ஞத்தையும் பெற்றுச் சிவத்தை யடைகையினா லத்துவா வென்ற தொழிந்து தேச[illegible]தேசாந்தரத்தை யடைந்ததென் றதிலலவ,

தத்வம் யாவதஹந்தேவ — பதிவந்மோஹ வி ஹாகேவலீ ஞாவிஶேஷாத்மா தயோர்யயோ। தயோ ரபிதஸ்ய மணம் ஷமநயநம் பசுஷஸ்ய ச॥ தீ க்ஷாகர்மக்ஷேணாக்ஷயாபரிணதாயத:। ஹோ யாபரிணதிஸ்ஸாஶேஷாதிஷயவதீ॥ பம்ப ஸாவஸாபஞா க்ரமஶ: ப்ரதர்ஶிதா। வர்

[illegible]

இதனறியும் ஆன்மாவுக்குக் கன்மம் மாறுகிறதற்கு வழியென்பதாக,—

எழுவிலாவழி பாரு மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் - தப்புறக் கன்மமானதென்று பாசகமாருகும் அவை யாதோவென்னில்? மந்திரங்களை யுச்சரித்தார் — நூதாதத ஸ்வரிதப ○ ஸ்ரசயங்களுடனே தப்பாம லுச்சரித்தார் புண்ணியமென்றும் தப்பினுற பாவமென்றும் வியாகரணத்தை யறிந்து பதங்களை யுச்சரித்தக்கால் புண்ணியமென்றும் அறியாதே பிசகினால் பாவமென்றும் வன்னங்களை ஸ்வதந்திரமாகப் புலுதம் வழுவாம லக்ஷண ஸ்தானங்களி லுச்சரித்தாற் புண்ணியமென்றும் அல்லது பாபமென்றும் புவன நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளினாலே புண்ணியமென்றும் தத்திரவியாபகார நிந்தாதிகளினாலே பாபமென்றும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியாந்தக்கரணங்களினாலே பராக்கு பண்ணின வுபகாரத்தினாலும் விசிஷ்டத்திரவிய போக்கியத்தினாலும் புண்ணியமென்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாபமென்று

டஞ்சகலாயி மானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் டனணின் பூசா பூசைகளினாலே புண்ணிய பாவமென்றும,—

கழிவிலா துறைக்குறை யொன்றிலொன்று வியாத்தி கருத்தக்லை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்கண்ணும - ஒன்றையொன்று நியாசாத முறைமையாய்ச் சொல்லுகையால் மந்திரங்கள் வியாபியும் பதங்கள் வியாபகமும், பதங்கள் வியாபியும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாபியும் புவனங்கள் வியாபகமும், புவனங்கள் வியாபியும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாபியும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாபியும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாபியுஞ் சிவன் வியாபகமுமாம்.—

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபியாகையாலாத்துவாக்களிலே பேறபட்ட கன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும் புசியாதபடிக்கு தீக்ஷையினாலே யொழிக்கிறவனுஞ் சிவனேயா மென்றிதன்பொருள்

¶ ஆஜிதம - சமயாதிக்கப்பட்டது, × வியவஸ்தி-கட்டுப்படு * வைகல்யம-குறைவு § சங்கதம-கூடினது ┬ கலுஷிதம-கலங்கினது † உச்சாதம - உரத்துச் சொல்லல் ÷ அநுச்சாதம-மௌனச் சொல்லல ‡ ஸ்வரிதம - உச்சரிப்புப்பேதம் ○ பிரசயம - கூட்டல, ● ரஸ்வம் - குறில ┼ தீர்க்கம்-நெடில ╚ புலுதம-அளபெடை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

மேற்கிரியாவதி தீக்ஷையினாலேதான சாம்பவி தீக்ஷை யெனுஞ் சத்தி யென்று சாற்றும ஞானவதி தீக்ஷையினாலேதா

னை சடத்துவ சத்தி பண்ணி முத்தி வியத்தி பண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்கள் கீழ்மேற் செல்லும் கிரமத்திலே யொன்றி னொன்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபகங்களாய்ப் போயதத்துவங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியொடு கூடச் சர்வவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்.

மலமகற்றி யென்பதனால் முத்தி செய்ய தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவப்பிரகாசிக்குமஞ்ஞான முதிப்பித்தென்பதனால், வியத்தி செய்தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் சிவசாக்ஷாத் காரோத்ரேக காரண தீக்ஷிக்ஷ சிவத்துவ லக்ஷண சிற்சத்தியினது வியத்தி ரூப சர்வபதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சமுத்திரேக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உறப்பவந்துடைப்ப னென்பதனால், மீளத்திருப்புதலில்லை யென்பது விளம்பப்பட்டது.

சிவனுக்குச் சிவசத்தி வியாப்பிய மென்றது சிவசமவேதசத்தி யாற்செலுத்தப்பட் டிருத்தலா லுபசாரம்.

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று, மந்திர முதலறு வகைப்பட்ட மத்துவாக்க ளொன்றினொன்றடங்க இறுதிக்கண் ணுள்ள திரோதான சத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கிக் கிரமப்பீசமெனத் தனித்தனி யிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னும்

ரண்டனு ளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வாரூவாசகும் அறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

கிரியை ஆகுபெயர்

ஔத்திரி யிரண்டினு மிங்குஞானங்கிரியையென முதற்கணெடுத்துக் கொண்டு முடிவினைக்கண் அழிவிலாக்கிரியை யின்றுதல் சத்திமத்தாலுதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க.

சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன.

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பரமேஸ்வரன் கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல் அத்துவாக்களைச் சோதித்து ஆன்மாக்கள் மலங்களைப் போக்குகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

அழிவிலாக்கிரியையின்றுலாதல் சத்திமத்தாலாதல்—அநாதிநித்தியமாயுள்ள கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியா லாதல்,—அத்துவாசுத்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலே யெல்லையற்ற ஜனனங்களுக்கு ஏதுவான கன்மங்களை யெல்லாம் சுத்திகரித்து,—மலமகற்றி - மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி,—ஒழிவிலாச் சிவப்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிட்டித்த துறபவத்தைடைப்ப னரசெ

ஷடத்துவசுத்திபண்ணி முத்தியத்தி பண்ணும் பொருட்டு அறியுஞ் சடத்துவாக்கள் கீழ்மேற் செல்லுங் கிரமத்திலே யொன்றி லொன்று வியாத்தியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபகங்களாய்ப் போயத் தங்களை வியாபிக்குஞ் சிவசத்தியொடு கூடச் சர்வவியாபக சிவனுக்கு வியாப்பியங்களா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றார்

மலமகற்றி யென்பதனால் முத்தி செய்ய தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவப்பிரகாசிக்கும ஞான முதிப்பித்தெனபதனால், வியத்தி செயதீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தியாற் சிவசாக்ஷாத் காரோத்திரேக காரண தீக்ஷித சிவத்துவ லக்ஷண சிற்சத்தியினது வாத்திரூப சர்வபதார்த்த காப்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சமுத்திரேக ரூப வியத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உறப்பயந்தனைப்ப வெனபதனால், மீளத்திருப்பக்கில்லை யெனபது விளம்பப்பட்டது

சிவனுருச் சிவசத்தி வியாபய மென்றது சிவசமவேதத்தை யாறசெலுத்தப்பட டிருத்தலா லுபசாரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன குருமூர்த்தியை யதிட்டித்தருளின்று, மந்திரமுதலாறு வகைப்பட்ட மத்துவாக்க ளொன்றிலொன்றடங்க இறுகிக்கணி னறக்கலை திரோதான சத்தியினும் அது சிவத்தினு மடங்குமாறு ணர்ந்து அவ்வாறடக்கி நிரப்பிச்சென்த தனித்தனி யிருவகைப் பயனைமே மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னும் ப

ரண்டனுளொருதீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமமாமுதலிய வா ழுவாசகுரும் அறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம்பிரகாசித்தற் கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்குமென்பதாம்.

கிரியை ஆகுபெயர்

ஔத்திரி யிரண்டிற்கு மிக்குஞானவதிக்கிரியையென முதற்கணெடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக்கிரியையினுனுதல் சத்திமத்தாலாதலென முடித்தமையின், இடைக்கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க

சோமசம்புபத்ததி ஞானபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ்வாறே கூறப்பட்டன

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

பரமேஸ்வரன் கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல் அத்துவாக்களைச் சோதித்து ஆன்மாக்கள் மலங்களைப் போக்குகிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்

அழிவிலாக்கிரியையினாலாதல் சத்திமத்தாலாதல்-அநாதி நித்தியமாயுள்ள கிரியாவதியாலாதல் ஞானவதியாலாதல்,—அத்துவாசுத்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலேயெல்லையற்ற ஜனனங்களுக்கு ஏதுவான கன்மங்களையெல்லாம் சுத்திகரித்து,—மலமகற்றி - மலமாயாதி கன்மங்களைப் போக்கி,—அழிவிலாச் சிவப்பிரகாசிக்கு ஞானமுதிப்பித்துத் தற்பவந்தடைப்பனாசிறு

ருமூவர்க்கும் - உயிர்க்குயிராய் அநாதியே இவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிற சிவப்பிரகாசத்தை யுண்டாக்குகிற பரஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து ஜனனத்தையு மறுப்பன் பரமேசுவரன் மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கும்,—வழுவிலா வழியுரும் - மலத்தையே போக்குகைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற குற்றமற்ற அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும் அவையாவன?—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் - மந்திரங்கள் பதங்கள் அக்கரங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் என்கிற இந்த ஆறினையும்,—கழிவிலாதவைத்தமுறை - வழுவற வேதாகமங்கள் சொன்ன முறைமை,—ஒன்றிலொன்று வியாத்தி - இந்த ஆறு அத்துவாவும் தன்னில் ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித்திருக்கும் இவையே இடமாக நிற்குமென்று விசாரிக்கில்,—கருத்தகலை சத்தியினைக்கண் - மற்றுள்ள அஞ்சத்துவாக்களுக்கும் நிற்கைக்கிடம் இதுவென்று கருதப்பட்ட கலைகள், இந்தக் கலைகள் நிற்கைக்கிடமாயிருக்கும் சத்தி, இந்தச்சத்திக்கு இடமேதென்னில்,—சத்திசிவன்கண்ணும் - இவையிற்றையெல்லாம் மேலான சத்தி பரமேசுவரனிடமாக நிற்கும்.

இதனாற் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேசுவரன் அத்துவாக்களைச் சோதித்து மலத்தையும் போக்கி அநாதியே யுயிர்க்குயிராய் நிற்கிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந் தோற்றுவித்து இவர்கள் சனனத்தையு மறுப்பனென்றும், அத்துவாக்கள் ஆறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும், இவையொன்றிலேயொன்று வியாத்தியாயிருக்குமென்றும், இந்த அத்துவாக்கள் சத்தியிடமாக நிற்குமென்றும், இந்தச்சத்தி சிவனிடமாக நிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

அரன்-முதல்வன், குருமூர்த்தி யதிட்டித்துநின்று,—மந்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகளாறும் வழுவிலாவழி-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலைகளென்னு மறுவகைப்பட்ட வழுவிலாத அத்துவாக்கள்,—கழிவிலாத்துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி- நீங்குதலின்றிச்சொல்லிய முறையே யொன்றினொன்றடங்க,—கருத்துக்கலை சத்தியின்கண் - இருக்கின்ற கருத்தினைக்கலைத்த திரோதான சத்தியினும்,— சத்திசிவன்கண்ணும் - அத்திரோதான சத்தி சிவத்தினு மடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி,—அழிவிலாக் கிரியையினாலாதல் சத்திமத்தாலாதல் - நிற்பீசம் சபீசமென்று தனித்தனியிருவகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னு மிரண்டனு ளொருதீக்கையானே,—ஒருமூவர்க்கு மத்துவா சுத்திபண்ணி மலமகற்றி- உத்தமத்துத் தகமாமுதலிய வம்மூவர்க்கு மறுவகை யத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்கு முகத்தாற் பிறவிக்கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்து,—ஒழிவிலாச் சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்து - எவ்விடத்தும் வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுத்து,—உற்பவம் தொடைப்பன் - பிறவியையொழிப்பன்.

இதனானே ஆசாரியன் தீக்கைசெய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனம் வியாப்தியினது முறைமை தொகுத்துக் கூறி யதீக்கையின் மந்திர முதலிய வைந்தினையும் பஞ்ச கலை

களில் வியாபித்து நிற்கு மதனைப் பிறித் தடைவே
மூன்று விருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின்வியாத்
தி மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்களுலே, மூந்தநிலை யெ
ழுத்தொன்று புவனநூற்றெட் டணிதத் துவமொன
று நிவிர்த்தியதனிற்றெய்வம், வந்திடுமந் திரமிரண்டு
பதங்கண்மூவேழு வன்னங்க ளோரா று புரமைம்பத்தா
று, தந்திடுந் தத் துவங்களிரு பத்துமூன்று தருமபிர
திட்டா கலைமா லதிதெய்வந்தானே (எ)

(இ-ள்) மந்திரங்கண் முதலைந்துங் கலையைந்தின் வியாத்தி — மந்திராத்துவா முதலிய வைந்தும் நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளிலே வியாபித்து நிற்கும் அஃதாவது,

மருவு மந்திரமிரண்டு — சத்தியோசாதம் இதயம் ஆக மந்திரமிரண்டு

பதங்களுலேழு — பதாத்துவாவிற் பதங்களோம நமோ நம வெனனும பதமுதலாக மஹாதேவ எனனும பதமீறாக விருபத்தெட்டு

அந்த நிலையெழுத்தொன்று — அந்தமுறையே அக்ஷரம க்ஷகாரமொன்று.

புவனநூற்றெட்டு — புவனங்களாவ அவையாவன —

பிரமாண்டத்துட் காலாக்கினியாதி யுருத்திரபுவனம் ௧
மீறாகப் புவனம் ௬௦
கபாலீசாதி திரிதேசாதிபதி யீறாகக் கீழ்த்திக்கி
ற் புவனம் ௬௦

அக்கினி யுருத்திராதியாக சூயாகதரீருக அக்கினிதிக்கிற் புவனம் ௧௦
யாமிய வுருத்திராதியாக அதனமரீருக யமதிக்கிற புவனம் ௧௦
நிருதியாதி தௌஷட்ரிகனீருக நிருதிதிக்கிற் புவனம ௧௦
பெலனுதி சுதாகதருத்திர ரீருக வருணதிக்கிற் புவனம ௧௦
சீக்கிரனுதியாக மேகவாகன னீருக வாயுதிக்கிற புவனம ௧௦
நிதிசாரதியாகப் பிரகாச ருத்திரரீருகக் குபேர திக்கிற புவனம ௧௦
வித்தியாதிப ராதியாக பலிபபிரிய ரீருக வீசான திக்கிற புவனம ௧௦
அஷடகடாகத்துக்குக் கீழாக மாயனுதி யநந்தி வச்சிர தேஙகடிரனீருகப புவனம ௧௦
அணடகடாக வோடடுக்குமேல் சமபுருத்திராதியாகத் திரிலோசன ரீருகப புவனம ௧௦
இவர்களுக்கு மேலாக வீரபத்திரா பத்திரகாளி புவனம ௨
ஆக புவனம் .. ௧௦௮

அவனித்ததுவ பிருத்விதத்துவம் - ௧.
ரொனறு இப்படி வியாபித்திருக்கும
நிவாத்தியயன நிவிர்த்தி கலைக்கு அதிபதி பிரமமா என
றையவம் வறிக

நிவிர்த்தியெனனுஞ் சொற்பொருள் தன்னிடத் தடைந்த பக்குவாகளுக்குச் சங்கற்பங்களை விலக்கித் திருப்புவிக்கை யா னிவிர்த்தியெனக் காரணத்தாற்பெயராயிற்று.

மேல்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிக்கு முறையாவன?

வக்கிடுமந்திர வாமதேவம் சிரசு ஆகமந்திர மிரண்டு மிரண்டு

பதங்கள் மூ மகேசுர னென்னும் பதமுதலாக அரூபி வேழு அரூபின எண்றபதமீருகப பதங்களிருப தொன்று

வன்னங்க ளு ளகாரமுதல் டகாரமீருக வெழுத்துக லாறு ருபத்துநாலு

ரண்டு ளகாரம டகாரம தமபெயா கிளத்தலால் பெ ழிக்கு முதலாகக் கூறிடகெனவறிக

புர மைம்பத புவனங்க ளைம்பத்தாறு, அவையாவன தாறு

அப்புத்துவத்தில் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீரு கபபுவனம் அ

தேயுவில அரிச்சந்திராதி வைரவ மீருகப புவனம் அ

வாயுவில் இபகூஷாதிப ராதியாக ீமேசுர ரீருகப புவனம் அ

ஆகாசத்தில் வத்திராபராதி தானவுருத்திர ரீரு கப புவனம அ

தன்மாத்திரையில் சகலண்டம் துவிரண்டம மாகோடம மண்டலேசுரம ஆகபபுவனம ச

கன்மேந்திரியத்தில் காலசோமம எனனும புவனம க

ஞானேந்திரியத்தில சங்குகன்ன னெனனும புவனம க

மனத்தில் துலேசுர மெனனும புவனம க

அங்காரத்தில தலேசுர மெனனும புவனம க

ஆகப் புவனம் ... அ

புத்தியில் பைசாசமாதியாகப் பிரமமீறாகத் தே
வயோனிக ளாகிய புவனம் அ
பிரகிருதி குணத்தில அகிருதை முதல் சிகண்ட
புவன மீறாகப் புவனம் அ
ஆக புவனம் ருஅ

தந்திரிக தத்து வங்க ளிருபத்து மூன்று — அப்பு தத்துவமுதற் பிரகிருதி யீறாகத் தத்துவங்கள் உங. தந்திரமெனபதனை பிரகிருதி மாதாவாகையால் தந்திரமென்ப பொருள் வருவிக்க.

தரும் பிரதிட்டாகலை — இவைகள் சொல்லாததையும் பிரதிட்டாகலை தனனிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின்பு நடாகரும

மாலதிதெய்வ ந்தானும — இச்சிறப்பினை யுடைய பிரதிட்டா கலைக்கு மாயன காரணேசுர னாதலால் எ-று

பிரதிட்டை யென்னுஞ் சொற்பொருள் தனனையடைந்தவானமாக்கட்கு முன்சொன்ன சங்கற்ப விகற்பங்களை விசேடித்து நிலைநிறுத்தலாற் பிரதிட்டை யென்ப பெயர் காரணத்தாலாயிற்று. (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவங் ளிறகு முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலைபஞ்சின வியாத்தி-மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவங்களைந்தும் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளினாலே வியாபிக்கப்படும்

மேல் வெளிப்பதம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

ஆறத்துவாக்களுக்குள் மந்திரமுதலைந்துங் கலைபஞ்சின வியாத்தியையுடைய தாதலினால், வியாபகமாயிருக்குங் கலைகளுக்கு வியாப்பியமென்றனுசூசிப்பித்துச் சடத்துவாவில் மந்திரத்துட் பஞ்சப்பிரமங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் சத்தியோஜாதாதி யீசானாந்தம்

நேத்திரம் விட்டுச் சடங்கங்களுக்குச் சங்காரக்கிரமம் இருதயாதி அத்திராந்தம்

பதங்களுக்கு ஓமாதிவியோமாந்தம்

வன்னங்களுக்குக் க்ஷகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுக்குக் காலாக்கினியாதி யநாசிருதாந்தம்

தத்துவங்களுக்குப் பிருதிவியாதி சிவதத்துவாந்தம்.

கலைகளுக்கு நிவிர்த்தியாதி சாந்தியதீதையந்தமென்று சிந்தித்துக்கொண்டு, சங்காரக்கிரமத்தில் மந்திரமுதலைந்துங் கலையினிற்கு முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வகுத்துரைக்கின்றார்.

இது முதல்-௩-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படை.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

இதனை ௩-வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாக்களாறில் மந்திரமுதலான ஐந்தத்துவாவும் கலையத்துவாவிலே வியாத்தியாயிருக்கிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்.

மந்திரங்கள் முதலைந்துங் கலையைந்தில் வியாத்தி - மந்திரங்கள முதலாக வெண்ணபபட்ட ஐநதததுவாவும் கலைக ளைந்திலும வியாததமாயிருககும அதெங்ஙனே யெனனில்?—மருவு மநதிரமிரண்டு பதங்களுமே மூநதிலை பெழுகதொனறு புவனநூறறெட டவனிததததுவமொனறு நிவிர்ததியயனறெயவம - நிவிர்த்தி கலையிலே பொருநதபபட்ட மநதிரமிரணடும பதஙகளிருபததெட்டும அதிலே நிலைபெறறு நிறகும அககரமொனறும புவனம நூறறெட்டும பிருதவி தததுவமொனறும இதறகுத் தெயவம பிரமமாவுமாகும —வநதிடு மநதிரமிரணடு பதஙகளுமேழு வனனஙகளுலாறு புரமைமபததாறு தநதிடுந தததுவஙக ளிருபததுமூனறு தருமபிரதிட்டாகலை மாலதிதெய்வநதானும - பிரதிட்டாகலையிலே யிரணடு மநதிரமும இருபத்தொரு பதமும் இருபததுநாலு அககரமும ஐமபததாறு புவனமும் இதறகுள்ள இருபததுமூனறு தததுவமு மாகப பொருநதும இதறகுத தெய்வம விஷ்ணுவுமாம

இதனுற சொல்லியது, மந்திரங்கள முதலான ஐநதத்துவாவும் கலைக ளைநதிலும வியாததமா யிருககுமெனறும நிவிர்ததிகலையிலே இரணடு மநதிரமும் இருபததெட்டுப் பதமும் ஓரககரமும நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதவி தததுவமொனறும் தெயவம பிரமமாவுமாகப் பொருந்தி நிற்குமெனறும், பிரதிட்டா கலையிலே இரணடு மந்திரமும இருபததொரு பதமும இருபத்துநாலு அககரமும் ஐம்பததாறு புவனமும் இருபத்துமூனறு தததுவமும் தெயவம விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமெனறு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரங்கண்முதலாந்துவ கலைபஞ்சில் வியாத்திமருவும்- அசுத்த மிச்சிர சுத்தமென மூவகை யத்துவாக்களு மந்திரங்கண் முதலாக வைக்கப்பட்டு ஒன்றிலொன்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறெங்ஙன மெனின்?—நிவர்த்தி - அவற்றுணிவர்த்திகலையின்கண்,—அவனி தத்துவமொன்று - பிருதிவித்தத்துவமொன்றும்,—புவன நூற்றெட்டு- நூற்றெட்டுப் புவனங்களும்,—அந்தநிலையெழுத்தொன்று-இறுதியாகிய வெழுத்தொன்றும்,—பதங்களேழு-பதங்க ளிருபத்தெட்டும்,— மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டுமாக விவைகளி லொன்றிலொன்றாக வடங்குவன,—அயன்றெய்வம் - அதற்குப்பிரமனதிதெய்வமாம்— தருமப்பிரதிட்டாகலை-சரப்பட்டபிரதிட்டா கலைக்கண்,—ஏந்திடும் தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்று-தரப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்துமூன்றும்,—புரமைம்பத்தாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,— வன்னங்களாறு-வன்னங்களிருபத்திநாலும்,—பதங்கண்மூவேழு-பதங்க ளிருபத்தொன்றும்,—வந்திடுமந்திரமிரண்டு-வாராநின்ற மந்திரமிரண்டுமாக விவைக ளொன்றிலொன்றாக வடங்குவன,—மா லதிதெய்வந்தானும் - அதற்குமால அதிதெய்வமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—✼—

மேல் வித்தை சாந்திகலைகளை யுணர்த்துகின்றார்

வித்தையின்மந்திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெ
ழுத்தேழுபுர மிருபத்தேழு, தத்துவமு மோரேழு தங்
குமதிதெய்வந் தாவிலுருத்திரனாகுஞ் சாந்திதன்னி

ல், வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதினென்று வ
ன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட்டாகு, முத்தமமா
ந் தத்துவமு மொருமூன்றுரு முணரிலதி தேவதையு
முயரீசனுமே. (௮)

(இ-ள்) வித்தை — வித்தியாகலையில் அகோரரு சிகையாக
யின மந்தி — மந்திர மிரண்டு.
ரமிரண்டு

பதநாலைந்து — பதங்க ளிருபது அவையாவன? வியாபி
னவியாபினியென்னும் பதமுதலாகத் தியாண
காரராயவென்னும் பதமீறாக வென்றறிக

வீரவுமெழுத் — ஞகார முதல் யகாரமீறாக வக்கரங்க
தேழு — ளேழு

புரமிருபத்தே — புவனங்க ளிருபத்தேழு அவையாவன
ழு — புருட தத்துவத்தில்
வாமாதி — ஏகவீராந்தபுவனம் ௬
இராகத்தில் பிரசண்டசத்தி யாகச சிவாந்தமான
புவனம் ௫
நியதிமுதலிய தத்துவங்களிற் குரோதராதியா
க சிகேந்த ருத்திராந்தமாக வொவ்வொன்றி வி
ருவராக வெண்ம ரிருப்பார்கள் ௮
மாயையில் மகாதத்திமுதல ஙகுட்ட ருத்திராந்
தமாகப் புவனம் ௮
ஆகப் புவனம் ௨௭

தத்துவமு — புருடதத்துவமுதல் மாயையீறாகத் தத்
மோரேழு — துவங்கள் ௭

தங்கு மதிதே — இந்தக்கலையை யதிட்டித்துக் கொண்டி
யவன் தாவிலுரு — முந்தருளி யிருக்குங் கேடில்லாதிருக்கிற வுரு
த்திரனும் — த்திர மூர்த்தியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அதனை யடைந்திருக்கி றவான்மாக்க ளறிவைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் வித்தையென்ப பெற்றபெயர். மேற்சாந்தி கலை

சாந்திதனில் சாந்திகலைக்கு மந்திரந் தற்புருடம் கவ
வைக்கின் மந்தி சம் ஆக உ.
ரமிரண்டு

பதங்கள் பதி நித்தியயோகினேயெனனும் பதமுதல் வி
னென்று யோமவியாபினேயெனனும் பதமீருகப பத
ம்பதினென்று.

வன்னமொரு ம-வ-க-எனவெழுத்து-ரு.
மூன்று

புரம் பதினெ சுத்தவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல
ட்டாகும் மனோன்மணி புவனமீருகப்புவனம் க
ஈசுவரதத்துவத்தில அநந்தேசுவராதியாகச சி
கண்டியீருகப்புவனம அ
சாதாக்கியதத்துவத்தில சாதாக்கியபுவனம க
ஆகப புவனம சஅ

உத்தமமாகக உத்தமமாகிய சுத்தமாயையிறேற்ற
த்துவமு மொரு றிய சுத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாக்கியம்
மூன்றுகும ஆகத் தத்துவம் ரு

உணரிலதிதே இக்கலைக்குத் தேவதையைவிசாரிக்கி லீசு
வதையு முயரீச வரமூர்த்தியதிட்டாதா-எ-று.
னுமே.

சாந்திகலைக்குப்பொருள இந்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற வான்மாக்களுக்கு கிராகத்துவேடமில்லாதபடியாலும சங்கற்பித்த் தனவழிச செல்லாமற பரமமான சாந்திவருகையாலபெற்ற காரணப்பெயர். (அ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—※—

வித்தையில் இதவுமது.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

க-உரையிற் காண்க.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வித்தைக்குஞ் சாத்திக்கும் அத்துவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்கிருர்

வித்தையின மந்திரமிரண்டு பதநாலைந்து விரவுமெழுத்தேழு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரேழு தங்குமதிதெய்வந் தாவிஷ்ணுதிரஞுகுய - வித்தியாகலையிலே பொருந்தப்பட்ட இரண்டு மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் இதற்குநிற்கு மதிதெய்வம் விட்டுணுவகாத உருத்திரனுமாகும்.—சாத்திதனில் வைத்தனமந்திரமிரண்டு பதங்களபதினொன்று வன்னமொரு மூன்று புரம்பதினெட்டாகுமுத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றுக்கு முணரில திதெய்வ முயரீசனுமே - சாந்திகலைக்கு மந்திரமிரண்டும் பதினொருபதமும் மூன்று அக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும் தன

மைப் பதியினையுடைய தத்துவமூன்றும் விசாரித்துப்பார்க்கில் அதிதெய்வம் மேலான மஹேசுவரனுமாகும்.

இக்கூறிச் சொல்லியது வித்தியாகலையிலே யிரண்டு மந்திரமும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும் ஏழு தத்துவமும் அதிதெய்வம் உருத்திரனும் ஆகப் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சாந்திகலையிலே இரண்டு மந்திரமும் பதினொரு பதமும் மூன்றக்கரமும் பதினெட்டுப் புவனமும் மூன்று தத்துவமும் அதிதெய்வ மஹேசுவரனுமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

வித்தையின் - வித்தியாகலையினகண்,— தத்துவமோரேழு - தத்துவமேழும்,— புரமிருபத்தேழு-புவனமிருபத்தேழும்,— விரவுமெழுத்தேழு-விரவுகின்றவன்னமேழும்,— பதநாலைந்து - பதங்களிருபதும்,— மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டுமாக விவைகளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,— தாவிலுருத்திரனதிதெய்வமாகும் - அதற்குமுடிவில்லாத உருத்திரனதிதெய்வமாம்,— சாந்திதனில் - சாந்திகலைக்கண்,— உத்தமமாந்தத்துவ முமொருமூன்றாகும் - உத்தமமாகிய தத்துவமூன்றும்,— புரமபதினெட்டாகும் - புவனமபதினெட்டும்,— வன்னமொருமூன்றும் - வன்னங்களமூன்றும்,— பதங்களபதினொன்று - பதங்களபதினொன்றும்,— மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டுமாக விவைகளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,— உணரிலுயரீசனதி தேவதையுமாகும் - உணருமிடத்து தத்தற்கு மயேசுரனதிதெய்வமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் சாந்தியாதீதகலையி னடைவு முறைகூறிப்போந்த
வற்றையு முடித்துக்காட்டுகின்றது

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந்திரங்க டாமூன்று
பதமொன்றக்கரங்கள்பதினாறு, வாய்ந்தபுர மூவைந்
து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமகி தேவதையு மனுச
தாசிவமா, மேயந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்றுப
தங்க ளெண்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றாகு,
மாய்ந்தபுர மிருநூற்றேழ் டிருபத்துநாலா மந்தத்த
துவமுப்பத் தாறுகலையைந்தே. (கூ)

(இ-ள்) சாந்தியா தீத கலைதன்னின் மந்திரங்கடாமூன்று — சாந்தியா தீதகலையில் வியாபித்திருக்கும் மந்திரங்கள் ஈசானம் அத்திரம் மூலமந்திரம் ஆ௩.

பதமொன்று — ஓம் என்னும் பதம்-க

அக்கரங்கள் பதினாறு — அகாரமுதல் அஃ வரை கசு.

வாய்ந்தபுர மூவைந்து — சத்தி தத்துவத்திலிருக்கும் நிவிர்த்தி பிரதிட்டை வித்தை சாந்தி சாந்தியாதீதமென்க கூறியபுவனம் ரு

இச்சத்தி தத்துவம் நிரவயவ மாதலாற் புவனமிருக்குமென்றது கூடாதெனின்? ஈசுர தத்துவத்துக்கு மேல் சாதாக்கிய தத்துவம், சாந்தி புவனபரியந்த மிருக்குமென முகமோதுகையால் சாந்தியாதீதகலை யிருக்குமென வறிக.

கீழுள்ள குணதத்துவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவ்வாறுணர்ந்துகொள்க.

சிவதத்துவத்திற் புவனம் இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை ஊர்த்துவகாமினி வியாபினி வியோமரூபிணி அனந்தை அநாதை அநாசிருதை ஆ ௰

ஆ புவனம்-௨௫.

தத்துவங்களிரண்டு	சத்திதத்துவம் சிவதத்துவம் ஆ ௨.
மருவு மதிதேவதையு மனுசதாசிவமாம	இதற்கதிகாரி சதாசிவதேவநாயனார்

இங்ஙன மோதியவற்றை முடித்துணர்த்தினரா

ஏய்ந்த முறை	இப்படிப் பஞ்சகலை வியாபித்து நின்ற முறை.
மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்க ளெண்பத்தோ ரக்கரங்களைம் பத்தொன்றுருமாயத்துபுர மிருநூற்றெட்டிருபத்துநாலா மறிகருத்தத்துவ முப்பத்தாறு கலைபஞ்சே	ஈசான முதலிய பதினொருமந்திரம் மந்திரங்கள பலவுண்டாயினு மவற்றுட்டலைமையாதலா லிதனையே யோதினார் சிவாகமங்களில மந்திரம நேத்திரங்கூடிப் பன்னிரண்டென்றுஞ் சொல்லும். கணக்கிலாத்தவனபோலெனவறிக.

ஓம் நமோ நமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு பதத்துக்கு அகார முதலாக வெழுத்து முன்னூற்றுருக வாக மங்களிற் கூறும். பஞ்சமுகங்களிற் றோற்றிய பதமந்திரங்க

வீசான முகத்திற் றோற்றின வாகையா லவைகளைக்கூறு திலை களைச் சிறப்பித்தோதினார்.

சிறிதிடத்திலே பதத்தைத் தொண்ணூற்று நாலென்றும் பதங்களுக்களவில்லை யென்றும், காலோத்திரத்திற் கூறியது பெருபான்மை.

பிரதிலோமக் கிரமத்திலே க்ஷகார முதலாக வகரங்கள் - ௫௧. இதனைச் சிறிதிடங்களில் லகார ளகாரங்களுக்குப் பேதமில்லையென றகரங்க ளைமப்பதென்று சொல்லும்.

புவனங் காலாக்கினி முதல - ௨௨௪

இதனை மகுடமுதலிய வாகமத்திற் சுத்தாத்துவாவில் புவனங்கண் முப்பத்தொன்றெனவும், அசுத்தாத்துவாவி லிருநூற்று நாலென்று மாகப் புடைப்புவனங்கூட விருநூற்று முப்பத்தேழு எனக்கூறும் அப்புடை புவன மிதி லடங்குதலையா லதனைக் கூறிற்றிலர்.

தனித்தனியே காரியப்பாட்டை யுடைய பிருதிவி முதலிய தத்துவ முப்பத்தாறு நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளைந்து. எ-று.

அருவமானதெல்லாம் பூத சரீரத்தி லுருவத்தை யாசிரயித்துக்கொண் டிருத்தலால் இக்கலைகளுக்கு நிதயூதானம் அடையாளம். ஆகிருதி நிறம் குணம் அவத்தை நாடி வாயு இவைகளைக் கூறுமிடத்து விரியுமாதலாற் கூறிற்றிலர்.

இக்க மூன்று விருத்தத்திற்கும் வருணபத்தியினும், காலோத்தரத்து மசிந்தியத்துமென வறிக (௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சாந்தியா தீதகலை

மேனிதவு மது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

பொருள் பத்துத் திக்குகளிற் பிரசித்தம்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்? அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை யத்துவாக்களும் ஐவகைப் பட்டுப் பஞ்சகலைக ளுளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறியது பரம்பரையின் வியாப்பிமாதல் பற்றியாதலான், மேல் ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையுணர்க.

சாந்தியாதீதகலை நீட்டுமவழி நீட்டல்

இவைமூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்க ளொன்றினொன்று வியாத்தியா லடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது

அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையெனபாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சாந்தியாதீத கலைக்கு அத்துவாக்கள் நின்றமுறைமையும் இந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகையு மருளிச் செய்கிறார்.

சாந்தியாதீதகலை தனில்மந்திரங்கள் தானமூன்று பத
மொன்று அக்கரங்கள் பதினொன்று வாய்ந்தபுர மூவைந்து தத்துவங்
களிரண்டு மருவுமதிதேவதையு மனுசதா சிவராம - சாந்தி
யாதீத கலைக்கு மூன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதினொன்று அக்கர
ங்களும் வாய்ந்தபுவனங்கள் பதினைந்தும் இரண்டு தத்துவமும்
இதற்குப் பொருந்தும் அதிதெய்வம் நிலைபெற்ற சதாசிவமா
கும். (மந்திரங்கள் முதலைந்தும் கலையைந்தில் வியாத்தி என
றபத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது)
மேலிந்த அத்துவாக்களுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கிறா —
ரந்தமுறை - இப்படி முன் சொன்ன வகையே, — மந்திரங்
களபதினொன்று பதங்களெண்பத்தொன்று அக்கரங்க ளைம்பத்
தொன்றும் மாய்ந்தபுர மிருநூற்றிருபத்து நாலா மறிந்த
தத்துவமுப்பத்தாறு கலையைந்தே - ஆச மந்திரங்கள் பதினொன
றும் பதமெண்பத்தொன்றும் அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றும்
ஆராய்ப்பட்ட புவன மிருநூற்றிருபத்து நாலும் அறியப்பட்ட
தத்துவ முப்பத்தாறும் கலை ஐந்துமாம்

இதன்ற சொல்லியது, சாந்தியா தீதகலைக்கு மூன்று மந்
திரமும் ஒரு பதமும் பதினொன்று அக்கரங்களும் பதினைந்து புவன
மும் இரண்டு தத்துவமும் அதிதெய்வம் சதாசிவமும் பொருந்து
மென்றும், ஆறு அத்துவாக்களுக்குத் தொகை மந்திரங்கள்-கக
என்றும், பதங்கள் - அக - என்றும், அக்கரங்கள் - ருக - என்
றும், புவனம் - உஉச-என்றும், தத்துவங்கள் - ஙசு-என்றும்,
கலைகள் - ரு - என்றும், ஆக ஆறத்துவாக்களுக்கும் வகை இப்
படியென்று முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாந்தியாதீத கலைதனில் - சாந்தியாதீத கலைக்கண்,—தத்துவங்க ளிரண்டு - தத்துவங்க ளிரண்டும்,—வாய்ந்தபுர மூவைந்து - பொருந்திய புவனம் பதினைந்தும்,—அக்கரங்கள் டதினாறு - வன்னங்கள் பதினாறும்,—பதமொன்று - பதமொன்றும்,—மந்திரங்க ளானமூன்று - மந்திரங்களை மூன்றுமாக விவைகொண்டு நின்றருக வடங்குவன,—மன்னுசதாசிவரா ப[illegible] மதித்தவனையுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சதாசிவர் பொருந்திய அதிதெய்வமாம்.—ஏய்ந்தமுறை - பொருந்திய விம்முறையே,— கலையைந்து-நிவிர்த்திமுதற்கலைகளைந்தும்,—அறிதருதத்துவ முப்பத்தாறு - அறியப்பட்ட பிருதிவித்தத்துவ முதலிய முப்பத்தாறும்,—ஆய்ந்தபுர மிருநூற்றேடிருபத்துநாலாம் - ஆராயப்பட்ட காலாக்கினி புவனமுத லிருநூற்றிருபத்திநாலும்,—அக்கரங்க ளைம்பத்தொன்றுகும் - க்ஷகாரமுதலிய ஐம்பத்தொரு வன்னங்களும்,—பதங்கள் எண்பத்தொன்று - சிவாயநமோநமமுதலிய எண்பத்தொரு பதங்களும்,— மந்திரங்கள் பதினொன்று - சத்தியோசாத மிருதய முதலிய பதினொருமந்திரங்களுமாகச் சங்காரமுறையினவைத் தெண்ணி யிவ்வாறு கண்டுகொள்க வென்பதாம்

மந்திரமுதலிய வாறிற்குங் கலையில் வியாத்தி கூறிப், பரம்பரையில் வியாபியமாதல்பற்றி யாகலான் மேலோன், றொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமை யறிக.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்க ணத்துவாக்க ளொன்றிலொன்று வியாத்தியாத லறிந்தடங்குமாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர்.உரை.

மேற் சிவஞானசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண் டநேக யோனியி லுண்டாய்க் கட்டுப்பட்டுப் புவனசதேசத்துக்குக் காரணமாயிருக்கிற சஞ்சித கன்மங்களை மந்திர சாமர்த்தியத்தினாலே புசிப்பித்துத் தொலைத்துப் பிராரத்த கன்மம் புசித்துத் தொலைத் தாகாமிய மேறுமனு மாணவப்புக் குமபடியையு முணர்த்துகிறார்

மூன்றுதிறத் தணுக்களைசெய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னிலையா மூவிரண்டா மத்துவாவி, னுன்றமுறை யவையருத்தி யறுத்துமலமுதிர்வித் தருமபருவ மடைதலுமே யாசானுகித, தோனயிநுக ராதவகை முற்செய்கன்மந் துகளறுத்துங் கத்துவாத் துடக்கறவே சோதித், தென்றவுடற் கன்மமறு பவத்தினா லறுத்திங் கினிசெய்கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன (௧௦)

(இ-ள்) மூன்று ஆன்மாக்கள் மூன்று வர்க்கத்துக்காயமாகிய
திறத் தணு மூன்று திறத்தினாலே யனுபவ வேதுவாகச்
க்களை செய் செய்யும் வினைகட்குந் திரணும வகையுங் கூறு
யுங் கன்மங்கட் பாடாகும்

கு

மூன்று திறத்தணுக்க ளென்பது, மூன்றும வேற்றுமைத் தொகையென வறிக. இக்கருத் தறியாதார் மூன்றென்றது மெய்ன்னை விளக்க, விஞ்ஞானகலர் முதலியன மூன்றுபெயர் சிட்டினு மேற்றிக் கூறுவர். அஃ தபசித்தாந்த மாதலால் கூடா தெனக் கொள்க.

முன்னிலையா லிரண்டா மத்துவாவின — தனுகரணாதிகளுக்கு முன்னிலையான வத்துவா வாறினு மமைந்த கன்மங்களை

ஆன்றமுறையே யவையருத்தி யறுத்து — அமைந்த தமைந்த முறையிலே யந்தந்தக் கன்மங்களை யநுவதுவாகப் புசிப்பித்துத் தொலைத்தவாறே

மலமுதிர் வித்து — ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாக்குவது செய்து

அரும் பருவ மடைதலுமே — மாணுக்கர்க்குக் கிடைத்தற்கரிதாகிய மிக்க பக்குவமுண்டானவாறே

தேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவன்றுனே மீண்டதனையெல்லாம் பொய்யென்று மதித்து இந்தச் சங்சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பிப்பான் யாரோவென்று தேடு மறிவுண்டாகையா லருட்பருவமெனச் சிறப்பித்தார்.

ஆசானுகி — சிவ ஞாசாரியனை யதிட்டித்துக்கொண்டு வந்து பாசத்தைச் சேதம்பண்ணுவன். அஃதெங்ஙனமெனின்?

தோன்றி நுக மத்து — முற்சஞ்சிதம் புசித்துச் சேடித்தகாரத்தவகை முற்சென்மம் புசித்துத் தொலையாதபடியாலே யக்னமத்து தசள யநேக யோனிக்கோடா மாசசிக்கத் கன்மபந்தமாதலால், புசித்துத் தொலைக்கும்படி வாகீசுரி வாகீசுரரிடத்தி லொருடலிற்றனே பிறருக்குச் செய்த இம்சை சௌரிய முதலியனவற்றா லுண்டாகிய வஞ்சகனைகளையும் வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்றா லுண்டாகிய வித கன்மங்களையும் வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்பட்ட வக்கினிட்டோமாதிகளாகிய விதாகிதகன்மங்களையு மொன்றொழியாமல் தீக்ஷாநுகுணமாக

அங கத்தவா த் தடககறவே சோதிதது	சோதிககு மலவிடத் தாரததவாயிலுண டான பாச பநதஙகளைத தொகதிப்புறச் சோதிதது
ஏனறவுடறக னம மனுபவததி ஞலறுதது	எடுதத தேகததகக கைதக பிராரதத கனமததைப புசிபபிததுத தொலைபபிபய துசெயது
இஙகிவிசசெய கனம மூலமல ஞானததா லிடி பபன	நிசசைககுமே லிவவிடததேறின வாகா மியததையு மாணவமலததையும ஞானககி னியாலே தகிததுபபோடுவன எ-று

சிவன - எழுவாய்
இடிபபன - பயனிலை. (௫௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரததஙகளையு மாணவமலத்யு மொழிக்கு முறைமை கூறுகினறது

அணுககள மூனறுகிறததுசசெய்யுங கனமஙசட்கு முனனிலையா மூவிரணடாமததவாவி ரூனரமுறையவை டருததியறுத்து - விபுவாயிருநதும் சூசகுமதேகததளவிலே ஞானககிரியா வியாபார மாகையா லணுவெனறு பெயருடைய ஆனமாக்கள மனோவாககுக காயமெனனுந திரிவித கரணஙகளினுலே பண்ணும புணணிய பாபஙகடகு ஏதுவான வாறுவழியிற பொருந்தின கனமஙகளைப பசகுவ முறைமையிலே புசிபபித தந்தகன்மங்களை நசிபபிதது,—

மலமுதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமே யாசானுகித்தோன்றி-மலசததிகளை நீஙகும்படிகளுப் பக்குவமாக்கி டரிதாயிரு

க்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்தவுடனே சிவ ஞாசாரிய மூர்த்தியை யடுத்துக்கொண்டு சாந்நித்தியம் பண்ணி,—

நுகராவகை முற்செய்கன்மத் துகளறுக தங்கத்தவாத் தொடக்கறவே சோதித்து - அத்துவாக்களிலே சஞ்சிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களானவை பக்குவமா யின்னம் புசியாதபடித் துவங்கமறச் சுத்திபண்ணி,—

ஏனைவுடற் கன்மம் அநுபவத்தினாலறுத்து - பொருந்தின தேகப் பிராரத்தகன்மபலம் புசிப்பதும் - சுவாநுபவத்தினாலே யவனுக்குப் பராறும்படி பண்ணி —

பரமாறுமாறு -புஷ்டிகாரியம் ஏககருமமாகவும் சபகாரிகளை கிரகிப்பது சுரோத்திராதி கருமமாகவும் சோசமோக * ஆஷ்ரூநிக ளந்தக்கரண கருமமாகவும் கண்டு தானிவையிற்றுக்குச் சாக்ஷியாய்ச் சிவனுடன் வேற்றன்றகை —

இங்கினிச்செய கன்ம மூலமல ஞானத்தாலிடிப்பன-இவ்விடத்து குரு வநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணு மாகாமிய கன்மத்தையு மாணவ சத்தியையுஞ் சிவஞானத்தினாலே பொடிபண்ணுவனென் றிதன்பொருள்

* ஆஷணம - சகதோஷம

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

குருவதிகாரணாய் யிருக்குஞ் சிவன் றத்துவசோதனை பண்ணுமுறைமை யறைகின்றா

மூன்று திறத்தணுக்கள் செய்யுங் கன்மங்கட்கு - ஆன்மாக்கள் பலவாகக்கு காயங்களின்து வியாபாரப் பிரகாரத்தாற புத்தியில் வாசனையாயப் புகுத்திப் பண்ணுங் கன்மங்கட்கு,—

முன்னிலைபா மூவிரண்டா மத்துவாவின் - சஞ்சிதமாய்க் குறித்துப் பகுத்தமைக்குந் தானமா மூவிரண்டா மத்துவாவினை,—

ஆனாமுறையவை யருத்தியறுத்து - அந்தச் சஞ்சித கன்மங்களை யபக்குவங்களை விட்டுப் பக்குவங்களைப் பிராரத்த கன்மமாக்கிப் புசித்துத் தொலைத்து,—

மலமுதிர்வித்து - அந்தக் கன்ம போக தேகசம்பந்தத்தினாலே மலசத்தியை வளர்த்த தக்க முதிர்ச்சியினாலே யந்த மலசத்தி,—

அரும்பருவ மடைதலுமே - பழுத்துப் பக்குவமாயுள்ளளவில்,—

ஆசானாகி - சிவன் குருவடிவானாகி,—

தோன்றி - பிரசன்னனாய், (தோன்றி யென்பது நடுநிலைத் தீபகமாதலால்) தோன்றி நுகராதபடி - திரும்பச் சென்மித்துப் புசியாதபடி,—

முற்செய் கன்மத்துங் களறுத்து-மலபரிபாகத்தினது தீவிரதரத் தன்மையாற் பக்குவங்களாயும் மாந்தியத்தினால் அபக்குவங்களாயிருந்தாலுந் தீக்ஷாமந்திர சம்ஸ்காரத்தாற் பக்குவங்களாயிருக்கின்ற சஞ்சித கன்ம மலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்துத் தீட்சா பலாக கலாகங்களாய்ச் சேஷித்து நிற்கவும் நில்லாமலும் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அத்துவாத் துடக்கறவே சோதித்து-சடத்துவக் கட்டுவிடச் சுத்திபண்ணிச் சடத்துவாவிற் புகுதப்பதித்துச் சஞ்சித கன்ம மோசனமாகும் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றுதாற்பரியம்.—

ஏன்ற உடற் கன்மம்-பிராரத்த கன்ம மலத்தை,—

அனுபவத்தினாலறுத்து - புசிப்பினாற் போக்கி,—

இங்கு இனிச்செய் கன்மம் - தீக்ஷைக்குப் பின் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துத் தபிமானத்தினாலேனும் வைதிகாதி சாத்திர மாத்திரப் பிரசித்த காமிய கன்ம மலம் சிவதன்மமின்றி தீட்சா சுத்தனிடத்தில் லுவாத்தரையில் விதைத்த விதைபோ லொழுக்கிப்போம் ஆதலால், சிவசாத்திர மாத்திரத்தில் விதித்த கன்மம் பண்ணுதல் விடுதல் நிஷித்த கன்மம் விடுதல் பண்ணுதலென்னும் சுத்தாசுத்த மனோவாக்குக் காய வியாபாரத்தால் சுத்தா சுத்த புத்திபிறப்பித்தும் புண்ணியா புண்ணிய காமிய கன்ம மலத்தையும்,—

மூலமலம் - தீட்சையிற் சேஷித்த ஆணவ மலத்தையும் தீட்சா பலாக்க கலாக்கங்களாய்ப் பரிசேஷித்தும் பரிசேஷியாதுமிருப்ப —

ஞானத்தாலடிப்பன - தான் கரபித்த சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதி விஷய திரிபதார்த்த காப்ப சிவ விஷய ஞானத்தியான காரிய சாக்ஷாத்கார காரணமாகும் சாலம்ப நிராலம்ப புவனபதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருவித சமாதியின் விலயிப்பிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழு மாகாமியவினையும் ஒளிமுன் னிருள்போல இறைவனது ஞானசத்தியா லொழியுமாதலான் அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற் பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையா னுகர்விக்கப்பட்டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அங்குரப் பாறுகக்கொடுத்து நிற்கும் முனைவிலையாகிய மாயேயமலமும் கிரியாசத்தியா லொழியற்பாலன. உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்தகன்மம்

அநுபவத்தா லொழியற்பாலன. இங்ஙன மாகலாற் கிரியா சுத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களையுஞ் சுத்திசெய்தற் பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய வத்துவசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டன வென்பதாம்.

இவ்வாறு வந்த தோத்திரபாலனவற்றை விரிவஞ்சிப் பொருமுடிபாக வைத்தோதினார்.

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாகற்குரிய வியைபுதோன்ற அருத்தியற்றுத் தோன்றியற்றதென உடன்கூறினார்.

ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை.

மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தால்.

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே யறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல்.

அரும்பருவமென்றார், எய்துதற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும்.

பருவமடைதலுமே யாசாரியர் தோன்றிடென்றதனானே பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது பெற்றாம்.

இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

'உரைதரும்' என்பதுமுதலியத்துணையும் குருவாகிவந்துணர்த்தி, என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்துவாக்களிலும் ஆன்மாக்களுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற கன்மங்களைக் கர்த்தா 'புசிப்

பித்துப் போக்குகிறபடி யெப்படியென்ற மாணாக்களுக்கு மே
லருளிச் செய்கிறார்.

முன்னுதிறந்த தனுக்களைச்செய்யுங் கன்மங்கட்கு முன்னில்லை
யா மூவிரண்டா மத்துவாவின் - மூன்றுவகைப்பட்ட வான்
மாக்களும் அநாதியேசெய்த கன்மங்கள் அநாதியே கட்டுப்படு
கைக்கு முன்னில்லையான ஷடாத்துவாக்களிலே,—ஆன்றமுறை
யவையருத்தி யறுத்துமல முதிர்வித்து - அவரவர் செய்தற்கு
த் தக்கதாக வந்தது,அந்தவடைவிலே அவைப்பிறப்பைப்பு
சிப்பித்துத் துலைப்பித்து,மலத்தையும் பக்குவமாக்குவித்து.—
அநுமபருவ மடைந்தும - இந்த வான்மாக்களுக்குச் சொல்
லுகிறதிரான மிக்கப் பக்குவமுண்டாக்வே,—ஆசாருகிதகோ
ணறி - பரமேசுவரன் தன்னு காருண்ணியத்தினாலே ஆசாரிய
மூர்த்தியாக வெழுந்தருளி வந்து,—நுகராதவகை முற்செய்க
ன்மத் துகளறுத்து - முன்பு செய்யப்பட்ட கன்மமாய அத்து
வாவிலே கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிற சஞ்சிதமான புண்ணிய பாவ
ங்களையும் இவன் புசியாதபடி நாசமாக்கி,—அங்கத்துவாத்து
டக்கறவே சோதித்து - அந்தப் பாசநாசம் பண்ணின வவதர
த்திலே அத்துவாக்களி லுண்டான தொந்தங்களையு மறுத்
து,—ஏன்றவுடற் கன்ம மனுபவத்திலேயறுத்து - தேகத்துக்கு
அடைந்த பிராரத்த கன்மத்தை அனுபவத்திலேயே நோக்கவி
லையாக்கி,—இங்கு இனிச்செய்கன்ம மூலமல ஞானத்தா லிடுப்
பண-கன்மங்களெல்லாம் போக்கியும் சரீரமிருக்கையாலே மீளவு
மபிராரத்தமும் ஆகாமியமும் வாதனையாலே போகாது, அது
போகைக்கு இவ்விடத்திலே மேற் செய்யப்பட்ட வாகாமியத்
தையும் அதுக் கேதுவான ஆணவமலத்தையும் பரமேசுவரன்
தன்னுடைய ஞானத்தினாலே இவனுக் கிலலைபாக்கி விடுவன்

இதின்ற சொல்லியது, பரமேசுவரன் மூன்றுவகைப்ப
ட்ட ஆன்மாக்களும் செய்தகன்மம் அத்துவாக்களிலே கட்டின

கிடக்கிறவையிற்றை அடைவிலே புசிப்பித்துத் தொலைப்பித்து மலத்தையும் பாகம்வருத்தி ஆன்மாவுக்கு மிக்கதொரு பக்குவத்திலே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளிவந்து அத்துவசோதனையினாலே சஞ்சிதத்தையும் அனுபவத்தினாலே பிராரத்தத்தையும் மேல் ஏறுகிற வாகாமியத்தையும் ஆணவமலத்தையுந் தன்னுடைய சிவஞானத்தினாலே போக்குவனென்னு முறைமையுமறிவித்தது.

'பலவிதமாசான' என்ற திருவிருத்தமுதல், 'மூன்றுதிறத்த தனுக்கள்' என்ற திருவிருத்த மீறாக, எட்டுத் திருவிருத்தமும் சகலரைப்பற்றியெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, ங-வெ, "அஞ்ஞான வச்சகலர்க் குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்தும்" என்னுமதனுட் கண்டுகொள்க.

'உரைதரும்பசுவர்க்கம்' என்றதிருவிருத்தத்தில் 'சகலர்க்குக் கன்மவொப்பிற் றரையிலாசான் மூர்த்தியாதாரமாகித் தரித்தொழிப்பன் மலஞ் சத்தார் சத்திநிபாதத்தால்' என்ற பதத்துக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

மூலமலம் - அநாதிமறைப்பாகிய வாணவமலமும்,—இவ் இனிச்செய்கன்மம்-இயல்விட்டது வாசனைபற்றிநிகழும் ஆகாமிய வினையும்,—ஞானத்தாலிடிப்பன-ஒளிமுன் னிருள்போல விரைவினது ஞானசத்தியா லொழிப்பற்பாலன,—மலமுதிர்வித்து-அவ்வாணவமலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு,—அணுக்கள் மூன்றுதிறத்துச் செய்யுங்கன்மங்கட்கு-ஆன்மாக்கண் மனவாக்குக் காயமென்று முத்திறத்தா னீட்டப்படும் கன்மங்களை,—மூவிர

ண்டா மத்தவாவி ஞானமுறையனைவயருத்தி யறுத்து,—ஈட்டிய முறையானன்றி யாரத்துவாவின பசுகுவமுறையா னுகாவிக்கப்பட்டு ஞெசிக்கிடந்த கன்ம மலமும்,—முன்னிலைபா மருடருவ மடைதலுமே யாசாஞ்சித் தொன்றி பறுத்து-அதற்கு-டற்றுகக்கொடுத்து நிற்கு முன்னிலையாகிய மாயேயமலமும் பக்குவம வந்தழிக் குருவடிவாய வருதலாற கிரியாசத்தியா லொழிக்கற்பாலன,—என்றவுடற்கன்ம மனுபவத்திலைறுத்து-உடம்பும் கத்துக்கொண்ட பிராரத்த கன்ம மனுபவத்தா லொழிக்கற்பாலன,—நுகராதவகை முற்செய் கன்மத் தகளறுத்த தங்கத்தவாது தொடக்கறவே சோதித்து-இங்ஙனமாகலாற கிரியாசத்தி விருத்தியாகிய தீக்கையா லெஞ்சி நின்ற கன்மங்களைச் சுத்திசெயதற பொருட்டு அவற்றிற்குப பற்றுக்கோடாகிய அவ்வத்துவாசுத்தியே யீண்டுக் கூறப்பட்டன

இதனானே யத்துவா சுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. 'உரைதரும்' என்பதமுக விதத்தினையும 'குருவாகி வந்துணாதி' என்னு முக்கூற்றுப பொருளை விரித்துணாத்தியவாறு

☞ அ-ரு, முதலதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலித்த தீக்கையினாறிப பரமமுத்தி யடையப்படா
தென்பதூஉம் புறச்சமயத்தினக ணின்றுஞ் சதக
னமா னுட்டானத்தினுமேல் சைவசமய வதிகா
ரியாவ னென்பதூஉ முணாத்துகின்றார்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம் புக்கும் புகன்மிருதி வழியுழன் றும புகலுமாச்சிரம, வறத்துறை

களையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைக
ள் பலதெரிந்து மாரணங்கள்படித்துஞ், சிறப்புடைய
புராணங்களுணர்ந்தும் வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்
தெளிந்துஞ் சென்று சைவத், திறத்தடைவ ரிதிற்சரி
யை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவ
னடியைச் சேர்வர். (௧௧)

(இ-ள்) புறச்சமய நெறிநின்றும் — உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகதம் மீமாஞ்சம் மாயாவாதம் பஞ்சராத்திரமென்னு நூலமாகிய புறச்சமயங்களாறில் நின்றும்,

அகச்சமயம்புக்கும் — சைவம் பாசுபதம் வாமம் வைரவம் மாவிரதம் காளாமுகம் என்னுஞ் சூக்குமமாகிய உட்சமயங்களாறினும்புக்கு நின்றும்,

புகன்மிருதி வழியுழன்றும் — மனுமுதலிய வாசாரியராற்சொன்ன தன்மசாத்திரம் பதினெட்டின்வழி யனுட்டித்தும்

அவையாவன? "மனுவே யத்திரி-சங்கு வாசிட்ட மியமம் அங்கிரசம்-யோகீசுரமே வருணம் பராசரஞ்-சாதாதவமே சமவர்த்தமே-யுசநசம் லிகிதம் விட்டுணு தக்கம் -பிரகற்பதிதமே கவுதமமென்றே கட்டுரைசெய்வர் அவர் பதினெண்மர்" மிருதியைப் பண்ணினர் பெயரால் எனவறிக.

புகலுமாச்சிர மவறத்துறைகளையு மடைந்தும் — வேதத்திற் கொண்டாடிச் சொல்லப்படாநின்ற பிரமசரிய முதலியன வாசிரமங்கள் நான்கின்வழியினின் றனுட்டித்தும்.

அவையாவன?

பிரமசரியம் நயிட்டிகம் பௌதிகம் என விருவிதமாம்.

இல்லறம் சாதகன் உதாசீனன் என விருவிதமாம்.

வானப்பிரஸ்தம் சபத்நீகன் விபத்நீகன் என இருவிதமாம்

சந்நியாசம் வித்துவான் விவித்ஷு தவசுவி என மூன்றுவிதமாம்

இதனுள் வைதிகத்தில் ஒவ்வொன்றை நந்நான்காகப் பகுத்துக்கூறும் அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்தியம் நைட்டிகம் எனப் பிரமசாரியம் நான்கு

வார்த்தா விருத்திசாலீந விருத்தியாயாவர் மகோசாரம் எனக் கிரகஸ்தியம் நான்குவிதமாம்.

வைகாநசம் வாலகில்லியம் ஔதும்பரம் ——— ——— என வானப்பிரஸ்தம் நான்குவிதமாம்

•வேகூதகம் குடீசகம் அஙகிசகம் பரமஅஙகிசகம் எனச் சந்நியாசமும் நான்குவிதமாம்

அருந்தவங்கள் புரிந்தும்	அனுட்டித்தற்கு அரிதாகிய பஞ்சாக்கினி முதலியவற்றினை அரிய தட்சக்கலைச் செய்து,
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும்	கற்பதற்கு அரிதாகிய கலைஞானங்களை யாராய்ந்தும் "கற்றிலேன் கலைகள் பலஞானம் இடைமருதுறை யெந்தைபிரானே" என்னுந் திருவாசகத்தானு முணர்க.
ஆரணங்கள் படித்தும்	"நால்வகை வேதம் இருக்கு தயித்திரியம்-சாமம் அதர்வணமெனச் சாற்றினர் புலவர்" எனக்கூறிய வேதங்களைச் சந்தை யிரட்டை முதலியன விலக்கணத்தோ டோதியும்
சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும்	சிறப்புடைய பதினெண் புராணங்களோதியுணர்ந்தும் அவையாவன?

பிரமம பாதமம வயினவமே - சைவம பாகவதமென ச சாாவருகாலம - நாரதம மாாககஎ டேயமாககினேயவு- கைவாதத மிலிஙகம வராகங-காநதம வாமனங கருதிற கூர் மம - மசசியங காருட மதிககிற பிரமாணடம-பதினென புரா ணம பணணினா புயவா

வேதச சிறப — வேதாநததிற சொலலிய உபநிடததக பொருளை மிகத களை முபபததிரணடினையு மோதித தெளிந தெளிநதம தும அவைபாவன?

பிரகதாரணயம சாநதோககியம கடவலி முணடகட- ணடவீயம தைததிரியம சாபாலம பிரகதசாபாலம அதாவசி ரசு அதரசிகை பிரமமோபநிடதது கைவலலியம சுவேதாச வததரோபநிடதது நாராயணோபநிடதது காலாசகினியுருதது ரோபநிடதது சாவசஙகறபம சுசிகெ யுநததிரோபநிடதது ஈசோவாசோபநிடதது நாரசிஙகம தாரோபநிடதது சுவரோ பநிடதது கோபாலோபநிடதது பரம அமசோபநிடதது சாபா லோபநிடதது வாசுதேவோபநிடதது காதிசாகை கௌசீதீப ம பாரததுவாசியம

சென்ருற சைவத திறகத கடவா — இவாகள நாடோறு மநுடடிதத தபோ பலததாலே சைவசிததாநதமாகிய காமிகா கம மிருபததெடடையு மதிகரிததற குரித தாவாகள

இதற சரிபை கிரியா யோகஞ செலுததியபின — இஙஙனங கூறிப வாகமஙகளிற சொல லியபடியே ஞானசாரியனிடததில தீடசை யைப்பெறறுச சரிகை கிரியாயோக மிவை களின வழிநின றனுடடிதத தபோபலததி

னாலே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங கிடைததற கு நிமிததமெனக கிளககுமென வறிக

ஞானத்தார் ஞானத்திலே தானே பரம முத்தியை சிவனடியைச் சென்றடைவர் எ-று

சேர்வர்

இதற்கு யோகச்சதுஞ் சிந்திய விசுவஞ் சுப்பிரபேதம் தேவிகாலோத்தரம் சைவபுராணத்து மறிக (கக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிக்க மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது

புறச்சமய நெறிநின்றும் - வேத * பாஃயமான பௌத்தாதிமதங்களிலே பிரவேசித்து அந்தந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்னபடி தவம்பண்ணி[illegible],—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயம்புக்கும் - கருமாதியான சதாசிவ புருஷார்த்தத்தையுஞ் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி,—

புகன்மிருதிவழியுழன்றும் - ருஷிகளாற் பண்ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுக்தாநுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும் மனு முதலியன,—

புகலுமாசிரம வறத்துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேலு மந்த ஸ்மிருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்த வானப்பிரஸ்த சந்நியாச மென்னு மாசிரமங்களை யடைந் தந்தவாச்சிரமங்களுக்கேற்ற கருமங்களை யனுஷ்டித்தும்,—

அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - வேதாங்கங்களாகிய வியாகரணாதி கலைஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயனத்தைக் குறைவறப்பண்ணியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகா புராணங்களையு மறிந்தும்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் - வேதாந்த சிரவணமனன † நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணியும்,—

சென்றால்-இவ்வாறு உத்தரோத்தர மாகச் சநநங்கடோறு மப்பியாசம் பண்ணிவந்தால்,—

சைவத் திறத்தடைவர் - அந்த புண்ணிய பலத்தினாலே சைவ சமயத்தைப் பொருந்துவார்கள் —

இதிற் சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடிப்பைச் சேர்வர் - இந்தச் சைவத்தில் சரியை கிரியை யோகமென்னும் மூன்று வித்தையுங் கிரமத்திலே யனுஷ்டித்த தவை யிறுக்கக்களின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை யடைந்து பின்னொரு சனனத்திலே யாசாரியனுடைய வனுக்கிரகத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடைவார்களென்றிதன் பொருள்

† நிதித்தியாசனம் - தியானம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசமாதி சித்தாந்தத்தன்றிச் சேரப்படாதென்று செப்புகின்றார்

புறச்சமய நெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகம் மீமாம்சம் மாயாவாதம் பாஞ்சராத்திரம் என்னும்புறச்சமயங்களினின்றும்,—

புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருள்வழி பொருத்திப்போய்,—

வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றால்,—

அகச்சமயம்-சைவம் பாசுபதம் வாமம் வயிரவம் மகாவிரதம் காளாமுகம் என்னு முள்ளறுசமயம்

புக்கும்,—

பின்சைவத்திறத்தடைவர் - சைவசித்தாந்தத்திற் பிரவே சிப்பர்.

இதிலெனைப் பொருள் வழிப் பொருத்திப் பொருளுரைக்க ப த்தக்கிரமத்திற் பொருளுரைத்தாற் சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானத்தால் - சிவ தீக்ஷாங்க நிராலம்ப சிவ சமாதியி னால்,—

சிவனடியைச் சேர்வர் - சிவசத்தி சமானமாய்த் தமது சி ற்சத்தி விரிவு திருத்தி யிருப்பார்கள்.

போகமாத்திரத்தை நிமித்தீகரித்துவரு மலபரிபாகத்தி ற்கும், மலபரிபாகமாத்திரத்தை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திநிபாத த்துக்கும், சிவதீக்ஷானுக்கிரகத்திற்கும், ஞானத் தியான சமாதி சிவன்முத்தி சாட்சாத்காரக்குறித்த திடசாங்கத்துக்கும், மோ க்ஷத்துக்கும், சாதிக்கிரம மாச்சிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் கா லதேசக்கிரமங் கருதி வருதலில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினின் று சைவத்திறத் தடைவரென்பது தந்திரமன்று.

சகல சமயிகளுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ் சைவத்திறச் சொல் லுதலால், சைவத்து வந்தமல்லது பரமுத்தி சித்தியில்லை, பதமு த்தியென்று தாற்பரியம்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனி, மனனுமருளா லுணர்த்தி' என்னு மிரண்டாங் கூற் றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார்.

மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபானமு றையாற் பலபிறவிகளினு மேற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப்பெறுவ

தன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவ தன்றென்ப
தாம்.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தா
ந்த சைவத்தை.

சென்றுவென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்
தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை
யென்பதூஉம் வருத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆன்மாக்களு
க்கு உண்டாம்படி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மே
லருளிச்செய்கிறார்.

புறச்சமய நெறிநின்றும் - உலகாயதன் முதல் பாஞ்சராத்
திரியீறாகச் சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களிலே சென்றுசென்
று அந்தந்த சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்
தும்,—அகச்சமயம்புக்கும் - உட்சமயமாகிய பாசுபதம் மாவிர
தம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்றுசொல்லப்பட்ட அந்
தச் சமயங்களிலே புகுந்து அந்தந்தச் சாத்திரங்கள் சொன்ன
முறைமையிலே யனுட்டித்தும்,—புகல்மிருதி வழியுழன்றும் -
சொல்லப்பட்ட மிருதிவழிகளிலே திரிந்தும்,—புகழ்மாச்சிரம
வறத்துறைகளவையடைந்தும்-கொண்டாடப்பட்ட ஆச்சிரம
மான தன்ம நெறிகளைச் செய்தும்,—அருந்தவங்கள் புரிந்தும்-ப
ஞ்சாக்கினியை முதலான அரிய தபசுகளை விரும்பிச் செய்தும்,—
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய சாத்திரங்கள் பலவுமோதி
புணர்ந்தும்,—ஆரணங்கள்படித்தும்- வேதங்களையோதியும்,—

சிறப்புடைய புராணங்களுணர்ந்தும் - நன்மைப் பகுதிகளைச்
சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியறிந்தும்,—வேதசிரப்பொ
ருளை மிகத்தெரிந்தும் - வேதாந்தத்தினர்த்தங்களைமிகவும் ஆரா
ய்ந்து இதுவே யதார்த்தமென்று அறுதியிட்டறிந்தும்,—சென்ற
சைவத்திறத்தடைவார் - இவையிற்றை வழுவறச்செய்து முடித்
ததுயாதொரு ஜனனம், அந்த ஜனனம்போய் மற்ற ஜனனத்
திலே சைவநெறியைச் சென்று பொருந்துவார்கள்—இதற் சரி
யைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் - இந்தச் சமயத்திலே நின்
று சரியை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிற்றின் முதிர்ச்
சியினாலே ஞானத்தைப்பெற்று,—ஞானத்தாற் சிவனடியைச்
சேர்வர் - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப்
பொருந்துவார்கள்.

என்னவே கிரியையாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை மறுத்
து ஞானத்தினாலே மோக்ஷமென்றதெனக் கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பல்பணி
ஞான காரணமென்னிற் றொல்பணி தொறும்பயன் றுப்பெற்
றனு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரு-மரசராய் கருணை
த்தலைவரு-முதிரா பரசமயத் திதமுறுமரசரு - ஞானம்பெற்ற
னனையிலு-மீனமில்பணியருட் கேதுவன்றன்றால்- ஞானோ
ற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென- வேறொற்றிறைநூ லியம்பிற்
றென்னும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ சூ, க-வெ, "தவஞ்
செய்தா ரொன்றந்தவுலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்ற
றுப்பாராகத் —தவஞ்செய்த, நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்
தை நண்ணுதலை, கற்றோர்க்குஞ் சொல்லுமாங் கண்டு" என்னும
துவ கண்டுகொள்க

இதன்றற் சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுத்தி
ராந்திகன் யோகாசாரன் மாத்தியமிகன் வைபாடிகன், அமணரி

ஸ்திகண்டவாதி ஆசீவகன், மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியன் பிரபாகரன் லகாயதிகன் மாயாவாதி பாற்கரியன் கிரீசசுரசாங்கியன் பாஞ்சராத்திரி ஆகப் புறச்சமயத்திற்பேதம் பதினாறும், அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும், பாசுபதம் மகாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் என்கிற உட்சமயத்திற் பேதம் ஐந்திலும் புக்கு அந்தந்த முறைமைகளிலே நின்றும் ‘புகல் மிருதி’ என்ற பதமுதல் ‘வேதசிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும்’ என்றபத மீறாக உழன்றும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படிந்தும் உணர்ந்து மிகத்தெளிந்தும் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளை வழுவறச்செய்து முடிந்தால் சைவநெறியைப் பொருந்துவார்களென்றும், இதிலேநின்று சரியைகிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தால் அந்தமுதிர்ச்சியிலே ஞானமுண்டாயந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீ பாதத்தை யிரண்டறச் சென்று பொருந்துவார்கள் என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

புறச்சமய நெறிநின்றும் - புறச்சமய நூல்வழியே யொழுகியும்,—அகச்சமயம் புக்கும் - அகச்சமய நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகல்மிருதி வழியுழன்றும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி நூல்வழியே சென்றொழுகியும்,—புகலுமாச்சிரம வறத்துறைகளவையடைந்தும்-வேதங்களிற் கூறியவாறு ஆச்சிரம தருமங்களிற்குறைவின்றியொழுகியும்,— அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செய்தற்கரிய தவங்களைச்செய்தும்,—அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும்- அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயின்றும்,—ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங்களை யோதியும்,—சிறப்புடைய புராணங்களுணர்

ந்தும் - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை யறிந்தும்,—வேதச் சிறப்பொருளை மிகத் தெளிந்தும் - உபநிடதப்பொருளை மிகவு மாராய்ந்து தெளிவுற்றும்,—சென்று சைவத்திறத்தடைவர் - இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பலபிறவிகளிற் மேற்பட்டுநி கழ்ந்து சென்று சைவக்கூறின் முடிவாகிய சித்தாந்த சைவ த்தைத்தலைப்பட்டுவர்,—இதிற்சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்திப பின் - இச்சித்தாந்த சைவத்தினுஞ் சரியைகிரியா யோகங்களை ய னுட்டித்துமுன்னியபின் — ஞானத்தால் சிவனடியையச் சேரவ ர் - ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற் சிவனருளைச் சேரவருசுலின மேற்கூறிய பருவமடைதல் ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப் பெறுவதன்று

இதனுலே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத் தான் மன்னுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை யென்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருநிலை துணிந்தொன்னுங் கந்திரவுத்தியா லுலோகாயதன
முதலியோர் முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாந்த
முத்தியே பரமுத்தியென்று முணர்த்துகின்றார்

இம்மையே பீமொட்டாண்டையதியெழிலாரு மே ந்திழையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவாககமுத்தி, யம் மையே யென்றமுத்தி யைந்துகந்த மறக்கெடுகை யெ ன்றுமட்ட குணமுத்தியென்று, மெய்ம்மையே பா டாணம் போலகைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யெ ன்றுந்தன மெய்வடிவாகு சிவத்தைச், செம்மையே

பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செப்புவர்கள் சிவனடியை
ச் சேருமுத்தி செப்புவதியல்பியாமே. (௧உ)

(இ-ள்) இம்மையே யீரெட்டான தெய்தி யெழிலாரும் போகந் திளைப்பார் முத்தியென்றும் — இந்தவுலகத்தின் மடந்தைப் பருவமுடைய மாதருடன் கூடி யவருடனூடுத லுணர்தல் பிரிவுற்றவிடத்து வாடுதல் வணங்குதல் லீவைகளை யரிய தபசுபண்ணுந்தவர்களிடத்தி லுண்டாகிய சுகத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்

இருஞ்சுவர்க்க முத்தி யம்மையே முத்தியென்றும் — வேதத்திற் கிரியாபாகத்தைப்பற்றி யனுட்டிக்கு மீமாஞ்சகன் சோதிட்டோம முதலிய வனுட்டானத்தாலே யொரு கன்ம முண்டாயதுதானே பலத்தைக் கொடுக்கும், சுருதி வாக்கியார்த்தமாகிய சத்தமே தேவதையொழிந்து வேறொரு தேவதை கன்மபலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுவதில்லை சுவர்க்கத்தை யடைகிறதே முத்தியென்றும்.

கந்தமைந்து மறக்கெடுகை யென்றும் — புத்திதத்துவ முதல் சீழுள்ள தத்துவங்க ளெல்லாங்களும் க்ஷணிகமாயிருக்கும், ஆன்மாவு மீசுரனுமென்பதொன்றில்லை, முத்தி பூதத்தினுடையதா யிருக்கிற கூட்டமேயென்று ரூபக்கந்தமும், சுகதுக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சத்தியென்னும் வேதனாக்கந்தமும், யாதொன்றுக்கு யாதொரு கந்தக் கூட்டங்களுடைய சத்தி சஞ்ஞாக்கந்தமும், ஞானமிடைவிடாம லிருக்கிறதே ஞானக்கந்தம், இந்த ஞானத்தை விசேடித்தறிகிற சத்தியே விஞ்ஞானக்கந்தம், ஆக விந்தப் பஞ்சக்கந்தங்களும் நோக்கக் கெடுகிறதென் றறிகிறது மிந்த நூலையுபதேசித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முத்தியென்றும்

அட்டகுணமும் அருகசாத்திரஞ் சொல்லிய அநந்தஞா
ததிவென்றும் னம் அநந்ததரிசனம் அநந்த வீரியம் அநந்த
சுகம் நிர்நாமம் நிட்கோத்திரம் நிராயுஷ்
யம் சகலசம்மியக்பாவம் எனக்கூறிய குணங்களோடு
இது தொகை

அதனை வகுத்தறியில் அநந்தஞானம் ஐந்துவகைப்படும். அஃதாவது? மிதி சுருதம் அவதி மனபரியாயம் கேவலம் எனவரும் இதனை ஞானாவரணியமென்பார்கள்

இனித் தரிசனாவரணியம் ஒன்பது பேதப்படும் அவையாவன? சட்சுதரிசனம் அசட்சுதரிசனம் அவதிதரிசனம் கேவலதரிசனம் நித்திரை நித்திராநித்திரை பிரசலை பிரசலாபிரசலை திட்டானக்கிரந்தியென வரும்

இனி வேதநீயம் இரண்டு சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீயம் எனவரும்

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியக்காயுஷ்யம் மனுஷ்யாயுஷ்யம் நரகாயுஷ்யம் எனவரும்

இனி மோகனாவரணியம் இருபத்தெட்டு மித்தியாத்தவம் மிகவு மித்தியாத்துவம் சம்மியக்ம் பிரகிருதி அநந்தானுசந்தி குரோதம் மானம் மாயாலோபம் அபிரதி யாசகியானதி குரோதம் சஞ்வலனம் அதிக்குரோதம் அதிமானம் அதிமாயம் அதிலோபம் சிரிப்பு அரதிருதி சோகம் பயம் நிந்தை மாதாவேதம் புருடவேதம் அலிவேதம் சத்தாவலோகனம் மாதிருதரிசனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவறிக

நாமம் தொண்ணூற்று மூன்றுபேதப்படும். மயம் சங்தம் இரகம் பரிசம் உத்தியோகம் உச்சுவாசம் வாதாமபரியாத்தி அபரியாத்தி சூக்குமவியாத்தி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம் சிலக தற்பக அதேய அநாதேய சாகாய சகீர்த்தி அபகீர்

த்தி அகுரு இவத உபகாதா பரகாதா ஊனபூரவி இதமுதலா கப பிணடாபிணட பிரகிருதி பேதததிஞலே யவைகளை யறிக.

இனி கோததிரமிரணடு உயாநத கோசதிரம தாழநத கோததிரம எனவரும

இனி அநதராயம அஞசுபேதம, சாநாநதராயம இலாபா நதராயம போகாநதராயம உபபோகாநதராயம வீாியாணியநதராயம எனவரும

இநத வடடவித கனமதகை விசாரிததறியில் நூற்று நாற்பததெடடென வறிக

இதனமேல விரிககிற பெருகுமென வறிக

மெயமமையே பாடாணம போலகை முததியெனறும	உணமையாகவே கருவிகரணதிசளொல்லா ம கழிநது பாடாணமபோலே கிடககிறதெனனும பாடாணவாதி முத்தியும
விவேசமுததி யெனறும	மாயாவாதி சமூததிரததி னிடததிலே திரைதோனறி யதிறஙனே யொடுஙகுமாறு போலப பிரமததி னிடததிலே சகததுததோனறி யதிலேயதானே யொடுஙகு மாயையிறகாடடில விலடசணமான பிரமசுரூபததை வேதாநத ஞானததிஞலே விவேகிதத றிகிறதே முததியெனபதும
தன மெயவடி வாஞசிவததைச செமமையே பெறுகை முததி	சிவசமவாதி யானமாவுககுச சுபாவமான சைதனனியததின முறைமையினையும சிவனது சீபாததததினையுந தானணைசலையு மினறி மயககததாற றனனையே சிவனென மதிககு முததியும
என்றுஞ்செப பூவர்கள	உமமையாற சங்கிராநதவாதிய பாசுபத முததியும சமாவேசமாகிய காபாலமூர்த்தி

காலாந்தரத்திற் றிரும்பு மதுவு மாகாது.
சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிதஞான வானமாத் தோன்று மெனில்? யாதொன் றநேகமுமா யுற்பத்தியு முடைத்த தது நாசமடையு. இந்த மாவிரத முத்தியன்று.

இப்படிச் சமயங்கடோறு முத்தியைப் பலவாகக் கூறும் தனை மெய்யென்று கருதிப் பலர்கொள்ளக் கருத் தெத்தன்மைக் கொக்குமெனில்? அக்கினியை விருப்பினவன் மினமினியி னிடத்தக் கத்தைப் பெறுவேனென் றாசைப்படு மதற்கொக்கும். அவைகளொல்லாஞ் சிருட்டிகாலத்தில் அழிந்துபோகிற முத்திகள். அழியாமுத்தி யாதெனின்?

சிவனடியைச் சேருமுத்திசெப் புவதிங்கியாமே — தீக்கையில் மும்மலங்களையுஞ் சோதித்துச் சிருட்டிகாலத்தில் கீழே திரும்பாமல் சிவனைப்போல் சாவஞ்ஞத்துவா ஷட்குணங்களமிவியத்தமாகிறதே யாஞ்சொல்லும் பரமுத்தி. எ-று (கஉ)

செமனயிய டெறுகைபெனனும ஏகாரந் தேற்றம்

யாமே - நாநகை

யாம - எழுவாய் செப்புவம்-பயனிலை

இதற்குச் சித்தியம் மிருகேந்திரம் நிசுவாசம் "நானமகச் சேதோ" என்னுஞ் சுலோகத்து மறிக.

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

மேல் பரமதமுத்தியைத் தூஷித்து ஸ்வமதமுத்திகூறு கின்றது

இடமையே யீரெட்டாண் டெய்தி யொழிலாரு மேகதிமை யார முத்தியெனவும்- இகமேயுள்ளது, பரமெனபதில்லை, சுவா

கம் நரகமென்ப தேதென்னில்?* மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி சௌக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றி தரித்திரத்திலும் வியாதியிலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைத்தாகிய அவயவங்களையுடைத்தாய பதினாறு வயதாய † மதனகலா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸதிரீகளுடனே கூடி யநுபவிக்கிற வேளையில் ‡ நீவிவிடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் லோகாயதனும்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நானம், † மதனகலாவல்லபை - மன்மதநூலில் கெட்டிக்காரி ‡ நீவி - துணிமுடிச்சு

இருஞ்சுவற்கமுத்தி யமைப்பென்றும் - வேதோக்தக்கன்மானுஷ்டானங்களினாலே யிந்தப் பூதபரிணாம தேகத்தை விட்டு திவ்விய தேகியாய் மறுமையிலே பெரியபோகத்தை யுடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூர்வமீமாம்சகனும்,—

ஐந்து சந்த மறக்கெடுகை முத்தியென்றும் - ரூபம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸ்கந்தமும் § சந்தானமின்றியில் நிச்சேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷமென்னும் பௌத்தனும்,—

§ சந்தானம் - பரம்பரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அனந்ததரிசனம் அனந்தவீரியம் அனந்தசுகம் நிர்நாமம் நிர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசமயிதா பாவமென்னு மெண்குணப் பிராப்தி மோக்ஷமென்னும் ஜயினனும்,—

மெய்ம்மையேபாடாணம்போலகை முத்தியென்றும் - ஆத்மா சடமாய ஞானாசரயமாயிருக்கும். அதெப்படி யென்னில்? விளக்குத்தகளியும் விளக்கும்போல அந்த ஞானத்தினாலேசுக துக்கானுபவமுண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடச பதார்த்தவ

¶ ஷோடசம் - பதினாறு

ஞானத்தினாலே சுகதுக்கங்களும் தகேதுவாயிருக்கிற ஞானமும் நீங்கப் பாஷாணம்போல வோரறிவுமற்றிருப்பதே மோக்ஷமென்னும் நியாய வைசேஷிகனும்,—

விவேக முத்தியென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணிப் பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தானன்னியமாகக் காத்திருத்தல் போகத் திருத்துவங்களற்று நிற்பதே மோக்ஷமென்னும் நிரீசுவர சாங்கியனும், மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமென்னும் மாயாவாதியும்,—

தன்மெய்வடிவாகுஞ் சிவத்தைச் செம்மைபெறுகை முத்தியென்றுஞ் செப்புவார்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகாவிஷ்ணுவினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்குச் சத்திய ஸ்வரூபமான சுத்த சித்துருபாய விஷ்ணு× துல்யஞாய ஸ்ரீ பூமி நீலாசத்தித்திரய வியதிரிக்தமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நித்தியமாயுடைத்தாயிருக்கை மோக்ஷமென்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்தினாலே யாணவமாயை காமியங்களினீங்கச் சத்தியமும் சுத்தமுமாய்த் தங்கள் ஸ்வரூபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகாசிக்க வந்தால் சாவஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்திபாய்ச் சிவசமமாயிருப்பதே மோக்ஷமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே —

× துல்யம - சமானம

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆன்மாவுஞ் சிவனு மனாதியே பிரிவற்றது, அந்தப் பிறிவில்லாமையைத் தோன்றுதபடி யனாதியே யாணவசத்தி தடுத்திருக்கையாலித்த வுபாதிகளினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களைச் சத்தியமென்று மயங்கினின்று சிவானுக்கிரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்களும் நீக்கக் கண்ணின்று காசகாமலாதி தோஷம்நீங்கக் காக்ஷி

யைப் பெற்றதுபோல,சிவனுடைய பிரிவில்லாமையைச் சிவஞா னத்தா லனனியமாகக் கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினாலே சிவ மேயாய் நிற்பது மோக்ஷமென்று சொல்லிய பரமமுத்தியை யடைவது உத்தர சைவராகிய வெம்மொரேரோயென றிதன பொருள

பதமென்ற சொல்லுக்குப பொருள நிசசயம, ரக்ஷை, இரு சகுமிடம, அடையாளம,அடி, ஒருவஸது, இததனையுமாகையா ல், இவவிடத்துச சிவனடியைச சேரவென்றது சிவமாகியவஸ துவைப பொருநதவென்றது

பொருநத வென்றதினு லிரணடிருநது கூடிய தல்ல, தன னுடைய பிளளையானவன வியாதியினாலே மிகவும பீடிககபபட டுக குணமானபொழு திநதப பிளளையை யிபபொழுது பெறறே னென்றதுபோல வுபாதியினாலே சிவானுபவம விளஙகாமலிரு நது விளஙகினபிறகு கூடியதென்று சொலலவேணடியது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆகலால், லோகாயதன முதலோர முத்தி, முத்திப்போலி யெனபதுந தெரிவிததற்கு, சித்தாநத முத்தித்திறனுஞ் செபபுகின றார.

இரமையே யீரேட்டாண டெய்தி யெழி லாரு மேற்றிழை யார முத்தி யென்றும - முழுகுதல் புசித்தல பூசுதல் முடித்த ல் முதற சுகமே சுவாககம, அநதச சுகமிலலாமை நரகம, மகளி ரை மணதத லிமமையே முததியென்று லோகாயதன சொல லுவன,—

இருஞ் சுவாகக மமமையே முததி யென்றும- பூர்வமீமா ம்சன் சொலலுவன,—

உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மென்கின்ற,

கந்தவைந்து மற்றக் கெடுகை முத்தி யென்றும் - புத்தரிற் பிரதீப நிருவாணவாதி பேசுவன —

அனந்தஞான மனந்ததரிசன மனந்தவீரிய மனந்தசுகம் நிர்நாமம் நிர்க்கோத்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசமயசுபாவ மென்னும்,

அட்டகுணமுத்தி - என்று மருக விசைப்பன —

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள்கெட்டு இயற்கை யஞ்ஞானமே குணமாய்,

பெயபமைமயே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்று தார்க்கிகர் சாற்றுவன,—

பிரகிருதி புருஷ,

விவேக முத்தி என்றும் - சாங்கிய ருரைப்பன —

தன் மெய் வடிவாகு சிவத்தை - தனதிந்த வடிவு போற் சாகார சிவமூர்த்தி சாரூப சிவாகாரத்தை,—

செம்மையே பெறுகைமுத்தி - பரமுத்தியாகப் பரியபது முத்தி,

என்றும் - சிவசமவாதி,—

செப்புவன - இப்படி வாதிகள் செப்புவார்கள்

சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக் கொத்து விரிக்குஞ் சாட்குண்ணிய சிற்சத்தி காம சிவத்துவாபி வியத்தியா முத்தி,—

யாம் இங்குச் செப்புவதே.

சில ஆதுநிக சைவாசாரியா யாகு சொல்லு மிந்த முத்தியைச் சாரூப முத்தி சாற்றுஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திருப்பி நமது சிவசித்தாந்த சித்த சிவசாதிர்ச்சிச சிவசாத்தியைக் கிட சிவசுத்தாத்துவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதாந்த வி

சேஷுசித்த விசிஷ்டாத்துவைத கோடி [illegible] வி சிவ வித்தி யத்துவைத விசிஷ்டாத்துவைதப [illegible] தி விளம்பி விப்பி ரலம்பராய் விட்டார்கள்

வாதிகளையும் பதமுத்தி [illegible] பகுப்பு வகுப்பாம் —

பூதானம ஞானோபாய [illegible] க்கு முலோகாயதனுக்கும், பூதவிசேஷப் பிராணுனா [illegible] பாய முபதேசிக்கும் தௌத [illegible] ம், விஞ்ஞானகந் [illegible] ஞானோபாய முபதேசிக்கும் [illegible] ருவாண [illegible] கனமேசவர ஞானோபாய முப [illegible], சோதிரானம ஞானோபாய முபதே சிககுஞ சோ [illegible] ர விதநகக்ளுககும், சூரியாககினி சமாத்ம ஞானோபாய முபதேசிககுஞ சூரியாககினி சாமியவாதிகட்கு ம, அவரவாககருகமான பஞச பூசபுவனப் பிராபதிதானே மோட்சம.

பூதாணடகாரணப் பிரம ஞானோபாய முபதேசிககும ஸமாததாககுத தனமாததிர புவனப் பிராபதி தானே மோட்சம.

இநதிரியானம ஞானோபாய முபதேசிககு முலோகாயத னுககுளொருவனுககு இநதிரிடபுவனப் பிராததிதானே மோட்சம

மனுதம ஞானோபாய முபதேசிககு முலோகாயதாககு ளொருவனுககு மனோ புவனபிராபதிதானே மோட்சம.

அகஙகாரானம ஞானோபாய முபதேசிககும வைசேஷிக னுககு அகஙகார புவனப் பிராததிதானே மோக்ஷம.

புததியானம ஞானோபாய முபதேசிககும நையாயிகனுக் கும், புததிவிாததி யானம ஞானோபாய முபதேசிககும புததனு ககும புததி புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம.

சலஞசல சதசதகுணனம ஞானோபாய முபதேசிக்கு மரு கனுக்குக குணபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

பிரமகாரியான்மா ஞானோபாய முபதேசிகளும் ப[illegible] வேதாந்திகளும் நாராயணப் பிரகிருதி காரியானம ஞானோபாயமுபதேசிகளும் பாஞ்சராத்திரிகளும் பிரகிருதி புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சத்தப்பிரம சிரீடாப்பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுகர்களும் பிரகிருதிபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

யோகோபாய முபதேசிகளும் பாதஞ்சலர்களும் பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகளுஞ் சாங்கியர்களுஞ் சந்நியாசோபாய முபதேசிகளும் வியாத்த வேதாந்திகளு மான்மவாதிகளாதலால் புருஷபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாத்ம பாவனோபாய முபதேசிகளுஞ் சிவவாதிகளாகும் சைவரிற சைவ பவுராணிகர்க கிராக புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சாகார நிராகார சிவபாவனு பரசோம சித்தாந்திகட்குக் கலாராக காப்ப வித்தியா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சிவாவேச வாதி பாசுப காபாலர்கட்குக் கலாபுவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிகட்குக் காலதத்துவப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சங்கிராந்த வாதியாகிய சைவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்களுஞ் சமுத்த பத்திவாதி மாவிரத விசேஷர்களும் மாயா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

கலாதத்துவாந்த சோதினியாகிய தீட்சாவான்களுக்கு விஞ்ஞான கைவல்லியந்தானே மோக்ஷம்.

சாவஞ்ஞத்துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சுத்த வித்தியா புவனப்பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

பிரயோசசிய காதசிருதநுவ வாதிகடகும் பிரவாகே வர வாதிசடகும அநேகேசவர வாதிகடகும ஈஸ்வர புவனப பிராததிதானே மோக்ஷம

சதாசிவ சாமிப வாதிபாகிய சிவசமவாதிகளுககுச சதாசிவ புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம

சுததசாததாககுச சததி புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம்

வாம தக்ஷிண காருட பூதநாநதிரிகாககுச சததிகலா புவனப் பிராபதி தானே மோக்ஷம

சிவ தீக்ஷா சாகலலிய சுததராயிருநதுஞ் சிவவிபததியை கடியஞ செயபு மியபோதுளள சைவாககு

"சநவக்ஷ கலநதுஜாதீயாத
புநஷம லோகபாவநம"

எனனும வசனததினுற சததி புவனப பிராபதி தானே மோக்ஷம

தீக்ஷா வைகலலிப வானக்ாகில் முறசொலலிப புருஷ புவனப பிராபதி தானே அலலது சிவலோகப பிராபதிதானே மோக்ஷமெனறு சிநதிககபபடும

சிவனுககு வைநதய சரீம வாஸதவ மெனனுஞ சாமானிய சைவாககுச சிவதததுவ புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம

உலோகாயததாதி வேதாநதியநத ஆனமவாதிகளுககு மாணம விவேகப பிரவாததிமானகளாகையாற சிவவாதிகள பணணுஞ சிவவிவேகததிறகு மானம விவேக மடிபபடையாதலான அவவானம விவேககடகு மலபரிபாக நோககுஞ சிவசமான பரமுததி பாரககுமபாததிரமாங கால மெணணிககைக கிசையுமாதலா லவரவா முததி சாதனஙகள சபலஙகளதானே, நிஷபலஙகளனறு.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனைச் சமயநூலார் கூறு முத்திகளாவன? சோபானமுறையால் நின்முத்து ஞத்மீருயக் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களிடைச்சட்ட பிவனவாய அரிவைய நினைப்புறூமுதத் முதலாயினவாம். வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யாங் கூறுமுத்தியாவது, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேருமுத்தியா மெனப்படும்.

ஏந்திழையை யென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது.

ஆமுத்தி வினைத்தொகை.

உரைமேயப் எக்கிரது கழிஇயிரருக்கி ரணைநிச்கூறுந்த சமயமுத்திகளெல்லாம் இவற்றுடனே வைத்துக் கூறிக்கொள்க.

இங்ஙனே புறச்சமயநெறிநிற்றல் முதலியனவெல்லாஞ் சைவசித்தாந்தத்தைக் கருச் சோபானமுறையானவாயினமாறும் அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் முத்தித்தொகை யருளிச் செய்கிறார்.

இம்மையேயிரட்டாணை யெய்தியெழிவாரு மேந்திழையார் முத்தியென்றும் - இம்மையிலே பதினாறு வயதைப்பொருந்தி அழகினையும்பொருந்தி ஆபரணங்களையுந் தரித்திருப்பதாயுள்ள ஸதிரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத்து ளுண்டான சுகத்தை யனுபவிக்கிறதே முத்தியென்று உலோகாயதன் முறைமையும்;— இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யம்மையென்று - ஏகத்தியாதி கனமக்

களைச்செய்து மறுமையிலே சுவர்க்கத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்னும் பட்டாசாரியன் முறைமையும்,—முத்தியைந்துக் கந்தமறக் கெடுகையென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சகந்தங்களும் நேராகக் கெடுகிறதே முத்தியென்னும் பௌத்தரில் சவுத்திராந்திகன் முறைமையும்,—அட்டகுண முத்தியென்றும் - எட்டு பதினெழு ஆறு என்னும் மூன்றுவகையாயுள்ள குணங்களை விடுகிறதே முத்தியென்னும் சமணரில் நிகண்டாவாதி முறைமையும்,—மெய்ம்மையே பாடாணம் போலகை முத்தியென்றும் - உண்மையாகவே ஆன்மா ஒன்றுமறியாமற் கற்களைப்போலே கிடப்பதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்திற் பாடாணவாதி முறைமையும்,—விவேக முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவான்மாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்னும் மாயாவாதி முறைமையும்,—தன் மெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச் சேர்கையே பெறுகை முத்தியென்றும் - ஆன்மா தனக்குள்ளே வித்தசரீரமானது ஸ்வரூபத்தைப் பெற்று நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்திற் சமவாதி முறைமையும்,—செப்புவர்கள் - இப்படிப் பலவாகச் சொல்லுவர்கள் அப்படிச் சொல்லுகிற விவை குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்திகளாம்,—சிவனடியைச் சேர்முத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆகையால் பரமேசுரனுடைய சீபாதத்தைப் பெறுகிற முத்தியே இவ்விடத்தில் முத்தியென்று சொல்லப்படுவதும், யாங் கொள்ளப்படுவது மதுவே.

இம்மையே யீரெட்டாண் டெய்தி யெழிலாரு மேந்திழையார் முத்தியென்றது உலோகாயதன் பிரத்தியட்ச மொழிந்த அனுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இம்மைப்பய னாகிய மகளிரிடத்துச் சிற்றின்பமே முத்தியென்று கொண்டா னெனக்கொள்க.

இதறகுப் பிரமாணம பரபடசம,அவனமதம-உ௦-செ "ஊடு வதுணாவததுறற கலவிமங கயனையுளகி, வாடுவததடியில் வீழநது வருநதுவ தருநதவமபின, கூடுவதுணாவு செட்டுக குணமெலா ம வேடகைபாகி, நீடுவதினபமுததிபிததினி ஈருாகள முததா, எனறும, அவன மறுமைபபயன கொளளானெனபதறகுப பிர மாணம பரபடசம, அவனமதம-உ௪-செ "வீட்டினையுளதென ரேஷ மெலிவதிஙி கனவோவீடு, காட்டுவோர கணடோரகேட டோர கரியவையுணடேற காட்டினா,நாட்டினிலரசனுணைக கிசை யவேநடநது நாளுந, மீட்டியபொருளகொண டிஙகே யினபந து விளையநதிடமோ" எனனுமதுங கண்டுகொளக

இருஞசுவாககமுததி யமமையேயெனறது பட்டாசாரிய ன இமமையிலே நிததிய கனமஙகளைச செயய நனமைப பகு திக ளுணடாமெனறும சோமயாக முதலாயுளள யாகஙகளைச செயய மறுமையிலே மகததாகிய சுவாககததைய பெறுகிறதே முததியெனறும சொனனான எனககொளக

இதறகுப் பிரமாணம பரபடசம, அவனமதம-கக-செ "நிததியாலநிததகனம நிகழததிட சுபததைநீஙகாா, திதிலாவிச சா கனமஞ செநதழலோமபிசசெய்ய, வேததானவேணடுந தெலலா மெயதலாஞசோமயாக,மாததா ஞகைவிசி யமைததி டவிடதாமே" எனற திருவிருததததிற கணடுகொளக

அவன செயலகளே முததியைக கொடுககும தொழிநது ஒரு காததா வுணடெனறுகொளளான எனபதறகுப் பிரமா ணம் பரபடசம, அவனமதம கஉ செ "கருதியகனமஞான மி ரணடு காலாக்ககொணடு" எனற திருவிருததததிற கணடுகொ ளக.

முததி யைநதுகநத மறகெடுகை யெனறது சவுததிராநதி கனபிருதிவி யபபுதேயு வாயு எனற பூதரூபம நாலும, அறிவுகக்

தமிரதம் வன்னம் என்கிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூபகந்தம் எட்டு. குசலாவேதனை அகுசலாவேதனை குசலா குசலாவேதனை என்கிற வேதனாகந்த மூன்று. சோத்திரம் தொக்கு சட்சு சிங்குவை ஆக்கிராணம் மனம் என்கிற குறிப்புக்கந்தம் ஆறு. பொய்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபித்துச் சொல்லல் பயனில் சொல்லல் என்கிற வாக்கின்குணம் நாலும், களவுக்குப் போகல் வதைத் தொழில் செய்தல் கொலைசெய்தல் ஆக காயத்தின் குண மூன்றும், கொலை நினைக்கை காமப்பற்று ஆசையென்கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும், ஆசத் தீக்குணம் பத்து. மெய்யுரைத்தல் வார்த்தை இனியன கூறல் பயன்படு சொல் என்கிற வாக்கின் குணம் நாலும், பள்ளிவலம் வருதல் தவம்புரிதல் தானஞ் செய்தல் என்கிற காயத்தின் குணம் மூன்றும், அருணினைவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என்கிற மனத்தின்குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து. ஆக பாவனைகந்த மிருபது. சத்த பரிச ரூப ரச கந்தம் சித்தம் என்கிற விஞ்ஞான கந்தமாறு. ஆக இங்ஙனம் நாற்பத்து மூன்றாக எண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்கள் ஐந்தும் காரணங்கட்கக் காரியங்கட்கு மென்பது மிருத்துரை யில்வழக்குமாயப் பந்தத் துக்கமுமாய இது குற்ற வீடென்றும் கந்தங்களைந்தும் நேராகக்கெட்டு வீட்டின்பத்தை யடையுமென்பதுவே முத்தியின்பமாகக் கொண்டானெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம், ௩௧ செ, "ஒங்கியவுருவமோடு வேதனைக்குறிப்பிரோடு" என்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியென்றது நிகண்டாவாதி அட்டகுண முதலாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொள்க.

மூன்றுவகைக் குணமாவன, ஞானவரணீயம் தரிசனுவரணீயம் வேதநீயம் மோகனீயம் ஆயுஷியம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்கிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் வேர்வை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உறக்கமென்கிற குணங்கள் பதினேழும் ஆசங்கம் இந்தி ஆரம் சோகம் சுருக்கை பயம் என்கிற குணமாறும் ஆக இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகைக் குணங்களையும் விட்டு பூர்வத்திலுண்டாகிய கன்மங்களை புசித்துத் தொலைந்த வவதரந் தானே வீட்டின்பமென்றுகொண்டாரெனக் கொள்க.

முதற்சொன்ன ஞானவரணீய மாதியாயுள்ள எட்டுக்கும் பிரமாணம் பரபக்ஷம் அவனமதம் - உ-செ, "ஏறிலாதனவனந்த ஞானமுதலெண்குணங்களொன்று மொன்றகுணம், மாறிலாதமதி மேவுசித்தமென மன்னிவானவர் வணங்கவே, வேறுலாவகுண ஞானவரணீயமாதியெட்டினையும் விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடை சிவாமுருகனெங்களுக்கிறைவனென்றனன்"

இரண்டாவது சொன்ன பசித்தலாதியாயுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவனமதம் - சா - செ. "பசித்தல்தாகபய செற்றமோடுவகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தல்வேர்வியொடு கேதமோடுமதம் வேண்டலீண்டதி சயித்தலும், புசிக்கவந்திடு பிறப்புறக்கமிவை விட்டொரட்டகுண பூதனாய், வசித்தவன்னுலகின் மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன்"

மூன்றாவது சொன்ன அரிசசிகமாதியாயுள்ள குணங்களாறுக்கும் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவனமதம்-ரு-செ. "ஏனுமொன்றுடைய வாகியெங்குமனு வாயிரும்புகன மரங்களும், பூணுமது

ஞருவே லாமுமாகுமிவை புறக்கப்பொருள்க ளென்னலாங், கா ணும்வசறு வகைத்தொழில்களை கட்டுவிட்டநெறி கண்மமே ல், மாணின்றுவரு மாறிமாறிமுன் வகைநத்துவிட மாட் சியே" என்னும் பிரமாணங்களாற் கண்டுகொள்க

மெய்ம்மையே பாடாணம் போலக்கைமுத்தி யென்றது பா டாணவாதி அறிவில்லாதவர்கள் அதிற்பட்டுக் கிடக்குந் தன் மைபோல ஆன்மாச் சுத்தாவத்தையிலு மொன்றுமறியாமல் கல் லைப்போலே கிடக்கிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக்கொ ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "கொத்தை மாந்த ருத்தூறு துயில்போற - காட்சியென்னக் காணுத் துயரா- மாட்சிமை முத்தி யென்வகுத்தனரே" என்னுமதுவுங் கண்டுகொ ள்க

விவேகமுத்தி யென்றது மாயாவாதி நின்மலமாயிருக்கி ற ஆகாயத்தை மேகமறைத்த தன்மைபோல சுத்தமாயிருக்கிற பரப்பிரம மாயா வுபாதிகளினாலே வாதிக்கப்பட்டு இந்தவுட லிலே மயங்கிநிற்கிறதே ஆன்மாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தன்மைபோல தன்னிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவி த்தையை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொ ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "இவ்வியற் பந்தப் பவ்வமத்தகல - வின்முத்தாந்த கொண்மூப்படலத் - தி ருளறவுதித்த காரகவிவேகன் - தன்னிற்றோன்றிச் சாதக மன்னோ த்தையு - மன்னக்கப்பிரிட்பு மடியிழைவாங்கலும் - போலஞா லம் பொய்யுறக்கரீஇத - தானே தானாய்த் தன்னிற்றன்னைத்- தானேகண்டு தன்னலமுற்றும்" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

தனமெய்வடிவாளுசிவத்தைச் செம்மையே பெறுகைமுத் தியென்றது சமவாதி வேட்டுவளி யொன்றுமறியாத பசுசை

ப்புழுவையெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கின தன்மைபோல ஒன்றுமறியாமற் கிடக்கிற வான்மாவையும் சிவனுடைய ஞானமேலெடுத்துத் தற்சொரூபமாக்கி அந்தவுடலே நித்தத்துவத்தைப் பெற்றிருப்பது முத்தியெனக் கொண்டானென்க் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சற்காரியநிராகரணம், "முன்னேறொன்றாமுதிரொளிஞான- மறியாப்பசுவைச் சிறப்புறச்சுவாந்த- வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமிறை- தன்னைநோக்கித் தன்னுருவாக்கி- வைவகைத்தொழிலு மெய்வகையுணர்வும் - பிரியாவாறு பெற்றுத் - திரியாடபெரியோர் திடக்ஷிசொந்திடுமே" என்னுமதனைக் கண்டுகொள்க.

செப்புவாகளென்றது உலோகாயதன் முதலாயுள்ள எழுவகை முத்தியையுங் குற்றத்தையுடைய முத்தியென்று ரொன கொள்க. அவை வருமாறு —

உலோகாயதன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, பன்றியானது ஜன்மத்துக்கேடாக விட்டைவிரும்பிப் புசிக்குந் தன்மைபோல வசுத்தமாகிய மகளிரிடத்துண்டாகிய சிற்றின்பத்தையுஞ் ஜன்மத்துக்கேடாக விரும்பிப் புசிக்கையிலென்க் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவன்மறுப்பு-உஅ-செ "ஆசையுற்றுழல் சூகரங்களசுத்தமேவி" என்கிற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

பட்டாசாரியன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கன்மத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் மோக்ஷமென்று சொல்லுகையில் கன்மத்தினாலே ஆசையுண்டாயதினாலே முத்தியுண்டாகாதாகையினாலென்க்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன் மறுப்பு,க0-செ "கருமங்கள் ஞானமதுவுடனின்றலானமருவு சத்திதங்கலாவ தெவ்வின்" என்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க.

சவுத்திராந்திகன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, கர்ப்பூரவிளக்குப்போலக் கந்தசைந்துருந்தமறக் கெடுகையிலேயே பெறுவானில்லாத படியினாலென்க கொள்க, இதற்குப்பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன்மறுப்பு ௩௧-செ "ஐந்துகந்தம் சந்தானத்தழிதல்பந்த துக்க" மென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க

நிசண்டாவாதி முத்தியைக் குற்றம் பொருந்தின முத்தியென்றது, குணங்களை விட்டுவிடுந் தவமாகா தென்பதாலும் பூர்வகன்மம் நிச்சயித்துப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்து ஆன்மாவுக்குத் தனக்கென வேறோரறிவில்லாதபடியாலு மென்க்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபக்ஷம், அவன்மறுப்பு-௧௧-௩௧-செ "ஆறுகாரியங்கள் மாறவேதவங்க ளாமெனில்" என்னுந் திருவிருத்தத்திலும் "பூர்வகன்மம் மறுத்—ப் புசித்தபின்பு" என்னுந் திருவிருத்தத்தில்" தெண்கடல்நீர் வற்றியபின்பு பூமி மீனிருந்த நின்றதே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

பாடாணவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது அவன் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கிறதை முத்தியென்று சொல்லுகையினாலே அது முத்தியாகாது என்க் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் அவன் மறுப்பு "காட்சியென்னக் காணுந்துயர - மாட்சிமை முத்தி யென்வகுத்து ரைக்கிற - காணுபாவமாணங்கரும - மேய்ந்தவா முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யினையகதிக்கோர் முன்னவரும்வேண்டா - தனித்துருதுயர மெறும்பித்திடமே - பாடாணத்திற கூடாமுத்தி" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

மாயாவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப்பொருந்தின முத்தியென்றது, இவனிடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம் முன்பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கம்வர வழக்கில்லை, பின்பு

ண்டானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாத துண்டாகாது, ஆகையினில்லையெனக் கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "பந்தமக்கல முந்துவிவேகம் - வானவளியெனத் தனிற முனைதோன்றின - முனைபுராகாயின மங்காதிவதெனிற பினபுள்ளதாகா திவ்துளதெனில்வெளி-மலர்ந்து தருமம்மம்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

சமவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியென்றது, அருவினைப்பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய மாயா தேகசஞ்சாரனே நித்தியத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்தியாம் அதொழிந்து சாயுச்சிய மாகாதாகையினாலும் யாதொருபாதொரு சரீரத்தோடு கூடியுள்ளமட்டும் மூன்று மலங்களுநீங்கா தாகையினாலுமெனக்கொள்க. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், "முத்தியுற்ற நற்றவரவையிடை-சேரவொன்றினை சாதருமுத்தி - சாலோகக்கியமோ சாயுச்சியமேற- பங்கமுற்ற கந்தலசழிதக-வறிவீரோடறிவு பிரியாப்பெறுதி - வேண்டுமெனப்பகற இனடிவரிவவா - திருப்பவெனபதற் குருந்தானே வேண்டும்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

"சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே" என்றதற்குப் பிரமாணம் பாடியம், சௌந்திராந்தகன் மறுப்பு-௨௦ செ "அநாதிமுத்தனாயபரனு யசலனுமெல்லா வறிவுதொழி லனுக்கிரக முடையவரனகனா, நானுநிகமற நெறுத்தவிடச்சே சத்திபாத நுழைவித்து மலங்களெல்லா நுங்கநோக்கி, மனுநிகரணங்களெல்லா மடக்கித தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளி மாங்கருணைசகைப்பா, விருநிதிபிறப்பினினறு மெடுத்தமாறு-வின்ன பமுத்திக்கே வைப்ப னெங்கள் முத்திபித்தவே" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இன்னுற சொல்லியது, உலோகாயதன முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முத்திகள் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்

தியென்றும் இவ்விட்டத்து முத்தியென்று சொல்லப்படுவது பர
மேசுவரனுடைய சீ பாதத்தைப் பொருந்துகிறதே முத்தியென்
று முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஏனைச் சமய நூலார்கூறு முத்திகளாவன? சோபான மு
றையானிலமுந் தூரமீருபக் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளிடைக்கட்ட படுவனவாம் அவற்றுள்,—இம்மையே யீரெட்டா
ண்டெய்தி யெழிலாருமேந்திழையார் முத்தியென்றும் - உலகா
யத நூலார் இயல்பைக்கண் பதினாறு ஆண்டுள்ள அழகுபொருந்
திய ஆபரணங்களணிந்த அரிவையரின்புறுதலே முத்தியென்
பர்—அம்மையேயிருஞ் சுவர்க்க முத்தியென்றும் - மீமாம்சை
நூலார் யாகாதிகன்மங்கள் செய்து அம்மைக்கண் சுவர்க்காதி
போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பர்—ஐந்துகந்த மறக்கெ
டுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராந்திக நூலார் உருவமுதலிய
ஐந்துவகைக் கந்தங்களு மறக்கெடுதலே முத்தியென்பர்—அட்
டகுண முத்தியென்றும் - ஆருகத நூலார் அநந்தஞான முத
லிய எண்குண மடைதலே முத்தியென்பர்,—மெய்ம்மையே பா
டாணம் போலகை முத்தியென்றும் - மெய்மையாகப் பாடா
ணம்போற்கிடக்கை முத்தியென்பர் வைசேடிக நூலார் — வி
வேக முத்தியென்றும் - சாங்கிய நூலார் பகுத்துணரும் விவே
கஞானமே முத்தியென்பர் — தன் மெய்வடிவாகு சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவச
மயவாதிகண் முதலியவாகச் சமய நூலார்களும் தன்னுடை
ய வடிவாகிய சிவசாரூப முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுதலே
முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.—இங்கு டாஞ்செப்புவது.

வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யாங்கூறு முத்தியாவது;— சிவனடியைச் சேருமுத்தி - மும்பக்கூறு தத்துவங்களுக்கு மப் பாற்பட்ட சிவனடியைச் சேருமுத்தியாம்.

இதனானே புறச்சமயநெறிநின்றன முதலிய வெல்லாருஞ் சை வத் திறத்தடைதற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு அ வரவர் பயன்கூறுமுகத்தானே யினிது விளக்கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலிந்தச் சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்
றுணர்த்துகின்றார்.

ஓதுசமயங்களபொரு ளுணருநூல்க ளொன்றோ
டொன் றொவ்வாம லுளபலவு மிவற்றுள், யாதுச
மயம் பொருணூ லியாதிங்கெனினி திதுவாகு மதுவல்
ல வெனும்பிணக்க தின்றி, நீதியினா லிவையெல்லா
மோரிடத்தேகாண நிற்பதியா தொருசமய மதுசமய
ம் பொருணூ, லாதலினா லிவையெல்லா மருமறையா
கமத்தே யடங்கியிடு மவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழட
ங்கும். (௧௩)

(இ-ள்) ஓதுசமயங்கள் பொருளுணருநூல்களொன்றோடொன் றொவ்வாம லுள — இப்படிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமயங்களையு மதற்கதற் கேற்ற தெய்வங்களையு மதற்கதற் கேற்ற சாத்திரங்களையு முத்தி பெறுமதங்களையும் பலவாக வுரைத்து, இவற்று ளுண்மையான சமயம் யாது வுண்மைப் பொருள்யாது அச்சமயத்திற்குக் கூறுமாக

பலவுமிவற்றுள் யாதுசமயம்பொருணூலியாதெனில்

மங்களையாது என்று கேட்கிறாயாகில்? அவைகளையுணர்த்துதும்.

இதுவாகுமது வல்லவெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினிலவையெல்லா மோரிடத்தே காணநிற்பது யாதொருசமயம் அதுசமயம் பொருணூல்

தத்தஞ் சமயத்தினிழிவையுந் தேவதைகள் முறைமையினையு மந்தநூல்களுண்டாய வழியினையு நோக்காது சலம்பற்றி நின்றமது பொருளேயுண்மை மற்றொன்று முண்மைப் பொருளல்லவென்னுஞ் சந்தேக விகற்பமின்றிக் கடாவிடையானும் பிரமத்தப் பொருள்களொல்லா மெய்ப்பொருளன்றென்று விருவினாலுந் திருட்டாந்தத்தாலும் அவ்வியாப்தி முதலிய குற்றங்களாற் சோர்வுபடாத வுண்மைப் பொருளுமிதுவே சமயமுமதுவே இந்தச்சமயத்துட் டுணிந்து கூறப்பட்டதே பரமமான மோட்சமென்று கூறும் வாலோனமதத்தா வாக்கிய மலையுமாறுபோல ரோணதெறும்பின மலைவின்றிப் பிறமதங்களைந்து தன்னுண்மைப் பொருளை யறுதியிட்டுணர்த்துகின்ற சமயநூலாகிய நூலே நூல்.

ஆதலின் அவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கியிடும்

இச்சிறப்பினையுடைய தாகையினாலே அச்சமயப் பொருள்களெல்லாம் வேதாகமங்களிரண்டினு மடங்கியிருக்கும்.

அவையிரண்டு மரனடிக்கீழடங்கும்.

இந்த வேதாகமங்களாகிய விரண்டு மத்தவாதமின்றி விதிவாதமே கூறுகையாலவனது திருவாக்கே சிறப்புடைத்தெனப் பெறும் எ-று.

இதற்குச் சந்தியம் சிவதருமோத்தரம் மகுடம் சாமிகத்து மதிக (௧௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் வேதசிவாகமங்களை சாஸ்திரமென்றும் சிவஞானமே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது.

ஓதுசமயங்க ளுணருநூல்கள் பொருளாக ளொன்றோடொன்றொவ்வாமை யுளபலவு மிவற்று ளியாதுசமயம் பொருணூலியாதிங்கென்னில் - சொல்லுஞ் சமயங்களு மந்தந்தச் சமய சாஸ்திரங்களுஞ் சாஸ்திரங்களில் §பிரதிபாத்தியமான பதார்த்தங்களும் பதமுத்தியினுடைய தன்மைகளும் மோக்ஷோபாயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள இவைபிறதுகளுக்குள்ளே எந்தச்சமயம் பெரியது, எந்தசாஸ்திரம் சர்வத்தையுஞ் சொல்லுகிறது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தம் யதார்த்தம், எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமமுத்தியைக் கொடுப்பது, எந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டுவது, என்று வினவில்—

§பிரதிபாத்தியம் - சொல்லத்தக்கது.

இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினா லிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்ற தியாதொருசமய மது சமயம் பொருணூல்-உலகாயிதாதி சிவாத்துவைதி யந்தமாகச் சொல்லும் பதார்த்த லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையும் மோக்ஷோபாயங்களையும் மோக்ஷங்களையு மிதுவாகு மதுவல்லவென்று ¶ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

¶ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப் போட்டுமொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வருமென்கிற நியாயம்.

யேகதேசத்தை யறிவிப்பது பூர்வபக்ஷமுஞ் சித்தாந்தமு மாகத் காக்கிப்பித்து, ஆறு குருடர் யானையினுடைய ஏகதேசத்தை ஸ்பரிசித்து யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று த ர்க்கம் பண்ணிக் கண்ணுளவனியாகச் சொல்லு மவயவங்களெ ல்லா முடைய தியானையென்று நிச்சயித்ததுபோல, இந்தச்ச மயங்க ளெல்லாருஞ் சொல்லுவது வேதாகமத்தி லேகதேசத் தைப் பற்றியென்று பரக்கத்துவத்தை யுணர்வதான சமயமே சமயம், அந்தச்சமய சாத்திரமே சாத்திரம், அந்தச் சாத்திரத் திலே சொல்லும் பதார்த்தமே பதார்த்தம், அதிற்சொல்லும் த ந்திரமும் மோக்ஷோ பாயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆகலின் றுவிளைவெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கியி ருமலையிரண்டு மரண்டி கவிழடங்கும் - சாவத்தையுஞ் சொல் லுவது சாஸ்திரமென்ப தாதலால் வேதசிவாகமங்களுக்குள் ளே சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும் வேதாந்த மோக்ஷோதானு ட்டானங்களையே பண்ணவேண்டியதும், அதிலே அதிலேசொல்லு ம பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும், வைதிகமுஞ் சைவமுமே சமயமும் இவ்விடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகையின் மிரண் டிலே யதிகமேதென்னின்? வேதசிவாகம மாகிய அபரஞானமி ரண்டுமே பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே × பரியவசானமா கையால் *வேதோப்ப பிரமிதமானது கொண்டு வைதிக சைவ மென்றும், சிவகுண † சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி + சமாவேச சிவ சமத்துவ மென்றி முத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி ப்ப பிரதமாசையா லுத்தரசைவ மென்றும், இதை பூர்வபக்ஷ ம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாகையால் சித்தாந்தசை வமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சர்வோத்கிருஷ் டமான சமயம் வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம் இதிற்சொ ன்ன பதிபசுபாசம் பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ்

டதருமமாகிய சரிதை கிரியாயோக சிவதருமமே யனைவேண்டுவது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிஷ்டை யெனப்பே மோக்ஷோபாயமென் றிதன்பொருள்

× பரியாவசானம்-முடிவு. * வேதோபப்பிரமிதம் - வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது, † சங்கிராந்தி - சம்பந்தம், + சமாவேசம் - பிரவேசம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மேற்சாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றார்

பொருள் - அந்த அந்தச் சமயத்தார்க்குச் சொல்லும் பதார்த்தங்கள்,—நூல் - அப்பொருள்களைச் சொல்லுஞ் சாஸ்திரம்,—பிணக்கின்று-சந்தேகமற்று,—ஓரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே,—காண - அடங்க வேதத்திற் சாவதியடங்கும், சிவாகமத்திலே நிரவதிபடங்கும்,—அரனடிக்கீழடங்கும்-அபரஞானமாதலால் வேதஞ் சிவாகமத்தடங்கும், சிவாகமம் வேதத்தைக் குறித்து பரஞானமாயினும் சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்து அபரஞானமாதலால் சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசிவாகமத்தடங்கும்

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கண்ணில்லாப்பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழத்தினுறுப்பைத் தட்டுப்பட்டுக் கையிலுற்றவாறு வேறுவேறு கூறுமிலக்கணங்க

ளெல்லாங் கண்ணுள்ளா ரொருவன் கண்டுகூறு மதனிலக்கணத்
துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட் டடங்குமாறுபோல, ஏனைச்ச
மயநூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வ
நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடை
ய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொரு
ளியல்பின் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டு அவற்று ளடங்கும்.
சிவபிரானாற் செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொ
ண்டிரைக்கு மவ்விருவகை நூலும் அவ்விறைவன் றிருவடியில
டங்கு மென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அதற்குப் பொருந்தி
ன அர்த்தங்களும் அதற்குப் பொருந்தின நூல்களும் ஒன்றாகக்
கொண் டொவ்வாமல் எண்ணிறந் திருக்கையினால் இவையிற்
றுள் எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த நூலைப் பொருளா
கக் கொள்ளுவதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்
கிறார்.

ஓது சமயங்கள் பொருளுணருநூல்கள் ஒன்றோடொன்
றொவ்வாமலுளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அந்தந்
தச் சமயிகள் கொள்ளத்தக்க வர்த்தங்களும் அதற்கு அறியத்
தக்க சாத்திரங்களும் இவை ஒன்றுக்கொன் றொவ்வாமலிரு
ப்பது அநேக விருத்தியுண்டாயிருக்கும்,—இவற்றுள் - இவை
யிற்றுக்குள்ளே, — யாது சமயம் பொருணூ லியாதிங்கெனி
ல் - எந்தச் சமயத்தை எந்த வர்த்தத்தை எந்த நூலையுண்
மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கில்?—இதுவாகு மதுவ
ல்லவெனும் பிணக்கதின்றி - இந்தச் சமயமும் இந்தப் பொரு

னும் இந்தச் சாத்திரமும் ஆமென்றும், அந்தச்சமயமும் அந்தப் பொருளும் அந்தச் சாத்திரமும் அல்லவென்றுஞ் சொல்லுகிற மாறுபாடில்லையாய்,—நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காணநின்ற தியாதொரு சமய மதுசமயம்பொருணூல் - உலோகாயதன்முதல் பாஞ்சராத்திரியீறாகப் புறச்சமயத்திற் பேதம் பதினாறு, பாசுபதமுதல் வயிரவமீறாக உட்சமயத்திற் பேதம் ஐந்தும், சைவத்தில் ஐக்கியவாதி முதல் சைவமீறாகப் பேதம் ஆறும், ஆக இருபத்தேழு சமய பேதத்துக்கும் அதற்குத் தக்கதாகப் பொருத்தின பொருளும், அதற்குப் பொருத்தின சாத்திரங்களும், அவரவர் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகப் பரமேசுவரன் அருளிச்செய்தான் என்கிற முறைமையை யொருசாற்பதத்திலே யறியப்பட்டது யாதொரு சமயம் அதுவே யுண்மையான சமயமென்பதும், அதுவே யுண்மையான அர்த்தமென்பதும், அதுவேயுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இந்தவுண்மையைச் சொல்லுகிற சாத்திரந்தானேது என்னில்?—ஆதலினு லிவையெல்லா மொருவிடத்தே யடங்கிவிடும் - சர்வத்தையுஞ் சொல்லுகிற வேதாகமங்களாகையினால் முன்சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் ஒருவராலு மறியப்படாத வேதாகமங்களிலே யடங்கா நிற்கும் அந்த வேதாகமங்க ளிரண்டும் எங்கே யடங்குமென்னில்?—அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும் - அந்த வேதமும் ஆகமமும் இரண்டும் பரமேசுவரனுடைய ஞானமாகிய ஸ்ரீபாதத்தின்கீழே யொடுங்கும் என்னவே சைவசமயமே சமயமும், சைவசித்தாந்தமே சித்தாந்தமும், வேதாகமமே சாத்திரமும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் பாயிரம், "பெருங்கட லுக்குவ சருங்கடு வாங்கிக - கந்தரத் தடைத்த வந்தமில் கடவுள் - பாலனை யுணர்த்து மேலவர் போலக் - கேட்போ

ரளவைக கோடபடு பொருளா - லருளிய கலைக ளருளில வாலவை - பலபலசமயப பானமைததததனறே - யஃதாலனனூற றனமையுணரிப - மாநகரிதவே பொருளொனறதனில - யறைநத வினவேறறோ பனுவலேறறோக - சிசையாாறு பாடுகூறுவ ரதனால-புறசசமயஙகள சிறப்பில வாகி-யருளினமாநதரா வெருளுற மயககி- யலலைகததேரி விலையிறறிரு - மீஙகிவைநிறக நீஙகாசசமய - பூவிருநதருதி மேவிடதாகு - மொனறேயொனறு செனறுறுநிலையி - லாறுமாறு விறுடைததிவறறு - எவவயிலலாச சைவநறசமயத - தலகிலாகம நிலவுதலுளதவை- கனகமிரணியங காஞசனமீழந - தனிநிபபாடகந தமனியமெனறிவை - பலபெயாபபயபபதோா பொருளேபோலப - பதிபசுபாச விதிமுறைகிளககும" எனனுமாறறு கண்டுகொளக

இததுறை சொல்லியது, சொல்லபபடட சமயஙகளும் பொருளகளும சாததிரஙகளும ஒனறோடொனறு ஒவவாமல் பலவாகச சொலலுகையிலேயே எநதச சமயததைத எநதப் பொருளகளை எநத நூல்களை உணமையாகக கொளளுவதெனறு மாணாககன கேடக, ஆனமாககள பககுவததுககிடாகப பரமேஸுவரன இபபடிப பலவாக அருளிசசெயதானெனறு அறிகிறது சைவமாகையினால் சைவசமயமே சமயமும சைவசிததாநதமே பொருளும வேதாகமஙகளே நூலுமெனறு அருளிசசெயததெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஓதுசமயஙகள-சொல்லபபட்ட சமயங்களும,—பொருளுணரு நூல்கள - அசசமயப பொருளகளை யுணாத்து நூல்களும,— ஒனறோடொன ரொவவாம லுளபலவும் - மாறுபட்டன

வாக வுள்ளன பலவாகலின்,— இவற்றுள் சமயமியாது பெருணூலியாதெனின் - இவற்றுள் முதன்மையான சமயமியாது அச்சமயப் பொருளுணர்த்தும் நூலியாதெனவிடத்தெனவில்,— இதுவாகு மதுவல்ல வெனும் பிணக்கதின்றி - கண்ணிலலார் பலர்கூடிக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையிற்றுறைவந்து வேறுவேறுகூறு மிலக்கணங்க ளெல்லாங் கண்ணுள்ளா னொருவன் கண்டுகூறு மதனிலக்கணத்து ளேகதேசமாயக் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, இதுபொருந்து மிதுபொருந்தா தென்னும் பிணக்கின்றி,—நீதியின் இவையெல்லா மோரிடத்தேகாண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா லிவையனைத்து மொருங்கே காணப்பட்டுநின்றதெச் சமயம்,— அதுசமயம் பொருணூலாதலின் - அதுவேசமயமும் அச்சமயப் பொருளுணர்த்து நூலுமாதலின்,— இவையெல்லா மருமறையாகமத்தே யடங்கியிடும் - ஏனைச்சமய நூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாய வாறுபற்றி யவ்வநூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புக ளெல்லா முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளிடத்தே யேகதேசமாயக் காணப்பட்டவற்று ளடங்குதலின், அவையே நூல்களும் — அவையிரண்டு மரனடிக்கீ ழடங்கும் - சிவபிரானாற் செய்யப்பட்ட அதனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்கு மவ்விருவகை நூலு மவ்விறைவன் திருவடியி லடங்குமாதலின் அதுவே சமயமுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகமப்பிரமாண முணர்த்து முதலிய மூவிதம் இதற்குளதென வுணர்த்துகின்றார்.

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு
லளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லணுக்கக், டருவ
ராகையினாற் றனித்தனியே தாமறிந்தவளவிற் றாக்க
மொடுத்தரங்களினாற் சமயங்கடாந்தித்து,மிருதிபுராணங்
கலைகண் மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிப்புடையாற்
ங்கமம்வேதாங்கம், சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லு
மெதொன்றில்லைச் சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொ
லலொணாதே (கச)

(இ-ள்) அருமறையாகம முதனூல் — பொருளறிதற் கரிதாகிய நாலுவேதங்களுங் காமிகமுதலிய விருபத்தெட்டாகமமும் முதனூல் அஃதெக்காரணத்தாலெனனில்?

அனைத்து முரைக்கையினால் — அறம்பொருளின்பம் வீடாகிய நான்கினையு முரைக்கிறதினாலே அவனே சர்வஞ்ஞனா "வினையினீங்கி விளங்கிய வறிவின் முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்" என்றார் தொல்காப்பியனார்.

அளப்பரிதாம் அப்பொருளை — வேதமந்த சாகையையுடைத்தாகையா லளவிட்டகனை யறிதற்கரிது ஆருமொருவராலு மறியப்படாதோவெனில்?

அரனருளால் அணுக்கட்டருவாகள் — சிவனது காருண்ணியத்தினாலே யநந்தமான வேதத்தை நாலாகப் பிரித்து வேதவியாச பகவான் விளங்க வருளிச்செய்தார்

பின் றனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற் றாக்க மொடுத்தரங்க — அதனையுற்று நோக்கி யாராய்ந்து தமக்கேற்ற கடாவாலும் விடையாலுந் தமதுபொருளையே மேலாக்கிப் பிறமதத்தைக் கீழாக்கி யந்த வேதத்தைப் பின்சென்று சமயமே

னின்றுஞ் சமயங் தங்களையு மதற்கதற்கேற்ற பொருள்களையு
சாதித்து ஞ் சாதித்து,

மிருதிபுராண ஙகலை கணமறறு மெலலா மெயர நூலினவழி

மனு முதலிய பதினெட்டு மட்டாதச புராணமும் மறுபத்துநாலுகலையு மற்றுமுண்டாக்கப்பட்ட தெல்லா மந்தவேதத்தின் வழிபாதலால் வழிநூலென்ப பெயரும 'முன்னோர் நூலின் முடிபொருங்கொத்துப் பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி யழியா மரபினது வழி நூலாகும்" என்வறிக

புடையாறங்கமு வேதாங்கம அது யு

வேதங்களுக் கங்கமாகிய சிட்சைமுதலி யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாஙசை முதலி ய நாலுமாகப் பத்தும புடைநூலென்ப பெ

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்தலாக்கி யங்கமென்றா வேதமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

அவையாவன —

சிக்ஷை கற்பம் நிருத்தம் சந்தோபசிதி சோதிடம் வியாகரணம

இவற்றுற பிரயோசன மியாதோவெனில்?

வேதோச்சாரணத்துக்கு வன்னத்திற றொற்றுஞ் சுரத்தையு மாத்திரா பேதத்தினையும் விளங்கச் சொல்லுகையாற் சிக்ஷையென்ப பெயராயிற்று

வேதமோது மக்களுக்குக் கன்மத்தையுங் கன்மபிரயோகத்தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமென்ப பெயராயிற்று

வேதவசனங்களுக் கர்த்தத்தை விளங்க வறியத்தக்கதாக வந்தப்பதங்களோடும் நிர்வசனத்தைச் சொல்லுகையால், நிருத்தமென்ப பெயராயிற்று.

வேதத்திற் சொல்லிய மந்திரங்களினது வன்னத்தி னுடைய கலைகளையு மாத்திரா விருத்தமாகிய உத்தத்தைமுதலிய விருபத்தாறு சந்தப்பேதத்தினையும் வண்ணவிருத்தமாகிய பத்தியை முதல் யாரியை நிஜிமுதல காதைசயீறாக வுள்ளவிலக்கணங்களை விளங்கக் கூறுகையால் சந்தோவிசிதியம்

லௌகிக வைதிக கன்மங்களுக்கு முப்போகமாகிய குடிலவமுதலிய காலவிசேடங்களை யிதற்கிதுவென றறிந்திடப்படுவிதிப்பது சோதிடம்

சங்கிதை பதங்களையு மறுவிதமான பதப்புணர்ச்சிமுதலிய விதியாகிய சத்தலக்கணத்தை விளங்கச் சொல்லுகிறது வியாகரணமெனவறிக

மீமாஞ்சை நியாயம் புராணம் ஸ்மிருதி இந்நான்கு முபாங்கமெனவறிக

“இருவர்நூற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவேறுடையது புடைநூலாகும்” என்மூலசூத்திரத்தினையு மறிக

இனியாகமங்களுக்குக் காமிகாதி யாகமங்கள் முதனூல்?

அஃதெந்தக்காரணத்தா லென்னின்?

அநாதியே மலமில்லாதவனுமாய ஆயுள்வேதத்தினையு மக்கணிதத்தையு மந்திரவாதத்தினையும் இரதவாத முதலியவற்றையுங் கூறுகையாலவனே சர்வஞ்ஞானவான அவன்வாக்கியமாதலால்

இஃதாகவேணுமோ! கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினோர் வாக்கிய மாகாதோ வெனில்?

அவர்களுக்குச் சர்வஞ்ஞானமில்லாத படியாலு மிராகத்துவேஷத்துடனே கூடினவர்களாகையாலு மவர்கள் வாக்கிய முதனூலென்பப் பெறா

அளப்பரிதாம் பொருளை அநந்த சிவவாக்கிய மாமென ரோரிடத்திலே சொன்னதை யோரிடத்திலே யாகாதென்று

மந்த வாக்கியங்க ளெல்லாஞ் சாபேட்சை நிரபேட்சையாக விருக்குமாகலால் அத்தனைய விடப்படாதென வறிக

ஆனாலறியப்படாதெனில் அறியும் பகுதியாதெனின்?

ஓரிடத்திலே சத்தசாமர்த்தியத்தாலும் வஸ்துசாமர்த்தியத்தாலும் சங்கிதாந்தரங்களைக்கொண் டறிவதென வறிக

நாரசிவகமுதலிய வுபபேதங்க ளிருநூற்றேழும் வழிநூலெனப்பெறும்

முன்னூலாகிய வாகமத்தையும் வழிநூலாகிய வுபாகமங்களாக விரண்டினையு முற்றுநோக்கி யுக்கிரசசோதி சத்தியசசோதி பிரகற்பதி பரதா முதலாகிய வாசாரிமாரார் செய்யப்பட்ட போககாரிகை மோட்சகாரிகை பரமோட்ச நிராசகாரிகை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலெனப்பெறும்

இத்தன்மையை யுடைத்தாகையினாலே

சுருதிசிவாகமம் இத்தச்சுருதியு மாகமங்களுமே பிரமாண மொழிபச சொ சாத்திரம், மற்றதுக ளெல்லாவற்றிற்கும் பி வுவ தோன்றி ரமாணிக்க முண்டென்று சொல்லப் பெறு டும்

சொல்லுவார் இதற்கு வேறுயிருக்கிற சாத்திரமே பிரா தமக்க சமையோ மாணியமென்று கூறுமவர்களுக்கு நாமென்ன சொல்லொணு ன சொல்லப்போகிறோம் எ-று ரே

ஏகார மீற்றசை

இதற்கு அசிதம் காமிகம் மிருகேந்திர பத்தி சுவாயம் புவம் பராசரோப புராணம் சர்வசித்தாந்த சங்கிரகங்களி லறிக. (௧௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

——0——

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது திடப்படுத்துகின்றது

அருமறையாகமமுதனூ லனைத்துமுரைக்கையினு லளப்பரிதாமப்பொருள்-முடிய வோதியுணர்தற் கரிதாகிய வேதசிவாகமங்க ளிரண்டிலும் மெய்யாதலையுஞ் சொல்லுகையினு லதனுடைய பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேகவாக்கியத்தைப் பண்ணவறிது,—

அரனருளா லணுக்களாந் தாமறிந்தவளவிற் றர்க்கமொடுத்தரங்களினாற் றனித்தனியே பின்சமயஞ் சாதித்தத்தருவர்கள்—விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு ருஷிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களைத் தபசுடனேகூட புனச்சரணைபண்ணி சாயமந்திரபதியானவ ரந்தந்த மந்திரங்களுக்குந் தபசுக்குந் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்தளவு வேதாகமங்களிலே யேகதேச மறிந்து தாமறிந்த மட்டுங்கொண்டு பூர்வபக்ஷமும் சித்தாந்தமுமாக வேறுவேறு சமயமாகச் சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள் சாஸ்திரங்களும் பண்ணுவார்கள் —

மிருதி புராணங் கலைகண் மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையா மங்கம் வேதாங்கஞ் சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்லுவதொன்றில்லைச் சொல்லுவார் தமக்கறைபோ சொல்லொணுதே- ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சிக்ஷா கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் ஜோதிஷம் சந்தசு என்னுங் கலைகள் இவைகள் சாஸ்திரமென்று சொல்லப்பட்ட வைகளெல்லாம் யதார்த்த தோகத்தமான வேதசிவாகமங்களாகிய முதனூலினுடைய வழிநூலும் அதற்கு சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம் பிரதானமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யவேறில்லை, இதற் கநியமாக சுவதந்திராகமங்கள் பிடகநூ லாதிக ளென்றொன்று சொல்லுமவர் வேதபாஹிய ராகையால் அசம்பாவிதரானது கொண் டவர்களோ நிதந்தரஞ் சொல்லலா காதென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முன்னூல் வழிநூல் சார்புநூ லிதுவென்று சாற்றுகின்றார்.

அனுக்கள் - ஆன்மவர்க்கங்களாகிய மனு முதலிய மிருதிக ர்த்தாக்கள் வியாசர் முதலிய புராணகலை கர்த்தாக்கள்,—ப ணிணின—மிருதி-முதலியன, வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழி நூல் ஆறங்கம் புடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சிவாகமத்துக் குபாகமங்கள் வழிநூல்,பிரகரணமுதலியன சார்புநூல்,—சுரு திசிவாகம மொழிபச சொல்லுவ தொன்றில்லை- வேதத்துஞ் சி வாகமத் தும் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலா லவ்விரண்டிற்கு வியாபகமாக கொண்டு புறம்பா யொருசாஸ்திரமில்லை,—அ றை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்

ஒன்றில்லை யெனப்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திர ங்களுக் பிரமாணங்களாயக் கொண்டு இல்லையென்று பேசவே ண்டாம், தமதமதுப பிரமாணங்கொன்று பௌஷ்கராதிகளி லும ஸ்ரீராமகண்ட குருபணணின சர்வாகமப் பிரமாணணிய த்தனுஞ சாதித்திருத்தலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

நூலெனப்படுவன வெல்லா மொருங்குகரணவாதலினறி மு தனூல வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பலவேறுவ

கைப்பட்டுமென மேனூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மையுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச்சமய நூல்களெல்லாம் முதனூலாகிய வேதாகமப் பொருளை முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாதார் அவற்றுட் சிலபொருளைச் சமுத்திரகலசநயம் பற்றி ஆண்டாண்டெடுத்துக் கொண்டு தத்தமறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித்துஞ் செய்த நூல்களாகலான் அவையெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருதிபுராணங்கலைகள், மற்றுமென்பதனுற் றழுவப்படும் உபாகம முதலாயின வெல்லாம் அவ்வேதாகமப்பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகையாப்பினுள் ஒன்றான் வழிப்படுத்துச் செய்த நூல்களாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக்காருடந் தக்கிணமுதலிய வாகமாங்கங்களும், சிக்ஷை கற்பசூத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும், முறையேயவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப்படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களி னடங்காதபொருளா பொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யுநூ லொன்றுமில்லை, உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் எனக்கடவா ரென்பதாம்.

சமுத்திரகலசநயம்பற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தருக்கரு மவர்சுவதந்திர ரல்ல ரென்பார் அரனருளாலென்றார்.

பிறநூற் றிகழ்பூர்வமென முன் வருதலின் ஈண்டுவேறு கூறுதொழிந்தார்.

சாதித்துத் தருவாகளென விடையும்.

ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

அரை உத்தரம்
எல்லா மருமறையாகமத்தே காணப்பட்டடங்குதலை இனி
து விளக்கிபவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——0——

முன் சொன்ன வேதாகமங்களிலே எல்லா மடங்குமா
மரமுள்ள நூல்களேதுக்கென்ற மாறுகளை நோக்கி அரு
செய்கிறார்

அருமறைபாகமமுதனூல் - அறிதற்கரிய வேதாகமங்களிரண்டு
மே எல்லாத்துக்கு முன்னூல்,—அனந்த முறைகளையிலும்
சாரத்தையும் விரியச் சொல்லுகையினாலே,—அளப்பரிதாம்
அந்த நூல்களிலுண்டாகிய வத்துக்களைச் சேர வாராயத் தற்
கைக்கு அரிதாயிருக்கையினாலே,—அப்பொருளை யரனருளா
னுக்கட்டுருவாகள் - அந்த வேதாகமங்களை விரியச்சொன்ன வத்
துக்களைத் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்கள் அ
தத் திருவருளினாலே சுருக்கி ஒருநூலாகச்செய்து அந்த வத்த
தைப் பசுவான்மாக்களுக்குக் கட்டாக்ஷிப்பார்கள் இது வொழி
நது,—பின் தனித்தனியே காமறிந்த வனவிற் றறக்கோடுத்து
ங்களிலுற சமயஞ்சாதித்து - இந்த நூல்களையன்றிப் பினை
யும் பரமேசுவரனை யறியாதவர்கள் ஒருவர் சொன்ன தொருவ
ர்க்குப் பொருந்தாமல் தங்கள் தங்கள் போகத்துக்குத்தக்க ச
ங்கற்பங்களையும் அதனுடன் நிராகரணங்களையும் வைத்துக்கொ
ண்டு அதுக்குத்தக்க சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற
நூல்களும் அநேகம் இப்படி யானம்போதத்தாலே சொல்லு
கிற விந்த நூல்களுமன்றி,—மிருதிபுராணங் கலைகள் மற்றுமெ
லலா மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாம் - மிருதி என்கிற நூலும் ம

ராணங்களும் சாத்திரங்களும் இவையொழிந்து சொல்லப்பட்டவையெல்லாம் சத்தியமாயிருந்துள்ள வேதாகமங்களின்வழியேவந்து விரிந்த நூல்களாம் — அங்கம் வேதாங்கம் - சந்தை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சிக்ஷை சோதிடம் என்னும் அங்கம் ஆறும் வேதத்துக்குச் சொரூபமாயிருக்கும் — சுருதிவாக்யமொழிப் சொல்லுவதொன்றில்லை- வேதமும் ஆகாரமுமொழிய வேறொன்று இப்படி சாவத்தையுஞ் சொல்ல மாட்டாது — சொல்லுவாரதாக கறையோ சொல்லொணாதே - அந்த நூல்களைப்போல மற்றுள்ள நூல்களையும் நூலென்றுசொல்லுவாரக்கெல்லாம் சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கல் சொல்லிமுடியப் போகாது

பின் றனித்தனியே தாம்நிந்த வளவிற் றற்கமோடு தெந்தரங்களினும் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றது பரசமயிகளைப் பற்றித்தெனக் கொள

உலகாயதன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவனமறுப்பு பரபக்ஷம் அவனமதம்- க-செ "இந்திரியப்போகத் தியமபுமொரு நூலின், றந்தரமெனுத்தியினோடருளிலாமற், சந்தணைபுபத்துமண் மாலைகடையங்க, ளந்தியுலகத்தருள் காயத்துரையபான்" என்றும்,

புத்தன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப் பிரமாணம் அவன்மதம்-க-செ "நீதியாவேத நூலின் நெறியலாவறங்களுஞ், மோதியோரைந்துசீல முடையராயுடலமூடிப, போதிகீழமரத்தின்மேவு புத்தநாலவரினும் வைத்துச, சாதிதானிலாதேன் ளைச்ச சவுத்தராந்திகன் முன்சாற்றுட" என்றும்,

அமணன் சமயம் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்கு பிரமாணம் அவனமதம் - ரு - செ. "அந்தவரய்மொழி

ஞாலவனசரண மாதியோகமுதலானநூ, லிகதமானிட மயங்கிடாதவகை யிங்கியம்பியபி ஸிதனபொருள, வந்தகாலமுயிர தனமதனிற மாறுவி னமருவு புறகலம, பசுமதிஷேணுட ஞுதியாயிவை பகைப்பதினறியுள பததடே" என்றும,

மீமாங்கிசன சமயஞ்சாத்துச சொன்ன நூலென்றதற்கு பிரமாணம பட்டாசாரியன மசம-க-செ "வேதமேயோ திசாக விலலெனறுவி னனிலேறச, சேதமாயுகனமஞ்செயய செபமுனிசெப்புநூலி, நீதியேகொளபட்டா சாரியனிகழ்த துசிரைம, யோதநீ ஞாலத்துளளோ யுளளவாறுரைககலுறறும்' என்றும,

மாயாவாதி சமயஞ்சாதித்துச சொன்ன நூலென்றதற குப பிரமாணம, அதனமதம -க- செ "நானேபிரமமென றுரைத்து ஞாலமபேயதேரொடவெண்ணி, பூனேபுகுந்து நின றுயிர்கட குபதேசஞ்செய்தவரு, மாஞ்சதிகேடனமாய மாயாவாதியேயாகித, தானேயுலாககுமினனூலி லுனனையதன னைச்சாற்றுவாம" என்றும,

பாஞ்சராத்திரி சமயஞ்சாதித்துச சொன்ன நூலென்றத றகுப பிரமாணம அவனமதம-க-செ "ஆதியாயருவாகி யகண டபூரணமாய்ஞானச, சோதியாயநினறமாயன ஒவேசசையா, லுருவுகொணடு, நீதியாககருணையாலே நீளகட்றுயினறு நூலு, மோதிருநதனறுபஞ்ச ராத்திரியுரைப்பனரே" என்றும.

ஆகசமயங்கள ஆறுங கண்டுகொளக

இதனாற சொல்லியது, வேதமும ஆகமமும சாவததையுஞ சொல்லுகையினால் அந்த வததமெல்லாத்தையும அறிகற கதானதுகொணடு அவை யிறறுக்குள வேணடாத தககவை யி, றைத சமபிரானார திருவருளைப பெறறவாகள சுருக்கிச சொன ன சாததிரங்களும வேணடினதென்றும அநத இரண்டு நூ

சரும அத்தந தெரியாமல் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்குத்தக்க சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூல்களும் அநேக முண்டென றும் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட நூல்களு மிருதிமுதலான மற்று முள்ள நூல்களும் இந்த விரண்டு நூலினு முள்ள தொழிந்து வேறல்லவென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(நூலென்ப பரியனவெல்லாம் ஒருங்கிரணவாசலி மறி முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்ஷ நூலென்ப பலவேறு வகைப்பட்டு மேன்மேலுநூல்களை நோக்கக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மையுடையனவாம்),— சமயம் - அவற்றுள்ளேனைச் சமய நூல்களெல்லாம்,—அனைத்துமுறைகளையிருள்ளபடறிதாம - அனைத்து நூலுகையிருளவிடற்கரிய —முதனூலருளறைபாகம மெய்பொருளை - முதனூலாகிய வேதாகமப்பொருளை,— அணுக்களாற்றுருளாற பின்றலித்தளிய - முழுவதுமுள்ளவா றுணரமாட்டாத உயிர்கள் முதல்வனருளால் வரறுட் சிவபொருள்களைச் சமுத்திரகலச நயம்பற்றி யாண்டா ண்டெடுத்துக் கொண்டு,—தாமறிந்தவளவில் - தத்தமறிவளவிற் கேற்பத்,—தாக்கமொழிக்கரங்களினுற் சாதிக்க கருவாகள் - பூர்வபக்க சித்தாந்தங்களினுற் சாதித்துத்தொகுத்தும் விரித்தும் செய்த நூலாதலான வைபெல்லாம் பூருவபக்க நூலெனப்படும் —மிருதி புராணங்கலைகளைமற்று மெல்லாம் - சமய நூல்லவாகிய மிருதி புராணங்கலைகள் மற்றும் என்றதனூற் றழுவப்படு முபாக்ம முதலாயினவெல்லாம்,—மெய்ந் நூலின் வழிபாம் - அவ்வேதாகமப்பொருளையுள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிற்காக்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினு ளொன்றுன வழிப்படுத்துச

செய்த நூலாகலானவை வழிநூலெனப்படும் — அங்கம் வேதாங்கம் புடையாம் - ஏனைக்காருடம் தக்கண முதலிய வாகமங்களுஞ் சிக்ஷை கற்பசூத்திர முதலிய வேதாங்கங்களு முறையே யவ்விரண்டனையு முள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாயப் புடைபட்டு நிகழ்தலின் அவை சார்புநூலெனப் படும், — சுருதி சிவாகமு மொழியச் சொல்லுவதொன்றில்லை - இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களினடங்காத பொருளா யொன்றனை யெடுத்துக்கொண்டு சுதந்தரமாயச் செய்யுநூ லொன்றுமில்லை — சொல்லுவார் தமக்கறைபோ சொல்லொன்றே - உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகட் குத்தரஞ்சொல்லுதன் முடியா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றாயிருக்க வேதாகமங்களென விரண்டாக்கிக் கூறியதென்னெனின்? அதிகார பேதத்தா லென்பதூஉ மதனுட்சித்தாந்தமே சிறப்புடைத் தென்பதூஉ முணர்த்துகின்றது

வேதநூல் சைவநூ லென்னிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க, ளாதிநூ லநாதியமலன் றருநூலிரண்டு மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா, நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்தினிபாதர்க்கு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத், தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூல் திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும். (௧௫)

(இ-ள்) வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள்

ஆப்த வாக்கியமாகிய வேதமு மாகமமுமாகிய விரண்டுமே யுலகத்திற் சிறப்புடைய நூல்கள். அஃதெக்காரணத்தா லெனில்?

வேறுரைக்கு நூலியற்றின விரித்த நூல்களாதி நூலனாதியமலனாருநூலிரண்டும்

அநாதியே மலமில்லாத நிட்களமான சிவனிடத்தினின்று வாக்குப் பிரபஞ்சமாகப் புறப்பட்டதை யொருவராலு மறுத்துத் திரஸ்கரிக்கப்படாதபடியாலே, மகாசதாசிவதேவநாயனா ரநந்த தரிசனர்களுக் குபயோகப் படுகையின் பொருட்டுத் தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தி னின்றுஞ் சிருட்டி காலத்திலே வேதாகமங்களை யுண்டாக்கினது.

அந்த வேதத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யுற்றுநோக்கி யக்ஷபாதர் நியாயத்தையும்

கணாதர் வைசேஷிகத்தையும்

கபிலர் சாங்கியத்தையும்

சைமினிபகவான் மீமாஞ்சையையும்

வாசுதேவன் வைட்டணவத்தையும்

பிரபாகரன் பிரபாகரத்தையும்

வேதாந்தத்தையும்

வேதத்தின்வழியே யுண்டாக்கின சாத்திரங்களும் ஆதிநூலென்ப பெறும்.

இவ்வியாகமங்களை யுற்றுநோக்கிச் சிலர் மாயாவாதம் ஐக்கியவாதம் ஈசுரைசியம் சிவசமவாதம் பேதவாதம் பாடாணவாதி சங்கிராந்தியாதி சமவேதவாதி நிமித்தகாரண பரிணாமவாதி எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிரித்துநிறுத்தி யதனை

மறுத்துச் சாத்திரங்களாக்கிக் கூறினவைகளே மாறுநூலெனப் பெறும்.

"நூலெனப்படுவது நுவலுங்காலை, முதலுமுடிவு மாறு கோளின்றி, புனைவின்றாகி உரையொடு பொருந்தித், திண் ணிதின் விரக்கலந்தவைத்த பலவே" என்னும் இலக்கணத்தை யுடைத்தாதலால் நூலென்றுரைத்தார்.

அந்த மூன்றாகிய விரண்டுநூலுந் தமிழிலோ சகுமோ வெனில்?

ஆரண நூல் — வேதநூல் சாமானியமென்று பெறும் பொது. அஃதெக்காரணத்தாலெனில்? அகோரமுகமான தற்புருடாதியான நாலுதிருமுகத்திலு முண்டாகையால்.

அந்த நாலுவேதமுந் தமிழிலோ கிரந்தமோ வெனில்? அஃதெவ்வா

சத்தியோசாதத்திற் றோற்றிய இருக்கு, அதைப்பற்ற வாமதேவத்திற் றோற்றிய யசுர்வேதஞ் சிறப்புடைத்து, அதனைப்பற்ற அகோரத்திற் றோற்றிய சாமஞ் சிறப்பு, அதனைப்பற்றாத தற்புருடத்திற் றோற்றிய அதர்வணம் விசிட்டமென்னவறிக.

என்னவே முப்பேதத்தால் விதவுமுத்தரோத்தரந் தமிழ் ல் விசிட்டமாயிற்று.

சைவ மருந்தி — காமிகமுதலிய இருபாகமங்க ளிருபத் றப்பு நூலாம் — தெட்டுஞ் சிறப்புநூலெனப்பெறும் அஃதெக்காரணத்தாலெனில்?

ஈசானமுகத்திற் றோற்றுகையாலு மற்றுமேற் றோற்ற மின்மையாலும் இதற்குமேலான நூல்கள் வேறின்மையாலுஞ் சிறப்பாயிற்று.

சிவனுடைய திருவாக்கொன்றாயிருக்கப் பொதுவென்றுஞ் சிறப்பென்றும் இருவகைப்படுத்திக் கூறியதென்னையோவெனில்? அதிகாரிகள் பேதத்தால் பரம்பரமென இரண்டாயிற்று.

அஃதென்போலெனனில்? கண்ணொன்றானுந் தன்மை யெல்லார்க்கு மொன்றாயிருக்கவும் இராத்திரியில் § விலாளத்துக்கு மானுடர்க்கும் விலக்கணமாகச் சிவிக்கக் கண்டோமே! ஆதலாலதுபோலெனவறிக.

§விலாளம் - பூனை

நிருமித்து உலகாருக்கு சதுர் வியாதற்கு நிகழ்த்திபது

அநந்த வேதாகமங்களைச் சிவ னிரண்டு பகுத்திக் கூறினார் "உலகமெனப்படுவதுயர்ந்தோர் மாட்டே" என்பதனால், வேதத்தில் பார்ப்பார் முதலிய வருணத்தாருக்கும் சதுராசிரமிகளுக்கும் மனுமுதலிய நீதிசாத்திரத்தின் வழிநின் றொழுகற் கதிகாரிகளுக்குங் கூறியது சைவாகமத்திற் கூறியது, நால்வகைச் சத்திநிபாதத்தானும் குணமாகச் சிவதீக்கையினையுடைய வதிகாரி யாகிய பக்குவான்மாக்களுக்கே கூறியது அஃதெச்சிறப்பினை யுடையதெனின்?

நிணமறையி ஞெறிப்பொருள் வேதாந்தத் தெளி லபொருள் கொணர்வரைசகு றால சைவம்

அநேகசாகையினையுடைய வேதநூல் இவான்மாவையு மாயையாகிய வஸ்துவையையு மற்றுமொழிவுபட்ட பொருள்களையுங் கூறும், அந்தவேதாந்தத்திலே குற்றமற்ற பதியினது சொரூபத்தைத் தெளிவுபெறப் பிரித்துக் கூறமாட்டா, இதுவே யந்த முப்பொருளையும் விரித்துக் கூறுமாதலால்

புறனு திகழ பூர்வம்

வேதத்திற் சொல்லுமது பூர்வபக்க மெனப்பெறும்.

சிவாகமங்கள் திவ்யாகமங்கள் சித்தாந்த மெனப்பெ சித்தாந்த மாகு முய எ-று ம.

சிறிதாகமங்க ளிருபத்தெட்டையும் பஞ்சவக்திரத்திற் றோன்றிற்றென்றும், சிறிதுவசன மீசானத்திற் சிவபேதம் பத்து முபாகமங்க ளுடனே கூடியும், அங்கங்க ளுடனேகூட நாலுவேதமு முண்டாயிற்றென்றுஞ் சொல்லியிருக்க, ஈண்டீசானத்திற்றானே தோற்றமென வுரைத்த தென்னெனில்? சிருஷ்டி பேதத்தா லாகமபேதங் கூறியதென ருசாரியா தாமே விரோதமின்றிப் பொருளுறைப்பது தனமென்று மதங்காகமத்திற் கூறுகையா லவ்வழியே கொள்க வெனவறிக

இதற்குக் காமிகந் தந்திராவதாரத்து மாசாரியாபிஷேகத்தும் பஞ்சப்பிரம பாடியத்தும் சுவாயம்புவத்தும் மோக்ஷ ரோத்தரத்தும் மூலதந்திராவதாரத்தும் இரத்தினத்திரயத்து மறிக

‘‘வேதமோடாகம மெய்யா மிறைவனூல், லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென் றுன்னுக, நாதனுரையிவை நாடி லிரண்டந்தம், பேதமதென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே,, எனவறிக (௧௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலுமதற்கே புறங்கடை

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமமென் றிரண்டே சாஸ்திரம் பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்கள் ருஷிகள் பண்ணின சாஸ்திரங்களல்லவோவெனனில்?—

வேறுரைசக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாகி நூல - வேதசிவாகமங்க ளல்லாமல் தேவர்களாலும் ருஷிகளாலும் சொ

லப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாமிந்த வேத சிவாகமங்களி
லே யேகதேசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசுஞா
னத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம்—

அநாதியமலன் றருநூலிரண்டும் - அநாதி நின்மலனாகிய
சிவனாலே சொல்லப்பட்டதாகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு
மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும். ஆகில வேதமென்றுஞ் சிவா
கமமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவா னேனென்னில்?—

ஆரணநூல் பொதுச் சைவ மருஞ்சிறப்புநூலாம் - வேத
மானது சூரியன்முதலாக ஈசுவரனை முடிவாயுள்ள தேவர்க
ளையெல்லா மாராதிக்கச் சொல்லுவதாகையாற் பொது, சிவா
கமஞ் சிவனொருவனையேயாராதிக்கச் சொல்லுகையாற் சிறப்பு
நூலாகும். இவ்விரண்டுக்கு மதிகாரிகளாரென்னில்?—

நீதியினாலுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கு நிகழ்த்தியது -
கிரமத்திலே யனாதி யநுட்டானங்களைப் பண்ணிப் புண்ணிய
வுலகங்களையடைய விச்சிப்பவருலகர், அவர்களுக்குச் சொ
ன்னது வேதம். சிவசத்தி பதிந்தவர்கள் சிவ சாயுச்சியத்தை
யடைய விச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர், அவர்க்குச் சொன்னது
காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில வேதமுஞ் சைவமும் வேறேயோ
வென்னில்?—

நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தெளிபொருள்
கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம்-வேதத்திலே தேவதாராதனையை
ச்சொல்லி, யதற்கு×காஷணாதி பிரதிஷ்டாந்த முச்சவாதி தீர்
த்தாந்தமான தந்திரங்களொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே ய
வைகளையும், சார்வாகாதி பூர்வபக்ஷமும் நிராகரணமுஞ் சொல்
லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாந்தத்திற் குற்றமற்ற சூக்
குமார்த்தத்தையும், திருவுளத் தடைத்துக்கொண்டு விளங்கக்
கூறியது சைவாகமமாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்து
க்கும் பேதமில்லை.

பிறநூல்திகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்-வேதசிவாகமங்களுக் கங்கியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பஞ்சாஸ்திரங்களெல்லாம் பூர்வபக்ஷம், காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகம மிருபத்தெட்டுஞ் சித்தாந்தமென் றிதன்பொருள்.

× காஷணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அப்படிச் சமய சாத்திரங்களெல்லாம் வேதாகமங்களிற் சுருக்கிச் சூசிப்பித்திருக்கும், அவைகளையுருசிரா தேவருஷிகள் தனித்தனி விரித்த துட்சமய புறச்சமய சாத்திரங்களாகப் பண்ணினார்களென்றும், அப்படியாகில் வேதமென்று மாகமமென்றுஞ் சாத்திரமிரண்டு வருவானேனென்னின், பிரகரணவிரோதங்களிருந்தாலும் வியாகரணத்தியிற் சாமானிய விசேஷசூத்திரங்கள்போற் பொதுச் சிறப்புச் சாத்திரங்களாயிருக்குமென்றும், அப்படி வைதிகசமயங்களாய விருத்தாசல புராணத்தியிலு மாகமத்திலு நிரூபித்திருந்து குறித்துரைக்கின்றார்.

வேத மூலகாகக்கொன்றது-லௌகிகம், வைதிகம், ஆத்தியாஸ்மிகமென்கின்ற முச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோகதன்மம் வருணாச்சிரமவழி வழுவாமை முதல் வியாகாதி வைதிகப் பிரமவிசாராதிகளிற் பரபுத்தி பண்ணி யொழுகு மலபரிபாக மில்லா மாந்தர்க்கென்று பொருள்.

சிவாகமஞ் சத்திநிபாதர்க்கென்றது அதுமாத்திக மாந்தர மென்கிற விருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோகதன்மாதி விடாதும் விட்டு மிருக்குஞ் சிவதீக்ஷா வான்களாய்ச் சிவதன்ம நிஷ்

பதார்த்த ஞானத் தியான சமாதியுபாயஞ் சமயாதிகளுக்கு மிச
சாவானங்களுக்கென்றும் பொருள்

நீண்மறையி னொழிபொருள் - வேதத்திற் கெட்டாப் பொ
ருள்

வேதாந்தத் தெளிவுபொருள் - சித்தாந்தத்துக் கொத்து
விரோதியாத வேதாந்தப்பொருள்

கொண்டு - அங்கீகரித்து

பிறநூல் இசமு பூர்வம் - வேதவேதாந்த முதலிய சாஸ்தி
ரங்கள் பூர்வபக்ஷம்

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதஞ்சிவாகமமென்பன, ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களினொன்றற்கேனுந் தாக்கு ஒருவாற்றானு மின்மையினன்றி அவையனைத்திற்கும் முதனூலாகி அநாதிமுத்தராகிய விறைவனாற் றரப்பட்டனவாகலின், ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினுள்ளும் விரிந்த நூல்களாகலின் இவ்விருவகைநூலுமே நூலென்றுயாத்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் றரப்பட்ட முதனூலென்றுகவைத் தெணணாமல் இங்ஙன மிருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னையெனின்? அஃதொக்கும் முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின் உலகத்தாருய்தற் பொருட்டுச் சத்திநிபாத முடையாருய்தற் பொருட்டுத் திருவுளத்திற் கருதி பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும், அதனை யவ்வாறு கவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல், முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுந்

செய்யப்பட்டனவாகலான் அவையிரண்டுமே முறையானே பொது நூல் சிறப்பு நூலென்னப்பட்டுச் சூதசங்கிதை முதலியவற்றுட்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற் கூறுங் கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட்டு இருக்கின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப்பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்கநூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவு மாமென்பதாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மகுடாகம முதலியவற்றானு மறிக.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வ நூல்கள் தியல்புகூறு முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெகுவிதமாயிருக்குமோவென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வேத நூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேத நூல் என்றும் ஆகம நூலென்றும் சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலென்பது, மற்றுள்ள நூல்களெல்லாம் நூலல்லவோ வென்னின்— வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரித்த நூல்கள் - இதுவொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவையிரண்டிலே

நின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாக்கியங்களை யெடுத்துக்
கொண்டு விரித்துச் சொல்லப்பட்ட நூல்களாம்.—ஆதிநூல் -
அவையிரண்டையு முன்னூலென்று சொல்லப்படும்.—அநாதிய
மலமற்ற நூலிரண்டும் - அநாதியே மலரகிதராயிருந்துள்ள பர
மேசுவரன் அருளிச்செய்யப்பட்டதா யிருக்கும் வேதாகமங்க
ளிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்ததானுமாயின் ஒருநூலே யமை
யாதோ இரண்டு நூலேனென்னில்?—ஆரணனூல்பொது - இ
வையிரண்டில் வேதநூல் சாமானியமா யிருக்கும்,—சைவம் அரு
ஞ்சிறப்பு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்துவமுடைய நூலா
யிருக்கும். இந்நூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நீதி
யினுலகர்க்குஞ் சத்திநிபாதர்க்கும் நிசழ்த்தியது - உலகியல
பு வேதநூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக்
கும், ஆகமநூல் சத்திநிபாதம் பதிந்த பக்குவரா யுள்ளவர்களு
க்கும்சொன்னதாயிருக்கும். இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவெ
ன்றுஞ் சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியென்னில்?—நின்
மறையின்ஒழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில்பொருள்கொண்டுரை
க்கு நூல்சைவம்—அநாதியாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உப
தேசப் பொருள்களையும் வேதாந்தத்திலே சொல்லப்பட்ட குற
றமில்லாத வாக்கியங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு தெளியச் சொல்
லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்,—பிறநூல் திகழ்பூர்வம்-பெரிய வே
தமானது விளங்காநின்ற பூர்வபக்ஷமா யிருக்கும்,—சிவாகம
ங்கள் சித்தாந்தமாகும்- திவ்வியாகமங்கள் உண்மையாகிய உத்
தரவாகமமாயிருக்கும்

இதனாற் சொல்லியது வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதி
யே பரமேசுவரனாலே யருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மற்று
ண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூ
ல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகர்க்குச் சொன்னதென

னும், ஆகமமுண்மையாகச் சத்திநிபாதம் பதிந்தவர்களுக்குச் சொன்னது என்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

வேத நூல் சைவ நூலென்றிரண்டே நூல்கள்-வேதசிவாகமமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல்சார்புநூல் பூர்வபக்ஷநூல்களி லொன்றனைத் தென்னுமற் றொருவாற்றானு மிகையின்றி யவையனைத்திற்கு முதனூலாகி,—அநாதி யமலனருநூல்-அநாதி முதற்கடவுளாகிய விறைவனாற் றரப்பட்ட நூலாக,—வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி-ஏனைய வெல்லா மிவையிரண்டி னின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின்,—இரண்டு நூல் - இவ்விருவகை நூலுமே நூலென் றியாத்தாகக் கூறப்படுமெனவாம் ஆரேல், முதல்வனாற் றரப்படு முதனூலை யொன்றாகவைத் தெண்ணாமை யிங்ஙன மிருவகைப்படுத்தது என்னி யதென்னையெனில் அஃதோதாக்கும்,—நீதியி னுலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது,—முதல்வன் பெருங்கருணையாளராகலின் முறையி னுலகத்தோ ருய்யற் பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடையா ருய்தற் பொருட்டுமே திருவுளத்திற் கருதிப் பொருள் பலபடத்தோன்றுஞ் சூத்திரமுமானை யவ்வாறுகவொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாஷியமும் போல முறையே வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன வாகலான்,—ஆரண நூல்பொதுச் சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாம்-அவையிரண்டு முறையானே பொது நூல் சிறப்பு நூலெனப்படுஞ் சூத்திரமும் பாஷ்யமும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில் பொருள்கொண் டுரைக்குநூல் சைவம் - இங்ஙனம் வேதத்துட் கூறும் கருமகாண்டப் பொரு

ளகட்கின்றியமையாது வேண்டப்பட்டெஞ்சி நின்றனவாம்
பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள
பொருள்களையும் வேறெடுத்தாய்க்கொண்டினிது விளக்குவது
சிவாகமமாதலான,— பிறநூற் பிரமாணம்-இரண்டின் வேறாகிய
வேதத்தின் பூருவபக்கப் பொருளைச் செய்யுளுரைநூல்களெ
ல்லாம் பூர்வபக்க நூலெனவும்,— சிவாகமங்களே சித்தாந்தமா
கும்-அன்ன சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவனவாய சிவாகமம்
சித்தாந்த நூலெனவு மாம்

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் அவ்வவ் நூல்களினியல்பு கூறு
முகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இங்ஙனஞ் சிவாகமத்திற் செவ்வன் ஞானசாரியனை
யிட்டடுத்து மலங்களைக் களைந்து முத்தியடைவிப்ப மென
னறு சொல்லியிருக்க வந்தவுண்மை யுபநிடதங்க
ளிவ்வியனை நுணர்த்தலைரா

சித்தாந்த தேசிகனருளிய நூற்கட்கணமேசர்
திச செங்கமொன்றி லேப்பன முத்தராக,வைத்தாணு
மலங்கழுவி ஞானவாரி மந்தகாரந் தமமொழிந்து வ
ருமபிரானையடைந்து, முத்தாந்தப் பதமலாகியூழ
வைப்பனென மொழிந்திட்டு முலகரெல்லா முராக்க
ராகிப, பிரானந்தப் பெருமயிற்றுப் பிதற்றியப்பா,
வப் பெருமதுறிநில வீழ்ந்திநிலை ரிதுவென்னவிராந்
தே. (௧௯)

(இ-ள்) சித்தாந்தத்தே சிவன்றன் றிருக்கழற்கணே சேர்ந்து — ஆகமத்தின் விசுவாசத்தை யுடையவரான மாக்களை முத்தி யடைவிக்கையின் பொருட்டுச் சிவஞானாகாருண்ணியத்திருமேலே ஞானாசாரியனை யிட்டித்தத திருநோக்காகிய தீக்கையைச் செய்து,

செந்நெறி மோனநிலே சீவன்முத்தராகவைத்து ஆணவமலங்கழுவி — மந்திர சாமாத்தியத்தாலே வாகீசுர வாகீசுரி யிடத்திலே சனிப்பித்த தேகத்தை சன்மத்துக்குக் காரணமாகிய கன்மமுதலிய பாசங்களைச் சோதித்துப் போக்கி யெடுத்தக் கொரு சனனத்திலே தானே வருத்தமறச் சீவன்முத்தித் தன்மையை யடைவிப்பது

ஆன்மாக்களுக்கு மலம்போனது காணாதபடியாலே மலக்ஷயம் பிறந்ததின்றென்னில்? மந்திரமோத்திடைக் காணாதிருக்கவும் விடம்போகக் கண்டோமே! அதுபோலக் கன்மாதிபுந் தமது பலங்கெட்டான்மாக்களை வாதைபண்ணாதென வறிக

இதனறி யொருவன் றீக்கை பெறுமுன்னுந் துலையினிறக்கப்பின்புநிற்றதா லேதலினுங் குறையுமென் றாகம மோதுகை டாலுமறிக

ஞானவாரிமடுத்து — இந்த சீவன்முத்தனைச் சுவானந்தானுபூதியாகிற சமுத்திரத்திலே யநவரதமும் முழுகும்படி யழுத்தி,

ஆநந்தம் பொழிந்து — ஆநந்தமாக்கட லாமசிற ரம்பலம்"என்றா இவனுக்குச் சிவத்துவாபி வியத்தியை நன்றாகப் பிரகாசிப்பித்து, அஃதாவது ஆன்மாவினி-டத்திலே வியாபித்திருந்த மதமானது பருவம் வந்தவாறே புறம்பே புறப்பட்டுப் பிரகாசித்தலைப் பொழிந்தென்றார் இத்தன்மை யுடையனாதலால்,

வரும்பிறப்பை யறுத்து — அனலிடைப்பட்ட வித்தானது மேலு முளைத்தற்குச் சாமர்த்திய மில்லாதவாறு போல இவனு மீண்டு மொருசரீர மெடுப்பியாதபடியே பண்ணி

முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்பன் — முத்திக்கு முடிவாகிய சாயுச்சியமாகிற தனது பாதமாகிற திருவடிக்கீழ் வைப்பன் பாதமாகிற மலரைப் பதமலரென்றார்.

என்றுமொழிந்திடவும் — சிவனிப்படி யான்மாக்களுக் கனுக்கிரகஞ் செய்வனென்று இவ்வாகமங்கள் முறையிடுகையிலு மதனையறியாமல்,

உலகரெல்லா மூர்க்கராகி — பிரபஞ்சத்திலுண்டான வான்மாக்களி னற்சித்தாந்த சாத்திரத்தின் றுணிக்கத்தினையு முண்மையினையு மறியாமல் விவாதக்கையினாலே மயக்கத்தைப் பொருந்தி மூர்க்கரானவர்கள் வியாபாரத்தைப் பொருந்தி நூலறிவின்றித் திரிவார்கள் அஃதென்போலென்னில்?

பித்தர்காண்ப பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றி — பித்துக்கொண்டவனைப் போலப் பரசமயிகள் சாத்திரமாகிய பஞ்சாத்திரத்திலொருப்பட்டு நற்சித்தாந்தத்தை நிந்திக்கையால்,

பாவப்பெருங் குழியில் வீழ்ந்திடுவரிதுவென்ன பிராந்தே. — ஆகமநிந்தை யதிபாதகமாதலால் ரௌரவமுதலிய நரகத்திலே விழுந்து நெடுங்காலங் கிடந்து நரகசேடம் புசித்துப் பொருட்டு மீளவுஞ் சனனத்துக் கேதுவாகிறார்கள், இதுவென்ன மயக்கந்தானென்றவாறு

சிவன் - எழுவாய், வைப்பன் - பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் ரௌரவம் வாலஞானரத்தினாவலி இரத்தினத்திரயத்து மறிக. (௧௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சித்தாந்த முத்தியே முத்தியென்பது கூறுகின்றார். சிவஞான திருக்கண்ணைக்கொண்டே சாத்தி மலங்கழுவி ஞானவாரி மூழ்கித் தாரா மலொழிந்த ஞானவெருமை பிறப்பையொழித்துச் சனனமொன்றிலே செய்ய முத்தராகவைத்து முத்தகாரணப் பதமலர்க் ழிவையப்பொன்று சித்தாந்தத்தே தொழிந்தி —வு முலகமெலாம் உபாசகராகிய சித்தாந்தசைவ பெருமையித் தாறுபயித்தறிய பாடப் பெருவழுதியில் விழுந்திவ்வீ திதுவென்னைப் பிரான்கே - எனமாதிய பெருந்துறைக்க - சிவஞானியராக வந்து நின்று பக்குவானமாக்களக் கருணைகூடாயும் * வீக்ஷணம் பண்ணிக் கருணை நோக்கிருந்தே யன்றே ஆகிய வழுக்கைக்க கழுவிச் சிவஞான சமுத்திரத்தைப் பானமாக்கிவிட்டுத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவாநந்த மனமுமை பெயர்ப்பித்துப் பெயரது தன்னது வசமாக்கிப் பிராட்டக்கைக்ஷ் மிசைமேலே வருந்து ஜந்தக்குக் கேதுவான சஞ்சித காமியங்களைக் கெடுத்துத் தேசத்திலே பிராரப்தம் புசிப்பதாக ஜீவன்முத்தராக வைத்து தேக நத்திலே சாவசரிசன முத்திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய பாதமலராகிய வைப்பதொன்று சிவாகமத்திலே † சப்கோதகராங்களுடனே விளங்கக் கூறிப் பிரகாசிவுர், உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதிப்பவரெல்லாம் துங்கள் மயக்கத்தியுக் கேறற ‡ சுஷ்க தர்க்கங்களைப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினுற் பெரிதாகிய நரகக்குழியிலே விழுவார்கள், இந்தப் பிராந்தருக்கென்ன சொல்லப்போகிறேனென்றிரங்கினோருள்

* வீக்ஷணம் - பார்வை, † சப்கோத்தரம்-விளைவிடை, ‡ சுஷ்கம் - வீண், அதாவது அடியையே மலராகச் சொல்லுவது போல

பதமென்றது-சிவம்

மலமென்றது - § ரூபகம் அஃதாவது, சிவஞானமணம், சிவானந்தத்தேன்

சிவஞானாநந்தாநுபவி யானமா

கிழவைட்ப மென்றது சிவனை யானமா வியாபியான, ஆனமாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்ப னென்றதை யறிவித்தது

ஆண்டென்பது சிவ ஞானாநந்தாநுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியிலுஞ் சிவ ஞானமாவை ரக்ஷிப்பனென்ப தென்றறிக

§ ரூபகம் - ஓரலங்காரம்

இதனால் சிவசமவாதிகள் முத்தியடைந்தபோ தானமா சிவ ஞானியென்றும், சிவன் ரக்ஷிப்பனென்றும், முத்தியிலே ஸ்வ தந்திரனே! சிவன் ரக்ஷிக்கவுந் தேவையில்லை, ஞானக்கிரியா பிவ்யத்தி யொழிந்து சிவாநந்தாநுபவ மில்லையென்பதை நிரா கரிக்கப்படுகிறது

தமாஹு: — பரஞ்சு பராமாஷ்ம ஜ்ஞானஞ்சு பாதீந்திரவிக்ஷ்மாத்மனே | இதி.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சித்தாந்தத்தினை யெப்புணர்த்தகின்றா

சித்தாந்தத்தே - சிவாகமசார வானவெளிடத்திலே,—திருக்கடைக்கண் சோதி - தன்னா திடசாரூபக் கிரியா சத்தி சங்கற்பமடைவாரி,—ஞானவாரிமடுத்த தானந்தமபொழிந்து - சிவத்துவக்குறிச் சிறசந்தி சமுத்திரத் தழுந்தச் சிவத்துவாபி வியத்திலட்சண சிவானந்த மனுபவித்து,—முத்தாந்தப பாதமல ரகலீழ் வைப்பன் - சிவமல நிராசிய தனசத்திசமான சத்துமானக ளாகுவன்,—இதுவென்னபிரானதே -இதுவேதுமயக்கம்.

மறைறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இத்துணைய பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி, வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் தாபிமானங்கொண்டு பிதற்றும் மயவுலகத்தார் என்கடவரென்பதாம்.

ஒர்த்திராதிபென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று.

பித்தாந்தம் பித்தமுடிப்பு, பெரும்பித்தென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சத்திநிபாதம் பதிந்து பக்குவான்மாக்களை சிவன் இரக்ஷிப்பனென்றதென்னப்பு, ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்கள் குருவாய் இரக்ஷிக்குந் தொழிற்கு சிவன் அரூப மனோதீத கோசரனாயிருக்கையால் அவன் குருமூர்த்தமாகான் என்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சித்தாந்தத்தே சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச் செனனமொன்றிலே சீவன்முத்தராக்கவைத்து ஆண்டு மலங்கழுவி ஞானவாரியடுத்த ஆனந்தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பையறுத்து முத்தாந்தப் பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகெல்லாம்-அன்வயம் - சிவன்றன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்

த்துச் சனனமொன்றிலே ஜீவன்முத்தராக மலங்கழுவி ஞான வாரிபடுத் தானந்தம் பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து முத்தாந்த பாதமலர்க்கீழ் வைப்பனென்று சித்தாந்தத்தே யுலகமெல்லா மொழிந்திடவும் என்று பொருள்கூட்டுக - முன்சன்னங்களிற் செய்த தபோபலத்தாலே இருவினை யொத்துச் சத்தினிபாதம் படிந்த பக்குவான்மாக்களைப் பரமேசுவரன் தன்னு காருண்ணியத்தினாலே திருக்கண் சாத்தியருளி அந்தச் சன்னந்தனிலே சரீரத்திலே கூடியிருந்து புசிக்கச்செய்தே அநுதாக்கறுகிற வுண்மையுந் தரிப்பித்து அடிமைகொண்டருளி ஆணவமலத்தா லுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும் போக்கி ஞானசாகரத்திலே யழுத்தி சிவபதத்தையு நிறைத்து அநாதியே தொன்றுதொட்டு வருகிற சன்னங்களையும் போக்கி முத்தர்களுக்கெல்லா முடிவாயிருக்கிற ஸ்ரீபாதத்தினின்கீழ் வைப்பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய்திருக்கு மென்று உபாந்தோர்கள் எல்லாஞ் சொல்லுகைச்செய்தேயும் ஆன்மாக்களின் விசேஷவான்களே ஆசாரியமூர்த்தியென்று,—முக்காதி-சாத்திரஞ் சொன்னவழி யொன்று மறியாமல் மூடராய்,—பிரசாதப் பெருமையைத் தறியப்படாதே - பித்தர் சூனாய்போல அறிவும அறியாமலுமாயிருக்கிற பெரியவார்த்தைகளை யுரைசொல்லி — பாவப்பெருங்குழியில் வீழ்ந்திருவா - நரகங்களுக் கேறுவான பிறப்பென்கிற குழியிலே விழாநிற்பார்கள்,—இதுவென்ன பிராந்தி - இந்த மதிமயக்க மேதென் றறிந்திலோம்

என்னவே ஆகமங் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்பது கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ - சூ, ச, வெ, “அறிவிக்கவன்றி யறியாவுளங்கள், செறியுமாமுன்வினை குறைக—ளெறிபிற, குரையுடைய சொற்கொள்ளாா கொள்ப

வாதத்தில்வீடென, குறைவிலச்சகன் சூழ்கொள பவாக்கு" என்று மதங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாக்களுடைய பக்குவத்திலே சிவனே ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளித் திருக்கண்சாத்தி அந்த க்ஷணத்திலே தீக்ஷிதையிலே முத்தராயிருக்கத்தக்க வுண்மையிலே வைத்து இரக்ஷித்து மலத்தனையும்போக்கி ஞான சாக்ஷாத்கிரியையிலே யாக்கி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அநாதியே வருகின்ற சனனமரணத்தையு மறுத்துத் தனது திருவடித்தாமரையிலே வைப்பனென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய்யுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகைச் செய்தேயும், சாத்திரத்திலேயு மறியாமல் மூடராய்ப் பித்தரைப்போல வறிவுமறியாமலுமாய்ப் பிரகிருதிக்கொண்டு திரிந்து நரகமாகிய பெரியகுழிகளிலே விழுந்திறப்பார்களென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

சிதாகாசத்ததே சிவஞான நிருத்தத்தைக்கண் சோதித்-சிவ ஆசாரிய மாத்திரமா யெழுந்தருளிப் பக்குவான்மாக்களுக்குச் சன்னிதானத்திலே திருநோக்கு முதலிய தீக்கைசெய்து,—ஞானவாரிதியில் மானந்தம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின் முழுகுவித்துச் சிவானந்தம் வெளிடச் செய்வதற்கும்,—சென்ன ஞானத்திலே - இவ்வொரு பிறப்பிறநூனே,—மலங்கழுவி-மும்மலவழுக்கைக் கழுவிக்கி,—ஜீவன் முத்தராக்கவைத்து-ஜீவன்முத்தராக்கச்செய்து,—ஆண்டுவருட பிறப்பையறுத்து-அவ்விடத்து மேலெவரும் பிழைவிலையையொழித்தற்கும்,—முத்தாந்தப் பாதமலராக் கீழ்வைப்பன்-முத்தியந்தத்தில் திருவடிக்கீழ் முடக்கிச் சிறக்கச்செ

ய்தற்கும் வழியாகலான்,—என்று சித்தாந்தத்தே யுலகரெலா மொழிந்திடவும் - இத்தன்மைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென வுபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய வுயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசம்ஹிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும்,—மோகக்ராசிய பித்தாந்தப் பெரும் பிசற்றுப் பிதற்றி - அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவா றெல்லாந் தரபிமானங் கொண்டு பித்தமுடிவாகிய பெரும்பித்தாற் பிதற்றி,—பாவப் பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தே - அப்பாவத்தா னரகத்தில் வீழ்வா ரிதுவென்ன மயக்கம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இப்படி யெல்லா வான்மாக்களுஞ் சிவனுக்குச் சமமான ஞானத்தை யடைந்திருப்பார்களே யெனில்? அநேகேசுரத்வம் வர வதனைக் குறித்து எல்லாத்தையு மறியுந் தன்மையு மெல்லா முண்டாக்குந் தன்மையுஞ் சர்வான்மாக்களுக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யு முறைமையுஞ் சிவனுக்கே யியல்பாக வுள்ளதென் றுணர்த்துகின்றார்

இறைவனுவான ஞானமெல்லாமெல்லா முதன்
மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையானியம்பு, ம
றையாக மங்களினு லறிவெல்லாந்தோற்று மரபினவ
ழி வருவோர்க்குந் வாராதோர்க்கும், முறைமையினு
வினைப்பத்துன் பங்கொடுத்தலாலே முதன்மையெலா
மறிந்துமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனுல் வினைய
றுக்குஞ் செயதியாலே சேருமனுக் கிரகமெல்லாங்
காணுந்தானுஞ் சிவன்பால். (௧௭)

(இா) இறைவ னான — பரமகர்த்தா வானவன் யாவனெனில்?

எல்லா ஞான மெல்லா முதன்மை யனுக்கிரக மெல்லா மியல்பு டையான் — சர்வஞ்ஞத்துவத்தையுஞ் சர்வகர்த்திருத்துவத்தையுஞ் சர்வானுக்கிரகத்தையுமாக விம்மூன்றினையு மொருவராற் றருதலின்றித் தனக்கு இயல்பாக வுடையவன் யாவனொருவன் அவனே பரமகர்த்தா மேற்றொகுத்த முறையானே வகுத்துணர்த்துகின்றது.

இடம்பு மறையாக மங்களின் றறிவெலாந் தோற்றும் — சிவன் சர்வஞ்ஞனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? வேதாகமங்களி லுள்ளபடியறிந்து சொல்லுகையினாலே "நணித்தது மந்திரத்துங் காணக் கசடின்மை-யெனுங்கவிகை போனமற் றெல்லாம்" எனவறிக.

சர்வகர்த்தா வென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெனில்? அன்னுவயத்தாலே யவன் கருத்தாவென் றறிக. பெண் முதலா காரியத்தைப் பெற்று எனபசஞறிக.

இதற்குப் பாக்கியை மிருகேந்திரம் வாயவ்ய சங்கிதையினுமறிக.

மாயினவழிவ ருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும் முறைமையினு லின்பத்துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மை யெலா மறிந்தும் — சிவன் சர்வகர்த்தனென் றறியப்படும் அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? ஆன்மாக்கள் தோறுந் தானவ்வியமாய் நிறைந்து நின்று அவனருளிச்செய்த திவ்யாகமங்களிற் சொன்ன வழியே புண்ணியஞ் செய்யுமவர்களுக்கு மக்கனவழி வாராமற் பாவஞ் செய்வோர்க்கு மந்தந்த வினைவழி பிறழாம லிருவினைப் பலன்களையுங் கொடுக்கையாலே யிவனுக்குச் சர்வகர்த்தத்துவ முண்டென் றறிவிக்கப்பட்டது சர்வகர்த்தனென்பதற்குப் பிரமாணம்.

"அன்னுவய வெதிரேகத் தாலவனறிவை- யுன்னுக வேது கருத்தா வுறவு" எனவறிக

இதற்குப் பராக்கியை மிருகேந்திரத்து மறிக

முயங்கிரண்டு போகத் திறமந் தோலவினையறுக் குஞ் செய்தியாலே சேருமனுக்கிரகம்

ஆன்மாக்கட்கு அபரபோகம் பரபோகமாகிய விரண்டினையு மவர்கள்செய்த வினைக்கீடாக வந்தந்த தேசத்திலேயிருந்து துய்ப்பித்து அதுதொலைந்தவாறே பரமமுத்தியை யளிக்கையாலு மிவன்சர்வானுக்கிரகனென்று மறிந்தோமாதலால்,

எல்லாங்காணுநாளுஞ் சிவன்பால

இங்ஙனங் கூறிய சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வகர்த்திருத்துவமுஞ் சர்வானுக்கிரகமுமாக விம்மூன்றுஞ் சிவனிடத்திலே யுண்டாகையாலவனே பரமகர்த்தா எ-று

இதற்கு மிருகேந்திரஞ் சிந்தியவிசுவத்து மறிக

அநந்தாதிகளுங் கர்த்தாவல்லவோ வெனில்? "ஆக்கையுடைய வதிகாரியாக கெல்லா - மாக்கையிலானேபதியாவான்" "முன்படைப்ப னாக்கையிலா மூலனுயிர்க்கட்கவன்றா - பின்படைப்ப ராக்கையுடைப் பெற்றோர்" என்பதனாற் பரமசிவ னிவர்களுக்குப் படைப்பு முதலிய தொழிலைச் செய்யென்று கற்பித்து பின்னவனேவலாற் பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்வார்களென வறிக

இதற்குப் பௌட்கரத்து மாயாவாதிய சங்கிதையினு மறிக
(௧௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வகர்த்திருத்துவ சர்வானுக்கிர கத்துவமுடையவனே பரமகர்த்தாவாகையாலிந்த லக்ஷண

யங்களெல்லாஞ் சிவனுக்கே யுள்ளதாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்று கூறுகின்றது.

இறைவனுமா னெல்லாஞான மெல்லாமுதன்மை யநுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான் - சகத்து ஸ்வாமியாகிறவ னெல்லா மறிவையு மெல்லாத்துக்குங் கர்த்தாவாகையு மெல்லாத்தொழிலு மநுக்கிரகமே யாகையையும் ஸ்வபாவமாயுடையவன்.

அந்நாளுஞ் சிவற்கே - நாங்காண்பதுஞ் சிவற்கே இந்த லக்ஷணங்களை நாஞ் சிவனிடத்திலேயே காண்கிறோமாகலாற் சிவனே பரமகர்த்தா, இந்த லக்ஷணஞ் சிவனிடத்திலே கண்டதெய்வமா றென்னின்?

இயம்புமறை யாகமங்களி னறிவெல்லாந் தோற்றும் வகையின் வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையால் வினைப்பத் துன்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லா மறிந்து முயங்கிரண்டுபோகத் திறங்களால் வினையறுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமநுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும் - சிவன் சொல்லப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே சர்வஞ்ஞனென்ப தறியப்பட்டது அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடந்தபேர்க்கும் நடவாதபேர்க்குங் கிரமத்திலே சுகத்தையுந் துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையினாலே சர்வகர்த்தாவென்ப தறியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுகதுக்க போகங்களினாலே புண்ணிய பாவங்களையொழிந்து, புண்ணிய பாவங்களொழிபவே சத்திநிபாத முண்டாம், சத்திநிபாதத்திலே யநுக்கிரகம்பண்ணுவர் ஆதலால் சிவனே பரமகர்த்தாவென்பது சித்தமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா சர்வாநுக்கிரகன் என்று சாற்றுகின்றார்.

எல்லாஞானம் - சர்வஞ்ஞத்துவம்,—எல்லாமுதன்மை-சர்வ கர்த்திருத்துவம்,—எல்லா மனுக்கிரகம் - சர்வானுக்கிரகத்துவம் இம்மூன்றும்,—இயல்புடையான் - வேதாந்திகள் சைவசிரசில் சாற்றுந் தடத்தலக்ஷணமென்றுஞ் சுத்த சைவசித்தாந்திகள் சொல்லுஞ் சொரூப லக்ஷணமாகவுமுடையன் — இறைவனானவன் - சர்வசக்த கர்த்தாவானவன்,—இடம்பெறுமாயாகமங்களினால் அறிவெல்லாந் தோற்றும்-சர்வஞ்ஞத்துவ மெனும்தி க்கப்படும் —வரைவின்வழி வருவோர்களும் வாராதோர்களும்-விதிநிஷேதப்படி நடப்போர்களும் நடவாதோர்களும்,—முன்னமையின் வினைப்பத்தனைப்பய கொடுத்தலாலே முதன்மை யெல்லாமுற்றும - சர்வகர்த்திருத்துவ முடித்தேம்,—முடங்கா ணியோகத்தினாலுதான் - அநுபவிக்கப்படும் பிறசகாதகவே தனையினாலே,—வினையாளர்க்கு செய்தியாலே - வையியபோ வந்தப போகமும் பரிசினால்,—சிவதத்தே-சிவஞானக்குத்தகாவே — சேருனுக்கிரக மெல்லாம - பொருந்துஞ் சர்வானுக்கிரகம்,— காணுந்தாம - அனுமானித்தறிவோம்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மூதாணவமுதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யல்லவென பது மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட மறையாகமமிப்புந் தமுதலிய மூன்றேதுவானும் முறைமேம்பாடுக்கிடத்தலான, அங்ஙனமிம்மூன்றுடைமையியல்பாகவுடைய வம்முதல்வன் சனனமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சோத்தி ஞானவோதியந்த தானந்தம் பொழிந்தாத்தும் அச்சனன மொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சிவனமுதகாராக வைத்தாண்டருளும்பிரபவையறுத்தற்கும் பாதமலாகிழ வைத்தற்கும் வல்லவனுவானென்பதாம்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது.

பலசனனங்களிலு மாகாதவரானவரையெல்லாம் ஒருசனனத்திலே தானே பக்குவமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமெனப் பாரை நோக்கி யவர்களுக்கு மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு.

இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஒரியைபின்றுதனை மேலுங் கூறிய தாக, வென்றும் வழுப்பட்டமை தந்துரைப்ப.

இவை யிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறந் தண்டகற் சிறப் பக்கா ரப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

எல்லாச் சாத்திரங்களில் சிவனே கர்த்தாவென்றதற் குப் பிரமாண மென்னையோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கின்று.

இறைவனாவான் - கர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகிறவன்,— ஞானமெல்லா மெல்லாமுதன்மை மனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையான் - சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வகர்த்தத்துவம் சர்வானுக்கிரகமென்று சொல்லப்பட்டவையிரண்டும் அநாதியே தனக்கென வியல்பாகவுள்ளவன் இந்த முறைமைகளை யுடையவனை யறியும்படியெப்படி யென்னில்?—இயம்புமறை யாகமங்களின் நெறியெலாந் தோற்றும் - முன்னூல் வழிநூலின்றியே தனதிச்சையாலே அவனருளிச் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களினாலே அவனது சர்வஞ்ஞத்துவ மறிந்தோம்,— வினைவழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கும்- அவனிட்ட வழியே வருகிறவர்களுக்கும் அந்தவழி வாராதவர்களுக்கும்,—முறையையின் விலைய துணயம் கொடுத்தலாலே முதன்மையெராமறிந்தும்-அவரவர் செய்த கன்மத்துக் கீடாகச் சுகதுக்கங்களைக் கொடு-

கையாலே அவனது சர்வ கிருத்யமெல்லா மறிந்தோம்,—மூபஞ் சிரண்டு போகத்திறத்தாலே வினைப்பாகங்களைச் செய்தியாலே-அவரவர்க்குப் பொருந்தப்பட்ட சொர்க்க நரகங்களிலுண்டாகிய வினைப்பயன்களைப் புசிப்பித்துத் தலைப்பிக்கிறமுறைமையாலே,—சேருமனுக்கிரகமெல்லாங் காணுதும் - பொருந்தப்பட்ட சர்வானுக்கிரகமெல்லா மறிந்தோம்,— நாஞ்சியற்கே - இங்ஙனஞ் சொல்லிவந்த முறைமைகளெல்லாம் நாம் சிவனுக்கேயுள்ளதென் றறிந்தோம், ஆகையால் சிவனே கர்த்தா

இதனாற் சொல்லியது, சர்வகர்த்தத்துவமும் சர்வமுந்தன்மையும் சர்வானுக்கிரகமும் இவை மூன்றும் அநாதியே யியல்பாக வுடையவனே கர்த்தாவென்றும், முன்னூலின்றியே வேதாகமங்களைத் தானே யருளிச்செய்கையாலும், அந்த நூலின்வழி வந்தோர்க்கு இன்பத்தையு மந்த நூலின்வழி வாராதவர்களுக்குத் துன்பத்தையுங் கொடுக்கையினாலும், இப்படி இன்பத்துன்பங்களைப் புசிப்பித்துக் கன்மத்தைத் தலைப்பித்து இரக்ஷிக்கையினாலும், முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம் சிவனுக்கே யுண்டாயிருக்கையினாலே சிவனே கர்த்தாவென்னு முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

எல்லாஞான மெல்லாமுதன்மையெல்லாமனுக்கிரகஞ் சிவற்கே நாங்காணுதும் - முற்றுணர் வுடைமையும் முடிவிலாற்றலுடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே உளவென்பது,—இயம்புமறைக ளாகமங்களிலறிவெல்லாந் தோற்றும்- சொல்லுகின்ற வேதாகமங்களை யருளிச்செய்த வேதுவா லெல்லாஞான முடைமை தெரியப்படும்,—மாயின

வழிவருவோர்க்கும் வாராதோர்க்கு முறைமையினு லினைபத்து
னைப்பங் கொடுத்தலாலே முதன்மையெல்லாமறிதும் - வேதாகமங்
களினெறிச் செல்லுவோர்க்கும் செல்லாதோர்க்கும் முறை
யாற் சுகதுக்கம் மளித்தலாகிய யேதுவா னெல்லா முதன்
மைதெளியப்படுமே,—முடங்கிரண்டு போகத் திறத்தனும் வினை
யறுக்குஞ் செய்தியாலே யநுக்கிரக மெல்லாஞ் சேரும் - அநு
பவியாநின்ற சுகதுக்கமாகிய கூறுபாட்டா லதற்கேதுவாகிய
விருவினைகளை நீக்குமேதுவா னெல்லா மநுக்கிரக முண்டென்மை
தெரியப்படும் —இயல்புடையா னிறைவனுவான - அங்ஙனமிம்
மூன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வம்முதல்வன் சனனமொன்றி
லே திருக்கடைக்கண்சாத்தி ஞானவாரிமடுத்து ஆனந்தம்பொ
ழிதற்கும் ஜனன மொன்றிலேதானே மலங்கழுவி சிவனமுதத்
ராகவைத்து ஆணவமும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாதமலா
க்கீழ் வைத்தற்கும் வல்லவனுவன

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத்திறத்துடைத்தர சிறப்
புக் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி யானமார்க்களுக் குபசரிக்கிற சிவனது சரியை
முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துரைத்துகின்றூர

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாத
மார்க்கமென்றுஞ் சங்கரனையடையு, நன்மார்க்க நால்வி
வைதான ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற
றுவதுஞ்செய்வா, சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கிய
சாமீப்பிய சாரூப்பியசாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா,

மூன்மாாகக ஞான்த்தா லெய்துமுததி முடிவென்பா
மூன்மிறுககு முத்திபதமெனபா. (கஅ)

(இ-ள) சனமாாககருசகமாாககருசரபுததிரமாாககநதாகமாாசக மெனறுஞ சநகாிீனயடையு நனமாாககாறு

சனமாாககமுதலிய நல்லவழிகள் சிலேீனயடையுமதறகு நானகு முததரோததராக்தாழநக பலததைதயுடையன அவை யாவை யெனனில?

இவை தான ஞானயோக நற கிரியா சரியையெ ன நவிறறுவதுஞ செயவா

அவைகளுக கடைவே ஞானபாதம் யோபாதம கிரியாபாதஞ சரியாபாதமெனறு பரியாயப பெயராகிப பிரிநதுககூறுவாகள. தான - அசை

இவவனம கூறிய நாலுககுப பெறுமபல மியாதெனில?

சனமாாகக முததிகள சாலோககிய சாமீபபிய சாரூபபிய சாயுசசியமென று சதுாவிதமாம

சைவரடையு நலலவழி சனமாாகக முதலிய நானகினுககு எதிா நிரைநிரையாக வவனுடைன புசிககபபடட சாயுசசியமு மவனைபபோல மானமமுழுவுங காணககணடமூமாயிருககுஞ சாரூபமுமம அவன சமீபததி லிருககுஞ சாமீபபியமு மவனுலககததி லிருககுஞ சாலோககமுமாக நானகுவகைபபடடிருககுா

மூனமாாகக ஞாஞமுததி முடிவெனபா

முதறகண கூறிய சனமார்ககமாகிய ஞானபாததததின வழியின றனுட்டிசகு மசனுலடையுஞ சாயுசசியமே பரமமாா முததி,

மூன்றினுக்கு மற்ற மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று முத்திபதமென்னும் வல்லோர் சொல்லுவார்கள் எ-று பா

உண்மை - எதிராதசீதிய வெசசம

தாதமார்க்கத்தை முதற்கூறுஞ் சன்மார்க்கத்தைக் கூறியது தவிர்த்தமொற்ற மென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென வறிக

இதற்குக் காமிக முதல்ரோத்தர விசிட்ட பலத்துஞ் சிந்திய விசுவத்துஞ் சிவஞான சங்கிரகத்துஞ் சுப்பிரபேதத்து மறிக (௪௮)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

மேல் முன்சொன்ன சிவதருமத்தைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது

சங்கரனை யடையு நன்மார்க்கஞ் சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் *தாதமார்க்க மென்றுநாலு சுகத்தைக்கொடுக்கையினாலே சங்கரனென்னு நாமத்தையுடைய சிவனை யுத்தேசித்துப் பண்ணுந் தருமநெறியானது சத்தியநெறியென்றுந் தோழநெறியென்றும் புத்திரநெறியென்றுந் தாதநெறியென்றும் நாலாம் இதற்குப் பரியாயநாமம்

அவைகளை ஞானயோக நற்கிரியா சரியையென்று நவிற்றுவதுஞ்செய்வர் சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பியசாரூப்பிய சாயுச்சியமென்று †சதாவித்மா முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்துது முத்திமுடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - சரியை யநுட்டித்தவனுக்குச் சிவசாலோக்கியமும், கிரியை யனுட்டித்தவனுக்குச் சாமீப்பியமும், யோகஞ்சாதித்தவனு

ககுச சாரூபியமும, ஞானசாதகனுககுச சாயுசசியமும பலம்.
இவையிறறுள முனசொனன ஞானசாதகனுககுப பரமமுத்தி,
நினறமூனறுபேருககும பதமுததி

பதமுததியாவது, காலாநதரததிலே ‡ புநருறபவ முள
ளதெனவறிக

*தாத - பிதா, †சதுாவிதம - நாலுவிதம, † புநருறபவம-
மறுபிறபபு

ஞானபபிரகாசருமை வருமாறு.

—o—

புறசசமயமெனும விருததகதிற சரியா கிரியா யோகஙகளெச
லுததியபின ஞானததாலெனறுசெபபிய நா லுபாயததின செய
தி சியககோககாற செபபுகினறா

ஞானயோகாதிகளுககுச சனமாாககச சகமாாககாதிடபே
றுஞ சாறறப்படுமெனறு பொருள

சனமாாககச சொரூபஞ சொலலுவாம

சிவசாஸதிர சமுறபனன நிராலமப சிவபரோகக்ஷ ஞானே
ப காரோப கிருதமாயு ப, அஃதனறி நிராலமப சிவசாக்ஷாத கா
ரமெனறும நிராலமப சிவாபரோக்ஷ ஞானமெனறுஞ சாறறப
படும நிராலமபாஙகி சிவபோகததிறகு அஙகசிவ யோகமாகவு
மிருககுஞ சாதக மனசசஙகறபக கிரியையுங கெடுககும அப
ரோக்ஷமபோ லயிஙபகுறிச்சாகத பவுதத சிவஞானச சிறப்பு
ப பிரவாக லக்ஷண நிராலமப சிவததியான மூலததின முளைத
த தியானததின தசைவருததருறி நிராலமப சிவசமாதியே
சனமாாககம.

சகமாாககச சொரூபஞ சொல்லுவாம

சிவசாஸதிர சமுறபனன சாலமப சிவபரோக்ஷ ஞானே

பகாரோபகிருதமாயு மதனறிச சாலம்ப சிவ சாக்ஷாத்காரமெ னறுஞ சாலமப சிவாபரோக்ஷ ஞானமெனறுஞ சொல்லப்படு ஞ சாலமபாஙக சிவயோகததிற கஙகச சிவயோகமாயிருககு ம பிராகிருத மனசசஙகறபக கிரியையுணடாககு மபரோக்ஷம போலவிருபக குறிப பிராகிருத பவுதத சிவஞானச சிறபபுப பி ரவாகலக்ஷண சாலமபசிவசமாதி மூலசாலமபசிவததிடானமே யோகமெனறு சகமாரககம,—

சறபுததிர மாரககம - சிவபூசாதி,—

தாதமாரககம - சிவசேவாதி,—

சனமாரகக முததிகள - நல்லமாரகக முததிகள-

சதுாவிதம - நானகுவகை,—

மூனமாரகக ஞானததால-சனமாரகக சமாதியால,—

முடிவெனபா - பரமுததியெனபா

மறறைய வெளிபபொருள

சனமாரகக முதலிய நானகினும பொதுச் சிறப்பாகச ச னமாரககததிற சனமாரககம சனமாரககததிற சகமாரககஞ சனமாரககததிற் புததிரமாரககஞ சனமாரககததிற ருதமாரக கம, சகமாரககததிற சனமாரககஞ சகமாரககததிற சகமாரக கஞ சகமாரககததிற புததிரமாரககஞ சகமாரககததிற ருதமா ரககம,புததிரமாரககததிற சனமாரககம புததிரமாரககததிற சக மாரககம புததிரமாரககததிற புததிரமாரககம புததிரமாரககத திறருதமாரககம,தாதமாரககததிற சனமாரககம தாதமாரககத திற சகமாரககமதாதமாரககததிற புததிரமாரககமதாதமாரக கத்திற ருதமாரககம எனறிபபடி சனமாரககமுதலியநானகுந த னிததனி ஸ்ரீகணடநாத அனநதேசுர சதாசிவ சாலோகசியாதி அவரவா சமபல சாயுசசியாநதமுத்திகளாயுஞ சதாசிவ தத்து

வத்துக்குமேற் சத்தி தத்துவத்தான சிவதத்துவத்தான தத்துவாதீதமாகிய பரசிவத்தான முத்தானங்களிலே பரசிவ சாலோக்கியாதி சாவத்திர பரசிவ சமபல பரசிவ சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் நயிஷ்டிக தீக்ஷாமுத்திகளாயுங் காலாக்கினியாதி யனுசிருநாந்த புவனபதி சாலோக்கியாதி புவனபதி சமபல புவனபதி சாயுச்சியாந்த முத்திகளாயிருக்கும் பவுதிக தீக்ஷாமுத்திகளாயும் அனந்தவிதமாயிருக்குமெனவறிக.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர்தற்குரிய நெறி தாசமார்க்கமுதலிய நான்கு வகைப் படுதலின், அவையே சரியைமுதலிய பெயரான் வழங்கப்படும் அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமா மென்பதாம்.

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள் வருகின்ற செய்யுட்கண் ஞானகினும் ஆசிரியர் தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்றவாற்றானறிக.

இதனானே, சைவத்திறத் தடைந்தாரால் செலுத்தப்படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேதமும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவஞான மார்க்கங்கள் செ ன்று பொருந்துகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருக்குமோ வெ

பிரகாரமாயிருக்குமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கி நாலுபிரகாரமாயிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திரமார்க்கந் தாதமார்க்கமென்று சங்கரனையடையு நன்மார்க்க நால்வகைதான்-சன்மார்க்கமென்றுஞ் சகமார்க்கமென்றும் நல்ல புத்திரமார்க்கமென்றுந் தாதமார்க்கமென்றும் பரமேசுவரனைப் பொருந்துகிற நல்லவழி நாலுவகையாயிருக்கும்;—அவைதான் ஞானயோகக் கிரியாசரிதையென்று நவிற்றுவதுஞ் செய்வர் - ஞானமென்றும் யோகமென்றும் கிரியையென்றும் சரியையென்றுஞ் சொல்லுவதுஞ் செய்வார்கள் இதுவன்றியும் சன்மார்க்கமுத்திகள் சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பிய சாயுச்சியங்களென்று சதுர்விதமாம்-சன்மார்க்க முதலான நாலு மார்க்கத்துக்கு முத்திகள் சொல்லுமிடத்து சாலோக்கியமென்றும் சாமீப்பியமென்றும் சாரூப்பியமென்றும் சாயுச்சியமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும்;—முன்மார்க்கஞானத்தாலெய்து முத்தி முடிவென்பர்-முன் சொல்லப்பட்ட சன்மார்க்க ஞானத்தாலே பெறுகிற மோக்ஷத்தையே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்;—மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - நின்ற சாலோக்கிய மாதியாயுள்ள மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லாநிற்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, பரமேசுவரனை ஆன்மாக்கள் பெறுகிற முறைமை தாதமார்க்க முதலாக நாலுமார்க்கமாயிருக்குமென்றும் ஞானபாதமுதலாக நாலுபாதமாயிருக்குமென்றும் சாயுச்சிய முதலாகப் பேறு நாலாயிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சங்கரனை யடையு நன்மார்க்கட-அங்ஙனம் சைவசித்தாந்த
டை நதா சிவனடியைச்சேர்க்கற் குரிய நெறியாவன,— தாத
ரு சற்புத்திர மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்க மென
று-தாசநெறி யென்று நன்மையாகியபுத்திரநெறி யென்று
[illegible]ழி யென்று நன்னெறியென்று நான்கு வகைப்படும்
ஞான சரியைகிரியா யோக ஞானமென நவிர [illegible]
அவையே சரியை நல்கிரியை யோக ஞானமென்று
உழுங்கப்படும்,—சாலோக்கிய சாமீப்ய சாரூப்ய
மென்று சன்மார்க்க முத்திகள் சதுர்விதமாம்—
பயன் முறையே சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்
சிய மென்றியாகிய முத்திகள் நான்கு வகைப்ப
திருக்கு முத்தியென்பர் - சாலோக சாமீப சாரூ
ப அபரமுத்திக ளாசிய பதமுத்திக ளெனப்பட,—மு
ஞானத்தா லெய்துமுத்தி முடிவென்பர்-கருதகனை
யா லெய்துஞ் சாயுச்சிய மாகிய பரமுத்தியே மு
த்தியாம்
னே சைவசித்தாந்த நடைபெறாது செலுத்தப்படுஞ்
லிய நான்கு முத்திநெறி யாதற்கு— [illegible] பேதமுடை
[illegible] கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் குருதமார்க்க முனைந்த சினருர

தாத மார்க்கஞ் சாற்பிற சங்கரனறனைக்கொயிற் உல
இட்டு மலத்திரு மெழுக்குஞ்சாத்திய, போதுகளு

ங கொய்துபூந்தார் மாலைகளணி புனிதர்க்குப் ப
ணைந்து புகழ்ந்துபாடித், திருவிளக்கிட்டுத்
திருநந்தவனமுஞ் செய்து திருவேடங்கண்டாலடி
சொல்லி, பொய்சுப்பணி யீசனுக்குப் பணிந்தவர்தம்
பணியாவுமிப் படியே சரியைசெய்யவோர் சிவலோகத்திருப்
பர்கள்.

(உ-ம்) தாதமா சரியைத் தொழிலாகிய தாதமார்க்
கமென்று சா ணைச் சொல்லின,

சாதனன்றன நிச்சியங்களமைஞ் செய்து, திருக்கோ-
கோயிலினலமல லால்மங்க மாசையால் லக்கினைவ் ணங்கிய
சட்டகங்குதிரு பீடமுதலாயினுரை வணங்கி நந்தி
யெம்புச்சுத்த சா னையளித்திப்பெற்று நான்றெனறு, விதிவழி
த்தி டாகிய தென் னலகாரமுடன் முவுருவ
லாருவ திருவலைக்க கொண்டன
மபபுஙாதி முடையலுந்நிடமென்னு - மாதங்காணுந்
சலவ "என்று குறாமறை கோமயமும் வழுத்த
முமையாகத் தெழுகிப்பின்பு,

போதுகளுங் காணவைத்த மரத்தின பூக்கொய்துத்
தொ பூந்தா தமின திருப்பள்ளித் தாமமெடுத்துத்
ா மாலைகளணி தொகுத்துக் கொண்டை நெறி மாலை புனைந்து
புனிதர்க்குப் பல தலிய பணிப்பற்றிச் சூட்டுவித்து,
சணைந்து

புகழ்ந்துபாடி அவன் கீர்த்தியை வடமொழித் தமி
ழ் முதலிடவற்றுற பூபாளமுதலிய
பக்கங் கொலான குணமாக வறிந்து தோத்திரஞ் செய்

திருவிளக்கிடல் — கோட்டையினுண்டாகிய தனிக் கபிலை முதலிய பசுவினெய்யாற் றிருவிளக்குமிடாதது, தீபமெனவே தூபமும் கூறியதாயிற்று. இதனைப் பின்னற் கூறியதென்னெனில்?

"விரும்பும் விளக்குத்தூபம் விதியினா லிடவல்லார்க்குக், கரும்பினிற் கட்டிபோலுங் கடவூர் வீரட்டனாரே" இதனுட் டூபத்தைக் கூறியது பலாதிக்கத்தானும், தூபமின்றித் தீபமின்மையானுமென வறிக. "விளக்கிட்டார் பேறுசொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும், அளப்பில கீதஞ்சொன்னார்க் கடிகடா மருளுமாறே" எ-ம், "தீபமாலை தூபமுஞ் செறிந்த கையர்" எ-ம். அறிக.

திருநந்தவனமுஞ்செய்து — கோட்டுப்பூ முதலிய நால்வகையினையு முண்டாக்கி, எனவே திருக்கோயில் மடமுதலானவுங் கூறியதாயிற்று.

திருவேடங்கண்டாலடியேன் செய்வதியாதென்று பணியீரென்று பணிந்தவர்கம் பணியுமியற்றுவது — அதிவெழுந்தருளியிருக்கு நாட்டிகா முதலாயினார்க்குத் தானே வேண்டியதறுசெய்து வணங்கியவரேவினதுங் கேட்டு "எவரேனுந் தாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறுங் கண்டாலே" "உமாதத்தூமேயா னடியார் பெற்றன்ன பெற்றன்ன போந்து போந்து இறவாமைக்கே" எனவும் "நிலைபெறுமா றெண்ணுதியே லலருதிலனே" எனவுமறிக.

இச்சரியைசெய்வோர் ஈசனுலகிருப்பர் — இந்தச் சரியைத் தொழில் செய்வோர் சிவனதுலகத்தை யடைவார்கள் எ-று.

செய்வோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை.

இதற்குக் காமிகம் சுப்பிரபேதம் காரணாதிகாரம் சிவதன்மம் சிவஞானபோத சங்கிரக வோத்சங்கிரகத்து மறிக. (௧௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல * தாசோகம † பாவிதனென சமயிபணணுஞ சரிகை யிலககணந தொகுததுக கூறுகினறது

இதறகுப பொருள வெளி

* தாசோகம - நானடிமை, † பாவிதன - பாவிககப படடவன

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தாதமாாககமுந ஞானகினது ஸவரூபம நானகு திருவிரு ததததாற சொலலுகினறார

இது வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

புறததொழின மாகநிரையாலே உருவததிருமேனியை நோககிச செயயும வழிபாடு சரியையெனபபடுமெனபதாம

நிரமபவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முன சொல்லிவநத நாலுமாாககததில் தாதமாாககத்தி ன முறைமை மே லருளிசசெயகிறாா

தாதமாாககஞ சாறறில் - பரமேஸவரனுககு அடிமைப படடு அடிமைததிறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டைச்

சொல்லில்,—சங்கரன் றன்கோயிற் றலமலகிட் டிலகுதிருமெழுக்குஞ்சாத்தி - சிவலிங்கப்பெருமா ஞயஞா எழுந்தருளியிருக்கிற திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகுமிட்டு விளங்கத் திருமெழுக்குஞ்சாத்தி,—போதுகளுங்கொய்து பூந்தாமமாலைகளணி புனைதற்குப் பலசமைத்து - திருப்பள்ளித் தாமங்களுமெடுத்துப் பொலிவினை யுடையதாகிய தொடையல் மாலைகோவை கண்ணி தம்பிரானுக்குச் சாற்றிச்ரப்படிக் கொடாகப் பலவாகப் பத்திப்பணி,—புகழ்ந்துபாடி-அவனுடைய கீர்த்திகளையுஞ்சொல்லி வாழ்த்தி,—தீதி திருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற திருவிளக்குகளுமிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ்செய்து - நன்றாகத் திருநந்தவனங்களும் வைத்து,—திருவேடங்கண்டா லடியேன்செய்ய தியாது பணியென்று பணிக்க வாதப்பணியுமியற்றுவது - சிவனுடைய வடியாராகிய திருவேடத்தாரைக் கண்டால் அடியேன் செய்யத்தக்க பணிவிடை யாதென்று வேண்டனப்பணி யருளிச் செய்ய வேணுமென்றுகேட்டு அவர்களருளிச்செய்த பணிவிடையுஞ்செய்து முடிப்பது —இச்சரிதை செய்வோர் ஈசனுலகிருப்பார்- இந்தச் சரிதைத்தொழிலைச் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சிவலோகத்திலே யிருப்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது தாதமார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட திருவலகிடுகிறது முதற் சிவனடியாரை வழிபடுகிறது யீறுக்கச் சொல்லப்பட்ட திருத்தொழில்களை இந்த முறைமையிலே செய்தவர்கள் சாலோகத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறைமையை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தாசமார்க்கஞ் சாற்றில் - தாதநெறியைச் சொல்லுமிடத்
சங்கரன் றன்கோயிற்றல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுந்தரு

ளியிருக்கின்ற திருக்கோயிலுட் டிருவலகிடலும்,—இலகு திருமெ ழுக்குஞ் சாத்தி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கிடலும்,—போதுக ளுங்கொய்து- திருப்பள்ளித்தாமங்களெடுத்தும்,—பூந்தாமமா லைகளைப்புரிந்தரூப பலசமைத்து- பொலிவினையுடைத்தாகி யமாலை யினடைமுதலிய கணங்களுஞ் சிவபிரான் றிருமேனி யிற்பொலிவுறும் வண்ணம் பலவாகவமைத்தும்,—புகழ்ந்துபா டி-முதலவனுடைய புகழ்த்தரசரிய மேலாகிய சீர்த்தியினை வா யாற வாழ்த்தியும்,—திருவிளக்கிட்டு - குற்றமற்ற பிரகாசம பொருந்திய விளக்குகளிட்டு,—திருநந்தவனமுஞ் செய்து-அழ கிய நந்தவனங்களை வைத்தும்,—திருவேடங்கண்டா லடியேன செய்வ தியாதுபணியீரென்று பணிந்து-சிவனடியாராகிய திரு வேடத்தாரைக் கண்டா லடியேனுஞ் செய்யத்தக்கபணியா தென றருள்வேண்டுமென்று வணங்கி,—அவர்தம் பணியு மிய ற்றுவது- அவரருளிச் செய்யும் பணிவிடையும் செய்வதாம் —இ ச்சரியை செய்வோ ரீசனுலகிருப்போர் - இச்சரியைத் தொழிலி னை யுடைத்தோர் சாலோகமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவா ரென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்புத்திரமார்க்க முணர்த்துகின்றார்

புத்திரமார்க்கம் புகலிற் புதியவிரைப்போது பு கையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண்டு, சுத்தி செய்தா சனமூர்த்தி மூர்த்திமானாஞ் சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச்சுத்த, பரசிவனை லர்ச்சித்துப் பரவிப்போற்றிப் பரிவினொடு மெரியிலவரு காரியமு

ம்பண்ணி, நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்றுவோர்க
ளணிமலர்த்தா ளருகிருப்பர் நினையுங்காலே (உ0)

(இ-ள்) புத்திர மார்க்கமபு கலின — கிரியாபாகமாகிய புத்திர மார்க்கத்தின் பகுதியைச் சொல்லின

புதிய விரைப் போதுபுகையொ ளிமஞ்சன மமுது முதல் கொண்டு — பழம் பூவின்றி மணமுள்ளதாகிய மலர் முதலானது கொண்டு

ஐந்து சுத்தி செய்து — பூதசுத்தி முதலிய பஞ்ச சுத்திகளையுஞ் செய்து

ஆசன மூர்த்தி மூர்த்திமானாஞ் சோதியையும் பாவித்து ஆவாகித்து — ஆதாரசத்தியாதி சத்தி பரியந்தமாக ஆசனமும் பூசிக்கத்தக்க வித்தியா தேகமாகிய மூர்த்தியைக் கற்பித்து அந்த மூர்த்திக்கு நாதாவா யிருக்கிற சோதியாகிய கர்த்தாவை ஆவாகித்து

சுத்த பத்தி யருச்சித்து — சுத்த பத்தியோடு மேலே சொல்லப்பட்டன வெல்லாம் கை யுடைத்தா யிருந்து முன்னே சொல்லப்பட்ட கன்மங்களையு மேற்செய்யுஞ் சோடச உபசாரங்களையுஞ் செய்துமுடித்து

பரவி — சுவாமி பேரில் தோத்திரமான செய்யுள்களைப் படித்து இந்தச் செயலிலகத்திலே பெருந்தருணி யிருந்து கைக்கொள்ள வேணுமென்று வேண்டிக் கொண்டு,

போற்றி — தோத்திரஞ் செய்து

பரிவினொடு — வைதிக சைவம் வைதிக சைவமாகிய

எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி — முறைப்படி தருமமான அக்கினி காரியத்தை விருப்பத்துடனே செய்து.

நித்தலு மிக்கி ரியையினை யியற் றுவோர்களின மனைறார் னருகி ருப்பார் நிலையுங் காணப

இந்தக்கிரியை நாடோறு முட்டாமலியற் றினோர்களிந்தக்குப்பிட்டம் விசாரிக்கில் சிவனு த சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் எ-று

இயற்றுவோர் - எழுவார், இருப்பர் - பயினில்,

"நீளாமலிந்தாமன நெடுமுகை நறுமலர், புகைமிகு வளரொளி நிறைபுனல் கொடுக்கின், மீனொடு நிகழுமவழிபடு மடியவர், முனைவிலபதமன தருவருள் குணமுடை யிறையே" எனவும் "முட்டாதே நாடோறு நீராட்டிப் பூப்பறித்து மொறுப்போதந், கட்டாத விண்டை கொண்டடிசேர்த்து மங்கண" எனவும் "மெய்ம்மை பொருந்திச் சைவ்விட நான்கடவேனோ" எனவும் அறிக

இதற்குக் காமிகம் அஞ்சுமான ஞானரத்நாவலி இவை களிலறிக (௨0)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்திரகன் பண்ணுங் கிரியாலக்ஷணந் தொகுத்துரைக் கின்றது

இதற்குப் பொருள் வெளி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

விரைப்போது - மணம் பொருந்திய புஷ்பம்,—புகை ஒளி - தூபதீபம்,—ஐந்து சுத்தி - ஆன்ம ஸ்தான திரவிய மந்திர லிங்க சுத்தி,—ஆசனம் - சத்தியாதி சத்திபரியந்த பத்மரூப விந்து,—

மூர்த்தி - விந்து மத்தியத்தெழுந்த கண்டாகிருதியாய்த் திருமப வித்தியா தேகரூப வியாபகமாயிருக்கும் நாதம்,—மூர்த்திமானஞ் சோதி - வித்தியா தேகத்துக்குச் சீவனும் பரசிவ தேஜஸு.

பரனைய வெளிட பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறத்தொழிலகத்தொழிலென்று மிரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையென்னப்படுமென்பதாம்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்திரமார்க்க மருளிச்செய்கிறார்.

புத்திர மார்க்கம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தினாலே புத்திரராயுள்ளவர்கள் செய்யுங் கிரமத்தைச் சொல்லில்,—புதிய விரைப்போது - நவமாயிருக்கப்பட்டநின்ற திருவெப்பூச்சுமுதலான பலசுகந்தத் திரவியங்களும் திருப்பள்ளித் தாமமும்,—புகையொளி மஞ்சன மமுதுமுதல் கொண்டு - தூபதீபம் திருமஞ்சனம் அமுதுமுதலானவை யெல்லாம் நன்றாகவாரத் தேடி வைத்துக்கொண்டு,—ஐந்துசுத்தி செய்து - பூதசுத்தி ஆன்மசுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தி லிங்கசுத்தியென்று சொல்லப்பட்ட அஞ்சுசுத்திகளையும் பண்ணி,—ஆதனமூர்த்தி மூர்த்திமானஞ் சோதியையும் பாவித்தாவாகித்து - ஆதன மூர்த்தியும் மூலமாகச் சாதித்த அந்தமூர்த்திமானான சோதியும்.

தியானிக்குமபடி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீறாகத் துவாதசாந் தத்திலே கூடிக் கோடிசந்திரப்பிரகாசம் போலே பாவித்து இ இந்தப்பொருளைச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே ஆவாகனம் பண்ணி,—சுத்தபத்தியினாலர்ச்சித்து-அழுக்கற்றுநின்மலமாயி ருக்கிற அன்புடனேகூடியிருந்து ஆச்சித்து,— பாவிப்போற் றி-புகழ்ந்து தோத்திரங்களுஞ் செய்து,—பரிவொடு பெரியில வருசாரியமுறைப்பணி - திருப்பத்துடனே அக்கினிகாரியமுஞ் செய்து,—நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்றுவோர்கள் - நாள் தோறுஞ் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே இப்படி சிவனை யாசரிக்கிறவர்கள்,—நின்மலனாருக்கிருப்பார் நிலையுங்காலே- மலரகிதனா யிருக்கிற சிவனுடைய சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் வி சாரித்துப் பார்க்குமிடத்து

இதனாற் சொல்லியது புத்திர மார்க்கத்துக்குச் சொல்லப் பட்ட புதுவிரை போதுமுதல அக்கினிகாரிய மீறாக நாள் தோறு மிந்தமுறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாமீப்பி யத்தைப் பெற்றிருப்பார்க ளென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

— 0 —

புத்திரமார்க்கம் புகலின் - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமி டத்து,—புதியவிரைப் போது புகைஒளி மஞ்சனமமுது முத லகொண்டு-புதிதாகிய வாசனை பொருந்திப் போதுகளுந் தூபதீ ப திருமஞ்சன மமுதுமுதலியனவெல்லாங் கொண்டிருத்துக்கொ ண்டு,—ஐந்துசுத்திசெய்து ஆசனமூர்த்தி மூர்த்திமானும் - ஐவ கைச் சுத்திகளையு மபண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலமந்திரங்காலே மூர் த்திமானாகிய சிவத்தை,—சோதியையும் பாவித்து-வாக்கித்து- சத்தியுருவாகப்பாவித்து ஆவாகனம்பண்ணி,—சுத்தபத்தியி

ஞலர்ச்சித்து - நிருமலமாகிய மெய்யன்பினாலர்ச்சனை செய்து,— டரிவிரெனும் பரவிப்போற்றி - விருப்பத்தோத்திரஞ்செய்து வழிபா டியற்றி,—நித்தலு மெரியிலொரு காரியமும்பண்ணி - நித்தியாக்கி னி காரியமும் பண்ணி,—நினையுங்காலத்திரையை யினை யிடற்றுவோர கள்,—நினையுமிடத்துக் கிரியையினை யுற்றடித்தசோர,— திருமா னரனருகிப்பர் - சாமீபமாகிய பதமுத்தி பெறுவர் என்ப தாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற்சகமார்க்க முணர்த்துகின்றார்

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டு ஞ் சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதாரங்க, ளகமார்க்க ம றிந்தவற்றி னரும்பொருள்களுணர்ந்தங் கணைந்துபோ ய மேலேயி யலாமதிமண்டலத்தின், முகமார்க்க வ முதுடல முட்டத்தேக்கி முழுச்சோதி நினைந்திருத்த ன முதலாகவினைக, ளகமார்க்க வட்டாங்க யோகமு ற்று முழுதகலுமந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப்பெ றுவர். (உக)

(இ-ள்)சகமார்க்க டோகமார்க்கமாகிய சகமார்க்கமாவது, ம் புலனொடுக்கி பூதம் முதலிய வாதனைகளி லொன்றி விருந்து புலன்வழி செல்லாதபடி யானை யான் கவயவங்களை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல வடக்கி, இஃ தாசனம்

தடுத்துவளியி ரேசகபூரகங்களில் வாயுச்சலிக்குமதனைத் ரண்டுஞ்சலிப்ப தடுத்துக் கும்பித்திருந்து பிராணவாயுவை ற்று சுழுமுனையிலே நிறுத்தி, இதுபிராணாயாமம்.

மூச்சதூ மூ   தன்னுடைய சரீரத்தினுள்ளே முக்கோணமுக்
தலாதாரங்களாக தலிய வாறு காரங்களின தாகிருக்கிறதையு
மாகக் கறிந்து   மதிருக்குந் தானங்களையும வடிவுமுதலிய
வற்றை யதுவதுவாக வறிந்து,

அவற்றினுரும   மூலாதார முதலிய வாதாரங்க டோறு
பொருள்களுண   மிருக்கும பதுமதளங்களையு மவைகளி லி
ந்து   ருக்கு மதிதேவதைகளையு மவைகளி லிருக்
கு மக்கரங்களையு மறிந்து தியானித்து

அங்கனைந்து   மூலாதாரத்தி லிருக்கு மக்கினி மண்டலத்
போய் மேலேறி   தி னக்கினியைச் சொலிப்பித்து, அந்தச் சந்
யலாமதி மண   திரமண்டலமாகிய நாபித்தானத்தி லிருக்கு
டலத்தின் முக   ங் குண்டலினி சத்திச்சொரூபிணி யாயிருக்
மாகக வமு   கிற வமிர்தத்தை யுருசப் பண்ணி மற்றவா
துடல முட்டத்   தாரங்க ளனைத்து மதோமுகமான பதும
தேக்கி   ங்களின்று கிரந்திகளை யடைவே யதனைக்
கொண்டு பேதித்து, மேலேசென்று விந்துத்
தானத்தினை யுற்றே யிறங்கிப் பெருகாநின்ற வமிர்த தாராப்பிர
வாகத்தைத் தன்னுடலமுழுது நிறைந்தவாறே யிவனுக்கு மந்
திரசாககர மூசரிக்கிற தெல்லாம விளங்கா நிற்கும

மூழுச சோதி   தான மூன தியானம பண்ணப்படுமது,
நினைந்திருத்தல் பொருளி னிடத்திலே யடிக்கிற காற்றுன
தெப்படிசலியாமல வியாபித்திருக்கும், அ
துபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாநந்தத்திலே யழுந்தி யிரு
த்தல சமாதி இதனாற பயன யாதெனில?

மூதலாகவினை   இம்மைககண் கன்மமுதலிய பாசங்களி
களுக   னது வலிகெட்டுப் போமபடியு மறுமைகக
ண முத்தியடைகையின பொருட்டும

மாரக்க வட   சகமாரக்க மாகிய யோகபாதத தட்டா
டாங்க யோகமு ங்க போகத்தை யியமநியம முதலாக நா
றாறு முழுதத லு டோறும வருநதிச சாதிததவாகள,
முநதவா

சிவன ற னுருவ   சிவனது திருமேனியைப போலத தாங்க
ளதைபபெறுவா ரூ மவடிவை யெடுததுககொண டவன சமீ
பததிலே யிருபபாகள எ-று

சகமாரககததைத தலைககுறைநது மாரககவட்டாங்க
மென்றா "இயமநியம மிணங்காசனமயாம, மயாவிய பிரத
யாகாரமாகு—முயலுங்காற, ருரனை யோடு தியானஞ் சமா
திபு மென, ரோிநூனாகுமே போகு" எனவறிக

இது பொழிப்பு

மேலகலம

மூலாதாரமாவது —குதததுக கிரண்டங்குலததுககு மே
லிலிங்கததுககு இரண்டங்குலததுககுக கீழுளளவறிக

இதறகுவடிவு முககோண மாயிருககும செநதாமரை யி
தழ்க ணாங்கு

இவைகளி னிறகு மககரங்க ளாவன வ ஶ ஷ ஸ என்னா
னகு

இவவிதழகளுக கதிதேவதைகளாவன விநாயகன வைர
வன க்ஷேததிரபாலன சண்டன னெனபவா

சுவாதிஷ்டானமாவது —இதறகுத தான மிலிங்கமூலம.

இதறகுவடிவு அறுகோணம அநேக காநதியினை யுடைய
வாறிதழத தாமரை

இதிலிருககு மககரங்கள ப ஹ ம ய ர ல

ஆறிதழகளி லிருககு மதிதேவதைகளாவன பிரதிட்டை—
சுததவிரிவி பாவனை இருடி பதமணி பதமயோகி என்றுவா

மேல் மணிபூரகம —இதறகுத தானங் நாபி.

இதற்கு வடிவு மூன்றுவட்டம் ரத்தனப் பிரபைபோன்ற பதமதளங்கள் பத்து

இவைகளிற்கு மகாரங்கள்— ட ஢ ண த ழ ஊ ய ந பே ஃம என்பனபத்து

பதமராகங்கள் பத்துக்கு சத்திதேவதைகள்

நூலாராக்ஷி நீலாராக்ஷி கைலாசநீ புவங்கினீ உபாகி உட டியிகை வாசினி நேத்திரகரி தவநீ நவநீ என்பனவாம்

இனிப்பநாகதமாவது —அதற்குத் தானம் இருதயமகலம்

வடிவு முக்கோணம் இதற்குப் பொற்சென்ற நிறத்தினை யுடைய விதழ்ப் பன்னிரண்டு

இவைகளிற்கு மகாரமக்க வ ஞ வ ஜ ஷ ஊ ஜ ஸ ஞ டு ப என்ப பன்னிரண்டு

இவைகளிற்கு மதிதேவதைக ளாவன? சயிநீ பரதநீ சோஷி காலோணினி வேணி ஆகூனி சாமுண்டி விராடி த்ராக கா செடிகா ஆரணி சுரணி என்ப பன்னிருவர்

இனி விசுத்திக்குத் தானமாவது —கண்டகூடம்

வடிவு அறுகோணம். இதற்கு சுவேதபத்மதளம் பதினாறு

இவைகளிற்கு மகாரங்கள் அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஋ ௠ ஌ ௡ ஏ ஐ ஓ ஔ அம் அஃ என்ப பதினாறு

இவைகளிலிருக்கு மதிதேவதைக ளாவன? மாண்டி புட்பதி திரி சருங்கி சுவரா அசனி இராத்திரி தாமக்ஷாணி சாயா அற பாசி நிகாராக்ஷி நூல்லாசினி பூபா சாரிணி காலாசி கமலா என்ப பதினறுவர்

இனி ஆக்கினை யெனுமாதாரம்,—இதற்குத் தானமாவது புருவமத்திமம்.

இதழ்களும் பத்ம தளங்களாவன? செந்தாமரைத் தளங்களிர ண்டு இரண்டின் ளி லிருக்கு மக்கரங்கள் ஹ க்ஷ எனவிரண்டு

இவ்விரண்டு டேவதைகளாவன? சுந்தரி யாநந்தி எனவிருவர்.

இ மொழிவாருதைப் மாதவமாகப் பயிலச்சொன்ன டத்திலே லாகிய பிரமமந்திரத்தி லாயிரங் கோடி நூல்கள் கூ டின ததி வமேற பரமசிவ மெழுந்தருளி யிருப்பார்.

இவ்விருமபானவையாதலின், சித்தாகமங்களிற் சிறப்பா னவை நவாதாரத்தின் முறைமையைக் கூறிற பெருகுமாயினுஞ் சிறி ற்றம்

மூலாதார முதல விசுத்தியீருக முனைபோல

இதற்குமேற் சிரியாசத்தி ஞானசத்தி யிச்சாசத்தி இம்மூ ன்று மண்டலம் அ ம்ஃ கொவ்வொன்றாய்ப் பதினாறு கலகாரமுதலிய வெழுத்துப் பதினாறும்

விந்து நாதங்களுடன் கூடி ரோபிரமராந்திரம் இதிற்ப ள முன்னூற் றறுபத்துடன் கூடிய பூலம் பராசத்தி மய ருக்கும் அதிற் பரமசிவனைப் பாவிக்கின் முத்தி யடைவா னவற்றிக

இதற்குச் சுபபிர்ப்பேரு மருட் சிந்திப விஸயத்த மறிக (உ௯)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—— 0 ——

சகலாகமம் - சோழ்ந்தியாவது,—தடுத்து வளிபிரண்டு ம் - உச்சுவாச நிசுவாச மிரண்டையு மடக்கிச் சுழுமுனை மார்க்க த்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி,—புலனொடுக்கி - விஷயங்க ளின்வழி மனசைப் போகவொட்டாமற் திருப்பி,— சலிப்பற் று - அதன் மனோவியாபாரமு மனதி லடங்கியதிலே நிறுத்தி,— மூச்சது முதலாதாரங்க ளேகமாக்க மதித்து - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வாறுதாரத்திலுந் தாமார்த்த காமத்தை யறிந்து அந்தந் தாதாரங்களின் றேவதைகளைத் தியானித்து,—அவற்றி னருட்பொருளைக் கொண்டு—அந்தவாறுதாரங்களிலும் அசபை சத்தி சிவாத்மகமாக நிற்கு முறைமையடைப்பாத்து,—அங்கனந்துபோய மேலேறி - மூலாதாரத்துவக்கி விநாயகன் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி யபிமுகம் பண்ணிக்கொண் டாறுதாரத்தாக்கு மேலாகிய பிரமரந்திர மளவும் அசபையுடனே சென்று,—அவ்வா மதிமண்டலத்தின் முகமாக்க வமுதடல முட்டத்தேக்கி பிரமரந்திரத்தி னதோமுகமாய்ச் சகஸ்ரதளமாய் வாழைப்பூப்போலே யிருக்கிற தாமரை முகையை ஜ்யோதி ஜ்யோதிப்ரோச்சாரணத்தா லுதிக்கப்பட்ட * சிவாக்கினிலே யவ்வரசசெய்த தந்தத் தாமரைப்பூவின் † கேசராக்கிரத்திலே யுள்ள சந்திரமண்டலத்தை ‡ அருகு சன்னதியிலே மூலாக்கினியை வன்னி ப்ரோச்சாரணத்திலே யெழுப்பி நாடிச் சக்கிரத்தைப் பேதித்து அந்த அக்கினியிலே சந்திரமண்டலத்தை யிளக்கப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் சாவகாடி முகவழித்தாய நிரப்பி யவ்விடத்திலுண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவத்தையை யடைந்து நின்று இவையே முழும் பிரத்தியங்கமாக,—மூமுச்சோதி நினத்திருக்கல் முதலாக-முன்சொன்ன சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய § கண்டஜ்யோதிக்க ளெல்லாம் சூரியோதயத்திலே நக்ஷத்ராதிப் பிரகாசங்க ளடங்கினதுபோலத் தன்னிடத்திடங்கச் சாவதோமுகமாய ஸ்வபரப்பிரகாசமாயிருக்கிற பூரணப்பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரதாருங்கமாக இவ்வாறு,—வினைகளுக்க அட்டாங்க யோகமாகச்சமுற்று முழுத்திலுமுணர்வா சிவஞானருவத்தைப் பெறுவர்-சஞ்சிதாகாமிய கன்மங்களெல்லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப்போத்த வட்டாங்க யோக

த்தை யெல்லா ¶ முத் யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச்சா தித்தபோ சிரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூபியத்தைப் பெறுவா

* சிவஆக்கன - சிவசூரியன, † க்ஷேசம - தாது, † அகுஞ்சனம - சுருக்குதல, பிரக்கிரமகம - அஙகநீதாறுமை, § கண்டஜ யோதிசு - பரத்தியக்ஷமான பரகாசம, ¶ உத்யோகம - முயறசி

தடுத்து வளியிரண்டு மென்றது பிராணாயாமம

புலனொடுக்கி யென்றது பிரத்தியாகாரம

சலிப்பற றென்றது தாரணை

மூச்சதார முதலாதாரங்க ளகமாகக் மறிந் தென்றது தியானம

அவற்றி னருப்பொருளக ளாயாக்தென்றது விக்ஷேபம அங்கணைந்துபோய் மேலேறி யென்றது ஜபம

அலாமதி மண்டலத்தின முகமாகக் வழுந்துடல முட்டத் தேக்கி யென்றது சமாதி

முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன முதலாகவென்றது பிரத்தா ஞஙகமாகிய யோகம

தஉக்தம் ஸ்ரீமத்ஹம்ஸே — ப்ராணாயாமஸ் ப்ரத்யா ஹாரோத்யானஞ்ச ப்ராணஸம்ருதிக்ஷணம் | ஜப ஸமாதயஸ் ஸித்தாந்தம் ஸீமாயோமோக்ஷம் ஸமயதிக்ஷி

இதறகுப பூர்வாஙகம - இயமநியம ஆசன மென்று மூன்று.

இவைகளிலலாதிருக்கில யோகஙகூடாதாகையால மூல விருத்தத்திற கூறுதிருக்கவும கூட்டிப பொருளுரைக்க வேண்டும,

இவையிறறில இயமமாவது × அஹிம்சை சத்யம + அஸ்

தேயம் பிரமசரியம் தயை வஞ்சனையற்றிருக்கை பொறுமை
தைரியம் அல்பாகாரம் — சுசித்வம் எனப்பத்துவகை

× அஹிம்சை-கொல்லாமை, + அஸ்தேயம் - திருடாமை
— சுசித்வம் - சுத்தி

ததாஹ — [illegible]

[illegible]

இந்தப்பத்தும் ஞானாத்மக கிரியாத்மக பேதங்களுமாம்

நியமமாவது — தபசு சந்தோஷம் * ஆஸ்திக்யம் தானம் ஈசுவரபூசை ஞானசாஸ்திரத்தைக்கேட்டல் † லச்சை புத்தி ஜபம் விரதம் எனப்பத்துவிதம்.

* ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை, † லச்சை - வெட்கம்,

[illegible]

இவைபிறருக்களின லக்ஷணங்கள்.

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஜபலக்ஷணம் மேலேகூறுவோம்

ஆசனமாவன — சுவஸ்திகாசனம் கோமுகாசனம் பத்மாசனம் வீராசனம் சிங்காசனம் பத்திராசனம் முக்தாசனம் மயூராசனம் எனஒன்பதுவிதம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இவையிற்றின் லக்ஷணங்கள்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

நாடிசோதனை க்ரமம

[illegible]

[illegible]

மேல பராணாயாம லக்ஷணம

[illegible]

வாயோர் நிரோதே⁴ ப்ரத²மம் காலமேவ ச || ப்ரஸ்வேத³ஜ
நகோ யஸ்து ப்ராணாயாமேஷு ஸோ(அ)த⁴ம꞉ | கம்பநம்
மத்⁴யமம் வித்³யா து³த்தா²நஞ்சோத்தமம் ப⁴வேத் || பூர்வம்
பூர்வம் ப்ரகுர்வீத யாவது³த்தமஸம்ப⁴வ꞉ | ஸம்ப⁴
வத்யுத்தமே ப்ராஜ்ஞ꞉ ப்ராணாயாமஸ்ஸுகீ² ப⁴வேத் ||
ப்ராணாயாமேந சித்தம் து ஸம்ப⁴வதி ஸுவ்ரத꞉ |
சித்தே ஶுத்³தே⁴ ஶுசிஸ்ஸாக்ஷாத் ப்ரத்யக்³ஜ்யோதிர்வ்யவஸ்தி²
தம் || ப்ராணஶ்சித்தேந ஸம்யுக்த꞉ பரமாத்மநி திஷ்ட²தி |
ப்ராணாயாமபரஸ்யாஸ்ய புருஷஸ்ய மஹாத்ம
ந꞉ | தே³ஹஶ்சோத்திஷ்ட²தே தேந கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநாத்³விமுக்
தா || ரேசகம் பூரகம் த்யக்த்வா கும்ப⁴கம் நித்யமப்⁴ய
ஸேத் | ஸர்வபாப விநிர்முக்த꞉ ஸம்யக்³ஜ்ஞாநமவா
ப்நுயாத் || மநோஜவத்வமாப்நோதி பலிதாதி³ ச நஶ்ய
தி | ப்ராணாயாமைகநிஷ்ட²ஸ்ய ந கிஞ்சித³பி து³ர்ல
ப⁴ம் || தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந ப்ராணாயாமாந்ஸ
மப்⁴யஸேத் ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புலனொடுக்கி - பிராணாயாமப் பிரத்தியாகாரங்களினால் இந்திரியங்களை நிறுத்தி,—தம்பித்த வளியிரண்டும்-பிராணனை நிலை—

பிங்கலைகளினியக்கம மடக்கி,—முச்சதுர முதலாதார மகாமார்க்கம - சுழுமுனை நாடிவழி பொருந்திய பிரமாதி தேவதை முதலியன,—அலாமதி மண்டலம - புருவமத்தியா,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல்-அங்கப் புருவமத்திய பதுமத்தில் விந்து நாத ரூபமாயிருக்கின்ற தேஜோலிங்க சகளநிஷ்கள சிவத்தை. இருதயத்திற் சதாசிவ முதலிய சகளசிவத்தைத் தான் தியானித்துச் சமாதித்தல்,—முதலாக - சங்காரக்கிரமத் தாதியாகச் சிருஷ்டிக்கிரமத் தீறாக,—அஷ்டாங்க யோகம - இயமநியம ஆசனப்பிராணாயாமப் பிரத்தியாகார தாரண தியான சமாதியென்னு மெட்டங்கமுடைய சகள சகளாகள சிவ சாக்ஷாத்கார ரூப அகச்சிவ யோகத்தை,—முற்றும - அங்கமின்றி,—ஒழுகவல்லோர் - அந்த அட்டாங்கங்களினுஞ் சாதித்தலைப் பண்ணினவர்

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உச்சதொழின் மாத்திரையானே அருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் படுமென்பதாம்

சகமார்க்க முழுத்தலென வினைமுடிக்க
இயல்யோக முழுந்தவரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சகமார்க்க மருளிச்செய்கிறார்

சன்மார்க்கம் புலனொடுக்கி - சன்மார்க்கமென்று சொல்லப்பட்டது ஐம்புலன்களையும் விஷய வியாபாரத்திற் செல்லாமலடக்கி,—தடுத்து வெளியிரண்டுஞ் சலிப்புற்று - பிராணாயாமத்தினாலே உச்வாச நிச்வாசங்களிரண்டும் தடுத்துச் சத்துருச் சலனமற்று,—மூச்சதார முதலாதாரங்களகமாகப் பிரிந்து - மூன்றுசதுரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு ஆதாரங்களுக்குமுட்டான வழிகளையறிந்து,—அவரறிவினருமபொருளாக ஞானாநந்தங் கணைந்துபோய்மேலேறி - அவையிற்றினுடைய வழிதான அந்த வத்தங்களையுமறிந்து அவ்விடங்களிலே பொருந்தி அந்த ஆதாரங்களுக்கு மேலேசென்று,—அலாமதி மண்டலத்தின் முகமாக்கவுமுதட்டல முட்டத்தேக்கி - விரிந்த சந்திரமண்டல முந்தின வழியினுடான வமுர்தத்தைத் தன்னுடைய தேகமுழுதும் நிரம்பத்தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தலமுதலாக விளைகளுக்கமாக்க - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநிறைந்த பிரகாசத்தைப் பொருளாகத் தியானித்திருப்பது இவனுடைய கன்மங்களெல்லாம் சமமாகத் தக்கவழிக் கேதுவாம், இதுவன்றியும்,—அட்டாங்க யோகமுற்று முன்முத்தலுழந்தவர் - இயமநியம ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை த்யானம் சமாதி என்று அட்டாங்கயோகந் தொடங்கி மற்றுள்ள யோகங்களெல்லாஞ் சாதிக்கிறவிது யோகமாம் இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவனாருருவத்தைப் பெறுவர் - பரமேசுவரனையொத்த சாரூபமான திருமேனியைப் பெறுவார்கள்

இதனாற் சொல்லியது, சன்மார்க்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட புலனடக்குகிறது முதல் அஷ்டாங்கயோகமீறாக இந்த முறைமையிலே செய்து முடித்தவர்கள் சாரூப்யத்தைப் பெறுவார்கள் என்னு முறைமையை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சகமார்க்க முழுத்தல - தோழ நெறியைச் சொல்லுமிடத்து,— புலனொடுக்கி - விடயங்களிற் செல்லுமைம்பொறிகளையு மடக்கி,—வளியிரண்டுந் தடுத்து - உச்சுவாச நிச்சுவாசமாகிய வாயுவிரண்டினையுந் தம்பித்து,—ஒலிபற்று - சுழுமுனை மார்க்கத்திலே மனோவியாபார மின்றிச் சலனமற்று,— முச்சதுர முதலாதாரங்களைச் சமமாக்க மறிந்து - திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான வாறுதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தை யறிந்து,— அவற்றி னுரு பொருள்க ளுணர்ந்து - அந்த வாதாரங்களின் தேவதைகளை தியானித்து அவ் வாறுதாரங்களினு மசபை சிவ சொரூபமாய் நிற்கு முறைமை யுணர்ந்து,—அங்கணைந்து போய மேலேறி - மூலாதாரந் தொடங்கி விநாயகர் முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி பிரமரந்திர மாவும் சபையுடனே சென்று,— அலாபதி மண்டலத்தின் முகமாக்கம-விரிந்த சந்திரமண்டல முகத்தினடி யுண்டாகிய,— அமுதுடல் முட்டத் தேக்கி - அமுதத்தை தன்னுடைய தேகமுழுமை நிறப்பத் தேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன முதலாக-எல்லாப் பிரகாசமுங்கூடி நிறைந்த சோதி சொரூபமாகத் தியானித்தன முதலிய வற்றான,—வினைசெருக்க மார்க்க வட்டாங்க யோகமுற்று முழ்ந்தவர் - வினைகள் கெடுதற்கு வழியாகிய வியம நியமமுதலிய வட்டாங்க போகத்தை யனுட்டித்தோர்,—சிவனுருவத்தைப் பெறுவர் - சாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவர்

மறைஞானதேசிகர் உரை

—o—

சன்மார்க்கமாகிய ஞானபாத முணர்த்துகின்றார்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்க
ள் சமயங்கடாம்பலவுமுணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொரு
ள்பலவுங்கீழாக்மேலாம் பதிபசுபா சந்தெரிந்துப் ப
ரசிவனைக்காட்டி, நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடிஞான
ஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம், பின்மார்க்கச்
சிவனுடனாம் பெற்றிஞானப் பெருமையுடை யோர்
சிவனைப் பெறுவர்காணே (௨௨)

(இ-ள்) சன்மார்க்கம் — சிவனையடைதற்கு நல்லவழி யாதெனில்.

சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கடாம் — அறுபத்துநாலு கலைக்கியானமும் நாலுவேதமும் பதினெண் புராணமும் வேதத்துக்குப் புறம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌத்தம் ஆருகத மிந்தச் சாத்திரங்கள் வேதவழி யாகிய தர்க்கம் வேதாந்தம் பிரபாகரம் பாட்டம் வைசேடிகம் சாங்கிய மெனக் கூறிய சமய சாத்திரங்களாறு. சாத்திர மென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.

வேதாகமத்தின் வழியினை றனுட்டித்த வான்மாக்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஜனன மரணங்களிற் றயக்குறுத்தெடுத்து விடுக்கையாலுஞ் சாத்திரமெனப் பெயராயிற்று, இது வடமொழி.

பலவும் — "அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னு மிவற்றைத், திறம்பெற வேதாகமங்கள் செப்பும் — அறைக்கத் தகவுற்றுள, வீட்டினை வீடல்லா வினைதனையும் விளங்கக், காட்டுமது சாத்திரமேகாண்" "மருந்தின் வித்தைப் பணியினை மாற்றத், திருந்தவே செய்யுந் திறமு — மருந்தினொடு, மந்திரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாற்றிவிசகுமாம், தந்திரமுஞ்

சாத்திரமே கான்” “எழுத்தின் விதிசொல் விதியெழுவாயும், விழிக்க விளக்க விளம்புற—மொழித்திறமும், காலவிதந் தன்னைப் பகுதியுங் காட்டுமதோ, கேதுநாலாஞ்சாத்திரம்” பிறவும் வந்துழிக்காண்க.

உணர்ந்து — இவைகளெல்லாவற்றையு மறிந்து.

பன்மார்க்கப் பொருள் பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசு பாசந் தெரிந்து — இங்ஙனங் கூறிய சமயிகளெடுத்துக்கொண்ட பொருட்களை பரமென்று நிறுவ வதனையாகாதென்று கீழ்ப்படுத்திச் சித்தாந்த வசனத்தா னிராகரித்தற் கெல்லாம் விசிட்டமான பதி பசு பாசமாகிய முப்பொருள்களின் யுள்ளபடி யறிந்து.

பரசிவனைக் காட்டு ஞானமாக்க ஞானத்தைநாடி ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் — ஞானமாகிய வறிவுடனு மதனாலறியப்படும் பொருளாகிய ஞேயத்துடனு மறிவானை யொருமுத்தெனக் கருதாது கேவலம் நின்று ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுக்கு மப்பாற்பட்ட சிவனை, ஞானாசாரிய னுபதேசித்த வழியே துரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொருந்துதற் பொருட்டு 'ஞானமொடு ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் பரமசிவனைக் காட்டும் ஞானமாக்க ஞானத்தை நாடி' என மாறிப் பொருளுரைக்க.

பின் மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்பெருமை யுடையோர் — அந்தச் சத்திகளுடன் கலந்தப்பாற்பட்டபின் சமரசீபாவ ரானந்தத்தைப் பொருந்தி யதனை யனுபவித்த ஞாதாக்கள் பெறும் பலன் யாதெனின்?

சிவனைப் பெறுவார்களே. — சிவசாயுச்சியமாகிய பரமுத்தி யடைவார்கள். எ-று.

ஞானப் பெருமை யுடையோர் எழுவாய்,பெறுவர் பய
னிலை

இச்சூக்க காமிகம் சிந்தியம் காரணபுராணத்து மறிக (உஉ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

-0

மேல் ஞானமார்க்கத் தடைவு கூறுகின்றார்

பின்மார்க்கச் சிவனுடனும்பெறுதி சன்மார்க்கம் - சரியை கிரியா யோகமார்க்கானுஷ்டானத்துக்குப்பின் வந்தத்துவ மார்க்கத்தினாலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடையுந் தன்மை சத்திய நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அநுஷ்டானங்களும் அதனுலவையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும் அநித்தியமாகையால் அசத்தியம் ஞானமும் அதனாற் பெறும் சிவசாயுச்சிய முத்தி நித்தியமாகையால் சத்தியம் ஆகையால் சத்தியநெறியென்பதற்குப் பரியாயமாகச் சன்மார்க்கமென்றது அஃதாவன —

சகலகலை வேதபுராண சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து-

கலைபுராண வேதமென்றது ஜாதியொருமை
உணர்கதென்பதைப் பதங்கோறு மொட்டிப்பொருளுணர்க.

இவ்விடத்துக் கலைகளென்றது பாசஞானங்களை

இதற்குச் சம்மதி

'மொய்தருபூதமாதி' என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது.

அந்த ஞானங்கடானெவையிற்றங்களினாலே யறியப்படுமெனனில்?—

வேதங்களுணர்ந்து - வேதங்களையோதி வேதார்த்தப்பொருள்களை யறிந்த தன்றால வேதாத்தியயனத்துக்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந்துக்கள்,—

புராணங்களுணர்ந்து - புராணங்களையோதி யதன்பொருளை யறிந்ததன்றால்,—

இதனிற் சிவதீக்ஷாயுக்தராய * விசிஷ்டராகிய சிவாச்சிரமிகளானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே பூர்வபக்ஷமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பலசுருதி லக்ஷணங்களை யெல்லாமறிந்து,—

இதற்குச்சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,—

வேதாந்த ஶ்ரவணம் தத்ர த்ரிவர்ணானாம் விதீயதே |
ஶூத்ராதீநாம் ஸ்த்ரீணாம் புராணம் ப்ரத்யேக வர்ணி-
நாம் || ஶ்ரௌதஸ்ய ஶ்ருதிஷ்யா நீக்ஷா ஸர்வஶாஸ்த்ர
ஷ்டி ஸர்வநாநாம் | ப்ரத்யேகணாம் வ்ருத்தியோகாச்ச
ஶ்ரௌத்ர ஸ்மேஸ்ய ஸாமாந்யமேகம் || இத்யேஷாம்
விரக்தானாம் ஸாஷாயா தத்வவேதநம் ||

பன்மாக்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசுபா சந்தெரிந்து - பலசமயிகளுடைய நெறியிற் சொல்லும் பதார்த்தங்களைத் தாழச் சர்வோன்னதமான பதிபசுபாசமாகிய பதார்த்தத் திரியங்களைத் தெரிந்து

தெரிந்தென்றது தெரிந்தென விகாரமாயிற்று

இவ்வளவும் பரஞானம்

மேற் பரஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சம்மதி யளவையிலே 'அகாரியே யமலனுக்' என்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

பரசிவனைக்காட்டு நயமாகக் ஞானத்தைக்காட்டி - சிவ ருத்திராதி சதாசிவ பரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விசித்திரங்களுக் கெல்லாம் சிவனென்று நாமமுண்டாதலால் இவர்களை பரசிவ னென்று கருதாப்படி நிஷ்கள சிவனைப் பார்வையாக்கி அந் தப் பரசிவனைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நயமாகக் கிடைக்கும், சரியையாதிகளைப்போல காயக்லேசாதி இல்லாமல் அப்பிரா சாவஸ்தையிலும் †சுகரமாகையால்.

இவ்விச சூரியனையுந் தன்னையுந் தரிசிக்கிறவனையும் பிரகாசி க்கும் சூரியப்பிரகாசம்போல, சிவனையுந் தன்னையு மான்மாவை யும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசம்வேதச் சிற்சத்தியைத் தரிசித் ததனால் சிவனைத் தன்னிடத்து வேறாகக் காண்கை

இது விகற்பஞானம்

மேல் நிர்விகற்ப ஞானமாவது:—

ஞானஞேயத்தொடு ஞாதிருவு நாடாவண்ணம் - காண்டலாகிய சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காண்பவனாகிய தன்னையும் பகுத்தறியு முறைமையின்றிச் சிவமாய் நிற்பது,—

ஞானப்பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவாரன்றே - இவ்வாறு ஞானஞேயத்திலே சிவானந்தாநுபவத்தை யனாயாசமாகப் பெறுவராதலால் இந்த அநுபவத்தை ஞானாப்பி யாசத்திலே நீயு மனுபவித்தறிவாயாகவென் றிதன் பொ ருள்.

ஏகாரம் - ஈற்றசை

* விசிஷ்டம்-மேலானது, † சுகரம்-சுளுவாய்ச் செய்யக் கூடும்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

[illegible] மாரக்க ஞானத்தால் - சிவாசமுத்திரிவழி சரிசகுருசி
[illegible] ரகசில விளங்கிய சிரசத்தி மேலந்தில முளைத்து வா
[illegible] கிடந்த யோகக்கடல் தொடாந்து நடுநிற்கு மறிவி
[illegible] —நாத - அதவிநவலல வறிவெலறிந்தருப சரி
[illegible] பின மகாமந்திரத்திரிவழிபற்றி முற்றும போய
[illegible] பிரியாது சிவசத்தி விளக்கில விளங்கிப போய்ச
[illegible] தனயோ பற்றி விசேஷித்தருப தரிசன முற்று
[illegible] யப பொருளுணர்ந்த தியானமுமிழுத் துபரி விரியுரு
[illegible] புத்திவித்தின முளைத்துக் காட்டுபோற காட்டிந
[illegible] நான்றெப்புகழுநித தியானக் குறியாயச சிரசத்தி ம
[illegible] கிரியை மணந்த பின சோதத சிறபோதத்தாற
[illegible] து,—ஞானமேரு மொழி ஞானிருவு நாடாவண்ணம்-நி
[illegible] மாமா, தியானம பண்ணப்படுமோம, தியான முப
[illegible] ருசிவ மிமமனறெனஞ் சித்தாந்த வாசகியாத்தங்க
[illegible] நெறியாறுந தோற்றுமெனமிச நித்திரை முத்திரை நி
[illegible] பெறுமாதவாறு, சிறசத்ப புத்தி வித்துமிழச்குரு குக்ஷ்ம
[illegible] விசறப சாந்திர சசலசதாவசபோதப பிரவாசகுறி
[illegible] னத்தின துறைப்புகழுநி நிர்விகல்ப நிர்விகற்ப நிரந
[illegible] சல நிலைநாங்க போதப பிரவாக சமாதியிலும "ஸைவரு
[illegible] மிவஸமாகி" ஹெனும பதஞ்சலி வசனத்தா லொரு நெறி
[illegible] மாய முசருவியம போல முப்பொருள் விளாத்து விண்டு
[illegible] முத்து கோற்ற நோசகாத நோக்கி,—பினமாரககச சிவஞா
[illegible] பெற்றி ஞானப பெருமை யுடையோா-முனபின சொன
[illegible] மாரகக நாலமப சிவயோக சிவசமாதி யுறைப்புற்ற ச
[illegible] ர,—சிவனைப் பெறுவாராகாணே - சிவனொடு சமமாய ம

லத்தால் மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாய் விரிந்து விளங்குஞ் சிவசத்தியத்தை ஸ்வரூப லக்ஷணமாகச் சாக்ஷாத்கரித்திருப்பா தானே

மறைய வெளிப்பொரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறத்தொழி லகத்தொழி லிரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழிலா மாத்திரையானே அம்மூன்றுதிருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நிர்விகல்ப வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படுமென்பதாம்.

அவ்வழிபாடுகளையெல்லாம் முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

ஈண்டு வேதமென்றது வேதசிவாகமமென்னு மிரண்டனுள் முன்னர் கருமகாண்டத்தை.

சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும்.

கீழுள்ளவற்றைக் கீழெனக் கணக்கிடுதலன்றி மேலுள்ளன பயனுடைமையின், கீழாகவெண்ணுறா

கழிந்தென்பது சொல்லெச்சம்.

பதிபசுபாசந் தெரிதலாவது அம்மூன்றுபொருளையுந் தத்தமிலக்கணத்தின் வைத்து வகுத்துணர்தல்.

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருளை ஏனைப்பாசபசுக்களுக்கு மேலாதலின் அதிவியாபகச் சொரூப லக்கணத்தின்வைத்து உணர்த்துதல்.

ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாஸ்திரத்தின் மேற்று.

தெரித்துக்காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்தத்தியாபம்பற்றி இங்ஙனமிருபகுதிப்பட் டிகழுமென்பதாயிற்று.

நாடுதல் சிந்தித்தல்.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல்கேட்டல்களும் உடன் கொள்ளப்படும்.

பின்மார்க்கச் சிவன் விளைந்தொகை

பின்னுதல் அத்துவிதமா யிணைதல்

நாட்டாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க

மார்க்கம் இடைப்பிறவரல்

சன்மார்க்கமாவதனைச் சழித்து நாடியுடனும்பெற் றிடென வினைமுடிபு செய்க.

மேல் இச்சரியை கிரியை யென்றாற்போல எண்டும் இரு ஞானப்பெருமைபெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—o—

மேல் சன்மார்க்கத்தின் முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

சன்மார்க்கஞ் சகலகலைபுராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாப்பாவு மூனாந்து — சன்மார்க்கமாவது பலகலை ஞானங்கள் வேதங்கள் பலசாத்திரங்கள் புராணங்கள் உலோகாயதன் முதலாயுள்ள புறச்சமயங்களுடன் சமயங்களென்று சொல்லப்பட்ட பலவகையிறைய மாராய்ந் தறிந்து, அப்படியறிடவே பல மார்க்கத்திலுமுள்ள பொருள்களெல்லாஞ் சத்தியம்போலே தோன்றி அசத்தியமாய்ப்போம். ஆகையாலே,—பன

மாகமப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம் பதிபசுபாசந்தெரித்து - பலசமயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வத்துக்களெல்லாங் கீழ்ப்படுத்தி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேசுவரனுடைய விலக்ஷணத்தையும் ஆன்மாக்களுடைய விலக்ஷணத்தையும் பாசங்களுடைய விலக்ஷணத்தையுங் கூறுசெய்து,—பரசிவனைக்காட்டுந் தானாக்க ஞானத்தைநாடி - மேலான பரமேசுவரனைத் தரிசிப்பிக்கைக்கு நல்ல வழியான பரஞானத்தை யாசாரியனாலே யறிந்து,—ஞானநேயமொடு ஞாதிருவு நாட்டாவண்ணம் - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயிருந்துள்ள நேயமும் அதனோடு காணுகிற ஞாதுருவாகியதானும் என்கிற சங்கற்பங்களும் பொருந்தாதபடி,—பின்னமாகச் சிவனுடனாம்பெற்றி - பின்பு இந்தஞானத்தின் வழித்தாய் தற்போதனுஞ் சீவியாமலிறக்கவே சிவனைவிட்டு நீங்காமனிற்கிற ஞானத்தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவார்கள் இந்நிலை கூடினவர்கள்,—ஞானப்பெருமையுடையோர் சிவனைப் பெறுவார்காணே - இப்படிப் பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தினவர்கள் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடிச் சிவனுமாயிருப்பார்கள்

பின்னமாகச் சிவனுடனாம் பெற்றியென்றது ஆன்மதரிசனம்.
ஞானப்பெருமையுடையோரென்றது ஆன்மசுத்தி
சிவனைப்பெறுவார்காணே யென்றது ஆன்மலாபம்
என்றுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சன்மார்க்கமாவது வேதாகம புராண சாத்திரங்களெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தறிந்து உட்சமய புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களையும் அவை யொன்றுசொன்னது ஒன்றுசொல்லாத வத்துக்களையு மறிந்து அவையிற்றைக் கீழ்ப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசமார்க்கத்

திறனுண்மையை யறிவதெனறும் அநதப பதிஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப பெறுகிறது சாயுச்சியமெனனு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சனமார்க்கம - நனனெறி யாவது,— சகலகலை புராண வேத சாததிரஙகள - சகலமான கலைஞானஙகளும புராணஙகளும வேதாகமஙகளிலுள்ள கருமகாண்டஙகளும மற்றுஞசாததிரஙகளும்,— சமயவகை யாமபலவு முணாநது - ஏனைச்சமய நூலகள பலவுமுணாநது,— பனமார்க்கப பொருளபலவுங கீழாக - பலவழிப படுகினற பொருளை முழுவதுங கீழெனக் கொணடு கழிதது,— மேலாம பதிபசுபாசந தெரிதது - மேலான பதிபசு பாசமாகிய மூனறு பொருளையுந தடததலக்கணத்தி வைத்து வொருத்துணாநது,— பரசிவனைக் காட்டு நனமார்க்க ஞானததை நாடி - அமமூனறனுள் பதிபொருளாகிய பாசம பசுக்களுக்கு மேலாகத் விளிதவினைக்குச் சொருபலக்கணததினைவைத துணாததலாகிய நலவழிக்கேதுவான ஞானகாணடததைப போதல கேட்டல களுடன சிநதிதது,— ஞானஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடாவணணம பினமாகக்ச சிவனுடனும பொறி - ஞாதுரு ஞானஞேய மாகிய பகுப்பினறி யததுவிதமாயகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானநதப பிழமபாய் நிறைநது நிறகினற சிவபிராஞேடு கலக்குந தனமைததாகிய ஞானப பெருமை யுடையோா,— சிவனைப பெறுவாகாணே - ஞானத்தை யனுட்டித்தோரே சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியைப பெறுவா.

இவை நான்கு செய்யுளானு மேலெடுத்துக்கொண்ட சரி
யை முதலிய நான்கிற்கு மிலக்கணங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

கருமயாக முதலியவற்றால் பல மடையப்பட்டோ
னின் அதற்கு ஞானயாகமே சிறப்புடைத்தெ
ன் றுணர்த்துகின்றார்

ஞானநூ றனையோத லோதுவித்தல், பொருளை
க் கேட்பித்த றான்கேட்டனன்று, யீனமிலாப் பொரு
ளதனைச் சிந்தித்தலைந்து மிறைவனடி யடைவிக்குமெ
ழிலஞானபூசை, யூனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க
யான மொன்றுக்கொன் றுயருமிவை யூட்டுவிக்கும் போ
க, மானமையான் மேலான ஞானத்தாலமலனடி யடை
யப் பெறுமிடைய நலிந்தோபெறலாம். (௨)

(இ-ள்) ஞானநூ சாமிகாரியான நியாயாகம்
றனையோதல் ஆசாரியன்
ல் லே வடக்குக் கிழக்கு முகமாக இருந்து ஆ
கிரண முதலிய ஆகமங்களைச்
முன்னே மெழுகிய திருப்பளிகைச் சூழ்வைத்து
யும் பக்கத்திலே குருவையுங் கணபதியையும் பூசித்து, அதின்மேல்
திவ்விய சேபத் தைத் தன்மேலே
டம் விரித்து அதின்மேலேயும் புத்தகம் பூசித்துப் படிக்கை.

ஓதுவித்தல் அந்த ஆசாரியன் மாணாக்கர்க்காக
போதிக்கு மிடத்து தமிழ்முகமாக மாணாக்கனை
யிருவென்று கற்பித்துச் சிறுபடிகாலத்தி லாகமங்கள் டாயய

ளா பரமசம்பந்தம் தூரசம்பந்தம் அந்தராளம் அதிவ்வியம் தி
வ்யார்த்தியம் என்னவாறு சம்பந்தத்துடன் ஆசாரியர் பாரம்ப
ரா முதற்கூறித் தன்னாசாரிய பரம்பரையாக ஆகமங் கேட்ட
முறைமையுமறிந்தபின்பு தான்சொல்லப்போகிற பொருளை
யுமித்திறத்தேமும் பலத்தினையு மவனுணரக்கொள வுரைத்தல்

நற்பொருளைக் கேட்கல் — “கருத்துப் பசுப்பொருள் காட்டி விறு விடை” எனக் கூறிய வைந் துறுப்புடனு மாணாக்கர்க்கு வியாக்கியானஞ் செய்வது

ஆராய்ந்து கேட்டல் — ஐயந்திரியறத் தன்னாசிரிய னிடமாகக் கேட்டல்

ஈசுரனுளைமி லாப் பொருளைந் மோசசித்திகல — தான் கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கொத்த சமயிரதாயினருடன் கூடியிருந்து நாளோறுஞ் சிந்தித்தல்

ஞானத் துயின்றாவ செய்யுமிடைவிக ளுர — ஒசலமுதலிய வைந்தினையுங் குறைமறச் செய்தார்க்குச் சிவன்றன் திருவடியைப் பயனுள் விக்கும் அஃதெக்காரணத்தாலெனின்?

யாகின் ஞான பூசை — அழகிய ஞானபூசை யென்று சிவ்வியாகமங்களோத்தலால்,

கிரியாக கன்மம் — சிவபூஜை முதலிய நித்திய கன்மங்களை க்கன்மயோகமென்பபெறும்

தவம் — சாந்திராயண விரத முதலியவற்றாற் சரீரத்தை மெலிவித்தல்

செபங்கள் — மானதமுதலிய மூவிதத்தால் ஜபஞ்செய்வது

தியானம் — “காணபாலுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளு-மாண பாக தியான வகை” என்ப
தற்குத் தனக்கு வேண்டியதொரு பொருளை யாதாயினான தி

டையாரும் லொழுகுமாறுபோலத் தியானஞ்செய்தல் தியான யாகம்.

ஒன்றுக்கொ   கன்மத்தைப் பற்றத் தவம் பதின்மடங்
ன்றுயரும்   கு பயர்ந்தகம், அதனைப் பற்ற ஜபம் நூறும
டங்கதிகம், அதனைப் பற்ற தியானம் நூறு
மடங்கதிகம், அதனைப்பற்ற ஞானயாகமானது சாதனப்பிர யாசமற்றதுமாய் மகத்தா யளவற்ற பலத்தைக் கொடுப்பதாயிருக்கும்.

கன்ம முதலிய நான்கினையு மனுட்டித்தார் பெறும்பலன் யாதெனின்?

அவை யுட்டுவ   அவைகளின் வழிநின் றனுட்டித்தவர்க
து போகம்   ஞர்க்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும் அந்த
போகமும் புசித்துத் தொலைந்தவாறே மற்றொரு சரீரமெடுத்தற்குக் காரணமாம்.

அன்மை பால   இத்தன்மை யுடைத்தாதலினாலே
மேலான ஞா   மோட்சத்தை யடையக் கருதின ஞான
னத்தா லரனைய   வான்கள் விசிட்டமான ஞானபூசனையே ய
ராசிப்பார் ௴டெ   னவரதமுஞ் செய்வார்கள். எ-று
யத் தறிந்தோரெ
லலாம்

ஞானபூசை யடைவிசேஷமெனவும் அறிந்தோ ராசிப்ப ரெனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

இதற்குச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (உ௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சைவர் அநாதிசைவர் ஆதிசைவர் மஹாசைவர் அநுசைவர் அவாந்தரசைவர் பிரவரசைவர் அந்தியசைவர் என்றேழுபேதத்துள்ளே அநாதிசைவரும் பிரவரசைவரும் அந்தியசைவருநீங்கலாக நின்ற நால்வருக்கும் விசேஷ நாமமாகிய பஞ்சமகா யஜ்ஞம் கூறுகின்றது.

ஞானமியாக ஞானமகங்கள் ஐபருசெய்யு நிபானங்களினை யொன்றுக்கொன்று ஒருபொருட்டு போகம் ஞானமூர்த்தியை போதமோதுவித்தலாற் பொருளைத்தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் என்னுஞ் சிறுபிராய பொருள்களைச் சிந்திக்கலைந்து மெழுவது ஞானபூசை இறைவனடியடைவிக்கு மானமையான மேலாம் ஞானத்தாலானை யாசிப்பார் விடையாதுய நீந்தோதொல்லாய என மாறிய பொருளாக்க.

கன்மயாக கன்மமகங்கள்-* பிராமமுகூர்த்தத்திலே யெழுந்திருந்து சியசந்தியை முதலாகச் சிவபூஜை யக்கினிகாரியம் தரியசந்தி டரியந்த மாகமோகதப பிரகாரங்களிலே அநந்தகவாஸ்ரமத்துக்கு வேறாக கிரியைகளை யோதாக குறைச்சலறப் பண்ணுவது கன்மயக்ஞம்.

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ்டமியாதி † யங்கசன விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கிறது தபோயக்ஞம்.

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணாஸ்ரமாநுகூலமான சுவமந்திரத்தை வாசகமாகத்தான் ‡ உபாம்சுவாகத்தான் மானசமாகத்தான் மேற்சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்ஞம்.

தியானம்-இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்திகளைப் பலகாலும் தியானிப்பது தியானயக்ஞம்.

இவை யொன்றுக்கொன்றுயரு மூட்டுவேறு போகம் - இந் நாலும் ஒன்றுக்கொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மகா போகங்களைப் புசிப்பித்துக் காலவிறுதி யிலே புநராவிர்த்தியு முண்டாக்கும்.

ஞானநூற்றனை யோத லோதுவித்தல் நற்பொருளைத் தா னே கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் - ஞான சாஸ்திரத்தைத் தா ன் முன்னொருவரிடத்திலேயாவது ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், தா ன் படித்தபடி யொருவர்க்குப் படிப்பித்தல், பாசபசுபதியெ ன்னு மூன்று பொருள்களுள்ளே ஞானாநந்த ஸ்வரூபியாகையா ல் நற்பொருளாகிய பதியை முதலான காரணங்களினாலே நிச்சயப்பிர விக்கும்படி யாசாரியனிடத்திலே தான் கேட்டல் அப்படியாறு தனைச் சிஷ்யனுக்குப் போதித்தல் —

ஈனமிலாப் பொருளைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும் மெய்ப்புரு ஷனை யிறைவனடி யடைவிக்கு மானமையான மேலான ஞா னத்தாலன்றி யாசாரிய பாவிடைப் பறவா நற்கிருதோமெல்லாம் - பா சமாகிய சுட முன்னலமு மாகையினாலும் பசு அந்த மலசம்பந்த மாகையினாலும் ஒழிமுசுகு மல்லாமல் ஸ்வபாவ நிர்மலமாய நித் தியானந்தமயமா யுள்ள பரமபொருளை யானமாகிலே வேறா ரப் பாவிக்கையாலவையாலும் முன்சொன்ன நாலு பாதங்க ளிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞான யஜ்ஞம் இந்த சிவசாயுஜ்யத்தை யடைவிக்கும் ஆதலினாலே பாச பசுஞானத்துக்கு மேலான சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோக்ஷத் தை யடையவறிந்தோர்கள் என்றிதன்பொருள்.

* பிராமமுகூர்த்தம் - விடிய ஐந்து நாழிகை, † அநசநம் - சாப்பிடாமை, ‡ உபாம்சு - ரஹஸ்யம்

[illegible]

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌃 ॥ 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸 𑌜
𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌶𑌕𑌃 ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌭𑍇𑌦𑌃 𑌷𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌾
𑌨𑌾𑌂 𑌭𑍇𑌦 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑍀
𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌉𑌮𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍍𑌷
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 ॥ 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯
𑌤𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌦𑌯𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌾𑌃 । 𑌸𑌵𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷
𑌉𑌦𑍍𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌾𑌶𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑌾 ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌰 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵
𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌯𑌾 । 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰
𑌸𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌤𑍀𑌨𑌾 𑌉𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ 𑌚
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑍇𑌚 𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨𑌾𑌂𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇
𑌸𑍍𑌤𑌃 । 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌤𑌦 𑌮𑌾𑌂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀
𑌨𑍍𑌯 ॥ 𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜 𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌚
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 । 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌾𑌵
𑌨𑌾𑌭𑌾𑌵𑌃 ॥ 𑌚𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌨 𑌉𑌦𑍍𑌯𑌪𑌨 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌵𑌣
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌨𑍍𑌯 । 𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣𑌾𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍍𑌰
𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌭𑍇𑌦𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌭𑍇𑌦𑍈𑌷𑌾𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯
𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 ॥

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசித்தாந்த சாத்திர ஞானமு மறிந்தே தியான சமாதி பண்ணப்படு மாதலால், சாக்ஷாத்கார சாதன சாக்ஷாத் சன்மார்க்க ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முதலியவற்றைச் சாதிப்பிக்குமாதலால், சன்மார்க்க ஞான பூசையா மென்று சாற்றுகின்றார்

சித்தாந்தசுவரூபமின் தெளிதல் என்பதைச்சுட்டி ஆதிரென்று பண்ணுக

சாலம்ப சிவச்சக்க மார்க்க ஞானார்த்திய சாலம்ப சக்க மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்து நிராலம்ப சிவசன்மார்க்க சாஸ்திரஞான மியாகத்து, நிராலம்ப சிவசன்மார்க்கத் தியான சமாதி முதலியவற்றைக் குறித்துத்தாழ்ந்த தென்பதிக

அப்படிச் சிவாகமஞ் செப்பியது காணப்பெறாமற் கிரியாவான்கள் பத்துப்பெயர்க்குக் கதிகள் சாந்திராயண முதற் றபவிரதங், தபவிரதிகள் நூறுபெயர்க்குக் கதிகள் சபசீலன், சபசீலர்க ளாயிரம் பெயர்க்குக் கதிகள் சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர்க்குக் கதிகள் சிவத்தியானி, சிவத்தியானிகள் கோடி பெயர்க்குக் கதிகள் சிவசமாதிமான், சிவசமாதிமான்க ளனந்தம்பெயர்க்குக் கதிகள் சிவசாக்ஷாத்காரவான்

சிவத்தியானம் சிவ சமாதி சிவ சாக்ஷாத் காரங்களும் கிரியோத்திரேக விசிஷ்டச் சிறப்பு ஞானங்கள்தானே

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்ற மாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி சபவேள்வி தியானவேள்வி ஞானவேள்வியென்றைந்தனுள், முன்னைநான்கும் போகத்தைப் பயப்பனவாக, இதனுட் கிளக்கப்பட்ட ஞானவேள்வி யொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோ ராலங்ஙன மைவகை ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்றென்ப தாம்.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலா னாகற்பாலனவாய ஏனையிரண்டுமே ஈண்டு வேள்வியென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன.

நற்பொருளைத்தானே கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதினமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென் றது, ஆசிரியனை வழிப்படுத்தான் கேட்டலின்றியுஞ் செவ்வு மோதுவிக்கவும் பெற்று நூலினைக் கணிகாமுடையராயினோர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோ துவிக்கப்பட்டார்க்கு உரைத்தலை யென்பது பெற்றாம்.

கேட்டற்குப் பின்னதாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க் குரையிடத்தே நூல்கலப்பாறுமென்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பயத் ததாய் அதனுள்ளடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ண வேண்டா வாயிற்று.

அற்றாகலினன்றே வருஞ்செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந் தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமெனக்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

முன் சொன்ன பரஞானத்தாலே சிவனைக் கூடுகிறதற்கேற்ற மார்க்கங்களை நோக்கி அபரஞானத்தாலே கூடுகிற முறைமையை மேலருளிச்செய்கிறார்

ஞான நூல்தனையோதல் ஓதுவித்தல் நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான் கேட்டல் நன்றா ஈனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந்தும் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தானோதுவதும் பிறர்க்கு அந்தச் சாஸ்திரங்களை யோதுவிக்கிறதும் அந்தச் சாஸ்திரங்களிலுள்ள நல்ல வஸ்துக்களைப் பிறருக்குச் சொல்லுகிறதும் தான் பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாகக் குற்றமற்ற வஸ்துப்பொருளை யாராய்ந்து சிந்திக்கலுமென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும்,—இறைவனடி யடைவிக்கும் எழில்ஞானபூசை - இப்படிச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாஞ் சாத்திராயுக்த அழகிய ஞானபூசையாயிருக்குமாகையாலே அவனுடைய திருவடியிலே பொருந்தப்பண்ணும் —ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தவஞ்செபங்கள் தியானமொன்றுக்கொன்று உயருமிவை புரியவரும் போகம்-குற்றமில்லாத சரியாதி கன்மங்கள் தபசுகளைப் பண்ணுகை ஜபங்கள் தியானங்கள் இவை தன்னில் ஒன்றுக்கொன்று மேற்பட்டிருக்கும் அப்படியிருந்தாலும் புசிப்புக் கேதுவொழிந்து இவையிற்றாலே மோக்ஷமுண்டாகாது — ஆனபடியால் மேலான ஞானத்தாலரனையர்ச்சிப்பர் வீடெய்த அறிந்தோரெல்லாம் - ஆகையாலே இவையிற்றுக்கு எல்லாம் மேலாயிருக்கிற சிவனைப் பெற்றுச் சிவானுபவத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் மோக்ஷத்தைப் பெறுகிற முறைமையறிந்த பெரியோர்களெல்லாம்

இதனாற் சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறது முதலாயுள்ள அபரஞானத்தாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

ன்றும் கன்ம வெக்ய முதல் நாலும் ஒன்றாகக்கொண்டு மேலாயி ருக்குமென்றும் அவையிற்றினால் போகமொழிந்து மோக்ஷமுண்டாகாதென்றும் ஞானத்தினாலே மோக்ஷமுண்டாமென்றும் அறிந்த பெரியோர்கள் அனவரதமும் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடியிருப்பார்களென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஒன்றாகக் கொண்டியரும் - சிவதரு மோத்திரத்திற் கூறியவாறே யொன்றாகக்கொண் டேற்றமாகிய,— ஊனமில்லாக் கன்மந் தவஞ் சபந் தியான மிவைபோக மூட்டுவது-குறைவிலாக் கன்மவேள்வி தபவேள்வி தியானவேள்வி ஜபவேள்வி ஞானவேள்வி யென்னுமைந்தனுள் முன்னைய நான்கும் போகத்தைக் கூட்டுவனவாக,— ஞானநூற்றனை யோதல்-ஞானநூற்றனை யோதலும்,— ஓதுவித்தல்-அந்நூலைப் பிறர்க்கு ஓதுவித்தலும்,— நற்பொருளைக்கேட்பித்தல்-அந்நூற்பொருளைத் தமது மதியுடைப்பத்தாற் பிறர்க்குக் கேட்பித்தலும்,— தானன்குறக் கேட்டல்-அந்நூற்பொருளைத் தானன்குறக் கேட்டலும்,— ஈனமில்லாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தலைந்தும்-ஞானபூசையாமனைமையான - குறைவில்லாத வப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப்பட்ட அழகிய ஞானவேள்வியாதலின் அஃதொன்றுமே,— இறைவனடி யடைவிக்கும் - வீடுபேற்றைத் தருவதாதலான்,— வீட்டப்பதவறிந்தோரெல்லாம்-அஃதுணர்ந்தோரெல்லாரானும்,— மேலான ஞானத்தாலரனையருச்சிப்பர்-அவ்வைவகையான ஞானவேள்வியே வேட்கற்பாற்று என்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—•—

மேலாக ஞானத்தினை யுடையவர்கள் பெறும்பல மீதெனப்
பதூஉம் அஃதில்லாதார் பெறும்பல மீதெனப்பதூஉம்
வரையறை செய் துணர்த்துகின்றது

கேட்டவுடனே சிந்தித்துத் தெளிந்துநிட்டை கிளா
த்தலைவ னிரண்டாங் கிளைஞானர், நிட்டைய
டைந்திலர் நிட்டை மேவினோர்கள் மேவாதுதம்பி
னவர் மேலாய பதங்கட், கீழ்ப்புணரியாந் தாஞ்சி
னைய மினிதுநுகர்ந் தாளருளா லீண்டுப்பிறப்பர். நிட்
டையுறக் குலத்தினி லவதரித்துச் சுருவால் ஞான
நிட்டை யடைந்தடைவார் காதலன்றே (உ௪)

(இ-ள்) கேட்டவுடனே சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கிளாத்தலைவ னிரண்டாங் கிளைஞானர் — யாதாமொருவர் தாம் ஞானாசிரியன் தகோதின திவ்யாகமங்களின் வாக்கியங்களைத் தனக்குப் புலப்படக் கேட்டலு மப்பின் மறவாமல் நாடோறு மிவற்றைச் சிந்தித்தலு மது னை யறிவிற் றெளிதலுந் தெளிந்த மேலான ஞானத் துடனே கலந்து நிட்டைபுரிதலு மெனச் சொல்லிய நாலுப் பிரகாரமாம்

ஞானநிட்டை யடைந்திலர் நிட்டை மேவினோர்கள் — இவ்வாறு சமாதியை யடைந்தவர்கள் பரமமான மோட்சத்தை யடைவார்கள் நிட்டை மேவினோர்கள் நிட்டை யடைந்தி லோர் எனப் பதமாறுக

மேவாதுதம்பினவர் — இராகத் துவேஷத்துடன்கூடி நிட்டையைப் பொருந்தி யிருக்க மாட்டாதவர்கள் பிரிந்தவாறே

[illegible] பத்து அந்தத் தீபாபலத்தாலே சிவலோகமு [illegible] புவனங்களுக் கதிபராய [illegible]

இவ்வ [illegible] அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் நிலைமுறையிலுள்ள [illegible] டானே போகங்களுடன் சிவலோகத்திலிருந்து கோடி கற்பகாலமிருந்து நானாவிதமான போக [illegible] கொடுத்தவாறே பின் மாயரூபமாம் பிரமன் பிர [illegible] லோக மகேந்திரனபுரி கந்தருவாபுரி யிவ்வாக லோகங்களி [illegible] போகங்களையடைந்த கக்காலவரையுமிருந்து [illegible] போகங்களைக் கிரமத்திலே யனுபவித்துத் தொலைந்தவா [illegible]

[illegible] சிவஞானதகாருணியத்திலுள்ளே இ [illegible] தடநிலைத்திபகம

[illegible] இந்தப்பூமியின்கண் வேதாகமங்களிற [illegible] நல்லசாதியிலும் நல்ல ரூபமுமிப [illegible] வந்து

[illegible] ஞானாசாரிய னிடமாகச் சிரவணம் மன [illegible] னம் நிதித்தியாசனம் முறையாகவாவது பூர்வ [illegible] வாசனையிருந்தும் எவ்வாறாவது இவ்வாதங்குச் சிவ [illegible] ஞானத்திடம் பிறகக மவனுளுவு மகாவாழி [illegible] ஞானத்தினையைப் பொருந்தியிருந்து தெடுத்தவு [illegible] முன் கைகளைக் கன்மபந்த தொலைந்தவாறே

[illegible] சிவனது சீபாதகமலங்களைப் பொருந் [illegible] துயிருப்பாகள் என்று

[illegible] மேவிறேனடவா ஒழிந்தும் என்று, மேவாகோ [illegible] தெடுத்துக் குருவாலடையொன எழுவாய பயனி [illegible] கூட்டுக

இதற்கு நிசுவாசம் சிவதருமோத்தரம் சிந்திய விசுவம் சுப்பிரபேதமு மொன்றாகிக (உசு)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறுகின்றது.

கேட்டல் - பதிபசுபாசத்திறுடைய லக்ஷணங்களை யாசாரிய முகத்தினில் நின்றுங் கேட்டல்,—உண்சிந்தித்தல் - கூட்டப்பட்டப்பெருட்டின் யந்த லக்ஷணத்துக்கு அவ்யாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவதோஷமில்லாமற் சேர்ப்பித்தல்,—தெளிதல் - மூன்று பொருள்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச * நாஸ்தியென்றும், பதி † உபாதேயமென்றும் பாசத்தைநீங்கிப் பதியைப் பிரிவற நிற்பாயென்றுந் துணிதல்,—நிட்டைகூடுதல் - அந்தப் பதியுடனே வேறறநின்று பேரின்ப வனுபவத்தைப் பெறுதல்,— என் றிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானாப்பியாசம் நாலுவிதமாம் —இவற்றுக்குள் ஞானநிட்டை யடைந்திடுவார் நிட்டைமேவினோர்கள் - சதுர்விதஞானாப்பியாச பலத்தை விசாரிக்கில் ஞானத்திருவேயுண்டாம் பரமமுத்தியை, நிட்டைபொருந்தினபோக மடைவார்கள் —மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட் கிட்டும் புண்ணியநாதராகி யின்பமினிது நுகர்ந்து-நிட்டை பொருந்தாது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலளவிலே தேகத்தை விட்டபோ பிருதிவியாதி புருடதத்துவ பரியந்தங் கடந்து இவையிற்றுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில் சிவலோகத்திலே சாலோக சாமீப சாரூப பதங்களுக்கேற்றவாறு புண்ணியங்களை யுடையவராயவவிடத்தது துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே யநுபவிப்பார் அநுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனம் பற்றில்லை ஆகில்,—அரனருளால்-சிவனருளால் நிட்

டை கூடி பிரளயகால மளவும் அவ்விடத்துச் சீவன்முத்தரா யிருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை யடைவர் அவ்விடத்துப் போகபரவசத்தினாலே நிட்டை கூடாதிருந்ததாகில்,—இந்தப் பாரமேல் நாட்டிய நற்குலத்தினில் வந்தவதரித்து - இந்தப்பூமியின்மேல் ஏனைகுலத்தின்றிச் சிவகருமம்பண்ணுவோர் குலத்திலே வந்துதித்து,—குருவான ஞானநிட்டையடைந்தவர் நாதனருளே - ஆசாரியர் கருணையினாலே ஞானநிலைமையைப் பெற்றதனால் சிவனை வேற்ற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவர்களென்றதன்பொருள்.

* ஹரணம் - நீக்குதல், † உபாதேயம்-எடுக்கத்தக்கது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சர்வாதிக்க நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார சாதன நிராலம்ப சிவசமாதி முன்சொல்லிய ஞானத்தினு முக்கிய மென்பது ஆசாரியரு மறிவிப்பிக்கின்றார்

கோத்தல் - பண்ணுதல்,—இந்தப்பாரமே லென்பது நியமமன்று "புவநே குரவஹ" என்று சிவாகமவித்துக்கள் செப்புவர்களாதலால், போய்ப் பொருந்திய புவனத்திருந்தபடி பூமியிற் றிருமபாத ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திரகுரு சதாசிவகுரு முதலோரால் நிரீக்ஷிதர்களாய்க் கொண்டு பரமுத்திமான்களாவர்கள்

மறைய வெளிப்பொருள்

× புவனந்தோறுள குருக்கள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைந்தனுள் முன்னையமூன்றினும் ஆசிரியனறிவுறுக்கு முண்மைஞான மிகழாமையின், உண்மைஞான மெனப்படுவன ஏனை கேட்டல்சிந்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்தத்னைப்பின்னர்த் தெளிதலுந்தெளிந்தவாறே யதன்பி னிட்டைகூடுதலுமென்னு நான்கேயாம் இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோ ரீட்டினைத் தலைப்படுவர் இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையி லத்துவசுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதலோதுவித்தல் கேட்பித்தன் மாத்திரையின்னறு தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகி நீங்கிட்டுணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன்முதலிய நெறியா னிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபெறுயதுவ ரென்பதாம்.

ஓதன்முதலிய மூன்றினின்றாக்குங் கேட்டன்முதலிய ஆசிரியனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, 'இந்தப்பாரமே நூட்டிய நற்குலத்தினிலவந் தவதரித்து' என்றதுணையேயாகலின் அதுவே நியதமன்றெனக்கொள்க, சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரும 'அங்குநாதனே முன்னின்றருளுவான்றுளே, என வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின்

இனி மேவாதுதப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென றுரைப்பாருமுளர்

கேட்டபின்னர்க் கேட்கவேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் னூல் வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டைமேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டன் முதலியவற்றி னின்றார் சுத்தத்தத்துவபுவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றாரோடொப்ப வைத்து அங்

ஙனமுரைத்தல் சிறிதுமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ டியைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியெ னவொழிக.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இ தனைப் பகுதித் தெனப்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப் பா மாறும் அவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த நிட்டை கூடாதென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலு மோருபாயநிட்டை யருளிச்செய்கிறார்.

கேட்டல் - முற்சென்மங்களிற்செய்த சரியை கிரியை யோ கங்களின் முற்றுதலினாலே ஆசாரியனருளிச்செய்த ஞானோப தேசங்களை ஏகாக்கிர சித்தத்துடன் கைக்கொண்டு விரும்பிக் கேட் டல் — உடன் சிந்தித்தல் - முன்சொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங் களைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுண்மை, இப்படி யோ பசுவினுண்மை, இப்படியோ பாசத்தினுண்மையென வா ராய்வது சிந்தித்தலாம் — தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட பாசத்தினுண்மை பசுவினுண்மையிற் கூடாமல், பசுவினுண்மை பதியினுண்மையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞா னம் சுதந்திரஹீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உண்மையாகவு ள்ள இதுவே பொருளென்று தெளிவதே தெளிதலாம் — நிட் டைகிளாத்தல் - பதிஞானம் பெத்தத்தி லானமாவொழிந்து தானொரு முதலில்லையென்ன அந்த வானமாவாய்நின்ற தன் மைபோல இந்த வானமாவும் அந்த ஞானமொழிந்து தானொ ருமுதலில்லையென்ன அந்த ஞானத் தானாய் நின்றுவிடுதல் நிட

டைகூடுதலாம—எனவிரண்டாம - இப்படியே கேட்டல் சி
ந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென நாலுவகையாம—கிரமத்
ஞானநிட்டை யடைந்தோர் நிட்டைமேவினோர்கள் - இவை
யிற்றுக் குண்டான பேறுகளைச் சொல்லுமிடத்து நிட்டையி
லே பொருந்தினவர்கள் ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்ட சாயு
ச்சியத்தைப் பெறுவார்கள்—மேவாது தப்பினவர் - அவ்வது நி
ரந்தரித்துத் தெளிகைமாத்திரத்திலே நிட்டை கூடாதவர்
களுக்குச் சாயுச்சிய முண்டாகாது—மேலாய பக்குவமுடைய பு
ண்ணியர்களாகி - மேலாய சாலோகாதியான பதமுத்
திகளைப் பெற்று அதற்குச் சாத்தியர்களாகவிருந்து.—பின்பு
அந்தச்சாகத்து-அவ்விடங்களி லுண்டான சுகங்களை நன்றாக வநுப
வித்து,—அனந்தரம் விந்தப்பர்மேல நாட்டியார் குலத்திலே
வந்தவதரித்து-அது தொலைந்தபின்பு தம்பிரானுடைய காரு
ண்ணியத்தினாலே இந்தப் பூமியினிடத்தே வேதாகமங்களி
லே சொல்லப்பட்ட தப்பாதுபொருந்தியிருக்கிற நல்ல ஜாதிகளி
லே வந்துதோன்றி அந்த ஜந்மத்திலே,—குருவால் ஞான
நிட்டையடைந்த தலைவராகத்தன் குருவினால் - ஆசாரியனாலே ஞான
நிட்டையைக்கூடி பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொரு
ந்தாநிற்பார்கள்

இதனால் சொல்லியது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நி
ட்டையென ஞானம் நாலுவகைப்படு மென்பதும், நிட்
டை கைகூடினவர்கள் சாயுச்சியத்தைப் பெறுவாரென்பதும்,
நிட்டைகூடாதவர்கள் சாலோகாதியான பதமுத்திகளைப்
பெற்று அதற்குச் சாத்தியர்களாயிருந்து அந்தப்போகத்தையு
மனுபவித்தது தொலைந்தபின்பு தம்பிரானுடைய காருண்ணி
யத்தினாலே பூமியினிடத்தே நல்ல ஜாதிகளிலே வந்துதோ
ன்றி ஆசாரியனாலே ஞானநிட்டையைப் பெற்று அதினாலே பர

மேலவருடைய சீபாதத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறை
மையுமறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

விளக்கின் ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள்வி யைப்பண்ணுஞா துருஞேய மூன்றினும் ஆசிரியனறிவுறுக்கும் உண்மைஞான நிகழ்ச்சியின் உண்மைஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் சிந்தித்தெளிதனிட்டை கிளத்தலென விரிரண்டாம்-ஏனைக்கேட்டலெசிந்திதலகளுஞ் சிந்திக்கத்தைப் பின்னாற்றெளிதலுந் தெளிந்தவாறே யழுந்தி நிட்டை கூடுதலுமென்னு நான்கேயாம் —நிட்டை மேவினோர்கள் நிட்டை யடைந்திடுவார் - இம்முறையேவந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவார்,—மேவாது தப்பினவர் - இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையிலத்துவ சுத்திபண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தலமாத்திரையி னின்று தப்பினவர்,— மேலாயபதங்கட் கிட்டிய புவனாதிபராகி - மேலாய பதமுத்திகட் கிட்டப்பட்ட புண்ணர் போலீட்டால்,—இன்ப மீந்திருக்கார் - இன்பத்தினை யினிதாக வநுபவிக்கலாகிய பதமுத்திகளினைவைகி,—அரனருளாலிந்தப் பாரமேல்-முதல்வ னாணையானவைகளின்றுநீங்கி யிலவுலகத்தின்,—நாட்டியநற்குலத்தினிலவந்தவதரித்து - உயர்ந்த நற்குலத்திற்றோன்றிய தன்மையானே,—குருவான ஞானநிட்டை யடைந்தவர் நாதனருளே - ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டன முதலிய செறியான நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறடைவர்.

இவையிரண்டு செய்யுளானு மேற்கூறிய ஞானமாவது இத்தன்மைப்பட்டுத்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமா று மவற்றிற்குரிய பயன்வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

நிட்டை கூடாதோர் திரும்புதலன்றி வேசத்தின்வழி நின்று தானஞ்செய்தோர் பெறும்பேறும், சரியைமுதலியவழியின்னின்றனுட்டித்தவர் அபரமுத்தியை யடைதற்காகும், பக்குவர் பரமுத்தியை யடைவரென்பதூஉ முணர்த்துகின்றார்

தானம்யாகந்தீர்த்த மாச்சிரமந்தவங்கள் சாந்தி விரதங்கன்ம யோகங்களாச்சரித்தோர், ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றின்பங்களின்மீளவ ரீசனையோ கக்கிரி யா சரியைதனின்முயன்றோர், ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலகமெல்லா மொடுங்கும்போ தரன்முன்னிலர் தொழிற்பிறப்புறப்பவித்து, ஞானநெறி யடைந்தடைவர் சி வனைப்பக்கு வாதனே முன்னிறந்தி னறுகுவார்நற்று ளே (உரு)

தானம் — துலாபுருட முதலிய மகாதானஞ்செய்தவர்களும்

யாகம் — அக்கினிட்டோம முதலிய யாகக்கன்மத்தை யனுட்டித்தவர்களும்

தீர்த்தம் — தீர்த்தயாத்திரைசெய்து கங்கைமுதலிய தீர்த்தமாடினவர்களும், கோடிதீர்த்தங்கண்டு குளிக்கினும் பலமில்லை யென்றார்.

ஆச்சிரமம் — பிரமசரிய முதலிய நாலாச்சிரமத்தின் வழியின் நடத்தவர்களும்

தவங்கள் — விரத சாந்திராயணங்களினாலே சரீரத்தை வாட்டப் பண்ணினவர்களும்

சாந்தி — பரிகாரம்

விரதம் — "விஞ்ஞானமேவாநிவிரதங்காரா, வாதிருநாமெருவனென அஞ்சோவஞ்ஞானமே" என்பதனால மாதோபவாச முதலிய விரதங்களை யனுட்டித்தவர்களும்,

கன்மபோகங்கள் சரிதரோர் — கன்மபோகத்தின்வழி நின்று நடத்தவர்களும், இவர்களெல்லாரும்

ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெறுதி யைப் பயனிவை பீனர் — சுருதிவழி யொழுகினவர்கள் சுவர்க்கத்தைச் சார்வார்கள், என்பதனாற் சுவர்க்கத்திலுண்டான போகங்களைப் புசித்துத் தொலைந்தவிடத்து இமைக்கொட்டு விழிக்குமுன் பூமியின்கண்வந்து பிறப்பார்கள் ஆகையால் அவையும் பலமியாதெனில்?

ஈசன் யோகக் கிரியா சரியைகளின் முயன்றோர் — சிவனருளிச்செய்த சிவாகமங்களிற் கூறிய சரியை கிரியை யோகமென்னு மிம்மூன்றினும் நடத்தவர்கள்

ஊனமில்லா முத்திபதம் பெறுவர் — குறைவில்லாத சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளை யடைந்திருந்து இவைகட்டொழி

ஸகாரமாவது ஸ என்றது அவனென்றதாம் அவனுலோகத்தை யவன் சமீபத்தை அவ ரூபத்தை எனவறிக

இப்பதமுத்தியாவது மிச்சிரதத்துவாவிற் பிரளயாகல அபிராபதத்தியைப் பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன் எழுந்

தருளி யிருக்கும் சிவலோகத்திற் பதமுத்தியைப் பெற்றிருக்க லெனவறிக

உலகமெல்லா மொடுங்கும்போது — சுத்தமாயையைச் சங்காரம் பண்ணும்போது பக்குவரா யிருக்கிற சிவஞானி சாந்நித்தியமாய் மேலான நாத தத்துவத்தை யடைந்திருந்து மகாசங்கார காலத்திற் பரமுத்தியை யடைவிப்பது

ஆரணமுனிலா தொழியில் — சிலர் பக்குவமில்லாதபடியிருக்கும் போதத்தில் விருப்பத்தை வைக்கையிலும அவர்களுக்குச் சிவஞான சாந்நித்தியமாய்த் திருவடியைக் கொடுத்தநுக்கிரகஞ் செய்யா திருப்பாருக்கல் அப்பொழுதவர்கள்

உற்பவித்து — அந்தப் பிரகிருதியின் மறுபடி ஜனிப்புண்டு மீளவும் சருட்டிக்கப்பட்டு சந்தமெடுத்து அந்தப் போகங்களைப் புசித்த தில் வைராக்கியம்பிறந்து முத்தி யடையவேண்டு மென்னு மிச்சையுண்டாய்

ஞானநெறிய டைந்து — முன் சந்தத்தில் விட்ட குறையினாலே ஞானயோகத்தை யடைந்து கேட்ட முற்பிறவியின் வழியே யனுட்டித்து விட்ட பொருந்தினின்று

அடைவா சிவனங்கு — அந்த வான்மாக்கள் பிரகிருதி சிவலோகத்தை முன்போ லடைவார்கள்

இஃதெல்லாம்போல வெனில்? சுந்தரப்பெருமா ளுடையருடனே சிவலோகத்தினின்று பூமியிலவதரித்து வந்து சரீரமெடுத்து என்னை யொருவனுக்கு வகுத்தனை யென்று திருவுளஞ் செய்த ஞானதிட்டா பலத்தாலே பிராகிருதமான வடிவுடனே போகக்கண்டோமே!

நாதனே முன் அவ்விடத்துச் சிவன் சாந்நித்திய மாகில் விரகி னுறுவ மாயைக்கு மேற்பட்டு நாத தத்துவத்திற்பு ர நற்றுளே வன் போகங்களைப் புசித்திருந்து மகாசங்கா ரகாலத்திலே சிவ னவர்களை யவலோகனம் பண்ணிப் பரமமு த்தியான அவனதழகிய திருவடியை யடைந்திருப்பார்கள் எ-று.

பரமமுத்தி யாதலினு னற்றுளெனச் சிறப்பித்தார்

சரிதத்தோர் மீளவரெனவும் நற்றுள நணுகுவர் எனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக

இதற்குச் சிவதருமோத்திரம் சுப்ரபேதம் மிருகேந்திரத்துமறிக

உலகமெலா மென்று சொல்லியிருக்க மாமாயையைக் கூறும ல் அசுத்த மாயையைக் கூறிய தெனனெனில்? ஜகத்சப்தேன மாயாந்தம்'' என்றுமதங்கத்து வசனமுண்டானபடியாலே மாயையே கூறியதெனவறிக

சுத்தாத்துவாவைப் பொருந்தினவர்க ளெல்லாருஞ் சிவ துல்லியரென் றோதலால் அவர்கள் திரும்பார்கள்.

விசிட்டமான கன்மபரிபாகத்தாலே புரியட்டக வுடலை யெடுத்துப் பொல்லாதென்ற சகலயோனிகளைப் பொருந்தி யெல்லா விடயஞானங்களையுங் கலைப்படைவே புசித்துத் தொலைந்தவாறே பிரளயாகலராய்ப் பின்பு விஞ்ஞானகல ராவார்களெனவறிக

''விஞ்ஞான கன்மத்தான மெய்யட் டகங்கூடி, யஞ்ஞானகன்மத் தாற் சகலயோனிபுக், கெஞ்ஞான்று மெய்திவிடைவிட்டு மீண்டுபோய், விஞ்ஞானராய்ச்சிவ மேவுவ துண்மையே'' எனவறிக. (௨௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—⟡—

முந்தின விருத்தத்திலே வைதிககரும மிருவகை சிவதருமமாகிய சிவபூஜாதிகளை செய்யவேண்டுவதாகக் கூறிய தென்னையெனனுமசங்கையைப்பண்ணிக்கொண்டுத்தரங்கூறுகின்றது

தானமியாகந்தீர்த்த மாச்சிரமந்தவங்கள் சாந்திவிரதங்கன்ம யோகங்கள்சரித்தோ ரீனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின்மீள்வர் - ருஷிப் * ப்ரோக்தங்களான ஸ்மிருதியாதி கரும சாஸ்திரங்களிலே சொல்லும் பூதானமுதலாகிய தானங்கள், அக்னிஷ்டோமாதியான யக்கியங்கள், தீர்த்தயாத்திரை பிரமசாரியாதி யாச்சிரம அனுஷ்டானங்கள், பஞ்சாக்கினி மத்திய † வாதத்தித் துவாதித் தபசுக்கள், பிராயச்சித்தங்கள், கிருச்சிர சாந்திராயணாதி விருதங்கள், அடையோகங்க ளிவைபிறவுகளைப் பண்ணினபேர், துக்கமில்லாமல் சுகமே யனுபவிக்குந் தலமாகையினாலே சுவர்க்கமென்று பெயராயுள்ள தேவலோகத்தை யடைந்து சுகத்தைப் புசித்துக் கன்மத்துக் கீடான தேகத்தை யெடுப்பார்கள் —

இமைப்பளவிலென்றது-சிறிதுகாலமென்பதற்கு உபலக்ஷணம்

ஈசனியோகக்கிரியா சரிதையினின் முப்பண்ணோ ரூனமிலாமுத்திபதம்பெற்று - சிவப்புரோக்தமாகிய காமிகாதி யாகமங்களிலே சொல்லும் சரியைகிரியா யோகங்களை யனுட்டித்தபேர் குறைவற்ற சாலோக சாமீப சாரூபமென்னும் பதமுத்திகளைப் பெற்று பிரளய பரியந்தமும் அவ்விடத்திருந்து—

உலகமெலாம் ஒடுங்கும்போ தரனரு ளிலாதொழியி லிங்குற்பவித்து ஞானநெறி யடைந்தவா சிவனை-பிரளயாரம்ப மளவும் போகத்திலே வைராக்கியம் பிறவா திருக்குமாகில் அரன

வர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணார். பண்ணுறொழிபவே பிராரப்த முதலாயச் சிருஷ்டி யாரம்ப மெவ்வளவுண்டு, அவ்வளவு காலமுங் கேவலாவஸ்தையை யடைந்திருந்து சிருஷ்டிக்குப் பின் கிஞ்சித் பூமியிலகண்ணே பிறந்த தாசாரியனாலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்றந்தமாக்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்கள்

நாதனே முன்னிறங்கி யருளுகுவார் நற்குரவோ—பிரளயாரம்பத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததாயாகில் சிவன் சாந்நித்தியம் பண்ணுவார், பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவார்.

சிவனே என்பது நடுநிலைத்தீபம்

ஏகார மிறைசை.

இதனால் ஸம்ருதியுக்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தருமம் அதிகமென்பது கூறியது

* புரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது, † வாத்தித்வம் - இருக்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதியர்களால் நிரீக்ஷிக்கப்பட்டார் இருந்த சிலர் மகாப்பிரளய முடிவில் சிவநிரீக்ஷணத்தால் பரமுத்தினானகளாவார்கள், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நிரீக்ஷணம்போல சிவநிரீக்ஷணமு மில்லாதார் மற்றும் மகாசிருஷ்டியிற் பூமியிற் புவனங்களிற் ஜனனமித்துப் புவன குருக்களாற் றீக்ஷிக்கப்பட்டுச் சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்தினான்களாவார்களென்று பாஷிக்கின்றார்

இவைப்பனவில் - நித்திய நிலையின்றி,—ஈசன யோகமென்றது சாலம்ப சிவயோகமாதலால் ஈசன யோகக் கிரியா சரியை

தனின்னதேரா நிராலம்ப சிவசமாதி நிலைகெட்டு நிலைபெறுதோ ருமென்று வருவித்துக்கூட்டுக,— முத்தி - பதமுத்தி மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

மேலேமேலே போயும் மிருக்கறத்தேதுவாகிய பசுபுண்ணிய பரிபாலனத்தி, மேம்பட்ட சரியைமுதலிய சிவபுண்ணியங்களை விரும்பியுடைத்தோரும் மேவாது தயினவரோடொப்பக் கத்தக்கமக்குரிய பதமுத்திகளை னெடுங்காலமமைந்து முடிவின் கண் பயராறுமம் ஞானநெறியைப்பத தலைப்பட்டே வீடெய்து வரென்பதாம்

இதனானே சரியைமுதலியவற்றிற்கு பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையே போலுமென்னுமா சங்கையை நீக்கியவாறுமாயிற்று

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆன்மாக்கள் புண்ணியங்களைச் செய்து போகங்களைப் புசிக்கும்பொழுது இருக்கிற பதங்களெல்லா மொத்திரமல்ல வொன்று கொண்டு ஏறக்குறைந்த தென்னம்பு என்ற மார்க்கங்களைநோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

தானம் - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான தானங்கள்,—யாகம் - சோமயாக முதலான யாகங்கள்,—தீர்த்தம் - கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள்,— ஆச்சிரமம்-தேவதாருவனமுதலான ஆச்சிரமங்கள்,—தவங்கள் - பஞ்சாக்கினி நடு ஜலத்தினின்றுமுதலாகச் செய்கிற தவங்கள்,—சாந்தி - நன்மைப்பகுதி

தியைப் பொருந்தியிருக்கிற சாந்திகள்,—விரதம் - மாதோபவாசம் அட்டமிவிரதம் முதலான விரதங்கள்,—கன்மயோகங்கள் - சிவயோகமன்றியே சரீரவருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட யோகங்கள்,—சரித்தோர் - தானம் முதலானவற்றைச் செய்தவர்கள்,—ஊனமில்லாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவில் மீள்வர்-குற்றமற்றிருக்கிற சுவர்க்கத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலுண்டாகிய வினைப்பங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாறே ஒரு கணப்பொழுதிலே பூலோகத்திலே மீண்டு வருவார்கள் இந்தப் பசுபுண்ணியத்தின் முறைமையன்றியும்,—ஈசன்போகக்கிரியா சரிதையினின்றோர் - பரமேசுவர னருளிச்செய்த சிவாகமத்திற் சொன்ன முறைமையிலே சரிதை கிரியை யோகங்களை யனுட்டித்தவர்கள்,—ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - குற்றமற்ற சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்திகளைப்பெற்று சருவசங்காரம் வருமளவு மந்தப்பதங்களிலுண்டாகிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண் டிருப்பார்கள் — உலகமெலா மொடுங்கும் போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங்காரப்படும்பொழுது,—அரன் முன்னிலா தொழியின் - பரமேசுவர னிவர்களை யனுக்கிரகத்திலே முன்னின்று இரட்சியாதாகில்,—உற்பவித்து - மீண்டு ஜநநத்தை யடைந்து,—ஞானநெறி யடைந்தவா சிவனை-முன்பு விட்ட குறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருந்தி யினவழித்தா யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெறுவார்கள்.—அங்கு நாதனே முன்னிற்கில் நணுதவா நற்றுளே - அந்தச் சங்காரகாலத்திலே பரமேசுவரன் முன்னின்று இரட்சிப்பானாகில் அப்பொழுதே யவனுடைய நன்மைப்பகுதியா யிருந்துள்ள சீரபாதத்தைக் கூடாநிற்பார்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, தான மியாகமுதலான பசுபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் சொர்க்காதி பதங்களைப்பெற்று அங்கு

ள்ள சுகங்களை யனுபவித்துத் தொலைத்தவாறே இமையவர் பூலோகத்திலே வருவாரென்றும் சிவ புண்ணியமென்று சொல்லப்பட்ட சரியை கிரியை யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பதமுத்திகளைப் பெற்றிருப்பார்களென்றும் சங்காரகாலம் வந்த வவசரத்திலே பரமேசுவரன் அனுக்கிரகிக்கி லயவிடத்தன்னிலே சாயுச்சியத்தைப் பெறுவார்களென்றும் அவ்விடத்தி லனுக்கிரகஞ் செய்யானில்லையாமாகில் மீளவுஞ் ஜனனத்தைப் பெற்று ஞானத்தினாலே சிவனுடைய சீர்பாதத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

தானம் - தானங்கள் செய்தலும்,— யாகம் - யாகங்களியற்றுதலும்,— தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்களாடலும்,— ஆசிரமம் - தத்தந்நிலைகளிற் றவறாது நடத்தலும்,— தவங்கள் - தவங்களிற் பற்றலும்,— சாந்தி - பிராயச்சித்தங்களிற் பற்றலும்,— விரதம் - விரதங்களிற் பற்றலும்,— கன்மயோகங்கள் சரித்தோர் - கன்மயோகங்களிற் பற்றலுமாகிய வினைகளை யனுட்டித்தோர்,— ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற நினைப்பரவின் மீள்வர் - அன்மிகளுடைய சுவர்க்கலோகத்தினைப் பொருந்தி யனுபவித்து மீள்வராகலின் மேன்மேலே போயும் மீளுந்தன்மையாகிய பசுபுண்ணியம்போலன்றி,— ஈசன் சரியைகிரியாயோகத்தினின்றோர் - முதல்வன் விதித்த மேம்பட்ட சரியைகிரியாயோகங்களாகிய சிவபுண்ணியங்களை விதிப்படி யனுட்டித்தோரும்,— ஊனமிலா முத்திபதம்பெற்று - மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளி னெடுங்காலமவைகி,— உலகமெல்லாமொடுங்கும்போ தானமுங்லா தொழியின் - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சங

காரப்பட்டபொழுது முதல்வன் முன்னின்றருளாநிற்கில், —உ றபவித்து ஞானநெறியடைந்து சிவனையடைவர் - மீட்டுஞ் சன்னத்தையுற்று முடிவினைக் கணவயாற்றுனு குருவருளான ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவராகலின், — அங்ஙனாத்தினை முன்னிற்கில் நற்றுணைத்துவா - மேற்கூறிய சரியைமுதலிய வற்றினின்றோரு முதல்வனருள்பெற்று திருவடியிற் கலப்பர்

இதனானே சரியைமுதலிய வற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோக முதலிய பதமுத்தி மாத்திரையே போலுமென்னு மாசங்கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலெய்தியது விலக்கிச் சிறப்புவிதி யுணர்த்துகின்றார்

சிவஞானச் செயலுடையோர் கைப்பிற்றுனந் தில
மாமே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து, பவமாயக்
கடலிலழுந் தாதவகையெடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்
பித்துப் பாசத்தையறுத்துத், தவமாரும் பிறப்பொன்
றாற் சாரப்பண்ணிச் சரியைகிரியாயோகந் தனினுஞ்
சாராமே, நவமாருந் தத்துவஞானத்தைநல்கி நாதன்
யுக் கமலங்க ணுறுவிக்குந்தானே. (உசு)

(இ-ள்.) சிவஞா னச் செய லுடையோ ர்கையிற் றுனந் திலமளவே செ ய்திடினும்	சிவஞானத்தினுடைய செயலை யுணர்ந்த ஞாதாக்களிடத்தில் எள்ளளவுபொருள் தா னங் கொடுக்கினும் ஆசையற்ற ஞாதாக்கள் தானம்வாங்கில் அவர்களும் நம்மைப்போலே விருப்ப முடையவர்க ளாகார்களோ வெ னில்?

“மெய்யினையுணர்ந்த ஞானி வேண்டிய விந்தைதானேனு, மூய்
யவே பிறவியுனனி யவாகொண்டையுகப்பன” எனபதனு லறிக.

நிலமலைபோல நிலமானது மலையானது மெய்ப்படி நா
றறிகழுந்து போதுமவளருமோ அதுபோலஇந்தப் புண்
ணியமும பிரளயபரியந்தமுமநின றநகந்த
வவதரததுககுப போகததைக கொடுக்கும

“கருமிகட கிகைநிறகுங கலநதொரு பிறபபிறசறற, பெ
ரியபராக தவசகோக கிகை பிறபபொரு நூறுநிறகு, மரியமந
திரததாககிகை யாயிரமபிறப்புநிறகு, முரியயோகிககுஞானிக
கூழிபெருழிநிறகும” எனபதனு லொனறுககொனறு விசிட்ட
மென வறிக.

பவமாயககட இநதப பலஙகொடுககத தாதாவை ஜநந
வி லழுநதாதவ மரணமாகிற கடலிலே கிடநதழுநதாதபடி
கைபபிடித்து கரையேற்றி

பரபோகந்து அபர போகஙகளைப புசிபபியாமல மே
ய்ப்பித்து லான போகஙகளைப புசிபபித்து

அவவிருவகை யாவன? மாயாகாரியமாகிய புவனஙகளிலி
ருககு மமேசாதிகளான உருததிராகள புசித்திருககும போகம்
அபரபோக மெனவறிக.

சுத்தமாயா காரியமாகிய சுததத்தவ புவனஙகள வித்
தியேசுரா முதலாயினா புசித்திருககும போகம பரபோகமெ
னவறிக

சுதத தததுவ புவனவாசிகளுககுக கனமமில்லாமையா
லவாகளுககுப போகங கூடாதெனில், பிரளயாகலருககுக கன
ம முணடாதலால அபரபோக மெனறூா.

விஞ்ஞான கலருககுக கனமங காரணமனறு மலபரிபாக
மே காரணமாதலாலும, சுததகனம முணடெனறு ஆகமங் கூ
றுகையாலும பரபோகத்தைப் புசித்திருப்பர்களென வறிக.

பாசத்தைய அநேக ஜநநமெடுத் தடைந்த கரித
றுத்துத் தவமா முதலியவையெளிதினிலடைதற்குத் தவ
ரும் பிறப் பொ பண்ணுந்தற் கேற்றதொரு ஜநநத்தை (
னறிற சாரப்ப பித்து ஞானாசாரியரை யெளிதினி லடை
ணணி ற்குத் தவத்தைப் பண்ணுந்தற் கேற்றதொ
ஜநநத்தை யெடுப்பித்து ஞானாசாரியன
கையிலே பாசத்தைச் சேதிக்கும்படி பண்ணி,

சரியைகிரியா சரியை முதலியவற்றைப் பொருந்தி
யோகந் தனனி னாலே வருந்தி யனுட்டித் தந்த பலத்(
னுஞ்சாராமே லே யடையவேணுமென்னு நியமமு மி
இஃதிலலாவிட்டத் தெககாரணத்தாலென

நயமாருந் தந் நினைக்குந்தோறு நினைக்குந்தோறும
துவ ஞானத்தை னம் பொருந்தி யிராநின்ற சத்தியஞா
நலகி னத்தைக் கொடுத்து,

நாதனடிக் க அந்தத் தான பலத்தினாலுண்டாகிய
மலங்க ளனுகு னந்தானே சிவனது திருவடித் தாமரை
விக்குந் தானே யைப் பொருந்துவிக்கும் எ-று

தானம் - எழுவாய்.

நணுகுவிக்கும்-பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் மிருகேந்திரம் பௌட
கந் முதிக (ச

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—— o ——

மேல் தானமும் சாமானியருக்குக் கொடாமற் சிவஞா
ருக் கொடுக்கில் சுவர்க்க பலமாத்திரமன்றி முத்திக் கேது
மெனபது கூறுகின்றது

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றனந்திலமளவுசெ
ய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து பரபோகந் துய்ப்பித்து-காஷ்
டத்திலே மறைந்திருந்த அக்கினியானது * மதனத்தினாலே பிர
காசித்துக் காட்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய் நின்றதுபோ
ல முன் ஞானமாவிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியாச
த்திகள் கேட்டல் சிந்திக்கல் தெளிதலினாலே ஆன்மாவினுடை
ய ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித்த கலைகளை யடக்கித்
தானேயாய் நிற்கும் அவ்வாறு பெற்றபோ சிவஞானச் செய
லுடையோர் அவர்கள் கையிலே யெள்ளளவாகிலும் ஒருவஸ
துவைப் பக்தியுடனே கொடுத்தால் அது ரத்தினங்கள் முதலா
ன சர்வ வஸ்துக்களையு முடைத்தாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி விஸ
தீரணமுடையிருக்குட் பூமியையும் ஸ்வர்ணமயமாகிய மகாமே
ருவையும் வேத வேதாங்கங்களை யோதியுணர்ந்து வழுவற அக்
னிஷ்டோமாதி சத்திரயாக பரியந்தம் பண்ணுங் கனமகாண
டிகையினாலே கொடுக்கத் தகிலும் அதிகமாக விளங்கி இந்திர
லோக முதலான வுலகங்களிலே மேலான போகங்களைப் புசிப்
பித்து,—பவமாயக் கடலி லழுந்தாதவனையெடுத்துப் பாசத்
தையறுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணலீ-ஆசா
ரியனாலே ஜநந மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலே நின்று
கரையேற்றி யாணவ மாயை கன்மமென்கிற பாசத்தையொழி
க்கும்படிச் சிவதருமமாகிய † தபோதனருடைய குலத்திலே
யொரு ஜநநத்தை யெடுப்பித்து,—சரியைக்கிரியாயோகந் தன்னி
லும் சாராமே - சரியைக்கிரியா யோகங்களைச் சாதியாமலே,—
நவமாரும் தத்துவஞானத்தைநல்கி - புதுமையாகிய பரத்
துவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்தவராய்,—நாதனடிக்
கமலங்க ளணுகுவிக்குந்தானே - சுவாமியாகிய சிவனுடைய
சாயுச்சியத்தை யடைவிக்குஞ் சிவஞானிகள் கையிற் றனமென்
றிதனபொருள்

* மதனம் - கடைதல், † தபோதநர் - தவத்தைத் தன மாகவுடையார்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிஷ்பிரபஞ்சமாதி நிலைபெற்றோர் பெருமை நிகழ்த்துகின் றார்

சிவஞானச் செயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவயோக சமாதி மான்கள், —சித்தவஞானத்தை - நிராலம்ப சிவயோக சமாதியை, —நல்கி - கொடுத்து, —நாதனடிக்கமலங்கள் - நானத்த ஞானக்கிரியா சத்திசமான சத்திலக்ஷண சிவத்துவத்தை மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விதிவழியின்றிப் பத்திவழியின்று பசுமுத்தியைப் பெற்றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவரெனப் பகாம்

பத்திநெறியின்றோர்க்குப் பசுவ மிகுதிப்பாட்டாற் சரியைகிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவல்லிஎ ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்லவெனபார், சரியைகிரியாயோகந் தனவினுஞ்சாரார்ரே யென்று ராகலின், சரியைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணுமையறிக

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும் பயனும் சரியைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பய

ஐம் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியினின்றோர் பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தானே, எந்நெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கு ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

பாத்திரா பாத்திரங்களையறிந்து தானஞ்செய்யு முறைமை யருளிச்செய்கின்றார்

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந் திலமளவே செய்திடினு நிலமலைபோற் றிகழ்ந்து - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தைவிட்டு நீங்கியிருக்கிற சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப்பட்ட திரவிய மோரெள்ளளவாகிலும் அது பூமியினுங் கனத்துண்டான மகாமேருவென்னச் சக்கிரவாளகிரியென்ன விட்டுவிளங்கி,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகை யெடுத்து - ஜனனமரணமாகிய மயக்கத்தைப் பொருந்தியிருக்கிற துக்கசாகரத்திலே விழுந்து அழுந்தாதபடி யெடுத்து,—பரபோகந்துய்ப்பித்து - மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து,—பாசத்தையறுத்து - பாசங்களை நாசமாக்கும்படி,—தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி - அரிய தவங்களைச் செய்யத்தக்க கோத்திரங்களிலேவந்து ஓர் ஜனனமெடுத்து,—சரிதை கிரியா யோகந்தனிலுஞ் சாராமே - சிவஞானிகள் கையிலே கொடுக்கப்பட்ட தானமாகையாலே திரிவித கரணங்களிலுண்டாகிய தொழிலாலே செய்யுஞ் சரிதை கிரியை யோகமென்று சொல்லப்பட்டவையிற்றிலும் பொருந்தாமல்,—சிவமாருந் தத்துவஞானத்தைநல்கி - நாளுநாளும் புதுமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்டாநின்ற வுண்மை ஞானத்தையும்

கொடுத்து,—நாதனடிக்கமலங்கள் நணுகுவிக்குந்தானே - நம் பிரானுடைய ஸ்ரீபாத கமலங்களிலேதானே பொருந்துவிக்கும்.

இன்னுஞ் சொல்லியது, நிலமளவாயினுஞ் சிவஞானிகளுக்குச் செய்ததான மகாமேருபோல மகத்தாகிய பிறவிக்கடலிலே நின்றுமெடுத்து மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து பாசநாசமாம்படி சற்கோத்திரத்திலேவந்து ஒரு ஜனனமெடுப்பித்துச் சரியை கிரியை யோகங்களையும் அடையாமல் உண்மைஞானத்தை யுண்டாக்குமென்றும் அந்த ஞானந்தானே தம்பிரானுடைய திருவடித்தாமரைகளிற் கூட்டுவிக்குமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவஞானச் செய்யுளுடையோர்கையிற் றானம் - விதிவழியினன்றி பழிவழியினின்று சிவஞானிகள் கையினிற்கண் தானஞ்செய்யக் களித்தபொருள்,—நிலமளவே செய்தினும் நிலமலைபோற் றிகழுந்து - சிறிதாயினும் நிலமலைபோல வளர்தலால்,—பரபோகந் துய்ப்பித்து - மேலாகிய சாலோகாதி பதங்களை யொருகலையாக கருணையினாலாகிய வின்பங்களை யநுபவிக்கச்செய்து,—பவமாயக்கடலி லழுந்தாதவகையெடுத்து - ஜனனமரணக்கடலின்க ணழுந்தாதவண்ணங் கருணைக்கையா லெடுத்து,—பாசத்தையறுக்க - பாசத்தினீக்கி,—தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பண்ணி - தவஞ்செய்தற்குரிய வுயர்ந்த குலத்தி லொரு பிறவியை யடையச்செய்து,—சரியை கிரியாயோகந் தனினுஞ் சாராமே - சரியை கிரியாயோக மேனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பு மருமையுமின்றி யெளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச்செ

யது,—நவமாரு தத்தவ ஞானத்தைநல்கி நாதனடிக் கமலங் கணுறுதவிக்குந் தானே - முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே முதல்வன் கமலம்போன்ற திருவடியிற் கலத்தலாகிய வீட்டினை யெய்துவிக்கும்

இவை நான்குசெய்யுளானு மைவகைவேள்வி யாற்றினோர் பெறும்பயனும் சரியை முதலிய வற்றிற் சரித்தோர் பெறும்பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யும் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறிநின்றோர் பெறும் பயனு முணர்த்து முகத்தானே பன்னெறியினின்றோர்க்கும் வீடுபே றெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கமின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—•~~•—

முதலான ஞானத்தினாலே தானே முத்தியென்
றுணர்த்துகின்றார்

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராண
நல்லாகமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்று, மூனத்தா
னொன்கடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயர்
மெய்ஞ்ஞானந்தா, ஞனத்தா லதுபோவ தலாகதிரமு
னிருள்போ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியா
கு, மினத்தா ஞானங்க ளல்லாஞான மிறைவனடி ஞா
னமே ஞானமென்பர் (உள)

(இ-ள) ஞானத் நாலுவேதமும் பதினெண்புராணமு மிரு
தால் வீடெ பதநெட்டுத் திவ்வியாகமங்களு மிவைக
ளநேகான ளெல்லா ஞானத்தினாலே முத்தியென்று

மறைகள் புராண முறையிட்டுச் சொல்லியிருக்க அவையா
னல்லவாகமஞ் வன -
சொல்ல

இருக்கில், பிராமணத்திலும் உருத்திரசூக்தத்திலும் ஞானத்தினாலே முத்தியெனவும்,

இரண்டாம் வேதத்தி லாரணத்திலும் பரசதாரணியத்திலும் ஞானத்தினான் முத்தியெனவும்,

சாமத்திற் சாந்தோக்கியத்தி லாறுவதில் ஞானத்தால் முத்தியெனவும்,

அதர்வசிரசில் ஈஸ்வர சாட்சாத்காரத்தினாலே முத்தியெனவுங் கூறுகையாலும்,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும், சூதசங்கிதையிலும், ஞானத்தால் முத்தியெனப் பகர்தலும்,

சுப்பிரபேதத்தும் சிவதருமோத்தரத்தும் ஞானத்தினால் முத்தியெனகையால் ஆகமத்துங் கூறியதாயிற்று

அல்லவாமென் — இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியிலே கண்
னு மூனத்தாமெ — மத்தினாலே முத்தியென்றும் சிவதீக்ஷையி
னகட்டவார — னாலே தானே முத்தியென்றும் சர்வஞா
னோத்தரமுதலிய ஆகமத்தும் காந்தபுராணத்தும் பிருகு சாபத்திரயத்திலும் சைவதீக்கையினாலே முத்தியென றோதியிருக்க, 'ஏனடு ஞானத்தால்' என்று கூறியதெனெனில்? 'கிரியையென மருவுமவையாவுஞானங் கிடைத்தற்கு நிமித்தம் எனக் கிளாக்கும்' எனகையாலும்,

பாரகுகிரியை தேவிகாலோத்தர மென்னு மாகமங்களிற் கிரியை சரியை யோக மிம்மூன்றும் ஞானத்துக்கு அங்கமென

று கூறுகையால் இவ்வாசிரியரு மிக்கருத்தையேபற்றி யருளிச் செய்ததென வறிக

அஞ்ஞானத்தா லுழலுவதற்கா னபந்தம இப்படி யறியாமற் சொல்லுகிறதற்குப் பலம் யாதெனில், சரீரபந்தமான பிறப்பு ண்டாகையால் முத்தி யடைந்தாரென்று சொல்லப்பெறு

உயாமெய்ஞ்ஞானத்தா னுற்றாலது போவது இந்த ஞானத்தால் பெறும்பலம் யாதெனில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத் துற்று வாரையு மிலவனது திருவடியை யடைந்திருக்கிறதே! அஃதென்போலவெனனில்?

அலாகிற முன்னிருள்போல ஞ்ஞானமறப் பந்தமறு முத்தி யாகும பிரகாசத்தினை யுடைய வாதித்தனது முன்னே யந்தகார மில்லாமனீங்குமாறுபோல, அஞ்ஞான மிவனைவிட்டு நீங்கினவாறே பாசபந்தமு மற்று முத்தியையு மடைவன

ஏனத்தா ஞானங்க ளல்லாஞ்ஞான பரசமயிகள் தங்காந் தெய்வத்தை யடைந்திருப்பதே முத்தியென்பாகள், அந்தஞான மிவாகள் சொல்லு ஞானம்போலன்று, இந்தக் சிவஞானத்துக்குப் பரமு மில்லைச் சமனுமில்லை யாதலாம்

இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பா அநாதி யமல முத்தனுமாயச் சுத்தனுமா யாநந்தமேவடிவாயிருக்கிற காத்தாவினது திருவடியைச் சோந்த சாவஞ்ஞத்துவம் விளங்கிச் சுவாநந்தானுபூதியைத் தினைத்திருப்பதே மேலான ஞானமென் றறிவாலுயாந்தோா சொல்லுவாகள் எ-று (உஎ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

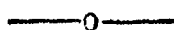
மோட்சம் ஞானத்தினாலே யல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினா லில்லையென்பது கூறுகின்றது

(ஞானத்தால் - ஞானமென்பார்) ஞானத்தினாலே முத்தியென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத்தெட்டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யசகியாதி கன்மங்களினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வமீமாம்சகரும், தீக்ஷாகன்மத்தினாலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூர்வசைவரும், குறைந்த * மதிமான்களாகையாலே என்ன சுகத்தைப் பெறக்கடவர் அவர்கள் சொல்லுங் கன்மங்களெல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினாற் செய்வது மாயா காரியத்தினாலே பொருந்துவது பந்தமே நின்மலா சத்தி ஞானத்தினாலே யந்தப்பந்தம் நீங்குவது அதெவ்வாறெனில்? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தன்முன் னிருள் நீங்குவது போல இவ்வாறு சிவஞானத்தினாலே அஞ்ஞான நீங்கவே பந்தம் நீங்கி முத்தியாம் அந்த ஞானந்தான் ஏனவாதிகளாகிய உலகாயிதராதி நிரீச்வர சாங்கியராந்சம ஆன பெயருடைய ஞானம்போலே ஒத்த ஞானமல்ல, பின்னை ஏதெனில்? சிவஞானமே பரமுத்தியைக் கொடுக்கும் பரஞானமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்களென்ன றிதன்பொருள்

* மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

ஜடகன்மத்தால் முத்தியென்று மீமாம்சன் விளம்ப மறுத்துச் சிற்கன்மத்தாலே முத்தியென்று செப்புகின்றார்.

ஞானததால் வீட்டினறே-நிராதார தீக்ஷையிற றிரியதாரதக காபப தீக்ஷாகலா கலாபமறிநது பணணவேணடு மாதலால்

சிவனது ஞானசததி கிாததியககுறித தீக்ஷாஙக ஞானமுமஞானம

பினனவனது தீக்ஷாககுறிக கிரியாசததிசசிறபபிருப பிசசாசததி கிாததியககுறிச சஙகறப சிறகனமமு ஞானம

அதுவலறிச சாகார தீக்ஷையில கிரியாகாரததகாபப தீக்ஷாகலா கலாப மறிநது பணணவே ணடு மாதலாற குருவினது ஞானசததிக கிாததியககுறிச சிவாகம சிரவண மனனததெழுந தெளிநற செயறகைத தீக்ஷாஙக யோகாஙக ஞானமும ஞானம

பினனவனது காயிக வாசிக மானசிக தீக்ஷாகணமமியாறறு காயவாககு மனததசைவு பணணுந தீக்ஷாக குறிக கிரியா சததிச சிறபபிருப பிசசாசததி கிாததிய சஙகறபககுறிச சிறகனமமு ஞானம

அதுவலறிச சாதார வசததியோ நிருவாண தீக்ஷையிற சீஷனது கிரியதாரதத காபப யோககலா கலாப மறிநது பணண வேணடுதலாற சீஷனது ஞானசததி கிாததியககுறிச சிவாகம சிரவண மனனததெழுந தெளிதறச செயறகைத தீக்ஷாஙகயோகாஙக ஞானமு ஞானம

பின னவனது யோகககுறிக கிரியாசததிச சிறபபிருப பிசசாசததி கிாததியககுறிச சஙகறப சிறகனமமாகக ஞானசததி கிாததியககுறிச சிறபபு ஞானபபிரவாக தீக்ஷாஙக யோகாஙக தியானமும ஞானம

தியானத தசைவறு தறகுறித தியான சாததிய தீக்ஷாஙக யோகாஙக சமாதியும ஞானம.

சமாதி சாத்திய திருக்கிரியாசக்தி யோகப்பேர் விதேகப ரமுத்தி சாக்ஷாத்கார சாதன தீக்ஷாங்க சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்காரமும் ஞானம்

இஞ்ஞானங்களிற் சித்திதிற் றுத்தானமிப்பமாயுஞ் சித்திலாரூடமாயு மனுசரிக்குஞ் சாக்ஷான் மோக்ஷமுங் கிடைப்பிக்கும் சங்கற்ப தீக்ஷணை நிரீக்ஷணம் பண்ணுஞ் சிவக்கிரியா சத்திச் சிறப் பிருப பிச்சாசக்தி லக்ஷணை தீக்ஷையும் ஞானம்

அப்படிச் சட்பிர பேதம், சுவாயம்புவம், பௌஷ்கர முதற் சிவாகமங்களிற் சிறட்பித்திருத்தலால் தீக்ஷையும் ஞான மென்பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலர் சகலரென்னு மவரவர்க் கருக்ம்மாய விட்டுக் கூட்டி விதிக்கும் அநேகவித ஞானத்தால் மோக்ஷ மென்றே பொதச் சிறப்பாய,—

நான்மறைகள் புராண நல்லாகமஞ் சொல்லவல்லவா மென்னு மூன்றத்தாரெனக்கட்வார் - பிராகிர காமிக வாசிக மானசிக ஜபந்த கன்மத்தால் முத்தியென்று செப்பும் ஞானனிராகும் கன்ம மீமாம்சா முதலோர் ஏது பிரயோஜனத்திற் கருகா, விஷ பிரயோஜனாகளே!—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெய ராணவமல மாரோபித விபரீத ஞானரூப போகக் கிரியாகர்த்திருத்துவக்குறி போகத் திருத்துவத்தால்,—

உறுவது தான் பந்தம் - மாயா கன்ம தேகபோகங் கட்டுப் பொருந்தும்.—

உயர் மெய்ஞ்ஞானந் தானுன்னத்தால் - சொல்லிய வகைச் சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாங்கி யங்கஞானத்தால்.—

அதுபோவது - அந்தப் பந்தம் நீங்குவது. காரணமிருக்க காரிய மெப்படிப்போம்?—

அலர்கதிர்முன்னிருள் போல் - சூரியகிரண சந்நிதானத்தி லந்தகார மொப்ப,—

அஞ்ஞான மற்ற பந்தமறும் - மலம் நீங்க மாயா கன்மங் கட்டு விடும் —

முத்திபாகும் - பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும்

சொல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களுளங்கி ஞான முக்கிய மென்ப தறைகின்றார் —

ஏனைத்தா ஞானங்களல்லா ஞானம் - சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக ஞானபாதத்திரங்களல்லாச் சாங்கியன் வேதாந்தி முதலோர் சொல்லும் பிரகிருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேகப் புருஷ ஞானங்கள் சைவசித்திகள் சொல்லுஞ் சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷப் பிரமிதிக குறித் தீக்ஷாங்காங்கி ஞானம்

இவைகளெல்லா ஞானம் சங்கற்ப சிறக்கனம் கிரத்திய ஞான காரண ஞானம் —

இறைவனடி ஞானமே - சிவசக்கிரியா சத்திச சிறப்பிருப் பிசாசத்து லக்கண சிவதீக்ஷையே —

ஞானமென்பர் - ஞானச் சிறப்பென்று சிவ சித்தாந்திகள் செப்புவார்கள்

சைவ சித்தாந்திபோல் மறைந்த சாங்கிய வேதாந்தி மதத் தாபாசர்களாயச் சகு-ரிசகுர சிலா, தியான சமாதிச் சிறந்தமைச் சிறப்பு ஞானமுஞ் செப்பாது ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார சாவாங்காங்கியாயிருக்கும் தீக்ஷையை ஞானத்தக் கங்கமென்று மாறிக்கொண்டு சீவ சிவ ஐக்கிய விஷய சிவசத்திசரண நைமித்திக பௌருஷ போத ஞான மா

தந்திரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞான மென்பர்

அவர்கள் முன்னாசாரியர் தீக்ஷையே மோக்ஷ சாதன மென்றநேகந் திருவிருத்தத்தில் விதந்தரித்த வாக்கியங்களுக்கு முன்பின் விரோதமாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கொள்கைக்கிணங்கப் பொருள் கொண்டு முன்பின் விரோதிக்கப் பண்ணி யக்குருவாக்கியங்களைப் பிராந்த வாக்கியங்களாகவும் விப்பிரலம்ப வாக்கியங்களாகவும் பண்ணிப் பேசும் பேயர்களோடு பேசச்சே திருக்கின்றது —

ஏதிப்போ நீர் நிந்திசப்பிச் செப்பிற்றென்று நிகழ்த்திபது? மலங்குணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் குணங்குணித்திரவியமென்று மலமாகுமந்த வஞ்ஞானமுஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானம்போல ஞான மாத்திரத்தா னீங்கும்

நன்று நீ சொல்லியது, மலங்குணம் அஞ்ஞானமாகிலதைத் தருகுசக்குணியொன்று கூறவேண்டும் ஆன்மாவென்னிற் பாஷாணம்போல அஞ்ஞானமானா வென்னும் நையாயிக வைசேஷிக மதமாம் ஆன்மாவுக் கன்னிய மக்குணி யென்னி லதுவே மலம் அஞ்ஞானமென்றது மலகுணமென் றுமக் கபிமத ஞானத்தியந்தா பாவ லக்ஷணம் மவுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமன்று குறித்கொல்லோ மகன கொல்லோ வென்று மையஞானம்போ லஞ்ஞான மாகு மஞ்ஞானமே

அல்ல திதுவெள்ளியெனுஞ் சிப்பி வெள்ளி விபரீத ஞானம்போற சவிகற்ப விபரீத ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தான், நன்றிது வன்று குணியொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாங்கியகார புத்தித்தத்துவமாதலால், புத்தித்தத்துவமுத்தற் றத்துவப்பிரளயத்து முத்திப் பிரசங்கம் வரும். அப்போது இருசக்கிரமென்னும் விடரி

ய ஞானம்போற் புத்தி பொருந்தாத சரீர நானென்று சற
றேதோற்று கிாவிகற்ப விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே

அதுவும நன்றன்று, ஞானும சத்திரகுச சித்தும விபரிபா
ம சத்திரகு மலகலை மலைந்து கலந்த வித்தையுங் குணியாதலா
ல,இயற்கைக் குணிமாறி மயங்கிச செயற்கைக் கலைகலந்த வித்
தியா தத்துவ முதற் ரத்தயப பிரளயத்து முத்திப பிரசங்கம
வரும

அதுவன்றி, இரு சந்திர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசந
திரனெனு முண்மை ஞானத்தா லுணர்க்க முறுமுல ஒப்புரா
தந்திரத் தத்திகருஞ சிபபி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ் சிப்
பியெனு முண்மைஞானத்தா லுணர்க்கம புறநீக்க முறறு முற
றுமபோனறபோல நேத்திரபடல திரவிய நீக்கமனறிப புறநீ
க்க முறுந்துபோலச சரீர நானெனனுஞ் சரீரானம ஞானமா
கு மஞ்ஞானமுஞ சரீரத்துக் கன்னிய மானமா நானெனு முண
மை ஞானத்தா லுணர்க்க முறமுலு மொரு மலத் திரவிய நீக
கமனறிப புறநீக்க முறுது மல திரவியமும படலமென னியொா
ரு திரவியப பொருளெனு முண்மை ஞான மாத்திரத்தாற படல
மபோல மல மென னியொரு திர வியப பொருளெனு முணமை
ஞானமாத்திரத்தால நீஙகாது

நேத்திர படல திரவியம படல நீக்கு முபாய ஞானத்தினை
யுடைய வைத்திய சத்தி சத்திர கனமத்தால, நேத்திர விபரீத
விருத்தி நிமித்தாந்திய விருத்தியோடு நீஙகுவது போல, மல தி
ரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவதீக்ஷாகத்
திக்கிரியா சத்திச சிறபபிருப பிசசாசத்தி கிருத்தியக் குறிச
சஙகற்ப சிறகனமத்தாற கலை கலந்த வித்தியா தத்துவ விபரீத
விர்த்தி நிமித்த மவுட்டிய விருத்தியோடு நீஙகுமாகலால,

சாஙகியா போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால, பா
தஞ்சலா போற சொலலுஞ ஸ்வதந்திர யோகத்தால, வேதாக

திகளபோற சொல்லுஞ் ஸவதந்திர சந்நியாசத்தால், மீமா ஞ்சா போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கன்மத்தால், மோக்ஷமி ல்லை

சிஷ்ட பௌருஷ சிவஞானிகளும் சிஷ்டபௌருஷ சிவயோ காதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்கி மாத்தி ராங்கங்கள் குருசிவஞானதி குருசிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவ ஞானிகள் சிவ சிவயோகாதிகளு முறைமையிற சாதார நிரா தார சத்தியோ நிருவாண தீக்ஷாங்க மாத்திராங்கங்கள் சிஷ்ட பவுருஷ சிவ ஞானதி சிவ யோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முற்று மொத்துச் செல்லாது ஒரிடத்தில் வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்துச் சொல்லுஞ் சொல்லிய சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற் றானே மோக்ஷ மென்று ஸவத ந்திர தீக்ஷா சிறகன்மத்தால் மோக்ஷம ஸவதந்திரமல்லா ஞா ன சோடிகள் தீக்ஷாங்கங்களன்றி ஸவ தந்திரங்களாயச் சூ ழுந்தாலு மோக்ஷமில்லையாம் ஆகலாற சொல்லிய சிவ தீக்ஷா சத்தி சங்கற்ப சிறகன்மத்தாற் றானே மோக்ஷமென்று சித்தா ந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப் பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாவ தென்பது வேதமுதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாக வும், அவற்றோடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கை மாத்திரை போ[illegible]மையும்,ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களேயமையும், ப த்திநெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும பே தையர் ஒருவாற்றானுந் தெருட்டற்பால ரல்லரெனவும், ஞா

ன மல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன்னிருள்போல ஞானத்தின் முன்னாச் சத்திகெட்டொழியும் அவை யொழியவே அவற்றாலாய பந்த நீங்கும் அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும், ஞானத்திரளாந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான் அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி விடுவிக்க மாட்டாமையின் அவற்றின் வேறாய திருவடிஞானமொன்றே அப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களி னுண்மையுணர்ந்தோ ரென்பதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன

சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க

தானிரண்டும் அசை

ஆனத்தால் ஆனவதனாலெனக

ஆனவென்பதனு ளகரமும் அதனாலென்பதனு ளனசாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன? "பெற்றத்தாற் பெற்றபயன்" என்றாற்போல

ஆதல் உண்டாதல்

இதனானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஞானத்தைநல்கி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்றதெனைனைப்பு, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்புராணம் நல்லவாகமஞ்சொல்ல - சரியைகிரியா யோகங்களுக்குப் பதமுத்தியொழிந்து மோக்ஷமுண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று நாலுவேதங்களுந் திவ்வியாகமங்களும் புராணங்களுஞ் சொல்லிப்போத,—அல்லவாமென்று மூன்றதாரொன்கடவார் - அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவிலாதவர்களுக்கு ஞானமில்லாததுகொண்டு அஞ்ஞானமுண்டாம்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான்பந்தம் - அந்த வஞ்ஞானத்தா லுண்டாவது ஜனனமொன்றுமே! அந்த ஜனனந் தான்போம்படி எப்படியெனில்?—உயர்மெய்ஞ்ஞானந்தா னுணர்த்தா லதுபோவது - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞானமுண்டானா லந்த ஜனனம்போம் அல்லது போகாது அது வென்போல்?—அலர்கதிர்முன்னிருள்போல - விட்டு விளங்காநின்ற வாதித்தன் சந்நிதியி லந்தகாரம் போனாற்போல,—அஞ்ஞானமாம் பந்தமறுமுத்தியாகும் - இவனை அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலசம்பந்தம் போகவே ஜனனமற்று ஞானம் பிரகாசிக்கும் அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷமுண்டாம் —ஏனைத்தார் ஞானங்களெல்லாஞானம் - இந்தச் சிவஞானமொழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதவீனா சொல்லுகிற ஞானங்களாம் போதவான்கள் சொல்லுகிற ஞானமேதெனில்?—இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர் - ஆகையால் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதத்திலே பொருந்துகைக

கு உண்டான சிவஞான மெய்ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள் அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்கள்.

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், "பல்பணி ஞான காரணமென்னிற் - றொல்பணிதொறும்பயன் றெய்ப்ப தன்றலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச்சிறுவரு-மரசராயத் தருணத் தலைவரு-முதிர் பரசமயத் திதமுறுமரசரு-ஞானம்பெற் றனைமையின்று - மினமில்பணிபருட் கேதுவன்றென்றல் - ஞானோற்பத்தி நிமித்தமிக் கொழிலென-வேறோதுகிறைநூ லியம்பிற்றென்னும்" என்றும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, க- "வெ. தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்து பற்றுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த, நற்சாரியாதிகளி னண்ணுவர்த்தி ஞானத்தை நண்ணுதலைக், கற்றாசூழ் சொல்லுமாங் கண்டு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானத்தாலே ஆன்மாக்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவார்களென்றும், அந்த ஞானத்தினாலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாங் குற்றத்தைப் பொருந்தின ஞானமாகையால் ஜனனத்தைப் போக்காதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———o———

ஞானத்தால் வீடென்றே - மேற்கூறிய வாற்றால் ஏனைய வெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிக்கு ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமென்பது,—நான்மறைகள் புராண நல்ல வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினெண்புராணங்களும் நன்மையான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களுமாகிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும்,—அல்லவாமென்னு மூனத் தாரென்கடவர் - அவற்றொடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கை

மாத்திரையே யமையும், ஐவகை வேள்வி முதலிய கன்மங்களேயமையும் பத்திநெறி மாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிறர்கூறும்பேதைகட்கீரா ரொருவாற்றானுந்தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான்பந்தம்-ஞானமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளான பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும்,—அலர்கதிர்முனிருள்போ லுபாயஞ்ஞானந்தா ஞானத்தா லதுபோவது - அவ்வஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுன் னிருள்போல ஞானத்தின் முன்னர் சத்திகெட் டொழியும்,—அஞ்ஞானமிட்டப் பந்தமறு முத்தியாகும் - அவ்வஞ்ஞான மொழியவே யவற்றானாய பந்தநீங்கும், அது நீங்கவே முத்திநிலை கைகூடு மாகலான், ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்த காரணமெனவும்,—ஞானத்தார ஞானங்களெல்லாஞானம் - ஞானத்தலஞ்ஞந்தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர்கூறு ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும் பந்தமுறுத்துவனவே யன்றி வீடுபயக்க மாட்டாமையின்,—இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர் - அவற்றின்வேறாய திருவடி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவும் கூறுவர் அந்நூல்களினுண்மை யுணர்ந்தவர்

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது

இத்துணையு ஞானத்தினியல்பு மதன்பயனும் பொதுவகையாற் கூறி யினிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வான்மாவுக் கனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு அரூபியாயிருக்கிற சிவன் குருவே யாசாரியனெ

றும வடிவையெடுதது பகரிக்கு முறைமை
யுணாததுகினறுா

சூரியகாந தககலலி னிடததேசெயய சுடாதோ
னறி யிடசசோதி தோனறுமாபோல, ஆரியனு மாசா
னவந தருளாற றோனறு மடிஞான மானமாயிற றோன
றுநதோனறத, சூரியனுஞ சிவநதோனறுந தாவுந
தோனறுந தொலலுலக மெலலாநதன னாலேதோ
னறு நேரியனுபப பரியனுமா யுயிாககுயிரா யெஙகு
நினறநிலை யெலலாமுந திகழநது தோனறுமே (உஅ)

(இ-ள்) சூரியகா நதககலலி னிடததே செயயசுடாதோ னறியிடச சோதி தோனறுமா போல — சியநத வாதிததப பிரகாசந தோனறின விடததுச சூரியகாநதக கலலினிடத்திற றிடநத அகனிபபிரகாச முணடான வாறு போல

ஆரியனு மாசா னவந தருளாற றோனற — சிவனறன றனுககிரகததால பூசிப்ப னை வாசாரியனவந திவனுககு ஞானோபதே சஞ செயதவிடதது

அடிஞான மா னமாயிற றோன றுநதோனற — அநதபபடியே நாடோறு மநுசநதானம பணணியிருககவே யிவனிடததிலே சிவஞா னம பிரகாசிககும அது பிரகாசிததவாறே ‘அடிகளது ஞான மடிஞானம்’ என்னவே சிவஞானமெனறு பெயராயிறறு “அடிகே ளுமககாட செயவஞசு தமென றமராபெருமானை யாரூர னுஞசி” எனவறிக

சூரியனுஞ சிவ நதோனறும — அருபியாயிருககிற சிவனும வெளிபபடு வன.

தானுந் தோன்   தற்சொரூபமும் விளங்கும்
றும்

இவ்விடத்து விளங்குமென்றது அசுத்தமாயா காரியமா கிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் விட்டு நீங்கினவிடத்துச் சுத்த மாயா தத்துவரூபியாய் நிற்பன், அப்பொழு திவன் சுத்தமா யா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனுகரணங்களைக் காண்கிறதே யென் றறிக

இத்தன்மை யுண்டாகவே,

தொல்லுலக   பழுப்பதாய் வருகின்ற சுத்தத்தத்துவ புவன
மெல்லாந் தன   த்திலிருக்கு மானமாக்களு மிவனிடத்திலே
னுள்ளே தோன்   விளங்கத்தோன்றும் இந்தச் சுத்தமாயா
றும்   பந்த நீங்கவே,

சேரியணுப்பப   சிவ னணுவுக்கணுவாயு மகத்துக்கு மகத்
ரியாத்மா யுயிர்க   தாயு மான்மாக்களுக் கெல்லாம் பிராணநா
குயிரா யெங்கு   யகனு மெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காமற் பிர
நின்றநிலை யெல்   காசித்து நிற்கு முறைமையெல்லாந் தரிசிக்க
லாமுந் திகழ்ந்   ப்படும் எ-று
துதோன்றும்

“சூரியகாந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும்போலச் - சூரியகாந்தனுந் தூழ்பஞ்சைச் சுட்டமாட்டா - சூரியசன்னிதியிற் சுடுமாறுபோ - லாரியன்றோற்றமுன் னற்றமலங்களே” எனவுமறிக.

தேவதேவ வாதிபுராண - மாயப்படலங்கீறித் தூயஞான நாட்டம் பெற்றேன் - பெற்றபின் மெய்ம்மைய நின்பெருந் தன்மை யங் - கண்டேன் காண்டலு - மென்னையுங் கண்டேன்பிறரையுங் கண்டே - னன்னிலை யனைத்துங் கண்டே - னென்னே நின்னைக் கா ணுமாந்தர் - தம்மையுங்காணுந் தன்மையோரே” எனப் பிள்ளை யார்கிளவியு முணர்க (௨௬)

சிவாக்ரயோகியருளா வருமாறு.

மேலந்தச் சிவஞானசித்திக்கு முறைமையும் அதனாற் றரிசனப்படுவதுங் கூறுகின்றது.

அரியபெருமாசானவந் தருளாற்பெற்ற வடிஞானமானமா விற்றேன்றும் - சாவதேவ முநிகணங்களினாலும் பூஜ்யனான சிவன் சருணையினாலே ஆசாரியமூர்த்தியை யதிஷ்டித்துவந்து பக்குவானமாவினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணச் சிவஞானம் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாம் அஃதெனபோலவெனின்?—சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்ய சுடாதோன்றியிடச் சோதி தோன்றுமாபோல - அதித்தன் சூரியகாந்தத்தி னிடத்திலே சன்னிதானம் பண்ண வதனிடத்திலே அகனி யுண்டானதுபோல,—தோன்றத் தூரியனுஞ்சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்றும் சொல்லுங்கமெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் நேரியனுயட பரி டனுமா யுயிர்க்குயிராயெங்கு நின்றநிலை எல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும்-இவ்வாறு சிவஞான மானமாவிலே பிரகாசிக்கவே முன் வாக்குக்கு மனத்துக்கும் விருத்திஞானத்துக்கு மெட்டாதே நின்ற சிவன் ஆன்மாவிலே வேற்றுத் தோன்றுவன் அகத் தச் சிவனிடத்தில் தன்னையும் வேற்ற ஸ்வரூபஞானத்தினாலே காணப்படும் அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் பரிபூரணமான தன்னிடத்திலே யேகதேசமாயக் காணப்படும் தேகத்துப் பிரேரகன் ஜீவானமாபோலச் சிவன் ஜீவான்மாக்களுக்குப் பிரேரகனும் பரமான்மாவாய் ஜடவஸ்துக்களிலும் குறைவற நிறைந்து முறைமையும் விளங்கத் தெரியுமென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—ੰ—

அப்படிக் குருஞானருத்தி சாங்க சாகார சத்திபோ நிருவாண தீக்ஷையினால் விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரஞ் சத்தி விளங்குமென்றுஞ் சீக்ஷஞானருத்தி சாங்க சாகார வசத்தியோ நிருவாண தீக்ஷையினால் சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார மெல்லாம் விளங்குமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தால் நாட்டி யிரு திருவிருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்.

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள் - ௩௦ - வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—0—

தனது கிரணத்தோடுந் தோன்று ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக்கல்லினகண் ணொருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டு மேல் 'ஈரிரண்டா யங்கிளக்கின் ஞானம்' என்றவாற்றா னுந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொருளும் அவை பொன்றி நின்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாயத் தோன்றுமென்பதாம்.

அருளானென்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது "தாங்குநகையா ளோடுங்குகனடையன்" என்றாற்போல.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலையுணர்த்திற்று.

ஆசிரியன் நூற்பொருளுரைக்குமவழி ஆசிரியனுணர்வே மாணாக்கன்மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலுமென்னு மாசங்கை யறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத்தோன்றுமென்றார்.

உவமை கூறியதுமது.

சடத்துக்கணிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

அணுவோரனையராம்படி நேரியராகலால் உயிர்க்குயிரா யும், அண்டமோரனையவாம்படி பரியராதலால் எங்குநிறை யும் பெறப்படுமென்பார், 'நேரியனாய்ப்பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்றநிலை' என்றார்.

முன்னிகழ்ந் தென்பதனை யாண்டுக் கூட்டுக.

முன்னிகழ்ந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னுக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம்.

இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கணிகழுமுறைமையும் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———

அருவமாய் வாங்மனாதீத கோசரனாய் நின்ற சிவன் உரு வமாய் வந்து இரக்ஷிக்கத் தெப்படியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே செய்யசுடர் தோன்றியிடச் சோதிதோன்றுமாபோல - சூரியகாந்தமென்கிற கல்லினிடத்திலே சிவந்த வாதித்தர் வந்து பிரவேசிக்க வரூபமாய்நின்ற வக்கினி உரூபமாய்த் தோன்றுகிற முறைமைபோல,—ஆரியனுமா சானவந்தருளாற்றோன்ற வடிஞான மான்மாவிற்றோன்றும்.

சுத்தனு யருவமாய்நின்ற சிவன் ஆன்மாக்கள்மேலே வைத்த காருண்ணியத்தினாலே தானேதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்றப் பெத்தத்தன்மையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்கேயுந் தோன்றாமல்நின்ற சிவஞானந் தன்னிடத்திலே பிரகாசிக்கும்—தோன்றத் தரிபனுஞ் சிவந்தோன்றும்- அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இத்தனைகாலமுந் தோன்றாமல் நின்ற சிவதரிசனமுமுண்டாம்,—தானுந்தோன்றும் - ஆன்ம தரிசனமுமுண்டாம்,—சொல்லும்மெல்லாந் தன்னுள்ளேதோன்றும் - பழயதாய்வருகிற விசுவாசமெல்லாம் அசத்தியமென்கிற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம் இவையொழிந்து மகத்ஞானத்தாலே,—நேரியனுய் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலையெல்லா முன் னிகழ்ந்துதோன்றும்- அந்தச் சிவன் அனுவுக்கனுவாய் மகத்துக்கு மகத்தாய் சர்வான்மாக்களுக்கும் பிராணனுய எவ்விடத்தும் பரிபூரணனு யசைவற நின்ற நிலைமையெல்லாஞ் சந்தேகமற விளங்காநிற்கும்

ஆரியனுமாசானவந் தருளாற்றோன்றென்றது பாடா ணவாதி

ஆன்மாக்களிலே விசேஷவான்கள் குருவா யிவனை இரக்ஷிக்கும் தொழிந்த சிவன் வாங் மனுதீதனகையால் குருமூர்த்தி யாகாதென்னச் சிவனே குருவா யிரக்ஷிப்ப னென்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் - அ - சூ, டு-வெ, இல்லாமுலைப்பாலுங் கண்ணீருமேந்திழைபால், நல்லாயுளதாமல் நீர் நிழல்போ—லில்லா, வருவாகிநின்றானை யாரறிவாரதானே, யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது அருவமாகிநின்ற சிவன ஆன்மாக்கண்மேல் வைத்த கிருபையாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்து தோன்ற இவனிடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

ஞானம் பிரகாசிக்குமென்றும் அந்த ஞானத்தினாலே சிவதரிசனம் ஆன்மதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என்னும் மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்து மந்தச சிவன் சட்சித்துக்க ளிரண்டினும் பரிபூரணனாய்நின்ற முன்றமையும் இவனுக்கு விளங்காநிற்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

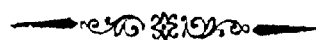
சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

தோன்றியிடச் செய்யச்சுடர் - தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றுநாயிற்றின் சந்நிதிமாத்திரையானே,—சூரியகாந்தக் கல்லினிடத்தே சோதிதோன்றுமாபோல - சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் நெருப்புவிளங்கித் தோன்றுமாறுபோல,—அருளாணவத்தாரியனுமாசானருளன்ற-கேட்பித்தலோடுந்தோன்றுமாசிரியன் சந்நிதிமாத்திரையானே,—ஆன்மாவினிடை ஞானந்தோன்றும்-மாணாக்கனமாட்டுமேலோரிரண்டாங்கிளக்கின ஞானமென்னுவற்றுண் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன்றும் —தோன்றத்துரியனுக்கு சிவந்தோன்றும் தானுந்தோன்றுந் தொல்லுலகமெல்லாந் தனுள்ளே தோன்றும் - அதுதோன்றலே மூன்றலவனாகிய பதியும் ஆன்மாக்களாகிய பசுவும் பழைய பிரவஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே தோன்றும்,—தேரியனுப் பரியனுமாய - அணுவோரணுடமாம்படி தேரியனும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாய் நிற்றலால்,—உயிர்களுயிராய்ப்பெங்கு நின்றநிலையெல்லாமுன் னிகழ்ந்து தோன்றும் - உயிர்க்குயி ராதலுமெங்குநிற்றலு மனைவையொன்றிலொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறு நிருவிகற்பமாயத் தோன்றும்.

இதனானே கேட்டலாமாறு மதனைக் கணிக்கு மறுபவமும் கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வாறடைந்த சிவன்முத்தித் தன்மை யுணர்த்துகின்றார்

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாதமே
வுற்று ஞானமலிந்தோங் தோர்குருவினருளால், புக்க
னுட்டித்தே நிட்டை புரிந்துள்ளோர்கள் பூதலத்தே பு
கழ்சிவன் முத்தராகித், தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றியோ
ட்டிற் றபனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங்கரனோ,
டொக்கவுரைத் திவனவரை யவரிவனை விடாதே யுடந்
தையாய்ச் சிவன்றோற்ற மொன்றுமே காண்பர். (௨௯)

(இ-ள்) மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகு சத்திநிபாதமேவுதலும்	ஆன்மாக்கட்கெங்கு மொக்க மலபரிபாக முண்டாயுள்ளவில் அப்பொழுதிற் சிவனி னொளிட்டத் துண்டாய மலத்தைக் கீழ்ப்படுத் திக் தீவிரதரமான சத்தியைப் பதித்துள்ள ளவிற் சம்சாரத்தில் வைராக்கியம் பிறந்து,
ஞானமலிந் தோர் குருவின ருளால்	ஒருஞானசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண் டு சாதிகாரை யென்னுந் தீக்கையைப் பெற் று,
புக்கனுட்டித் தே நிட்டைபுரிந் துள்ளோர்கள்	அவனருளிச்செய்த வாகமத்தின்வழி யா ராய்ந்து வைகல்யமற வனுட்டித்த பலத்தா லே, கட்ட மானதுபோல வசைவின்றி யி

ருநத நிடடையைட பொருநதினவாகள எ
சசிறடபினை யுடையோ ரெனனில?

பூகாததேபுக — பூமியினகணணே யெல்லாராலும சிவனெ
சபூசிவல முதத — முததரெனறு கொணடாடபபட டிருபபா
ராகி — கா, அவாகள பூகலததே சஞசரிககுமிடத
து

ஏகா பிரியாப — ஆனமாககளுககுத தகைமைப பாடடை
பிரியமினறி — யுடைய சுகதுககமு மிதருசககு வெனறுடவி
கறபமினறு இஃதிலலாமையால

ஒடடிறறபணி — எபபடி யோடடி னிடததில விருபபற
யததிற சடபுததி — ரா அதுபோலப பொனனி னிடததும விரு
பபனறி — பபறறு,

ச ங க ர ரோ — சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும
டொககவுளைநது — வியாததரு,

அவனிவனை பி — சிவனு மானமாககளை விடாமல் ஆனமாக
வைவனை விடா — களு மததசிவனை விடாமற கலநதிருபபா
தே — கள இசகலபபு யாதெனில? அநாதியநத ச
மவாய ரெனபபெறும

உடஙக யாய — விசுவமெஙகுஞ சிவனவியாபிததி நிறகை
சசிவன ேறுறற — யா லஃதெலலாஞ சிவனுடைய சொரூப
மொனறுமே கா — மாகவே கணடிருபபாகள எ-று
ணபா

நிடடை புரிநதுளோா - எழுமாய, காணபா - பயனிலை.
ஏகார தேர்றம

இதறகுப பௌடகரம சிவசருமோத்தரம சுப்ர பேதத்
துமறிக (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

(மிக்கதொரு பக்குவத்தில் காண்பார்) ஏகபாதம் ஆணவமலம் மிகவும் பரிபாகமான காலத்தில் தீவிரசத்திநிபாதம்பற்றிய வொப்பற்ற ஆசாரியனுடைய கருணையினாலே சிவஞானம் பிரகாசித்து விஷயமுகத்தைவிட்டுச் சிவாபிமுகத்துக்குப் பொருந்தி நிட்டைகூடினபோ திந்தப்பூமியின் கண்ணிலே யெல்லாருமேத்தப்பட்ட ஜீவன்முத்தராகி யிச்சையுண்டாகத்தக்க பதார்த்தத்திலே பிரியமும் அல்லாத பதார்த்தத்திலே த்வேஷமு மில்லாமற் பொன்னையு மோட்டையும் சமமாகக் கண்டு சுகத்தைப் பண்ணுகிறவராகையால் சங்கரனென்று பெயருடைய சிவனுடனே பிரிவற்று, சிவன் ஜீவன்முத்தரைப் பிரியாமல் ஜீவன் முத்தர் சிவனைப்பிரியாம லோரிபல்பாயச் சிவானந்தோதய மொன்றையுமே யனுபவிப்பரென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

௯௦ - செய்யுளுரையுட் காண்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பக்குவமுதிர்ச்சியா னலாகுசத்திநிபாத மேயப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மாத்திரமாதலின்றி முதிர்ந்த முறுக விளையும், அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோ டொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிக்கப்பெறு மந்நூற்பொருளின் கண்ணே கருத் தொருங்கி நுழை

ந்து முன்னொடுபின்னமல்லவர் வந்து திருட்டாந்த முதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெற்று, சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன் முத்தரோடொத்துப் போதிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றின்றொளியுங் கண்ணொளியும் போலத் துவிகமாய் நிற்றலான், ஆண்டுத் தாமுணரா லறிடப் பெற்று சிவத்தோற்றமொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னுமிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரென்பதாம்.

மிக்கதொருபக்குவத்தின் யிருசத்திநிபாதம் பெற்றுஞானம் விளங்கத்தனவே, அஃதங்ஙன மேவாதவழி ஆக்கேட்டலறிவு முறுகுதலின்றி யஃதின்றி நிகழுமென்பதாயிற்று.

விளங்கவுழியென்பது விளங்கெனத் திரிந்தது.

ஓர்குருவென்பது பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணாக்கராயத் தம்மின் மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு.

புரிதல் விரும்புதல்.

சீவன்முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது. ‘‘ஆளவாரிலிமாடாவேறோ’’ என்றாற் போல.

உடங்கையாயுறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது.

உம்மை சிறப்பு.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

‘அடைபவர் சிவமேயாகு மதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனதென’ என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இங்ஙனே சிந்திக்கலாமாறு மதனகணிகழு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படி முன்சொல்லப்பட்ட சிவதரிசனம் ஆன்மாக்களுக்குண்டாமபடி யெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் - இருவினையொப்பு வந்த ஆன்மாக்களுக்குச் சிவனைப் பெறவேணுமென்று மிகுந்ததொரு வாஞ்சை யெழுந்திருந்த வகையாகத்து,—மிகு சத்திநிபாத மேவுதலால் - தீவிரம் தீவிரதரம் என்னும் மிகுந்த சத்திநிபாதம் பொருந்துதலால்,—ஞானம் விளைந்து - அந்தச் சத்திநிபாதத்தாலே இவனிடத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து,—ஓர் குருவினருளாற்புக்கு உணர்ந்து நிட்டைபுரிந்தனோர்கள் - இவனுக்குப் பிராணனுப்போல் பிரகாசித்த அந்த ஞானந்தானே ஒப்பற்ற வாசாரியராக எழுந்தருளிவந்து இரக்ஷித்து அவனருளிச்செய்த முறைமையிலே யின்று நிட்டைகூடினவர்கள்,—பூதலத்தே புகழ்சீவன் முத்தராகி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவன்முத்தராயிருப்பார்கள் இவர்களுடைய விலக்ஷணம் எப்படி யெனில்?—தக்கசரியாய பிரிவின்றி - சுகதுக்கங்களைப் புசிக்குமிடத்துத் தக்க அம்முறைமையான விகாரங்களுமில்லையாய்,—ஓட்டிற்றமனியத்திற் சமபுத்தியணி - மட்குடமுடைந்த ஓடும் பொற்குடமுடைந்த வோடும் இரண்டும் பிருதிவியென்று இரண்டையு மொக்கக் கண்டு இந்தப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தைவிட்டு நீங்கி,—சராசரமொக்கவுரைந்து - பரமேசுவரனுடனே இரண்டறக் கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை யவரிவனை விடாதே -

இந்தவாணமா அந்தச சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அந்தச சிவ னிந்தவானமாவைவிட்டு நீங்காமநிறக,—உடனகையாய - ஆன மபோதஞ சீவியாமல அநதச சிவபோதமேயாய ஒன்றுபட்டு நிறபாகள அபபடி நினறவாகள,—சிவன ரேறறெனறுமே காணபா - பிரபஞசத சிறிதுநதோனறுமல சிவனுடைய சுக சொரூப மொனறுமே கணடுகொணடிருபபாகள

சஙகறறே டொககவுறைந திவனவரை யவரிவனென வி
டாதே எனறது ஆனமதரிசனம
உடனகையாய எனறது ஆனமசுத்தி
சிவன ரேறறமொனறுமே காணபரெனறது ஆனமலாபம.

இஃதாற சொலலிபபு மிருததபககுவான மாககள ஆசா ரியனுடைய வனுககிரகத்தினலே ஞானநிஷ்டை கூடி இந்த பூமியிலே ஜீவனமுகதா விருப்பு வெறுபபினறி யிருப்பாகளெ னறும அவாகளுககுச சிவதரிசனமொனறு மொழிந்து மறறொ னறுந தோனறுமெனனு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

மிககதொரு பககுவத்தின - பக்குவமுதிாசசியான,—இரு சத்தி நிபாத மேவுதலும - நாலாஞ சத்தி நிபாத மேவபபெற றோாசகு,—ஞானம விளைநது-அசகேடடவறிவு மக்கமாதலின திமுதிாநத முறக விளையுமு—ஓா குருவினருளாறபுசகு-அப பொழுது தமமாசிரியாதல் தமமோடொருசாலை மாணுககராய த் தமமின மூததாருளொருவராதல சிக்ஷிபபிககப பெறுமம அங கூற பொருளின கணணே கருததொருஙகி யுழுந்து,—அருட் டித்தே நிட்டை புரிநதவோாகள - முனனெஞ்சிபின மேலவற வேது இட்டாநத முதலிய வறறுற சிந்தித்து நிட்டை கூடுதற

தன் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெறுரா,—பூதலத்திற் றக்க பிரிபாப பிரிய மின்றி - இவ்வுலகின்கண் விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு,—ஓட்டிற் றமணிபத்திற் சமபுத்திபண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொனு மொக்கவே நோக்குவராய் மற்றொன்றிற் பற்றொன் றின்றி,—புகழ் சீவன் முத்தராகி - புகழ்த்தக்க ஜீவன்முத்தரோ டொத்து,—சங்கரனோ டொக்கவுறைந் திவரவனை யவனிவரை விடாதே யுடைநதைபாய - பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றொளியுங் கண்ணொளியும் போலத் தவிசமாய நிற்றலால்,—சிவன்றற மொன்றுமே காண்பர் - ஆண்டுந் தாமுள்ளதாக வறியாப பெருஞ் சிவன்றன்றற மொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னு மிரண்டிற்கு மிடைநிலத்தே நிற்பரெனப தாம்.

இதனானே சித்தித்த லாமாறு மதன்க ணிகழு மநுபவமுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்த ஜீவன்முத்தர் ஞேயத்தழுந்து முறை
யுணர்த்துகின்றார்

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து, குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகிற, பிரியாத சிவன்றனே பிரிந்துதோன்றிய பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே யிவையெல்லா மல்லவாகி நின்றென்று நேதானறிவெ னிராதாரனுமே (௧௦)

(இ-ள்) அறியாமையறிவகற்றி — அறியாமையாகிய ஆணவத்தால் மறைப்புண்டு மயக்கமுற்ற கேவலத்திடையுங் கருவிகரணங் கூடின சகலாவத்தையுமாக இரண்டிலுங் கூடாமல்,

அறிவினுள்ளே யறிவுதனை — சுத்தாவத்தையிலிருக்கிறவன் இவ்விடத்திலே அறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றிநிற்கும் ஞானப் பிரகாசத்தினை,

அருளினாலறியாதே யறிந்து — சிவனது திருவருளினாலே பசுகரணத்துடன் கூடி யறியாமல் சிவகரணமே தானாய் நின்றறிந்து,

குறியாதே குறித்து — பாராதே பார்த்து, அஃதாவது —

"ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தைநாடி யறியாதே யறிந்து, அருட்சேவைக்கு மயர்ந்தேன் பெற்றேன்" எனவும், "எனைத்தொன்றினி நினைந்தவா காமயா லுணர்வினிலுமகிழ்ந்தனை" எனவுமறிக.

அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே — சிவன் கரணங்களுக்கு நீக்கமற்ற புத்தியாதிகளுக்கு எட்டாதலால் அந்தக் கரணத்தாலறியாமல்

வாடாதே — அவத்தைகளிலும் பொருந்தாமல்

குழைந்திருப்பையாகில் — அந்த ஞேயத்துடன் கூடி ஐக்கியமாயிருப்பையாகில்

"எப்பொழுதும் நினைவு வேண்டேன் வினையேன் மனையுளான் கழற்குறவு செய்யேனே" எனவுமறிக.

பிரியாதே சிவஞானே பிறக்கத்தோன்றி — சர்வவியாபகமாக எவ்விடத்திலும் பிரண்டறவின்றி வியாபித்திருக்கிற சிவஞானமே இவனிடத்திலே பிரகாசித்தது,

"எண்ணிலாருமொன்றக்கினி யின்னமூர்த்தனே" எனவறிக.

பிரபஞ்சபேத மெல்லாந் தானு மாய்த்தோன்றி — விபுவத்திலுண்டாகிய சராசரங்களெல்லாந் தானாதலையு மவன் வியாபித்திருக்கையாலந்தச் சிவனுடைய சுரூபமாகவே காணப்பட்டு,

நெறியாலே யிவையெல்லா மலலவாகி — அவனுடைய வுண்மையை விசாரித்தறியில் இந்தப் பிரபஞ்சசொரூப மெல்லா மலலவாய்,

நின்றொன்றாந் தோன்றியவி ராதாரனுமே — இவை யனேகத்துக்கும் வேறாகி நிராதாரனாகி நின்றெப்பொழுதுந் தோன்றியவன் எ-று.

உம்மை - எதிர்மறை
சயன் - எழுவாய்
நிற்பன - பயனிலை
இதற்குத் தேவிகாலோத்தரம் (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சிவதரிசனம் வருவதற் குபாயங் கூறுகின்றது.

அறியாமை யறிவகற்றி - அறியாமையாகிய கேவலாவஸ்தையை யறிவாகிய சகலாவஸ்தையையுஞ் சிவஞானபலத்தினாலே தள்ளிவிட்டு,— அறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினாலறியாதே யறிந்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவனைப் பராசத்தியினாலே வேறாக வறியாதே வேறாகவேயறிந்து,— குறியாதே குறித்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவனைக் காணுகையால் சிவனுக் காணமா வாதாரமென்று குறியாதே ஆன்மாவிற்குச் சிவனிடத்திலே அவகாசமென்று குறித்து,— அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடா

தே- அவவிடத்துச சிவசததி பதிகையாற சிவகாரணமான விச சா ஞானக கிரியைகளுடனேகூடிய சிவானநதததை இடைவிடாத துபபறறி யனுபவிபபதறகுச செயயாதே,—வாடாதே-அவவிடத து ஞானலயமுமவாராதே —குறைநதிருபபையாகில-இளைக்கியவு ளாதகளு யிருபபையாகில,—பிரியாதே சிவனுடனே பிரிநது தோனறி-பெருககததிலே பாலினிடததுநெய பிரிநது தோனறா ததுபோலக தோனறுகினற சிவன தயிரினிடததுநெய போல ததனனுடைய சுவருபந தெரியத தோனறி,—பெயரச செயதெ லலாந காரியததிலே தோனறி - அநேகபேதமா யிருககிற பிரபஞ சமெலலாஞ சிவாகாரமே யெனறு படிககுக காணபாய,— நெறியாலே யினவயெலலா மலலவாக - ஞானாகாரததி லே பிரபஞசமெலலாம சததியமலலவாகவுந தோனறுவித து,—நினறெவவுநதோனறிய நிராதாரருமே- அநேகா திசளிலலாம லகணடாகார சசசிதானநதாகவுமே பிர காசிபபெனறு திதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

சூரியககாநதக கலலினிடததே,—

செயயகூடா தோனறியிட சோதிதோனறுமாபோல - சூரிய சனனிதானமாக நெருபபிருநதெழுநதது போல —

ஆரியருபாசன வநது தோனற - பூசசியருகிய குருபருவது சுருதி விருமபி வெளியாக,—

அருளால - அசகுருபணணிய செயறகைத தீகூஷாசசுதிக கனமுத தாவிரபபவித தியறகைத தீகூஷாசசுதியுற சிவகிரியா சததிச சிறபபிருப பிசசா சததி கிருததியக குறிச சசகறப சிறகனமததால,—

ஆனமாவி லடிஞானந்தோனறும - உயிரினகணணே யெ னறு படிக துபசரிககபபடுங் கிரணககுறி ஞானககிரியா லக்ஷ ணஙகளை தனம சினன மூனறுளள சிறசததியின தறிகல பண ணுதல சிருததியாகிருதி சாக்ஷாதகாரஞ சடிதிமல முததமாய வயததமாம —

தோனற - அபபடி யாவிரப்பவிகச,—

தூரியஞைஞ சிவநதோனறும - மலசததியால மூாததமாகு முன சிறசததிககளா மறையப பிரததியக்ஷமனறி யிருநத சிவன பரபொருளறிவி லுதிதத சாக்ஷாதகாரததிற பிரதத்யக்ஷமா வன —

காணுநதோனறும - அபபடி முனனிருநத ஆனமாவுந தற பொருளறிவி லுதிதத சாக்ஷாதகாரததிற சிவனுக்கு ஒததூறு மு ருவாய ப பிரததியக்ஷமாவன —

தொலலுலகமெலலாந தனனுளளே தோனறும - அநாதி சிதத சடசிததுப பிரபஞச மெலலா மொதத வியாபகமாயு மொயயா வியாபபியமாயும பிரததியக்ஷமாம —

நேரியதுயப பரியனுமா யுயிரககுயிரா யெஙகு நினற நிலை யெலலாமும் நிகழநது தோனறும - பிரததியக்ஷமாகிய சிவ னும சிறபபா யணுவுககணுவாய மகததாசகு மகததாயப பசு வாககப பிரேரகனாய முகத மமயிததிரனாயிருககு முறைமை முறறுஞ சாடசாதகாரமாய (உஅ)

மிகக தொருபககுவததில் - தீவிரதர பககுவ மல காலத திலே,—

மிருசகதி நிபாத மேவுதலும ஞானம விளைநது - பாஷா ணபகன பயமபண்ணுதலபோ லனுககிரக சததியினது சமசார பயம பணணுஞ சஙகறபம பொருநதுதலும, சமசார பயஞசிறி து ஒருபிரகாரம பரோக்ஷ சிவபுத்தியும பிறககத தீக்ஷித சிவ

சொரூபத்தைச் சிவசாத்திரத்தாற் பரோக்ஷ ரூபதரிசனப் படுத்தித் தியானிப்பித்துச் சமாதிப்பித்துப் பின் சிவனைப் பிரத்தியக்ஷமாயக் காட்டுங் குருவைத் தேடி யோடித் திகைக்கச் சிவனையுங் காட்டிக் கூட்டக்கூடிய,—

ஓர் குருவினருளால் - கடாக்ஷித்த ஜலஸ்பரிசனாதி தீக்ஷாக ணமாரூட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசத்தி சங்கற்ப சிறக்கணம் தகால சிவாகமக் கேள்விக் கருத்தாகளாய்,—

புக்கனுட்டித்தே - கேட்டுச் சிந்தித்துப் பரோக்ஷ சிவநிச்சயம் பண்ணிப் பின்னப் பரோக்ஷமபோ லபிநயித்து நாதக்ருமத் தியானஞ் செய்தே,—

நிட்டை புரிந்தவர்கள் - தியானத்தாற்றப்பு ரூப சமாதி சாதித்தோர்கள்,—

புகலத்தே புகழ் சீவன் முத்தராகி - சதேக சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்கார வானக் களாகுக்கைக்குக் கோத்திக்கும் யோக்கியா களாய்,—

தக்க பிரியாப் பிரியமின்றி - விருப்பு வெறுப்பு மின்றி,—

ஒட்டிற்றுமணி பத்திற சமபுத்தி பண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொனு மொப்ப நோக்கி,—

சங்கரனோடொக்க வுறைந்து - சிவ சத்தி வியாத்திக் கொப்பத் தங்கள் சிற்சத்தி விரிவு சிந்தித்து,—

அவனிவரை யிரயனை விடாதே யுடனதையாய் - நிரந்தர நினைப்புற்று நிரந்தர நினைப்பு நீங்காதே,—

சிவனை கோற்ற மொன்றுமே காண்பர் - சமாதி முதிழுக்குஞ் சாக்ஷாத்காரத்திற் சிவன் முகற சித்த சிதகலைசு முற்றுங் கைத்தலத்து நெல்லிக்கனிக் கொண்ணேக்கத்திற போலுற்று விளங்குமாறுளும் சமாதியி லேகாக்கிர மாத்திர மாதலாற் சிவனிறகு நிலைமாத்திரஞ் சித்திப்பார்கள்.

பிரத்தியக்ஷமாய்ப் பார்ப்பானாக வென்று பேசவேண்டா ம், சிவ சித்தாந்திகட்குப் பாதஞ்சலா முதலோர்க்குப் போற சமாதி யோகமன்று, சாக்ஷாத் காரமாகு மங்கியோகத்திற கு அங்கமாதலால்

“ஸாவர்த்த பாசகம் ஞானம்
சிவபோகந்து சாசுவதம்”

எனநிருத்தலானுஞ் சாக்ஷாத் காரமாகுஞ் சிவபோகத்துக் கங்கம் சாக்ஷாத்கார யோகமே!

தியானம் சமாதி யோக மென்பதங்கமாகையா லுபசா ரம் (உக)

தியானம் ஞானத்துக்கு முன்னையும், சமாதி தியான த்துக்கு முன்னையும், ஏதேகசிவன் முத்தி சாட்சாத்காரத்து சமாதியின் முதிழக்கு முன்னையுஞ் சாற்றுகின்றது

அறியாமை யறிவகற்றி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத்தி ருவாய் மலர்ந் துபதேசிக்கு மொரு வார்த்தையென வுலகு ரைக்கும் வசிமாற நீருமுப் பிறதிருசுழி யொருமொழியிற் “ஏகோ வாமமஙிய” என்னும் வடமொழி விஞ்ஞானகர மொப்பப் பொ புகலாகு மயறதிபாதி பாசகளை முன்னில் தன்மை முக்கு றி மூவாசயம் முமுமுப்பதா முமுப்பாக வொட்டு மூவெழுத் து மும்முப்பத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாச்சிய லக்கிய விருமுப்பொருள்.

அவ்விரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும் அனம் பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின் முற்ற பொருண் முறைமயி ற்றுக்குஞ் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் முச்குறி மூவவத்தைத் சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாசகுஞ் சமனை மட்டு முட்டுஞ் சகித் தும்பகோப சாந்திமேல் உன்மனி மூலாந்தோபரியுபாந்தங்களி ல் அப்படி யப்பொருள் தாக்கிய பண்ணப்படுங் கேவல கும்பக

சூனிய கும்பக சூனியாந்த கும்பக முக்குறி மூக்கும்பகஞ் சாம்பவி கேசரி சாக்கிரஞ் சொப்பனந் தாக்கிய தாதலால்.

அப்படி யப்பொருள் தாக்குஞ் சிவமுத்திரை மவுன முத்திரை மவுனாந்தமுத்திரை முக்குறி மூர்முத்திரை

அப்படியப்பொருள் தாக்குந் தியானஞ் சமாதி சாட்சாத்கார முக்குறி மேவறிவு முன்சொல்லிய முப்முப்பத்தெளினு மும் முப்பத்தொட்டெழுத்துக்களினும், நிப்பத முன்னெழுத்துக்களுக்குத் வாச்சியப்பொருள் அணுபட்ச ஸ்வரூப சிவயோகங் குறிக்கால், பூரணம் சத்துவாளம் அந்தரணம் சீவனம் மந்திரணம் பஞ்சமனரா,

சப்புபட்ச சிவரூப சிவயோகங் குறிக்கால், குருபீடக சங்மாமி,

இலக்கியப்பொருள் முறைமையி னுனமனே யுற்ற சின்மாத்திரணமா அந்திக கராந்த விந்துக சின்மாத்திர பரசிவம்

முக்றயக முதலெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் பிராகிருதி பரசிவமுமாத்தி ஈசான மூர்த்தி பரிபந்த அணுபட்ச அபரசிவம்

நாத்த துளவெழுந் தொளிருஞ் சுத்த பூதாதி யுபாசியுற்ற பஞ்சாணமாவுஞ் சூக்கும பரசிவ ரூபியாயிருந்தாலுமொரு பிரகாரமீசானமூர்த்தி முதல அணு பட்ச அபரசிவ ரூபியாகலால் பொருளாம்

இலக்கியப் பொருள் அதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருபரம்

முடிவிற பக்முடி வெழுத்துக்களுக்கு வாச்சியப்பொருள் தியாந சமாதி யுபாசித தியாகசியத்திறை சொரூபலட்சண சிவ கோடிக்குட் குதிக்கும் தியான சமாதியுபாதியுற்ற அணுபட்ச

சம்புபட்ச சின்மாத்திரானம் பரங்கள் இலக்ஷியப்பொருள் சுத்த சிவமாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருசிவம்

ஆன்மாத் தியானத்தானம், பரஞ் சமாதித்தானம், சிவம் சாட்சாத் காரத்தானம்

பின்னொரு பகுப்பு மிதுபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்துச் செப்பப்படும், அது செப்புவாம்

சிவ சத்தி யனந்தேசா சத்தியாதிக் துவாரத்திலே பசு சாத்திராதி லோகாதி யாரூடமாய சுத்தராக அசுத்த கலையசுத்த வித்தை யிவற்றின் மறைந்து விளக்கின்றிலுற செய்யற்கைய டசுகரண மென்றும் பசுப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்பட்டுந் தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவுச் சிற்சத்திகளைப் பொதுச்சிறப்பாய் மனத்திலு மியற்கையிலு மசுத்தப்பிராகிருத மனோகங்கார புத்திகள் பசுகரணங்களென்றும் பசுப் பிரமாணங்களென்றும் படிக்கப்படும்

சிவசத்தி சாட்சாத் சிவாகமா ரூடமாயுஞ் சிவமந்திரா ரூடமாயும் நாதத்து ளெழுந் தொளிருஞ் சுத்த மனோகங்கார புத்தி காயமாயிருக்குஞ் சுத்த ராகஞ் சுத்தகலை சுத்தவித்தை யிவற்றின் மறைந்து விளக்கின்றிலு மியற்கையிலுஞ் சிவகரண மென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கப்படும்

தற்பொருளறிவு பிறபொருளறிவு சிற்சத்திகளைப் பொதுச்சிறப்பாய் மனத்திற் செயற்கையின்ற சிவகரணங்களென்றும் பதிப் பிரமாணங்களென்று மந்த முந்தச் சொன்ன மனோகங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்

முறைமையில் அதிற் சிவாகம வழிச்செல்லு மனோகங்கார புத்தியிற் படிப்பவனது பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத் திரிபதார்த்த விவேக பரோக்ஷ தீக்ஷாயோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப காவபோத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணும், சிவமந்திரவழிச்செ

லனு மகேசுவரர் புத்திகள் காலாக்கினியாதி யனுசிருதாந்த புவனத்துத்திச்சகும் அபரசித்தி பராபரசித்தி பரசித்தி முச்சித்தி களை விரும்ப முறைமையிற் சித்திக்கும் பொருட்டும் முடிவின முத்தி சித்திக்கும்பொருட்டும் பிருதிவி முதற் குணமிருக்கும், அசுத்த கோடி பிரகிருதி முதற் காலமிருக்கும், சுத்தாசுத்த கோடி சுத் தவித்தை முதற் சிவமிருக்கும், சுத்தகோடி முக்கோடிகளிற் சா டசாத்த தரங்களாயு மணிப்பிரபைபோலுடரி விரியும் விடாபார த் துவாரத்தினாலும் பூதான்மாதி மந்திரான்மாந்த பஞ்சான ம சாலப்ப சிவபோக பஞ்சமாக்கங்களி லொருவழியிற் பிர வேசித்து விகற்ப சங்கற்ப காவ போக வியாபாரங்களைப் பல விதமாப்ப பண்ணும் அந்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போதங்க ளால்.—

அறியாமையறிவகற்றி - அறிவகற்றி அறியாமை யகற்றி யென மாறுக அறிவகற்றி யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்தினாலே ஆன்மசுத்தி காணப் பண்ணப்பட்டதாயினும் தத்துவசுத்தி பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப் பட்டு—

அறியாமை அகற்றி என்பது மலமல வாசனை சுத்தித்துவார த்தினாலே யான்மசுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆன்மா பசுத்துவ மென்னும் மலோபாதியாற் பசுத்துவ மென்று வேறுசத்வமாய் படிக்கப்படுமாதலால் மலம் பசுத்துவத்தோடு பசுத்துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலத்தத்துவ மென்று வேறு தத்துவமாய் மதிக்கப்பட்டதில்லையாதலானும் ஆன்மசுத்தி பிரதான மாகையா லான்ம சுத்தி பண்ணி யென்றே யுரைக்கப்படும்.

இது தொகைப் பொருள்

அறியாமை பசுத்த தத்துவமென்றும் அறிவு சுத்த தத்துவமென்றுஞ் சொல்வாருமுளர்.

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம் —

அறிவுசற்றி - நிருவிகற்பம் புணர்ந்த தத்துவத்திற்குஞ் சவிகற்பமாய்த் தேவர் நராமுதற் பசுவாக்க மாயா சகல வாக்கத்திற் காணப்படுஞ் சிற்றறிதல் சிற்றுச்செயற் றொழில்களையும் விபரீதவேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி சிறிதும லஞ்சிந்தித்தும் அசுத்தகலாதி கஞ்சுகக்கலாவசிட்டத்துவ ஜெதனிந்திரியக்குறிப் பசுத்த சகலத்துவமுற்றாக்கிஞ்சிற்ஞத்துவ கிஞ்சித் கார்த்திருத்துவ லட்சண சித்துவ சின்ன அசுத்த போகக் கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய வசுத்த போதத்திருத்துவ மாத்திர பொதுக்குறித் தால புருஷ தத்துவத்தின் புத்திரப் போலிப் போக்கிய போதத்திருத்துவ போகோப போதத்திருத்துவமாகிய வசுத்த போதத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறித் தால சீவத்துவமே கம்.

நிர்விகற்பம் புணர்ந்த தத்துவத்திற்குஞ் சவிகற்பமாய் மந்திரேசுவர மாயாசுத்த சகலபதி வாக்கத்திலும் மந்திர மந்திரமகேசுவர மகாமாயா சுத்த சகல பதிவாக்கத்திலும் காணப்படுஞ் சாதிசய பேரறிதல் பெருஞ்செயற் றொழில்களையு மற்ப விபரீத வேதன விக்கிரக போகங்களையும் பண்ணும்படி மரியாதையில் மலவாசனை துடைக்கும் கலாதி கஞ்சுகமுற்றாக கலாவசிட்டத் துவ வைநரியக் குறிச் சுத்த சகலத்துவ முற்றுச் சாதிசய சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவ லக்ஷண தால சிவத்துவ சின்ன சுத்தபோகக் கிரியா கர்த்திருத்துவமாகிய சுத்த போத திருத்துவமாத்திரப் பொதுக்குறிச் சூக்கும புருஷதத்துவத்தின்று

புத்திரப்போலி போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவச் சிறப்புக்குறிச் சூக்கும சீவத்துவ மேகம்

இம்மந்திர மகேசுராதி யபரபதிவாகத்தக் கூறிய குறியுட் கூடிய சுத்த சகலத்துவ முதற் பொதுக்குறிச் சிறிது சின்னமுஞ் சூக்கும சிவத்துவ லிங்கக்கு விக்கிரக விசேஷ சகலத்துவ முதற் சிறப்புக்குறிச் சிறிது சின்னமுமுடைய வனுசதாசிவ வனுவங்கப்பிவாகத்தின் முன்சொல்லிய பொதுக்குறிய பரபுருடத்துவத்தினாது புத்திரப்போலி போக்கிய போத்திருத்துவ போக்கோப போத்திருத்துவச் சிறப்புக் குறிய பரசீவத்துவ மேகம்

இம்முப்புருடத்துவப் புத்திரப்போலி முச்சீவத்துவமு முபாதிச் சித்துவமும் மூலசிவத்துவமுஞ் சூக்குமசிவத்துவமும் நிரஞ்சய பரசிவத்துவ சொரூபலட்சண சிவ சமத்தக சிவனு யிருக்கின்ற நமக்குச் சொரூப லட்சணமென்று, தடஸ்த லட்சணமேயென்று மகாவாக்கிய நிமுத்த லிருபதங்களுக்கு வாச்சியார்த்த தட்கத லட்சணமத்துவ தடஸ்த லட்சண சிவத்துவ சுத்திக்குறி முப்புருஷத்துவப் புத்திரப்போலி முச்சீவத்துவ சுத்தி தத்துவசுத்தி பண்ணித்தானே வேறுபடுத்தன்றிப் பண்ணப்படுமாதலால் முச்சீவத்துவ தடஸ்தயறிவு விளக்காதலா லறிவென்றுபசரிக்கப்படுந் தத்துவங்களாதலா லறிவகற்றி யென்பதாகாத் மிதுவாகத் தத்துவசுத்திபண்ணி,

ஈந்திமுறை பண்ண வெண்ப திசைக்கின்றும்

சாதக சாமார்த்தியத்துக்குத் தக்க சிவஞானத்தனைச் சித்த சிவகணமயோகி பண்ணுந் தத்துவ தடஸ்த ஆன்ம தடஸ்த சிவ முப்பகாரத்தங்களின் இலட்சண வபரோட்ச கிரீடசங்க குறிக் கிரிருபம்,

ஒன்றுகொன்று தத்துவ முதற் றிரிபதார்த்த லட்சண

விலட்சண பரோட்ச பரீட்சாரூப நிரீட்சணக் குறித் திரி தரிசனம்

மனோவிகற்ப சங்கற்ப பிரவிர்த்தமாய்ச் சிவோகஞ் சிவோயஞ் சிவ சிவ வென்பது முதற் பலவித வகங்கார புத்தி விர்த்திப் பிரவாக சின்ன தியானக் குறி தியானசித்தி சின்ன சமாதிக் குறி திரியோகஞ் சமாதி சித்தி சின்ன சாட்சாத்காரக் குறித் திரியோகம்

மூலமந்திர முச்சரித் துள்ளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதிகத்தைத் தொடுத் திருக்கயாகத் தொடுத்து யாகசாந்தைக் குறித்துச் சமஞ்ஞ மட்டு முட்ட முறைமையிற் போய்ப் போயத்தான தேசகால சந்திக்குத்தக்க திருக்கயத் திருந்துதான சூனியப் பிராசாத முச்சரித் துள்ளிருக்குஞ் சுரிகாஸ்திர மதிகத்தைத் தொடுத்துத் தத்துவங்களையு மாயையாவிலுஞ் சிவனிடத்தினுந் தத்துவத் தடஸ்தத்திருல் வைத்தத் தடஸ்தத் தன்மைகளையு மறுத்துக் காரணத் தலைவிலொடுக்கி யகண்டிதங்களாகப் பண்ணப்பட்டனபோ லடக்கித் தனது தத்துவ வசியத்துவத் தியாசசியம் பண்ணித் தத்துவங்கள் தனக்கு வசியங்களாகத் தான் வசியாயிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளைத் தான் பண்ணிச் சிவஞானத்தினைச் சாதிய சிவகணமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியக்குறிப் பரோக்ஷரூபந் தரிசனம் யோகங்கூடிய மரியாதி மனோவாயு ஐபவச மாத்திரத்தினலே யொருபிரகாரந் தனவச மாக்குதலாகும் திரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணி யோகசாமாத்திய மில்லாதிருந்தால், நேதிநேதி நியகலட்சண சியகணம மாத்திரத் துணைச் சாதிய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியக்குறிப் பரோட்சரூபந் தரிசன மனாத மங்யாத மாபிமானத் தியாகமாகுந் திரிசுத்தி.

இவைகளைத தானபணணி, அதிமல பரிடகுவததா லாவி ரபபவிகரு மதிமோடச வாஞசையின தாவேசததாறருன அதவனறித தேசகலா சததி சஙகடததிறறருன விததார சுததி விருபபமிலலையெல மமகார வகஙகார மாததிரத தியா சசிய மாததிரமாகுஞ சுததி தானபணணி,

அலல திலகுயாயத தததுவ தாததுவிசப பிரபஞசமனை தது நிராகார நிராலமப மாயா மகா மாயாத தோறற மாத லா லப்படி யகணடிதமாயக காரணாகார நிராதார நிராலமப நிஷபிரபஞச சிநதனைமாததிரமாகுஞ சுததிதான பணணி,

இபபடிச சுததிபணணு மிடததுச சுததிமாாக்க பேதமு ணடு, அது சொலலுவாம

மூததிமாககிரம விருமபின நிராலமப சியயோகம பண ணும பொருடடு குரு போதிபபச சியாகமரு சிவாகமாகத மாததிரஞ செபபுவ குருவாககிய மாததிரததான கேடடுச சிந திததுத தெளிநது இருககமுதற றுவாதசாநத வியாபியா யிரு ககும பிரமரநதிர முடிவாகும பஞசாதாரஙகளிற றஙகித தய கிக கமல முடிசசுக கதவு திறநது திறநது தததுவமுதலிய மூப பததாறத ரூப தரிசனமுதலிய பணணிபபணணிப பழகிபபழ கிப பின றுணஙகளிற றஙகாது சடுதத சறறே தாகககு தாககி முன சாததிய முறைமையின முசசிவயோகிகளபணணு முபப குயபுக தததுவமுதலிய முபபததாறத முசசுததிபணணனி, ப ணணுமிடதது,

பிரமாதி பரசிவமூாததி ஈசானமூாததி பரியநத சிவமூாத தி பதஙகளில விருமபிய சிவமூாததி பதமுததியெனனும பரமுத திககுறிச சிததிகுறிதது, முச சிவயோகிகள பணணு முறைமை யிற சுவாவதி சுததியோடு விருமபிய தததுவ தததுவாருகா ணம சிவமூாததி சிவசிவ மூாததி திரிரூப தரிசன யோகயோகை

கயோப பண்ணுமிடத்தும் சித்திரூபமின் முத்திவிரூபமின் முத்திவழி பழக்கச் சுத்தயோடு பண்ணுமிடத்தும் பவுதிக தேகாதிக் குறிப்பு பூதாதி மந்திராந்த மைம் பொருள்கட்குத் தத்துவங்கட்கொன்று பெயர் சாற்றப்படுமாதலாற் பூதானம் தத்துவானம் வந்தரானம் சீவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமார்க்கங்களிற் பழகிய வொருவழியிலைத்தப் பின்புவழிப்பட்டுக்கிச் சுத்த பூதாதி தொடங்கிச் சமஞ்ஞத்தமட்டு முட்டும் பூதானம் சுத்த பாதித் துலம் தேகக்குறிப்பு பூதங்களிற்றுன் றத்துவானம் சித்துபாதிச் சூக்கும தேகக்குறித் தத்துவங்களிற் றுன் அந்தரானம் சித்துபாதி பரதேகக்குறி யந்திரத்திற்றுய சீவானம் சித்துபாதி பக்கங்கார மாத்திரக்குறிச் சீவனிற்றுன மந்திரானம் சித்துபாதிக்குறிப்பு பிராசாத முதலிய மந்திரத்திற்றுன ரூப தரிசன போகயோக சுத்திகள் பண்ணப்படும்.

அறிவகற்றி யென்பதற் காதக மிவ்வள வைந்தது —

அறியாமை யகற்றி - மாயா சகல பசுவாகக் கத்திற் காணப்படுஞ் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகம், நான் சுகி நான் துக்கி நான் மோகி யென்பன முதற் பிரஞ்ஞாமோக வஞ்ஞான மூல பசுத்துவ மலத்தின் தத்தோரியாமிகா சத்தி வைத்த போசத்திருந்த துவசக்குறிப்பு புருஷத்துவ ரூபமாய்ப் போதலாற் றத்துவசுத்தியானம் சுத்தியாமாதலால் மலத்தின் தாவாரக சத்தி வைத்த நித்திய கேவல நித்திரா முத்திரித சிஞ்சிஞ்ஞானக் கிரியா சூனிய வறியாமைக்குறி மூர்ச்சா மோக மூல சித்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப் பேரசித்துவ துலதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவ்முதற் கலாந்த தத்துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகங்கள் டனைனு முறைமையிற் சிறிது மலசுத்தி துவாரத்திருலே சுத்தி பண்ணி,

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல ரூட பசுவாக்கத்திற காணப் படுந் தால சாதிசய சாதன ஞானக் கிரியா சூனியக் குறி ரூபாச்சா மோகத்தால மலசிவதத்துவ சூனியக்குறி பரியாண்மைப்பெய ரஞ்சித் தவ தால பசுத்துவத்தை மாயா தத்துவ சுத்தியின மாயா தத்துவ சுத்தி சுத்த வித்தியா தத்துவ சுத்திக்கு நடுவினை தத்துவ சுத்திப்படி மூச்சிவ போகிகள பன்னூறு முறையையின மூற்று மல சுத்திக துவாரத்திலே சுத்தி பண்ணி

பின மந்திர மூவர மந்திர மந்திர மகேசுவர மாயா சகல மகாமாயா சகல பதிவாக்கத்திற காணப்படுஞ் சூக்கும சாதிசய சாவஞ்ஞானக் கிரியா சூனியக் குறியாகிச் சுத்த போகோப போகப்பிரஞ்ஞா மோகத்திவமூர்த்திய ரூபாச்சா மோக மூல சூக்கும சிவதத்துவ சூனியக்குறி பரியாண்மைப்பேர சிவதத்துவ சூக்கும பசுத்துவத்தைச் சுத்த வித்தியா தத்துவ ஈசுர தத்துவ சுத்திக்குட்டத்துவ சுத்திப்படி மூச்சிவ யோகிகள பன்னூறு முறையையின் மூலதிகார மல மூல மல மல வாசனை சுத்தித் துவாரத்திலே சுத்தி பண்ணி

பின்னரூசதாசிவ வனுப பிராமாயக மகாமாயா சகல பதிவாக்கத்திற காணப்படும பார நிதிச சாவஞானக் கிரியா சூனியக் குறிச் சுத்த போகோப போகப்பிரஞ்ஞா மோகத் தமிழ்நதிய ரூபாச்சாமோக மூலபர சிவதத்துவ சூனியக்குறி பரியாண்மைப் பரசிவதத்துவ பர பசுத்துவத்தை சதாசிவ தத்துவ முதல முத்தத்துவ சுத்திக்குட்டத்துவ சுத்திப்படி சொரூப திரோதான சத்தி சுத்தியோடு மூச்சிவ யோகிகள பன்னூறு முறையையிற சூக்குமாதிகார மலமூல சூக்கும மலவாசனை சுத்தித் துவாரத்திலே சுத்திபண்ணி

அறியாமை யகற்றி யென்பதற்கு இவ்வளவு பொருளையு கத்து —

அறிவினுள்ளே - தூலசூக்குமபர முச்சின்மாத்தி ராணம தத்துவமுமமூலமுமேத்த தூல சூக்குமபர முப்பரவித்தியாத தத்துவமும மாமப்பழுத்த தூல சூக்குமபர முச்சிவ சிவதத்துவ முப்பழுங்கள் விரும்பப் படுமாதலாற சமனைக்குக் கீழிருப்பது பாசம பரசிவ தத்துவத் தியாச்சியத்துக்குமேலே சமனு சுத்திக்குமே லுன்மனுந்தாவது பரசிவதத்துவாபி வியத்தி சித்திக்குமளவும ஆசக்கிய பரமல வாசனை யாபாசிக்கு மாதலா லுன்மனு மூலாந்தம ஸ்வச்சந்த சர்வஞ்ஞானோத்தர சுருதிப்படி சிவசத்தித் தன்னையாய்ச் சென்று திரோதான சத்தி நிக்கிரக கிருத்திய பராசத்தியனுக்கிரக கிருத்திய மத்தியஸ்த சிவ சின்மாத்தி ராணமாவினுங்கூட்டச் செல்லுதலாற செல்லுஞ் சிவசின்மாத்தி ராணமாவினும்,—

அறிவுகளை - முறைமையி லணுபர சிவங்கள் சிவபர சிவங்களென்று நாலுசித்துக்களையும்,—

அருளினால - சமனைமட்டும் முட்டும பிராகிருத மனோ கங்காரபுத்திகளில மறைந்து சாலமபித்த தன்மனையுற றுபரி ந்ராலம பிசகுஞ சிறசத்திவிளக்கு விளங்கிய சிறசாத்த மனோகங்காரபுத்து விகற்ப சங்கற்ப சிற்றுவிகற்ப சவிகற்ப காயபோத நிருவிகற்ப ஞானங்களால,—

அறியாதே யறிந்து - திருச்சிபமாய நோக்காதே தடத்தலக்ஷண நிமுகத்த ஸ்வ சொரூப லக்ஷண சாவதிருக் காத்திரூப லக்ஷண பரோக்ஷ நிரீட்சண சிவகுறிச சிவரூபம தடத்தலட்சண விலட்சண ஸ்வரூப லட்சண பரோட்ச நிரீட்சணரூபசாஸதிரீயபரீட்சா விலட்சண சூக்கும பரீட்சாக குறிச சிவதரிசனமெனுந தச காரியத் திரு காரியம பந்திப பாாத்து,—

குறியாதேகுறித்து - முனசொல்லிய சாத்தமனசசங்கற்ப முனனுக்கச சாத்தாகங்கார புத்திப பிரவாகச சிரயபுக கரவ

போதஞானங்களா லியற்கையினு லனுபட்சத் தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினுற்றுன,—

சமபு பட்சப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டத் தற்பொருட் சிவக்குறிப்பினுற்றுன

செயற்கையினு லாரோபித சமபுபட்சப் பிறப்பொருட் சிவக்குறிப்பினுற்றுன,

திருச்சிய மன்றிச் சாவதிாக சாத்திரு ரூபமா யபரோட்சம போ லபிநயித்துச் சிவோக மென்றுதான இயற்கையினுற சமபு பட்ச வேற்றுமைச் சிவக்குறிப்பினு லப்பபூச சிவோய மென்று தான சிவ சிவ வென்றுதா னென்றின மற்றது மொக்க ஸபுரிக்க அத்திபஸதி யருக மருவப்பொருத்திப பனனும் சிவத்தியானசகுறித் தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகமபணணி.—

அந்தக் கரணங்களோடிக் கூடாதே - இங்கேருக் கொடுத்து விடுத்தத் தொடுத்துச் சிவத்திற் சிறைப்படுத் துஞ் சிவத்தியானத்திற் சிரித்தடங்கக் காடு தாசகிச சமஷ்டியிற் சுருங்கிச் சூனியப் போலியாயப்போன மனதைத் திரும்பவெழுப்பித் திருப்பி விஷயத்தில் விழுத்துஞ் சகலத்தன்மை தொட்டுவிட்டுத் தட்டாதே,—

வாடாதே - திரும்பத் திருப்பி யோக நித்திரா முத்திரித மனத்தைப் பிராகிருத நித்திரையில் முழுகுவிக்குங் கேவலத்தன்மை தாக்காதே,—

குறைந்திருப்பையாகில் - தியானத்தின தாக்கசாஷாவஸ தாரூபமாய ஞாதிரு ஞானஞேயச சிறப்புத தியாதிரு தியானதேய சூனியப போலியாய் ஞேயத்தழுந்தி யத்தேய மாத்திரத் திலங்கு ஞானச் சிறப்புத் தியான விசேஷசமாதி பண்ணி யிருக்கையாகில்,—

பிரியாத சிவனருளினோடே - கூடுதல் பிரிதல் குறிக்கிற குறாருமு ளடாதலா லநாதி தொட்டுப் பிரேரகப் பிரேரியத் தன்மைச் சம்பந்தியா யிருந்த வீகரண னுடனே,—

பிரிந்து தோன்றி - அந்தச் சம்பந்தம் விட்டுச் சாத்ருச்சிய மாத்திர மித்திர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு, அதுவன்றி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாந் தானுட் தோன்றி - சித் அசித்துச் சித்சித்துச் சித்திரப் பொருள்கட் கெல்லாம் வியாபகமாய்த் தாரகமாட்டுச் சாட்சாத் கரிக்கப்பட்டு,—

நெறியாலே - திருக்குத் திருசியக் குறிக் குறிப்பின்றிவ,—

அவையெல்லாமல்லவாகி - அந்தத் திருக்குத் திருசியப் பொருள்களி னொன்றாகி,—

நின்றொன்றுந் தோன்றிடுவ னிராதாருமே - தனக்கொரு தாரக மன்றி நிராதாரனா யிருந்தும் சமாகச் சாமர்த்தியத்தினு லிக்குருச் சாட்சாத் காரகத்தினால் சாட்சாத்கரிக்கப் படுவன

பராரத ஸ்வாரத்தாரத்தப் பிரதியாத் தப்பிரத்யாத்தச் சாவாரத்த சிவன் முத்தி சிவ சாட்சாத் காரஞ் சமாதி சாமர்த்தியத்தினாற் சித்திக்கு மென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

ஆசிரியன் றிருவருளா லிருவகைப்பாசங்களு நீங்கிக் கேட்ட முறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்கு முறையிற் சிந்தித்துப் பின்னன் புசெய் தடங்கி நிற்கப் பெறுவாராகக், முற்கலவனிப்பு கேட்ட டறக்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாகத் தோன்றிச் சிந்தித்தற் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேதமாகத் தோன்றித்

தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினும் மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றுமென்பதாம்

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுமென்னக் கூட்டுக

தெளிதலாமாறு மந்திரபயனுமினிது விளங்குதற் பொருட்டு மேற்கூறிய போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன் கூறினார்

கூடாதே வாடாதேயென எண்டுக்க கூறவே, ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களின் ஒரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலும் நிகழு மென்பதாயிற்று

அற்றுகலினன்றே ஆண்டு அவ்வாறினிது விளங்கப் பெறுதாயிற்றென்பது

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயென்றார்

இங்ஙனே தெளிதலாமாறு மதன கனிகமு மனுபவமுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வுண்மையை யடியேன் பெறும்படி யெப்படியென் றன்மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

அறியாமையறிவகற்றி - கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற அதீதா வத்தையையும் முப்பத்தாறு தத்துவங்களோடுங்கூடி விஷய வியாபாரத்தை யறிகிற ஜாக்கிராவத்தையும் நீக்கி,—அறிவினானேயறிவுகளை யருளினாலறியாதே யறிந்து - ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற ஞானத்தினை ஆன்மபோதத்தை கூடாமல் அந்த ஞானந் தன்னாலே அறிந்து அக்

த ஞானத்தின் வழித்தாய் நிற்கவே தரிசனமுந் தன்னைத்தோன்றுமல மறைத்துநின்ற பாசத்தின் முறைமையுந் தோன்றும் இந்த முறைமையையும்,—குறியாதே குறித்து - ஞானத்தாலே கண்டோமென்று காணுத் கண்டு நிற்கக்காட்டின ஞானந் தனக்குச் காரணமாம்.—அந்தக் கரணங்களோடுங் கூடாதேயாடாதே குழைந்திருப்பையாகில் - அந்த ஞானக்காட்டத்தான் ஏகனைச்சிற காட்சியையு மிழந்து நிற்க அவ்விடத்திலவத்தையாம் அந்த அவஸ்தையாய மயங்காதே அந்த ஞானத்தோடே கூடித் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பிறியாத சிவன்றானே பிரிந்துதோன்றி - ஆன்மாவுடனேகூடி யான்மாவொழிந் தில்லையென்னும்படி யநாதியே மறைந்துநின்ற சிவன்றானே சிவனுமொரு முதலுண்டென்னும்படித் தோன்றி அப்பிரகாசமாய் நின்ற தான் பிரகாசித்துவு மன்றி,— பிரபஞ்சபேதமெல்லாந் தானாயத்தோன்றி - காணப்பட்ட விருவத்திலுள்ள பேதங்க ளெத்தனையுண்டு அத்தனையுந் தன்னையொழிந் தில்லையென்னும்படி தானாகக் காணப்பட்டு,—நெறியாலே இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டுந் தானாயநிற்கச்செய்தே இவையிற்றிற் ரேயவராநிற்கிற முறைமையாலே யிந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தானல்லவாய் நிற்பன்,— நின்றென்றுந்தோன்றிய னிராதாரனுமே - தானன்றி வேறொரு முதலகளுமற நிற்கச்செய்தேயும் தானுமொன்றினுந் தாக்கற நின்று பிறகாசியா நிற்பன்

அறியாமையென்றது கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஆன்மாப் பாடாணம்போலே யொன்று மறியாமற் கிடக்குமதே முத்தியென்று பாடாணவாதி கொள்கையினுல் அதாகாதென்றதெனக்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "காட்சியென்னக் காணுத்துயர - மாட்சியைமுத்தி யென்வகுத்துரைக்

கிற் - காணுபாவ மரணங்கருமா - மேயநசவாமுத்தி சேர்ந்த வரன்றே - யனையகிக்கோா முனைவருமவேண்டா - தனிதரு துயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற சடாமுத்தி" என்னு மதுவுங் கண்டுகொள்க.

அறிவகற்றி யென்றது, வயிந்தவ சரீரத்தைப் பெற்றிருக்கிறதே முத்தியென்று சமவாதி கொள்ளுகையினால அதாகா தென்ற தெனக்கொள்க. இதற்குப பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "அகன்று-நீங்கியு முருவ நீங்காதாயி - ஞெணுங்கியமுத்தி யாவதெனுக்காக்கச - செடியுடலினுக்காக குடிலைகொடுக்குமென - ஞேருதலைநீயே பேதாயப்பகட்டிர - லொளிரசிலைமுச்சித்த தளிரொனுமிந்தகத்து" என்னுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

அறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினாலறியாதே யறிந்து என்றது ஆன்மதரிசனம்.

அந்தக்கரணங்களோடுங் கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பையாகல் என்றது ஆன்மசுத்தி.

நின்றுந் தோன்றிவெளிராதாரனுமே என்றது ஆன்மலாபம்.

இதற்குப பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார் - ௨௲-ஒச, "ஆக்கப்படாத பொருளா யனைத்தினிலுந், தாக்கித்தா னொன்றோடுந் தாக்காதே—நீக்கியுடனிற்கும் பொருளுடனே நிற்கும் பொருளுடனாய, நிற்கை நிராதாரமாம்" என்னுமதுவுங் கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கேவல சகல மிரண்டினையு நீங்கிச் சுத்தத்தி லுண்டாகிய ஞாதுரு ஞான ஞேயங்களையுங் கழன்று இந்த நிலையிலேநிற்கி லநாதியே தோன்றாமல நின்ற சிவன் தோன்றிப் பிரகாசிப்பன என்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

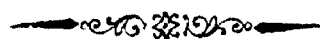
———o———

அருளினாலறியாமை யறிவகற்றி - ஆசிரியன் றிருவருளா லறியாமையு மறிதலுமாகிய விருவகைப்பாசங்களு நீங்கி,—அறிவினாலே யறிவுதனை யறியாதேயறிந்து - தன்னறிவினைக்கொண்டே கேட்டலறிவினைக் கேட்குமுறையிற் கேட்டு,—தறியாதே குறித்து - சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்து,—குழைந்தந்தக்கரணங்களொடுங் கூடாதே வாடாதே யிருப்பையாகில் - பின்பு அன்பு செய்து அந்தக்கரணங்களிற் சோராதடங்கிநிற்கப் பெறுவாராகு,—பிரியாதே சிவன்றனைப் பிரிந்து தோன்றி - பிரிதலில்லாத முதல்வனியல்பு கேட்டற்காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிய பேதமாய்த் தோன்றி,—பேசவரும்பேத மெல்லாங் கூறுயது தோன்றி-சிந்தித்தற்காலத்து அவை கலப்புப்பற்றி யபேதமாயத் தோன்றி,—இவையெல்லா மல்லவாகி - தெளிந்த பின்னையிரண்டுமின்றி,— நெறியாலேயென்று நின்று நிராகாரமாயே தோன்றிடுவன் - நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி யெவற்றினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினும் பற்றிலனாய் வேறு தோன்றும்.

இதனானே தன்க ணிகழு மனுபவமும் தெரிந்த லாமாறும் கூறப்பட்டன.

* இச்செய்யுளின் முற்பாதியே “பாவித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்திக்கினொரா விருத்தப்பாதி போதும்” என்னும் சிவபோக சாரத்தானும் “பாவித்த நூலெல்லாம் பாதி விருத்தத்தால் சாதித்தார் பொன்னடியைச் சார்ந்தோரெண்ணுளோர்” என்று தாயுமானார் பாடலானும் கூறியதென சாம்பிரதாய வழக்காயக் கூறுவது இதனைச் சிந்தித்தறிக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி ஞேயத்தழுந்தின ஜீவன்முத்த ஞானவான்
தேகாந்தத்தற் பின் றூப பரமுத்தி
பெறு மென்றதுக்கு மூல

புண்ணியமே தேகருவிகரும பாவமிழந்தாக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தினால் விரணடியையு மறுத்து ஞாலமொடு கழமே
வு நண்ணுறுகி, யென்றுயிர்க ளோகத்தே முத்திபெ
றுயிரொடு நெயகெடுமெலா ஞாயிறெமக னென்றுரு
மைவியாபிக கவாறுதற வியாபகத்தினிற கலந்துகாய
ம கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரியபோணிறபள நக

(இ-ள்) புண்ணியமே தேகருவிகரும பாவமிழந்தாக்கும்	புண்ணியருக்கு சுவர்க்காதி பலத்தைக் கடைவிக்கும், பாவம் நரகச்சுழியிற் பலத்தைக் கடைவிக்குமாதலா லிவவிரண்டுமே பொன்விலங்கு மிருப்பு விலங்குமென வறிக
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே	புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த சிவபுண்ணிய பலத்தாலே
நண்ணிய ஞானத்தினால் விரணடியையுமறுத்து	ஜனம கூடாம பிறவாவிட்டத் முத்திகூடாதபடியாலே யிவனுக்குச் சிவனை வழிபடுதலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணியமாகிற ஞானவாளா லவவிரணடியையு மேறகொண்டுறுத்த படி யறுத்து,

"ஞானவா ளேநதுமையா நாதபபறையறைமின" எனறா

ஞாலமொடுங்கி புணணியததாற பாவத்தாற புணணியபா
ழிமேலு நணணு வததாலும

நணணுமயிா இமமூனறு லோகததையும பொருநதாத
மேலகி டு வனுய,

எ ண ணு மி க இநத வுலகததிலே யுணடுந்திருந்து முக
லோகததே முத தியினை யடையக கருதது சீவனமுதத ரானு
திபெறு மி வ ன வன,
ஞன

எஙகெழிலென இபபடிபபடட ஞாதாககள வேறு நமக
ஞாயிறெமக கெ கு வேணடுவதொரு குறைகளுமிலலையென
னறு குறைவின ககருதி யாதிததிய னெயவிடடத துநதாலு
றி ந தாழவிலலையென றிருபபாாகள

"இஙகிபபரிசே யெமககெஙகோ னலகுதியே, லெஙகெழி
லெனஞாயி றெமககேலோ ரெமபாவாய" எனவறிக

கணணுதறன இநத ஜீவன முததனுககுக கணமததா
னிறைவதனிற க லுணடான வாதனைகெடடுச சரீரமொழிந
லநதுகாயங கழி தவாறே கடமான தொடைநதா லதனுள
நதககா லெஙகு ளிருககும் விளககான செபபடி யெஙகும
மாயக கருதரன பிரகாசிககு மதுபோ லிநத வானமா நெற
போனிறபன. றியிற கணணினையுடைய சிவனது வியாபக
தகைககலந தவனைபபோல சாவககியதது

வமுதலிய குணஙகளுடனுங கூடியிருபபன எ-று

ஆனமா - என்பதெழுவாய

நிறபனெனபது - பயனிலை

இதறகுச சிவதருமோததரம தேவிகாலோததரம மதங

கம இரததினததிரையதது மறிக. (௩௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல ஜீவனமுததி பரமமுததிக கிரமங கூறுகின்றது

புண்ணியமே நோககுவிககும பாவங்கீழ நூககும - ஆன மா விவவிடடதது ஸதூலதேகம விடும்பொழுது புண்ணிய கனம மே பரிபாகமாகில மேலாகிய சுவாககபோகததைத யனுபவிக கும. பாபகனமமே பரிபாகமாகில நரகததிலே தளளும மேல ஞாலமோ டெனகையால புண்ணியபாப மிருவகைக கனமங களேறறக குறைசசலாக பரிபாகமாகிற பூமியிலே சுக துககமிர ணடையு மனுபவிககப பணணும —

புண்ணியனை பூசிதத புண்ணியததினாலே நண்ணியஞான ததினால இரணடினையுமறுதது-புண்ணியமூாததியாகிய சிவனைப பூசிதத — சுகிருததததினாலே யுணடான ஞானததாலே புண்ணி யபாப மிரணடையுமறுதது,—

ஞாலமொடு மேலகீழ நணணுறுகி - தேகாதிகளுக கேது வான புண்ணியபாப மிரணடும போகையால பூமியினிடதது பூசபரிணாம தேகததையும தேவலோகததில பூதசார சரீரங் கையும நரகததில பூத சரீரததையு மினிமேற பொருநதாதவ னாய,—

எண்ணுமிக லோகததே முததிபெறும - கனமபூமியெனு றெணணபபடட விநத பூலோகததிலே தானே ஜீவனமுததி யை யடையும இவவாறு ஜீவனமுததியை யடைநதவன,—

இவனருனெனு செழுங்கோ ஞாயிறெனகவென்று - இவவா று ஜீவனமுததநானவன மகோதபாதமாக வாதிததன றிசை மாறி யுதிககினு மஞசாமல,—

காயங் கழிநதககாற குறைவினறி கணணுதறன னிறைவக ணிறகலங தெயவுமா யானபோல நிாபயனென - கருதுபிராரத

தக்கெ மொழிந்தார் முன்னின்றே யெக்கெசித்துயமர் நகிச் சிவ ஞானைய பூரணத்திலே யப்போடே வந்த உப்புப்போலக் கலந்து அப்புளளவு முப்புளதுபோல் சிவனுடனே சாவவியாபியாய் நிற்பன, முத்தாணமா யென்று புத்தியண்ணென்றிரு னபொருள்

— சுகிருதய - நரசெய்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

இப்படிப் பசுசக்தியோ நிருவாண தீட்சாவாகுப்பின் சிவாகமங் கேள்வி முலிகயவராகுன முறைமையில் முப்பதார்த்த விவேச பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகசிவ ஞானவாகுயப்பின் சிவத்தியான வாகுப்பின் சிவசமாதிமாகுயப்பின் சீவன் முத்தி சிவ சாட்சாத்காரவாகுயச் சாமாதியவா னலாகிருந்தால், மரியாதி மகிழ்ந்தருக கடாக்ஷிக்குஞ் சிவ தீட்சாநுப சிவ சத்தி பதிந்த ஞானுக் மொன்றிரெண்டிரண்டு மென்று முறைமையினுடையனைத் தானிருந்தவன சரீராந்தத்திற சத்தியோ நிருவாண தீட்சாவான போலப் பரமுத்தி சிவசாட்சாத்கார சிவ சாதிருச்சிய சுவவாகுயவென்று சாற்றுகின்றார்.

புண்ணிய மேருக்குவிசரும பாவங்கிழ நூககும புண்ணியனை பூசித்த புண்ணியத்தினுலே - கிரியாபூசையினுலேதான் தீக்ஷா மாத்திரத்தினுலேதான்,—

நண்ணிய ஞானத்தினுல் - முன்சொல்லிய முறைமையிலடைந்த ஞானத்தியான சமாதி சீவன் முத்தி சாக்ஷாத்காரக கூட்டப்பிரிவு ஞானபூசையினுல்.—

இரண்டினையுமறுத்து - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடு பிரதி தினம மரியாதியிற்போக்கி,—

என்செழுக்கோ ஞாயிறெமக்கென்று எண்ணும் இக்லோகத்தே முத்திபெறு மியல்பினன் - பதிக்கப்படுஞ் சீவன்முத்தரு ளவன்,—

காயத்து சம்பந்தக்கால அனாதியினிற் கன்றுகறனை விளைவகளிற்கலந்து - சிவசத்தி பரிபூரணத்திலொத்து வியாபித்து.

ஞாலமொடு ஏழு மேலும் நன்றுஞ்சி எங்குமாயக் கருத்தனபோலிப்பன - எங்கும் வியாபியாயத் தானறியானித்த சிவனொத்த தெங்கும் வியாபித்துச் சாவஞ்ஞத்துவ சாவ கர்த்திருத்துவ சிவனுமிருப்பன் அப்படித் திருமந்திரத்துஞ் சொல்லப்பட்டது

"முப்பத்துமாறும் படிமுத்தியேணியா
யொப்பிலாப் பேரண்டத் துளொளிபுக்குச்
செப்பரிய சிவங் கண்டுதானவ
ரப்பரிசாகி யமர்ந்திருந்தாரே"

இப்படிப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டாத்வைதக விசிஷ்டகற்பிய வியத்திசுத்தாத்துவைதஞ் சொல்லியிருக்கவும் பிரமித்துச் சிறிகிட்டத்து மசாத்திரப் போலியச்ச தூக்கிவைத்துக்கொண்டு பிறப்பொருட் சிவ வியத்திச சுத்தாத்துவைதம் பிறப்பொருட் சிவ வியத்தி விசிஷ்டாத்துவைதத்தான் விளம்புவோர் யோகாந்த ராராஞ் யேஷங்கொண்டு வேறுச் சமயிகளாவார்கள்

சிவ சாயுச்சியச்சொற் செய்புத்த நிரூப சாவ வைக்கியமன்று

ஏகானம்ப பிரசங்கம் வருவதுபோலால், சிவ சமயோகமுமன்று

விகாரப்பிரசங்கம் வருவதுபோல சிவ சமவாயமுமன்று.

ஏகானமப பிரசஙகததிற கிடஙகொடுககு மாதலால், சிவ தாதானமியமுமனறு

சமவாயததிறகுச சொல்லிய தூஷணம வருமாகலால சிவ த்துவ ரூபமபோ லிருபபது சிவ தாதானமிய மெனனில் சித்த சாதனமாம, சிவ லயமுமனறு

துல்லியபபொருள கொளளாதிருநதால விருசப பிரசங் கம வருமாதலால சிவானனனியமுமனறு.

துலலியபபொருள கொளளா திருநதால வேதாநத மதாந தரமாதலால சிவ சாஙகரியமு மனறு

பரிணாமவேதாநத பாருசராததிரி மதாநதரமாமாதலால சிவ ஸவஸவாமித்துவமுமனறு

பரமுகதி பஙகம வருமாதலால சிவபபிரேரக பிரேரித்தி யத்துவமு மனறு

ஸவஸவா மித்துவத்துககுச சொனன தோஷம வருமாத லால சிவ காரண காரியத்துவமு மனறு

காரண காரியத்துவம பிரேரக பிரேரியத்துவ மெனறு பொருளாதலால ஸவஸவாமித்து வத்துககுச சொலலிய தோ ஷநதானே வருமாதலால சிவ மேலிட்டு கீழபபடுதலு மனறு

விநாசதுலலியமா மாதலால அருககன கணகளுககுப போற சிவ வியஙகியத்துவமு மனறு

பிரதிபநதப பிரசஙகம வருதமாலால சிவ வியாபக வியா பபியத்துவமுமனறு.

ஜடத்துவ நித்தியத்துவப பிரசஙகம வருமாதலால சி வப பிரதிவிமபமுமனறு

மேறசொலலிய தூஷணம் வருமாதலால சிவகுண சங்கி ராநதியு மனறு.

திருஷடாநதமிலலை யாதலால் சிவாவேசமு மனறு

சுவாதந்திரிய சூனியம் வருமாதலால் சிவகுண சமுற்புத்தியுமன்று.

அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாகலால் சிவனுக்கிராயானுக்கிரகத்துவமுமன்று.

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்துவமாதலால் விந்து பிரதிபந்தப் பிரசங்கம் வருமென்று முன்றள்ளப்பட்ட படியால் சிவ போக்கிய போத்திருத்துவமுமன்று.

ஜடப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ ஞாப்பிய ஞாபகத்துவமுமன்று.

அப்படி திருச்சியமாகில் ஜடத்துவப்பிரசங்கம் வருமாதலால் ஸ்வஸம்வித் புரானுபாவியானுபவித்ருத்துவமுமன்று.

ஏகான்மப்பிரசங்கம் வருமாதலால் பரஸம்வித் புரோங்க் யோகித்ருத்துவமுமன்று.

சாவயவத்தாற்றத் சாயுச்சியப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ சாந்நித்தியமுமன்று.

ஒன்றுக்கொன்று சாக்ஷாத்காரமே சாந்நித்தியமாதலால் அப்போது சிவ சாக்ஷாத்காரந்தானே யாசட்டும், "ஸாயாாஸ்த்யாசகமஞானந்து சிவயோந்து சாச்வதம்" என்னும் வசனத்தினாலதுவும் பொருந்துகின்றதாகும்.

ஆனால் முத்திக்கு பக்ஷமேது, சிவ சாதிட்டென்று செப்பப்படுஞ் சிவ சாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம் ஆதிமுத்தன் அஞ்ஞசிரூபத்தன் என்னுஞ் சிறிது வைசாதிருச்சியமிருத்தலான் முற்றுஞ் சாதிருச்சியஞ் சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்படாது.

அப்படிச் சொல்லப்பட்டாலது ஆதிமுத்தனன்றி முத்தனென்னும் சிறிது வைசாதிருச்சிய வார்த்தை மேலோபாதி தொட்டுவந்த வெகிரங்கவார்த்தையென்றும், முத்தனுக்கு அவாச்சநீய சஞ்சித கிருத்தியம் சிவனுக்குக் கிருபாசமசித்த கிருத்தியமென்னு

ளுசிறிது வேற்றுமை வாராததையும் வேறு காரணமில்லாமையா லென்றும், முற்றுஞ் சிவசாதிருசிய மெனப்பேதாங்கரங் வாராததை யென்று முடிக்கலான் முற்றுஞ் சிவசமாதிருசியமே சிவசாயுச்சியமென்று சித்தாந்தம் சித்தித்தது.

ஆகையா லெல்லாம் நல்லதுதானே! சிவ முற்றுவமை சிவைக்கியமென்று சிரா செப்புவதேதுக்கு? சத்தியம் அது நிருபசரித வைக்கிய மன்றுபசரித வைக்கியமப்படிச் சுருதி சொல்லியதென்று காந்தபுராணங் கழறுகலால்.

சிவா னன்னியத்துவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சில சிவசித்தாந்திகள் செப்பிப்பதேது? அது பரீக்ஷை பண்ணுதப்படித்தது.

சிவனோடு அனன்னியத்துவ மென்னுமிடத்து அனன்னென்பது அனன்னியப்பொருள் விருத்தப்பொருள் அபாவப்பொருளாக முப்பொருட் சொல்லாகலால், முப்பொருளுள் சிவனுக்கனன்னியமாய முத்தானமாவில்லையாதலாற் சிவானன்னியனென்ற பாவப்பொருட் டொகை விரித் தருத்தஞ் சொல்லில் விபரீதத வேசாகாதாம்.

சிவனுக் கனன்னிய மல மாயா கன்மங்கட்கு விருத்தனாகலால் சிவானன்னியனென்று விருத்தப்பொருட்டொகை விரித் தாத்தஞ்சொல்லில் சிவனுப்படி யென்று சிவ சதிருசியனுயச் செய்யப்படுவன.

சிவனுக்கு அனன்னிய மலமாயா கன்மங்கட் கன்னியன் விருருத்தனாகலால் சிவானன்னியனென்று அனன்னியப் பொருட்டொகை விரித்தருத்தஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிருசசியனுயச் செய்யப்படுவன.

இப்படி அவர்கட்கிட்ட விகாதம்பண்ணுஞ் சிவானன்னியச் சொற் சொல்லியேதுப் பிரயோசனம் விசேடித்ததுக் கட-

டிக்கொண்டது, ஒன்றுமில்லை சகள சதாசிவ சாதிருச்சியமாந் திரு சிவ சமாதிமத்தம்

அது சித்தாந்தமென்றெண்ணற்ற முற்றுஞ் சிவ சாதிச சிட்டமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவசித்தாந்தம் பண்ணிச் சங்கியா யிரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

வியாபகமாகிய வுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழ்மேலுமேக தேசப்பட்டுச் சேர்தற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ் சென்றவ்வப்ப யனுகரச்செய்யுமிருவினைத் தொழிலேயாகலின், அத்தொழிலிரண் டினையும் ஞானநூலோதன்முதற் சிந்திக்கலிறுகிய ஞானபூசை யினைப் பயனுய நிகழ்த் தெளிதலுணர வென்பட்டு அரத்தான அறுக்கப்பெற்றார்க்குக் காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏக தேசச் செலவுமின்றி பொழியும் அஃதொழிவே, அவர்க ளைங்களின் வயத்தராகலின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய வினை யனைத்து வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவி னறி இம்மையே சீவன் முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையி ன் வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்குமாறுபோல, இங்ஙனநிலை யா வாங்குங் கலம்போலுழலுவதாகிய வியவுடம்பு நீங்கப்பெற் றமப தமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபகமெங்ஙனும் அறிவு விளங்கப் பெற்று முதல்வனோடொத்து நிற்பரென்பதாம்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மையாவ திஃதென்பார், எங்குமாமென்றார்.

தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதற் நிறைவுசனிற கலந்தற்க ணிடையீடின்மை யினிது விளக்குவார், இடையீடாவன வி னையென்பது உம் அவை கழிந்தவாறு முடனே கூறினார்.

கண்ணுதற் னிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை யேகதேசவுணர்வு நூறாகப் போதலின், ஏகதேசவுடம்பி னிகழு மின்பதுன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கியாக்கடவதோர் கவலையின்மையின், எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினு ரென்பது.

"தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால் - மனக்கவலை மாற்ற லரிது", என வெதிர்மறை முகத்தாற் கூறியது மிதுபற்றியெனக.

கலந்து முத்திபெறு மிவனென வினையும்

இருவினை நிட்டை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———()———

இந்தச் சிவஞானம் இருவினை யொத்தவிடத்திலே இவனுக்குண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் - நல்வினையானது மேலாயிருக்கிற சுவர்க்கத்திலே கொண்டுபோய்வைத்து இன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும்,—பாவங்கீழ் நூக்கும் - தீவினையானது நரகத்திலே தள்ளித் துன்பத்தைப் புசிப்பிக்கும் இவையொழிந்து,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்திலே - பரமேசுவரனைப் பூசித்துச் சரியைகிரியா யோகங்களின் முற்றுதலிலு லுண்டான சிவபுண்ணியத்தி னதிகத்திலே,—நண்ணிய ஞானத்திலுயிரணுடினையுமறுத்து - பொருந்தப்பட்ட சிவஞானத்திலே ஆணவமாயாவ மென்கின்ற பாசங்களிரண்டினையுஞ் சோதித்து, அப்படிச் சோதிக்கையால்,—ஞாலமொரேழிமேலு நண்ணுங்கி - கன்மத்தைத் தியாஜ்ஜிக்கிறபூமியிலும் அனுபவிக்கிற சொர்க்கநரக

கங்களிலுஞ் சென்று பொருந்துதலின்றி —என்னுமிகலோகத்தே முத்திபெறும் - எல்லாப் பாக்கியங்களுக்கு மேதுவென்றெண்ணப்பட்ட இந்தலோகந்தனிலே மோக்ஷத்தை அந்தச் சிவஞானத்தாலே பெறுகிறவன் —இவன்ற னெங்கெழுகோஞாயிறெமக்கென்று குறைவின்றி-இப்படிப் பெற்ற அந்தச் சிவஞானியானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திசைமாறித் தோன்றப் பிரபஞ்சத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் விசனம்வரும் இவன் எவ்விடத்திலே யுதித்தால் நன்று நமக்கென்று ஒரு சலனமுமின்றி,—கண்ணுதற் னிறைவதனிற்கலந்த - பரமேஸ்வரனுடைய பூரணத்துடனே தானுங்கூடிச் சரீரமுள்ளமட்டு நின்று,—காயங்கழிந்தக்கால் - பிராரத்தம் புசித்துத் தொலைந்து சரீரம் விட்டபொழுது,—எங்குமாயக் கருத்தன் போனிற்பன் - சிவஞானத்திலே யறிந்திட்டறியப்பட்ட சுகசொரூபியாயிருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணனாய் நிற்பன்

நண்ணிய ஞானத்தின் விரண்டினையு மறுத்து என்றது ஆன்மதரிசனம்

குறைவின்றிக் கண்ணுதற் னிறைவதனிற் கலந்து என்றது ஆன்மசுத்தி

காயங்கழிந்தக்காலெங்குமாயக் கருத்தன் போனிற்பன் என்றது ஆன்மலாபம்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ-சூ, உ-வெ, “பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கு, மிசைந்த வருவினையின்ப—மிசைத்த, விருவினையொப்பி லிறப்பிற் றவத்தால், மருவுவனும் ஞானத்தை வந்து” என்னுந்துங் கண்டுகொள்க.

இதன்றற் சொல்லியது, புண்ணிய பாவங்க ளிரண்டும் சொர்க்க நரகங்களிலே கொண்டுபோ மென்றும் சிவனைப் பூசித்த சிவ புண்ணியத்தினாலே உண்டாகிய ஞானத்தினாலே இந்த வி

ரண்டு வினைகளும் போமென்றும் இவை போனால் இவனுக்குப் பூமியிலும் நரக சுவர்க்கத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுண்டாகா தென்றும் இந்தச் சரீரத்தோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விருப்பு வெறுப்பற்றுச் சிவனுடனே கூடிப் பொன்றுபட்டிருப்பா னென்றும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தியைப் பெறுவா னென்றும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

இவன்றனை - வியாபகமாகிய வுயிர் ரவ்வியல்பிழந்து,— கீழு நாற்றும் மேல்நோக்கும் பாவபுண்ணியம் - கீழ்மேலு மேக்கேசப்பட்டுச் சேற்றற்குக் காரண மானவைகளென்று அவ்வப்பய னுகரச்செய்யு மிருவினைத் தளையே யாகலின்,— இரண்டினையும் - அத்தளையிரண்டினையும்,— புண்ணியனைப் பூசிக்க புண்ணியத்தினாலே - சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,— நண்ணிய ஞானத்தினாலறுத்து - ஞான நூலோதன் முதற் சிந்தித்த லீறாகிய ஞானபூசையின் பயனாய் நிகழ்ந்த தெளிவு ஞானமெனப்படும் அரத்தா னறுக்கப்பெற்றோர்க்கு,— ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணுறாகி - காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவர்க்கத்திற் செல்லுதலாகிய வேகத்தைச் செலவு மின்றிப் பொழியும் —தன்னொன்றுதற விறைவனிற் கலந்து - அஃதொழிப்பே யவா கரணங்களின் வயப்படாதலின்றி மேலானந்தோன்றிய விறைவனோடு வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,— ஞாயிறெங்கெழிலென்னென் றச்சென்று குறைவின்றி - ஞாயிறெவ்விடத்தெழினும் மகனிலே தமக்காயசோர பயனின்மை தெரிந்தவராய ஒருவரா லுணர்வு குறைவில்லாமையை யடைந்து,— என்னும் மிகலோகத்தே முத்திபெறும் - இவ்விதமாகக் கருதுமியல்பையே சிவன் முத்தராகி,—கா

யங்கழிந்தக்கா லெங்குமாயக் கருதரன்போனிற்பன் - மாசு நீங்கியவழி யாடையினது வெண்மை யாடைமுழுவதும் விளங்கினாற்போல இங்குளி வாங்குங் கலம்போ லுழுவதாகிய வியாபகம் நீங்கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையிற் றமது வியாபகமெங்கணு மறிவு விளங்கப் பெறுதக் கருதுகின்ற முதல்வனோ டொத்து நிற்பர்.

இதனானே நிட்டைமாறும் அதனடைவும் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் ஜீவன்முத்தர் தன்மை யிரண்டு
செய்யுளா லுணர்த்துகின்றார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை, சீலமில்லைத் தவமில்லை விரதமோ டாச்சிரமச் செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமலமில்லைக், கோலமில்லைப் புலனில்லைக் கரணமில்லைக் குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமுமில்லைப், பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர் குணமருவிப் பாடலினோ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர். (௫௨)

(இ-ள்) ஞாலம — இந்தப் பூமியின் கண்ணே நிட்டையைப்
தின் ஞான — பொருந்தின ஞாதாக்களுக்கு,
நிட்டையு
டையோருக்கு
நன்மையொடு — விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாகையால் விரு
தீமையிலை — வினையு மேறுவ தில்லையாய்,

நாடுவதொன்றில்லை — தனக்கு எதுவந்தாலுஞ் சிவன் செயலெனக் கருதியவனவனாது வென்னுஞ் சுட்டிய போதமுமில்லையாய்,

சீலமில்லை — இன்னபடி யாசாரமாய் நடக்கவேணுமென்னுந் தன்மையுமில்லையாய்,

தவமில்லை — சாந்திராயண முதலிய விரதங்களையனுட்டித்துச் சரீரத்தை வாட்டுதல் செய்விப்பது மில்லையாய்,

விரதமொடாச்சிரமச் செயலில்லை — பிரமசரிய முதலிய விரதத்துடனே கூடின நாலாச்சிரமத்தின் வழியின்னனுட்டிக்க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

தியானமில்லை — யாதாமொரு சொரூபத்தித் தியானமுமில்லை,

சித்தமலமில்லை — மனவழுக்கு மில்லை,

கோலமில்லை — இப்படியிருக்கவேணுமென்கிற நியமுமில்லை,

புலனில்லை — விடயங்களின் வழியொழுகுவது மில்லை,

கரணமில்லை — சிவகரணமாய்ச் சீவிப்பதன்றி யவகரணமில்லையாய்,

குணமில்லை — பொல்லாத குணங்களுடன் கூடி நடப்பதுமில்லை,

குறியில்லை — ஓரடையாளங்களுடனே கூடியிருக்கவேணுமென்கிற நியமமுமில்லை,

குலமுமில்லை — இன்ன சாதியென்று வரைதலுமில்லை,

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர் குணம் — இம்மூவரையு முவமித்துத் தங்களுக்கே றறந்தே செய்திருக்கையாற் கூறியதொழிய

ணமருவி இவர்களைப் போல வறிவற்றதென்றுகூறிய
தன்று,

பாடலி ேறு பாடியுமாடியுந் திரிந்தாலுந் திரிவார்கள்
டா—மிவைபமி எ-று
னறிடி னுமபமிஂ
வா

உண்மை ஐயம்

இகாருச்சாவஞானேறுததிர மகவகததுாறிக (௬௨)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு

—— o ——

சீவன் முத்தர் பண்ணவேண்டுவ தொருநியமுமில்லை யென்பது கூறுகின்றது

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நன்மையொடு தீமையில்லை - பூமியின்கண்ணே சிவஞான நிலைபெற்றவை யுடையோருக்கு நன்மையாகிய புண்ணியமுமில்லை,—

ஒடு- உடனிகழ்ச்சி தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவதொன்றில்லை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்ணினாராகிலும் ஒரு பலத்தை நாடுவதில்லை,—

சீலமில்லை- சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டுவது மில்லை,—

தவமில்லை - சாத்திரயுக்தி தபசைப் பண்ணவேணுமென்பதுமில்லை,—

விரதமில்லை -நைஷ்டிகம் பாசுபதம் — அதியாச்சிரமம், பஸ்மசரியை இவைகள் முதலான விரதங்களைப் பண்ணவேண்டுவ துமில்லை,—

ஆச்சிரமச் செயலில்லை - ஆசிரம தருமங்களை யனுஷ்டிக்க வேண்டுவது மில்லை,—

தியானமில்லை-மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டியதுமில்லை —

சித்தமலமில்லை - சித்தத்தான தலமருசமில்லை அலமருதல் = விகாப்பம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேணுமென்பதுமில்லை,—

பவனில்லை - சப்தாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருந்தவேணுமென்னும் நியமமுமில்லை,—

கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேணு மென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களிற் செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டுவது ஞான சாதகனுக்கே! ஞானசித்தனுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துக்கள் சிவாகாரமாகையாற் கரணங்களை யடக்கவேணுமென்னுஞ் சங்கற்பமுமில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசத குணக்கிரியைகளை யடக்கிச் சாத்விக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேணுமென்னு நியமமில்லை,—

குலமில்லை-குலகருமத்திலே நடக்கவேணு மென்பதுமில்லை,—

பாலருடனுன்மத்தர் பசாசர்குணமருவி - பாலர்குணமாவது பசித்தநேரம் புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக்கிதுவேணுமென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேறிழவிற் சந்தோஷமுந் துக்கமுந் தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிச்சியாமலொருதொழில் செய்வதும்

+உன்மத்தர் குணமாவதுவொரு தன்மையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கியங்களையு மிச்சியாமலிருக்கை

பசாசகுணமாவது பேய்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேபொ

றுத்தா பண்ணு மிதாஹிதங்களை பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்
குப் பாரமற நிற்பது,—

பாடலினோடாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்—ஆனந்த
மேலீட்டினாலே சிவனைப் பாடுதலுங் காமாதிரலுஞ் செய்வர்

ஊமையினைப்போல் நிர்விகாரமாயிருப்பாரு மிருப்பர் இவ்வா
று அநியமமே நியமமாகையால்,—

குறியிலா—இன்னபடித்தாயிருப்பதின்னபடி செய்வனோ
ரெண்டாளாச் சொல்லப் பெறுவதில்லை யென்றிதனைப்பொ
ருள்

— அதியாசிரமம்—ஆசிரமத்தைக் கடந்தது, | உன்மத்தா—
பித்தர்

தத்ராஹ: — யதோ யதோ மனோ யாதி ததஸ்தத: நிவர்த்ய
சிக்ஷயா | வஸந் தேஹே ஸ்வதேஹேச் ச சேஷ்டா வா
ஸ்வேச்சயா வா நிவேஷ்டது குர்வ குர்வந் கு
ர்யாந்நித்யம் || ஸங்கல்பாந் விகல்பாந் வியாமோஹாந் க்ஷ
யேந்த்ரியா இதி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

நியானமூன்றத முன்னது பந்தமாயும் நீவிரமாயுஞ் சிவ
னமுந்தி சாக்ஷாத்கார பரமுத்தி சாக்ஷாத்காரப் பழப்பழுக்
குஞ் சமாதி விருக்ஷம் வளர்த்தவன் மகிமையிருவிருத்தத்தால்
வருந் துரைக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழிதலும் வேண்டாம், அவர் செய்வன வெல்லாந் தவமா மென்பதாம்.

பாலர் குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர் குணம் ஒருகாற்செய் கொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர் குணஞ் செயலிழப்பின்றிச் செய்தற்கு முவமையாயின.

இவ்வாறன்றி, ரேலுணவு சேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்று முவமையாயின வென்பாருமுளர்.

இச்செய்யுளி னெடுத்துக்கொண்ட பொருளோ டியைபின்மையானும் "பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலைவு - முறைநகிறேறு ணகை வெறும்பாக்கெனவுந் - தானேதவிராதாலால்" என்ப பிரமாணந் தவிர்த்தன மாத்திரைக்கே அவற்றை எடுத்துக் காட்டிய வாற்றானும், அஃதீண்டைக் கேலாமை யறிக.

பாடலிற்றொடாடலினைப் பயிறல் பரமானந்த பேறீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இந்த உண்மைநிட்டை கூடின ஞானவான்களினிலக்கண மேலருளிச்செய்கிறார்.

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இந்தப் பூமியிலே ஞானநிட்டை கூடியிருக்கிறவர்களுக்கு,—நன்மையொடு தீமையில்லை - விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாய்,—நாடுவதொன்றில்லை-இன்னது வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய்,—

சீலமில்லை - ஜாதித்தொழில் குணத்தொழில் முதலான சீலங்களுமில்லையாய்,—நலமில்லை - பஞ்சாக்கினி நடுவும் ஜலத்தின் நடுவும் முதலாகச் செய்கிற தவங்களுமில்லையாய்,—விரதமொடாசிரமச் செயலில்லை-மாசோபவாசம் அட்டமிவிரத முதலானவையும் ஒரு ஆசிரமங்களுமில்லையாய்,— தியானமில்லை- ஆதாரம் பிரசாதம் முதலாயுள்ள தியானங்களுமில்லையாய்,—சித்தமலமில்லை - ஆன்மாவுக்கு அநாதியே சகசமாயிருக்கு மாணவமலமுமில்லையாய்,—கோலமில்லை - இப்படி இருக்கவேணுமென்று ஒரு வடிவுமில்லையாய்,—புலனில்லை - இந்திரிய வியாபாரங்களுமில்லையாய்,—கரணமில்லை- அந்தக்கரண வியாபாரங்களுமில்லையாய்,—குணமில்லை- சாத்துவிக ராசத தாமதமென்கிற குணங்களுமில்லையாய்,— குறியில்லை - ஓரடையாளமுமில்லையாய்,—குலமில்லை- பிராமண க்ஷத்திரியன் முதலாயுள்ள குலங்களுமில்லையாய், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாமில்லையா யிருக்கையில் இவர்களிலக்கணம் எப்படியென்னில்?—பாலருடனுன்மத்தர் பசாசகுணம் மருவி - இவர்களையும் விகற்பியாமல் நிருவிகற்பமாய்க் காணுகிற பாலரைப் போலவும் வைதாரையும் வாழ்த்தினரையும் கூடி யறியாச் மதுபானஞ் செய்தவர்களைப்போலவும் ஆகாரம் நித்திரை பயமைதுனம் என்கிற நாலு காரியமுமில்லாத பசாசரைப் போலவும் இந்தக் குணங்களைப் பொருந்தி,—பாடலினொடாடலிவை பயின்றிடுவர் - தங்களுக்குண்டான சுகத்தினமிகுதியாலே பாடுவாராடுவதாய்த் திரிந்துடனுந் திரியாநிற்பார்கள்.

இதற்குப்பிரமாணம் திருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்து-அ-செ-,"நெக்குநெக்குள்ளுருகி யுருகிநின்று மிருந்துங் கிடந்துமெழுந்து, நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி நானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச், செக்கர்போலுந்திருமேனித் திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்

த்துப், புக்குந்தட்டென்று சொல்லோவென் பொல்லாமணியைப் பட்டுணாக்கே" என்னுமாற்றுங் கண்டுகொள்க.

இக்கூற்றாற் சொல்லியது, உண்மையைப் பெற்ற சீவன்முத்தராயுள்ளவர்களுக்கு விருப்பு வெறுப்பு முதல ஜாதித்துவமீறாகச் சொல்லிய முறைமைகளெல்லா மில்லையென்றும், அவர்கள் பாலருன்மத்தர் பசாசர் குணங்களைப் பொருந்தி நிற்பார்களென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ள ஞானநிட்டை யுடையார்க்கு, — நன்மையொடு தீமையில்லை - நன்மை தீமைகளாகிய இருவினைகளுமில்லை, — நாடியதொன்றில்லை - வினைகளைச் செய்தாராயினு மொருபலத்தைக் நாடுவதுமில்லை, — சீலமில்லை - சமயாசாரங்களை யனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை, — தவமில்லை - தவங்களைப் பண்ணவேண்டுவதுமில்லை, — விரதமாச்சிரமச் செயலில்லை - விரதானுட்டானங்களுடனாச்சிரம தருமங்களையனுட்டிக்க வேண்டுவதுமில்லை, — தியானமில்லை - தியானபாவனைகளுமில்லை, — சித்தமலமில்லை - சித்தசலனமுமில்லை, — கோலமில்லை - அவ்வச் சமயத்துக் கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டுவது மில்லை, — புலனில்லை - விடயங்களை விரும்பப் பற்றுதல் வேண்டுமென்ற நியமமு மில்லை, — கரணமில்லை - அந்தக்கரணங்களை யடக்கவேண்டுவது மில்லை, — குணமில்லை - தாமதராசதகுணங்களை யடக்கிச் சத்துவகுணச் செயல்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமுமில்லை, — குறியில்லை - ஒருகுறியினைக் குறிக்கவேண்டுமென்பது மில்லை, — குலமுமில்லை - குலத்தின் மதிப்பிலே நடக்கவேண்டுவது மில்லை, — பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குண

மருவி - பாலரைப்போலற வொழுக்கமு முன்மத்தரைப்போலொரு காரியமாதல் கொருக்காவொழிதலும் பேய்பிடியுண்டவர்போல செயலிழப்பின்றிச் செய்யலுமாகிய குணங்களோடுபொருந்தி,— பாடலின்றேனும் பாடலினைப் பயின்றிடினும் பயிலா- பரமானந்த மேலீட்டாற் பாடலாட்டங்க ளாகிய தொழிற்களைச் செய்திடினுஞ் செய்வர்

மறைஞானதேசிகர் உரை

தேசமிடங் காலங்க ளாசனங்களிவைநிச் செய்வ
தொன்று போற்செய்யாச் செயலுக்கோர் செய்தன, கூ
சலபடி மனமிலாதி புலர்வெளிற றுறக்கவுணர் வுடைய
படடி னிருக்கலிடத்தவ, மாசற்றிற் றாயமையில்
ல வறுமைவாழ்வில் வருத்தகதிற் றிருத்தத்தினை
துன்கதிரசிதத்தி லாசையில்லை வெறுப்பில்லை யு
லலாதுமெல்லா மடைந்தாலு ஞானிகடா மரண்டியை
யகலார (௩௯)

(இ-ள்) தேசமிடங் காலங்க ளாசனங்க ளின்றி — காசிமுதலிய புண்ணிய தேசத்திலிருக்க வேண்டுமென்னு நியமமும் கங்கை முதலிய நதிக்கரை யிடத்தி லிருக்கவேண்டு மென்னு நியமமும் உபராகமுதலிய புண்ணிய காலங்களில் வேண்டுமென்னைக் கருதுதலு மின்ன திக்கைப் பார்த்திருந்து ஜபானுட்டானஞ் செய்யவேணுமென்ப தூஉம் பதுமாதன முதலியவோ ராதனங்களிலே யிருக்கவே ணுமென்னு நியமமுமின்றி

செய்வதொன்
றுபோற் செய்யா
ச்செயலதனைச்
செய்து

யாதாமொன்றை யவர்கள் செய்யுமிடத் தவர்கள் கோட்பாடு வேற்றுமையாற் செயல்க ளெல்லாவற்றையுஞ் சிவன் செயலென்றே கருதிப் பணியற நிற்றலாலும்,

“யானேசெய்யினு நாமலோமநீயெனி, லானேசெய்யு மளவில்பெருமையன்” எனவறிக

அங்கூசல் பட்ட
மனமின்றி
உலாயினிற்ற
லுறக்க முணர்வு
ளொடு பட்டினியி
ருத்தல் கிடத்தல்
மாசினிற் றூய்
மையினில் வறு
மை வாழ்வில் வ
ருத்தத்திற் றிரு
த்தத்தின் மைத்
னத்திற் சினத்தி
லாசையினில்
வேறுபட்டி லிவை
யல்லாத மெல்
லாமடைந்தாலு
ஞானிகடா மர
னடியையகலார்.

ஊசலான தெப்படிப் போக்குவரவு செய்யும், அதுபோன்ற சஞ்சல புத்தியின்றி ஞானிகளானவர்கள் நடத்தல் முதலிய வியாபாரங்களைப் பொருந்தின விடத்தும், இஃதன்றி யாதாமோ ரவத்தைகளைப் பொருந்தின விடத்தும், வாயுவான தெப்படி விளாவி லடித்தாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீங்காத வாறுபோலச் சிவனது திருவடிநிழலை விட்டொருக்காலு நீங்கார்கள் எ-று.

மாசு - அசுசியான விடத்தும்,
தூய்மை - சுத்தமாயிருந்த விடத்தும்

இதற்குச் சர்வ ஞானோத்தரத்தும், நிசுவாசத்து மறிக. (கக)

சிவாசாரயோகியருளை வருமாறு.

மேலிதனையே விரித்துரைத்தல்

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றி - இன்றி யென்பதுப் தந்தோறு மொட்டிப் பொருளுரைக்க *ஆரியாவர்த்தமாகிய புண்ணியதேசத்திலே வசிக்கவேணுமென்றுங் கீகட கோராகு யீக தேசத்திலே வசிக்கலாகாதென்பதும் சிவாலய சமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேணுமென்பதும் — இஃதொழிந்த இடத்திலே யிருக்கலாகாதென்பதும் இன்ன காலத்திலே யின்னகிரியையைச் செய்யவேணு மின்னகாலத்திலே யின்னகிரியை செய்யவேண்டாமென்பதும் இன்னதிக்குமுகமாக இருக்கவேணும் இன்னதிக்கிலே இன்னதிக்குத் தலையாகப் படுக்கவேணும் விடாக்கிராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேணும் பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கவொண்ணாதென்பது மின்றி சுவஸ்திக பத்மாசனாதி யாசன பந்தங்களைப் பண்ணவேணும் வேண்டாமென்னும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வதொன்றுபோற் செய்யாச்செய்யாத்தனைச் செய்தெங் கூசல்படுமனமின்றி - பலத்தை யுத்தேசித் தொருகன்மம் பண்ணுகிறவர்களைப்போல் பலத்தைக் கொடாவகையாகவே ஸநான தானாதிக கிரியைகளைப் பண்ணியவிட்டது இது இவ்வாறு மிவ்வாறால் இது பண்ணலாமிது பண்ணலாகாதென்னு மனதினுடைய சஞ்சலமின்றி,—

உலாவநிற்ற லிருத்தல் கிடத்த லுண்டி படிவி யுறக்க முணர்வு - இங்ஙனங் கூறிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்களைப்போலே செய்தும —

மாசற்றனிற் றூய்மையினில் வறுமைவாழ்வில வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைத்துனத்திற் சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பி

விளையயலலாது மெலலா மடைந்தாலும - இவவாறு சொனன வைகள முதலான விதி * நிஷேத கனமஙக ளநேகஞ செயததாகளாகிலும,—

ஞானிகடா மரனடியை யகலார - ஞானசித்தா சிவனைநஙகித தொழுற செய்தவரலலா ஆதலாற புணணிய பாப மவாகடகிலலை இவவாறு விகாரக கிரியைகளைப பணணுகையிலே சிவனை நீஙகாத தெபபடியெனனில ? வாயுவானது சைததிய † சௌரபயமாநதியத்துடனே தெனறலாகவு மிதறகு விபரீதமான சூராவளியாகவும இவவிரணடு கிரியை முதலாக வேகததிலே சரிததும ஆகாசததை நீஙகாதது போல,

இதறகுச சமமதி,—

யதாவாயோஸ்ஸ்வ சீதோஷ்ணாவிச்சேதா காமரூப முக்தி । ஜெயமிஷ்டாப்தோ விதஸ்ய விஷயமேவா நச்ச குதி ॥

இதனால் பிராரததகனமம நானுபேத மாகையால, கோபவானுசியும சாநதிமானுசியும விரகதிமானுசியும ராகவானுகியும போகவானுகியு மிருபபாாகளாகையால சீவன முததாகளுடைய லக்ஷணமிவவாறெனறரியபபோகாதெனறு கூறியது

இதறகுச சமமதி

ஸாதிக்ஷஸ்வி ஸ்யாத்கோநச்ச கோபயோ நச்சராதைஸ்த்ராந்து ஸ்வரா꞉। ரூபஸ்ய க்ஷஹ்ய நாநாக்வாக கயம்லக்ஷ நியச்சதே ॥

* அரியாவாதகம - ஒருபுணணியதேசம, — இதரம - வேறு, + வியாககிராசனம - புலித்தோல், * நிஷேதய - விலககு, † சௌரபயம - வாசனை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

தேசமிடங் காலந் திக்காசனங்கள் முதலியவை தியானத் திச்சிக்கப்படுவன, சமாதியில் வேண்டுவதன்றென்று பொருள்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

விகாரமுறுதற்கேதுவாகத் தம்முண் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி யவர் சிறிதும் விகாரமுறுவாரல்லர், உண்மையாஞேசகுவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறுகலானென்பதாம்.

செய்யாச் செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங்காலந் திக்காசனங்களின்றி யென்றார்.

இன்றிச் செய்வதெனவும் அடைந்தாலு மூச்சம்பறி மனமின்றி யொன்வு மிடையும்.

அடைந்தாலு மென்னு மும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது "உயர் தோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலை தீஞ்சுவையுடையின", என்றாற் போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் நிட்டைமேவினோர்க ளாசாரங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி முன்சொன்ன வுண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிகளெவ்விடத்து மந்தச் சிவஞானமேயாய் நிற்பார்களென்று மருளிச்செய்கிறார்.

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களின்றி - நல்ல விராசசிடம் பொல்லாவிராசசியம் என்கிறதேசங்கள் காசி திருவம்பல முதலாயுள்ள தானங்கள் விஷுவயன சங்கிரமங்கள் முதலாயுள்ள காலங்கள் கிழக்கு தெற்கு முதலாயுள்ள திக்குக்கள் சித்ராசனம் பத்மாசன முதலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுமில்லையாய்,—செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயல்தனைச் செய்து - சரிதை கிரியாயோகங்களை வழுவறச்செய்து சாலோக்கியாதி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாத செயலாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானுபோகத்தை அநுபவித்து, அப்படி அநுபவிக்குமிடத்து,—அங்கூசலப்படு மனமின்றி - அவ்விடத்து ஊசலின் றொழிலை யொத்துப் போக்குவருத்துச் செய்யத்தக்க மனமுமில்லையாய்,— உலாவல் நிற்றல் - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும்,— உறக்கமுணர்வு - உறங்கினாலும் விழித்தாலும்,— உண்டி பட்டினி - புசித்தாலும் பசித்தாலும்,— இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலுங் கிடந்தாலும்,—மாசதனிற் றூய்மையினில் - அசுத்தத்தில் சுத்தத்தில்,—வறுமை வாழ்வில் - மிடியில் செல்வத்தில்,— வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுகத்தில்,— மைதுனத்தில் சினத்தில் - சங்கு சாரமாகிய பிரியத்தில் கோபத்தில்,— ஆசையினில் வெறுப்பில்-விருப்பு வெறுப்புக்களில்,—இவையல்லாது மெல்லா மடைந்தாலும் - இங்ஙன் மௌனபத்து வகையில் பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்ட விவையுமன்றி வேறுஞ் சிலவு

கது பொருந்தித்தாகிலும,—ஞானிகடா மரனடியை யகலாா—உணமைஞானிகளா யுளளவாகள பரமேஸவரனுடைய சீபாத தனதை விடடு நீஙகாமல அனவரதமு மதுவே நிலையாக நிறபாா கள

இதனுற சொல்லியது,சீவன முததராயுளளவாகள பிராா ததம புசிததுத தலையுமளவு மெளனேுப தேசததோடுங கூடி இருப்பாகளெனறும அவவிடதது ஆகாரம நிததிரை பய மை துன முதலாயுளளவை வநது தாககிலும பரமேஸவா னுடை ய சீபாதமே பறறுககோடாக நினறு விடுவாகளெனனு முறை மையு மறிவிததது

‘சூரியகாநத’ ‘மிசகதொரு’ ‘அறியாமை’ ‘புணணியம’ ‘ஞாலமதின’ ‘தேசமிடம’ ஆகவாறும உணமை நிடடை

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானிகடாம - ஞானிகளாவாா,—தேசமிடங காலந்திக காசனஙகளினறிச செயவதொனறுபோல- ஓாதேய மோா கால மொருத்திககு ஒரு ஆசனமுதலியவையினறிச செயவதாகிய ஒரு தொழிலபோல,—செயயாச செயலதனைச செயது- செயதற கரியதொழிலதனை யியறறியும,— உலாவனிறறல - உலாவுதலி னும நிறறலினும,—உறககமுணாவு - உறககததினு முணாசசியி னும,— உணடிபடடினி - உணணுதலினு முணணுதொழிதலினு ம்,—இருததல் கிடததல- இருததலினும கிடத்தலினும,—மாச தனிறறூயமையினில - மாசுடைமையினுந தூயமையுடைமையினு ம்,—வறுமைவாழவின - வறுமையினும வாழவினும்,—வருத் தகத்திற்றிருத்தலில் - துனபத்தினு மினபத்தினும,—சமதன த்திற் சினததில்-புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையின்

வெறுப்பின - விருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாத மெல்லாமடைந்தாலும் - விசாரமுறுதற் கேதுவாகத் தம்முணமாறுபட்ட தொழில்பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும்,—அங்குசலப்டுமனமின்றி யரனடியையகலார் - அவ்விட்டத்து அவைட்டறியவார் சிறிதும் விகாரமின்றி முதல்வன் றிருவடியை விட்டுநீங்கார் என்பது உண்மைஞானிகளாக்கு அவர்செய்யுஞ் செயல் வேறுகலான்

இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோரது ஆசாரங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இஃதில்லார் தோர்க்கு வேறுமோருபாய நிட்டை யுணர்த்துகின்றார்

இந்நிலைதா னில்லையே யெல்லாமீச னிடத்தினி
றுமீசனெல்லா விடத்தினின்றுமென்ற, வந்நிலையை ய
றிந்தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவொரு குறியுருவி
னருளினாலிருந்து, மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவ
னறனூலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துணி
வியசாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றுமுயல் சி
வானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம் (௩௪)

(இ-ள்) இந்நிலை தானில்லையேல் — இந்தப்பாவனை கைவாராதாகில்

எல்லா மீசனி — சராசராத்மக மாகிய வானமாகக வெல்டத்திலு மீச லாம் சிவனிடத் தைக்கியமாகிற்கு மூறை

னெல்லா விட்டத் மையினையு மந்தச்சிவனுற்று மாயாதி தனு
தினிலுமிபனறவ வினிலுயிர்க்குயிராய் வியாபித்து நிற்கு மு
நிலைமையறிந்து றைமையினையு மறிந்து, அதெனப்போல வெளி
லே சிவசாக்கிய முதலிய நாலு பெயப்படி
யொன்றுக்க கன்ம சாதாக்கியத்திலே வியாபித்து நிற்கும், அதுபோல மாயாதனு முதலியவற்றினு னுயிர்விட்டாக வியாபித்து நிற்பனென்ன வறிக.

"கன்ம சாதாக்கியத்திற் கலந்தாற்போலநாடி, நின்மல னவனே மாயா தனுவினு நிறைந்து நிற்கு, மனனிய மாநத்தனுவுட கலாதியு னுயிருர்வைக்குஞ், சின்மயன் சிவன்பாலு முன்னிலை சிவன்பாற சீவன்" "உண்டுமன மாதியத்த தூயவெநோரிபா கு வற்றூ நெருடிப் நுவடீச ஞயிருடடுக்கு கண்டனிலும் மற்றைய தானசளிநது முண்டு மனமாதியவற் றூற்றவுயிரு—சிவ னறுண்டு" என்று ரெமதகுரவா.

அந்தக் கரண களடக்கி — அந்தக் கரணங்களைய புனவழி செல்லா மலடக்கி

அறிவொருகுதி குருவி னருளினாலறிந்து — ஞானாசாரியன் கடாக்ஷத்தாலே யவவிட்டத் தறியத் தக்கதோ ருபதேசத்தைச் முகூற பிரமாமற பெற்று

மனனுசிவன்றனை யடைந்து நின்று — அந்தக்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக் கண்ணினாக்கு மறவாதல் அமபெயாதால் துபோய விழுமனவாதல் பசுக்கரக்கு மளவாதல் அந்தப் பாவத்துடன் கூடியிருந்து

அவன்றனாலே — அந்தச் சிவனது கடாட்சத்தா லாகியே பலத்துடன் கூடியிருக்கிற வானமாவுக்கு,

மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணங்கள் — பசுகரணமாயச் சீவிக்கிற விச்சாஞானக் கிரியைகடாமே யனுக்கிரகத்தைப்பொருந்தி

ணமாக	யிவனுசுரூப பரமமான சிவகரணமாகச் சீவி யாநிற்கும்
துணரியசாக் கிராக்கிற துரி யாதீதந்தோன் றாபல	சருவங்களினிறைந்த சாக்கிரா வத்தையினை கனின்று நாடோறுந் துரியாதீதனுமா யுவ வமையு மில்லாத சிவத்தை யடைந்திருப் பாயாக
ஒவ்வாறு பவஞ் சுவாநுபூதிகமா ம	ஆகையா லிப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி வரவே யதமுற்றுதலாலே சிவனிடத் துண் டான வானந்தமானதுபோல உனிடத்தி லே தோன்று மனுபூதியான துண்டாகா நிற் கும் எ-று

இது பதப்பொருள்

சய எ-து உலகத்து

அநு எ-து பின்புண்டாம்

பூதி எ-து ஆனந்தமாயினும் ஐசுவரியம் எனவறிக

“பிரிவிலாவடியார்க் கென்றும் வாராத செல்வம்வருவிப் பானே” எ-ம் “முத்திநெறியறியாத மூர்க்கருடன் முயல்வேனை உய்ச்சென்னைக்கருளியவா றார்பெறுவாரச்சோவே” எ-ம் “கோ லமார்த்தரியரித்தவார்தமமத்தமமைபோலத்தன்னடியார்க்கின் பாளிப்பவர் பொருள்கள் விடமுண்டநீலத்தார் மிடற்றணலா ர் செப்புரக்கொழுவினை நீப்பாரே” என்னுந் திருவாசகத்தினுமறிக.

இச்சூத்திரம் சிவஞானபோதத்திரத்தம் மதங்கம் சூத்தசங்கத்தை யினுறிக (௩௪)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சொல்லிப் போந்தவா றுண்மையாகிய நிட்டை கூடாதிருக்கில் நிஷ்டை கூடு முபாயம் மேல் கூறுகின்றது.

இந்நிலைதா னில்லையேல - சிவனில் வேறற்றுச் சிவனே யாய்ச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவன்செயலாய் நிற்குந் தன்மைகூடுத லில்லையாகில்,—

எல்லாமீசனிடத்திலு மீசனெல்லாவிடத்திலுநின்ற வண்ணிலையை யறிந்து-சித்தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலே யவகாசமாய் நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்துக்களிலு மந்தரியாமியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அந்தக்கரணங்களடங்கி யறிவதொருகுறிகுருவி னருளினு லறிந்து - மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன்றியிலே சிவனை யறிவதாக வொரு லக்ஷியத்தை ஆசாரியனருளைப் பெற்று,—

மனனுசிவன் றனையடைந்து நின்றவனருளாலே மருவுபுறக் கரணங்கள் சிவகரணமாக - தன்னிடத் தந்தரியாமியாக நின்ற சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவற்றுநின்ற வந்தச் சிவப்பிரகாசத்திலே யளத்திறப்பட்ட புற்போல ஆன்மாவுக்கு போகசாதனமாகப் பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாக,—

தன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்ற முயல-பிருதிவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறுந் தாத்துவிகங்களு மொருங்கின்றுள்ள ஜாக்கிராவஸ்தையிலே நின்மல துரியாதீதம் பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும் இங்ஙனஞ் சொன்ன நின்மல துரியாதீதம் பிறக்குமாகில்,—

சிவானுபவஞ் சுவா * னுபூதிகமாம் - சிவானந்தானுபவம் அநந்நிய வனுபவமாமென் றிதன்பொருள்

இந்த நின்மலாவத்தை முதலே 'ஐந்துசாக்கிரமதனில், எ

ன்ற விருத்தத்தில் விரித்தமையா லிவ்விடத்து விரியக் கூறியதில்லை.

* அனுபூதி - அநுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—— 0 ——

நிராகாரத் தியானசமாதி சாமாத்திய மில்லாதான் குரு கற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதிப்பண்ணச் சாலம்ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சுகாநுபூதி முன்னாக, நிச்சூழ்ம நிராலம்ப சிவ சமாதியானது பரசம்வித் சிற்சத்தியில் முன்னைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலம்ப சிவ சமாதிச் சிற்றுப்பூர்த்திச் சுசூக்ஷ்ம நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப் பூர்த்திச் சுகமுஞ் சுவ சம்வித்சிற்சத்தியின் முகிழ்க்குஞ் சுவாநுபூதியினு லனுபவிக்கப் படுமென் றறைகின்றார்.

இந்நிலைதா னில்லையேல் - நிராலம்ப சிவயோக நிலை நிற்கச் சத்தி போதாதிருந்தால்,—எல்லா மீசனிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்ற வந்நிலையைக் குருவினருளாலறிந்து - ஒருபிரகாரம் அகண்டித சகலவியாபக சிவரூபமே குருச் சொல்லிய இந்தத் தத்துவாதீத சிற்சத்தி விஷயம் புத்தி கோசரமன்றென்பது அறிந்து,—அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்து - புத்தியின்றுற்றிபாணிக்கப்பட்ட மொரு சிவ விக்கிரக மக்குரு கிருபையினுற் கற்பிக்கவறிந்து,—அந்தக்கரணங்களடக்கி - விஷயத்தில் விழாது மேலெழும்பி யச்சங்களைச் சிவ முகமாக்கி — மனனுசிவனற்றினை யடக்குந்தினமருவு பசுகரணங்கள் - அந்தவகைக்கரணங்கள்,— அவன் றன்னாலே - முற்சொல்லிய முறைமையிற் சுத்தவித்தை முதலியவற்றோடு கூடி,—சிவகரணமாகி-தியானித்துச் சமாதி

துச்சாக்ஷாத்கரித்த திருப்பச சாக்கிர சாக்கிராதிக கிரமத்தில்,—தனியசாக்கிரமத்தின்ற துரியாதீதந் தோன்ற முயல்சிவாநுபவம்-நிஷ்கள சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப்பூர்த்தி ஸ்புரிக்கப் பண்ணுந் துரிய சமாதிச் சிறப்புப்பூர்த்தி,—சுவாநுபூதிகமாம்-ஸ்வாநுபவாநு பாவியமாம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னும் வெங்கனு மேகநிலைபாயக் கண்டு இறைநிறைவி லழுந்துவந்தாக்கட் நிட்டை ரேவுக லரிதாயப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுணரவுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணும் பொழுதே இறைவ னதற்குள்ளாயும் புறமாயு நிறைந்து நிலையு முடனகண்டு, அவ்வா றன்றேதத்தினிற் குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையுஞ் னொன்றினைத் தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆங்ஙனங் காணுங் காணங்களெல்லாம் பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுந் சொழிற் பட்டு நிரப்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திறருனே கருவிபொன்றேனும் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மல துரியாதீதநிலை கை கூடும்படி முயல்வார், சிவாநுபவந் தமதாககொண்டு அனுபவிக்கப் பெறுவா ரென்பதாம்

அந்நிலையை யறிந்தென்றது அண்டத்தினவைத் தறிநிலையெனவும், அறிவதொருத்தி குறிவினுலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற் கேதுவாயப் பிண்டத்தினவைத் தறிநிலையெனவு முணர்க.

சிவன் ஆகுபெயர்

அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க.

முபலெலனபது முனனிலை யேவல்.

சிவாநுபவஞ் சுவாநு பூதிகமெனபுழித தொககுநினற வா ருவது முறையே செயபபடு பொருணமைக கணணும் விணைமு தற பொருணமைக கணணு ம வநத காரகம அமிழதவுணடி கடவுளருணடி யெனறுற போல

இதனுனே அநநிடடை மேவபபெரு தாாககு அது பெறு முபாயங கூறபபடடது

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—o—

இபபடி முனசொனன வுணமை நிடடை கூடாதெனற மாணுககனை நோககி மேலொரு உபாயநிடடை யருளிசசெயகி ருா

இனனிலைதானிலலையேல் - இநத மௌன உபதேசததைப பெறறு அநதநிலையே நிலைபாக நிறககககூடாதாகில,—எலலாமீச னிடததிலினறு மீசனெலலாவிடததினினறு நினறவனனிலையையறி நது - ஜடசித்துககளெனறு சொலலபபடட சாவமும தமபிரா ளுா தாரகமாக நினறு காரியபபடுகிற முறைமையும அநதச சா வததிலும தமபிராளுர நிறகிற அநத நிலைமையையும சிவஞான ததாலே யறிநது,—அநதககரணஙகளடககி - சாவமுஞ சிவனி டததிலே நிறகிற முறைமையும சிவனவவிடஙகளிலே நிறகிற நிலைமையும அநதஞானங காடடாகது தானகாணகிற காக்ஷி யையு மிழநது தறபோதஞ ஜீவியாம லநத ஞானமாய நின று,—அறிவதொருகுறி குருவினருளினலறிநது - ஞானமாயநின று அவவிடததிலே யறியததககதோருபதேசததை ஆசாரியனு டைய வநுககிரகததினுலே பெற்று அப்படிப் பெறறு லகாகி

யே தன்னிடத்திலே தோன்றாமல் நிலைபெற்று நின்ற சிவம் பிரகாசிக்கும்—மன்னுசிவன் றன்னையடைந்து நின்று - அப்படி நிலைபெற்ற வந்தச் சிவனைக் கூடிநின்று,—அவன்றன்னாலே - அநாதியே யாணவமாலைப் பொருந்தி நிற்கிற அந்தச் சிவனுடைய பிரகாசத்தின் மேலீட்டாலே,—மருவுபசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல்-அநாதியே யாணவமாலைப் பொருந்தி நிற்கிற தத்துவங்கள் தானே சிவகரணமாம் முப்பத்தாறுமே கூடிநிற்கிற ஜாக்கிராவஸ்தைக்கு ஸ்தானமாகி யவ்விடத்திலே சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம் சாக்கிரத்திற் சொற்பனம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி சாக்கிரத்திற் றுரியம் என்கிற நாலுங் கழன்று சாக்கிராதீதம் புரிந்து நில அப்படி நிற்கவே பசுகரணந்தானே சிவமாம்,—சிவானுபவம் சுவானுபூதியமாம் - அப்படிச் சிவமாய் நிற்கிற வதுதானே யுங்க கனுபூதியமாம்

அன்னிலையை யறிந்த தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவதொரு குறிகுருவி னருளினாலறிந்த ஆன்ம தரிசனம்

மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரம தனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல் ஆன்மசுத்தி

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதியமாம் என்றது ஆன்மலாபம் என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதற்குப்பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார், கஉ-செ. "பாலனையத் தலைப்பாடியதும் பாம்பொழிப்பப்பாடியதும், காலனையன் றேவிக் கராங்கொண்ட—பாலன், மரணந்தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தம், கரணம்போ லல்லாமை காண்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இத்தன்ற சொல்லியது, முன்சொன்ன வுண்மை நிட்டைகூடாமல் வாதனை மேலீட்டால ஜடசித்துக்க ளிரண்டுமே பரமே

ஸ்வரனிடமாகநிற்கிற முறைமையையும் அவனிடங்களிலே பர மேஸ்வரனிற்கிற நிலைமையையு மந்த ஞானத்தாலே யறிந்து அப்படியறிந்த தற்போதமுங் கெட்டுநிற்கை யந்த நிலையாமென் றும் அதொழிந்தும் ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணனாய் நிற் கிற சிவனை யறிந்து அவனாலே பசுகரணங் கானவை சிவகரணமு மாய்ச் சாக்கிராதீதமும் புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இந்நிலைதா னில்லையேல் - இங்ஙனங் கூறியமுறையானே யகம்புற மென்னுமல் லெங்கணு மேக நிலையாயக்கண் டிறைநிறை வில்லழுந்துவதாய நிட்டை— மேவுகலரிதாயப் பண்டைப் பயிற் சியத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சசங்சாக்ஷிப்பட வருமாயி ன,—எல்லா மீசனிடத்தினு மீசனெல்லா விடத்தினு நின் ற வந்நிலையையறிந்து - அக்கணக்காணும் பொழுதே யிறைவனந் றத்துள்ளாயும் புறமாயு நிற்குநிலையுமுடன் கண்டு,—அந்தக் கரண ங்களடக்கி- அவ்வாறண்டத்தினிற்கு நிலையறிதலரிதாயின் மரு திகளடக்கி,— குருவினருளால் நின்றறிவதொரு குறியுமறிந்து - குருவருளாற் பிண்டத்தினிற்கு நிலையு மொன்றினையுந் தறிந் து,—ஏனைச்சிவனறிவை யடைந்து-அதுவாயிலாகப் புகுந்தாலவ் வியல்லையுந் தலைப்பட்டறிந்து,—நின்ற அவனருளாலே மருவு பசுகரணங்கள் சிவகரணமாக - ஆண்டுக்காணும் கரணங்களெல் லாமு பேரின்பமாகப் பேணி,—தன்னிய சாக்கிரமதனில்-இவ்வா று கருவிகளோடுங் கொண்டுபட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்தி ற்றுரியே,—துரியாதீதத் தோன்ற முயல் சிவானுபவம் - கருவி யொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கு நின்மல துரியா

தீதில்லைக்கூடுமெட்டி முப்பலவார் சிவாநுபவத்தைச்,—சுவாநுபூதிகமாம் - தமதாக்கக்கொண் டநுபவிக்கப் பெறுவார்

இதனானே யநிட்டை மேவப் பெருதாகக் கதுபெறு முபாயங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—∞∞—

மே விதத்னமை யுடையோர் சிறப்பு மஃதில்லார்
சிறப்பினையு முணர்த்துகின்றார்

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற் ச
ராசரங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்களிவர்கள், பாக்கி
யத்தைப் பகர்வதென்னி மைமையிலேயுயிரின் பற்ற
றுக்கப் பரத்தையடைப் பராவுசிவரன்றே, வாக்குமு
டிக்கவித்தரசாண் டவர்க ளிவரையோ டுறுப்பயிதறிய
நிருந்கிட்டு மகப்பற்றற்றிருப்பர், நோக்கரிது புரி
யாதோர் புறப்பற்றற்றாலு நுழைவர்பிறப் பினிலவி
னைக் குறுகிடாவே (கரு)

(இ-ள்) சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்க ளுலகிற சாவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்க ளிவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகர்வதென்ன

இந்தப் பூமியிலே சஞ்சரித்திருக்கும் சகலாவத்தையிற் றானே சாக்கிராதீதத்தை முன்கூறியபடி பொருந்தினவர்கள் சிரப்பை விசாரிக்கிலவர்களே சராசரங்க பரித்தியாகம் பண்ணினவர்க ளாதலா லந்த ஞானிக ளென பண்ணின பாக்கியத்தை நாமென்ன சொல்லப் போகிறோம் அஃதெக்கா ரணத்தாலெனில்?

இம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்துப் பரத்தை யடைபராவுசிவ ரனேரு

சமுத்திரத்திலே யகப்பட்டதும் மச்சமானது கூடியிருந்தாலும் அந்த உப்பினது தன்மையை யடையாத வாறுபோல இந்த ஜீவன் முத்தரான ஞாதாக்களு மிந்தச் சரீரத்துடனே கூடியிருந்தார்களே யாயினு மிந்தச் சரீரத்துடன் பற்றுமற்றுப் புறப்பற்றாகிய வானமாதிகளிடத் துண்டாகிய பற்றையும் விட்டுப் பரமமான சிவனுடனே கூடியிருக்கையா லிந்தப்பூமியிலே யிருந்தாலுஞ் சிவனைக் கருதுமவர்களே யாதலால்,

ஆக்குமுடிக் கவிழ்த்தரசு நா - வ ரகளிறைவ ரோட்டுப்பவித் திகழ்முடிதிகழ் மகபயற்றற்றிரு மபா

விதிவழியுண்டாக்கு முடியை யிராஜாவா குத்தரகப்பட்டுக் கமலபண்ணாளி தலைச்சுட்டுப் பட்டத்துக் குரிய பட்டவாருடன் கூடியிருந்தார்களே யாயினு மதங்கொல் வ...ரலவா அஃ தென்போ லெவிளைச் சுந்தரப்பெருமா ...ய ஞா மட்டவாகலவியுடன் கலந்திருந்து மெய்ப் படிப் பற்றுக்கவிழ்ந்திருந்தா ரதுபோல இவர்களு மப்படியே யிருவகைப் பற்றையு மற்றிருப்பார்கள்

நோக்கிப்பிறப் பியாதோர் புறப் பற்றற்று நு ழையா பிறப்பி னவினைகளுங் கிட்டாவே

கிட்டையைப் பெருமையென விசாரித்துத் தக ளவழி நில்லார்களேயாயி னவர்களொருவ ராலும் விடுத்தற்கரிய விருவிதப் பற்றையும் விட்டார்களே யாயினு மப்பவத்தை யுறா, ஜனன மரணப்படுத்த திரிவார்கள், அஃதுண்டாகையா லதற்குக் காரணமாகிய வினை களுங் கெடாது எ-று.

ஓகாரம் - எதிர்மறை

தங்குதல் - கெடுதல்

‘பற்றுகபற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்- பற்றுக பற்று
விடற்கு’ எனவறிக

அகப்பற்றே சிறப்புடைத்தென வறிக

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரம், சிவதருமோத்த ரமுமொளை
வறிக (௫௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தர்களுடைய வப்பியந்தர வேடமாம்
புறத்துறவிருலே முத்தியில்லை யென்பதுஞ் சொல்லுகின்றது

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - சகலசா
க்கிரத்திற் கருவிகளெல்லாம் பிரியா மிருக்கையிலே நின்மல
துரியாதீதத்தைப் பொருந்தின பேர்கள்,—

உலகிற் சர்வசங்கநிவிர்த்தி வந்த தபோதனராக யாசா
க்கியத்தைப் பகாவதுவே விமலையிலேயிருந்த டாப்புத்த
பதத்தையடை பராவுசிவரன்றோ - பூமியினக மெய்ப் பெரு
றையு மொழிந்து தவமே பொருளாக வுள்ளவர்களாயினோருடை
ய செல்வத்தைக் கியவளவென்று நமமாற சொல்லவரிது இப்
மையிலே தானே யானமாவினுடைய பந்தமாகிய வாக்கைமா
லைய காமியங்களை யறுத்துப் பரமசிவனை வேறாக கலந்து புவி
யினக னுள்ள வானமாககளை யீடேற்றுவது பொருட்டாகச்
சஞ்சரிக்கிற ஜீவர்களல்லவோ, ஆமே!—

ஒகாரம - எதிர்மறை

அவர்களாக்குமுடி சவிக்தராசாண டரிவையப்போட றுபவி
த்திங் கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பர் - அந்த ஜீவன்முத்தரா
னவர்கள் நவரத்தினங்களிருலே பண்ணப்பட்ட முடியுடைத்
தரித்த திராசசியத்தையாண்டுகொ மடநதையர்களைப் புணர்
ந்திருப்ப பூமியினகவேனை பஞ்சபூதாணமகமான தேகத்திலே

யிருந்தும் சிவோகம் பாவனையை விட்டுச் சிவோகமென்றே யிரு
ப்பர் சிவனுமிந்த ஆன்மாவே காமா யிந்தப் பஞ்ச பூதான்மக
மாயிருக்கிற தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பர் —

ததாஹு: — தயாயிஸ்வரூபேண தேவி வர்த்தி விஜ்ஞா
நாதி நோ | வர்ணஸ்தாநே தேஹே ஸிம்யவே
மேவ திஷ்டதி ||

ஈராறிலே புரிபாசோரா புறப்பற்றறுத்தும் வினைசறுக
கிடாது நுகர்வுயாபிரபஞ்சமில - சிவஞானத்திருமே சிவனை
யாக பாவிக்கக் கருதி ஜீவபாவத்தை விட்டுச் சிவபாவனையைப்
பண்ணுவதா தனக்குப் பரமமான — போக்கிய வஸ்துக்களை
யெல்லாம் புசிக்கிறவராகிலும் புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது, ஆக
லால் ஆனந்தத்தை யெடுப்பரென்றிதன் பொருள்

பாரமார்த்திகம்

போக்கியம் - புசிக்கத்தக்கது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—o—

இனமுத்தி சாக்ஷாத்கார சித்திமான முத்தித் தலைப்
படுமென்று சாற்றுகின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துணிய சாக்கி
ரத்தினு ஞானகோண்டோனே கரணங் கடந்த வதீதத்தைப் புரி

ந்தார், கருவிகளினீங்கி நிட்டை மேவினேரோ டொப்பச் சிறந்தோரே யாவார். அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழில்கள் பட்டபுண்மேற் பற்றி யவரை உலகத்தாரோதிக்கைத் தெளிவாக வெண்டதாம்.

பராவுதல் சூசித்தல்.

இதனுலே பயன் முயன்றது பெருமை கூறப்பட்டது.

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஓதுவாராகு நெருந்தோதிய ஞானேரானனவை யெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும்.

பரசமய நெறியென்பதுமுத விதத்தினையும் இரண்டாங் கூறாகத் தெரிந்துணர்த்தியவாறு.

நிரயபவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சாக்கிராதீதம் புரிந்துநிற்கும் ஞானவான்கள் பெருமையை மேலருளிச்செய்கிறார்.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - அருளே—னே கூடி இரண்டறநின்று பெற்று நேயத்துடனே யழுந்துகிற சாக்கிராதீதத்தை யடைந்தவர்கள் —உலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்தி வந்த தபோதனர்கள் - பூமியிலே சருவசங்கப் பரித்தியாகம் பண்ணின தபோதனர்கள்,—அவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகாவது வென் - அவர்கள் முன் ஜனனங்களிலே செய்த சிவ புண்ணியத்தை யாக்காலே கோசரிப்பக் கெப்படி?—இம்மையிலே யுயிரின் பற்றறுத்து - இந்த ஜனனத்திலே ஆன்மாவுக் குண்டான பாசப் பற்றுக்கள் ஒல்லாத்தையுந் தங்களுக்குப் பிராணனுய

நீற்கிற ஞானத்தினாலே யறுத்து,—பரத்தையடைந்து பராவுசிவ ரணம்ரு - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொருந்தி சிவமாயிருந்துள்ள இவர்கள் சஞ்சரிபாநின்ற சிவரல்லயோர்!—ஐந்துமுடி கவித்தரசாண்டயாக ளிவையறோ டனுபவித்தவர்களுந்திருமகப்பற்றற்றிருப்பார் - அவர்கள் பண்ணைப்பட— வயிலேஷகமுத்ருஷ இராஜரிய மபண்ணினவர்களுடனே சுஷ யஜுபவித்து அவிலே யிருந்தார்களாயினும் உடப்பற்றற திருப்பார்கள்,—கோசகயிலே புரியாசோர் புறப்பற்றறுமுடையு ஆவயுவாயிறயடபி - இப்படிப் பார்த்து இந்த்யு வனையிலே கூடாறயாசப் புறப்பற்றுகளற்றிருந்தாலே யாயினுஞ் ஞானத்வாடைடையா நறபார்கள் ஆகையாலே,—விஷயங்களுடனேகூடியிருந்த கனமுமந்த புலிக்கையிலுண்டாய வாக்கியத்தை மயக்குரு செடாது

இந்நூற்சொல்லியது, கருவிகளெல்லாங்கூடி இப்படித் தானத்திலே பிறக்கச்செய்தே ஆயையிற்பிர வேசம பலசிவத்துடனொக்கூட சிவமாய்ச் சாக்கிராதீதம புரிந்துநிற்கிற ஞானவானக்குருத்து ஞானம் பருமென்புட நிகழ் வுலனைம் கூடாதவாக்ருக் த்ரானம் பருமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு

—()—

சாக்கிராதேயதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் - இந்நுணம் பசுகரணம் சிவகரணமாக்கு அலியப் சாக்கிரத்தில் நின்றுகொண்டு த்ததோ கட்டையைக்கடந்த வதிகட்டைப் புரிந்தார்,—உலகிற் சாவசுதுக நிலிர்த்திவந்த ம்போகங்களா—இவ்வுயகிணசனமேன கருவிகளிலிகல நிடைசேவிஷயரோடொப்பச சிறக்கவேயாவர்,—இவர்கள் பாவங்களைப்பதைக்கூதல் - இவர்கள் முற்பி

றவியிலசெய்த சிவபுணணியத்தைச சொல்லவோ வேணுமோயா லு,—இமமையிலே யுயிரினபறறறுத்து—இமமைககண ணுயிரபப றறுநீங்கி,—பரததையுடை பராவுசிவரானோ—மேலாகிய சிவத தைப பொருநதியிரணடறநிறபாரா சருசரிககினற சிவயோ யாவா,—அவாகளாககுமுடிக்கவித்த அரசாள படிமையோரா டபைவிதாங்கிருந்திடுவா—அவாகளாககப்பட்ட முடியினைய வரிந்த அரசாக்ஷியேயாத அரிவையோரா டினபுறறிருந்திடுவ ர,—அசசபறறறிருபபா—அசசபபறறுநீங்கினவரோயாவா—தோ ககியிது புரியசோரா புறபபறறறுளுமு—ஆராயநதிசவடபற் று நீங்காதோரா புறபபாறு நீங்கினு,—வினைசமுபபட்டாமிறாய பினுறறைவா—வினைகோறுசெலின பிறபபினை யடைவா—இவவு ணமையைத் திகைகா நூனமிந்தப பூசிமுடித்துச செயயுந தொழி லொபபுமைமேயபறறி யவரை யுலகத்தாாபோலவைத் தெணணா றக

புறசசமய நெறியினைபது முதல இத்துணையே பிரமபடாக கூறறைக கெடுத்துணாத்தியவாறு

☞ ௮-சூ, ௨-அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இபபடிக கருவிகரணஙகளை நீங்கினோா காணபபெறுகிறவென னறு சஙகிராகவாதி சொலல வுணாததுகினறா

கருவிகடந்தாறகானோ ரொனறுமெனிற காணறா காணுதாா கணணிலைதான காமரசஙகாரணை, மருவியிரு வரும்புணா வந்தவினபம வாயினற பேசரிது மணங் தவாதாமுணாவ, குருவினுயிா வடிவதுவே முணாந்தி

லர்காண்சிவனை யுணராதா ருணாவிறு லுணாவதுகறப
லோகா, ணருளாலெ பெறிலவ விருவரையு மயிவிறந்தயகயில
றறியாரோ பிறப்புமயிடா தானவமுமறுறேதே. (௯௬)

(இ-ள்) கருவிக — ளுணமாக்கா கருவிகரணங்க ளெல்லாந்
திரிகாரக கா — கையு மிட்டுமிங்ஙனே விட்டுத் தொழிலையும்
ரு ரோமா — காணமாட்டார்க ளெனவிர?
கெனில

சாரா சாரு — மறையறிவிப்பார்க ரொன்றையு மறி
தா — யார்கள் கானா அஃதென்போல வெனவில்?

கனவிகை சா — கருவி கரணங்களுடனே கனவியானவ
ன காமரசங்கா — ன் கூடியிருக்கவு மந்த காமத்தானுண்டா
ரு — ன வின்பத்தை யறியாதிருக்கக் கண்டோ
மே! அஃதெக்காரணத்தா லெனில் அவருக்
குப பக்குவமின்மையா லெனவறிக

பருவத்திலங்கு பயறுறப ...பயனைப பண்டுத்தபர
ன ' எனவறிக

...கருவிகரணங்கள் கூடாமற் சிவதரிசனப
படிய தெப்படியென்று நீ கேட்கிறாயாகில்?

மருவியிருவரு — பருவமான மா காந்தனைக்கூடின வி
ம்புணர வுந்சவி — த்துண்டாகின வின்பத்தை வேறொருவராக கி
ளையம வாயிருந — னபடி யிருக்குமென்று வாசகாலே வசனி
பேசிந மண — சகப்படுமோ! அதுபோலந்த சிவனுடனேகூடி
தவாதா முணா — ன வின்பத்தை அநுபவிக்குவாணமாக்களே
கா — யறிவார்கள்

உருவிறுயிர் வ — அஃதன்றியும் கருவிகரணங்களைக்கூடியி
டிவுதவு முணா — ருக்கிற வானமா சரீரத்தினகண ணைடுதி

நதிலர்காண — விறகவு மதனுடை ரூபத்தைக யுள்ளபடி யறியமாட்டார்கள் காண்.

சிவனையுணரா தார் — ஆநந்த ஸ்வரூபனாயிருக்கிற சிவனை ஞானா சாரியனுடைய உபதேசத்தாலுணராதார் காண் நான் ஆநந்த தரிசனப்பட்டேனென்று சொ ல்லுகிறதல்ல.

உணர்வினொடு ணர்வது கற்ப னைகாண் — சிவனுடைய ரூபம் பாவிக்குமாத்திரத்தினாலே காணப் படுகையால் அதுவு மனக்கற்பனை வருணரூப னுமபோதத்தினாற் கூடியறிவையாக அது வுஞ் ஸங்கற்பஞானமாய்விடுங்காண் அப்படியா ல் உருபமு வன்னரூபமு மானந்தமெனப் பெறு ..து வுடைய வானந்தந்தானே யாதெனின்?

அருள்பெறில் அவ்விருவரையும் அறிந்துத சதி வார் — சிவ னருளைப்பெற்ற ஞானாசாரியர் சுருதிக ளனுதிகளுடன் கூடாமற் கேவலமாமாச சிவனைக் கலந்திருக்கதிலே பரமமான ஆனந் தமென்று சொல்லுவார்கள்.

அறியாரோறபிற பபுறவிடா தார் னைவமுமறுத்தே — ஞானாசாரியருலே முன்னாற் சொல்லிய கற்பனைகளு மன்றென்று கருதி யாதொரு கற்ப னையில்லாததுமாய சாசுவதமுமாயத் தெரி யவகடந்ததுமாயிருப்பதியாதொன்று அது வே பரமமான வானந்தமென்ற விதத்தை யறியா திருப்பார்களா கில அவர்களுக்கு ஒருகாலுஞ் ஜனன மரண வாதையு மொழி யாது, அஃதன்றாகவே யாணவ மலமும் விட்டுநீங்கப் பெ றாது எ-று

மணக்கவர் எழுவாய்

உணர்வார் பயனிலை

"கைப்படுத்த கண்ணுணுந் தானும்" "அவனருளே கண்ணு
கக் காணப்படலால்" "இப்படிய னிவ்வுருவ னிவ்வண்ணத்
தனிவ னிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொணாதே" எனவுந்
இதற்குச் சொல்லிய விசுவத்திலு மறிக (௫௬)

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு.

——o——

நின்மல துரியாதீதத்திலே சோகமிராகி சிதாமிறுகியாக சுகங் கொண்டாறு மறிவதிலே யென்பவனைக் குறித்துக் கூறுகின்றது

கருவிகளிற் றனக்காக, ஒன்றாக வின்றன் காண்டான்காண்டார் — என வுலகமெல்லாம் நீங்கிற் றெனைநையுங் காணப்படுலே வென்னில் அவ்வாறு கரணங்க ணீங்கிற் றென்றுமறியாமற் பயூளை போலே ஆன்மா விருக்குமென்று முக்தியினி பத்தாக்க காமுகபோ காணுக ருவி சமயிரகாயிகளான காணு வறும சாயிகோர் சிவனுடனே கலக்கவென்பது வேன சிவாநுபோகத்திலே சுவஸ்வரூபாபி வியத்தியா யிருப பொதுமெனவில்,—

கன்னிகைக்கான காமரசங்களை - ஷோடச கலையும் நிறைந்த சந்திரனைப்போலப் பதினாறு வயதும் நிறைந்து அதிசுந்தர வடிவாய் மதன கலைகளைக் கற்றுடையவளாயினும் கன்னிகை காமரசத்தை யறியாள் மேல,—

பருவமிருவருமடைந்து வந்து விவாகம் வாயினாற் பேசித் தமக்குள் முண்ணாவா - வாழ்க்கைப்பட்டு பாதகாவும் னதிபுராக வொருகலை காமமன்றி யிருவருமொத்த குண மா புணர்ந்த கலவியிலுண்டான சுக மிவ்வாறென்றா மை கண்ட கனுபபோலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது அனுபவித்தபேரே யறிவார்கள்.

ஆதலா லான்மாவுஞ் சிவனுங் கலந்தவிடத் தல்லது ஆன் நந்தானுபவ முண்டாகாது கலந்தவிடத்து அனுபவமந்த ஞானி க்களுக்கே அனுபவமொழிய புறத்தியார்க்குச் சொல்லப் [illegible] காது —

சிவனை யுணராதா ருருவி லுயிரவடிவவு முணராரோவெ னின் — சிவஞானத்திலே சிவ தரிசனப்பட்டபோதே கேசே திரியாதிக கருவிகளான ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசிக்கவல்ல ராகார்கள் காணமாட்டாது மாறுசக்க முளவில் சிவஞானத்தி னாலே சிவனையு மான்மாவையுந் தரிசிக்கவேண்டியதனால், ஆன் மஞானத்தினாலே தரிசிக்கலாகாதோ வெனின் —

உணர்ந்தா ருணர்வினு ளவரவரு கற்பனைகள் — ஆன்ம ஞானத்தினாலே யறிவேனென்கிற சங்கற்பம் விகற்பமுண் டானபொழுதே விகற்பமுஞ் விசாபபம் அத்தனையுமாகா து மேலேயவாறு சிவ சீவ தரிசனமெனின் ?

அருள்பெறி லவ்விருவரையு மறிவார் நாசப்படுவ தறியாரேற் பிறப்புமவிடா காணவமுமொருங்கே — சிவனுடைய பராசக்தி னமாவிலே பிரகாசிக்கப்பெறலு லந்தச் சிவ சீவனிருவரையு யுமான்மாவினுடைய விருத்திஞானமலிக்க ஸ்வரூபஞானத் தினாலே வேறின்மையை யறிவார்கள் இவ்வாறு ஆன்மாவை யுஞ் சிவனையும் அறியார்களாமாகில் அவர்களுக்கு ஜனனமு மொ ழியா தாணவமலமு நீங்காதென் றிதன் பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பசுகரணங் கழன்ற விடத்தது சிவசத்தி விளக்கு விளங் கிய சிறசத்திருதிச சிவ கரணத்தினாற் சிவனையுந் தன்னையுஞ் சி

வகரணத்தி லுதிக்குஞ் சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திசத்திய ம
நிர்க்குணப்பேம், புத்திபோதத்தா லன்றென்று போதிக்கின
ரூர்.

காரணத்தால்-சிவ காரணத்தால் நோக்கத்தால்,— காரணப்
சுகாரணத்தால் சிவரூப சிவதரிசன சிவ சாக்ஷாத்கார சித்தப
பூர்த்தி முதலிய பூர்வ [illegible] முதலியவற்றை யுணர்த்துபவி
யாரா,— [illegible] மறிவது - சுத்தவித்தை பொருந்திய சுத்த
சத்துவ புத்திபோதத்தா லறிவது,— சரபனோகரண - சிருபத்
[illegible] காணவேறு,— அறிவிற்கு சதிய
ர - [illegible] மாகசத்துபபோய புத்திபோதக
[illegible] சாக்ஷாத் சிவசத்தி வியக்தி சாக்ஷி யுணாவி
[illegible] சிவசத்தி வியக்தி பூமிபூ
[illegible] புத்தி போதாறுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வினறப
[illegible] பரம்பரையாய பாரப்பா
[illegible] வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

——0——

இவ்வருமையுரைத்த விஷயம் பேசினாயினும் அனேகர்க
ள் சாத்திரங்களால் அக்காரணங்களைக் கண்டார் அதுபோ
ல அருளைப்பெறின் லவே விருவனையு மறிவார்கள் காணமாட்
டாத [illegible] , தாமேயாகலான அவருக்கு
உண்டாகா வாயிலில்லை இதற்கு, பன்னிரண்டுகளான மயங்கி
த் தலைநெறியிழந்த பசுக்கள்போல உருவான மயங்கியே யான
ம சொரூப முனைப் பெறிலா அதனை யுணராதார அடைபெற
நித்தமாகிய வுருவுமானால் அவ்வானமாவுக் குளதாகிய சிவனை
யு மறியாமென்றால பாவகமாத்திரையேயாகலாற கருவியறிவி

நந்து நின்று அருளானந்தியப் பெறுதாற்கு ஏகதேசமாகிய கரு
வியுள்ளளவு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழி
யாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியா
தென்பதாம்.

இஃது எடுத்துக்காட்டியவை

ஈண்டுரு வென்றது கலையாதி பஞ்சகந்தமாகிய கருவிக்கூ
ட்டத்தை

ஒருபதுபடோரு கண்டைந்தைந் தாமுருபு
ஈருபாகியபொருள் விருதி
...ணைாகாராயினயுணாவுதென் விளையர்
...ாயசிர புரமை விகாரகதாறெருக்கது
...லாராசா லென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கி
...ிய...

காலாந்தரணிங்ஙனே நிரைக்க நயந்த வகைந்லை

இங்ஙனம் பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தனைவி... சா
ங்கிராந்தப் பொருள் அதனமேலும் காரணங்கடந்த வதீதத்
தைப் பரிசற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்றுஞ் சிவ
சங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'தனையியவைப்புல
யேடாக்ழிப்படிக தன்னையுன்னயு மறியாது தயருறுந் தொ
லையிர்' என்றனுமுபசாறு வலியுறுத்தப்பட்டது

...ரம்பவழகியருளா வருமாறு

கருவிகளோக் கொண்டறியுமொழிந்து கருவிகளிங்கிரு
க்கச் சிவனோ காணப்படாதென்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி
மேலருளிச்செய்கிறார்

கருவிகழிந் தார்க்காளு றொன்றுமெனின் - கருவிகளென்று சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினவ னொன்று மறியானாகவென்று நீசொல்லில்—நானறா காரணத்தால் - உன்னைப்போலத் துன்மை யறிபர்தவாக எல்லாவோ அசேதனமாயிருக்கிற காரணங்கணீங்கினவ னொன்றையு மறியாம லிருக்கிறவாகா காரணங்களைக்கொண்டறியாமல் ஒன்றையறியும் கெடபடுமெனில்? உனக்கு சொன்னாலுந் தெரியாது அதெனப்போலவெனில்?—கன்னிகைதான காமரகங் காறு உபகருவப்பட்டுப் புமானைக் கூடாது ஸதிரீ காமரக மறியாத முறைமைபோல காமரகமானது சொல்லப்படாதோ வெனில்?—ருவி யிருவருமாய்புணர ஒக்கவின்பம வாயிருந்தா பேசிது-அந்த ஸதிரீ புமானை யிருவருங் கூகளிற கூடி யுண்டான சுகம காசகாற சொல்லாமற் சிறு ஆனந்த சுகந்தா னிலைபோவெனனில்?—மனைந்தவா முமனா - கூடப் புணர்ந்தவாக அறிவ ரிதனை யுலகெல்லாம்,—ஆருயிர் வழிவதவு முவாகலிலகாண் சிவனை யுணராதா ருணாயிறு லுணாவது சாபனைகாண் - சிவனுடைய ஞானத்தினாலே சிவனை யறியாதவாகள் தேகத்திலேயிருக்கிற வானமேசொருபத்தையு மறிந்தாரகளில்லைகாண் முனசொன்ன முறைமையொழிந்து அனுபோகத்தாலே கருவிகளைக்கொண் டறிப்பப்பட்டதெல்லாம் சங்கற்பித்துக் கொண்டவைகாண் அதனால் சிவனையு மானமாவையு மியனறியும்படி யெங்ஙனே யெனனில்?—ஆருளைபெறிலங் கிருவரையு மறிவிறந்த தறிவாம் - முறசொன்னங்களிற செய்த கபோபலங்களினாலே ஆசாரிய னநுக்கிரகத்தைப்பெறில அந்த சிவனையு மானமாவையுந் தானேயாகவே யவியாமல் அந்த ஞானத்தோடேகூடி ஞானமாய் நின்றே யறியாநிறபாகள—அறியாரேற் பிறப்பும் விடா தானவமு மறுதே-இப்படி யந்த ஞானத்தினாலே சிவனையு மானமாவையுந் தரிசியாராகாகில் ஜனனமு மறுது அஞ்ஞானமும விடமாட்டாது

கருவிகழிந்தார் காணார் என்ற சங்கிராந்தவாதியை மறுத் தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் - நிறைந்த நியாய நி லைதன்னை யென்று - மறந்தும் புலருமவரா யென்றும் - கரண மெல்லாங் கடந்தனையென்று - மருவமைமையாத நிலைபெற்ற தெ ன்று - முன்னுடைவர் பலவயின் ஒருபு-பின்னையவை பொ ழிப வறிகுவதெவ்வா - றெவ்வா நிறகவிய கொன்றிய வினப்பங்- கூறுவ ரகுமருட பேரினையவரே" என்றுமதுங் காண்கொள்க.

இக்கூறு சொல்லியது, கருவிகளிலிகிற்று லொன்றுந் தெ ரியாது கருவிகளோடு கொண்டே சிவனை யறியவேண்டுமென்று சங்கிராந்தவாதி சொல்ல கருவிகள் பாசஞான மாகையால் பதி ஞானத்தினாலே பதியை யறியவேண்டுமென்று முறைமை யறி வித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———०———

மருவி யிருவரும் புணர வந்தவின்பம் வாயிற்றுப் பேசிற்று - பொருந்தி யிருவரும் புணர்வதனால் வந்த இன்பம் வாக்கால் பேசுவதரி தாயிருக்க,— யாராயாலு முணர்வார் காமரதம் கன்னிகைக்குத் தா னொருவர் - மங்கையர்க்கா முணர்வானறியக் காமரசத்தினைக் கன்னிகையறியாள் அதுபோல,—அருள் பெற்றவ ரிருவரையு மறிவிக்கவறியாரவை - திருவருளைப் பெற்ற ஞானியுந் தலை வனையு மறிவிக்கவறியார்,—அறிபவரேறகாண்டா-அறியமாட டாத அபக்குவர் தனக்குக் காட்டுதற்கேயாகலா னாகையால்குரை தமு வாயிலிலில் இதந்ரக,—உருவில்லாத வடிவுதவு முனா திலா - பனிவிறகணான மடங்கி தனதொளியி முகந்த படிமம் போல உருவான மயங்கி யானமசொரூப முனையப் பெறுதிலா ர,—உணர்ந்தாருணாவிறுறு சிவனையுணர்வது தப்பினகாண -

அதனையுணராதா ரப்பெற்றித்தாகிய வுருவுணர்வா லவ்வான மாவுக்குள்ளாகிய சிவனையு மறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரை பொய்கலால்,—கருவிகழிந்தாற் காணாரொன்றுமெனிற் காணார் காணாதார்—கருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப் பெறுதாராக ஏகதேசமாகிய கருவியுணர்வு மேகதேசக்காட்சி நீங்காமையால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமு மறாதே,—பிறவியொழியாது பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது.

இகணானே பசுகரணங்கள் சிவகரணமாகத் தனிவிப் சாக்கிரத்தைப் பெறா ரதன்மேலுங் கரணங்கடந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவுசெல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னும் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால் 'துனியவைப் புலவேடர் சூழ விறப்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருறுந் தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

☞ ௮-௫, ௩-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இப்படி நிட்டையைப் பொருந்தி நீங்கினவிட்டத்துக்
கருவி கரணாதிகளுடன் கூடினாயேயாயினு மத
னவழித் தன்றென் றுணர்த்துகின்றார்.

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போலுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசுபார்த்திட், டின்னிறங்க ளென்னிறமன் றென்றுதன்ற னெழினிறங்கண் டருளினா லின்னிறத்தின் வேறாய்ப், பொய்ந்நிறங்களும் புலனிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதான்பின்னை, முன்னிறைநீர் சி

றைமுறிய முடுகியோடி முந்நீர்சோர தந்நீராயப்பின்
னீங்கா முறைபோல். (௧௭)

(இ-ள்) பன்னிறங்க ளவை காட்டும் படிகம்போல — படிகமான செப்படித் தனிடத்திற் கூடின வன்னங்களை மேலிட்டுத் தனக்கெப் பொழுதுஞ் சுபாவமான சொரூபத்தைக் கரந்து தன்னையடுத்த பதார்த்தத்தின் தன்மையே காட்டி நிற்கும் அதுபோல?

உள்ளம் பல்புலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசபார்த்திட்டு — இந்திரியத்துக்கு வேறுபட்டிருக்கிற வான்மா வதனைக் கூடினவிடத்துத் தனக்குச் சுவபாவமாயிருக்கிற வடிவைமறைத்து விந்திரியங்களே காட்டிநிற்கு மென்பதனை யறிந்து

இந்நிறங்களோ வ்னிறமன் றென — ஆன்மாவு மிந்த விந்திரியங்களின் வியாபார நமக்குண்மையல்ல வென்றுகருதி

தன்ற னெழினிறங்கண்டு — இந்திரியங்களின்வழி பொருந்துமது உபாதியென்க கருதி யான்மாவுச் சுழுத்தியாயிருக்கிறதே யுண்மையென்று தரிசித்து இவனுக வறிந்துநிற்க வல்லனோவெனில்?

அருளினு லிந்நிறத்தின் வேறுய — மதியான காலத்திற் படிகமானது கொடுத்த ததனைக் கவராது வேறுபட்டாற்போல இவனுந் திருவடியைக் கூடினவிடத்து நமக்குச் சுபாவமன்றென்றுகருதி யகற்றுவேனாய

பொய்நிற வையபுல நிறங்கள — அசத்திய ரூபமாகிய விந்திரியாதிகளைப் பொய்யென்று கருதி யதனை விட்டுநீங்கித் த

பொயயெனமெ ற சொரூபததைத தரிசிததவனே யுணமை
ய கணடான ஞானி,

பொருநதிலெ சிவனைப பொருநதினவன பினபநதச சி
ன சிவததிலெநநி வதததுவசசைவிடடு நீஙகான அஃதெ
ம போதானபின னபோ லெனனின ?
னை

முனனிளைநீா போககற நிறைநத நதியான துடைந
நிறைமுறிய முடி தவாறே, அஃ துடைநதால விரைவிற செ
கியோடி முநநீா னறு சமுததிரததைப பொருநதினவிடத
சோந சனனீரா தநத வுபபுநீாயாயப பினபது திருமபாம
யப பினனீஙகா லிருககு மாறுபோல விநத வானமாவு மந
முறைபோல தச சிவமேயாய மீளவுந திருமபாா எ-று

முறைபோ லெனபதறகு காஷடததிலே யடஙகியிருநத
வனனியான தெயபடி மிகுநத பிரகாசமுணடானது பினபநத
அரணியிற புகாதவாறுபோலவும, தயிரான தெபபடி நெயயா
னது பினபு தயிராகாத வாறுபோலவு மறிக

மெயகணடா னெனபது எழுவாய

நீஙகா னெனபது பயனிலை

இததுருச சுபபிரபேதம, ரௌரவ சூததிரம நிருவாசத
து மறிக

" தொணடலாற அணையுமிலலைத தோலலா துடையுமில
லைக, கணடலாதருளுமிலலைக கலநதபின பிரிவுமிலலைப, பண
டைநான மறைகளகாணுப பரிசனே யெனறெனறெணணி, ய
ணடவா னவாகளேதது மையனை யாறனாகநே". (கூஎ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—○—

மேல் வருத்திஞான மொழிபப தேவவாறெனற மாணுக்க
னுக்கமமுறைமை கூறுகினறது

பனனிரஙகளவைகாட்டும படிகமபோலுளளம பலபுலனக
ணிறஙகாட்டிய பரிசுபாரத்திட்டு - பலநிறப பொருள்கள் ஸப
டிகததை யடுததுளளளவில ஸபடிகததினுடைய வொளியான
து அடுதத பொருளின் நிறமாகத தனனைப பிறறகுக காட்டினது
போலச சத்தாதி புலனகளைக கவருஞ சுரோததிராதியை யா
னமாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனதினுடனே கூட்டப
பொருநதினவிடதது சுரோததிராதிக ளானதாகவே கா
ணபிக்கு மியலபைக கணடு,—

இனனிறஙக ளனனிறமன றெனறுதன்ற னெழினிறங்க
ண டருளினு லனனிறததின வேறாய் - இநத விஷயஞானங்க
ளெனனுடைய ஸவரூப மனறெனறு தனனுடைய ஸவரூப ஞா
னததை சிவஞானததினுலே கணடு அநத வருத்தி ஞானஙகளு
ககு வேறாய,—

பொயநிறவைம புலநிறஙகள பொயயென மெயகணடான
பொருநதுவன சிவததினெடும போதானபினனை - விஷயஞா
னஙகளானது மூனறு லக்ஷணததிலே கெடுவதாகையால அசத
தியமெனறு தனது சததியஞான ஸவரூபததை சிவஞானததி
னுலே தரிசிததவன சிவ ரூபததிலே கலபபன அவவாறு கலந
தவன திருமப ஜனனததில வாரான அதெனபோல வெனனில்?—

முனனிரைநீர்சிரைமுறிய முடிகியோடி முநநீர்சோநதனனீரயப் பினனீஙகாமுறைபோல் - முதலே கட்டுபபட டிருந

த வேரின் கரையுடைய மிகவும் விளைந்துசென்று சமுத்திரத்தைப் பொருந்தி யாத் உப்புநீரேயாய்த் திரும்ப நன்னீராகாதது போலவென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவஞானத் துணைச் சிவகணம் யோகிகளல்லாச் சில சிவங்கிய திகன்மகத் துணைச் சிவஞான யோகிகள் பண்ணும் பசுத்துவ சிவத்துவ விவேகத்தை யிருந்து மனமடக்கிப் பலப்பட்டப் பண்ணும் வனும் டாச முத்தி சிவத்துவாபிவியத்தி மாகுய சிவஞோ டொத்தத் திருப்பத் திரும்பானென்று செப்புகின்றார்

பனைவிறங்க ளவை காட்டும் படிகம் போல - செம்பரத்தம் பூ முதலிய தட்டஸ்த லக்ஷண சிவப்பு முதலிய தன்மங்களைத் தன்து ஸ்வரூபலக்ஷண சுக்கில முதலிய தன்மங்களபோற் றனொட்டுத்திற காண்பிக்கும் படிக்கற்போல,—

உள்ளம் - ஆன்மாத்தான்,—

பலபுலனக் ணிறங்காட்டும் பரிசும் பார்த்திட்டு - பலபுலனகளென்பது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்கும் குறிப்பு மொழிபாதலான், மல முதலிய தட்டஸ்தலக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தன்மங்களைத் தன்து ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ முதலிய தன்மங்கள் போலத் தன்விட்டுத்திற காண்பிக்கு முறையுங் கண்டு,—

இந்நிறங்க ளன்னிற மன்றென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்துவ முதலிய தட்டஸ்த லக்ஷணங்க ளென்து ஸ்வரூப லக்ஷணங்களன்றென்று,—

அருளினால்-சிவ சத்தி வியத்த சிறசத்தியால விவேகித்து,—

தன்ற னெழிலிராசகண்டு - தனது ஸ்வரூப லக்ஷண சிவத்துவ தரிசனம் பண்ணி,-

இந்நிறத்தின் வேறாய - இச் சிவத்துவ லக்ஷண விலக்ஷணமாய,—

பொய்ந்நிற வைம்புலனிறங்கள் - என்பதற் கசத்திய வைம்புல குணங்க ளென்று பொருளுரைக்கில் மாயாவாத மாகுமாதலால், ஆன்மாவுக்குத் தடஸ்த லக்ஷண மாதலால் சிவத்துவம்போற ஸ்வரூப லக்ஷணமாயுள்ளன வன்றி மல முதலிய பாசங்கட்குச் சுவரூப லக்ஷணமாயுள்ள பசுத்துவ சீவத்துவ முதலிய தன்மைகள்,—

பொய்யென மெய்க்கண்டான - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களாயுள்ளன வன்றென்று மல முதலிய வற்றிற் கியற்கைக் குணங்களாயுள்ளமை யுணர்ந்தான சிவத்துவ விசேஷி யென்றுமாம்,—

முன்னிலைநீ சிறை முறிய - கட்டுவிட,—

முடுகி யோடி - விரைந்து சென்று,—

முந்நீர்சேர் தண்ணீராய - சமுத்திரத் தடைந்த நடப்புநீராய,—

பின்னிவரா முறைபோல் - திரும்பத் திரும்பாத செய்திபோல,—

பொருந்துவன சிவத்தினோடு - அமூர்த்தத்திரவிய பதார்த்தங்கட்குப் பொருந்துதல் பிரிதல் கலத்தல் போதியபத்தியின்றாதலால் சிவத்தினோடு தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தனது சிவத்துவத்தோடு சாதிருச்சிய சம்பந்தத்தால் சிவனோடு சம்பந்திப்பன —

போதானைப் பின்னை - பசுத்துவ சிவத்துவமுந்த வுபாதிப்பட்டான.

நீருப்புச் சோபாதி, சிவத்துவம் நிருபாதி, நீர்போ லுப்பு பொருந்துஞ் சிதகிருந்தபடி யிருந்து சிவத்துவ மிசையு மாதலால் முற்றுவமையன்று, திரும்பத்திரும்பா னென்றுந் திட்டாந்தம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

சன்னை யடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக்காட்டி நிற்கும் பொதுவியல் புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னொடு சார்ப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னற சிந்தித்தறிந்து கொண்டு, பின்னர் அப்படிகவொளி யவற்றின் வேறுள தாயினாற் போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்பது முணர்ந்து, பின்னங்ஙனம் பொதுவியல்பையே தன்னியல் பாகச் செய்துநிற்கு மக்கருவிஞானம் பொதுவியல்பேயா யொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுண்மை யுணர்ந்தா னத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தைப் புணர்வன், மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன் சிறைப்பட்டநீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறு போலுமென்பது

கருவிகள் அப்பெற்றிய வாயவழி அவற்றை நீங்கி யருள் பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோக்கலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறி யவாறு

சோகற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடி யென்றார்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

இப்படிக் காத்தாவி னருளினாலே யானமாகக் ளறிவாக ளொன்ற தென்னம்பு, அவன் நீரும் நிழலும்போல விகாரமற நிற்க இவனைச் சென்று கூடியவென்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

பன்னிறங்களைக்காட்டும் படிகம்போல - பஞ்சவன்னங்களி னுண்மையைக் காட்டுகிற படிகத்தைப்போல,—உள்ளம் பலபுலனக் ணிறங்காட்டும் பரிசுபார்த்திட்டு-ஆன்மாவானது பஞ்சவிந்திரியங்களுடைய சுபாவமே தானாகக்காட்டுகிற முறைமையை யறிந்து,—இன்னிறங்க ளென்னிறமன்றென்று-இந்தச் சுவரூப மென்னுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தன் றனெழில் நிறங்கண்டு-தன்னுடைய வழகிய சுபாவத்தை யறிந்து,—அருளின் விண்ணிறத்தினவேறாய - அந்தப் பஞ்சவன்னங்களைப்போலத் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற வசத்தியமான விந்தவிந்திரியங்களைக் குருவினாலே தனக்கு வேறாகவறிந்து,—பொய்நிற லவம் புலனிறங்கள் பொய்யென்மெய்கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதானபின்னை - அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய பஞ்ச விந்திரியங்களின் வண்ணங்க ளெல்லாம் அசத்தியமென்றறிந்து சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் அந்தச் சத்தியமாயுள்ள சிவனுக் கடிமையென்றறிந்து அந்தச் சிவனோடுங் கூடிப் பின்பு சிவத்தைவிட்டு நீங்கான் அதெனப்போல வெனனில்?—முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடிகியோடி முகநீர்சோந் தன்னீராயப் பின்னீங்கா முறைபோல - முன்னே சிறைசெய்ய நிறைந்து நின்ற நீரானது அந்தக்கரை முறிந்தபோது விரைந்துசென்று சமுத்திரத்தைக் கூடி யுப்புநீராய்ப் பின்பு பழைய நீராகாத முறைமைபோல வான்மாவுந் தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விந்தி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிறையென்றறிந்து இந்திரியங்களை நீங்கிச் சிவனுடைய சீபாதத்திலே பொருந்தி யழுந்தின வான்மா, மீண்டும் அசற்காரியமான விந்திரியங்களில் வந்து கூடப்படாது.

'பன்னிறங்களவைகாட்டும் படிகம்போ லுள்ளம் பலபுலன்க ணிறங்காட்டும் பரிசுபாதத் திட்டி னன்னிறங்க ளன்னிறமன்றெனுந் தன்ற னெழு நிறங்க ளற்றருளி னுவின்னிறத்தின வேறுய்ப் பொய்ந்நிறமைம்புல நிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதானந்தனே" என்றது அவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "ஆதலின் வாயிலொளி விளங்கறிவி - லேதமிலறிவுயிராக கெய்துதலிலதே" என்றும், "நீர்நிழலனைய சீர்பெறுகடவுளை - சேர்ந்தவர்க்கினைப்பம் வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமன்மையி - னிழைத்தோரவமி னெனப்படுந் தனபதந் - விழைத்தோர் தமயின் வெறுப்பு மொன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௮-சூ, ௬-வெ, "பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போ லிந்திரியந், தன்னிறமே காட்டுந் தனைநினைந்து—பன்னிறத்துப், பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய்ப்பொய்யா மெய்கண்டான், மெய்ப்பொருட்டுச் சையவமாம் வேறு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

'முன்னிறைநீர் சிறைமுறிப் முடிகியோடி முன்னீர்சேர்ந் தன்னீராயப் பின்னீங்கா முறைபோல" என்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம், ௮-சூ, ௭-வெ, "சிறைசெயநின்ற செம்புனலிலுள்ளது, சிறைசெய புலனுணர்ந்து தீர்ந்து—சிறைவிட், டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா, துலைவிலரன் பாசத்தை யுற்று" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மா விந்திரியங்களோடு கூடித் தன்னை யறியாது மயங்கி நிற்குமென்றும் முத்தியிற் சிவனுக

க்குமையா யிருப்பனென்னும் குருமுகமாக விந்திரியங்களோத் தன
க்கு வேறென் றறிந்து நீங்கச் சிவனுடைய திருவடியே இவனு
க்குத் தாரகமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிகம்போல - தன்னோ டுடு
த்த பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் பொ
துவியல்பையுடைய படிகம்போல,—உள்ளம் பலபுலன்கணிறம
காட்டும் பரிசுபார்த்திட்டு- ஞானமாகுந் தன்னுற் சாரப்பட்ட க
ருவிகளி னியல்பே தன்மாட்டுக் காட்டி நிற்கும் தனது பொது
வியல்பே முன்னற் சுந்தித்தறிந்துகொண்டு,—இன்னிறங்க ளெ
ன்னிறமன்றென்று தன்றனெறிநிற மருளினுற் கண்டு - பின்ன
ற்படிகவொளி யவற்றின் வேறாயினாற் போலத் தனது
சிறப்பியல்பு இவற்றின்வேறு யுண்டென்பது மருளா னுணாக
து,—இன்னிறத்தின் வேறாய பொய்நிற வைம்புலநிறங்கள்
பொய்யென மெய்கண்டான்-பின்பஞ்ஞானம் பொதுவியல்பைத்
னியல்பாகச் செய்துநிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்
பேயாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கேதுவாகிய உண
மையுணர்ந்தான்,—சிவத்திரோடும் பொருந்திடுவன் - தன்னியல
பின் விளங்கித்தோன்றுஞ் சிவத்தை யுறுவன், — பின்னைப்போ
தான்-மீள வக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன்,—முன்னி
றைநீர் சிறைமுறிய முடிசியோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவ
ழி விரைந்தோடி,—மூந்நீர் சேர்ந்த தந்நீராயப் பின்னீங்காமு
றைபோல - கடலிற் சென்ற றந்நீரா யடங்கிப் பின் மீளாத
வாறுபோலும்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பரிணாமவாதி சிவனை பெதததானமாககலே யோடிக கூடிறறென்ற தென்னை? யவன சாவவியாபி யோ யேகதேசியோ வென்ன அவனைக குறிததுணாததுகின்றா.

எங்குந்தா னென்னின்று மெயததவேண்டா மெங்கு மில்லெனினவே றிறையுமலலன, அங்கணுசே ருயிரபோலவ னெங்குமங்கத் தவயங்கள கணபோலக காணுந்தானேமா, இங்குநா மியமபுநதத துவங்களினவை தக்கவிவ திறைஞானந் தந்துதா ளீதலசுடரிழநத, துங்கவிறிச சோதியுமுட சோதியுமபெறறுறபோற சோதிககுட சோதியாயத தோனறிடுவனகாணே (௫௮)

(இ-ள்) எங்குந்தானென்னின்று மெயததவேண்டாம — அவன சாவவியாபியெனப்பெறாகி லபபொழுதவனை நாமசென்று கூடவேண்டுவ தில்லை.

எங்குமிலலெனைவேறிறையுமலலன — சாவவியாபி யல்ல வெனப்பெறாகில் அபபொழுதவன காததாவுமலலவாய வேறே யொரு காததாவை டபேடசிகக வேணடும

அங்கணுசே ருயிரபோலவன — அஃ தனறிச் சரீரததிலே யிருககிற வானமாவைபபோ லேகதேசமாய் விடுவன.

எங்குமங்கத தவயவங்கள கண — சரீரத துணடாகிய அவயவஙகளைக கண்ணுன து காணுமதனை யவயவஙகள காணுந

போலக் காணு வாறுபோலச் சிவனெங்கும வியாபித்து
தானமா நின்றேனயாகிலு மவனை யானமாக்கள் கா
ணமாட்டாாகள, ஆனமாவையு மாறுளள பி
ரபஞசஙகளையுஞ சிவன கணடுநிறபன அஃதெனபோல வெண
ணில?

இங்குநா மிய மபுந தத்துவங களின வைத்தறி வது — இவவிடத்து நாஞ சொலலபபட்ட கால முதலிய தத்துவஙகளை வியாபித்துக்கொ ணடுநின்று விஸ்வதலைத நடத்து முறைமை போல,

இறைஞான நதந்தாளீதல — சிவ ஞானமாககடவுசு சாவஞஞத்துவா திகளை விளககி முத்தியை யடைவிபபது அஃ தெனபோ லெனனில?

சுடரிழநதுங கவிழிச சோதியு முட சோதியும பெறறுறபோல — படலத்தாலே யொளியை யிழநத கண ணொனறு பணடிதன வியாபாரத்தாலே பட லநீஙகினவாறே நல்ல விழியினையு மதறகுக காட்டாபநிறகிற கருவிழியுங கரிவிழியிலிரு ககும பாவையையும பெறறுறபோல

சோதிககுட சோதியாயத தோனறிநவன காணே — அபபொழு தாபிரசகுயிராத சோனறபப டட சிவனை யவவிடத்துக கலநதமைக கூறி யது எ-று

எனனவே சிவனு மிவனுககும சாவஞஞத்துவ முண்டாத ல் சறகுண சமானததாற சமரசிபாவங கூறியதாயிறறு இச் சமரசிபாவம பாலும பாலுங்கூடினது பிறிககப்படுவதனறு

இநத வைககியம பினனமே யகறுல், கணணிற் பிரகாசத் தையும் ஆதித்தட பிரகாசத்தையும உவமித்துக கலநதெனறு ரெனவறிக.

"திருவேயென்செல்வமே தேனேவானோர் கண்ணேகண்ணுடைக் கருமணியே மணியாடு பாவாய்காவா, யருவாயவல்வினை நோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுறையு மமரரேறே" என்னும் வாக்கியத்தறிக.

இதற்கு நிசுவாசம சித்தாந்தரகசிய சாரத்து மறிக(௫௮)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவன் சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத்தினால் அறியப்படாமல் சிவஞானத்தைக் கொடுத்ததனால் தோன்ற நிற்பனென்று கூறுகின்றது.

எங்குநர் காணெனினு மெய்த்தவேண்டா - சிவன் சர்வ வியாபியெனில்? நாம புத்தாகப் பொருந்தவேணு மென்பதில்லை,—

எங்குமில்லெனனில் வேறின்றயுமல்லன் - சர்வவியாபியல்லவெனில்? ஆன்மாக்களுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிடத்திலே பிரிவற நின்று அந்தர் நியமனத்தைப் பண்ணுகையால் அந்தரியாமியென்று பெருமாயச் சுவாமியென்று சொல்லப்படுமவர் அவ்வாறில்லையாகில் காத்தாவே யல்லவாம் அந்தரியாமியாகில் அவரைத் தெரியாதே யிருப்பானேனெனில்,—

அங்கங்கே ருயிர்போல்வ னெங்குமங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக்காணுந்தானமா - தேகத்திலே யான்மாவினின்று சேஷ்டிக்குமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீசுவரன் நிறைந்துநின்று பிரேரிப்பன் ஈஸ்வரன் ஜடசித்துக்களெல்லாத் தையும் பிரேரிப்பானுமாகில் ஜடங்களுக்கு மறிவுண்டாக வேணுமெனில்? தேகத்தி லவயவங்களெல்லாங் கண்ணைப்போலக் காணுந்தன்மையில்லை, அவ்வா றுதல் சித்தாகிய ஆன்மாக்க

னுக்கே யறியுந் தன்மை, ஜடங்களுக்கில்லை. ஆன்மா சித்தாகை யால் தானே யறியுமெனின் ?—

இங்ஙனமியம்புந் தத்துவங்களில்வைத்தறிவ திறைஞானந் தந்து - இவ்விடத்து நானுசொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன்மாவினுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை யறிவதுங் கர்த்தாவினுடைய ஞானசத்தி — பிரசாதத்தினாலே யே! இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கு மெனின்? அல்ல இந்தஞானங் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டுமாப்போலக் கலாதி தத்துவங்களைக்கொண் டான்மாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பது,—

காசீதஞ் சுடரிழந்த துங்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும் பெற்றுப்போற் சோதிக்குட் சோதியாயத்தோன்றிடுவன் காணே- மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவஞானமானது காச காமலாதி தோஷத்தினாலே பிரகாசந் தப்பட்டவயவத்திற் குறைவற்றிருந்த கண்ணுக்கு சலா†காஞ்சனாதி வைத்தியக் கிரியையினாலே யாகுதல் தேவதா பிரசாதத்தினாலே யாகுதல் கண்மீதி லொளியும் சூரியாம்சமான உள்ளொளியும் பிரகாசித்தாற்போல, ஆசாரியன் பண்ணும் தீக்ஷாக கிரியையினாலே யாகுதல் பராசத்திய பிரசாதத்தினாலே யாகுத லாணவசத்தி நீங்கி யான்மா ஜோதியு மகனுள பரமான்ம ஜோதியு மபிவியத்தியாவது கரண மோக்ஷஞானமென றிதன்பொருள்

— பிரசாதம் - அனுக்கிரஹம், † அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படுமே 'பொருந் திலென சிவத்திறே டென்பது பெறுத, சுவாயம்புவத்திற்

சொல்லியபடி பசுத்தன்மை மறையத் தன்பதித் தன்மை விளக்கத்தோற்ற பதிவெளியா யறிவில் விளங்குவதே பொருந்துவதென்று போதிக்கின்றார்.

எங்குந்தானென்னில் - சிவன் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வியாபியா யிருப்பனென்னில்,—

நாமெய்த வேண்டாம் - ஆற்றுநீர் சமுத்திரத்திற் சென்று கூடுவதுபோல் அவனை நாஞ்சென்று கூடவேண்டுவ தில்லை,—

வேறெங்கு மிலனென்னில்,—சாவதத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூடாதாகையால்,—

இறையு மல்லன் - சாவ ஜகத்த கர்த்தாவு மல்லனாகி விடுவன் உமனமையால் சாவகாத திருத்துவ மில்லாமையாற் சாவஞனு மல்லாதே போவன்

பின்னவனை யடைவ தில்லையெனில் அறிவது கியாவிப்பது சமாதிப்பது சாக்ஷாத்கரிப்ப தெப்படி யெனனில், அந்தச் சிவனொருவன் தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப் படுஞ் சித்தசித்துப் பிரபஞ்சமெல்லா வற்றினும்,—

அங்கங்கே யுயிர்போலவன் - இயற்கையாற் சாவவியாபியாயிருந்தாலு மல்விருணுபாதிச் செயற்கையி னுற்றன்து சரீர விளக்கும் பொருந்திய வவ்வளவில் ஞானமுண்டாகையால் அவ்வளவு வியாபகனென் றுபசரிக்கப்பட்ட ஆன்மா வெப்பன,—

அங்கத் தவயவங்கள் - அந்த ஆன்மாப் பொருந்திய சரீரத் துறுப்புகள்,—

கண்போல் - நேத்திர மாகிய வுறுப்புப்போல்,—

காணுவாகும் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன் பொருந்திய சித்தசித்துப் பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறுப்புகளுள் ஆன்மா சிற சத்திக்குறி பொறித்த சிறக்கண் ணுறுப்புப்போல

யா வாகும,ஆனமசிற சததிககுறி பொறித்த சிற்கணணுறுபடே காணும ஆகையா லானமாக குறிபபு மொழிபாகலா லானம சிறசததிககுறி பொறிதத சிற கணணுனது,—

இஙகுநாயியமபுந ததது வஙகளின வைததறிதல் - இநத ச சாததிரததில நாமமுனசொலலிய போககியப பொருளை யறியுமபோதும பசுகரணமா யிருநதாலுஞ சகள சிவனை யறியுமபோது சிவகரணமா யிருககினற புததி முதலிய தததுவஙகள காட டாகப பணணும பதி ஞானககுறி பொறிதத வோருணாதல் ஈதொரு சோதி,—

தாள-ததது வாதீதமாகிய சிவசததி,—

இறைஞானநகநது - கருவிய பதிஞானககுறி பொறிதத சிறசததியைவிளககி,—

ஈதல்- தொழிறபதிஞானககுறி பொறிததுக கொடுகக அறிதல ஈதொரு சோதி இநத இருசோதியும பெறறது,—

சுடரிழநத துஙகவிழி - ஒளிமறைநத பொறியாககண,—

சோதியு முடசோதியும பெறறுறபோல - புறவொளியு முளளொளியு முறற தொபப,—

சோதிககுட சோதியாயத தோனறிடுவனகாணே - சோகதிகுள உடசோதிக கெனறு மாறுக சொலலிய ஆனமசிறசததியி னநதரஙக நிருபாதிக சோதிககுட சோதியாய நிஷகளருக,—

தோனறிடுவன காணே - திருசசியமனறித திருககு ரூபியாய திருசியனருணையாவன

சோதிககுள - சிவசததிககுள தோனறிடுவன - விளஙகுவன எனறு சிலபெய ருரைபபா பராககுரூபியாகிய சிவசததியில சிவன தோனறுவனாகில் சிவசததிக கனனியனாய விவே னெனபது முததறறுக்ஷணம பிரமாணப பிரசயகததிற பேசியததிக.

அதுவன்றிப் பெடுத்தல் முடித்தல் இசையாது பகைக்கும், பார்ப்பவன் பலப்பிரமிதியன்றிப் பிறர் பிரமாணப் பிரமிதி பல மும்ம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமேயெனின் வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகலநிலைமைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாக விளங்கிடினன்றி எவற்றினும் வியாபகமாயுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவன் றிறமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும், இருவகையுமின்றிக் கலப்பினா லுடம்பினைக் கண்ணுயிர்போல ஒப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படுமாகலான், உடம்பினைக் கண்ணாவாகிய வைந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்ப நிற்பினும் ஏனை யிந்திரியங்க ஞுணக்கும் ஒளியா லவ்வானம் போத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம்போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மோடுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்று, அதுபோல ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமையறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானந் தந்த திருவடிகளை யெய்தப்பெறுதல், ஒளியிழந்த கண் மாசு நீங்கியவழித் தன்னொளியிடையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்து ஞானம் போதத்தையும் ஒருங்கே பெற்றுறபோலுமாகலான், அவ்வழி யிறைவன் ஆன்மாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவா னன்றி

ஏகதேசமாகிய வேனைக் கருவியறிவிக்கு ளறிவாய்த் தோன்று வானல்ல னென்பது

இறைவ னுருப்ப நிரம்பினும் ஏகதேசப் பொருள் ஏகதேசப் பொருளே வியாபகப் பொருள் வியாபகப் பொருளே யென்பார், உவமை யெடுத்துக் காட்டி ஆன்மாவினும் காயமபுக தத்துவங்களினும் இஙகுவைத் தறிவ தென்றார்

நாமென்னு முளப்பாடுந் தன்மை "நாமறையாமத் தென்றோ வந்துவைகி நபந்தவே" என்றாற்போல ஏகதேழ்ந் தறசுறிப்புத் தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது

அறிவ தென்றது வியங் கோள், "கொள்ளப்படாது மறப்பது" என்பது போல

இங்கென்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது

ராதல் ஆகுபெயர்

இழந்த வென்னும் அன்பெற்ற வகரவீற்றுப் பலவறி சொல் விழிகளை யுணர்த்திப் பெற்றாற்போ லென்னும் பயனிலை கொண்டது

மாசுநீக்கந் தோன்றத் துங்கவிழிச் சோதியென்றார்

யாண்டுமொப்ப நிறைந்து சிவத்திலேமே பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையெனனுஞ் சிவாத்துவித சைவரை நோக்கி ஒப்பநிறைகும் வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தா னினிது விளக்கிப் போதான பின்னையென்றது லை வலியுறுத்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

எல்லாவுருவங்களுஞ் சிவமென்று சொல்லுகைச்செய்தே யிவனென் றவனைக் கூடுவனென்ற தென்னைப் என்ற பரிணாம வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தாமென்னின்று மெய்தவேண்டாம - எல்லாவுருவங்களிலுநின்றறிகிறது சிவனே யென்னில்? அவனுடைய திருவடியை நாஞ்சென்று பெறவேண்டுவது இல்லையாம் ஆனால் சிவன் இந்தப் பிரபஞ்சரூபங்களுக் கன்னியனோ வென்னில்,—எங்குமில்லனென்னில் வேறிறையுமல்லன் - எவ்விடத்திலு மில்லை யென்று நீ சொல்லில் அவன் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய் ஏகதேசியுமாய்க் கர்த்தாவுமாகான் எல்லா வுருவங்களுஞ் சிவனேயாகில் ஆன்மாவென்பதொன் றெங்கே காணப்பட்டதென்னில்?—அங்கஞ்சே ருயிர்போலவு மெங்குமங்கத் தவயவங்களைக்கண்போற் காணுவானமா விங்கு நாம் பம்புந் தத்துவங்களில் வைத்தறிவது - சிவனேல் எல்லாவுருவங்களுங் காரியப்பட்டதாமாகிலும் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க வான்மாவுக்கு விசேடத்துவமுண்டு அதெங்ஙனே யென்னில்? சரீரத்திலே எல்லா வவயவங்களுக்கும் ஆன்மா பிராணனாய் நிற்கிற நிலையாத்திருக்கச் செய்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்குங் காணுந்தன்மையில்லையாய்க் கண்ணுக்குக் காணுந்தன்மை யுண்டானாற்போல இவ்விடத்து நாஞ்சொன்ன வவயவங்களைப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு ஒருவிசேஷமுண்டானாற்போல, பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க ஆன்மாவுக்கும் ஒருவிசேஷமுண்டென்று வைத்துப்பார்த் தறிவாயாக ஆனாலந்தவான்மாக்கள் சிவனைக்காணு திருப்பானேனென்னில்?—இறைஞானந்தாந்து தாளீதல் சுடரிழந்த துங்கவிழிச்சோதியுட்சோதியும் பெறுருப்போல-முன்னே காணுமென்ற கண் படலத்தாலே மறைப்புண்டு காக்ஷியின்றி நின்ற வவதரத்து அந்தப் படலம் நீங்கினபொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டுமொளியின் தன்மையும் பெறுறாற்போல பரமேசுவரன் தன்னுடைய ஞானத்தையுந் தந்து அந்த ஞானத்தாலே ஆன்மாவுங் குண்டான பாசநீக்கத் தன்னுடைய சொரூபத்தையுந் தர அங்

தன் சீபாதத்தைப்பெற்றதுவாய் நிற்கவே,—சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - ஆன்மாக்களே இவனுக்குப்பிராணனுமாய் நின்று பிரகாசிப்பனென்று அறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "புவனமிபாவையும் புளிதன் தருவெளி-லவன்முதற்காரணம் மன்றுமெனனி-நிமித்தகாரண நிகழ்த்தகென்னீ - யவனேகாரண மின்த்துமென்றறைந்தனை - மண்டனிற்குலால் தண்டசக்கிராதி - காரணமென்று மோராபுனைந்திடவிது - தாரணிபதனிற் கண்டதுசாற்றுக" என்றும் "சிவஞானபோதம், ௮ சூ, ௮-வெ, "எவ்வுருவுந்தானென்னின் லெய்தவாரில்லைதா, னிவ்வுருவின் வேறே யிறையல்ல—னெவ்வுருவுங், கண்போல் வைடங்கள் காணுங் கண்ணில்லா, கண்பேறே காணக் கழல்" என்னுமதனுங் கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, எல்லா வவயவங்களு மான்மாவாலே காரியப்படுந்தேகங் கண்ணுக் கொரு விசேஷ முண்டானாற்போல பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவனாலே காரியப்படுகைச் செய்கே ஆன்மாவுக்கு ஒரு விசேஷ முண்டென்றும், பக்குவான்மாக்களுக் கல்லாது சிவதரிசன முண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

எங்குங்காணென்னனின் றுசெய்தவேண்டா - உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமே யெனில் வேறாமை யின்மையாற் கருவியுறிச்செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும்,—எங்கு மிலனென்னின் வேறி

றையுமல்லன- அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் எ
வற்றினும் வியாபகமா யுடனின்று செலுத்துவதாகிய வவனது
இறைமைக்கிழுக்காய முடியுமாகலானும்,—அங்ஙனே றுயிர்
போலவ னென்னின- இருவகையு மின்றிக் கலப்பினு லுடம்பின்
கணுயிர்போல வொப்பின்றப் னென்பது பெறப்படுமாகலான,—அ
ங்கத் தவயவங்கள் கண்போலக்காளு-உடம்பின்கணுளவாகிய
வைந்திந்திரியங்களினு முயி ரொப்பற்றினு மேனையிந்திரியங்க
ளனைத்து மொளிபா லவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவி சேய்
மைக் கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியும் கண்ணிந்
திரியம்போல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய தம்மாட்டுவந்த
விடயங்களை நின்றாங்கு நின் றியைந்தறிவனவே யாமன்று அ
துபோல—,ஆன்மா இங்குநாமியம்புந் தத்துவங்களின் வைத்த
றிவது - ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து
வேற்றுமையறிந்து கொளப்படுமாகலான,— இறைஞானந்தந்
து தாங்கீதல - அப்பெற்றித்தாகியவுயி ரப்பெற்றித்தாகிய கரு
வி ஞானத்தைக் கைவிட டிறைஞானந்தந்து திருவடிகளை யீயப்
பெறுங்கால,—சுடர்முந்த துங்கவிழ்ச்சோதியு முட்சோதியும்பெ
ற்றுறபோல - ஒளியிற்றிந்தகண் மாசுநீங்கியவழி தனதொளியை
யும் தனக்குளவொளியாய் நின்றுசெலுத்து மான்மபோதத்தை
யும் ஒருங்கே பெற்றுறபோலு மாகலான,—சோதிக்குட சோதி
யாய்த் தோன்றிடுவனகாணே - அவ்வழி இறைவ னான்மாவி
லறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி யேகதேசமாகிய வேனை
க் கருவியறிவுக்குளறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இந்தப்படி நிரகமாட்டாதாராகக் வேறேருபாய முணாத்துகின்றார்

பாசிபடு குட்டத்திற் கலலினைவிட்டெறியப் படு மபொழுது நீங்கியது விடுமபொழுதிறபாககு, மாசு படு மலமாயை யருங்கனமமனைத்து மரனடியை யுண ருமபோ தகலுமபினனனையுா, நேசமொடுந் திருவடிக் கீழ் நீங்காதேதுங்கு நினைவுடையோா நிறைபிடுவா நிலைபிதுவேயாகு, மாசையொடு மயங்குமிங்கு மாஙியலம் வருவோா ருமபாச மறுககுமவகை யருளினவழியுரை பபாம (௩௬)

(இ-ள) பாசிபடு குட்ட கல் டெறியபபடு மபொழுது நீங்கி யது விடுமபொ ழுதிறபரககும — இததனமைபோல

ஆசுபடுமலமா யை யருங்கனம மனைத்து மரன டியை யுண ரும போ தகலுமபி னனனையும — குறறததைப் பொருந்திய வாணவாதி மலங்களு மிந்த ஜீவனமுததா திருவடியைப் பொருந்தி யிருக்கும்பொழுது, நீங்கும் அது னைக் கூடாவிட்டப்பொழு தவைகளங்க திவனைப் பொருந்தாநிறகும. ஆதலால

நேசமொடு நின்றருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்குநினைவுடையோர் நினைவா நிலையிதுவே யாரும்

நேசமொடு நின்றருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கு நினைவுடையோர் நினைவா நிலையிதுவே யாரும் சிநேகையுடன் கூடித் திருவடியில் வைத்துக் கொண்மையைப் பொருந்தி யனவரதமும் பிரியாமலிருக்கவேயென்று கருதி நிற்கவேண்டும் முன்றீவன் முத்தராகவிருப்பவர் நிலைபாக நிற்பார்கள்

ஆசையொடு மங்கும்அங்குமாகிய லமவருவோர் நருமபாசம் அறுக்குமவகை யருளிவவழி யுரைப்பாம்

இந்த முறையி லிறகமாட்டாதார் ராசையினால் விஷயங்களின்கண் கூடியும் பிறந்து மிருக்குமவர்களும் பாசத்தை யறுத்து முத்தி யடைகைக்கு விண்ணப்பமருளின வழிக்கு முபாய நிட்டை மேற்சொல்வாம் எ-று.

நினைவுடையோர் நினைவா எ-ம். யாம் உரைப்பாம் எ-ம். பொருள் கொள்க.

யாம் எ-து தன்மைப்பெயர்த்தொகுத்து எனவறிக அருளிவவழி யென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக (௩௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது

பாசிபடுகுட்டத்திற் கல்லினை விட்டெறியப் படும்பொழுது நீங்கியது விடும்பொழுதிற் பரக்கும் - பாசிநிறைந்த குளத்திலே மென்மேலுங் கல்லுகொண் டெறியவந்தக் கல்லுபடுநேரம் பாசி நீங்கி ஜலந் தூயகாயிருக்கும், கல்லெறியாமல் விடும் பொழுதில் பரக்கும் பாசியானதுமூடி ஜலமலினமாம். இது போல—

அரனடியையுணரும்போ தாசுபம்மலமாயை யருங்கன்மங் ளோதது மகலும்பின்னையும் - சிவபாவனையைப் பண்ணுங்கா லத்துக் குற்றத்தை விளக்கு மாணவமு மாயையுங் கன்மமும் நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்து ஜீவபாவனை வந்தபின் மும்ம லங்களும் பொருந்தும் ஆதலால்,—

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவா நிலையதுவேயாக - உண்மையினால் ஞானத்துடனும் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நின்றால் துரியாதீதாவஸ்தையைத் தானே யடையு மிச்சையுடையோர் சுத்தாவஸ்தையே நிலைபெறுக நிற்பர்கள்,—

ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலமருவோ ரரும்பாசம் றுக்கும்வகை யருளின்வழியுரைப்பாம் - விஷயங்களிலே யொருக்கால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த காலத்து சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயானுபவமு மாகச் சுழலுமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுக்கு ஞான நெறி கூறுவாமென் றிதன்பொருள்

சிவாக்ரயோகியார் பண்ணின
சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரம்
வியாக்யானம் சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஞானத்திபான சமாதி சஞ்சல சீவன் முத்தி சாட்சாத்கார சமயமாத்திரத்தில் மலமுதலிய பாசம் பறியும். அவை குலையிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளின்வழி யென்பது- அருள்தரு மாகமமார்க்கத்தால். மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீள வருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப்படுமவாகலைப்பற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாசனை முன்னாகக் கூறப்பட்ட உபாயத்தினைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக் கோடற்பாற்றென்பதாம்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தாஞக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன்' என்ற நாலாங் கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்த வான்மா சிவனை யறிந்து கூடினதே யுண்டாகில் மீள வந்த இந்திரியங்களோடு கூடவறரோ வென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

பாசிபடுங்குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டெறிய - பாசிபொருந்தின குளத்திலே கல்லைவிட்டெறிந்த விடத்து,—படும்பொழுது நீங்கி யதுவிடும்பொழுதிறப்பரக்கும்- அந்தக்கல்லுப்பட்டபொழுது பாசிவிட்டு நீங்கியும் எறிகிறது தவிர்ந்தபொழுதே மீண்டு

மந்தப் பாசிவந்து தண்ணீரை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும் அந்தத் தன்மைபோல,—ஆசுபடு மலமாயை யருங்கன்ம மென்னத்து மரணடியையுணரும்போ தகலும்பின்னனையும் - குற்றத்தைப் பொருந்தின மலமாயை காணுதற்கரிய கன்ம மிவையெல்லாம் பரமேசுவரனுடைய திருவடியை வேறறக்கண்டு கூடும்பொழுது அந்த மலமாயா கன்மங்க ணீங்கும் இவன் சகலஞானபடியாலே அந்தத்திருவடியை யுணராதபொழுது மீண்டு மவை வந்துகூடும், இந்தப் பாசங்கள் மேலிடாமல் நீங்கும்படி யெங்ஙனே யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —நேசமொடு திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கும் நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவேயாக - சிநேகத்துடனே தனக்குப் பிராணனாயிருக்கிற பரமேசுவரனது சீபாதத்தின் கீழே யனவரதமும் விட்டுநீங்காமல் அதுவே பற்றுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடையவர்க ளதுவே நிலையாக நிற்பார்கள் மீளவு மந்தநிலைகூடாதவர்களுக்கு பாசம்நீங்கும் தெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலமருவோ ருறும்பாசமறுக்குமவகை யருளின்வழி யுரைப்பாம் - பிரபஞ்ச வியாபாரத்தை விட்டுச் சிவனைப் பெறவேணு மென்கிற வாசையுடனே யந்தத் திருவடியிலே கூடிநின்று மலத்தின் மேலீட்டாலே யந்தத் திருவடியை விட்டு நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்திலே கூடிச் சுழன்று அதுவாய் வருகிறவர்களுடைய நீங்குதற்கரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினைத் தம்பிரானருடைய காருணியத்தினாலே மேற்சொல்லா நின்றோம்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். அ-சூ, க-வெ

"ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்தத்தரசிவனை, யைம்பொறியை வி
ட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி, னீங்காநிட்டபாசிபோல் நீங்கி
மலகன்மமவரி, னீங்காளை நீங்குநினைந்து" என்னுமதனுங் கண்டு
கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, இந்த வான்மாச் சிவனைப்பெற்றும்
பிராரத்தம் புசிக்கவேண்டிய மல மாயாதி கன்மங்களோடு கூ
டுமென்றும் இந்த மலங்களைத் தன்கருப் பிராணனாய் நிற்கிற
சிவனாலே நீக்கிக்கொள்ளு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூய்க்கு நினைவுடை
யோர் - இடையறாத அன்போடுஞ் சிவத்தைப் பொருந்தி யுந்தித்
தைதையடையு மிச்சையுடையோர்,—நிலையதுவேயாகி நின்றிடுவ
ர்-சுத்தாவத்தையே நிலைபேறாக நிற்பர் ஒரோவழிக் கருவிகளி
ன் மீளவருமாயின் அது,—பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்
டெறியப்படும்பொழு திதநீங்கி யதுவிடும்பொழுதிற் பரக்கும்-
பாசிபொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கியு மஃது
இல்லாதபோது நீர்ப்பாசிபோல,—ஆசுபடுமலமாயை யருங்க
ன்ம மன்கத மரனடியை யுணரும்போ தகலும் பின்னணுகும்-
குற்றம் பொருந்திய மலமாயை கன்மங்களெல்லா முதல்வன் றி
ருவடியை யுணரும்போது நீங்குதலு மதனை யுணராத வற்றம்பா
ர்த்துத் தலைப்படுதலும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின்,—ஆசை
யொடு மங்குமிங்கு மாகி யலம் வருவோர் அரும்பாசமறுக்கும்
வகை யருளின்வழி யுரைப்பாம் - அவ்வாசனை பற்றி விருப்
பத்தோடு சனனமரணங்களிற் சுழலுதற் கேதுவாகிய அரிய

பாசங்களை நீக்கும்வகை யருளவழி முன்னாகக் கூறப்பட்டு முபாய
த்தைக் கடைப்பிடித்தச் செய்து நீக்கிக் கோடற் பாற்று

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தா
ளுக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்பன்' என்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள்
வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ அ-சூ, ச-ம, அதிகரண முடிந்தது.

☞ எட்டாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

"நாற்பதின் மொன்றிழிந்து"
என்ற வுழாஞ்சூத்திரம்
முப்பத்தொன்பது முடிந்தது

பாயிரமுட்பட திருவிருத்தம்-௨௧௧

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்ஷம்.

௯—சூ. ஆன்மசுத்தி இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலிச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முற்கூறிப்போந்த வான்மாக்களுக்குச் சுத்த நிலைநிற்கக் கூடாத படியினாலே யுபாய நிட்டையா லான்மசுத்தி யுணர்த்துத னுதலிற்று. இத்தலைச் செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின்? 'நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே துங்க' என்பதனை விரித் துணர்த் துத னுதலிற்று

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரி
ய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முள்ளத்
தே நாடிப்பாதநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதி, ஞ
ாசைதரு முலகமெலா மலசைத்தோராமென் றறிந்தகல
வந்நிலையே யாகும்பின்னு, மோசைதரு மஞ்செழுத்
தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னூ
னமெலாமோட (௧)

(இ-ள்) பாசஞா மேலான கர்த்தாவைச் சுத்த மாயாகா
னத்தாலும் ரிய மாகிய வாக்குக்க ளாலும் மாயாகாரி
பசு ஞானத் ய மாகிய கலாதி ஞானத்தினாலு மறிவது

தானும பார்ப்பரி யபரமபரனை

பாச ஞானம. ஆனம போகததாலு மவன் சுததனுதலா லறியபபடான அஃதெககார ணததா னெனின? இவவிரணடினுலு மவ னையறிநத முததி யடையப படாமையால ஆனற காணுமபடி யாதெனின?

பதிஞானததா லே நேசமொடுமு ள்ளததே நாடிப பாத நீழறகிழ

ஆனமா வானவ னவனசணவைதத நேச ததாற சிவஞானமிடமாகச சிவனைத தரிசி ததவன து திருவடிநீழலிற பொருநதி யத னைவிடாமல நிறகி லபபொழு தானம சுத தியாம

நிலலாதே நீங கிபபோதின

உலக மயககததா லகனைப பொருநதாம ற் பிறிநது விடுவானாகில்,

ஆசைதருமுலக மெலா மலகைத் தோ மெனறறி நதகல வநநிலை யேயாகும்

மெயயுணா விலலாமையா லிஙஙுசகு மெ யபபொருளபோலத தோனறும பிரபஞச த்தை நிலையலலவெனறு கருதி யவவஞஞா னததைவிடடு நிறைபயாகி லுனககு முறகூ றிய வுணமையான நிலைமையுணடாம இது வும நிறகவரிதாகில்,

பினனு மோ சைகருமஞசெழு தகை விதிபபடி யுசசரிகக வுளள ததே புகுநதளிப பனு ன மெலா மோட

அநத நிடடை கூடாதபிறபு ஸ்ரீ பஞசாக் கரததை யநத வனனததுக குணடான மா ததிரை முதலாயின வறறை யுதவதுவாக வே யறிந தோசை யேறுமற குறையாமற க ருதி யுசசரிககி லெப்பொழுது வாசசிய வாச கத தனமைப பொருளாய நினற சிவன ரு னே யானமாவினகண வநது பிரகாசித் தா ணவாதி குறறஙகளைப போககிச சுவாநந தானுபூதியைக் கொடாநிற்பன. எ-று.

விதிப்படி யெனபதனை பினனுகக கூறுகினரா.

நில ஏவல வியஙகோள.

அரன எழுவாய

புகுநதிடுவன பயனிலை

இதறகுச சிவஞானபோதததறகு சுவாயமபுவதது மறிக

பிரணவததுட னைநெழுததென ருெதியிருகக விதனைக கூறியதெனனையெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதாகமஙகளிற கூறினா

“வேதநானகினு மெயபபொருளாவது, நாதநாம நமசிவாயவே” எனவறிக

இதறகுச சிவதருமோததர மெனவறிக (௯)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

பாசஞானததாலும பசுஞானததாலும பாரபபரிய பரமபரனை பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முளளததேநாடி - சுதநதா சுததா மாயா காரியஙக ளுடனேகூடி யறியுமறிவினுலும வையிறறுககளை நீஙகிய ஆனம வருததிஞானததினுலும காணபதற கரிதாகி பரமாகிய சுததமாயைககு மேலான சிவனை சிவஞானததினுலே சிவராகததுடனே யானமாவினிடததிலே வேறறகககூடு அவனே தானுயநிறபது நிடடை, அபபடி நினறவன சுததானமா —

த்வம் ஸ்வயம் ஸ்வ — பதிஜ்ஞாநேந ஸர்வம்
தத்ப்ரேக்ஷா ஸம்ப்ராப்ய | தேந தஜ்ஜ்ஞாந மிஷ்டம்
ப்ராப்யாத்மைவாத்மதேவம் ||

பாதநிழறகீழ நிலலாதே நீஙகிபபோதின - பாதமெனபது பாசரமம. நிழலெனறது தாபததினாயககைதயா ...

லால கெளணமாகச சொன்னது சிவாநந்தானுபவியாக நில்ல மனீங்கி யநதககரண வழிததாகவரில,—

ஆசைதரு மூலகமெலா மலகைததேராமென் றறிநதக வநிலையேயாகும - ஆனமாககளுக கிசசையைக கொடுககு மூ கஙகளெலலாம பேயததோபோல அசததிய மெனபதை யு நது பிரபஞச வாசனையை நீஙகி நிறகவே முனசொனன நிஷ டைகூடும,—

பினனும-இதனறியும,—

ஓசைதருமஞசெழுததை விதிபபடியுசசரிகக வுளளதே புருநசளிபப னு னமெலா மோட - அஞசெழுததின வாசகத தால உணடாம வாசசியஙகளை யவரவாகள வாணததுகக மாசிரமததுசகுரு சொனனபடியே * யனுசநதானமபணணு காஷடததிலே அகனி பிரகாசிததாறபோலச சிவ ஞானமாவி டததிலே பிரகாசிதது பாசததிரயஙகளும போமபடிககு ஞா நாநநதானுபவியாக பிரகாசிபபதெனறு திதனபொருள

* அநுசநதானம - ஜபஞசெயதல

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

முன சொல்லிய சமாதி நிலை குலைநதாற பின கூடுமுபா யங கூறு கினறார

பாசஞானத தாலும-புததியாதி தததுவ தாதவிக விருத தி ஞானததினாலும,—பசுஞானததாலும - பாசவிருததி விளாக கிய ஆனம சிறசததி விருததி ஞானததினாலும, பிரம நானெனனு நது நான பிரம மெனனும பசுவாசனை தாககும விபரீதத யான ஞானத்தினாலும,—பார்ப்பரிய பரமபரனை - காணுதற்

சரியச் செயற்கைச் சிவகரணமாகிய பாசஞான விஷய சகள
சதாசிவாதீத நிஷ்கள பரசிவனை,—பதிஞானத்தாலே நேச
மொடு முள்ளத்தே நாடிய பாசநீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போ
தில் - அன்யாவிற சாக்ஷாத் சிவசத்தியால் விளங்கிய சிற்சத்
தி வியாத்திய பதிஞானத்தால் சாமாத்திய மரிபாடியி லறிந்து இ
யாவித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத் கரித்துச் சிவசத்திப் பிரபை
தாரகமாயிராது விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு மூலக மெலா
மலகைத்தேர் ரா மென் றறிந்தகல வகநில்லேயாகும் - பிரத்யக்
தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானல்போற் பொய்போல்
தோற்று மாயாகார நிராகாரமாய நோக்கத் திருமபச் சமாதி
நிலைதானேயாம் —பின்னும் - அதுவனறியும்,—ஓசைதரு மஞ்செ
ழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - சிவமுதல் நமவிருக்கச் சபிக்க,—ஊ
னமெலாமோட - நமப் பதாரத்த பாசம் பறிய மிஞ்சிநின்ற,—
உள்ளத்தே - சுத்த பஞ்சாக்கரத்தில் நடுவெழுத் துரைக்குஞ் சின்
மாத்தி ரானமாவிலே,—புகுந்து - முதலெழுத் துரைக்கும் பா
தத்தைப் பதித்து,—அளிப்பன - ஈற்றெழுத் துரைக்குஞ் சிவத்
தை யிணக்குவன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலிய வற்றை யுணர்ந்தா னுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

மேற் கூறியவாற்றால் ஒன்றிருவகை ஞானங்களானு மெ யத்தற் கரியனாகிய பரம்பொருளை அவனது திருவடிஞான மொன் றானே தன்னறிவின்கண் வைத்து ஆராயந்த ...

வடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கப் பெறுதல்வழிப் பற்றுச் செய்தற்கேதுவாகிய எதிர்ப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே, அத்திருவடி ஞானம் விளங்கி யந்நிலை கைகூடப் பெறும். அதனா லின்னுமவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்.

ஈண்டு ஊன மென்றது வாதனாமலத்தை.

நில்லாதே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு நிற்றலு மனுவாத முகத்தா னீண்டு விதிக்கப் பட்டதாயிற்று.

ஆகவே இச்செய்யுள் முதனூ லொன்பதாஞ் சூத்திரம் போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இந்திரியங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியுமதொழிந்து இந்திரியங்க ணீங்கி யறியவேண்டு மென்பா னேனென்ற சங்கிராந்தவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம்பரனை - இந்திரியங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இந்திரியங்களைக் கூடி யொழிந்து அறியாத பசுவறிவாலும் அறிதற்கரிய வெல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸுவரனை,— பதிஞானத்தாலே நேசமொடு முள்ளத்தே நாடி - அந்தப் பதிஞானத்தாலே பதியை விருப்பத்துடனே ஆன்மாவிலே யாராய்ந்து அவனுடைய திருவடிநிழலிலே நிற்க முன்சொன்ன நிலையாம்,—

பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதின - இப்படித் திருவடி யின்கீழ் நில்லாமல் வாதனையாலே யிந்த நிலைமைநீங்கிப் போதுவதுண்டாகில்,—ஆசைதரு முலகமெல்லா மலைத்தேரா மென றறிந்தகல வந்திலையே யாதுமயினனும் - ஆசையை யுண்டாக்குகிற பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய்த்தேர்போல நிலையல்லவென் றறிந்து விட்டுநீங்கி முன்சொன்ன நிலைகூடு மிந்த நிலைகூடா தாகில்,—ஓசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கி லுள்ளாக தேபுகுந்தளிப்பனா மெனவோரோட - வேதாகமங்களிலே சத்தியமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தி னுண்மையை ஆசாரியருலேயறிந் துச்சரிக்கில் அந்தப் பரமேசுவரன் தானே குறைத்தையுடைய பாசங்களெல்லாம் ஒடிப்போம்படி ஆன்மாவுக்குப் பிராணனுடைய நினைறநிலையிலே பிரகாசித்து இரட்சிடாநிற்பன்

இந்தச் சொல்லியது, ஆன்மாக்கள் தீக்ஷிதரான பின்பு தேகத்திலே நிற்கிறபடியாலே பாசவாதனையைப் பல பிரகாரத்தாலுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளு முறைமையறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் - மேற்கூறி வாற்று லேனைப் பாசஞானம் பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞானங்களாலும்,—பார்ப்பரிய பரம்பரனை - எய்துதற் கரியனாய பரம்பரனை,—பதிஞானத்தாலே யுள்ளத்தேகநாடி - அவனது திருவடிஞானமொன்றுமே தனையறிவிக்கின்றமைத் தாராய்ந்து,—நேசமொடு பாதநிழற்கீழ் - நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ்,—நீங்கி நில்லாதே போதின - நீங்காதே தங்கப்பெறுதவுறி,—ஆசைதரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய வெ

தத்திறப்பட்ட பிரவஞ்சமும்,—அலகைத்தேராமென் றறிந்தகல-நின்றுழி யில்லாது பெயருங் கானற்றேரி னியல்பினவாகக் கண்டு கழிப்பவே,—அந்நிலையே யாகும் - அத்திருவடி ஞானம் விளங்கி யந்நிலை கைகூடப்பெறும் —பின்னுமுள்ளத்தே புகுந்தளிப்பனென்றெல்லாமோட - அதன்பின்னு மவ்வாறு பாசத்தைப் பொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி வாதனைப்பற்றிச் சலியாமைப் பொருட்டு,—ஔசதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பக்குவந் திருவஞ்செழுத்தை யவ்விதிப்படி நின்று உச்சரிக்க

இச்செய்யுள் முதனூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேனிறுத்த முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்துச்
சத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணர்த்துகின்றார்

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்ப
சபை வைகரியா திகதிறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான
வெல்லாம் பாசஞான நணுகியான மாயிவைகீழ் நாட
லாலே, காதலினா னபிரம மென்னுஞ்ஞானங் கருதப
சு ஞானமிவ னுடலிறக்கட்டினை, போதியுணர்ந் தொன
றொன்று முணர்ந்திடலாற் பசுவா மொன்றுகச் சிவனி
யல்பி னுணர்ந்திடுவன்காணே (உ)

(இ-ள்) வேதசா — சுத்தமாயா சன்னியமாகிய வைகரியிற் த்திரமிருதி — தோன்றிய நாலு வேதமுங் காசக முதலிய புராணகலை — வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச புராணமும்

ஞானம விருமப சைவசித்தியா நித்திறங்கணமே லா நாதமுடிவா னவெல்லாம பாச ஞானம

இத முதலிய வறுபத்துநாலு கலைஞானமும எல்லாருநாடோறு முச்சரிக்கப்பட்ட அச ஜைமந்திர முதலாக நாதமீறாக வுள்ளவைக ளெல்லாம பாசஞானம ஆம். அதெக்காரண த்தா லெனின?

நாலுக்யானமா விவைச்சிற நாட லாலே

இந்தச் சதசப்பிரமத்தை யறிந்த வான மாவுக் கீழ்வந்து சுத்தக்களாகிய விருவி னைப பலனகளைப புசிக்க நாளுகையிலேலே யிவைப பிறிதொன்றா யெதவியொன்றுமறிவித் தலென வறிக

காதலிரண்டு னபிரம மென்று ஞானஞ்சுருதப சுஞானம

வேதாதி யிருப்பத்துடன நாளுகேனே பிரமமென வகங்கரித்துக்கொண்டு சொல்லு கிற ஞானமும பசுஞானமென றறியப்படும். அந்த அறிவையு மாகாதென்று கழித்த தெக காரணத்தா லெனின?

இவனுடைவிறக டுனை போறியு னாசு தொனறு னாறு வுணாந்தி டலாற பசுவாம

இந்த வான்மா வானவன தனக்கென ஒரு செயலில்லானாயாற கனமத்துக்கி டாக வொருவன கரமாநுதிகளைக கட்ட விதித்த பட்டுக்கொண்டு சகல சாஸ்தி ரங்களையோதிப பின்பொருளை யறிந்திருக கவு மிந்திரியங்க ளெல்லாவற்றையு மொரு காலச்சிறறுறுக வறியமாட்டாச்சபடியா லொன்றி லொன்றி டொன்றெனறாகவே பாசமேலிட்டா லறிகையாலும் பாவச மாய நிறகையாலுமிந்த பசுஞானமென்றும் இந்த விரண் டுஞானமும முத்திக்குக் காரணமன்று ஆகலெஸ்தியாதெனில?

ஒன்றுகச் சிவ — அந்தச் சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச னியல்பி னுணர்ந் — தவருக்குக்கலாலு மிந்தப்பிரபஞ்சத்திலுண் டிவன் காணே — டான்மாவானமாக்கள் செய்த வினைப்பலத்தை யொருகாலத்திலேதானே புசித்துள்ளபடியே பலத்தைக் கொ டுக்கை பதிஞானமயோனது பிரகாசத்தைப் பெற்றவர்கள் ஞான திருட்டியாற் காண்பார்கள் எ-று

ஏகார மீறாராச
சிவன எழுமாய
உணர்ந்திவன பயவிளை
இதற்குச் சந்நியாதமும் நிசுவாசத்துமறிக
போத பதிஞான முனாத்துமையா லாணடுக்காகைக (உ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———0———

மேல் பாச பசு பதி ஞானங்களினுடைய வியல்பு கூறுகின் றது.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணகலை வித்தைபசபை வைசரியா தித்திரங்களை மேலான நாதமுடிவான வெல்லாஞானமும் பாச ஞானம்-வேதசாஸ்திர மிருதி புராணக்கலை வித்தை பசபை வைக ரியாதித்திரங்களை மேலான நாதமுடிவாக வுடையானவையிற்று க்களினாலே யுதிக்கும் ஞானமெல்லாம் பாசஞானம் அத்தனை யின்றி—

நனுகியானமா விளைவிறநாடலாலே-நாமமா சிவஞானத் தைப் பொருந்தியிவையிறுக்கவி டெல்லாந்தனக்கு விபாப பியமாகக் காணகையாலே —

ஞானபிரம மெனனுஞானம் - பாசத்தை நீங்கி பதிஞான ததிறலே ஆன்ம தரிசனப்பட மிளளவில பதிஞானத்திலு

லே தரிசனம் பண்ணுவோமென்பது தறியாமல் விதநானல்ல விதநா னல்லவென்று நல்லாக்கையுந் தள்ளிவந்தோம் இந்த ஸ்வரூப ஞானத்தை யல்லவென்று தள்ளப் போகாதபடியாலே யிதுவு ம் இதாகுதே யென்றுமில்லை யானபடியாலே நானேபிரம மென்பது பசுஞானம்

பசுத்துவமாவது அஞ்ஞானம் ஞானஸ்வரூபியா யிருக்கிற ஆன்மாவை பசுவென்பானேன்?—

இவனுடைய பிரகடத்தை மறைத்துநின்று தொன்மையுண் டாக்கிடலாற் பசுவாம் - இயவாணவ மாயான்வய மாத்திரத்துக்கும் தேகங்களிருப்பதுக கண்டு சாஸ்திரங்கள் படித்த கருவி லே சிறிதறிவு மாதுபவங்களிருக்கின்ற பகுதி யொரு வொரு விஷயங்களாகவே யறிகையிலும் மாணவமாயுகரும் பசு வென்று பெயராம்

ஒன்றுக்கு மெய்வினை யெல்லாம் தன்னாலே காரணமாகும் காணொ - ஏகனு மொருகாலத் தானென்றுமென்று மறி தலுமின்றி சிவமே சுவரூபாவ நின்மலஞான சுவரூபியாகையாலே சகலாத்துகளை யெல்லாத்தையும் யதார்த்தமாகவறியவல்ல தகலா லந்தசிவனே யோகத்தையு மடைவித்து மனத்தையுடைய வி சாரிப்பயாக வென்றிதன்பொருள்

காணொ னாதா மாருக்கணுவுணர்விலே

ஏகாரமீற்றசை

கருத்து என்றது கருதப்படு காரணம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

இப்பிரமாணமாயச் சுத்த கோடியிற் பிரவேசிக்கும் சிவா கம மதமாகு சாஸ்த்திரங்களும், பிராசாத மந்திர மதமாம

மந்திரங்களும், சிவதத்துவ மந்தமான தத்துவங்களும், இ-த்து முதலியவற்றின் விருத்திகளும், பாச ஞானமென்றும், நானே பிரமமென்பது முதலிய ஞானம் பசு ஞானமென்றும் படுக்கின்றன.

இவை சுட்டுகியானமாகக்கொள்ளாமற்று அந்தப் பசுவர் ஒவ்வன — சிவனியல்பின் - சிவத்துவம் பெற்ற காலத்தில் பதியாய், — ஒன்றுக - உள்ளபடி யொருமிக்க எல்லாப் பொருள்களையும், — உணர்த்திவன் கானே - அறிவன் ருனே' சிவஞானமுக வியல்பினையுணர்ந்திடவென்ன வுரைக்கினுமாம்

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற்கூறிய போதத்துவகை ஞானங்களுட் பாசஞானமாவது நால்வகை வாக்கின்பகுதியவாகிய வேதமுதலிய சொற்பிரபஞ்சமும் நிவர்த்தி முதலிய பொருட் பிரபஞ்சமுமென்னுமிவைபற்றி நிகழும் சேகவீச்சரஞான மாத்திரமாமெனவும், ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வான்மா இவையனைத்துந் தனக்கு வியாப்பியமென்றறிந்து நீக்கித் தானவற்றிற்கு மேற்படுதலான அவ்வான்மதத்துவபற்றி நிகழ்வதோர் சேருக்கால அநாதி முத்தனைப்போல் முத்தன்றேகிய யானுமவ்வாறு பிரமமாவேனென்னச் சடுதியின் மதிக்கவருவதோர் சிவசமவாத ஞானமெனவுமுணர்க வென்பதாம்.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு

அற்றேல், அறிந்துநீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற் சமப்பிரமவென்றொழிக்க வென்னையெனின் மாசங்கை நீக்குதற் பொருட்டு அநாதி முத்தரோடு ஆதி முத்தனிடை யதிர்த்து

நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாகல் காட்டுவார், இவனுடலிற் கட்டுண் டோதியுணர்ந் தோனென்றுணர்ந் திடலாற் பசுவா மொன்றெகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணேயென்றார்.

பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவ்வாறு மறிதலிற் பசுத்துவ வாசனை பற்றி யாகலானது பசுஞானமேயா மென்பது.

ஞானபிரம மென்னுஞானம் ஏகான்ம வாதம்பற்றி நிகழ்ஞான மெனினுமாம்.

நாட்டலா லெனவும் உணர்ந்திடலா லெனவும் உணர்ந்திடுவ னெனவுங் காரிடத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

நாசமுறு வானவெல்லா மென்றது மது.

நணுகிய வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது, ,,சகுவரியனப்பு'' என்றாற் போல.

ஒன்றெகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனாற் பதிஞானத் தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித் திறத்த வெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழியப்பின், வைகரியாதித் திறத்துட்பட்ட ஞான நூல்களை போதத் தோதுவித்தல் முதலிய ஞான பூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும் போலுமெனின்? முடியாது பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவா முகத்தாற் பயன்படுத லுடைமையின்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னு மூன்றின்து முறைமையையுமெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

வேதசாத்திரமிருதி புராணகலைஞானம் விரும்பசபை வை
கரியாதிக்கிறங்கள்மேலா நாதமுடிவானவெலாம் பாசஞானம்-
நாலுவேதங்களும் பலசாஸ்திரங்களு மிருதி புராணங்களும் ப
லகலை ஞானங்களும் விரும்பத்தக்க வசனையும் வைகரி முதலாங்
நாலுவாக்குகளும் எல்லாத்தத்துக்கு மேலான நாதமிருக்க வுண்டா
க்கப்பட்ட விவையெல்லாம் பாசஞானமாம் இவையிரண்டையெல்
லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது,— நணுகியான
மாவிவைசிற நாடலாலே-ஆன்மா விவையிரண்டைப் பொருந்தி அ
தோ மாயையிலுண்டாகிய திருவித காரணங்களிலொவாருயந்து
அறிகையினாலே,—காதலினால நானபிரம மென்னுஞானங்கரு
ணஞானமாகும் - எல்லாத் தத்துவங்களுங் கழன்றவிட்டது
அசைவிற மிருதியிலே நானே கர்த்தாவென்று சொல்லப்ப
ட்ட வறிவு சுட்டறிவு பசுஞானமாகும் அதெங்ஙனே யெனி
ல்,—இவனுடலிறகட்டுண்டோதியுணர்ந்த கொல்லென்றுவுண
ர்ந்திடலாற்பசுவாம் - இந்த வான்மா கன்மத்துக்கீடாக வெ
வ்வொரு தேகங்களிலே கட்டுப்பட்டு ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒரு
வராலே சொல்லயிற்றைக் கற்றறிந்தும் விஷயங்களை யறியுமத்த
ரத்த ஒவ்வோரிந்திரியங்களினாலே ஒவ்வொரு விஷயங்களை
யறிந்து நிற்கையால இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும்,—
ஒன்றுக்குச்சிவனியல்பி றுணாங்கிடுவன காணே - இப்படியன்றி
யே பரமேஸ்வரன் தன்னுடைய ஞானத்தினாலே சர்வத்தையு
ம் ஏககாலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியல்பாகத்
தானே யறிந்துநிற்பனென் றறிவாயாக

இதனாற் சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவை யெல்
லாம் ஆன்மபோதத்தினா லறியப்படுகையினால் பாசஞானமென
றும் கருவிகளெல்லாங் கழன்றவிட்டது நானே கர்த்தாவென்
னு மறிவு ஒரு சரீரத்திலே கூடிநின்று ஒ[illegible] [illegible]க வறிகையி

னுல பசுஞானமென்றா பதிபறிவானந் தொகுத்த றியாமல் சா
பந்தசையு மொருகாலைய திரிய சாபேனு நிகையிருமே பதிஞான
மென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—— 0 ——

பாசஞானம் - மேற்கூறிய போகப் பரவையை ஞானங்களுட் பாசஞானமாவது,— வைகரியாதித் திறங்கள் - வைகரிமுதலிய நால்வகை வாக்கின் பகுதியாகிய,— வேதசாத்திர மிருதிபுராணகலைஞானம் விரும்பு அவை - வேதங்களுஞ் சாத்திரங்களு மிருதியும் புராணங்களு மற்றைக் கலைஞானங்களும் விரும்புகின்ற அசபையுமாகிய சொற்பிரபஞ்சமும்,— மேலாநாத முடிவான வெலலாம் - மேலாகிய நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட் பிரபஞ்சமும் என்னு மிவைபற்றி நிகழு மேகதேச ஞானமனைத்துமாம்,— கருது பசுஞானம் - கருதுகின்ற வேறென்ப பசுஞானமாவது,— நானாகியானென வினைநிகழ்த்தலாலே - இவற்றைப் பொருந்திய வான்மா விவைபிரிந்து தன்னிடம் வியாபியென்றறிந்து நீங்குத் தானவற்றிற்கு வேறல்லால்,— சாதலிலா ஞானபிரமமென்னு ஞானம்,— அநுபவமதுபற்றி நிகழுமேகான்மசெருக்கால காதிமுதலைப்போல முகத்தாகிய யாறுமவ்வாறு பிரமமாவேனெனச் சுருதியின மச்சகுருவோரா சிலசாஞானமாம் அறறே லறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையினமையாற் சமபிரமமெனற கிழுக்கென்னைனே யென்னு மாசங்கையை நீக்குதற் பொருட்டு அநாதிமுத்தர்களோடு ஆதிமுத்தர்களிடையு நின்று நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார்,— இவனுடலிற் கட்டுண்டு - இவ்வான்மாத் தூலசூக்கும தேகங்களாற் கட்டுண்டலானும்,— ஒழியுணர்க் கோணெருணர்யுமாதிடலால் - [illegible]

ணாத்த வுணர்த்தலானும் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களினு மொவ்வொ வொரு விடயங்களை யுணர்த்தலானும்,—பசுவாம்–ஏகதேச அறி வையுடைய பசுவென்பபடும் பசுத்துவ நீங்கிய வறிவு மவ்வாறு மறித்தல் பசுத்துவவாதனையை பாறியாகவானது பசுஞான மேயாம்,—சிவன்–பதிஞானமாவது,—இயல்பின்றினனுக வுண ர்ந்திடுவனகாணே,—ஒருவருமுணர்த்தவுணர்தலின்றி தானேமு முவதுமறிந்தாங் கறியும்பேரறிவென்பதை யுணர்கவென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பாடாணவாதிகள் பதிஞானத்திலே பதி தரிசனப் படுமென்று முத்தியென்றீர், அஃதன்றுகாண் ஞானந்தருணி யம் பிறந்திருக்கிறதே முத்தியென்றல், அவ்வினை மறுத்து ணர்த்துகின்றார்.

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியா மென்னிற் க
தியாருஞ் சினையுடனே கருமாதிகோபிகணை, மரணங்
கொண்டுறங்கி மயங்கிமூர்ச்சிக்கும் வாயுத்தம்பனைப்ப
ண்ணவல்லிடத்தையுடையச் சரணங்கள் புகுந்திடல்போ
ற் றனையடையுஞ் சமாதி தவிராது மலம்துய்மை பசுஞா
னமாகு, மரணகொரித்தவனைற னெபுனைப்பையயிறந்த
வைகுந்திடா செய்திந்துக ளகற்றிடரே. (௯)

(இ–ள்) கரணம் கருவி கரணங்கள் நீவியாமற் றுக்கறவி கள் கெட்டிருப்பதுகாண் முத்தியென்று நீ சொல்லில்; விருக்கை முத்தியா மென்னில்

கதியாகுரு சிலைமுட்டைக் குமரத்தி னுயிர்கள் — அப்பொழுது மீளிறந்தெழுந்திய சிலையு மண்டகத்திரன்றெழுந்திய வுயிர்களும் உதயஜத்திறந்தெழுந்திய பெரிய மரங்களும் இவையெல்லாகத்திலு மிருக்கு மான்மலாக்கங்க ளெல்லா மொக்கமடையவேண்டும் இஃதன்றி,

மரணப்பொ னுடல் வாங்க மயங்கிமோசிக் கவாயுத்தமபனை பணவலவி டத்தையடைய — இப்பிரகைபாதேசம் விட்டயாக்ளும் தித்திரைகொண்டு கிடந்தவர்களும் சன்னிவாக முதலியவற்றால் மயங்கி வந்துகிடந்தவர்களும் மோகரியவற்றினால் விழுந்து மோசகித்துகிடந்தவர்களும் யோகசாமாதியிலிருந்தவர்களும் பிராணவாயுவைக் கம்பித்துக்கொண்டிருந்தவர்களும் பாம்பு முதலான விஷமேலிட்டிருந்தவர்களும் இறந்தவர்களுமாகிய இவர்களெல்லாருங் கரணங்களழிந்து கிடக்கின்றனர், இவர்களெல்லாரு முத்தியை யடையக் கடவர் ஆதலாலப்படியன்று

சரணங்கள் புகுநிழல்போறற் லையடையுஞ் சமாதி — ஒரு நாழிகைக் கெல்லாமொரு அடியார் யநின்ற நிழல் பொழுதே நீண்டு சென்று செல்லக் குறைந்து குறைந்து வந்து மத்தியானகாலத்திற் றனவைத்த அடியிலே நிழலடங்கி நின்றதுபோலக் கருவிகரணங்களெல்லாந் தங்கின வாமனஞானத்தைப் பொருந்தியவர்கள் றுன்மைகளை யுணர்ந்து அவ்வழியினைக் கலின்று பிரிந்துபோந்து தன்னுண்மையினைக் கொண்டகிந்தனராதிருத்தலே முத்தியாகுமென்று நீ சொல்லில்?

தவிராதமல — நீயிப்படிச் சொல்லுகிற தெல்லாம் பசுமிதுவும பசுஞா ஞானமாயவிம்மாதலா லஃதன்றியானவ

னமாகும் முடிவிட்டு நீங்காது, அஃது உண்டாகவே வி
ரோதமான கலத்தலும் கூடாது; அஃதில்
லாமையால் பரமுத்தியு முண்டாகாது காண் அஃதலையுமவ
திடாதென்று கேட்கிறாயாகில்?

ஞானயோகரெ திரிபுரத்தைப் பொடிசெய்த சிவனது திருவ
ருட்சத்தியினாலே உளப்ப பதிஞானத்துடனே பொருந்தி நிஷ்
டை பரிவிரந்த டையப் புரிந்திருக்கள் அப்பொழுது ஐங்
ர சத்திசொரூப ளிட்டுத் தலைகாட்டிப்பம் போய்விடும் அ
ந்தத் தகளகற்றி அப்போனவாறே சாயுச்சியத்தையு மடை
ரே விர்கள் என்று

இருவும் ஒன்றாவுமையெயிராது தம்பிவைச்சம
ஏகார ர ரானை
இர்ருசசத்யாசமம (௯)

சிவாசுபயோகியருணா வருமாறு.

——()——

மேல அந்தக்கரணங்களகெட வோரறிவுமற நிருபபதே
சத்தியென்னும் நைசேட்டிகன வாக்கியத்தை மேலனுவதித்து
நுதகல

கரணங்கள் கெடவிருக்கக முத்தியாமென்னில் - கரணங
ளெல்லாங்கெட வோரறிவுமறறுக கல்லுபபோலே யிருட்பது
ாக்ஷமென்று சொல்லில்?—

கதியாகுஞ் சின்முடன்- கருமாத்தினுயிர்கள-சினயிலே
ருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலேயிருக்க ஆன்மாக்களுக்
§ காப்பாசயத்திலே யிருக்க ஆன்மாக்களுக்கும் மரமுதலா
தகிய ஏரங்களுக்கும் மோக்ஷமாக வேண்டும் இதனறியும
வுடய தேகத்திலே —

மரணங்கொண்டிட வுறங்கிமயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயுத்தம் பிப்பண்ண வல்விடத்தையடைய - மரிப்பதற்குப் பத்தாம வஸ்தையைத் தோற்றிவு மற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கு சுழுத்தியி லே யறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சையைந்தபொழு து அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கனமயோகத்திருலே வாயுவை த்தம்பிச்சறிவற்றுக் காஷ்டம்போலேயிருந்த ஆன்மாவுக்கும் வ லிதாகிய விஷங்களைத் தின்றுதல் பாயப்புச் சித்தாதல் தலைம யடைகொண்டறிவற்றிருந்த வான்மாவுக்கு மோக்ஷமாகவே ணுற கிடைக்குமென்பது முத்தியில்லத் தீபம் உயிர்களென்பது நிதியில்லத்தீபம்.—

சரணங்கள் புகழ்போற்றினையுடையசமாதி - தன் னையறியாமலடைந்த குருபாவமாகிய வஞ்ஞானத்தை யென் னவுகாரணமாகச் சொல்லி மறக்கின்றா? தேகத்தடிழவானது வரவரக்குறுகி மத்தியானமான பொழுது காட்டிடுகின்ற றுபோல ஞானத்தினுலே மனோவிருத்தி ஞானங்களை விட்டு வி ட்டவையிற்றுக்களை நீங்கின ஞானமுந்தனக்கத்திலே பொரு ந்தவோருணர்வு மற்றிருப்பது சமாதி அந்தச் சமாதியையா யிருக்கு மோக்ஷமென்று சொன்னேனென்னில்?—

தவிராது மாயிருவும் பசுஞானமாகும் - இந்தச் சமாதியி னாலே அஞ்ஞானம் நீங்காது, இதுவும் பசுஞானமாகையால். மேலெவ்வாறென்னில்?—

அரணங்களெரிக்கவனறனைப்பைபறிவிறந்த சுத்தித்திட் செறிந்தத்தக்கைசெறிநீர் - முப்புரங்களையும் நகையினுலே பெரி த்த பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதிறு லுடையை பொ

ருந்தின வாணவமாயை காமியங்களை நீக்குவன இவ்வாறு நீக்கிக்கொள்ளுங்கோ ளென்றிதன்பொருள்

ஏகாரம் பிரிநிலை எதிர்மறை

§ காப்பாசயம், பிசவிருக்கும்பை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

அந்தக்கரண விருத்தி சமூல நிவிர்த்தியே சாமாத்தியம் முத்தியும் தற்பொரு ளறிவு பிறப்பொரு ளறிவு முக்கிழக்கும் ஸவ வேதகஞ் சிவ வேசஞ்ஞி வியத்தி வேறையெய்தலை யெனும் பாஷாண வாதி முதலோர் மதம் பாஷித்தத் தூஷிக்கின்றார்

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

அஞ்ஞானம் நானென் பிரமமென நிகழு ஞானமே யன்றி ஆன்மா விளைவிழ நாடி நிற்குந்தன் மாத்திரையே முத்தியாத லமையுமென வதற்கு முன்னுக நிகழும் பாடாணவாத ஞானமும், செய்கைகட் சென்ற வொருவனிழல உச்சிப் போதினக் கண்கண்ஞ் சேறலொழிந்து அவனடியுள்வந் தொடுங்கினாற் போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி யங்கனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டுவந் தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்றதுவே முத்தியாக லமையுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தின் பின்னுக நிகழும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவைபு ° பசுஞானம். இவ்வாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக் கேதுவாகிய பசு

'த்துவ வாதனை இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனை யுந் தன்மையுமறியப் பெற்றாராகச் சனனநீங்குமென்பதாம்.

ல' இதுவும் உவமை இறந்தது தழீஇயிற்று.

க' கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனி சென்றியையும்.

சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்களை மருவவென் றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம்.

முத்தியா மென்னி லென்பதனைத் தன்னையடையுஞ் சமாதி யென்பாரோடுங் கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப் பெறுதற்கு இருணீங்காத வாறு போலத் தன்னையடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெருமையினவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற் றென்பது.

கதியாகு மென்னுந் தவிராது மல மென்னுமா ரணம்பிக் கூறியது, மேலைச் செய்யுளின் உணர்த் திட்டார் பலவா றென்றுகச் சிவனியல்பி னுணர்த்தியவென்னும் போல ஆங்காங்கு நீக்கி அவை பசுஞான மாத்தலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

கருவிகளெல்லா நீங்கி நானாரென்றறியாமல் பாடாணம்போலக் கிடக்குந் தன்னை முத்தியென்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

காரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியாமெனில் - அந்தக் கரணங்கள் கெட்டுப்போய் ஒன்று மறியாமலிருக்கிறதே மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சினைமுட்டை கருமரத்தி னுயிர்கள் - சினையிலும் முட்டையிலும் பெரியமரத்திலு முள்ள

பிராணிகளுக்கெல்லாம் மோக்ஷமுண்டாகவேணும் இதுவன்றியும்,—மரணங்கொண்டிட்ட - ஆன்மா தேகத்தை விட்டபொழுதும்,—உறங்க - நித்திரைகொண்ட வவசரத்தும்,—மயங்கிட்ராசிக்க-மிகுந்த மயக்கத்தினாலே மூர்ச்சை வந்தவிடத்தும்,—வாயுத்தம்பனைபண்ண - பிராணவாயு வியங்காமல் தம்பிக்கட்டத்தும்,—வல்விட்டத்தையடைய - திரத்தறக்கிய வலியவிட்டத்தைப் பொருந்தினவிடத்தும் முத்தியுண்டாகவேணும் அவ்விடங்களில் முத்தியில்லாமலிருக்கையால்,—சரணங்கள் புற்றி முற்போற்றினையடையுஞ் சமாதி - மதியான காலத்தில் அடிக்குள் அடங்கின நிழல்போல் ஆன்மா தன்னைப் பொருளென்றறிகிறவிடத்திலும்,—கழியாதமலம் - ஆணவமலம் விட்டு நீங்காது,—இதுவும் பசுஞானமாகும் - இது பசுஞானம் முத்தியைப் பெறுகிறபடி யெப்படியென்னில்;—அரணங்க ளெரித்தவன்ற னடியை யறிவினாற் சிந்தித்திடார் செறிந்தத்துக்க ளகற்றிடோ - திரிபுரங்களைப் பண்ணின பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைத் தற்போதத்தை விட்டு நின்றவிடத்திலே ஆசாரியனாலே அந்த வுண்மையைத் தரிசித்து அங்ஙனந் தரிசிக்க ஞானப்பிரகாசத்தினாலே அநாதியே சம்பந்தித்துக்கொண்டு நிற்கிற மலமாயா கன்மங்களி லுண்டாகிய குற்றங்களைப் போக்கி

“செறிந்தத்துக ளகற்றிடா” என்றது ‘க்ஷேமஞ் சொல். ‘கரணங்கள் கெட்டிருக்கைமுத்தி’ என்ற பாடாணவாதியை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், கரணபாவ மரணங்களுறார் - மெய்ந்தவா முத்தி சேர்ந்தவரன்றே - யனையதிகரோ முனைவரும்வேண்டா - கனிதருதுயர மெனுமிதுதிடமே என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, கரணங்க ளொடுங்கினவிடமே முத்தியென்ற பாடாணவாதியை நிராகரித்துக் கரணங்க ளொடுங்கி

ஙினைவிட முத்தியெனனில்? சினைமுதல் வல்லிடத்தைப் பொருந்தினவாக வீருக்கச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாத்துக்கு முத்தியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரணங்கள் நீங்கினவிட முத்தி யாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞான க்கட்டனைகூடி ஆன்மபோகஞ் ஜீவியாம லந்த ஞானத்தாலே சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினதொழிந்து மலமு நீங காது முத்தியு முண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

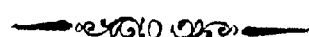
சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கரணங்கள் கெட்டிருக்கை முத்தியா மெனனில் - அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழு ஞானமே யன்றி யானமாவிவை கெழுநாடி நீங்குதன் மாத்திரையே முத்தியா மெனனில்,—வினை முட்டை கருமாத்து னுயிர்க்கணமருவ - வினையிலு மு -டையிலுங் கருப்பாசயத்தினு மாத்திறு முயிர்கள் பொருந்த,—கதியாகும்-முத்தியடைதல் வேண்டும் அங்ஙன மின்மையின் இங்ஙன கூறும் பாடாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புகுநிழல்போற றனையடையுஞ் சமாதி முத்தி யெனில் - சேயமைகட்ட சென்றவொருவனிழ லுச்சிப்போதினக ணங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து வன்டியிலங் தொடிங்கினர்போல கரணங்களிற சென்றதனறிவு பகுவம் வந்துழி யங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தனமாட்டேயந்தோன்றி நிராதாரமாய நிற்குமதுவே முத்தியெனில்?—மரணங்கொண்டிட வுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம பனைபணை வல்லிடத்தையடைய - மரணமாகிய பதமாமவத்தை யடையுமிடத்து முறக்கத்து மயக்கமூர்று மூர்ச்சையுறுமிடத்தும் பிராண வாயுவியங்காமற றம்பித்த விடத்தும் கொடியவிடத்தைப் பொருந்தினவிடத்தும்,—இதுவுங் கதியாகும்-இதுவுமுத்

தியாதல் வேண்டும். அங்ஙன மின்மையி னதுவே முத்தியாதல் மையு மெனக் கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையும்,— பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,— அரணங்க ளெரித்தவல் லனடியை யறிவிரந்தங் கறிந்திடார் - சிவஞானத்தாற் சிவனையு தம்மையு மறிவிரந்தங் கறியப் பெறுங்கள்,— செறிந்ததுக ளகன்றிடார் - உம்மைப் பந்தித்த மலத்தினின்று நீங்குமின்,— மலந் தவிராது - மேற்கூறிய பசுஞானங்கட் கேதுவாகிய பசுத்துவ வாதனை யிச்சிவஞான முடையார்கட் கன்றி நீங்கா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவனை யகங்காரவாதி யந்தக்கரணங்களா லறியலாயிருக்கச் சிவஞானத்தா லறியவேண்டுமென்ப தென்னெ
ன்றுவினவ, அவனைக்குறித்துணர்த்துகின்றார்

சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற்சேரச் செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா, மவனையன்று காவென்று மாதலானு மவனடியவ் வொளிஞான மாதலானு, மிவறுய்யான துவக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ, பவமகல வெனையறியே னெனுமையமகல வழிகாட்டி யானமாவைக் காட்டலானும். (௪)

(இ-ள்) சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது — ஆன்மாக்க ளந்தச் சிவனைக் கூடுமிடத் தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத்தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாகமங்க ளகூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்றா லடையலாமென்று சொல்லுவ தென்னென்னில்?

செயலவாக்கு அவனவாக்கு மனத்திற் குகலா லவனை
ச சிந்தைசெயல மனிறுவாக்குக் காயங்களா லடையப்படா
லா மவனையறி ன காண
காவென்றும

'மறையினு லயனுன்மாலான மனத்தினுல வாக்கானம
றும, குறைவிலா வளவினுலுங் கூறொணுதாகினற, விறைவ
னுா' என்று முன்னாக கூறினுராகையாலும,

ஆதலானும இத்தன்மையையுடையனுதலானும,
அவனடியவ அவனுடைய திருவடி விளங்கா நின்ற
வொளிஞானமா ஞானப்பிரகாசமா யிருக்கையாலும
தலானும

இவனுமியான இவனானமா வேகமென்று புத்திபண்ணு
றவக்குதிர மிறை கு சத்தந்தாதுக்களோ, இந்திரியங்களோ சமு
சசிமேனை யென கங்களோ, அல்லவே!
பூமசசை சுக்கில
மோ விந்திரியங்
கொத்தோ

பவமகல வெ னக்குண்டாகிய ஜநநமரணங்களை வி
னையறியேனெனு ட்டுக் கரையேற வேணுமென்னு மறிவுண்
மையமகல டாகையின் பொருட்டசமயக்கந் தீர்ந்து

அடிகாட்டி இப்படி யானமாவுக்குத் தன்து திருவடி
யானமா வைக யாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்தவனை
காட்டலானும யுணர்ந்திருக்கையாலும் எ-று

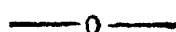
செயலென்பது காயத்தின் றொழில்
ஓகார மெந்திரமறை.
இதற்குக் காரணத்துங் காமிகத்தாறிக. (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

சிவனையவன் றிருவடிஞானத்தாற் காணச்செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லா மவனை யணுகாவென்றுமாதலானும் - சிவனை யவனுக்குப் பிறிவற்ற பரஞானத்தாலே காணச் சொல்லுவதேனென்னில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்சிய வாசகஞானமும் புத்திவிருத்திஞானமுஞ் சிவனை யெக்காலத்துங் கிட்டமாட்டாதாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸ்வரூபமானது பிரசித்தியான ஸ்வபரப்பிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமியானென்று வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ வவ்வமகல வெவனை யறியே னென்னு மைய மகல வடி காட்டி யான்மாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யானென்னும் முதலாகிய வுறுப்புக்கள் கூடிய தேகமோ இந்திரியக் கூட்டமோ வென்னுங் குற்றமகல வென்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறிகிறேனில்லை யென்னும் சந்தேகந் தீரும்படிக்குச் சிவனன்றி ஞானசத்தியை யான்மாவினிடத்திலே பிரகாசிப்பித்து அதனால் ஆன்ம ஸ்வரூபத்தையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவனைச் சிவஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னதென் றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளக்கு, விளக்கிய சிற்சத்திக் குறிப்பதி ஞானத்தாற் சிவானம் சொரூபத்தெரியு மென்று செப்புகின்றார்

வெளிப்பொருள்.

அடுத்தடுத்துச் சொல்லியது சொல்லிற் கூறியது கூறலென்னுங் குற்றம் வாராதோ? வாராது, சமாதிதிடம் பிறக்குமபடி சாற்றியதாதலால்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

எண்டு கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முற்பொறி முதலியவற்றி னேகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திறாகும், தற்சொரூபமே யறியமாட்டாது பலதலைப்பட் டையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞானத் திறாகும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமா யெல்லாப் பொருளையு மிளிர்ந்து விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால், அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞான மொன்றுமே பதிப் பொருளை யங்ஙன மறியற்பாற்றென் மேற்கொண்ட தெனப்படும்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுடைய ஞானத்தாலே சிவனை யறியவேணு மென்று தென்னம்பு என்ற சங்கராந்தவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

சிவனையவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புலது - பரமேஸ்வரனை யவனுடைய சீபாதமாகிய ஞானத்தாலே கூடவேணுமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்? — செயலவாக்குச் சிந்தையெல்லா மவனையடுகாவென்று மாதலானு மவனடியவ வொளிஞான மாதலானும் - அன்வயம், அவனுடைய சீபாதமாகிய வத்தஞானம் விட்டுவிளங்காநின்ற ஞானமா [illegible]

வும் நினைக்கவும் ஒண்ணாதாகையாலும், இறைவனறியும் ஆன்மா தன்னையும் இந்திரியங்களா லறியப்படாது அதெப்படி யென்னில்?—இவனுமியான் றுவக்குதிர மிறைச்சியேமேதை யென்புமச் சை சுக்கிலமோ விந்திரியக்கொத்தோ - ஆன்மாவானது தோலோ விரத்தமோ மாமிசமோ நிணமோ யெலும்போ மூளையோ சுக்கிலமோ இந்திரியக் கூட்டமோவென்று,—பவமகல வென்னை யறியே னென்று மையமகல - ஜனனங்க ளெல்லாம் விட்டு நீங்கும்படி என்னை யறிகின்றிலே னென்கிற சந்தேகந்தீர,—அடிகாட்டி யான்மாவைக் காட்டலாலும் - தனது ஞானத்திலே தன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்து,— ஆன்மாவையுந் தரிசிப்பிக்கையால் பாசஞான மறியாது ஆகையால் பதிஞானமே யெல்லாதவைதயு மறியும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “சத்தப்பரிச ரூபரசகந்தம் - பெகுதிறத்தினதரு ளியம்புகவனறியும் - நிறைந்த நீயார் நின்றனையென்று - மறைநக்கம புலனுய வாரரயெ வறுங் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமையைக் கினப்புறத்தென்று - முன்னருட்டலைவா பன்னின்னொன்வு - யிவினடைவையொழிய வறிருவதெவவா - றென்றந்றசலித் கொண்ணறியவின்பங் கூறுதற்கு மருட் பேறினையன்றே” என்றும், சிவஞானபோதம் க-கு-க-வெ,“நாடியோவென்போ நரம்புசீக் கோழையோ, தேடியெனையறியேன் றோந்தவகை,— நாடியரன், றன்னாலேதன்னையுங் கண்டுதமை கண்டு, தொன்றுமென வறிவாரின்று” என்னுமதுங் கண்டுகொள்.

இதன்ற சொல்லியது, பாசஞானத்தினுற பாசத்தை யறியுமதொழிந்து, பதியை யறியாதென்றும் பதிஞானத்தினாலே பதியை யறிய வேணுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் - ஈண்டுக் கூறிப்போந்த
ஞானங்களுள் மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலிய
னபற்றி,—அதனையென்று பணுகாவாதலானும்-அவனை யெனு
ஞானம் மணுகாமையா னேகதேசமாய்நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகி
யபாசஞானத்திற்கும்,—இவனும்-இயவானமாவும்,—யான் று
வகருதிர மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கிலமோ விந்திரி
யக் கோத்தோ- யான் ரூவிரத்த மிறைச்சி மேதையென்பு ம
ச்சை சுக்கில மிந்திரியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலசொல்லப்பட்
டு,—அவ்வகல வெனையறிபே னெனு மையமகல - குற்றமகல
த் தற்சொரூபமே யறிமாட்டாமையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞான
த்திற்கும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - முதல்வ
ன் ஞானசத்தியானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும்,—அக்காட்
டி யான்மாவைக் காட்டலானும் - தன்னையு மான்மாவையும்
விளக்கிப் பரப்பிரகாசமுமாய் நின்றெல்லாப் பொருளையு மினிது
விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றால் செல்லா
மையால் அவனதிருவடி,—ஞானத்தால்-அப்பெற்றித்தாகிய ப
தி ஞானமொன்றானே,—சிவனைச்சேரச்செப்புவது - பசிபொ
ருளை யங்ஙன மறியற்பாற்றென மேற் கொண்ட தென்பதாம்.

சிவஞானத்தா லன்றி யறியப்படாமைக் கேது காட்டிய
வாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்றா லறியப்படா
தென்பதுஉ மவனவைகளைக் கண்டிருப்ப னெ
ன்பதுஉ முணர்த்துகின்றார்

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணா கரணங்காணா கரணங்கட் டமைக்காணா வுயிருங்காணா, வுண்டியமா ருயிர்தானுந் தனைக்காணா துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகும், கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணாக்கரணங்கள் காணுமன்றிப்பின், கொண்டரனை யுள்ளத்திற் கண்டடிகூடிற்பாசங் கூடாது கூடிடினுங் குறிப்பப்படியினி ற்றத்தே (௫)

(இ-ள்) கண்டிடுங்கண்டனைக்காணா — விஷயத்திற பதார்த்தங்களுக் கெல்லாங் காட்டாய நிற்கிற கண்ணானது தன்னையு மறியமாட்டாது,

கரணங்காணா — அதுவுந் தங்களுட கரணமாய்நின்று ஜீவிப்பிக்கிற கரணங்களையு மிதென்று கண்ணான தறியமாட்டா

கரணங்கட் டமைக்காணா — அவைகளுக்குக் காட்டாய்நிற்கிற கரணங்களு நாமே யெல்லாத்துக்குங் காட்டாய நிற்கிறோ மென்னுந் தன்மையு மறியமாட்டாது

உயிருங்காணா — அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்ப் பிராணனுமா யிருக்கிற வான்மாவையு மறியமாட்டா.

உண்டியமாருயிர்தானுந் தனைக்காணா — இந்தக் கருவி கரணாதிகளைக்கொண் டுணவாகிய சுகதுக்க மோகங்களைப் புசிக்கிறோ மென்னு முணர்வையு மான்மாவு மறியமாட்டான.

உயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் — அந்த வான்மாவுந் தனக்கு மேலுமா யுயிர்க்குயிருமாய் நின்றுணர்த்துங் கர்த்தாவை

காணுதாரும் யுணரமாட்டா ஆதலா லிவைக ளிப்படி
பொன்றுக கொன்று ஞானவிருத்தியு மதிக
விருத்தியுமாயக் காரியப்படு முறைமை யறிந்து,

கண்ட சிவன் றனைக்காட்டி — இப்படி யெல்லாத்துக்குமேலா யெல்லா த்தையும் வியாபித்திருக்கிற சிவன் பக்குவா னமாக்களுக்குத் தற்சுரூபத்தைக் காட்டி,

உயிருங்காட்டி — ஆன்மரூபத்தையுந் தரிசிப்பித்து,

கண்ணுக்க கரணங்கள் காணாவிறப்பன — அந்தச் சிவன் கரணங்களிடத்திலு மனுப் பிரவிஷ்டனாய் வியாபித்து அவைகளாற் றுன் காணப்படாமலதற்கு வேறாய் நிற்பன

கொண்டாரை யுளத்திறசண்ட டிக்கூடிறபாசங் கூட்டாட — இப்படிச் சிவன் வியாபித்து நிற்குமுறை மையை உணவிடத்திலே கண்டு மயக்க விகற்பமின்றி யவனுடைய திருவடியை யெப் பொழுது நினைந்திருக்கி லுணவிடத் துண்டாகிய பாசங்கள் விட்டுநீங்கும்

கூடினுங் கிப்படியினிறந்தே — அதுவந்து மேற கூடிற்றே யாயினு முன்பு போல நிறகிலந்தப் பாசங்கள் வருந்தாது. எ-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ ஞானமாக்களுக் குபசரிக்கு முறையு மனாதியத்தாயிற்று

உவமை-ஐபத்தினக்கணே வந்தது

இதற்குக் காலோத்தரம், வாயவ்ய சங்கிதையின் மறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆன்மா தன்தஞானத்தினாலே சிவனைக் காணும் சிவனுக் கு

னது ஞானத்திலே ஆன்மாவைக் காணப்பண்ணினி லிவ்வாறு கூடாதென்னு முறைமையைக் கூறுகின்றது

கண்டிலேங்கண் டனைக்காணுங் காணப்பானும் - ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணுங் கண்ணுந் தன்னையுங்காணாது தனக்கு முதலாகிய அந்தக் கரணங்களையுங் காணாது,—கரணங்கடமைக்காணு வுயிருங் காணும் - அறியுந்தன்மையையுடைய புத்தித்தத்துவ வித்தியாதத்துவங்கள் தம்மையுமறியாது தமக்குக் காரணாவாகிய ஆன்மாவையுமறியாது,—உண்டியமருயிர்தானுந் தன்னைக்காணு வுயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணாதாகும் - விஷயத்தைப் பொருந்தி நிற்கிற ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்னையுந் தனக்குயிரா யினை யறவணுகி நிற்கிற சிவனையுங் காணாது,—கண்ட சிவன்றன்னைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்ணுக்குக் கரணங்களைக்காணு நிற்பன் - ஆன்மாக்களையுஞ் சர்வ பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையு மபேக்ஷியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டருக்குஞ் சிவன் றனது ஞானப்பிரகாசத்தினுலே ஆன்மாவுக்குத் தன்னையுங் காட்டி யந்த ஆன்மாவையுங் காட்டித் தானந்த வான்மாவினிடத்தில் அந்நியமா யிருந்தும் பாசபசு ஞானங்களையறு யிருப்பன் ஆதலால்,—கொண்டனை யுளத்திற்கொண் டிடக்கூடின் பாசங் கூடாது கூடிடினுங் குறித்தடியினிறுத்தே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டாநக் கொண்டனை யான்மாவிலே வேறறக்கலந்த ஸ்வரூபமயாகிற பாசநீங்கும் நிஷ்டை—திரித்து கரண வியாபதியைப் பொருந்தின நேரத்துப் பாசவாசனை பொருந்தின காலத்து வரும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிச் சிவத்தினிடத்திலே யுன்னுடைய போதத்தை யலைவற நிறுத்தென்றதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேற்சொல்லிய பதிஞானமே சிவ முதலிய திரிபதார்த்தங் காணுங் கண் கண் முதலிய வுறுப்புக்க ளென்னையது, களுக்கு உபகாரம் பண்ணுதலாற் கண்ணென்ன ரூபசரிக்கப் பட்டதென்று காட்டுகின்றார்.

கரணங்காறு - கரணங்களாகக் காறு,—உயிருங்காண - உயிரையுங் காணு,—கண்டே சிவன் - இவையெல்லாவற்றையும் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்க்குஞ் சிவன்,—தன்னைக் காட்டி - தன்னைக் காட்டி - தனக்கியற்கைக் கணாகி உயிர்க்குச் செயற்கைக் கணாகிய தனது சத்தியினால் உயிர்க்கு இயற்கைக் கணாகிய சிற்சத்தியை விளக்கித் தனது ஸ்வரூபத்தை யுயிர்க்குக் காணபித்து,—உயிருங் காட்டி - உயிர்க்குயிர்ச் சுவரூபத்தையுங் காணபித்து,—கணாகி - உயிர்க்கியற்கைக் கணாகிய சிற்சத்தி வியஞ்சக தன் சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா லுயிரைக் குறித்து பசரித செயற்கைக் கணாகி,—காணு - காணுமவ,—அடி கூடில - சிவசத்திக் கொப்பச் சிற்சத்தியைக் கண்ணைத் திறந்த தொளியரபித் திபாளிக்கில,—குறித்தடியி னிறுகபே - திரும்பப் பாசம் ரீவகுமடி சிவ சிந்தனை பண்ணிச் செய்யியபடி சிவ சத்தித் தாரகமாகக் காணே நில்

மரஇறைய வெளிப பொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பாசபசு ஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல்வைத் தறியக் கிடத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானந் திறத்த தற்பிரகாசமாய் நிற்

றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ் விரவுடிறதுங் காட்டாய்க் தனக்கொரு காட்டுவேண்டாது நிற்றலைப்பற்றி யறியப்படுதலா னும், சிவனே அவன் றிருவடி ஞானத்தாற் சேறலே பொருத்த முடைத்தென்பதாம்.

மேலந்நாற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு

காணுந்தன்னையுந் தவிர்ந்து விகாரத்தாற் றொக்கது

கண்டு மென்பதனைக் கரணங்க ளென்பதனோடுங் கூட்டு டுக

கண்டுங்கல் என்டுப பரப்பிரகாச மாகுன மேற்று

உண்டி யாராதலு மற்று

எடுத்துக்காட்டு வண்மை

தனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக் கண்டசிவ னென்ன வினையை யும்

காட்டிக் கண்டசிவ னென்றது அனுவாதம்.

கண்ணுதி யென்பது கட்டாகி யென்றவாறு சொன்னசி வன் கண்ணு னென்றற் போல

கரணங்களாற் காணாமல்லன் முன்றுவது விரித்துரைக்க

கரணங்க ளெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார்.

இரண்டாங் கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாச ங் கூட்டாது, கூடிடுங் குறித்தடியி னிறுதகே யென்றார்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற் கூற்றின் பொருள் வி ரிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அந்த முத்தியில் பதியும் பசுவும் தரிசனப்பட்டதே புண்

டாகில் இந்தப் பேதத்திலும் தரிசனப்பட வேண்டாவோ வெ
ன்ற பாட்டாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கண்டவைகளைத் தன்னைக்காணா - அவ்வவற்றைக் காணுகிற கண்
தன்னைக் காணமாட்டாது,—கரணங்காணா - அதுவன்றியும் அந்
தக் கரணங்கள் காணமெல்லாம் விடயத்தைக் கண்டறியாவிடினும்
தன்னை யறியமாட்டாது,—உயிருங்காணாது - அந்தக்கரணங்க
ளைக் காரியப்படுத்துகின்ற பிராணவாயுவுந் தன்னைத் தான் கா
ண மாட்டாது,—உடம்புயமருயிர்தானுந் தன்னைக்காணா - கன்
மத்துக் கீடாகச் சரீரத்தைப் பொருந்தி சுகதுக்கங்களை யனுப
விக்கிற வான்மாவுந் தன்னைத்தான் காணமாட்டாது,—உயிர்க்
குயிராமொருவனையுங் காணாதாகும் - தனக்குப் பிராணனாயினை
யாவாத்துகிற பரமேசுவரனையும் ஆன்மாக் காணமாட்டாது.
ஆதலாற் சிவனை யறியுட்டடி யேதென்னில்,—கண்டசிவன் ற
னைக்காட்டியுயிருங்காட்டி - எல்லாவற்றையுமறிந்த சுத்தசிவன் பே
தத்திலிருந்த வான்மாவுக்குத் தோன்றாமல் நின்று முத்தியிலே த
னையுங்காட்டி யிந்த வான்மாவையுங் காட்டிக்,—கண்ணுங்கக்
கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன் - சிவன் றன்னைக் காணாக்கு
ஆன்மாவுக்குத் திருஷ்டியுமாய கரணங்களா லறியுமிடத்துத்
தோன்றாமலு நிற்பன். அந்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானமு நீ
ங்கும்படி யெப்படியென்ற யாருக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்
கிறார்—கொண்டவனை யுந்திறகொண்டுகூடிற பாசங்கூ
டாது - அப்படியாதனை மேலிட்டால் தனக்குப் பிராணனாய்
நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தன்னிடத்திலே
கண்டு கொண்டு அவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தில் மயக்
கவிகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினுங் குறித்தடியினாலே
தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும் ஞாதிருவென்
கிற தன்மை பொய்ஞானமாய் நிற்கவே முற்பட்ட நிலை கூடும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, உ-வெ, "காட்டிய கண்ணே தனைக்காணாக் கண்ணுக்குக், காட்டாய வுளத்தைக் கண்காணாய்—காட்டிய, வுள்ளந் தனைக்காணு முள்ளத்தின் கண்ணாய், கள்ளந்தா னுள்ளத்திற் காண்" என்னுமதனுற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்தில் மலசம்பந்தமா யிருக்கையாற் பதியையும் பசுவையுந் தரிசிக்கப்பட்ட தில்லையென்று முத்தியி லந்த மலம் நீங்குகையா லவ்விரண்டையுந் தரிசிக்கப்படுமென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

கண்டிடுங்கண் தனைக்காணாது சாருங்கண்—ஒருவிடயத்தைக் காண்கின்ற கண்ணானது தன்னியல்பையுங் காணமாட்டாது, தனக்கு முதலாகிய அந்தக்கரணங்களி னியல்பையுங் காணமாட்டாது,—கண்டிடுங் கரணங்கடமைக் காணுமுயிருங் காணா—அறியுந் தன்மையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும், தத்துவமாகிய அகக்கரணமும், தம்மியல்புங் காணமாட்டா, தமக்கு அவ்விடயத்தைக் காட்டி முதலாய நிற்குமுயிரையும் அவை காணமாட்டா அவைபோல,—உண்டியமருயிரினுந் தன்னைக்காணா துயிர்க்குயிரா மொருவனையுங் காணுகா—ஒருவிடயங்களைப் பற்றி நிற்கின்ற ஆன்மாவு மவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது, தனக்கு முதலா யுயிர்க்கு யிராய் நிற்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின்,—காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன்—தற்சொரூபத்தை ஆன்மசொரூபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு காரணமின்றி அறிந்தாங் கறிந்து நிற்குஞ்சிவன்,—கண்ணுங்கிக் கரண

ங்கள் காணுமன்றிபன - காட்டாகித் தனக்கொரு கரணங்கள் வேண்டாது நிற்பனாகலின்,—கொண்டார்னை யுள்ளத்திற கண்டு - அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதல்வனை யவ்வறி வின்கிறகாணப்பெற்று,—அடிகூடிற பாசங்கூடாது - திருவடி யைத் தலைக்கூடிற பாசந்நீங்குதம,—கூடிடினும் குறித்தடியினின்றுக ந்தே-நீங்காதுதலைக்கூடியுறுஞ் செயாவினையை விடாதுசெய்து சிவ னை யவன் றிருவடி ஞானத்தாற சேரலேபொருத்த முடைத் தென்பதாம.

இவை நான்குஞ்செய்யுளானு முதற்கூற்றின்பொருள் விளக் கப் பட்டது

☞ கூ - சூ, க-அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்றுநிற்கு ஞாதாக்க ளுக்க னுக்கிரகஞ்செய்யு முறைமை யுணர்த்துகிறார்

குறிப்படியினின்றிட்ட குணமெட்டுச்சிறந்த கோ
கனக முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து
நெறியருவகையு மேலொடுங்கிமுடங்க வெறுமபொ
பென நினைந்திருக்க மேலொடுங்கிரிலலா, னிறுதத்துவ
தோர் குணமிலலான னனைனொருவாக்கு நினைப்பரி
யா னொன்றுமிலலான் நேரபட்டவந்துளனே, பொறுப
பரிய பேரன்பை யருளிய தனவழியே புகுந்திடுவ னெ
யகுமிலாப போகத்தைப்புரிந்தே. (கூ)

(இ-ள்) குறிப்ப ஞானாசாரிய னுபதேசித்த முறைமையினின் டியினின்று று,

அட்டகுணம் “தோற்றமனந்த ஞானத்தோ டநந்ததரி சனமும், தோற்றுமனந்த வீரத்தோ டந் நந்தசுகத்தினுடன், மாற்றியநாமமின்மை கோத்திர மின்மை யாயுவின்மை, போற்றியகோயபு யாவிபலபென்ப ரோந்திழை யே” என்றார் பாரத்தியமுடையார்.

எட்டுச்சித்தி விருத்தம் “அணுவினுண்ணு ணுருவுகொள் வணிமாவா மவாறி லுதிமேவகத் தியங்கியு ந்தோய வறாவுடலகிமாத, திணியபெருவனாமெனமெய்ச் சிறப் புறுகைகிரிமா, சிந்தித்தபலமெவையுஞ் சேரப்புறுகை பிராத்தி, பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடுமெபுணர்ச்சிபெறுகை பிராகாமியமீசி த்தைமாயவியுமடிபேணி, மணமலர்போ லெவராலு மவாவுஞ்செக்க ப்படுகை வசிவசித்தைவலி பாரா றடுப்பரியவாழ்வே” என்றொ மதகுறவர் எனவறிக “அட்டமாசித்திமுக லளந்துள்ளோ நகளுந, கட்டமாவகதிகட்டரும பரகதிக்கானகொடா, மட டுலாமாலையாய வியாபகமாடறிவாகிக, கட்டலாகாமுதத்தியது மறிவறறுறகிடையாதே”

கோகணங்கணமு தலவாழவுகுலவு பதமெல்லாம்வெ றுத்து பிரமா முதலாயினோ ரனுபவிக்கும் போகங்களெல்லாவற்றையுஞ் சீயென் றுவாத்து.

நெறியறுவகை யுமேலொடு கீழ் டங்க ஆறத்துவாவினையும் பந்தமெனக் கருதி வெறுத்து

வெறும்பொ யெனநினைந்திரு க்க அவைகள் அபரபோகங் கொடுத்தற் கேதுவாகையால் அசத்தியமெனக் கருதி ஞானாசாரிய ருபதேசித்த நிட்டையைப் பொருந்தி நிறைபேயாகில அப்பொழுது

மேலொடுகீழி ல்லா னிறைந்தவ தோர் குணமில் லான றனை யொருவர்க்கு நி னைப்பரிய தொ ன்றுமில்லான — தான் பூரணனாய்த் தனக்கு ஆதியந்தமு மில்லாதவனுமாய்ச் சுதந்தரனுமலாத தனக் கு வைக்கப்படுவ தொரு வண்ணரூபங்களு மில்லாதவனுமாய்த் தான் சாந்தனுமலால் தன்னுண்மையினை யின்னபடியென் றொருவ ராலுமறிதற் கரியனுமா யாதித்தனைப்படித் தனக் கொன்றை விரும்பிச் செய்யாது தான் மாக்களுக் குபகாரஞ் செய்யுமாறுபோல இ வனுந் தனக்கென் றோராகைம்மாறு கருதாது தானமாக்களுக் குபகாரஞ் செய்வனுமலான்

நோபட்வந்து எளே பொறுப்ப ரிய பேரன்பைப் ருளி — இச்சிறப்பினை யுடைய சிவனிந்த முத்தா னமாவை யனுக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட் டாகவுந் திவனிடத்திலே தரித்தற்கரிதாகிய சிறசத்தியைப் பிரகாசிப்பித்து

அதனவழியே புகுந்திடுவ னெ கும்பலாப போ கத்தைப்புரிந்தே — அந்தச் சிறசத்தியுடன் கூடியிருக்கிறவாக ளுக்குத் தனிடத் துண்டான சுவாநந்தா னுபூத்தைப் திளைப்பிப்பன் எ-று

வெறுத்தென்பதனை நடுநிலைத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங் கூட்டுக

கோகனகன-சாரணக்குறி
நினைப்பரியான எழுவாய்
புரிந்திடுவன பயனிலை

இதற்குச் சிவதருமோத்தரத்தும், சர்வ ஞானோத்தா த்து மறிக.

(௯)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பிரபஞ்ச வைராக்கியமுற்ற சிவஞானி உற்க்கிரமம் பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது

குறித்தகடியி னின்றட்ட குணமொட்டிச்சித்தி கோகனகன்முதல் வாழ்வு குலவுபதம் நெறி யறுவகையு மேலோடுக்கி ழட்டக் கெல்லாம் வெறும் பொய்யென வெறுத்து நினைத்திருக்க-லக்ஷியமாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபதம் முதலாகப் பிரமபத மீறாக வடைவே பிருதிவி யப்பு தேசோ வாயு வாகாசம் மனசு அகங்காரம் புத்தி இந்த வெட்டு தத்துவங்களின் கிரமத்திலே யெட்டு பதத்திலு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குணமான அணிமாதியாகிய வெட்டுச்சித்தியையும்,

இதற்குச்சம்மதி

𑌤𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌗𑍁𑌣𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌤
𑌵𑌶𑌿𑌨𑌃। 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞 𑌮𑌤𑌾𑌨𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚
𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍॥ 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿
𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍। 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿 𑌰𑌵𑍈𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌕𑍍𑌷
𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌚 𑌤𑍈𑌜𑌸𑌮𑍍॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌾𑌞𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍। 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍॥ [illegible]
𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌂। 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃
𑌅𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍॥ 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂
𑌬𑍌𑌦𑍍𑌧𑌮𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇।

பிரமாதிகளுடைய ஐஸ்வரியங்களையு மவர்கள் வாழும்புவனங்களையு மந்திரபத முதலான பதங்கள் மந்திரபத வண்ண புவன தத்துவங் கலைகளென்னு மாறத்துவாவு சுத்த மாயை யசுத்த மாயையென்னு மிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகையால் பயனற்ற பொய்யென்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையே யிச்சித்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகீழில்லான நிறைந்தவனே தோரா குணமில்லானெனை மையொருவர்க்கு நினைப்பரியானொன்றுமிலானோ படவந்துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பை யருளியதனுவழியே பெருகுமிலாபபோகத்தைப் புரிந்தே புகுந்திடுவன் - முடியுமடியுங் காணப்பரியான இன்னதொரு குணவானென்ன வொருத்தரா லிச்சயிக்கப்போகாதவன் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை இவ்வாறென்ன றறிவகற்ற கரியவன் தேகேந்திரியாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாதவன் சந்நிதானம்பண்ணி யானமாவினிடத்திலே தரித்தற்கரிதாகிய சிவராகத்தைவிளைத்துச் சிவராகம வழியாகப் பூமிமுதல் சத்தியலோக பரியந்தத்தில மறுவியானந்தமுதல பிரமாநந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாருசி இன்றி விளங்குஞ் சிவானந்தத்தை விளைத்த தானமாவினிடத்திலே வேறறக் கலந்திடுவனென்றி தன்பொருள்.

——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி தாரகமாய் நின்று செய்வ தரைக்கின்றார்.

நெறியறுவகையும - ஆறத்துவாவும்;—வெறும் பொய்யென - அசத்தியம்போற் காணுங் கண்டிதமாக;—புகுந்தே - வின

ங்கி,—போகத்தை - சிவத்துவ விளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப் பெ யாச சிவபோகத்தை

மறைய வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—o—

குருவினருளா லறிவதொரு குறிப்பினக ணுணாந்து நின்று கொண்டு, காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருத புவன மீறுயுள்ள எவ்வகைப் பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கானற் சோறெனக்கண் டருவருத்து விட்டு, அறுவகை யத்துவா வுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சித்தங் காணப் படாமையாற் பித்திகைவடிவம் காணப்பார்க்குக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திர வடிவம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு, அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியா திருக்கப் பெறின், அப்பிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கணமான ஞான சொரூபம் ஆணவடினிறு விளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதி வாய்த்தாற்போல அதனைக்கட பெருங்காதல் மீதூரும் அது மீதூறவே "இன்பி லினிதென்ற லின்றுண்டே லின்றுண்டா - மன்பினிலேயது" அகலான அவ்வன்பின் வழியே பேரின்ப மயமாய்ப் புந்து உயிரின்கண் விளங்கித் தோன்றும் அத்ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமென்பதாம்

அட்டகுண மெட்டுச் சித்தி கோகனத் தென்றது பைசாச பத்தி னட்டமா சித்தியை நோக்கி எண்மடங் கேற்றமாகிய வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதன்பெருமை கூறிய வாறு

கோகனதன் ஆகுபெயர்.

ஒற்று மிகாமை வடநூன்முடிபு.

வாழ்வு குலவுபதம் திப்பிய மகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமும் மாளிகையு முதலிய போக்கியப் பொருட் சிறப்புக ளானமைந்து பெற்ற பக்கம்.

ஒன்றனைப் பற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிக்கப் பட்டது.

இதனானே ஆணசரு முலகமெல்லா மலனைத்தச் சோரமென் றறிந்தகலுமாறும் அங்ஙிலேயே யாமாறும் வகுத்தனாத்தி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமென் றிரண்டிலுமெல்லாஞ் சிவமே மென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கிச் சிவனின்மலனென்றும் ஆன்மா மலசம்பந்தியா யிருப்பனென்று மது நீங்கின்றொழிந்து சிவ தரிசன முண்டாகாதென்றும் மேலருளிச் செய்கிறார்.

குறித்தடியிலின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்து பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியிலே தற்போதஞ் ஜீவியாமலந்த ஞானமேயாய் நின்று,—அட்டகுணமெட்சித்தி-எட்குணங்களாகச் சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களும் நுண்மை பெருமை அறநொய்தாயிருத்தல் மிகவுங் கனத்திருத்தல் விண்மிசையே கல பாரமேப்போதல் வேண்டின வுருவைக் கொள்ளுதல் எங்குந்தானேயாய் நிறைதல் என்னும் எட்டுச் சித்தியும்,—கோகங்க ளமுதல்வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-பிரமாவினுடைய ஐஸ்வரிய முதலாகவுள்ள ஐஸ்வரியங்களையும் கொண்டாடப் பட்ட பதங்களையும் உபேட்சித்து,—நெறியறுவகையும் மேலொடு கீழடங்க-கீழும் மேலும் எங்கும் நிறைந்து நிற்கத்தக்க சடத்துவாக்களின் வழிபடங்களும்,—வெறும்பொய்யென நீக்கி

ருக்க - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சுத்த வசத்தியமென்று இவையித்தனை சிவஞானத்தாலே யறிந்து அந்தஞானமாய் நிற்கவே,—மேலொடு கீழில்லான - முதல் நடு விறுதி மூன்று மில்லாதவனுமாய்,—நிறுத்தவதோர் குணமில்லான - சொல்லப்பட்டதொரு குணங்களுமில்லாத நிர்க்குணனுமாய்,—தன்னையொருவர்க்கும் நினைப்பரியான - தன்னுண்மையைத் தானறிவிக்க வறியுமதொழிந்து ஒருவராலு மறியப் படாதவனுமாய்,—ஒன்றுமில்லான - சர்வமுந் தானாய் நிறைகச்செய்தே ஒன்றுந் தானல்லனுமாய் நிற்கிறவன்,—நேர்பட வந்துள்ளே பொறுப்பரிய பேரன்பையருளி - வேதத்திற் சொன்னமலப்பிரகாசமாய் நின்றமுதல் தானே முத்தியிற் பிரகாசித்து இவனுக்குள்ளே பொறுத்தற்கரிய பெருத்த பத்தியையு முண்டாக்கி அதன்வழியே புகுந்திடுவன்,—எஞ்சுமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே - அந்தப் பெரிய பத்திவழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவ்விடத்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக் கொடாநிற்பன்.

இதற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம், "சத்தியுஞ் சிவமுந் தாமேறுசேருமென - நித்திறனுணர்வுவந் தெய்துவதே வாக்கோ - தமக்கேயென்விற் றுமுணராவையு - மமைப்பரவு ணாதலு மவாச்சடையன்றே" என்றும், சிவஞானபோதம், கூ-சூ, ௩-வெ, "நிற்குணனாய்நின் மலனாய நித்தியானந்தனாயத், தற்பரமாய்நின்ற தனிமுதல்வ—னற்புதம்போ, லானாவறிவா யளவிறந்து சோனறே, வானோமுதலகளையின் வந்து" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆணவ பாசமாகிய பிரபஞ்சத்தை யசத்தென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம் பிரகாசிக்கு மென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

அடியிற் குறித்தநின்று - குருவினருளா லறிவதோர் குறியினைக் கண்ணுறைந்து நின்றுகொண்டு,—அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி-பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்க வெண்மடங்கு மேற்றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய,—கோகனகமுதல்-பிரமபத முதலியவற்றின,—வாழ்வு குலவுபதமெல்லாம் வெறுத்து-திப்பியமகளிரு மதிவிசித்திர மாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களா னழகுபெற்ற பதமாகிய காலாக்கினி புவனமுத லநாசிருதபுவனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்றசோறெனக் கொண் டருவருத்துவிட்டு,—நெறியறுவகையு மேலொடு கீழுடங்கவெறும் பொய்யென நினைந்திருக்க,—அறுவகையத் தவாவுடபட்ட மூவகைப்பிரவஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காணப்பாக்குக் காணப்படாத யதனகத்தமைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப் பொய்யெனக் கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின,—மேலொடு கீழிலலான - மேலொடு கீழில்லானுகியும்,—நிறுத்தவதோர் குணமிலலான - குறித்தறிவதொரு குணமில்லானுகியும்,—தன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரியான- தன்னையொருவர்க்கு முணர்தற்கரியானுகியும்,—ஒன்றுமிலான - ஒன்றுமிலனுகியும்,—உளதோவந்து தோடட - பிரவஞ்சத்திற்கிலக்கணமான ஞானசொருப மாண்டினிது விளங்கித்தோன்றும் தோன்றலே,—பொற்பப்பரிய பேரன்பையருளி-வறியார்க்கு நிதிவாய்த்தழிப்போலப் பெருங்களிப்பாக மீதூறும்,—அதுமீதூரவே, யதனவழியே, "இன்பினிமென்ற வின்றுண்டே வின்றுண்டா-மனபினில்லையெயது" ஆதலான அவ்வன்பினவழியே,— எங்குமிலா

ப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்து மறிதற்கரிய பேரின்ப மயமாய்,—புகுந்திடுவன் - புகுந் தயிரிணக்கண் விளங்கித் தோன்று மந்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம்.

'இதனுனே யாசைதரு முலகமெலாம் அலகைத்தேரா மெனற்றிந் தசலுமாறு மந்நிலையேயாமாறும்' பகுத்துணர்த்த இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

☞ ௯-ரு, ௨-ம், அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேன் மாயாவாதி ஜீவபரங்களை யொன்றெனச்ருதி
யிருக்க நீ யிரண்டாகக் கூறிய தென்னென்று
வினவ வுத்தர முணர்த்துகின்றார்.

கண்டவிவை யல்லே னென்றகன்று காணுங் கழி
பரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்த, தொண்டினொ
டு முளத்தவன்றா னின்றகலப்பாலே சோகமெனப் பா
விக்கத் தோன்றுவன் வேறின்றி, விண்டகலு மலங்க
ளெலாங் கருடத்தியானத்தின் விடமொழியு மதுபோ
ல விமலத்தையுமடையும், பண்டைமறை களுமதுநா னா
னேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவத்தைக்
காணே (எ)

(இ-ள்) கண்டவி — ஆன்மாவானவ னிது விதுவென்று சுட்டி
வை யல்லே — யறியப்பட்டவைகளெல்லா மசத்தையு மிது
னென்ற — நானல்லவென் றதற்கு வேறாய்
கன்று

காணுகேழ்பர முநானலலே னெனக்கருதி

ஆன்மபோதத்துக்கெட்டாதிருக்கிற மேலான பரமசிவனும் நானல்லவென் றறிந்து. என்னவே, பாசத்துக்கும் பதிக்கும் வேறுபிருப்பதோ ரான்மா வுண்டென் றறிவிப்பதாயிற்று

கசிந்தசொண டிசெறுடு முளாத தவனெறு விநறக லப்பாலே

அந்தச் சிவன் றானுருகாநின்ற அடிமைத்திறத்துடன் கூடிநின்ற வான்மா விட்டத்தி னெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போலவும் பூவிடத்துக் கந்தமானது பொருந்தி நின்றாற்போலவு முள்ளும் புறம்புங் கலந்துநின்ற வைக்கியத்தினாலே

சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவனவே றனறி

நானந்தச் சிவனாகா நின்றேனென் றவனை நினைந்து பாவிக்க அப்பொழுது அவ்விடத்தில் அந்நியமாய் நின்ற சிவன் றானே பிரகாசியா நிற்பன்

அசோகம் பாவனை ஆன்மாப் பரமான்மாவைக் கூடினவிடத்துத் தானென்பதொரு முதலின்றி யவனுடனே யிலயித்தொன்றாய்ப் போமென்னும் வேதாந்தி மதம்போல வன்று இங்ஙனஞ் சிவம் பிரகாசிக்கவே!

விடாடகலும லங்களெலாம

அநாதியாக விவ்விடத்திற் செறிந்து நீங்காதிருக்கிற மலங்களெல்லாம் விட்டுப்போகாநிற்கும். அஃதென்போல வெனனில்?

கருடத்தியானத்தின் விடமொழியுமதுபோல

பாவனையிற் பட்ட கருடனாற் பாம்பொழியும் பாவனையே செய்யும் பலம் என்பதனுலிங்கப் பாவனை பண்ணவே மலமானவைகணீங்குமென வறிக.

விமலத்தையு மடையும — ஆகலா லிந்த ஞானமாத்திரத்தினும அஃதாவது, நின்மலத்துவத்தைய பொருந்தா நிற்கும்

பண்டைமறைகளுமது நானே னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப்பாவகத்தைக்காணே — இந்தப் பாவனையைக்காண பழையதாகவிருக்கிற வேதங்கள் சோகம் பாவிக்கச் சொல்லுகிறது நீயதற்குப் பொருள்கோளறியாம லவிபரீதமாகக்கொண்டாய்காண் ஆதலா லது கூடாது எ-று

ஸ - அவன், அஹம் - நான் இங்ஙனஞ் சோகமென்று இது வடமொழி இது செய்யுட்கண்ணும் வரப்பெறும்

"செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டொடர்ந்தணைந்தருஞ் செய்யுட்கண் வந்தவடமொழியை மாற்றுதே—சந்தம், வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினாகக் கண்டோம், தழுவாம லிற்குந் தமிழ்" எனவறிக

வழித்தலைப்படுவான் சுழல்கின்றே னுன்னையேபோ லென்னைப் பாவிக்கமாட்டேன் எனவறிக.

இதற்கு வாதுளம் சித்தாந்த சமபோதியிலு மறிக (எ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றதனுக் கொன்றென்றான் தன்று பிரிவற்ற வருபவாதிசயத்தினாலே யது நானென்றதே யென்று முறையையும் பேதமாகச் சிவனுக்குச் சமனாயிருக்குமென்னு மதமதிகளை நிராகரித்துச் சிவஜீவர்களுக்குத் தாதாத்மியமுங் கூறுகின்றது.

கண்டவிவை யல்லே னென்றகன்று - ஆன்மபோதத்தி னாற் பிரித் தறியப்பட்டதெல்லா மென்னுடைய ஸ்வரூபமல்ல வென்று நீங்கி,—காணுகழிபரமு நானல்லேனெனக்கருதி- ஆன்மபோதத்தினாலே காணப்படாமல் விரவாதிருக்கிற சிவனும் நானல்லவென்று புத்திபண்ணி,—கண்ட வொண்டொருமுளத்தவன்கழ லிணைகலப்பாலே சோகமெனப் பாவிக்க த்தோன்றுவன்வேறன்றி விடைகளு மலங்களெல்லாம் விமல தையையடையக் கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதுபோல-கண்ட சம்பந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே ஜீவன் வேறின்மை யாகி நின்றமையா லந்தச் சிவனுமென்று பாவனைபண்ண வான்மாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன் சிவபாவனைபண்ணவே யாணவாதி பாசங்களெல்லா நீங்கிப்போ யான்மா நின்மலத்துவத்தைப் பொருந்துவன். அதெனப்போல வெனனில்? கருடபாவனையினாலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைகளு மதுநானென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவ திப்பாவகத்தைக்காணே - பழயதாகிய வேதங்களு மதுநானென்று பாவனைபண்ணச் சொன்னது நாம்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் காணென்றுதிதன்பொருள்

ஏகார மீற்றசை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபோக நிமித்தமாகுங் குலைந்த சிவசமாதிகூடும் பொருட்டுப் பிரபஞ்சம் பொய்யென நினைந்திருத்தன மாத்திரம் போதுமோ வென்னச் சித்தாந்த சிவோகம்பாவனைத் திலக வேதாந்த சோகம் பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிவை-ஏகாதிப் பிரபஞ்சத் தாக்கி வாச்சியப்பொருளாய் மயங்கி யிருக்குங் குருலிங்க சங்கமாதிகள்,—

அல்லேனென - நித்திய நிலையங் குலையுங் கண்டிக் வடிவத்தட்டத் லக்ஷணமுற்ற வயமிக்ம பதவாச்சியப் பொருளாய்ச் சாலம்ப சிவயோக விஷயமாய்த் தட்டத்லக்ஷண சிவபதவாச்சியப்பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கு மிடமாதலானும் வாச்சியப் பொருளை விட்டிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிற்பரமிணைந் தெழுந்தது தொடுத் துரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமித்தென்று பட்டாச்சைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளாய்ப் பாவிக்கப்பட்டுச் சிவோகமென்று தன்மைப் பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியாவிக்கக் கிட்டித் தட்டாதாதலானும் அகம்பத்தில் வாச்சியப்பொருட்டட்டத்லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பூரணமாந் மந்திரானமாந்த பஞ்சாணமக் குறித்தாண்டிச் சிட்டவிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சின்மாத்தி ரானமாவாய்ச் சிவபதத்தில் வாச்சியப் பொருட்டட்டத்த லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசிவாந்த பஞ்சேசுவரக் குறித்தாண்டிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் பரக்குறி பதித்துப் பின்னலம்பத்தில் வாச்சியப்பொருட் டட்டத்த லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் டியான சமாதி யுபாதி யுற்ற சின்மாத்தி ரானமாகக் குறி பரக்குறி யிருகுறித் தாண்டிச் சிஷ்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தன்மைப் பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கப் பாத்திரவானுகையால்,—

கானனென்றென றகன்று பஞ்சவித சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத் தொரு மார்க்கத்தால் முப்பத வாச்சியப்பொருள் கடந்தனமனையுற்று,—

காணுக கழிபரமும்-பரோக்ஷ வகாதிமுத்த பரசிவமும்,

நானல்லேன் படாக்கைப் பொருளாதலாற் றனைமைப்பொருளா கிய,—

நானல்லேன் எனக் கருதி - சிவோயகஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது ஆரோபிதமா யப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து,—

கசிந்த உள்ளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டினெறுமெ - சமயதீட்சையிற் சைவர் செய்தலைகை யாய்ப் பாவிக்குமியற்கையாய் வைஷ்ணவரெப்போதும் பாவி க்கும் தாசோகம் பாவனு வாசனையோடு,—

அவனருண் - சிவனருண்,—

நின்றகவப்பாலே - நிலைபெற்ற சாயுகரியத்தாலே சிவோக மென்று நிரூபித்துச் சிந்திக்கப்படான். ஏவப்படுந் தாசத் தன்மையுமேவுஞ் சிவத்தன்மையும் ஒன்றாதற் மலடியென்பது போற்பகைத் தேசிப்விந்துப் பாவிக்கப் படாதாகையால் ஆகி லெப்படி ?—

சோகமெனப் பாவிக்க - இரண்டுகெட்ட வைஷ்ணவ தா சோகம் பாவனு வாசனை துடைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சி வோகம் பாவனைத் தீபக வேதாந்தப் பொதுச்சோகம் பாவனை யியக்கத் தனைத்துச் சோகமென்று பண்ண,—

தோன்றுவன் வேறின்றி - தாசோகம் பாவனு வாசனை த ள்ளியகத்த தஸமியனைத்துச் சித்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறிபொப்பித்து வேறாகக் குறியி ன்றி சீவன் முத்தியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்கப்படுவ ன். நீரிடபோது செப்பியது செய்யமன்று. ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியமானதுபோ லாரோபித ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியம ன்றசத்தியமே' அசத்திய மெப்படிப் பலங்கொடுக்கும்? சத்தி யமட்டீ சாற்றியது. முத்திசெய் சிவாவிர்ப்பாவ பாத்திர பாவ

னையாகலாற் சத்திய சிவ பாவனையின்றுபோல அசத்திய சிவபா வனையின்றும்,—

கருடத் தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலங்க ளெல்லாம் விண்டகலும் -பிரியாது பிரிந்து நீங்காது நீங்கும்,—

விமலத்தையு மடையும் - சிவத்துவாபி வியத்தியும் ஸதிதஸ் தாபிகமாம்

விண்டகலு மென்பதனால் முத்திபலமும், விமலத்தையு மென்பதனால் வியத்திபலமு மவிளம்பப்பட்டன

தொண்டிற்றென்பதனை நின்றகலப்பாலென்பதோடு வி சேஷியாமற் சிலா பாவிக்க வென்பதோடு படுத்தி விசேஷித்தா ர்கள் சிவோகத்தாசனென்று சிந்திப்பார்களாய மனமாகா வந் தியை யென்றும் வழக்குரைப் பார்கள்,—

பண்டை மறைகளும் -

பிரவாகா நாதிச் சுருதிகளும்

உமமையின்றச் சில விட்டத் சிவாகமங்களும்,—

அது நானேனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இத் தமமென்று தியானிக்கச் செப்புவது,—

இப்பாவகத்தைக் காணே - இச் சிவோகம பாவனைத் தீ பக சோகமபாவனையைத் தானே,—

சோகமென்பது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள், ஐ க்கியப் பிராந்தி யாகையால

"தாஸோஹ மிதிஸமமோஹம ஸோஹமேவ பரி-ரம
அஹமேவ பரிபராந்தி தஸமாத்ரீணி பரிதயஜேத "

என்று சில சிவாகமத்திற் றளளி யிருத்தலால அப்படிச் சி வோகம பாவனையே பகையாமற் பாவிக்கப் படுமென்று படித் திருந்தாலுஞ் சோயம தேவதத்த னென்பதுபோறச் சுருதிசொ

றசித்த விவேகத்தினாற் சிவோகம் பாவனைத் திடமாகச் சேர மென்று மொருவழி சொல்லலாமென்று தாற்பரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட்டுணர்வுபட்ட வப்பாசமுமன்று சுட்டுணர்விறந்து நின்றவப் பதிப்பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறென்கக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற்கூறிய வாற்றாலொருவி, ஏனைப் பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தன்னு தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம் பாவனை யொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருடனம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி யத்துவிதமாயத் தோன்றி விடத்தை நீக்கத் தெளிவு செய்யுமாறுபோல, சிவனு மிவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாயத் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்கச் செய்வன் வேதாந்த மகாவாக்கியத் திறக்கும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க வென்பதாம்

இப்பாவனையின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார்

பரமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇது.

பரம் அவனென்னாது திணைமயங்கிற்று

தொண்டாவது சாந்தத்தனவண்ணமாமியல் பையுடைய வுயிர் கழிபரமு நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஒக்குணர்வி லுள்ளடங்கி அதன் வழித்தாய் நிற்றல்.

முனைத்து நின்று செய்யும் உலகத் தொண்டினைக்கூறற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார்.

வேறாய வழியுஞ் சோகமென்ப பாவித்தற் குறிய வினையு இருவர் மாட்டு முண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றன்னிற் கலப்பாலே யென்றார்.

கருடபாவனையை யெடுத்துக் காட்டியதூஉம் அதனைக் கலைய நீக்குதற் பொருட்டென்பது.

எனவே கருடோகமென்ப பாவிக்கு மத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தின் றாற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகன் றாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறு போல, சிவோக மென்ப பாவித்து நிற்கு மத்துவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற் குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தியா னுணர்ந்து கொள்க.

"உன்றனக் குயிரண் டென்குயிரண்டுங் குறுகிடா வண்ண மின்பமா யென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கி யென்க.

இப்பெற்றித் தாகிய சுத்தாத்துவித வுண்மை யுணரமாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மையின் அது நானே னென்னு மொருமையாதலைப் பொருள் படுமாறு யாங்ஙனமென் றாசங்கித்தார்க்கு, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றெனக் கொண்டு பரிணாமங் கூறுவாரும், அது நானென்னு மிருபெயரும் விட்டும் விடாத வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாகு

பெயரெனக் கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமா யிடர்ப் படுவர்.

அங்ஙன மிடர்ப்படுமுரைப்பன வெல்லாம் பொருளல்ல வென்பார் 'பண்டை மறைகளு மதுநானே யென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே' என்றார்.

எனவே, வேதாந்த மகா வாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளா லொன்றென்பதூஉம் பெறப் பட்டது.

ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திர சொரூபத்தை யாகலின் அப்பாவனை செய்யாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுகைச் செய்தே நீரிரண்டாகச் சொல்லுவானேனென்ற பரிஞ்ஞவாதியை நோக்கி மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கண்டவிவை நானல்லேனென்றகன்று - தேகாதிப் பிரபஞ்சத்தை இது நானல்லவென்று நிட்டிப்பண்ணி அந்தப் பிரபஞ்சத்துக்குத் தான் வேறாய்த் தான் வேறென்றா நினைப்பு, அப்படியறிந்து நீங்கினதாலல்லவோ அங்கச் சிவனென்னின்?—காணாக் கழிபரமு நானல்லேனென்னக் கருதி - வாக்கு மனாதீதமாயிருக்கிற மேலான சிவமுமல்ல நானென்றறிந்து,—கசிந்த தொண்டினொடு மூலத்தவனருளின்றகலப்பாலே - பக்திபண்ணுகிற வடிமைத்திறத்துடனே பொருந்தின வான்மாவிலே யவனைக்கூடி நின்ற வயிக்கியத்தினால்,—சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்று

வனவேறின்றி - நானவனென்றே தியானித்து நிற்கப் பேதத்தி
ற் றோன்றுமல அப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவன இப்பொழுது வே
றறநின்று பிரகாசியா நிற்பன,—விண்டகலு மலங்க ளெலா
ம - அவனப்படிப் பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருந்திநிற்கிற
மலங்களெல்லாம விட்டுநீங்காநிற்கும். அதெனபோல வெனனி
ல்—கருடத்தியானத்தில விடமொழிபு மதுபோல விமலனையு
மடையும-விஷந்தீண்டினவன் றனனைக் கருடனாகப் பாவிக்க
அந்தப் பாவகத்திலே அவனுக்குணடாகிய விஷந் தீர்ந்தாப்
போல இவனுமந்த ஜீவனென்று சோகம பாவஞ்செய்ய நின்மல
த்துவமும பொருந்தா நிறகும,—பணடைமறைகளு மதுநானெ
னே னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக்காணே-
பழமைபாயவருகிற வேதங்களு ம தத்துவமசியென்கிற மகாவா
க்கியத்திலே அது நானேனென்று தியானிக்கச் சொல்லுவ
தும இந்தப் பாவனை தவனைக்காண

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம்-கூ-சூ, ரு-வெ,
"கணடனையணடன றெனவிட்டுச்கணடசத்தா, யணடனையா
னமாவி லுயந்துணரப—பணடைநந்த, வூனத்தைத் தானவிடு
மா றூத்தமனிலொணகருட, தியானத்திற் றீர்விடம்போற றூ
ன" எனனுமதுவு கணடுகொளக

இதனாற சொல்லியது, சிவன ஆனமாவிலே நின்ற கலப
பை யறிந்து தானவனுக்கடிமையாயச சோகம பாவஞ்செய்ய
வே தனக்குணடான பாச நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவி
த்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(உடம்பே நானென்ற மதநீங்கியவழிப் பிரமநானென்று
மயங்கும் விபரீதமாக வுணாகின்ற வுயிராவது) கணடவிவைய

ல்லேனுன் - சுட்டுணர் வுட்பட்ட வப்பாசமுமன்று,—காணுஞ் சழிபரமு நானல்லேன் - சுட்டுணரா விறந்த வப்பதிப்பொருளு மன்று,—என்றுகண்டு-இரண்டிற்கும் வேறெனக்கண்டு வேறுஞ் யபாசத்தை மேற்கூறியவாறு மொருவி,—கருதிஅவனருளானந் தாக்கப்பாலே நின்ற,—ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப பியவியாபகத்தாற் கண்ணொளியு நாயிற்றொளியும்போலவேற றுமை யின்றித் தோன்றுமாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய,—கசி ந்தன்கொண்டொரு மெனக் கருது - தன்றுதொண்டினையு மிறை வனக்கலப்பினையு நோக்கி நின்று,—சோகமென்ப பாவிக்க - க ருடோகம் பாவனைபோல சிவோகம் பாவனை யொருவன் செய் யப்பெறுமாயின்,—கருடத்தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோ ல-அக்கருடனாமமாகநிற்றற்குவேறுதலின்றி யத்துவிதமாயத் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவு செய்யுமாறுபோல,—வேறி ன்றித் தோன்றுவன் - சிவனு மிவனில்வேறுதலின்றி யத்துவித மாயத் தோன்றி,—மலங்களெல்லாம் விலக்கும் விமலத்தை யுமுடையும்-மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாக்ச் செய்வன,—பண்டை மறைகளுமது நானென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது இப்பா வகத்தைக்கணே-வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கு மிதுவேபொ ருளாகக் கொள்கவென்பதாம்.

இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பாற்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலை மயங்கினருக்கு மேலோ ருபாயங்கூடை
யுணர்த்துகின்றார்

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யரனுடையபரிசு ம ரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தமையு மறிந்திட, டஞ

செழுத்தா லங்கந்நியாசம்பண்ணி யான்மாவி லஞ்செழுத்தா லிதயத்தர்ச்சித், தஞ்செழுத்தாற் குண்டலியின் னிலேயோமம்பண்ணி யனைவரியக்கோதண்ட மடைந்தருளினவ ழிநின, றஞ்செழுத்தைத் விதிப்படி யுச்சரிக்கமதியருக் கன்னையராமெம்பொற்றிருவொறு மாமாமாயிலரனே (அ)

(இ-ள்) அஞ்செழுத்தா லான்மாவைய ரனுடைய பரிசும — ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தினாலே சிவமுஞ் சத்தியு முமநகிநின றனமாயை நபீயேயையுத்தமு ரைனமையு மறிந்து, என்னவே சிவஞானமா சகள பாசத்தைத் நீக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்கையா லான்மாவைச் சிவனுடைமையென் றா.

“ஊனநடன மொருபா லொருபால - ஞானநடந் தானடுவே நாடு “சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற்றீரும் - பவமிதுவே யோதுமபடி” என்றுமாபதி சிவாசாரியார்.

“சிவஞ்சத்தியான்மாத் திரோதந்திமாரஞ்-சிவமுதலோந்து ஞ்சிந்தைசெய” என்று ரொமதுதுராவா.

“யாதனுருபிற் கூறிற் றுயிற்றும் பொருள்சோமருங்கில் வேற் றுமைசாரும்” என்று மங்கலத்தால் மூன்றனுருபு ஏழாமுருபாயிற் றெனவறிக்.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லம்மைகளையு மறிந்திட்டு — சகள நிட்களமாகிய சதாசிவமூர்த்திக்கு அஞ்சகலமோத்திகளுக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாக்கரமே திருமேனியான முறைமையினையு மறிந்து, அவை வருமாறு,—

யகாரம் லிங்கம், வகாரம் நாளம், சிகாரம் மேற்பத்மம், மகாரங் கண்டம், நகாரங் கீழ்ப்பத்மம் நகாரஞ் சத்தியோ சாதம், மகாரம் வாமம், சிகாரம் அகோரம், வகாரந் தற்புரு

டம், யகாரம் ஈசானவத்திரம், ஆகத் திருமேனியான வாறு காண்க.

“யகார மிலிங்கமாம் நாளம் வகாரநு, சிகாரமேற்றிட்டங் கெரிகின்ன—மகாரந்தான், கண்டமேயாகும் கவிழ்நு ரடிப்பீட்டம், பண்டிகழு மெம்காரமையார்.” “நகாரமேசத்தியோ சாதமுங் காடின், வகாரந்தான் வாமதேவமதிக்கச்—சிகாரம், அகோர மவகாரந் தற்புடமாகும், யகார மீசான முகமென்” என்றுரெ மதுருவா.

மேற் சொன்னதைச் சுருக்கிற்று நகாரம் பாதம், மகாரம் வயிறு, சிகாரந் தோள்கள், வகாரம் முகம், யகாரந் திருமுடி” எனவறிக.

“நவவிரண்டுகாலதா நவின்றமவ்வயிறதாய், சிவவிரண்டுதோள்களாய்ச் சிறந்த வவ்வுவாயதாய், யவ்வுயவ்வு முடியதா யெழுந்தசேரமேல் சோதிமையைச், செம்மையோர்ந்து திறப்பதே சிவாயமாமஞ்செழுத்துமே” எனவறிக.

இவ்விரண்டும் பஞ்சாக்கர சரீரமென வறிக.

அஞ்செழுத்தா — ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தாலே கரந்நியாசம் அங்கநியாசம் தேகநியாசங்களைப் பண்ணி அஃதாவது — பண்ணி

சுந்தராதி யங்குட்டாகதமான கரங்களிலே யகார வகார மகார சிகார நகாரங்களைச் சவகார பூர்வமாய்ப் பண்ணி, பாத முதல் தலையீறான வங்கங்களிலே யவ்வெழுத்துக்களை யடைவே நியாசம் பண்ணி இருதய முதலிய தானங்களிலே ஷடங்கங்களை நியசித்து, மற்றவங்கங்களிலே பிரணவத்தை நியசித்து,

ஆன்மாவின — ஆன்மாவினிதயத் தஞ்செழுத்தாலாசித்
ஞ்செழுத்தாலி — தென்ப பதமாறுக சூரியகோடிப்பிரபை
தயத்தாசித்து — போன்ற ஆன்மாவினது இதய கமலத்தி
லே பஞ்சாக்கரமே வடிவான சிவனை வெட்

டங்குல வுயரத்தையு நினைக்கு வேண்டினதொரு நிறத்தினையு ஞ் சிவலிங்கமாகக் கற்பித்த தஞ்செழுத்தாற் பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியினிலேயாம்.

குண்டலியென்பது பெண்ணையுடைய நாபித்தானத்தே யிருக்கிற நாடி. முக்கோண முள்ளதாய்ப் பாம்பானது மண்டலமாகப் பேழைசெய் திருக்கிறதைக் குண்டலமாகப் பாவித்துத் திருவோங்காரத்தினின்று சொலிக்கிறதாகப் பாவித்த ஞானவன்னிச் சுழுமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டுபோய் பிரமரந்திரத்திலே வைத்து, அந்த வொளிப்பொறியோடு மேலே போவிக்கிறதாகப் பாவித்து, அதினாலேதான சுத்தஞானயக் கீழேயிறக்கி நாபியிலக்கினியிலே கூட்டிச் சதாசிவனைப் பூசித்து,

“அஞ்செழுத்தாற் சொன்ன வினைத்தினையுஞ் செய்யவே - யஞ்செழுத்தே மந்திரமோமாம்” என்றுமெமது குரவர்

அந்த நாடியினின்று மேலே புறப்பட்டு விந்துத்தானத்தை யடைந்திருக்கிற வமிர்தத்தாரையாகப் பெருகுகிறதனை மனதாகிற பாத்திரத்திலே வாங்கி யிடைபிங்கலைகளாகிற சந்திரசூரியர்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித்தோதாநின்று செய்து

அனைவரியக்கோ தண்டமடைந்தருளினவழி நின்று.

கருவிகரணங்களை விட்டுச் சென்று கூடுந்தாரகரிதாகிய புருவமத்தியத்தைப் பொருந்தித் தன்னுடைய வாதிமையின்றி யருளினவழியே நின்று சாரசாலத்திற் சந்திரப்பிரபைபோலத் தியானித்து

அஞ்செழுத்தைவிதிப்படியுச்சரிக்க.

“நமமுதலா வோதிலருளாது நாமமது, சிமுதலா வோதுநீசென்று” என்னுமவிதிப்படியே நாடோறுந் தனக்கியன்றமாத்திரஞ் செபஞ்செய்திருக்கில

மதியிருக்கனையிரவமபோற

ஒருக்காலுங் காணப்படாதிருக்கிற இராகுக்கேதுக்கள் சூரியசந்திராலகப்பட்டுக் காண

ரென்றுமான் பட்டிருக்குது, அதுபோலச் சிவனு மந்தவா
மாவிலரனே னமா விட்டத்திலே வந்து பிரகாசியா நிற்கு
ம் எ-று.

அரன் எழுவாய்
தோன்றும் பயனிலை
இதற்குச் சிந்தியம் காரணம் சுப்பிரபேதத்து மறிக

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

முதலிலே யோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வென்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

அஞ்செழுத்தாலான்மாவை யரனுடையபரிசு மானுருவம் ஞ்செழுத்தா லனைந்தமையுமறிந்து - அஞ்செழுத்தினாலே யான்மாவைச் சிவனடிமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாக்ஷரத்தினுடைய பொருள், சிவன்பொருட்டு நமஸ்காரமென்று சொல்லும் நமஸ்கரிக்கிறவ னடிமையும் நமஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறவ னுடைவனு மாகையா லான்மா வடிமையுஞ் சிவ னுடையனென்கிற முறைமையும், நகாராதி யைந்தெழுத்தும் நிவிர்த்தியாதி யைந்து கலைகளுக்கும் பீஜமாதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளையும் வேறு சத்தியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதித்துச் சதாசிவாகருத்த திருமேனியானமையு முணர்ந்து,—

அஞ்செழுத்தா லங்கக்ர நியாசம்பண்ணி - யகாராதிநகாராந்தம் பீஜமாக வீசானாதி மந்திரங்களை யங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்த மாகவும் ஹ்ரஸ்வப் பிரணவாதி யகாராந்தம் பீசமாக இருதயாதி மந்திரங்களை கநிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தமாகவும் † நியமித்து சிரசுமுதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்திராந்த மந் தப்படியே நியமித்துப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஸ்மீகரணம் பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத் தானமாவி லாசித்து-இருதயகமலத்தி னடுவே ஆன்மலிங்கத்திலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே பஞ்சபிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய சதாசிவ தேவனை மேற்சொல்லு மந்த்ர × யஜநப்படியே பூஜைபண்ணி,—

குண்டலியி னஞ்செழுத்தா லனலையோம்பி- குண்டலிமண்டலத்தி னுட்குண்டத்தி லையந்தவாக்கினியிலே சந்திர மண்டலத்து லமிர்தங்கொண்டு பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே ஓமம்பண்ணி,—

அனவரத கோதண்ட மடைந்து தருளின் வழிநின்று- போகப்பிராசத்தினாலே யல்லது விட்டுப்போகா புருவமத்தியத்தை மூலாக்கினியை யெழுப்பி வாயு வன்னியீசத்தை யுச்சரித்த தன்வழித்தாயச் சென்றடைந்து ஆறாயிரஞ் சந்திர சமானமாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான ¶ பிரேரியனாய நிற்குமுறைமை கண்டு, அவ்வாறே யெல்லாத் தொழில்களையுஞ் செய்து நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருக்கனைப்பரவப் போற்றென்று மான்மாவிலரனே - பஞ்சாக்ஷரத்தை நால்வர்ணத்தவர்களும் நாலாசிரமத்தவர்களு மின்னபடி ஜபிக்கவென்று சிவாகமங்கள் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்துக் காணப்படாத ராகு கேதுக்களைச் சந்திரசூரியரிடமாகக் காணபித்ததுபோல ஆன்மாவிலே சிவன் தன்மயமாகப் பிரகாசிப்பனென்றிதன் பொருள்.

இந்தப் பஞ்சாக்ஷரத்தின்கிரமங் கிரியாதீபிகையிலே விஸ்தரித்துச் சொன்னோங் கண்டுகொள்க.

† நியசித்து-நியாயஞ்செய்து, × யஜநம்-யாகம், ¶ பிரேரியன்-பிரேரிக்கத் தக்கவன்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

இந்நிலையுஞ் சூடாமணித்தோத்திரச் சுருக்க பஞ்சாக்ஷரத் துவாரத்திலுஞ் சிவாகம பாயிருந்தீபகமா மஞ்செழுத்துச் சப மறைகின்றார்

அஞ்செழுத்தா லானமாவ மானுடைய பரிசும் - மறைஞான தேசிகர் விரித்துரைத்தபடி யகாரமான்மா சிகாரம் சிவம் என்பன முதன்முறையும்,—அவ்வுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்தவாயும் - சிகாரம்பகோரென்பது முதன் முறைமையிற் சதாசிவா திருபமுற்றதும் உறிஞ்சிட்டு,—அஞ்செழுத்தாலங்க கரநியாசம் பண்ணி - கனிஷ்டாதி யங்குஷ்டாந்தங்களில் யகாராதியாக கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாந்தங்களில் நகாராதியாக அங்கநியாசமும் பண்ணி,—குண்டலியில் - நாபித்தானத்தில்,—கோதண்டம் - புருவமத்திடம்

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——0——

கசிந்து தொண்டிடுண்டு முளைந்தவன்று வின்ற கலப்பாலே சோகமென்ப பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமு மங்ஙனம் உடையாயு முடையானுமாய் நிற்குமுடரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையினை வைத்துணர்ந்து, "அம்மபடி கேள்" எனவும் "சோகத்தடிசிகரம்" எனவு மோதியவாறே அவன் திருமேனி அஞ்செழுத்தா லமைந்த பரிசு முணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாசங் கரநியாசங்களுமவ் வைந்தெழுத்தாற் செய்து கொண்டு, இதயமுதலிய புருவ நடுவெனும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்

தானே தியானத் தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ் வஞ்செழுத்தை விதிப்படியே மாறி நெஞ்செழுத்தியுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றனும் ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனைக் கணிக்கப் பெறுவாராக, நவக் கோள்களுள் ஏனை யேழும் போலக் காண்டற் செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல, முப்பொருள்களுள் யாவினையுமறிந்தே னறிகின்றிலேனென்னு மறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பி லான்மாவினமாட்டு விளங்கித் தோன்று மென்பதாம்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆன்மாவை யானுடைப் பரிசென்ற வுண்மையால் ஆன்மா அரனுக் குடைமையாம் பரிசு அறிதலின்றே லறிந்திட்டென்பது உய் பெறும்.

அரனுருவு மென்ற வும்மை சிறப்பு.

அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்ததனையு மறிதல் இதனாற் றி லான்மாவிவ் வய்யாறு கண்டு ஆசப்பித்தற்பொருட் டெனக.

இனி உபமானத்தை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யானுடைய பரிசு மரனுருவு மறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவ சொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தா லமைந்ததனையு மறிந்திட்டென்பது அனாதி தொடர்ந்த மலங்களையு மைந்தெழுத்தி லுணர்ந் தென்றும் உண்மை விளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள் ஓதிய வாறுபற்றி யுரைத்தலுமொன்று.

இப்பொருட்குக் "கற்பனவு மினியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிந்தனமேற்று

மை அஞ்சனம் மம்மர் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி

ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை

இவை கழிந்தொழிந்தமை பற்றி வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன

அணைந்து தியானித்தென்றற் பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது

அலகுப்ப பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென்றாங்கு கூறினார்

இங்ஙனே ஆன்மாவுக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

மேல் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக்கு அடிமையான பத்திபண்ணுகிற முறைமை மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

அஞ்செழுத்தா லான்மாவு மரனுடையபரிசும் - ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மாவைச் சிவனுக்கு அடிமையானபடி யறிந்து,—அரனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைத்தமையு மறிந்திடு - பரமேசுவரனுக்கு பஞ்சாக்ஷர திருமேனியான முறைமையுமறிந்து,—அஞ்செழுத்தா லக்கரநியாசம் பண்ணி யான்மாவில - ஆன்மாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அக்ஷரநியாசமுங் கரநியாசமுஞ் செய்து,—அஞ்செழுத்தால் விதயத்தாசனித்து - அந்தச் சிவனைப் பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே இருதயகமலத்திலே பூசித்து,—அஞ்செழுத்தால் குண்டலியினிலோமம்-பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே நாபி குண்டலத்திலே சுவாகாவென்று அங்கிகாரிப்புச் செய்து,—அவ்வரிய கோதண்டமுடைந் தருளினவழிநின்று—பொருந்தத்தகுரிய விலாடத்தானத்தின் மேனை புருவமத்தியிலே சிவன் ஆன்மாவுக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற தன்மையை அவனுடைய ஞானத்தினாலே பற்றித் தோகம்பாவஞ்செய்ய அப்பொழுதே சிவனுக்கு அடிமையாவன். இப்படி நிற்க ஆன்மசுத்தி வருகிறபடி எப்படியென்னின் மேலருளிச்செய்கிறார்—அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசப்படியே யறிந் துச்சரிக்க,—மதியருக்கனையரயம்போற் றேன்றும் - ஆதித்தனிடத்திலும் சந்திரனிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராகு கேதுக்கள் கூடினவிடத்து அந்தச் சந்திராதித்தர்களை யுள்ளடக்கி இராகு கேதுக்கள் தோன்றி நின்றாற்போல,—ஆன்மாவி லரனே - அந்தச் சிவனென்று சோகம்பாவஞ் செய்யின் அப்பொழுதே காட்டத்தி லக்கினி தோன்றினாற்போலச் சிவனு மான்மாவிலே தோன்றிப் பிரகாசியா நிற்பன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௯-சூ, ௯-வெ, "அஞ்செழுத்தாலுள்ள மரனுடைமை கண்டரனை, யஞ்செழுத்தா லர்ச்சித் திதயத்தில்—அஞ்செழுத்தால், குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில், அண்டனாஞ் சேடனாமங்கு"

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க மதியருக்கனையரவம் போற்றோன்று மான்மாவிலரனே என்றதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௯-சூ, ௪-வெ, "நீதவிர்ப்பானுவி விராகுவைக் கண்டாங்கு, சிந்தையிற்காணாற் சிவன்கண்ணே—முந்தவே, காட்டாக்கித் தோன்றக் கனல்சேரிரும்பென்ன, வாட்டானாமோ தஞ்செழுத்து" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆன்மா சிவனுக் கடிமையென் றறிந்து பூசை யோமத் தியானங்களும

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே செய்யக்கடவனென்றும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்தி யறிந்து சோகம் பாவஞ்செய்ய இந்த வான்மாவை யுள்ளடக்கிச் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவை யரனுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறிந்திடு - கசிந்தகொள்ளடியென்று ஊத்தையன்கு வினறகலப்பாலே சோக மென்ப பாவித்தக்கா லூனமாவுஞ் சிவமு மங்ஙனமுடைமையு முடையானுமாய நிற்கும் பரிசை யைந்தெழுத்தோது முறைமை யின் வைத்து நாடாநந்து,— ஆனுருவு மஞ்செழுத்தா லமைந்த தையு மறிந்திடு - ஆதிபெடிகேள் எனவும் சோகந் பாடிசி காம எனவும் ஓதிபயாரே யவன்றிருமேனி ஐந்தெழுத்தா லமைந்த பரிசுமுணர்ந்து,—அங்கந்நியாச மஞ்செழுத்தாற் பண்ணி- அம்முறையே அங்கந்யாசம் கரந்யாசங்களு மவ்வைந்தெழுத் தாற் செய்துகொண்டு,—இதயத்தக குண்டலியி னிணைவரிய கோதண்டா - இதய முந்தி யனேகறத்தரிய புருவநடுவென்னு மூன் றும,—ஐஞ்செழுத்தா லானமாவி லாசித்த தஞ்செழுத்தாலன லோமமி யடைந்தநளின வழிநின் றஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க - முறையே பூசைத்தான மோமத்தானந் தியானத்தா னமாகக் கற்பித்துக்கொண் டவ்வைந்திலும் வழிபட்டு நின்றுகொண் டவ் வைந்தெழுத்தை விதிப்படியேமாறி யஞ்செழுத்தி யுச்சரித் தல் செய்க இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத் துச்சாரணமும் அந்தரியாகக் கிரியையென்னு மிம்மூன்றனு மொ ருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அச்சிலைக் கணிக்கப்பெறுவாராக,— மதிபருக்க னனையரவம்போல - நயக்கோளகளுள் ஏனையெழும்

போலக் காண்டல் செல்லாது ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர் மாட்டுக் காணப்படுமாறுபோல,—ஆன்மாவில்லா ரென்றேனும்-முப்பொருள்களுள் யாவினையறிந்தே னறிகின்றி லேனென்னு மறிவுக்கு விடயமாய்த்தோன்று மேனைப் பசுபாசங்களைப்போலப் புலனுகாசவழிப் பதிப்பொருளவ்வுச்சரியப்பிலா னமா வினமாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

இதனுனே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முதற்கட் டொகுத்துரைக்கப்பட்டியதனறி வேறோவிசி
ருதிவி முதற் சிவமீறான தத்துவங்களைந்நிட்டா
னிக்கு முறைமை யுணர்த்துகின்றார்

நாட்டமிகுந்தாறு நாபிதனிலடியாய ஞாலமு
தற் றத்துவத்தா லெண்ணிரண்டாய, மூட்டுமோகி
னிசுத்த வித்தைமலமெட்டாய முழுவிதமெட்ட டக்க
ரங்கண் முறைமையினி லுடைத்தாயக, காட்டுகம
லாசனமே லீசர் சதாசிவமுய கலாமூர்த்த மாயிவற்றி
ன கணஞ்சுசத்தி, வீட்டையருள் சிவமூர்த்தி மா
ஞ்சுசத்தி மேலாம் நிறைபினிந்து விளைவுமிந்துபோ
றறே (௯)

(இ-ள்) நாட்டமி சிவனைப்பூசித்தற்குக் கரபீகத்து மிருதயகம லத்துக்கு நாபித்தானமே யடியாகச் சொல்லு நாபித்தலமும்.

னிலடியாய

ஞாலமுத்தற மாணிக்க நிறமபோனறிருக்கிற கிழங்கே
த்துவத்தா லெ பிரதிவித்த்துவமாய, அபபுமுதல மாயையீ
ளவிர ஞளத றுக்க கிழங்கின மேலே நீலநிரமபோன றெ
தாய டடஙகுல வுபரத்தைக யுடைய நாளத்தினடு
வே நவதத்துவாரத்தையும பவளமபோனற
முளளியையும பொருநதி,

மூட்டு மோகி அந்தநாளத்தி னுனியிலே பூவினடியிலே
னி பொருநதிய முடிசசு மாயையாகவும,

சுத்த வித்தை சுத்தவித்தியா தத்துவமே யெட்டிசழுத
மலரெட்டாய தாமரைப பூவாய அஃதெசசிறபபை யுடைய
தெளிந்த சுவேத நிறத்தினை யுடைய வெட்டி
தழினையும பனனிரணடஙகுல விரிவினையு முடைய கமலத்துநா
பயனை ரஙகுல வுயரத்தினையும விரிவினையும அந்நிலையத்
தோரெழுத்தை விரையாகவும ஒட்டவைத்த பொனபோனற க
ரணிகையினையு மதனைச சூழ அக்கிரமபோனற அறுபத்துநாலு
கேசரஙகளையு மதனுனியிலே முத்துபபோலவு மிபபடியிருக்கிற
பதுமத்தில

முழுவித் தெழ கிழககுமுதலாகப பிரதானமான வெட்டி
ட்டக்கரஙகளை தழினும ஆசைவே ஓமசிவாய நமோநம வே
முறைமையினி யக்கரஙக ளெட்டினையும பொருநதி இவவெ
லுடைத்தாய ட்டிதழினையு மட்டவித்யேசுர ரதிட்டித்
திருபபாகள

காட்டுகமலா இபபடிச் சொலலபபட்ட பதுமத்தின
சனமேலீசா மே லீசுவர தத்துவத்திலிருக்கு மகேசுவ
ரராகவும,

சதாசிவமூ சதாசிவதத்துவத்திற சசினியாதி யா
வ் கலா மூர்த்த கிய சத்திகள முபபத்தெட்டுக் கலைகளையும்
மாம வடிவாகவுடைய சதாசிவ மூர்த்தியும,

இவற்றின் கணுகுஞ்சத்தி — இவைகளிருக்கிற தத்துவங்களுஞ் சத்தித் தத்துவத்திலிருக்குஞ் சத்தி.

வீட்டையருள — சத்திக்கு மேலாகி வீட்டையருளு சிவன

சிவன் மூர்த்தி — மூர்த்திமானுகி நிற்பன் என்பதுமாறுக

மாகுகிச் சத்தி — முற்கூறிய சத்தித் தத்துவத்துக்கு மேலாகிய

மேலாகி நிற்பன் — சர்வானமாருக்கு மோட்சத்தைக் கொடாநிற்கிற சிவதத்துவ மெல்லாத்துக்கு மேலாகின்றனும்

எனச் சத்தியென்பது நாலாம்வேற்றுமை, குவ்வென்னுமுருபு தொக்கது

இந்த வினை வாழ்ந்து போற்றே — இப்படி மன்முதல் சிவதத்துவமீறுக தன்முன் மூர்த்திமானுமாய் நிற்கு முறைமையினை யறிந்து சிவனை யாராதனை செய்வாயாக எ-று

முழுவிதழெனச் சிறப்பித்தமையா லுபதள முளதென்றதாயிற்று

சதாசிவமுமென்ற வும்மையா லீசுர தத்துவமுங் கூறிய தாயிற்று

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பயனிலை

நீ முன்னிலைத்தொகை எழுவாய்

போற்று பயனிலை

இதயபத்மம் வாழைப்பூப்போல அதோமுகமாய் நாலங்களுந் தாழ்ந்திருக்குந் தாழ்ந்திருக்குமென் றேருதியிருக்க அக்கமலத்திற் பூசிக்கச் சொல்லிய தென்னையெனில்? அதனை யுத்தம பீஜ மந்திரத்தாற் பண்ணி யஃ தலாகத்தாகப் பாவித்து அதிற் பூஜையென்றது

இதற்குக் காமிகம் சுப்பிரபேதம் நிசுவாசம் சூக்ஷ்மசங்கிதை காலோத்தரம் கிரணத்து மறிக. (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலந்தாயசனக்கிரமங் கூறுகின்றது

நா—டுமிதயந்தானும - இருதய கமலங்களிலே நிரூபிக்கப்
பட்டதிரான உமமை சிறப்புமை,—நாபியினிலடியாய ஞால
முதறறத்தவத்தா லெணவிரருளததாய - மூலாதாரத்திலே
கூமம கூமத்துககு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூமத்தின்மேல அ
னந்தனுக்கு பதமாசனம அதனமேலேயநந்தன நாபிமட்டாய
அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, தாமரைக்கிழங்கு அப்பு த
த்துவ முதலாகக காரிய மாயாதத்துவ மளவு முப்பது தத்து
வங்களும எட்டங்குல நாளம் பஞ்சாசறபாவமுந தாமரைத
தண்டி னூல்கள நாளத்தின முளளுகள நூறறுக தொணணூற
றொரு புவனங்கள —மூட்டுமோகினி - தண்டுககு மிதமுககும
நடு விசைதலையதோமாயை அதனமேல,— சுததவிததை மல
ரட்டாய் - சுத்தவிததியா தததுவ மெட்டிதழாய,—முழுவி
தழெட்டககரஙகள முறைமையினி லுடைததாய - இந்திராதி
திககு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்ஷரத்தைக கிரமத்திலே
யுடைததாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராநதமெட்டும வாயு
அகநி இநதிரன வருணன யமன குபேரன நிருதி ஈசானன திக
குகளங்கள,—ஈசா சதாசிவங்கள - அனநதாதி மகேஸ்வரா வ
சிபபதான வீஸ்வர தததுவங்கள கேசரங்கள சதாசிவா வசி
ககுஞ சாதாக்கிய தததுவங * காணிகை.—காட்டு-காட்டாகி
ய சூரிய சோமாக்கி மண்டலங்கள மூனறும தளாககிர விாத
தததிலும கேசராககிர விாததத்திலும காணிகா விாததததிலு
ம் இவையிற்றுககளுககு அதிபதிக ளடைவே பிரம விஷ்ணு ரு
த்திரரகள இவவாறுளள,—கமலாசன மேல-என்றதனுற கா
ணிகையின மேற சத்திமயமாகிய விமலாசனததிலே யெனக

கொள்க,—கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் கண்ணுக்குஞ்சத்தி வீட்டை யருளசிவன் மூர்த்திமானுக்குச் சத்தி மேலாகிநிற்பன—ஈசானாதி பஞ்சபிரம மந்திரங்களின் கலைகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியாம் இந்தக் கலைகளை சசிநியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியு மதிட்டித்திருக்கும் இனி முத்தியைக் கொடுக்கும் பரமசிவ னிந்தச சத்திகளாலாகிய தேகத்துக்குப் பிராணனுமா யிந்தச் சத்திகளுக்கு அதீத நிலையாகிய நிர்விகற்ப ஞானாநந்த ஸ்வரூபியாகநிற்பன —இந்தவிளைவறிந்து போற்றே-இந்த விளைவாவது பராயாதி பஞ்சசத்திகளுஞ் சுத்தமாயையிலே பதிய வந்துற சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்திரு சாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்னைந்து பேதமாயொன்றையொன் றாச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்தமுறைமையை யறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூஜைபண்ணவென் றித்தன்பொருள்.

இதனை விஸ்தாரங் கிரியா தீபிகையிலே சொன்னோங் கண்டுகொள்க

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இதயத் தாசசனுப பிரகார மறைகின்றா

நாட்டு மிதயந்தானும் - இருதய கமலமும்,—நாபியினில் அடியாய - கந்தமாய,— ஞாலமுதற ரத்துவந்தா லெணவிர ஞுளத்தாய,—மூட்டு மோகினி - புறவிதழ முடிச்சு மாயை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்துவ முடபதுமாசனம் ஈசுவர தத்துவ மாகிய,—முழுவித ழெட்டாய்,—ஓம் நமசிவாயநம வென்னும,—எட டக்ஷரங்கள முறைமையினி

டைத்தாய காட்டு கமலாசனமேல் - காணப்பிக்கப் பட்ட ப
த்மாசனப் பொருட்டில், சாந்தியாதி நிவிர்த்தி யந்த சது
ஷ்கலாசத்தி மண்டலத்தின் சாந்தி யதீத கலாரூப சிவமண்
டல மத்தியப்பவிக்கு மாதலால் —ஈசான சதாசிவங்கள் - அனந்
தாதி யதிஷ்டிதாக்கலாஞ் சம்புவிசுரர்கள் உருத்திர சதாசிவ
ரொருவருமே யிலிங்கத்திற் பூசிய ராகலாற் கலேசர சதா
சிவ மூர்த்தி சதாசிவாசனு மாசனத் தந்தாப் பவிப்பார்கள் —அ
வற்றின் கண்ணுறுருஞ் சத்தி - சிவாசனத் திட்டத்தச் சாந்தியதீத
கலாக் கொழுந்தா மிகதிகாந்தி நாத கலா சமஷ்டி விங்கா திஷ்
டாயக ஈசானி முதல் மூர்த்தி யீருகுஞ் சத்தி சமஷ்டிக் குறி
ச சத்தி,—கலாமூர்த்தாாம - அஷ்டக ரிமசத கலாகாயபிக
சதாசிவ தேகமாம —விட்டையருள் சிவன - அதிகார வஸ
தாரூட பரசிவம்,—மூர்த்திமானும் - தேகியாகி,—சத்திமேலா
கி - தேகத்துசருட சிவரூய,—நிறடன - இருப்பன —இங்ஙவி
னோ வந்நது யோறமேற - இச்செயதி புணரந்து பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இரயத காசசிகாறகு, நிலமுதற சத்தி தத்துவ மீருகிய முப்பத கைங்கினையுங் கிழங்கு முதற மீருகிய அவயவங்களாக வுடைய இதய கமலம ஆசனமும, அதனமேற சத்தி மூர்த்தியும், சிவன மூர்த்திமானுமா மெனபதாம

சிவதத்துவஞ சத்தி தத்துவங்கட்குத் தமமுள வேறுபாடு சிறிதாதல பறறிச சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணாது சத்தி தத்துவத்து ளடக்கக் கூறினா

சத்தி [illegible] யென்றதனாற சத்தி மூர்த்தி யெனபதுஉம பெற

அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தா லமைந்த வுருவென்க் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவி லர்ச்சித் தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்திமூர்த்தி யென்றன மலைவாம் போலு மெனின்? ஆகாது அமூர்த்தம் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்கும வடிவும் அதிசூக்கும வடிவுமெனக் கோடலா லென்பது.

அண்ட மோரணுவான பெருமை கொண்டு கரணங்களெல்லாங் கடந்து நின்ற வவ்விறைவனே அணுவோ ரண்டமாஞ் சிறுமை கொண்டு ஆன்மாக்க ளுய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றான், அதனையறிந்து செய்யாக்கழிப் பூசையாற் பயனில்லை யென்பார் இந்த விளைவறிந்து போற்றே மென்றார்.

தன்னின் முடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறே புணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்குச் சிவனை யுள்ளே பூஜித்து அதிலே ஆன்மசுத்தி யுண்டாகு முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

நாட்டமிக்க யந்தானு நாபியின் அடியாய - சொல்லப்பட்ட விதயமாகிய தாமரைப்பூத் தனக்குக் கிழக்கு நாபித்தானமாய்,— ஞாலமுதல் சத்துவத்தா லெண்விரலளத்தாய - பிருதிவி முதல் கலையந்தமாகவுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவத்தாலே அந்தப் பூவுக்குத் தண்டு எட்டங்குல நீளத்தை யுடையதாய்,— மூட்டுமோகினி - நாளமும் பூவும் பொருந்தின மூட்டு அதோமாயையாய்,— சுத்தவித்தைமலர் - தாமரைப்பூச் சுத்தவித்தையாய்,— எட்டாய முழ்வித ழெட்டக்கரங்கள் - எட்டு அக்கரங்களும் பூவுக்கு நிறைந்த விதழெட்டாய்,— முறைமையினை யுடைத்து

தாய்க் காட்டி கமலாசனம் - முன்சொன்ன கிழங்குமுதல் இதழ்முடிவான முறைமையினையுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிற முப்பத்திரண்டு தத்துவத்துக்கும் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தையென்கிற கலைகள் வடிவாம் — மேலீசர் சதாசிவங்கள் கலாரூபாந்தமாம் - இந்த வாகனத்துக்குமேலீசுரதத்துவமும் சாதாக்கிய தத்துவமும் நடுவிற் கர்ணிகையாம் இவையிரண்டுக்கும் சாந்தியும் சாந்தியாதீதமும் வடிவாம் — இவற்றின் கண்ணுக்கு சத்தி - சத்திதத்துவம் இந்த கர்ணிகையிற் கண்ணான விந்துக்களாம், — விட்டடையருள் சிவமூர்த்திமானாகிய சத்திமேலாகி நிற்பன - மோக்ஷத்தைத் தருகிற அந்த நாதம் அதற்குப் பிராணனுமாய் மேனிரந்தரமுமாய்ச் சத்தி தத்துவத்துக்கு மேலுமாய இதழ்ப் பூவுக்குக் கந்தமுமாய் நிற்பன — அந்தச் சிவன் இந்த விளைவறிந்து போற்றே - இப்படிப் பூசித்தகாலுண்டாகிய பயனையறிந்து அந்தச் சிவனென்று சோகம்பாவனை செய்கிறதுதானே அந்தரியாக பூஜையாம்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௯-சூ, அ-வெ, "மண்முதற் குள மலாவித்தை கலாரூப, மெண்ணரியவீசா சதாசிவமு—நண்ணிற, கலையுந்தவா நாதமாஞ் சத்தியதன் கண்ணு, நிலையதில்லா மச்சிவனுண்ணோ என்னுமதுவ கண்டுகொள்க.

இக்குறச்சொல்லியது, ஆத்துவா சோதனைசெய்து சிவனைக் கூடுகிற வந்தரியாகத்தின் முறைமையறிவித்தது

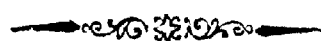
சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

நாபியினில் - உந்தியில், — ஞாலமடியாய - பிருதிவிதத்துவம் கிழங்காகவும், — முக்குற்றத்துவத்தா லெண்விரலுளத்தாய - பிரதிவியை முதலாகவுடைய ஏனையப்பு முதலிய இருபத்துமூ

னாறு தத்துவங்களு மெனவிரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவமாகவும்,—மூட்டுமோகினி சுத்தவித்தை மலரெட்டாய-அசுத்தமாயையின் காரியமாகிய வித்தியாதத்துவங்க ளேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்துவங்களு மெட்டிதழ் வடிவாகவும்,—முழுவித ழெட்டக்சரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய - அவ்விதழெட்டிற்கு முன்றோய அக்கரங்களை யுடையதாகவும்,—ா சாசதாசிவமும் சலாழ்ஷாத்தமாம் - ஈசுவரஞ் சதாசிவமென்னு மிரண்டு தத்துவமும் அறுபத்து நான்கெனப்படும் கேசரவடிவமாகவும் பொகுட்டு வடிவமாகவும்,—சத்திசிவமிறதின கணக்கும - சத்தித்தத்துவம் பொகுட்டிற காணப்படும் ஐம்பத்தொரு பீஜவடிவமாகவும் உடைய,—நாட்டு மிகுந்தானுங் காட்டு கமலாசனம்-நாட்டப்படு மியம் கமலாசனமும்,—மேல்சத்திமேலாகி-அதன்மேற் சத்திரூபாசயும்,—வீட்டையருள் சிவனரூபாதிமாகி நிறபன - வீட்டினை யருளுஞ்சிறற சிவன ரூபாதிமாருகியு நிறபருதலின்,—இந்த விலை வறிந்து போறறே.

இம்முறைமைய பநிந தாசசிப்பாயாக வெனபகாம

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முறகூறிய வநசரியாகததுககு வேண்டு முபகரணங்களு
மதனுற பிரயோஜனங்களு முணாததுகின்றா

அநதரியா கநதனனை முதகிசுததனமா யறைநதிடுவ ரதுதாவு மானமசக்கியாகுரு, கநதமலா புகையொளிமந சனமமுது முதலாகக கண்டனவெல்லாமனததாற கருதிககொண்டு, சிநதைபினிற பூசிததுச சிவனஞானததாற சிநதிககச சிநதிகக தறபணைத்தை

விளகக, வநதிடுமவ வொளிபோல மருவியரனுளத
தே வரவரவந திடுவனபின மலமானதறுமே. (௧௦)

(இ - ள) அநதரி ஞாதாகக ளிநத அநதரியாகபூசை ஞா
யாகந சன னயோகமாதலா லிநுவே பரமமான மோ
ஊ முததி கூதததுக கேதுவெனறு சொலலுயாகள அ
சாதனமா யறை ஃதெககாரணததாலெனில?
நதிடுவா

அததானு மா அகக வநதரியாகநதானு நாடோறு மப
னமசுததியாகும றாவே யானமாவுககுச சுததியாம அஃதெ
றறுமஃ தெஙஙனமெனனில?

சநதம சநதனம அஃதாவது, போகசசகிற பற
றிலலாமையால வைராககியமாகிறதே சந
தனம

மலா அடடபுஷபம அஃதாவது, கொலலாமை.
யிநதிரிய நிககிரகம அஃதாவது, புறககருவி
யின வழி போகாதிருததல.

சாநதி அஃதாவது, உடகருவி யடசகவ
தயை ஞானம சததியவசனம பேசுகை
தவம பாவம அஃதாவது, மனமழுககற றி
ருததல் என வெடடிஊயு மறிக

பூவாா மலாகொண டடியாா தொழுவாா
எனறு ராதலி னறிக

புகை ஆமம அஃதறிநது, பிராணயாமம போ
ககுவரவுடனே கூடியிருககிற மனமாகிற பா
த்திரததிலே பிராணனுகிற அககினியை யிடடு காயமெனப
தொரு துபஙகொடுககை.

ஒளி	ஞானதீபம் அஃதாவது, புத்தியெல்லாத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞானமே தீபமாயிற்று
மஞ்சனம்	திருமஞ்சனம் நிறை
அமுது முதலாக	பிரத்தியாகாரமாகிற அமுதமே நைவேத்தியம் அஃதாவது, இந்திரியத் துவாரங்களிலே பற்றின மனத்தை யந்த விந்திரிய வியாத்தங்களிலே செல்லாமற் றிருப்பக்கொண்டு போய்ப் பலகாலு மிதயத்திருத்தல்
கண்டனவெல்லாமனத்தாற் கூட்டிக்கொண்டு	இவைமுதலிய வெல்லாத்தையு மிந்தப்பாவனைகளுடனே பாவித் துபசாரங்களைக் கொடுத்து
சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை ஞானத்தால்	சிவனைஞானத்தாற் சிந்தையினிற் பூசித்து என்பது பதமாறுக. சர்வ வியாபியாயிருக்கிற சிவனை ஞானவித்தியா லான்மாவினிடத்திலே யிப்படிப் பாவகத்துடன் பொருந்திப் பூசிக்க
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தற்பணத்திற் கண்ட வொளி போல	கண்ணாடியை விளக்கவிளக்க எப்படி மலினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோல இவனு மான்மாவின் கண் பலகாலும் பலகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசியா நிற்கும்
மருவியரனுளத்தே வரவரவந்திடுவன்	அனவரதமும் நினைக்க நினைக்கச் சிவனு மான்மாவைப் பொருந்தி யிரண்டற நிற்கிற சிவன் பிரகாசியா நிற்பன்.
பின் மலமானதுறுமே.	சிவப்பிரகாச முண்டானவாறே யிவனிடத்துண்டாய மலங்களும் விட்டு நீங்கும். எ-று.

சிநதிககச சிநதிக்கள - து வரவரளன விரகூட்டுறக கிளாததலின அஃதிரடடைச சொல்லெனவறிக.

அது - சுட்டு

தான - அசை

உமமை - எதிரது தழீஇயிடவெசசம

அறிகோா அறைவா, அரன அறம என, எழுவாய் பயனிலைக கூட்டுக

“ஒடமபெனு மனையகததே யுளளமே தகளியாக, மடம்படு முணாநெயயட்டி யுயிரொனுந திரியமயககி, யிடமபடு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருநதுநோககிற, கடம்பமா களிறதானைச ழலடி காணலாமே” எனவும “காயமே கோயிலாககக கடிமன மடிமையாக, வாயமையே தூயமையாக மனமணி லிஙகமாக, நேயமே நெயயுமபாலு நிறையவே யமையவாட்டிப, பூசைசொ னீசனுாககுப போறறவிக காட்டினோமே” எனவுமறிக.

இதறகுச சிவதருமோததரம சுபரபேதம வாதுளம் மோக சுரோததரம பூசாததவதது மறிக.

இஙஙனம கைவாராதார புறததியிற பூசிககு மவைகளைப் பாவிததுப பூசிககவெனபதூம பெறும (கஎ)

சிவாகமயோகியருளா வருமாறு.

——o——

மேலிதுவமது

அநதரியாகந தனனை முததிசாதனமா யறைந்திடுவே ரது தானு மானமசுததியாகும -இருதயததுளளே சிவனைப் பூஜிப்பதை முத்திக குபாயமாகப பெரியோாகள சொல்லுவாகள. அந்த வநதரியாகநதா ஞனமசுததி யாகும-ஆனமசுத்தியாவது ஆணவ மாயை கனமமெனகிறவழுககு நீககுவது.அதுவே முததி·

மேல் பூஜைபண்ணு மடைவு,— கந்தமலர்ப் புகையொளிமஞ்ச
ன மமுது முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனத்தாற் கருதிக்கொ
ண்டு - ஜலம் கந்தம் புஷ்பம் தூபதீப நைவேத்திய மாதியாக
வுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாத்தையு மனத்தினாலே யுண்டாக்
கிக்கொண்டு உண்டாக்குமவாறு, பிருதிவி பீஜத்தையுச்சரித்து அ
சாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்தி
ரம் உபவீதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூலமுத லநேக வஸ்துக்க
ளையும் அப்பு பீஜத்தையுச்சரித்து அசாதாரணஅப்பு தத்துவத்
திலே நின்று ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு மு
தலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும் வன்னி பீஜத்தை யுச்ச
ரித்து அசாதாரண வன்னி தத்துவத்திலே நின்றும் தீபம் ரத்தி
னாபரணம் தாப்பணமுதலான பிரகாச வஸ்துக்களையும் வாயு
பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்று
ம் ஆலவட்டம் விசிறி சாமர முதலான சலன வஸ்துக்களையும் வி
யோம பீஜத்தை யுச்சரித்து அசாதாரண வியோம தத்துவத்தி
லே நின்றுங் கண்டாநாதம் வீணாநாத முதலான நாதங்களையு
மிப்படிச் — சம்பாதிதமான வஸ்துக்களினாலே,—சிந்தையினி
ற் பூசித்துச்சிவனை - ஆன்ம லிங்கத்திலே சிவனைப் பூசித்து
மேல்,— ஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தாப்பணத்தைவி
ளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியாளுந்தே வரவரவந்
திடுவன்பின் மலமாயைதானுமே - சிவனை யென்பது நந்நிலைத்தீ
பம் சிவனை யவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேன்மே
லும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முன் னப்பிரகா
சமா யிருந்த வொளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியே யா
னமாவிலே பிரியாப் பொருந்தி யிருக்கிற சிவன் சிவ பாவனை
கைவரக் கைவரச் சிவனு மதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசி
த்து வருவன் தத்துகுணமாக வாணவமலமும் நீங்கி நீங்கி வரு.

து சிவன் பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போ
மென் றிதன்பொருள்

— சம்பாதிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது

——

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———()———

இவ்வந்தரியாகமும் ஒருவழி யான்ம சுத்திமுன்னுக்கப் பின் பண்ணப்பட்டுச் சாலம்ப சிவயோக மூலமாகலாற் சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத்தாற் சமாருந்தம் போயச் சமாருந்த முற்றுப பாச முத்தி நிராலம்ப சிவயோக பாத்திர சின்மாத்திரான்ம சித்திக் குறி யான்ம சுத்தியாமதன்றுற சாலம்ப சிவயோக மல்ல மபித தந்தத்து நிராலம்பித்து நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணபாமுத்தியா மென்று பகாகின்றார்.

ஞானத்தால் - முன்சொல்லியபடி இருதயத்திருந்து நிராலம்பித்துப் பண்ணும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,—சித்திக்கச் சிந்திக்க - தியானிக்கத் தியானிக்கத் தியானமுற்றுஞ் சிவசமாதியால்,—மருவி யானுள்ளத்தே வரவர - சிவன் பூரணப்பிறசத்தியினைக்கண சாந்நித்தியனுகச் சாந்நித்தியனாக,—மலமானது மே - மலமுந்தி வருமே,—பின் தருப்பணத்தை விளக்க வந்த மவ்வொளிபோல ஆன்மா,—வந்திடுவன் - சிவத்துவாபி வியத்திமாருவன்—வந்திடு மவ்வொளிபோல் ஒளி வரவர மருவியான் வந்திடுவன்,—மலமான தற்பொன் வுரையனைத்தார காரியமுந்தத்தலும் காரணம் பிந்தத்தலுமாய் வியத்தி முந்தத்தலும் முத்தி பிந்தத்தலுமாய் முறைமைத் தடபுவரும் வந்திடு மவ்வொளிபோல மருவியான் வந்திடுவனென்றலும் திஷ்டாந்த விரோதமா மாதலாலு மப்படி யுரைப்பதன்று.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———0———

கண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளி மேலி ட்டு மாசு நீங்குமாறு போல, ஆன்மாவி லவ்வாறு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச் செய்ய ஆ ண்டுச் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டு வந்து விளங்கித் தோன்றுந் தோன்றவே ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும். அ ங்ஙன மான்ம சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருத லையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென் றறிக வென்பதாம்.

அதுதானு மான்ம சுத்தியாகுமென ஒற்றுமை பற்றிக் கா ரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார்.

உம்மை சிறப்பு.

கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுது முதலாகக் கண்டன வெல்லா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்க வெ ன்னவே, அவற்றை யங்ஙனங் கற்பித்துக் கோடலு மனுவர்த்தத்தா ற்பெறரும்.

மனத்தாற் கருதுமாறு "காயமே கோயிலாகக் கடிமன மடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களாலு மறிக.

ஞானத்தா லென்பதனை அர்ச்சிக்க வென்பத னோடுங் கூ ட்டுக.

சிந்திக்க வென்றது முன்னையது ஓமித்தன் மேற்று.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

———

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யுட் பூசையாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தரியாகத்துக்குப் பயனெப்படி யென்ற மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச் செய்கிறார்.

அந்தரியாகந்தனை முத்திசாதனமாயறைந்திடுவர் - இப்படிப் பூசிக்கிற உட்பூசையாகிய அந்தரியாகத்தை மோக்ஷஹேதுவென்றே சொல்லுவார்களறிவாலுயர்ந்தோர்—அதுதான் ஆன்மசுத்தியாகும்-அந்த வந்தரியாகந்தான் உயிர்க்கு விளக்கமாம். இந்தப் பூஜைக்குண்டான வுபகரணங்களேதெனில்?—கந்தமலர்ப்புகையொளிமஞ்சன மமுதமுதலாக்க கண்டனவெல்லா மனத்தினாற் கருதிக்கொண்டு - கந்தபுஷ்ப தூபதீப மஞ்சனத் திருவமுது முதலாக நூல்களிற் சொல்லப்பட்டன வெல்லாம் மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு,—சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனை - தனக்குப் பிராணனாய் நிற்கிற பரமேசுவரனைத் தன்னுடைய விதயத்திலே பூஜித்து,—ஞானத்தாற் சிந்திக்கச் சிந்திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சந்ததமும் நினைக்க நினைக்க,—தற்பணத்தை விளக்க வந்திடுமவ்வொளிபோல - கண்ணாடியை விளக்கவே மேலேயுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மருவியருளத்தே வரவர வந்திடுவன் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி நின்று மேலேமேலே பிரகாசியாய் நிற்பன். அங்ஙனம் பிரகாசிக்கவே,—பின்மலமானதுமே - முன் அநாதியே மறைத்துக்கொண்டு நின்ற ஆணவமலமாகிய அந்த அந்தகாரம் இப்பொழுதுதிக்கச் சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது பூசைக்கு வேண்டத்தக்க உபகர

ணங்களெல்லா மனத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டு ஞானத் தாலே யுள்ளே பூசிக்கிற பூசை ஆன்மசுத்தியென்றும் அப்படி பூசிக்கவே இவனுக்குச் சிவப்பிரகாச முண்டாமென்றும் அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தினாலே பாசமானது நீங்குமென்னு முறை யையு மறியத்தக்கது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தற்பணத்தை விளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல - கண்ணா டிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசுநீங் கு மாறுபோல,—சிந்தையிலிறைசிவனை - ஆன்மாவிற்சிவனை —கந் தமலர்ப்புகையொளிமஞ்சன மமுதமுதலாகக்கண்டனவெல்லா ம் - சந்தனம் புட்பந் தீபந் தூபந் திருமஞ்சன மன்னமுதலிய பூ ஜாத் திரவியங்களெல்லாம்,—மனத்தாற் கருதிக்கொண்டு ஞா னத்தாற்பூசித்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாற் கற்பித்துக் கொண்டு ஞானத்தா லர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய,— மருவியானந்தத்தே வரவர வந்திடுவன - ஆ ணைப்பொருந்திய சிவம் உள்ளத்தின் கண்ணே மேலிட்டு மேலி ட்டு வந்துவிளங்கித் தோன்றும் தோன்றவே,—பின்மலமாற் றுமே - பின் ஆணவமலம் தேயத்தேய்ந்து பற்றறக்கழியும்,— அந்தஞானமான்ம சுத்தியாகு மந்தரியாகந்தனை முத்திசாதன மாயறிந்திடுவாய்-அங்ஙன மான்மசுத்திக்கேதுவாகலா னவ்வந்த ரியாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படு முத்திசாதனமென்றறிக.

இவையிரண்டுஞ் செய்யுளானு மந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அதனானதற்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவதென்பதூஉங் கூ றப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை

—•—

அகநிட்டையைப் பிரிந்தகாலத்திற் புறப்பூசை
யில் விருப்பமுண்டாகி லொப்பின் மு
டித்தலாக வுணர்த்துகின்றார்

புறம்பெயு மரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டிற் பூம
ரத்தின்கீழுதிர்ந்த போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரு
ஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும் படியிங்கு
ச் சிந்தித்துப்போற்றி, யாம்பாவங் கடக்குநா மெனக்
கடவோமெங்கு மாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புற மெ
ன்றேதே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்திதானே (௧௧)

(இ-ள்) புறம்பெயு மரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்	புறப்பூசையுஞ் செய்யவேண்டிற்றாயின் அரன்கழற்றனைப் பூசிக்க அஃதெவ்வாறென்னின்?
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு	பாதிரி கோங்கு அலரிமுதலிய கோட்டினின்று முதிர்ந்த பூமுதலியவற்றாற் பூசை செய்க

இது மலையிலக்காதலால் புறத்துஞ் சிவபூசை பூவாற் புரிவார்க் ககத்தின் மலையிலக்கேயாம் எனவறிக

சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லிங்குச் சிந்திக்கும் படியங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி	சாயுஞ்ஞெயவிடத்து நிறைந்துநிற்கின்ற அழகிய சிவனை யகத்தரியாகம் பண்ணு முறைபோலிவ்விடத்து மப்படியே கருதிப் பூசிப்பதுஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்து

அறம்பாவங்கட்கு நாமென்கடவோம் யாமே யிவ்விடத்துச் செய்யும் புண்ணிய பாவங்கட் கவனே தலைவனாதலா லவனறி வின்றிச் செய்ய எமக்கென் றறிவின்மையா லிவ னறிந்துக் கெவ்வா றுரியோமென்று, கருதி என்னவே யான்மசமர்ப்பணங் கூறிய தாயிற்று

எங்குயாண்டவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னன்றே சர்வவியாபியா யிருக்கிற சிவனை யிப்படித் தரிசித்தவிடத் தகப்பூசை புறப்பூசை யென விகற்பித்துக் கருதலின்றிப் பூரணத் துக்கவிட்டு நீங்காது

திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே சீரடியார்தம்முடைய செய்தியானே சிறப்பினையுடைய ஞாதாக்கள் இந்த நிலைபிறபிரியா தற்றுத் தோன்றின கன்மமேயவன் பணியேயென்று பிறழாமல் வழிபாடுசெய்து நிற்கும் எ-று

செய்து-எழுவாய்

நிற்கை-பயனிலை

புறம்பேயு மென்னு மும்மை யிழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிர்மறை

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவதந்திரம் இரகசியசாரத்து மறிக. (௧௧)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரனைச்சூழ் பூசிக்கவேண்டில-முன்சொன்ன வந்தரியசனத்திலே மன தலம்பிறவாமப புத்தியிலும் பூசிக்கவே ணுமென் றிச்சையுடைத்தாமாகில்,— பூமரத்தினகீ ழுந்தாகத

போதுகளுங்கொண்டு - சிவனுக்குச் சாத்தவுரித்தாகிய பூவையுடைய மரத்தினின்று முதிர்ந்த வந்தப்புஷ்பங்களையும் முறைமையினாலே திருமஞ்சன முதலானவையிரண்டையுங் கூட்டிவைத்துக் கொண்டு,—சிரங்காருஞ் சீசசிவனை ஞானத்தாலங்குச் சிந்திக்கும்படி யிங்குஞ் சிந்தித்துப்போற்றி—எவ்வுயிருக்குஞ் சிறப்புயிராயப் பொருந்திய முதல்பெற்றிருக்குஞ் சிவனை ஞானத்தினாலே முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூர்த்தி மூர்த்திமானைப் புறத்திலே க்ஷணிகலிங்கத்திலே யாகுதல் ஆசாரியர் கொடுத்த வாணலிங்கத்திலே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—அறப்போவங்கட்கு நாமென் கடவோமென்று - இந்தப்பூசை பண்ணுகிறவிடத்திலே — நூனாதிகங்களினாலும் மந்திரக்கிரியா பாவனாத் திரவியங்களினுடைய †சாங்கத்தினாலும் *வைகல்லியத்தினாலுண்டான புண்ணிய பாவங்களுக்கு நீக்குமென்ப போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்களையுங் கொடுத்த திரவியங்களையுங்கொண்டே வினைபடியே செய்தோமென்று பணிப்ற நின்று உமையொருபங்கனை,—துணைவனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென்றே திறம்பார்த்து பணிசெய்து நிற்கையன்றோ சிருஷ்டியாதமமுடைய செய்பதிதானே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணிறக்கால மறியாமலிருந்தும் ஆசாரிய ருபதேசத்தினாலே சிவன் சுவாமியென்றும் நாமடிமை யென்றும் அறிந்தபின் புறகும் புறம்பென்றும் லெவ்விடத்துஞ் சிவனுக்கடிமைத் தொழில் செய்பவர்களன்றோ வழங்கிய சிவனடியார் தொழிலாவதென்றிதன்பொருள்

எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் ‘புதியவிரைப்போது’ என்றுசொல்லி யிவ்விடத்துப் பூமரத்தின் கீழிருந்த தென்றது விரோதமெனில் அஃதன்று எட்டாஞ்சூத்திரத்திற் சொன்னது சிரகஸ்தவிக்ஷபம்; இவ்விடத்துச் சொன்னது சங்யாசிவிக்ஷபம் சங்யா

சிகு 'புஷ்பாணஞ்ச நிருந்தனம் என்றும் பலயதம பஞ்சபுஷ்பம் ஸஞ்ஞாத்ரயம் மதிபூஜகம்' என்னும் மாகம வசனத்திலும் வந்திட்டமையால்

— நாருகிக்ம் குறைச்சல், + சாங்கம்-நிறைவு, * வைகல்யம்-குறைவு

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஏகா சமாதி நிஷ்டனுக்குச் சமாதி குலைந்த மனச் சஞ்சலம் வந்தகாலத்துப் புறப்பூசையும் பூசிக்க வேண்டுமென்று புகன்றனர்.

ஞானத்தால் - நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,— அங்கு - நிராலம்ப சிவயோகத்தில்,— இங்கு - முன்சொல்லிய கலாமூர்த்தியாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்,— நிராகாரமா யுயிர்க்குயிராய்ச் சிந்தித்துப்போற்றி - தியானித்துப் பூசித்து,— ஆட்டவிணை என்றது பூசாகாலத்திற் பூசிசிய பூசகத் தன்மையா லுண்டாகிய சமாதிகாலத்திற் சுவதந்திரமா யொப்பாக வொப்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின் முன்னைக்குஞ் சமாதியிற் சாற்றப்பட்டது

"நாஸ்திபூஜாநமஸ்காரோ நஜபோதயாநமேவச
கேவலமஞ்ஞேயமித்யுக்தம் வேதிகவயம் நகிஞ்சந"

என்று தேவிகாலோத்தரத் திருத்தலால்,
மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒருகுறியினைக் கண்ணிறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென் றிரண்டா லாசச்சனை புரியுமிந்தச் ச

சம் போலப் புண்ணிய பாவங்களைக் குறிக்கலின்றி அதுவே நீ துவே றெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டு மொருபெற் றியராய இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார்செய்தி யாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயு மொரு குறியிற் கண்டு அரன்கழல் பூசிக்கற்பாற்று அதற் குபகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலு மாகாமையான், மரத்தினிற் பூத்த பூக்களும் அறுகுள மூலியவற்றினாகிய நீரும் தடாசகமாய வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கமையு மென்பதாம்.

போற்றிப் பூசிக்க வென விதையும்

புறம்பேயு மென வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று

போதுகளு மென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது

இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஞானவான்களுக்கு இந்த வுட்பூஜை யொழிந்து புறப்பூஜை வேண்டுமோ வென்ற மாணாக்கனை நோக்கிப் புறப்பூஜை பூஜிக்கவேண்டினும் அந்த ஞானத்தினாலே பூஜிப்பாகவென் றருளிச் செய்கிறார்.

புறம்பேயுமரன்கழல்கள் பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூஜை யொழிந்து புறத்திலும் பரமேசுவரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை யர்ச்சிக்கவேண்டியிருந்தா லதனாலே,—பூமரத்தினிற் பூத்தபோதுகளுங்கொண்டு-பூவுள்ள மரத்தினின்று முதிரப்பட்ட புஷ்பங்கள் திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலான திரவியங்களுந் தேடிக்கொண்டு,—சிறந்தாருஞ் சிவனை ஞானத்தாலே சிந்திக்கு

மப்படி பாங்குசிக்கித்துப்போற்றி - சிறப்புப்பொருந்திய வழங்கிய பரமேசுவரனைச் சிவஞானத்தாலே யகக்குடபூஜையிலே கற்பித்து இரண்டற நிற்கிற முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அப்படியே கண்டாசசித்தத் தோத்திரமுஞ்செய்வது இந்த முறைமையிலே நிற்கையிலேயே,—அரம்பாவங்கட்கு நாமென்கடவோம் - பிராரத்தகன்மந் தலையுமளவுந் தேகத்திலேநின்று சுகதுக்கங்களைப் புசித்தாலும் விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கும் நமக்குந் தொந்தனையுண்டாகாது நாம்ஞானமாய நிற்கையிலேயே,—எங்குமாண்டவனைக் கண்டக்கால் - எவ்விடத்திலும் நமனய டிமைகொள்ள — பரமேசுவரனைக் கண்டவிடத்து,—அகப்புறமென்றுதே - உள்ளென்றும் புறமென்றும் நினையாதே உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மையாகக் கண்டு,—திரப்பாதே பணிசெய்து நிற்கையன்றே சீரடியார்தமுடைய செய்தியானெ - இதற்கில்லை கிரியாமல் எங்குமவன் பரிபூரணனாய் நிற்கைபோல எவ்விடத்திலும் வழிபாடுசெய்து நிற்பதல்லவோ திருவுளத்துக்கு உவந்த வடியாகக்குள்ள செய்கை.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவான்களுக்கு உட்பூஜை யபையுமென்று புறப்பூஜை வேண்டுவதுண்டு அந்த உட்பூஜையைப்போல வாசிக்கவேண்டுமென்றும் பரமேசுவரனை வழிபாடிடத்து எங்கும் பூரணமாய் நிற்கிற முறைமை யறிந்து உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மையாக வழிபாடு செய்யவேணுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

———0———

அகப்புறமென்றுதே யாண்டவனைக் கண்டக்கால் - அந்தாதல் புறத்தாதல் பொருளுறுதியினைக் கிறைவனைக் காணப்பெறி

ல்,—அறமபாவமடகு நாமெனகடவே மெனறும - அகம்புற மென்றிரண்டா லாசசனைபுரியு மிநதசசகமபோல புணணிய பாவங்களைக் குறித்தலின்றி,—இரமபாகே பணிசெய்து நிறகையு னென்று - அதுவே இதுவே றெனப பிறித்துக காணட லுமின்றி யாவைம்டொரு பெறறியாா யிடடபணிசெய்து நிறறலே —சிரஷியா ா தாமுடைய செய்திகாளே - மெய்யடியாா செய்தியாகலான,—சி நகாருஞசிரசியனை - அசுததெகி காணும்படி சிறந்து வி ாகுகினற முகலவானா,—ஞானதகாலசுச சிந்திக்கும்படி-ஞானதகா லுஙமேசகண டாறபோல,—புறபபேயு மிவருஞ சிநதுது - புறதசேயு மொருஞறியிறசணேடு,—அானசமூலகள போறறிபபூசிகக - அானசமூலகள பூசிககறபாறறு —வேணடிற பூமாததின கீழகினற போறகளுங கொணடு பூசிகக - அதறகு பகரனம வேணடுடாயின, முபனறு வருந்துதலும பிரவுயிர கனா வருத்துதலு மாகாமையின மரததினகீழகிடந்த பூககளு மாறு குளமுதலியவறறி னுளவாகிய நீரும அயாசகமாய வநத அமுதமுதலாயினவுமே யாணடகசுசையும

இச்சுனே புறபபூசையு மாணடைக கங்கமாதல கூறபபடடது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—⁂—

சாலவியாபிததுவததை யறிநது வழிபடட
வானமாககளுக கவன கொடுக்கும வரி
சை யீதெனறுணாததுகினறா

இங்கனததி னெரிபாலி னெயபமுகத்திலிாத மேளளினக னெணணெயுமபோ லெங்குமுளனிறைவன, வக்கனைசெய் தேவவிடததும் வழிபடவேயருளு மல

மறுப்போ ரானமாவின மலரடி ஞானத்தாற், சிந்தனை
செய் தாசிக்கிற் சிவனுளத்தே தோன்றித் தீயிரும்
பைச் செய்வதுபோற் சீவனையலைப்ப, பந்தனையை ய
றுத்துத்தா னாக்கித்தனானுருவப் பாபமையெலாங்
கொடுபுகுந்து பழிப்பனிவனைப்பாலே. (கஉ)

(இ-ள்) இந்தனத்தியெனி — மரத்தினைக் கக்கினி யடிதொடுத்து நுனி பரியாக வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

பாலினெய் — பாலினை நெய் யெங்கும் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

பழத்திலிரதம் — பழத்தினை யிரதம் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

எள்ளினை யெண்ணெயும் போல — எள்ளினிடத்துத் தைலம் வியாபித்து நிற்குமாறுபோலவும்

எங்குமுளனிறைவன் — இறைவ னெங்குமுளனென்ப தாமாறுக சிவனு மிப்படிச் சர்வவியாபியா யிருப்பன்

வந்தனை செய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே யருளும் — அகப்பூசை புறப்பூசையெனக் கூறியவற் றொன்றுள் வழிபடவே யந்தச்சிவன் ஞான சாந்நித்தியமாய் நின்றுமாகச்சனுக்கிரகத்தைச் செய்வன்

மலமறுப்போ ரானமாவின மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய் தாசிக்கில் — மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனைசெய் தாசிக்கிலானமாவின மலமறுப்போனப் பக்மாறுக மலப்போனற அவனது திருவடிக் கீழடையக் கருதும் ஞானத்தாலே விருப்பத்துடன் பாவித்துப் பூசிக்கிலந்த வான்மாவிலகலாது நீங்கியே பொருந்தின ஆனந்த சுகம் போமபடி

சிவனுள்ளத்தே   தன்னை வழிபடாநின்ற வான்மாக்களிட
தோன்றி   த்தி லுண்டாகிய திருவுடையின்மேலே யவரிடத்
திலே பிரகாசியாநிற்பன் அவ்விடத்திலே பிர
காசிப்பனென்றாராகில் அவனேகதேசியாய் விடாதோவென்னி்ற்
சிவனது வியாபகஞ் சடைப்படாதாகையால் ஏகதேசனல்லன்

தீயிரும்பைச்   அக்கினியானது தன்னைச் சேர்ந்த இரும
செய்வது போற்   பைத் தன்படித்தாக்கித் தற்சொரூபமாக்கிறாற் அது
சீவன் றன்னைப்   போல இந்தச் சீவனுந் தன்னோடே பொருந்தப்
பந்தனைப் பற்று   ன வான்மாக்களுடைய ஞானாதிகளைத் தடைப
தீர்த்துத் தாளுக்கி   ேபாகஷியவாக்களறிவை விளக்கிச் சற்சொ
ரூபமேயாம்

தன்னுருவப்ப   தன்னைப் போலச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி கு
ரப்பை யெல்லாம்   ணங்களையு மிச்சாஞானக் கிரியைகளையு மி
கொடுப்புதந்து ப   ந்த வான்மாவிடத்திலே கொண்டுவந்து ப
திப்ப வியன்பா   தியாநிற்பன் எ-று
லே

ஆன்மாவிச்சாஞானக் கிரியாசொரூபனென்று முன்னேசொ
ல்லியிருக்க இப்பொழுது கொடுப்பனென்றதென்னைபோவெ
னின் அது பாசத்துடன் கூடின போது விருத்திகாரியமாகச் சீவி
க்கும் சொரூபமாகவே சீவிக்கு மதனையே யிப்பொழு
து கொடுக்கதென்னக் கூறிப்பதெனவறிக.

இறைவன் - எழுவாய்
எங்குமுள்ளன - பயனிலை
அந்த விறைவனே பதிப்பனென்பதும் பயனிலை
ஒரெழுவாயு மிரண்டுபயனிலையுங் கொண்டதெனவறிக
இதற்குச் சாலஞானோத்தரம ஆக்கினேய புராணத்து
மறிக

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலுமதற்கே புரானட

இறையவனித்தனைத்தினெறி பாலினெய் பழத்தினிரதம் எள்ளினெண்ணெயும்போ லெங்குமுள னெவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவேயருளும் போல் என்பது கடைநிலைத்தீபம், பதந்தோறு மொட்டிப் பொருளுரைக்க சகத்காரத்தாவாகிய சிவன் சராசராத்மகமாகிய பிரபஞ்சமெங்குங் காஷ்டமும் அக்கினியும் போலவும் பழமும் சுவையும் போலவும் எள்ளும் எண்ணெயும் போலவும் பிரிவறநின்றுள்ளன் ஆகலால் சராசர பேதங்களிலே எந்தமூர்த்தியிலே சிவபாவனை பண்ணிப் பூசித்து வழிபடினும் அத்தத்தற்கேற்றபலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம் சுவர்க்க சமுத்தலாக சிவசாமீப்பிய பரியந்தமும் போகங்களை யெல்லாங் கொடுப்பன் இவ்விடத்தனேக திட்டாந்தங்களினாலே அதனைத் தம் திடம்பண்ணினது —மலமறும்போ ரானமாவின் மலரடி ஞானகர்த்தா சிந்தனைசெய்து தாசிக்க- போகமானது அசத்தியமும் பந்தமுமாதலான மோக்ஷமே வேணுமென நிச்சித்தபோ ஆன்மாவினிடத்திலே சிவஞானத்தினாலே சிவதரிசனத்தைப் பண்ணச்சிவஞானமாவிடத்திலே வேறறநின்றமையாலே நானே சிவமென்று பாவித்து ஞானபூசையைப் பண்ண,—சிவஞானத்தே தோன்றி பந்தனையை யறுத்துத் தீயிரும்பைச் செய்வது போற் சிவனறனைத் தானாக்கித் தன்னுருவப் பரப்பை யெல்லாங் கொடுப்புறுத்து பதிப்ப லிவ்வாபாலே-முன்சொன்னவாறு ஞானபூசை பண்ணவே சிவஞானமாவிலே பிரகாசித்து தானானாதி பாசங்களையறுத்து அக்கினி யிரும்பிலே பொருந்தி யிரும்புடைய நிறத்தையுஞ் சுடுந்தொழிலையுங் காட்டியதுபோல ஆன்மாவைத் தானாக்கச்செய்து, தானாக செய்தலான்மாவினுடைய

கிருசிருளையும் பாரதந்திரியத்தையு மொழித்துத்தனதாகிய சு ரவனுஞ் சாவகாசத்திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அக்குல கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவிப்பது இவ்வாறு சீவன்முத்தி யவஸ்தையிலே செலுத்திய பரமுத்தியிலே தன்னுடைய ஸ்வரூபமாயச் சத்தியுஞ் ஞானமும் தங்களாக குறைவற விந்தப்பரமமுத்தி—த்திலே ஸ்தாபிப்பனென்னு நிதன பொருள்

கொடுவென்றது ஆன்மாவை தாமரைக்கிரகித்தெனவும் புகுந்தென்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக் கொடுத்தெனவு மறிக இதற்குச் சம்மதி திருவாசகம் "தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென்றன்னைச் சங்கரா ஏகார மீற்றதை

× பாரதந்திரியம் - உடபடிருக்கை,

சிவாக்கிரயோகிபணையான சிவஞானசித்தி

ஒன்பதாஞ் சூத்திர வியாக்கியான

சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——0——

சேவிகா லோத்தரத் துரைத்த ஞானசார முற்று முற்றுமுலோகாசாரப் பற்று முற்று மற்றவர்க்கே பஞ்சாக்ஷர மாத்திரத்தால் வ்யக்கிடாச மந்த்ர லக்ஷரியாக மந்த்ர பூமாத்தின் கீழ் விழுந்த பூப்புறப் பூசை, இம்முகச்சுற் பொறிக்குஞ் சிறந்த ஞான பூசை, உலோகாசாரமும் ஞானசாரமும் மொத்து மேறியுங் குறைந்து மிருக்கு மவர்க்கு பத்திப்படிக்குப் பலக்குக் கிரியாபூசை, சிவத்தியான வுயிரியரைச்ச சிவஞான பூசையினுற சிவன் சிக்கரஞ் சாந்திய மாயச் சிவத்துவாபிவியத்தி செய்வனென்று செப்புகின்றார்.

இந்தனத்தி னெரி யென்பது முதல் உவமை முற்றுவமை யன்று பிரபஞ்ச மாத்திரத்தி லேகதேச வுவமை முற்றுவமையாக்கிப் பொருளுரைக்கில், இந்தனத்தி னெரி யென்பதனுற் காஷ்டத்தி னவயவமாய்க் காஷ்டத் திருக்கு மக்கினிப் பரமாணு வுக்கும். அப்படி யிருக்கும் பிருதிவிப் பரமாணு அப்புப் பரமாணு வாயுப் பரமாணுக்களுக்கும் சம்யோக சம்பந்தம் அந்த இந்தனத்துக்கு மெல்லாப் பரமாணுக்களுக்குஞ் சமவாய சம்பந்தம்

அக்கினிப் பரமாணுவுக்கு மெரிக்கும் சம்யோக சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டு—

பாலினெய் யென்பதினாலு மெள்ளினெண்ணெ யென்பதனாலு மப்படி யூகித்துச் சம்யோகசம்பந்தமுஞ் சொல்லப்பட்டு—

பழத்திலிரத மென்பதனுற் கேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ் சாற்றப்பட்டு மாதலாற் பிரபஞ்சத்திற்குஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம்பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்பட்டுச் சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு மோகானம் வாகத்திற் கிருப்புராவன் ஆதலா லிச் சம்பந்தங்களை விட்டுச் சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் வியாபித்து,—

எங்குமுள னிறைவனென்ன - அதனாலே எவ்விடத்தும் இலிங்க சித்தி யாதியில்,—

வந்தனை செய்து வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்களை செய்து போற்ற,—

அருளுட - பதமுத்தி கொடுத்துப் பரபோகந் துய்ப்பித்து மகாப் பிரளயத்திற் பரமுத்தியும் பலிப்பிக்கும் இதிகாலத்திற் பரமுத்தி துல்லப மானாலும்,—

மலமறும்போ - உத்தரோத்தர சுத்த போக மாத்திர முற்று நடுவே கீழ்நழுவாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால மகாப்

பிரளயத்து மதிதல்லபமாயவரு மிருந்த மலபரிபாகத்தார தம மியத்தால நிரதிகரண சிவதீக்ஷை சாதிகரண சத்தியோ நிரு வாண சிவ தீக்ஷை யிரண்டிறகு முரியா சிலா தவிர வசத் யோ நிருவாண தீக்ஷை மாத்திரத்து ஏருகராயத தானங்களிற றஙகாது சரீராநதத்தச சிவத்துவந தடையின்றி யடையும பொருட்டுத தீக்ஷையிற பிராரத்த கனம போகத்தைகநத சி ஷ்ட மலமுத்தி விருப்புவோர

ஆனமாவின மலரடி ஞானத்தால - சிவசத்தி விளக்கில விளங்கிய சிற சத்தியால,—

சிந்தனை செய நாசசிகள் -சிவோகம பாவனுத்தியான பூசை பண்ணி,—

சிவனுளத்தே தோன்றி - ஆனமாவில மலக்ஷய சரசங்க றய சாந்நித்தியனுயச சீவன முத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரநதா ன பரமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்காரகோடி பரிசிக்கு முத்தம சிவ சமாதி மாத்திரத்தா றுதிக்கப பண்ணிச சரீராநதத்தில,—

தீபிருமபைச செய்வது போல - முற்றுவமையன றிதவு ா ஒத்த சிவத்துவப பிரகாச மாத்திரத்தி லேக தேச திஷ் டாநதம முறறுவமை யுனவில சிவாவேச காபால மகமா ம, அதுசித்தாந்த மன்று தட்டத லக்ஷண மாகலால் அகை ச சொரூப லக்ஷண மோக்ஷ சுருதி தாத்தம ஆகையா லய வ ா வொபபினுல்,—

சீவன றனனைப பநதனையை யறுத்தது தானுக்கி - அச் சேவித்த மலத்தினை மாறறித தனனைப போற றரபொருள றிவிற சிவனுக்கி,—

தனனுருவப பரபபை யெல்லாங கொடு புகுநது பதிபயனி வணபாலே - இவவிடத்தும லக்ஷணையாற பொருளுரையா திரு

க்கப்படியுரைத்தற் சங்கிராந்தவாதி பாசுபதி மதமாம். அது சித்தாந்த மன்று. தானப் பொருளைக் கொடுப்பதுந்து பதிப்ப னென்பது கூடாது. சிவனுக்கிய ஆன்மாவிலே தனது சத்திக் கொத்தப் பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திச்சுருதிச் சிவத்துவ தாண முற்றும் பிரகாசிப்பிப்பன் சிவப் பிரகாச முத்த சிவ சாத்திரங்களிலே திரிமலமு மகல வுயிர்கள் சோமுத்தி யென்பது மூகில வசனங்களுக்கு மிலக்கணையிலுற பொருளிபட்டித்தானே பண்ணவேண்டும். சொற்பொருளிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற பாசுபதி முதலோர் மதமாம். அதுசிவசித்தாந்த மன்றென்று செப்பி யப்பொருள் தெளிய தாகையா லிப்பொருள் நற் பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணு முளனாலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாகல் புறத்தாகல் யாண்டு வழிபடினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே கேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின் கண்ணனாகிய வாதனுமல நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுத லொருதலையான் வேண்டும். இறைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன்வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவதும் அவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவிளையப்பு ஆனடையதாகலா னென்பதாம்.

இந்தனந்தினொ் உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றுதலாது மறைந்து உட்ளுய கிறறரகும், பாவினெய் மந்தரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றுதும் மறைந்

து உடலுய நிற்றற்கும், பழுத்திவிரத்தம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உயக்த்துணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய உடலுய நிற்றற்கும், எள்ளினக ணெண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிற விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறிப்படாது உடலுய நிற்றற்கும் உவமையாயின.

எங்குமுள விறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவேயாளுக்குரிய விளைப்பு விளங்குதற்கும், மலமறப்போரென்றது தோன்றி யறுக்கத்தாக்கப் படுப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற சிதசிமைசெய்த காசத்தற்குரிய விசேடவிளைப்பு விளங்குதற்கும், ஏதுவாய் நின்றன.

கன்றுருவப் பரப்பெல்லா மிவன்பாலே பதிதலாவது, திருவுளைச் செய்தபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் பளிங்கும்போலச் சார்ந்ததின் வண்ண மியல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவிதவியையானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல்.

அதுவே சிவானந்த மேலிடுதலென்பது.

ஆசறிக்கவென்றது வியங்கோள் முடிபு வேறுகலிற பால் வழுவின்மையுணர்க.

ஆசறிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோதுவார் பாலவழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும்.

மேல் அந்தரியாகத் தன்னைப் பெண்ணச் செய்யுளிற பெறப்பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் கூறியது கூறலாம் போலுமெனின் அஃதறக, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசேடயுளாகலின்.

இதனானே யப்புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன்பெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங்கூற்றின் பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

உட்பூசை யகத்தாக வருளிச்செய்தனன் நம்பு என்றமாணாக்கனை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்

இந்தனத்தினெரிபாலினெய் பழத்தினிரதம் எள்ளினெண்ணெயும்போ லெங்குமுளனிறைவன்-காட்டத்தி லக்கினிபோலவும் பாலினெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும் எள்ளினிடத்துண்டாகிய எண்ணெயைப்போலவும் பரமேசுவரனும் சடசித்துக்களா யெவ்விடத்திலும் வியாபியாயிருப்பன்,—வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவேயருளும்-ஆகையாலே பரமேசுவரனும் தன்னை யாதோரிடத்திலே நமஸ்கரித்து வழிபாடுசெய்யப்பவே அவரவர் கருத்துக்குத் தக்கதாக வனுக்கிரகியா நிற்பன்,—அத்தன்மை பொழிந்து மலமறும்போரான்மாவின்-ஆன்மாவுக்கு அநாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளினாலேபோக்க விசாரிக்கிறவர்கள்,—மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனைசெய்தாச்சிக்க-எவ்விடத்திலும் விட்டு விளங்காநின்ற ஸ்ரீபாதமாகிய ஞானத்தாலே சிவனை யறிந்து தன்னுடைய விருதய கமலத்திலே பூசிக்க,—சிவனுளத்தே தோன்றி-அநாதியே தோன்றாமல நின்றசிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து,—தீயிரும்பை செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப்பங்கனையை யறுத்துத் தானாக்கி- அக்கினியானது தன்னைக் கூடின விரும்பை யிரும்பின்றன்மையை மறைத்துத் தானாக்கின முறைமைபோல சிவனுந் தன்னைப் பொருந்தின வான்மாவை அவனுடைய பாசசமயத்தைக்

னையும் விடுவித்துத் தனைப்போல நின்மலனாக்கி அப்படி உரூபமாக்கினதுமன்றி—தன்னுருவப் பாயபையெல்லாங் கொடுக்குந்து பக்குப்பணிவனயாலே—தன்னுடைய சுகசொரூபத்தின வியாத்தியெல்லா மிவனுக்கு பரிபூரணமாய் நின்றநிலையிலே காட்டி யனுபவித்து அசைவறநின்று பிரகாசியாநிற்பன்

இத்துறை சொல்லியது, எவ்விடத்திலும் வியாத்தமாயுள்ள பரமேசுரவரனை ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் தங்கள் தங்களுக்குப் பிராணனுடனிருக்கிற முறைமையைச் சிவஞானத்தாலே யறிந்து யுள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக்குண்டான மலச் சம்பந்தமும் நீங்கிச் சிவனைப் பெறுவாகளென்னு முறைமை றியவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——0–

இறைவ னிகழ்தனத்தினெறி — இறைவ னகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யுயிர்க்குத்தாரகருச் சிறந்த தோன்றாதவாறு மறைந்துடனாய் நிற்கும் விறகிற் றீப்போலவும்,—பாலினெய் — மந்தர மலபாசமுடையார்க்கு ஒருவாறாருற மேருணறியுந் தோன்றாது மறைந்துடனாய் நிற்கும் பாலினெய்போலவும்,—பழத்தினிரசம் — மந்தமலபாகமுடையார்க்கு குயக்துணருமவழ் விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்கும் பழத்திரசம்போலவும்,—எள்ளினக்கெண்ணையும்போ லெங்குமுள்ளன் — தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாதுடனாய்நிற்கு மெள்ளினெண்ணெய் போலவும் யாண்டுமுள்ளாகுலான,—வெவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து வழிபடவே யருளும்— மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டுமெவந்தித்து வழி

படிறு மறுக்கிறிக்கு மென்பதே தேற்றம்—ஆன்மாவின் மல மறுப்போர் - அங்ஙனமாயினும் மான்மாவின் சகஜமாகிய வாதனாமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு,—மலரடி ஞானத்தாற் சிந்தனை செய் தாசரிக்க - அகப்பூசையா லவ்வாறு வழிபடுதலொருத லைப்பான் வேண்டும்—சிவனுள்ளத்தே தோன்றிப் பந்தனையறு த்து - இறைவனுள்ளே விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்ற றத் துடைத்தற்கும்.— தீயிரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவனா னைத்தாக்கி - தீயிரும்பைச் செய்வதுபோல வுயிரைத் தன் வண்ணமாக்கி,—தன்னுருவப் பாபமையெலாங் கொடுப்புத்து மிவனபாவிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய வெண்குணங்களும் படிகம்போல சார்ந்ததன் வண்ணமா மிய லபுடைய ஆன்மாவுக்குரிய சுண்ணாம்படி அத்துவித இயைபா னே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதலாகிய சனந்தபோ கந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனதாக்கச் செய்தற்குரி மையுடைய விசேட வினைப்பு ஆணையுடைய தாகலான்

இத்துணை புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தெ ன அதன்பெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசெய்யுளாலும் மூன்றங் கூற்றுப் பொருள் தெரித் துணர்த்தியவாறு

—•—

☞ ௯-ரு, ௧-ம, அதிகரண முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—•—

"ஏராறு னைற்"

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

பலவிரவை முடிந்தது.

உ

சிவமயம

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்.

௧0—வது மலமோசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

இனிப பததாஞசூததிர மெனனுதலுறறோவெனின
முறகூறிய பாசவாததனை நீககிச சீவனமுததா
நிறகு நிலைமை கூறுத னுதலிறறு

இத தலைசசெயயுள் எனனுதலிறறோ வெனின ? இச சீவன முததராக காகாமிய மேறுதபடிககுக காரணங காட்டி யுணா ததுத னுதலிறறு

இவனுலகி லிதமகிதஞ செயதவெலலா மிதம
கித மிவனுககுச செயதாாபாலினையு, மவனிவறறைய பி
னறமுறை யேகனாகி யானபணியி னினையிடவு மகனுக
குறறனு, சிவனுமிவன செயதியெலா மெனசெயதி
யென்றுஞ செயததெனக கிவனுககுச செயததென
றும,பவமகல வுடனாகி நினறுகொளவனபரிவாற பா
தகததைச செயதிடினும பணியாகி விடுமே (௧)

(இ-ள) இவனுல இததச சீவனமுததா இநத வுலகததினை
கிலிதமகித கனனை செயத புணணியபாவஙக ளவரக
ளுசெயத ளிடததிலே ஆகாமியமாய வநதேறுதது அங்
கசறு

யெல்லா மிதமகி தமிவனுக்குச் செய்தாராய் விளையும்

தெங்கே சென்றடையுமென்னின், சிவஞானிகளுக் கிதமகிதஞ் செய்தவர்க ளிடத்திலே தானே சென்றடையும்படி திருவுள்ளஞ் செய்வன். அஃதெக்காரணத்தா லெனில்?

அவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவு மகலுங் குற்றம்

காட்டத்தி லக்கினியானதுபோல ஐக்கிய முற்றுக் கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தின் முறைமையிலே யிவன் செய்கிற செயல்களெல்லாஞ் சிவனேவமென்க் கருதிப் பணியுறுத்துக்கொண்டு நிற்கவே யிவனுக் காகாமிய மேறு மிவனுக்குச் செய்தவர்க ளிடத்திலே தானே யவ்வினைகள் போயடையும் ‘யாதே செயினு நாமல்லோ நீயெனி, லாதே செய்யு மெனில் பெருமையன், மாதே வாகிய வாயமூா மருகனோ, போகே யென்று புகுந்தும் போய்கொல்லோ” எனவறிக.

இச்சிறப்பினையுடைய ஞானத்தாலே

சிவனு மிவன் செய்தி யெல்லா மென்செய்தி யென்றும்

பரமேசுரனும் இந்த உலகத்தின்கட் சீவன்முத்தனா யிருக்கிறவன் செய்கிற இருவினைப் பலன்க ளனைத்தினையு மிவன் செய்தானென்க் கருதாதவைக ளெல்லா நாமே செய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்ததென்றும்

யாதாமொருவ ரிந்தச் சீவன்முத்தனுக்குச் செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினைக ளனைத்துஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பவ்வமகல வுடனாகி நின்றுகொள்வன்

இந்த ஞானவான்கள் சுத்தராகையாற் சனன மெடாதபடியாலே சிவனு மவர்களுடன் கூடி யொன்றுபட்டு நின்றுகொள்வன்

பரிவாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக இவ்டுமே

சிவனிடத்திலே நேசத்தாலே இவன் சண்டாளரைப்போல மகத்தாகிய பாபங்களைச் செய்தானேயாகிலும் இவனுமவனுங் கூடியிருக்கிற வைக்கியத்தினாலே யக்குற்றமு நன்மையாய்விடும் எ-று

ஏகார மீற்றசை

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரம் சிவஞானபோதம்

"சொன்ன ஞானத் தீர்த்தத்தி தாரவா, முன்னது செய்யற் முற்று மடைவாக, வின்னம் சொன்னவ ரேயவா வனபவ, மன்னுவாரசைவ் ஞானஞ் சோவரே" எ-ம் அருத்துக வமலனரன்னை யகத்துணர்ந்தவரையன்னது, கருத்திருந்தவாககுச் செயத் பூசனைகடவுள் கொள்வ, ஒருத்தருக் குபசாரங்க ளுடலிடையுலகாசெயவா, பிரிந்துட லுயிரைப்பட்டேனும் பெற்றிமையாரே பெற்றார்" என்றேறுதிஞ் ரேமதுகுறவா (க)

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு.

—0—

ஞானநெறி சொல்லி மேலபத்தாஞ் சூத்திரத்தில் பிரபத்திநெறி கூறுகின்றது பிரபத்தியாவது மாயாஜால சிசுவைப் போலத் தன்செயலற்றுச் சிவனைவழித்தாய நிற்கை

அவனிவனு யேகனாகி நின்றமுறையினாலே பரணபணியி னிற்றிடவு மகலுங்குற்றம் - அவன்-சிவன், இவன்-ஆன்மா, என்பது லோகப்ரசித்தம் சிவஞானமாகிலே பபிவியத்தியாய் ஆனமாதானுக ஒன்றுபட்டு நின்றமுறைமையினாலே ¶ பிரபஞ்சனுள எல்லாச் செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்துநிற்கையால் புண்ணிய பாபங்களென்கிற குற்றமிவனைப் பொருந்தாது. இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாத்திரமன்றியு

ம,—சிவனுமிவன செயதியெலலா மெனசெயதி யெனறு மிவனு
ககுச செயததென ககுச செயததெனறும பவமகலவுடனுகி நி
னறுகொளவன பரிவாற பாதகததைச செயதிடினும பனியாக
கிவிடுமே-சிவனுமிநத பிரபனனன கோபப பிரசாதஙகளினுலே
பணணின நிககிரகானுக கிரகமெலலாம நாமபணணினதேயெ
னறும இவனுககொருததா பணணின உபகா ரபகாரஙளெல
லாம நமககுப பணணினதெனறு மிவனுககு சனனததுக கே
ருவான வாககியகனம மேரும மொழியுமபடி வேறறினறி
வனைத தாருகவே யஙகீகரிதது க கொளவன இவவாறு பெற
ற பிரபனனன புததிபூரவமாக மகாபாதகஙகளைப பணணினு
னுகிலும அததமதேவலாயாககிக கனமததைக யொழிததுவிடும
எகார மிறறனை விநியனெனனுது விடுமெனறது விளைமுாறு

நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடி ஶதைரபி |

எனறும வாககியததினுலே பணணின கனமமானது பலததைக
ககொடாதே போகாதே யெனனின? மெய ஒருவனபணணின
கிருஷியினுலுணடாகிய தானியம அவனபுசியாமல அநநியராலு
ம புசிககபபடுமே! அதுபோல வெனபதறகு,—இவனுசசிவிதம
கிதஞ செயததெலலா மிதமகிதமிவனுககுச செயதாரபா லிசையு
பம-பிறநதனனவன சனஙகளுககுப பணணின நனமைக டைமை
களவிதியுத தாசாரஙகள அனுசாரஙகளாசாரஙக ளிவையிற
றின பலஙகள எலலா மிவனுக கிதமபணணினவாக ளிடததி
லும பொருநதும

தயாஸ்ச—ப்ராஸ்யம் ஶோபநேதா நஹ்யஸ் ஸோ
ஷஞ்ஜாநேநநஸ்யதி | அதீயதாநஸ் கர்மதேவஷி
வியவாதநா திதி ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

இப்படி யெட்டாஞ் சூத்திரத்து மொன்பதாஞ் சூத்திரத்து முத்தி சாதன சிவயோக மநேகம் பிரகாரமா யறைந்து சிவயோகபல சிவபோக சிவ சாக்ஷாத்காரமுஞ் சிறிது சிறிது நடுவே செப்பி, வடமொழிப் பத்தாஞ் சூத்திரத்திற்கு முன்னே செப்பியிருத்தலாற் சிவ சாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவ யோகாங்கக் கருதித் திரிபதார்த்த சிவத்துவபசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொது ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம பாயக சிவ சமாதிக் கருதிச் சிவயோகமுஞ் சிவபோகபல வபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரச் சிறப்பு ஞானக் கருதிச் சிவபோகமுஞ் சிவயோகி மகிமையுஞ் செப்புகின்றா ரொன்பதாஞ் சூத்திரத் தந்தத் துரைத்தச மாதிமான் மகிமை சாற்றுகின்றார்

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் - பூமியின் கண்ணிச் சமாதிமான் செய்யு மிதமகித முன்னொருகாற் புத்தியின் முன்னைக் கரும புண்ணிய பாவங்கள் முற்று முவாதக்கரையில் விளைந்த வித்துப்போற் பலியாது,—இதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையும்-இவனுக்குச் செய்த விதமகித முன்னொருகால் புண்ணியபாவங்கள் செய்தவர்கள் புத்தியிற் பொள்ளென்ப பெரிதாய முன்னைக்கும். அதுகொண் டவை வருமென் றுபசரிக்கப்பட்டது அதுவன்றி யவைவருமென் றுரைத்தால் முத்தானமாவிற் சிவசத்தி சங்கிராந்திக்கும், திஷ்டாந்த மில்லாமற் றேபும் சங்கிராந்தவாதி திருஷ்டாந்தமாகப் பண்ணிச் சித்தாந்தியைச் சயிப்பன் ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாது அவனைக் குறித்துப் பண்ணிற்று லவனது புத்தியின் முன்னைக்கரும,—அவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி - சோகமபாவித் திருப்ப

துபோலொத்த சிவகருதியுள்ளுகிப் புணிச் சிவன் முன்னுக
ப பின்னுமென்று சிந்தித்து-அரன்பணியி னின்றிடவும்,—

“ஸமாதி ஸமந்தாவஸ்தா ஜீவாத்மா பரமாத்மனோ”

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால் சிவசம சிவாவஸ்தாவேசவச னுகிச் சீவித்திருக்க, அப்படிச் சிவன் விதித்த சிவ சமாதி யனுஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனுதலால், சமயி பண்ணுந் நாசானுஷ்டானத்தினின்று தற்செய்யற்றுத் தான் கெட்டு நிற்க வென்று பொருளுரைப்பது நன்றன்று. சமாதியினும் நானெனப்து அகங்கார விருத்தி யுபாதி விகற்ப மாத்திரம் விட்டு ஸ்வதந்திர புத்தியோடு தோற்றுமற் றேற்றி நிற்கு மாதலால்,— அகலுங்குற்றம்-பாச முத்தி சிவத்துவாபி வியத்தி பலிக்கு ம.— பணியாக்கி விடுமே - நிஷித்தகானுஷ்டான மாகுலுஞ் சண்டேசுரன் முதலோர்க்குட் போல விதிகானுஷ்டான மாக்கி விடும்

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்றுசூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய வாசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்றுசூத்திரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கினா அவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்த நீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ்சூத்திரம்

பதிஞானத்தா லிங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பெத்தநிலையி னுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மடி

வேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, ஏனையான்மா அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய் நின்றறிவினுந் தானென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பற்றி அவனிறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙன மேகனாகி நிற்றலான் யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன்செய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் யான்செய்யு மிதமகிதங்களென் றுடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். அ ன்பணியினிற்றலான் இந்திரியங்களின் வசமாய்நிற்கும் பாசந் திரிய மொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர்செய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய்நின்று ஏன்று கொள்வன். இவ்விருதிறத்தானும் முறையே, இவன்செய்யு மிதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும் இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தாராமாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவினன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாயிடையும். இங்ஙனம் ஆச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் விணையொழியு மென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிக்கூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமேயென்றதன் பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க.

நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற வும்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமா யிடையுமென் பது தோற்றலாற் பெற்றாம்.

அற்று அவரவர்கள் செய்தவினை தன்னொடு நலமுடனே பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானென முன் வருகின்றவாற் றென்றிக,

உச்செய்யுளின் கருத்தறுமுனோர் இவன் செய்த இதமகி தங்களே இவன் மாட்டுச் செய்தார்க்கண்ணையுமென்றுரைப்பின், இவன் மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறொன்றாய் முடியுமென்க. கடாயினாக்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புத லும் சிவஞானச் செய்யுளுடையோர் கையிற்றருணத் திலமளவே செய்தி மதுஞானமே நிலைமைப் போற்றிகழுமென்றற்போர் மையவன்றிரு முரணுதலுமாகிய குற்றங்க ளுளவாமா றுணர்க.

செய்தார் பாவைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச் செய்ய இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவன மாத்திரையேயன் றிப் பிறிதில்லையென்பார் உலகிலென்றார்.

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு.

இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்ப தனொடு முடியவைத் துரைப்பாருக்கு, ஏனையன தம்முள்வாய் நின்று ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின் முத் தொடர் தொடர்ந்து ஒருபொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக.

இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாறன்னின்று வம்புறக்கப்படு மிறுதிக்கூறு பதினோராஞ் சூத்திரத்தில் இறைப்பாற்றி யெடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னையிருகூறுமே யெடுத்துக்கொண் டோதப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல்ப்படியுள்ளே கண்டு பூசித்து வருகிறேனென்று மாணாக்கனை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

இவனுலகில் விசமகிதஞ் செய்தவெல்லா மிதமகிதமிவனுக்குச் செய்தாற்பாலிசையுமவனிவனாய் நின்றமுறை யேகனாகி - அன்னுவயர், பேதத்தில் சிவன் வேற்றுமையின்றி யிந்த வானமாவாய நின்ற முறைமைபோல இவனுந் தன்வேற்றுமையின்றிச் சிவனிடத் தேகனாய் நில்லாமல் நானுந் தனியே ஒரு முதல், சிவனுந் தனியே ஒரு முதலென்று இப்படி யிரண்டாக விசாரிக்கிறவாக னுக்கு விசாரிக்கிற நினைவு கிடைக்கையினாலே சிவன் றானொரு முதலில்லையெனனும்படி யந்த வானமாவேயாய நிற்பன, ஆகை யால் சிவனைக் கூடுகை யுண்டாகாது இப்படித் தன்வேற்றுமை யற்றுச்சிவனாகின்ற விவன் இந்தப் பிரபஞ்சத்திலசுகதுக்கங்களைப் புசிக்கிறவிடத் துண்டாகிய பிரியாப்பிரியங்களெல்லாம் இந்த ஜீவன் முத்தனாயுள்ளவனுக்கு முன்புள்ள புண்ணியபாவமெல்லாம் இல்லையாய்ப் போனபடியாலே இவனுக்கு விருப்பு வெறுப்புகள் செய்தவர்களிடத்திலே சென்று பொருந்தாநிற்கும் இத் தன்மை கூடாதொழியில் மேலுமோ ருபாய மருளிச்செய்கிறார் —அரன்பணியினின்றிடவு மகலுங்குற்றம் - அப்படி நிற்கக் கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேலையென்றும் சிவனுடைய நியதியென்றும் நிற்கவும் மலமாயா கன்மமாகிய குற்றங்களிலங்கும் —சிவனுமிவன்செய்தியெல்லா மென்செய்தியென்று - இப்படித் தன்செயலற்று நிற்பனேயாகில் கர்த்தாவும் இவனாலே செய்யப் பட்டதெல்லாந் தன்னுடைய செயலென்றும்,—செய்ததென் சுகிவனுக்குச் செய்ததென்றும்-இவனுக்குச் செய்த நன்மைதீமை யெல்லாம் நமக்குச் செய்ததா யிருக்குமென்றும்- பவமகலவுட

னாகி நின்றுகொள்வன - இவனுக் குண்டான ஜனனங்களெல்லாம் விட்டுப்போம்படி ஆன்மா வென்பதொரு முதலற ஆன்மா தானேயாய் ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன,—பரிவார்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே - முன்சொன்ன முறைமையிலே நின்றவிவன் சிவனளவி லுண்டாகிய பத்தியினாலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாதகங்களைச் செய்தானேயாயினும் பரமேசுவரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாக்கி விடுவன

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோணோக்கம், "தீதில்லைமாணிச் சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியும்வேதியன் றாதைதனைத் தாளிரண்டும், சேதிப்பவீசன் றிருவருளாற் றேவர்தொழப், பாதகமேசோறு பற்றினவாதோணோக்கம்" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙன் சொல்லியது, பேதத்தில் பரமேசுவரன் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல விந்தவான்மாவு மிப்பொழுது தற்சொரூபமறச் சிவமாய் நிற்கவே மலமாயா கன்மங்க ணீங்குமென்னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அவனிவனாய் நின்றமுறை - பதிஞானத்தா லங்ஙனங் காணப்பட்ட விறைவன் பேதநிலையி லுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யான்மாவேயா யொற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழி நின்றமுறைபோல,—ஏகனாகி யரன்பணியி னின்றிடவும் - ஞா னான்மா அம்முதல்வனோ டுடனாய் நின்றதியினைத் தானென வேறு காணப்படாதவாறவனோ டொற்றுமைப்

பற்றி அவ விறைபணியின வழுவாது நிறகபபெறின,— பவமக ல-அஙஙன மேசஞ்கினிற்றலான யானெனறெனனுஞ செறுகக ருதலின,— சிவனுமிவன செயதியெலா மெனசெயதி யென று முடனுகி நினறெனறு கொளவன- அவவிறைவனு மிவனசெ யயு மிதமகிதஙகளெலலாம யான செயயு மிதமகிதஙகளென உட னுயநின றேனறுகொளவன,—இவனுசகுச செய்த தெனககு சசெயத தெனறு முடனுகினின றேனறுகொளவன - அரனப ணியி னிறறலா னிநதிரியஙகளின வசமாய நிரகும பரதநதிரி ய மொழிதலின அவவிறைவனு மிவனுககினபதுனப நுகாச சியாமாறு பிறா செயயு மிதமகிதஙகளெலலா மெனககு நுகா சசியாமாறு செயதனவே யாமென வுடனுயநின றேனறு கொ ளவன,—பரிவாற பாதகததைச செயதிடினும பணியாககி வி டுமே-இவவிருதிறததானு முறையே யிவன செய்யு மிதமகிதங களிவனுககும பணியாய முடியும— இவனுலகி லிதமகிதஞ செயதவெலலா மிதமகித மிவனுசகுச செயதாராபா லிசையும - இவனுககு இதமகிதஞ செயதாராமாடடு அவவிதமகிதஙகள அ வவாவினனறி மிகுதிபபடுதற்கு முறையே துணைககாரணமாக வியையும —குறறமகலும - இஙஙன மாாசசிபபு நுகாசசியு மி வனைப பநதியா தொழியவே யேனைச சஞசிதவினையு மாயையு மாணவமுமாகிய குறறஙகளை மூனறு மிவனைப பறறிக்க மாட டாவாய விணடொழியும

இசசெயயுளிற கூறபபடு முககூறறுள ஒருவாறறு வீணடு வலியுறுககபபடு மிறுதிககூறு பதினொராஞ்சூததிரதது விளை புபறறி யெடுததுககொணடு தடைவிடைகளாற சாதிகக நினற மையின, முனனை யிருகூறுமே வேறெடுததுககொணடு போத ப்படுவன வெனககொளக.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்நிலைமை யானென்னு மெனதென்னுஞ் செருக்கற்றக்கால்
ஞானம் பிரகாசித்ததாகக் கண்டென்பதூஉ மஃ
தில்லாததாகக் கண்டாகாதென்பதூஉ மு
ணர்த்துகின்றார்

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானெ
ன்று, மிக்கோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பிநிமிர்த்து
த், தான்செய்வே நின்யிடவத் தத்துவனுந்தானே த
னையளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோடும்,
நான்செய்தே னெனுமவர்க்குத் தானப்பினையி நண்ணு
விக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்மம், ஊன்செ
ய்யா ஞானிகளா றிதுபின்னல்லா லொருவர்க்கு மியா
னென்னதென்ற கொழியாதன்றே (௨)

(இ-ள்) யான்செ நானேயிவனுக்கு நன்மைசெய்தேனென் ஒ
ய்தேன் பிறா ருவராலுஞ் சாதிக்கக்கூடாத காரியத்தை
செய்தாரென நானே நிறைவேற்றிக் கொடுத்தேனென்று
ன்தியானென்னு ம் பிறரேயெனக்கிந்தத் தீமை செய்தாரென
மிக்கோணை றகங்கரித்து நின்றும், என்தென்னு மபிமான
மும் யானென்னு மபிமானத்தினையுமுடைய
வாக்குக் காரியங்களேறுங் குற்றம் அஃதென்போலவெனி
னின்

ஒருவன் வீட்டிலுள்ளாக்குருவியுங் கோழியும் வளர்த்துக்கொ
லக்கைப் பூனை பிடித்துவிட்டதப்பொழுதத்தனிட்டத் தபிமா
னம் பண்ணுதப்படியாலே துக்கங்கண்டிலம், கோழியை நரிபிடி

த்தென்னு மபிமானத்தை யதனிடத்து வைக்கையா லத்தை நசிபிடித்தவிடத் தென்னுடையது போயதென்னுந் துக்கமுற றுறபோல யானென்றென்னும் பந்தத்துக்கு மிஃதேகாரண மா தலா லென்வறிக

ஞானவெரியா லவெதுபபிதிமி த்து — அதனை ஞானமாகிய அக்கினியிலே வெது பபிதிமாத்து

தானசெவவே நின்றிட — அந்த பந்தத்தைக் கருதாது முத்தித் தைசயைடையோன சிவனே யெல்லாத்துக் கும பிரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா யநிறபா, அபபொழுது

அத்தத்துவன ருனேரே தீபய ளிக்கு முனனிற குமவினைபொளி த்திடடோமெ — அநதவுவமைப பொருளாகிய சிவனிடத் திருருனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத் தேநின வினைகளெலலா மொளிநதோடிப போம ஒளித்தல-வலிகெடுதல

நான செயதே னனு மவாகரு த தானஙகினறி — நானெனனுஞ சுடடுபபோதத்தைப பொ ருநதி யகஙகரித்து நிர்குமானமாககளுடன சிவன கலநது நினறுனேயாயினும அவாகளு ககுப பிரகாசியாமல நிறபன அஃதெனைமை யாலெ?

நணனு விக்கு ம போகத்தைப பணணு விக்கு கனமம — பணணுவிக்குங் கனம நணனுவிக்கும போ கத்தை யெனபபதமாறுக இபபடிப்பின வாகாமியகனமம வேறொரு சரீரத்தை யெ டுக்கபபணணுவிக்கும அநதச்சரீரம போக த்தைப புசிக்க விருபபத்தை யுணடாக்கும்.

இவ்வாறு சநந மரணத்துற்றுத் திரிகிறதே சுபாவமாய் விடுங் காண்.

ஊன் செய்யா ஞானந்தானுதிப் பினல்லா லொருவாக்கும் யானெ னாதிவொழியா தன்றே

ஆன்மாக்களுக்குக் குற்றத்தைப் போக்குவதாயுள்ள சிவஞானமானது பிரகாசியா தவிடத் தொருவாக்கும் யானெனதென்னு மிட்டமை யொழியாது எ-று.

“யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்-கு யாந்த வுலகம் புகும்” எனவறிக.

தத்துவன் முன்னிற்றும் என எழுவாயும் பயனிலையுமறிக.

இதற்குக் காலோத்தரம் மதங்கம் சிவதருமோத்தரமென வறிக (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலிதனையே விளங்கக் கூறுகின்றது

யான்செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்னு தியானென்னு மிக்க கொள்ளை ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத் தான்செவ்வே நின்றிட வத்தத்துவனு(ற்)றேனே தனை யளித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திடப் போம். யானொருதருமத்தைப் பண்ணினேன் ஒருத்தருக்குபகாரம் பண்ணினேன் அபகாரம்பண்ணினேன் பிறரெனக்குபகாரம்பண்ணினார்கள் அபகாரம் பண்ணினார்களென் றுதனக்கும் பிறருக்கும் ஸ்வதந்திரமுண்டாகவும் வீடு மாடு பெண்டுபிள்ளை முதலான பொருள்களைச் சிவனென்னிடத்திற் கூட்டினானென்றெண்ணும் 'லென்னுதே யென்னும் தேகேந்திரியாக

தககரணவிாததி ஞான மிவைகளை யெனக கனனியமென றுண ராமல யானேயெனறு நினைவும வசகிரமாகிய மாயாசனனிய ஞானததைச சிவஞானமாகிற அககினியிலே காசசி யகதக கோடடததைத தீாததுத தான சிவனுககு அபிமுகமாக நிறகும போதில,முநதின திருவிருததததிலே சொலலபபடட சததியமா கியசிவனறனனுடைய ஆநநதஸவரூபததை யிவனுககளிததது பநத ததிலே சிவனைததெரியாமலானமாமுனனுக நினறதுபோல வா னமாவைமறைததுச சிவனே முனனுக நிறபன இவவாறு சிவ ன முனனுக நிறகவே புணணிய பாவமான இவைகள கிடடாம லிவனுககு இதமகிதஞ செயதவரிடததிலே விரைநது போயநிற கும நிறபனெனபதறகு நிறகுமெனறது விணைமுறறு — நான செயதே னெனுமவாககுந தானஙகினறி நணணுவிககும போகத தைப பணணுவிககுங கனமம - முனசொனன யானசெயதே னெனபதாதியான நினைவையுடையவாககுககுச சிவனவிடத திற பிரகாசிபபதினறி யவாகளபணணின புணணிய பாவஙகளு ககேறற சுகதுககஙகளைப புசிபபிககும புசிபபிககுமிடததுமே லும புணணிய பாவஙகளைப பணணுவிககும இவவாருகில யா னெனதெனப தொழிவ தெவவாறெனனில?—ஊனசெயயா ஞ னநதா னுதிபினலலா லொருவாககு மியானெனதியதொழியா தன றே-மாயாகரணஙகளைப் பொருநதியறிகிற சிறறறிவனறிய பெரிதாகிய சிவஞானமபிரகாசிககிலலலது பிரமாதி களுககும யானெனதெனறு மகஙகார மமகாரஙக ளீஙகாதெனறிதன பொருள

அனறெனகிளவியா மெனத தகுமே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபோகஞ் சிவயோகத்தாற் சேருமெனறுசெபபிகினறார்

யான் செய்தேன் பிறர் செய்தாரென்னை யியானென்னும் இக்கோணை - உபகாரபகாராபிமானத் திருக்காகு மஞ்ஞானத்தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாத்திர மாத்திர சாத்திய சிவாதித் திரிபதார்த்தச் சிவத்துவ பசுத்துவ விவேக பரோக்ஷ பொது ஞானக்கினியால்,— வெதுப்பி நிமித்து - வாட்டி மேலறிவை நீட்டி,—தான் செவ்வே நின்றிட் - சிவயோகியானவன் தியான சமாதிக் குறிச் சிவ யோகத் திருக்க,— தத்துவன் றுனேரே - சிவனெதிராய்,— தனையளித்து முன்னிற்கும் - விரைவிலே திரிகாலக் குறிப்புமொழிந்தனைச் சிவ யோகிக்கைப்பக் கொண்டு சாக்ஷாத் கரிப்பிக்கச் சத்தி சங்கற்ப சாந்நித்திய னுவன்,— வினையொளித்திட்டோம் - முத்தி மூந்தி வியத்தி பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முன் பாச முத்தியாம் பின் சாக்ஷாத்காரக் குறிச் சிவத்துவ வியத்தியாம்,— ஊன் செய்யா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச் சிவ யோகத்துக்கு மூலமாய முன் சொல்லிய பொது ஞானம்

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

யானென்ன தென்னுஞ் செருக்க றுலன்றி, இறைவனுடனாய் நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகாச்சியு மாச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாததாலும், அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய விவை முறையே நிகழுதல் செல்லாமையால், அச்செருக்கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிலனாய் நின்ற முறை யேகனாகி நிற்கு ஞானமொன்றே யென்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதியின் பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான் வேண்டற்பாற் றென்பதாம்.

வலியுறுத்தற் பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானும் எதி
ர்மறை முகத்தானுங் கூறினார்

உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யின்றி யமையாமை விளக்கு
தற் பொருட்டு

ஞான மென்றது ஈண்டேற் புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நி
ற்கு ஞானத்தின்மேற் றாயிற்று

இதனானே, மேலைச் சூத்திரத் தோதிய வாறு ஞாதிருவு
ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே யமையும் அத
னமேலு மேகனாகி நிற்றல் வேறுக் கென்பாரை நோக்கி, அவ்வா
றுநின்றலன்றி யானென தென்னுஞ் செருக் கறுதல் முதலிய
ன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக் கூடுதல் செல்லாதெ
ன முதற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இயா னெனதென்னுஞ் செருக்கற்றவர்களுக் கொழிந்து
ஞானப்பிரகாச முண்டாகாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

இயானெனச்செய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியானென்னுமிக்
கோணைஞானவெரிபால் வெதுப்பிநிமிர்த்து - நான் பிறருக்கொ
ன்றைச் செய்தேனென்றும் பிறர் தனக்கொன்றைச் செய்தாராக
வொன்றும் யானென்றும் என்னுடைய பதார்த்தமென்றும் பிற
ரென்றும் பிறருடைய பதார்த்தமென்றும்சொல்லுகிற அஞ்ஞா
னமாகிய முட்டினத் திருக்கைக் ஞானக்கனியினாலே வெதுப்பி
னன்றாக நிமிர்த்து,—தானசெவ்வே நின்றிட - தானத் தவ
ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்துடனேகூடி ஞானத்
தினவழித்தாய் நிற்கவே,—அத்தத்துவத்தா நேரொத்தனையளித்

துமுன்னிற்கும் வினையொளித்திட்டோம் - அந்த ஞானத்து க்கு மேலாயிருக்கிற சிவன்றானே புலப்பட்டுத் தன்னை யிவ்வச த்திலே கொடுத்த ஆன்மாவென் றொன்றில்லை யென்னும்படி தான் பிரகாசியா நிற்பன் அப்படி நிற்கவே யிவனுக்குண்டா ன பிராரத்தமும் அது புசிக்கச்செய்தே யேறுகிற வாகாமிய மும் ஆதித்தன் சன்னிதியில் அந்தகாரம்போலத் தோன்றும லொடிப் போகாநிற்கும்,— நான்செய்தே னென்று மவர்க்குத் தாங்கின்றி - தன்னருளாலே செய்யப்பட்டதென்று அங்கீகரித்து நிற்கிற பேதான்மாக்களுக்குக் கர்த்தா வவர்களுடனே பொரு ந்தி நிற்கச்செய்தேயும் தோன்றமல் நின்று,— நுகருவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குமக்கன்மம் - அவர்கள் முன் ஜன்ன ங்களிற்செய் கன்மத்துக் கேற்கச் சுகதுக்கங்களையும் புசிப்பி த்து அது புசிக்கிற வவசரத்திலே இதாகிதங்களாகிய வாகா மியத்தை யுண்டாக்கா நிற்பன் இப்படிச் சொல்லுகிறயானெ ன்று போம்படி யெங்ஙனே யெனில்?—ஊன்செய்யா ஞான ங்கா றுதிப்பினல்லால் - சர்வர்க்கும் அனுக்கிரகத்தைச் செய்ய கிற சிவஞானம் பிரகாசியாதபொழுது,— ஒருவர்க்கு மியானெ ன்றிங் கொழியாதன்றே - சர்வான்மாக்களுக்கு மியானென தென்று சங்கற்பித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு நீங்காது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧0-சூ,௧-வெ.
“ நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளமுண்டாதல், தானெ னவொன் றின்றியே தானதுவாய—நானென்னவொண், றில்லெ ன்றுதானே யெனுமவரைத் தன்னடிமைத், தில்லென்று தாளுமி ழை ” என்றதுவுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, யானென்னுஞ் சங்கற்பத்தா லுண் டாகிய பசுஞானத்தை சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அந்தஞான

த்தின் வழித்தாய் நின்றவர்க்கு ஜனன முண்டாகாதென்றும் யானென்றென்னும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அஞ்ஞானமேயாய் நின்றவர்களுக்கு ஜனனம் ஒழியாதென்றும் சாவான மாக்களுக்கும் சிவஞான முதயமாகு வொழிந்து இந்தவஞ்ஞானம் போகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் - யானிதனைச் செய்தேன் பிறரிதனைச் செய்தார் என்கின்ற,— என்னது யானென்னுமிக் கோணை - மமகார அகங்காரமாகிய செருக்கு விளைகின்ற சேதுவாகிய மலக்கோணை,— ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து - ஞானக்கினியால் காய்ச்சி யக்கோணைத்தீர்த்து,— தான்செவ்வே நின்றிட - தான்முதல்வன் வழித்தாய் நிற்கவே,— அத்தத்துவனு ஞனோ தனையளித்து முன்னிற்கும் - அம்முதல்வன் றற்சொரூபத்தை விளக்கி வெளிப்படுத்தோன்றுமாகலின்,— வினையொளித்திட்டோடும் - புண்ணியபாவமாகிய வினைகளிவனைப் பொருந்தாமல் இவனுக்கு இதமகிதம் செய்தாற்பால் விரைந்து செல்லும்,— நான்செய்தே னென்னு மவர்க்கு - முன்சொன்ன யான் செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையார்க்கு,— தானங்கின்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுதலின்றிக் கன்மாநுகூலமாகப் போகத்தைப் புசிப்பிக்கும்,— கன்மம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்கும்பட்டதாகாமிய வினையையேறச் செய்யுமாகலின்,— ஊன்செய்யா ஞானத்தா லுதிப்பினல்லால் - மாயாகருவிகளைப் பொருந்தியறி இற சிற்றறிவி னின்று நீங்கி யேகனாகி நிற்கப்பெறுதலன்றி,—

ஒருவாசகமும் யானென்றிங் கொழியாதன்றே - யாவாசகமும் யா
னென்றென்னுஞ் செருக்கொழியா தன்றே. எ-ம

இதனானே மேலைச்சூத்திரத்து ஓதியவாறு ஞாதுரு ஞா
னமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங்காட்சியே யமையுமதனமே
லும் ஏகனாகிநிற்றல் எற்றுக்கெனபாரை நோக்கி யவ்வாறு நி
ன்றுழியன்றி யானென்றென்னுஞ் செருக்கறுதன் முதலியன மு
றையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென மு
தற்கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ ௧0-சூ, ௧-ம, அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இம்முறையி னிறகவொட்டாம லிந்திரியாதி தன்வ
சத்தாகி லதற்கோ ருபாய முணர்த்துகின்றார்

இந்திரிய மென்னப்பற்றி நின்றேயெனவசத்தி
னிசையாதே தன்வசத்தே யென்னயிர்ப்பத்திவற்றைத்,
தந்தவனாரு ளிணைவழி நின்றிடலா லென்றுந் தானறி
ந்திட்டவற்றினொடுந் தன்னையுடையான்றாள்கள், வந்த
னைசெய திவற்றினவலி யருள்ஞால்வாட்டி வாட்டமி
னறியிருந்திடவும வருஞ்செயல்களுண்டேன், முந்த
நுடைச் செயலென்று முடிந்தெழுகவினைகண் மூளா
வந்காளாகி மீளானன்றே (௯)

(இ-ள) இந்திரி இந்திரியங்களானவை யென்னுடன் கூடி
ய மென்ப யிருந்து மவை யெனவசம் வாராம லென
பற்றி நின் னையுந் தனவழித் தாக்கிக்கொண் டிழுத்து
ரே யென வசத் க்கொள்ளுகிற முறைமையினையும

தி னிசையாதே தனவசத்தே யெனையீாப பதி வராறை

தநதவனரு ளுணவழி நினறி டலாலெனறுந தானறிநதிடடு

அவை சடமாதலாற றனவழித்தன றவையிறறைச செருடடித்து நிறகின்ற காக்தாவினது வழிபானுந தானுமெனறு மனாந்துநின றவைநடக்கையிலுமே யிக்கணடறிந்துகொணடு

அவறறிெனாடு ந் தனையுடையா னருளகள வநத

அவைகளுடன கூடின தனனையு மிவவிந திரியஙகளையும சுதந்தரமாகவுடைய சிவனு டைய ஸ்ரீபாதகமலஙகளை வணஙகி

இவறறின வ லி யருளினுளவா டடி

அவைகளால் வருத்தம வநதவிடத்து தந தப பலத்தை யருளினால கெடுத்து

வாடடமினறி யிருநதிடவும வ ருஞசெயலக ளு னடேல

இம்முறைமையில தன வலிமையைக் கெடுத் துநின்ற வாதையுமும ஒருகாலையிலுண் டா மாந்திரத்திலாரசித்த பிராரத்த வசத் தாலே யதனவழி யிழுத்துத் தீவினையைப் பணணிறறுயினும்

முநதனுடைச செயலெனறு மு டிததெழுக

இனி நாமிதறகு வேறொனறுஞ செயவதி லலை நாமுனனே யாரசித்த கனமத்தக்கீ டாகச சிவனே செயததெனக கருதி, இது வு மவனசெயலெனறு அதனவழியே செலக இபபடி யதனவழித்தெனறே பணியாறறு கிறபானாகில்

வினைசண் மூ ளா — இவனுக கொருககாலு மாகாமிய கனம மேறபடெரு

அவை காளாகி மீளாதனறே — அஃ துணடாகாகபடியாலே மறறொரு சனனததை யெடுபிததுப பலததை யெயபடி கொடுககப போகினறது எ-று

ஒரு உடனிசழசசி

உமமை யசை

இவன கிரியையாறறவ ஞதலாலே அஃ துணடாகாதென பதாயிறறு

இச்சூததிரத்த சிநதியாகமம சிவதருமோததரததுமறிக

“ஹைவரா லலககபபடுக கழியிடைத தோணிபோனறே ன” எனவும

“நோனறவா னைவரோடு மிட்டெனை விரவிவைததா ராண னோ பெணணுமலலா ரகிகைகீ ரட்டனாரோ” எனவுமறிக (௫)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும பிரபதகி யபாயங கூறுகினறது

இநதிரிய மெனைப்பறறி நினறேனெனவசததி னிசையாதேதன வசததிலெனையீரபபது-சோததிராதி இநதிரியஙகளானது அநதககரண விருததியான வெனனுடைய வறிவைப்பறறி நினறே னென வழிததாகாமல் தனவழிததாக விழுககையா லெவவாறு விஷயஙகளி னிஙகுவதெனறு மாணாககனவினவ உததரம — இடரறைந தநதவனரு ளுணைவழினினறிடலா னெனறுந தானறி நதி- டிவறறிறெறுமந தனையுடையானருளாக வநதனைசெய தி வறறினவலி யருளினால வாடடி - இநத இநதிரியஙகளே யான பாவுச்குக காரணஙகளாகக கூடடின சிவனுடைய வாஞஞாசத்

தி வழித்தாயக் கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரிந்தபொழுது பிரிந்தும் எக்காலமும் நிறைகையாலே இந்தவிந்திரியங்களை யுடைமையாகவுந் தன்னையடிமையாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறிந் தவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிந்தவிஷயங்களிலே யடியேன் கருத்துச் செல்லாமலிருத்தவேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டவனருளினாலே யிந்திரியங்களுடைய சத்துவைக்கெடுத்துச் சிவன் வழித்தாய் தானினையாமனிற்க,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருந்துசெயல்க ளுண்டேன்-இந்திரியத்தின் வலியைக்கெடுத்துத் தன்வலிகெடாம லிருக்கச் செய்யும் பிரபல பிராரத்தத்தினாலே விஷயத்தினுடைய விசனையானது மேலிட்டுவரில்,—முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக வினைதன் மூவாவங்காளாகி மீளானன்றே-இவ்வாறு விஷயவிசனை மேலிட்டு வருவது கர்த்தாவினுடைய பிரேரகமே, இதை நம்மால் மீறப்போகா தவனேவினபடி செய்கிறோமென்றுநினைவாரக்கிலே கோரையொழுங்கினூறபோல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கன்மமான துணடாகாதாகையால் மோக்ஷத்துக் குறித்தா யிவ்விடத்து சன்னத்தை யெடுக்கத் திரும்பிவாரார்களென் றிதன்பொருள்

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதெனனில் பிராரத்தமானது தீவிரமென்றும் மந்தமென்றும் × சுப்தமென்றும் மூன்றுவிதமாம்.

இதில் சுப்தமானது சிவதரும பாராயணருடைய நடக்கிறவனுக்கில்லையாம்

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லையாம்

தீவிரமான தாருக்கும் நீங்காது.

தீவிரபிராரத்தமே பிரபலபிராரத்த மென்றதெனவறிக.

× சுப்தம்-தூங்கினது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவசத்தி துணைச் சிரசத்திப் பிரத்தியாகார வியாபாரத்தா லிந்திரியங்களை விஷய விமுகங்களாகப் பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான் செய்யுங் கிருத்தியங்களைச் சிவாதீனமாக்கி நிற்கப் பாசமுத்தி சிவத்துவ வியத்தி பலிக்குமென்று படிக்கின்றார்.

ஆளாகி - சர்வஞ்ஞத்துவஞ் சர்வ கர்த்திருத்துவ முற்றுச் சமர்த்தனாகி, காசனாகி யென்றுரையுரைப்பதன்று, அதிமோகமென்று முன் மறுத்திருத்தலால்.

மறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய்த கள்ளரைத் தம்முளடக்கித் தாமீர்த்தவா றெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை யவ்வாறு செய்விக்கு மரசன தாணைவழி நிற்கு மவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனை யறிந்து அப்பாடிகாவலாளருந் தமக்கு மிறைவனாகிய வவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுக வல்லராயவழி, அவ ரப்பரதந்திர நீங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினை செய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னுங் கள்வரைத் தம்முளடக்கி யீர்க்கவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்படுக்கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை யவ்வாறு செய்விக்கு முதல்வன தாணைவழி யவைநிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறி

தில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையு முடையனாகி யம்முதல்வன் றாள்களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் பணியினின்றொழுக வொருவன் பெறுமாகின், அவன் அம்முதல்வன் றிருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னானே வழி நிறுபித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வன்வழியி னுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங் களுக்கு மெனக்கு மொரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலே யென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவா தொழுகவே, அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் தடுக்க வல்ல வினைகள் அங்ஙன் மாக மாட்டாவாய் மடங்கி யொழியு மாகலான், அவ்வாறடிமைத்திறத்தி னின்றோன் மறித்தும் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவானல்ல னென்பதாம்.

குறிப்புருவகய.

ஏகனாகி நிற்றலே யமையும் அதன்மேலு மரன்பணியி னிற்ற லெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினு லன்றி வினைத் தடக் குறுத்தற் கேதுவாய இந்திரியங்களின் வழிப் பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற் பொருட்டு அரன்பணியி னிற்றலு மொருதலையான் வேண்டப்படுமென் றுணர்த்தியவாறு.

நின்றிடலா லிப்பத்தென் றந்திட்டேன் வினையும்

தான் அசை

ஈர்ப்ப தென்பது அதுதொழின்மே னின்றது.

என்று மென்னு மும்மை அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது தாமு மவ்வாணைவழி நிற்றலென்று மறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று.

இவற்றி னொருங்கு தன்மையுடையா ரென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர்.

வந்தனை செய்தல் ஈண்டு அரன்பணியி னிற்றன் மேற்று.

வருஞ் செயல்க ளுண்டே லென்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்.

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல ளுண்டேன் மூர்த்தனுடைச் செயலென முடித் தொழுகுதல், "யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும்பரிசொன் றுண்டென்னி னதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" என்ற திருவாசகத்தினுமறிக.

அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாதலில்லை யென்பார், ஆளாகிமீளா ரென்றுங் கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

——o——

இந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்கு மேலுமோ ருபாய மருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரியமென்னைப்பற்றி நின்றேனென்வசத்தி லிசையாதே தன்வசத்தே யென்னையீர்ப்ப- பஞ்சேந்திரியங்களிலு மியான் முதன்மையாயிருக்க அவை யென்னைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயும் என்னுடைய வசத்திலே பொருந்தியாராமல் இவை யென்னைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற விவையிற்றை;—இவற்றைத் தந்தவன்றன் னுன்னவழி நின்றிடலா மென்று தானறிந்திட்டு - இந்திரியங்களை யெனக்குக்கூட்டின பரமேசுரனுடைய வாக்கின்வழியிலே எப்பொழுதும் நிற்கிறனென்றும் இவையிற்றுக் கொருசெய லில்லையென்று தானறிந்து,—இவற்றி னொருங்கு தன்மையுடையான ருள்கள வந்தனை செ

ய்து - இந்த விந்திரியங்களோடு தன்னை யடிமையாக வுடைய
பரமேசுவரனது சீபாதங்களிலே தனசெயலற்று அவனசெ
யலான முறைமையை யறிந்து வணங்கி,—இவற்றினவலியருளி
னுலவாட்டி - இந்தப பஞசேந்திரியங்களினது பலத்தைத் தம
பிரானுருடைய வருளினுலொழிந்து வாராதென றறிந்து அவை
யிறைறகெடுத்து,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும வருஞசெயல்
களுணடேல - இவையிறைறை நீக்கி மயக்க விகறபங்கள கூடா
மலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீணடு மிந்திரிய வியாபாரங
கள வந்துகூடில,—முந்தனுடைச செயலென்று முடிந்தொழு
க - கர்த்தாவினுடைய செயலொழிந்த விந்திரியங்கள தானுக
வந்துகூடாதென றறுதியிட்டு நிற்கவே,—வினைகள மூளாது-இ
ந்த முறைமையிலே நின்று பிராரத்தம புசிக்கிற விவாகளுக்கு
ஆகாமிய மேருது —அங்காளாகி மீளாவனறே - அந்தப பரமே
சுவரனுக கடிமையா யவனைவிட்டு நீங்காமல நிறபன

இதற்குப பிரமாணம சிவஞானபோதம, கo-சூ, உ-வெ,
“நாமலலவிந்திரிய நமவழியினலலவழி, நாமலலநாமு மரனு
—டைமை—யாமெனனி, னெந்தனுவினின்று மிறைபணியா றகில
லைவினை, முறசெயவினை யுந்தருவான முன” எனனுமதனுங் கண
டுகொளக

இதனுற் சொலலியது, இவனுளள செயலக ளெலலாம
சிவனுடைய செயலகளென்று காணவே ஆகாமிய மேருதென
னு முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

(உலகத்துப் பாடிகாவலராயினா பிழைசெய துள்ளாரை
த் தமமுளளடக்கித தாமீாததவா றெல்லாம பரதந்திரமாய்

கிடப்பச்செய்வதம்மையவ்வாறுசெயவிக்கு மரசன்றாளைவழி நிற்கு மவ்வாற்றால் கொண்டனிற்பிறிதின்மையின்,தனையறிந்த அப்பாடிகாவலாளும் தமக்கு மிறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற் றவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லாராயவழி யவ் ரப்பரதந்திரங்கி யரசனருளாற் பாடிகாவலரையும் தம்மாணைவழியி னிறபித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவா ரதுபோல) இந்திரியமெனைப்பற்றி நின்றேற யெனவசத்திலிடையாதே த னவசத்திலெனை யீர்ப்பது - வினைசெய்தமைபற்றி யிந்திரியங்களெனைத் தம்முள்ளடக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதூஉம்,—இவற்றைத் தந்தவன்றா ணைவழி நின்றி—லால-அவற்றை யவ்வாறு செயவிக்கு முதல்வன்றாணைவழி அவை நிற்றலால்,—என்றுந்தானறிந்தி— டிவற றிஞெடுக் தனையுடையான் ருளகள வந்தனைசெய்து - அவ்வாற்றல் கொண்டனிற்ப பிறிதில்லையென றிவ்வா றுணர்ந் தவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையு முடையானாகிய அம்முதல்வன் றாளகளைத் தலைக்கூடப்பெற் றவன்பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின்,—அருளினுலிவற்றின் வலிவாட்டி வாட்டமின்றி யிருந்திடவும்-அவ ன்ம்முதல்வன் றிருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிறபித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன் அவ்வாறு முதல்வனவழியி னுறைதது நிற்புழியும்,—வருஞ்செயலகளுண்டேன் முந்தனுடைச் செயலென்று முடிந்தொழுக,—பயிறசிபற்றி யொரோவழி யவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயி னிந்திரியங்கட்கு மெனக்கு மொருசுதந்திர மின்மையி னது முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்த பணியினவழுவாதொழுகவே,—வினைகண்மூளா-அதுவாயிலாகப் புகுந்துகூடித் தட்க்கவல்ல வினைக ளங்ஙனமாக மாட்டாவாய் மடங்கியொழியுமாகலான்,—அங்காளாகி மீளானன்றே- அவ்வா றடிமைத் திற

த்தினின்றே மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்படும் பரதந்திர
ருவா னல்லன்

மறைஞானதேசிகர் உரை

தன்னை யடைந்தார் வினை தீர்ப்பதன்றே தலைப்பாயவர் தங்கட
னாவது, தானென்னுந் திருவாக்குண்டாகையால் ஒன்று
கைம்மாறு கருதா தனுக்கிரகஞ் செய்வது சிவனுக்குச் சுவ
பாவமென் றுணர்த்துகின்றார்

சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தனை, ந
லமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானு ந
ணுகாமல் வினையவரை நாடிக்காப்பன், நலமிலனிலென
செயலெல்லா முனைவிதியே புண்ணியமாஞ் செ
ய்வித்துஞ் செய்கின்றேனென்று, நிலவுவதோர் செய
லெனக்கின் றுன்செயலேயென்று நினைவார்க்கு வி
னைகளெல்லா நீங்குந்தானே. (௪)

(இ-ள்) சலமில	தலைவன் சலமிலனாய் நலமுடனே யாவர்
னாய் ஞான	தாஞ்செய்வினை தன்னுற பிறர்செய்வினை
த்தாற்ற	யூட்டி யொழிப்பானும் ஞானத்தாற் றனை
னை யடைந்தார்	யடைந்தார் தம்மைத் தானாக்கியவரை வி
தம்மைத் தானாக்	னை நணுகாமல் நாடிக் காப்பன் இக்கவிப்
கித் தலைவனவர்	பொருள் கோளாக்கிப் பொருள் கொள்க.
தாஞ்செய்வினை	சிவன் றன்னவன் றனக் கொருவ ரிட்டதி
தனை, நலமுட	லும் விருப்பு வெறுப்பின்மையாற் சலமில
னே பிறர்செய்வி	மாகக் கிடைத்திலும் அன்மைவைக்கப்பட்ட

னை யூட்டி யொ ழிப்பாளுய நனு காமல் வினையவ ரை நாடிக் காப் பன

வனுய் அவரவர் செய்த கனமபேத மெல் லாததையு ம நமமாலே நாம செயதோமெ னறு கருதி நிறகிறவாகளுக கவாகளவாக ள செயத கனமபலஙகளை யொருமற குறை யாம லவரவாகளுககுக கொடுததுப புசிப பிததுத தொலைபபிபபானுமாயக கனமஙக ளைச செயயுமிடத தானமாககளுக சொருசெயலு மினமை யா லிஃதெல்லாஞ சிவனசெயலெனக கருதிநிறகிற ஞானததி ரு லிஃதெல்லாஞ சிவாககினையின வழியென றிவாச ளிபப டி நிறகவே தமது செயலகளெல்லாஞ சிவன செயலக ளெனக கருதி நிறகையாலுஞ சிவபாவனை யுடன கூடிநிறகையாலு ம வாகள கனமபலததைப பொருநதாமற காபபன

இபபடி சீவன முததாகள நிறகையிஞலே

உலகினி லென செயலெல்லா மு னவிதியே

கனமம பிரகிருதி சமமநதமா யிருககை யா லதறகுச சுதநதரமிலலை

இப பிரபஞசததினகண யான செயயும வியாபாரமெல்லாம் தேவரீா கறபிததபடியே! அஃதெதக காரணத்தாலெனின் ?

நீயே யுணணி னறுஞ செயவித துஞ செய கின றுய

எனககெனச சுதநதிர மிலலாமையால நீ ராதாமே யெனனுளளே நினறு மிவையெலலா வறறையுஞ செயகினறுய, உணணினறு மெ னற வுமமையாற புறமபேநினறு மெனக கூ றியதாயிறறு

என்று நிலவு வதோா செய லெனககின றுன செயலே

எபபொழுதும யானேவபபடுகிறவ ளுத லா லெனனுடைய சுதநதிரதகாற செயயுஞ செயலகளினறு. இஃதெலலா முமமுடைய வியாபாரமேயெனப பணியறதத

என்றறிநினைவார்க்கு	எப்பொழுது மெதுவந்தாலு மிந்தப்படி கருதியிருக்கிற ஞாதாக்களுக்கு
வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே	இந்தப்படி நிற்கிறவர்களிடத்துண்டாகிய ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் பொருந்தாது எ-று

தலைவன் - எழுவாய்

காப்பன் - பயனிலை

நினைவார்க்கென்பதனைப் பெயராக்கி நீங்குமென்பதனைப் பயனிலையாக்குக

தான் - அசை

ஏகாரம் - ஈற்றசை

இதற்குச் சர்வஞானோத்தரத்து மறிக. (௪)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

அந்தத் தீவிரமாகிய பிராரத்தகன்மபலத்தைப் புசிக்குமிடத்து ராகத்துவேஷமுண்டாயப் பிறகு இதாகிதங்களைச் செய்யினும் ஹீனகிருத்தியங்களைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சத்தையினாலே ஆகாமிய புண்ணியபாவ மேறுதென்பது கூறுகின்றது.

தலைவன் ஞானத்தாற் றனையடைந்தார்தம்மைத் தானாக்கிய வர் தாஞ்செய்வினைதன்னால் நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப்பானாய் நாடிச் சலமிலனாய வினையிவரை நண்ணாமற்காப்பன் - கர்த்தாவானவன் றனது ஞானத்தினாலே தன்னைவேறறநின்றவரைத் தானேயாகப்பண்ணிச் செய்தவர்கள் பிராரத்தகன்ம வசத்தினாலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களைக் கொண்டு பிறர் அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகளைப் பண்ணி—

ங்களைப் புசிப்பித்துத் துலைப்பவனுக்குக்கண்டு அந்தப்புண்ணிய பாவங்கள் சீவன் முத்தனைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சனையில் லாதவனுக்கே பாதுகாப்பன. ஆதலால்,— உலகினிலென்செய லெல்லா முனவிதியே நீயேயுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய் கின்றாயென்று நிலவுவதோர் செயலென்கின்றன் செயலேயெ ன்று நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாந் தானே நீங்கும் - உலகத் தினகண் மனவாக்குக் காயங்களினாலே நான்செய்யப்பட்ட பு ண்ணிய பாவங்களெல்லா முன்னாலகற்பிக்கப்பட்டதே! நீயே யந் தரியாமியாக வென்னிடத்திலேநின் றிச்சையாகிச் செலுத்தி ஞானேந்திரியங்களினாலே விஷயங்களைப் பற்றுவித்துங் கன்மே ந்திரியங்களினாலே தொழில்களைச் செய்வித்துஞ் செய்கிறாயெ ன்றும் ஆதலா லென்னுற செய்யுங் கிரியையொன்றுமில்லை யுன் னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப்பதென் றெவ்விடத்து மெச் செயலுஞ் சிவன்செயலென்று எண்ணுமவர்களுக்குப் பிராயச்சி த்தத்தினாலே யாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள் பொருந்தா மற் றுனே போமென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கன்மங் கன்மபலன்க ளிரண்டினையுஞ் சிவனிடத்திற் சம ர்ப்பித்துச் சமபுத்தியாய நிருவிகற்ப சமாதியாய்ச் சிவனைச் சி ந்தியாது சிந்தித்திருப்பவர்க் கிருவினை யிசையாதென் றிசைக் கின்றார்

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நீயே எனக்குணின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறரா லெனக்குவரும் இதாகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லையென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாயின், அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமாகலான். அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம் புகுந்தாரைத் தன்னைப்போலச் சுதந்தரராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரை நுகரப்பெறாது கிடக்கும் பாம்புகள் யாதானுமோரிடத்துக்குவந்து வாய்த்துழி வறிதுகிடவாதவாறுபோல, அவர் மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டாது ஒழிந்து கிடந்த வவ்வாகாமிய வினை அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வினையும் பற்றி ஆண்டவ்விதமகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூட்டற்பாலதாகலின் அதனையவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யு மவ்விதமகிதங்களை யீதுவித்து நுகர்வித்தொழித்தலுஞ் செய்வனாகலான் அதுபற்றி யின்றவன் சலமுடையனாவானல்லனென்பதாம்.

ஆக்கிக் காப்பனென்ன வினையும்

பிறரை யூட்டி யொழித்தலே யவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக் கொள்க.

பிறரை யங்ஙன மூட்டுதலுஞ் சருவேசனேயாமென்பார், ஊட்டியென் றொழியாது ஒழிப்பானு மென்றும் நலமுடனே யென்றுங் கூறி

உலகினி லெனசெயலெல்லா முனைவிதியே நீயே யுன்னினை
றுஞ செய்விததஞ செயகின்ரு யென்று நிலவுவதோர செய
லெனககின றுனசெயலே யென்று நினைவாரகனெறதனால அ
யன பணியி னின்றிடலாவது இதுவெனத தெரிததுக கூறிய
தூஉ மாயிறறு.

இறைபணியினிற்கு மிவன பாதகத்தைச செய்திடினும
பரியாசகிவிட்டு இவ்வுலகி லிதமகிதஞ செய்தவெல்லா மிதமகி
த மிவனுககுச செய்தாராபா லிசையச செய்கல இறைவனுக்கு
ச சலமாய முடியும போலுமெனபாரை நோககி, அதனைத தெ
ரிதது ணாததிச சலமின்மை காட்டியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச் சிலரை யிரட்சிததாரனெனனிற படசவாதி யா
கரிரு வெனற வவிகாரவாதியை நோககி யருளிசசெயகிறா

சலமிலனுயஞானததாற றனையடைநதாரதமமைத தாஞ
சசிததலைவன - அனனுவயம சிவஞானததாலே தனனை யடை-
நதவாகளை இரட்சிதததை தனனைபபோலே யாககிககொளளுகி
ற விது காததாவுககுளள தாகையாலே தனனையடைநதவாக
ளை யிரட்சிககச செயதேயும பிறரோடு வெறுபபிலலை இப்படிச
சிவனைப பெறறவாகள இநதிரிய வியாபாரததோடு கூடியிருந
தால மீளவு மாகமிய மேருதோ வெனனில ?—அவாதாஞசெய
வினைதனஞ னலமுடனேபிறாசெயவினை யூடடியொழிபபாஞ
ய - தனனையடைநத வடியாரைச சிவனாருககி யிருககச்செ
யதேயும இநதிரிய வியாபாரஙகளுடனே கூடியிருநதாகளாயி
னும அவாகள முனபுசெய்த கனமததுக கீடாகப் பிறாறபவி

கிற பலன்களும் இவர்கள் பிறருக்குப் பலிக்கிற பலன்களும் இவையெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலென்று கண்டே சிவனும் புசிப்பு மாத்திரம் புசிப்பித்தற் றலைப்பட்டு நின்று,—நணு காமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன் - அப்படித் தன்செயலற்று நின்றவர்களுக்கு ஆகாமியமேறுமற் றிருவுள்ளம்பற்றிப் பார்த்துக் காத்துக்கொள்ளுவன் இந்த வுண்மையைப் பெற்றவர்கள் நிற்கு முறைமை யருளிச்செய்கிறார் — உலகினி லென்செயலெல்லா முன்விதியே நீயே யுண்ணின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயென்றும்- பிரபஞ்சத்திலே நான்செய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நியமித்ததே! நீ தானே யெனக்குள்ளே நின்று மிவையெல்லாஞ் செய்கிறாயுஞ் செய்விக்கிறாயும் என்றும்,—இவ்வுயர்க்கோர் செயலென்கின்றுன் செயலேயென்று - எக்கப்பொழுது பொருந்தப்பட்ட தியாதொரு செயல்களெல்லா முன்னுடைய செயலேயென்றும்,—நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குந்தானே - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமையைச் சிவனுடைய சிவஞானத்தாற் கண்டு நிற்பார்க்கெல்லாக் கன்மங்களும் விட்டு நீங்கா நிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம், தேவாரம் "முன்னமடியே னறியாமையினான் முனிந் தென்னைநலிந்து முடக்கியிட்டப், பின்னையடியே னுமக்கா ளுப்பட்டேன் சுமக்கின்றது சூலைதவிர்த்தருளீர், தன்னையடைந்தார் வினைதீர்ப்ப தன்றோ தலையானவர் தங்கடனாவதுதான், அன்னநடையா ரதிகைக்கெடில வீரட்டானத் துறையம்மானே" சிவஞானபோதம், ௰-சூ, ௫-வெ, "சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர்கடனாதல், சார்ந்தாரைக்காத்துஞ் சலமிலனாய்—சார்ந்தடியார், தாந்தாஞ் செய்தபிறர் தங்கள் வினைதான்கொடுத்து, லாயந்தாமுன் செய்வினையு மங்கு" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க,

இதனாற் சொல்லியது, பக்குவான்மாக்களை இரட்சிக்கையினால் சிவன் பட்சபாதி யல்லனென்றும் சிவனைப் பெற்றவர்கள் பிராரத்தம் புசிக்குமிடத்துண்டாகிய செயல்களெல்லாஞ் சிவனுடைய செயலேயென்றுங் காணவே, அவர்களுக்கு ஆகாமிய மேறாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நீயே யுன்னினைவாலுஞ் செய்கின்றாய்-நீயே யெனக்கு முன்னின்றுஞ் செய்கின்றாயாதலின்,—உலகினிலென்செயலெல்லா முன்விதியேயென்றும் - உலகினிலென்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லா நீ செய்யுஞ் செயலே யென்றும்,—செய்வித்து நிவ்வுயிர்க்கோர் செயலெனக்கின்றனை செயலேயென்றும் - நீயே பிறரைக்கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாதலின் பிறரா லெனக்குவரு மிதமகிதங்களு நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லை,—என்றும் நினைவார்க்கு வினைகளெல்லா நீங்குங்காணே-இங்ஙன மவனருளையல்ல தொன்றினையுங் கருதாராய்த் தம்மையிழந்து நிற்கப்பெறுவார்மாட்டு அஞ்ஞானகன்மம் பிரவேசிக்க மாட்டாதா யொழிந்துவிடு மாகலான்,—அப்ஞானத்தாற் றன்னை யடைந்தார் தம்மை - அப்பெற்றித்தாகப் மெய்யுணர்வா னடைக்கலம் புகாரை,—தானொக்கக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுதந்தரராகச்செய்து பாதுகாத்தலால்,—அவரை நாடிநண்ணாமல்வினை - மந்திரவலியா னடங்கிப் பிணிநுகரப்பெற்றுக் கிடக்கும் பாம்புகள் யாதானு மொருவர்க்கு வந்து வாய்திறந்து இடவாத வாறுபோல வரமாட்டெழுந்து அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந்தவவ் வாகாமியவினை,—அவர்தாஞ் செய்வினைதன்னொடு முன்னை பிறர் செய்வினை யூட்டி யொழிப்பானும் - அவர்க் கிதமகித

ஙகளைச செய்வார பிறருளராயவழி யவவினைப்பயனறி யாணட
வவித மகிழ்வுகட்குத தன்னையாய்த தலைக்கூடற பாலராகலி
னதனை யவவாறு செலுத்திப பிறர செய்யு மவவினைமகிழ்ச்சிக
க்கு யிருவினைத நுகர்வினா ஒழிக்கலுஞ்செய்வாரெனக்கொள்க,—
கலைவனசலமிலன - அதுபற்றி யிறைவன சலமுடையனுமல
லன

மறைஞானதேசிகர உரை.

இஃதிலராகார சிறப்பினையு மிஃதுளரார
சிறப்புண்மையு முணர்த்துகின்றது

நாடுகளிற புக்குழனறுங காடுகளிற சரித்து நாக
முழை புக்கிருந்துந தாகமுத றவிர்ந்தும, நீடுபல கால
மங கணிருந்து நிமலஞா னத்தையிலார நிக
ழந்திடுவர பிறப்பி, லேடுதரு மலர்க்குழலார முலைத்த
லைக்கே யிடைக்கே யெய்ப்பிழியின படுக்கைக்கே கிடந
துமிறை ஞானம, கூடுமவர கூடரிய வீடுங கூடிக கு
ஞ்சித்த சேவடியுங கும்பிட்டே யிருப்பர (௫)

(இ - ள) நாடுக	நிமலனது ஞானம நினமலஞானம அ
ளிற புக்கு	தனை யிலலாதோர பூமிப பிரதக்கிணமாகத
முனறுங்கா	திரிந்தாலும புறப்பற்றை யற்று மிருகங்க
டுகளிற சரித்து	ளைப்போல வனத்திற சஞசரித்துச சருகு பு
நாகமுழை புக்கி	சித்திருந்தாலும புலிகளைப்போல மலைப்பா
ருந்துந தாகமுக	றிகளுட புக்கு போசனத்தைச சாதித்திருந
றவிர்ந்தும நீடுப	தாலும பாம்புபோல வாயுவைப புசித்துத்
ல காலமங்க ணிரு	தாகங்களைத தீர்ந்திருந்தாலும யோகிகளை

சுருயிருந்த நின
மலஞா னத்தை
யிலார் நிகழுந்திடு
வர் பிறப்பில

டபோல நாணெணிங்காலம் நித்தியத்துவம பெறறிருக்கவென்று கருதித திருட்டபலமாகிய விரசாயனங்களைக கறபபபடி கூட்டிக கொண்டிருப்பினு மஃதில்லாதோ ரிதசன வருத்தமுறறுச சாதித்தாரகளோ யாயினு மிறுதிக்கட பூமியிலே வந்து பிறப்பாகள அஃதுளளாற பெறுமபலம யாதெனில்?

ஏடுநரு மலாக
குழலார் முலைத
தலைக்கே யிடைக
கே யெறிவிழிபி
ன பின்கடைக்கே
கிடந்துமிறைஞா
னங் கூடுமவா

சிவஞானத்தைப பொருந்தினவாகள ஏடுநதோறும பூவினிதழே யெனபதனாற பூவினிதழைப பொருந்தின குழலையுடைய மாதா முலையினுடைய குசுமமாகிற நுனியிலேயுமு அலகுற றலத்திலும அமபுபோலக கொடிதாகிய விழிகளினது கடைசகட பாாவைகளிலேயும அகபபடடு முயஙகிக கிடநதாாகளேயாயினு மநத விடயஙகளின வசமாகாாகள அஃதெனபோல வெனனில? தணணீரிலே யஙவாதமுங கூடியிருக்கிற காமரையானது எப்படி யதனைப பறறாமலிருக்குமம அபபடிபபோல ஞானிகளும பொருந்தாாகள ஆதலா லெதுதான பொருந்தியிருபபாாக ளெனனில?

கூடரியவிடைக கூ
டிக்குஞ்சித்த
சேவடியுங் குமபி
ட்டே யிருப்பா

யாவராலும பெறுதறகரிய பரமமான முத்தியைப பொருந்திப பரமாநந்தத தாண்டவத்தைப் புரியாநின்றோனாகிய சேபாததையே யஙவரதமு மனுசந்தானம பணணிக்கொண டிருப்பாகள எ-று.

நின்மலஞானத்தை யிலார் எடுத்ததீபகம

விமலமுமாய் சாவதோமுகமா யிருக்கிற சிவஞானம் பிரகாசியாவிடத்து முத்தியடையப பெறுதெனபது கருத்து.

சேவடியுமென்றவும்மை சிறப்பின்கண் வந்தது.

ஞானத்தையிலார் நிகழ்ந்திடுவார் பிறப்பில எனவும், இறைஞானங் கூடினோர் இருப்பரெனவும், இரண்டெழுவாயும் இரண்டு பயனிலையுங் கூட்டுக.

இதற்குப் பத்திரகிரியினும் சாவஞானோத்தரத்தும் இரத்தினத்திரயத்து மறிக. (௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் கிரியா யோகங்களினாலே முத்தியில்லை ஞானத்தினாலேயல்லதென்பது கூறுகின்றது.

நின்மலஞானத்தையிலார் நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் காடுகளிற்சரித்தும் நாகமுழைப்புக்கிருந்துந் தாகமுற்றறவிருந்தும் நீடுபல காலங்கணிந்தராயிருந்தும் நிகழ்ந்திடுவார் பிறப்பில,— சிவஞானமில்லாத பேர் புண்ணியபூமிகளிலே சஞ்சரித்தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களையாடிப் பிரயாசைப்பட்டும் வனத்திலே சாகமூலபலங்களைப் புசித்துஞ் சஞ்சரித்தும் மலைமுழைஞ்சிலே புகுந்தும் ஸதிராசனத்திலேயிருந்தும் அப்பியாசவசத்தினாலே பசிதாகத்தை யடக்கியும் நெடிதாகிய பலயுகங்கள் மரணமில்லாமலிருந்தும் காலாந்தரத்திலே சனனத்திலே வந்து தோன்றுவார்கள்,— இறைஞானங் கூடினவரோடு தருமலர்க் குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே யெறிவிழியின் படைக்கே கிடந்தும்— குஞ்சிதச் சேவடியுங் கும்பிட்டே கூட்டரிய வீடுங் கூடியிருப்பர் -பதியினது சிற்சத்தி பதித்தலையுள்ளோர் அழகுபொருந்திய மடந்தையருடைய வெல்லா வவயவங்களையுந் தோய்ந்திருக்கச் சிந்தையுஞ் சிவனது குஞ்சித பாதமாகிய வருட் சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்துடனே நி

ன்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலுங் கூடப்போகாத மோக்ஷத்தையுங்கூடிச் சிவமேயாயிருப்பரென் றிதன்பொருள்.

கூடுமவரென்றது இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலையாய்க் கூடினவரெனப் பொருளுரைத்தது.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

---o---

சிவசாக்ஷாத்கார சித்தியின்ற சித்த சிவயோகிகளுஞ் சிவபிரத்தியக்ஷ சாக்ஷாத்காரத் தன்முக சிவசமாதி சித்தியின்ற சித்த சமாதி சாத்திய சிவயோகிகளுஞ் சிவபிரத்தியக்ஷ விஷய விருப்ப மிருந்தாலுமவர்கள் சரீராந்தரத்திற் பாசமுத்தியடைந்து மலசத்திவிரத்தி விரியாது குவிந்த சிவசத்தி காப்ப சிற்சத்தியை விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாத்கரிப்பாராக வென்னுஞ் சரீரமிருக்குங் காலத்து மாகாமிய மேறுதென்றும் பிராரத்த சன்மமும் பலங்குன்றி வாசனைமாத்திரமாய்த் தாக்காமாற்சுக்குபோகம் புசிப்பிக்குமென்று மிருதிரு விருத்தத்தா லிசைக்கின்றார்.

வெளிப்பெருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

ஏனைப் பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய வெத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியி னிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டு செய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படுமே பேற்றைக் கொடுக்கு

வல்லுவனவல்ல எல்லாப் பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லன வாய எத்துணைத் தீமைகளும், இத்தொற்றாப்பிம பெரும்பேற்றைக் கெடுக்க வல்லனவுமல்ல. அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணிநிற்கு ஞானமென்பதாம்.

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு.

சாக்கிரத்தே யதீதத்தை யென்னுஞ்செய்யுளில், சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தினின்றொழிப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரை யெல்லாரோடு மொப்பவைத்திகழ்ற்கவென வரத பெருமையுணர்த்துவார், அசகுமூடி கவித்தரசாண்டு நூங்கிட்டாவேயென ஆண்டுக் கூறினார், அதனையே அரன்பணியினிற்றலா ஞ்சேற்பாலதனக்கன மற்றொன்றுஞ் செய்யக்கடவ தொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினார்.

இங்ஙனங் கருத்துவகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலும் சருவஞ்ஞ சிவனுடைய செயலென்றறியாதவர்களுக்கு சனனம் நீங்காதென்றும் சருவஞ்ஞ சிவன்செயலென்றறிந்தவர்களுக்கு சனனம் நீங்குமென்றும் மேலருளிச்செய்கிறார்.

நாடுகளிற் புக்குழன்றும் - பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல்லா விராசசியங்களும் புக்குத் தடுமாறித் திரிந்தும்,—காடுகளிற் சரித்தும் - வனசரிதராய்த் திருந்தும்,—காமமுழைப்புக்கிரு

ந்தும் - மலை முழைஞ்சுகளிலே யிருந்து தவசு பண்ணியும்,—தாக முதல் தவிர்ந்தும் - ஆகாரம் நித்திரை பய மைதுன மென்னு முட்டற்குணங்களை விட்டும்,—நீடுபல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள் நித்தத்தவம் பெற்றிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் நிகழ்த்திடுவர் பிறப்பில - சிவனுடைய ஞானத்தைப் பெறாதவர்களுக்கு சனன முண்டாகாநிற்கும் இத்தன்மையன்றி,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெற்றிவிழியின் படைக்கே கிடந்து மிறைஞானங்கூடுமவர் கூட்டரிடவிடுங் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர் - இதழ்பொருந்தின மலரையுடைய கூந்தலார்களுடைய முலைமுகத்திலே யவர்கள் மருங்குலிலே காமத்துறை யிலக்காகாம லம்பிலுங் கடிக்காகப்பட்டுப் பறியப்பார்க்கிற கொடிய கடைக்கண்களிலே கிடந்தார்களாயினும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானத்தைக் கூடினவர்கள் யாவராலுங் கூடுதற்கரிய மோக்ஷத்தையும் பொருந்தி குனிப்பையுடைய சீர்பாதத்தையுந் தொழுதுகொண் டிருப்பார்கள்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார், ௬௫-வெ, “வீட்டிலே நின்று வினையொழிந்து நின்றிடிலென், நாட்டிலே நல்வினைகள் செய்திடிலென்—கூட்டிலவாட், சாத்தியே நின்றிலையே றக்கண்ணா வேள்விசெய்த, மாத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்து” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலும் சர்வமும் சிவனுடைய செயலென் றறியாதவர்களுக்கு ஜனனம் நீங்காதென்றும் சர்வமும் சிவனுடைய செயலென் றறிந்தவர்களுக்கு இந்திரிய வியாபாரத்தோடே கூடியிருந்தாலுஞ் ஜனனம் நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாடுகளிற் புக்குழன்றும்-புண்ணிய தேசங்களிற் சென்று புண்ணியதலம் புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசித்தாடியும்,—காடுகளிற் சரித்தும் - வனத்திலே சென்று கந்தமூல பலாதிகளை யயின்றும்,—நாகமுழை புக்கிருந்தும் - மலையிலுள்ள குகையின் யோகத்திருந்தும்,—தாகமுந் தவிர்ந்தும் - யோகாப்பியாச பலத்தினாலே பசிதண்ணீர் தாகமுதலியவற்றிற் குணவுகளொழிந்தும்,—நீடுபல்காலங்கள் நித்தராயிருந்தும் - நெடுங்காலமரணமில்லாமலிருந்தும்,—நின்மல ஞானத்தை யிலார் - நிருமலமாகிய சிவஞான மில்லாதார்,—பிறப்பி னிழுந்திடுவர் - ஜனனத்துட்படுவர்,—ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும் - இதழை யுடைய மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர் கொங்கை யல்குல் விழிக்கடை முதலிய அவயவங்களைத் தோயப் பெறினும்,—இறைஞானங் கூடுமவர்-சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூடரிய வீடுங்கூடிக் குஞ்சிதச் சேவடியுங் கும்பிட்டேயிருப்பர் - பெறுதற்கரிய வீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிக்க ணீங்காதே நிற்பர்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தன்மையினை யுடைய ஜீவன்முத்தர் வாதனையினாலே
கன்மங்கள் செய்தார்களேயாயினு மதனையுறார்கள்
தலா லாகாமியமுமேறாதென் றுணர்த்துகிறார்.

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடாதாகு மென
ட்டமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்களேறு, வெங்கித்

தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலுஞானிக ளிருவினைகள்
சென்றணையா முற்செய்வினையிங்குந், தங்கிப்போம்
பாத்திரமுங் குலாலன்வினைதவிர்ந்த சக்கரமுங் கந்தி
த்துச் சுழலுமாபோல, மங்கிப்போய வாதனையா லு
ழல்விக்குமெல்லா மலங்களுமபின் காயமொடு மாயும
ன்றே (௬)

(இ-ள்) அங்கித் தம்பனைவல் லானைக் கனல்சு டாதாகும் — அக்னிஸ்தம்பனை வல்லவனை அனலானது சுடாத வாறுபோலவும்

ஔடத மந்திரமுடையாரைக் கருவிடங்கொல்லா — ஔஷத மந்திர பலத்தினை யுடைய சித்தபுருஷர்களானவர்களை விஷ சக்தியானது வாதைப்பண்ணாத வாறுபோலவும் ஔஷத மந்திர மென்பவற்றை யிருபாலுங் கூட்டிக் கன்மமெல்லாமையும் வாதியாதோ வென்னில்? அநேக ஜனங்கள் நடுவே அக்கினித்தம்பனை வல்லவனையே சுடாதுபோ லென்றறிக

எங்கித்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலுஞானிக ளிருவினைகள் சென்றணையா — ஞானவான்க ளெந்தெந்தக் கன்மங்களைச் செய்தார்களே யாயினும் அந்தந்தக் கன்ம பலங்களைப் பொருந்தி வாதையுறார்கள்

முற்செய்வினை யிங்குந் தங்கிப் போம் பாத்திரமுங் குலாலன் வினைதவிர்ந்த சக்க — பூர்வத்திலுண்டான கன்மானுகுணமான சரீரத்திலுண்டான பிராரத்தகன்ம வாதனை சிறிதிருந்து சுகதுக்கங்களை யுழல்விக்கினுஞ் சிறிது உழலப்பண்ணும் அஃதென்போல வெனில்?

ரமுங கநதிதது
சசூழலு மாபோ
னமஙகிபபோயப
வாதனையாலுழல
வசரும

ெ ருஙகாய மிருநத பாணடமானது அஃ தொனறெழிபப போயிருககினு மநதப பாணட மநதப பெருஙகாய நாறறமுள ளதாயிருககும இஙஙன முணடாயிருநது மேலதனுளொரு பிர யோசன மிலலாதது போலவும பவன றிகிரியி லேறறினமண கடததை யுணடாககினபினனு மநத யாகனைதானே நினறு மெ லலமெலலச சுறறித தானேயொழிநதுபோ மதுபோலவு மிந த வாதனையோ டிருககவு மொருடலை யுணடாககுமோ வென னிற? அககினியைச சேரநத விததானது பினபு முளையாத வாறு போலெனவறிக

எலலாமலஙக இநத வானமாச சரீரததை விடடு முததி னும பினகாய யையடையுமபொழுது முறகூறிய வாசனத மொடு மாயுமென மகாமாங்கிய கனமமு மாயையு மாணவமுந றே தான கெடாமறறன சததியினது வலிகெ டடு நிறகவே தடைபடாமல முததியை யடைவன எ-று

கநதிததுச சுழலுமெனபதனை நிரைநிரையாககிப பொரு ளுரைகக

பலவெழுவாயும பலபயனிலையும
உடமை எதிரமறை

மாயு மெனறது சுததமாக கெடடுமெனறதனறு, அஃ திருந தும வாசனை பணணுதெனபது கருததாயிறறு

"உதகொளியா னொளிககுமிரு ளுதயகதி ரொளிமுன னே, பதகுவததிற பசுபாச வலியடஙகும பரமசிவன, சசசனு

யாக் கருள்புரியச்சித்தத்தசலவசித்தல், நெய்க்கனீக்குதலென
ணமாயைநிலை தொலையுமன்றே" என்று மொழிந்தருளவா

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் கிரணம் சுப்ரபேதத்து
மறிக (௬)

சிவாசாரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞானிகளுக்குக் கன்மமேமற்றென்பது கூறுகின்றது.

ஞானிகள் எங்ஙிதமைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் பிறவி
னைகள் சென்றணையா - சீவன்முத்தனெவ்விடத்தெவ் வினைக
ளெல்லாஞ் செய்யினும் ஞானபலத்தினாலே யவைகள் பலமாகப்
பொருந்தாது அதெவ்வாறென்னில் — அங்கித் தம்பனவல்லா
ராக கனல்சுடாதாரும் - அக்கினித் தம்பனையுடையவன் அக்கி
யை யெடுக்கினு மனையினு மவனுக்குச் சுடாது — அவ்விடத்து மந்திர
முடையாராக கருவிடங்களேறு - மந்திர ஔஷத சித்தனுக்குக்
கடித்தவிஷமுங் குடித்தவிஷமுந் தாக்காது ஆகும் இவ்வாறு
ஆகும் பிராரத்தகன்மபலம் புசிக்கும்போது மாயையும் ஆணவமு
ங் கூடிநின்றே புசிக்கவேணும் மும்மலமிருக்கையினாலே சிவஞா
னியாவ தெப்படியென்னில்? — முன்செய்வினை யெல்லா மலங்க
ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழலவிக்கும் - அநாதியேதொன்று
தொட்டுவரப்பட்ட கன்ம மாயை யாணவமெல்லா மலங்களுட
குஞ் சத்திகள்கெட்டு வாதனையினாலே தேகமுள்ளளவும் விஷய
ங்களிலே யுழலுதலைச் செய்விக்கும் — பின்காட்டெப்ப மாயுமன
றே-பிராரத்தகன்ம மற்றபின் தேசத்தோ[illegible]வாதனையும் நசி
ப்பதாம் இவ்வாறு வாதனையினாலே பண்ணு[illegible]ரிகை பலத்தைக்
கொடாது அதென்போல வென்னில்? — இ[illegible]குத் தங்கிப் போம்
பாத்திரமுங் குலாலன் வினைத்த விராந்த சக்க[illegible]முங் கந்திச்சு ஞு

முழுமாபோல-பெருங்காயம் வைத்தெடுத்துப்போட்ட பாண்ட ங் குயவன் றண்டுகொண்டு சுழற்றுங்கலை யொழிக்கத் திகிரியையு மடைவே மண்பபரையுஞ் சுழலச்சலையுஞ் செய்யினு மவையிற்றினு லொருபயனு மில்லாததுபோலவென் றிதனபொருள்.

அன்றெனப தாமெனகிளவி

சிவாக்ரயோகி பண்ணின சிவஞானசித்தி
பத்தாஞ் சூத்திர வியாக்கியானம்
சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

——o——

பிராரத்தம், சுபத்தமென்றும் மந்தமென்றும் தீவிரமென்றும் மூன்றுவிதம் அவற்றுள் சுபத்தஞ் சிவத்தன்மத் தொருப்பட்டிருப்பவரை வாதியாது மந்தஞ் சிவ ஞானிகளை வாதியாது தீவிர மெல்லாரையும் வாதிக்குமானாலும் சிவஞானிகளை மிகுதியும் வாதியாது, ஆகாமியமு மேறாது

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப்பத்தாஞ் சூத்திரத்து முன்பின் சில விடங்களிலேயு மிருந்து கூறியது கூறலைக் குறித்தன்று சிறப்பதார்த்தஞ் சூக்குமமெ வருப பரீக்ஷை பண்ணுது லோகச் சொற்சுட்டு மட்டுக் கட்டுவிட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீக்ஷை பண்ணுதலானும் உரை விரித் துரையாத் துணர்ந்து கொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

——o——

சுடுதற் கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ் செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுண் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாட்டாச் சூடு

நிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தம்மிச்சகவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களை யெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி யவாமாட்டுக் கொலைத்தொழில் நிகழாத வாறுபோல, விருப்பு வெறுப்புக்களெழுதற் கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம் வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் அவ் விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராயினும் அதுபற்றி யவாமாட்டு விருப்பு வெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்கு வித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்த வினையுந் தற்பணி நீத்தக்கவாமாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய் வாசனை மாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து காத்திரத்தும் ஒருசற்றுக்குபயோகமாதலின்மையுங் குயவனுவான் குடத்தை வனையுமளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன்வேகமுள்ளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனைதற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனா மாத்திரைக்குத் தூளையாய் நின்ற வினை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியு மென்பதாம்.

இங்ஙனந் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினைதவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முவமையாயின.

எங்கெனப்படு மெங்கிதைமெயன் மரீஇப்பிறறு

நின்றெனப்படு சொல்லெச்சம்

கந்திதென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருட்டாது செவ்வெனமாத்திரையே குறித்து நின்றது "பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல.

மயக்கி யொன்றொழிபாது போயென்றார், வலியறுத்தற்க கு

உவமை யெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற் பொருட்டு

இதனை மேல் ஒருவாற்றால் வலியுறுத்தப்பட்டதனை குரு கூறாதார வருந்தேகத்தினைத் திலையைப் பற்றி யெடுத்துச்சொ ண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற் பொருட்டு நாலுக் கொண்டு வாட்ச் செய்து கொள்ளுமுகத்தானே, மேலே பயனை யொழி பின் பிசைவுடைக்கே கிடந்தது குற்பட்டே யிருபடியானும் உவமைகளினையே தத்துவாதி யினிது விளக்குவாரு

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாய் விரிக்கப்பட்ட பதி னொல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

இப்படிக் கூறிக்கொண்ட ஞானவான்கள் இந்திரிய வியாபாரங் களோடு கூடி யிருக்கச்செய்தே அவையிற் றிரோபாமல நீங் குமுறைமை யெங்ஙனே யென்று மாணாக்கன் நோக்கி யுரை செய்கிறார்

அங்கித்தம்பனவல்லராகக் கனல்சுடாதாகும் — அக்கினி ஸ்தம்பனமாகிய வுபாய வல்லவர்களுக்கு அந்த வக்கினியிலே தீண்டச் செய்தே அந்த வக்கினி சுடாமல் அவர்கள் வசமாயிருந்தாற் போலவும்,— அவ்விட்ட மந்திர முடையாராகக் கருவிடங் கொள்ளு — ஔஷதப் பிரயோகம் மந்திரத் தியானமு முடைய விஷகாரிக ளாகிய தீர்த்தற்கரிய தாகிய விஷங்கள் பொருந்தினாலுந் தக்க விஷ ங்களொன்றும் அவர்கள் வசமாய்க் கிடந்ததனைப்போலவும்,—

மங்கித்தைத்த கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலும் ஞானிக் கிருவினை கள் சென்றணையா—முன்செய் வினை எல்லாக் கன்மங்களையும் ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் செய்யார்கள், வாதனையாலே செய்தார்க ளாயினும் திரிபதார்த்தத்தைத் தரிசித்துச் சிவனை ல தொன்று நடவாது என்கிற விசாரத்தை யுறுதியாக வுடைய சிவஞானிகள் சுத்தக் கங்களைப் புசிக்கும்—தத்துவடான விருப்பு வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதொழிந்து இவர்கள் ஈசன் வசமா கார்கள் ஆகையால் ஆகாமியமானது சென்று பொருந்தாது முன்பு பிராரத்தம் புசிக்கச் செய்தே யல்லோ வாகாமிய மேறினது, இப்போ பிராரத்தம் புசித்தானாகில் மீளவு மாகாமிய மேலேறுதோ வென்னில்? வாகாமிய மேறுமற போகிறவழியமே லாருளிச்செய்கிறார்—இருந்து தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலாவினை தவிர்ந்து சக்கரமுங் கந்திந்துச் சுழலுமாபோல—பெருங்காயம் ஒருந்த பாத்திரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம் போனாலும் பாத்திர மீளவும் நாறின தன்மைபோலவும் குலாலன் திருகையை திரியாமல் கைவிட்டாலும் முன்பு திரித்தவினை யுள்ளளவும் சுழன்றறபோலவும்—முன்புள்ள பிராரத்த கன்மமும்—மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கும்—ஆசாரியன் செய்த அத்துவா சோதனையாலே திரப்போ யிருக்கச்செய்தேயும் வாதனை மாத்திரத்தாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரத்த கன்மம் தேகத்தோடே கூடி ஜீவியா நிற்கும், அப்படி ஜீவியித்ததாமாயினும் பின்னையொரு ஜனனத்துக் கேதுவாகாது. அதெங்ஙனே யென்னில்?—எல்லா மலங்களும் பின்காயமொடு மாயுமென்னே—அப்படி பிராரத்தம் புசிக்கச்செய்தேயும் ஏறின வாகாமியமுமந்தக் கன்மத்துக்—ாக வெடுக்கிற மாயாதேகமும் முண்டாகாது அந்த ஞானவான் தற்போதஞ் ஜீவியாமல் அந்த ஞானமாய் நிற்கிற கோட்பாட்டாலே ஆணவ மாயை காமிய

மென்கிற மலங்களெல்லாம் வாதனையாலே சரீர முள்ளமட்டு நின்று பின் டந்தசரீரத்தோடேமாயும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧0-சூ, ரு-வெ, “நண்ணலவேவாத நற்றவாதமமிறும், பண்ணாமாமாசசெனுஞ் சிறும் பாசறினு—மெண்ணணி, யரனடியோரப்பவ ணமபுலனிற் சென்று, மவாதிறம் நீங்கார்த்தற்கு” என்றும், ஷ ௪-வெ, “இருளில்வாங்குங் கல்மபோல ஞானிபால், முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை, மாயையுடனில்லாது மற்றவனுக் மெய்ப்பொருளை, யாயவதிருந் துணைந்த மசசு” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற்சொல்லியது, சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரியங்களோடு கூடியிருந்தார்களாமாயினும் அந்த இந்திரியங்கள் அவர்கள் வசமாயிருக்கும் தொழிந்து இவர்களதன்வசமாகார்களாகையால் அவர்களுக்கு ஆகாமிய மேறுமென்றும் பெருங்காயமிட்ட பாத்திரம்போல் பிராரத்த கன்ம வாதனை மாத்திரத்தாலே கூடியவிருந்தாயினும் அதிமேற்றின் ஆகாமியத்தினால் மேலொரு சரீர தொந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அங்கித் தம்பனைவல்லார்க் கனல்சுடாதாகும் - சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார் அவ்வங்கியுண் மூழ்கிக் கிடப்பினு மதுபற்றி யவர்மாட்டுச் சூடு நிகழாதவாறும்,—அவ்விடக் மந்திர முடையார்க் கருவிடங்களேறு - கொலைத்தொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திர மரு

ாதுகளைப் பெற்றுடையா ரவ்வி—டங்களை யெல்லா நிறைப்பப் பரு
கணும் அதுபற்றியவாமாட்டிக் கொலைத்தொழி னிகழாதவாம
போல,—ஞானிக ளெங்கித்தைக் கன்மமெல்லாஞ் செய்தாலுட-லி
ருப்பு வெறுப்புக்க ளிகழ்ந்த சேதுவாகிய விசித்திரங்களை மேற்
கூறிய முறையினின்று கமவழிப்படுத்தவல்ல ஞானிகள் எவ்வெ
ழிப்பங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தாராயினும்,—இருவி
னைகள் சென்றணையா - அதுபற்றியவாமாட்டி விருப்பு வெறுப்
பா னிகழ்ந்த பேலைக்கு விதத்தாகஞ் செல்லாமையானும்,—முற்செ
ய்வினை - வாசனையா லுழப்பிக்கும் வினைப் பிராரத்த வினையும
நாயனார் தத்தவாமாட்டித் தலைக்கூடமாட்டாது வெகுதப்படும்
போலச் சத்திகேட்டே போப வாசனை மாத்திரையாய் நின்று
சிறிதே தாக்கு மியல்பே யன்றி வாசனைபற் செய்யக்கடவது
பிறிதில்லையாதலால்,—இங்குத் தங்கிப்போம் பாசத்திரமுங் காரித்
து-காயமிருந் தொழிந்த பாசத்திரத்தி லவ்வாசனை கிடந்து சந்
தித்து பொருச்சிக்கு யோகமாந் தினைமையும்,—குயலனவி
னை தவிர்ந்த சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல -குயவனுடைய குடத்
தைச் சமையுண்டுஞ் சுழற்றிவிட்ட தண்டியிலவ்வாசனை கிடந்து
தன் வேகமுள்ளளவு மதனை வலிதாகச் சுழல்விந்து மற்றொன்
றனை யமைத்தற் குபயோகமாந் தினைமையம் போலுமாகலானு
ம்,—எல்லா மங்கப்போய வாசனையா லுழப்பிக்கும் வினைமல
ங்களுட் சாரமொழி மாயமனதே - வாசனை மாத்திரைகளுந்
தலையாய நின்ற வினை மலவாசனைகளு மவ்வுடம்பு மாயுங்கா
லத்து வேறெருபற்றி மனையா ரைதுகெந்து மாய்ந் தொழியுமெ
ன்பதாம்.

௧௦—சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம் ௨௯௪

இதனானே மேலொருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட அறன் ஞானாகாரமாக வருஞ் சுத்திராத்திரத்தினிடைப் பறந்த செய்திகளெ [illegible] தலைவிடையாய சாதித்த பொருள் [illegible] ருவாயதெ [illegible] மேலே [illegible] யுளிளை [illegible] வழியினை [illegible] சக்கிடந்து [illegible] பிறவாமை கவு பவனைகளும் [illegible] மிருந்து [illegible]

இவை நான்கு சூத்திரமும் இரண்டாவதாகிய [illegible] மாமொழ [illegible] கூறப்பட்டன

௧௦ - சூ, ௨-அதிகரணம் முற்றுத்து

பசுகாரு சூத்திரம் முற்றிற்று

“கைநமுக மேருவாய”

[illegible] பசுகாரு சூத்திரம்

[illegible] முற்றிற்று

பாயிரமுட்பட - ௩௭௪.

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்.

கக—வது, பத்தியின் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற் பதினோராஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின் : இப்படிப் பந்தத்திலே கிலேசமுற்றுப் பந்தங்களை நீங்கினவன் முத்தனாகக் குபகாரஞ்செய்த சிவனது திருவடியை யான்மா—ந் தவனிடத்திற் பத்திசெய்யுமா றுணர்த்துத னுதலிற்று. மேலித் தலைச்செய்யு ளென்னுதலிற்றோ வெனின் : மேல் லான்மையுங் காணுங் கண்ணுக்கு ஆன்மா காட்டுமா றுபோல ஆன்மாவுக்குச் சிவனுபகரிக்கு முறைமையு முணர்த்துத னுதலிற்று

காயமொழிந் தாற்சுத்த ஞானமாக் கட்டக் கண் டிருந்தன்மை யுடையவர்களுக்க, கேவலமாகக் கட்டிக் கண் டிருமாபோல வீசுறுயினக் குக்காட்டிக் கண்டுவ னிதனைத், யாவுமறி வுடையனு யன்புசெய்ய வருநிலைமை யிருநிலையி னடைந்தமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கிய ரன மலரடிக்கீழிருப்பன் மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டே. (க)

(இ-ள்) காயமோ — ஆன்மா காயம்போன வாறே மலங்கள்
மூன்றுங் காற்று — நீங்கிப் புடம்வைத்த பொன்போலச் சுத்த
க்க சேருகியா — ரூப
னார்

காட்டக் கண் — ஒருவன் காட்டக்காணு மியல்பினை யுடை
டிடுங் கண்மை யு — ய கண்ணுக்கு
டைய கண்ணாற்
கு

உயிர் காட்ட — அந்தப் பொருந்தப்பட்ட கண்முதலிய இந்
டுங் கண்டுமோ — திரியங்களைக் கொண்டு கண்டு சைதன்னிய
போல் — மிடமாக வந்தரூபங்களையுங் கண்ணையுங்
கண்ட ஆன்மாவைப்போல

ஈசனுயிர்க் குக் — சிவனானவன் கண்ணுக் கொரு விடயமா
க் காட்டுக் கண்டு — கியுமறியமாட்டாத வான்மாக்களுக்குத்
சிவம் — தற் சொரூபத்தினையுங் காட்டித் தானெல
லாத்தக்கு மேலாய் நின்று சாவானமாக
க், செப் புரகன்மங்களை யறிந்து பலங்களைக் கொடாநிற்பன்.

இத்தன்மை யுர — இந்தச் சிவனுடனே யல்லோ நமக்கு மலம
நீயுடனாய் ய — போய நிலையனதே மௌனதேத தன்மையை
வைப் பெய — யாரோயத் தறிப்பதற்க அறிவுடையனு யந்த
ச் சிவனிடத்திற் பத்திசெய்ய

அந்நிலைமையி — இப்படி மாணவர் வானவனோடேறுஞ்
ற் கொடில் கடைநீ — சேரசுய பாவனையன்றி ஐக்கியமாயிருக்க
ந் முனரானே — வந்தபிற்பு சிவனைப்போலத் தானும் நினை
வறா யிருக்குந் தன்மையை யுடைய நீமையி
ஞாலே

ஈமயமொடிசி நீ — இப்படி யவனோ டோராம் தியானஞ்செ
ஙகியரன் மலர — ய்யவே மலத்தினாலே வரு மயக்க விகற்பங்

டிக்கிழிருப்பன் கலை விட்டு நீங்கிச் சிவனது திருவடிப்பூரத்
தினைக் கிழேயிராநிற்பன் அப்பொழு திந்த
வானமா விருசசுந தனமை யாதெனில்?

மாருதசிவானு ஆனமாக்கள் தங்களிடத் தனவரதமு
பவ மருவிக்கொ மொழிபா திருக்கிற சுவாநந்தானு பூதியாகி
லைட யாஞானம சத்தியினது யிலைபத்தையே திலை
த் திருப்பார்கள் என்று

ாசன காட்டுவன் என்ம ஆனமா இருப்பன், என்ம எழுவா
ய பயனிலை கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது தனனிடத்துணடாகிய அநுபவம்

சுவாநுபவம் இது வடமொழி

சுவாநுபவமென்றது சிவாநுபவமெனக் கூறுவார்கள், அ
ஃதினச்சட

மூலசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்தில், 'சுவாநுபூதிமா
ன்' என்றோதுகையாலும் பிற ஆகம புராணங்களிற் கூறுகையா
லு மெனவறிக

இதனை எமது குரவர் பரமோபதேசமென ஒரு நூலாகவி
விரித்துக் கூறினார், அதனை யாண்டுக் காண்க

இதற்குச் சுபபிரயோகம் சர்வஞானோத்தரம் சூதசங்கி
தையிற் பரமநிலைகைப்பிலு மறிக (௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஆனம சகாயனாகிய சிவனிடத்திலே பக்தராகக பத்தியன்
னு முறைமை ஞானத்துக் கிரியை கூறுகின்றது.

கா - டகக் கணாடிபோ கனனையுடைய கணணுக் கேயுமூ
மி, காட்டுக் கணாடியோபோல விசனுமிக்குக் காட்டிக் கவ்வு

லெ னித்தை யாயுமறி வுடைய பரு யன்புசெய்யவனனிலைமையின் னிலையி னடைக்க முறைபாலே - சூரியாதிப் பிரகாசங்கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினாலே ரூபத்தைப் பதார்த்தங்களைக் காணுமியல்பையுடைய கண்ணுக்கு இந்திரியங்களைப் பொருந்திநின்ற சீவான்மாக் காட்டக் கண்டிடுமாபோலப் பரமேசுவரனுணமாவுக்கு அறிவிக்க வறிவன். இந்த வுபகாரத்தைப் பெரிதாக விசாரிக்கும் ஞானத்தை யுடையவனும் சிவனிடத்தி னிடையறாத பத்திபண்ணவே எட்டாஞ் சூத்திரத்திலே 'ஞானஞேயமொடு ஞாதுருவு நாடாவண்ணம்' என்ற நிலைகூடுமாகையாலே.— ஆன்மா காயமொழிந்தான மாயமெலா நீங்கிச் சுத்தனாகி யரன் மலரடிக்கீழ் மாறாத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டே யிருப்பன் - முன்சொன்னவாறு சிவனிடத்திலே யிடையறாத வந்தரங்கப் பத்தியைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்த ஆன்மா தேகமொழிந்தவாறே ஆணவ மாயை மயக்கங்களை யெல்லாம விட்டு நீங்கி நின்மலனாகிய சிவனிடத் தொழிவறச் சிவாநந்தானு பூதியனாயிருப்பனென்ற றிதன்பொருள்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரத்திலே யிந்திரியங்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிற ஆன்மாவைப்போல ஆன்மாக்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறவன் சிவனென்று கூறியமொழியே யிவ்விடத்தும் கூறியது புனருத்தியென்னில்? அப்படியல்ல அவ்விடத்துக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதற்குத் திட்டாந்தம், இவ்விடத்துக் கூறியது சித்துருபனாகிய சிவன் ஸ்வரூபத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதற்குத் திஷ்டாந்தமாகையால் புனருத்தியில்லை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவனதுபகார முணர்த்துகின்றார

காயமொழிந்தால - பிராரத்தகன்மம் பிடித்திருத்தலுஞ் சரீரமதுமாயும மாயந்தால சரீராவதி மறைக்குஞ் சாமர்த்திய மாத்திரமாய மாயத் திருமபத் தீக்ஷையிற சேஷிப்பித்தமலமு மாயாததுமாய,—

சுத்தனுகி யானமா - ஆன்மா மலமுத்தி மானுயச சிவத்து வாருச சின்மாத்திரனுய் நிறப,—

காட்டக் கண்டிடுந்தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - சடமாத லானுங் கண்காணு மென்ப துபசாரோபசாரம், முத்தியில் மல மறைப்பு நீங்கினுற காட்டு நாடாது ஸ்வதந்திரமாயக் காணுந் தன்மையுடைய தானுலும் பெத்தத்தில் மலமறைப்பினுல் காட் டக் கண்டிடுந் தன்மையுடைய சீவான்ம சிற்சத்திக்கு,—

ஏயுமுயிர் காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வான்மா மனசையேவ மனசு கண்ணையேவக் கண் சிற்சத்தியை விளக்கச் சிற்சத்தி காண்பதுபோல,—

ஈசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுவன் - பரிபூரணமாயப் பண்ணப்பட்டதற்குத் திரும்பப் பண்ணவேண்டுவது ரீதியில் லின்றுபாதத்தா லில்லையாமாதலால, காட்டுந் திரும்ப விரும்பா தபடி சிவத்துவாபி வியத்தி பண்ணத் தனக்குப போசகபோ க்கியமின்றி யுள்ளமை மாத்திரமாய்ப் பிறர்க்குப போசகபோ க்கியமாய்ச் சாக்கிர சற்று சவிகற்ப நிருவிகற்ப சாக்ஷாத்கார ததாற் பதிமுதலிய முப்பதார்த்தங்களைச் சாக்ஷாத்கரிப்பன-

இதனை யாயுமறிவுடையனுய் - அப்போதுவரு மிசசெய் தியைப்போது சிவாகமக் கேள்வி சிந்தித்தலினுல்வரு தெ ளிவென் றுரைக்கும பதிமுதல் முப்பதார்த்த சிவத்துவ பகத்

தவ விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையனாய்ப் பின்னபரோக்ஷ ம்பெற லபிலாஷிக்கு மியானவானுமாய சிவாமாதகிர தேய ஞேயத் த முந்திச ஞுவிபப போலிச சிந்தனை சமாதிமானுமாய சமாதி சிவ சாக்ஷாத்கார மலஞ் சபிக்கு மொருட்சரும பொருட்டு,—

அன்புசெய்ய - கூடிய மட்டாகி சிவபூசை பண்ண,—

அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறைமையாலே - சொல்லி விதேக பரமுக்தி சிவ சாக்ஷாத்காரஞ் சதேக சீவன்முக்தியி லொருபடி சாதக செய்தியாலே,

அதுவன்றியு மந்நிலைமை பிரா பசிதாகம்போல் ஒருபிர காரம் திருச்சிப்பாரனுலுஞ் சாவதிருங் காத்திருருபமாயது சிவமென்றுவருமாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினடைந்த முறையாலே - தன் பசிதாகம்போலி து சிவமென்று வருமானீ னமுத்தி சிவ சாக்ஷாத்கார ரூபத்து ருவ சாதகத்தனை யபிநேவ,—

மாயமொலாக்கீவு - மெய்முதற் பாச மொழித்து,—

மாருத சிவாநுபவ மருவிக்கொண்டே - தன்னு பிரப பொருளறிவுச் சிரசத்திலே விளங்கித் தோன்றிய பிரியமாற பிரபஞ்ச காப்ப பிறப்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரப் பூர்த்திக் கிரத்திச சிவானந்தத்தைத் தனக்கு தரப்பொருளறிவுச் சிரசத்திலே விளங்கித் தோற்றித் தரப்பிரியமுற சுறப்பொருட் சிவ சாக்ஷாத்காரத் தாற சாக்ஷாத் தநுபவித்துக்கொண்டு,—

அரன் மலரடிக் கீழிருப்பன் - அப்படிப் புறப் பொருட்சி வசத்திக்கொத்து விரிந்து சிந்த ரசித்துப் பிரபஞ்சகாப்பப் பிறப் பொருட் சிவனைக் கிருச்சிப்ப பிரபஞ்ச விலக்ஷண திருக்குஞ்சப் பிரபஞ்சலக்ஷண சாவதிருக் கிருத்து ஞானமாய பராகசாயப்பா ர்க்கும பராக்குஞ்சப் பிறப்பொருட் பிரமாணமுஞ தற்பொருட் பிரமேய ரூப பிரப பொருளறிவுச் சிறசத்திச சிரமையில் பிறந்

இயக்க காய் வீழ்ந்து பதிமுதல முப்பசாத்தப பிறப பொருட பிரமேட் சோமையிற றினைடாத சிறசத்தி மாத்திரத்தைப பிரத்தியக்க காயப பாாகதும பிரத்தியக்கு ரூப பிறபபொருட் பிரமாணரூப தறபொருளறிவுச சிறசத்திக் குறிக கிரமிகமாகச சுத்திமத்து ரூபியாயுஞ சத்தி ரூபியாயுந தறபெ ருட பிரமாதிரு ரூபசித்தரூப மாத்திரத்தாற பொருளறிவருகைய வந்தரானமரூ டசிறசத்திக் குறிச சிவ மாத்திர ரூபியாயு மிருபபன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இஙஙன மபதகாரசூத்திரத்தாற பெத்தத்தினின்று நீவ கப பெறறோாககு முத்தி பயன பெறுமாறு வருத்துக கூறுமுற செழுநதுபதினொராஞ சூத்திரம முத்தியென்றது ராஜி த தலைமைபறறிச சிவபட்டறினமேலினறது

கணணினதிரியம் ஓருருவத்தைக் காணுமபடி உயிர்த்துணாய் நின்று காட்டினன மாத்திரையேயன்றி அக்கணணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ் செய்து உபகரிக்குமதுபோல, உயிர் ஓருருவத்தை அறியுமபடி முதல்வனுயிர்க்கறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிருணாவோடுங்கூட அத்துவிதமாயச் சென்று அவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய்து உபகரித்து வருமாகலான், எல்லாமலங்களுமபெ காயமொடுமாயுமென மேலைச் சூத்திரத்திறுதியிற் கூறியவாறறுங் காயமொழிந்தான மும்மலங்களு நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாயோனாகிய வானமா முதல்வனிடமுனமை அத்துவிதமாய நின்று உபகரித்து வருமுரிமையைக் கடைப்பிடித்து அறிந்துகொண்டு நிறைபெறின், அதுகொடாபுகறிய வமமுதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்பிரித் தனை இசகசயிடை—டுறுத நிகழும், அதனை மறிவிசதைக் கி

ரண்டும் பிறிதொன்றின் சேர்வின்றி அவ்வத்துவிதத்தில் யான் ரேபாதி முதல்வன் திருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தரூப நிறனுமுறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லாமலங்களையு மிமைப்பே நீத்தொழிந்து அவ்வதிவிசேடங்களோடொப்ப வொருவழிக் கொண்டு அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று, சிவானு பூதியே சுவானு பூதியாகக் கொண்டு வாழ்வ னென்பாம்.

அத்துவிதத்தில் விளக்குவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரையே யீண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனித் விளங்குதற் பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டு முபகாரத்தையு மநுவதித்துடன் கூறினார்.

ஈண்டுக் காணுமுபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் " உள்ளத்தைக் கண்டுகோடல்" என்பதற்கு "அவனு மவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரத்தையே வேறெடுத்துக்கொண்டுரைத்த கண்ணழிப்புரையானு முணர்க.

காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதன்பின்னுங் கூட நின்று காணு முபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ்விடத்தும்' என்னுஞ் செய்யுளின் விளக்கக் காட்டுதும், ஆண்டுக் காண்க.

காயமொழிந்தகாற் சுத்தனாகி யானமா இத்தையாயு மறிவுடையனாயென வினையும்

ஆகியென்றது பெயர்.

அகநிலை யென்பதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அடுக்க நின்றதனை யொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக்கிலர்.

இருவகைப் படலு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவா ராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறன்றுகூ றவையாது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மென்றும் கூறவே காயமொழிந்தாற் சுத்தருக்கி யெனவும், அந்நிலைமை யிகந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாய யெலா நீங்கியெனவும், அதவொருபாக ரவெடுத்துக் கொண் டாராகலின், அதனேஞிளப்ப இச்செய்யுள் முக்கூறறதாய வாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

— —0 —

இந்தச் சரீரசம்பந்தம் நீங்கப் பெற்றவர்கள் சிவனுடைய திருவடியைப் பெறுவது யெப்படியென்ன மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்

காயமொழிந்தாற்சுத்தனாகி யான்மாக் காட்டக்கண்டு தன்மை யுடைக்கண்ணுக் கேயுறாயிற்காட்டிக் கண்டுமாபோல விசனுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டுவவிதனைய்யாயு மறிவுடையனு யன்புசெய்ய வனவிலமை யினலிலயி னடைந்தமுறையாலே மாயமெலாம்நீங்கி யரனடிக்கீழ் நபன மாருதசிவானுபவ மருவிக்கொண்டே - அன்னுவயம் மாயமெலாம நீங்கி காயமொழிந் தாற சுத்தனாகி யானமவென்று பொருட்டுடுக் காட்டக்கா ணுந் தன்மையினையுடைய கண்ணுக்குக் காட்டுகிற முறைமையி னையுடைய வானமாகக் காட்டக் காணுங் கண்ணைப்போல இவ் வானமாகக் காணும் பகுதிக்குள்ள கன்மத்தைச் சிவன் திருவுள்ள த்திலே யறிந்து ஆனமாவுக் கறிவிக்க வறிவன இந்த உபதேச த்திலே யாராய்ந்தறிந்து மறவாதே பத்திபண்ணின் அதைப் [illegible]த்தியினுடைய நிலை யேதுவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற முறைமையாலே மலமாயா கன்மங்களுண்டாகிய மயக்கங்க

சொல்லாம் விட்டு நீங்கியிருந்த பிராரத்தத் தொலைவிலே சரீர மொழிந்தா லான்மா சுத்தனாய் பரமேசுரனுடைய தாமரை மலர்போன்ற சீர்பாதத்தின் கீழிருப்பன் இருக்கு மிடத்து மொழிபாற் சிவானுபவத்தைப் பொருந்திக்கொண் டிருப்பன்.

இக்கூறு சொல்லியது, பெத்தத்தன்மையிற் பரமேசுரனுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்து மறவாமற் பத்திபண்ண அந்தப் பத்தி பேதயாக வுண்டாகிய ஞானத்தினாலே பரமேசுரனுடை சீர்பாதத்தை யணையுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காட்டக்கண்டு நின்ற தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக் காணுந் தன்மையுடைய கண்ணிந்திரிய மொருருவத்தைக் காணுமபடி,—வுயிர் காட்டிக் கண்டாற்போல - பொருந்திய வுயிரத்துடனாய் நின்று காட்டினல் மாத்திரமேயன்றி யக்கண்ணொளியோடு கூடச்சென் றவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய் துபகரிக்குமதுபோல,—உயிர்க்குங் காட்டிக் கண்டுமனை - உயிர் விடயத்தை யறியுமபடி முதல்வனு— வின் றறிவிக்கல் மாத்திரமே யன்றி யவ்வுயிர் உணர்வோடுங்கூட வந்தவிக மாயச்சென் றவ்விடயத்தை யறிதலுஞ்செய் துபகரித்து வருமாதலான்,—காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகியான்மா - எல்லா மலங்களுமபின் காயமொழிமாயுமென் மேலைச் சுத்தாவத்தையிற் கூடியவாற்றாற் காயமொழிந்தால் மும்மலங்களு நீங்கப் பெற்றுச் சுத்தனேயாகிய ஆன்மா,—இதனைக்காயுற்றிவுடையனுய முதல்வ னிவனுன மத்துவிதமாய்நின் றுபகரித்து வரு முறைமையைக் கண்டித்த நிர்த்துவிதக்கண்டு சிறப்பெய்தி,—அன்பு

செய்ய - அதனொடொப்புப் புற்றிய அம்முதல்வன் றிருவடிகளைத் தலைப்படுதற்க ணிச்சை யிடையறாது நிகழும். அங்ஙனமன்றி யிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேரலின்றி யவ்வத்துவித நிலையொன்றே பற்றி முதல்வன் றிருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே,—அந்நிலைமை யிந்நிலையி னடைந்த முறையாலே - காய மொழிந்தபின் மலநீங்கச் சுத்தனாய் நிற்கு முறைமை காயத் தொடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - வினைக்கிரியையுமே யெல்லாமலங்களையு மியமையேய நீத் தொழிந்து அவ்வறிவிச்சைகளோ டொப்ப வொருவழிக் கொண்டு,—அரன்மலரடிக்கீழ் மாறாத சுவானுபவ மருவிக்கொண் டேயிருப்பன் - அம்முதல்வன் றிருவடியைத் தலைக்கூடப் பெற்றுச் சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இக்ஙனே இருவகைப் பயன்களையு மொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய் மேலைச் சூத்திரத்து வேறு கூறுக வைத்தது ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றுங் கூறாதைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனாகி டெனவும் அந்நிலைமை யிந்நிலையி லடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும் அதனொழிபாக விண்டெடுத்துக் கொண்டாராகலி னதனோடேப்பட இச்செய்யுள் முக்கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேல் அந்த ஜீவன்முத்தராக வேயத்தகமூன்று
முறைமை யுணர்த்துகின்றார்

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாராராகக, வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாசசியவா சகஞான

ம வயிநதவத்தின் கலககந், தருஞான போக ஞாதிரு ஞான ஞேயந தங்கியஞானஞ சஙகறபனை ஞானமாகு ந, திருஞான மிவையெல்லாங கடந்தசிவஞான மாத லாற சிவனமுததர் சிவமேகணடிருபபா (உ)

(இ-ள) பரஞா பரனது ஞானததினாலே பரததைத தரி ன ததாற ப சிதத சிவஞானிகள தேகாநதமளவு மேலா ரகதைகத ன பரபபிரமததையே தரிசிததுககொண திரததாற பரமே டிருபபாகள.
பாாததிருபபா

இபபடிப பரததைப பாாததிருககிற ஞாதாககள இநத வுலகததினக ணுணடாய மாயாபதாாததஙகளைப பாாததிரு பபாகளோ வெனனில?

பதாாததஙக ளபாரா — இநத விசுவவியறகையைப பொருநதியி ராாகள அஃதெனபோல வெனனில? தமி ாததைப புசிததவன விடம்புசிகக விரும பாதவாறுபோல.

"உலகுளாா பெருததுஞசு மொருபொருள விழித்தயோ கே, யுலகுளாா விழிததபணடத தூஙகுவ துருவமாக, வுலகெ லா மொனறிவேறற ஒளிருமொப பிலிதனஞெனறு, லலா தலேக கணிகதயோகிக கவனலா னேயமியாதே" எனவறிக

அதனைப பாாததிருககிற குறறம் யாதெனின?

பாாககவரு ஞானம பலஞா ன மஞஞானம் விகறபம வாச்சி ய வாசகஞானம — விசுவததி னுணடாகிய கடபடாதி ஞா னஙகளெல்லாம பலவாதலானும அவைகள் விகறபமாக விசாரிததப்பார்க்கி லதுவு ம ஞஞானததா லுண்டான வாதலானும் வா ய்வழுககாற் சொல்லப்படாநின்ற சச்சு

வயிந்தவத்தின கலக்கந் தருஞான போக ஞாதிருஞான ஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும்

த்த ஞானத்தா லுண்டாகிற ஞானங்களெல்லாம் விந்துவிற் றோற்றிய வைகரியாதி ஞானமும் பரமமான பந்தமாதலாலும் இவைகளையறி ஞாதிருஞான ஞேயங்களாகிய ஞானங்களு மான்மபோகத்தாற் கூடி யறிகிற ஞானங்களெல்லாஞ் சங்கற்பஞான மாதலாலு மிவைகளெல்லாங் கூடாது

திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானம்

சமயஞான மாவது அவைகளெல்லாத்தையும் பற்ற விசிட்டமான சிவனுடைய பிரகாசிப்பிக்குமதா யுள்ள மேலான சிவஞானமே!

ஆதலாற் சீவன் முத்தா சிவமே கண்டிருப்பா

இதுவே சிறப்பாகையினாலே சீவன்முத்தாக ளந்தஞானத்தாற் றானே பரமசிவனுடன் அனுசந்தானம் பண்ணிக்கொண் டிருப்பாகள். எ-று

ஏகாரந் தேற்றம்.

நியாதே நேகந்திகரண வியுத்பத்தியாலே ஞானமென்னும் பதமுண்டாயிற் றெனவறிக, இது வடமொழி

இந்த ஞானம் பரம் அபரமென விருவிதம்

வாசியவாசக ஞானம் அபரமாதலாற் றனிஞா

பதிஞான மேலான தாகையா லிதுவே சிறப்புடைத் தென்பது

அஃதெக்காரணத்தா லெனில்? அந்தஞானம் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் ஆகமமாகிய இம்மூன்றினாலு மறியப்படாத படியாற் கூறிய தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம் யோகசம் சித்தியம் மிருகேந்திரத்து மறிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் சீவன் முத்தர் சர்வமுஞ் சிவாகாரமாகவே காண்பாரென்பது கூறுகின்றது.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாராபாராக்க வருஞானம் பல ஞானமஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்தரும் - பாசஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற பதிஞானத்தினாலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேறறக்கண்டோரெவரோ அவ்விடத்தும் பதியேக் கண்டிருப்பர், பதிக்கு அன்னியமாக வொருவஸ்துக்களையுங் காணார் வேறுவேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய மாயாவிகற்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விந்துவின் கலங்கற பிரதேசத்திலேயுண்டான ஞானமாம்,—போகஞான ஞாதுரு ஞான ஞேயங்கள் தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் இந்ஞானமிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாகலாற் சீவன் முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காண்பானுங் காட்சியுங் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம் சிரீமத்தாகிய முனைசொன்ன சுத்தா சுத்த மாயாஜந்ய ஞானங்களுக்கும் திரிபுடி ஞானங்களுக்கும் அப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன் முத்தரானவர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்த ஞானத்தைவிட்டு நிர்விகற்ப ஞானமாக வெல்லாஞ் சிவமாகவே கண்டிருப்பரென்பதிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அபரோக்ஷம் போலிய பரோக்ஷமாய்ப் பாவிக்குஞ் சிவ மாத்திர தேயாநிர்விகற்ப சமாதியிற் சாத்தக மஞோக்ககார புத்தி சங்கற்ப கர்வபோத சிற்றுச் சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாத்த மாத்திர சாவார்த்த சிவ சாக்ஷாத்காரத்திற் போலப் பதார்த்தங்கள் தோற்றாத் தோற்றுமாறு லந்தஞானம் பிறவி பெருக்குமப் பிராகிருத மஞோக்ககார புத்தி சங்கற்ப காவபோத தூல சவிகற்ப ஞானந் துஷ்டஞ் சுத்தமன்றென்று சொல்லுகின்றா

பதார்த்தங்கள் பாரா ரென்பது பரமுத்தியிலென்று சில ர படித்துப் பேசுவார்கள் சாவ பதார்த்தங் காபப சிவ சாக்ஷாத்கார பூர்த்திப் பர முத்தியிலவர்கள் தாழ்ந்த சாத்தி நிலையச் சார்றுத லஞ்ஞானம் அதுவன்றித் 'தூரியஞுஞ் சிவந் தோன்றுந் தானுந்தோன்றுந் தொல்லுலக மெல்லாந் தன்னுள்ளே தோன்றும்' என்பது முதலிய வசன விரோதமுமா மென்பதிக

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதனை யாயுமறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெறுரா, அவ்வொன்றனையே யுணாந்துகொண்டு நிற்பாரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர். அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப் பற்றி நின்றறியுங் காட்சியநுமான முறையெனம் பலயகைப்பட்ட அ

ளவைஞானங்கள். அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும, ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாததிரஞானம நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிற்கும விந்து ஞானமேயாகலானும, சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும பாவனை ஞானமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும, இவையனைத்திறகும மேலாய் ஈண்டுக் கூறபபட்ட விச சிவஞானமொன்றே பதாாததங்களைப பாாகக வாராத சிறபபுடைய ஞானமாகலான, இதனைப பெறற சீவன முததா சிவமொனறே கண்டிருபபரனறி ஏனைப பதாாததஙகளை நோககிப பிராரதத வாதனையிற படுவாரல்லரெனபதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரெனறது முடிந்தது முடிததல.

ஏகாரம பிரிநிலை

ஈண்டு அஞ்ஞானமெனறது சுட்டுணர்வின மேற்று.

கலக்கம ஐயம

கேட்டலறிவு மேறசிநதித்தத தெளியும்படி ஐயத்தைக் விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலககநதரு ஞானமெனறா.

போகத் தங்கிய ஞானமெனறது அககலககந தருஞானம் போமபடி யவவாறு தஙகிய ஞானமெனறவாறு

சீவனமுததர் பிறிதொனறனைப பாராரென வற்புறுத்தோதிய விதனுனே, பிராரத்தவினை மஙகிப்போயவழியும மஙகாது நின்று மூழ்விப்பதாகிய அதன வாதனை பறறறக் கழியுமாறு சாதிக்கபபட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———0———

சரீரதொந்தனை நீங்கின பரமுத்தியிலே சிவானுபூதியைப் பெறுமதொழிந்து சரீரத்தோடே கூடியிருக்க சிவானுபூதி புணு

டாவ தெப்படியென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேலருளிச்செய்கிறார்.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் - மேலான சிவஞானத்தாலே அசத்தியத்தை யசத்தியமென்றறிந்து நீங்கிச் சத்தியமாயுள்ள பரமேஸ்வரனைத் தரிசித்தவர்கள்,—பரமே பார்த்திருப்பர் - அந்தப் பரமேஸ்வரனை யெவ்விடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள்,—பதார்த்தங்கள் பாரார் - வாதனா மார்க்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்களை மேலிட்டாலும் மதிக்கக்கூடார்கள்—பார்க்கவருஞ்ஞானம் பலஞான மஞ்ஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்களோடுங் கூடிநின்று பார்க்கவுண்டான வறிவு வெகுவிதமானவறிவு மாயா மயக்க விகற்பமுமா யிருக்குமதொழிந்து,—வாச்சிய வாசகஞானம் வைந்தவத்தின் கலக்கந்தருஞானம் போகம் - வைந்தவமாகிய சுத்தமாயையி லுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும் வாச்சியமாகிய வத்துமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தந்தான் பிரமமென்றும் அதகந்தான பிரமமென்று மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க,—ஞாதிருஞானஞேயந் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பிக்கத் திகிற ஞானமாம் அவைநீங்கத்,—திருஞான மிவை யெல்லாங் கடந்த சிவஞானம் - அழகிய ஞானமாவது இவை யெல்லாந் தாக்கும் அப்பாற்பட்டு வாக்கு மனோ கோசரமா யிருக்கிற சிவஞானமாயிருக்கும் — ஆதலாற்சீவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - ஆகையினாலே ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் வாதனையாலும் அபுத்தி பூர்வத்தாலு முண்டாகிய பிராரத்தம் புசித்தத் தலையும் ளவும் கனவிலும் நனவிலும் அந்தச் சிவத்தையே தரிசித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இன்னும் சொல்லியது, உபதேசக் கிரமத்திலே உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்க

ளையு மசுத்தமும் சுத்தமுமாயிருக்கிற வைராக்ய ஞானத்தையும் விட்டு ஞாதுரு ஞானஞேயங்களையும் கழன்று இவையிற்றுக்கு மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்து அனவரதமு மந்த சிவமேயா யிருப்பார்களென்று முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோர் - இத்தகையாயு மறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தா னதனைத் தெளியநோக்கி யனுபு செய்யப் பெற்றார்,—பரமே பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார் - அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற் கூறிய பிரார்த்தவாதனை தாக்குதற்குரிய வேனைப் பதார்த்தங் களைச் சிறிதும் காண்பாரல்லர்,—பார்க்கவருஞானம் பலஞான ம் அஞ்ஞானவிகற்பம்-அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியனுமான முறையெனப் பல வகைப்பட்ட வளவை ஞானங்கள் அவையெல்லாம் சுட்டுணர்வி ன் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம் தருஞானம் - ஏனை கேட்டலின் கண்ணதாகிய சாத் திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப்பற்றி நிகழும் விந்துஞான மே யாகலானும்,—போக ஞாதுரு ஞானஞேயந் தங்கிய ஞா னஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - சிந்தித்துத் தெளிதற் கண் ணதாகிய போகஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யன்றி யுறுஞ் ஞான மாகாமையானும்,—இவையெல்லாங்கடந்த சிவஞான ந் திருஞானம் - இவையனைத்திற்கு மேலாய் வேண்டுக் கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராததிருப புடைய ஞானம்,—ஆதலாற் சிவனமுத்தர் சிவமே கண்டிருப் பர்-ஆகலால், இதனைப் பெற்ற சிவனமுத்தர் சிவமேகண்டே கண்டு

டுருபபரனறி யேனைப் பதாாததங்களை நோககிப பிராரத்தவா
ககளையிற படுவரலலா.

சீவன முத்தா பிறிதொனறனைப் பாராரெனவர்புறத்
தோறறிய விதனுனே பிராரததயினை மஙகிபபோய வழியுமமன்
காதுஙின றுழல் விபபதாகிய அதனவாதனைப பறறறக கழியுமா
று சாதிககபபட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

மேற சிவசமவாதி சரீா நீஙகி முததிபெற வே
ணுமோ முததியினும நித்தியததவம பெ
றறிருககலாமோ வெனறு வினவ
வுணாததுகினறுா.

அநாதியுட லொனறினைவிட டொன்றுபறறிக க
ன்மாலா யறிநது வருதலினு னைதமில்லைப, பினுதியரு
ள பெறறவாக ணிததவுரு வததைப பெறறிருககை மு
த்தியெனிற பெறும்பதமே யிதுவு, மினுதுங்லை யிது
தானுங காயமுணடே லிருஙகனம மாயமல மெலலா
முணடா, மநாதிகரு முடலாதி காரியத்தாலநாதி மல
மறுககு மருநதறறு லுடன்மாயுங காணே. (௯)

(இ-ள்.) அநாதியு டல் இசசரீரமநாதி. அஃதெக காரணத்தாலெ வில ?

ஒன்றினைவிட் பழம் புடவையைப் போட்டு வேறோ புது
டொன்றுபற்றிக் ப்புடவையை யெடுக்குமாறுபோலக் கன்ம
ன்மாலா யறிந் து வருதலா லெடுத்த வுடலை விட்டு

து வருதலினால் வாசனாத்மகமாகிய சூக்குமவுடலைப் பற்றிப் பிறந்து மிறந்தும் ஜலப் பிரவாகம்போல ஜனனந் தோறுந் தொடர்ந்து அது பிரவா கனாதியாய் வருகையினாலே

அந்தமில்லை உலவாக்கிழி பானதெப்படி முடிவின்றி யிருக்கும், அதுபோல விந்தத் தேகத்துக்கு முடிவில்லை

பினாதி பின்பொருகாலத்தின் மாயாகாரியமாகிய வடிவையெடுத்து நாச மடைந்திருக்கையா லாதியென்று சொல்லவும் பெறும்

அருள் பெற்ற வாகனித்த வுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் அந்த வருளைப்பெற்ற முத்தான்மாக்களைப்போல நிசதிடத்துவமே பெற்றிருப்பதே முத்தியென்று நீ சொல்லவில்லை?

பெறும்பசமே யிதுவும் இந்நித்தியத்துவம் பெற்றிருப்பது மொரு பக்ஷப் பிராப்தியைப் பெற்றிருப்பதுதான்

இனுதநிலை யிதுதானும் இந்த நித்தியத்துவம் பெற்ற சரீரந்தானு மபொய்யில்லாததே, அஃதெக் காரணத்தாலெனில்?

காயமுண்டே லிருவினை மாயை மலமெல்லா முண்டாம் சரீரமென்ப தொன்றுண்டாகவே யதற்கேற்ற கன்மமுண்டாம் அஃதுண்டாகவே மாயையு மலமு மிவைகளெல்லா முண்டாய் விடுங்காண்

மனாதிதரு முடலாதி மனோவாக்குக் காயமாகிய மூவிதத்தானு மார்ச்சித்த கன்மமுண்டாகவே யதற்கேற்ற தனுகரண புவனபோக முண்டாமாதலின் விதுவு மாதியெனப் பெறும்.

காரியத்தால காதி — சங்கேதோறுந் தொடர்ந்து தொடர்ந்து காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிறவாகாநாதியெனப் பெறும.

மலமறுக்கு மருந்தறு வுடன மாயுங் காணே. — வைத்தியனாகிய சிவன மாயாகாரியமாகிய மருந்தைக் கொடுத்து மலவாதனை யாகிற வியாதியைப போக்கவே பின பொருக்காலுஞ சரீர முண்டாகாது எ-று

இதனாலே கனம பநாதித்துவமு மாதித்துவமுங கூறவே கனமக்ஷயங கூறியதாயிற்று

இதற்குச சித்தியாகமம (௬)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

நேல் வயிரவ தந்திரவாதிகள தேக நித்தியமாவதே முத்தியெனபதை மறுத்தல.

உடலநாதியே யொனறினைவிட டொனறுபற்றிக கனமா லாயழிந்து வருதலாலந்தமில்லைப பினுநியருள பெற்றவர்கணி த்தவுருவத்தைப பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - ஆனமாக்களுக கநாதியே கனமத்தினாலே யொரு தேகத்தைவிட டொருதேக த்தைப்பற்றி யாயுமழிந்தும வருகிற தியல்பாகையால யாதேனு மொரு தேகமில்லாம லிருப்பதில்லை ஆகலால சரிகை கிரியைக ளைச் சாதித்தபின யோகாப்பியாசத்தினாலே யாதியாகிய பர மேசுவரனுடைய வருளினாலே நித்திய வுருவத்தைப பெற்று அவர்கள சிவலோகத்திலே சித்தராயிருப்பதே முத்தியெனி ல்?—பெறப்படமேயிதவு மினுதன்கிலையிதுதானுங் காயமுளவே யிருவினை மாயை மலமெலா முண்டாம - நித்தியகாரியத் தைப பெறுதல போக்குமெனனு மிதவு முன ளுஞ்சொலவ பு

நமுத்தியே காயத்தோடே யிருப்பது. குற்றம்பொருந்தின நிலை மைய தெவவா றெனனில? மாயாதேக முண்டான போதே பெரிதாகிய கனமமு மாயையு மாணவமு மெல்லாப பநதமு முணடு. ஆகில * விதேக + கைவலலிய முணடாமபடி யெவவா றெனனில?—அநாதிமல மறுகைகு முடலாதி மருநது தருவகாரியததாலறறு முடலமாயுஙகாணே - அநாதி காததாவாகிய சிவன ஆனமாவுக கனுதி சமபநத மாகிய வாணவமலததை யறுக்குக தேகாதி மருநதைக கொடுபபன அநத தேகேநதிரியாநதகரண வியாபாரமாகிய போகததினாலே ஆனமா வியாபியாகிய வாணவமலம பரிபககுவமாய நீஙகினால ஔஷதமாகிய தேகாதிகள பொருநதாமல நசிககும. ஆதலால் விதேக கைவல்லியமே பரம முததியென றிதனபொருள

ஏகார மீறறசை

* விதேக - தேகமிலலாத, + கைவல்லியம - முததி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சாரூப முதலிய பதமுததி, பரமுததி யனறெனபது படிக்கினறா

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங் கொடுக்கு சரீரம்.
மறறைய வெளிபபொருள

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

உடமபாவது அநாதியா யுயிரைப்பற்றி நிரோட்டம் போல் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான அதற்கொரு முடிபு கூறற்

ல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்தியத்த மங்களமயமான திவ்விய சரீரமுண்டெனனும் உருவசிவசமவாதிகள் மதம் அடாது உடம்புளதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதனாற் கன்மமுமுண்டி வினைகட்கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை யியைவிப்பதாகிய வாணவமலமும் விட்டு நீங்குதலின்மையின் அதுவு மின்னுமையைப் பயக்கு நிலையாகலானும், ஆகவே யதனை முத்தியெனபதற்குத் தாற்பரியம் பந்தமுத்தியெனப்படுவதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டக வுடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய விவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டாலாதியாய அநாதியாகிய மலநோய் தீர்த்தற்கு மருந்தாயவாறும், இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானுமுடனீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையான் அந்தமாதற்கு ஐயங்கையின்மையானு மென்பதாம்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றற்க் கழியுமாறு தடை விடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சமவாதி சரீரம் நீங்கி முத்தியைப் பெறவேணுமென்றதெப்படி, முத்தியிலுஞ் சரீரம் நித்தத்தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்குமென்று சொல்ல, அவனை மறுத்து மேலருளிச் செய்கிறார்.

அநாதியுடலொன்றினை விட்டொன்றைப் பற்றிக் கன்மாலாயழிந்துவருதலா லந்தமில்லை - அநாதியே ஆன்மாக் கன்மத்தாலீடாக ஒரு தேகம்போக வொரு தேகமெடுத்துக்கொண்டு உண்டாயு மில்லையாயும் வருகையாலே தேகத்துக் கொருக்கேடுண்டாயில்லை, இதனைமொழித்து—பிறுதியருள் பெற்றவர்

ணித்தவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில்- இப்படிக் க ண்மம் புசித்துத் தலைந்தபின்பு வேட்டுவானி யொன்று மறியா ப் பச்சைப்புழுவை யெடுத்துத் தன்சொரூப மாக்கின தன்மை போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வான்மாவையுஞ் சிவனுடை ய ஞானமெடுத்துத் தன் ஸ்வரூபமாக்க அந்த மாயாவுடலே நித் த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும் பெற்றிருக்கிறது முத்தியென்று நீ சொல்லில் ?—பெறும்பதமே யிதுவும் - சரியைகிரியா யோகங்களைச் செய்தவர்கள் பெறுகிற பதமுத்தி பொழிந்து சாயுச்சியமாகாது —இதுதனிலே யிதற்கா ணவகாயமுண்டே யிருக்கின்றமையால் மலமெல்லாமுண்டாம் - இந்த முத்திதானும் பொல்லாதென்று. அதெப்படி யெனி ல் ஒரு வடிவுண்டான பொழுதே வேறுவிதமான கன்மமும் அ தனாலே மாயையும் இவ்விரண்டுக்குங் காரணமாயிருக்கிற மல மும் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் —மருதிக்குமுட்டலாதி காரி யத்தால் ஞதி மலமறுக்கு மருந்து - மனம் புத்தி ஆங்காரம் த னமாக்கினையென்று சொல்லும் புரியட்டகதேகமுதலான தனு கரண புவன போகங்களென்று சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே பரமேஸ்வரன் அநாதியே ஆன்மாக்களை மறைத்துக்கொண்டு நிற்கிற மலத்தைப் போக்கா நிற்பன் —அற்று லுடல் மாயுங் காலே - ஆகையாலந்த ஆணவமலம் போகவே நீமுத்தியிலழி யாதென்ற மாயாசரீரமு மழிந்துபோமென் றறிவாயாக.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் சிவசமவாதிமதம். “ முனைஞனறனது முதிரொளிஞான - மறியாப்பச்சைச் சிறுபுழுக்கவாக்த - வண்டெனவுயிரைக் கொண்டிடுமுயிரது-தனிலைநேரக்கிந் தானதுவாகி-பைவகைத்தொழிலு மெவ்வகையுணர்வும்-பிரியாவாறமபெற்றுத திரியாப்பெரியோர் திரட்டிசேரக்கிடுமே” என்றும், அவன் மறுப்பு. “மூத்தியுற்ற சுற்றவாரனை

யிடை - சேரவொன்றனை சார்கருமுத்தி - சாலோகசியமோசா யுச்சியமென்ற - பந்தமுற்ற ககலகழிதத - வறிவோடறிவு பிறியாப்பெற்றி - வேண்டுமென்றதற் கேண்டிவரிவரா - திருப்பரொன்பதற குருதகானவேணடும்" என்றும், "இசசாரூப நசசினொனனில - மும்மலத்தேத மின்மையதனறே" என்னுமதுஞணாடுகொளக

இதனுற சொல்லியது, சமவாதி யருளைப்பொருநதின வாணமாககளுடைய மாயாதேசங் தானே முத்தியி லந்தத் தத்துவ தகைப பெறறிருக்கு மென்று சொலல அநுபதமுத்தியாவதொழிநது சாயுச்சிய மாகாதென்றும யாதொரு சரீர தொகக்னையுள்ளமட்டும் மூன்று மலமும் நீஙகாதென்றும இந்த மாயாசரீர மலத்தைவிட போகக வநததென்றும ஆகையால இந்தமமலம நீஙகினபோதே மாயாசரீரமும நீஙகுமென்னு முறையைய மறிவிததது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

உட லொழிபற்றி யொன்றினை விடடொன்று கனமாலா யழிந்து வருதலா லநதமிலலை - உடமபாவ தொழியா யுயிரைப் பற்றி நீரோட்டமபோலத் தொடாசசியாய் கனமத்திற கேறப வாகியு மழிநதும வருவதாதலா னதறகொரு முடிபுகூறுதல பொருந்தாமையான,—பிறதியருள பெறறவாக ளிந்த வுருவ தகைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில - முதல்வ னருளைப பெற்றவாகள் முத்தியினு மிவைபோலன்றி நித்திப சுத்தமாகளம் யமான திவ்வியசரீர முடைடென்னு முருவ சிவசமவாதிகனை மதிபடாது.—காயமுண்டேன் மாயை யிருக்குமம மலமெல்லா முண்டாம-உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மா

யு மதன்க ணிகழு மூண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமு மத னை இயைவிப்ப தாகிய ஆணவ மலமும விட்டு நீங்குதலின மையின,—இதுதானு மின்றுதில்லை-இதுவு மின்றுமையைப பய கரு நிலையேயாகலானும,—இதுவும பதமேபெறும-ஆகவே யத னை முத்தியெனபதற்குத் தாற்பரியம பதமுத்தியெனபதே யா மாகலானும,—மறுதிகருமுடல காரியத்தா லாதி-மனமுதலிய புரியட்டக வுடமபி னின்றுந தோன்றுவதாகிய விவவுடமபு அக்காரிய வேறுபாட்டா லாதியாய்,—அநாதிமல மறுக்கு மருந தாரு வுடன மாயுங்காணே-அநாதியாகிய மலநோய தீர்த்தற்கு மருந்தாய்வரும இஃது அக்காரண நீங்கியவழித் தானுமுட னீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையா னந்தமாதற்க ணு சங்கையின்மையானும.

இதனானே மாயாமலம பற்றறக் கழியுமாறு தடைவிடைகளாற சாதிக்கப பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தச் சீவன்முத்தர்க்கு முற்கூறிய மலவாதனை கெட்டு நிற்குமதற் குக்காரணமிட் டுணர்த்துகின்றார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவரே சிவம்
பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்தருக்கு, முரியமல மொள
ட்டத்தாற் றடிப்புண்டவிட்டமு மொண்ணெரியி னொளி
முன்ன ரிருளுந்தேறமின், வருபால்சேர் நீர்மருவுங் க
லங்களும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்துகாயங்,
கிரியுமள வும்முளதாய பின்புகாயஞ் சேராத வகைதா
னுக்கேயுமன்றே. (ச)

(இ-ள்.) தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே சிவம் பிரகாசிக்கும்	இவ் வான்மாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரிய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்து சிவம் பிரகாசியா நிற்கும்.
இங்கே சீவன் முத்தனாகும்	இவ்விடத்திலே தானே ஜீவன் முத்தனாகும் அஃதாவது, பிரியாப்பிரிய முதலியதின்றிச் சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந் தேகாபிமான மற்றிருத்தலென வறிக
உரியமலம்	அவர்களை யெவ்விடத்தும் விட்டு நீங்காத வாணவமலம் அந்தத் தேகத்தி லெப்படி யிருக்குமெனனில்?
ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடமும்	பரமமுத்தியைப் பொருந்துமளவுஞ் சரீபாதி விடங்களை யௌடத சத்தியானது எப்படி வாதையுறாமற் றடுக்குமதுபோலவும்,
ஒளியொளியின் முன்னிருளும்	மிகுந்த வக்நிப்பிரகாசத்தின் முன்னந்தகாரத்தின் வலியானது கெட்டடங்கி நிற்குமாறுபோலவும், அந்த வலிகெட்டு நிற்குந் தெங்ஙனமெனில்?
தேற்றின் வருபரஸ்சோதீரமருவு கலங்கலும் போலாகி	தேற்றினக லுண்டாக்கப்பட்ட வித்தினாற் றேற்றப்பட்ட நீரினது கலங்கலான நீர் அந்த மண்ணைக் கீழ்ப்படுத்தி யது தோன்றுமாறுபோலே தெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற்போல
மாயாதே தனத்திமாய்த்து	தான் கெடாமற்றனது சத்திகெட்டு,

காயந்திரியுமள — இப்படியே தேகாந்த மளவு முண்டாய்,
வும் முளதாய
பின்பு காயஞ் — பின்பொரு சரீரமெடாதபடி பண்ணினின்
சேராதவகைதா — ன் தானும் போம் என்று
னுந் தேயுமன்றே
தானுமெனனும் உம்மை மாயையுமென விரந்தது தழீஇய வெச்சமாயிற்று
இதற்குச் சுபபிரபேதம் கிரணாகமம். (௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

ஆகில் தேகாந்தத்திலே யல்லது மோக்ஷமில்லையோ வென்னில்? இவ்விடத்து ஞானோதய காலத்திலே ஜீவன்முத்தி, தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி யென்பது மேற்கூறுகின்றது.

மெஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிய சிவம்பிரகாசிக்கு மிங்கே சீவன்முத்தனுக்கும் - சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்தவாறே பாசபசு ஞானங்களினாலே தெறித்தறகரிதாயிருந்த சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆன்மாவுக்குவேறற அபிவியத்தியாம் அப்போதே யிந்தப் பூமியின்கண் பிராகிருததேகத்திலேதானே ஜீவன் முத்தராம் ஜீவன்முத்திக்கும் விதேக கைவல்லியத்துக்கும் பேதமேதென்னில்?—உரியமலமாயாதே சத்திதானமாய்ந்து காயந்திரியமளவு முளதாய்ப் பின்பு காயஞ்சேராதவகை தானுந்தேயுமன்றே - மல மென்றது மும்மலத்துக்குஞ் சாதி யொருமை. ஆன்மாவின் ஞானத்தை மறைத்து விஷயங்களிற் பொருத்திப் புசிப்பிக்கும் ஆணவ மாயை காமிய மூன்றும் சத்திகள் கெட்டுந் தாங்கெடாமல் பிராரத்ததேக முள்ளளவும் நின்று பிராரத்த தேகாந்தத்துக்குப்பிற

கு தேகமுண்டாகாதவாறு மும்மலங்களும் முத்தனுக்கில்லையாம்.
மும்மலங்களு மிருக்க ஆன்மாவுக்கு சர்வஞ்ஞத்துவமில்லாமல்
மாயாகாரணங்களையும் பொருந்தி விஷயங்களையும் புசிப்பதுண்
டாவதினால் பெத்தனேயென்னில் பந்தமில்லாத வகைக்
குத் திட்டாந்தங்கூறுகின்றது;—ஔவெரியி லெரிமுன்னிரு
ந்த கேற்றின வருபரலசீசா கீமருவுகலங்க லவுட்டதரா றுப
புண்ட விடமும்போலாகி-உமமை எண்ணுறமை போலாகி யெ
ன்பது பக்கந்தோறு மொட்டிப் பொருளுரைக்கக் கல்ல வங்கப்பி
ரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல் தூரத்திலே நின்றாலு
ம சமீபத்திலே யிருந்தபோக்கு வஸ்துக்கள் தெரியாதுபோல ஜீவ
ன்முத்தனுக்கு சர்வஞ்ஞதை யில்லாதிருக்கினுஞ் சிவானுபூதியுண்
டாதலா லாணவமலப் பந்தமில்லை கேதாருணி லுண்டாகிய விரை
யை யுரைத்த கண்ணாடித்தேறி மண்ணடியிலுங் கண்ணாடிமேலுமா
கப் பிறிந்திருந் தொன்றினாலே கலங்கி மண்ணுந் தண்ணீருமுன்
போலச் சேற்றினோபோ லிருந்தது தானே தெளிந்ததுபோல ஜீவ
ன் முத்தன் வாதனையினாலே விஷயங்களுடனே கூடினாற்போ
லிருந்துந் தானே பந்தவிஷ்டங்களுக்கு வெருட்டப்படான். ஆத
லால் மாயாபந்தமில்லை விட்டத்துக்கு மாற்றான லொட்டத்தை யு
ள்ளேகொண்டு பாம்பிருபோல கடிப்பித்துக் கொண்டா லந்த
விடமேறுமற்றனையானதுபோலச் சிவபாவனையைப் பண்ணி
க்கொண்டு அநேக போகங்களைப் புசித்தாலுமக்குற்ற புண்ணிய
பாபங்களோடு தாக்கையாற் கன்மமலப் பந்தமில்லையென் றிதன்
பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சமாதி சித்தித்தா லொருபிரகார மலம் நீங்கிச் சிவன்று-
[illegible] சாக்ஷாத்காரஞ் சித்திக்கும். சித்திக்கப் பிறபு நீக்கு

நத்தத்தின் மல மாவிர்த்தி நிவிர்த்திச் சுபாவமாயிருக்கு மழியா தென நிசைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

---o---

மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும், அதனாற் சிவம்பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன் முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கள முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத்திரையா யவ்வுடம்புள்ளளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம்.

தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கள் பரஞானஞ் சேரப் பெற்றாராமாட்டு மாய்ந்து கிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினு மொட்டின்றி யங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம்பிரகாசித்தாராமாட்டு ஒள்ளொளியி னொளிமுன் னிருள் அஃ தாணைக்குச் சிறிதாயினும் இடையின்றியுஞ் செயமைக்கண்ணு ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஒட்டத்தாற் றடியபுண்டவிடம் சீவன் முத்தராகப் பெற்றாராமாட்டு ஒருவாற்றானு மியைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க

ஒள்ளொளியென விசேடித்ததனால் விளக்குமுதலிய அற்ப வெரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்டது.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

முனசொனன வாணவமலம் நீஙகுவது எபபடி யெனற மாணாககனை நோககி யருளிசசெயகிறா

தெரிவரிபமெயஞஞானஞ சோநதவாறே சிவமபிரகாசிக்கும - ஆனமாவுக கநாதியேயுளள மலசமபநதததிலே அறித றகரிய வுணமைஞானஞ சததினிபாகம பிறநது மலம நீஙகி அநத சிவஞானததைட பொருநதினபொழுதே சிவபபிரகாச முண டாகா நிறகும இஙகே,—சீவனமுததருக்கும-அபபொழுதே யிநதச சரீரததோடே யிருககசசே ஜீவனமுததரூய விடுவன மலஙகூடி நிறகசசே முததருவது எபபடி யெனனில?—உரியமலம - மற்ற மலஙகளைபபோலவிடடும பறறியும நிலலாமல் எப்பொழுது மானமாவுககுச சகசமாயிருககிறது ஆணவமலமானது,—அவுடததாற றடுப்புணடவிடமும - அவிழுதததிலே தடைபபட்ட விஷமானது தான கெடாமற சததிகெடடு நிறகிற முறைமைபோலவும,— ஒளளொரியி னொளிமுனன ரிருளும-நனருகவிடடு விளஙகா நினற வககினிப பிரகாசததின முனனே தான கெடாமற் கெடடுநிறகிற வநககாரமபோலவும,—தேற்றி னவருபரலசோ நீாமருவுகலஙகலுமபோலாகி - தேற்றுமவிரையாலே தேற்றப்பட்ட நீரிற கலஙகலானது தான கெடாமற் கெடடுநிறகிற முறைமைபோலவும,—மாயாதே தனசததிமாய்நது - அந்த மலமுந தனனுடைய நிததகததுவங கெடாமல ஆனமாவை மறைககிற சததிகள கெடடு? அபபடிககெடடும,—காயத்திரியுமளவும முளதாய-ஆனமா தேகத்துடனே கூடித்திரியுமளவுமுண்டாய்,—பினபு காயஞசோாதவகைதானுக தேயுமன்றே - பின்பு ஒரு தேகம்வநது கூடாதபடி இநதத தேகததுடனே மாய்ந்து போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ, ௬-வெ, "பொன்வாண்முன் சொன்னமுவிற புக்கொடுங்கிப் போயகலத், தன்வாளே யெங்குமாந் தன்மைபோல்—முன்வாண், மலந்தி மைமறைந்துள்ள 'மற்றல்லகை யண்ணு, மலந்திரித்துச் செல்லு மவரத்து" என்னும் துய கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியிலே இவனோடு கூடிநிற்கிற சிவனும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாசியாது நின்ற முறைமையும் பின்பு மலநீங்கினவிடத்துச் சடக்கெனச் சிவம் பிரகாசிக்குமென்கிற முறைமையினையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானந் தோன்றவாறே - மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்,—சிவம் பிரகாசிக்கும் - அந்தச் சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கெசீவன் முத்தனாகும்- சீவன்முத்தராயும் வழிமுறையே,—சேற்றின் வருபால சோரீ மருவுகலங்களும் - சேற்றுன மாத்துண்டாகிய விரையினுற்றேற்றப்பட்ட நீரினிடத்துப் பொருந்திய கலங்கன் மண்ணினைக் கீழ்ப்படுத்தியதுகோன்றுமற்றுனேதெளிந்து மேற்பட்டு நின்றாற்போலப் பரஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டுமாயந்து கிடக்கும் மலசத்தியொருங்கோரணத்தால் மேற்படினுமொட்டின்றி யஞ்ஞனம் வினைபொழிதலும்,—ஒளியெரியி னொளிமுன்னிருளும் - மிக்கவக்கினியப் பிரகாசத்திற்கு முன்னிருளுங் காண்டைக்குச் சித்தாயினு மிகைப்பின்றிச் செய்மைசக்கணுள்ளதுபோலச் சிவம் பிரகாசித்தார் மாட்டு ஒருவாற்றானு மிகைப்பின்றியும்,— அவ்விடத்துத் தாக்கப்புண்டவிடமும் - அக்கினியின் வெளிவுபார்த்திருக்கலு மபோலாமாகலின்.—உரியமலமாயாதே தனசத்திமாய்கை...

யந்திரியுமளவு முள்ளதாய்,—ஆணவமலந் தன்சத்திகெட்டு வா
தனை மாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ள அளவுநின்று,—பின்புகா
யஞ் சேராத வகைதானுந் தேயுமன்றே-மற்றொரு பிறவிக் கேது
வாதலின்றி யகன்றுவிடும்.

இதனானே யாணவமலம் பற்றறக்கழியுமாறு கூறப்பட்
டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலு மவ்வனந்த வாணவமலம் முத்தியிற்
கெடுமாயி னுயிருமாவு நாசமடையு
மென்ன மறுத் துணர்த்துகின்றார்.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகு மடையி
னந்த வான்மாவு மழியுமெனிற்செம்பிற், காணுறுங்
களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம் புருநிற்கக்
கண்டோமன்றே, தானுவினைமன் கழலிணையத் தயி
ருமலந்தவிர்ந்தாற் றானசுத்த னுயிருக்கை முதலியான
ன்றே,பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனினருக்க
ன் புகுதவிருள் போமதயிற் பொருந்துமலம்போ
மே. (ரு)

(இ-ள்) ஆணவந் — ஆணவமாகிற பாசமநாதியாகையாலந்
தானநாதி — ற்குத்தோற்றமு நாசமு மடையாது
யந்த மடை
யாதாகும்

அடையினந்த — நித்தியமாயிருக்கு மஃதழிந்சக்காலந்த
வான்மாவு மழியு — வான்மாவுமழியுமென்று நீசொல்லில் அஃதெ
ப்படியெனில் — ன்று.

செம்பிரதானை	செம்பிலிட்டதி லெல்லாராலுஞ் சாணப்
லூறுங் களிம்பிர	பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவு மிர
த குளிகைபரிசிக	தகுளிகையானது பரிசித்தவுடனே அசகா
கக கழியும	ளிதமானது போகக் கண்டோமே!
செம்புரு நிற்க	அப்போது அந்தச் செம்பழிய வேண்டா
ககண்டோம	அந்தச் செம்பினது ஸ்வரூபங் குறையக்க
	ண்டிலம
அன்றே	அப்படியாமே
தாணுவின்றன	அதுபோலச் சிவனது சீபாத கமலத்
கழலிணையந் தவி	தை யடைந்த காலத்து மலங்களு மாணமா
ருமலம	வு நாசமின்றி நிற்குங்காண ஆஃதொக்கும
தவிரானோரு	அந்த வானமாவுக்கு அநாதி சமவாய ச
ன சுத்தனாயிருக	ம்பந்தமாயக் கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
கமுத்தி	தந்த வானமாச சுத்தனுவனன்றே 'பிரதா
	னனாயிருக்கும அதுவேமுத்தி
அரனாலேப	இவனுஞ் சுத்தனுமாய்ப் பிரதானனுமாயி
பூணவேண்டுவ	ருக்கையாலே யிவனுக்குச் சிவனது சீபாதத
தொன்று மில	தைக் கூடிநிற்க வேண்டுவதோர் பணியுமில்லை
லயெனில	யென்று சொல்லில்?
அருக்கன் புகு	ஆதித்தப் பிரகாசமுண்டானவிடத் தெ
தவிருளபோம	ப்படி யந்தகாரம்போம், அதுபோல
அடியிற பொரு	இந்த வானமாவும் பிரதானனாயிருந்
ந்த மலம்போமே	தால் முத்தி யடையப்படா னாதலா லிவ
	னுக்கு சிவனது சீர்பாதத்தைச் சார்ந்து நி
	ற்கி லல்லது மலநீங்காது. எ-று.

இது பல எழுவாயும் பல பயனிலையும்.

இதற்கு கிரணமும் ரௌரவமும் எனவறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் பூர்வ சைவர் ஆணவ மான்மாவுக்கு அநாதி சையோகமாகையால் கெடாதென்கை கெடுமென்றமை கூறுகின்றது.

ஆணவந்தா னொருதியந்த மடையாதாகு மடையிலந்தவான்மாவு மழியுமெனில்-ஆணவமலமானது ஆன்மாவுக்கு அநாதி சையோகமாதலா லாணவங்கெடாது கெடிலஅம் மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆன்மாவுங் கெடுமெனில்? அப்படியல்ல,—செம்பிற் காணலுறுங்களிம்பு இரதகுளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ்செம்புருநிற்கக் கண்டோமன்றே-செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட களிம்பான திரத குளிகையிற் பரிசத்திலே நீங்கிச் செம்புருவு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே! அன்றெனகிளவிபாமெனத்தகுமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தமாகிய ஆணவமலம் நீங்கி யான்மா சிவனுடனே வேற்றச் சுத்தனாய் நிற்பன் இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை யனுவதித்து நிராகரித்தல்,—தாணுவினற்ன கழலிணையத் தவிருமலந் தவிர்ந்தாற் றூன சுத்தனா யிருக்கை முத்தியானருளப் பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லை யெனில்-சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சலனமின்றி யிருக்கையினாலே தாணுவென்று சொல்லப்பட்டது தாணுவாகிய சிவனுடையசத்தி யான்மாவிலேபதிய மலமானது நீங்கும் நீங்கவே யான்மா நின்மலனாகிச் சிவனுக்குச்சமனாகவே யிருப்பதே முத்தி சிவனுடனே யிரண்டறக் கலந்து நிற்கவேணுமென்பதொன்றில்லை யெனில்? உம்மைவினைமுற்று,—அருக்கனபுக்க விருளபோ மடியிற் பொருந்தமலம் போமே - ஆதித்திய கிரணமுங் கண்ணொளியுங் கலந்தபோது கண்ணின் மறைப்புப் போம், சிவனுட னிரண்டறக் கலந்தபோ தாணவ நீங்கும் அல்லது நீங்காதென் றிதன்பொருள்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மலத்திற்கு ஆவிர்தி நிவிர்த்தித் திரிபுவருமாகி லாத்மாவுக்கு மந்தவிகாரம் வருமென் றறையுமறுக்க துணர்த்து கின்றார்.

பாட்டின் முற்பாதி வெளிப்பொருள். அப்படியானவ மலம் ஆவிர்தி நிவிர்த்தி ஸ்வபாவ லக்ஷணமாய்க் கெடாது நீங்குமாகில்,— தானுவினற்றன் கழலிணையுற்றவிருமலம் - முத்தி காத்திய தீக்ஷா க்ஷணத்தில் விளங்கிச் சாக்ஷாத் தீக்ஷா நாமந்தரித்த சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தியாக மலம் அப்படி நீங்கும் — தவிர்ந்ததால் - நீங்கினால்,—ஞானசுத்தரூபியாக்கை முத்தி - தான் நின்மலரூய நிற்றலமாத்திரமே மோக்ஷம் —அரனருளைப் பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லையெனில் - நிரும்ப அந்தத் தீக்ஷா லக்ஷண சிவசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தஞ் சாரவேண்டுவதில்லையென்று மலம்போமுத்திவாதியாயிருந்து நீ சொல்லில்? மலமுத்திமாத்திர முத்தியன்று மலசிவத்துவங்களின்து முத்தி வியத்தியிரண்டு மோக்ஷமென்று முந்நூற் சொல்லுதலால்,—அருக்கன் புக்க விருள்போம்-அப்படி,—அடியிற்பொருந்த மலம் போமே - வியத்திகாத்திய தீக்ஷா க்ஷணத்தில் விளங்கிய சிவக்கிரியாசத்தி சங்கற்பத்திற் சம்பந்திக்க முன்சொல்லிய முத்திகாத்திய தீக்ஷாக்ஷணத்தில் விளங்கிய சிவக்கிரியா சத்திசங்கற்ப சம்பந்தத்தால்,—மலம் போயும் மகாமாயையில் மலமவைத்த மலவாசனை சிவத்துவ தம்பனம் பண்ணிக்கொண்டு மாறுதிருக்கு மந்தமலவாசனை மகாமாயையி லயமாந்தானே.

ஞானநிர்த்துவாகிலு மிதினாலு முத்தியே சொல்லப்பட்டது, வியத்தி விளங்கச் சொல்லப்பட்டதில்லை. சத்தியமே சாற்றியது மலவாசனாமுத்தி நித்தியமே செவ்வாதத்மபூச் சிவப்

புபாதியுற்ற படிகவெண்மை விளக்கம்போல, மல வாசனை பாதியுற்றுந் திரிவின்றியிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்துவாபி வியத்தியை வியஞ்சகந் திரும்ப விரும்பாமல் விகிர்தி விட்டிருந்தபடி இருந்தானுஞ் சிவத்துவாபி வியத்தி கிரத்தியம விகாரம வருமாதலால் வேறென்றன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இரதகுளிகை பரிசித்தமாத்திரையே செம்போடு சகசமாய நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்பு வேறுநிற்றல கண்டாமாகலின, அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சாரந்தமாத்திரையே உயிர் வேறுபிறப உயிரோடு சகசமாய நின்ற ஆணவமலம நசிக்குமென்றறிகோரிழுக்கின்மையான, முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாதில்லெனனும பாடாணவாத சைவர் மதமும, அருக்கனொளி மேவினும அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள பற்றறக் கழியாதவாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம பிரகாசித்தத் திருவடியை உயிர் பொருந்திலன்றி ஆணவ மலம பற்றறக் கழியாதென்மையின, மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்தமாத்திரையே மலநீங்கப் பெறும, அதுவே முத்தியாதலையும, அதனமேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாத சைவர் மதமும் அடாவெனபதாம.

இங்ஙனே தடைவிடைகளான மேலது சாதிக்கப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

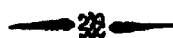
இப்படி ஆணவமலம் முத்தியிற் கெடுமென்றதெப்படி யென்ற பேதவாதி மதமே லருளிச்செய்கிறார்.

ஆணவந்தா னாதி யந்த மடையாதாகும் - ஆணவமலமானது அநாதியே ஆன்மாவுள்ளவன்றே யுள்ளதாகையாலே அதற்கு நாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலநாசமானாலொழிந்து ஞானமுண்டாகாது தானென்னில்?— அடையிலந்த ஆன்மாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியான வான்மாவும் அழியவேணும் என்கிறாயாகில்? ஆன்மாவுக் கழிவுண்டாகாது? பாசத்துக் கழிவுண்டு அதென்னபோலவென்னில்?— செம்பிற் காணலுறுங் களிம்பிரதக் குளிகைபரிசிக்கக் கழியுஞ் செம் புருநிற்கக் கண்டோமன்றே-அநாதியே செம்பிலே பொருந்தி நிற்கிற காளிதமானது இரதகுளிகையினது சம்பந்தத்தாலே கழிந்துபோயுஞ் செம்பினது சொரூப மழியாமல் நிற்கக் கண்டோமாகையால் ஆன்மாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முத்தியிற் பாசமழியுமென்ற பேதவாதி மதமேலருளிச்செய்கிறார் —தாணுவின்றன் கழலிணையைத் தவிரு'மலம் - பரமேசுரனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலம்போம்—தவிர்ந்தாற் றனைசுத்த னுயிருக்கை முத்தி-அந்த மலம்போனால் ஆன்மா சுத்தனாயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரன்றாளைப் பூணவேண்டுவதொன்று மில்லை எனில் - அதனைப் பெற்றபின்பு பரமேசுரன் ஸ்ரீபாதத்தைச் சற்றும் பொருந்தவேண்டுவதில்லையென்று நீ சொல்லில் அதுகருத்தன்று ஆனாலெப்படியென்னில்?— அருக்கன் புகுத விருட்போ மடியிற் பொருந்த மலம்போமே- ஆதித்தன் சேர்ந்த வந்தகாரம் போனாற்போல அவனுடைய ஸ்ரீபாதத்தைப் பொருந்தினு லொழிந்து மலம் விட்டுப்போகாது,

முத்தியில் மலமழியாதென்றது பேதவாதி நிராகரணம் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "மறைகளாகமத் துறைகண்மறந்தவையு - நாசமில் பதிபசு பாசமென்றுரை கக-வயாததோர் குளிகைச் சயத்தாற் றுமிரக - காளித நாசம் பாசத்தேய்தல்-கூடாது" எனனுமதனுங் கண்டுகொள்க முத்தியில் மலமழியு மென்றவன் பேதவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் " ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி-செறுவுறுசெம்பிற்கறையுறு களிம்பு-குளிகை தாக்க வொளிபெற் றுறங்கு-நித்தசுத்த முத்தனுக - வைத்தனருலகின் மறைவலு லோரே " என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனஞ் சொல்லியது, பாசமழியாதென்றும் அழியுமென்றுஞ் சொன்ன சமயிகளை வகுத்து முத்தியிற் பாசத்தின் சத்திகளொழியுமொழிந்து நித்திய மழியாதென்றும், சத்திகளழியுமிடத்தும் ஆதித்தன் சன்னதியி லந்தகாரம் போனாற்போல சிவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தி வேறற நின்றால் மலம் போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

ஆணவந்தா னநாதியந்த மடையாதாகும்-முற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம் அநாதி நித்தமாதலா ஞசமடைவதின்று,—அடையிலங்கே ஆன்மாவு மழியுமென்னில்-நாசமுறுமெனி லான்மாவு மழியுமெனப்பட்டு நித்தமாதற் கிழுக்காய முடியுமெனி னற்றன்று.—இரதகுளிகை பரிசிக்க-இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே,—செம்பிற்காணலுறாக் களிம்பு கழியும் - செம்பொடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்க,—செம்புரு நிற்கக் கண்டோமன்றோ செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலி னதுபோல,—தானுமின்

றனைகழலிணைய மலந்தவிரும் - மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்தி ரையே யுயிர்வேறுபன்றப வுயிரோடு சகசமாயன்ற ஆணவமல நசிக்கும்,—தவிர்ந்தாற் றன்சுதந்தவுயிர்களை முத்தி - நசித்த வழி யுயிர்வேறுயன்றாற் கோரிழுக்கின்மையான முத்தியிலேயினு ஞ் சகசமல நீங்குமாறிலையெனும் பாடாணவாத சைவமத தமும்,—அந்தகன் புக்கவிருள் போம் - அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி யிருள் பற்றறக்கழியா தவாறுபோல,—அடியிற் பொருந்த மலம்போமே - மெய்ஞ்ஞான ஞ்சேரினும் சிவப்பிரகாசித்தந்த திருவடியை யுயிர்பொருந்தினு லன்றி யாணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின்,—அரனரு ளைப் பூணவேண்டுவ தொன்றுமில்லையென்ன - மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப் பெறுமாதலே முத்திபாதல மையும், அதன்மேலும் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டா வெ னனும் பேதவாத சைவமதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே கடைவிடைகளான மெலத்து சாதிக்கப்பட் டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அந்த வாணவமும் முத்தானமாகக்கொளப் பொருந்
தாமற் பெத்தானமாகக்கொளப் பொருந்தி நிற்கு
மென்றுணர்த்துகின்றார்

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக வனாதியாய் நெல்லை
விட்டு நீங்கியவைநின்றதில்லை நிகழ்த்தீர், சொல்லிபிடிற்
றுகளற்ற வரிசியினபாலில்லை தொக்கிருந்த மறமெரு
ருமெற் றேற்றிடாவா, மெல்லவிளை விடுமறையே யி
வைபோலவணுவை மேவுமல முடல்கன்ம மாதிவிட்

டெநீங்கு, நல்லசிவ முத்தியின்கட பெத்தானமானவை
நணுகிநிறகு மாதலினு ஞசமுமினறுமே. (அ)

(இ-ள்) நெலலி னுககுத்தவி டுமிக ளநா தியாயுநெல்லைவி டு நீஙகிடவை நினறநிலை நிகழ ததீா	நெலலுககுத தவிடுமியு மநாதியாயிருக கவு மநத நெலலைவிடடு அவைகள நிறகுமு றைமையினை யெனககுச சொலலவேணுமெ னகிருயாகில
சொலலியிடிற றுகளறற வரிசி யினபாலிலலை	நீயவறறை யிபபடிச சொலலுவையாகில் அவவுமியுந தவிடு போசசு நீடடின அரிசி யினக ணிலலை
தொககிருநது மறறொரு நெற றோறிடாவாம	அதனுலவை யிரணடுடனகூடி யிருநதும வேறேயொருநெலலைச சென்று பொருநத மாடடாது
ஒலலவிவை விடுமறவெ	இவை யிரணடு மநாதியாயிருககவோரவ தரததினமே லதனை விடடுபபோகாநிறகும.
இவைபோல	இநத முறைமைபோல
அணுவைமேவு ம்	சுததானமாவைப பொருநதி நிறகும
மலமுடலசன ம மநாதிவிடடுநீ ஙகும	மலமாயா கனமஙகளினுடைய அநாதித் தவ மோரவதரததிலே விடடு நீஙகா நிற் கும அதுக கவதரம யாதெனனில?
நல்லசிவ முத் தியினகண	அநதச சுததானமாககள நனறுன சிவத் துடனகூடி முததியைப் பொருந்தினவிடத் துப் போமகாண்.

பெத்தான்மா — மற்றப் பெத்தானமாக்களை யெப்பொழு
வை நணுகிநிற்கு — தும பொருந்திநிற்கும்.
ம

ஆதலினு ஞச — ஆகையால் முததானமாககளிடதது மல
முமினறுமே. — மிலலை மறறப பெத்தானமாககளைக குறித
தக காணக எ-று

'தொககிருநது மறறொருகெற றொறறிடாவாம' எனபதற
குத தீடடின வரிசியுடனே தவிடுமுமியும கூடியிருநதாலு மகத
வரிசியை வாதிதது மறறொரு நெல்லாக மாட்டாது எனபவும
பெறும

உமி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருசகுமோ வேறே
பெறு மொரு சனமாநதரததை யடையுமோ வெனில் சன
மாநதரததை யடையாது தணடுலததுவமு நாசமுமாகாது ப
ரிணாமமு மடையாது. இ-படி யானமாவுககுச சுதநதரமான
சொருப மடையு மெனபது கருததெனவறிக

இதறகுப பெரிய கிரநதகமம, சுபபிரயோததது மறிக (௬)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

———o———

மேலு மானமாவுக கநாதி சமபநதமாகிய ஆணவாதி பா
சம் நீங்கு முறைமையும அது நிததமுங கெடாமுறைமையுங கூ
றுகினறார.

அணுவை யநாதி மேவு மல முடல்கனம மநாதிவிட்டே நீஙகு
ம் - ஆன்மாவை யநாதியே பொருநதிநிறகும ஆணவமலமும தே
காதிககுக காரணமாகிய மாயையுங் கனமமு மனமையாகிய வி
வானத்தத்தைப் பெறுமுதலிலே கதகக தொழிலைவிட்டு நீங்
கும். அநாதியான தத்தமில்லை மூனறு பொருளு நிததியமெ

ன்று சொல்லுகையால் இவ்விடத்துப் பாசங் கெடுமென்றதெவ்வா றெனனில்? பாசம் நித்தங் கெடாதென்பதற்கு,—பெத்தான்மாவை நணுகிநிற்குமாதலின்று நாசமுமின்றுமே - முத்தனாவிட்டு நீங்கியும் பெத்தான்மாக்களிடங்களிலே பொருந்தியு நிற்கையாற் பாசத்துக்கு நாசமில்லை அநாதி சையோகத்துக்கு + வியோகமில்லை யென்பது கூடாது அதெவ்வா றெனனில்?—நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குமவகை நின்றநிலை நிகழ்த்தி - அநாதி சம்யோகத்திற்கு வியோகமில்லை யென்கிற புத்திமான்களே நெல்லுக்குத் தவிடுமியும் அநாதி சம்யோகமாயிருந்து நெல்லைவிட்டு நீங்கின வகையும் அவை நீங்க வரிசிடமுதகற்று நின்ற நிலையையுஞ் சொல்லிக் காணீர் —சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியினபாலில்லை மெலலவிவைவிடுமறவே - சொல்லுமிடத்திற் றுகளற்ற வரிசியினிடத்திலே உமியுந் தவிடுமில்லை, உமியுந் தவிடும் நீங்குவோரால கரமத்திலே நீங்கும்,—தொக்கிருந்த மற்றொருநெற் றேற்றிடவாம் -" இவைபோல் அந்தத் தோலாகிய உமி துகளற்ற அரிசி யுடனே கூடியிருந்தாலு மந்த வரிசியினை யொருநெல்லாகாது இதுபோல பாசத்தை நீங்கின ஆன்மா விபுவாகையால பாசத்திற்கு மான்மாவிற்கு மோரிடத்தாயிறு முன்புபோல முத்தான்மா பசுவாகானென்ன நிதனபொருள.

+ வியோகம் பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

அநாதி பாச பந்த மகனுமா றெப்படி யென்ன வுத்தர முரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

அரியோடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளைதவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி சேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான் அவை யவ்வரிசியின்கண் அடங்கி நிற்குமென்றற்கு ஓரியைபின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவைபோல அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விட்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விட்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை யென்பதாம்.

இதனைவிளைவித்தன மலமென்பதூஉ மறிக.

மெய்ஞ்ஞானஞ் சோதி மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கெடுமென்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்ல விளை விடுமாறேயென்றுங் கூறினார்.

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையு முடன்வைத்து ணாக்கப்பட்டது.

இங்ஙனே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பினுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தற்பொருட்டு, வேறுமோருவமைகூறுமுகத்தான் அம்மூன்றுமொருங் கேவலியுறுத்தப்பட்டன.

இவைஐந்துசெய்யுளும் மேலைச்சூத்திரத்தின் அகலுங்கூற்றமென்ற இறுதிக்கூற்றி னொழிபாய இயைபுபற்றி யீண்டுவைக்கப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீங்குமென்றதெப்படியெ
ன்ற சம்வாதியை நோக்கி நெல்லுக்குண்டான தவிடுமு மநா
தியா யிருக்கவு நீங்குகிற முறைமைபோலவென் றருளிச்செய்கி
றார்

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக வநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்
குமவகை நினைந்துநிகழ்த்தீர் - நெல்லுக் குண்டான தவிடுமு
மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போம்படியும் அதனிடத்
திலே நிற்குமென்கிற முறைமையும் எனக்குச் சொல்லவே
ணும்,—சொல்லியிடுற அகன்றற வரிசியின்பாலில்லை - அதுவன்
றக்குச் சொல்லுமிடத்துச் சுத்தமான வரிசியிற் றவிடுமுண்
டாகாது. அந்த வரிசியிலே உமியுந் தவிடுமிரண்டுமீரவகைகூடிக்
கிடந்தாலும் பொருந்துமோ வென்னில்?—தொக்கிருந்து மற
றொருநெற் ரேற்றிடாவாம் - இவை யிரண்டுங் கூடியிருந்
து மதுகளற்ற வரிசி வேறொரு நெல்லுண்டாகைக்கு கவருரியாது —
மெல்லவிவை விடுமறவே - இவை யிரண்டு மநாதியா யிருக்கச்
சே ஓரவதரத்திலே பெத்தன நேராக வில்லையாய்ப் போகாநி
ற்கும் —அவைபோல அணுவைமேவு மலமுடலகன மநாதிவி
ட்டேநீங்கும் - அந்த தவிடுமுமியு மோரவதரத்திலே நீங்கின
முறைமைபோல ஆன்மாவைப் பொருந்தி நிற்கிற மலமாயாதி
கன்மங்க ளிவனுடைய வநாதித்தத்துவ மொருகாலத்திலே வி
ட்டு நீங்காநிற்கும் அதுக்க வகர மேதென்னில்?—நல்லசிவ மூ
ர்த்தியினருள்-பொல்லாத வசத்தியத்தை யசத்தியமென் றறிந்
து நீங்கினமுன சத்தியத்தைச் சத்தியமென் றறிந்து சிவத்து
*டனிரண்டறக் கூடுகிற மோக்ஷத்தி லில்லையாம். அழிபசென
றதெப்படி யென்னில்?—பெத்தான்மாவை நணுகிநிற்கும்-இடி

தார்த்த நிர்ணயத்தை யறிந்து மலத்தை நீக்காமல் மலசம்பந்தர்களாயிருக்கிற பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்கும் — ஆதலினால் நாசமுமின்றாமே-ஆதலினால் முத்தான்மாக்களிடத்து மலமில்லையாய்ப் பெத்தான்மாக்களிடத்து நிற்கையால் இந்த மலங்கள் கெடுவதில்லை

இன்னும் சொல்லியது, நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியாயிருந்தும் ஒரவசரத்திலே நீக்குந் தன்மைபோல ஆன்மாக்களுக்கு மலமாயாதி கன்ம மநாதியாயிருந்து மோக்ஷத்தைப் பெற்ற முத்தான்மாக்களிடத்து இல்லையா யிருக்குமென்றும் பெத்தான்மாக்களைப் பொருந்தி நிற்கையால் நித்த தத்துவ மழியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குமங்கை நின்றநிலை நிகழ்த்தி - அரிசியொடு சகசமாய் நின்ற முளை தவிடுமிகள் கெட்டொழிய வரிசி சேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டோம்,—தொக்கிருந்து மற்றொரு நெற் றோன்றிடாவாம் - அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெற்றோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்லாமையான,—சொல்லியிடற் றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை மெல்லவிவையறவே விடுமவைபோல-அவைசொல்லுமிடத்துக் குற்றமற்ற அரிசியின்கண் டங்கி நிற்குமென்ற கோட்பையின்மையின் அவையாண்டில்லை யென்பதே தேற்றம். அவைபோல, அநாதியனுவை மேவுமல மூடல்கன்ம நல்லசிவ முத்தியினகண் விட்டே நீங்கும் அநாதியே யுயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மலமாயை கன்மங்களாகிய மும்மலங்களு முத்திநிலைக்கண் விட்டொழியு மென்றே கொள்க,—பெத்தான்மாவை யணுகி

நிற்குமாகலின் ஞானசமுத்தியென்றுமே,—ஆணவ வினை மாயையினும் ஏனைய பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலா லவைநீத்த பொரு ளாத்தற் கிழுக்கின்மை யென்பதாம்.

இதனானே இரசகுளிகை பரிசித்த செம்பினுங் களிம்புதொ க்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை யனுபவத்திற் பெறுதலினை யுத்துணர்த்தற் பொருட்டு வேறு மொருவனைக் கூறுமுகத்தா னம்மூன்று மொருங்கே வலி யுறுத்தப் பட்டன.

இவையைந்து செய்யுளும் மேற்சூத்திரத்தின் 'அகலுங் குற் றம்' என்ற விறுதிக்கூற்றி னெழுப்பா யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேல் இந்தச் சுத்தகாரணமாகக்கள சிவனது திருவடியைக் கூடிநிற்கு
முறைமை பெறப்படியென்ற ஐக்கியவாதியைக் குறித்துச்
சீவா சிவனுடைய வைக்கிய மீதென நுணர்த்துகின்றார்

எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்
றையுயிர் இயற்றிடா வுயிர்க ளீசனருளால், செவ்வி
தினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலாமுணர்ந்து சேட
பதித் தொகுமாய்ச் செறிந்து நிற்ப, வவ்வுயிர்கடோ
றம்போ தவனை யின்றித் தோற்றா திவற்றினுக்கும்
முதலெழுத்துக் கெல்லா நிற்கு, மவ்வுயிர்போ லின
திசைந்த லாடு மரனடியை யகன்று நிற்ப தெங்கே
யாமே. (௭)

(இ-ள்.) எவ்விட உயிர்க ளிறையடியையின்றி யெவ்விடத்
து மிறை யமைமக் கொள—

யடிமையி னறியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடா வுயிர்கள்

ன்ப பகமாற்றுக ஆன்மாக்கள் சிவனது பிரேரகமின்றி யெல்லாவிடத்து மொன்றைப் பொருந்தி யறியவுஞ் செய்யவு மாட்டார்கள்

ஈசன்ருனுஞ் செவ்வி தினி னுள்ளம் புகுந்து செய்தி யெலாமுணர்ந்து

சிவனுஞ் சராசராத்மிகமாகிய ஆன்மாக் கடோறும் வ்யாபித்து நின்றவர்கள்செய்த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணர்ந்து

சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்

அவர்களவர்கள் செய்த கன்மத்துக்கீடாகச் செயற்படுத்திச் சர்வ வியாபியாய்ப் பிறியின்றி நிற்பன்

இவ்வுயிர்க் கோராறும்போத வனையின்றித் தோரு

இந்த வான்மாக்கள் செய்த கன்மத்துக் கீடான வுடலை யெடுக்கும்பொழுது அவனது பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டாதாகலா லவனாலே தானே சீவிக்கும் இவனொருவனுயிருந்து சர்வ ஆன்மாக்களிடத்தும் வியாபித்துநிற்கு மஃதெனபோல வெனனில்?

இவற்றினுக் கமுத லெழுத்துக் கெல்லாநிற்கு மவ்வுயிர்போ னின்றிடுவன்

சிவனு மான்மாவுங் கலந்துநிற்கு மதனை யறியில், "மெய்யினியக்க மகரமொடு சிவணும்-மெய்யொ டியையினு முயிரியறிரியா" என்னுமிலக்கணத்தான் மெய்யெழுத்து தானே நடவாம லுயிரெழுத்தைப் பொருந்தியே நடக்கத்தாயி னடபொழுது தன்னிலைமை திரியாதவாறுபோல, இந்த வான்மாக்களு மெல்லாத் துக்கும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடனகலந்து நின்று சீவியா நிற்கும்.

ஆதலானும இத்தன்மையை யுடைய ஞானிகளினாலே னடியைய கன்று பரமனுடைய திருவடியைவிட்டு நீங்கின்ற நிறப தெவ்வகையா ல பதோரிடமு மில்லைகாண எ-று மே

'ஒருநாழியப்பு மொருநாழியுப்பு, மிருநாழியாகா விருநாழி—யொருநாழி, யாமளவினிரு ளடங்கியிடு முப்புபோ, லாமுட னு மாவியடைந்து' என்று ரொமதருரவா

இதனை விரிக்கிற பெருக்கம

இதற்குப பெரிய கிரந்தமம (எ)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

——o——

முத்தியிலே ஆன்மா சிவனைபபோலே யிருப்பதன்றி சிவனை வேறாக கலந்து நிற்பனென்பதை வேண்டா வென்னும அஞ்ஞானியுடைய மூர்க்கத்தாவிலே ‡ அசனிபாதமாக வெக்காலத்துஞ் சிவனைப பிரிந்து நிற்குமுறைமை கூடாதென்பது கூறுகின்றது.

உயிர்க ளெவ்விடத்து மிறையடியையின்றி யனந்தோன்னை யறிந்தியற்றிடா - ஆன்மாக்கள் துலக்குக்கும் தேகங்களிலு மிந்திரியங்களிலுஞ் சிவனையன்றி யொன்றை யறிபவு மொருகிரியைப் பண்ணவு மறியார்கள்.— ஈசனருளுஞ் செவ்வித்தின் னாமபுக்கு செய்திடுவா முணர்ந்து சேட்டிப்பித்த தெங்கு மாய்ச் செறிந்து நிற்பன் - இந்தப்பரமேசுவரனும நேரே யான்மாக்களிடத்திலே பொருந்தினன் றவர்க ளவர்கள் பண்ணுங் கன்மங்களெல்லா மறிந்தக் கன்மங்களுக் கீடாக வான்மாக்களை பிரவிருத்திபண்ணுவித் தெவ்விடத்தும பிரிவறக்கூடி நிற்பன்;— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்று-

இவ்வான்மாக்களை ஞானக்கிரியைக ளாணவத்தினாலே மறைந்து நின்று பிரகாசிக்கும்போது தந்தச் சிவனையன்றிப் பிரகாசியாது,—அம் முதலெழுத்துக்கெல்லாமுதலா நின்று மவ்வுயிர்போலிவற்றினுக் குயிராய் நின்றிடுவ னாதலால் நாமரனடியை யன்றி நிற்பதெங்கேயாமே-முதலெழுத்தாகிய அகர மெல்லா வெழுத்துக்கு முயிராய்நின்ற வந்தவுயிரெழுத்துபோல ஆன்மாக்களுக்கெல்லாஞ் சிவ னுயிராகப்பொருந்தி நிற்பன், ஆகலானுஞ் சிவனைப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போமென்பதெவ்வாறு கூடும், கூடாதென் றிதன்பொருள்.

† அசனிபாதம்-இடிவிழுகை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

பெத்தான்மாக்களுக்கு சுவாதீனமே ஸ்வாதந்திரியமில்லையென்று பேசுகின்றார்

முற்கூறியதிற் சிறிது கூட லோகப் பிரசித்திப் பொருளோதுதலால் வெளிப்பொருள்.

பெத்தான்மாவைக் குறித் துரைத்திருக்க விவ்விடத்துச் சிலர் முத்தான்மாவையுங் குறித் துரைத்ததென்று கொண்டு முத்தான்மாவுக்குச் சிவனோடொத்து வியாபித் தொருசிவசாதியாய் நிற்றலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதுங் கலப்பாய் நிற்பதென்பதும் நாஞ்சொல்லுஞ் சுத்தாத்துவைத சிவசித்தாந்த மென்பதை யறியாமல் அரனடியையன்றி நிற்பதெங்கேயாமே யென்பதற்குப் பிரிந்து நிற்பதென்று சொல்லுவார்களென் றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்துவைதமாய் வேறாக் கலந்து நிற்பனென்று பரிகரித்தார்கள். அதனாலிருத்த சிவனுக்கு மான்மாவுக்குஞ் சமவியாபகத்துவ மிருக்கிற படியினாலே அவ்

படிப் பிரிந்திருக்குமென்று சொல்லுவார்களில்லை, பிரியாதிருந்தாலும் அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிச்சலப் படுவதில்லை

ஸாவஸ்தஷுவநுஸஸ்யூதே மஸ்யயமஸாவஸ்தபி
ஸாவமவயாப்பாவதிஷ்டேத நசஸமயுஜ்யதேப்ரபு

என்றுசிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசமவாதி சொல்லுஞ் சாமியத்துக்கு வேறாய்ச் சித்தாந்தி சொல்லும் சிவாத்துவைத சிவசாமியம் சிவனே சொன்னதாதலால் அதிற் சொல்லும் தூஷணம் சிவதூஷணமென்பதறியாமற் சிலர் சொன்னார்கள், அவர்க்குப் பிராயச்சித்தம் சிவனே பண்ணுவார்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவன்றிருவடியையின்றியமையமாட்டா. அதுபற்றி யிறைவனும், அக்கரங்களை யியக்குதற்பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள் விளங்குதற்பொருட்டு உயிர்களோடு கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு அவ்வுயிர்களை உதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் மிந்து செலுத்தி உதவியங்களிலுமுட்டுக்க கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்து மில்லையென்பதாம்.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமெனக.

இதனை உயிர்களறிந்தியற்றிடா வெனவும் இறைவனுடனுஞ் செறிந்து நிற்பனெனவும் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயு

ல்கள விடயத்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போ தவனை யின்றித் தோற்றாவெனவும் இறைவ னவ்வுயிர்போ னின்றிடுவ னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்குமெ னக் கொள்க.

இவ்விருதிறத்தும் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை யதிட்டித் துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்து நிற்றலே காணுமுப காரமெனவுங் கொள்க.

உயிர் ஒன்றனை விடயிக்கல் இறைவ னவ்விடயத்துமுட ன் சென்று கலந்தாலன்றி உயிர்கலக்கின மாத்திரையா லமை யாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின் சோதியொடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காணமாட்டாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க.

"அறிவானுந்தானே யறிவிப்பானுந்தானே" என்றபின் "அறிவாயறிகின்றானுந்தானே" என்ற அம்மைதிருவந்தாதியுமிது.

இதனானே, அநாதியுடனின்ற வாணவமலத்தை விடுநீங் கி இறைவனொடு கூடுமாயின அம்முறைபற்றி இறைவனையு மோ ரோவழி விடுநீங்கப் பெறும்போது மெனனுமவவாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக் கூறுமுகத்தா னீசனுயிர்க் குக் காட்டிக் கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்கு வான்மாக்களை யறிந்து அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற் கூட்டிக்கொள்ளுவனென்றும் அபக்குவான்மாக்களுடைய ப[illegible],

சத்தை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளா னென்றும் சொன்ன தெப்படி, ஆன்மாத்தா னறிவனல்லோ ஆகையாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அதிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்

எவ்விடத்து மிறையடியையின்றி யமையந் தொன்றை யறிந்தியற்றிடாவுயிர்கள் - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தம்மிறாலாத திருவருளையின்றி ஆன்மாக்கள் தாமாக வொருவிடயத்தைப் பொருந்தி யறிந்தநுபவிக்கவும் அநுபவித்தே கன்மத்துக்கீடாக வொன்றைச் செய்யவும் யிவையாண்டுக்கு மாட்டார்கள்.—ஈசனுறுஞ் செவ்வியிலின்பம் புகுந்து - ஆன்மாக்கள் தானாகவொன்றையு மறிபாகத்துக்கொண்டு பரமேசுவரனும் செவ்விதாக ஆன்மாவிலே பாகியேபொருந்தி நின்று,—செய்தவெலா மூணாந்து - ஆன்மாக்கள் கன்மத்துக்கீடாக வெழுந்திருந்தசெயல்களையெல்லாந் தனது திருவுளத்திலேகண்டு,—சேட்டிப்பித்து - அந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்து,—எங்குமாய்ச்செறிந்திறப்பன - சட்சித்துக்களிரண்டினும் பூரணமாய் விடுநீங்காமலிறப்பன. இவையன்றியும்,—இவ்வுயிர்கள் கோறாமபோ தவனையின்றித்தோற்றாது - இவ்வான்மாக்களுக்குள்ள கன்மம் புசித்துத் தொலைந்து அந்தச் சரீரத்தைப்போட்டுக் கன்மத்துக்கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடத்தும் காத்தாவன்றித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமெழுத்தெழுத்துக் கெல்லாம் நிறைந்த வுயிர்போல நின்றிடுவன் - அகாரமென்கிற முதலுயிர் அக்கரங்களுக் கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக் காரியப்படுத்தினாற்போல சிவனும் ஆன்மாக்களுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்துவன்,—ஆதலால் காமரணடியை யகன்றுநிற்ப தெய்வேயாமே - ஆகையாலே பரமேசுவரனுடைய திருவடியை விட்டு நீங்கிநின்று தானொதுக்கவியத்தக்கவிட மெவ்விடம், ஓரிடமுமில்லை.

எனவே ஆன்மாவுக்குத் தான் அறிவிக்க அறியுந்தொழி ற் தானாக அறியாதென்பது கருத்து. இதற்குப் பிரமாணம சங்கற்ப நிராகரணம், அவிகாரவாதி நிராகரணம் "நீர்நிழல னைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சேர்ந்தவாக்கின்பம வாய்ந்திடுமெ ன்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோர்வ ம்மி னென்பதுந் துன்பம - விளைத்தோர்தமமில வெறுப்புமொ ன்றிலதே" என்றும், சிவஞானபோதம், ௧௧ - சூ, ௨ - வெ, ஏகமாயின்றே யிணையடிகளொன்றுணர்ப, போகமாயத்தான விளைக்கும் பொற்பினு—னேகமா, யுள்ளத்தினகண்ணானு ளுளகு வாருள்கிற்றை, யுள்ளத்தார் காணேனு வுறாறு" என்னுமிதனு கண்டுகொள்க

இதன்ற சொல்லியது, சிவன வேறாநின்று ஆன்மாக்களு க்ணாத்துக்கிடாக விஷயங்களைக் கூட்டிப புசிப்பிக்கும தொ ழிந்து தானாக அறியாதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிர்களமைந்த ஒன்றைடறிந் தியற்றியிடல் - ஆன்மாவுக அறிவு செயல்கள விளங்குதலும விளங்கியபின விடயத்திற செ ன்று பற்றுதலும,—எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமை யா -பெத்தமுத்தி யிரணடிலு மிறைவன திருவடியை யின்றி யமையமாட்டா,—ஈசனறுனும-அதுபற்றி யிறைவனும,—இவவு யிர்கள தோன்றுமபோ தவனை யின்றித்தோன்றுது - இவவா ன்மாக்களுக்கு அறிவுசெயல்கள முதல்வனை யின்றி விளங் காமையின அவைவிளங்குதற் பொருட்டு,—அமமுதலெழுத் தெ ல்லாமாய் நிற்கு மவவுயிர்போ லியற்றிலுக்கு நின்றிடுவன-அ கரங்களையியக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போ

ல வுயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன.—செவ்வித்தினின் றொய்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித்தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன—அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின்விடயத்திற் சென்று பற்றுந்தற் பொருட்டவ்வுயிர்களை யதிட்டித்துக் கொண்டவை செல்லுமாறெல்லா மறிந்து செலுத்தி யவ்விடயங்களினு முட்டுக்கலந்து நிற்பன,—ஆகலான் மரனடியை யகன்று நிற்பதெங்ஙனேயாமே - ஆகலா னாணவமலத்தி னீங்கி வேறு நின்றவுயிர்கள் அதுபோல் விறைவனை விட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஒரிடத்தினு மில்லையென்பதாம்.

இக்கூற்றானே யுத்தியுடனின்ற வாணவ மலத்தைவிட்டு நீங்கி யிறைவனொடு கூடுமாயின அம்முறைபற்றி யிறைவனையும் ஒரோவழிவிட்டு நீங்கப் பெறும்போலு மென்னும் அவ்வாதிகளைநோக்கி அதுகூடாமைக் கேதுக்கூறு முகத்தா னீச னுயிர்க்குக் காட்டிக் கண்டிடுமென்ற முற்கூறு தெரிந்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது

☞ கக-சூ, க-ம, அதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேலு மவன் சர்வவியாபி யாகிற காணவேண்டா

வோ வென்னப் பக்குவான்மாக்களுக் கொழி

ந்த மற்றையவர்களுக்குக் காணப்படாதெ

ன் றுணர்த்துகின்றார்

எங்குந்தா னிறைந்துசிவ னின்றானாயி னெல்லா

ருங் காணவே வேண்டுந்தானென்னில், இங்குக்...

ந்தக்ருக்க ளிரவியிருளாகு மீசனருட் கண்ணில்லாக
கொளியாயேயிருளாம், பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பங்
குவத்தையடையப் பருதியலாத் திடுவதுபோற் பரு
வஞ்சேருபாகத்து, துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்
தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவ
னகாணே. (அ)

(இ-ள்) எங்குந் தா னிறைந் துசிவ னின் றாலு மெல் லாருங்காணவே வேண்டுந் தா னென்னில்
சிவன் சர்வானமாகச் சுபிராய நிறைந் து நின்றாலுமவனை யெல்லாருங் காண வேணும், காணாமை யொருகாதத்தா லல்லவென் றுஞ் சொல்லில்?

இங்குக்காண ந்தக்ருக்க கிரவியி ருளாகும்
இந்த வுலகத்தினக ஞானிக்குள்ளவ னெ வ்விடத்தும் பரமபிரகாசியாகிரலைகையா லுங்கண் ணில்லாதோர்க்கிருளாயே தோ ன்றுமாறுபோலத் தோன்றுநிற்கும்

ஈசனருட்கண் ணில்லார் கொ ளியாயேயிருளா ம்
சிவனெவ்விடத்து நிறைந்து நின்றாலு மவன் கருட்கண்ணையுடையார்க்குப் பிரகா சமாயேயிருப்பன் அஃதில்லாதோர்க்கு இருண் மயக்குறுமுறபோலத் தெரியாது நிற் பன் காண் ஆனால் சிவன் பட்சபாதியா கானே வென்னில்?

பங்கந்தானெ ழும்பதுமம் பங் குவத்தை யடை யப் பருதியலாத் திடுவதுபோல்
சேற்றினமுளைத் தெழுகின்ற தாமரையின் கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பக்குவமு டையதைப் பரிதியானலாத்து மாதுபோ ல

பருவஞ்சேரு — சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே சுத்
யிராகுத் துவக — தரான வான்மாக்களுக்கு மேலான சிவஞா
வரன ஞானகக — ன திருஷ்டியைக் கொடுத்து அவர்கள் கண்
ண கொடுத்து — டிருக்கும்படிக்கு

அருளினாலே — இவர்கள் காணுந் தன்மை யில்லாமையா
ல தனது காருண்ணியத்தினாலே

சோதிக்குட — அறிவுக் கறிவாய் வந்து நின்று தோன்று
சோதியாயத் — வன எ-று.
தோன றிடுவன
காலே

ஞானக்கண் கொடுத்ததென்ப திவனுக்கு முன்பில்லாததைக் கொடுத்ததன்று, இவனுக்கு ண்டான ஞானக் கிரியைகள் தடைபட்டதைச் சிவஞானத்தாலே போக்கிச் சிவாபி வ்யக்தியைப் பண்ணுமதைக் கொடுத்ததென்றும் கூறியதென வறிக.

இதற்கு நிசுவாசம சிவதருமோத்தரம மதங்கத்து மறிக.

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

மேலிவ்வா றெங்கும பிரிவறச் சிவனிறகில எல்லாராலுங் காணவேண்டு மெனனிற்? றுவன ஞான ஸ்வரூபி யாகையால ஞானக்கண்ணினாலேயே காணவேணும அந்த ஞானக்கண்ணும பக்குவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமென்னு முறைமையுங் கூறுகின்றது.

எங்குநகா னிறைந்தசிவ னினருஞ்கி லெல்லாருங் காணவே வேணுமெனன்னில் - சிவனெவ்விடத்துமபிரிவற நிறைந்து நின்றுஞ்கி லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே யவ்வாறு காணப்படாதே யிருப்பா னேனென்னில்?—இங்குச்சா னந்தனும்

கிரவியிருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக் குருடர்க் காதித்தி யனுங் காணப்படாதவனே! அவ்வாறே,—ஈசனருட் கண்ணிலா ரக் கொளிபாயேயிருளாம் - சிவஞானமாகிய திருஷ்டியில்லா தபோகத்துச் சிவன் ஞானப்பிரகாச ஸ்வரூபியாயிருந்துங் கா ணப்படான். காணு முறைமை யெவ்வா றுண்டாமெனின்,— பங்கத்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப் பரிதியலர்த் திடுவதுபோற் பருவஞ்சேருயிர்க்குத் துங்கவரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட்சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே - சேற்றிலேயின்றுண்டான தாமரை முகையான தலர் தற்குப் பக்குவமானபோ தாதித்திய னலர்வித்தாற் போல மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாவுக்கு மாதேவனாகிய சிவன் சிவஞானமாகிய திருட்டியைக் கொடுத்தத னாலம் ஞான பிரகாசத்துக்கு வேற்ற வதிகப் பிரகாசமாக வேறாகத் தோன்றுவனென் றறியென் றிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

அசிவ யோகிக்கு அப்ரத்தியக்ஷன சிவ தத்த சிவ சாக்ஷா த்கார லக்ஷகள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகளுக்குச் சிவன் பி ரத்தியக்ஷனென்று பேசுகின்றார்

கொடுத்து - விளக்கி,—சோதிக்குட் சோதியாய் - பராக் கு ரூப சத்திக்கு— பிரத்தியக்ஷ ரூப சத்தியாளுய

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

முதல்வன் அத்துவிதக் கலப்புடையனு யெங்குஞ் செறிந் நின்று உபகரித்தவிடத்தும், அஃதருட்கண்ணுடையார்க்கன்றி

அறியவாராது. அவ்வருட் கண்ணும் பக்குவமுடையார்க்கன்றிக் கிடைக்கப் பெறாது. அப்பேறும் முதல்வனையின்றி யமையாது. ஆகலான் அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக்கறிவாய்நின்று அவ்வா றுபகரித்தலரு மத்துவிதநிலை இனிது விளங்குமென்பதாம்.

இதனையாயு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், டங்கதிரோ னெழும்பதுமமென வேற்றுமை கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

நிர்விகாரியா யெங்கு நிறைந்து நிற்கிற சிவ னனுக்கிரகஞ் செய்தாராகி னெல்லார்க்குமொக்க வனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டாமோ வென்ற அவிகாரவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எங்குந்தா னிறைந்தசிவனை நின்றானாகி லெல்லாருங் காணவே வேண்டுமென்னில்-எல்லா வான்மாக்களிடத்தும் எல்லா வத்துவாக்களிடத்தும் சிவன் பூரணனாய் நிற்பானாகில் எல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேணு மென்று நீ சொல்லுகிறாயாகில்,—இக்குருடரா னந்தகருக்கு இரவியிருளாகும் - இவ்விடத்துப் பிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்து நிற்கிற ஆதித்தப் பிரகாசந்தான் அந்தகராயுள்ளார்க்கு இருளாயேயிருக்கும். அதுபோல,—ஞானருட்கண்ணில்லார்க் கொளியாயேயிருளாம்-பரமேஸ்வரனுடைய திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசபந்தியா யுள்ளவர்களுக்குச் சிவனெங்கு நிற்கச்செய்தேயு மஞ்ஞானமே யொழிந்து தோன்று [illegible] தலில்லையென்னும்படி நிற்பன,—பக்குவர் னெழும்பதுமம் [illegible] பருவ [illegible]

கஉ

ருயிர்க்குத் தயங்கவரன்ஞானக்கண் கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட்சோதியாய்த் தோன்றிடுவன்காணே - அன்னுவயம், தன்னளவிலே சினேகித்தராய்த் தன்னை யறிந்து வழிபடுகிற பக்குவான்மாக்களுக்குப் பாசத்தை நீக்கி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேசுவரன் தன்னுடைய ஞான திருட்டியைக் கொடுத்து அந்த ஞானமாகிய காட்டாலே அவர்களுடைய பாசத்தை நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பக்குவான்மாக்களிடத்திலே பிரகாசியாய் நிற்பனெனில் பட்சவாதியாகானோ வெனனில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரைகளாதித்தனாலே அலர்த்தப்பட்ட பக்குவமான தாமரைபோலுமென் றறிவாய்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௧௧-சூ,௫ வெ, "அருக்கனோ நிற்பினு மலவிருளோகாணார், கிருட்கணனே பாசத்தார் சீச—னருட்கண்ணுற, பாசத்தை நீக்கும் பகலவனாந் தாமரைபோல, நேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர்" எனனுமதுவுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஆதித்தன் சன்னதியில் அந்தகரைப்போல அபக்குவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்குச் சிவன் பிரகாசியானென்றும் பக்குவராயுள்ள முத்தான்மாக்களுக்குச் சிவன் பிரகாசியாய் நிற்பனென்னும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிஉ-னைவருந் தானிறைந்தின்றாகில்-முதல்வ னத்துணை கலப்புடையனாய் எவருஞ் செறிந்தின் றுபகரித்து வரினும்,— எல்லாருங்காணவே வேண்டுந்தானெனவில் - யாவரு மறியவே வேண்டுமெனில்?—இவருக்குத்தானிரவி யந்தகருக்கிருளாகும் - அ

அ மிவவிடத்து ஆதித்த னந்தகருககு இருளாயே நின்றாற்போல,—ஈசனருட்கண்ணில்லாதாக்கு ஒளியாயேயிருளாம் - முதல்வனும் அருட்கண்ணுடையாரக் கன்றி யறியவாராது,— பக்கத்தானெழும்பதுமம் பக்குவத்தையடைய பருதியலாத நிலவதுபோல- அவ்வருட்கண்ணுஞ் சேற்றிற்குன்றிப் பக்குவமுடைய தாமரையை யாதித்தன் அலரச்செய்வதுபோல,—பருவஞ்சேருமிரக்கு - பக்குவமுடையாரக்கன்றிக் கிடைக்கப்பெறாது —தங்கவானருளினாலே ஞானக்கண் கொடுத்து- அப்பேறு முதல்வனையின்றி யமையாத்தாகலா னடபெற்றிதாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப் பெற்றுடையாரக்கே,—சோதிக்குட் சோதியாயத் தோன்றிடுவன்காணே - அவனறிவுக் கறிவாய் நின்று உபகரித்து வரும் அநுதவிதநிலை யினிது விளங்கும்

இதனையாயு மறிவுடைய ருகற் குரிமை கூறியவாறு

மறைஞானதேசிகர் உரை.

முன்சொன்ன வுண்மையாலும் பின்சொன்ன வுபாயத்தாலும் சிவனுட ஞானமா கூடிநிற்கிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துக்களை வினவியவா மதங்களைமறுத் தருளிச் செய்கின்றார்.

சென்றணைப நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னிற
சென்றணையு மவன்முதலி சிவத்தையணைந்தொன்றாய,
நின்றதுயிர் கெட்டதென்னிற் கெட்டதணைவின்றும் நி
ன்றதேற் கேடில்லை யணைந்துகெட்டதென்னிற், பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார்புகனி பொன்
றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்தனன்றும், ஒன்றி

யிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போலென்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே. (௯)

(இ-ள்) சென்ற ணையு நிழல போலச் சி வனிற்ப ன்ன னின — தேகாந்தத்தி லானமாத் திருவடியைக் கூடுமிடத்து வெயிற்காலத்து ஊஷ்ணத்தா லுவழிப்போவார் வருத்தத் தீக்கச்சென்று சேரு ந்தண்ணீர்நிழலானது போலவே சிவனிற்பின் இந்த வான்மாவுஞ் சுகவிடாய் தீர்ந்து தா னே யறிந்து கூடுமென்று னவிகாரவாதி,

சென்றணையு ம வன்முதலி — அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ லச் சிவனிற்கு விந்த வான்மாச் சென்றுகூடு மாகிலிவனே கர்த்தாவாகும், திருவடியைக் கூடுமிடத்துச் சிவன் கர்த்தாவுமா யான்மா வஷ்மையாய்த் த னுகரண மிறந்து கூடுகிறவனாகி கூடாது.

சிவத்தையணை ந்தொன்றாயநின் றதுயிர் கெட்ட தெனின — உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையடைந் தொன் றாய நின்றதென்றன.

கெட்டதனை வி ன்றும — கூடு முன்பாக நாசமானது பின்சென்று

நின்றதேற்கே டிலலை — கூடினபின் கெடாமனின்றதென்று லிவ னுமொரு முதலாய் நிற்கவேணும், சாயுச்சி ய மோக்ஷமாதலா லதுவு மடாது

அணைந்துகெட டதெனின — கூடினபின்பு கெட்டதென்றுயாயின்?

பொன்றினதே ன முத்தியினைப் பெறுவரார் புக லி — கூடினபோதே கெடுமென்று யாயின் கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌக்கியமான முத்தியைப் பெற்றிருக்கிறவரார், எமக்குச் சொல்லுவாயாக நீ.

பொன்றுகை யமுத்தியெனி ர	கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆன்ம நாச மபிறக்கிறதே மோக்ஷமென்றுன
புருடனித்த ன ருமம	ஆன்மா நித்திய னென்கிறது மல்லவாய முப்பொருளு நித்தியமென்ற வேதாகமங்க டகும் விரோதம வரும
ஒ்ன றியிருகீ ராமிரா சோங ாறபோ லென ில	கெடடுப்போனது மபிரிந்து நிறபதுமன்றி ரீருதக்கு சோநதாறபோல முத்தியி லொ ன்றுய விடுமென றைக்கியவாதி சொன்னு ருயின,
ஒருபொருளா தியதியோ டுயி பொருளொன்ற ாதே	ஒப்பற்ற காததாவுடன உயிர்கூடி பொ ருபொருளாகிறது ஒருணமையாகச சொல லப்பட்ட தலல எ-று

நிசுவாசதது மறிக (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல பரமத முத்திகளை நிராகரிதத ல

ஈஸ்வரா விகாரவாதி ,சென றனையு நிழல்போலச சிவநிற ்னென்னில் சென றனையு மவன முதலி-சியனே துமபுரியான, ம மரத்தி நிழலபோல நிரக வானமாவே யுபாயஙகளிறுலே சிவ ்ப பொருந்தவனென்னில? ஆனமாவே காததாவாம, ஆகை ா லதுகூடாது மேலானம லயவாதி,—உயிரகெடடுச சிவத தையணைக் தொன்றுய்நின்ற தென்னிற் கெடடதனைவின்றும ுண்மரகெடடுச சிவத்தைப் பொருந்தி யொன்றுயநின்ற தென ில் கெடடதற்குக கூடுதலில்லையாம.—நின்றதேற கேடில்லை

ஒன்றாய் நின்றதென்கையாற் கெட்டதுமல்ல,—ஆனந்த கெட்டதெனில் பொன்றினதென் முத்தியின்பம் பெற்றவராரீ புகல்-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மா கெட்டதெனிலப்பொழுது ஆன்மா நசித்ததென்று சொல்லும் நசித்ததாமாகில் மோக்ஷத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைப் பெற்றவரார் நீ சொல்லு.—பொன்றுகையே முத்தியென்ற புருடநித்தனன்றும்-ஆன்மநாசந் தானே முத்தி,இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவ தில்லையெனனில்? ஆன்மா நித்திய நல்லனுகவேணும் ஆகையா லசத்தே! பேலீஹ்ரவ காக்கியவாதி,—நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ, லொன்றியிரண்டி லொருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளொன்றன்றே-சிறந்தேறியுடைய நதநீர் பேரேரி நீரோடே கூடினாற்போல ஜீவான்மாவினுடைய பாசபந்தமற்ப பரமான்மாவோடே கூடுமெனில்? சிறதேரிநீரும் பேரேரிநீரு மொருதன்மைத் தாதலால் ஜீவனுஞ் சிவனு மொரு தன்மைத்தல்ல, ஒரு தன்மைத்தாகி லொருபொருளாம் அப்பொழுது பதிபசுபாசமென்னு மூன்று பொருளுக ளொருபொருளன்றி யிருபொருளாயாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஆதிக்கியங் கூடாதென றிதன பொருள

நீருநீரும்போல ஆதிக்கியங் கூடாதெனில்? "முன்னுளாரீ சிரைமுறியமுடிகியோடி மூன்னீர்சேர் தன்னீராய்ப் பின்னீங்காமுறைபோல்" என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதமெனில்? அப்படியல்ல, மதுர ரசமாய ஆற்றணையிலே கட்டுப்பட்டிருந்த நீரையுடைய லவணரசமான சமுத்திர ஜலத்துடனே கலந்து ஏகரச மானாற்போல ஏகீகசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனுமாயிருந்த ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்களை நீங்கச் சிவத்துடன் கலந்து சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று தச்சமானமாவதாகச் சொன்ன திட்டாந்தமாகையால் விரோதமாகா.
ஆகில,

ததாஹ: — யதா ஜலம் ஜலே க்ஷிப்தம் க்ஷீரே க்ஷீரம் க்ருதே க்ருதம் | அவிசேஷோ பவேத் தத்வத் ஜீவாத்ம பரமாத்மனோ: ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதியேதெனில்? ஜலே ஜலம் ×க்ஷிப்தமென்பதற்கு முதலே கூறப்பட்டது. க்ஷீரே க்ஷீரம் க்ருதே க்ருதமென்பதற்கு ஓமகாலத்திலே ஓமதிரவியங்களிலே +கவ்வியமாயுள்ள, க்ருதக்ஷீரம் —பரியாப்தமா யில்லாதனவில் வெள்ளாட்டு நெய்பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டி சமஸ்காரம்பண்ணுவது கிருத்யயோக்கிய மாகிறதுபோல பாசவசத்தினாலே யேகதேசியுங் கிஞ்சிஞ்ஞனுமா யுள்ள பசு பசுத்துவ பாசநீங்கிய பதியுடனே ¶யௌனமா யுள்ளவில் சர்வவியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவ வானமைகமான பதிஸ்வரூபமாமென் றிதன் பொருள். ஆகையால விரோதமில்லை

* ஆதிக்கிபம்-பிகுதி, × க்ஷிப்தம் - போடப்பட்டது + கவ்யம்-பிதிருக்களுக் குரியது, —பரியாப்தம் - போதுமானது, ¶ யௌனம் - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

வாதிகள் கருத்து மறுத்துணர்த்தினரா
வினா வுத்தரம் மறுப்பு
பொருள் வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

அரன் கொடுத்தத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதி ரோத்சென்றணையப்பமே மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரத்தி

றி நிற்ப உயிர் தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென வமையுமென ஈசுரவிகாரவாதி மதம்பற்றிக் கூறினர், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவாருக்கு அச்சுதந்திர மாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை, அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழுவாம் இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும், கெடாதுநின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையின் ஒன்றாதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்டதெனிற் கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும் வழுவாம் இனி ஐக்கவாதிகள் நீரிலே நீர் சேர்ந்தாற்போல உயிரரனடியைச் சேர்ந்தொன்றாமென்பர் நீருநீரும்போல முதல்வனுமுயிரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அற்றதென்பதாம்

அரன் மலரடிக் கீழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக் கூறும் மவ்வ மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

முன்சொன்ன உண்மையினாலும் பின்சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் இந்த விரண்டு வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள் சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துக்களை வினவி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத்தருளிச்செய்கிறார்

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்பனெனனில் – நீரும்நிழலும்போலச் சிவன் விகாரமற நிற்பன், அந்த நீரிலும் நிழலிலும்

சென்று நிளைப்பாறுகிற வானமாலையைப்போல ஆன்மா முத்தியிற் சிவனைத் தானாக வறிந்து கூடுமென்று நீ சொல்லில்?—சென்றளையுமவன்முதலி - அந்த நீரையும் நிழலையு மறிந்துசென்று கூடுகிற ஆன்மாக்காத்தாவாவன், ஆகையா லது கருத்தன்று.—சிவத்தையணைந் தொன்றாய் நின்றதுயிர் கெட்டென்னில் - உப்பளஞ்சேர்ந்த புறப்பலாலம் உப்பாயப் போனதுபோலவும் அக்னியைச் சேர்ந்த விரும்பு அக்கினியானாற்போலவு மான்மாச் சென்று சிவத்தைப் பொருந்தி ஆன்மாவென்கிற தன்மை கெட்டுச் சிவமாய் நின்றதென்னில்?—கெட்டதனை யின்றும்-ஆன்மாவென்கிற தன்மைகெட்டால் சிவத்தைப் பொருந்தின தன்மையில்லையாம், ஆகையா லதுகருத்தன்று.—நின்றதேற்கேடிலே-ஆன்மாவும் சிவமு முத்தியிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொல்லில், இவன் றற்போதங்கெட்டுச் சிவனைக் கூடினது மில்லையாயச் சிவனுக்குப் பூரணமுமில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்று —அணைந்துகெட்ட தென்னில் - அநாதியிலே ஆன்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டு முதலாயிருந்து முத்தியி லான்மாச் சிவனைச்சென்றுகூடி ஒன்றாயவிடுமென்று கூறின்,—ஒன்றினதேல் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகலீ- கூடினபொழுதே ஆன்மாக் கெடுகின்றால் மோக்ஷத்தைப் பெற்றவர்களின்னாரென்று எமக்கு நீ சொல்லவேணும் —ஒன்றுகையே முத்தியெனிற் புருடனித்தனன்றும்- ஆன்மாக் கெட்டுப்போகிறதுதானே மோட்சமென்று சொல்லில்,—ஆன்மா நித்தனுமல்லவாய் - நித்தமென்று சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது கருத்தன்று —ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போ லென்னில் ஒருபொருளா மதிபதியோ டுயிர்பொருளானதன்றே - முத்தியிலே ஒருபொருளாய் நின்று பின்பு பதியென்றும் பசு[illegible] [illegible]று மிரண்டாய மீளவும் நீருநீருஞ்சேர்ந்த தன்மைபோல முத்

தியிலொன்றும் என்றுகூறின, பதியும் பசுவும் ஒரு முதலாக வென்றும் அதிபதியாயிருக்கிற கர்த்தாவு மான்மாவு மொருபொருளாகா தாகையா லத்து கருத்தன்று

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்றவ னவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "நீணிழலினையச் சீர்பெறு கடவுளைச் - சமமிவ ணுஞ்சச் சார்ந்தவாக னென்று - நலமிகநலகு நாகணையணைந்து - பூமியெமமை பொருந்தாதயாந்த - நீழலவாழ் நினைவினாபோலத் - திருவடிநீழல் சேர்ந்து - கருவுறு துயரங் களைந்திருந்திடுமே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. சென்றணையு மவன்முதலி யென்றது, அவனை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் நீணிழலினைய சீர்பெறு கடவுளைச் - சேர்ந்தவாகினை பம வாய்ந்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமின்மையி-னிழைத்தோராவமயி னென்பதந் தனபம - வினைத்தோர்தம மில வெறுப்புமொன்றிலசேற - பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திருச்சரணம - வெய்யபூமியி னுளருறவமுங்கி - யாற்றுதலின்றி யாழியங்கினாமுன-ரேற்றிடுமென்று சொல்லவுமிலதா - விலவுகைக்கடவு டியம்புதறவோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க.

சிவத்தையணைந் தொன்றுபடின்ற துயர்கெட்டொனில், என்றவன சங்கிராந்தவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், "வேறறோமுகவொளி தோற்றுங்கலனெனத் - தலைவன தருளுயிர் நிலவிடுநிலவச - காட்டத்தங்கி மாட்டத்தங்கிய - தனமையுமளத்திற புல்லையினிப்பும் - போனறதுவாகித் தோன்றிடுமதன்ற - பசுகரணங்கள சிவகரணங்க - ளாகமாறி யறிவுறு -மேசமாமுயிர யானெனவினறே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. என்றுகேட்ட தவனை இன்றுமென றவனைமறுத்தற் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம "வேதகமுகவொளி நீக்காதானெனக் - கவருந்தனமை முகுரமபோலக்-கொடுத்து

கோட்டற கடுத்தத்துண்டனரே - காட்டகத்தங்கி கூட்டசகூடு-யிக்
தனத்தியறகை வெந்தழுருங்காது - வுப்பளத்தடுத்த புறப்பால
ங்கள - சடத்தவேறுங் கொடுத்ததுகொளளுந - தன்மையுணடு
ணக கினமையதனறே” எனனுமதுங கணடுகொளக

நின்றது என்றவன சமவாதிமதம இதற்குப பிரமாணம் சங்கறபநிராகரணம “முனனேனறனது முதிரொளிஞான-ம நிபாபபசசைச சிறுபுழுககவாகத- வனடெனவுயிரைக் கொண டிடுமுயிரது - தன்னைநோக்கித் தானதுவாகி - ஐவகைத்தொ ழிலு மெய்வகையு மாவும - பிரியாவாறு பெறறுத - திரிபாப பெரியோர் திரடசிசோநதிடுமே” எனறும, கேடிலலையென ற வனை மறுத்தறகுப பிரமாணம சங்கறப நிராகரணம “முத தியுறற நறறவரவையிடை - சோவொனறனைச சாக்குமுததி- சாலோககியமோ சாயுசசியமெனிற - பந்தமுறற கநதலகழிந து- வறிவிலேனடறிவு பிறிபாபபெறறி-வேணடுமென்றகறகினடி வரிவா - திருபபொனபததுளித்தானவேணடு - மனனாலதரு ளி னணனியிருபபினுஞ - சிவனமுத்தரென ரேகுதினாக்னறு - நீஙகியமுறுவ நீஙகாதாயி - ஞெஙகியமுததி யாவதெனனுனா கக” எனனுமதுங கணடுகொளக

அணை நுகெட்டதெனனிற பொனறினைதேன முததிபெனி ற பெறறவராபுகலநீ பொனறுகையே முததியெனறது கை வர். இதற்குப பிரமாணம சங்கற்பநிராகரணம் “ கருவியுமல மும பிரிவுறபபிரியா - ஞானநலகலுங தானதுநோக்கித - தன னையுததனையுந தனமுத்தபொருளையு - மினனவெனறறியா விரு வருமுயஙகி - யொனருயுறுபபய னுவபபு-மின்குய நிறகுமித்திவ கதியே” எனறும, புருடனித்த னனமும எனறவனா மறுததற குப பிரமாணம சங்கற்பநிராகரணம், “ இருவருங்கூடி யொ ருபயனுயததென - றருளினையிவவா றபேதிக்கினிலலையே” எனனு மதும் கணடுகொள்க.

ஒன்றியிடும் நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல என்றது ஐக்கவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் "சத்தினி பாதம் முற்றத்திறையருளா - லுருவுகொடுலகு தெரிவுற மருவி - மாசறுத்தாசு தேசுற விளக்குந் - தன்மையினுணாத்தும் புன்மைக ணீங்கி - நீருநீருஞ் சேருந்தகைமையி - னறிவோடறிவு செறிவுறப் பொருந்தி - யொன்றுமெனப் பகை புலனோ - நன்றுமுத்தியெனநவின்றனனே" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க. ஒரு பொருளா மதிபதியோ டியிர்பொருளொன்றென்றே என்றவனை நோக்கி மறுத்தற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம் "அறிவிற்கறிவு செறியவேண்டின்றே - யுண்மையிலிருமையு மொழியவே யொழி லொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினனிலனோ" என்னுமதனாற் கண்டுகொள்க

இந்த ஐக்கியவாதியை பொழிந்து சங்கிராந்தவாதி பரிணாமவாதி சைவர் இவர்கள் முத்தியிலான்மாவுஞ் சிவமு மொன்றாயிருக்குமென்பார்களென்க் கொள்க

இதன்றற் சொல்லியது, ஆன்மாவுஞ் சிவமும் முத்தியிலிரண்டாயிருக்குமென்றும் அங்நிலைப்ப சேர்ந்த விருப்புபோலச் சிவத்தோடே கூடினவான்மாவுஞ் சிவமாமென்றும் பேதத்தி லொழிந்த முத்தியிலுமிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதியே யிரண்டாயிருந்த முத்தியி லொன்றுமென்றும் இப்படிச் சொன்ன சமயிகளை அவையத்த மல்லவென்று மறுத்த முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

*சென்றணையு நிழற்போலச் சிவனிற்பனென்னில் - அரன் கொடுத்தத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிதராற் சென

றனையப்படு மரநிழல்போல முதல்வன் விகாரமின்றி நிற்ப வுயி ர்தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அதனைத் தலைக்கூடுமென்ன வமையுமென்னு மீஸ்வர அவிகாரவாதி மதம்பற்றிக்கூறின்,—சென்றணையு மயன்முதலி - மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணைவார்க்கு அச்சுதந்திர மாமாறுபோல முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை, யவனைத் தலைக்கூடுவதா யுள்ள உயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்படும் வழுவாம்—உயிர்கெட்டுச் சிவத்தையணைந்து ஒன்றாய் நின்ற தென்னில் - இனிப் பரிணாமவாதிகள் உயிர்கெட்டுக் கூடி யரனடியி லொன்றாய்ப் போமென்பரெனில்,—கெட்டதனை விறும் - கெட்டாற் கூடுமாறு இன்மையானும்,—நின்றதேல் - கெடாது நின்று கூடுமெனின்,—கேடில்லை - அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின்மையி னொன்றாதல் பெறப்படாமையானும்,—அணைந்து கெட்டதென்னில் - கூடியபின் கெட்டதெனின்,—பொன்றினதேன் முத்தியைப் பெற்றவரார்யார் - கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும்,—பொன்றுகையே முத்தியெனில் - கேடே முத்தியெனின்,—புருடனித்தனன்றும் - உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானு மதுவும் வழுவாம்,—ஒன்றியிடுநீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல எனனில் - இனியிந்தவாதிகள் நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல் உயி ரரனடியைச் சேர்ந்தொன்று மென்பரெனின்,—ஒருபொருளா மதிபதிபோடுயிர்பொருளொன்றன்றே - நீரும் நீரும்போல முதல்வனு முயிரும் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவ்வாமதமும் அடாது.

அரன் மலரடிக்கீழ் நிற்கு மியல்பு வேறுவேறுக்கூறும் வலர் மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

செம்பிரசகுளிகை தாக்கினவிடத் துண்டாகிய தன்மைபோல இந்தவான்மாவுஞ் சிவனோடு கலந்தவிடத் திருக்குமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாயச் செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைந்தாற்சீவன், நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போலல்லன் னற்குளிகை போலவர னணுவின்மலம்போக்கி, யம்பொனடிக் கீழ்வைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை யதுவும் பொன் னாகாதாகு, மும்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிசெய் தற்குரிய னுயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே. (௪௦)

(இ-ள்) செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாயச் செம்பொனுடன் சேரும — செம்பொன் னிரதக்குளிகை தாக்கக் களிம்பற்றப்படிப் பொன்னுடன் கூடும் அதுபோல

மலஞ் சிதைந்தாற் சீவனம்பனுடன் கூடுமெனில் — இந்தவான்மாவுஞ் சிவஞானத்தினாலே மலம்போய்ச் சிவனைச் சேர்ந்தவிடத்துச் சிவனுமவனைப் போலப் பஞ்சகிருத்தியங்களையுஞ் செய்தற் குரித்தாவனென்று சிவசமவாதி சொல்லில்? அஃதன்று.

பொன்போலல்லன் னற்குளிகை — சிவனிந்தப் பொன்போல்வானல்லன் செம்பைப் பொன்னாக்குங் குளிகையைப் போ

போலவரனனு	னறவனுகி யாணமாகசளுடைய மலததைநீ
கிமலம போககி	ககி யழுகினையு ம பொலிவினையு முடைய தி
யமபொனடிக்கீ	ருவடி நீழற கீழேவைடபன
ழவைபபன	
அருங களங்க	அருமையாய க களங்கததைப் போககின
மறுககு மககுளி	பொனனுனறு தானவேறே யொரு செமபி
கையதுவும பொ	றசளிமபை போககமாட்டாது குளிகையே
னனுகாதாகும	போசகுமிது பொனனுசவே யிருககும, அது
	தனமைபோல?
உமபாபிரா னு	தேவாகளுக கெல்லாஞ சுவாமியாயிருக்
றபததியாதி செ	கபபட்ட சிவன சிருட்டிமுதலிய பஞசகிரு
யறகுரியன	ததியஙகளையுஞ செயகறகுரியன
உயிரது தான	இபபடிச சுததனுன வானமாககடான
சுவானுபமொன	வேமெருகிருததியஙசளுஞ செயவதினறிச்
றினுககு முரித	சுவானுபூதி யொனறையமே தினைததிருபப
தே	தேயுரிமையுடையாா எ-று

எனவே இவாகள பரமுததியைபப பெறறிருநதாற கிருததி யகாததாவாகார்கள

ஆனமாகக ளொருககாலுங கிருததியஞ செய்யாாகளோ வெனில்? அபரமுததியை யடைகத வதிகாரிகள அவனனுமதியைப பெற்றுக கீழுள்ள கிருததியகாததாககளா யிருபபாகளென வறிக

அககப்பரம முததாகளும சிருட்டியாதியைப் பணணாற் குற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வாதமுணடாகையாலும சுத்தமாயைபயொனறுகையாலும சிருட்டியாதி கிருததியஙகளை செய்யப்பெறு தெனவறிக.

இதற்குச் சாவஞானோததரம் சர்வ மதோப நியாசம் சிவதருமோத்தரம் மிருகேநதிரத்து மறிக.

போக்குமோ மற்றொரு செம்பிற் களிம்பைப் பொன்னிக்குவ ரோகியக்கினா நோய்கீசு டடைப்பதற்கு செய்யார் திளைப்பார் பற்றற்றுரீசன் அடிக்கீழ்த் தஞ்சத்தினி யின்பம்" "ஆதிமுத்தனி னின்பமு மநாதிமுத்த னின்பமுங்கேளோ துமவிதித்த துபங்டத்த தும. என்றுரைமத்துறவா.

இதனைப் பரமோபதேசத்திற் கூறினும் ஆண்டுக் காண்க (௪௦)

சிவாகாரயோகியருமா வருமாறு.

மேலதாக்கே புறநடை

செம்பிரதகுளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேருமலனு சிளைந்தாற் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனில்-செம்பான இரதகுளிகைப் பரிசத்தினாலே களிம்பானது போய்ப் பொன்னும் அப்படியே சிவனுடைய சத்தி ஸ்பரிசத்தினாலே ஆன்மாவினுடைய ஆணவாதி மலங்க ணீங்கவே சிவனோடே யோக்கவானமாகச் சேரும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமெனில்,—அந்த பொன் போலல்ல ரசகுளிகைபோல-அந்த பொன்னைப்போலேயல்ல, செம்பைக் களிம்பறுத்த பொன்னாக்கும் ரசகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன் கூடும் ரசகுளிகையினாலே களிம்பற்ற பொன்னானது முன்னுள்ள பொன்னோ டொக்கு மொழிய குளிகையை யொவ்வாது,—அரனனுகி மலம்போக்கிய பொன்னடிக் கீழ்வைப்பன்-சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தி மலங்களை நீக்கி ஆன்மாவைத் தன்னிடத்தே வேற்ற வைப்பன்,—அருங்களங்கமறுக்கும் குளிகையதுவும் பொன்னாகாதாகும்-உலகத்தவாக எரித்திறந்தும் பொன்னை டெள்ளிக்கு மிரதகுளிகை பொன்னாகாது. இப்படிப்போல,—உம்பர்பிரானாற் டத்தியாதிகளுக்குரிய ஜயிரத்தான் சிவானுபவ மொனதினுக்கு

தே-தேவர்க்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டிமுதலைந்தொழில்களுக்குங் கர்த்தா, ஆன்மாவானது சிவானந்தானுபவ மொன்றினுக்குமே யுரியது.

இதனால் முத்தான்மாக்கள் சிவானந்தானுபவிகளே யாவர்கள், கிருத்திய கர்த்தாக்களாகாரென்றுகூறியது

ஆதிமுத்தரான அநந்தேசுவராதி விசுவாமித்திரா பரியந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்கள் பண்ணினதை யாகமபுராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத் தாசாரிய ரநுக்கிரகமாகிற கிருத்தியத்தைப் பண்ணக் காணப்பட்டதே யென்னில்? அதுமெய், சிவனவ்விடத்து மெந்தக் கிருத்தியமு மவரவரை யதிஷ்டித்துத் தாமே பண்ணுவர், முத்தான்மாக்கள் பண்ணுவாரென்பது இருப்பு சுடுமென்பதுபோல வாதாரலக்ஷணை இந்த விசாரமெல்லாஞ் ஜீவன்முத்தி யவத்தையிலேயே, பரமமுத்தியிலே சிவமென்று மான்மாவென்றும் பிரிந்து காணப்படுவ தொன்றில்லை ஆகையால் முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள் பண்ணாரென்னும் விசாரத்துக் கவகாசமேயில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

முத்தியினிற் சிவனு முத்தான்மாவும் பொன்னும் பொன்னும்போற் புணர்ந் தொருபொருளா யிருப்பாரென்று சிவாத்துவைதிப் போலிப் புருஷனொருவன் புகல மறுத்துரைக்கின்றார்

செம்பிரத குளிகையினுற களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும்-அப்படி,—மலம் சிதைந்தால்- முத்தி மான்ய்,—[illegible]ம்பனுடன் கூடுமென்னில் - சிவனோ டயிக்கிய மாமென்

று செய்யில் சிவன்,—பொன்போலல்லன் - பொன்னுக்குமொ ருபொருள் போல்பவன் ஆகையால்,—நற்குளிகை போல்வன்- சீவனுக்கு,—அரனணுகியலப்போக்கி-ஒருபுடையொப்புவமையா தலால்,—அம்பொனடிக்கீழ் வைப்பன்-குளிகையும் பொன்னும் போற் றனக்கு வேறாச் சாதியாகாமற் குளிகை பொன்னொ ளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்துவப் பிரகாசஞ் செ ய்தொத்த சிவசாதியாக்கித் தனது சத்திக் கொத்து விரிந்த அ ந்தச் சத்திப் பதார்த்தம் பார்த்த தொத்துப் போய்ப் பராக்காய் ப் பிறழ்ந்தாற் பதார்த்தம் பார்க்கும் பராக்ரூப சீவசிற்சத்தி யைப் பிறழ்ந்தாற் பதார்த்தம் பாராது பிரத்தியக்காய்ப் பார்க்கு ம் பிரத்தியக்ரூப சிற்சத்திக் குறிச் சிவனுக்குச் சீவனைப் பண் ணுவன் —அருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை தானும் பொன்னு காதாகும் - குளிகையாக வுவமிக்கப்பட்ட சிவ னிப்பொன்னு க் குவமிக்கப்பட்ட சீவனுக்கான ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு மொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென் றுரைத்தலால் பஞ்சகிருத்திய முதற்சிவன் பண்ண வேண்டுமென்பதற் குத்தர ம் —உம்பரபிரா னுற்பத்தி யாதிசெஞுக் குரியன் - சிவன் சிருஷ் டி முதலிய பஞ்சகிருத்திய கிருபா கிருத்தியக் கருகளா,—உயிர்தா ன-முத்தசிவன் தான்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே - சிவ சங்கற்பத்திற்கு வேறாச் சங்கற்பம் வேறுபலம் வி ட்ட பிரத்தக்கவாச்சரீய சங்கற்ப சம்சித்த பஞ்சகிருத்திய னிர்த் தானுளும் சிவன்போற் கிருபா சங்கற்ப சம்சித்த கிருத்திய கி த்தல்லாமையாற் றனது பராக்ரூப சிற்சத்தி விருத்திக்குறி ச ராவார்த்த சிவசாக்ஷாத்கார பூர்த்திக கிருத்திச் சிவானந்த காம சிவபோகத்துக் கருக பிரத்தியக்ரூப சிற்சத்திலிங்கச் சிரப்பு ச் சிகந்தரானம் போதச் சித்தக்குறி காண காத்திரு ரூப வனு பவா னுபவி திருக்ஸ்வரூபி யாகாநிற்கும்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

களிம்புள்ளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றுபடாநிலையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பது படாது உயிர்க்கு மலத்தை நீக்கு மாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகையோ டொப்புறுத்தலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோ டொப்புறுத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையானும், மலநீங்கியவழியுஞ் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோ டொத்தொன்றுதல் செல்லாமைபற்று மென்பது.

ஒன்றினக்கு மென்னு முரண்மை முற்றும்மை.

சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற விதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவாமதமு மறுக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

செம்பிற்களிம்பு குளிகைத்தாக்க நீங்கின தன்மைபோலச் சிவனுடைய வருளாலே ஆன்மாவுக்கு மலம்போய முத்தடையப் பெறுமென்ற பேதவாதிமத மேலருளிச்செய்கிறார்.

செம்பிரதக் குளிகையினற் களிம்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன்சேரும் - செம்பொன இரதகுளிகையினாலே களிம்புபோய மாற்றேறுந்திருந்த கனகமாய்ச் சிவந்த பொன்னுடனே கூடாநிற்கும் அதுபோல,—மலஞ்சிதைந்தார்சிவ னம்பனுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆன்மாவுஞ் சிவனுடனே கூடுவன் என்று நீசொல்லில் அதுசித்தாந்த விரோதம் அதெப்படி யெனனில்?— பொன்போலல்லவற் குளிகைபோல்வன-பரமேசுவரனந்தப் பொன்னைப்போலல்லன் நல்ல குளிகையைப்போல்பவன் ஆகையா லான்மாவும் னறி;—அரனணுமலம்போக்கி யம்பொனடிக் கீழ்வைப்பன்-பரமேசுவரன் றன்து திருவருளாலே யிவனை யநாதியே பொருந்திநிற்கிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவினையுடைய தனது திருவடியின்கீழ் வைப்பனென்றபடி.

ஆன்மா வருளைப் பெறுகிறதே பயனென்றும் அந்தவருளுக்குள்ள தன்மையெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற சமவாதியைப் பார்த்து மறுத்து மேலருளிச்செய்கிறார்.—அருங்களங்கமறுக்கு மக்குளிகையதுவும் பொன்னாகாதாகும்-செம்பினது காளிதத்தைப்போக்கித் தேடுதற்கரிதாயப் பொன்னுக்கின் வந்த குளிகையானதும் பொன்னாகாது, அந்தப் பொன்னும் குளிகையாகாது, காளிதம் நீங்கினபொன் குளிகையாகாதாற்போல அருளைப்பெற்ற வான்மாக்களும் அருளுக்குள்ள தன்மை யுண்டாகாது,—உமபாபிரா னுறுபத்தியாதிகளுக்குரியன - ஆணையால் தேவர்களுக்கெல்லாங் கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரன் சிருட்டிமுதலான கிருத்தியங்களுஞ் சர்வஞ்ஞத்துவமு மநாதியேயுடையன —உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குரித்தே - ஆன்மாத் தானு மருளைப் பெறுதலுஞ் சிவனுக்குள்ள பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாது;—சிவானுபவ மொன்றையு மனுபவித்துக்கொண் டிருக்கிறதற் குரித்து.

செம்பிரதசகுளிகையினாற் களிம்பறுப்பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேருமலஞ் சிதைத்தாற்சிவ னம்பொனுடன்கூடும், என்றவன் பேதவாதி. இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். "ஈசனதருளாற் பாசத்தொகுதி-செறிவுறுசெம்பிற் கறை

புறுகளிர்பு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றுங்கு - நித்தமுத்த சுத்தஞ்சுக-வைத்தவருளின மறையல்லோ" என்றும "பொன்போலல்ல ன்றகுளிகைபோலவாவ" என்று அவனே மறுத்த திறகுப பிரமாணம சஙகறபநிராகரணம "மறைகளாகமத் துறைகணமறறெனவயு - நாசமிலபதிபசு பாசமென்றுரைகக-வயத்தோராகுளிகை சயததாறறுமிரக- காளிதநாசம் பாசததேயத்தல் - கூடாதனறியுங குளிகைசேருண - நீடாதழிதங நிலைநிலயாதலிற - பேதவாத மோதுதலபிழையே" எனனுமதுங கணடுகொளக

உயிராகானுஞ்சிவானுபவ மொனறினுக்குமுரித்தே என்றது ஆனமாச சிற்றறிவனுகைபா லசசிவனுக்குள்ள கிருததியமெல்லா மிவனுக்குண்டாகாது, சிவானுபவ மொனறினுக்கு முரிததெனபது கருதது இஙஙனஞ சமவாதியை மறுததறகுப பிரமாணம சஙகறபநிராகரணம "அவனிவனுகி லிவனவன செயறி-யெனறுசெயவா ஞெனறியமததா - லெல்லாமறிதல செல்லாதுயிாகள - சிற்றறிவெனுமிச சொற்றவறுறும" எனனுமதுங கணடுகொளக

இதனுற சொலலியது, செம்பிற காளிதமானது இரதகுளிகையிறைலே நீஙகப பொனனுன தனமைபோல ஆனமாவுககுண்டான பாசமு மருளாலே நீஙகினுலு மருனுக்குள்ள முறைமை யானமாவுக குண்டாகாது, பொனனுனது குளிகை யாகாதாறபோல வெனறும் ஆகையா லிதருததக மல்லவெனறும் ஆனமா வருளோடு கூடினுலுஞ சிவானுபவ மொனறு மொழிக்யஞ்ச கிருததிய முண்டாகாதெனனு முறைமை யறிவிததது.

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றாய பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும் - களிம்புள்ளளவும் செம்பு பொன்னோடொத்துத் தோன்றுமாறில்லையாயினும் களிம்பு நீங்கியவழி யொத்து ஒன்றாகச் செல்லுமெனப்படுமடாது,—மலஞ் சிதைந்தாற் சீவ னம்பனுடன் கூடுமெனின் னரகுளிகைபோல்வான பொன் போலல்லன் - உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலுடைய முதல்வ னிச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய விரதகுளிகைக ளோ டொப்புறுத்தற்கலனறி யவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோ டொப்புறுத்த லிணைக்கு ஏலாமையானும்,—அருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகைதானும் பொன்னாகாது - அரிடகளிம்பினை நீக்கிய ரசகுளிகையும் பொன்னாகாது —நணுகுமலம் போக்கி யம்பொ னடிக்கீழவைப்பன - பொருந்தியமலத்தை நீக்கித் திருவடிக்கீழ் செலுத்துவனாயினும்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாயினானும் - மலநீங்கியவழியும் சிவானுபவ மொன்றற்கே சுதந்தரமாய வுயிர்,—உற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன உம்பர் பிரானுக்கும் - ஐந்தொழி லெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடொத்து ஒன்றாதல் செல்லாமையானும்

சிவானுபவம் ஒன்றிற்கு முரித்தேயென்ற விதனானே சிவானுபவத்திற் குரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவ மதமும் மறுக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மீளவுமவ னான்மாவுஞ் சித்தச் சிவஞானசித்தி இந்தவிர ண்டுந் தம்மிற்கூடி யொன்றாயிருக்கிறதே முத்தியெ ன்று சொல்ல மறுத்து உணர்த்துகின்றார்.

சிவன்சீவ னெனவிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னிற்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவனுன், ப
வங்கெடப் புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற் படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனுன, அவனுனே
யறியுஞ்சித் தாதலி னிரண்டு மனந்தானு மொன்று
கா தநந்யமாயிருக்கு, மிவனுமப் புத்தியுஞ்சித் திவ
னுமோ புத்தி யிதுவுஞ்சித் தெனிலவனுக் கிவனுஞ்சி
த்தாமே (கக)

(இ-ள்) சிவன்சீவ னென்னிரண்டுஞ் சித்தொன்றுமென்னில் — சிவனுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் ஆன்மாவுஞ் சைதன்னிய ஸ்வரூபன் இவ்விருவருஞ் சேதனரூபியானபடியாலே முத்திகாலத்திலொரு முதலெனச் சொல்லலில்லை? அஃதன்று.

சிவனருட்சித்திவனருளைச்சேருஞ்சித்து — சிவனனுக்கிரகத்தைச் செய்தற்குரிய சித்து இந்தவான்மாவும் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றிருக்கிற சித்துக்காண்.

அவனுன பவங்கெடப் புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து — அந்தச் சிவனிந்த வான்மாக்கள் சனனமரணத் துறறதனாலே வருந்தமுறா றவனை யிளைப்பாற்றும் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணிப் போகமோட்சங்களைக் கொடுக்குஞ் சித்து.

அவற்றிற் படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனுன — இவனவனாலே யாதொன்றை யறிவிக்கத் தானறிந்ததிலே யழுந்த வழுந்துகிற சித்து.

அவனுனேயறியுஞ்சித்து — அந்தச்சிவன் சர்வஞ்ஞனாதலால் சர்வத்தையு மறிகிறசித்து.

ஆகலின் இரண்டு மென்னத்தானு மொன்றாகாத் தன்மையா யிருக்கும்	இத்தன்மையை யுடைத்தாகையினாலே சிவனு மான்மாவுந் தம்மிற் கலப்புண்டாய வேற்ற நின்றாலு மொன்றாவதில்லை. அஃதென்போல வெனனில்?
இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ	இந்தவான்மாவுஞ் சித்திவனாலே காரியப் படும் புத்தியுஞ்சித் திவ்விரண்டுங் கூடியவிடத்து வேறற்றிருப்ப தொழிந்து ஏகபொருளாகாதவாறுபோல
இவன்றானும் புத்தியுஞ் சித்து	இந்த வான்மாவுஞ் சேதனம் புத்தியுஞ் சேதனம் இவ்விரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும்.
இவனுமோ புத்தி	இந்த வான்மாவாகாது புத்தி
இதுவு மசித்தெனில்	இந்தவான்மாவினுண்மையை விசாரித்துப் பார்க்கி லிந்தப்புத்தி யவனுக் கசித்தாயிருக்கும் அதுபோல,
அவனுக் கிவனு மசித்தாமே	சிவனுடைய வுண்மையை விசாரித்துப் பார்க்கி லிந்தச் சிவனுக் கான்மாவினது சித்து மசித்தாம் எ-று

சிவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போ தான்மாவுக் கஃதவதாரப் பெயரென வறிக, முக்கியமன்று (சக)

சிவாகாரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் ஜீவசைதன்னியத்திற்குஞ் சிவசைதன்னியத்திற்கும் பேதங் கூறுகின்றது

சிவனசீவனென விரண்டுஞ் சித்தொன்றுமெனனில் - சிவனு மான்மாவும் இரண்டுஞ் சித்ருபமாகையா லான்மஞானக்கிரி

டைகளுக்குத் தடையாய்நின்ற ஆணவமல நீங்கில் சிவனைப்போ லே கிருத்திய கர்த்தாவாவனென்னில்?—சிவனருட்சித் திவனு ளச் சேருஞ்சித்து - சிவன் ஆனந்தப் * பரதாபியானசித்து, ஆன்மா வந்த வானந்தத்தை யனுபவிக்குஞ் சித்து,—அவனருள் பவங்கெடப் புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து தவறற்றபடியுஞ்சித்து - சிவனருள் ஜநந மரண போகமோக்ஷங்களை யுண்டாக்கும் ஞா னஸ்வரூபி, ஆன்மா வினையிற்றக்களை யடையும் ஞானஸ்வரூ பி,—அறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவனருள் - ஆன்மா சிவனறிவி க்க வறிகிற ஞானஸ்வரூபி,—அவனருளை யறியுஞ்சித்து - சிவ னருளை யறியு ஞானஸ்வரூபி,—ஆகலினாலிரண்டு மணைந்தாலு மொன்றாகா தந்நியமாயிருக்கும் - இவ்வாறு ஜீவனுக்குஞ் சிவ னுக்கும் ஞானக்கிரியை வேறுபாடுண் டாதலான் முத்தியினு மொன்றாவதில்லை, பிரிவற்ற வத்வைதமாயிருக்கும் அதெவ்வா றென்னில்?—இவனருளும் புத்தியுஞ்சித் தவனுமோ புத்தி-ஆன் மாவும் புத்தித்தத்துவமுஞ் சித்தென்று சொல்லப்படுகையால் புத்தி ஆன்மாவோவென்னில்?—இது அசித்தென்றிடில் அவனு க் கிவனுமசித்தாமே - புத்தி அசித்தரூபமாகையால் சித்துரூபி யான ஆன்மாவாகா தென்னில்? ஏககாலமு மெல்லாத்தையு முள்ளபடி யோரா துணையுமின்றி யறியுஞ் சிவனைக்குறித்துப் பந் தத்திலே சிவன் மாயாகரணங்களைக் கூட்டி யறிவித்தபொழு தறிந்து மிவ்வாறறியாதபொழுது ஜடத்தோடுந் தன்னோடும் பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசித்தென்று சொல்லுவதற்குப் போதுமென் றிதன் பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவனும் சீவனுஞ் சித்தொருசாதி யிருசித்துப் பொருள்

யிருக்குமெனப திசையா தொருசித்துப பொருளென றுரைகக மறுத் துணாத்துகின்றா

சிவனசீவ னென்றிரண்டினு சித்து - சிற்பொருள் விப்ப பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட்டொன்றிருக்குந் தானமுமில்லை அதனால்,—ஒன்றும் - ஐக்கியமாம்,—என்னில் - அமோத்தவிப்ப பொருளொன றுக கொன்று கட்டா துளதாயபுறமபு மொத்திருக்கும். அஃதிருக்க அந்தச் சீவ சிவைக்கியம் ஆதியானுள நித்தியம், அநாதியானால் வேற்றுமைக்குறி விளம்பப்படாது வேற்றுமைக்குறி கண்டோங் கேட்டோமாகி யிருவாக்கும் வைக்கப்படும். அந்த வேற்றுமைக்குறி யாதோ வென்னில் —சிவனருட்சித்து - சிவனுக்குப் பரமுத்தி வியத்திக் குறிப்பனுக்கிரகம் பண்ணுஞ் சித்து,—இவன் சிவனருளைச் சேருஞ் சித்து - அந்தச் சிவானுக்கிரகத்தைச் சிவனிடத்தினின்றும் பெறுஞ் சித்து,—அவனருள - சிவனருள,—பலங்கெடப் புத்தி முத்தி பண்ணுஞ் சித்து - சிருட்டி திதி சங்கார திரோபாவ பத முத்தி யனுக்கிரகங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து,—அவற்றிற் படியுஞ் சித்து - அந்தப் பஞ்சகிர்த்தியப் பாகந்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்து,—அறிவிக்கப்படுஞ் சித்துமிவனருள - புத்தி முத்திக் கிரமத்திற் சாபேட்ச சிற்றறிவு நிரபேட்ச பேரறிவுகளினு லுணாத்துவிக்கப் போக்கியமாகுஞ் சித்துஞ் சீவனருள,—அவனருளே யறியுஞ் சித்து - சிவன் சுவதந்திர அறிவன்,—ஆதலினுலிரண்டும் ஒன்றாலும் - முத்தியிற் சாயுச்சியமானாலும்,—ஒன்றாகாது - ஒரு பொருளாகாது,—அந்நிலைமை யிருக்கும் - அந்நிய சாயுச்சிய முத்தற சம்பந்தச்சொ லிவ்விடத்துச் சாதிரசசியப் பொருட்சொல்லாதலா லொத்திருக்கும் பந்தத்தில,—இவனருளுஞ் சித்து புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன மாத்திரத்தினுலே சித்தை விளக்குதலால், சித்தென அபசரிக்கப்படும்,—

புத்தியிலனுமோ - ஆகாது —இது வசித்தென்றிடில் - புத்திசட
மென்னில்,—அவனுக்கு - சிவனுக்கு,— இவ்வுணம - சீவனும,—
அசித்தாமே - ஏகாரந் தேற்றப்பினாலே யுபாதிகளி ஸ்வரூப
லக்ஷணத்தினாலே சிவனுக்கொத்த சித்துந் தானே அசித்தெ
ன்று.

ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினால சித்தப்புத்தி கடத்த லக்ஷண
த்தினாற சித்தென்ன றுபசரிக்கப் பட்டதுபோலப் பசுத்துவமி
ருத்தலாற் றடத்த லக்ஷணத்தினாலே யசித்தென்ன றுபசரிக்கப்
பட்டது, முத்தியில்லாத்த சித்தே

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றுமென்றலே
யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குரி
த்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையா
தாலெனின்? அற்றன்று ஒளியெனும் பொதுமையால் ஒத்
தொன்றுமாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றி யமையாதா யதுவது
வாய மூர்த்திக காணுங்கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கோ
ர் வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவ
ற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கு ஞாயிற்றொளிக்குந் தம்மு
ள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்மு
ளாந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விருபொருளு
ந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்று
ய்ப் போமாறில்லையென்பதாம்

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமெனனும் ஐக்கவாதி
களை மறுத்தற்கெழுந்த விவ்விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்

நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரியவாறு காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

———o———

சிவனுடன்கூடி யான்மா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருக்குமென்ற தெப்படி? ஆன்மசித்துஞ் சிவசித்துந் தன்னிற்கூடி யொன்றாய் விடுகிறதே முத்தியென்ற வைக்கவாதியை நோக்கி மறுத் தருளிச்செய்கிறார்

சிவனுயி ரென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மெனில்- சிவனென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மான்மாவென்று சொல்லப்பட்ட முதலுமிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கையா லொருமுதலென்று நீசொல்லிலது கருத்தன்று அதென்னெனில்?—சிவனுடைய சித்திவனருளைச்சேருஞ்சித்து - சிவஞ்ஞானத்தினுந் தாரகராம லெல்லாத்துக்குந் தாரகமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு, இந்த வான்மா வந்தவருளைப் பொருந்தி யதிற் றாரகமாய் நிற்கிற வறிவு —அவனூன பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து-அந்தப் பரமேஸ்வரனூனமாக்களுடைய ஜநநங்களைப் போகங்களைப் பொருட்டாகப் புசிப்புகளை யுண்டாக்கி யவற்றையுங் கன்மத் தொகிடாகப் புசிப்பித்துத் தொலைத்தவாறே மோக்ஷத்தையுங் கொடுக்கிற வறிவு,—அவற்றிற்படியுஞ்சிக் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்தாமிவனூன - அந்த ஜநந மரணங்களிலே பொருந்தி வருகிற வறிவுமாய்ப் பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியுமதொழிந்து தானாக வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப னிந்தவான்மா,—அவனூனே யறியுஞ்சித்து - அந்தப் பரமேஸ்வர னேககாலத்திலே தானாக வறிகிற வறிவாகவிருப்பன —ஆதலினு மிரண்டு மொன்றாகா - ஆகையாற் சிவனு மான்மாவுங்கூடினாலு முத்தி

யினு மொன்ருவதில்லை. ஆனுற் சிவனு மான்மாவுந் தன்னில் வேருயிருக்குமோ வென்னில்? அப்படி வேருயிராது,— அநன்யமாயிருக்கும்- ஆனுலுந் தன்னில் வேறற்றிருக்கும் இரண்டு சித்துமாய்த் தன்னில் வேறற்றிருந்தாற் றன்னிலொவ்வாதோ வென்னில்? ஒவ்வாது அதெங்ஙனே யென்னில்?—இவன்ருனும் புத்தியுஞ்சித்து - இந்த வான்மாவு மிவனுடையபுத்தியு மிரண்டுஞ் சேதனமாயிருக்கும். அப்படியிருந்தாலும்,—இவனுமோ புத்தி- அசேதனமாகிய புத்தி சேதனமாகிய வான்மாவாகாது —இரவசித்தென்றிடில் - ஆன்மா வறிவுக்கறிவாயிருக்கிற புத்தி அசேதனமாமென்னில்?—அவனுக்கிவனு மசித்தாமே - முன்சொன்ன வான்மாவுக்குப் புத்தி யசேதனமான முறைமைபோல அகதச சிவனுக் கிந்த வான்மாவுஞ் சேதனனுயினு மசேதனனுயே யிருப்பன்

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி மறுப்பு " அறிவிற்கறிவு செறியவேண்டினன்றே - யுண்மையிலிருமையு மொளியேவெளிபோலாரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினனிலரே" என்னுமதனை கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, சிவனுமான்மாவு மறிவாயிருந்தாலும் பலபிரகாரத்தாலும் ஒன்ருகாதென்றும், அப்படியொன்ருகாம லிருந்தாலும் வேறற்றிருக்கு மென்றும், ஆன்மாவும் புத்தியுமறிவாயிருந்தாலும் ஆன்மாவுக்குப் புத்தி யசேதனமாயிருக்குமென்றும், அதத்தன்மைபோலச் சிவனுக்கு மான்மா வசேதனமா யிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனுஞ் சீவனுமென விரண்டுஞ் சித்தொன்றாமெனவில்-சிவனுஞ் சீவனுமென்கிற விருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்த ஒன்றுமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவாநுபவமொன்றினுக்குமுரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆணைடைக் கமையாதாமெனில்? அற்றன்று,—சிவனருட்சித்து இவனருளைச் சேருஞ்சித்து-சிவனருளாகிய சித்தாம், சீவனவ்வருளைச் சேருஞ்சித்தாம்,—அவன்பவங்கெடுப்புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்து அவரறிரபடியுஞ்சித்து-அம்முதல்வன் பவத்தினைக் கெடுத்துப் புத்திமுத்தியினை யளிக்குஞ் சித்தாம், உயிரவைகளிலழுந்துஞ்சித்தாம்—அவனறிவே யறியுஞ்சித்து இவனறிவிக்கப்படுஞ்சித்து-முதல்வனறிவே யறியுஞ்சித்தாம் உயிர் அறிவிக்க அறியுஞ்சித்தாம்,—ஆகலினிரண்டு மொன்றாதானு மொன்றுக்காது அசவிப்பாயிருக்கும்-ஒளியென்னும் பொதுமையாலொத்து ஒன்றாயினும் வியஞ்சகத்தையின்றியமையாதாய வத்துவாய முகத்திற்காணுஞ் சுணவொளிகளும் அதுபோலத் தனக்கோர் வியஞ்சகம் வேண்டாது தானேவியஞ்சகமாய எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்குஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்முள்வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போலச் சித்து இரண்டாகுந் தம்முள் அந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவ்விருபொருளுந் தம்முட்கூடிய வழியும் அத்துவிதமாய நிற்றலேயன்றி யொன்றுபடப்போமாறில்லை யாதலான்,— இவனறிவும் புத்தியுஞ்சித்து இவனுமோபுத்தி - உயிரும் புத்தித்தவமும் சித்தெனக் கூறப்படினும் புத்தித்தவமும் உயிராதலில்லை.—இது அசித்தென்றிடிலவனுக் கிவனுஞ்சித்தாமே - புத்தித்துவஞ் சடமென்றிடின

ளை தத்துவங்களை நோக்க வுயிர் சித்தேயாயினும் முதல்வனை நோக்க வுயிர் அசித்தேயாம்.

நீரும் நீருப்போல வொத்தொன்றாய் நிற்குமென்று மயிக்யவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த விவ்விரண்டு செய்யுளும் ஒத்த வேறாய் நிற்குமென்னும் அருவசிவ சமவாதிகளை மறுத்தற்குமுரியவாறு காண்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இத்தகு மீசுவரர் ஞானமாவையே சித்தென்பராகின் முத்தியிற் சிவஞானப் பிரயோசனமில்லையென்று சொல்ல அதற்குதாரணமுகத்தா லுணர்த்துகின்றார்.

இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்தங்
குயிரை யெரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவ்வினைத் தா
னாக்கி, யரும்பித்தந் தனத்தையன லழிப்பதுபோன் ம
லத்தை யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்
து,விரும்பிப்பொன் னினைகளிகை யொளிப்பதுபோ
லடக்கி மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாக்கிக,
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே.
(கஉ)

(இ-ள்) இரும்பைக்காந்தம் வலித்தாற்போ லியைந்தங்குயிரை தானாக-பற்றுந் தன்மையில்லாத விரும்பைக் காந்தந் தன்னகத்து வலித்துக் கொள்வதுபோல அமலனு மிந்தவான்மாவைத் தன்வசத் தாக்கிக்கொண்டு இத சிவனில்வினைத் தன்வசத்தாக்குத லென்பதற் குதாரணம்.

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோலி வனைத் தானாக்கி — அக்கியானது தன்னைவந்தடைந்த விரும்பானதை எப்படித் தன் செய்தியாக்கிக் கொண்டாற்போலச் சிவனுந் தன்னை வந்தடைந்த வான்மாவைத் தற்சொரூபமாக்கிக் கொண்டதென வுவமித்தது

அரும்பித்திந்த னத்தைய னலழிப்பது போன மலத்தை யறுத்தமலன் — அக்கியானது தன்னைத்தெரியாமல் மறைத்துநிற்கிற காட்டத்தினைக் கன்றுதிக்கவு மஞ் சுவசனிதானே காட்டமென்னும் பெயரையழித்து நின்றமுறைமைபோல நின்மலனான சிவனுடன் கூடினவான்மா மாயாகாரியமாகிய மலத்தாற் றனுவாதியை யெடுத்துக் கொண்டு தன்னைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கிற மலங்களையகற்றியதற்குதாரணம்

அப்பினைந்தவு டப்போலணைந் து — உப்புக்கட்டியானது சலத்துடன் கூடினபொழு தெப்படி யுப்பென்னுந் தன்மை கெடாமல் வேறாகக்கலந்திருக்கு மதற்குதாரணங் கூறியதாயிற்று

விரும்பிப் பொன்வினைக்கு ளிகை யொளிப் பதுபோலடக்கி — யாவராலும் விரும்பப்பட்ட விரதகுளிகையான தெப்படி பொன்னினுடைய வியலைக் காண்பியாமல் குளிகைதானே வியாபித்துத் தானே மேலிட்டு நிற்குமாறுபோல. சிவனு மிந்த வான்மாவையுந் தன்வசத்தாக்கித் தானே மேற்பட்டு நிற்குமதற் குவமித்தது

மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதியபாருகி — இத்தன்மையை யுடையருயானத்தைப் பொருந்தித் தானெல்லாத்தையு மறிவிக்குந் தன்மையையுடைய முதல்வன்.

கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனி யமுதைக் கண் டைக் கட்டியை யொத் திருப்ப னந்தமுத்தியினி ற்கலந்தே.

கரும்பஞ்சாறுமுதலிய விரதங்களையொத் திருக்கும் இன்பத்தைத் யானமாவானவ னந்த முத்தியைப் பொருந்தியிருப்பன்காண் எ-று (சஉ)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் ஜீவன்முத்தி யேழுவிதமுங் கூறுகின்றது

சிவன், இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லிப்பந்தகஞ யினை-சிவன் பிரபஞ்ச ஞான ஆன்மாவைக் காந்தம் இரும்பை விகா ரமன்றியிலே தன்வசத்தாக்கிக் கொண்டதுபோல பிரபஞ்ச ஞான ஆன்மாவை விகாரமன்றித் தன்வசத்தாக்கிக்கொண் டதுக்கோரிச்சையுந் தொழிலுமன்றி யெல்லாந் தானே செய் வோனாக நிற்பன் —எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லியங்கித்தன ருக்கி-ஆன்மா தத்தரிசனமாய மேலொரு செய்தும்பின்றிச் சிவ ஞானத்தினாலே ஆன்மசத்தியாய நினைவினை யிருப்பிலே அதி யதிஷ்டித்துச் சுபேச்சமுதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோல ச் சிவன் அதிஷ்டித்துத் தனது கிருத்தியமான வைந்தொழி ல்களையுஞ் செய்வன். அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறதென்றதுபோ ல ஜீவன்முத்தரா யிருக்கிற வின்ஞானிகள் கிருத்தியத்தைச் செ ய்கிறாரென்று சொல்லப்படும்.—அருமயிந் திங்களந்தை யனல் ழிப்பதுபோல் மனத்தை யமலனூறுந்து-ஆன்ம சத்திக்குமேல சிவதரிசனப்பட்ட ஞானமாயி விடத்திலே காஷ்டத்திலே மூள மறைந்திருந்த வக்கினியானது பிரகாசித்துக் காஷ்டத்தினு

டைய தன்மையைக் கெடுத்த தக்கியாய் நின்றதுபோலச் சிவன் பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தன்மயமாக்கி நிற்பன் —அப்பிணைந்த வுப்பேபோ லிணைந்து - சிவதரிசனாநந்தரம் சிவயோகத்தை யடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியையடக்கித் தன்ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மையுளடக்கித் தானாக நிற்பன்,— விரும்பிப் பொன்னிணைக் குளிகையொளிப்பதுபோ லடக்கி - சிவபோகமாக நின்ற ஆன்மாவை, மிகவுஞ் சந்தோஷித் துருக்கிக் கொடுத்தபொன்னை ரசகுளிகை பருகிப் பொன்கெடாமலிருக்க அதன்நிறத்தை மறைத்துத் தன்னிறமாகவே காட்டி நின்றதுபோல சிவானந்த மான்மாவுக்கு அநந்யானுபவமாகவே செய்து காட்டாச்சவுங் காண்பதாகவுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி,— பேலளித்து - காட்சியிறந்து நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக்கலந்து,— நானெல்லாம் வேதியபானுகி - ஞாதுருஞானஞேய மூன்றும் நழுவ ஆனந்த பரவசனாகிய ஆன்மா தானேயாகநிற்பன் இவ்வாறுமுத்தியிலே யபேதமாகில் சிவானந்தானுபவமொருபடித்தோ பேதமுண்டோவெனில்? பேதமுண்டென்பது,— கரும்பைக் கனியைப் பாலைத் தேனைக் கண்டைக் கட்டியை யமுதை யொத்திருப்பனந்த முத்தியினிற்கலந்தே - இந்தச்சொன்ன வேழுபேத பதார்த்தமும் மதுர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவாநந்தமும் பேதமுண்டு அவைவருமாறு,— கரும்பிலே கடினமாகிய கோதும் அற்ப மதுரமான சாறும் போலச் சிவபாவமதிகமுஞ் சிவபாவமற்பமும் அதனால் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தானுபவகால மற்பமும், பழத்திலே கொட்டையுந் தோலு மதிகமும் சாறு அற்பமும்போல சிவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமுமாயக் கரும்பிற் கடினமில்லை, பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மு

னது பாலினுடைய பக்கொன்று கடினமேயில்லை, தேன் தித்தி ட்பும் புளிப்பு மிருவகைரசம், கனிக்கு ரசமும் ரூபமும் மொ ன்றே கடின முண்டு, கட்டி மதுர ரூபமேயாகிக் கடினமன் றி யுடனேகளையும், அமிர்த முன்சொன்ன தியாச்சிய கடினரசா ந்தர ரசங்க ளில்லாமல் ஏகத மதுரமாயிருக்கும், அப்படியே ய ந்த முத்தியென்பது. முடிவான வேழாமுர்த்தி யதிலே யமிர்த மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாதது போல சிவஞானமா னவைப் புணர்வற விளைவி நிரம்பின, இவையிற்றுக்களை யனுபவத்தி னாலே யறியத்தன்றி வாச்சிய வாசகத்தினாலே யறிவதன்றென் றிதன் பொருள்

தத்ரூக்தம் உத்தமே—ஜோக்ஷஸுபஸ்த ப்ரகாமோபாயம் வி ஹாஷேமீநா பவஸ்த்த: । ஸஹஸ்ணக: பவஸுத க்ஷ: காயரகாமண வஜ்த்த: ॥

—

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவன் சீவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்கின்றார்

மேல் தமதாசாரியர் பட்ட பாடன வாசனு மாச்சன மா த்திரத்தினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காத்தா வால் கண்ணொளி விளங்குவது போல, மல பாடன வாசனு மாச்சன மாத்திரத் தினாற் சிவனாகிய நிமித்த காத்தாவாற் சிவத்துவம் விளங்கு மென்று பிறர் மதம் பிடிக்குமொரு சுத்தாத்துவைத சித்தாந்த இருட்டைக்க வார்த்தை செய்யாது பிறர் மத இருட்டாகிய பேச்சுப் பேசிய தேது? அஃதாவது.

இருப்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைத்தங்கிவன

என்றது முத்தியிலுஞ் சுதந்தரிய மில்லை யெனும் பிரயோக்கிய காதந்திருத்துவ வாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி - என்றது சிவாவேசஞ் செய்யுங் காபாலமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

அருபித இந்தனத்தை யனலழிப்பதுபோல் மலத்தை யழித்து-என்றது காட்டத்தால் மறைப்புண்டு கடைய மூன்றுந் தெரியிந்தனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிக்குஞ் சிவஞானக்கு மறைப் பில்லாமைபாற் கடைபவனுக் கொப்புச் சிவன்,காட்டத் தில் மறைந்திருந் ததிக்கு வன்னி போல் மலத்தில் மறைந்திருந் ததிகத் துயிர் சிவத்துவ மாகையால் விஷம திருட்டாந்தமா ம் அல்லற் காரணமா ஞானத்தால் முத்தியை முயலும் விவாத த வேதாந்திமதம் மலம்போ முத்திவாதிமத மிருவா மத்திரு ட்டாந்தமாம்,—

அமலன் அயபிணைந்த வுபயேபோலணைந்து-என்றது விசிட் டாத்துவைதம் விளம்பும் ராமாநுஜமதத் திருட்டாந்தமாம்,—

விரும்பிய பொன்னிலைகு குளிகை பொன்பயந்தபோ லடக்கி - என்றது நாராயணப் பிரகிருதி யிலயவாதி பாஞ்சராத்திரம தத்திருட்டாந்தமாம்,—

ஒளிதந்து தானெல்லாம் வேதிப்பானுஞ்சி -என்றது சிவ ஞான சங்கிராந்தி சொல்லும் பாசுபத மதத்திருட்டாந்த தாபா தமாம்,—

கருமமைத்த தேசப் பாகைக்கலி யமுதைக் கண்டைக் கட்டி யைப் பொதித்திருப்பன-என்றது சாங்கியயோகி சத்துவ சமயோ கவாதி மதத்திருட்டாந்தமாம்,—

முத்தியினிற் கலந்தே- என்றது கலைக்கட்டுமையை யொ த்தென்பதை யிருமிசைத்துக் கலந்தே யிருப்ப ரென்பர். பரி ணாம வேதாந்தமதத் திருட்டாந்தமாம். இப்படியிருக்க எப்படிக்

சிவசித்தாந்தப் பொருளுரை நிருவாபமீர்? சத்தியமே சாற்றி யது. நமதாசாரியர் முற்றுவமை யுவமிச் சொன்னவாறு; ஒருபுடை—யொப்புறவாகவு மருதியுரைத்தாராதலால் மலவசமாகி மயங்கு முயிரைத் தனவசமாக்கி மலமுகந்து பண்ணிச் சிவத் துவாபி வியந்தி விளைத்தத் தனக்கொட்டுவித்த சேவித்த விட்ட றதற றன்மைச் சம்மங்கஞ் சற்று முற்றிராது முற்றுமறுத்துச் சித்துச் சிவசாதிபாகம் பொத தொருமித திரசித்துச் சிவசா திக்கப்பாயிருப்பாரென நிசைய விளித்தாயட பொருளினை விப்போம.

குளிரை:-பொன்னோத தனக்குட கரகருமிரத முளிகை,—மெளித்து - மிச்சிரமித்து,—வேதுப்பாளுகி - தன்மய மாகக் குவாளுகி.

மறறைய வெளிபபொருள

இகளுற் கருமணைத் தேனை பென்பன முதலியவும மக்க கத்திற சொல்லிய வெழுவகை முதிசகுத் திருட்டாந்தமா மெ னறுஞ் சீவனுக கிடநகையாயச சிவத்துவ மிவ்வே சிவ விடத்திக கலபிளுற் செயரனைச சிவத்துவஞ் சித்திகழுமென்று முனை யுரைகளுஞ் சிலா மதக திககறறுபபோயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

காந்தம் விகாரமின்றிநின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண் டாம்; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் த னவழிப்படுத்து நிற்பனுகலாற் சென்றவோயுமிழ்பலபோலச் சிவனி ல்லாமையுற்றுச் சிவன நிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எனி இரு ம்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வயமாக்கு குதற் குரித்தாகாது இவ்விருமபினகளுடனே ...

களைமாத்திரங் கெடச் செய்யும், அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண்ணுடனின்று நிற்கு மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலான், பொன்றுகை முதலியாகாமைபற்றி பொன்றுதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடு சேர்ந்த வுப்புத் தன் சுவை முழுவதும் அந் நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும், அதுபோல உயிரைச் சேர்ந்த விறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிர்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பனாகலான், நீரொடுசேர் சோநகாறபோலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை. இரசகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாக்கச் செய்து பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுள்ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவன் உயிரையவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுதற்கிடந் தராது தனது வியாபகத்துள்ளடக்கி நிற்குமாகலான், அப்பணைந்த வுப்பேபோலணைந்து ஒப்பச்செய்தமைபற்றி உம்பாயிராதொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக்குரியனாதற் கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப்பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனு முயிர்களுங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது அனந்தசொரூபமாய் நிற்பன், ஆகலான் அறிவிறந்து நிற்றலபற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவமொன்றினுக்கு முரித்தாகற் கிழுக்கில்லையென்பதாம்.

சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பதுமுதலாகக்கூற மவ்வாதிகளை மேலோருத்தவழி அவர்கூறு மாசங்களை முறையேபரிகரித்துச் சித்தாந்த வலியுறுத்தற் பொருட்டு இங்ஙனம் வெவ்வே றுவமைகளின வைத்துக் காட்டி ஒருக்கு கூறியவாறு.

மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் நிறுக்கவென வும், ஏகனுகி நின்றிடவெனவும், அரனமலரடிக்கீ ழிருப்பனெ னவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள் வேற்றுமையில்லைபோலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இரு திக்கண் வைப்பனைத் தொகுத்தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூபமு தலிய நான்காக வகுத்து வைத்தணாத்திய வாறுமாம்

நின்மலசாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய வாறென்றலுமொன்று

மதங்கத்துட் கூறப்படுமெழுவகை முத்திகளை வகுத்துக் கூ றியதென் றுரைப்பாருமுளர்.

இத்தருமபிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கெனவு மகலந்தொ தத்தெனவு மிடையும்

இதனைப்புறி அன்சாரியையும் இலுருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

அன்லா னழிக்கப்படுக லொப்புமைப்பற்றி இரும்பின் க றைப்ப இரதனமாக வுருவகஞ்செய்தார்.

அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார்.

மேளித்தல கூட்டுதல்

ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க.

கலந்தவழிப்பனபது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது

அரும்பித்திகந்தனத்தை அனலழிப்பதுபோ லெனபதற்கு இவ்வாறுரைக்க வறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமு ளர்

விரகையழித்தற்கட்படும் விசேடமின்மையானும், ஏனை யபோல உயிரோடியையுடைத்தாதற்குரிய வுவமையின்மையா னும், அரும்பித்தெனவொருசொல் லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவன்றன்னைப் பந்தனையையறுத்துத் தாளாக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியர்க்கு ஈண்டுமதுவே கருத்தாதலுணர்ந்துகொள்க.

மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிபாகி என்றதனை அடக்கியொண்பதனோ டியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், வினையவரற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி யெடுத்துக்காட்டி இருமாந்திறைக்குவமை கூறாமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

இவையனைத்துஞ் செய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ்வமதம் பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி முன் சொல்லிவந்த பல பிரகாரத்தாலுஞ் சிவன் தன் திருவடியைப் பொருந்துகிற பக்குவான்மாக்களைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவ்விடத்தி லுண்டாகிய சலிப்பு மெய்ப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி மேலருளிச் செய்கிறார்.

இரும்பைக் காந்தம் வலித்தாற்போ லிசைந்த கருவினை-கந்தமானது ஒரு பணியாகிநின்று தன்வசத்திலேயிரும்பை வலித்துக் கொண்டாற்போலத் தன்னை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவனுந் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு,—எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத் தானாக்கி-அக்கினியைச் சேர்ந்த விரும்பையக்கினி தானாக்கினாற்போலத் தன்னைப்பொருந்தின வான்மாவை

யுஞ் சிவஞானிகளுக்கு,— அருமபித்த திரணத்தை யனலழிப்பது போல - காட்டத்திலகப்பட்டானபின் அக்கினிதானே காட்ட மென்கிற பெயரை யழித்துப்போட்ட முறைமைபோல,—மலத்தைப்பற்றுக்கமலன் - ஆன்மாவினிடத்திலே பிரகாசித்து அந்த நின்மலனாகிய சிவனன்றே ஆன்மாவினுடைய மலங்களைப் போக்கி,—அப்பினைந்த வுப்பேபோலென்றது-நீரோடேகூடின வுப்பென் விஞ்சிக்கமாட்டாமல் அந்த நீரிலே கூடாமற்கிடக்கத் தற்சொரூபந் தோன்றாமல் நின்ற தன்மைபோல ஆன்மாவையுஞ் சிவன் சாயுச்சியத்திற் றன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டு,—விரும்பிப் பொன்னினைக் குளிகையொளிப்பதுபோ லடக்கி - விரும்பத்துடனே குளிகையானது பொன்னினைத் தோன்றாமலப் பொன்னைக் கிரசித்துக்கொள்ளுகிற முறைமைபோ லான்மாவையுஞ் சிவன் சிநேகத்துடனே தன்னிடத்திலே கிரசித்துக்கொண்டு,—ரவித்தது தானெல்லாம் வேதிப்பாகி - இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக ளெல்லாத்தாலுஞ் சிவஞானமாவை பேறுபடுத்திக் தற்போதத்தையும் போக்கிச் சிவபோதமேயாக்கித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுத்தி,—கருப்பைத் தேனைப் பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்பனைத் முத்தியினிற்கலந்தே - கருப்பையுந் தேனையும் பாலையும் பழத்தையும் அமுதத்தையுங் கற்கண்டையுங் கருப்புக் கட்டியையும் புசித்தவர்களுக்குள்ள சுகத்தையொத்து முடிந்த முத்தியாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெற்றுச் சிவஞானிக ளநுபவிக்கும்படி யவர்களிடத்து வேற்றுச் சுகஸ்வரூபியாயிருப்ப னந்தச்சிவன்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கக-சூ,ச-வெ, "மென்னுயிருன்னமதித்துறந்த வரற்னபின், மன்னுமரனே மலந்துறந்து—தன்வினை, வலித்திருமையைக் காத்தம் வசஞ்செய்வான் மெய்த்தல், சலிப்பில் விகாரியலனான்" என்றும், "அப்பினைத்தவுப்

பின்னமணைந்த சேடமாம்-கம்பின்று மீசனசமூல்" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சிவஞானமாக்களைத் தன்னிடத்திலே கூட்டிக்கொள்ளும் பிடத்துத் தனக்கொரு விகாரமற நிற்கிறது இரும்புங் காந்தமும்போல வென்றும், தானாகிறதுக்குவமை அக்கினியிரும்புபோல வென்றும், மலத்தைப் போக்கிறதற்குவமை காட்டத்திற்குன்றின நெருப்பு காட்டத்தைச் சுடுகிற தன்மைபோலவும், அளவிறந்தாமலான்மாச் சிவனும் நிற்கிற முறைமை அப்பைச் சேர்ந்த உப்புப்போலவும், இவனை யுள்ளடக்கிக்கொண்டு நிற்கிற முறைமை பொன்னைக் குளிகையானது உள்ளடக்கிக்கொண்டு நின்ற முறைமைபோலவும், இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளிலே யிவனைத் தானாக்கிக் கரும்பு முதலான சுவைகளைப்போல சாயுச்சியத்திலான்மா வுடனே யிரண்டறக் கலந்து சுகஸ்வரூபியா யிருப்பனென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

—o—

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காந்தம இரும்பை வலித்தாற்போ லரனுயிரை யீர்ந்து-காந்தம விகாரமின்றி நின்றே யிரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம், அதுபோல விறைவனும விகாரமின்றியே யுயிரைத் தன்வழிப்படுத்து நிரப்புகலாற் சென்றனைய நிழல்போலச் சிவனிலவா றன்மை பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற்கிழுக்கில்லை,— எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி யிரும்பின் திண்மைத்தை யனலழிப்பதுபோன மலத்தை யறுத்து - எரியிரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ண மாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற் குறித்தாகாது இவ்விரும்பினுடனன்றேனறி நிற்கும் முறைமாத்திரம

கெடச்செய்யு மதுபோல விறைவனு முயிரைத் தன்வண்ணமா கச்செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகா தவ்வுயிரினை னுடன் ஞேன்றிநிற்கு மலமாத்திரம் கெடச்செய்யு மாகலான் பொன்றுகை முத்திபாகாமைபற்றி யொன்றுதற் கிழுக்கில்லை,—அப்பனைந்த வுப்புப்போல விருப்பி யமலனைந்து-நீரொடு சேர்ந்த உப்புத் தன்சுவைமுழுவது மந்நீர்க்காக்கித் தனேடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்குமதுபோல வுயிரைச்சேர்ந்த இறைவனும் தன்குரிய எண்குணங்களையு மவ்வுயிர்கட் பதிப்பித்துத் தனேடொப்பச் செய்து நிற்றலாலன் நீரோடுநீர்சேர்ந்தாற்போலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை,—குளிகையொளித்தப் பொன்விளை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தானெல்லாம் வேதிப்பானுங்-இரதகுளிகை செம்மையுருக்கித் தனேடுகூட்டி வேதித்துப் பொன்னுச்செய்தும் பொன்னின்பலமைபக்கட்டாது தன்னு ளடக்கி நிற்குமாறுபோல இறைவனுயிரை யவ்வாறெல்லாஞ் செய்து மதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றுது அறிவிறந்து நிற்குமாறு தன துவிபாகத்து ளடக்கி நிற்குமாகலா னப்பனைந்த உப்புப்போ லணைந்து ஒப்புமைசெய்தமைபற்றி உமபாபிரா னெருவனே யுற்பத்தியாதிக்குக் குரியனுதற் கிழுக்கில்லை,—கருட்டைகடசேனைப் பாலைக் கனியமுதைக்கண்டைக் கட்டியைப்பொத்து முதலியினிற்கலந்து இருப்பன - கருப்பஞ்சாறு தேன் பால் கனி அமுது கற்கண்டு சருக்கரை முதலிய சுவைப்பொருளெல்லா மொன்றுக்க கலந்தவழியுளதாகிய சுவை யிவ்வியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல இறைவனு முயிரினக்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி யிவ்வியல்பிற றெனப் பிரித்தறியவாராக ஆநந்த சொருபமாய் நிற்பனுதலின் அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி யுயிர் தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தாதற் கிழுக்கில்லை யென்பதாம்.

சென றணையு நிழல்போலச சிவனிறபன எனபது முதலாக க்கூறு மவவாதிகளை மேலே மறுததவழி யவாகூறு மாசஙகைக ளை முறையே பரிகரிதது சிததாநதம வலியுறுததற பொருட்டு இவவாறு வெவவேறு உவமைகளின வைததுககாட்டி யொரு ஙகு கூறியவாறு.

இவை ஐநதுசெயயுளானும் இரணடாஙகூறறிற சவவம தமபறறி நிகழு மாசஙகைகளைப பரிகரிககுமுகததால சிததா நதம கூறபபட்டது

☞ கக-ரு, உ-ம, அதிகரண முடிநதது

பதினோராஞ சூததிரம முறறிறறு

“ காமஙகிராறுப ”
எனற பதினோராஞ சூததிரம

பனனிரணடு முறறிறறு.

பாயிரமுட்பட ௩௨௧

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம்.

கஉ—வது, அடியவர் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

பேற்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின்? முன் சொன்ன வுண்மைப்பாணு மதன்பின் சொன்ன வுபாயத் தானுஞ் சிவனை யுணர்ந்த ஞாதாக்கள் தமது முத்தெனக் கருதிநிற்கு முறைமை யுணர்த்துத னுதலிற்று

மேல் இத்தலைச்செய்யுள் என்னுதலிற்றோ வெனில் பிரமா முதலாயினோரால் சிந்திக்கப்படாத பதியை யிந்தச் சீவன்முத்தர் சிந்திக்குக் கண்டு வழிபடுமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசமொடுஞ் செறிந்திட், டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி, யெங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ரடியோமென்று திரிதருவர் சிவஞானச் செய்தியுடையோரே. (க)

(இ-ள்.) செங்கம செங்கமலம்போன்ற சிவனது சீபாதமலத் தாளி மாகிய வரகத்தமாகிய சுவானந்தாளும் பூதி

னைகள்சேர வொட்டாத திரி மலங்க ளறுத்து

யைப் பருகவொட்டாது மும்மலங்களையு நீக்கி

ஈசனேசரோ டுஞ் செறிந்திட்டு

சிவனிடத்தி லன்பையும் பத்தியைச்செய்யுஞ் சிவபத்தர்களுடன் கூடியிருந்து

அங்கவாந்திருவேடமாலயங்க ளெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி

அவ்விடத்தவர்களின்து திருவேடத்தையு மகற்குச் சமானமான சிவாலயங்களையுங் கண்டவிடங்களெல்லாஞ் சிவனே சாந்நித்தியமாயிருப்பனெனக் கருதி வணங்கிநின்று தோத்திரத்துடன் கூத்துமாடி,

எங்குமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல் லோ மியாவர்க் குமேலானோமெ ன்றிருமாப்பெய்தி

எவ்விடத்தும் யாமே நிறைந்து நிற்கின்றோமதனாலே யாவர்க்கு மெளிமையாக அவர்க ளவசவிருத்தி வாரோம், யாவர்க்கு மேலா யிருப்போமென்று பெருமிதமெய்தி,

இங்ஙனமுடையா ரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச்செய்தியுடையோரே

இங்ஙனம் பாசநீங்கிச் சிவஞானச்செயலே மேலிட்டிருக்கப்பட்டா நின்ற வறிவினை யுடைய ஞாதாக்கள் சந்திரனைத் திருச்சடாமுடியிலே தரியாநின்ற சிவனுக்கு அடிமை யோமென்று கருதிச் சஞ்சரியாநிற்பார்கள் எ-று

தூலலிங்கமாகிய வாலயமெனவே சூக்குமமாகிய சிவலிங்கமெனப்பெறும்

சிவஞானச் செய்தி யுடையோரே யென்பது எழுவாய்,
திரிந்திடுவரென்பது பயனிலை.

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மதங்கம் பரமேசுரதந்த ம
திக. (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாஃபபத்தி கூறுகின்றது.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்கள
றத்து - சிவானந்தத்தை யநுபானுபவமாகப் பொருந்துவதற
குத் தடையாயிருக்கிற மூன்று மலத்தையு மொழித்து.

ஒழிக்குமாறியாதோவெனில்? ஆணவமல சத்தியானது,
மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம் ‡ வைசி
த்திரியம் எனவேழுபேதமாம் இந்த வேழின் வசமாகாதிருக்கை
யாணவ மலத்தை நீங்குகல

அவையிற்றுக்கப் பொருந்தில் வருவல, மோகமானது
§ வனிதையா முதலான விஷயங்களிலே வதிந்ஷேஷம விசாரி
யாமற பொருந்துதல

மதமாவது முன்சொன்ன வனிதைபாதி சட்டினவிடத்தி
லே இந்த வனிதையைப்போல வொருத்தருமில்லை இவளே தே
வவனிதையென றபிமானம் பண்ணுவது

ராகமாவது அந்த விஷயத்திலே மேனமே லாசையைப்
பெருக்குதல்

விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந் து
க்கப்பட்டழுந்தல்

தாபமாவது மனத்தபிக்க வாற்றுதல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஜ்வர
மும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸதிரீ யிந்தவுரவினமுறையார்
இதமாய்ப் புசிக்கு மனமுதலான பொருளகள் பூமி இடுதல்

லா மூண்டாச்சுது, ஆகலா லொருகுறையு மில்லோம், இவைக ளெல்லாத் துடனுங்கூட வென்னை ரக்ஷிக்கிறவர்களாரென றிது முதலான பல சிந்தனைகளைப் பண்ணுவது வைசித்திரியம்.

மாயை பொய்யை மெய்யென்னும்படி மயக்கறிவைப் பண்ணுவது தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென் றதி லபிமானம்விட்டுச் சிவனிடத்தி லபிமானம்பண்ணுதல் மாயை நீங்குதல் தனக்குப் பிராக்கிரம ஸ்வதந்திரமில்லை சர்வான்மாக்களுக்கு மீஸ்வரபரதந்திரரா யானசெய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னுஞ் சுட்டுத லொழிதல் கன்மம் நீங்குதல் இதற்குச் சம்மதி

உமேஶாவித்யா ஜ்ஞேயோ மோக்ஷஸ்யாபி உதாஸ்த
யா । நாமோந்யஸ்ய விஷாதாவ்யக்தா பஶ்யாஷ்ச ஸ
த்யஜ॥ வைசித்ர்யம் ஸர்வஸேஷாம் உமீநாநாம் ப்ரக்
ருதே:। யஸ்மிந்ஸத்யேந மோமோஜாநமோ
பம் மநாஷ்டஷ॥ ஸமோக்ஷஜீ விப்ராமோக்ஷஜ்ஜ்ர
ஸஜ்ஜ்ர விஹாமத:। ப்ராப்தா உவிஸ்த்ய மேநஸ்த
திநாஸ்ர: பராம்மநா:॥ தீவ்ராம்மநே யமேஜமேஷி
ஸஜத: பரிபச்யதே। தஜாஹமே விஷ்ணஞ்ஜம் லா
ஷ்ட மோசநதாயத:॥ ஸவிஷாமேஜா உமோநாஜ ப்ரா
ணிநா உக்திஷ்ட: பத:। தத்ராமேபா ஹமேஜஞ: ப்ர
மோஹாத்ராக்தி விஸ்ரா:॥ ஸதாபெ ஜக்திவிப்ராமேதா உ
மிஶாமேஷா ஹமேவஸ்த்த:। ஶ்ரீபாஸ்ராக்ஷ யஜாய ஸா
நமோதீவ ஸஜ்ஜ்ஞஸா॥ ஶைஷிவம் யஷியம் ஶாஸ்ர
ஷ்டதமை ஜநபீஷீ । க்ருதாமேஜாஜம உமேதாயக்ஷா

[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible]
[illegible] |

ஈசனேசரோடுஞ்செறிந்து - இவ்வாறு மும்மல சம்பந்தங் களை நீங்கின சிவபத்தருடனேகூடி,—

அங்கவாதந்திருவே— மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவர்க ளுடைய ஜாதியையுங் குணத்தையும் விசாரியாமல் சிவனுடை யாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷந் தரித்தபோதகளைக் கண்டமா த்திரத்திலே அஞ்ஞானத்தையறுக்கு மானிவர்களென்று பாவி த்துஞ் சிவனுக்காலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பா வித்தும். அடைவே தொழுதிறைஞ்சி என்றது சத்த + புனருத் திவாராமல் சொன்னது இருவகையையுந் தண்டனிட்டேனெ ன்றிதன்பொருள் —

பாடியாடி-சிவானந்த மேலீட்டினால் சிவனைப் புகழ்ப் பண் ணுடனேபாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி,—

எங்குமியா மொருவர்க்குமெளியோமல்லோ மியாவர்க்கு மேலானோமென றிருமாப்பெய்தி - பூலோக முதலாய்ப் பிரம லோக பரியந்தத்திலும் மனிதர்முதலாக பிரமா விஷ்ணுபேர்க்கு ள்ளே யொருவர்க்குமியாந் தாழ்ச்சியுடையோ மல்லோம் முன் சொன்ன போகெல்லாம் முயர்ச்சியை யுடையோமென்று தலை யெடுப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றும்,—

இக்கண்முடியா ரடியா ரடியோமென்று இரீதிவர் சிவ ஞானச் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகரனுடைய வடியார்க்

கட்டுவோமென் றவர்களேவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பார்கள் சிவஞான சரிதைதையுடைய பெரியோர்களென் றிசைபொருள்.

* விஷாதம்-விசனம், — சோஷம்-உலருதல், ‡ வைசித்திரியம்-ஆச்சரியம், § வநிதை-மடந்தை, + புனருக்தி-இரட்டித்துச் சொல்லல்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சிவோகம்பாவனை புத்தி பண்ணிய பூசா நமஸ்கார காரிய புத்தி பண்ணுதிருந்தாலுஞ் சமாதி சலனம் வந்தகாலத்துச் சரியானுட்டானந் தாக்கித் தாக்கிச் சமாதிநிலை சாரவேணுமென்று பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் படுத்திச் சரியை படித்து முடிக்கின்றார்

செங்கமலத் தாளிணைகள் - ஞானக்கிரியா சத்திகளுஞ் சிவத்துவங்களை,— திரிமலங்க ளறாது - தேகத்தி லிந்திரியங்களுஞ் சித்து சேஷித்து நிற்கத் திடசா சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு,— சிவஞான சம்பத்தியுடையோர் - நிர்விகற்ப சமாதி நீங்கிச் சவிகற்ப சமாதி சேர்ந்தோர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இவ்வாறு பத்தாஞ் சூத்திரத்தானும் பதினோராஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசக்ஷயமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயனைப் பெற்றோர்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்க ணிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

டற்றறக் கழிந்த மும்மலங்களை, விளக்கற்றம்பார்க்கு மிருள்போல, அறிவுற்றப் பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவர்து திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய், இப்பேறு பெறமாட்டாத சிறுமையும் பெற்றுற்ற பெருமையும் நோக்கிக் களித்துவாழ்க்கல், சீவன்முத்தர்க்குரிய வியல்பென்பதாம்.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்ச மறை ஏதுப்பொருள் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகிய ருரை வருமாறு.

———o———

முன் சொன்ன வுண்மையாலும் பின் சொல்லிவந்த வுபாயங்களாலும் சிவஞானம்பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவர்கள் பிராரத்தம் புசித்தப்பின்பு பரமமுத்தி யடையுமளவாக விருந்த தேகத்தோடு கூடிநிற்கிற முறைமை மேலருளிச்செய்கிறார்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத் திரிமலங்களறுத்து - சிவந்த தாமரை மலர்போன்ற சிவனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைச் சென்று பொருந்தவொட்டாத ஆணவ மாயை காமியமென்னு மும்மலங்களையு மறுத்து,—நேசரொடுஞ் செறிந்திட்டு - பரமேசுவரனளவிலே மிகுந்த பத்தியையுடைய சிவபத்தர்களுடனேகூடி,—அங்கவர்தந்திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே கிருபையுடையவர்கள் திருவேடத்தையுந் திருக்கோயில்களையும் பரமேசுவரனென்றே கண்டு கும்பிட்டுத் தண்டனபண்ணிச் சந்நிதியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டும்பாடி,—என்னுமியா மொருவர்க்கு மெளியோமல்லோம் - சுவர்க்கம் நரகம் பூமியென்று சொல்லப்பட்ட எவ்விடத்திலு முள்ளவர்க ளொருவர்க்கு நாமப்பயப்படுவோ மல்லோம்,—யாவர்க்குமேலானோம் - சர்வர்க்கு மேலான சிவனுக் கடிமைப்பட்டுச் சர்வர்க்குமேலானோம்,—என்றிறுமாப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிழைத்தோமென்கிற விறுமாப்பைப் பொருந்தி,—திங்களணிமுடியாரடியா ரடியோமென்று திரிந்திடுவோர் சிவஞானஞ் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகர னுடைய வடியாருடைய வடியோமென்கிற இந்தத் தலைமையை மகத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டுக்கும் வியாபாரிகள் நிற்பார்கள் சிவஞானமாய் நிற்கிறவர்கள்

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவன்முத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களோடுகூடி வந்த வாதனைகளாகாதென்றும் மனத்தினாற் சிந்திக்க வொண்ணாத சிவனை மனவாக்குக் காயங்களினாலே சிந்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

——0——

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரவொட்டாத திரிமலங்களறுத்து - செந்தாமரை மலர்போல் விரிந்து விளங்கிய திருவடிகளையணையவொட்டா தியாத்தலைச் செய்விக்கும் பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருள்போல அறிவற்றம் பார்த்துநிற்பன ஆகலா னவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்தலும்,—ஈசனேசரோடுஞ் செறிந்து - பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்

யன்பரோடு பயிறலும,—அவர்கள் திருவேடம் ஆலயஙக ளல்லாம - பயிறசி நிலைபெறுமபடி யவரது திருவேடததையும வாலயததையும,— அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப பாடி - அரனெனவேகணடு வழிபா டியறறி யானநத மேலீட டா லாடல பாடலகளைச செய்தலு முடையராய்,—எங்கும்யா மொருவாககு மெளியோமலலோம யாவாககு மேலாஞே மெ னறிறுமாப பெயதி -இபபேறு பெறமாட்டாராத சிறுமையை நோககி யெவவிடததுள்ளாாககும யாமெளியராகலினறி யக திருவடியைத தலைககூடப பெறறமையா னியாவாககு மேலா ஞே மெனககளித்தும,—இஙகண முடியா ரடியா ரடியோ மெனறு திரிதருவா - திருவடியைத தலைககூடப பெற்றவரது பெருமையைபநோககி யவாககடிமையென வாழதலும,—சிவஞா னச செயதியுடையோரே - சிவஞா முததாககுரிய விலககணம

இசசெயயுண முதனூ ப பனனிரணடாஞ சூததிரமபோல முககூறறதாமாறு கணடுகொளக

☞ கஉ-சூ, க-ம, அதிகரண முடிநதது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

சிவன சர்வவியாபியா யிருததலாற சிவபூததர்களிடத
தனபு செய்யு முறைமை யுணாததுகினறுர்

ஈசனுக கன்பில்லா ரடியவாக கன்பில்லா ரெவ்வு
யிர்க்கு மன்பிலலார் தமககுமன பில்லார், பேசுவதெ
ன் னறிவிலாப் பிணங்களைநா மிணஙகிற பிறபபிலெனும்
பிறப்பிலெனும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ, யாசையொடு மா

ளடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன்கரு
மமாகச்செய்து, கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியினின்
று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. (௨)

(இ-ள்) ஈசனுக் — சிவனிடத்திலே நிறைந்த பத்தியில்லாதவ
கன்பில்லா — ராகி அவனதடியார்களிடத்திலும் பத்தியற்
ரடியவர்க் — றவர்களே! அஃதெனபோல வெனனில்? யா
கன்பில்லார் — தாமொருவர் மனைவியிடத்தின் மிகுந்த விரு
ப்ப முண்டாகில் அவள் பிள்ளையிடத்து மி
குந்த விருப்ப முண்டாம், அவளிடத் தாசையில்லாவிடத் தப்பி
ள்ளையிடத் தாசையில்லாத வாறுபோல

வெவ்வுயிர்க்கும் — எல்லாப் பிராணிகளிடத்துங் கிருபைய
மன்பில்லார் தமக் — ற்றவர்கள் தம்மளவிலு மன்பற்றவர்களே!
குமன்பில்லார்

பேசுவதென் — சிவன் சர்வான்மாக்களிடத்தும் வியாபி
னறிவில்லாப் பி — த்து நிற்கிறானென்று கருதியவர்களிடத் த
ணங்களைநாம் — ன்புசெய்யாத பிணங்களுக்கு நாமென்னபுத்
தி சொல்லப்போகிறோம்

இணங்கிற்பிற — இவர்களறிவில்லாத மூடராதலா லவர்க
ப்பினொடு மிற — ளோடு சேர்ந்தால் ஜனன மரணங்களிலே வி
ப்பினொடும் பிண — ழுந்து விடுவீர்களாதலா லவர்களிணக்க
ங்கிநிற்பீர் — த்தை யாகாதென் றுயாத்து நீவிர்வாயாக

ஆசையொடும் — விருப்பத்துடனே மெய்யன்பை பொரு
மடியாரடியா — ந்திச் சிவனடியா ரெப்பொழுது மகத்துவ
ரை யடைந்திட் — த்தைவிட்டு நீங்காதிருப்பார்களாதலா லவர்
டவர்கரும முன் — க ளடியார்களைக்கூடி யவர்கள் கருமத்தை
கரும மாகச்செ — யுன்னுடைய கருமமெனக் கருதிப் பணிவிட்
ய்து — டுக்கொண்ட அடிமையைப்போல அவர்க

வேவுதற்கு முன்னே யறிந்ததனைச் செய்து முடித்து,

கூசிமொழிந்து — நாமிவாக இந்தக் காரியத்தைச் செய்யலாமோ வென்று மனதிற் சழுங்கைபறுதது,

அருணஞானக் குறிபினின்று — அந்த ஆசிரியராலே யுணர்த்தப்பட்ட நிட்டையைப் பொருந்திநின்று;

கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரிமே — எவ்விடத்துஞ் சாவ வியாபியாய் நின்ற பொருளைக் குறித்துக் களித்துப் பரமமான ஆனந்தத்துடன் பொருந்திக் கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரிவாயாக எ-று.

தமக் கனமில்லாதொன்பது, தாமுபயநெறி கருதாமைபற்றியது.

அடியார் - சிவஞானிகள் சிவஞானிகளடியாரென்றது பொதுமைபற்றிச் சிவபத்த ஜநங்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம ஞானரத்திருவலி'சிந்திய விசுவத்து மதிக (௨.)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேலிதனையே திடம்பெறக் கூறுகல

அடியவர்க் கனமில்லா மீசனுக்கனமில்லா-சிவனடியாரிடத்திற் பத்தியில்லாதபோ சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத போகனே; சிவனடியாரிடத்தில பத்துபண்ணுறல சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலு மதுவயிறுவளர்ப்பின் பொருட்டான — காபட்டியமான பத்தியே மாகேசுவரரிடத்திலே யவமானம்பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசைபண்ணினுற் பயனில்லை.—

தயாமஜ்ஜோ — ஸிம்ஹம் ஸிலியஜாவ்யாதம் சமஞ்ஜா சமஸிஜ
வச ஜம்ஹஜஸ்யா வஜாநெந்த ஸ்யாவஸம் நிஷம்ஹவெசூ||

எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்கு மன்பிலார் - எல்லாச் சீவனிடத்திலுந் தயை யுண்டாயத் தன்மைபோல் விசாரித்தபோகளே சனன மரணமாகிய கடலிலே நின்று கரையேற வன்புடையவர்கள், இதில்லாதபோகள் தன்னிடத்திலே யன்பில்லாதபோகளே,— பேசுவதென்ன - அவர்களை நான்சொல்லுவதென்ன,— அறிவில்லாப் பிணங்களை நாயினங்கிற பிறப்பிலேயு மிறப்பிலேயும் பிணங்கிடுவார்களே - அறிவில்லாதபடியினாலே பிணங்களுக் கொத்த போகளுடனே நாங்கூடிப் பிறப்பிறப்புக் கேதுவான தர்மங்களைப் பண்ணும்படிக்குச் சொல்லிக் கலகம் பண்ணுவார்களாகையா லவர்களுடனே கூட்டரவை நீத்துவிடக் கடவை.— ஆசைபோடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட்டவர் கரும முன் கருமமாகச் செய்து கூசிமொழிக் குருஞானக் குறியினின்று கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே - நிக்கசேர்த்துடனே சிவனடியாரையு மவர்க்கேவற் செய்வாரையு மெரித்தவர்க்கு வேண்டுங்கருமமே யுனக்கு வேண்டுங் கருமமாகச்செய்து அவர்களுடனே பேசுங்காலத்து மவர்களைச் சொல்லும் பூசியவசனமும் முன்னைச்சொல்லும் கைச்சிய வசனமும் முன்னைச்சொல்லும் + கைச்சியவசனமும் தப்புதோ வென்று கூசித்துடனேபேசி யாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞான நிஷ்டையிலே நின்று மெய்விடத்திலுஞ் சிவமேகண்டு தண்டனிட்டுக் கைகொட்டிக் குணலைக் கூத்து நடித்து இவ்வாறு சஞ்சரிப்பாயாகவென் றிதன்பொருள்

÷ காபட்யம்-வஞ்சனை, + கைச்சியம்-அடக்கம்.

———

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

———o———

இதுவுமது.

ஞானங் குறியின்று தாசோகம் பாவனை தாங் கச்சரி யை சரிக்குமிடத்துஞ் சிவோகம் பாவனை ஞானந் தரித்துச் சரி ப்பவென்று தாற்பரியம்

மறையவெளிப்பொருள்

———

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

———o———

கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அத்தொடர்புடையார் சிணக்கம் அக்காமப்பைங்கூழ் வளர்க்கு நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபெ ருவகையும், அல்லார்திணக்கம் அதனைப் பாற்செய்யுங் களையா தல்பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மா ருத சிவானுபவ மருவிக்கொண்டு அரனமலரடிக்கீழிருக்கப்பெ ற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கு நீரமையராகிய வத்தொடர்புடை யாரோ டிணக்குதற்கண் உவகைமிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கு நீரமையராகிய பிறரோ டிணக்குதற்கண் வெறுப்புமிகுதியும், இயல்பா னுளவாமென்பதாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினார், சுவைப்பொருட் டுணைப்பயிம் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துத ற்கு.

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்

காமுகனாவானொருவன் ஒருவனிதையிடத் தன்புடைய னென்பது அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழு மனமினளாவு பற்றி யே தெளியப்படும். அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடி

யவரைக் கண்டுழி நிகழு மன்பினளவு பற்றியே தெளிக்கப்படுமாகலு
லான், அடியவர்க் கன்பிலவழி யீசனுக் கன்புடையார்போல
முருகல் காட்டுமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார் அடியவர்க்
கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பில்லாரென்றும், எவ்வுயிர்க்கு முள
னாகிய வீசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அதனொடாப்பு பற்றி
எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடுமென்பார் ஈசனுக்கன்பில்
லா ரெவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லன்பி
லலாதார் தம்முயிர்க்குஞ் செய்துகொள்வா ரல்லரென்பார்
தமக்கு மன்பில்லாரென்றுங் கூறினார்.

"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்
றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணாமை
யறிக.

இந்நெறி முறைமை முந்தத்தால் அடியவர்க் கன்புடையாரது
பெருமையுங் கண்டுகொள்க.

அவர்க்கு நன்மைக் கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்
தானின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருண்ஞானக் குறியி
னென்றார்.

கூசுதல் அவருயர்வு கண்ணிற்புற நோக்கி நிகழ்வது.

கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகு
தியி னிகழு மெய்ப்பாடு.

இதனானே இரண்டாங்கூறு தெரித் துணர்த்தப்பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டா தி
ரிலங்கலென ஆண்டே யுடம்போடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்
தமையின், வேறு கூறிற்றிலர்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

ஜீவன்முத்தரா யுள்ளவர்கள் சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

டலாகாதென்று சிவபத்தர்களுடனே கூடவேணுமென்று மருளிச்செய்கிறார்

ஈசனுக்கன்பில்லா ரடியவர்க்கன்பில்லார் - பரமேஸ்வரனிடத்தப் பத்தியில்லாதவர்கள் சிவனுடைய வடியாரிடத்திலும் பத்தியில்லாதவர்களா யிருப்பார்கள். இதன்றியும்,—எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - சர்வான்மாக்க ளிடத்திலு மன்பும் இரக்கமு மவர்களிடத்தி லுண்டாகாது,—தமக்கு மன்பில்லார்-முன்சொன்ன விடங்களி லன்புடையருகிற றங்களுக்கும் பிழைக்கலாம், அது வில்லாததுகொண்டு தங்களுக்குத் தாமுங் கிருபையில்லாதவர்கள் —பேசுவதென் னறிவில்லாப்பிணங்களை - இப்படிக்கொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை யென்னென்று சொல்லுவோம் —நாமினைக்கிற பிறப்பிலு மிறப்பிலும் பிணங்கிவாழ்விடு - நாமவர்களுடனே கூடி லநேகப் பிராணனுயகிற சத்தியத்தைத் தரிசியாத வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து ஜநநத்திலு மரணத்திலு மாறிமாறி வருகிற துக்கத்தையுண்டாக்குகிற புத்திர மித்திர களத்திராதிகளோடு கூடுதலை நீவிட்டு நீங்கி,—ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரையடைந்திட்டு - விருப்பத்துடனே கனவிலு நனவிலுஞ் சிவனை யல்லது பரனென்றையு மறியாத சிவனுடைய வடியார்களுடைய வடியார் திருடசியிலே கூடிக்கொண்டு,—அவர்களும் முன்னவருமாகச்செய்த - அவர்க ளருளிச்செய்த பணிவிடையை யுன்னுடைய காரியமென்கிற பிரியத்துடனே செய்து,—கூசிமொழிந் தருளாஞானக்குறியிலின்று - அப்படிச் செய்தே யாலசெய்தேனென்னுஞ் சுத்தத்மற்று அந்தச் சிவபத்தர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய காருணியமாகி சிவஞானத்தாலே சத்தியத்தைத் தரிசித்து அந்நிலையிலே நின்று,—கூப்பிட்டுக் கட்டமிடுக் கூத்தாடித் திரியுடன், அந்தச் சிவபத்தர்கள் திருக்கூட்டத்தைத் தன்டன் பண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூத்தமாடித் திரி; அப்படிச் செய்தாலார்ச் சித்தமான கன்மம் பொருந்தா.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். ௧௨-சூ, ௨-வெ "மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களில் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லார் தந் திறத்துச் சேரல் — மறப்பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர் வினாலுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினை" என்னுமதனுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தர்களோடுகூடிப் பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாதனையொழியவே ஆகாமியம் வாராதென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

காமுகனானவ னொருவன் ஒரு வனிதையினிடத்து அன்புடையனென்ப தவளொக்கைக் கண்டு நிகழு மனவிளைவுபற்றியே தெளியப்படும், அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்டு நிகழு மன்புடைமை பற்றியே, ஈசனுக் கன்புடைமை தெளியப்படுமாகலான,— அடியவாக் கன்பில்லா ரீசனுக் கன்பிலரா - அடியவர்க்கன்பில்வழி யீசனுக் கன்புடையார்போ லொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லை,— எவ்வுயிர்க்கு மன்பில்லார் - எவ்வுயிர்க்கண்ணு முளனாகிய ஈசனிடத்து அன்புடையார்க்கே யத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மன்புடையராதல் கூடும்,— தமக்கு மன்பில்லார் நாம்பேசுவதென்ன - இவ்விடத்தன்னினன்பில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்து கொள்ளுவாரல்லராக வினைத்தினை நாஞ்சொல்லுவதென்னை, கழிகாமத்தராயினு ரத்தொடர்புடையார இணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழ் வளர்க

குரோதல்பற்றி அதனகட சுழிபே ருவகையாமாறுபோல அரனடியாரடியாரை யடைநதிட் டவாகரும முனகருமமாக ஆசையுடனசெய்து - மாறுதசிவாறுபவ மருவிககொண டரனமலரடி ககீழிருககப பெறறாககு அதனைவளாககு நீரமையராகிய வத்தொடா புடையாரோ டிணஙகி யவாபணியை யுனபணியாகவே தறபோத முனைததலினறி விருபபததுடன செய்தற்கண் உவகை மிகுதியும காமுகரல்லாதார திணகக மதனைபபாரச்செய்யும கலையாதலபறறி யதனகண வெறுபபு மிகுதியாமாறுபோல,—அறிவிலாபபிணககளையிணஙகிறபிறபபினுமிறபபினும பிணஙகிடுவா விடுக-அதனைககெடுககு நீரமையராகிய அறிவில்லாரோ டிணஙகிற பிறபபிறபபிற படுத்துவராகலி னதனகண வெறுபபு மிகுதியும் உளவாம, அதனைவிட்டு நீஙகிநி,—கூசிமொழிக தருணஞானககுறியினினறு - அடியாரதுயாவு முனதிழிவு கோககிக கூசி நயமொழி கூறிச சிவஞானததா மிரணடறவநுதுவித நிலையினினறு,—குமபிடடுத தடடமிடடுக கூத்தாடித திரியே - அவவுவகை மிகுதியாற குமபிடடுக கைகொட்டிக் கூததுமாடித திரிவாயாக வெனபதாம.

இதனுனே இரணடாஙகூறு தெரிததுணாததப படடது. முததறகூறு செஙகமலத தாளினைகள சேரவொடடாத திரிமலஙகளெனவ வாணவேடயுடமபொடு புணாதது ஒதி வலியுறுததமையின வேறு கூறிறறிலா.

☞ கஉ-சூ, உ-அதிகரண முடிநதது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவஞ திருவேடகதாரை யுணடாக்கிச சர்வாஙகாக்
கலைய பீசேடற்றுகையினபொருட டோா
சிறப்புவிதி யுணாத்துகினறார்.

அறிவரியான் றனையறிய வாக்கையாக்கி யங்கங்கே
யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்,செறிதலினாற் றி
ருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விக்கு
மத்தாற் சிவனுமாவர், குறியதனை விதயத்தே யரனைக்
கூடுங் கொள்கையினா லவனவர் குறியொடுதா மழியு,
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்று நேசத்
தாற் றொழுதெழுமின் பாசத்தாள் விடவே. (௯)

(இ-ள்) அறிவரியான்றனையறிய வாக்கையாக்கி — ஆன்மாக்களுடைய மனோவாக்குக் கெட்டாத சிவன்றனது காருண்ணியத்தாலே யாவருந் தன்னையுணர்ந்து வழிபடுதற் பொருட்டு மாயாகாரிய மாகிய வுடலை யெடுப்பித்து,

அங்கங்கே யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத்து — எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதங்கடோறு மவ்விடத் தவ்விடத்திலே யானமாக்கடோறு முயிர்க்குயிராய்நின் றதற் கதற்கேற்ற ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து நிற்றலால்

அருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் — சிவன் றனதருளா லவ்விடங்கடோறும் வியாபித்து நிற்கின்றதினாலே யவனது வேடமாகிய திருநீறு முருத்திராக்கமுந் தரித்திருக்கு மடியார்களையுஞ் சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படும். அஃதன்றி,

சிவோகம்பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் — சோகம்பாவனை பண்ணும்பொழுது அத்துவிதமாகப் பாவிக்குமதனாலே இந்த ஞானவான்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும். அஃதன்றி,

குறியதனாலி யத்தே யானைக் சுட்டிக்கொள் கையினு லவனுவா

ஆசாரியன் காட்டின குறியையே இலிங்கத் திருவுருவங்களிலே சிவனை யத்தியார்த்தமாகப் பூசித்த முடிவிலே கோதண்டத் தானத்திலே சிவோகம்பாவம் பிரயத்தனக் கொண்டிருந்த கோட்பாட்டினாலும் சிவனுக்கே அடிப் பாகன்

குறிபொரிதா மழியு நெறிபத னுற சிவமேயாய் நின்றிடுவா

இப்படிப் பலவாகத் தான் குறித்துக்கொண்டு நின்ற குறிப்புகளும் குறித்தறியும் புத்தியாதிகளும் சேர விலயஞ்சகைப் பொருந்தினவிடத்து கிடைப்ப பொருந்தி நிற்கிற வழிபாட்டினாலும் சிவமேயாய் விடுவா

என்றால்

இப்படி யேதுக்கள் பலவாகக் காட்டினதை யின்ற திருவேடசாணாபே டணிக அஃதெக்காரணத்தா லென்னில்?

நேசத்தாற் றொழுதெழுமின பாசத்தாள் விடவே

பாசத்தாள் விடவே நேசத்தாற்றொழுதெழுமின் என்பதற்கு யாதாமொருவனொருவன் வீட்டிற் களவுகொள்ளக் கருதுமவன் அவன் வீட்டுத் தாளுக்குப் பொய்ப் போட்டுக் கையை விடுவிக்கு மாறுபோல,

இந்த வானமாகத்தையுஞ் சிவன் முத்தி யடைவிக்கையின் பொருட்டு இவர்களை வணக்கஞ்செய்யவே யுன்னை விட்டு நீங்கவொட்டாம லிருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பந்தித்திருக்கிற பாசமாகிற தாள் கழன்று நீங்கி யதுபோகவே பிரகாச முண்டாம் என்று

இரண்டா முருபு காலாமுருபாய் மயங்கிறதென வறிக.

இதற்குக் காமிகமென வறிக. (௩)

சிவாகாரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலந்தச் சிவபதத்தாக விறகு நிலைமையாற் சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவரியான றனையறிய வாக்கையாக்கி யாக்கைக்கே யுயிராக குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - பாசவறிவாலும் பசுவறிவாலும் மறிதற்கரிதாகிய சிவன் றனனை யுணருமாறு தவம்பண்ணும் தேகத்தையுந் தபோவேஷத்தையுங் கொடுத்துத் தந்த தேகத்தில் ஜீவான்மாக்களிடத்திலே பரமான்மாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கருணையினாலே பிரிவறப் பொருந்துகையினால் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தரித்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியேயாம். இது ஞானசரியை பண்ணு மவரைச் சொன்னது —சிவாகம பாவிக்குமத்தாற் சிவனுமாவர் - பூதசுத்தியானந்தரம் சிரீகண்டாதி மாதிருகை பஞ்சபிரம ஷடங்க காஷ்டத்திருமந்த கலா வியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகமென்று பாவனை பண்ணுமத்தாற் சிவபாவனையும், உண்மையினாற் ஜீவபாவனையு முடையவர்களாவார்கள் இது ஞானத்திற் கிரியாவானைச் சொன்னது — குறியதனுவிந்யத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினா லவனாவர் - அஷ்டகலாப + பிராசாதத்தை இந்தியாதியாகப் பிரமமாதி காரணத் தியாகக்கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உன்மனை சத்தி சகிதரான—அநாசிருதரை வேறறப் பொருந்து முறைமையினா லந்தப் பரமசிவனும் இது சிவஞானயோகியைச் சொன்னது —குறியொடு தாமழியு நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவர் - ஞாதுரு ஞானஞேயமென்னு மூன்றும் நழுவநின்றோர் சத்தி சிவானமா வெனும் பேதமறச் சிவமேயாவர் ஏகாரந்தேறம் தேற்றமாவது, சிவனேயல்லது ஜீவபாவஞ் சற்றுமில்ல

லை யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான போக சிவனேயென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே,—நே த்தாறொழுந்திடீர் பாசத்தாரவிடவே - சிவனைப்பணி ந்து த்தவனிருலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்னைப் பந்தித்திருக்கும் பாசங்களானது நீங்கிவிட

பாசத்தா ரொன்றாக இழிவின வந்த உயாதிலை வாயப பாடு

ஏகார மீற்றசை

+ ப்ராசாதம-உபரிகை, — அநாசிருதா-ஒன்றைப்பொ ருந்தாதவர்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்கட்கு ஸோகம் பாவனை சத்துருவாகுலும் பரர்க்குற்ற போது பாவனை பலிக்கு முபாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றார்

சிவோகம் பாவிக்குமத்தால் - அறியாமை யறிவகற்றிடு மும் திருவிருத்தம் முதலியவற்றிற் செப்பியபடி சிவோகம் பாவனை பண்ணுதலால் பாவனு சாமர்த்திய மில்லாத போது,—குறியத்துலிக்கயத்தே யாளைக் கூடுங் கொள்கையினால - இருதய கமலத்திற் றீபா கிருதி நாதா கிருதி சதாசிவா கிருதி முதற் சகள நிட்கள சகள சாகாரத் தன்மையினாற் சிவனைத் தியானிக்குஞ் செய்தியினாலே,—அவனுவர் - சிவ சமான சாதிச சிவனுயர்,—குறியொடு தாமழியும் நெறியதனால்- நிராகார சிவ சமாதியிலும்,—சிவனேயாய நின்றிடுவர்-சிவனைப் போற் சிவனுவர்

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேடத்தாலும் பாவனையாலுஞ் செயலாலுந் தன்மையாலுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக்கிடத்தலின், அதுபற்றி யவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பாசப்பற்றுடையாரது பற்று, விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்.

சிவமாதல் தெளிந்துகோடற்கு வேடமுதலியவற்றொன்றேயமையுமென்பார், சிவமாதலை யவற்றுள்ளே தனித்தனி கூட்டிக் கூறினார்.

அவ் வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க.

பாசத்தார் ஆகுபெயர்.

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிவபத்தர்களது திருவேடத்தைப் பரமேஸ்வரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென் றருளிச்செய்கிறார்.

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கையாக்கி - ஆணவமோதத்தா லியாவராலு மறிதற்கரிய பரமேஸ்வரன் றன்னை யறியுநிமித்தமாகத் தன்னுடைய பத்தர்களுக்குத் திருவேடமாகிய தன்னுடைய திருமேனியைக் கொடுத்து,—அங்கங்கே யுயிர்களுயிரா யறிவுகொடுத்து - தன்னை யிவர்களறியும்படிக் கிடாக அவரவ ரிருதயத்திலே யவர்களுக்குப் பிராணனாய் நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்து,—அருளாற் செறிதலினாற் றிருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - தனது காருண்ணியத்தினாலே இவர்களிடத்திலே தான் பொருந்தி நிற்கையா லிந்தத் திருவுருவஞ் சிவனுடைய திருமேனியென்றே கொள்ளப்படுமே —சிவோக

ம்பாவிக்குமத்தால் சிவனுமாவர் - தானென்றொரு முதலில்லை சாவமுஞ் சிவனென்று பிராணிக்கைபாவியார்களைச் சிவனென்று சொல்லப்படும்,—குறிப்புக்கு விஷயத்தே யரனைக்கூடுங் கொள்கையினாலவனுவர் - ஆசாரியன் தரிசிப்பித்த வந்த பிராணத்திலேநின்று தங்க ளிருதயங்களிலே பரமேஸ்வரனை ஏகோபாவம் பிரபித்து நசகொள்ளுகிற கோட்பாடுகளாலே சிவனாகியே நிற்பார்கள்—குறியொடு தாமழியுநெறி யதனாற் சிவமேயாகி னறிவோர் - காமிப்படி கொள்ளுகிற தியானங்களுந் திடாவிருந்து நிற்கிற தங்களுடைய ஆன்மபோதங்களும் பின்பு சேரவழிந்து போகிற முறைமையாலே ஆன்மபோதத்து ஜீவியாமல் அந்தச் சிவமேயாய் நின்றுவிடுவார்கள் என்னவே யிவர்களிடத்திலே பரமேஸ்வரனிப்படிப் பிரகாசிப்பன், அல்லாதவிடத்தில் நிறக்கச்செய்யுந் தோன்றுமனிற்பன்,—என்றல் - வேதாகமங்களிப்படியென்று சொல்லுகையால்,—நேசத்தாற் றொழுதிருந் பாசத்தாரிடவே - உன்னுடைய பாசமானது விட்டுப் போம்படி இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மகேஸ்வரர்களைச் சிநேகத்தாலே பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ, ௩-வெ, “தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்தலத, தன்னுணரத் தம்மு ளிருத்தலால்—றன்னுணரு, நேசத்தர் தம்பா னிகழுந் தறியெயபோர், பாசத்தார்க் கிணறும்பதி” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, மகேஸ்வரரிடத்திலே சிவன் பிரகாசியா நிற்பனென்றும் அல்லா விடங்களி லப்பிரகாசனாய் நிற்பனென்றும் ஆகையால் மகேஸ்வரரைச் சிவனாகக் கண்டு வழிபாடுசெய்யவே யிவனுக்குண்டான பாசம்விட்டு நீங்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது,

---

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

அறிவறியான் - அசிந்திதருயநின்ற பரம்பொருள்,—தன்னை யறிய - உபசத்தராளாரா தன்னை யறிதற்பொருட்டு,—யாக்கை யாக்கி - திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தங் டவதனைத்து தன அன்பாக களித்து,—அங்கங்கே யுயிர்களுயிரா யறிவுகொடுத்து - யாங்கணு முயிர்களுயிரா யறிவினை விளக்கி,—தருமாறசெறிதலினுல் - அருளாற் கலத்தலால்,—திருவேடஞ் சிவமுருவேயாகும் - அத்திருவேடத்தானுஞ் சிவமேயாதல் தெளப்பட்டதலானும்,—சிவோகம் பாவிக்குமதனால் - சிவோகமபாவனையானும்,—சிவனுமாவர் - சிவமேயாந் தெளியப்பட்டத்தலானும்,—இதயத்தே குறிப்பினு லரனைக்கூடுங் கொள்கையினும் - இருதயத்தானத்தி லொரு குறியினைக்கணே வைத்து முன்னயினைக் கூடுஞ் செயலானும்,—அரனுவர்,—சிவமேயாந் தெளியப்பட்டதலானும்,—குறியொடு தாமழியுநெறி பதனுல் - குறியுடனே தாமெனக் கொண்டிராகிய தன்மையானும்,—சிவமேயாய்னறிவொன்றாய் நேசத்தார் தொழுதெழு - சிவமேயாகத் தெளியக் கிடத்தலானும், அதுபற்றி யவரை யானென்னவேதெறிந் வழிபடின்,— பாசத்தாரவிடவே - பின்ப பாசப்பற் றுடையாரதுபற்று விட்டொழிதற் பொருட்டென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன் சர்வ வியாபியாயிருந்தாலுந் தனிட்டத்
தன புடையார்க்குச் சாந்நித்திய மாகு
முறைமை புணர்த்துகின்றார்

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே, உருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினையு மவர்க்கு முளனங்கு மெய்க்குமில னிங்குளனென் பார்க்கு, மிருப்பாய வடிவாகி யிருந்தனத்தி னெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்துதிப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெய்க்கு, முருக்காண வெண்ணுந்த பான்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போலவெளிப் பட்டருளு வன்பாகற்கே (ரு)

(இ-ள்) திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே	சிவாலயத்துக்குள் ளெழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கத்தி லிடத்திலே சதாசிவனென்று கருதுமவர்க்கு அவ்விடத்திலே சாந்நித்தியமாகாநிற்பன் திருக்கோயிலுக்குள் லிங்கமாயிருக்க அதனைக் கூறுமற் றிருமேனியென்று கூறிய தென்னையெனில்?

கோயிற் சேர்முகத்திலிருக்குஞ் சிவலிங்கம் பிரதிமையாக லாற் கூறிற்றென வறிக.

சிவனெனவே யென்று தேற்றங் கூறுகையா லந்த மூர்த்தியிடத்திலே வியாபித்திருக்கும் பரமசிவனைக் கூறியதாயிற்று வியாப்பிய வியாபக பாவத்தினாலே தேகத்துக்குந் தேகிக்கும் பேதமில்லை யென்வறிக.

உருக்கோலி மந்திரத்தாலே நினையுமவர்க்கு முளனங்கு	வியத்தலிங்கம் வியத்தாவியத்த லிங்கம் அவ்வியத்த லிங்கமென மூவிதமாகக் கூறிய திருமேனியை யதிட்டா சுத்தமாதலாற் சுத்தனுக்கு மாயேயம் பொருந்தா தாகையாற் சுத்தமான மந்திரமே திருமேனியாக

லால் முப்பத்தெட்டுக் கலைமுதலியவற்றாற் றிருமேனியாக்கிக் கிரியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்தக் குறியிடமாகத் தானே பிரகாசியாநிற்பன்

எங்குமுள னிற குள னன்பரக்கு விருப்பாய வடிவாகி — பரிபூரணமா யெங்கும் வியாபித்திருக்கிற சிவ னவ்விடத்து மில்லை சாலப்பழுத லிப ஆவாகனத் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுகையா லிங்கேதானே யுள்ளனென் றறுதியிட்டவாகனங் கவ்விடத்திற்றானே யருச்சித்துப் பிரகாசியாநிற்கும் அஃதென்போலெனில்?

இந்தனத்தி னெரிபோல — தாபரமான வோமுதல நானியீறுக மரத்தினைச் வியாபித்து நிற்கிற அக்கினியானது, அரணிமைக் கடையிலேறிக் சடைக்கவிட்டத் தக்கினியானது பிரகாசித்தாற்போலவும்,

மந்திரத்தின் வந்திப்பன — பிராசாத மந்திரோச்சாரணத்தினாலே அவ்விடத்துப் பிரகாசியா நிற்பன்

இருஞ் சுரபிக் கெங்குமுருகாண வொண்ணாத பால் முலைப்பாலிமயி பொழுகுவது போல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பாக்கே — பெரிய சுரபியினுடைய கொம்புமுதற் குளம்பீறாகப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ்விடத்திற் றோன்றுமற் கன்றுக்கிரங்கித் தானே முலைக்கண்ணிலே யிறங்கி விம்மித் தோன்றி யொழுகுமாறுபோல் அந்தச் சிவனுமன்பாக்கே யுருகி நிட்களமானவனுந் தானே மூரத்தீகரிக்கு முறைமையு மித்தன்மை. எ-று.

இதனாற் றுபர சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்து நிற்கு முறைமை கூறியதாயிற்று இதற்குச் சூக்குமத்தும நிக்ஷா சதத்தும சுபபிரபேதத்து மறிக. (௬)

௧௨—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம் ௨௫௭௩

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனென்றே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கு-திருக்கோயி லுள்ளிருக்கு ஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்து வழிபடுமவர்க் கந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—அங்கே மந்திரத்தா லுருக்கோலி யுளனென்ன நினையுமவர்க்கு முன்னை-அந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே பஞ்சப்பிரம ஷடங்கமந்திரங்களி னாலே யுளனென்று பாவித்த போகத்து மவ்வாறு மந்திரமூர்த்தி யாகச் சாந்நித்தியம் பண்ணுவன்,—எங்குமில னிங்குளனென்பார்க்கு விருப்பாயவடிவாகி யிந்தனத்தினெரிபோன் மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன்-சிவனக்கண்ட பரிபூரணனென் றறியாமல் மந்தமதிகளா யெங்குமில்லை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தனக்கிஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திர நியாசங்களைப் பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்து மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன் இவ்வாறு பாவிக்கவே,—இருஞ்சுரபிக்கெங்கு முருக்காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மியொழுகு வதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பர்க்கே - பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னை யொரிடத்திலே காணப்படாமற் றன்னுடைய கன்றைக் கண்டபொழுது முலையிலே விம்மி யொழுகுவதுபோல ஆர்த்த வாவிலுஞ் சிவனிறைந் திருந்தானேயாயினு மந்திரத்தா யாவிலே பிரகாசித்துப் பத்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்தருளு-மென்ன றிதன் பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

யோக சாமாத்திய மில்லாாககுத தியானோ பாய முரைக கினறா

ஸ்ரீகணட தேகியால் தரிசனங கொடுபப னெனறு சித தாநதட

மாறைய வெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பசுததனணாதலினறிச சிவலிஙகமுதலிய திருமேனியே சிவ னெனக கணடு வழிபடுஞ சரியையாவாாககுச சிவன ஆணடு வெ ளிபபடாது நினறு அருளசெயவன. அருவபபொருளாகிய சிவ னை சாதாககிய மநதிரஙகளாற சிவலிஙகமுதலிய திருவுருககோ லிருவெனக கருதி மநதிரநியாசததால வழிபடுங கிரியையாள ாககும,யோகிகளுளள மெஙகணு மிலலமாக வாழுஞ சிவன இத திருமேனியிலுமிருநது பூசைகொணடருளுவனெனக கருதிச சா ததியமநதிரஙகளால வழிபடும யோகிகடகும, கடைநதவழித தோனறுமெரியுங கறநதவழித தோனறும பாலுமபோல அவவ மநதிரஙகளா லவரவா விருமபிய வடிவாய அததிருமேனிகளில அபபோதைபபோது தோனறிநினறு அருளசெயவன அவவாபோ லேகதேசமாயக குறிததலினறி அனபுாததிரையா ஞணடு வ ழிபடு ஞானிகடகு, கனறை நினைநத புனிறறாவின முலைபபால போல, கருணை மிகுதியால அவவவாககே தானாய எபபோது மா ணடு வெளிபபடடு நினறு அருளசெயவன; ஆகலான அங்ஙனஞசிநதிதது வழிபடுக வெனபதாம.

ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக என்பது குறிப்பெச்சம்.

ஆங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும்.

மந்திரத்தா லுருக்கோலி யென மாறுக.

கோலி யென்பது பெயர்.

உள்ள உள்ளம்.

இல்லன் என்பது இல்லென்னு மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று.

இங்ஙனு மென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பாகக்கு விம்மி யொழுகுவதுபோ லெனவே யோங்கிட்டுக் கறக்கவொழுகும் பால்போலென்பது பெறப்பட்டது.

அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகளைமேற்று, "அன்பரொடு மரீஇ" என்புழிப்போல.

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவோரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினார், சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுமுணர்க.

திரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

மேற் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே சிவன் விசேஷமாகப் பிரகாசித்துநிற்கிற முறைமை யருளிச்செய்கிறார்.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவனங்கே - அழகிய சிவாலயத்துக்குள்ளே எழுந்தருளியிருக்கிற சிவலிங்கப்பெருமான் றன்னைச் சிவனென்றே யுபதேசத்தினாலே பதிந்தவர்களுக்கு மவ்விடத்திற் சிவன் பிரகாசித்து நிற்பன்,—உருக்கொலி மந்திரத்தா

லே நினையுமவர்க்கு முன்னே - அந்தந்தத் திருமேனியிலே மந்திரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மங்கே பிரகாசியாநிற்பன்,—எங்குமுளனிங்குள னென்பார்க்கு விருப்பாய வடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்கச் செய்தே தற்சொரூபந் தோன்றும நிற்பன் இந்தச் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திற் றோன்றி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு விருப்பத்துடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்பன் அதெங்ஙனெனின்?—இந்தனத்தி னெரிபோல மந்திரத்தின் வந்துதித்து - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது முன்பு காணப்படாமனின்று பின் பிவனாலறியப்பட்ட தோருபாயத்தினா லந்தக் காட்டத்தி லுண்டானாற்போலத் தோன்றி,—இருஞ்சுரபிக் கெங்குமுருக் காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவனென்பார்க்கே - பெரிய சுரபிக்குக் கொம்புமுதல் குளம்பீறாக வெவ்விடத்திலும் பால் வியாபகமாய் நிற்பினு மவ்விடங்களிற் பாலினது ஸ்வரூபந் தோன்றாமனின்று முலைக்கண்ணிலே விம்மித் தோன்றித் தாரையாகப் பொழியுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியாநிற்பன் அவ்விடத்திலே வழிபடுகிற பத்தர்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-சூ, ௪-வெ, "கண்டொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தி லங்கியே, றுண்டலபோ லின்றங் குளதாமாற—கண்டவுருத், தானதுவா யன்றுஞான் தானதுவாய்த் தோன்றுமே; தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு" என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு தோன்றாமனின்று ஒருத்தர ரணிகொண்டு கடைய வவ்விடத் திலக்நி தோன்றிய தன்மைபோல எவ்விடத்திலும் தோன்றாம லின்ற சிவனும் பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கண்டு வழிபட, அவ்விடத்திற் பிரகாசியா நிற்பனென்னு முறை மை யறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதன்னை - பருத்தன்னாதலின்றி ஆலயத்தி னெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே,—சிவனெனவே கண்டவர்க்கு - சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்கு,—சிவன் நேயுறைவன்- சிவ ஞானமி வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தா லுந்க்கோவிலுமென நினையுமவர்க்கும்-அருவப் பொருளாகிய சிவன்ாசானுந் மந்திரங்கொண்ட சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோவிலுமென்னக்கருதி மந்திரங்பாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும்,—உள்ளெனக்கு மிலனிங்கே யுள்ளெனபார்க்கும்-யோகிகளுள்ள ரெங்கணு மிலமாகவாமும் சிவனித்திருமேனியினு மிருந்து பூசைகொண்டருளுவ னென்னக்கருதிச் சாத்தியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும்,—இந்தனத்தினெரிபோல பால்முலைப்பால் கறக்க ஒழுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் விருப்பாய வடிவாகி வந்தித்தும் - கடைந்தவழித் தோன்றுமெரியும் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல அவ்வம்மந்திரங்களா லவரவர் விரும்பிய வடிவாயத் திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி நின்றருள்செய்வன்,—அன்பர்க்கு-அவர்போலேகதேசமாயக் குறிக்கலின்றி யனைபுமாத்திரை யாண்டுவழிபடும் ஞானிகட்கு,—மிருஞ் சுரபிக்கெங்கு முருக்காண வொண்ணுத பால்முலைப்பால் விம்மிப்பொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன் - கன்றை நினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல அக்கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பர்கானுய எப்போது மாண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வானுகலா னங்கேத்திகழ வழிபடுக வென்பதாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனமன மிலிஙகத்தினையுந் திருவேடத்தாரையும் வழிபடும் வழிபாடு முணர்த்தி ஞானாசாரியனைச் சிவனெனவே வழிபாடுசெய்யு முறைமையு மூன்று திருவிருத்தத்தா லுணர்த்துகின்றார்

ஞானயோ கக்கிரியா சரியைநாலு நாதனுரை பணிஞானி நாலினுக்கு முரியன், ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகிகிரியா வானதுமுன் னகிரியை யாதி, யானவிரண் டினுக்குரியன் சரியையாளி னின்றே னசசரியைக் கேயுரிய னதலினாலியாக்கு, மீனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவன் றென்று மிறைஞ்சி யேத்தே. (௩)

(இ - ள்) ஞான யோகக்கிரியா சரியை நாலு நாதனுறை பணி — சிருட்டி காலத்திற் பரமேசுரன் சிவஞ் ஞானங்களை நாலு பாதமாகப் பிரித்துத் திகாரானு குணமாக வருளிச்செய்தது சிவன் கற்பித்த தொழில்களே.

ஞானி நாலினுக்கு முரியன் — மேலான பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்த ஞானி ஞானம் யோகம் கிரியை சரியையெனக் கூறிய நாலு பாதத்துக்கு முரியவன்,

ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன் யோகி — யோக பாதத்தின் வழிநின் றட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்த யோகி குற்றமில்லாத யோகபாத முதலிய மூன்று பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்தற் குரியவன்,

கிரியாவான ஞானக்கிரியை யாகுபான விரையடிகளுக்குரியன

கிரியா பாதத்தின் வழிநின்றா ருடைக்கு மவனருளாற் கிரியை சரியையாகிய விரண்டு னையு மனுட்டித்தற் குரியவன்,

சரியையின் நின்றோன் சரியைக்கேயுரியன

சரியைத் தொழிலின் னுடுத்தவ னந்தச் சரியைமாத்திரமே யனுட்டித்தற் குரியவன், இவ்வாறு பேதித்துக் கூறிய தென்னையெனில்?

பாதத்தியாய நான்மார்க்கமா பகுத்துக் கூறியது கொண்டு சரிகருமாறு போல சிவனு மானமாகக்களுடைய பகுத்துத் தொடாக நாலு பாதங்களாகப் பிரித்துக் கூறியதென வறிக

ஞானி நாலு பாதங்களிலுமிலா ஞான குருவே குருவு மிவனே

ஒவ்வொருவ ரொவ்வொரு பாதத்தின் வழி நின்றனுட்டித்தற் குரித்தாதலால் எல்லாப் பாதமு மனுட்டித்தற் குரிய மேலான ஞானாசாரியனு மிவனென வறிக

ஈசனிவ னென்றறிமிறை ஞானிபேதமே

இந்த ஞானாசாரியனே சிவனெனக் கருதி வணங்கித் துதியுஞ் செய்க எ-று

சொரூப தோற்றம

இதற்குக் கிரமஞ்சமம் வாயவலிய சங்கிதையினு மறிக (௫)

சிவாக்கிரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் மகேசுரரானவரை யின்னுரை யின்னார் வழிபடுகவென்னு முறைமை கூறுகின்றது

ஞானயோக கிரியாசரியை நாலும் நாதனறைந்த பணி-இப்ப தாரத்தத்தையும் ஞான முதலாகிய நாலுபாதத்தையு முபதேசிக்கிறது சிவனுடைய கிருத்தியம்,—ஞானி நாலினுக்கு முரியன-

ஞானாசாரிய னந்தச்சிவனே யாகையால் திரிபதார்த்தங்களையும் ஞானமுதலாகிய நாலுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திரன்,—ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கு முரியன்யோகி - யோகாசாரியன் அட்டபோகமல்லாத சிவயோகமாகிய யோகமுதலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—கிரியாவானொன் றொழிந்த கிரியையாதி யானவிரண்டினுக்கு முரியன் - கிரியாசாரியனானவன் கிரியைசரியை யிரண்டுபாதமு முபதேசிக்கக் கர்த்தன்,—சரியையினொன்றே சரியைக்கே யுரியன் - சரியாபாதத்தை யனுஷ்டிக்கிறவ னந்தச் சரியாபாதத்தைக் கானுஷ்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்குபதேசம்பண்ணக் கர்த்தனல்ல,—ஆதலினாலே வாக்கு மீனமிலா ஞானகுருவே குருவு மிவனே யீசனிவனென் றுமிறைஞ்சிட்டத்தே-ஆதலினாலே சரியையைப் பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகிறவ னிவர்களை மூவர்க்கும் பாசட்சு ஞானநின்றிச் சிவஞான மூர்த்திபாயுள்ள ஞானாசாரியனே யாசாரியன்? இவனே ஈசுவரனென்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம்பண்ணி வழிபடுக வென்றிந்தப்பொருள்

இதனால் சரியாவான கிரியாவானையும் யோகியையும் ஞானவானையும் கிரியாவான யோகியையும் ஞானவானையும் வாஞ்சிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுகவென் றிந்தப்பொருள்

இவர்களில் ஞானிக்கு வாஞ்சிரம மில்லையெல்லாராலும் பூசிட்டனென்று சர்வசாத்திரசித்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

ஆகையால் நிராலம்ப சிவயோக சமாதிமானாகிய ஞானி நிராலம்ப சிவயோகமாகு ஞானனுட்டானத்தோடு சாலம்ப சிவ

யோகமாகும் யோகக்கிரியா சரியாவுடனான மூன்றிற் குரியன, மற்றையா மூவருந் தங்கள் தங்கள் மரியாதிக்குரியரென்று மங்ஞல நிராலம்ப சிவயோககுருவே குருவென்று நிகழ்த்து கின்றனா

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக் கருத்தும் அவரவர் மாத்திரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுக லெற்றுக்கெனின்? நாலுபாதத்தினிகழும் கிரியையெல்லாங் கர்த்தாவின் றிணைப்பணியாகலால், உலகின் மருவாத வின்பத்துள் வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்பதேல் கட்பாடென்பது உட்டொழிற் செய்வார் புறத்தொழிற்கு முரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியு முணர்ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி டந்நால்வகைப் பாதத்தினிற்கு மாணுக்கர்க்கு ஆசிரியன்மார் உபதேசித்தற்கட்படு முரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்க. எல்லார்க்கு முபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலைப்பாய குருவென்றும், ஈண்டுக் கூறிய தாபரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கு முரியராவாரைக் கூறுவார், அவற்றையுள்ளடக்கி நிற்கும் ஞான முதலியவற்றையுடையாரது இயல்பினமேல வைத்துக் கூறினார்.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றினமேல்வைத்துணர்ந்து கோட்டற்பொருட்டு, ஆகலினுலிறைஞ்சி யேத்தே யென்பதனையுமா ணொடுனகூறினார்

திருவேட மாலயங்களெல்லா மரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு

ாசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி ஈண்டு ா-வென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியை

என்றுமொன்று மும்மையை எதிரது தழீஇயிறமுக்கித திருவேடமு மிவனேயென றிறைஞ்சியேத்தெனவு முறைத்தாகெனக

இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றுசூ கூறு தெரிந்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச் செய்கிறார்

ஞானயோகக் கிரியாசரியைநாலு நாதனறன்பணி - ஞானமும் யோகமும் கிரியையும் சரியையும் இவை நாலும் பசுக்குவான மாக்களை யிரட்சிக்கைப் பொருட்டாகப் பரமேசுவரன் கற்பித்தருளின பணிவிடை, முன் சொல்லிவந்த நாலு பாதத்திலும் நிற்கிற நாலுபேருக்கு மறிவொத்திருக்குமோ வென்ற மாணாக்களை நோக்கி ஒத்திராதென் றருளிச் செய்கிறார்—ஞானிநாலிலுக்குமுரியன் - ஞானபாதத்திலே நிற்கிறவ னிந்த நாலு பாதத்துக்கு முரித்தா யிருப்பன்,—ஞானமிலாயோக முதன்மூன்றிலுக்குமுரியன் யோகி - யோகபாதத்திலே நின்றவன் குற்றமில்லு.

லாத யோகமுதல மூனறினுககு முரிததா யிருபபன,—கிரியா வானறொனனுங கிரியையாதியான விரணடினுககு முரியன -கிரி யாவிதிபானவனறு னழுகிய கிரியையாதி யான விரணடினுககு முரிததாயிருபபன,—சரியையி னினறோனெனனுஞ்சரியைககே யுரி யன - சரியையிலே நினறவன சரியை யொனறினுககுமே யுரித தாயிருபபன,—ஆகவினனாலியாககு மீனமிலா ஞானகுருவே கு ருவும்-கான நாலுபாததுககுங கடாகருயிருநது இஙஙனஞ சொலலியவாகட்கு நாலுபாததனதயுங கொடுககிறவனாகை யாலே குறறமிலலாத ஞானாசாரியனே ஆசாரியனும —இவனே ஈசனிவனெனறெனறு மிறைஞசியேததே-பரமபரவரல முனுமி ககஞானாசாரியனை முனனெனறு அட்டாஙக பஞசாஙக மாகத தணடனபணணித தோததிரஙகளுஞ செயது வழிபடுவாயாக

இததுறை சொலலியது, ஆனமாககள பககுவததுககுத தக கதாக ஞானயோக கிரியா சரியையெனகிற நாலு பாதத்திலு நினறதி அதறகுததககு முததியையுங கொடுககிறவன ஞானா சாரியனெனறு மிவனே சிவனெனறும ஞானவானகளுககு ஞா னம பிரகாசிததாலுங குரு வழிபாடு செயயவேணடு மெனனு முறைமையு மறிவிததது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

ஞானயோகக கிரியாசரியை நானகு நாதனறனைபணி - ஞா னயோகக கிரியா சரியையெனனு நாலகுபாததினுமெழுங கிரி யையெலலாம காததாவினது உணமைப் பணியாகலான,—ஞா னிகாமினுககு முரியன - ஞானி ஞானமுத லனகிறுககுமுரிய ன,—ஊனமிலா யோகமுதன மூனறினுககு முரியனயோகி - யோகி அழிவில்லாத யோகமுதனமூன றிற்கு முரியன,—கிரியா

கருள

வானன்று ஞானச்சரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன -
சரியாவார் ஞானிய கிரியை முதலிய விரண்டினுக்கு முரிய
ன,—சரியையி னின்றோ ரைச்சரியைக் கேயுரியன - சரியாவா
ரைச் சரியை பொன்றிற்கே யுரியன,—ஆதலினெல் யார்க்கு மீ
ரைமிலா ஞானகுருவே குருவாம்-ஆதலினெல்லார்க்கு முபதே
சித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலைபாய குருவென்றார்,—இவனே யீ
சனிவனன்றே னென்றும் இறைஞ்சியேத்தே-என்றுங் கூறிய தா
பரசமயங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தேறி
யவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பதாம்

இவை மூன்று செய்யுளானும் மூன்றாஞ்சூத்திரம் தெரித்துணர
த்தி வலியுறுத்தப் பட்டது

☞ ௧௨ - சூ, ௩-ம், அதிகரணமுற்றது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்தவாசாரியனைச் சிவனெனப் பாவிப்ப தெவற்றிற்கோ வெனி
ல் இந்தப்பாவனை யில்லாவிட்டு தவனுபதேசித்த மந்திர
முதலானவை பலியாதாதலா லாசாரியனை வழிபாடுணர்
த்தியதென றுணர்த்துகின்றார்

மந்திரத்தான மருந்துகளால் வாய்த்தயோகத்தா
ன் மணிபிரத குளிகையினை மற்று மற்றுந், தந்திரத்
தே சொன்னபடி செய்யவேத சகலகலை ஞானங்கடிரி
கால ஞான,மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லா ம
டைந்திடுமா சானருளா லடிசேர ஞானம், வந்திடுமற
றொன்றாலும் வாரா தாகு மற்றவையு மிவனருளால்
மருவு மன்றே.

(அ)

(இ-ள்) மந்திரந் தானே மருந்துகளால் வாய்த்த யோகத்தால் மணியிரதகுளிகையினு னமற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய

மந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலுங் கனசகுச சித்தித்த யோகங்களாலுஞ் ஒளியையுடைய விரசகுளிகையாலும் வேறுவேறு சாத்திரங்களினுலே சொன்னபடியே செய்தால்

வேதசகலகலை ஞானங் கடிரிகா லஞான மந்தமி லாவணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா மடைந்திடினும்

நாலுவேதமுஞ் சகலகலை ஞானமும் பரகாயப்பிரவேச முதலியவற்று லுண்டாகிய திரிகாலஞானமும் பைசாச முதலியிருக்கு மேன்மேல் விசிட்டமான அணிமாதியான வெட்டுச் சித்திகளு மிவையெல்லா முண்டாகா நிற்கும்

ஆசா னருளா லடிசேர் ஞானம் வந்திடிற் றென்றும் மாறாதாகும்

ஆசாரியன் கடாக்ஷத்தால் திருவடி ஞானமுண்டாம், இவனொப்பாழுந் நிலை வேறொருவராலும் வேறொன்றினாலும் உண்டாகமாட்டா

மற்றவையு மிவனருளால் மருவுமன்றே

முன்பு சொன்னவைக ளெல்லா மிந்த வாசாரியன் பிரசாதத்தினு லுண்டாகா நிற்கும் எ-று

மற்றுமென்பதனுல் தீர்த்தத்தினிடத்துந் தேவவிடத்து ங்காலவிதானங்கு சொல்லுஞ் சோதிடரிடத்தும் பிரமாணப் புத்தி பண்ணவேணுமெனக் கூறியது.

வாய்த்தயோக மென்பது "வாயுவைச் செயித்த செயங் வாய்த்ததற் கடையாளங்க, ளாயுராரோக்கியாதி யருதைய

வுடலங்காட்டு, மாயமுமனத்தினில்லை வசமுறும் புலன்களெல்லாங், காயத்தின் மலநீமமற்று நோயதெனக் கழிப்பமன்றே”
எனவையா லறிக.

இத்தொகுக் கந்தகாலோத்தரமும் பிறவுமுளவெனவறிக (௯)

சிவாகமயோகியருளை வருமாறு.

மேலிரண்டு விருத்தத்தினாலே அந்த ஞானாசாரியனே சித்திமுத்திக் கொடுப்பவனாதலா லவனையே வணங்கி வழிபடுகவென்று முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயத்தயோகத்தால் மணிமிரதக் குளிகைகளால் மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தைச் சொன்னபடி செய்ய வேகசகலகலைஞானங்கடிரிகால்ஞான மந்தமில்லாவணிமாதி ஞானங்களெல்லா மடைந்திடும்-இது வெளிப்பொருள்;—

ஆசானருளா லடிசேர் ஞானம் வந்திடும் மற்றென்றானாலும் வாராதாகும்- ஞானாசாரியனனுக்கிரகத்தினாலே சிவசாயுச்சியத்தை யடையும் சிவஞானமான துண்டாம், வேறெருபாயங்களினாலு முண்டாகாது,—

மற்றவையு மவனருளால் மருவுமன்றே- மந்திராதியுபாயங்களினாலே வேதாதியானவித்தைகளும் அணிமாதி அஷ்டமகா சித்திகளும் அந்தஞானாசாரியனுடைய கருணையினாலே பொருந்துவதாமென்றிதன்பொருள்.

“அன்றெனகிளவி யாமெனத்தகுமே.”

ஏகாரம் - ஈற்றசை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

மந்திரத்தால் சாலம்பயோக முதலிய தந்திரத்தால் சாகதிச சுவாவசித்த திரிகால ஞான முதலிய பல முண்டாம், நிராலம்ப சிவயோக குரூபதேசத்தால் சிவத்துவம் பொருந்தும், நிராலம்ப சிவயோகப் பொருட் சித்தாந்த மகா வாக்கிய ஞானம் வரும், மற்றொன்றால் வாராதென்றுரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—o—

வினைஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியு மமையும், திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யமையாது, ஆகலால் இவனையீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சி யேத்தென்பதாம்.

ஆகலாலிவனையீச னிவனன்றென்று மிறைஞ்சியேத்தென்பது குறிப்பெச்சம்.

அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு.

மற்றவையு மவனருளான் மருவுமென்றற்கு இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாத்திரஞ்சொன்ன முறைமையிலே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்தினாலே சத்தியத்தைத் தற்

சிததச சிவானுபவததை யனுபவிககிற சாயுசசியம ஞானாசாரிய
னாலொழிந துணடாகாதெனறு மேலருளிசசெயகிறார.

மநதிரததான மருநதுகளால வாயுததயோகததான ம
ணிமிரத குளிகைகளான மறறுமறறுந தநதிரததே சொனனப
டி செயய-இனனவினன மநதிரஙகளாலே யினனதினன துண
டாமெனறு சொலலுகிற மநதிரஙகளாலும, இனனவினன ஔ
ஷதஙகளாலே யினனதினன துணடாமெனகிற ஔஷதங
களாலும, பிராணாயாம முதலாகச சொலலபபடட நாலயோக
ஙகளாலும, ஔஷியுடைய விரதகுளிகையினாலும,இவையொழிந
தும வேறும வேதசாஸதிரஙகளிலே சொனனபடி செயதா
ல,—வேத சகலகலை ஞானஙகள திரிகாலஞான மநதமிலாவணி
மாதி ஞானஙகளெலலா மடைநதிடும - நாலு வேதததையும
பல கலைஞானததையும அறிபததககவறிவுகளும செலகாலம
வருஙகாலம நிகழகால மெனகிற முனறையு மறியுமறிவும மு
டிவிலலாத அணிமா மகிமா லகிமா கரிமா பிராததி பிரகாமியம
ஈசததுவம ஆக விவை யெடடுமாக விஙஙனஞ சொலலபபடட
வறிவுகளெலலா முணடாகாநிறகும சிவஞான மிவறறினாலு
ணடாகாது அநத ஞான முணடாமபடி எபபடியெனனில?—
ஆசானருளா லடிசோஞானம வநதிடி மறறொனறாலும வாரா
தாகும - ஆசாரியனுடைய கடாடசததினாலே சிவனுடைய ஸ்ரீ
பாதததிலே பொருநதி யிரணடறக கலநதிருககிற ஞானமபிர
காசிககும, இபபடி யொழிநது வேறொனறினா லுணடாகாது
இநத ஞான மொழிநது,—மறறவையு மவனருளான மருவுமன
றே - முனபு சொனனவைகளு மிநத வாசாரியனுடைய வனுக
கிரகததினாலே யுணடாம

இதனறு சொல்லியது, சாஸதிரஙகள சொனன முறை
மையிலே மந்திர முதலானவறறினாலே வழுவறச செய்தாலவ

ரவர்க்கு வேண்டுவ ஞானங்க ளுண்டாமென்றுஞ் சிவஞானங் குருகடாட்சத்தா லொழிய வுண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்பிரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரத்தால் - மந்திரங்களாலும்,—மருந்துகளால் - மருந்துகளாலும்,—வாய்த்த யோகத்தால் - பொருந்திய யோகத்தாலும்,—மணிபிரத குளிகையினால் - இரசக் குளிகையினால்,—மற்றுமற்றுந் தந்திரத்தே சொன்னமுறைசெய்ய - வேறுவேறு சாஸ்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்தாலும்,—ஈவந்த சகலகலை ஞானங்கள் - வேதாகம முதலிய கலைஞானங்கள்,—திரிகால ஞானம் - திரிகால ஞானங்கள்,—அந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்களெல்லாம் - முடிவில்லாத அணிமாதி முதலிய ஞானங்களெல்லா வந்திடும்,—ஆசானருளா லடைந்திடும் - ஆசாரியனையின்றி யடையும்,— அடிசேர் ஞானம் வந்திடும் மற்றொன்றாலும் வாராதாகும் - திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனை யின்றி யடையாது ஆகலான்,—அவனருளால் பெறற்பாலது மற்றொன்றா லன்றே - குருவருளா லெல்லா மருவப்பெறு மாதலி னிவனே யீசனிவனென் றென்று மிறைஞ்சியேத்தே

மறைஞானதேசிகர் உரை.

அகப்பாவனை பலத்தா லாசாரியனைப் பரம
சிவனெனக் கருதினார்க் கனுக்கிரகஞ்செய்
யுமுறைமையு முணர்த்துகின்றார்

பரம்பிரமமிவனென்றும் பரசிவனிவனென்றும் பரஞானமிவனென்றும் பராபரனிவனென்று, மரண

றருமீரா நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருட்குருவை
வழிபடவே யவனிவனா னுடையே, யிரங்கியவா ரணமா
மை மீனண்டஞ் சினையை யியலபினொடும பரிசித்து நி
னைந்தும பார்த்தும, பரிந்தவைதா னாக்குமாபோற சி
வமே யாக்கும பரிசித்தும சிந்தித்தும பார்த்துந் தா
னே (எ)

(இ-ள்) பரமசி — இந்த ஞானசாரியனே பரப்பிரம சுரூப
ரமசிவனெ — னென்றும
ன்றும

பரசிவனாரு — பரமமான சிவனென்றும
னென்றும

பரஞான சிவ — மேலான சிவஞான சிவனேயென்றும
னென்றும

பராபரனாரு — இவனே பராபர வஸ்துவென்றும
னென்றும

ஆனதருமீரா நிலையெல்லாமிவ னே யென்றும — இவனுமவனும பேதமறவிருக்கிற வைக்கிய த்திலே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா தொன்றுண்டோ வெல்லா மிவனுக்கே யென்றும

அருட்குருவை வழிபடவே யவ னிவனாருமையே — இப்படிப புகழப்பண்ணிக் கிருபையே வடி வாயிருக்கிற ஞானசாரியனை நாடோறும வ ழிபடவே யந்தச்சிவ னிந்த வாசாரிய மூர்த் தியைப பேதமற வதிட்டித்துக்கொண்டு

இரங்கிய வாரணமாமை மீனண்டஞ் சினையையியலபினொடும பரிசித்தும நினைந்தும பார்த்து ம — கோழியான திரக்கத்தா லண்டத்தைப பரிசித்துக் கொண்டிருந்தும ஆமையானது அதனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தும் மு ட்டையானதைப பிருபாலுவக் கூட்டுக மீனா னது சினையைப பார்த்துக்கொண்டிருந்தும

பரிநிலைவதா	சிஷ்னத்துடனே யிவையிற்றைச் சொல்
ஞாகுமாபோல்	லிய முறையே தற்சொரூப மாக்குமாறு போல
சிவமேயாக்கு	ஞானாசாரியனுமாணாக்கருட சிலரைப ப
மபரிசித்துஞ் சி	ரிசதீக்ஷையைச் செய்தும் சிலரை வாசக
கதித்துப பாரக்	தீக்ஷையைச் செய்தும் சிலரைத் திருநோக்
குநதானே	கென்னுந் தீக்கையைச் செய்தும் சாவகக்
	டனுக்குச் சமமானரூபத்தைப் புண்டாக்குவ
	ன் எ-று

எகாரந் தேற்றம்

சிவம் பிரமத்துக்குப் பரமாதலாற் பரப்பிரம மென்றார்

முதற்காரணமாகச் சூக்கும சிவதத்வ முண்டாதலாற் பரசி வமென்றார்

அபரஞானத்துக்கு வேறாதலாற் பரஞானமென்றார்

பரமாணுக்குண்டலிக்கு மேலாயிற்றலாற் பராபர மென்றார்

இதற்கு விசுவசாரோத்காரம் (எ)

பனிருபனுவலும் பண்ணிப்பதப்பொரு - ஞானித் திரிய றவுணர்ந்தபெருமைய - ரனவியமற்ற வமலனடிக்கிழ - அழி யாவினபத் தனுபவரவரே - இழியாருலகினங் கியற்றா தொழி லுந - தீண்டிக்குளிகை செம்பு தனகளிம்பு - மாயாட்டகக்கை மாமத்தனக்கே - மறறொருசெய்பிற களிம்பினைமாற்றும - பெ றறியுங களிம்பினைப் பெறுதலுமிலரே - யனனநிலையா மமல னை யடைந்தா - ரனவியமற்று மடைப்பவாதாமே - திருத்து றையூரச் சைவன் திருந்துமறையுர - விரித்துரைக்கும் வேதியனை மெய்கண்டான் - கருத்தி, னருணந்தி தேவ னருண்மொழிபாய் கதே ஃயிருணந் தமயாற சணடிலேமெ

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷத்திற

கோாவகை யானே காணடிகை முற்றும்.

மாசிலுபசார மஞ்சனம்பூசைத, நேசமிகு தூபமொளி நீர
முத—தூசடைக்கா, யாடிகுடைசவரி யாலவட்டம் விசிறி, யா
ட்லொடு வாசசிம்பீ ரெட்டாகும்

நிலையுடைய வணுதினமு நினையெனது மனமே, தொலைவிலரு
ட்ருமகலு மலமுமுறுதுயரு, மலைவுடைய யுனதுமட மதியுடை
யவருளு, முலைவின்மறை ஞானமுனி யுரைசெய்திரு மொழியே.

சிவாகரயோகியருளா வருமாறு.

—o—

பரமபிரமமிவனென்றும் பரசிவனென்றும் பர
ஞானமிவனென்றும் பராபரனென்று மரனறருஞ்சீர் நி
லையெல்லாமிவனே யென்று மருட்குருவை வழிபடவே - சிவ
னுக்குச் சத்தியிரண்டும் விந்துவிரண்டும் அஞ்சவத்தையுமாம், அ
ந்த அஞ்சவத்தையிலின்ற நிலைகளெல்லாம் இந்த வாசாரி
யனே என்று வழிபடச் அவைகளாவன குணநாமக்கிரியைக
ளொன்றுமின்றி நிர்விகற்ப ஞானஸ்வரூபமாகப் பெரிதாயிரு
ந்தது பரமபிரமம், பின்பு பரூஉத்தோன்றிச் சிவனென்னி
னற நாலுசத்திகளுந் தனிட்டத்திலுண்டாகச் சுத்தமாக நின்
றவவத்தை பரசிவன், ஞானசத்தி யூர்த்திமானாயானமாகக்களு
டைய கன்மங்களையு மதின் பக்குவங்களையும் பார்க்கத்திரியங்க
ளையுங்கண்டு நிற்கு மவசரம் பரஞானம், பரமாகிய சுத்தாசு
த்தமாயைக்கு மேலாயக் கிரியாசத்தி யூர்த்திமானாயச் சுத்த
மாயையில் காரியங்களை யுண்டாக்கு மவசரம் பராபரம், சதா
சிவன் மகேசுவரன் ருத்திரனென்னு நாமங்களையுடைத்தாய்ச்
சுத்ததத்துவ மிசிரதத்துவ அசுத்ததத்துவ கிருத்தியங்களைப் ப
ண்ணுவது அரனென்றருஞ் சீர்நிலை இவ்வாறு பஞ்சாவஸ்* தாரூ
சமூகத்துய நின்ற சிவமிந்த வாசாரியனேயென்று கருணையினா
லே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின் வழித்தாய நடந்

வே,—அவ்விவண்ணுனேயே யிரங்கி - அநகப பரசிவ னிந்த வா
சாரியனே யாகிக் கருணைபூர்த்து,—யாணவ மாயை மீனுட
ஞ் சினையை யியல்பிலேயும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும்
புரிந்தவைத்தானுக்குமாபோற் சிவமேயாக்கும் டரிசித்தனு சிந்
தித்தும் பார்த்தருந்தானே - கோழியு மாமையு மீனும், முட்டை
யையுஞ் சினையையும் பரிசித்தலே யண்ணத்தும் நினைந்தும் பார்த்
து முதலிருந்த ஆவரணங்க ணீங்கத் தன்று ஸ்வரூபமாக்கிக்
கொண்டவைபோல வாசாரியனும் பரிசதீக்ஷையினாலே மாயை
யையும் மானச தீக்ஷையினாலே கன்மத்தையும் + சாக்ஷுஷ தீ
க்ஷையினாலே யாணவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவமே யாக்கு
வன

ஏகாரத்தினாலே இக்குண சங்கிராந்தி சமாபத்தி சமா
வேச சிவசமமென்னு மாத்திக ளெல்லாம் சிவதாதாத்மியமெ
னறதெனவறிக

ஆக்குவனென்பதற்கு ஆக்குமென்பது வினைமுற்று

* அநுசயூதன் - கலந்தவன், + சாக்ஷுஷம் - கண்ணினது

ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கண் மூன்று
முட்கரண மோராநான்கும் புலன்க ளைந்தும்
வருபகைக ளோராறும் பயங்க ளேழு
மாயந்திடப்பே ரின்பமெட்டி வகைய தாகத்
தருவதுவாய பரஞான மாத்தி காணே
காரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன
றிருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னுந்
தொன்னூலுங் குறைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே

இரவியெழுந் திருளதனை நீக்குமபோ லென்று
மிறைஞ்சமடி யவாமனத்தி னிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறைத் தவந்தருமங் கல்விசிவ ஞானங்
காசினியி லொருவடிவாயக் காட்டியபோற் குருநதிய

பரசமய கோடாரமே யின்றுநெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்தசைவ பரிபால னாகித்
திரமருவு சிவஞான சித்திக்கரும் பொருளைத்
தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர தேசிகனே.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுத்த சிவனென்றும்,—பிரமம் - சுத்தசிவ மத்திய நிர்த்தசிவம்,—இவனென்றும்,—பரசிவனென்றும் - இருபா சிவனென்று மிலய சிவனென்றும்,—பராபரனென்றும் - அநாகத சிவனென்றும் போக சிவனென்றும்,—பரஞான சிவனென்றும் - ஞானக்கிரியா பிரவிருத்தி மானாகிய சதாசிவனென்று மதிகார சிவனென்றும்,—அரனருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் - மகேசுரன் உருத்திரன் மால் பிரமன் முதற் சிவபேத மனைத்தும்,—இவனென்றும்,—ஆரோபித சிவாத்துவிதக்கிலே,—அருட்குருவை வழிபடவே - அந்தச்சிவ னிந்தக் குருதேகத்தி லாவேசித்திருந்த குருவாயே கிருபா சமுத்திரனாகிய தேசிகனைப் பாவனைபண்ண,—அவனிவனானேயே - அந்தச் சிவன் இந்தக் குருதேகத்தில் ஆவேசித்திருந்த குருவாய்

இரங்கி வாரணமுதற் பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

இம் முத்திருட்டாந்த தாட்டாந்திகப் பொருளுணர்ந்து ஞானக்கு மிட்டத் தயிராகக்கியநகையாய மலத்தின் மறைந்த சிவத்துவஞ் சிவனால் விளங்குமென்னும் பொருள் விளங்கிற்று

சொல்லி னுவிற் றுரிசறுஞ் சோதகிரத்
தொல்லு மேற்சிவ ஞான முதித்திடுஞ்

செல்லு மெய்யரு ணந்திசெய்சித்திக்கு
நல்ல ஞான பிரகாச னவிற்றுரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—()—

சிவபேதமின்றித் தங் குருமூர்த்தமேயென்று தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக் குருவையாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலி யவற்றானும் அவனுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவ னென்பது.

அவ்வாறே கதிஞாச்கு வரும் பயன் கூறியவாறு

பரப்பிரமமென்றது சொரூப சிவத்தையெனவும், பரசிவ னென்றது தடத்த சிவத்தையெனவும், பரஞானமென்றது ஆகு பெயரான அதனையுடையாரை யெனவும், பராபரனென்றது ஏ னைத்தாபர மூர்த்தத்தையெனவும், அரனென்றுஞசிரி நிலையென்ற து அறுபத்துமும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபக்தர் பொருட் டாக அண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க.

பரஞான மிவனென்றும் பராபரனுமென்றும் வழிபடு தலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—()—

சிவனே யாசாரியனென்றும் ஆசாரியனை வழிபாடுசெய்யப் பரமேசுவரனிவனைத் தானாக்குவனென்று மேலருளிச்செய் கிறார்.

பரம்பிரமமிவனென்றும் - எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமித்த வாசாரியனென்றும்,—பரசிவனுமென்றும்-எனால்

தத்துக்கு மேலான சிவ வித்தியாசாரியனென்றும்,—பரஞானியென்றும் - மேலானஞானமுமிந்த வாசாரியனே யென்றும்,—பராபரனென்றும் - எங்கும் பரிபூரணனான பரமசிவனே இந்த வாசாரியனே யென்றார்,—அரனருஞ்சீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்றும் - பரமேசுவரனுக்குச் சொல்லப்பட்ட சிறப்புடைய நிலைமைகளெல்லா மிந்த வாசாரியனே யென்றும்,—அருட்குருவை வழிபடவே யவனிவனாய் நேயிரங்கி - ஞானாசாரியனை வழிபடவே அந்தப் பரமேசுவர வித்தியாசாரியனாகியாய கிருபை ஜனித்து,—வாரண மாமைமீனண்டஞ் சினையை யியல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும்பார்த்தும்-நிறைநிறை - கோழியு மாமையு மீனு முட்டையுஞ் சினையு முறைமையாக, கோழி தன்னுடைய முட்டையைப் பரிசித்தும், ஆமை தன்னுடைய முட்டையைத் தரைதேகிடந்து நினைத்தும், மீனுந் சினையைப்பார்த்தும்,—பரிசித்திவைதானாக்குமா போல - முன் சொன்ன மூன்றும் பிரிப்பட்டு, கோழிமுட்டையைக் கோழியாக்கின தன்மைபோலவும், ஆமை முட்டையை யாமையாக்கின தன்மைபோலவும், மீன் சினையை மீனாக்கின தன்மைபோலவும்,—சிவயோகரும் பரிசித்தனுஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துக்காலே-பாதங்களாலே பரிசித்தும், திருவுளம் பற்றியும், திருக்கண்சாத்தியும் இந்த வானமாவை யத்தச் சிவமே யாக்குவர் வித்தியாசாரியன்.

ஞானயோகத்தால் பரம பிரமமென்கிற திருவிருத்த மூன்றுக்கும் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கஉ-சூ, எ-வெ, "தன்னை யறிவித்துத் தானாகச், செய்தானைப், பின்னைமறத்தல் பிழைபல்து—முன்னவனே, தானேதானாச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே, மானே தொழுகை வலி" என்றமதுகண்டு கொள்க.

இதன்று சொல்லியது, அந்த உண்மையைத் தரிசித்த ஜீவன்முத்தராயுள்ளவர்கள் பரப்பிரம முதலான திருமேனிகளெல்லாமிந்த வாசாரியன் றானேயென்று தேகாந்த முள்ளளவும் குரு வழிபாடுசெய்து வரக்கடவர்களென்றும் அப்படிச் செய்யவே கோழியு மாமையு மீனு மண்டத்தையுஞ் சினையையும் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தானாக்கின முறைமைபோல விந்த வான்மாவையும் ஆசாரியர் பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்துந் தற்சொரூபமாகிய சிவமே யாக்குவனென்னு முறைமையையு மறிவித்தது.

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துஞ் சத்திய மாகின்றதுஞ்
சித்தன் றிருவம் பலவாணனென்னுஞ் சோதனன்றோ
சுத்தம் பயின்ற பதிபசுபாசத்தைச் சொல்லுஞ் சத்த
மத்த மதற்கு ளறுபோகங் காண்டற் கரிதல்லவே

செய்ய சிவஞான சித்திக் கட்ட பொருட்கு, உய்ய நெறி தோன்ற விளங்கேனர—மெய்யுயிரை, யூட்டுநெறி தோன்ற வுரைபகர்ந்தான் ஞானவழி, காட்டு நிரம்ப வழகன்

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

——o——

பரமபிரம சிவனென்றும் - சொரூபசிவமே யிவனென்றும்,—பரசிவனானென்றும் - தடத்தசிவமே யிவனென்றும்,—பரஞானசிவனென்றும் - பரஞானத்தையுடையவன் சிவனென்றும்,—பராபரனானென்றும் - வினைத்தாபரமாதலாலே யிவனென்றும்,—அரனாருசீர் நிலையெல்லா மிவனேயென்றும் - அறுபத்துமூவர் நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையுமோதந்தகைகளெல்லா மாகிய சிவபேதமனைத்தும் குருவெனத்தேறி,—அருட்குருவை வழிபடவே - ஞானசாரியனை வழிபடின் அங்ஙனம் வழிபடப் பெறில்,—அவனிவனானேயே - சிவனை இக்குருவை யாவேசித்து

நின்று,—இரங்கிய வாரணமாமை மீனண்டருளினையை - இரக்கமுற்ற கோழி ஆமை மீன் முறையே முட்டையினை,— இயல்பினுடும் பரிசித்து நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்திவைதானுக்குமாபோல - இயல்பாகவே தீண்டியும் கருதியும் நோக்கியும் பரிவுற்றுத் தன்வண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,— தானேபரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்தும் சிவமேயாக்கும் - தானாமோம் செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாக்கச் செய்தற்குவல்ல என்பதாம்

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு

இன்னும் இந்நூலின்கண் விரித்துக் குருமுகமாய்க்கேட்டறிகற்பாலன அநேகமுள, அவை கைலாய பரம்பரை மெய்க்கண்டசந்ததித் திருவாவடுதுறை நமச்சிவாயமூர்த்தி மரபிலெழுந்தருளி விளங்குகின்ற அம்பலவாண தேசிகர் திருவடியைப்பெற்ற அநுபவமுடையவர்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டறிக

 ௧௨ - ௫, புறநடை முற்றிற்று

 பன்னிரண்டாஞ் சூத்திர முற்றிற்று

“கருதிவெங் கணபதி கைகரமு மிருபதமும்”
என்ற பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்
ஏழும் முற்றிற்று

“சிந்தையிலை மூவொன்பதொடு மூன்றாரு
சிவஞானசித்திசுவ பக்கமெனத் தெளிமே”
என்னும் சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷத்
திருவிருத்த முன்னூற்றிருபத்தேழும்
உரையுடன் முற்றுப்பெற்றது

ஆகப் பாயிரமுட்பட - ௩௨௭.

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்ஷம்

பாயிர முதல, கஉ-ஞ சூத்திரவரைச செய்யுளகராதி.

	ப—சூ-செ				ட—சூ-செ.		
அ				அருவினி	சசு0	க	உள
அகலிமையை	கூஅஉ	உ	சச	அருவுருவீ	சசுஅ	க	உஅ
அஙகி	உசஙக	க0	கூ	அருவுருவெ	கருருஉ	ச	கக
அசிததரு	கருகூள	ச	உ0	அருளது	களஅள	ரு	கூ
அசிததெனி	கருசுரு	ச	கச	அருளிஞலா	அங	பா	ரு
அஞசெழுக	உஙசங	கூ	அ	அருளிஞலு	கூஉச	உ	ஙங
அஙடசஞ	கஙங0	உ	அகூ	அவவவ	கூகூக	உ	சசு
அததவா	சுஙசு	க	ருசு	அவவுட	சரு0ள	ச	ங
அநாதியுட	உசசுக	கக	ங	அழிநதபி	ஙசு0	க	கக
அநாதியே	உ0சு	அள	கங	அழிபபிளப	ருஉஅ	க	ஙள
அநதரி	உஙசுஉ	கூ	க0	அழிவிலா	ககூசுச	அ	சு
அயனரி	கருகச	ச	ச	அளவை	கூங	அள	க
அயனறனே	சுசுங	க	சு0	அறிதரு	ககூஅரு	ச	ஙரு
அரசனுஞ	கூகஅ	உ	ஙஉ	அறிநதிடுமோ	களருங	ரு	ங
அரனடி	கூ0உ	உ	உகூ	அறிநதிடுமேபி	கசஅச	ங	ச
அரனவிதி	க0உ0	உ	ருக	அறிபொரு	கஅஉசு	சு	சு
அரிசனம	கசருகூ	உ	கூரு	அறியாமைம	உகஅச	அ	ங0
அருநதினப	ககூக	அள	எ	அறிவதைம	கசளரு	ங	ங
அருமறை	உ0ச0	அ	கச	அறிவரிய	உருசுஉ	கஉ	ங
அருவமோ	ருஙச	க	ஙஅ	அறிவிகக	கஅளஅ	ள	ச
அருவவிகா	கருசுஉ	ச	கங	அறிவிசசை	கருஉள	ச	சு

	ப—கு-செ.				ப—கு-செ.		
அறிவிலன	௧௱௰௩	௪	௩௮	இருவினைச			
அறிவுடல	௧௯௪௪	௪	௨௯	செயலக	௧௭௧௫	௪	௪௰
அறிவுறும	௧௭௯௫	௬	௧	இருவினைச			
அறுவகை	௫௧	பா	௧	செயலகா	௭௯௰	௨	௮
அனைத்து	௪௮௫௪	௭	௧	இருவினையநா	௯௬௪	௨	௪௰
அனியசா	௧௩௬	௮௭	௫	இருவினையின	௭௭௨	௨	௪
அனிபமி	௪௮௩௯	௬	௮	இருவினையெ	௭௭௮	௨	௫
	ஆ			இவனுலகி	௨௩௮௯	௧௰	௧
ஆஙகார	௧௧௰௭	௨	௫௯	இறுதியாங	௫௧௪	௧	௩௫
ஆணவ	௨௪௭௫	௧௧	௫	இறைவரு	௨௰௭௧	௮	௧௭
ஆனையா	௯௧௩	௨	௩௧	இறைவனிங	௮௨௫	௨	௧௪
ஆரண	௫௭௮	௧	௪௬	இறைவனே	௧௭௪௭	௫	௨
ஆவதா	௧௮௰௫	௬	௨	இறைவனற	௧௭௰	௫	௬
ஆனமா	௧௫௨௰	௪	௫		ஈ		
	இ			ஈசனுக	௨௫௫௩	௧௨	௨
இஙகுநா	௮௮௬	௨	௨௬	ஈணடுபகக	௨௩௨	௮௭	௧௪
இதமகித	௮௧௯	௨	௪௩		உ		
இந்தன	௨௩௭௭	௯	௧௨	உடலியா	௧௯௩௩	௪	௨௭
இந்திரிய	௨௪௫௮	௧௰	௩	உடலினிலே	௧௫௭௫	௪	௧௬
இநநிலை	௨௨௩௪	௮	௩௪	உடலின	௧௪௭௨	௩	௨
இமமையி	௭௮௭	௨	௭	உடல்விடா	௯௪௫	௨	௩௭
இமமையே	௨௫௧௰	௮	௧௨	உடறசெய	௮௫௧	௨	௧௰
இயலபுகா	௩௧௩	௧	௩	உணராத	௧௮௧௫	௬	௪
இரநதர	௧௧௬௭	௨	௬௬	உணாவன	௧௪௯௩	௪	௧
இருமபை	௨௫௩௧	௧௧	௧௨	உதியபது	௩௰௬	௧	௨
இருவகை	௧௬௯௨	௪	௩௬	உயிரவை	௪௯௧	௧	௩௨